COORDONATOR, PROF. IORDANESCU SIMONA

SIMPOZIONUL INTERNATIONAL

“Voluntariatul, cea mai importanta sursa de bunatate”

TEL : 0757789585

E-mail: office@cadredidactice.ro

Site: www.cadredidactice.ro

LUCRARILE SIMPOZIONULUI INTERNATIONAL: ,, THE VOLUNTEER, THE MOST IMPORTANT SOURCE OF KINDNESS "

WORKSHOP DE FORMARE : ,,O scoala pentru toti. Scoala incluziva – Intre vorbe si fapte"

ISBN 978-973-0-31627-8

REFERENTI STIINTIFICI:

- **prof. dr. Laura Pătru , Scoala Gimnaziala „ Vintila Bratianu "- Stefanesti - Arges**
- **prof. dr. Mihai Floroaia , Colegiul Tehnologic„ Spiru Haret" - Piatra Neamt**
- **prof. kt.dr.Budeancă -Babolea Oana, CSEI „Sf.Vasile" – Craiova**
- **preot prof. Pana Sorin ,Liceul Tehnologic „ Sf.Sava" – Berca**
- **prof.drd.Arama Marianuc Elena**

EDITOR:

- **prof. Balea Carmen Liliana**

REDACTOR:

- **prof. Iordanescu Simona**
- **prof.drd.Arama Marianuc Elena**

AUTORII ISI ASUMA INTREAGA RESPONSABILITATE PENTRU CONTINUTUL MATERIALELOR PUBLICATE !

BUCURESTI, 2020

Cuprins

I. SIMPOZION INTERNATIONAL

"Voluntariatul, cea mai importanta sursa de bine"……..……..…4

1.1. Studii de specialitate / Articole……..……..5

1.2. Proiecte educationale……967

II. WORKSHOP DE FORMARE

"O scoala pentru toti. Scoala Incluziva – Intre vorbe si fapte"……1168

2.1. Studii de specialitate / Articole……...1169

2.2. Proiecte educationale……1531

I. SIMPOZION INTERNATIONAL

“Voluntariatul, cea mai importanta sursa de bine”

1.1 Studii de specialitate / Articole

Dezvoltarea competențelor sociale prin intermediul voluntariatului

Grădinița PP "Sf.Stelian" Moldova Nouă, jud. Caraș-Severin
Prof. înv.preșc.: STANCOVICI ADELA-OLIVIA

Voluntariatul este activitatea care ne ajută să ne asigurăm personal că lumea se îndreaptă în direcția dorită de noi.

Deși mulți oameni defines voluntariatul superficial spunând că aceasta reprezintă muncă neplătita a unor oameni, voluntariatul este ceva mult mai profund.

Prin voluntariat investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, respectiv lumea în mijlocul căreia trăim. În lume sunt milioane de oameni care au nevoie de ajutor într-un fel
sau altul, fiecare dintre noi poate deveni un voluntar, putem să dăruim atât cât ne permitem și nu doar în ceea ce privește resursele materiale. Putem să dăruim deopotrivă lucruri material dar și timp din timpul nostru, atunci când de exemplu ne dorim să petrecem timp cu personae care nu au familii sau să oferim cunoștințe dobândite anterior de noi.

Voluntariatul presupune schimb de cunoștințe, idei, servicii,oportunități de a cunoaște oameni noi și de a lega tot felul de relații cu aceștia.

Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntar și în perioada copilăriei,adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și voință.

Viitorul și evoluția unei societăți sunt strâns legate de educația pe care le-o oferim copiilor. Este oportun să le cultivăm interesul ș iplăcerea pentru activitățile de voluntariat, adaptat vârstei lor. Să nu uităm că povara unei lumi o vor duce pe umeri copiii de azi. Copiii obișnuiți să dăruiască de la o vârstă fragedă ,fără a aștepta ceva în schimb, vor cunoaște satisfacția pe care un astfel de gest o aduce. Uneori un simplu mulțumesc face mai mult decât orice altă posibilă răsplată.

Tinerii pot fi încurajați, antrenați să se implice în activitări de protecție a mediului, pot efectua activitări propriuzise sau de consiliere a altor oameni în vederea menținerii unui mediu curat și implicit a unei planete sănătoase, mentorat.

Un alt beneficiu adus de activitățile de voluntariat este creșterea încrederii în sine, aceasta oferă un confort psihic oricărui individ care hotărăște să depună un astfel de efort în spiritual voluntariatului. Totodată ,în urma activităților de voluntariat se dezvoltă și spiritul de apartenență la grup,atât de necesar pentru asigurarea unei bune colaborări între indivizi pentru evoluția societății.

În România, fenomenul a crescut în ultima vreme în mod alert. Copiii și adulții comunităților sunt implicate în

proiecte locale ce presupun voluntariatul, cu un impact major asupra evoluției societății.
Voluntariatul rămâne o activitate interesantă, atractivă chiar și pentru copii, demnă de a fi desfășurată cu copiii și de a fi promovată în societate ca exemplu de bună practică.

Alegând să desfășori o activitate de voluntariat, demonstrezi că ești un om bun și participi într-un mod real la asigurarea unei lumi mai bune.

Bibliografie

https://iteach.ro/Experiențe didactice/importanța-activității-de-voluntariat-pentru-educație

ROLUL ACTIVITĂȚILOR DE VOLUNTARIAT ÎN DEZVOLTAREA PERSONALITĂȚII ELEVILOR

Șc.Gimnazială "I.A.Bassarabescu"Ploiești
Prof.înv.primar Crăciun Daniela

În această perioadă a globalizării şi a schimbărilor continue, lumea devine din ce în ce mai mică, mai interdependentă şi mai egoistă. Voluntariatul reprezintă însă o modalitate prin care pot fi întărite şi susţinute valorile legate de comunitate, de binele făcut aproapelui; persoanele pot să îşi exercite drepturile şi responsabilităţile de membri ai comunităţilor şi se pot stabili puncte de legatură între diferite culturi.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism.

Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Avantajele celor care desfăşoară activităţi de voluntariat variază de la satisfacţia personală, la dobândirea de experienţă în viitorul domeniu de activitate, la familiarizarea cu diferite sisteme operaţionale şi cu instituţii şi/sau structuri organizaţionale, la crearea de prietenii si contacte profesionale utile, până la găsirea unui loc de muncă pe baza experienţei dobândite ca voluntar.

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

Orice implicare în activităţi de voluntariat implică o formă de învăţare socială, chiar dacă de multe ori aceasta nu este conştientizată. ***Implicarea în activităţi de voluntariat dezvoltă o serie de abilităţi şi competenţe sociale***, cum ar fi de exemplu solidaritatea, toleranţa, încrederea, spiritul civic şi responsabilitatea socială. Voluntariatul te transformă într-o persoană conştientă de mult mai multe aspecte ale lumii din jurul tău pe care în mod curent nu le vezi pentru că, aparent, nu ai nicio legătură directă cu ele.

Cel mai important lucru pe care ti-l poate oferi activitatea de voluntariat este faptul ca te invata sa lucrezi in echipa. Vei avea colegi cu aceleasi preocupari ca ale tale, cam de aceeasi varsta cu care iti va face placere sa lucrezi, si fata de care nu vei avea niciun sentiment de inferioritate. Se stie ca la un loc de munca, oricat de sigur pe tine si de indraznet ai fi, nu poti sa ii pui superiorului tau chiar orice intrebare iti trece prin cap. In schimb, aici vei avea ocazia sa inveti lucrurile din mers, alaturi de colegii tai.

De asemenea, poti sa ajungi si sa coordonezi un proiect important si astfel sa iti exerciti capacitatile de lider. Vei avea o satisfactie extraordinara cand vei vedea un proiect dus la sfarsit. Iar in bucuria sau multumirea oamenilor iti vei gasi adevarata rasplata a muncii tale. O sa ai ocazia sa cunosti foarte multi oameni interesanti, atat din colegii tai dar si oameni de cariera cu care intri in contact pentru a-ti duce la bun sfarsit proiectul.

O a doua dimensiune importantă a valorii voluntariatului este cea educativă. Voluntariatul are extraordinare valenţe educative, fiind *o formă de învăţare prin acţiune practică***,** care poate genera dobândirea de cunoştinţe şi abilităţi. Indiferent că vorbim despre o învăţare inductivă, care porneşte de la situaţii generale – sau de la cunoştinţe teoretice – care sunt apoi translatate în activităţi practice specifice, fie că vorbim despre o învăţare deductivă, care porneşte de la exemple particulare pe care apoi le translatează în norme generale sau în concepte teoretice, voluntariatul este o metodă potrivită de a învăţa. Nefiind un proces rigid şi formalizat, voluntariatul are farmecul flexibilităţii şi al alegerii libere a voluntarului cu privire la majoritatea caracteristicilor activităţii sale, ceea ce îl face atractiv, învăţarea fiind un efect al implicării, şi nu un scop în sine al acesteia. De aceea de foarte multe ori voluntariatul a devenit modul în care tinerii fac cunoştinţă în modul cel mai concret cu putinţă cu viitoarea lor meserie. Fără a dori să impietăm sistemul formal de învăţământ, trebuie să recunoaştem că de multe ori îi lipseşte latura practică, aplicată a învăţării, latură pe care mulţi tineri aleg să o experimenteze prin implicarea în activităţi de voluntariat.

Să fii voluntar este un lucru foarte important atat pentru cariera ta, dar mai ales pentru viata ta. Vei invata lucruri care te vor ajuta in toate aspectele vietii, lucruri ca munca in echipa sau responsabilitatea dar si compasiunea si rabdare in tot ceea ce faci. Asa ca, chiar daca nu esti platit in bani, lucrurile pe care le poti invata intr-un ONG sunt lucruri pe care nu poti sa le cumperi.

Noi, cei care participăm la activități de voluntariat, dăruim și privim mai departe de propriile eu-ri și ne ajutăm semenii care au mare nevoie de sprijin. Lărgim orizontul vieții spirituale și în acest fel, ceea ce dăruim din bunul nostru material, din timpul nostru, devine lumină nepieritoare a faptelor bune.

Pentru ca forma de voluntariat să fie înțeleasă așa cum trebuie, încă de la o vârstă fragedă copiii trebuie canalizați spre această formă prin diverse activități desfășurate în școală și nu numai, și să înțeleagă ca fiind modul de a oferi fără a primi ceva în schimb.Unitatea de grup arată copiilor că sunt o familie și trebuie să acționeze ca atare, iar dacă sunt copii cu posibilități de dezvoltare, aceștia trebuie angrenați în activități care să-i determine să se facă utili printr-o formă de voluntariat care-și ajută semenii.

Copiii trebuie puși în diverse situații de viață, implicându-se activ în viața comunității din care fac parte. În acest fel, se vor simți utili dezvoltându-și încrederea și stima de sine. Vor învăța cât de importantă este munca în echipă, dar și sprijinul celor din jur. Cei mici pot realiza lucruri impresionante, această acțiune reușind să-i responsabilizeze, încurajându-i să se implice voluntar, alături de părinții lor, de cadrele didactice și în alte proiecte umanitare în sânul comunității din care fac parte.

Voluntariatul – dovadă de responsabilitate", „Sunt mic, dar am o inimă mare", „De la inimă la inimă", ."Din suflet pentru suflet" ,"O lecţie de viaţă", „Micii voluntari ai binelui", „Bucurii pentru copii", „Nouă ne pasă", „O lume a prieteniei", „Copil ca tine sunt şi eu!", „Învăţăm să fim mai buni", „Împreună pentru copiii noştrii", Eco –Educaţie, Eco – acţiune", „Schimb de jucării în scop umanitar" , Să fii şi tu un Moş Crăciun!"etc. cu exemple de bune practici de voluntariat cum ar fi donarea de fruct şi legume de către elevii Şcolii Gimnaziale „I.A.Bassarabescu" , persoanelor în vârstă, ecologizarea din curtea şcolii, programe artistice, expoziţii, consiliere a copiilor şi părinţilor.

În concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat. Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

Valoarea voluntariatului este, indiscutabilă, iar recunoaşterea ei justă în societatea românească devine doar o chesiune de timp. Toţi factorii interesaţi de mişcarea de voluntariat din România trebuie să îşi asume responsabilitatea recunoaşterii valorii voluntariatului şi sprijinirii unui voluntariat de calitate cu precădere în sfera lor de activitate şi competenţă.

A trezi şi a dezvolta spiritul voluntariatului la copii, a cultiva valorile lui sunt unele din sarcinile de seamă ale educatorilor.

„ Fiecare copil pe care-l instruim este un om pe care-l câştigăm"

Bibliografie:

Popescu-Neveanu,P.(red)- „Studii de didactică şi psihologia învăţării, E.D.P.,Bucureşti., 1964.
Pavelcu, V.- „Principii de docimologie. E.D.P.,Bucureşti, 1968
Marinescu V."Introducere în teoria comunicării- principii, modele, aplicaţii, Editura Tritonic, 2003.

Voluntariatul ne aduce împreună

Prof. Roman Adina

Colegiul Tehnic „Georghe Asachi", Onești

Voluntariatul este o acțiune responsabilă care necesită efort, timp și talent, dar care oferă experiențe interesante, posibilitatea de a cunoaște oameni noi și șansa de a-i ajuta pe cei care au nevoie. Munca de caritate dăruiește șansa de a schimba viața oamenilor și oferă satisfacția de a juca un rol în viața cuiva, ajutând persoane care nu se pot ajuta singure. Voluntariatul este un mod de a vă dedica comunității din care faceți parte în timp ce dezvoltați abilități sociale importante și câștigați experiență de muncă valoroasă. Implicarea în acțiunile de voluntariat reprezintă o opțiune plină de satisfacții.

Să fii voluntar înseamnă o modalitate de a dezvolta o abilitate unică sau de a descoperi ceva la care te pricepi. Indiferent de tipul de voluntariat pe care îl efectuează un individ, este sigur că se dobândesc anumite abilități: lucrul în echipă, auto-motivare, planificare, gestionarea timpului, stabilirea obiectivelor, convingere, gândire critică, etc. Voluntariatul este bun atât pentru minte cât și pentru corp. Are un efect profund asupra stării psihologice, reduce stresul și anxietatea, combate depresia și te face fericit. Vă veți simți mai bine în contact regulat cu ceilalți și veți experimenta un sentiment de realizare. Ca voluntar, veți fi mai activ din punct de vedere fizic și în formă.

Activitatea de caritate oferă o oportunitate excelentă de a vă dezvolta abilitățile sociale datorită întâlnirilor regulate cu persoane care au interese similare. Chiar daca nu sunteți o fire îndrăzneață și întâmpinați dificultăți în a vă face prieteni noi, vi se va oferi șansa de a vă dezvolta și exersa abilitățile de relaționare. Veți întâlni oameni noi și veți avea ocazia să vă consolidați relațiile și să vă faceți prieteni pe termen lung. Voluntariatul vă va ajuta să obțineți experiență în domeniul de interes. Puteți să faceți voluntariat într-o organizație unde doriți să lucrați și să achiziționați experiență sau cunoștințe importante de care aveți nevoie mai târziu. Majoritatea opțiunilor de voluntariat prezintă o pregătire extinsă, așa încât să aveți șansa de a dezvolta abilități esențiale pentru o viitoare carieră.

Voluntariatul este un mod plăcut și simplu de a vă testa pasiunile și interesele. Vă poate oferi creativitate și inspirație care să vă ajute foarte mult în viața personală și profesională. Încercarea de a fi voluntar este utilă pentru dezvoltarea personalității. Această experiență vă va ajuta să înțelegeți dacă sunteți o persoană apropiată de oameni, dacă vă plave să lucrați cu alți oameni sau dacă doriți să vă dedicați viața ajutându-i pe alții.

Patru principii definitorii stau la baza activității de voluntariat și o deosebesc de activități similare:

- este o activitate desfășurată în **beneficiul comunității**/ beneficiul public;

- este o activitate **neremunerată** sau care nu urmarește un câștig financiar, chiar dacă include decontarea unor cheltuieli derivate din activitatea respectivă (transport, consumabile, etc.);
- este o activitate desfășurată **de bunavoie**, fără vreo constrângere de vreun fel sau altul;
- este de regulă derulată într-un **cadru organizat** (sub tutela unei organizații sau a unui grup de intiativă), spre deosebire de acțiunile spontane de binefacere.

Voluntariatul vă conectează cu ceilalți. Dacă doriti să că lărgiti cercul de prieteni sau vă simțiți izolat sau singur, implicarea în acțiunile de caritate este una din cele mai bune modalități de a vă consolida legăturile cu persoane noi care au interese și pasiuni comune sau, de ce nu, cu intreaga comunitate. Voluntariatul este deschis tuturor pentru că ne aduce împreună.

Bibliografie

https://ro.wikipedia.org/wiki/Voluntariat
https://www.saptamanavoluntariatului.ro/despre-voluntariat/
https://www.voluntareuropean.ro/beneficii.php

VOLUNTARIATUL – UN MOD FACIL DE INVESTIȚIE ÎN DEZVOLTAREA PERSONALĂ

Profesor CRISTESCU CARMEN
Școala Gimnazială Nr.112 București

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală. În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (asistența și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educativ etc). Prin urmare, această mișcare se desfășoară într-un cadru legal și este susținută de Legea nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 469 din 26 iunie 2014.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism.

Voluntariatul va fi considerat experiență profesională în specialitate, ceea ce înseamnă că tinerii ar putea avea șanse mai mari la angajare. Mai exact, aceștia vor dobândi cunoștințe noi şi practice într-un anumit domeniu, pe care le-ar putea utiliza la viitorul loc de munca, astfel că șansele lor de angajare vor fi mai mari decât ale tinerilor absolvenți care nu au experiență. Cei dintâi vor avea un plus bifat in CV. Mai mult decât atât, experiența acumulată pe parcursul activităților de voluntariat va putea fi dovedită cu certificatul de competențe pe care voluntarii îl vor putea solicita la finalul perioadei de voluntariat.

Dincolo de faptul că voluntariatul va fi considerat experiență profesională, această activitate poate aduce şi satisfacții personale. Cei care se implică în activități de voluntariat cunosc foarte mulți oameni, din diferite categorii sociale. Împreuna cu aceștia învață să lucreze în echipă, pentru atingerea unui beneficiu comun. În plus, în urma acestor interacțiuni se pot lega prietenii. Un alt argument în favoarea voluntariatului îl reprezintă şi faptul că acest tip de activitate contribuie la dezvoltarea personală a voluntarilor. Mai exact, prin voluntariat se pot dezvolta abilități şi competențe sociale precum solidaritatea, încrederea, spiritul civic şi responsabilitatea socială. Prin implicarea în activități de voluntariat, tinerii devin conștienți de problemele din jurul lor, pe care poate că în mod normal nu le-ar observa.

Diferite inițiative europene sau ale ONU propun școlilor participarea în proiecte, dincolo de curriculumul formal şi, mai ales, dincolo de spațiul tradițional al clasei. Astfel, sunt inițiate transferuri multiple între achizițiile provenite din educația formală şi acelea din educația nonformală / informală:

- Rolurile clasice ale profesorilor şi elevilor tind să se modifice prin participarea la aceste proiecte;
- Cultura spațiului educației formale se schimbă: implicați în activități semnificative în afara clasei, profesorii şi elevii învață/ potențează învățarea din lumea reală în care pot face diferențele. În acest sens, obiectul învățării se modifică şi conferă dinamism achizițiilor cognitive, comportamentiste şi atitudinale;
- Voluntariatul este în mare măsură o achiziție din sfera valorilor şi a atitudinilor;

- Se modifică statutul profesorului care evoluează spre roluri de facilitator, de mediator al învăţării nonformale/ informale. Profesorul însuşi îşi adânceşte înţelegerea asupra propriei sale învăţări şi deveniri prin intermediul activităţilor de educaţie nonformală / informală;
- Elevii sunt stimulaţi să fie implicaţi în activitatea comunităţii locale, învăţând roluri sociale în mod direct;
- Se dezvoltă un comportament acţional: înţelegere profundă (care permite luarea de poziţie şi acţiunea), implicare (motivaţia de a participa în viaţa comunităţii), viziunea (abilitatea de a merge dincolo de graniţele deja explorate şi de a gândi creativ), experienţa (elevii îşi construiesc un know-how despre managementul schimbării);
- Învăţarea capătă context şi substanţă, devine atractivă, agreabilă, pe alocuri, chiar amuzantă. Este stimulată astfel motivaţia elevilor. Se dezvoltă o spirală motivaţională care construieşte cogniţia (observare, explorare, investigaţie), reflexivitatea (autoevaluare, deschidere, schimbul de roluri) şi sensibilitatea (stima de sine, expresivitatea).

Voluntariatul în şcoli este, pe lângă faptul altruist în sine, o activitate de pe urma căreia adolescenţii au multe lucruri de învăţat: noi abilităţi, noi contacte, experienţă într-un anumit domeniu, este soluţia pentru o dezvoltare complexă a adolescentului, este un prim pas în conştientizarea tinerilor de rolul lor în societate, de importanţa lor ca individ, de nevoia societăţii de oameni ca el, reprezintă o modalitate prin care pot fi întărite şi susţinute valorile legate de comunitate, de serviciul adus aproapelui, de ataşamentul faţă de celălalt, acesta fiind un deziderat internațional.

Misiunea grădinitei, a şcolii, a dascălilor ei este de a promova o cetăţenie activă, de a educa tineri deschişi, responsabili, foarte implicaţi, care să-şi dea timpul, abilităţile şi cunoştinţele lor în beneficiul altora, care să se dedice unei cauze nobile, obiectiv marcant al învățământului într-o România ce aparține Uniunii Europene.

Bibliografie:

1. Jinga, I., Istrate, E. (coord.), Manual de pedagogie, ediţia a II-a, Editura ALL, Bucureşti, 2006
2. Salade, D., Educaţie şi personalitate, Editura Casa Culturii de Ştiinţă, Cluj-Napoca, 1995
3. Stan, E., Profesorul între autoritate şi putere, Editura Teora, Bucureşti, 1999
4. https://ongmarenostrum.wordpress.com/category/proiecte-mare-nostrum/

VOLUNTARIATUL. O POARTĂ ÎNTRE INIMI

Prof. înv. preşc. Miercan Georgiana-Nicoleta

Grădiniţa cu Program Prelungit „Sfânta Marina" Câmpulung

"Voluntariatul este activitatea desfășurată din proprie inițiativă, prin care o persoană fizică își oferă timpul, talentele și energia în sprijinul altora fără o recompensă de natură financiară. "

De ce este important voluntariatul pentru elevi? Implicându-se într-o activitate de voluntariat pot rupe rutina activităților zilnice și a monotoniei își pot construi mai târziu un CV atractiv astfel încât să poată raspunde la anunțurile de tipul: ''angajăm persoană sub 25 de ani cu 7 ani de experiența...''. Își ajută comunitatea în care să le facă placere să traiască încă zeci de ani făcând ceva util cu preaplinul sufletesc specific varstei.Având timpul liber bine organizat sunt la adapost de tentații ca drogurile, fumatul, etc , si au astfel șansa să devină un adult mai responsabil și implicit de a schimba în bine lumea din jurul său. Stând acasă cu siguranță nu își vor găsi locul de muncă ideal.

Implicându-se în activități de voluntariat au șansa de a acumula noi experiențe, de a-și forma noi abilități în pas cu vremea. Își pot crea contacte care să îi conducă la un post(serviciu)așa cum și-l doresc. Daca sunt afectați de o dizabilitate au astfel șansa să demonstreze că au un rol și un loc important în comunitate. Pot să își formeze deprinderi și să își creez contacte care sa îi ajute să depașească stereotipurile și prejudecățile și astfel să își gasească un loc de muncă, care să îi ajute să aibă un nivel de trai mai decent, mai multă încredere în propriile forțe.

Voluntariatul oferă posibilitatea interacţiunii cu grupuri sociale diverse cu care nu interacţionăm în mod curent în activităţile noastre obişnuite, contribuind la creşterea solidarităţii şi toleranţei. Probabil că mulţi dintre noi nu am observat că rampele de acces, acolo unde există, sunt uneori imposibil de utilizat datorită înclinaţiei nepotrivite pe care o au. Implicarea într-o acţiune de voluntariat alături de persoane cu dificultăţi de deplasare ne va face să înţelegem problemele cu care această categorie se confruntă şi ne va determina să observăm rampele impracticabile, pe care până atunci probabil că nici nu le-am remarcat, sau lipsa lor, şi să luăm atitudine în faţa acestor probleme. Implicându-ne în activităţi de voluntariat reuşim să vedem lumea prin ochii celorlalţi şi să înţelegem şi să observăm limitele incorecte pe care societatea le pune uneori în faţa unora dintre membrii ei. Am devenit astfel mai solidari şi mai toleranţi, dar şi mai conştienţi de limitele societăţii noastre.

Nu puţine sunt discuţiile care încep sau se termină cu consolarea că „aşa e la noi în ţară" şi trebuie să acceptăm pur şi simplu, pentru că nu ştim cum putem schimba ceva şi, de multe ori, nu ştim că putem schimba şi, mai ales, nu credem că putem schimba ceva în jurul nostru. Spiritul civic şi încrederea că orice om poate face o diferenţă în comunitatea lui, mai ales dacă lucrează împreună cu alţi oameni preocupaţi de aceleaşi aspecte, se învaţă prin implicarea în activităţi de voluntariat.

O curte a şcolii năpădită de tufe şi cu gardul căzut se poate transforma într-o zi într-un loc sigur pentru copii, cu spaţiu de joacă şi teren de sport, prin munca unui grup de voluntari şi mobilizarea unor resurse de care comunitatea dispune deja, dar pe care nimeni nu s-a preocupat să le mobilizeze şi să le utilizeze. Am înţeles astfel că putem şi noi să facem o schimbare, că există resurse şi disponibilitatea de a contribui, că este nevoie de curaj şi de un spirit organizatoric care să pună totul în mişcare şi că nu trebuie să aşteptăm totul de la alţii, ci trebuie să ne asumăm responsabilitatea de a lua iniţiativa şi de a trece la acţiune.

O a doua dimensiune importantă a valorii voluntariatului este cea educativă. Voluntariatul are extraordinare valenţe educative, fiind o formă de învăţare prin acţiune practică, care poate genera dobândirea de cunoştinţe şi abilităţi. Indiferent că vorbim despre o învăţare inductivă, care porneşte de la situaţii generale – sau de la cunoştinţe teoretice – care sunt apoi translatate în activităţi practice specifice, fie că vorbim despre o învăţare deductivă, care porneşte de la exemple particulare pe care apoi le translatează în norme generale sau în concepte teoretice, voluntariatul este o metodă potrivită de a învăţa.

Nefiind un proces rigid şi formalizat, voluntariatul are farmecul flexibilităţii şi al alegerii libere a voluntarului cu privire la majoritatea caracteristicilor activităţii sale, ceea ce îl face atractiv, învăţarea fiind un efect al implicării, şi nu un scop în sine al acesteia. De aceea de foarte multe ori voluntariatul a devenit modul în care tinerii fac cunoştinţă în modul cel mai concret cu putinţă cu viitoarea lor meserie. Fără a dori să impietăm sistemul formal de învăţământ, trebuie să recunoaştem că de multe ori îi lipseşte latura practică, aplicată a învăţării, latură pe care mulţi tineri aleg să o experimenteze prin implicarea în activităţi de voluntariat.

Voluntariatul se naște în inima fiecăruia nu în vreun statut de ONG sau în discuții elaborate și mediatizate. Dacă se naște acolo, cu siguranța se va dezvolta și se va traduce și sub aspectele cele mai pragmatice și necesare pâna la urmă. Voluntariatul face minuni în viața tuturor, mai ales pe plan profesional.

BIBLIOGRAFIE:

1. Legea Voluntariatului versiunea 2006 (Legea 339/2006 - versiunea actualizata a Legii 195/2001) ;

Voluntariatul, cea mai importantă sursă de bine

Prof. inv. presc.Norocea Gina
Grădinița cu P.N. Slobozia Bradului

În această perioadă a globalizării şi a schimbărilor continue, lumea devine din ce în ce mai mică, mai interdependentă şi mai egoistă. Puţini oameni mai ştiu să ofere bunătate semenilor, persoanelor aflate în dificultate, copiilor din zone defavorizate, bătrânilor etc. Pentru a avea o viaţă frumoasă trebuie să porţi în suflet câteva valori: iubirea, respectul, credinţa, bunătatea. Dacă fiecare dintre noi am face cât de puţin pentru schimbare, într-adevăr lumea ar fi mai bună, există pe lume persoane în situaţii dificile care sunt mult mai optimiste, iubitoare şi mai vesele decât noi. Voluntariatul reprezintă însă o modalitate prin care pot fi întărite şi susţinute valorile legate de comunitate, de binele făcut aproapelui; persoanele pot să îşi exercite drepturile şi responsabilităţile de membri ai comunităţilor şi se pot stabili puncte de legătură între diferite culturi. Să nu-i respingem pe cei care nu sunt ca noi, dimpotrivă să încercăm să-i înţelegem şi să învăţăm ceva de la ei, mai ales de la copii. În drumul nostru prin viaţă descoperim foarte multe lucruri legate de copii şi familiile acestora, care trăiesc în sărăcie dar se bucură pentru orice lucru, fie el cât de mărunt. Atât şcoala, cât şi familia pot dezvolta la copii dorinţa de a ajuta, de a face bine cuiva, prin participarea la diferite acţiuni de voluntariat. Aşa învăţam că fiecare copil, că fiecare om e preţios, special, chiar dacă diferă ca aspect sau comportament.

Pentru a descifra tainele voluntariatului pentru dezvoltare durabilă, cadrele didactice trebuie să implice copiii chiar de la vârste fragede în acţiuni de îngrijire şi protejare a mediului. Formarea voluntarilor pe probleme de mediu presupune formarea unor comportamente globale de protecţia mediului, în funcţie de diversitatea situaţiilor, impune implicarea membrilor comunităţii, necesită o gândire constructivă, integrată care să faciliteze educarea populaţiei pentru a fi responsabilă faţă de problemele mediului. În scopul formării conduitei ecologice putem implica preşcolarii în desfăşurarea unor activităţi de ecologizare a mediului din curtea grădiniţei sub îndemnul „Pentru un mediu mai curat". În familie, părinţii transmit copiilor cele mai elementare norme de comportament ecologic, care să constituie fundamentul acţiunilor unui cetăţean preocupat de mediul în care trăieşte.

Ar trebui să desfăşurăm mai des activităţi de voluntariat pentru că ele constituie o experienţă bogată de învăţare, facilitează dezvoltarea de capacităţi şi competenţe sociale şi contribuie la dezvoltarea la elevi a sentimentului de solidaritate. Acestea sunt benefice pentru voluntar ca individ, pentru comunitate şi societate în întregul ei şi reprezintă un mod de a aborda nevoile şi provocările umane.

În calitate de cadru didactic, este recomandabil să formezi copiilor gustul pentru activităţi care să le facă bine din punct de vedere sufletesţe şi de pe urma cărora să beneficieze şi alţii. Vizitele la centre de copii sau de

bătrâni, concursuri, baluri mascate şi evenimente organizate la care se pot face donaţii pot fi ocaziile potrivite pentru a-i implica pe adolescenţi şi a-i obişnui să se acomodeze în rolul de voluntari. Prezintă-i toate beneficiile pe care le poate obţine de pe urma activităţilor de voluntariat. De asemenea, gândeşte-te la faptul ca eşti un model pentru el. Cu cât observă şi este învăţat de mic că este important să îi ajuţi pe alţii, să te implici în activităţi de pe urma cărora să nu te aştepţi neapărat să obţii beneficii materiale, cu atât va tinde mai mult să introducă voluntariatul în viaţa lui de adolescent. Cu cât începe mai repede să facă astfel de activităţi de voluntariat, cu atât îşi va creiona un traseu mai clar în viaţă. Astfel de lucruri îl formează ca om şi îl pregătesc pentru viaţa de adult.

Voluntariatul îi ajută pe oameni să simtă că fac o diferenţă, că au puterea să schimbe lucrurile în bine, îţi dă posibilitatea să schimbi vieţile oamenilor, în bine, chiar şi pe a ta. Dacă vrei să susţii o cauză şi nu ai bani să donezi, poţi să donezi puţin din timpul tău. Toţi avem cel puţin un lucru la care ne pricepem suficient de bine, aşadar toţi avem ceva de spus în folosul unei persoane care are nevoie de ajutor, în folosul străzii, al cartierului sau oraşului în care trăim. Important este să ne dorim acest lucru şi s-o facem din tot sufletul. Ceea ce trebuie să ştim este că oricine poate să devină voluntar şi să aducă o contribuţie, oricât de mică, la lumea care ne înconjoară. Aşa cum am spus, important este să ne dorim! Voluntariatul se naște în inimă. și dacă se naște acolo, cu siguranța se va dezvolta și se va traduce și sub aspectele cele mai pragmatice și necesare pâna la urmă.

Voluntariatul este esenţial în viaţa oricui „pentru că, dacă vrem să trăim într-o lume mai bună, trebuie să contribuim la crearea ei".

BIBLIOGRAFIE:

1. Legea Voluntariatului versiunea 2006 (Legea 339/2006 - versiunea actualizata a Legii 195/2001) ;
2 . http://ro.wikipedia.org/wiki/Voluntariat
3. http://www.didactic.ro/

VOLUNTARIATUL - O NECESITATE ȘI O STARE DE BINE

Profesor pentru învățământul primar, ***Mocanu Ileana,***
Școala Gimnazială „Emil Atanasiu" Garoafa-Vrancea

Voluntariatul, se referă, în general, la un act deliberat efectuat în scop public, fără niciun fel de interese materiale sau de altă natură. El nu este doar un termen, ci este un proces și o poziție multifuncțională, deoarece are un efect constructiv asupra societății, preocupă toată lumea, indiferent de structura socială, culturală și economică, promovează participarea activă a cetățenilor la protecția drepturilor fundamentale și consolidează solidaritatea și coeziunea socială. O acțiune voluntară urmărește nu numai soluționarea temporară a problemei, ci, după caz, soluționarea cauzelor, abilitarea beneficiarilor, sprijinirea funcționării continue a structurilor de sprijin.

Conceptul de voluntariat este unul foarte larg. Poate include acțiuni stabile și repetitive prin programe sau organizații structurate, care se numește de obicei voluntariat personal, temporar și unic (voluntariat informal), dar poate implica și participarea la programe ale organizațiilor nonguvernamentale, instituțiilor sau organismelor administrației locale (de exemplu, programe de mediu, programe sportive, protecția pădurilor, sprijin social etc.). În timpurile moderne, voluntariatul a fost considerat ca o instituție care contribuie la soluționarea problemelor sociale, economice și de mediu, vizează beneficiile colective și intervenția publică și înlocuiește lacunele create de eșecul și mecanismele de piață. În acest context, multe ONG-uri au apărut în țara noastră în ultimii ani, cu o multitudine de acțiuni voluntare și domenii majore de aplicare pentru mediu, cultură, educație, servicii sociale, programe de dezvoltare. Inițiative semnificative - forme de voluntariat au fost dezvoltate de comunitățile locale în domenii precum: protecția civilă (urgențe, dezastre naturale etc.), protecția mediului (combaterea incendiilor, plantarea copacilor, defrișări, curățare), îmbunătățirea spațiilor publice, conservarea și protejarea patrimoniului cultural. Prin urmare, cheia dezvoltării efective și organizaționale a voluntariatului este dezvoltarea comunicării și a rețelei organizațiilor de voluntari.

Majoritatea activităților de voluntariat se desfășoară de obicei la nivel local, în sensul locului de reședință sau al originii, unde un sentiment de izolare și o interacțiune socială strânsă creează relații sociale, dar și coeziune socială, acestea fiind mijloacele esențiale pentru a asigura o participare efectivă a persoanelor din grupurile voluntare constituite. Acesta este motivul pentru care organizațiile și / sau rețelele create prin relații sociale autentice sunt mai durabile și mai eficiente, creând o valoare adăugată reală în toate acțiunile și în special în capitalul social.

În ceea ce privește activitatea voluntară la nivel regional, național sau internațional, aceasta implică mai des - dar nu întotdeauna - implicarea grupurilor deja structurate, mai degrabă decât a persoanelor care, prin participarea și acțiunea grupului, se identifică și dobândesc caracteristici și responsabilități specifice și distinctive.

Pentru mulți oameni, voluntariatul poate fi singura experiență a proceselor cu adevărat democratice, deoarece, de obicei, ceea ce majoritatea oamenilor experimentează drept „democrație" este pur și simplu dreptul de a vota în orice fel de proces electoral.

Voluntariatul oferă celor implicați, temporar sau permanent, în activități specifice multe beneficii:
1. Primul și cel mai important beneficiu este starea de bine pe care o simțiți atunci când oferiți ajutor.
2. Este foarte, important, de asemenea, și pentru CV-ul vostru. Sfat: găsiți un loc de muncă, ca voluntar, care să fie aproape de interesele dvs. și vedeți-l ca pe un hobby! Aceste programe vă oferă certificate de atestare care vă vor ajuta în căutarea unui loc de muncă.
3. Aveți posibilitatea să vedeți cum funcționează lucrurile în diferite locuri. Poate că munca voluntară pe care o faceți nu are nicio legătură cu profesia sau aptitudinile voastre. Însă acum aveți ocazia să descoperiți cum este înființat un concert, cum funcționează o organizație și cum este o expoziție de artă. Interesant aș spune!
4. Cunoști oameni, îți faci prieteni sau cunoscuți. Voluntarii sunt de obicei mult mai relaxați. Nu este un loc de muncă să te gândești constant la cum să reacționezi. Oamenii de acolo sunt mai prietenoși și relațiile se formează ușor.
5. Asistați la evoluția societății. Perioada prin care trecem este puțin ciudată. Criza politică și economică aduce nesiguranță și insecuritatea stagnează. Există multe acțiuni care, din păcate, nu pot fi făcute pentru bani. Dând un pic din timpul dvs., contribuiți și la evoluția tuturor celor care dau o notă diferită vieții noastre de zi cu zi.
6. Vă puteți distra. Puteți face voluntariat la un concert al trupei preferate. Ei bine, nu este ceva ce trăiești în fiecare zi!
7. Adunați experiențe, învățați lucruri noi și vă simțiți mai împliniți.
8. Vă petreceți în mod plăcut și util timpul liber. În loc să stați pe canapea și să nu aveți nimic de făcut, puteți să deveniți mai activi, descoperind această nouă lume a voluntariatului.
9. Învățați să lucrați organizat și în echipă!
10. Voluntariatul vă oferă un sentiment de responsabilitate, deoarece practic alți oameni se bazează pe ajutorul vostru.
11. Rezultatele unei acțiuni voluntare sunt imediate, iar voluntariatul este cel mai bun mod de a realiza că într-adevăr aveți puterea de a face lucrurile mai bine și în folosul comunității din care faceți parte.

Voluntariatul este o atitudine a vieții cu valori speciale precum caritatea, solidaritatea, dreptatea socială și participarea socială. Este un act de energie și bunătate, o contribuție pentru semenul uman, pentru noi înșine și mai ales pentru țara noastră, e un act realizat cu cunoștințe, generozitate și nevoia de a oferi tot ceea ce avem și nu ceea ce a mai rămas. El este un testament al sufletului care implică tandrețe și, mai ales, afecțiune.

Îmi doresc, să ne străduim și mai mult, să oferim și mai mult, să sprijinim voluntariatul și mai mult, pentru a face țara noastră mai optimistă, mai prietenoasă și mai umană. Să promovăm voluntariatul în toate formele sale, cu scopul de a dezvolta coeziunea socială, solidaritatea, susținerea grupurilor vulnerabile, combaterea sărăciei și excluziunii sociale, satisfacerea nevoilor de bază, ajutorarea celor slabi din punct de vedere economic și social, copiii minori, precum și oamenii singuri, să sprijinim activitățile de mediu, culturale, sportive etc. Fără ajutorul voluntarilor/a voluntariatului, viața ar fi lipsită de acea stare de bine care ne face sufletul să vibreze.

Surse de informare:

www.voluntareuropean.ro

www.limarom.ro

Voluntariatul, cea mai importantă sursă de bine

Elena-Lelia VĂTAFU
Prof. Limba și literatura română
Școala Gimnazială „Ioan Didicescu",
Voicești, județ Vâlcea

Ce presupune un act de voluntariat? Ce implicații are acesta la nivel individual/colectiv? Ce reglementări legislative susțin acest proces?

Inspirat de Maslow, voi trata altfel ideea clasică „voluntariatul reprezintă o acțiune făcută benevol…", uitându-mă la filozofia acestei expresii. Astfel, voluntariatul reprezintă „experiența de vârf care poate fi numită pe bună dreptate, în anumite sensuri, o renaștere" (sau așa numita ieșire din zona de confort). Iar pentru că voluntariatul necesită „timp, muncă, disciplină, studiu, angajament (și relații cu ceilalți)", reprezintă un proces „unificator", de dezvoltare a personalității (Maslow, 2017, p. 20).

„Da, omul este într-un fel propriul său proiect și se construiește pe sine" (Maslow, 2017, p. 21). Pentru a valida presupozițiile conform cărora voluntariatul are impact asupra dezvoltării noastre și efecte indirecte asupra celorlalți, o să apelez la „Deprinderile Necesare Supraviețuirii" clasificate de Tony Wagner, care vor demonstra că nu putem finaliza construcția proiectului vieții noastre fără acestea și că nu le putem dobândi decât prin activități de voluntariat, pentru că, din păcate, școala românească nu le poate dezvolta pe toate. Iată-le: gândirea critică și capacitatea de a rezolva probleme, colaborarea în rețea și dominanța prin influență, flexibilitatea și adaptabilitatea, inițiativa și antreprenoriatul, accesarea și analizarea informației, comunicarea orală și scrisă eficientă, curiozitatea și imaginația (Tony Wagner, 2014, p. 32). De asemenea, pentru integrarea în societate ar trebui să mai dispunem și de alte calități precum „perseverența, disponibilitatea de a experimenta, de a-și asuma riscuri calculate, de a tolera eșecul și capacitatea de a gândi proiectiv (*design thinking*), pe lângă gândirea critică" (Tony Wagner, 2014, p.33). Aceste calități pot reprezenta unul dintre argumentele pentru care voluntariatul este benefic și util. În această categorie de argumente nu putem neglija nici cercetările autorilor Dyer, Gregersen și Christensen care au descoperit alte cinci deprinderi pe care un inovator trebuie să le aibă, pe care un voluntar și le dezvoltă prin acțiunile în care se implică: asocierile de idei, punerea sub semnul întrebării, observarea, experimentarea și activitatea în rețea. Activitatea într-o rețea extinsă cu oameni noi, diverși și profesioniști nu se poate realiza decât prin voluntariat.

Astfel, voluntariatul dezvoltă deprinderi necesare supraviețuirii și integrării în societate. El este benefic și util pentru că reprezintă o continuare a învățării în școală și nu o suplinire a ei, pentru că ne dezvoltă responsabilitatea, gândirea proiectivă, colaborarea în rețea, creativitatea, arta punerii întrebărilor etc.

Poate un alt aspect care vă frământă este ce se mai petrece în voluntariat și nu se petrece în școală, iar pentru asta vă invit să urmărim un exemplu: "Uitați-vă la copiii de patru ani, pun mereu întrebări și vor să știe cum funcționează lucrurile. Când ajung pe la șase ani și jumătate, nu mai pun întrebări pentru că învață repede că profesorii pun mai mult preț pe răspunsurile corecte decât pe întrebările provocatoare. Elevii de liceu dau rareori dovadă de curiozitate. După ce cresc și se integrează în structuri corporatiste, deja nu mai au niciun pic de curiozitate în ei. 80% din directorii executivi își petrec mai puțin de 20% din timp formulând idei noi" (Tony Wagner, 2014, p. 39). Ce poate fi mai atractiv și constructiv decât să petreci timp într-un mediu care îți stârnește curiozitatea și te face să fii/gândești altfel?

În cele din urmă, vom privi la un potențial argument pentru voluntariat și anume cel legislativ. Concret, legea 78/2014 privind activitățile de voluntariat în România, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 469 din 26.06.2014, ne oferă cadrul legal de a desfășura activități de voluntariat și în baza documentelor prezentate în lege să ni se recunoască drept experiență profesională. În acest sens, al experienței profesionale, o să ofer un exemplu personal reprezentativ: activitatea voluntară pe care am întreprins-o în cadrul Consiliului Național al Elevilor și o să prezint trei direcții importante în care mi-a fost de folos. Pe de o parte, reprezentarea elevilor la nivel județean și național m-a ajutat să obțin funcția de student reprezentant în Consiliul Facultății de Psihologie și Științele Educației și Senatul Universității București. Pe de altă parte, acțiunile în care a trebuit să pregătesc și să susțin prezentări pentru elevi, profesori, inspectori, funcționari publici etc, mi-au fost de folos pentru activitatea academică.

Să fim altfel, să acționăm altfel, să gândim diferit, să facem voluntariat!

„Pentru ca răul să triumfe este suficient ca cei buni să nu facă nimic." – Edmund Burke

Să nu uitați că voluntariatul reprezintă o formă de ajutor, pentru noi și pentru ceilalți… iar în același timp acesta poate diminua problemele cu care ne confruntăm.

Bibliografie:

1. Maslow, A.H. (2017). Religii, valori și experiențe de vârf., Editura Trei, București, p. 20-21;
2. Wagner, T. (2014). Formarea Inovatorilor: cum crești tinerii care vor schimba lumea de mâine, Editura Trei, București, p. 32-33/36-39.

THE IMPORTANCE OF VOLUNTEERING

Profesor limba engleză, Ivănoiu Nicolița Andreea,
Liceul Tehnologic Bâlteni

Volunteering is important for numerous reasons that benefit both the community and the volunteer themselves. When someone donates a handful of time, the difference made is tremendous and it shapes a community for the better.Volunteering is what makes a community because it brings people together to work on a goal. Whether it is a fundraiser for the research to cure a disease that affects the whole world, or to help a local family who has fallen in a time of calamity, volunteers make it happen. Community life is improved by aiding others and lending a helping hand to get a job done more effectively. More people working equals less work for each person and less time for the project. So when it comes to getting the job done, like a community clean up, the more the merrier. When a person donates their time, they give hope to someone who needs it. If a local family's house burnt down and a group of people hosted a benefit for them, that family's faith would be revived when they realized that people care. Although that family lost their house and their belongings, seeing how their own community wants to help would bring joy and show them that money isn' everything.

A volunteer also benefits themselves because they get to see how their contribution has made a difference. This experience contributes to personal development especially in areas such as self-fulfillment, self-confidence, and self-esteem which often flourish in the midst of volunteering experiences. The selfless act of volunteering provides a spiritual enhancement as well. Knowing that you made a positive impact on someone is an emotionally uplifting experience that can never be matched by money or fame.

Donating time now will also aid in the future. Volunteering strengthens present skills and also shows an employer that an effort has been made to make an improvement. Such skills include communication skills, ability to work with others, ability to take direction and lead others, dedication and time management. Employers realize that as a volunteer you must be able to prioritize your schedule in order to devote time for activities that benefit others. When employers see active volunteer work on a resume, they are much more likely to hire said person rather than someone who doesn't volunteer. Employers are aware that most people who offer their time are conscientious, honest and hard working individuals. These are just a few reasons why volunteering is important. Not only does it bring hope and happiness to people, but it also leads to spiritual and personal growth. It is an experience that cannot be bought with any amount of money.

While trying to make ends meet in life, it can be difficult to find time to volunteer. Therefore, many non-governmental organizations find it difficult to find volunteers for various courses. Still, the few people willing to engage in such activities will set aside little time in such ventures. Nevertheless, by volunteering, people can have

innumerable benefits. Hence, it is asserted that people fail to volunteer because they are not educated on the related benefits of such courses.

Making Connections and Building Relationships

To start with, volunteering can help build strong relationships and connections with other people. It is easy to find people from different professional settings in a volunteering course. As an individual interacts with them in an informal way, they may get vital information that can help them in career advancement. More so, the relationships help create better communities; because people get to familiarize themselves with real needs of the society.

In addition, people who have volunteered in community projects are much respected. Sometimes, an employer may be interested to find out what a potential employee engages in during their free time. Upon finding out that they have volunteered in various programs, there are very high chances of hiring them and compensating them well. Still, volunteers will be elected as leaders in the community because they are perceived to be kind, reliable, trustworthy, and responsible.

Boosting an Individual's Confidence

In many situations, volunteering will help people boost their self-esteem and confidence. One gets a sense of accomplishment and achievement as various projects are completed. Thus, with such confidence, it becomes easy for one to face difficult situations in life and further achieve their goals. In addition, some volunteering ventures can help an individual remain physically and mentally fit. In the end, the volunteer will be productive in their life.

People who are not yet sure about the direction they want to take in life should consider volunteering. It is through such ventures that one will get first hand experience on what it entails to be in certain careers. It also offers the individual a chance to ask questions and learn from the experts. More so, it helps one to spend their spare time in the most productive way possible. In the end, individuals can make worthwhile discoveries about themselves and life in general. Evidently, people do not volunteer because they are not aware of some of the related benefits such as building healthy relationships in the society, boosting one's confidence, and making various discoveries in life.

Learn or Develop a New Skill

It is never too late to learn something new and volunteering is a great way to develop a unique skill or discover something you are good at. Unlike internships, that usually involve repetitive tasks, you can adjust your position to meet your personal goals. No matter what type of volunteering work you do, you may be certain to gain the following skills:

- teamwork

- self-motivation
- planning
- problem-solving
- goal-setting
- persuasion
- critical thinking

By volunteering, you will invest time into really useful and engaging experience.

Stay Physically and Mentally Healthy

Volunteering is good both for your mind and body. It has a profound effect on your psychological well-being, reduces stress and anxiety, combats depression and makes you happy. You will feel yourself better in regular contact with others and experience a natural sense of accomplishment. The better you feel about yourself, a more positive view you'll have on your life and future goals. Moreover, as a volunteer, you'll be more physically active and fit, strengthen your bones and muscles and as a result, reduce the risk of many diseases, including heart attack and diabetes.

Make New Friends

Volunteering provides a great opportunity to develop your social skills as you are regularly meeting with people who have the similar interests. Even if you are shy and find it difficult to make new contacts, you'll have a chance to develop and practice your relationship skills. You'll meet a lot of new people, especially if you are new to the area, and will have an opportunity to strengthen your support network and make long term friends. You may be surprised at how genuine these friends are.

Save Money

Volunteering can even help you save money. Many organizations need volunteers to help them host different events, including various performances, concerts and festivals. Devote your time and you can receive admission to events that interest you without buying the expensive tickets. Even better, you won't need to stand in the long queues and worry about getting the tickets in time! Just make sure to register in advance because most music events and theater plays usually have a long waiting list of volunteers wishing to participate.

Find Love

That might be really surprising but volunteering can help you find love. Yes, it's true. Studies show that people prefer to go on a date with another volunteer than with someone they've met through a friend. Volunteering activities will take a lot of your time, so there are more chances to meet that special someone. It's no secret that people usually find romance at workplace, so why wouldn't you?

Advance Your Career

Volunteering will help you get experience in your area of interest and meet people in this field. It is also an amazing way to try yourself in a new position without making a long-term commitment. You may volunteer in an organization you'd like to work after graduation and gain important experience and knowledge you'll need later. Most volunteering options offer extensive training, so you'll have a chance to develop the skills essential for your future career and raise awareness for self-improvement and professional growth.

Live Longer

Do you want to live longer? Studies show that volunteers have better overall health and lower mortality rate. They find it easier to manage everyday tasks and have outstanding thinking skills even when they become older. That's why if you want to live a happy and long life, consider taking volunteer work in addition.

Trying yourself as a volunteer is useful for developing your personality. This experience will help you to understand whether you are a people person, whether you like working with other people, whether you would like to dedicate your life to helping others, and other important things about yourself. Also, you'll find out what skills you already have and would like to develop.

Give Up Bad Habits

This can be surprising but volunteering help to struggle with bad habits. How is that possible? The answer is quite simple: each addiction is developed because a person in some period of his or her life starts feeling incomplete. Volunteering helps people to fulfill their lives with meaning so that they don't feel incomplete like they used to.

Volunteering is an enjoyable and simple way to test your passions and interests. It can provide you with refreshed creativity and inspiration that can greatly help in your personal and professional life.

References:

- Green,S.,K., Aarons, A., Cross,R., *Volunteer Motivation and its Relationship to Satisfaction and Future Volunteering* ,Toronto, Ontario, 1984.
- Meier, S., Stutzer, A., *Is Volunteering Rewarding in Itself?*, *Economica*, 75 no. 297 (2004): 39-59.
- Grimm, R., Spring, K., Dietz, N., *The Health Benefits of Volunteering: A Review of Recent Research.* Washington, DC: Corporation for National and Community Service, Office of Research and Policy (2007).

Voluntariatul, cea mai importantă sursă de bine

Exemple de bune practici

Prof.Toader Monica
Şc.Gimn.Avram Iancu,Oradea

Voluntariatul este activitatea desfașurată din proprie inițiativă, prin care o persoană fizică își oferă timpul, talentele și energia în sprijinul altora fără sprijinul altora o recompensă de natură financiară, dar care poate deconta cheltuielile realizate în sprijinul proiectului în care este implicată.

Cu fiecare generație de elevi pe care am avut-o, am încercat și de cele mai multe ori chiar am reușit să-i fac să să devină persoane responsabile cu adevărat simț civic. Am urmărit în primul rând de fiecare dată să le dezolt empatia și să le formez abilități de adevărați voluntari.

Pornind de la baza teoretică, am inserat de bunăvoie, într-un cadru organizat, în activitatea școlară și extrașcolară voluntariatul, încă de la intrarea în școală, organizând diverse activități în beneficiul comunității din care facem parte (școală, oraș, județ, chiar și la nivel național). În acest sens am participat ca donatori (de diverse produse), vânzători și cumpărători în cadrul variatelor târguri organizate cu scop caritabil în cadrul școlii noastre de instituția noastră sau în colaborare cu alte asociații (Comunia, Humanact, Piticot, Pro Bambini, Love Bihor, Iedera,etc).

Astfel putem enumera cele mai reușite activități care au avut un impact deosebit asupra tuturor celor implicați:

- Creăm 1001 de jucării din fetru
- Ajutoarele lui Moș Crăciun (pachete de Crăciun)
- Târg de lumânări
- Târg de mărțișoare
- Târg de jucării
- Târg de podoabe și felicitări de Crăciun
- Târg cu felicitări și decorațiuni de Paște
- Un elev fericit la început de an școlar (rechizite)
- Dăruim un Paște fericit (alimente neperisabile și produse de igienă personală)
- Târg de carte
- Expoziție Brăduți eco

După fiecare activitate la care elevii au participat ca voluntari s-au tras concluzii de tipul: Cu ce am contribuit? Ce aș fi putut să fac altfel? De ce am participat? Cum m-am simțit? Ce îmi propun pentru viitor? pentru o mai bună conștientizare a rolului fiecăruia dintre elevi în acțiunea organizată.

Cu siguranță cei mai mulți dintre ei au devenit mai generoși, mai adaptabili, mai implicați, mai comunicativi, acestea fiind calitățele unui adevărat voluntar. Atât eu ca și dascăl cât și ei ca elevi ne-am implicat în acțiuni de voluntariat deoarece ne place să facem fapte bune, iar fiecare faptă bună ne aduce o mulțumire sufletească nouă și implicit o bucurie beneficiarilor.

07/12/2017 08:28:56

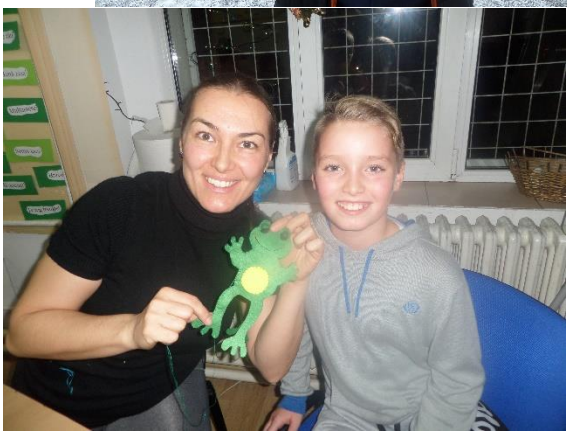

EDUCAŢIA ŞI ACTIVITATEA DE VOLUNTARIAT

Profesor geografie BOT LIVIA LILIANA
Şcoala Gimnazială Baia Sprie, Maramureş

Etimologia cuvântului "voluntar" vine din limba latină din substantivul "voluntarius",care înseamnă care acţionează de bună voie, din proprie iniţiativă, nesilit de nimeni în mod conştient, (despre acţiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere. A fi voluntar semnifică a veni în sprijinul altora, să vrei să ajuţi, să dai dovadă de înţelegere şi de compasiune faţă de alţii.A fi voluntar înseamnă a fi uman, a cunoaşte oameni din diferite domenii de activitate, de-a lega relaţii noi de prietenie şi de colaborare. În România, activitatea de voluntariat a cunoscut o dezvoltare rapidă în mai multe domenii de activitate fiind susţinută de către Legea 78/2014 privind reglementarea activităţii de voluntariat în ţara noastră.Voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educaţiei şi a formării profesionale.Voluntariatul prsupune interacţiune, spirit civic, lucrul în echipă, curaj, încredere, colaborare, responsabilitate şi dinamism.Înseamnă să fii activ şi util să te conectezi la colectivitate, poţi obţine calităţi şi abilităţi noi, să socializezi mai mult, să fii util într-un mod distractiv.Voluntariatul în unităţile de învăţământ este o activitate de pe urma căruia elevii au foarte multe de învăţat, de dobândit noi abilităţi, voluntariatul este o activitate de conştientizare a tinerilor că sunt utili societăţii, au importanţă ca şi individ, pentru că societatea are nevoie de astfel de indivizi. Voluntariatul presupune potenţarea învăţării din lumea reală, statutul profesorului este cel de mediator al învăţării non formale/formale, elevii sunt stimulaţi să se implice în activitatea comunităţii locale, conştientizând şi învăţând rolul lor social, fiind o soluţie pentru dezvoltarea complexă a adolescenţilor.Voluntariatul este un serviciu adus aproapelui.Elevii care doresc să se implice în activităţi de voluntariat au nevoie să întrunească o sumă de calităţi cum ar fi: abilităţi de comunicare, disponibilitate o bună parte a timpului pentru desfăşurarea activităţilor, să fie un bun organizator şi să fie empatic cu nevoile celorlalţi mai ales dacă aceştia sunt persoane cu dizabilităţi, consideră voluntariatul o valoare personală, are capacitatea de-a gestiona mai multe sarcini în acelaşi timp.

Voluntariatul este o muncă neplătită pusă în slujba semenilor şi care asigură acumularea unei experienţe care mai târziu, să ducă la succes.Voluntariatul semnifică a ajuta necondiţionat, dobândirea responsabilităţilor prin muncă.Deciziile pe care le iei determină creşterea respectului faţă de propria persoană şi faţă de ceilalţi. Prin voluntariat se dezvoltă abilitatea de-a comunica cu grupul, este o modalitate de-a trece peste barierele ridicate de timiditate sau de anumite idei, socializarea fiind una din condiţiile voluntariatului, aceasta te învaţă tehnici de comunicare şi învinge frica sau anumite temeri. Astfel prin comunicare, responsabilitate şi socializare se dobândesc calităţi de leadership, investiţia în propria persoană. Gestionarea situaţiilor care apar în activitatea de voluntariat contribuie la formarea profesională a elevilor voluntari, dezvoltă capacitatea de-a te perfecţiona şi a creşte odată cu proiectul tău, ajută la acumularea experienţei profesionale.Practicarea voluntariatului de către liceeni creează o serie de avantaje care se resimt pe termen lung. Activitatea voluntară ajută la stabilirea unui set propriu de valori care îl vor ajuta în viaţa sa de adult, învaţă să aprecieze valoarea lucrurilor şi să preţuiască chiar şi pe cele mărunte, obţine abilităţi de comunicare socială şi îşi trasează obiective reale în viaţă. Pot de-asemenea să îşi descopere o pasiune, un hobby, sau îşi poate descoperi orientarea profesională viitoare sau dobândeşte calităţi de leader.Devine util societăţii şi îşi face prieteni noi, sau îşi creşte încrederea în sine şi în cei din jur şi îşi petrece timpul într-un mod util şi plăcut.

În vederea activităţilor de voluntariat făcute cu elevii şi tinerii se impun acţiuni care să îi motiveze şi să îi orienteze spre aceste preocupări , iar rolul cadrului didactic este de-ai orienta şi de-a forma gustul copiilor spre activităţi care să le aducă bucurie sufletească, siguranţa că fac ceva util de pe urma căruia să beneficieze şi alţii.

Sunt recomandate vizitele la centrele de îngrijire a bătrânilor, la casele de copii, sau participarea la baluri caritabile sau concursuri, diferite acţiuni menite să strângă donaţii pentru categorii de persoane defavorizate, toate menite să îi obişnuiască şi să îi familiarizeze cu activităţile de voluntariat.Implicarea într-o activitate de voluntariat poate fi o bază solidă pentru viitorul job putând fi considerat experienţă profesională. Înveţi din mers, experimentezi, te confrunţi cu situaţii inedite, eşti obligat să iei decizii responsabil, să gândeşti creetiv, să acţionezi, ai oportunitatea de-aţi pune în practică proiectele , te obligă să ieşi din zona de confort şi să ai ca şi priorităţi activităţi care să te ajute în devenirea ta profesională şi personală.Valorificarea timpului liber şi dezbaterea temelor de interes cu alţii, duce la schimbarea viziunii despre viaţă, tinerii vor vedea lumea cu alţi ochi, vor participa la evenimente importante. Învaţă să se dezvolte într-un mediu neconvenţional, cu persoane energice şi creeative, îţi îmbunătăţeşti aptitudinile şi observi realitatea cu ochi critici.Este educată răbdarea, organizarea, estefolosit timpul eficient, se dezvoltă spiritul inventiv şi creeator , este ţintit un obiectiv şi se urmăreşte atingerea acestuia de către voluntari. Un tânăr cu experienţă de voluntar este mai bogat în ce priveşte dezvoltarea profesională şi personală. Este avantajat şi se simte împlinit.Voluntariatul practicat de tineri are ca scop real şi ca principiu de la care porneşte ajutorul oferit necondiţionat fără a aştepta în schimb beneficii sau recunoaştere.Voluntariatul, ca şi activitate extraşcolară, este foarte important să fie făcut din pură iniţiativă şi din convingere pentru a avea un rol covârşitor în educarea adolescenţilor şi în instruirea lor pentru viaţă. Pentru activităţile de voluntariat sunt propuse teme care au legătură cu geografia:"Ziua Europei", "Ziua Pământului", "Ziua Mediului", sau acţiuni de ecologizare sau de plantare de copaci, reîmpăduriri, plantare de flori şi amenajare de spaţii verzi.Din acţiunea factorilor educaţionali rezultă dezvoltarea spiritului voluntariatului la copii, sunt promovate valori ca toleranţa, omenia, egalitatea în drepturi, nediscriminarea, bunul simţ şi dragostea faţă de semeni, transformarea valorilor sociale în principii de conduită personală.

Bibliografie:

Legea 195/2001, Legea voluntariatului, Monitorul Oficial, nr.206, din 24.04.2001

www.voluntariat.ro

Eleonora Rădulescu,Anca Târcă, Educaţia civică prin activităţi extraşcolare cu caracter interdisciplinar, Editura Educaţia 2000+, Bucureşti, 2004

Blogunteer.ro/2011/03/voluntariatul-şcoala- vieţii –pentru-dezvoltare-profesională

IMPORTANȚA ACTIVITĂȚII DE VOLUNTARIAT ÎN DEZVOLTAREA ELEVILOR

Prof. Bălean Cristian
Colegiul Național "Diaconovici-Tietz" Reșița

"Voluntariatul este activitatea de interes public desfașurată din proprie inițiativă de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestație materială; activitatea de interes public este activitatea desfașurată în domenii cum sunt: asistență și serviciile sociale, protecția drepturilor omului, medico-sanitar, cultural, artistic, educativ, de învățământ, științific, umanitar, religios, filantropic, sportiv, de protecție a mediului, social și comunitar și altele asemenea". (Legea nr.339 din 17 iulie 2006)

Această activitate este de regula derulată într-un cadru organizat (sub tutela unei organizaţii sau a unui grup de inţiativă), spre deosebire de acţiunile spontane de binefacere.

Drepturile voluntarilor sunt stipulate în Carta drepturilor şi obligaţiilor, elaborată de Centrul National de Voluntariat din Paris. Printre acestea se numără:

- dreptul de a fi tratat ca fiind un coleg cu drepturi egale şi nu ca mână de lucru ieftină;
- dreptul de a-i fi luate în calcul preferinţele personale, temperamentul, experienţa de viaţă, studiile şi experienţa profesională în acordarea de sarcini;
- dreptul de a participa la sesiuni de formare în domeniul în care prestează activitate, atât la începutul activităţii, cât şi pe parcurs;
- dreptul la un loc, unde să îşi desfăşoare activitatea;
- dreptul de a fi ascultat şi de a juca un rol în planificarea activităţilor, de a se simţi liber să propună sugestii şi de a-i fi respectate opiniile.

Orice implicare în activităţi de voluntariat implică o formă de învăţare socială, chiar dacă de multe ori aceasta nu este conştientizată. Implicarea în activităţi de voluntariat dezvoltă o serie de abilităţi şi competenţe sociale, cum ar fi de exemplu solidaritatea, toleranţa, încrederea, spiritul civic şi responsabilitatea socială. Voluntariatul te transformă într-o persoană conştientă de mult mai multe aspecte ale lumii din jurul tău pe care în mod curent nu le vezi pentru că, aparent, nu ai nicio legătură directă cu ele.

Voluntariatul oferă posibilitatea interacţiunii cu grupuri sociale diverse cu care nu interacţionăm în mod curent în activităţile noastre obişnuite, contribuind la creşterea solidarităţii şi toleranţei. Implicându-ne în activităţi de voluntariat reuşim să vedem lumea prin ochii celorlalţi, să înţelegem şi să observăm limitele incorecte pe care societatea le pune uneori în faţa unora dintre membrii ei. Am devenit astfel mai solidari şi mai toleranţi cu cei din jur.

Spiritul civic şi încrederea că orice om poate face o diferenţă în comunitatea lui, mai ales dacă lucrează împreună cu alţi oameni preocupaţi de aceleaşi aspecte, se învaţă prin implicarea în activităţi de voluntariat. Cu acest principiu în minte, am pornit şi noi, elevi şi cadre didactice, să înfrumuseţăm curtea şcolii şi, nu de puţine ori, să ecologizăm diverse parcuri din oraş, dar şi malul râului Bârzava care străbate oraşul nostru. Am înţeles astfel că putem şi noi să facem o schimbare, că există resurse şi disponibilitatea de a contribui, că este nevoie de curaj şi de un spirit organizatoric care să pună totul în mişcare şi că nu trebuie să aşteptăm totul de la alţii, ci trebuie să ne asumăm responsabilitatea de a lua iniţiativa şi de a trece la acţiune.

Trebuie subliniat faptul că în activitatea de voluntariat cunoaştem oameni diverşi, din alte categorii sociale decât cele cu care interacţionăm în mod curent, devenim membri ai unor grupuri sociale diferite, care nu sunt în mod necesar intersectate, devenind un punct de legătură într-o multitudine de reţele interconectate care ne influenţează şi pe care le influenţăm, în cadrul cărora dezvoltăm relaţii bazate pe încredere reciprocă şi împreună cu care devenim parte a unei acţiuni collective, activitatea de voluntariat, care duce la atingerea unui beneficiu comun, respectiv rezultatul acţiunii de voluntariat pe de o parte, şi valoarea dobândită de fiecare dintre cei implicaţi la nivel individual, pe de altă parte.

O altă dimensiune importantă a valorii voluntariatului este cea educativă. Voluntariatul are extraordinare valenţe educative, fiind o formă de învăţare prin acţiune practică, care poate genera dobândirea de cunoştinţe şi abilităţi. Indiferent că vorbim despre o învăţare inductivă, care porneşte de la situaţii generale – sau de la cunoştinţe teoretice – care sunt apoi translatate în activităţi practice specifice, fie că vorbim despre o învăţare deductivă, care porneşte de la exemple particulare pe care apoi le translatează în norme generale sau în concepte teoretice, voluntariatul este o metodă potrivită de a învăţa. Nefiind un proces rigid şi formalizat, voluntariatul are farmecul flexibilităţii şi al alegerii libere a voluntarului cu privire la majoritatea caracteristicilor activităţii sale, ceea ce îl face atractiv, învăţarea fiind un efect al implicării, şi nu un scop în sine al acesteia. De aceea de foarte multe ori voluntariatul a devenit modul în care tinerii fac cunoştinţă în modul cel mai concret cu putinţă cu viitoarea lor meserie. Fără a dori să impietăm sistemul formal de învăţământ, trebuie să recunoaştem că de multe ori îi lipseşte latura practică, aplicată a învăţării, latură pe care mulţi tineri aleg să o experimenteze prin implicarea în activităţi de voluntariat.

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noştri dând dovadă de compasiune, înţelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul,

la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, învățăm să promovăm într-o formă creativă ideile personale și să luptăm pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat putem dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru. Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve. În acest context, am desfăşurat diverse proiecte educaţionale ("Elevi, prieteni, voluntari", "Suflet lângă suflet", etc.) în care au fost implicaţi elevi ai şcolii noastre, cadre didactice, diverse instituţii din oraş.

Activitatea de voluntariat este o componentă fundamentală a societăţii civile. Munca de voluntar apropie subiecţii societăţii, îi plasează în poziţia de apărători ai valorilor şi principiilor umane. Calităţile unui voluntar sunt creativitatea, ideile inovatoare, activismul, motivarea, dorinţa de a-i ajuta pe alţii, deschiderea, independenţa, dorinţa de a dobândi noi cunoştinţe.

Voluntariatul nu înseamnă să faci lucrurile cu uşurinţă şi cu veselie. A fi voluntar înseamnă a lucra zilnic asupra ta, a-ţi cultiva abilităţi noi, a învăţa, a organiza şi desfăşura unele activităţi, a-ţi asuma responsabilitate, a acumula experienţă.

Contribuţia voluntarilor o resimte atât organizaţia în care ei activează, prietenii voluntarilor, comunitatea din care provin, cât şi societatea în întregime. În acelaşi timp, voluntariatul ajută tinerii să obţină şi să-şi dezvolte abilităţile pe care sistemul educaţional formal deseori nu poate să le ofere.

Bibliografie:

1. Legea nr.339 din 17 iulie 2006 pentru modificarea și completarea Legii voluntariatului nr. 195/2001
2. Ghid pentru recunoaşterea competenţelor dobândite prin voluntariat elaborat de Grupul de lucru Recunoașterea competențelor dobândite prin voluntariat, în cadrul Anului European al Voluntariatului 2011; https://ec.europa.eu/epale/sites/epale/files/ghid_competente_voluntariat.pdf
3. Carta drepturilor şi obligaţiilor, elaborată de Centrul Naţional de Voluntariat din Paris

VOLUNTARIATUL ÎN DOMENIUL ISTORIEI

Prof. Boru Adriana
Şcoala Gimnazială Nr. 2, Reşiţa

"Voluntariatul este activitatea de interes public desfaşurată din proprie iniţiativă de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestaţie materială; activitatea de interes public este activitatea desfaşurată în domenii cum sunt: asistenţă şi serviciile sociale, protecţia drepturilor omului, medico-sanitar, cultural, artistic, educativ, de învăţământ, ştiinţific, umanitar, religios, filantropic, sportiv, de protecţie a mediului, social şi comunitar şi altele asemenea."

În ciuda definiţiilor date nu există una care să se muleze perfect.

Cea mai întâlnită formă de voluntariat este organizaţia non-profit. Cele mai multe organizaţii de acest tip sunt cele de şi pentru tineret.

Voluntariatul pe cât e de infinit, pe atât e de divers. Implicarea într-un proiect de voluntariat este o ocazie de a vedea cum funcţionează cooperarea pentru dezvoltare directă, dintr-o altă perspectivă , atât cu părţile ei bune, cât şi cu cele rele. Prin voluntariat se realizează un parteneriat între cercetători, educatori şi publicul larg.

Există numeroase oportunităţi pentru voluntari în care îşi pot concentra efortul.

Voluntariatul pentru istorie se manifestă în domeniul arheologiei, etnologiei, etnografiei, artă veche, educaţie(prin taberele de istorie).

Voluntariatul pentru patrimoniul cultural presupune activităţi de la restaurări arhitecturale până la cercetării ştiinţifice relevante. Acest tip de voluntariat constă în punerea în valoarea unor obiective istorice, precum şi identificarea bogăţiei şi diversităţii culturale , exprimată prin obiceiuri , bucătărie, îndeletniciri tradiţionale.

Programul voluntariatului pe şantiere arheologice cuprinde atât activitatea practică (cercetare arheologică, desen, spălare şi marcare material arheologie, conservare primară), cât şi activitate teoretică prin lecţiile susţinute de către membrii echipei de cercetare pe tema diverse: istoria locului, ceramică, epigrafice, paleontologice, numismatică.

Voluntariatul în etnografie contribuie la conservarea patrimoniul valoros al civilizaţiei comunităţiilor rurale din diferite zone etnografice şi la ilustrarea modului de viaţă al locuitorilor din mediul urban, plecaând de la premisa ”Pentru a ști încotro mergem trebuie să știm de unde venim”.

O dimensiune importantă a valorii voluntariatului este cea educativă. Voluntariatul are extraordinare valenţe educative, fiind o formă de învăţare prin acţiune practică, care poate genera dobândirea de cunoştinţe şi abilităţi.

Indiferent că vorbim despre o învăţare inductivă, care porneşte de la situaţii generale – sau de la cunoştinţe teoretice – care sunt apoi translatate în activităţi practice specifice, fie că vorbim despre o învăţare deductivă, care porneşte de la exemple particulare pe care apoi le translatează în norme generale sau în concepte teoretice, voluntariatul este o metodă potrivită de a învăţa. Nefiind un proces rigid şi formalizat, voluntariatul are farmecul flexibilităţii şi al alegerii libere a voluntarului cu privire la majoritatea caracteristicilor activităţii sale, ceea ce îl face atractiv, învăţarea fiind un efect al implicării, şi nu un scop în sine al acesteia. De aceea de foarte multe ori voluntariatul a devenit modul în care tinerii fac cunoştinţă în modul cel mai concret cu putinţă cu viitoarea lor meserie. Fără a dori să impietăm sistemul formal de învăţământ, trebuie să recunoaştem că de multe ori îi lipseşte latura practică, aplicată a învăţării, latură pe care mulţi tineri aleg să o experimenteze prin implicarea în activităţi de voluntariat.

Programul de voluntariat în educaţie, prin tabere presupune lucru în comun a unor persoane de diferite culturi, ideologii, naţionalităţi, la un proiect în folosul comunităţii locale şi pentru educare. Eforturile voluntarilor contribuie la o lume mai bună, pacifistă , la îmbogăţirea cunoştiinţelor. Principalul scop al taberelor de voluntariat este acela de a creşte nivelul de toleranţa prin înlesnirea evidenţierii valorilor. Taberele de istorie, în mod special, au ca scop stabilirea unei legături între trecut şi prezent precum şi promovarea păcii între popoare, realizarea apropierii tinerilor de identitatea naţională comcomitent cu petrecerea timpului în aer liber. Prin aceste tabere se umăreşte dezvoltarea în rândul tinerilor a interesului pentru studierea istoriei, contribuind în acelaşi timp la dinamizarea turismului şcolar. Pentru participanţii la taberele de istorice, aceste experienţe au ca finalitate formarea abilităţiilor în înţelegerea unor fenomene istorice, dar şi formarea unor competenţe care să genereye un comportament responsabil faţă de ocrotirea monumentelor istorice şi naturale.

Valoarea voluntariatului este, credem noi, indiscutabilă, iar recunoaşterea ei justă în societate devine doar o chesiune de timp, mai ales în contextul european extrem de favorabil recunoaşterii valorii voluntariatului. Toţi factorii interesaţi de mişcarea de voluntariat trebuie să îşi asume responsabilitatea recunoaşterii valorii voluntariatului şi sprijinirii unui voluntariat de calitate cu precădere în sfera lor de activitate şi competenţă. Răspunderea majoră, însă, aparţine organizatorilor activităţii de voluntariat, care au datoria să ofere o experienţă de voluntariat de calitate, să coordoneze corect şi eficient implicarea voluntarilor şi să evalueze complex impactul activităţilor de voluntariat, pentru a putea aduce argumente clare factorilor de decizie care trebuie să susţină dezvoltarea voluntariatului pentru a creşte contribuţia sa la dezvoltarea societăţii noastre.

Bibliografie:

Legea nr. 339 din 17 iulie 2006

Busuioc D., Nichita S., Lupsus, 2006, Carte despre voluntariat, Ed. Centrul de Voluntariat, Reşiţa

www. Archive.ro

EDUCAȚIE PENTRU VOLUNTARIAT

Prof. itinerant Dăneasa Mihaela
C.S.E.I. "Aurora" Reșița

Prin voluntariat investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, respectiv lumea în mijlocul căreia trăim. În lume sunt milioane de oameni care au nevoie de ajutor într-un fel sau altul, fiecare dintre noi poate deveni un voluntar, putem să dăruim atât cât ne permitem și nu doar în ceea ce privește resursele materiale. Putem să dăruim deopotrivă lucruri materiale dar și timp din timpul nostru, atunci când de exemplu ne dorim să petrecem timp cu persoane care nu au familii sau să oferim cunoștințe dobândite anterior de noi.

Voluntariatul presupune schimb de cunoștințe, idei, servicii, oportunități de a cunoaște oameni noi și de a lega tot felul de relații cu aceștia. Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntari și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate.
Viitorul și evoluția unei societăți sunt strâns legate de educația pe care le-o oferim copiilor. Este oportun să le cultivăm interesul și plăcerea pentru activitățile de voluntariat, adaptat vârstei lor. Să nu uităm că povara unei lumi o vor duce pe umeri copiii de azi. Copiii obișnuiți să dăruiască de la o vârstă fragedă , fără a aștepta ceva în schimb, vor cunoaște satisfacția pe care un astfel de gest o aduce.

Pentru inscurajarea tinerilor către activitătile de voluntariat, putem apela la discuții cu scopul constientizării necesitătii efectuării acestui tip de activități și desigur și prezentarea unor modalități concrete de realizare a acestor activități, individual dar și în grupuri organizate. Tinerii pot fi încurajați, antrenați să se implice în activități de protecție a mediului, pot efectua activități propriu zise sau de consiliere a altor oameni în vederea menținerii unui mediu curat și implicit a unei planete sănătoase, mentorat. De asemenea un alt domeniu unde există mare nevoie de implicarea voluntarilor este și domeniul social. Este necesară activarea sentimentului de empatie fată de semenii noștri și încurajarea tinerilor și a copiilor incă din grădinită să se implice în activități destinate ajutorării semenilor aflați în nevoie. Un alt beneficiu adus de activitățile de voluntariat este creșterea încrederii în sine, acesta oferă un confort psihic oricărui individ care hotărăște să depună un astfel de efort în spiritul voluntariatului. Totodată , în urma activităților de voluntariat se dezvoltă și spiritul de apartenență la grup, atât de necesar pentru asigurarea unei bune colaborări între indivizi pentru evoluția societății. chiar și pentru copii, demnă de a fi desfășurată cu copiii și de a fi promovată în societate ca exemplu de bună practică.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.Este clar că această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.Pentru a înțelege mai bine sensul cuvântului "voluntar", am căutat etimologia acestuia și am descoperit că o variantă o

întâlnim în latină "voluntarius", iar cealaltă în franceză "volontaire" și se referă la oameni și manifestările lor. "Voluntar" înseamnă conform explicațiilor din DEX, – "*care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere*".

Din experiența profesională, pot afirma că a fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi sprijinim. Cu riscul că mă repet, a fi voluntar înseamnă să fii uman și să ai valoare pentru că aceste calități sunt de neprețuit.Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve. În acest context, m-am implicat în diverse activități de voluntariat desfășurate la nivelul unității și la nivel local.

Pornind de la premisa că în cadrul familiei copilul beneficiază de primele experienţe educative – iar dacă nu este aşa, şcoala şi comunitatea trebuie să intervină ca voluntari în acţiuni de educaţie a părinţilor şi consiliere – , şcoala are, apoi, rolul de a forma la elevi spiritul de receptivitate, capacitatea de iniţiativă, angajarea responsabilă în indentificarea problemelor comunităţii şi proiectarea de direcţii de acţiune pentru soluţionarea acestora. Iar cadrele didactice, ca "facilitatori"/ "moderatori", " trebuie să manifeste foarte multă receptivitate, îngăduinţă şi să ofere mereu un răspuns la solicitările elevilor şi ale comunităţii"4. Aşadar, profesorii sunt cei care conduc şi orientează actele de voluntariat ale elevilor/şcolii în comunitate şi tot ei trebuie să aducă soluţii la problemele şcolii prin atragerea de sponsori/ parteneri, demararea de proiecte educaţionale, înfiinţarea de asociaţii de părinţi, atragere de fonduri de la comunitatea locală, implicarea ONG-urilor etc. Practicând alături de cadrele didactice primele practici de sprijin, de voluntariat, elevii/tinerii vor realiza tranziţia de la şcoală la o viaţă activă socială.

Există multe cauze pentru care merită să faci voluntariat. Multe lucruri pot fi îmbunătățite și multe nedreptăți pot fi ameliorate. Este clar că nu ducem lipsă nici de cauze sociale și nici de cele de mediu. Toate sunt la fel de importante, și la fel de important este să avem un viitor mai bun, implicându-ne în educație, cum este să avem un mediu mai curat, participând la reciclari selective sau plantări de copaci. La fel de important este ca toți copii să aiba șanse egale la viață și dezvoltare. Educația este cea în care oferi încredere generațiilor viitoare. Prin educație împărtășești din experiențele tale ca cei ce vin să nu mai repete greșelile și să se concentreze pe rezolvarea altor probleme. Faci asta pentru că ai încredere în ei, pentru că ai încredere în orice copil educat corect.

Bibliografie:

Asociația VOLUM,2016, Ghid pentru măsurarea efectelor și impactului voluntariatului asupra organizației gazdă;

Legea voluntariatului 195/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 25 aprilie 2007.

Importanța voluntariatului

Prof. Drăghici Florica Mariana
Școala Gimnazială Nr.2 Reșița

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în diverse domenii, în principal pentru că înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri, dând dovadă de compasiune, înțelegere și dragoste. Însă, prin activitățile de voluntariat putem obține mult mai multe, chiar și pentru propria noastră persoană. Astfel, putem dobândi abilități și cunoștințe noi și putem dezvolta competențe sociale însemnate. Luând aceste aspecte în considerare, este evident că voluntariatul reprezintă o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită chiar și în cadrul școlii. Mai mult, este o activitate ce poate fi practicată atât de copii, cât și de adulți, având la bază un proces al flexibilității și al alegerii libere.

Activitatea de voluntariat reprezintă un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale ale oricărui copil. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, această activitate presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare amplă, înveți să îți promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță etc), devenind astfel mai conștient de ceea ce se întâmplă în jurul tău.

Copilul învață încă de mic să îi ajute pe cei care au nevoie de sprijin, fără a se aștepta în schimb la beneficii materiale, mulțumirea sufletească fiind infinit mai mare decât orice bănuț pe care l-ar primi. Implicarea în activități de voluntariat vine ca o completare la ceea ce copilul dobândește de mic, având șansa să cunoască alți copii cu interese similare, ajutându-se reciproc să își perfecționeze abilitățile de relaționare socială și de comunicare.

Un copil care se implică în astfel de activități învață să aprecieze lucrurile pe care le are și să se bucure chiar și de mărunțișuri. O astfel de campanie, care i-a învățat pe copii să dăruiască, în principal lucruri pe care nu le mai folosesc, dar care ar fi foarte utile altora, și să aducă o mică bucurie altor copii din medii sociale defavorizate, este campania "Dăruind vei dobândi!". Implicarea într-o astfel de campanie este un bun început pentru ca, încă de la o vârstă fragedă, copilul să conștientizeze cât de important este să îi ajute pe alții și câte beneficii îi aduce voluntariatul, gândindu-se să îl introducă și printre activitățile sale de adolescent.

În calitate de cadru didactic, este recomandabil să formezi copiilor gustul pentru activități care să le facă bine din punct de vedere sufletește și de pe urma cărora să beneficieze și alții. Vizitele la centre de copii sau de bătrâni, participarea la concursuri, baluri mascate și diverse alte evenimente la care se pot face donații pot constitui

ocazii prielnice prin care copiii și adolescenții să se acomodeze cu rolul de voluntar și ceea ce implică acest rol. Spre exemplu, școala noastră, în parteneriat cu organizația Salvați Copiii, participă în mod constant la astfel de activități, ajutându-i pe copii să înțeleagă cât de important este să îți ajuți aproapele.

De asemenea, extrem de reușită a fost colaborarea pe care a avut-o școala noastră prin activitatea realizată în cadrul în proiectului „Ziua de Curățenie Națională 2018", desfășurat și în context internațional în 150 de țări, sub numele de „World Cleanup Day", având ca scop mobilizarea a 5% din populația planetei într-o singură zi în vederea curățării planetei de deșeuri. Prin această acțiune copiii au învățat să lucreze în echipă, să fie solidari și să-și asume responsabilitatea protejării mediului înconjurător.

În România, Legea nr. 195/2001 oferă următoarea definiție voluntariatului:

"Voluntariatul este activitatea de interes public desfășurată din proprie inițiativă de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestație materială; activitatea de interes public este activitatea desfășurată în domenii cum sunt: asistență și serviciile sociale, protecția drepturilor omului, medico-sanitar, cultural, artistic, educativ, de învățământ, științific, umanitar, religios, filantropic, sportiv, de protecție a mediului, social și comunitar și altele asemenea."

Se poate observa că semnificația și importanța voluntariatului în cultura românească începe să se schimbe. Până acum, pentru români, voluntariatul echivala cu munca patriotică, lucru ce nu era în niciun caz voluntar, darămite aducător de beneficii ori satisfacții. Între timp, în cultura occidentală, voluntariatul avea cu totul și cu totul altă semnificație. Era o activitate pe care o făceai din proprie inițiativă, făcută în folosul altor oameni, dar și al tău ca individ, pentru că te ajuta să te dezvolți personal și profesional. Treptat, s-a ajuns ca și în România voluntariatul să capete această accepțiune.

Pentru un tânăr, voluntariatul s-ar putea să fie cea mai bună soluție pentru dezvoltare. Un ONG, de orice profil ar fi, îi oferă voluntarului posibilitatea de a-și alege programul de muncă în funcție de disponibilitate, de a participa la proiecte de mare amploare și de a lua contact cu oameni importanți din toate domeniile. Fiecare își poate alege un ONG din domeniul în care își va dori să lucreze, astfel reușind să ajute pe alții, dar și pe sine în același timp.

Cel mai important lucru pe care îl poate oferi activitatea de voluntariat este faptul că îi învață pe tineri să lucreze în echipă. Aceștia vor avea colegi cu aceleași preocupări, de aceeași vârstă, care împart aceleași pasiuni și față de care nu va avea niciun fel de sentiment de inferioritate, cu toții dorind să învețe alături de ceilalți.

De asemenea, tinerii pot să ajungă și să coordoneze un proiect important și astfel să își exercite capacitățile de lider. Va avea o satisfacție extraordinară când va vedea un astfel de proiect realizat, iar în bucuria sau mulțumirea oamenilor va găsi adevărata răsplată a muncii sale. O să aibă ocazia să cunoască foarte mulți oameni interesanți, atât dintre colegii lui, dar și oameni de carieră cu care intră în contact pentru a-și duce la bun sfârșit proiectul. Să fie voluntar va deveni un lucru foarte important atât pentru cariera lui, dar mai ales pentru viața lui.

Va învăța lucruri care îl vor ajuta în toate aspectele vieții, cum ar fi munca în echipă sau responsabilitatea, dar și compasiunea și răbdarea în tot ceea ce face.

Așadar, beneficiile pe care voluntariatul le poate oferi sunt multiple, atât pentru organizația pentru care voluntarul desfășoară anumite activități, cât și pentru acesta din urmă, așa cum am prezentat mai sus.

Bibliografie

- Busuioc D., Nichita S., Lupșan D, 2006, Carte despre voluntariat, Ed. Centrul de voluntariat Reșița;
- Legea nr. 339 din 17 iulie 2006 pentru modificarea şi completarea Legii voluntariatului nr. 195/2001.

Voluntariatul și dezvoltarea personalității elevilor

Prof. Carmen Mihailoviciu
Prof. Marinela Manole
Școala Gimnazială Nr.2 Reșița

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere și dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

Voluntariatul este activitatea care îi ajută pe elevi să se dezvolte, deși mulți oameni definesc voluntariatul superficial spunând că aceasta reprezintă muncă neplătită a unor oameni, voluntariatul este ceva mult mai profund.

Prin voluntariat investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, respectiv lumea în mijlocul căreia trăim. În lume sunt milioane de oameni care au nevoie de ajutor într-un fel sau altul, fiecare dintre noi putând deveni voluntar. Cu alte cuvinte putem să ajungem să dăruim atât cât ne permitem și nu doar în ceea ce privește resursele materiale, ci și din punct de vedere cultural sau educațional. Putem să dăruim deopotrivă lucruri materiale dar și timp din timpul nostru, atunci când de exemplu ne dorim să petrecem timp cu persoane care nu au familii sau să oferim cunoștințe dobândite anterior de noi.

Pentru a înțelege mai bine sensul cuvântului **voluntar**, să deschidem DEX-ul și vom vedea că acesta explică acest cuvânt astfel:*„care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere*".

Voluntariatul presupune schimb de cunoștințe, idei, servicii,oportunități de a cunoaște oameni noi și de a lega tot felul derelații cu aceștia fără a fi constrâns de cineva. Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fimvoluntari și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate, singura limită fiindimpusă de posibilitățile,disponibilitatea fiecăruia și voință.

Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve.Viitorul și evoluția unei societăți sunt strâns legate deeducația pe care le-o oferim copiilor. Este oportun să le cultivăm interesul și plăcerea pentru activitățile de voluntariat, adaptat vârstei lor. Copiii obișnuiți să dăruiască de la o vârstă fragedă, fără a aștepta ceva în schimb, vor cunoaște satisfacția pe care un astfel de gest o aduce. Uneori un simplu mulțumesc face mai mult decât orice altă posibilă răsplată.

Pentru încurajarea tinerilor către activitățile de voluntariat, putem apela la discuții cu scopul conștientizării necesității efectuării acestui tip de activităţi și desigur și prezentarea unor modalități concrete de realizare a acestor activităţi, individual dar și în grupuri organizate.Tinerii pot fi încurajați, antrenați să se implice în activităţi de

protecție a mediului, pot efectua activităţi propriu zise sau de consiliere a altor oameni în vedereamenținerii unui mediu curat șiimplicit a unei planetesănătoase, mentorat.Deasemenea un alt domeniu unde există mare nevoie de implicarea voluntarilor este și domeniul social. Este necesară activarea sentimentului de empatie fată de semenii noștri și încurajarea tinerilor și a copiilor încă din grădiniță să se implice înactivităţi destinate ajutorării semenilor aflați în nevoie.

Un alt beneficiu adus de activitățile de voluntariat estecreșterea încrederii în sine, acesta oferă un confort psihicoricărui individ care hotărăște să depună un astfel de efort în spiritul voluntariatului.Totodată, în urma activităților de voluntariat se dezvoltă și spiritul de apartenență la grup,atât de necesar pentru asigurarea unei bune colaborări între indivizi pentru evoluția societății.

Copiii și adulții comunităților sunt implicate înproiecte locale ce presupun voluntariatuldar și naționale sau internaționale, cu un impact major asupra evoluției societății.Voluntariatul rămâne o activitate interesantă, atractivă chiar și pentru copii, demnă de a fi desfășurată cu copiii și de a fi promovată în societate ca exemplu de bună practică. Alegând să desfășori o activitate de voluntariat, demonstrezi că ești un om bun și participi într-un mod real la asigurarea unei lumi mai bune.

Bibliografie

1. https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie
2. http://amelie.ro/carierista/importanta-voluntariatului

VALOAREA VOLUNTARIATULUI ÎN EDUCAȚIE

Profesor Maroiu Manuela
Centrul Școlar de Educație Incluzivă "Aurora" Reșița

Voluntariatul are extraordinare valenţe educative, fiind o formă de învăţare prin acţiune practică, care poate genera dobândirea de cunoştinţe şi abilităţi. Indiferent că vorbim despre o învăţare inductivă, care porneşte de la situaţii generale – sau de la cunoştinţe teoretice – care sunt apoi translatate în activităţi practice specifice, fie că vorbim despre o învăţare deductivă, care porneşte de la exemple particulare pe care apoi le translatează în norme generale sau în concepte teoretice, voluntariatul este o metodă potrivită de a învăţa. Nefiind un proces rigid şi formalizat, voluntariatul are farmecul flexibilităţii şi al alegerii libere a voluntarului cu privire la majoritatea caracteristicilor activităţii sale, ceea ce îl face atractiv, învăţarea fiind un efect al implicării, şi nu un scop în sine al acesteia. De aceea de foarte multe ori voluntariatul a devenit modul în care tinerii fac cunoştinţă în modul cel mai concret cu putinţă cu viitoarea lor meserie. Fără a dori să impietăm sistemul formal de învăţământ, trebuie să recunoaştem că de multe ori îi lipseşte latura practică, aplicată a învăţării, latură pe care mulţi tineri aleg să o experimenteze prin implicarea în activităţi de voluntariat.

Mulţi sunt asistenţii sociali ieşiţi de pe băncile facultăţii fără să fi avut oportunitatea să lucreze direct cu vreun tip de beneficiar şi fără să ştie, deci, cu ce fel de beneficiari şi-ar dori sau cu ce fel de beneficiari are cele mai potrivite abilităţi să lucreze. Cei care s-au implicat în proiecte de voluntariat cu beneficiari diverşi au avut însă posibilitatea să experimenteze direct ce înseamnă lucrul cu copiii cu dizabilităţi sau cu vârstnici singuri, astfel încât să ştie ce li potriveşte cel mai bine şi în ce domeniu specific al asistenţei sociale pot deveni foarte buni profesonişti.

Găsirea unui loc de muncă după absolvirea studiilor este o piatră de încercare pentru fiecare proaspăt absolvent din multe puncte de vedere, dar mai ales din perspectiva faptului că majoritatea angajatorilor preferă selectarea unor persoane cu oarecare experienţă de lucru. Aici intervine din nou valoarea voluntariatului pentru tineri care, implicându-se în activităţi de voluntariat în domeniul pentru care se pregătesc, pot dobândi experienţa necesară angajării cu succes la finalizarea studiilor. Tinerii nu au la dispoziţie un sistem organizat prin care să urmărească dobândirea experienţei practice necesare în vederea angajării, astfel că depinde de fiecare să se documenteze, să se implice şi să îşi aleagă cea mai porvită activitate de voluntariat care să îi aducă aportul de experienţă practică ce poate completa în mod fericit cunoştinţele teoretice dopbândite în cadrul programelor formale de studiu. Desigur că dobândirea experienţei practice este o valoare adăugată pentru voluntar, însă scopul primordial al activităţii de voluntariat trebuie să rămână în sfera beneficiului public, discuţia de faţă nereferindu-se la programe de tip internship, traineeship etc. care nu sunt programe de voluntariat, chiar dacă sunt realizate de bună voie și fără o compensație financiară.

Pentru că am ajuns la subiectul experienţei profesionale care poate fi dobândită prin voluntariat, trebuie să abordăm aici problema unei forme de recunoaştere a cestei experienţe, promovată pe canale diferite în ultima perioadă, şi pe care dorim să o clarificăm aici: includerea activităţii de voluntariat ca experienţă în cartea de muncă. Această propunere şi-a făcut loc până la Parlamentul României într-o propunere de modificare a Legii voluntariatului iniţiată în 2010, propunere invalidată de reprezentanţii Ministerului Muncii şi neaprobată. Din fericire spunem noi şi vă vom explica şi de ce. Includerea experienţei de voluntariat în cartea de muncă prezintă două probleme majore care pot fi extrem de dăunătoare voluntaritului pe termen lung. Prima problemă este legată de faptul că o astfel de măsură implică apariţia unei compensaţii financiare pentru munca de voluntariat, chiar dacă aceasta apare mai târziu şi este legată de existenţa unui contract de muncă. Mai exact, un angajat cu 4 ani vechime efectivă în muncă şi 1 an de voluntariat recunoscut ca experienţă în muncă, trece în categoria de vechime în muncă de peste 5 ani, care implică trecerea într-o categorie de salarizare superioară, antrenând astfel o compensaţia financiară pentru anul de voluntariat luat în considerare ca experienţă de muncă. A doua problemă este legată de facilităţile de care beneficiază un salariat în baza cotizaţiilor pe care le ptăteşte în baza contractului său de muncă şi care sunt raportate şi la vechimea sa în muncă. Astfel, putem ajunge să avem un pensionar care rpimeşte pensia aferentă celor 35 de ani de muncă, din care 30 sunt ani de muncă pe baza contractului de muncă şi pentru care a plătiti cotizaţiile aferente şi 5 sunt ani de vechime în muncă datoraţi recunoaşterii celor 5 ani de voluntariat, perioadă pentru care persoana nu a plătit cotizaţii nefiind remunerată pentru această activitate. Pe termen lung şi prin raportare la un număr mare de voluntari şi la un număr mare de ani de voluntariat recunoscuţi ca experienţă în muncă, acest sistem poate genera destabilizări grave cu consecinţe financiare severe pentru sistemul asigurărilor sociale care funcţionează în prezent în România. Valoarea voluntariatului ca experienţă profesională trebuie deci recunoscută la nivel de angajator, atât public cât şi privat, în baza unei practici cutumiare care se poate impune pe piaţă în timp şi pe baza unor modele de bună practică în acest sens foarte intens promovate de toţi facotrii implicaţi şi nu prin recunoaşterea voluntariatului ca vechime în cartea de muncă.

Valoarea voluntariatului este, indiscutabilă, iar recunoaşterea ei justă în societatea românească devine doar o chesiune de timp, mai ales în contextul european extrem de favorabil recunoaşterii valorii voluntariatului în Anul European al Voluntariatului 2011 şi după încheierea acestui an. Toţi factorii interesaţi de mişcarea de voluntariat din România trebuie să îşi asume responsabilitatea recunoaşterii valorii voluntariatului şi sprijinirii unui voluntariat de calitate cu precădere în sfera lor de activitate şi competenţă. Răspunderea majoră, însă, aparţine organizatorilor activităţii de voluntariat, care au datoria să ofere o experienţă de voluntariat de calitate, să coordoneze corect şi eficient implicarea voluntarilor şi să evalueze complex impactul activităţilor de voluntariat, pentru a putea aduce argumente clare factorilor de decizie care trebuie să susţină dezvoltarea voluntariatului pentru a creşte contribuţia sa la dezvoltarea societăţii noastre.

Bibliografie

- Busuioc D., Nichita S., Lupșan D, 2006, Carte despre voluntariat, Ed. Centrul de voluntariat Reșița;
- Legea nr. 339 din 17 iulie 2006 pentru modificarea şi completarea Legii voluntariatului nr. 195/2001.

ROLUL VOLUNTARIATULUI ÎN EDUCAREA ELEVILOR

Prof. Pușcașu Mihaela
Școala Gimnazială Nr. 2 Reșița

Voluntariatul este activitatea desfașurată din proprie inițiativă, prin care o persoană fizică își oferă timpul, talentele și energia în sprijinul altora fără o recompensă de natură materială/financiară, motivația principală fiind legată de o adeziune personală față de tematica sau scopul activității în care este implicat, sau dorința de a-și dezvolta anumite competențe.

Există patru principii fundamentale care stau la baza activităților de voluntariat, principii care deosebesc voluntariatul de alte activități asemănătoare precum practica profesională:

- este o activitate desfășurată în beneficiul comunității/beneficiul public;
- activitatea desfășurată nu urmărește un beneficiu financiar;
- este o activitate benevolă realizată dintr-o motivație personală, fără constrângeri exterioare;
- este realizată într-un cadru organizat, sub coordonarea unei organizații sau a unui grup de inițiativă, diferențiindu-se de acțiunile spontane de binefacere. Activitatea de voluntariat presupune întrunirea concomitentă a tuturor principiilor prezentate mai sus, lipsa unuia din acestea transformă respectiva activitate într-o acțiune diferită de o acțiune tipică de voluntariat.

Programele de voluntariat au luat amploare în ultimile decenii atât ca formă de educație nonformală, cât și informală. În Legea voluntariatului (art. 1) este menționat faptul că voluntariatul este un factor important în crearea unei piețe europene competitive a muncii şi, totodată, în dezvoltarea educaţiei şi formării profesionale, precum şi pentru creşterea solidarităţii sociale.

Se pot identifica mai multe tipuri de voluntariat din perspectiva modului în care este realizat:

- voluntariat direct/ spontan – activități realizate direct de o persoană pentru ajutorarea altor personae;
- voluntariatul organizațional– activități realizate benevol și cu titlu gratuit de o persoană în cadrul unei organizații. Voluntariatul organizațional poate fi realizat: în cadrul unei organizații cu scop lucrativ sau în cadrul unei organizații fară scop lucrativ sau în cadrul unei organizații de drept public (instituție) sau de drept privat (ONG, sindicat);
- formal - pe baza unui contract de voluntariat;
- informal - fără o relație contractuală explicită între voluntar și organizația gazdă.

Tinerii în plină dezvoltare au nevoie de experiențe care să le ofere prilejul de a-și forma și consolida misiunea și viziunea personală sau profesională, explorând oportunitățile și extinzându-și orizonturile. Astfel, în acord cu cele menționate anterior, voluntariatul poate aduce o serie de beneficii precum:

- permite formarea de noi abilități și competențe sau poate fi o oportunitate de a menține sau chiar de a dezvolta abilitățile existente. Oferă o modalitate excelentă de a obține experiență în domeniul în care vizează să activeze sau poate fi recrutat de o anumită instituție în urma prestării unor activități de voluntariat;
- oferă o mare oportunitate de dezvoltarea a rețelei personale și profesionale, astfel pe baza activităților de voluntariat tinerii pot primi recomanadări de la managerii instituțiilor unde au activat, iar dacă se gândesc la o schimbare în ceea ce privește plaierul de activitate al carierei, voluntariatul este o modalitate perfectă de a explora noi domenii;
- satisfacția personală, stima de sine și sentimentul de împlinire vor crește, prin adăugarea unui aport de valoare societății. Fie că este vorba despre o persoană extovertiră sau introvertită, se pot dezvolta, totodată, abilitățile de comunicare și sociale prin contactul cu diferite persoane în contexte variate;
- voluntariatul adună oamenii din medii culturale diverse, astfel tinerii vor avea contact cu situații diferite de cele de zi cu zi. Acest lucru nu include numai a cunoaște persoane de altă naționalitatea, religie, orientare politică sau persoane cu dizabilități, ci presupune interrelaționare cu mentalități și personalități diferite. Munca în echipă nu numai că favorizează abilitățile de colaborare, ci oferă și oportunități de a învăța multe lucruri din diferite perspective și crește nivelul de toleranță;
- un alt aspect important ce merită menționat, este faptul că prin voluntariat se pot crea lideri. Calitățile de conducere, luarea a inițiativei, crearea de noi viziuni, modalități de a contribui și de atingere a unor obiective prin gândire strategică sunt aspecte ce pot fi îmbunătățite în cadrul coordonării unui grup de voluntari. Gestionarea unei echipe implică abilități de leadership, capacitatea de a motiva și inpira pe ceilalți, gestionarea schimbărilor, medierea conflictelor. Alte aspecte ale dezvoltării personale/ profesionale prin intermediul voluntariatului, care trebuiesc amintite, sunt dezvoltarea capacității empatice, calitatea comportamentului prosocial, creșterea gradului de conștientizare și altruismul.

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse și rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (asistența și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educative, etc).

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe

noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Este clar că această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.

Din experiența profesională, pot afirma că a fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi sprijinim. Cu riscul că mă repet, a fi voluntar înseamnă să fii uman și să ai valoare pentru că aceste calități sunt de neprețuit.

Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve. În acest context, m-am implicat în activități de voluntariat în parteneriat cu altă școală aflată la periferia orașului.

Ca urmare a acestei colaborări am inițiat câteva activități sociale și educative, la care am participat împreună cu un grup de elevi, care s-au oferit voluntari pentru a-i ajuta pe copiii care întâmpină dificultăți în învățare. Astfel, în cadrul proiectului "Învățăm împreună" s-a creat o punte de legătură între elevii celor două școli, prin jocuri și activități distractive de învățare.

Alte activități de voluntariat la care am participat cu clasa la care sunt dirigintă au fost cuprinse în proiectul "Bunici și nepoți". În cadrul acestora, elevii au confecționat mărțișoare pe care le-au dăruit bătrânelor de la Centrul de Persoane Vârstnice din oraș și au prezentat un program artistic.

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere. Valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat.

În concluzie, putem spune că voluntariatul constituie un context propice de dezvoltare personală și profesională a tinerilor prin creșterea nivelului de încredere între indivizi, întărirea și diversificarea relațiilor sociale, schimbarea viziunii față de societate și conștientizarea rolului de cetățean activ.

Bibliografie:

1. Asociația VOLUM, 2016, *Ghid pentru măsurarea efectelor și impactului voluntariatului asupra organizației gazdă;*

2. *Legea voluntariatului* 195/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 25 aprilie 2007.

3. *Iteach.ro*

VOLUNTARIATUL, CEA MAI IMPORTANTĂ SURSĂ DE BINE

Profesor învățământ preșcolar GRIGORE ANA-MARIA
Grădinița cu Program Prelungit Nr. 7 Slatina, județul Olt

De-a lungul timpului, au existat multe fraze care au stat în picioare în faţa timpului tocmai datorită mesajului puternic pe care l-au avut de transmis. Să nu uităm de nemuritorul Gandhi care a rostit: **„Fii schimbarea pe care vrei să o vezi în lume!"**.

Semnificația voluntariatului în cultura românească începe să se schimbe. Până acum, pentru români, voluntariatul echivala cu munca patriotică, lucru ce nu era în niciun caz voluntar, fără beneficii. Nici măcar satisfacție personală nu îți aducea. Între timp, în cultura occidentală, voluntariatul avea cu totul și cu totul altă semnificație. Era o activitate pe care o făceai din proprie inițiativă, făcută în folosul altor oameni, cât și al tău ca individ pentru că îți aducea o dezvoltare atât personală, cât și profesională. Treptat, s-a ajuns ca și în România, voluntariatul să capete această accepțiune.

Pentru un tânăr, voluntariatul s-ar putea să fie cea mai bună soluție. Un ONG, de orice profil ar fi, îi oferă voluntarului posibilitatea de a-și alege programul de muncă în funcție de disponibilitate, de a participa la proiecte de mare amploare și să ia contact cu oameni importanți din toate domeniile. Fiecare își poate alege un ONG din domeniul în care își va dori să lucreze, astfel reușind să ajute pe alții, dar și pe sine în același timp.

De cele multe ori, ONG-urile sunt organizate ca o companie în miniatură. Daca ești voluntar nu înseamnă că ești lipsit de responsabilitate. De fapt, acesta este un lucru foarte important pe care îl putem învăța fiind voluntar, responsabilitatea. Învățăm să fim responsabili de faptele noastre pentru că știm că alți oameni depind de munca noastră. Acesta este un paradox al muncii de voluntar – cu toate că nu suntem plătiți sau supravegheați strict de cineva, toată lumea se străduiește să își facă treaba cât mai bine, știind că munca noastră va ajuta pe cineva.

Cel mai important lucru pe care ni-l poate oferi activitatea de voluntariat este faptul că ne învață să lucrăm în echipă. Vom avea colegi cu aceleași preocupări ca ale noastre, cam de aceeași vârstă cu care ne va face plăcere să lucrăm și faom de care nu vei avea niciun sentiment de inferioritate. Se știe că la un loc de muncă, oricât de siguri pe noi și de îndrăzneți am fi, nu putem să îi punem superiorului nostru chiar orice întrebare ne trece prin cap. În schimb, aici vom avea ocazia să învățăm lucrurile din mers, alături de colegii noștri.

De asemenea, putem ajunge și să coordonăm un proiect important și astfel să ne exercităm capacitățile de lider. Vom avea o satisfacție extraordinară când vom vedea un proiect dus la bun sfârșit. Iar în bucuria sau mulțumirea oamenilor ne vom găsi adevărata răsplată a muncii noastre. O să avem ocazia să cunoaștem foarte mulți oameni interesanți, atât dintre colegii noștri, dar și oameni de carieră cu care intrăm în contact pentru a ne

duce la bun sfârșit proiectul. În plus, toate companiile vor aprecia activitatea noastră de voluntari. De asemenea, putem obține recomandări foarte bune de la oamenii cu care am lucrat, ceea ce ne poate ajuta în cariera noastră.

Să fim voluntari este un lucru foarte important, atât pentru cariera noastră, cât și pentru viața noastră. Vom învăța lucruri care ne vor ajuta în toate aspectele vieții, lucruri ca munca în echipă sau responsabilitatea, dar și compasiunea și răbdarea în tot ceea ce facem. Chiar dacă nu suntem plătiți în bani, lucrurile pe care le putem învăța într-un ONG sunt lucruri pe care nu putem să le cumpărăm.

Voluntariatul este o activitate neplătită și are drept scop îmbogățirea spiritului civic și creșterea implicării în cadrul comunității. De regulă, o persoană care își dorește să fie voluntar va căuta locații sau asociații care are aceleași valori, militează pentru aceleași scopuri și se identifică cu ele.

Este important de știut faptul că voluntariatul este considerat și recunoscut ca experiență profesională, în baza semnării unui contract de voluntariat și poate fi un mare plus pentru angajatori, deoarece arată dorința de implicare ale candidaților și de a se afirma sau de a face o diferență la nivel de comunitate. În plus, voluntarul poate testa un nou domeniu și totodată, câștiga experiență dacă se gândește să schimbe sectorul de activitate.
Prin activitatea de voluntariat, se dobândesc competențe diverse ce pot fi valorificate în viața profesională. Astfel, înveți să comunici mai bine și să lucrezi într-un grup, să te coordonezi cu acesta, să îți gestionezi timpul mai eficient, planificare și organizare de activități, înveți structura unei organizații și elemente de identitate organizațională.

Probabil cel mai frumos lucru specific activității de voluntariat este faptul că simțim că putem face o diferență, putem schimba în bine anumite aspecte în viața unui om, a unui grup și în general, ne crește încrederea în sine, ne simțim mai siguri pe ceea ce putem face. În plus, devenim mai conștienți de anumite probleme sociale ale comunității și putem deveni ambasadori ai acelei cauze.
Tinerii pot deveni voluntari și se pot încadra în diferite activități de voluntariat. Voluntariatul în ONG este despre a face mai mult decât pentru propria persoană. Mult sau puțin, este deloc important. Important este să înțelegem trăirea de a sprijini o inițiativă sau un demers care ar avea un impact benefic asupra comunității locale.

În primul rând, voluntariatul ne oferă șansa de a valorifica într-un alt mod, mult mai original și dinamic, ceea ce dobândim pe parcursul timpului la școală și în activitatea noastră zilnică. De asemenea, putem fi stimulați de ideea că putem realiza ceva prin propriile forțe, doar cu noi înșine și creativitatea noastră născocită. În al doilea rând, cu toții suntem încântați de faptul că putem face un lucru bun pentru un cerc restrâns de persoane și inclusiv pentru o comunitate întreagă. Ceea ce numim noi voluntariat este o activitate complexă atât spirituală, cât și fizică prin intermediul lui dobândim anumite trăsături definitorii pentru viața noastră și oferim șanse și noi oportunități persoanelor cu nevoi sau fără. Voluntariatul ne încurajează spre o viață sufletească mai bună și ne îndeamnă spre noi încercări de actualitate.

Voluntariatul este un proces necesar de autocunoaştere şi o investiţie cu valoare mare adăugată. Experienţele pe care le acumulăm ca voluntari pot face diferenţa între succes şi eşec în carieră. De asemenea, oamenii pe care îi întâlnim făcând voluntariat sunt foarte importanţi, deoarece sunt persoane cu valori similare şi pot deveni într-un viitor apropiat clienţi, parteneri şi de ce nu, prieteni pe viaţă.

„Niciodată înaine, omul nu a avut o aşa mare capacitate de a controla mediul în care trăieşte, capacitatea de a pune capăt foametei, sărăciei sau dezastrelor. Avem puterea de a fi cea mai bună generaţie pe care a cunoscut-o vreodată omenirea." (President John F. Kennedy)

Bibliografie:

- „Ghid pentru măsurarea efectelor și impactul voluntariatului asupra organizației gazdă", Asociația VOLUM, 2016;
- „Legea voluntariatului 195/2001", republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 276 din 25 aprilie 2007.

Voluntariatul, cea mai importantă sursă de bine

Prof. înv. preșcolar DONEA TECUCEANU GINA LAVINIA
Grădinița cu Program Prelungit Nr. 7 Slatina, județul Olt

Motto: **„Nu poţi lăsa urme în nisip atâta timp cât stai jos."** (Nelson Rockefeller)

„Succesul, indiferent de intensitatea sau de complexitatea lui, este ceva ce fiecare dintre noi dorim, materializat în lucruri realizabile sau irealizabile. Însă de fiecare dată când ne gândim la succes, în mintea noastră se creează o analogie cu o dorință aprinsă: un vis.

Voluntariatul este activitatea de interes public desfășurată din proprie inițiativă de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestație materială. Activitatea de interes public este activitatea desfășurată în domenii cum sunt: asistență și serviciile sociale, protecția drepturilor omului, medico-sanitar, cultural, artistic, educativ, de învățământ, științific, umanitar, religios, filantropic, sportiv, de protecție a mediului, social și comunitar și altele asemenea.

În ceea ce privește vârsta celor care fac voluntariat, se observă că numărul tinerilor este ridicat, pe când al celor în vârstă este relativ scăzut. Olanda este singura țară unde bătrânii se implică în activitățile de voluntariat, aceștia fiind cei care petrec cel mai mult timp participând la desfășurarea acțiunilor voluntare. Societatea civilă olandeză a fost întotdeauna considerată „o piatră de temelie" pentru voluntariat și așa o să și rămână pentru că a dat dovadă de solidaritate față de semeni, persoanele în vârstă oferindu-ne un exemplu clar în acest sens.

Este o certitudine faptul că fiecare dintre noi visează și își dorește să-și depășească condiția actuală. Însă cum facem asta, în termeni cât se poate de concreți și reali ? Simplu: trecem la acțiune. Cea mai simplă metodă este crearea unui **plan de promovare a propriei persoane**. În tine, trebuie să investești timp, răbdare și dorințe realizabile, care în final să ducă la ceea ce tu definești ca succes. Nimic nu este greu dacă vrei cu adevărat să ai succes. Și succesul nu-l poți dobândi decât prin muncă. Aici intervine voluntariatul.

Voluntariatul sau altfel spus munca neplătită, înseamnă de fapt acumularea unei experiențe profesionale într-un anumit domeniu care să te ajute să experimentezi lucruri noi, să te dezvolți și să ajuți. Practic, a voluntaria înseamnă a ajuta necondiționat, astfel încât beneficiarii să ajute la rândul lor.

Responsabilitatea este principiul care stă la baza voluntariatului. Indiferent ce fel de persoană ești, care îți sunt convingerile sau ce vrei să devii, responsabilitatea este o abilitate pe care o dobândești prin muncă. Respectul față de tine și față de ceilalți îl câștigi prin responsabilitatea cu care iei anumite decizii, indiferent de natura lor.

Al doilea element definitoriu al voluntariatului este **comunicarea**. Prin voluntariat, cel mai rapid se dezvoltă abilitatea de comunicare. Barierele ridicate de timiditate, frica de vorbit în public, greutățile întâmpinate în crearea unor legături de prietenie sunt spulberate.

A voluntaria înseamnă, de asemenea, apartenența la un grup, un grup care devine în scurt timp o familie, iar relațiile, deși sunt de natură profesională, devin și personale. Sub marea umbrelă a comunicării, socializarea joacă un al treilea rol foarte important.

Voluntariatul creează punți între oameni și comunități. Fără să vrem, suntem nevoiți să socializăm în viața de zi cu zi pentru a putea exista. Însă voluntariatul te învață tehnici și metode de socializare, astfel încât timiditatea, teama și frica să dispară, toate acestea ajutând la crearea ta din punct de vedere profesional.

Dacă investești suficient timp în tine ca profesionist, vei deveni în scurt timp un leader. **Leadership-ul** se învață cu ajutorul celor trei elemente: responsabilitate, comunicare și socializare. Succesul înseamnă să te conduci. Dacă știi să fii un bun leader cu tine însuți, cu siguranță vei ști să-i manageriezi și pe ceilalți.

Investiția în propria persoană pe termen scurt, mediu și lung, înseamnă responsabilitatea pe care ți-o asumi să devii acea persoană de succes care dorești să fii. Voluntariatul înseamnă mai mult decât orice definiție, investiția în propria persoană. Crești în același timp cu proiectul tău, îți asumi riscuri și creezi legături durabile. Tu te ajuți pe tine, ceea ce este comparabil cu școala vieții. Toate situațiile care pot interveni în finalizarea proiectului de voluntariat înseamnă acumularea de experiență profesională și învățarea gestionării crizelor de orice fel.

Voluntariatul în şcoli este, pe lângă faptul altruist în sine, o activitate de pe urma căreia adolescenţii au multe lucruri de învăţat: noi abilităţi, noi contacte, experienţă într-un anumit domeniu etc. Voluntariatul în şcoli este soluţia pentru o dezvoltare complexă a adolescentului, este un prim pas în conştientizarea tinerilor de rolul lor în societate, de importanţa lor ca individ, de nevoia societăţii de oameni ca el.

Voluntariatul reprezintă o modalitate prin care pot fi întărite şi susţinute valorile legate de comunitate, de serviciul adus aproapelui, de ataşamentul faţă de celălalt, acesta fiind un deziderat internațional. Misiunea grădinitei, a şcolii, a dascălilor ei este de a promova o cetăţenie activă, de a educa tineri deschişi, responsabili, foarte implicaţi, care să-şi dea timpul, abilităţile şi cunoştinţele lor în beneficiul altora, care să se dedice unei cauze nobile, obiectiv marcant al învățământului într-o România ce aparține Uniunii Europene.

Bibliografie:

1. Jinga, I., Istrate, E. (coord.), „Manual de pedagogie", Ediţia a II-a, Editura ALL, Bucureşti, 2006;
2. Salade, D., „Educaţie şi personalitate", Editura Casa Culturii de Ştiinţă, Cluj-Napoca, 1995.

ROLUL VOLUNTARIATULUI ÎN DEZVOLTAREA ELEVILOR

Profesor învățământ primar Dindiri Carmen
Școala Gimnazială Deveselu
Localitatea Deveselu, județul Olt

Voluntariatul înseamnă acumularea unei experiențe profesionale într-un anumit domeniu care te ajută să descoperi lucruri noi,să te dezvolți și să comunici frumos.Este modalitatea prin care pot fi întărite și susținute valorile legate de comunitate,de serviciul adus aproapelui, de atașamentul față de celălalt,acesta fiind un deziderat internațional.

În domeniul educației pot fi identificate anumite limite,blocaje care intervin în vastul proces instructiv--educativ din școli și care,în mod implicit, au rezonanță în viața socială și profesională a comunității de mai târziu.Rata mare a absenteismului și abandonului școlar,situații materiale precare, imposibilitatea familiei de a susține pregătirea educațională a copilului,lipsa unor condiții și dotări materiale în unitățile școlare,lipsa de informare și consiliere parentală,posibilitățile limitate ale comunităților locale de a sprijini actul educațional,de a stimula și recompensa eforturile celor implicați,etc.-sunt doar câteva exemple de factori/probleme care frânează succesul în educație.

Odată identificate aceste situații,putem contura și formula țintele pe care voluntariatul și le propune: susținerea egalității șanselor educaționale a tuturor copiilor;sprijin în educarea și consilierea familiei;dezvoltarea instituțională a unităților furnizoare de educație,susținerea educației pe tot parcursul vieții pentru o dezvoltare integrală a personalității individului,promovarea și susținerea educației de tip incluziv,etc.

Școala se află în obligația de a lansa părinților invitația la cooperare,la implicare în educație,oferind șanse egale tuturor,adică: o bună informare,o strategie de consiliere a părinților inactivi initial,un program de sprijin alături de ședințe,întâlniri,ateliere de lucru în comun,fundații sau organizații non-profit,etc.Toate acestea pot aduce alături,ca parteneri și voluntari, părinții.Astfel,putem spune că voluntariatul este o variantă de implicare productivă a familiei în activitățile școlii.

Prin voluntariat investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, respectiv, lumea în mijlocul căreia trăim. În lume sunt milioane de oameni care au nevoie de ajutor într-un fel sau altul.Fiecare dintre noi poate deveni un voluntar, căci putem să dăruim atât cât ne permitem și nu doar în ceea ce privește resursele materiale. Putem să dăruim deopotrivă lucruri materiale dar și timp din timpul nostru, atunci când, de exemplu, ne dorim să petrecem timp cu persoane care nu au familii sau să oferim cunoștințe dobândite anterior de noi.

Voluntariatul presupune schimb de cunoștințe, idei, servicii, oportunități de a cunoaște oameni noi și de a lega tot felul de relații cu aceștia. Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntari și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și voință.

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse.Acesta înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri, dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Voluntariatul este o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (asistență și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educativ etc). Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat putem dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

De ce si cum am putea să convingem elevul să facă voluntariat? Iată câteva motive:

- ✓ Prin voluntariat își creionează mai bine setul de valori după care se conduce în viață;
- ✓ Învață să aprecieze lucrurile pe care le au și să se bucure chiar și de mărunțișuri;
- ✓ Își setează obiective mai realiste în viață;
- ✓ Obține abilități de comunicare și relaționare socială ce îi vor fi utile pe viitor și în carieră;
- ✓ Într-un CV, activitățile de voluntariat sunt considerate de mulți angajatori ca experiență profesională;
- ✓ Poate descoperi în activitățile de voluntariat realizate, hobby-uri și își poate forma orientări profesionale pe această linie;
- ✓ Își formează abilități de lider, dobândește o capacitate mai bună de a lua decizii;
- ✓ Își dobândește prieteni noi;
- ✓ Îi crește încrederea în sine și se simte util societății;
- ✓ Își petrece timpul într-un mod cât se poate de plăcut, în același timp învățând lucruri noi;

Practic,,**a voluntaria"** înseamnă a dărui necondiționat,astfel încât să poți ajuta niște copii,cu sau fără dizabilități,iar peste câțiva ani, ajutorul dat să se materializeze în transformarea lor în niște adulți responsabili,pe care societatea să-i accepte și să-i integreze armonios.

Ideea de voluntariat este privită,pe de o parte,ca activitate extrașcolară,o activitate care contribuie la ocuparea timpului liber dar și a formării elevului ca persoană, și pe de altă parte, este privită ca acumulare de experiență de muncă,factor de responsabilitate și maturitate.

Dacă ideea de voluntariat începe din familie și este completată apoi de demersul educative formal din cadrul instituțiilor de învățământ,în mod cert va fi exersată ulterior,de societate.Subliniem importanța și

implicarea familiei în traseul educational al copiilor,întrucât plecând dintr-un cadru familial centrat pe reușita școlară a copilului,se asigură baza pe care va interveni ulterior,școala.Școala are rolul de a forma la elevi spiritul de receptivitate,capacitatea de inițiativă,angajarea responsabilă în identificarea problemelor comunității și proiectarea soluțiilor necesare.Cadrele didactice,ca ,,modelatori”trebuie să manifeste interes și să ofere mereu un răspuns la solicitările elevilor și comunității.

Așadar,profesorii sunt cei care conduc și orientează actele de voluntariat ale elevilor/școlii în comunitate și tot ei trebuie să aducă soluții la problemele școlii prin atragerea de sponsori,fonduri,demararea de proiecte educaționale,implicarea ONG-urilor,etc.Practicând alături de profesori acțiuni de sprijin/voluntariat,elevii vor realiza tranziția de la școală la o viață activă socială.Noi,educatorii,avem menirea de a sădi în sufletele copiilor iubirea,respectul,compasiunea și grija față de semenii aflați în dificultate,față de comunitatea și mediul în care trăim.Alături de copii, ne implicăm în acțiuni de voluntariat reușind să relaționăm eficient și să ne cunoaștem hobby-urile ,aptitudinile și dorințele.

Pentru a asigura un mediu cu condiții optime de formare a abilităților elevilor și care să răspundă intereselor lor de dezvoltare,este necesară o implicare din partea reprezentanților comunității.

Participarea într-un cadru formal la activități de acest fel,dă elevilor în formare sentimentul de apartenență.Mai mult decât atât,elevii se simt valorificați,își formează prietenii și realizează rolul lor în societate.Voluntariatul este mai mult decât un gest altruist.Este o activitate de pe urma căreia tinerii au multe lucruri de învățat: noi abilități,noi contacte,experiență în anumite domenii,etc…Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

Posibilitățile de interacțiuni și voluntariat în spațiul educational pot fi multiple și variate.Iar dacă aplicăm o abordare pe termen lung,având perspectiva durabilității,putem observa că,desi vorbim de voluntariat-acțiune care nu urmărește un câștig-,beneficiile sunt multiple:o școală care investește voluntari în societate,va beneficia în viitor de un spațiu social mai bine dezvoltat și care îi va garanta condiții mai bune de desfășurare a actului educativ.Astfel, o societate care este partener în educație,va dispune mai târziu de generații responsabile și capabile de acțiune, de forță de muncă în raport cu cerințele și dezvoltarea socială.

Voluntariatul în școli reprezintă soluția pentru o dezvoltare complexă a tinerilor.

Bibliografie:

Cucoș,C.,Pedagogie,Editura Polirom,Iași,2002

Vrășmaș,E.,Introducere în educația cerințelor speciale,Editura Credits,București,2004

Vrășmaș,T.,Școala și educația pentru toți,Editura Miniped,București,2004

Salade,D.,Educație și personalitate,Editura Casa Culturii de Știință,Cluj-Napoca,1995

IMPORTANȚA ACTIVITĂȚII DE VOLUNTARIAT PENTRU EDUCAȚIE

Prof. înv. primar Popescu Gina Ionela
Școala Gimnazială Virgil Mazilescu, Corabia, Olt

Voluntariatul reprezintă activitatea de interes public desfășurată din proprie inițiativă, de orice persoană, în folosul altora, fără a primi recompense materiale. Din punctul meu de vedere, voluntariatul aduce o mulțime de beneficii oricărei persoane, indiferent de statutul sau social, dar mai ales elevilor si studenților.

În primul rând, implicarea in acțiunile de voluntariat oferă experiență in diferite domenii de activitate. Aceasta experiență este recunoscută prin diferite documente care atestă statutul de voluntar, apartenența la o organizație nonguvernamentală sau participarea activă la un proiect de voluntariat. Deși nu echivalează ciclurile standardizate de educație, statutul de voluntar oferă câteva avantaje semnificative. De exemplu, o persoana cu acest statut va fi acceptata mai repede într-o companie, într-un proiect sau într-o poziție de conducere, decât o persoană la fel de pregătită, dar care nu s-a implicat în acest tip de activități extracurriculare. De asemenea, se dorește ca voluntariatul să fie considerat experiență profesională în specialitate, după modelul altor state europene.

În al doilea rând, voluntariatul contribuie la dezvoltarea personală. Voluntarul vede lucruri noi in fiecare zi, se confruntă cu probleme diverse, este pus în situații excepționale și este în cursă cu timpul.

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Este clar că această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.

Din experiența profesională, pot afirma că a fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi sprijinim. Cu riscul că mă repet, a fi voluntar înseamnă să fii uman și să ai valoare pentru că aceste calități sunt de neprețuit.

Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve. În acest context, m-am implicat în ultimii ani în acest tip de activitate ca membru coordonator voluntar la un centru de educație incluzivă, în ideea de a participa împreună cu elevi voluntari. Ca urmare a acestei colaborări am inițiat câteva activități sociale și educative, la care am participat împreună cu un grup de elevi entuziaști din clasa a IV-a, care s-au oferit voluntari pentru a-i ajuta pe copiii cu dizabilități de aici. Prima întâlnire a avut loc în condiții normale. Cu toate că la început voluntarii au fost reticenți, chiar puțin speriați și emoționați, în cele din urmă s-au adaptat și au creat o punte de legătură cu aceștia prin atitudine, fiind deschiși și prietenoși, prin jocuri, sprijinindu-i și lucrând împreună cu ei, în final comunicând prin gesturi adecvate și cuvinte simple, clare, distincte, de laudă. La următoarele întâlniri, activitățile s-au desfășurat din ce în ce mai bine, sub coordonarea noastră directă, astfel că acești copii cu dizabilități s-au bucurat de prezența noastră, iar elevii voluntari au fost mulțumiți că au avut oportunitatea de a-i ajuta pe semenii lor lucrând în echipă și în același timp învățând și experimentând lucruri noi.

Voluntariatul rămâne o activitate interesantă, atractivă chiar și pentru copii, demnă de a fi desfășurată cu copiii și de a fi promovată în societate ca exemplu de bună practică. Alegând să desfășori o activitate de voluntariat, demonstrezi că ești un om bun și participi într-un mod real la asigurarea unei lumi mai bune.

Bibliografie:

https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie
http://amelie.ro/carierista/importanta-voluntariatului

INVOLVING STUDENTS IN SOCIAL VOLUNTEERING

Prof. Grecu Ramona Emilia

Școala Gimnazială Nr. 1 Motru

Volunteering is an important component for the development of any society. After 1990, the number of volunteers has increased in many countries, and a particular attention has been given to promoting volunteering in order to involve the citizens in the life of local communities and make them responsible, the young generation in particular. Some recent studies showed that the fields volunteers are most interested in are social services, those concerning the environment and education, while the desire to help others is one of the most important reasons behind their decision to get involved.

What makes the students to become volunteers, what makes them want to help??

Volunteering is considered a noble activity, carried out of one's own free will, without constraints and without getting any payment. The first models of the motivations behind voluntary involvement refer to intrinsic and extrinsic motives of our decisions. If we look at extrinsic motives, social norms may determine the decision of involvement to be taken. Regarding the intrinsic motives which determine students to get involved in voluntary activities, the following have been identified: the values that guide individuals, interests and the enjoyment activities bring about. In addition to its important role in fostering the development of civil society, of democracy and to being an evidence of people's kindness and commitment, volunteering has positive effects on volunteers themselves.

Last year, our school was involved in a project regarding students with learning difficulties. The number of students who wanted to get involved was overwhelming. The categories of beneficiaries the students worked with were: disabled children, children suffering from chronic diseases, children from disadvantaged backgrounds and children with learning difficulties.

The types of activities they were involved in as volunteers were diverse: campaigns to raise awareness among citizens about the problems faced by certain categories of the population, organising specific activities with various categories of beneficiaries – educational activities (tutoring) and recreational/leisure time activities with disabled children (games), activities in hospitals (beneficiaries: children suffering from chronic diseases), humanitarian activities (collecting food donations, distributing clothes, preparing and distributing hot meals), .

According to the students, the positive aspects of their involvement in these activities were: acquisition of knowledge, expansion of their social area, spiritual satisfaction, personal development, spending free time in a

useful way, the agreements they signed as volunteers, developing teamwork skills, developing communication skills, understanding the needs of others, discovering their own abilities and interests, the contacts with experts and the chance to learn from them. They emphasized the importance of taking part in team building activities so that its members get to know each other better and also understand better the value each member can bring for success. They learnt that a united team can be built in two days and that each member has outstanding qualities, which, along with those of the others, can make a whole.

On a personal level, this project helped the students to open new horizons, to know new people, to make friends, to relate to others, to better define for themselves their own ideas on how they want to contribute to social development. The subjects' answers highlighted, on one hand, the role of volunteering in acquiring the experience required on the labour market and for personal development and, on the other hand, they revealed the internal individual incentives that are behind the students' involvement in volunteering (self-satisfaction, spiritual satisfaction, the need/pleasure to help). The benefits of volunteering are not only personal, but also social, as they foster the development of civil society at large.

Bibliography:

Clary, E.G., Snyder, M., Ridge, R.D., Copeland, J., Stukas, A.A., Haugen, G., & Miene, P. (1998). Understanding and Assessing the Motivations of Volunteers: A Functional Approach. In Journal of Personality and Social Psychology, vol. 74, No. 6, pp. 1516-1530.

Cât de important poate fi efortul de voluntar?

Prof. Erica Cîmpan
Grădinița cu Program Prelungit nr. 19 Botoșan

În ultimii ani, progresele tehnologice și revoluția educațională au făcut ca mulți oameni să trăiască mai bine, dar, în același timp, diferențele economice și sociale dintre copii au crescut. Atunci când copiii au un statut social diferit, succesul școlar se datorează programelor și metodelor educaționale aplicate, care sunt mai potrivite pentru unii copii decât la alți copii. În acest sens, scopul incluziunii este că toți copiii, inclusiv copiii cu nevoi speciale - trebuie să aibă oportunitatea de a face parte dintr-o comunitate *socială* și *profesională.* Școlile care au această orientare incluzivă, sunt mijloacele cele mai potrivite de a construi comunități inclusive și să ofere educație pentru toți. Când suntem în viziunea unei școli inclusive- atunci vorbim despre coeziune într-o comunitate, deci solidaritate. În legătură cu conceptul de incluziune, educatorul se confruntă cu provocări destul de mari, referitor la toate aspectele activităților pedagogice pentru a construi o comunitate inclusivă. Condițiile de viață, stresul face ca rolul educatorului să fie mai dificil, în condițiile în care costurile și privatizarea învățământului îi exclud pe cei cu venituri mici, iar cartierele populare sunt din ce în ce mai segregate din punct de vedere al veniturilor. Copilul devine parte dintr-o comunitate prin ***aderarea la comunitate.*** Iar învățarea este o activitate socială, deși la o simplă privire, pare o activitate individuală. Calea de urmat pentru *"a adera la o comunitate"* poate fi aplicarea noului concept educațional de ***diferențiere a predării.*** Pentru ca școlile să funcționeze cu diversitatea ca valoare, alături de conceptul de incluziune, trebuie subliniată importanța conceptului de diferențiere a predării. Baza de lucru pentru acest obiectiv este de a-l pune pe copil *"voluntar în munca comună",* în clase cu o predare mai flexibilă, prin organizarea de lecții diferențiate în funcție de abilitățile copilului. Desigur, toți copiii sunt diferiți, se diferențiază în învățare și este greu de imaginat că nu va fi așa întotdeauna. Cauza principală este în discrepanța dintre nivelul copiilor și, astfel, au nevoie de ajutor. Predarea, astfel învățarea, trebuie să fie adaptată la nevoile fiecărui copil și trebuie să urmărească să răspundă, în condiții egale, tuturor diferențelor. Principiul diferențierii predării înseamnă că profesorul, în activitatea sa didactică trebuie să se adapteze diferențelor dintre copii- cu defalcarea obiectivelor pentru predare și obiectivelor de învățare și evaluare. Metoda se bazează pe faptul că unii copii învață mai bine dacă lucrează independent, asumându-și responsabilitatea pentru ceea ce au învățat. Desigur, aceștia trebuie să ajungă și la un punct, unde ei înșiși sunt capabili să-și îndeplinească îndatoririle. Independența copilului este un *scop al predării*, spre deosebire de învățarea în dependență, atunci când copilul este dependent de o persoană adultă sau profesor, în evoluția sa. O relație mai apropiată între

profesor și copil, există la copiii care au nevoie mai mare de comunicare și relaționare - în timp ce este mai puțin densă la ceilalți copii.

Când profesorul *"arată copilului drumul",* de exemplu, când se întâmplă să experimenteze, el face ceea ce își dorește copilul să facă. Toți copiii trebuie să aibă *"oportunitatea de a face parte din comunitatea socială și* ***profesională*** *a școlii"* în baza principiului de personalizare a predării, prin introducerea de *"clase deschise și grupuri de nivel".* Fapt care poate să deschidă ușile către o școală complet diferită de cea actuală.

O ȘCOALĂ COMPLET DIFERITĂ DE CEA ACTUALĂ

În **Uniunea Europeană** exemplificativ este Sistemul de educație din Germania ***(Bildungssystem),*** lăudat pentru că oferă o educație generală de calitate, combinată cu o formare excelentă pentru o profesie. Datorită rolului major în coeziunea socială și viitorul economiei, la 12 iunie 2008, Cancelarul german Angela Merkel sublinia:*"Germania are nevoie de o Republică a Educației".* Dincolo de faptul că orientarea profesională (cariera) unui copil este determinată încă din școala primară, recomandând tipul de școală de urmat – o particularitate a învățământului german sunt așa numitele școli *Gesamtschule.* În Landurile din Germania, instruirea secundară cuprinde trei tipuri de școli: Hauptschule, Realschule și Gymnasium. Pe lângă acești trei piloni ai școlii germane mai există, Gesamtschule. Este o școala gimnazială integrată (de masă), include nivelul secundar inferior, clasele 5 -10 și nivelul secundar avansat Gymnasium (Liceul German) cu clasele 11, 12, 13, pentru copiii cu talente diferențiate. Elevii din diverse grupuri sociale (emigranți din Asia, Africa, Europa de Est, muncitori, dar și din alte categorii precum profesori, academicieni), sau elevii cu performanțe slabe la învățătură pot urma aceste școli ***"cuprinzătoare"***– Gesamtschule. Este o școală pentru toți tinerii indiferent de originea lor, abilitățile și interesele lor pentru profesia viitoare. În plus copiii primesc o masă la școală și susținere financiară prin acordarea de burse. Combină celelalte trei tipuri de școli, cursurile sunt structurate la fel ca la Hauptschule, Realschule și de multe ori Gymnasium. Constituie un experiment școlar controlat științific în unele landuri (Berlin, Brandenburg, Renania), iar scopul este ca aici, să învețe grupurile defavorizate indiferent de poziția lor socială, nivelul de performanță (50% dintre elevi au dizabilități de învățare). Caracteristica specială, în aceste școli, sunt așa numitele cursuri suplimentare FACHLEISTUNGS. Acestea presupun cerințe diferite de predare după capacitatea elevilor, lecțiile sunt predate la două niveluri; cursuri de bază și cursuri avansate. Metodele de predare sunt **integrarea** și **diferențierea**. Integrarea înseamnă că toți copiii învață împreună, de la clasa 5 la clasa 9. Diferențierea înseamnă că elevii sunt separați în funcție de abilitățile lor diferite și predarea cu metode diferite. Criticii susțin că elevii mai buni pot fi trași în jos de cei mai slabi și se merge spre reducerea nivelului calității.

În contextul disparităților sociale, precum sărăcia, decizia dificilă pentru o școală în cadrul sistemului școlar diferențiat nu mai este necesară. Diferențierea nu se mai face între școli (cei trei piloni ai școlii germane) ci este mutată în cadrul școlii prin **aplicarea conceptului predării diferențiate.** Pentru fiecare copil este posibil să obțină o diplomă (în funcție de capacitate), concomitent cu **integrarea** într-o **comunitate profesională**. În Landurile din Germania există o strânsă colaborare /școală/industrie/piața muncii- iar de aici, școlile se îndreaptă către comunități mai durabile din punct de vedere social. Deși inegalitatea este mai mică în Germania decât în alte țări, unde unii copii trăiesc sub pragul sărăciei, în viitor Uniunea Europeană este pe cale de a deveni o societate mult mai stratificată. În contextul comunităților etnice, inegalităților economice, educaționale și sociale (care definesc și modelează viitorul copiilor noștri), acest tip de școală crează un cadru instituțional optim pentru un model de Școală Europeană.

SPONTANIETATE ȘI VOLUNTARIAT

Reformele organizatorice și pedagogice în educația timpurie a copiilor***"anii de grădiniță"*** au schimbat radical modul în care suntem o comunitate (familie), aproape peste noapte. Copiii își petrec acum restul zilei la grădiniță, după ziua de muncă a părinților. Astăzi, aproape toți copiii participă la grădiniță, majoritatea de la vârsta de doi-trei ani. În același timp, copiii sunt atât de stresați încât au nevoie o variată dietă nutrițională și terapeutică. În acest sens, un exemplu concret, caracterizat prin spontanietate și voluntariat, poate fi modernizarea Blocului alimentar de la *Grădinița P.P. nr.19 Botoșani*. După mult timp și energie, prin activitatea voluntară pe care am desfășurat-o,*"copiii noștri"* au fost incluși într-o subvenție (grant) pentru modernizarea Blocului alimentar. Un proiect gândit pentru montarea unei*"moderne"* plite profesionale pentru gătit și crearea unui spațiu funcțional, pentru o folosire intensă, chiar de către *"micuții bucătari"*). În acest mod am ajutat comunitatea să modernizeze bucătăria, pentru a oferi o alimentație sănătoasă copiilor care se confruntă cu provocările de învățare, sau de altă natură. Munca voluntară ne învață să devenim mai buni și să dezvoltăm un sistem mai bun de asistență socială. În fotografia alăturată, obținem o perspectivă despre cât de important poate fi efortul voluntar.

Efortul meu ar putea părea inutil, dar când vezi copiii care sunt incredibili de uimitori ... Nu există o bucurie mai mare! Vreau să spun că **toată lumea ar trebui să facă voluntariat**! Cât despre mine, primesc o mare bucurie din munca pe care o fac. Deși voluntariatul are uneori o conotație de a însemna că cineva este naiv sau slab, nu este cazul. A fi voluntar de multe ori necesită forță și curaj!

BIBLIOGRAFIE: *Jonathan Rix, Melanie Nind, Katy Simmons, Kieron Sheehy (2005): Policy and Power in Inclusive Education: Values In to Practice. Publisher: Routledge; London*

Julie Allan: Rethinking Inclusive Education (2008): The Philosophers of Difference in Practice. Publisher: Springer; Dordrecht, The Nederland

Richard W. Riley & C Kent McGuire & Joseph C. Conaty & Cynthia Hearn Dorfman (1999): The Educational System in Germany: Case Study Findings. Publisher: U.S. Department of Education.

Cîmpan Erica.: WALDKINDERGARTEN - O legătură simbolică între trecut, prezent și viitor. Editura Sfântul Ierarh Nicolae. 2018

VOLUNTARIATUL, CEA MAI IMPORTANTĂ SURSĂ DE BINE

Profesor pentru învățământul preşcolar, Pascale Andreea Mihaela
Grădinița "Prichindel", Pucioasa

Voluntariatul reprezintă activitatea de interes public desfăşurată din proprie inițiativă, de orice persoană, în folosul altora, fără a primi recompense materiale. Din punctul meu de vedere, voluntariatul contribuie la dezvoltarea personală, este o modalitate prin care fiecare individ poate arăta că este activ şi îi pasă de ceea ce se întâmplă în jurul său. Pe lângă faptul că voluntariatul îți aduce o stare de bine interioară, această acțiune presupune şi empatia de care dăm dovadă făcând acest lucru.

În primul rând, voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noştri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

De-a lungul timpului, am făcut parte din grupuri de voluntari, mai ales în domeniul educației. Astfel, am ajutat copii să se dezvolte pe plan educațional, dar și emoțional. Implicându-ne în activităţi de voluntariat reuşim să vedem lumea prin ochii celorlalţi şi să înţelegem şi să observăm limitele incorecte pe care societatea le pune uneori în faţa unora dintre membrii ei. Am deveni astfel mai solidari şi mai toleranţi, dar şi mai conştienţi de limitele societăţii noastre.

De asemenea, voluntariatul are extraordinare valenţe educative, fiind o formă de învăţare prin acţiune practică, care poate genera dobândirea de cunoştinţe şi abilităţi. Indiferent că vorbim despre o învăţare inductivă, care porneşte de la situaţii generale – sau de la cunoştinţe teoretice – care sunt apoi translatate în activităţi practice specifice, fie că vorbim despre o învăţare deductivă, care porneşte de la exemple particulare pe care apoi le translatează în norme generale sau în concepte teoretice, voluntariatul este o metodă potrivită de a învăţa. Nefiind un proces rigid şi formalizat, voluntariatul are farmecul flexibilităţii şi al alegerii libere a voluntarului cu privire la majoritatea caracteristicilor activităţii sale, ceea ce îl face atractiv, învăţarea fiind un efect al implicării, şi nu un scop în sine al acesteia.

Voluntariatul înseamnă de fapt acumularea unei experiențe profesionale într-un anumit domeniu care să te ajute să experimentezi lucruri noi, să te dezvolti şi să ajuţi. A voluntaria înseamnă de asemenea apartenența la un grup, un grup care devine în scurt timp o familie, iar relațiile deşi sunt de natură profesională, devin şi personale. Sub marea umbrelă a comunicării, socializarea joacă un rol foarte important. Voluntariatul creează punți între oameni şi comunități, te învață tehnici şi metode de socializare astfel încât timiditatea, teama şi frica să dispară, toate acestea ajutând la crearea ta din punct de vedere profesional.

În opinia mea, activitatea de voluntariat înseamnă generozitate. Să poți oferi ceva

fără să aştepți o recompensă (financiară) este un act de bunătate, pe de-o parte, iar pe de altă parte un act de gratitudine. Implicarea într-un program de voluntariat te poate ajuta să te descoperi pe tine, să tinzi către idealuri, să te dedici şi să progresezi.

Voluntariatul, în toate formele sale trebuie să fie „practicat" măcar o dată în viaţă. Experienţa voluntariatului e de departe o întâmplare de care îţi vei aminti cu drag mulţi ani de aici înainte. Te bucuri de oportunitatea de a-ţi pune în practică propriile proiecte, ai ocazia de a-i sprijini pe cei din jurul tău, interacţionezi cu persoane cu care vei putea să dezbaţi teme de interes şi participi la evenimente importante. În plus, îţi creezi relaţii, conexiuni şi asta te va ajuta enorm. Pe lângă asta, colecţionezi amintiri, zâmbete şi clipe memorabile, te dezvolţi într-un mediu neconvenţional, alături de oameni energici şi creativi., iţi îmbunătăţeşti aptitudinile, înveţi să analizezi într-un mod critic lucrurile, realitatea capătă alt sens. Pe de alta parte, ieşi din zona de confort şi îţi prioritizezi activităţi care să te sprijine în viitorul tău drum, atât personal, cât şi profesional.

Să fii voluntar înseamnă să experimentezi, să creezi, să îndrăzneşti să visezi, să muţi munţii din loc, să te dezvolţi şi, în final, să fii împlinit! Ingredientele principale în acţiunile sociale nu ţin neapărat de posibilităţile materiale, ci de dăruire, implicare, dorinţa de a-i ajuta pe cei mai puţin norocoşi, dovada că ne pasă şi de ceilalţi nu numai de noi înşine.

În concluzie, consider că activitatea de voluntariat este un examen important în cunoaşterea realității exacte şi un pas important spre cunoaşterea personală. Nimic nu se compară cu sentimentul că ai contribuit la comunitatea din care faci parte sau că ai ajutat nişte persoane mai puţin norocoase. Mai mult, oamenii de ştiinţă au demonstrat că voluntariatul te face mai fericit pentru că reduce stresul şi te face mai sănătos. Atunci când îţi canalizezi energia pentru a ajuta pe altcineva eşti mai puţin tensionat, îţi dă un sentiment al apartenenţei şi te face mai încrezător în forţele proprii.

"Dacă aşteptăm să trăim într-o lume mai bună trebuie să contribuim la crearea ei. Pentru a fi schimbarea pe care ne-o dorim în lume." (Mahatma Ghandi)

VOLUNTEERING AS A WAY OF CONTRIBUTING TO THE SOCIOEMOTIONAL DEVELOPMENT IN STUDENTS WITH AUTISM SPECTRUM DISORDERS

Prof. Lavric Mariana

Șc. Gimnazială Sanatorială Bușteni

Volunteering is indeed the most important source of kindness. There are several ways people can get involved and make a difference in other human beings' lives. No matter the way we choose to contributing to the improvement of others' lives, it is crucial for us, as the society, to inoculate the spirit of volunteering, of giving away, in our children from a very young age. Naturally, even toddlers display components of what we call *prosocial behavior,* such as the ability to engage in instrumental helping, to respond empathically to other's distress and to share their resources with others. Unfortunately, we live in a very competitive society and teach our children much more to compete than to cooperate, especially in formal school settings. This can become stressful for everyone, for children who see themselves or are seen by others as successful in academic skills, but could lack socioemotional skills, as well as for those who have different disabilities and are usually rejected by their peers who see them as different. This stress obviously extends to their parents and generally their caregivers or other members of their families such as their grandparents and their siblings. How wonderful could be to create and implement a project whose core goal is to put together the energy, the enthusiasm and the creativity of young volunteering students from different schools and NGO-s, on one hand, and the human and material resources of an important cultural agent of our society such as the County Public Library, on the other hand, in order to help disabled children and elderly people to improve their socioemotional abilities through cooperative reading, dancing, drama, art-making and play activities. During last school year, as I was working as a special education teacher at *C. Păunescu Special Education School*, Iași, our autistic students got involved in such a project, as the beneficiaries of it. The project called *IF YOU CANNOT COME TO THE LIBRARY, THE LIBRARY IS GOING TO COME TO YOU* - a therapeutic reading intergenerational project- reunited many volunteers from various educational settings such as regular and special education schools, The County Public Library *Gh. Asachi*, Iași, The Caritas Diecezan Center, Iași, and other NGO-s. The project and the history of the activities we have been involved in can be accessed on the county public library's website.

The students with ASD display, among students with special needs, a specific profile which makes coordinating their learning activity in the school environment a very challenging task for teachers. Teachers need specialized training to be able to both adapt the teaching methods and strategies and to organize the classroom environment to meet the educational needs of ASD students. There is well known that one of the most affected developmental areas in children with ASD is communication. All types of communication, verbal, non-verbal,

para-verbal can be affected to a different extent and in different ways which makes every ASD child unique. Therefore, there is a large range of manifestations that can be met among ASD children such as: the total or partial lack of eye contact; the deficit of verbal processing and verbal message understanding; the difficulty of adapting the verbal message to the social context that underpins the communication process; disturbances of grammar, prosody, rhythm and speech fluency; verbal stereotypes; echolalia, etc. People with autism have great difficulties to understand other's mental states as well as their own mental states, that leads to a poor self – consciousness, and therefore to a poor ability to empathize with others. In other words, for a person with autism is very hard, if not impossible, to read other's mind and, therefore, to understand that people around us have feelings, emotions, thoughts, desires, expectations, convictions that are different from his or her own on the basis of which he or she could understand, make sense of, and predict others' behavior under specific circumstances. Moreover, children with autism are not conscious of their own mental states and that leads to a great difficulty and to the improper ways of expressing them. To teach a child with autism to recognize and express his or her emotions is a long and gradual process that requires a lot of time, patience, using specific methods, following certain rules and principles of learning and teaching, compared to a typically developed child for whom this is a spontaneous and almost instantaneous process. Also, children with autism show sensory integration and processing disorders, hypo or hyper sensitivity to peculiar environment stimuli, a weak motor coordination, attention deficit associated or not with hyper activity and a very weak spontaneous imitation ability. On the other hand, there are areas of strength that can be identified in the development of individuals with autism such as: good rote memory, attention to visual details, visual-spatial/problem solving skills. There have been reports on some individuals with autism who have savant artistic ability. What could be considered as weaknesses in other contexts, such their tendency toward obsessive interest and compulsive repetition, assisted in the production of their successful artwork. Considering the weaknesses that we wanted to improve such as the weak spontaneous imitation capacity, communication difficulties, the weak ability of bringing to consciousness and expressing their emotional states, as well as the strengths mentioned above, we found very useful to create motivating learning activities and contexts for our ASD students such as learning through drama, dancing, painting, crafts, listening to music, watching relevant short movies, interactive social games, and cooperative reading with older students. The teachers and volunteers cooperatively worked with our students in various settings such as the school, the public library, and even outdoors, developing meaningful activities such as: *The Spring of Books and Movies*, *The Easter's Story*, *The Therapeutic Reading Contest*, *The Super-Therapeutic Art: The Books, The Music, and The Drama.*

The students have been very motivated, even those who were non-verbal, to express through gestures, fragments of words, onomatopoeia, what they could not express through whole words. They've got courage to express them-selves, and gave us the courage to try creative ways of learning and teaching that apparently seemed impossible to use with ASD students.

In this context, I would say that volunteering is not only the most important source of kindness, but is also the most important source of well - being, not only for the beneficiaries of the project, but also for those who volunteered, because they also improved their socioemotional abilities and brought more meaning to their lives. Thus, volunteering is a win-win situation, both, the volunteers as well as the beneficiaries, enriching their lives by becoming more empathic, more open, and connected to each other.

Bibliography

- De Bruin, C. *Auti-comunicarea. Give me 5*. Ed. Graviant uitgaven, Doetinchem, Olanda, 2012, pg. 9-84
- Seach, D. *Jocul interactiv pentru copiii cu autism*. Ed. FIDES, Iași, 2007
- O'Leary, K. *The Effects of Drama Therapy for Children with Autism Spectrum Disorders*, 2013, available online at : https://scholarworks.bgsu.edu/honorsprojects

VOLUNTARIATUL, CEA MAI IMPORTANTĂ SURSĂ DE BINE

Profesor pentru învățământul preşcolar, Pascale Andreea Mihaela
Grădinița "Prichindel", Pucioasa

Voluntariatul reprezintă activitatea de interes public desfăşurată din proprie inițiativă, de orice persoană, în folosul altora, fără a primi recompense materiale. Din punctul meu de vedere, voluntariatul contribuie la dezvoltarea personală, este o modalitate prin care fiecare individ poate arăta că este activ şi îi pasă de ceea ce se întâmplă în jurul său. Pe lângă faptul că voluntariatul îți aduce o stare de bine interioară, această acțiune presupune şi empatia de care dăm dovadă făcând acest lucru.

În primul rând, voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noştri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

De-a lungul timpului, am făcut parte din grupuri de voluntari, mai ales în domeniul educației. Astfel, am ajutat copii să se dezvolte pe plan educațional, dar și emoțional. Implicându-ne în activităţi de voluntariat reuşim să vedem lumea prin ochii celorlalţi şi să înţelegem şi să observăm limitele incorecte pe care societatea le pune uneori în faţa unora dintre membrii ei. Am deveni astfel mai solidari şi mai toleranţi, dar şi mai conştienţi de limitele societăţii noastre.

De asemenea, voluntariatul are extraordinare valenţe educative, fiind o formă de învăţare prin acţiune practică, care poate genera dobândirea de cunoştinţe şi abilităţi. Indiferent că vorbim despre o învăţare inductivă, care porneşte de la situaţii generale – sau de la cunoştinţe teoretice – care sunt apoi translatate în activităţi practice specifice, fie că vorbim despre o învăţare deductivă, care porneşte de la exemple particulare pe care apoi le translatează în norme generale sau în concepte teoretice, voluntariatul este o metodă potrivită de a învăţa. Nefiind un proces rigid şi formalizat, voluntariatul are farmecul flexibilităţii şi al alegerii libere a voluntarului cu privire la majoritatea caracteristicilor activităţii sale, ceea ce îl face atractiv, învăţarea fiind un efect al implicării, şi nu un scop în sine al acesteia.

Voluntariatul înseamnă de fapt acumularea unei experiențe profesionale într-un anumit domeniu care să te ajute să experimentezi lucruri noi, să te dezvolti şi să ajuţi. A voluntaria înseamnă de asemenea apartenența la un grup, un grup care devine în scurt timp o familie, iar relațiile deşi sunt de natură profesională, devin şi personale. Sub marea umbrelă a comunicării, socializarea joacă un rol foarte important. Voluntariatul creează punți între oameni şi comunități, te învață tehnici şi metode de socializare astfel încât timiditatea, teama şi frica să dispară, toate acestea ajutând la crearea ta din punct de vedere profesional.

În opinia mea, activitatea de voluntariat înseamnă generozitate. Să poți oferi ceva

fără să aştepți o recompensă (financiară) este un act de bunătate, pe de-o parte, iar pe de altă parte un act de gratitudine. Implicarea într-un program de voluntariat te poate ajuta să te descoperi pe tine, să tinzi către idealuri, să te dedici şi să progresezi.

Voluntariatul, în toate formele sale trebuie să fie „practicat" măcar o dată în viaţă. Experienţa voluntariatului e de departe o întâmplare de care îţi vei aminti cu drag mulţi ani de aici înainte. Te bucuri de oportunitatea de a-ţi pune în practică propriile proiecte, ai ocazia de a-i sprijini pe cei din jurul tău, interacţionezi cu persoane cu care vei putea să dezbaţi teme de interes şi participi la evenimente importante. În plus, îţi creezi relaţii, conexiuni şi asta te va ajuta enorm. Pe lângă asta, colecţionezi amintiri, zâmbete şi clipe memorabile, te dezvolţi într-un mediu neconvenţional, alături de oameni energici şi creativi., iţi îmbunătăţeşti aptitudinile, înveţi să analizezi într-un mod critic lucrurile, realitatea capătă alt sens. Pe de alta parte, ieşi din zona de confort şi îţi prioritizezi activităţi care să te sprijine în viitorul tău drum, atât personal, cât şi profesional.

Să fii voluntar înseamnă să experimentezi, să creezi, să îndrăzneşti să visezi, să muţi munţii din loc, să te dezvolţi şi, în final, să fii împlinit! Ingredientele principale în acţiunile sociale nu ţin neapărat de posibilităţile materiale, ci de dăruire, implicare, dorinţa de a-i ajuta pe cei mai puţin norocoşi, dovada că ne pasă şi de ceilalţi nu numai de noi înşine.

În concluzie, consider că activitatea de voluntariat este un examen important în cunoaşterea realităţii exacte şi un pas important spre cunoaşterea personală. Nimic nu se compară cu sentimentul că ai contribuit la comunitatea din care faci parte sau că ai ajutat nişte persoane mai puţin norocoase. Mai mult, oamenii de ştiinţă au demonstrat că voluntariatul te face mai fericit pentru că reduce stresul şi te face mai sănătos. Atunci când îţi canalizezi energia pentru a ajuta pe altcineva eşti mai puţin tensionat, îţi dă un sentiment al apartenenţei şi te face mai încrezător în forţele proprii.

*"Dacă aşteptăm să trăim într-o lume mai bună trebuie să contribuim la crearea ei. Pentru a fi schimbarea pe care ne-o dorim în lume." (*Mahatma Ghandi)

VOLUNTARIATUL - ACȚIUNE ÎN DEZVOLTAREA ELEVULUI

Profesor logoped: Purece Anișoara Claudia

Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Gorj

Privită din perspectiva educaţiei, practica voluntariatului este raportată la interacţiunea factorilor principali ai educaţiei: familia, şcoala, societatea. Interdependenţa acestora descrie un exerciţiu de sprijin reciproc, în care rolurile de voluntar şi beneficiar sunt pe rând asumate de fiecare dintre ei. O comunitate care susţine dezvoltarea actului educativ din şcoală, va beneficia ulterior de generaţii de profesionişti, de actori sociali implicaţi, activi şi capabili de schimbare; pe de altă parte, acţiunile de voluntariat ale instituţiilor şcolare şi reprezentanţilor lor de a răspunde nevoilor comunităţii, vor contribui la rezolvarea problemelor actuale ale societăţii. Se constată că rezultatele unor astfel de acţiuni voluntare nu sunt temporare sau imediate, ci, abordate pe termen lung, vizează dezvoltarea durabilă atât în spaţiul educaţional, cât şi în cel social.

Un voluntar este o ființă UMANĂ, indiferent de rasă, etnie, sex sau orientare sexuală, convingeri politice sau religioase, abilitate fizică/psihică, nivel de educație, stare civilă, situație economică sau alte asemenea criterii, care – și aici vine partea importantă - ȘTIE, POATE și VREA să facă mai mult pentru dezvoltarea altora, a comunității și nu în ultimul rând dezvoltarea sa personală, într-un cadru organizat, fără a urmări un câștig financiar.

Beneficiile voluntariatului

- câștigi experiență de muncă, înveți lucruri noi și deprinderi utile;
- îți menții "în uz" cunoștințe, abilități sau vreun talent pe care nu ai ocazia sa le folosești în viața de zi cu zi;
- ești mai activ în timpul tău liber și-l petreci în mod util, provocator și, de ce nu, distractiv;
- socializezi mai mult: îți faci noi prieteni, cunoștințe și contacte care îți pot fi utile în viață;
- te alături și tu prietenilor tăi care sunt deja implicați în acțiuni sau programe de voluntariat;
- dai înapoi comunității și celor din jur o parte din ajutorul primit la rândul tău în viață;
- devii parte a unei echipe sau organizații a cărei muncă și viziune o respecți si vrei să o sprijini;
- dacă tocmai te-ai mutat într-un oraș nou sau ai trecut printr-o schimbare de viață, voluntariatul te ajută să te conectezi la comunitate și să faci tranziția spre noua ta viață;
- poți testa practic dacă ai abilitățile necesare pentru a urma o anumită carieră sau pentru o reorientare în carieră;

- ai ocazia să îi ajuți pe cei mai puțin norocosi ca tine sau, dimpotrivă, poți fi alături de cei care trec prin aceleași probleme ca tine;
- poți realiza ceva ce ți-ai dorit întotdeauna;
- ai oportunitatea de a lucra cu o categorie de persoane cu care ți-ai dorit să ai contact sau ai ocazia de a întâlni persoane importante din comunitate;
- înveți să îți asumi o responsabilitate și să realizezi ceva cu propriile tale maini;
- contribui la dezvoltarea comunității în care trăiești și a înțelege mai îndeaproape problemele comunității în care trăiești.

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale.

Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală. În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (asistența și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educativ etc). Prin urmare, această mișcare se desfășoară într-un cadru legal și este susținută de Legea nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 469 din 26 iunie 2014. Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.Este clar că această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.

Ca voluntari pentru obţinerea succesului şcolar, factorii sociali de bază – administraţia locală, instituţiile de cultură, ONG-urile, agenţii economici – pot susţine eforturile şcolii de dezvoltare prin acţiuni de amenajare/dotări cu materiale, echipamente tehnice moderne, extinderi ale spaţiilor şcolare, finanţarea de programe after-school, înfiinţarea unor centre de recreere, cluburi de dezvoltare a abilităţilor şi talentelor copiilor. De asemenea pot fi aplicate programe de finanţare prin atragere de fonduri, sponsorizări, prin care să fie promovată educaţia incluzivă, soluţionând o parte din problemele identificate la nivelul grupurilor vulnerabile: grupuri dezavantajate

din punct de vedere material şi social, copii cu nevoi speciale de educaţie, a căror integrare în învăţământul de masă este necesară, şi de multe ori condiţionată de prezenţa şi sprijinul permanent al unei persoane specializate în acest domeniu, care să lucreze alături de profesorul de la clasă. Pentru a asigura un mediu cu condiţii optime de formare a abilităţilor elevilor şi care să răspundă intereselor lor de dezvoltare, este necesară o implicare din partea reprezentanţilor comunităţii. De exemplu, învăţarea şi exersarea rolurilor profesionale poate fi realizată în cadrul unor activităţi la care să participe şi să împărtăşească impresii specialişti din diverse domenii de activitate: cadre din domeniul medical, ingineri, manageri de companii. O astfel de experienţă va fi un punct de referinţă în orientarea profesională a elevilor, iar activităţile extraşcolare, şi parteneriatele educaţionale, răspund cu succes acestor nevoi.

La rândul lor, elevii/tinerii îşi pot asuma rolul de voluntar în acţiuni pe care învaţă să le gestioneze pe cont propriu, pornind de la probleme pe care le vor identifica ei înşisi. De la acţiuni ce se pot iniţia chiar de la vârstele şcolarilor mici – problema mediului înconjurător care necesită ecologizare, şi până la activităţi de voluntariat mai ample, elevii/tinerii sunt antrenaţi în veritabile exerciţii de interacţiune cu comunitatea într-un spaţiu de acţiune pe care învaţă să-l observe, să-l investigheze, pentru ca mai târziu, ca adulţi respnsabili, să-l poată gestiona şi dezvolta. Un exemplu de acţiune voluntară, care dă răspuns, pe de altă parte şi provocărilor educaţiei intergeneraţionale, este sprijinul acordat de tineri, generaţiilor vârstnice în a înţelege şi învăţa să utitlizeze mijlocele şi tehnologiile moderne de comunicare din prezent. Sunt vizate astfel două grupuri ţintă: tinerii, care se implică în probleme actuale ale societăţii şi vârstnicii, care sunt reintegraţi în viaţa comunităţii moderne. Astfel de exemple pot completate de numeroase alte oportunităţi pe care atât şcoala cât şi societatea trebuie să le promoveze. Prin toate aspectele pe care le-am pus în discuţie, putem concluziona că posibilităţile de interacţiuni şi exerciţii de voluntariat în spaţiul educaţional pot fi multiple şi variate. Iar dacă aplicăm o abordare pe termen lung, având prespectiva durabilităţii, putem observa că, deşi vorbim de voluntariat – acţiune care nu urmăreşte un câştig –, beneficiile sunt multiple: o şcoală care investeşte voluntari în societate, va beneficia în viitor de un spaţiu social mai bine dezvoltat, şi care îi va garanta condiţii mai bune de desfăşurare a actului educativ, aşa cum, o societate care este partener voluntar în educaţie, va dispune mai târziu de generaţii responsabile şi capabile de acţiune, de forţă de muncă în raport cu cerinţele şi dezvoltarea socială. Astfel, având aceeaşi ţintă şcoala, familia şi comunitatea acţionează, în acelaşi spaţiu de comunicare, ,una în favoarea celeilalte, exersând şi aplicând practica voluntariatului.

În concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat.

Bibliografie:

- Velea, L.S., Toderaş, N., Ionescu, M., "Participarea elevilor în şcoalăşi în comunitate. Ghid pentru profesori şi elevi", TEHNE Centrul pentru Inovare şi dezvoltare în educaţie, ed. Agata, Botoşani, 2006

- Patacchini, E., Zenou, Y., "Intergenarational education transmission: Neighborhooh Quality and/or Parent's Involvement", Institut for the Study of Labor, Bonn, 2007

- Godfrey, C., Parteneriat şcoală-familie-comunitate. Ghid pentru cadrele didactice, Proiect PHARE 2004. Acces la educaţie pentru grupurile dezavantajate, Ed. Didacticăşi Pedagogică, R.A., Bucureşti, 2007

- Benabou, R., "Working of a City: Location, Education and Production", The Quarterly Journal of Economics, vol.108, no.3(august 1993)

https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie

https://www.voluntareuropean.ro/sev.php

„VOLUNTARIATUL, CEA MAI IMPORTANTĂ SURSĂ DE BINE"
„O ŞCOALĂ PENTRU TOŢI. ŞCOALA INCLUZIVĂ - ÎNTRE VORBE ŞI FAPTE"

Prof. înv. preşc. Stanciu Nicoleta
Grădiniţa cu Program Prelungit „LICURICI"
Localitatea OVIDIU, judeţul CONSTANŢA

Motto:

"Voluntariatul apropie oameni si rupe frontierele. De asemenea ne face sa redescoperim latura umana din interiorul fiecaruia."

"Voluntariatul este activitatea desfășurată din proprie inițiativă, prin care o persoană fizică își oferă timpul, talentele și energia în sprijinul altora fără o recompensă de natură financiară. "

Voluntariatul este esenţial în viaţa oricui „pentru că, dacă vrem să trăim într-o lume mai bună, trebuie să contribuim la crearea ei".

Pentru a înțelege mai bine sensul cuvântului "voluntar", am încercat să aflăm care este etimologia acestuia și am descoperit că o variantă o întâlnim în latină "voluntarius", iar cealaltă în franceză "volontaire" și se referă la oameni și manifestările lor. "Voluntar" înseamnă conform explicațiilor din DEX, – "care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere".

Voluntariatul este activitatea desfăşurată din proprie iniţiativă, de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestaţie materială.(Definitie adoptată de Consiliul Naţional al Voluntariatului, iunie 2002). Voluntariatul este o componentă fundamentală a societăţii civile. El însufleţeşte cele mai nobile aspiraţii ale omenirii -pacea, libertatea, oportunitatea, siguranţa şi justiţia pentru toate persoanele.

Din experiența profesională, pot afirma că a fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi sprijinim. Cu riscul că mă repet, a fi voluntar înseamnă să fii uman și să ai valoare pentru că aceste calități sunt de neprețuit.

Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve. În acest context, m-am implicat de ceva vreme în acest tip de activitate ca membru coordonator voluntar la un centru de educație incluzivă, în urma realizării unui parteneriat între școala unde activez și această organizație, în ideea de a participa împreună cu elevi voluntari.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat

presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

În unitatea de învăţământ în care profesez, m-am implicat alături de toate cadrele didactice, la desfăşurarea unor acţiuni de voluntariat. Acest lucru ne-a adus în suflete un strop de fericire şi satisfacţie spirituală, generate de ajutorul oferit, pentru că ştim cu toţii: „repede şi uşor se face răul, dar mai greu un bine”; ne-a oferit posibilitatea de a cunoaşte mult mai bine oamenii pe care i-am ajutat încheind cu ei relaţii de prietenie.

Toţi am participat cu mare drag la ajutarea unei famili nevoiase, ajutandu-i cu alimente, hainute si aparate electrocasnice.

Alte acţiuni de voluntariat au reusit sa aduca zambetul pe buze unui copil care a avut mare nevoie de bani pentru o operatie mai dificila.

Mai sus am prezentat o parte din acțiunile de voluntariat desfășurate de grădiniță. Ele au pornit din inimă și au alinat suferința altor suflete, cu un simplu gest de dăruire, dar deseori, antrenați în tot felul de treburi cotidiene, în rutina zilnică, uităm cât de important este pentru sufletul nostru și al celor din jur, să facem un bine, să ajutăm, să dăruim un zâmbet, să arătăm că ne pasă.

Este o onoare sa fii voluntar in comunitatea unde traiesti, sa-ti pese de cei din jur.

Atunci cand daruiesti iubire, primesti iubire, cand respecti, esti respectat.

Cu aceste actiuni de voluntariat am reusit sa aducem zambetul pe buze unor familii care aveau nevoie de ajutor.

Prin participarea la aceste acţiuni am învăţat, alături de preşcolari, să fim mai buni, să fim solidari şi nu în ultimul rând, că trebuie zi de zi să Îi mulţumim Lui Dumnezeu pentru tot ceea ce ne oferă, bucurându-ne până şi de cele mai banale lucruri. Ar trebui să ştim că *„bucuria provine din cele mai mărunte lucruri.*

Din categoria copiilor cu CES fac parte atât copiii cu deficienţe propriu-zise, cât şi copiii fără deficienţe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigenţele şcolii. Aici putem întâlni copii cu *deficienţe senzoriale şi fizice* (tulburări vizuale, tulburări de auz, dizabilităţi mintale, paralizia cerebrală); copii cu *deficienţe mintale, comportamentale* (tulburări de conduită, hiperactivitate cu deficit de atenţie – ADHD, tulburări de opoziţie şi rezistenţă); copii cu *tulburări afective, emoţionale* (anxietatea, depresia, mutism selectiv, atacul de panică, stres posttraumatic, tulburări de alimentaţie: anorexia nervoasă, bulimia nervoasă, supraalimentarea); copii cu *handicap asociat;* copii cu *dificultăţi de cunoaştere şi învăţare* (dificultăţi de învăţare, sindromul Down, dislexia, discalculia, dispraxia): copii cu *deficienţe de comunicare şi interacţiune* (tulburări din spectrul autistic, sindromul Asperger, întârzieri în dezvoltarea limbajului).

Copiii cu CES pot prin joc să-şi exprime propriile capacităţi.. Astfel copilul capătă prin joc informaţii despre lumea în care trăieşte, intră în contact cu oamenii şi cu obiectele din mediul înconjurător şi învaţă să se orienteze în spaţiu şi timp. Datorită faptului că se desfăşoară mai ales în grup, jocul asigură socializarea. Jocurile sociale sunt necesare mai ales persoanelor cu handicap, întrucât le oferă şansa de a se juca cu alţi copii, orice joc având nevoie de minim două persoane pentru a se desfăşura. Jocurile trebuie să fie adaptate în funcţie de deficienţa copilului.

Este nevoie de un curriculum adaptat , de programe de terapie ligvistică, de tratament logopedic specializat, de programe specifice de predare- învăţare-evaluare specializate, adaptate abilităţilor lor, de programe terapeutice pentru tulburări motorii. De asemenea, vor beneficia de consiliere şcolară şi vocaţională personală a familiei.

Cadrele didactice pot folosi în procesul de predare - învăţare – evaluare diverse strategii şi intervenţii utile: crearea unui climat afectiv-pozitiv; stimularea încrederii în sine şi a motivaţiei pentru învăţare; încurajarea sprijinului şi cooperării din partea colegilor, formarea unei atitudini pozitive a colegilor; încurajarea independenţei , creşterea autonomiei personale; încurajarea eforturilor; centrarea învăţării pe activitatea practică; sarcini împărţite în echipe mai mici, realizabile; folosirea învăţării afective; adaptarea metodelor şi mijloacelor de învăţare, evaluare, folosirea frecventă a recompenselor, a laudelor, încurajărilor, astfel încât să fie evidenţiat şi încurajat şi cel mai mic progres, etc.

Abordarea incluzivă susţine că şcolile / grădiniţele au responsabilitatea de a-i ajuta pe copii să depăşească barierele din calea învăţării şi că cei mai buni profesori / educatori sunt aceeia care au abilitatea necesară pentru a-i ajuta pe copii să reuşească acest lucru. Pentru aceasta şcoala / grădiniţa trebuie să dispună de strategii funcţionale pentru a aborda măsuri practice care să faciliteze îndepărtarea barierelor cu care se confruntă copiii în calea participării lor la educaţie. Se pot stabili relaţii de colaborare cu autorităţile locale, părinţii şi reprezentanţii comunităţii.

Bibliografie:

„Dicţionar General al Limbii Române", Editura RSC, 1965, p. 1 138;

Colceriu, Laura, *„Metodica predării activităţii instructiv – educative în grădiniţe"*, 2010;

Înțelegerea rolului voluntariatului în crearea incluziunii sociale

prof. DUCA ALINA
Colegiul Național" Preparandia – Dimitrie Țichindeal"

Voluntariatul este o creșă pentru cetățenie ...
nvățăm să participăm participând
James Kearny

Participarea elevilor la acțiuni de voluntariat este esențială pentru o societate democratică, durabilă și socială.

În timp ce în trecut, noțiunea de voluntariat avea conotații de acte pur dezinteresate și altruismul, în ultimii ani a devenit larg acceptat faptul că voluntariatul oferă o multitudine de beneficii pentru voluntarii înșiși ca persoane individuale. Aceste beneficii sunt numeroase și includ abilități / activități specifice de învățare, sănătate emoțională și fizică.

Câteva efecte concrete ale voluntariatului asupra elevului voluntar sunt observate în abilitățile pe care voluntarii le învață prin participarea lor neplătită. Aptitudini legate de interacțiunea socială pot fi dobândite prin acțiuni de voluntariat. Aceste abilități, la rândul lor, îi pot ajuta pe voluntari să devină mai angajați și îi pot ajuta să descopere noi interese sau direcții pentru viața lor. Mulți elevi, au constatat că voluntariatul îi ajută să se simtă ca și cum ar avea un scop; în cadrul acțiunilor de voluntariat pot experimenta sentimente sporite de sens, structură și direcție în viața lor. Pentru mulți copii „a fi voluntar" a adus multe experiențe pozitive: bucurie, mândrie, respect de sine, încredere, abilitare de a produce o schimbare, sporirea încrederii în sine, iar pe de altă parte au prevenit sentimente precum vinovăția, rușinea și izolarea.

Atunci când elevii participă la diverse acțiuni colective fac apel la experiențele de viață împărtășite de ei, devenind în acel moment indivizi care sunt dispuși să colaboreze pentru a rezolva o problemă socială comună. Procesul persoanelor care împărtășesc informații și experiențe colective legate de o problemă socială este ceea ce numim creșterea conștiinței critice.

În ceea ce privește tineretul, se pot întâlni și barierele de voluntariat, iar acestea includ lipsa de timp a elevilor, din cauza programei mult prea încărcate, a numărului mare de ore petrecut săptămânal în bancă, teama de risc și răspundere, lipsa de informații, îngrijorare că nu au abilitățile / experiența și grijile potrivite despre implicarea excesivă.

Următorul grafic rezumă unele dintre beneficiile care rezultă din voluntariat:

Beneficii pentru comunitate

- ✓ Legarea capitalului social
- ✓ Îmbunătățirea capitalului social

Beneficii pentru elevi

- ➢ *Abilități / Experiență*
- ➢ *Oportunitate de a împărtăși experiențele*
- ✓ Încredere generală
- ✓ Acceptarea diversității
- ✓ Durabilitatea socială
- ✓ Mai puternic sentiment de comunitate
- ✓ Mai mare preocupare pentru ceilalți
- ✓ Comunități mai sigure
- ✓ Scăderea vandalismului & violenţei
- ✓ O mai mare prosperitate economică
- ✓ O mai mare inovație a politicii
- ✓ Cultura voluntariatului și filantropie

Sănătate fizică

- ➢ *Sănătate psihologică / emoțională*
- ➢ *Sentiment de apartenență*
- ➢ *Oportunitate pentru continua învățare*
- ➢ *Creșterea rețelelor sociale*
- ➢ *Oportunitatea de a exprima generozitatea*
- ➢ *Plăcere / Distracție*
- ➢ *Mândria / Respectul de sine*
- ➢ *Încredere*
- ➢ *Imputernicire*
- ➢ *Elasticitate*
- ➢ *Abilități și oportunități de conducere*
- ➢ *Perspectivă / Conștientizare crescută*
- ➢ *Noi oportunități de carieră*

Este important ca toți elevii aibă oportunitatea de a experimenta beneficiile voluntariatului. Școala poate fi o cheie
în promovarea incluziunii sociale prin recunoașterea acelor grupuri de persoane care fac voluntariat și a celor care sunt subreprezentate în lista voluntară, reducând apoi în mod conștient barierele și implementarea strategiilor de creștere a incluziunii sociale a populațiilor vulnerabile sau dezangajate.

Bibligrafie:

Kearney, James. (2003) „Voluntariat: clei social pentru coeziunea comunității?". Acțiune voluntară. Vol 6, nr. 1, pag. 45

Putnam, Robert. (2000) Bowling Alone: The Collapse and Revival of Community American. (New York: Simon & Schuster), pag. 21

Institutul de Cercetare Voluntariat. (2004) „Voluntariat pentru toți? Explorarea legăturii dintre voluntariat și

Excluderea socială ". Londra, Marea Britanie, pag 19.

„VOLUNTARIATUL, CEA MAI IMPORTANTĂ SURSĂ DE BINE"
„O ŞCOALĂ PENTRU TOŢI. ŞCOALA INCLUZIVĂ - ÎNTRE VORBE ŞI FAPTE"

Prof. înv. preşc. *ZELCA SANDA - ADRIANA*
Grădiniţa cu Program Prelungit „LICURICI"
Localitatea OVIDIU, judeţul CONSTANŢA

În primă fază, pentru o mai bună înţelegere a cuvântului *„voluntar"*, voi porni de la definiţia dată în Dicţionarul General al Limbii Române[1]. Acesta provine din latină – *„voluntarius"* şi din franceză – *„volontaire"*. Explicaţiile prezentate fac referire la „omul care acţionează de bunăvoie, din proprie iniţiativă, nesilit de nimeni în mod conştient". Când se vorbeşte despre acţiuni, acestea se fac în „mod conştient şi fără constrângere".

Voluntariatul reprezintă o modalitate prin care pot fi întărite şi susţinute valorile legate de comunitate, de binele făcut aproapelui; persoanele pot să îşi exercite drepturile şi responsabilităţile de membri ai comunităţilor şi se pot stabili puncte de legătură între diferite culturi. Este esenţial în viaţa oricui „pentru că, dacă vrem să trăim într-o lume mai bună, trebuie să contribuim la crearea ei".

Voluntariatul presupune ajutarea semenilor noştri care au nevoie de ajutor, dând dovadă de compasiune, dragoste şi înţelegere. Această activitate este demnă de a fi practicată și sprijinită atât în mediul preşcolar, dar şi în școală.

În ţara noastră, prezenta activitate a luat amploare în ultima perioadă, cunoscând o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional.

Din această activitate, cel care o iniţiază/o desfăşoară nu beneficiază de câştiguri materiale, în schimb, socializează, se conectează mai mult la colectivitate, este activ într-un mod util şi ajută, în limita puterilor, în timpul liber o persoană / persoanele care au nevoie de ajutor.

În ultimii ani, în unitatea de învăţământ în care profesez, m-am implicat alături de toate cadrele didactice, la desfăşurarea unor acţiuni de voluntariat. Acest lucru ne-a adus în suflete un strop de fericire şi satisfacţie spirituală, generate de ajutorul oferit, pentru că ştim cu toţii: „repede şi uşor se face răul, dar mai greu un bine"; ne-a oferit posibilitatea de a cunoaşte mult mai bine oamenii pe care i-am ajutat încheind cu ei relaţii de prietenie.

Ajutoarele de nădejde pe care le-am avut în aceste cazuri au fost preşcolarii şi părinţii fiecărei grupe din grădiniţă.

[1] *„Dicţionar General al Limbii Române"*, Editura RSC, 1965, p. 1 138.

Toţi am participat cu mare drag la ajutarea a două surori care au rămas orfane de mamă, iar tatăl lor lucrează cu ziua prin diverse locuri, făcând eforturi mari pentru creşterea lor şi pentru a le asigura o educaţie adecvată. În ciuda situaţiei pe care o întâmpina, de admirat la acest tătic este faptul că îşi aducea copilele zilnic la grădiniţă foarte curate şi bine îngrijite.

Alte acţiuni de voluntariat au vizat un copil din grădiniţă, dar şi un părinte din grupa pe care o coordonez. Aceste persoane, la acel moment, au avut mari probleme de sănătate. În aceste cazuri au fost necesare intervenţii chirurgicale complicate care s-au desfăşurat atât în ţară, cât şi în străinătate, în ambele cazuri finalul nefiind unul îmbucurător. Iniţial, încercarea de a ajuta şi de a rezolva aceste probleme, a fost demarată în grădiniţă, dar fiind cu mult peste puterile noastre, Primăria oraşului Ovidiu ne-a sărit îndată în ajutor. În primul caz a acoperit integral costul operaţiei, iar în celălalt caz a suportat o parte din preţ.

Mai sus am prezentat o parte din acțiunile de voluntariat desfăşurate în grădiniţă. Ele au pornit din inimă și au alinat suferința altor suflete, cu un simplu gest de dăruire, dar deseori, antrenați în tot felul de treburi cotidiene, în rutina zilnică, uităm cât de important este pentru sufletul nostru și al celor din jur, să facem un bine, să ajutăm, să dăruim un zâmbet, să arătăm că ne pasă.

Aceste acțiuni au fost, probabil, o picătură într-un ocean de nevoi, dar dacă știm că astfel reușim să alungăm măcar o parte din ele și să schimbăm în bine viața cuiva, asta ne motivează să perseverăm.

Cu siguranță, vom reveni cu alte astfel de acțiuni în care copii, părinți, educatori, să fim parteneri în promovarea întrajutorării comunitare.

Prin participarea la aceste acţiuni am învățat, alături de preşcolari, să fim mai buni, să fim solidari şi nu în ultimul rând, că trebuie zi de zi să Îi mulţumim Lui Dumnezeu pentru tot ceea ce ne oferă, bucurându-ne până şi de cele mai banale lucruri. Ar trebui să ştim că *„bucuria provine din cele mai mărunte lucruri!"*

Educaţia constă în influenţarea deliberată a opţiunilor valorice personale în acord cu ceea ce se consideră, într-o anumită societate, că este de dorit să fie adoptat ca ideal personal de atins. Ea depinde de ceilalţi doi factori (ereditatea şi mediul) şi nu poate avea puteri nelimitate (nu poate compensa în totalitate o erditate afectată şi nici un mediu total defavorabil).

Copilul devine un om social numai prin educaţie. Prin intermediul educaţiei omul îşi însuşeşte limbajul social, cultura generală şi comportamentul moral – cetăţenesc, îşi formează concepţia despre lume, îşi dezvoltă potenţialul creator.

Din categoria copiilor cu CES fac parte atât copiii cu deficienţe propriu-zise, cât şi copiii fără deficienţe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigenţele şcolii. Aici putem

întâlni copii cu *deficienţe senzoriale şi fizice* (tulburări vizuale, tulburări de auz, dizabilităţi mintale, paralizia cerebrală); copii cu *deficienţe mintale, comportamentale* (tulburări de conduită, hiperactivitate cu deficit de atenţie – ADHD, tulburări de opoziţie şi rezistenţă); copii cu *tulburări afective, emoţionale* (anxietatea, depresia, mutism selectiv, atacul de panică, stres posttraumatic, tulburări de alimentaţie: anorexia nervoasă, bulimia nervoasă, supraalimentarea); copii cu *handicap asociat;* copii cu *dificultăţi de cunoaştere şi învăţare* (dificultăţi de învăţare, sindromul Down, dislexia, discalculia, dispraxia): copii cu *deficienţe de comunicare şi interacţiune* (tulburări din spectrul autistic, sindromul Asperger, întârzieri în dezvoltarea limbajului).

Copiii cu CES pot prin joc să-şi exprime propriile capacităţi.. Astfel copilul capătă prin joc informaţii despre lumea în care trăieşte, intră în contact cu oamenii şi cu obiectele din mediul înconjurător şi învaţă să se orienteze în spaţiu şi timp. Datorită faptului că se desfăşoară mai ales în grup, jocul asigură socializarea. Jocurile sociale sunt necesare mai ales persoanelor cu handicap, întrucât le oferă şansa de a se juca cu alţi copii, orice joc având nevoie de minim două persoane pentru a se desfăşura. Jocurile trebuie să fie adaptate în funcţie de deficienţa copilului.

Este nevoie de un curriculum adaptat , de programe de terapie ligvistică, de tratament logopedic specializat, de programe specifice de predare- învăţare-evaluare specializate, adaptate abilităţilor lor, de programe terapeutice pentru tulburări motorii. De asemenea, vor beneficia de consiliere şcolară şi vocaţională personală a familiei.

Cadrele didactice pot folosi în procesul de predare - învăţare – evaluare diverse strategii şi intervenţii utile: crearea unui climat afectiv-pozitiv; stimularea încrederii în sine şi a motivaţiei pentru învăţare; încurajarea sprijinului şi cooperării din partea colegilor, formarea unei atitudini pozitive a colegilor; încurajarea independenţei , creşterea autonomiei personale; încurajarea eforturilor; centrarea învăţării pe activitatea practică; sarcini împărţite în echipe mai mici, realizabile; folosirea învăţării afective; adaptarea metodelor şi mijloacelor de învăţare, evaluare, folosirea frecventă a recompenselor, a laudelor, încurajărilor, astfel încât să fie evidenţiat şi încurajat şi cel mai mic progres, etc.

Abordarea incluzivă susţine că şcolile / grădiniţele au responsabilitatea de a-i ajuta pe copii să depăşească barierele din calea învăţării şi că cei mai buni profesori / educatori sunt aceeia care au abilitatea necesară pentru a-i ajuta pe copii să reuşească acest lucru. Pentru aceasta şcoala / grădiniţa trebuie să dispună de strategii funcţionale pentru a aborda măsuri practice care să faciliteze îndepărtarea barierelor cu care se confruntă copiii în calea participării lor la educaţie. Se pot stabili relaţii de colaborare cu autorităţile locale, părinţii şi reprezentanţii comunităţii.

Bibliografie:

„Dicţionar General al Limbii Române", Editura RSC, 1965, p. 1 138;

Colceriu, Laura, *„Metodica predării activităţii instructiv – educative în grădiniţe"*, 2010;

Pourquoi faire du bénévolat?

Prof. Druță Daniela
Colegiul Tehnic "Valeriu D.Cotea"
Focșani

Aujourd'hui, tout va vite. Nous devons performer et nous sommes toujours à la course. On planifie les repas, les activités, même les journées de congés sont chargées. Nous devons constamment valser avec notre horaire, chaque minute est comptée. C'est un fait! Le temps est une denrée rare et il faut lui porter une attention. Pourquoi donc surcharger notre horaire et faire du bénévolat? Quels sont les avantages concrets à donner de son temps et s'impliquer dans une cause sans être payé?

Tout d'abord, il est important de souligner qu'être bénévole est une question de valeurs. Présentement, nous vivons dans une société très individualiste et le bénévolat permet de contrer ce phénomène. En effet, les valeurs de partage et d'entraide sont préconisées. Nous faisons du bénévolat parce que nous pensons que l'humain est plus fort lorsqu'il s'unit.

D'autres s'impliquent dans une cause puisqu'ils sont intimement liés à celle-ci. Par exemple, je désire peut-être faire du bénévolat pour soutenir la recherche contre le cancer puisque j'ai perdu un proche atteint de cette maladie. Je crois sérieusement que la recherche peut apporter quelque chose et aider les autres. La vie m'a amené, en quelque sorte, à m'impliquer et à croire en cette cause. Est-ce que je ferais du bénévolat pour cette raison si je n'avais pas vécu cette épreuve? Je ne sais pas.

Ensuite, le bénévolat nous permet de nous épanouir en tant qu'individu. Dans ces actions, nous percevons les choses différemment du fait de notre implication. De plus, le sentiment de fierté ressenti lorsque nous faisons une bonne action est bénéfique. Peut importe l'endroit, par cette démarche nous apportons, à notre façon, une contribution à la société. Offrir de notre temps, est tout aussi louable que de faire un don en argent à une organisation qui nous tient à cœur.

Aussi, le bénévolat peut nous permettre de briser l'isolement. Souvent, ces personnes bénévoles pour la même organisation ont des valeurs et un objectif commun. Il est donc facilitant de créer des liens et par le fait même, une amitié. Il arrive fréquemment qu'une personne commence à s'impliquer pour une cause, mais qu'elle persiste pour l'ambiance qu'elle y retrouve. Le bénévole n'a pas la même pression qu'au travail puisqu'il agit sur une base volontaire.

Dans un autre ordre idées, le bénévolat peut nous permettre de valider nos intérêts. En effet, c'est un moyen d'accéder à un stage d'observation, tout en participant à la tâche. Par exemple, je peux être bénévole durant la période des impôts afin de valider mon intérêt pour les chiffres.

Bref, le bénévolat peut être très bénéfique pour une personne. Les avantages et les raisons de donner de son temps sont multiples et varient d'une personne à une autre. Toutefois, peut importe ce qui nous poussent dans notre implication, les effets sont les mêmes, ils contribuent à une saine évolution de la société.

Il y a de nombreuses raisons pour lesquelles on peut décider de faire du bénévolat. Elles peuvent être d'ordre personnel, professionnel, communautaire ou social. Comme l'humain, les motivations changent et évoluent avec le temps.

Pourquoi faire du bénévolat?

POUR LA CAUSE ET L'ENGAGEMENT SOCIAL

- pour exprimer mon intérêt à l'égard d'une cause;
- pour faire partie de ceux et celles qui travaillent à améliorer les choses;
- pour aider les autres et participer au mieux-être de la collectivité;
- pour faire une différence;
- pour prendre part à un changement positif dans ma communauté.

POUR DES RAISONS PERSONNELLES

- pour avoir du plaisir;
- pour le renforcement de mon estime personnelle;
- pour connaître de nouvelles personnes ;
- pour élargir mes horizons;
- pour me réaliser et avoir le sentiment de ma propre valeur;
- à des fins de croissance, d'apprentissage et de satisfaction personnels;
- faire profiter les autres de mes aptitudes et de mes talents ;
- par besoin d'appartenance : sentir que je fais partie d'un groupe et que je peux participer avec d'autres à la réalisation d'un projet commun;
- pour me lancer un défi;
- pour maîtriser une nouvelle langue;
- pour apprendre à mieux connaître mes goûts, mes besoins, mes intérêts, mes valeurs;
- pour me sensibiliser à mes responsabilités civiques (conscience sociale);
- pour m'adapter aux changements;

- pour améliorer mes habiletés sociales et mes aptitudes à la communication;
- pour mieux connaître ma nouvelle société ou communauté ou mon nouveau pays;
- pour faire partie d'une équipe géniale!

POUR DES RAISONS PROFESSIONNELLES

- pour me préparer au monde du travail;
- pour développer de nouvelles compétences et capacités,
- pour compléter mon éducation ou remplir des exigences en matière de travail études;
- pour ajouter de nouvelles expériences à mon CV ;
- pour assumer de nouvelles responsabilités;
- pour étendre mon réseau professionnel;
- pour mettre mes compétences à profit dans un cadre nouveau;
- pour développer mon autonomie, ma pensée critique, ma capacité à résoudre des problèmes, mon esprit d'équipe;
- pour obtenir des références au Québec;
- pour me familiariser avec le milieu du travail québécois.

POUR LE BÉNÉVOLAT EN LUI-MÊME

- Certaines occasions de bénévolat nécessitent de voyager partout au Canada ou à l'étranger.
- C'est vous qui choisissez votre horaire (jour, soir, semaine ou week-end).
- Le bénévolat contribue à améliorer la qualité de vie et la santé des collectivités. Selon certaines études, les bénévoles se portent mieux physiquement et ont une meilleure qualité de vie que les non bénévoles.

Bibliographie :

CAB de Montréal, Bénévoles Canada, *Bénévolats nouveaux, approches nouvelles,* Gouvernement du Nouveau-Brunswick, Centre d'Étude et de Recherche sur la Philanthropie (CerPhi)

Şcoala şi lecţia de voluntariat

profesor ROŞU DELORA-GINETA
Şcoala Gimnazială Topliceni/Buzău

Voluntariatul reprezintă o activitate puţin explorată în mediul şcolar din ţara noastră. Din nefericire, această activitate care necesită timp alocat din timpul liber, voinţa şi determinarea de a face bine altora fără a fi remunerat, este lăsată întotdeauna la sfârşit. Cât de greu este să te dedici unei cauze pentru care să lupţi fiind conştient că nu vei avea satisfacţii materiale? Nu este greu dacă înţelegi că partea materială nu dictează mereu drumul pe care decidem să îl urmăm. Se întâmplă şi situaţii în care nu ne putem descurca fără un ajutor financiar minim, dar de cele mai multe ori a te decide să devii voluntar este egal cu a te decide să ajuţi indiferent de piedicile pe care vei fi nevoit să le treci. Te poţi întreba care este rostul implicării tale intr-o asemenea activitate. Te poţi gândi că nu vei fi tu cel care va salva lumea, dar ştii în sufletul tău că, ceea ce faci pentru alţi oameni, care aşteaptă o mână de ajutor, este cu adevărat important. Ca profesori, ar trebui să fim mai implicaţi, să ne învăţăm elevii că voluntariatul le poate aduce multe satisfacţii.

Trebuie să-i ajutăm să simtă starea de bine pe care o au după o activitate de voluntariat care nu se poate compara cu nimic altceva. Vor ajunge să îşi dorească să facă mai mult, să ajute mai mulţi oameni care au o nevoie reală de ajutorul lor. Lucrând cu oameni şi pentru oameni ajungi să te legi sufleteşte de aceştia. Ca voluntar, stabileşti conexiuni spirituale cu oamenii pe care îi ajuţi. Aceste legături nu se rup ci se întăresc în timp. Le afli poveştile de viaţă, înţelegi mediul din care vin, realizezi că sunt într-un impas şi că au nevoie de cineva care să facă ceva pentru ei. Indiferent cât de puţin, acest puţin contează. El poate fi acel imbold care să le ofere o şansă, să le deschidă un drum, să înţeleagă că nu sunt singuri şi că orice obstacol poate fi depăşit. Le oferi speranţă şi ce poate fi mai frumos decât să oferi speranţă? Aceste lucruri te schimbă, îşi pun amprenta asupra ta ca om. La rândul tău devii un om mai bun, mai îmbogăţit sufleteşte. Realizezi că eşti un om norocos nu doar pentru că nu te afli într-o situaţie în care să ai nevoie de ajutor din partea celorlalţi ci pentru că rolul tău este mai important decât ai crezut vreodată. Rolul tău este acela de a face ceva pentru comunitatea din care faci parte, de a da ceva înapoi comunităţii în care ai crescut. Această schimbare se produce mai întâi în sufletul tău şi apoi se răsfrânge asupra oamenilor din jur. E important să iei atitudine, să nu treci indiferent pe lângă oamenii care au viaţa îngreunată şi sunt lipsiţi de speranţă. A readuce zâmbetul pe faţa unui copil sau adult este un lucru minunat. Îţi spui de fiecare dată când reuşeşti că ai fi putut face acel lucru mai devreme, că mult mai mulţi oameni ar fi putut avea o schimbare în viaţa lor. Nu e niciodată târziu să faci acest pas, poţi deveni voluntar la orice vârstă.

Experienţa pe care o vei dobândi ca voluntar este nepreţuită. Te poate ajuta în alegerea unei viitoare cariere, iţi poţi da seama uşor de lucrurile pe care le poţi face într-un viitor apropiat. Schimbarea începe cu fiecare dintre noi, elev sau profesor, o dată ce înţelegem că a face bine nu costă. A-ţi rupe din timpul tău pentru a deveni mai activ din punct de vedere social nu te costă. A sta de vorbă cu tineri care nu întrezăresc ceva bun în viitorul lor, cu copii care se simt daţi deoparte, cu bătrâni care se simt inutili, nu costă. A oferi un zâmbet, o vorbă de încurajare, o doză de optimism nu costă. Aceasta este lecţia principală pe care ar trebui să o predăm în şcoli. Să ne învăţăm copiii că lumea se poate schimba în bine datorită lucrurilor bune pe care le putem face pentru cei ce ne înconjoară. Să îi învăţăm că oamenii vor avea mereu nevoie de ajutorul lor, dar şi că un gest mic contează enorm.

Elevii nu sunt reticenţi la activităţi de voluntariat dacă profesorii lor le explică rostul acestora şi importanţa lor. Ei sunt deschişi la a-şi ajuta colegii aflaţi în situaţii dificile, sunt dispuşi să doneze puţin din puţinul lor şi sunt conştienţi că binele făcut se va întoarce. Educarea copiilor în acest sens, atât de către părinţi cât şi de către profesori, este cheia şi soluţia de care avem nevoie să schimbăm lucrurile. Includerea activităţilor de voluntariat în cadrul activităţilor extraşcolare ar trebui să devină o prioritate pentru orice şcoală. Doar implicând elevii în astfel de activităţi îi putem învăţa că a deveni voluntar e o normalitate care există în orice ţară civilizată. Să îi învăţăm că si ei, ca voluntari , vor avea de câştigat din acţiunile lor. Vor deveni mai buni, mai responsabili, mai atenţi la nevoile celor din jur şi se vor simţi mai împliniţi.

VOLUNTARIATUL ÎN GRĂDINIȚĂ

Prof.înv.preprimar- MITRICĂ FLORIANA CORNELIA
Școala Gimnazială "Virgil Mazilescu"
G.P.P. "Floare de Tei" – Corabia

"*Voluntariatul este activitatea desfăsurată din proprie initiativă, prin care o persoană fizică îsi oferă timpul, talentele si energia în sprijinul altora fără o recompensă de natură financiară, dar care poate deconta cheltuielile realizate în sprijinul proiectului în care este implicată*." (definitia Pro Vobis)

"*Voluntariatul este activitatea desfăsurată din proprie initiativă, de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestatie materială*."

(Definitie adoptată de Consiliul National al Voluntariatului, iunie 2002)

"*Orice actiune întreprinsă de o persoană fără a se gândi la recompense financiare*." (Tracker)

Acestea sunt câteva definitii ale voluntariatului, dar mai presus de orice definitie voluntariatul este atitudinea fiecăruia fată de societate. Vorbind despre atitudini ne gândim desigur la respectul pentru oameni, punctualitate, credibilitate, cinste, persevenentă, consecventă, răbdare... tot ceea ce oamenii ar trebui să învete încă de mici – o relatie sănătoasă cu oamenii si cu mediul înconjurător.

Voluntarii sunt implicaţi într-o mare varietate de activităţi, cum ar fi furnizarea de activităţi educative şi servicii, ajutor reciproc sau auto-ajutor, campanii, acţiune comunitară şi pentru mediul înconjurător. Voluntariatul este unul dintre modurile în care persoane cu orice tip de abilităţi şi profil, pot contribui la schimbări pozitive.

A trezi şi a dezvolta spiritul voluntariatului la copii, a cultiva valorile lui este una dintre sarcinile de seamă ale educatoarelor. Nu numai în prag de sărbătoare lumina, fericirea şi zâmbetul ar trebui să fie pe feţele celor mici, ci permanent. Activităţile de voluntariat constituie o bogată experienţă de învăţare, facilitând dezvoltarea unor competenţe sociale şi dezvoltând sentimentul de solidaritate la copii.

În calitate de cadru didactic, ai menirea de a forma la copii gustul pentru activităţile care au ca finalitate împlinirea sufletească prin bucuria adusă celor care au nevoie de ea. Şi putem aminti multe astfel de actvităţi: vizite la centre de copii sau bătrâni, concursurile, evenimente organizate la care se pot face donaţii ce pot fi folosite pentru cei care au atâta nevoie.

Pentru copil, cadrul didactic este un model pe care tinde să-l imite, să-l urmeze. De aceea, cu cât copilul înţelege de mic că este important să-i ajute pe alţii fără să primească beneficii materiale, cu atât se va implica mai mult. Pe măsură ce va creşte şi va înţelege acest lucru, când va fi mai mare îşi va asuma ca persoană statutul de voluntar. Astfel de lucruri îl formează ca om şi îl pregătesc pentru viaţa de adult.

Dar ca să desfăşori o astfel de activitate trebuie să cunoşti ce implică noţiunea de voluntar. În primul rând, a fi voluntar înseamnă să ai drepturi şi responsabilităţi.

Drepturile de voluntar :

*de a nu fi discriminat;

*de a fi respectat ca persoană;

*de a fi informat;

*de a fi instruit;

*de a primi sarcini în funcţie de experienţă……ş.a.

Responsabilităţile voluntarului se concretizează în:

*îndeplinirea sarcinilor asumate;

*solicitarea sprijinului la nevoie;

*respectarea confidenţialităţii.

În epoca modernă voluntariatul a devenit un element important al tuturor societăţilor. La început, voluntariatul însemna o modalitate de a forma prietenii între copii, din ţări diferite.Voluntariatul reprezintă o sursă bogată de învăţare, de acumulare de experienţe noi, dobândirea de competenţe. Copiii sunt bucuria părinţilor, prezentul şi viitorul societăţii, iar formarea lor porneşte încă din primii ani de viaţă.

Conceptul de "educaţie timpurie" facilitează accesul copiilor la servicii de sănătate, nutriţie, educaţie şi protecţie încă din primiii ani de viaţă. Un rol important îl are şi familia, care nu poate lipsi din cercul educaţional. Familia este partenerul cheie în educaţia copiilor. În comunităţile defavorizate socio-economic, nivelul de instruire este mai scăzut iar rata abandonului şcolar mai mare. Prin urmare, în aceste situaţii importanţa susţinerii educaţiei este o soluţie pentru oferirea de şanse egale pentru toţi copiii.

Vârstele mici constituie baza personalităţii copiilor iar pentru reuşită este necesară antrenarea tuturor factorilor sociali: familia-instituţiile şi comunitatea. Educaţia timpurie este un ajutor semnificativ pentru copii şi mai târziu implicit pentru învăţători.Vârsta de 3 ani este potrivită pentru începerea grădiniţei, dar este bine ca grupa de copii să fie cât mai omogenă ca şi vârstă, pentru că atunci copiii socializează mai uşor. La această vârstă, copiii îşi însuşesc foarte bine bunele deprinderi de comportare civilizată, de corectitudine şi respect, de a fi ordonat. Datorită acestor beneficii pe care le aduce educaţia timpurie, copiii din familiile defavorizate au acces egal la cunoaştere ca şi ceilalţi copii.

Educaţia timpurie este parte a sistemului de educaţie şi urmăreşte socializarea şi dezvoltarea emoţională, cognitivă şi mentală a copiilor prin metode şi activităţi specifice. Pentru atingerea acestor obiective principalul mijloc de realizare este jocul.

BIBLIOGRAFIE:

1. Băban A. (coord.)- *Consiliere educaţională. Ghid metodologic pentru orele de dirigenţie şi de consiliere,* Imprimeria Ardealul, Cluj-Napoca, 2001
2. Theodosiu, D. – *Mai aproape de elevi,* Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1972
3. Tomşa G.- *Consilierea şi orientarea în şcoală,* Casa de Editură şi Presă Viaţa Românească, Bucureşti, 1999
4. "*Ghid de bune practici pentru educaţia timpurie a copiilor"*, 3-5/6ani", Salvaţi copiii.ro/Bucureşti, 2011.

Volunteering beyond social borders and prejudice- DO'S and DON'TS

Prof. Dima Viorica
Colegiul Tehnic VALERIU D. COTEA Focșani, Jud. Vrancea

Volunteering is much more the means to obtain a piece a paper that will help students enrol important universities around the world and ascertain their kindness in the eyes of others. Volunteering is much more than the idea that we have to prove ourselves better than we are to those around us. Volunteering is what starts within us and what makes us feel we have a meaning and a purpose that will fulfil our lives.

"No matter the age you have, the relationships you build through volunteering can impact your professional future, but also your personal one. With this in mind, it is important to approach your volunteering opportunity thoughtfully. The volunteer work you do demonstrates characteristics often sought after by potential employers and colleges. Any amount of volunteering can cause positive change, but you should go into the process with some "rules."[2]

"RULES" OF VOLUNTEERING

These rules are meant to be followed as general guidelines to ensure you are creating a positive effect and having a successful volunteer experience. Talk to people who have done volunteer work before and can guide you easily.

DO'S OF BEING A VOLUNTEER

- *Do select an organization to volunteer with that appeals to your personal interests* – if you are a teenager and you want to be safe every time you offer your services, it is very important to find an organization that will take care of your needs too. It is important for you and your family to feel safe wherever you are.
- *Do be willing to try new tasks outside of your previous experience* – some teenagers are reluctant before the idea of trying something they are not good at. Remember that volunteering will help you learn new things and develop your skills or build new ones.

[2] https://www.onlineschools.org/student-volunteer-guide/

- *Do show up on time to all commitments*- even if you are volunteering, you have to respect a schedule. It is important to show people you work with you are dependable and always punctual.
- *Do complete all necessary trainings* – you can't know everything, so training eill solve the problem of what you don't know and fill in the gaps of what you think you might know. If you want to help other, you should be very well informed and trained.
- *Do have an optimistic and open attitude when working under different circumstances* – you might not always have the same conditions you have back home, but you have to stay optimistic and accept that different circumstances may offer you different life perspectives.
- *Do respect the privacy of those you work with* – respect should be the first thing you learn and set in practice while volunteering. Respect all people you volunteer with no matter their social conditions, skin colour or religion.

DON'TS OF BEING A VOLUNTEER

- *Don't be afraid to ask questions* – don't be afraid of the things you don't know. We can't know everything, but we can always ask questions to those who do.
- *Don't be afraid to make mistakes as you learn how to do your job* – there is no better teacher than the mistakes you make on your own. A mistake may make you learn faster for a future similar situation than any other thing you might try.
- *Don't show disdain or negativity while volunteering* – if you are willing to volunteer, you should know that negativity and disdain have nothing to do with it. Try to be the kind of person people need and people can rely on every time they need.
- *Don't be scared of sharing constructive feedback to your organization in a professional, thoughtful manner* – organizations will use any information you can send in professional and constructive manner. Every situation you might pass through is a situations other might experience too. They could learn important things by following your advice.
- *Don't force help on people or be intrusive* - help is useful if it is needed. Do not insist too much! If people say NO to your help, let them reconsider their position by themselves. You just have to smile and tell them you are there whenever they feel ready to get your help.

All these DO’S and DON’TS are useful every time you embark on a volunteering boat. Dear teenager, it is very important to step beyond any borders imposed by society and prejudice you might have! This is how you can become a great volunteer and really help people around you.

Valențele voluntariatului în societatea actuală

Prof. Filip Anamaria
Colegiul Tehnic Motru, jud. Gorj

Voluntariatul poate fi definit ca o activitate desfășurată din proprie inițiativă, prin care o persoană își oferă timpul, talentele și energia în sprijinul altor persoane, fără o recompensă materială. De asemenea, voluntariatul este o acțiune desfășurată în beneficiul comunității, în beneficiul public, neurmărind un beneficiu financiar. Este o activitate benevolă, realizată dintr-o motivație personală; este realizată într-un cadru organizat, sub coordonarea unei organizații sau a unui grup de inițiativă. Din aceste cauze, se diferențiază de acțiunile spontane de binefacere.

În calitate de cadre didactice, este recomandabil să formăm elevilor gustul pentru activitățile de voluntariat, activități care le fac bine din punct de vedere sufletesc și de pe urma cărora să beneficieze și alții. Vizitele la centre de copii sau de bătrâni, concursuri, baluri mascate sau evenimente la care se pot face donații sunt tot atâtea ocazii potrivite pentru implicarea elevilor, pentru acomodarea cu rolul de voluntari.

Motivele pentru care voluntariatul ar trebui să devină o obișnuință pentru elevii noștri sunt nenumărate. Prin voluntariat, elevii își pot creiona mai bine setul de valori după care se ghidează în viață. Învață să aprecieze lucrurile pe care le au și să se bucure chiar și de mărunțișuri. Își setează obiective mai realiste în viață și pot obține abilități de comunicare și relaționare socială care le vor fi utile în viitor și în cariera profesională. Elevii își pot descoperi în activitățile de voluntariat realizate hobby-uri și își pot forma orientări profesionale pe această linie. De asemenea, își pot forma abilități de lideri, dobândesc o capacitate mai bună de a lua decizii, învață să facă o analiză „cost-beneficiu" sau „resurse-cerințe" mult mai realistă. Acțiunile de voluntariat pot crește încrederea în sine a elevilor, îi fac să se simtă utili societății, îi ajută să-și facă prieteni noi. Nu în ultimul rând, voluntariatul îi face pe elevi să-și petreacă timpul în mod plăcut, învățând în același timp lucruri noi. De fapt, voluntariatul poate fi considerat o educație non-formală.

Implicarea în activitățile de voluntariat determină o formă de învățare socială. De asemenea, implicarea în astfel de activități dezvoltă o serie de abilități și competențe sociale, precum solidaritatea, toleranța, spiritul civic. Voluntariatul oferă posibilitatea interacțiunii cu grupuri sociale diverse, cu care elevii nu interacționează de regulă, contribuind la dezvoltarea solidarității și a toleranței. Se dezvoltă spiritul civic, încrederea că orice om poate face diferența în comunitatea lui, mai ales dacă lucrează împreună cu alți oameni, preocupați de aceleași aspecte.

Voluntariatul are valențe educative, fiind o formă de învățare prin acțiune practică. Nefiind un proces rigid și formalizat, voluntariatul are avantajul alegerii libere a voluntarului cu privire la

majoritatea acțiunilor sale, ceea ce îl face atractiv, învățarea fiind un efect al implicării și nu un scop în sine al acesteia. De aceea, de multe ori se întâmplă ca elevii să facă cunoștință cu viitoarea lor meserie prin activitățile de voluntariat. Practic, acumulează experiență profesională.

Valoarea voluntariatului este indiscutabilă, iar recunoașterea ei justă în societatea românească este doar o chestiune de timp. Mai ales în condițiile în care Uniunea Europeană recunoaște valoarea voluntariatului și sprijină voluntariatul de calitate.

ACTIVITATEA DE VOLUNTARIAT ÎN RÂNDUL ELEVILOR

Prof. Cîrligeanu Margareta,
C.S.E.I. SUCEAVA

Motto: „Aceasta înseamnă a trăi,
să nu trăieşti doar pentru tine!"
(Menander)

Fiecare țară își are propriile definiţii şi tradiţii în legătură cu voluntariatul, astfel că şi implicarea cetăţenilor în diversele activităţi de voluntariat diferă de la un stat la altul sau de la o regiune la alta. Așadar, ei participă în activităţi de voluntariat, sub diverse forme, de la cele ocazionale, locale, la cele formale şi chiar juridic reglementate, iar cea mai mare participare se regăseşte în cluburile sportive şi asociaţiile culturale.

Una dintre cele mai mari provocări ale lumii este susţinerea şi extinderea activităţilor de voluntariat sub toate formele lui, atât în rândul populaţiei active, şi în mod special în rândul tinerilor, cât şi în rândul populaţiei vârstnice.

Voluntariatul este una dintre componentele esenţiale ale cetăţeniei active şi democraţiei, care concretizează valori precum solidaritatea şi nediscriminarea şi care contribuie prin aceasta la dezvoltarea armonioasă a societăţii. Activităţile de voluntariat constituie o experienţă bogată de învăţare, facilitează dezvoltarea de capacităţi şi competenţe sociale şi contribuie la dezvoltarea sentimentului de solidaritate. Acestea sunt benefice pentru voluntar ca individ, pentru comunităţi şi societate în întregul ei şi reprezintă un mod de a aborda nevoile şi provocările umane, sociale, intergeneraţionale şi de mediu.

Prin acțiunea de „voluntariat" se poate înțelege încurajarea şi sprijinirea schimburilor de experienţă şi de bune practici, dar și creşterea coeziunii grupului prin implicarea elevilor în cadrul acestor activităţi, în rezolvarea sarcinilor comune, interacţiunea lor în situaţii diverse (în pregătirea şi derularea activităţilor, în realizarea portofoliului, a albumului de fotografii). Aceste activități au ca rezultat: dezvoltarea deprinderilor de lucru în grup, colaborare şi întrajutorare; creşterea stimei de sine prin asumarea responsabilităţilor avute în cadrul activităților, dar şi facilitarea orientării şcolare prin oferirea de alternative în continuarea studiilor.

Un lucru important de reținut este şi latura interumană a acestor activităţi, deoarece, pe lângă activităţile practice, elevii socializează între ei, îşi împărtăşesc diverse experienţe de viaţă, formându-se astfel o frumoasă legătură între ei, se îmbogăţesc spiritual și învață din experienţele de viaţă împărtășite.

Voluntariatul înseamnă ajutor necondiționat, astfel încât beneficiarii să ajute, la rândul lor, pe principiul „dă mai departe", consolidând și mai mult legătura dintre ei, două unități școlare sau instituții care nu se opun, ci sunt complementare.

Voluntariatul este important, „pentru că dacă vrem să trăim într-o lume mai bună, trebuie să contribuim la crearea ei"; pentru că putem da ceva în schimb către societate, îi putem ajuta pe cei mai puţin norocoşi şi putem lupta pentru o cauză umanitară, pentru că noi, oamenii, avem puterea de a schimba lumea.

Această acțiune poate trezi în oameni cele mai frumoase sentimente, cele mai nobile aspiraţii, dacă fiecare voluntar, cercetându-se pe sine, înţelege să-şi asume şi responsabilităţile activităţii de voluntar: a fi loial, a fi convins de ceea ce simte, a fi dispus să înveţe, a fi de încredere, a-şi ţine promisiunea, a fi capabil să lucreze în echipă etc.

În realizarea activităților de voluntariat, părțile implicate (personalul didactic, instituțiile de învățământ, elevii, familia, agenții economici, autoritatea locală, reprezentanții bisericii și unele ONG-uri) trebuie să-și asume rolul în cadrul acestora, adică să colaboreze și să coopereze în soluționarea tuturor dificultăților apărute pe parcursul acestui proiect de parteneriat.

Acțiunea de voluntariat desfășurată între școală și agenții economici poate avea un impact semnificativ, din perspectiva dezvoltării personale a elevilor și a inserției socio-profesionale a viitorilor absolvenți. Pentru o continuitate sigură a parteneriatului, a acțiunii de voluntariat, directorii/managerii acestor instituții ar trebui să aplice strategii care să valorifice prevederile legislative și să stabilească prioritățile școlii, iar elaborarea și aplicarea acestor strategii presupune pregătirea prealabilă a resurselor umane ale școlii pentru dialog, intercunoaștere și colaborare cu partenerii sociali ai școlii.

La finalul activităților de voluntariat constatăm că am învăţat şi am rămas cu câteva noţiuni şi informaţii, cum ar fi: gestul mărunt contează; organizarea de activităţi socio-culturale poate aduce o rază de lumină în viaţa celor asistaţi social; putem îmbunătăţi starea emoţională şi socială a persoanelor aflate în dificultate; voluntariatul poate fi o soluţie pentru prevenirea abandonului şcolar şi pentru integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale în învăţământul de masă; toate acestea pentru că voluntariatul însufleţeşte cele mai nobile aspiraţii ale omenirii - pacea, libertatea, oportunitatea, siguranţa şi justiţia/nediscriminarea pentru toate persoanele.

Unitățile școlare urmăresc să obțină în cadrul acțiunii de voluntariat recunoașterea importanței parteneriatului lor cu celelalte părți implicate, trebuind astfel să orienteze întregul său demers asupra elevilor, care trebuie să devină centrul de interes al oricărui parteneriat practicat în

domeniul educației școlare. Astfel, toate acțiunile de voluntariat au ca element fundamental comunicarea.

Beneficiile voluntariatului din cadrul S.N.A.C.

Profesor Amorăriți Elena
C.S.E.I. Suceava

Potrivit Dicționarului explicativ al limbii române, voluntariatul este „o activitate desfășurată în folosul altor persoane sau al societății, fără a se urmări un câștig material". Altfel spus, voluntariatul reprezintă interesul manifestat pentru problemele societății iar muncă voluntară înseamnă prestarea unei activități fără să urmărești vreo recompensă materială, financiară.

În societatea contemporană activitatea de voluntariat are o importanță majoră, atât la nivel național cât și european. De aceea, pentru a asigura succesul voluntariatului în prezent și în viitor, voluntarii și organizațiile lor au nevoie de abilități specifice sau „competențe viitoare". Această problemă a „competențelor viitoare" a fost cercetată în cadrul Proiectului Erasmus+ Competențe viitoare pentru voluntariat (FutVol), comparându-se studii, lucrări din zece țări europene și s-au identificat paisprezece aptitudini considerate vitale în viitorul voluntariat din toată Europa. Ele sunt descrise în ceea ce privește "competențele cheie europene" în cadrul învățării pe tot parcursul vieții : 1. Comunicare în limba maternă; 2. Comunicare în limbi străine; 3. Competențe matematice și competențe de bază în știință și tehnologie, 4. Competențe digitale; 5. A învăța să înveți; 6. Competențe sociale și civice; 7. Spirit de inițiativă și antreprenoriat; 8. Sensibilizare și exprimare culturală (Comunitățile Europene 2007: COMPETENȚE CHEIE PENTRU INSTRUIRE CONTINUĂ Cadrul european de referință).

Cele paisprezece abilități sunt: rezolvarea conflictului, respect, comunicare activă și pasivă, gândire critică, empatia și altruismul, înțelegerea interculturală, competență digitală, adaptabilitate, lucru în echipă, evaluarea și recunoașterea competențelor individuale, abilitatea de gestionare a timpului, abilitatea de rezolvare a problemelor, capacitatea de a lua inițiativă, aptitudini organizatorice.

Toate aceste abilități sau unele dintre ele le pot demonstra și tinerii care fac voluntariat în cadrul Strategiei Naționale de Acțiune Comunitară (S.N.A.C.). Acțiunea Comunitară este o strategie care se bazează pe voluntariat, implicare, responsabilitate, care vine și în sprijinul educației incluzive și a incluziunii sociale a elevilor cu C.E.S. S.N.A.C. este o activitate voluntară, în folosul membrilor comunității, inclusă în curriculum unităților de învățământ și certificată la nivel național. Ea presupune implicarea tinerilor din mediul preuniversitar în problemele comunității locale și reprezintă o modalitate de a sprijini integrarea socială a categoriilor de persoane aflate în situații de risc sau criză. Are trei categorii de membri: voluntarii (care învață să se implice, să dăruiască, să

respecte ș.a.), beneficiarii (copii sau adulți care, dintr-un anume motiv, nu pot participa la viața normală a comunității din care fac parte; ei primesc tot ceea ce le oferă voluntarii – material și spiritual – dar și dăruiesc - afecțiune), comunitatea locală (care are cele mai mari beneficii, atât pe termen scurt cât și pe termen lung).

Prin intermediul S.N.A.C., incluziunea socială a elevilor cu C.E.S. nu este doar un obiectiv de atins ci devine o normalitate. Și la C.S.E.I. Suceava, această normalitate este posibilă de mai bine de zece ani prin implicarea voluntarilor S.N.A.C. Voluntarii care vin la C.S.E.I. sunt elevi obișnuiți de la școli de masă sau licee din oraș care sunt capabili, dornici să dăruiască din timpul, energia, abilitățile lor. Activitățile de voluntariat constituie o bogată experiență de învățare non formală, voluntariatul fiind un act de suport al comunității. C.S.E.I. Suceava promovează Programul de Acțiune Comunitară întrucât presupune participarea activă a tinerilor la viața comunității și cultivă responsabilitatea socială.

Prin intermediul acestui Program au fost selectate cele mai pertinente activități educative, după criteriul normalizării; s-a urmărit conștientizarea voluntarilor asupra valențelor educative ale unor instrumente/mijloace noi de realizare a normalizării/integrării. Pentru că normalizarea reprezintă un principiu și un obiectiv al activității educative cu copii cu C.E.S.

Numeroase studii au demonstrat faptul că, în urma voluntariatului, o persoană poate obține beneficii fizice, mentale, emoționale. Este demonstrabil și faptul că, **și elevii de la școlile de masă/licee, implicați în activitățile S.N.A.C. cu elevii cu C.E.S. de la C.S.E.I. Suceava obțin astfel de beneficii:**

- prin aportul lor, adus prin voluntariat, își sporesc sentimentul de bine personal;
- obțin experiență în comunicarea cu elevi diferiți față de ei;
- își formează atitudini/comportamente vis-a-vis de elevi cu dizabilități;
- un astfel de voluntariat poate fi pentru ei o oportunitate de dezvoltare personală;
- dobândesc noi abilități, cunoștințe și experiență, își sporesc competențele existente;
- starea de bine înseamnă auto-împlinire;
- includere în alte cercuri decât cercurile vieții lor de zi cu zi;
- creșterea încrederii în sine, a stimei de sine;
- este o oportunitate de a demonstra capacități;
- oportunitate de a combate discriminarea;
- dezvoltarea sentimentului utilității;
- oportunitate de învățare altfel;
- experiență emoțională;

- își pot exersa-în anumite contexte-abilități de leadership;
- își pot demonstra generozitatea;
- pot fi sprijin pentru această categorie de elevi, sfătuitori, buni prieteni;
- modalitate plăcută de petrecere a timpului liber;
- distracție, amuzament;
- prin implicarea și prin exemplul lor încurajează cetățenia activă;
- devin persoane-suport pentru comunitate;
- promovează sentimentul de solidaritate etc.

Atitudinea lor îndeamnă la responsabilizare socială, ei fac trecerea de la educația de tip teoretic la cea bazată pe formare de abilități-acțiune.

Dintre beneficiile elevilor cu C.E.S., implicați în activitățile cu voluntarii S.N.A.C.:

- bine fizic, psihic, emoțional;
- consolidarea sentimentului de apartenență la grup nou;
- socializare, valorizare;
- creșterea încrederii în sine, a stimei de sine;
- dezvoltarea unor abilități;
- oportunități de învățare de la cei mai mari, mai experimentați (liceenii);
- îi ajută la integrarea socială, profesională și economică de mai târziu;
- este pentru ei o experiență de învățare non formală;
- sunt încurajați, stimulați să creeze lucruri noi, să descopere lucruri noi;
- sunt provocați să-și depășească limitele uneori;
- au prilejul să compare respectul și lipsa de respect;
- își îmbogățesc orizontul cultural-artistic, spiritual, sportiv prin activități comune desfășurate fie la C.S.E.I. Suceava fie în alte locații;
- mobilizarea, implicarea lor în activități educative ajută procesul de recuperare;
- își formează obișnuințe, priceperi, deprinderi corecte;
- își formează atitudini/comportamente civilizate, responsabile;
- îi ajută să aibă o percepție reală a socialului;
- au prilejul să-și manifeste afectivitatea;
- îi ajută să-și dezvolte capacitatea de comunicare, capacitatea de a lucra în echipă;
- își pot dezvolta capacitatea de autocontrol;
- învață conduite sociale responsabile;
- își valorifică diverse aptitudini;

- se creează prietenii sincere, de durată;
- sunt eliminate anumite bariere între elevii cu C.E.S. și alți elevi;
- învață să fie toleranți etc.

În acest context, al beneficiilor reciproce prin intermediul activităților educative din cadrul S.N.A.C., participarea activă și creativă a elevilor din școli de masă/liceeni și a elevilor cu C.E.S. de la C.S.E.I Suceava este bine venită, benefică și se impune cu necesitate!

Bibliografie:

1. „Voluntar", Revista Voluntarilor Acțiunii Comunitare, nr.1/2009;
2. www.futvolproject.eu>files>Acta_FutVol

International symposium – "Volunteering: the most important source of kindness"
The role of volunteering in developing the personality of the students

Prof. Romanian Language and Literature - Mãdãlina Anton
Economic College of Calarasi

Why volunteer in education? - a question that finds its answer in the very definition of the concept: as an action with intrinsic motivation and without expectations of reward, to come to the support of the person who is in a crisis situation, a problem situation.

Volunteering is an important element in the development of vocational education and training. Its basic criterion is the responsibility obtained effectively only through work, from which the respect derives, to which are added other important factors, namely communication and socialization. Also, the volunteering activity involves interaction, civic and organizational spirit, courage, trust, collaboration, initiative, responsibility and dynamism. By participating in this movement, students learn how to creatively promote personal ideas and strive to achieve them to the end. Therefore, through voluntary actions students can develop or gain new skills and knowledge, but also social skills (trust, solidarity, tolerance, etc.), thus becoming more aware of what is happening around them.

It is clear that this non-profit activity, does not only mean investment in themselves, it means to connect to the community, to socialize more, to be active in a useful and fun way, it means to belong to a group to be help unconditionally in free time.

Being a volunteer means that students show compassion, patience and understanding, unmeasured caring and love for those they support. Being a volunteer means being human and having value because these qualities are invaluable. Volunteering offers students the opportunity to meet people from various fields, to collaborate and to establish friendly relations with them, in order to obtain their unreserved support in the future.

Developing young people need experiences that give them the opportunity to shape and strengthen their personal and professional mission and vision, exploring opportunities and expanding their horizons. Thus, in accordance with the above, volunteering can bring a number of benefits such as:

a. allows the formation of new skills and competences or may be an opportunity to maintain or even develop existing skills. It offers an excellent way to gain experience in the field in which it aims to activate or can be recruited by a certain institution following the provision of volunteer activities. As problem solving and adaptation skills are becoming more and more

important in the coming decades, developing these skills is just as important for volunteers with professional experience as for those who are about to take the first steps in the labor market.

b. Personal satisfaction, self-esteem and feeling of fulfillment will increase, by adding a valuable contribution to society. Whether it is an extroverted or introverted person, communication and social skills can also be developed through contact with different people in various contexts.

c. Often, volunteering brings together people from diverse cultural backgrounds, so young people will have contact with situations different from everyday ones. This does not only include getting to know people of another nationality, religion, political orientation or people with disabilities, but it implies the interrelation with different mentalities and personalities. Not only does teamwork foster collaborative skills, it also offers opportunities to learn many things from different perspectives and increases tolerance.

d. Another important aspect worth mentioning is that volunteers can create leaders. Leadership qualities, taking the initiative, creating new visions, ways to contribute and achieving goals through strategic thinking are aspects that can be improved within the coordination of a group of volunteers. Other aspects of personal / professional development through volunteering, which I want to note, are the development of empathic capacity, the quality of prosocial behavior, the increase of awareness and altruism.

Different European or UN initiatives propose schools to participate in projects, beyond the formal curriculum and, especially, beyond the traditional classroom space. Thus, multiple transfers between purchases from formal education and those from non-formal / informal education are initiated:

a. The classic roles of teachers and students tend to change by participating in these projects.

b. The status of the teacher evolving towards facilitator, as mediator of non-formal / informal learning is modified. The teacher himself deepens his understanding of his own learning and becoming through non-formal / informal education activities.

c. Students are encouraged to be involved in the activity of the local community, learning social roles directly.

d. Developing behavioral behavior: deep understanding (allowing position and action), involvement (motivation to participate in community life), vision (ability to go beyond the boundaries already explored and to think creatively), experience (students build know-how about change management).

e. Learning acquires context and substance, it becomes attractive, pleasant, at times, even fun. Thus, the motivation of the students is stimulated. A motivational spiral is developed that builds cognition (observation, exploration, investigation), reflexivity (self-evaluation, openness, role-sharing) and sensitivity (self-esteem, expressiveness).

Volunteering in schools is, in addition to being altruistic in itself, an activity where teenagers have many things to learn: new skills, new contacts, experience in a particular field, etc. Volunteering in schools is the solution for a complex adolescent development.

Volunteering in schools is a first step in making young people aware of their role in society, of their importance as an individual, of the society's need for people like him.

Taking into account the above, we can say that volunteering is a favorable context for personal and professional development of young people by increasing the level of trust between individuals, strengthening and diversifying social relations, changing the vision towards society and raising awareness of the role of active citizen.

Bibliography:

1. Jinga, I., Istrate, E. (coord.), Handbook of pedagogy, 2nd edition, ALL Publishing House, Bucharest, 2006;
2. Salade, D., Education and personality, Publishing House of Culture Culture, Cluj-Napoca, 1995;
3. Stan, E., Professor between authority and power, Teora Publishing House, Bucharest, 1999.

VOLUNTARIATUL ȘI STAREA DE BINE

Prof. înv.prim. RADU CORNELIA
Școala Gimnazială Popricani, Iași

În timpul de astăzi activitățile noastre se desfăşoară în ritm rapid, astfel încât ne este greu să încercăm să găsim timp pentru activităţi în folosul altora și anume pentru acele activități de voluntariat. De aceea este bine de știut că beneficiile muncii caritabile sunt deosebite, nu numai că ne ajută pe noi, dar și familia și comunitatea din care facem parte. Aceste activități ne pot facilita dobândirea de abilități și de cunoștințe noi. Așadar voluntariatul poate oferi avantaje, dar și experiențe nemaiîntâlnite.

De exemplu prin activități extracurriculare câștigi experiențe noi într-o varietate de domenii. Poți deprinde abilități prin care să te dezvolți atât profesional, cât și personal, cum ar fi abilitatea de a vorbi în public, abilitate pe care mulți dintre noi nu o stapânesc.

Voluntariatul ne face legătura cu lumea din diverse domenii. Este unul dintre cele mai bune moduri de a-ți face noi prieteni, intri în contact cu oameni noi, care au inițiativă, valori, spirit civic și interese comune cu ale tale, deoarece aveți același scop. Prin voluntariat învățăm să socializăm, legăm prietenii cu oameni speciali și creativi, de la care ai ce învăța în drumul tău către succes.

Chiar dacă nu avem abilitatea de a lucra în echipă, avem șansa să o dezvoltăm. Astfel, dacă vei lucra, mai târziu, într-un colectiv, te vei adapta mai ușor altor personalități diferite, ca în final să colabotați eficient.

Uneori, faptul că eşti nevoit să lucrezi cu oameni care nu sunt pe aceeaşi lungime de undă cu tine te face să îţi îmbunătăţeşti abilităţile sociale, devii altruist, întrucât cauza pentru care lupți este mai importantă decât orice altceva și te învață arta compromisului și a diplomației, deprinderi care se dobândesc destul de greu, însă sunt foarte utile pe parcursul vieții.

Voluntariatul poate exista și în familie. Este una dintre cele mai benefice experiențe de care poți avea parte. Prin voluntariatul în familie, copiii învață de la părinți, urmând exemplul lor, iar adulții învață și ei de la copii, redescoperind astfel entuziasmul, și bucuria descoperirii lucrurilor noi. Munca împreună întărește și reface legături și creează o atmosferă ideală, în perfectă armonie cu valorile și comuniunea din interiorul unei familii.

Prin binele pe care îl faci pentru ceilalți, pentru comunitate primești un sentiment de împlinire și de satisfacție interioară, iar munca în echipă și în cadru organizat îți creează un sentiment de apartenență, de mândrie și identitate. Toate acestea te ajută să ai o abordare pozitivă

asupra vieții și o stare generală de bine, astfel încât te vei putea concentra mai bine pe viitoarele tale obiective.

Voluntariatul te învață ce înseamnă o bună comunicare și organizare în cadrulunei echipe, cum să te evaluezi, să îți testezi competențele ajungând, în final, să te cunoști mai bine pe tine și pe cei din jurul tău.

Cu ajutorul voluntariatului sunt eliminate cu succes depresia și anxietatea, reducându-le totodată și riscul de apariție a acestora. Un factor cheie care declanșează depresia este izolarea socială. Munca voluntară te menține în contact permanent cu ceilalți și te ajută să îți formezi un sistem solid de susținere, care te protejează de stres și de depresie atunci când treci prin situații dificile. Totodată voluntariatul te ajută să te menţii in formă, fiind bun pentru sănătate la orice vârsta.

Voluntariatul te poate ajuta să-ţi măreşti experienţa în aria ta de interes şi să cunoşti oameni noi din domenii diferite. De asemenea, te ajută să dobândeşti noi abilităţi utile la serviciu, precum munca în echipă, comunicarea, capacitatea de rezolvare a problemelor şi abilități în rezolvarea noilor provocări.

Prin acțiunile de voluntariat poți dobândi experiețe într-un anumit mediu, altul decât cel cu care ești obișnuit. În acest sens exista diferite moduri și anume poți să devii asistentă medicală, poţi să încerci să munceşti benevol la un spital. Aşa vei vedea direct provocările şi beneficiile meseriei şi dacă ţi se potrivește, poți strange fonduri și îngriji bătrâni, poți lucra pentru case de copii, familii nevoiașe etc.

Este foarte important să legi voluntariatul de pasiunile tale. . În felul acesta, vei munci mai bine pentru ca munca pe care o depui te aduce mai aproape de lucrurile care îţi fac plăcere.

Poate că cel mai important lucru pentru care trebuie să faci voluntariat este bucuria de ai ajuta pe cei din jurul tău. Ai șansa de a schimba ceva în viețile unor oameni, în mai bine, de a îmbunătăți realiatatea zilelor noastre.

A fi motivat să faci voluntariat depinde de dorința sinceră de a face un bine neplătit, de a contribui cu ceva la comunitatea din care faci parte, astfel încât să participi la schimbarea în bine a omenirii.

Bibliografie:

1. Velea, L.S., Toderaș, N., Ionescu, M., *"Participarea elevilor în școală și în comunitate.*Ghid pentru profesori și elevi" TEHNE, Centrul pentru Inovare și dezvoltare în educație, Ed. Agata,Botoșani, 2006.
2. Godfrey, C., "*Parteneriat școală – familie-comunitate",*Ghid pentru cadrele didactice, Proiect PHARE 2004. Acces la educație pentru grupurile dezavantajate, Ed. Didactică și Pedagogică, R.A., București, 2007.

VOLUNTEERING: THE MOST IMPORTANT SOURCE OF KINDNESS

teacher/învățătoare: Kovács Ilona-Éva,
school/Școala Gimnazialăl „ Gaál Mózes ", Baraolt

With most of us leading super busy lives, the idea of volunteering – giving your time and energy to a cause without financial reward – may seem an impossible task. I mean, how can we fit anything else into our already jam-packed schedules? However, volunteering is important for many reasons and doesn't have to take up too much time. And, in fact, the benefits of volunteering are vast for the volunteer – not just the community, individual or organization receiving their assistance.

The Greek philosopher Aristotle once said that the essence of life is "to serve others and do good," and it seems an increasing number of us are starting to wake up and see why volunteering is important. People are starting to understand how serving and helping each other and different communities benefits not just others but ourselves, too.

Volunteering is important as it offers essential help to worthwhile causes, people in need, and the wider community. Indeed, many organziations and charities rely on the generosity of volunteers as often they're only part-funded through government or local councils, and cannot afford to pay salaries for all their staff. In fact, many companies depend almost solely upon teams of volunteers to help them thrive and do their work.

The benefits of volunteering for those receiving help are clear. Whether it's providing kids in a Third World country with free English classes or litter picking from your local beach, the benefits to the receiver and the wider community are usually part of the reason why you decide to volunteer in the first place.

But did you realise just how important volunteering could be for the person doing it? In fact, volunteering is beneficial to the doer for a whole host or reasons, including stress reduction, combating depression and providing a sense of purpose.

And while studies do show that the more you volunteer, the more benefits you'll experience, volunteering doesn't have to involve a long-term commitment. Even giving in simple ways can help those in need and improve your overall health and happiness. So, let's take a closer look at just why volunteering is important with seven key benefits of this altruistic act.

1. Volunteering connects you with others

If you're feeling lonely, isolated, or simply want to widen your social circle, volunteering in your local community is an important – and often fun – way to meet new people. In fact, one of the best

ways to make new friends and strengthen existing relationships is to commit to a shared activity together, and volunteering lets you do just that.

2. Volunteering builds self-confidence and self-esteem

Doing good for others and the community helps to create a natural sense of accomplishment. And working as a volunteer can also give you a sense of pride and identity, helping to boost your self-confidence further by taking you out of your natural comfort zone and environment.

Indeed, volunteering helps you to feel better about yourself, which you can then take back to your 'regular' routine, hopefully creating a more positive view of your own life and future goals. If you're shy or fearful of new experiences, cultures and travel, volunteering overseas could be an important and insightful way to help you build self-confidence in this area too (not forgetting the other benefit of this type of volunteering – a chance to see a bit of the world at the same time!).

3. Volunteering is important for physical health...

Interestingly, volunteering has distinct health benefits that can boost your mental and – perhaps more surprisingly – physical health. Indeed, a growing body of evidence suggests that people who give their time to others might benefit from lower blood pressure and a longer lifespan.

A 1999 study showed that 'high volunteers' (helping out at two or more organizations) had a 63 per cent lower mortality rate than non-volunteers. And more recent research (2013) from Carnegie Mellon University found that adults over 50 who volunteered regularly were less likely to develop high blood pressure (hypertension) compare to non-volunteers. Hypertension is an important indicator of health as it contributes to stroke, heart disease and premature death.

Lead study author Rodlescia Sneed said that carrying out volunteer work could increase physical activity among those who aren't normally very active, and that it could also reduce stress: "Many people find volunteer work to be helpful with respect to stress reduction, and we know that stress is very strongly linked to health outcomes."

4. ...and mental health

When it comes to volunteering being important for mental health, the benefits are clear. It can help counteract the effects of stress, depression and anxiety. Indeed, the social contact aspect of helping others can have a profound effect on your overall psychological well-being.

Volunteering keeps you in regular contact with others and helps you develop a solid support system, which in turn combats against feelings of loneliness and depression. Volunteering with animals has also been shown to improve mood, reducing stress and anxiety.

Finally, volunteering boosts mental health simply because it makes you happier; the so-called 'helper's high'. Human beings are hard-wired to give to others, and by measuring so-called brain

activity and happiness hormones, researchers have found that being helpful to others can deliver great pleasure.

5. Volunteering is important for a sense of purpose

Because volunteering means choosing to work without receiving monetary compensation, people often choose to give their time to issues or organisations they feel are important or have a special connection to.

For example, if you're a big animal lover you may want to volunteer at a pet shelter. Or, perhaps you've living with or have recovered from an illness and want to dedicate some of your spare time to a charity that helps others living with the same condition. Volunteering like this helps address a social problem that is meaningful to you and in turn helps to build a sense of purpose, which furthermore boosts your own happiness.

6. Volunteering helps you forget your own problems

One other benefit of volunteering is that focusing on others can give us a deeper sense of perspective and help distract us from negative thoughts and help stop rumination. Volunteering often involves helping those in need and can be useful in showing us that, in fact, our own lives are not as bad as we thought they were.

7. Volunteering is important for your career

In an increasingly competitive job market, volunteering experience can be incredibly useful. It shows potential employers that you can take initiative and that you're willing to give your own time to improve the world for other people.

Furthermore, volunteering gives you the opportunity to practice important common skills used in the workplace, such as communication, teamwork, problem solving, planning and organization. Indeed, if you haven't had a full-time job before then volunteering is an essential way to prove your skills when you do go for work interviews.

Also, if you've just graduated or looking for your first job, volunteering is an important and relatively easy way to get a foot in the door of a company you'd like to work with. Even if there's no immediate chance of employment afterwards, volunteering can help you to make connections for the future.

Conclusions: the importance of volunteering

It's clear the benefits of volunteering are huge – improved mental and physical health, new friends and avoiding loneliness, a sense of purpose and deeper self-confidence. In turn, all of these things will help to boost your overall happiness: a win-win situation for all involved.

If you're considering volunteering, ask yourself a few questions before taking the plunge. Firstly, really think about which causes you're passionate about – it means you're more likely to enjoy and stay committed to the work.

Secondly, are you looking for regular volunteering opportunities or would you prefer a one-off project? Thirdly, what skill set can you offer and what can you hope to gain from volunteering?

Good luck when you finally get going, and make sure you have fun – volunteering is important – the benefits are clear – but it's important to enjoy it too!

Malawi, 2010

Malawi, 2010

VOLUNTARIATUL ŞI DEZVOLTAREA PERSONALĂ

Prof. Petruţ Mirela
Şcoala Gimnazială "Ion Pop Reteganul" Sîncel,
Şcoala Gimnazială "Ioan Maiorescu" Bucerdea Grânoasă,
Judeţul Alba

Cei care se implică în activităţi de voluntariat fac acest lucru cu conştiinţa clară a valorii pe care această activitate o are pentru ei, ca persoane, în absenţa oricărui câştig financiar. Orice implicare în activităţi de voluntariat implică o formă de învăţare socială, chiar dacă de multe ori aceasta nu este conştientizată. Implicarea în activităţi de voluntariat dezvoltă o serie de abilităţi şi competenţe sociale, cum ar fi de exemplu solidaritatea, toleranţa, încrederea, spiritul civic şi responsabilitatea socială. Voluntariatul te transformă într-o persoană conştientă de mult mai multe aspecte ale lumii din jurul tău pe care în mod curent nu le vezi pentru că, aparent, nu ai nicio legătură directă cu ele.

Voluntariatul oferă posibilitatea interacţiunii cu grupuri sociale diverse cu care nu interacţionăm în mod curent în activităţile noastre obişnuite, contribuind la creşterea solidarităţii şi toleranţei. Probabil că mulţi dintre noi nu am observat că rampele de acces, acolo unde există, sunt uneori imposibil de utilizat datorită înclinaţiei nepotrivite pe care o au. Implicarea într-o acţiune de voluntariat alături de persoane cu dificultăţi de deplasare ne va face să înţelegem problemele cu care această categorie se confruntă şi ne va determina să observăm rampele impracticabile, pe care până atunci probabil că nici nu le-am remarcat, sau lipsa lor, şi să luăm atitudine în faţa acestor probleme. Implicându-ne în activităţi de voluntariat reuşim să vedem lumea prin ochii celorlalţi şi să înţelegem şi să observăm limitele incorecte pe care societatea le pune uneori în faţa unora dintre membrii ei. Am devenit astfel mai solidari şi mai toleranţi, dar şi mai conştienţi de limitele societăţii noastre.

Spiritul civic şi încrederea că orice om poate face o diferenţă în comunitatea lui, mai ales dacă lucrează împreună cu alţi oameni preocupaţi de aceleaşi aspecte, se învaţă prin implicarea în activităţi de voluntariat. O curte a şcolii năpădită de tufe şi cu gardul căzut se poate transforma într-o zi într-un loc sigur pentru copii, cu spaţiu de joacă şi teren de sport, prin munca unui grup de voluntari şi mobilizarea unor resurse de care comunitatea dispune deja, dar pe care nimeni nu s-a preocupat să le mobilizeze şi să le utilizeze. Am înţeles astfel că putem şi noi să facem o schimbare, că există resurse şi disponibilitatea de a contribui, că este nevoie de curaj şi de un spirit organizatoric care să pună totul în mişcare şi că nu trebuie să aşteptăm totul de la alţii, ci trebuie să ne asumăm responsabilitatea de a lua iniţiativa şi de a trece la acţiune.

Voluntariatul are extraordinare valenţe educative, fiind o formă de învăţare prin acţiune practică, care poate genera dobândirea de cunoştinţe şi abilităţi. Indiferent că vorbim despre o învăţare inductivă, care porneşte de la situaţii generale – sau de la cunoştinţe teoretice – care sunt apoi translatate în activităţi practice specifice, fie că vorbim despre o învăţare deductivă, care porneşte de la exemple particulare pe care apoi le translatează în norme generale sau în concepte teoretice, voluntariatul este o metodă potrivită de a învăţa. Nefiind un proces rigid şi formalizat, voluntariatul are farmecul flexibilităţii şi al alegerii libere a voluntarului cu privire la majoritatea caracteristicilor activităţii sale, ceea ce îl face atractiv, învăţarea fiind un efect al implicării, şi nu un scop în sine al acesteia. De aceea, de foarte multe ori, voluntariatul a devenit modul în care tinerii fac cunoştinţă în modul cel mai concret cu putinţă cu viitoarea lor meserie.

Găsirea unui loc de muncă după absolvirea studiilor este o piatră de încercare pentru fiecare proaspăt absolvent din multe puncte de vedere, dar mai ales din perspectiva faptului că majoritatea angajatorilor preferă selectarea unor persoane cu oarecare experienţă de lucru. Aici intervine din nou valoarea voluntariatului pentru tineri care, implicându-se în activităţi de voluntariat în domeniul pentru care se pregătesc, pot dobândi experienţa necesară angajării cu succes la finalizarea studiilor. Tinerii nu au la dispoziţie un sistem organizat prin care să urmărească dobândirea experienţei practice necesare în vederea angajării, astfel că depinde de fiecare să se documenteze, să se implice şi să îşi aleagă cea mai potrivită activitate de voluntariat care să îi aducă aportul de experienţă practică ce poate completa în mod fericit cunoştinţele teoretice dobândite în cadrul programelor formale de studiu.

Competențe dezvoltate prin voluntariat

Profesor Cibotariu Lucia
Liceul Tehnologic "Ioan N. Roman", Constanța

Motivele fiecăruia dintre noi de a deveni voluntari sunt diferite: bucuria de a-i ajuta pe ceilalți sau altora ne place să fim activi și implicați. Astfel avem ocazia să dobândim competențe cum ar fi: capacitatea de inițiativă , implicarea socială, competențe organizaționale, competențe profesionale.

Liceul nostru stabilește semestrial obiective ale activității de voluntariat prin Strategia Naţională de Acţiune Comunitară. Exemple de astfel de obiective sunt:

- întărirea parteneriatului școală – comunitate locală;
- dezvoltarea la voluntari a abilităţilor de implicare și respect pentru tradiţie, valori şi oameni;
- exersarea participării democratice și a implicării active a elevilor voluntari;
- dezvoltarea aptitudinilor și creativității la elevii voluntari;
-sensibilizarea elevilor şi profesorilor cu privire la situaţia dificilă în care se află copiii şi persoanele în vârstă, afectaţi de lipsa de alimente;
- însuşirea de valori civice precum solidaritatea, implicarea şi munca în echipă;
- ajutorarea copiilor defavorizați și a bătrânilor singuri.

Pentru derularea activităților am avut ca parteneri:

- părinți, agenți economici;
-Parohia Sf. Calinic;
-Adăpostul de zi și de noapte pentru copiii străzii.

Câteva exemple de acțiuni derulate sunt următoarele:

- întâlnirea elevilor voluntari cu partenerii de contact;
-identificarea beneficiarilor/ persoane aflate în dificultate;
-colectarea, de către voluntari a tuturor donaţiilor, constând în legume şi fructe;
-deplasarea grupurilor de voluntari la beneficiari şi donarea legumelor şi fructelor;
-identificarea beneficiarilor/ copii din familii cu situaţie materială precară;
-colectarea de către voluntari a donaţiilor constând în dulciuri, rechizite, haine, fructe;
-deplasarea voluntarilor la beneficiari;
- realizarea de mărțișoare din diverse materiale de către elevii voluntari în colaborare cu elevii beneficiari, expunerea și vânzarea mărțișoarelor;
-ajutorarea unor copii defavorizați;

-activități realizate în cooperare de către elevii voluntari și părinții lor pentru persoanele în vârstă, defavorizate;

-realizarea unor cadouri simbolice și oferirea lor persoanelor vârstnice defavorizate;

-donarea de fructe și legume, flori persoanelor vârstnice;

-identificarea beneficiarilor;

-distribuirea de pachete cu haine, alimente, rechizite, jucării;

-ajutorarea bătrânilor în activități practice gospodărești;

- colectă de carte din bibliografia școlară și donarea cărților colectate copiilor din adăpost.

Una dintre activitățile derulate o voi prezenta în continuare -„ Un mărțișor pentru fiecare "

DOMENIUL ACTIVITĂŢII: Activitate social- educațională

Data: 1.03.2020

PARTENERI: elevi, părinţi, cadre didactice de la Liceul Tehnologic "I. N. ROMAN" Constanța

LOCUL DESFĂŞURĂRII:

• Liceul Tehnologic "I. N. ROMAN" Constanța și Adăpostul de zi și de noapte pentru copiii străzii Constanța

SCOPUL ACTIVITĂŢII:

Promovarea voluntariatului în rândul elevilor cu suportul părinţilor şi al cadrelor didactice.

OBIECTIVE:

• încurajarea participării elevilor la acţiuni de voluntariat;

• implicarea elevilor in viaţa comunităţii locale;

• însuşirea de valori civice precum solidaritatea, implicarea şi munca în echipa.

BENEFICIARI:

• 12 copii de la Adăpostul de zi și de noapte pentru copiii străzii Constanța, str. Decebal nr. 13 bis, mun. Constanța.

VOLUNTARI: 9 profesori voluntari şi 70 de elevi voluntari ai liceului

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII

Elevii au confecționat mărțișoare din materiale reciclabile, alături de copiii cu nevoi sociale din Adăpostul de zi și de noapte pentru copiii străzii Constanța. Activitatea de voluntariat a presupus confecționarea de mărțișoare și realizarea unei expoziții de mărțișoare ecologice, dorindu-se sensibilizarea elevilor şi profesorilor din cadrul instituţiei de învăţământ cu privire la situaţia dificilă în care se află copiii afectați de lipsa unor activități educative și de relaxare alături de cineva drag, lipsa armoniei dintr-o familie obișnuită.

Activitatea a debutat cu formarea echipei de coordonatori şi identificarea persoanelor beneficiare ale acţiunii, urmând crearea echipei de voluntari şi a echipei de lucru. S-a efectuat colectarea materialelor necesare realizării mărțișoarelor în paralel cu promovarea campaniei la nivelul unităţii prin intermediul cadrelor didactice şi elevilor voluntari.

Această activitate a urmărit consolidarea abilităţilor elevilor de a trăi împreună cu ceilalţi într-o societate unită şi solidară în care contează valenţele umanitare, implicarea, angajamentul, responsabilitatea. Toţi elevii s-au declarat încântaţi de această campanie socială şi în special de ceea ce presupune activitatea de voluntariat.

REZULTATE ALE ACTIVITĂŢII

• mulţumire, satisfacţie, formarea unei gândiri raţionale şi competiţie ;

• creşterea interesului pentru implicarea elevilor în viaţa comunităţii prin activitatea de voluntariat

• confecționarea unor obiecte de artă alături de copii cu nevoi speciale ;

• participarea a 70 de elevi voluntari şi 9 cadre didactice voluntare.

Feed-back-ul a fost unul pozitiv din perspectiva beneficiarilor, a personalului şi a coordonatorilor.La sfârșitul activităților, elevii și profesorii primesc certificate de voluntari.

Recunoașterea voluntariatului în țara noastră are un istoric bine raportat la demersurile europene și aliniat acestora. Astfel există abilități identificate care se dezvoltă pe parcursul acțiunilor de voluntariat, referitoare la competențele-cheie pentru învățarea pe tot parcursul vieții europene:

1. Comunicare în limba maternă;
2. Comunicare în limbi străine;
3. Competențe matematice și competențe de bază în știință și tehnologie;
4. Competențe digitale;
5. A învăța să înveți;
6. Competențe sociale și civice;
7. Spirit de inițiativă;
8. Adaptabilitate - se referă la învățarea de a învăța, sociale și competențe civice și inițiativă și antreprenoriat;
9. De rezolvare a problemelor - se referă la învățarea de a învăța, competențe sociale și civice, sensibilizare culturală și exprimare.

În concluzie, tinerii vor avea nevoie de competențe cheie puternice pentru a fi pregătiți pentru posibilele schimbări în circumstanțele personale, locurile de muncă și planurile lor profesionale, precum și provocările sociale cu care se vor confrunta. Ei vor trebui să se „reinventeze

continuu" pe măsură ce trec prin viață. Aceștia vor avea nevoie de abilități de bază puternice și competențe transversale, precum și de cunoștințe teoretice și abilități profesionale. Competențele cum ar fi creativitatea și gândirea critică sunt caracteristici cheie ale forței de muncă. A învăța să înveți, competențele digitale și antreprenoriale, limbile străine, competențele sociale și civice devin vitale pentru a asigura reziliența și adaptabilitatea, viața de succes și cetățenia activă. Toate aceste competențe se dobândesc și prin activitățile de voluntariat pe care elevii le derulează în școală.

Dotarea oamenilor pentru a face față schimbării înseamnă transformarea completă a sistemelor de educație și formare profesională. Acestea trebuie să fie deschise și pregătite să accepte schimbările, să asigure interacțiunea permanentă cu realitățile economice, tehnologice și sociale pentru a promova adaptabilitatea și inovarea, interacțiune care se poate face și prin voluntariat.

Bibliografie:

1.www.voluntareuropean.ro › competente;

2.www.asociatiaexistaosansa.weebly.com › competente-dobandite-prin-volunt...

3.Raport de activitate SNAC

IMPORTANŢA VOLUNTARIATULUI ÎN EDUCAŢIA ŞCOLARILOR

Prof.pt. înv.primar Posescu Tatiana
Șc. Gimn. „Mihai Viteazul'' Boldești-Scăeni

Într-o lume în care culorile si-au pierdut din strălucire şi intensitate, voluntariatul aduce elemente care să întreţină liniile esenţiale din tablou.

Prin acţiunile de voluntariat ni se oferă șansa de a schimba și de a îmbunătăți cât de puțin realitatea zilelor noastre, având astfel impact în societatea în care trăim. Voluntariatul este si rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală, deoarece reprezintă o formă de învăţare socială (chiar dacă de multe ori, aceasta nu este conştientizată), dezvoltă o serie de abilităţi şi competenţe sociale, cum ar fi solidaritatea, toleranţa, încrederea, spiritul civic şi responsabilitatea socială.

Pentru mine si elevii mei, voluntariatul reprezinta bucuria de a ajuta. Experienţa implicării cu elevii în acţiunile de voluntariat mi-a demonstrat că există beneficii psihologice pozitive pentru copiii care se implică în astfel de activităţi: creșterea încrederii de sine și a respectului de sine, înţelegerea problemelor comunităţii în care trăim, împărtăşirea stării de bine cu alte persoane . Acestea pot fi doar câteva din beneficiile sănătății mintale pe care copiii le pot obține din activitatea de voluntariat.

În fiecare an scolar, în cadrul activităților extracurriculare din programul *Școala altfel*, si nu numai, am desfășurat cu elevii acțiuni de voluntariat. Am derulat activitați legate de ecologizare precum *Micii ecologişti, O zi verde, Planeta ne zambeste, Prietenii natur*ii etc. În cadrul acestor activități , elevii au participat cu entuziasm la acţiunile de ecologizare a grădinii din faţa şcolii si a zonei din jurul şcolii . Astfel am pregătit spaţiul verde pentru noile plantări de primăvară , am plantat flori şi diferiţi arbuşti.

În cadrul competitiei „Marea Voluntariadă naţională de mediu a şcolarilor'' (perioada aprilie-mai 2019), elevii au participat la acţiuni legate de protejarea mediului precum ecologizări, plantări, sesiuni despre importanţa reciclării, a colectării selective şi a celor 3R: Reutilizare-Reducere-Reciclare, colecte de PET-uri folosite, hârtie, doze şi sticlă, şi alte acţiuni similare. Cu acest prilej am constatat că copiii sunt cei mai receptivi la colectare selectivă și la protecția mediului, iar ei îi pot determina pe adulți să-și schimbe atitudinea, pentru a avea localități mai curate.

Elevii ar trebui învăţaţi să dăruiască, să afle valoarea adevăratei dăruiri pentru că atunci când dăruiesc mai mult, vor primi mai mult, deoarece fericirea din ochii celorlalţi ne ajută să înţelegem

că ceea ce facem pentru alţii şi pentru lumea întreagă rămâne şi este nemuritor . Deseori , am colectat donaţii de jucării , pe care le-am oferit colegilor cu posibilităţi materiale reduse.

Participând la activități de voluntariat ,copilul învață să aprecieze lucrurile pe care le are și să se bucure chiar și de mărunțișuri, face o diferență în viața cuiva, îi crește inteligența socială si oportunitățile de petrecere a timpului liber, de a-și ajuta semenii, de a socializa. Școlarii nu sunt doar o resursă extrem de valoroasă de energie, bunăvoință și creativitate, ci și cheia viitorului nostru , de aceea ei trebuie să crească cu un sentiment de recunoștință pentru ceea ce au și empatie pentru nevoile celor mai puțin norocoși din jurul lor. Cu cât copilul observă și este învățat de mic că este important să îi ajuți pe alții, să te implici în activități de pe urma cărora să nu te aștepți să obții beneficii materiale, cu atât va tinde mai mult să introducă voluntariatul în viața lui de adolescent.

Voluntariatul a fost, este si va rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată de copii și sprijinită de adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere, iar noi, cadrele didactice avem datoria morală de a arăta scolarilor cât de îmbogățiti pot fi de la o vârstă fragedă. Astfel faptul de a ajuta pe alții va începe să devină parte din ei și din bucuria lor.

Şcoala şi voluntariatul

Prof. Neacşu Mariana Camelia
Lieul Tehnoogic „Petre S. Aurelian", Slatina

Succesul, indiferent de intensitatea sau de complexitatea lui, este ceva ce fiecare dintre noi dorim, materializat în lucruri realizabile sau irealizabile. Însă de fiecare dată când ne gândim la succes, în mintea noastră se crează o analogie cu o dorinţă aprinsă: un vis. Este o certitudine faptul că fiecare dintre noi visează şi îşi doreşte să-şi depăşească condiţia actuală. Însă cum faci asta, în termeni cât se poate de concreţi şi reali ? Simplu: treci la acţiune.

Cea mai simplă metodă este crearea unui plan de promovare a propriei persoane. În tine, trebuie să investeşti timp, răbdare şi dorinţe realizabile, care în final să ducă la ceea ce tu defineşti ca succes. Nimic nu este greu dacă vrei cu adevărat să ai succes. Şi succesul nu-l poţi dobândi decât prin muncă. Aici intervine voluntariatul.

Voluntariatul sau altfel spus munca neplătită, înseamnă de fapt acumularea unei experienţe profesionale într-un anumit domeniu care să te ajute să experimentezi lucruri noi, să te dezvolţi şi să ajuţi.

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noştri dând dovadă de compasiune, înţelegere, dragoste. Prin acţiunile de voluntariat putem obţine abilităţi şi cunoştinţe noi, dar şi competenţe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată şi sprijinită în şcoală.

Lumea contemporană evoluează spre formule de democraţie participativă şi se dezvoltă socio-economic într-un ritm alert. Acest context este provocator şi generator de probleme complexe. Ca atare, şcoala se află sub asaltul multiplelor iniţiative de tip educaţii noi care încearcă să pătrundă din zona nonformală/informală, prin cooptarea principalilor actori ai procesului de educaţie, în activităţi comunitare. Diferite iniţiative europene sau ale ONU propun şcolilor participarea în proiecte, dincolo de curriculumul formal şi, mai ales, dincolo de spaţiul traiţional al clasei. Astfel, sunt iniţiate transferuri multiple între achiziţiile provenite din educaţia formală şi acelea din educaţia nonformală şi informală:

- Rolurile clasice ale profesorilor şi elevilor tind să se modifice prin participarea la aceste proiecte;
- Cultura spaţiului educaţiei formale se schimbă: implicaţi în activităţi semnificative în afara clasei, profesorii şi elevii învaţă/ potenţează învăţarea din lumea reală în care pot face

diferenţele. În acest sens, obiectul învăţării se modifică şi conferă dinamism achiziţiilor cognitive, comportamentiste şi atitudinale;

 Voluntariatul este în mare măsură o achiziţie din sfera valorilor şi a atitudinilor;

 Se modifică statutul profesorului care evoluează spre roluri de facilitator, de mediator al învăţării nonformale / informale. Profesorul însuşi îşi adânceşte înţelegerea asupra propriei sale învăţări şi deveniri prin intermediul activităţilor de educaţie nonformal / informală;

 Elevii sunt stimulaţi să fie implicaţi în activitatea comunităţii locale, învăţând roluri sociale în mod direct;

 Se dezvoltă un comportament acţional: înţelegere profundă (care permite luarea de poziţie şi acţiunea), implicare (motivaţia de a participa în viaţa comunităţii), viziunea (abilitatea de a merge dincolo de graniţele deja explorate şi de a gândi creativ), experienţa (elevii îşi construiesc un know-how despre managementul schimbării);

 Învăţarea capătă context şi substanţă, devine atractivă, agreabilă, pe alocuri, chiar amuzantă.

Este stimulată astfel motivaţia elevilor. Se dezvoltă o spirală motivaţională care construieşte cogniţia (observare, explorare, investigaţie), reflexivitatea (autoevaluare, deschidere, schimbul de roluri) şi sensibilitatea (stima de sine, expresivitatea).

Chiar dacă este sau nu o modă să faci voluntariat, societatea şi generaţiile se schimbă şi din ce în ce mai mulţi tineri încep să adopte comportamente de voluntariat.

Voluntariatul, în toate formele sale trebuie să fie „practicat" măcar o dată în viaţă. De ce spun asta? Pentru că experienţa voluntariatului e de departe o întâmplare de care îţi vei aminti cu drag mulţi ani de aici înainte. Te bucuri de oportunitatea de a-ţi pune în practică propriile proiecte, ai ocazia de a-i sprijini pe cei din jurul tău, interacţionezi cu persoane cu care vei putea să dezbaţi teme de interes şi participi la evenimente importante. În plus, îţi creezi relaţii, conexiuni şi asta te va ajuta enorm. Pe lângă asta, colecţionezi amintiri, zâmbete şi clipe memorabile.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și

cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Voluntariatul sau altfel spus munca neplătită, înseamnă de fapt acumularea unei experienţe profesionale într-un anumit domeniu care să te ajute să experimentezi lucruri noi, să te dezvolţi şi să ajuţi. Cu toate acestea, încă mai avem nevoie să "lucrăm" la o cultură a voluntariatului. În liceu, unii tineri refuza să facă voluntariat pentru că nu vor să-şi piardă timpul degeaba, fără a fi plătiţi, în timp ce alţii fac cu drag diverse activităţi de ecologizare, se înscriu în grupurile liceului, organizează vizite la centre de bătrâni sau de copii.

Găsirea unui loc de muncă după absolvirea studiilor este o piatră de încercare pentru fiecare proaspăt absolvent din multe puncte de vedere, dar mai ales din perspectiva faptului că majoritatea angajatorilor preferă selectarea unor persoane cu oarecare experienţă de lucru. Aici intervine din nou valoarea voluntariatului pentru tineri care, implicându-se în activităţi de voluntariat în domeniul pentru care se pregătesc, pot dobândi experienţa necesară angajării cu succes la finalizarea studiilor. Tinerii nu au la dispoziţie un sistem organizat prin care să urmărească dobândirea experienţei practice necesare în vederea angajării, astfel că depinde de fiecare să se documenteze, să se implice şi să îşi aleagă cea mai porvită activitate de voluntariat care să îi aducă aportul de experienţă practică ce poate completa în mod fericit cunoştinţele teoretice dopbândite în cadrul programelor formale de studiu. Desigur că dobândirea experienţei practice este o valoare adăugată pentru voluntar, însă scopul primordial al activităţii de voluntariat trebuie să rămână în sfera beneficiului public, discuţia de faţă nereferindu-se la programe de tip internship, traineeship etc. care nu sunt programe de voluntariat, chiar dacă sunt realizate de bună voie şi fără o compensaţie financiară.

În calitate de cadru didactic, este recomandabil să formezi copiilor gustul pentru activităţi care să le facă bine din punct de vedere sufleteşte şi de pe urma cărora să beneficieze şi alţii. Vizitele la centre de copii sau de bătrâni, concursuri, baluri mascate şi evenimente organizate la care se pot face donaţii pot fi ocaziile potrivite pentru a-i implica pe adolescenţi şi a-i obişnui să se acomodeze în rolul de voluntari.

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

Bibliografie:

1. Ghid pentru recunoașterea competențelor dobândite prin voluntariat [elaborat de Grupul de lucru Recunoașterea competențelor dobândite prin voluntariat, în cadrul Anului European al Voluntariatului 2011]
2. http://www.munca.ro/articole/?idarticol=138-Voluntariatul, o activitate în plină dezvoltare în România, autor Dana Puşcoci.

VOLUNTARIATUL – SURSĂ DE BUNĂTATE CU ROL ÎN EDUCAȚIE

Profesor Învățământul Preșcolar Ezaru Crina – Maria
Grădinița P.P. Nr. 14, Iași

"Voluntariatul este activitatea de interes public desfașurată din proprie inițiativă de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestație materială; activitatea de interes public este activitatea desfașurată în domenii cum sunt: asistență și serviciile sociale, protecția drepturilor omului, medico-sanitar, cultural, artistic, educativ, de învățământ, științific, umanitar, religios, filantropic, sportiv, de protecție a mediului, social și comunitar și altele asemenea".

Cei care se implică în activităţi de voluntariat fac acest lucru cu conştiinţa clară a valorii pe care această activitate o are pentru ei, ca persoane, în absenţa oricărui câştig financiar. Cei care sprijină implicarea în activităţi de voluntariat fac acest lucru cu conştiinţa clară a valorii pe care voluntariatul o aduce beneficiarilor sau comunităţii lor. Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

Orice implicare în activităţi de voluntariat implică o formă de învăţare socială, chiar dacă de multe ori aceasta nu este conştientizată. Implicarea în activităţi de voluntariat dezvoltă o serie de abilităţi şi competenţe sociale, cum ar fi de exemplu solidaritatea, toleranţa, încrederea, spiritul civic şi responsabilitatea socială. Voluntariatul te transformă într-o persoană conştientă de mult mai multe aspecte ale lumii din jurul tău pe care în mod curent nu le vezi pentru că, aparent, nu ai nicio legătură directă cu ele.

Voluntariatul oferă posibilitatea interacţiunii cu grupuri sociale diverse cu care nu interacţionăm în mod curent în activităţile noastre obişnuite, contribuind la creşterea solidarităţii şi toleranţei. Implicându-ne în activităţi de voluntariat reuşim să vedem lumea prin ochii celorlalţi şi să înţelegem şi să observăm limitele incorecte pe care societatea le pune uneori în faţa unora dintre membrii ei. Am devenit astfel mai solidari şi mai toleranţi, dar şi mai conştienţi de limitele societăţii noastre.

Spiritul civic şi încrederea că orice om poate face o diferenţă în comunitatea lui, mai ales dacă lucrează împreună cu alţi oameni preocupaţi de aceleaşi aspecte, se învaţă prin implicarea în activităţi de voluntariat. În activitatea de voluntariat cunoaştem oameni diverşi, din alte categorii sociale decât cele cu care interacţionăm în mod curent, devenim membri ai unor grupuri sociale

diferite, care nu sunt în mod necesar intersectate, devenind un punct de legătură într-o multitudine de reţele interconectate care ne influenţează şi pe care le influenţăm, în cadrul cărora dezvoltăm relaţii bazate pe încredere reciprocă şi împreună cu care devenim parte a unei acţiuni colective – activitatea de voluntariat – care duce la atingerea unui beneficiu comun, respectiv rezultatul acţiunii de voluntariat pe de o parte, şi valoarea dobândită de fiecare dintre cei implicaţi la nivel individual, pe de altă parte. Voluntariatul este un excelent instrument de dezvoltare a capitalului social în orice tip de comunitate.

Voluntariatul are extraordinare valenţe educative, fiind o formă de învăţare prin acţiune practică, care poate genera dobândirea de cunoştinţe şi abilităţi. Indiferent că vorbim despre o învăţare inductivă, care porneşte de la situaţii generale – sau de la cunoştinţe teoretice – care sunt apoi translatate în activităţi practice specifice, fie că vorbim despre o învăţare deductivă, care porneşte de la exemple particulare pe care apoi le translatează în norme generale sau în concepte teoretice, voluntariatul este o metodă potrivită de a învăţa. Voluntariatul are farmecul flexibilităţii şi al alegerii libere a voluntarului cu privire la majoritatea caracteristicilor activităţii sale, ceea ce îl face atractiv, învăţarea fiind un efect al implicării, şi nu un scop în sine al acesteia. De foarte multe ori voluntariatul a devenit modul în care tinerii fac cunoştinţă în modul cel mai concret cu putinţă cu viitoarea lor meserie.

Găsirea unui loc de muncă după absolvirea studiilor este o piatră de încercare pentru fiecare proaspăt absolvent din multe puncte de vedere, dar mai ales din perspectiva faptului că majoritatea angajatorilor preferă selectarea unor persoane cu oarecare experienţă de lucru. Aici intervine din nou valoarea voluntariatului pentru tineri care, implicându-se în activităţi de voluntariat în domeniul pentru care se pregătesc, pot dobândi experienţa necesară angajării cu succes la finalizarea studiilor. Dobândirea experienţei practice este o valoare adăugată pentru voluntar, însă scopul primordial al activităţii de voluntariat trebuie să rămână în sfera beneficiului public.

Voluntariatul are și o valoare economică. Activităţile de voluntariat au o contribuţie importantă la dezvoltarea societăţii, în unele state, precum Austria, Olanda sau Suedia, care menţin statistici complexe, contribuţia voluntariatului este estimată la un procent de 3% până la 5% din produsul intern brut. Această echivalare în termeni financiari aduce voluntariatul în ecuaţia politicilor publice şi poate fundamenta solicitarea sprijinului financiar din partea statului.

Ca să generăm oportunităţi de voluntariat de calitate avem nevoie de resurse pentru coordonarea şi organizarea voluntarilor şi activităţilor. Toate activităţile necesită timp şi presupun costuri. Dacă organizatorii activităţii de voluntariat nu realizează toate aceste activităţi pregătitoare, activitatea de voluntariat nu va fi una de succes. Faptul că voluntarii se implică fără o recompensă

financiară nu presupune faptul că ei îşi organizează singuri activitatea sau că, pe lângă timpul lor, contribuie şi cu toate materialele necesare activităţii de voluntariat.

Valoarea voluntariatului este indiscutabilă, iar recunoaşterea ei justă în societatea românească devine o chesiune de timp. Toţi factorii interesaţi de mişcarea de voluntariat din România trebuie să îşi asume responsabilitatea recunoaşterii valorii voluntariatului şi sprijinirii unui voluntariat de calitate cu precădere în sfera lor de activitate şi competenţă. Răspunderea majoră, însă, aparţine organizatorilor activităţii de voluntariat, care au datoria să ofere o experienţă de voluntariat de calitate, să coordoneze corect şi eficient implicarea voluntarilor şi să evalueze complex impactul activităţilor de voluntariat, pentru a putea aduce argumente clare factorilor de decizie care trebuie să susţină dezvoltarea voluntariatului pentru a creşte contribuţia sa la dezvoltarea societăţii noastre.

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (asistența și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educativ etc). Prin urmare, această mișcare se desfășoară într-un cadru legal și este susținută de Legea nr. 78 / 2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 469 din 26 iunie 2014. Potențialul pe care îl au voluntariatul, învățarea în contexte nonformale și activitățile de tineret ca resurse pentru societate este în acest moment limitat de o serie de bariere și constrângeri financiare și de lipsa unei infrastructuri adecvate.

Activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru. Această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber. A fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi sprijinim. A fi voluntar înseamnă să fii uman și să ai valoare pentru că aceste calități sunt de neprețuit. Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve.

Voluntariatul este una dintre sursele în care îți poți dezvolta abilitățile conversaționale, poți cunoaște oameni noi și poți participa la diferite evenimente care te vor ajuta să îți îmbogățești cultura generală. Deși nu este un job plătit, voluntariatul îți aduce numeroase beneficii și poți mereu să găsești o acțiune în care să te implici, întrucât voluntari se caută mereu în toate domeniile posibile. Avantajele voluntariatului sunt: dobândești noi abilități; înveți cum să reacționezi când ești pus în fața unor întâmplări mai puțin obișnuite; te dezvolți personal; îți îmbunătățești calitatea vieții și contribui într-o mică sau mare măsură la schimbarea vieții altor persoane, prin implicarea în proiectele desfășurate.

Prin intermediul voluntariatului poți dobândi competențe în ceea ce privește comunicarea, în limba maternă sau într-o altă limbă, atât cu beneficiarii, sponsorii, cât și cu mass-media sau personalitățile publice; înveți tehnici de negociere, de cooperare; înveți să îți asumi responsabilități, să gestionezi conflicte și să lucrezi contratimp; înveți ce înseamnă munca în echipă și comunicarea intercultural; îți perfecționezi tehnicile de redactare de documente, afli cum se scriu proiecte, dar înveți și noțiuni de contabilitate primară sau gestionare de fonduri; te familiarizezi cu diverse tehnologii modern; te adaptezi și dezvolți noi atitudini față de cei din jur și față de mediul înconjurător.

Bibliografie:

- Velea, L.S., Toderaş, N., Ionescu, M., "Participarea elevilor în şcoală şi în comunitate. Ghid pentru profesori şi elevi", TEHNE Centrul pentru Inovare şi dezvoltare în educaţie, ed. Agata, Botoşani, 2006 - Patacchini, E., Zenou, Y., "Intergenarational education transmission: Neighborhooh Quality and/or Parent's Involvement", Institut for the Study of Labor, Bonn, 2007

- Godfrey, C., Parteneriat şcoală-familie-comunitate. Ghid pentru cadrele didactice, Proiect PHARE 2004. Acces la educaţie pentru grupurile dezavantajate, Ed. Didactică şi Pedagogică, R.A., Bucureşti, 2007

- Benabou, R., "Working of a City: Location, Education and Production", The Quarterly Journal of Economics, vol.108, no.3(august 1993)

http://www.tinapse.ro/home/pentru-cei-care-cred-in-voluntariat-educatie-nonformala-si-tineret/document-de-pozitie

Voluntariatul este activitatea care ne ajută să ne asigurăm personal că lumea se îndreaptă în direcția dorită de noi. Prin voluntariat investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți. În lume sunt milioane de oameni care au nevoie de ajutor. Fiecare poate deveni voluntar, poate să dăruiască deopotrivă lucruri materiale dar și timp sau cunoștințe dobândite anterior. Voluntariatul presupune schimb de cunoștințe, idei, servicii, oportunități de a cunoaște oameni noi și de a lega tot felul de relații cu aceștia. Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntari și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și voință.

Viitorul și evoluția unei societăți sunt strâns legate de educația ofertă copiilor. Este oportun să le cultivăm interesul și plăcerea pentru activitățile de voluntariat, adaptat vârstei lor. Copiii obișnuiți să dăruiască de la o vârstă fragedă , fără a aștepta ceva în schimb, vor cunoaște satisfacția pe care un astfel de gest o aduce. Pentru înscurajarea tinerilor către activitătile de voluntariat, putem apela la discuții cu scopul constientizării necesitătii efectuării acestui tip de activitati și desigur și prezentarea unor modalitati concrete de realizare a acestor activitati, individual dar și în grupuri organizate. Un alt beneficiu adus de activitățile de voluntariat este creșterea încrederii în sine. Acestea oferă un confort psihic oricărui individ care hotărăște să depună un astfel de efort în spiritul voluntariatului. În urma activităților de voluntariat se dezvoltă și spiritul de apartenență la grup, atât de necesar pentru asigurarea unei bune colaborări între indivizi pentru evoluția societății.

Voluntariatul rămâne o activitate interesantă, atractivă chiar și pentru copii, demnă de a fi desfășurată cu copii și de a fi promovată în societate ca exemplu de bună practică. Alegând să desfășori o activitate de voluntariat, demonstrezi că ești un om bun și participi într-un mod real la asigurarea unei lumi mai bune.

Bibliografie

https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie
http://amelie.ro/carierista/importanta-voluntariatului

ROLUL ACTIVITĂȚILOR DE VOLUNTARIAT ÎN EDUCAȚIE

PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PRIMAR COVACIU ANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ VAD, JUD. CLUJ

Lumea contemporană evoluează spre formule de democrație participativă și se dezvoltă socio-economic într-un ritm alert. Acest context este provocator și generator de probleme complexe. Ca atare, școala se află sub asaltul multiplelor initiative de tip educații noi care încearcă să pătrundă din zona nonformală/informală, prin cooptarea principalilor actori ai procesului de educație, în activități comunitare.

Activitatea de voluntariat este una deosebită, deoarece este o muncă prestată în interesul societății. Este indiscutabilă importanța acesteia într-o societate aflată într-o perioadă de tranziție, iar implicarea tinerilor în astfel de activități, în scopul educației spiritului de ajutorare reciprocă, crează o stabilitate pshio-socială a persoanelor .

Voluntariatul reprezintă participarea voluntarului persoană fizică la activități de interes public desfășurate în folosul altor personae sau al societății, organizate de către personae juridice de drept public sau de drept privat, fără remunerație, individual sau în grup.

Voluntarul este orice persoană fizică, fără deosebire de rasă, origine etnică, religie, sex, apartenență politică, opinie, care a dobândit capacitate de muncă potrivit legislației în domeniul muncii și desfășoară activități de voluntariat.

Voluntariatul aduce beneficii oricărei personae indiferent de statutul său social, dar mai ales elevilor. Implicarea în acțiunile de voluntariat oferă experiență în foarte multe domenii. Pentru a putea fi implicat în activități de voluntariat trebuie avut în vedere foarte multe aspecte.

Responsabilitatea este principiul care stă la baza voluntariatului. Indiferent ce fel de persoană ești, care îți sunt convingerile sau ce vrei să devii, responsabilitatea este o abilitate pe care o dobândești prin muncă. Respectul față de tine și față de ceilalți îl câștigi prin responsabilitatea cu care iei anumite decizii, indiferent de natura lor. Un element care este foarte important în voluntariat este comunicarea. Prin voluntariat, cel mai rapid se dezvoltă abilitatea de comunicare. Voluntariatul creează punți între oameni și comunități. Fără să vrem, suntem nevoiți să socializăm în viața de zi cu zi pentru a putea trăi, însă voluntariatul te învață tehnici și metode de socializare astfel încât timiditatea, teama și frica să dispară, toate acestea contribuind la crearea ta din punct de vedere profesional. Să fii voluntar este un lucru foarte important atât pentru cariera ta, dar mai ales pentru

viața ta. Ca și voluntar vei învăța lucruri care te vor ajuta în toate aspectele vieții. Cum poți lucra în echipă, ce este compasiunea și răbdarea în tot ceea ce faci.

Când vine vorba de voluntariat, există poate o singură problemă care pune la îndoială pe cei mai mulți dintre noi, și anume lipsa timpului, lipsa educației atât în familie cât și în școală ceea ce putem spune că aceste aspecte duc spre un eșec al intenției de voluntariat. De aceea trebuie să lucrăm în scoli pentru a realiza astfel de activități, deoarece prin astfel de activități elevul:

- își creionează mai bine setul de valori după care se ghidează în viață;
- învață să aprecieze lucrurile pe care le are și le găsește ușor o utilitate;
- își stabilește obiective mai realiste în viață;
- își însușește abilități de comunicare și abilități de relaționare socială care îi vor ajuta pe viitor;
- în activitățile de voluntariat pot descoperi hobby-uri care îi pot duce spre orientări profesionale;
- își formează prieteni noi;
- îi crește încrederea în sine și se simte util societății.

Activitatea de voluntariat, privită din perspectivele enumerate mai sus, poate fi considerată ca făcând parte din educația non-formală.

Cadrul didactic prin însăși exemplu lui, le deschide copiilor inima, le formează deprinderi și le educă gândirea. Copilul cu cât va fi lăsat să observe, să cunoască, să exploreze, și cu cât va fi învățat de mic că este important să ajuți pe alții, să te implici în activități de pe urma cărora să nu te aștepți să obții beneficii materiale, cu atât va tinde să introduce idea și dorința de voluntariat în viața lui.

Voluntariatul este o activitate interesantă, atractivă demnă de a fi desfășurată cu copiii și de a fi promovată în societate ca exemplu de bună practică.

Bibliografie:

1. Asociația VOLUM,2016, Ghid pentru măsurarea efectelor și impactului voluntariatului asupra organizației gazdă;
2. Legea voluntariatului 195/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 25 aprilie 2007;
3. https:// iteach.ro/ experiențe didactice/importanța activității de voluntariat pentru educație.

VOLUNTARIATUL, CEA MAI IMPORTANTA SURSA DE BINE

-referat-

G.P.N. NICOLEŞTI
PROF.INV.PREŞC. LEAUA STELUTA

Deoarece lumea actuală este intr-o continuă transformare , dezvoltare socială, suntem obligati să căutăm noi modalitaţi de abordare a copilului.

Profesia de cadru didactic implică o serie de responsabilitaţi, calităţi, competenţe, care fac sa se distingă de multe alte profesii, deoarece ,,obiectul'' muncii este omul.

Educatoarea este cea care conduce actul didactic , urmăreste realizarea obiectivelor propuse, atingerea competenţelor prevazute in documentele şcolare dând finalitate educativa tuturor componentelor implicate in procesul de învăţământ.

Cadrul didactic îşi asumă o mulţime de roluri a căror exactitate este dependenta de personalitatea lui. Pe lângă activitatea didactică, acesta desfăşoara şi activităţi extraşcolare sau cultural educative.

Din aceste roluri, deşi nu sunt singurele, decurg dimensiunile competenţei profesionale ale cadtului didactic:

1. Competenţa de specialitate – cunoaşterea curriculumului , legatura dintre teorie şi practica, capacitatea de innoire a conţinutului.
2. Competenţa psihopedagogică – capacitatea de a cunoaşte copiii, capacitatea de a comunica usor cu copiii, capacitatea de a proiecta si realiza activitaţi instructiv educative , capacitatea de a evalua obiectiv programe şi activitaţi, capacitatea de a pregati copiii pentru autoinstruire.
3. Competenţa psihosocială şi managerială.Capacitatea de a organiza grupul de copii , capacitatea de a stabili relaţii de cooperare , de a soluţiona conflicte , capacitate de a-şi asuma răspundere, capacitatea de a organiza , coordona , indruma şi motiva.

   Este o plăcere să fiii mereu printre oameni , sa lucrezi cu copiii cu inima şi sufletul, să ajuţi necondiţionat acolo unde este nevoie. Energia vine din suflet şi sufletele copiilor au multă energie de dăruit.

   Voluntariatul este activitatea de interes public desfaşurata din propria initiativa de orice persoana fizica în folosul altora fără a primi o contraprestaţie materială. Activitatea de interes public este activitatea desfăşurata în mai multe domenii: servicii sociale, protecţia

drepturilor copiilor , cultural artistic,educativ, de învaţamânt. Ştiinţific , umanitar, regios, etc. Voluntariatul reprezinta un schimb reciproc avantajos. Oricine poate fi voluntar.

La nivelul unitaţii noastre de învăţământ voluntariatul reprezintă o practica de succes Au fost organizate acţiuni de caritate cu scopul de a colecta fonduri şi ajutoare materiale pentru familiile defavorizate precu

şi pentru anumite situaţii critice privind sănătatea unor copii. Permanent parinţii au acordat o atenţie deosebită proiectelor tematice desfaşurate la grupă contribuind cu materialele solicitate de educatoare prin intermediul anunţurilor facute la afişier.Ori de câte ori au fost solicitări, părinţii au fost primiţi in sala de grupă pentru a asista la activităţi implicându-se alături de educatoare la confecţionarea materialului didactic。Cu ocazia organizării unor activitaţi extracurriculare la nivelul grupei părinţii preşcolarilor au susţinut financiar desfăşurarea acestora şi de mai multe ori au insoţit copiii.

Pentru a participa la activitatea de voluntariat trebuie să âţi doreşti acest lucru. Ceea ce faci trebuie să vina din inima şi nu dintr-o constrângere sau impunere din partea cuiva. Noi educatoarele avem nobila misiune de a-i forma pe copii in spiritul acestor valori morale care să le permită o bună integrare in societate.

Organizarea unor activităţi extraşcolare prin preşcolarii să contribuie , după puterile lor la creşterea calitaţii vietii in comunitatea in care traiesc are nenumărate avantaje din punctul de vedere al educaţiei pe care o face grădiniţa:

- împletirea teoriei cu practica – ceea ce învaţă la grădiniţă poate fi aplicat în cadrul unei acţiuni concrete.
- Dezvoltă responsabilitatea şi sensibilitatea faţă de semenii lor ,
- Se creează legături la nivelul comunitaţii,
- Se stimulează gândirea critică,
- Se dezvoltă starea de sine şi devotamentul pentru ideile civice.

De cele mai multe ori copii sunt consideraţi prea mici pentru a avea responsabilitaţi , dar dacă li se oferă ocazia ei pot deveni un model pentru cei mari. Aceştia sunt creativi, activi, optimişti, visători şi manifestă un entuziasm molipsitor, care poate antrena alţi membri ai comunitaţii în procesul de schimbare.

Să fii voluntar este o onoare în comunitatea în care trăieşti alături de alţi voluntari inimoşi care are ceva de dăruit. Este foarte important să iţi pese de cei din jur. Atunci când dăruieşti iubire , primeşti iubire, când respecţi esti respectat. Toate aceste valori pot fi implementate în conştiinta preşcolarilor prin participarea directă la acţiuni.Toate aceste condiţii trăite în care ei au acţionat le-a oferit o experienţă de viaţă mai bogată şi pozitivă care nu va fi uitată uşor.

Toate activităţile desfaşurate cu preşcolarii fac parte dintr-un demers didactic global in care nu există ,,graniţe'' între categoriile de activitaţi. Selectarea domeniilor se face in funcţie de interesele copiilor şi familiile acestora , iar obiectivele , conţinuturile şi strategiile se adaptează în functie de particularitaţile de vârstă şi individuale ale copiilor.

Ca educatoare , suntem capabile să dăruim şi să primim dragoste , sa purtăm in conştiinţă imensa răspundere de a educa şi a sădi in conştiinţa copiilor valori morale care vor da roade mai târziu. Aceste valori morale încercăm să le cultivăm prin participarea directă a copiilor la viaţa comunităţii in cadrul jocurilor , spectacolelor organizate , activităţilor extracurriculare.

Un eveniment de consemnat este activitatea extracurriculară rutieră ,,Stop accidentelor'' cu participarea poliţiştilor.După ce am vizionat filmuleţe de prezentare a principalelor reguli de circulaţie , preşcolarii au recitat poezii,au cântat , au purtat discutii despre consecinţele nerespectării regulilor de circulaţie.

Am desfăşurat acţiuni de voluntariat pentru Protecţia mediului , ecologizarea spaţiilor verzi, plantare de pomi şi flori dar şi de informare cu ocazia unor evenimente ecologice.

O alta serie de acţiuni foarte bine primita de preşcolari au fost cele desfăşurate in cadrul vizitelor la şcoală. Acestea îi ajută pe copii să cunoască viaţa de şcolar , să se adapteze mai uşor la activităţile specific învăţământului primar.În campanile ,,Stop violenţa '' , ,,Antidrog'', ne-am implicat împreună cu întreaga grupă, am realizat diferite fise individuale , jocuri.

În această lume , în permanent schimbare ,aflată sub presiunea competiţiilor de orice fel, părinţi, educatori,comunităţi locale , se străduiesc împreună să incurajeze sistemele de îmbunătăţire a educaţiei, pentru a-i ajuta pe copii să se dezvolte. Unul dintre mijloacele de indeplinire a acestui scop , implicarea familiei în educaţie, a existat de generaţii.

Despre voluntariat nu putem să afirmam decât că ,acesta reprezintă hrană pentru suflet. Cele mai câştigate persoane sunt cele care ştiu să dăruiască neconditionat , şi ştiu să aducă bucurie in sufletul altora care au fost vitregiţi de.....soartă.

BIBLIOGRAFIE:

1. Legea nr. 195|2001 – Legea voluntariatului, Monitorul Oficial nr. 206 din 24 aprilie 2001,art.2;
2. W.w.w. voluntariat.ro
3. Eleonora Rădulescu, Anca Tircă, Educaţia civică prin activităţi extraşcolare cu caracter interdisciplinar, Editura Educaţia 2000+, Bucureşti,2004.

Volunteering, the most important source of kindness

Ţele Lavinia
Școala Gimnazială Conţeşti

Being a volunteer means having the power to change the world, to have challenges, achievements and an unmatched sense of accomplishment. Change begins with you! Take action! Be better! Fight for what you believe and you will have unforeseen gains. Volunteering gives you the chance to discover or rediscover yourself. Such an experience is a complex, dynamic one, with periods when you feel that it is possible to look helplessly as the project you are working on collapses because of those who no longer believe in altruism, the need to do well, to reach out a hand. to help those who dare not even hope for a Christmas gift because Mosu comes rarely and brings too little. But hope reappears when you receive a positive response, full of enthusiasm and euphoria fills your soul.

Volunteering has seen a rapid rise in various fields lately. Volunteering means socializing more, helping our peers by showing compassion, understanding, love. Through volunteering we can gain new skills and knowledge, but also social skills. Volunteering remains an activity worth practicing and supporting in school.

In Romania, the volunteering activity has been experiencing a rapid development lately, starting from the local level, to the national and international level, in extremely different fields (assistance and social, cultural, medical, health, educational, etc.). Therefore, this movement is carried out in a legal framework and is supported by Law no. 78/2014 regarding the regulation of the volunteering activity in Romania, published in the Official Gazette, Part I, no. 469 of June 26, 2014.

Volunteering is known to be a significant element in the development of vocational education and training. Its basic criterion is the responsibility actually obtained only through work, from which derives the respect, to which other important factors are added, namely communication and socialization. Also, the volunteering activity involves interaction, civic and organizational spirit, courage, trust, collaboration, initiative, responsibility and dynamism. By participating in this movement, you learn how to creatively promote personal ideas and strive to achieve them to the end. Therefore, through volunteering you can develop or gain new skills and knowledge, but also social skills (trust, solidarity, tolerance, etc.), thus becoming more aware of what is happening around us. It is clear that this non-profit activity, not only means investing in

yourself, it means connecting to the community, socializing more, being active in a useful and fun way, it means being part of a group to be involved in. help unconditionally in your spare time.

To better understand the meaning of the word "volunteer", we tried to find out its etymology and found that one variant is found in Latin "voluntarius", and the other in French "voluntaire" and refers to people and their manifestations. "Volunteer" means according to the explanations from DEX, - "acting voluntarily, on his own initiative, unaware of anyone knowingly; (about actions) that is done voluntarily, without constraint ".

From my professional experience, I can say that being a volunteer means showing compassion, patience and understanding, unmeasured caring and love for those we support. At the risk of repeating myself, being a volunteer means being human and having value because these qualities are invaluable.

Volunteering gives you the opportunity to meet people from various fields, to collaborate and to establish friendly relations with them, in order to obtain their unreserved support in the future. In this context, I have been involved for some time in this type of activity as a volunteer coordinating member at an inclusive education center, following a partnership between the school where I operate and this organization, in the idea of participating with the volunteer students.

As a result of this collaboration I initiated some social and educational activities, in which I participated with a group of enthusiastic students from the secondary school, who volunteered to help children with disabilities from here. The first meeting took place under normal conditions. Although the volunteers were initially reluctant, even a little scared and excited, they eventually adapted and created a bond with them through their attitude, being open and friendly, through games, supporting and working together. with them, finally communicating through appropriate gestures and simple, clear, distinct words of praise.

At the following meetings, the activities took place more and more, under our direct coordination, so that these children with disabilities enjoyed our presence, and the volunteer students were pleased that they had the opportunity to help others. their working as a team and at the same time learning and experiencing new things.

Another volunteering activity in which I was directly involved belongs this time to the cultural field, a totally different domain from the one presented above, an activity that was carried out after the conclusion of a partnership between the school where I teach and the English Alliance. At the initiative of this organization, a year ago, a French-language club was created for children between the ages of 7 and 12, in which I participated as a volunteer teacher with several colleagues. Once a month, we would meet with the kids at this club, where we would always do

fun, practical and interesting activities, so the feedback from the children was a positive one all the time. The club's actions encouraged the participation and involvement of young students in all kinds of cultural activities.

The collaboration we had with an ecological non-governmental organization was also extremely successful. The staff of this institution came to our school to train the participating volunteers, giving them the necessary information and outlining precise tasks. Following a previously established program, a group of seven student observers, coordinated by the volunteer teacher, were given the task of checking, by rotation, on certain days the beaches of the Black Sea, in order to monitor the failed dolphins. This activity was carried out twice a month for three months. Through this action, the children learned to work as a team, to be supportive and to assume the responsibility of protecting these mammals.

Of course, volunteering remains an attractive activity and worthy to be practiced and supported by children or adults, because it is carried out through a process of flexibility and free choice.

I am an enthusiastic volunteer. Why? Because I liked what George Bernard Shaw said at one point: "We have no right to consume happiness without producing it" - in other words ... the world would be a nicer place if we all did something nice for near U.S! I have been volunteering since I know, initially, my friends encouraged me not to stay away and in the meantime I got infected. The first time I felt what volunteering meant to me was about 4 years ago, when I was a volunteer at a youth theater festival Ideo Ideis and my task for that day was to wake up at night and go with the mop. in a huge gym (by the way, I don't go home with the mop). And while I was walking around with the mop through the room, I realized how important (apparently insignificant) my job is to clean a gym for some workshops.

The reasoning is simple: I didn't do anything extraordinary and with all this I felt happy, I realized that if I didn't clean up in the morning, people would have noticed and the workshops would not have been the same as the rest of the days. I'm not saying that someone else wasn't able to do what I did, maybe even better, but then I realized how good I feel when I can help. Then I realized that my hours of sleep are far less important than the responsibilities I assumed, I understood that beautiful people are everywhere, you just have to look for them and that the opportunities are linked one after the other - important is to start from somewhere. Now I feel like in a roller-coaster - which I never want to stop - I get carried away from project to project without asking too much in return .. just smiles. I would love to live in a community where

volunteering is normal and not just for the brave, but I think that's why we need to share our experiences whenever we have the opportunity. So, let's share beautiful stories!

All you need to know about volunteering is that for each individual person, it can mean something different.

• Volunteering: the opportunity to meet new people and make a lot of friends.

• Volunteering: the passion to help people.

• Volunteering: an advantage when hiring.

In the following I will show you the impact that volunteering has had on me and the most important things I have learned because of it. If after that you also want to enjoy a look, I assure you that you are in the right place and you have to take one step to be closer to the fulfillment of your dream!

1. Open your soul and mind in front of people! Unleash the imagination and all ideas ... surely there will be someone who will listen and appreciate you!

We all know how overwhelming sometimes a new beginning can be. The faculty - new people, new teachers, other subjects, another city, other opportunities. Volunteering - new people, new friends, encouragement, appreciation, team spirit. How do the two get into the connection? Very easy! The moment you receive the support and trust of people who were just strangers to you for a short time, it will be much easier to interact with the rest of the people around you.

2. The work you do for others = your strongest inner satisfaction.

How much does it matter to see others happy because of what you have done for them? Enormous! All the organized projects, all the questions received, all the experience you accumulate will make you a fulfilled, happy and eager man to become more and more involved.

3. I don't have much free time. How can I thank everyone?

Do you want to tell you one of the most wonderful parts that volunteering comes with? You will never be forced to do something you do not like or do more than you can and wish! A very important aspect that I have learned from being a volunteer is that you give as much as you want, and behind every action there is understanding and compassion. Do you have time to complete a task? You have a whole team willing to help and be there for you.

4. Volunteering - an advantage in CV.

Yes it is true! Beyond the professional skills, when it comes to employment, the so-called "soft-skills" are about as important. What are soft-skills? These are the qualities by which you make yourself noticed and manage to get out of the crowd! Your attitude, the way you

communicate with those around you, the way you interact with people. What does all this have to do with volunteering? Simple! First, you will learn the importance of teamwork - how to do this, how to listen to others, how to listen. Secondly, you will discover the need for feedback. What is feedback? For many of us, it is our greatest motivation to work. I'll let you discover yourself! You will also learn how to integrate into a new environment and how to be the right person at the right place! It matters a lot! A, and one more thing: volunteering is considered by many employers as professional experience.

5. Life - setting more realistic goals.

I do not want to frighten you now by telling you that I have ceased to hope that I will meet my favorite actor or that I will come to visit who knows which continent or country. What I mean is that some visions will change you, you will learn to analyze certain things from several perspectives, and the situations you will hit will reveal other faces of life that you may not have thought about until at that time. What it means to be a volunteer will raise a number of questions in your soul, and the moments you spend will make you realize the true value of life, with everything that means friendship, trust, happy hypotheses, limit situations and an unknown where you will step. as a good man, fulfilled and always there for others!

In conclusion, the value of the volunteering activity, but also of the volunteer, is unquestionable in today's Romanian society and it is only a matter of time before it is truly valued.

Voluntariatul, cea mai importantă sursă de bine

Prof. Pădurean Gabriela Elena
Şcoala gimnazială "Constantin Ioan Motaş" Mediaş

Ce este voluntariatul?

Conform Dicţionarului explicativ al limbii române, voluntariatul se defineşte ca "Activitate desfăşurată în folosul altor persoane sau al societății fără a urmări un câștig material".

Voluntariatul însă poate fi văzut din mai multe unghiuri, în funcție de fiecare dar nu există o definiţie care să se muleze perfect.

În România, conform Legii nr.339 din 17 iulie 2006 avem următoarea definiție: "Voluntariatul este activitatea de interes public desfăşurată din proprie iniţiativă de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestaţie materială; activitatea de interes public este activitatea desfăşurată în domenii cum sunt: asistenţă şi serviciile sociale, protecţia drepturilor omului, medico-sanitar, cultural, artistic, educativ, de învățământ, ştiințific, umanitar, religios, filantropic, sportiv, de protecţie a mediului, social şi comunitar şi altele asemenea."

În epoca modernă, voluntariatul a devenit un element important al tuturor societăților. Celebra declaraţie a Naţiunilor Unite "Noi oamenii avem puterea de a schimba lumea" s-a transformat în acţiuni concrete ale voluntarilor la nivel global.

Când a apărut voluntariatul în lume şi de ce?

Serviciile de voluntariat s-au răspândit în întreaga lume în anii 1920 şi 1930, voluntariatul fiind privit în acea perioadă ca o "modalitate de a forma prietenii între tineri din țări diferite". De exemplu, în timpul crizei economice din 1929, în Statele Unite ale Americii și în Bulgaria, voluntariatul a fost o metodă de a ajuta tinerii ce nu aveau locuri de muncă, în sensul că pentru activitățile sociale desfășurate li se oferea un loc de cazare şi mâncare. La sfârșitul anilor 1940 și în decursul anilor 1950, tinerii voluntari au fost cei care au ajutat la reconstrucţia unei părți a Europei și au stabilit relaţii de prietenie care depășeau graniţele țărilor. În Franţa, statutul voluntariatului s-a schimbat în sensul că acum are o bază legală, presupunând semnarea unui contract chiar dacă munca voluntară nu se plătește. În Austria, guvernul încurajează firmele pentru a sponsoriza acțiunile voluntare, integrează acţiunile de voluntariat în sistemul educațional, recrutează și plasează voluntari în organizații.

Cine poate practica voluntariatul?

După 1990 în majoritatea țărilor există o creștere a numărului organizațiilor non-guvernamentale și a voluntarilor. Oportunitățile de a practica munca voluntară au crescut, au fost dezvoltate programe pentru tineri care să vizeze activități de voluntariat, programe de training pentru voluntari.

În ceea ce priveşte vârsta celor care fac voluntariat, se observă că numărul tinerilor este ridicat, pe când al celor în vârstă este relativ scăzut. Olanda este singura țară unde bătrânii se implică în activitățile de voluntariat, aceştia fiind cei care petrec cel mai mult timp participând la desfăşurarea acţiunilor voluntare.

Practicarea scăzută a voluntariatului se datorează şi faptului că nu există un cadru legal care să susţină munca voluntarilor.

De ce am ales eu să fac voluntariat?

Se spune că Dumnezeu ne-a lăsat pe pământ cu un anumit scop, cu o anumită menire. Cred că eu mi-am găsit menirea şi anume aceea de a-i ajuta pe alţii. Părinţii mei m-au crescut astfel şi modelul familial a fost pentru mine un mod definitoriu de a fi, de a gândi şi de a trăi.

În primul rând am devenit dascăl din dorinţa de a-i ajuta pe copii să-şi găsească drumul în viaţă. În al doilea rând, Dumnezeu mi-a dăruit talentul de a cânta. Am dezvoltat o pasiune pentru cântec şi pentru chitară. Am învăţat încă din clasa a II-a să cânt la chitară la Clubul copiilor din localitate. Mi-am dorit foarte mult să îi învăţ şi pe elevii elevii mei să cânte la chitară, chiar dacă nu intră în atribuţiile mele acest lucru. Am încercat acest lucru cu mai multe generaţii de elevi, dar doar în două s-a şi materializat. Am realizat cercul de chitară la clasă iar prin perseverenţă am ajuns la rezultate remarcabile, materializate prin realizarea unui repertoriu bogat, premii obţinute în concursuri şi festivaluri specifice. Cu elevii la clasă lucrez de mai bine de trei ani şi progresul este notabil.

Mai mult de atât, îndrum o grupă de chitarişti, în mod voluntar, la biserica din cartier unde particip la slujbele religioase. Am fost solicitată şi am acceptat cu mare plăcere. Copiii sunt de vârste diferite şi de la şcoli diferite din oraş. Pe ei îi indrum de aproximativ doi ani. Unii au inceput acum doi ani studiul chitării, alţii doar de un an. Este extraordinar de plăcut să văd colaborarea lor şi modul în care cei avansaţi îi ajută pe începători.

Împreună cu cele două grupe de chitarişti am participat la acţiuni de voluntariat, la acţiuni umanitare din dorinţa de a-i sensibiliza şi de a le arăta că se poate trăi în mod plăcut ajutându-i pe semeni.

Este de datoria noastră morală ca dascăli să-i învăţăm pe copii ce este empatia, să fie darnici, să fie solidari cu o cauză, cu persoanele aflate în dificultate. Doar implicându-i în astfel de activităţi îi pregătim pentru viaţă, îi creştem ca oameni de nădejde ai societăţii, le oferim modele de viaţă şi îi formăm ca oameni. Sper ca la rândul lor să devină voluntarii de mâine, să se implice în rezolvarea problemelor societăţii, fără a aştepta o recompensă în schimbul implicării lor.

Unul din principiile de viaţă pe care mi l-am însuşit şi îl respect este:"Fă un rău şi ţi se întoarce întreit, fă un bine şi ţi se întoarce înzecit". I-am învăţat şi pe elevii mei acest principiu şi sper să le fie de folos în viaţă, să-i călăuzească în viaţă spre bine aşa cum îmi foloseşte şi mie.

M-am implicat şi în acţiuni voluntare organizate de şcoala în care îmi desfăşor activitatea. M-am implicat în ajutorarea copiilor bolnavi, în sprijinul organizaţiilor care cresc copii abandonati, am petrecut timp la Centrul de îngrijire al persoanelor vârstnice din localitate cântându-le la chitara şi oferindu-le mici daruri create de copii la şcoală. Am contribuit la acţiuni de voluntariat organizate de Crucea Roşie filiala Mediaş.

De ce toate acestea? Pentru că aşa am simţit, pentru că îmi respect un principiu de viaţă, pentru că am o stare de bine făcând astfel de lucruri, pentru că, dascăl fiind, ofer un model de viaţă elevilor mei şi altora şi pentru că "Noi oamenii avem puterea de a schimba lumea".

Voluntariatul, cea mai importantă sursă de bine

Prof. Rusu Anca Elena
Școala Gimnazială nr. 10, Bacău

„Voluntariatul este activitatea de interes public desfașurată din proprie inițiativă de orice persoană fizica, în folosul altora, fără a primi o contraprestație materială ; activitatea de interes public este activitatea desfașurată în domenii cum sunt: asistensă și serviciile sociale, protecția drepturilor omului, medico-sanitar, cultural, artistic, educativ, de învățământ, stiințific, umanitar, religios, filantropic, sportiv, de protecție a mediului, social și comunitar și altele asemenea." (Legea Voluntariatului 2006).

Pentru a aprofunda sensul cuvântului „voluntar" trebuie să plecăm de la etimologia acestuia, astfel că descoperim diverse variante, precum cea întâlnită în limba latină „voluntarius", sau o altă ce provine din limba franceză „volontaire" ce se referă la oameni și manifestările lor.[3] Voluntariatul presupune a depăși doza de egoism cu care ne naștem si de a împărți alții bucuriile materiale si sufletești.[4]

Așadar, voluntariatul reprezintă o activitate desfasurată din proprie initiativă, prin care o persoana fizica îsi oferă timpul, talentele si energia în sprijinul altora fară a aștepta o recompensă de natură financiară. În principal, oamenii care fac voluntariat sunt preocupați de ceilalți din jurul lor, sunt oameni altruiști care doresc să împartă câte puțin din timpul lor liber cu ceilalți. Însă nu doar acestea sunt motivațiile din spatele pasiunii oamenilor pentru voluntariat. Considerăm că, în viitor, voluntariatul va avea o şi mai mare popularitate din două mari motive:

a. nevoia oamenilor de conştientizare şi afirmare a unui ţel/scop spiritual şi social. Dacă acum 100 de ani, un ţel în viaţă îl reprezenta absolvirea unor forme superioare de învăţământ şi accesarea unor slujbe bine plătite, în secolul XXI, educaţia este considerabil mai accesibilă, iar majoritatea sliujbelor (din ţările civilizate au un nivel de remuneraţie suficient). În aceste condiţii, există indivizi tentaţi să se implice în activităţi cu un nivel ridicat de impact social şi, nu în ultimul rând, de risc. Astfel, voluntariatul le poate oferi unora un scop în viaţă, iar altora, o şansă la viaţă;

b. voluntariatul poate fi folositor în state semi-dezvoltate (Europa de Est, unele ţări din America de Sud) în care autorităţile nu se implică suficient în implementarea unor proiecte

[3] Voluntar" înseamnă conform explicațiilor din DEX, – "*care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere*".
[4] În zilele noastre activitatea de voluntariat se desfășoară cel mai frecvent prin intermediul unor organizații nonprofit, în domenii precum asistență socială, protectia omului, medico-sanitar, cultural, științific, umanitar, religios, filantropie, sportiv, fiind reglementată chiar de o lege în vigoare!

importante (de exemplu, în infrastructură, sănătate). Un astfel de caz este România, unde proiecte ambiţioase precum „Primul spital oncologic privat" sau „Magic Home" încearcă compenseze implicarea autorităţilor şi să conştientizeze cu privire la eficienţa proiectelor pe bază de voluntariat, dar şi la incapacitatea autorităţilor de a rezolva în mod eficient probleme sociale de importanţă sistemică.[5]

În această ordine de idei, procesul de incluziune socială se constituie ca un ansamblu de măsuri şi acţiuni multidimensionale din domeniile protecţiei sociale, ocupării forţei de muncă, locuirii, educaţiei, sănătăţii, informării-comunicării, mobilităţii, securităţii, justiţiei şi culturii, destinate combaterii excluziunii sociale şi asigurării participării active a persoanelor la toate aspectele economice, sociale, culturale şi politice ale societăţii. (conform art. 6 lit. cc) din Legea nr. 292/2011 - Legea asistenţei sociale).

Incluziunea socială presupune respectarea statutului și drepturilor tuturor oamenilor dintr-o societate, care trebuie să aibă oportunitatea de a participa în mod relevant la viața acesteia și de a se bucura de un tratament egal cu ceilalți. Termenul „ incluziune" se află într-o strânsă legătură cu respectul nu numai pentru diversitate ci și pentru nevoile frecvente ale fiecarei persoane.

Voluntariatul este un mod de incluziune şi coeziune socială. Contribuie la crearea unei societăţi coerente, cu legături bazate pe încredere şi solidaritate, şi prin aceasta, la crearea de capital social. Este o sursă puternică de reconciliere şi reconstrucţie. Voluntariatul joacă un rol important în identificarea de soluţii pentru problemele societăţii. Pentru a putea vorbi despre incluziunea socială în țara noastră este primordial să existe un obiectiv fundamental în acest sens. În atingerea acestui deziderat este impetuos necesar să existe parteneriate între guvern, organizații non-guvernamentale, instituții de învățământ și voluntari. Aceștia din urmă pot fi considerați treapta finală spre accederea spre un viitor normal în care fiecare persoană poate contribui activ la dezvoltarea societății.

Voluntariatul ne ajută să creionăm lumea prin ochii celorlalţi, să înțelegem și să observăm limitele incorecte pe care societatea le impune unora dintre membrii ei. Cu siguranță putem deveni mai solidari şi mai toleranți, dar şi mai conștient de limitele societăţii noastre. Voluntariatul are extraordinare valenţe educative, fiind o formă de învăţare prin acţiune practică, care poate genera dobândirea de cunoştinţe şi abilităţi. Indiferent că vorbim despre o învăţare inductivă, care porneşte de la situaţii generale, sau de la cunoştinţe teoretice, care sunt apoi translatate în activităţi practice

[5] Astfel, „Primul spital oncologic privat" şi „Magic Home" aduc o rază de lumină în viaţa bolnavilor de cancer, iar fundaţia "Salvează o inimă" strange bani pentru diverse cause umanitare.

specifice, fie că vorbim despre o învăţare deductivă, care porneşte de la exemple particulare pe care apoi le translatează în norme generale sau în concepte teoretice, voluntariatul este o metodă potrivită de a învăţa.[6]

Valoarea voluntariatului este indiscutabilă, fiind una dintre sursele in care iti poti dezvolta abilitatile conversationale, poti cunoaste oameni noi si, in plus, poti participa la diferite evenimente care te vor ajuta sa iti imbogatesti cultura generala. Este nevoie doar de voință și implicare, de dragoste pentru semeni, de respect, întrajutorare. Toţi avem cel puţin un lucru la care ne pricepem suficient de bine; aşadar, toţi avem ceva de pus în folosul unei persoane care are nevoie de ajutor, în folosul străzii, al cartierului sau oraşului în care trăim sau în folosul comunităţii în general.[7]

În încheiere, putem afirma că voluntariatul reprezintă unul dintre cele mai mari câştiguri ale societăţii actuale prin impactul, anvergura şi puterea de propagare în contextul societăţii informaţionale. Este la aprecierea fiecărui individ să facă acest lucru însă cu siguranță cea mai mare împlinire va fi starea de bine și împlinire sufletească. Nimic nu poate fi mai profund ca bucuria pictată în culori pastelate pe chipurilor celor aflați în impas!

Surse bibliografice:

- www.voluntareuropean.ro
- www.birouldeconsiliere.ro
- www.anpcdefp.ro
- www.asociațiaevolve.ro

[6] Nefiind un proces rigid şi formalizat, voluntariatul are farmecul flexibilităţii şi al alegerii libere a voluntarului cu privire la majoritatea caracteristicilor activităţii sale, ceea ce îl face atractiv, învăţarea fiind un efect al implicării, şi nu un scop în sine al acesteia.

[7] Așa cum spunea Mahatma Ghandi: „Pentru că dacă aşteptăm să trăim într-o lume mai bună trebuie să contribuim la crearea ei. Pentru a fi schimbarea pe care ne-o dorim în lume."

Voluntariatul - calea de a dezvolta competențele sociale și civice

Prof. IANCU ELENA GINA
Șc. Gim. „Prof. M. Sîmbotin" Cârligele, jud. Vrancea

Programul nostru din viața de zi cu zi se derulează în ritm alert şi, în contextul acesta, poate fi greu să încercăm să găsim timp pentru activităţi în folosul altora, pentru acţiuni de voluntariat. În ciuda acestui fapt, beneficiile muncii caritabile sunt multe şi nebănuite: nu numai că ne ajută pe noi,dar și pe familia și comunitatea din care facem parte. Ne pot facilita dobândirea de abilități și prieteni noi și chiar pot influența avansarea in carieră!

Unul dintre cele mai cunoscute avantaje ale voluntariatului este impactul pe care îl produce asupra comunității. Este unul dintre cele mai bune moduri de a ne face noi prieteni. Putem intra în contact cu oameni noi, care au inițiativă, valori și spirit civic și interese comune cu ale noastre. Faptul că suntem nevoiți să lucrăm cu oameni care nu sunt pe aceeaşi lungime de undă cu noi, ,ne face să ne îmbunătățim abilităţile sociale, devenim altruiști și ne învață arta compromisului și a diplomație**i,** deprinderi care se dobândesc greu, dar care, în același timp, sunt extrem de utile în viață. Munca în echipă ne va uni cu siguranţă!

Voluntariatul în familie este una dintre cele mai benefice experiențe de care putem avea parte,deoarece absolut toți membrii au de câștigat. Copiii învață de la părinți,și nu oricum, ci prin puterea exemplului, iar adulții învață și ei de la copii, redescoperind astfel entuziasmul, lipsa totală a reticenței și bucuria descoperirii lucrurilor noi. Munca împreună întărește și reface legături și creează o atmosferă ideală, în perfectă armonie cu valorile și comuniunea din interiorul unei familii.

Încrederea in sine creşte atunci când facem muncă non-profit! Binele pe care îl facem pentru ceilalți,pentru comunitate ne dă automat un sentiment de împlinire și de satisfacție interioară, iar munca în echipă și în cadru organizat ne creează un sentiment de apartenență, de mândrie și identitate. Toate acestea ne ajută să avem o abordare pozitivă asupra vieții și o stare generală de bine, astfel încât ne vom putea concentra mai bine pe viitoarele noastre obiective.

Voluntariatul combate cu succes depresia și anxietatea, reducându-le totodată și riscul de apariție! Un factor cheie care declanșează depresia este izolarea socială. Munca voluntară ne menține în contact permanent cu ceilalți și ne ajută să ne formăm un sistem solid de susținere, care ne protejează de stres și de depresie atunci când trecem prin situații dificile.

Şi nu în ultimul rând, voluntariatul ne ajută să ne menţinem în formă, fiind bun pentru sănătate la orice vârstă. Studiile de specialitate atestă că cei care practică activităţi de acest fel au o

rată a mortalităţii mai mică decât cei care nu o fac, au mai puţine boli de inimă şi simptome de durere cronică.

Dacă ne gândim la o nouă carieră, voluntariatul ne poate ajuta să ne mărim experienţa în aria noastră de interes şi să cunoaștem oameni noi din domeniu. De asemenea, ne ajută să dobândim noi abilităţi utile la serviciu, precum munca în echipă, comunicarea, capacitatea de rezolvare a problemelor şi provocărilor noi apărute, planificarea proiectelor. În concluzie , ne vom simţi mult mai confortabil folosindu-ne aceste capacităţi la locul de muncă odată ce le-am exersat mai întâi într-o poziţie de voluntariat.

Vom avea o experienţă mai intensă dacă legăm voluntariatul de pasiunile şi hobby-urile pe care le avem deja. În felul acesta, ne vom şi distra muncind, şi vom şi munci mai bine pentru că munca pe care o depunem ne aduce mai aproape de lucrurile care ne fac plăcere.

Deşi voluntariatul ne poate ajuta să ne dezvoltăm o plajă largă de capacităti, de la abilităţi sociale şi psihologice la cunoştiinţe despre artă, cultura şi religie, ca să facem un bine nu avem nevoie decât de 3 lucruri: *o minte deschisă, disponibilitatea de a face orice este nevoie în acel moment şi o atitudine pozitivă asupra vieţii!*

Adevărata motivaţie a unui voluntar adevărat este dorinţa sinceră de a face un bine, de a contribui cu ceva la comunitatea din care face parte şi de a-şi aduce contribuţia la schimbarea lumii!

Voluntariatul - o unealtă valoroasă

Prof. Inv.Preșc. Vișan Cristina
G.P.P. NR 47 Ploiești

Voluntariatul este o unealtă valoroasă, cu beneficii dovedite cu privire la incluziunea socială a tinerilor reprezentanți ai grupurilor vulnerabile. Dacă este bine structurat, voluntariatul oferă oportunități pentru tineri de a-și găsi ieșirea din excluziune, oferindu-le șansa de a participa activ și de a contribui în comunitățile lor. Contribuția voluntariatului la dezvoltarea socială a comunităților noastre, pentru a se asigura că fiecare persoană, indiferent de mediul său, are drepturi, responsabilități și joacă un rol activ, reprezintă un deziderat la care diferite organizații care implică voluntari în munca lor, pot contribui, dezvoltând șanse pentru tinerii care reprezintă grupurile vulnerabile. Totuși, acest lucru poate fi dificil, ca urmare a lipsei de experiență a coordonatorilor cu acest grup țintă, dar și pentru că voluntariatul nu este o practică foarte întâlnită în rândul tinerilor vulnerabili.

Orice grup dornic să implice voluntari vulnerabili în activitățile sale, ar trebui să știe că există obstacole și provocări care pot apărea în activități. Conștientizarea lor și înțelegerea metodelor prin care aceste probleme pot fi depășite sunt esențiale, înainte ca grupul să decidă să-și extindă oportunitățile către grupurile vulnerabile. Conform „Voluntariatul incluziv - Recomandări pentru coordonatorii de voluntari cu privire la dezvoltarea unui program de voluntariat mai incluzivi", majoritatea provocărilor cu care se confruntă organizațiile se referă la:

- Lipsa de experiență în lucrul cu un anumit grup, și astfel temerea de a-i implica în voluntariat ;
- Lipsa uneltelor și instrumentelor specifice și a echipamentului specializat necesar lucrului cu voluntarii ;
- Lipsa procedurilor personalizate necesare lucrului cu voluntarii vulnerabili ;
- Îngrijorarea că managementul acestor voluntari ar fi mai dificil și mai consumator de timp.

Depășirea acestor provocări și bariere necesită ca grupurile să fie dispuse să investească timp și energie în instruirea și antrenarea personalului cu privire la managementul voluntarilor aparținând diverselor grupuri vulnerabile, înțelegând totodată că tot acest efort merită.

Dezvoltarea oportunităților de voluntariat incluziv nu se referă doar la provocări și bariere, conform explicațiilor din publicația „Pot să fac voluntariat - un ghid de implicare a tinerilor cu dizabilități în voluntariat.” Dedicarea și munca grea investite în asta se vor dovedi benefice în feluri care sunt uneori dificil de prevăzut, la început. Totuși, există beneficii clare ale implicării voluntarilor vulnerabili:

- Dezvoltarea competențelor noi ale personalului, altor voluntari și coordonatori implicați în proces;
- Adoptarea unei atitudini mai deschise față de voluntarii din grupuri vulnerabile;
- Creșterea motivației voluntarilor, datorită unei atitudini deschise și incluzive promovate în organizație ;
- Creșterea calității serviciilor prin implicarea voluntarilor care au fost inițial beneficiari și au o înțelegere mai bună a provocărilor cu care se confruntă persoanele din grupuri vulnerabile.

Voluntariatul, cea mai importantă sursă de bine

Prof. înv. preșcolar STUPARU ALINA-NICOLETA
GPP „LICURICI", localiatea OVIDIU, Județul CONSTANȚA

Voluntariatul poate fi definit ca fiind o activitate în folosul altor persoane sau a societății, realizată în mod voit, fără a fi impusă și fără vreun beneficiu financiar sau material individual, motivată fiind de valori personale, de acumularea de experiență, de mediul social sau de alte motivații intrinseci.

Fenomenul voluntariatului are o incidență mai redusă în țările ex-comuniste comparativ cu țările dezvoltate, discrepanțele fiind explicate de tradițiile culturale, efectul globalizării și istoricul economic. Cu toate acestea, în general, s-a înregistrat un trend ascendent în ceea ce privește numărul de voluntari activi din Uniunea Europeană pe parcursul ultimilor zece ani. Astfel, dacă în Austria, Olanda, Suedia și Marea Britanie un procentaj ridicat al adulților este implicat în acțiuni de voluntariat, în România, Polonia, Portugalia și alte țări, doar 10-19% dintre adulți sunt implicați în acest tip de activitate.

În România sunt active 90.984 de organizații nonprofit, dintre care asociații și fundații, 56.356 (Anuarul Statistic, 2015). Vameșu și Lambru susțin că organizațiile nonprofit implică în medie un număr de 15 voluntari/organizație/an la nivel național. Încă din anul 2014 se remarcă o dinamică ridicată a sectorului nonprofit în contextul unei societăți civile mai implicate, mai consolidată. Un pas important realizat la nivel național în privința voluntariatului este promulgarea Legii 78/2014, care aduce clarificări și norme în privința definirii, clasificării aspectelor contractuale și organizației gazdă. Intensificarea comunicării prin rețelele de socializare în condițiile situației politico-sociale actuale, ajută la creșterea implicării tinerilor în societate, exprimarea lor liberă și apariția inițiativelor informale. În acest fel este încurajat sectorul nonprofit, cu precădere organizațiile nonprofit private implicate în susținerea diferitelor cauze și scopuri cu care segmentul demografic al tinerilor rezonează.

Satisfacția voluntarilor reprezintă un sentiment pozitiv cu privire la experiența din cadrul organizației. Pe de altă parte, angajamentul organizațional reprezintă un sentiment de loialitate și de identificare cu valorile organizației în măsura în care voluntarul nu dorește să părăsească organizația. Astfel, pentru satisfacție și angajament organizațional ridicat și scăzut, se disting patru categorii: voluntarii entuziaști, voluntarii cu un aport susținut, voluntarii nemotivați și voluntarii cu intenție ridicată de a părăsi organizația.

Voluntarii entuziaști reprezintă categoria de voluntari cu o prezență redusă, motivată de experiențe ce presupun un grad ridicat de implicare fizică sau emoțională, precum activități de urgență, activități de context, evenimente la nivel național etc. Acești voluntari sunt foarte satisfăcuți de activitățile derulate în cadrul organizațiilor, însă nu prezintă un angajament organizațional constant și pe termen lung, ceea ce poate prezenta un dezavantaj pentru organizație, care va fi nevoită să creeze oportunități speciale și mesaje de impact pentru atragerea din nou a acestor voluntari.

Voluntarii cu aport susținut reprezintă categoria de voluntari ce contribuie în mod real la sustenabilitatea organizației nonprofit. Menținerea voluntarilor pe termen lung este deziderатul managementului organizații nonprofit. Uneori, indivizii se implică în acțiuni de voluntariat în cadrul unei organizații datorită unui simț al datoriei, deoarece au primit sprijin sau un membru al familiei a fost sprijinit de organizație. În acest sens, persoanele implicate simt să recompenseze beneficiul primit cu ore de muncă.

Voluntarii nemotivați nu sunt în mod necesar atrași de valorile organizației și nici nu prezintă un nivel ridicat de satisfacție în ceea ce privește activitatea organizației. Managementul organizației poate însă arăta apreciere pentru angajamentul susținut prin adresarea mulțumirilor publice acestor voluntari, oferirea de diplome de participare sau a altor forme de recompense.

Voluntarii cu intenție ridicată de a părăsi organizația necesită sprijin, instruire și recompensare pentru activitatea lor. De asemenea, necesită o atenție deosebită din partea conducerii, întrucât voluntarii care vor părăsi organizația datorită diferenței între mesajul comunicării și natura activității, experiențelor negative, a lipsei de sprijin sau a eticii din cadrul organizației, vor comunica mai departe despre experiența lor negativă cu organizația.

Există mai mulți factori de influență ai comportamentului de voluntariat, și anume: factori demografici, factori psihologici, factori sociali și factori contextuali.

Factorii demografici analizați sunt genul, vârsta, ocupația, nivelul educației și venitul. Săveanu subliniază, în studiul participării comunitare, că unul dintre factorii cel mai des identificați care implică participarea în organizații nonprofit este statusul socio-economic evaluat prin Modelul SES. Modelul SES prezintă un set de factori socio-economici de influență în participarea comunitară, aceasta incluzând participarea voluntară. Modelul are în vedere analiza nivelului educațional, a veniturilor, a genului și a vârstei. Evaluarea prin Modelului SES arată că persoanele

cu nivelul educațional ridicat, angajate și cu veniturile mai mari sunt mai implicate în acțiuni de voluntariat.

Factorii psihologici analizați sunt identificarea, trăsăturile prosociale de personalitate, motivațiile și valorile. Comportamentul voluntarului în timpul experienței de voluntariat, dar și în etapa consecinței (durata serviciului de voluntariat) sunt însă afectate de antecedente. Astfel, personalitatea orientată spre ajutorare influențează direct conform autorilor satisfacția voluntarilor, iar motivațiile voluntarilor durata serviciului.

Factorii sociali de influență ai comportamentului de voluntariat identificați în cercetarea comportamentului voluntarilor sunt: religia și comunitatea religioasă, familia, susținerea angajaților și a celorlalți voluntari și experiențele cu beneficiarii. Acești factori au un rol semnificativ în desfășurarea activităților de voluntariat. Un studiu realizat în 1999 de Independent Sector arată că prietenii (50%), comunitatea bisericească sau apartenența la sinagogă (32%), membri ai familiei (19%), prieteni sau colegi de la locul de muncă (12%) sunt cei care au prezentat celor intervievați un număr ridicat de persoane, oportunitățile de voluntariat. În anul 2004, Martinez și McMullin identifică printre factorii de influență ai implicării voluntare rețele sociale, angajamentele în competiție, schimbările stilului de viață, dorința de dezvoltare personală și credința.

Factorii contextuali în studiul voluntariatului sunt: disponibilitatea, oportunitatea de a-și îmbunătății abilitățile, timpul și oportunitatea costului. Acești factori au rolul de a facilita sau împiedica activitatea voluntarului. De asemenea, factorii care constituie obstacole pot influența negativ satisfacția, iar cei care facilitează activitatea pot contribui la satisfacția voluntarilor.

Valoarea socială a voluntariatului. Orice implicare în activităţi de voluntariat implică o formă de învăţare socială, chiar dacă de multe ori aceasta nu este conştientizată. Implicarea în activităţi de voluntariat dezvoltă o serie de abilităţi şi competenţe sociale, cum ar fi: solidaritatea, toleranţa, încrederea, spiritul civic şi responsabilitatea socială. Voluntariatul te transformă într-o persoană conştientă de mult mai multe aspecte ale lumii din jurul tău pe care în mod curent nu le vezi pentru că, aparent, nu ai nicio legătură directă cu ele.

Implicarea într-un program de voluntariat te poate ajuta să te descoperi pe tine, să tinzi către idealuri, să te dedici şi să progresezi. Fiind într-o armonie cu tine însuţi, vei vedea lumea cu alţi ochi. Te dezvolţi într-un mediu neconvenţional, alături de oameni energici şi creativi, îţi îmbunătăţeşti aptitudinile, înveţi să analizezi într-un mod critic lucrurile, realitatea capătă alt sens.

În activitatea de voluntariat cunoaştem oameni diverşi, din alte categorii sociale decât cele cu care interacţionăm în mod curent, devenim membri ai unor grupuri sociale diferite, care nu sunt în mod necesar intersectate, devenind un punct de legătură într-o multitudine de reţele interconectate care ne influenţează şi pe care le influenţăm, în cadrul cărora dezvoltăm relaţii bazate pe încredere reciprocă şi împreună cu care devenim parte a unei acţiuni colective – activitatea de voluntariat – care duce la atingerea unui beneficiu comun, respectiv rezultatul acţiunii de voluntariat pe de o parte şi valoarea dobândită de fiecare dintre cei implicaţi la nivel individual, pe de altă parte. Existenţa şi densitatea capitalului social sunt unul dintre factorii de succes în dezvoltarea comunităţilor, iar voluntariatul este un excelent instrument de dezvoltare a capitalului social în orice tip de comunitate.

Voluntariatul trebuie să fie practicat măcar o dată în viață pentru că experienţa voluntariatului e de departe o întâmplare de care îţi vei aminti cu drag mulţi ani. Te bucuri de oportunitatea de a-ţi pune în practică propriile proiecte, ai ocazia de a-i sprijini pe cei din jurul tău, interacţionezi cu persoane cu care vei putea să dezbaţi teme de interes şi participi la evenimente importante. În plus, îţi creezi relaţii, conexiuni şi asta te va ajuta enorm. Pe lângă asta, colecţionezi amintiri, zâmbete şi clipe memorabile.

BIBLIOGRAFIE

1. Juganu, S., (2013), *Ghidul tânărului voluntar,* Editura Virtuală, Cluj Napoca.
2. Legea 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România. Disponibil pe Internet: http://www.dreptonline.ro/legislatie/legea_78_2014_reglementare_activitate_voluntariat.php
3. Rozeboom, L., (2006), *Motivations And Barriers: Volunteerism In Rural Non-Profit Societies*, Royal Roads University.
4. Săveanu, T. G., (2014), *Forme de participare la viață comunității, complementaritate sau opoziție?*, Presa Universitară Cluj, ISBN: 978-973-595-662-2.
5. Șimon, M-C, (2017), *Voluntariatul în domeniul social*, Editura Institutul European
6. Voicu, B., Voicu M., (2009) Volunteers și volunteering in Central și Eastern Europe, The Research Institute for Quality of Life, Romanian Academy of Science, România.
7. Wymer, W., (2010) The Implications of Sex Differences on Volunteer Preferences, Voluntas, International Society for Third-Sector Research and The John's Hopkins University.

Acţiuni de voluntariat în cadrul Strategiei Naţionale de Acţiune Comunitară (S.N.A.C.)

prof. Cristina Ioana Ionescu
Liceul Tehnologic "Lazăr Edeleanu", Municipiul Ploieşti

A desfăşura activităţi de voluntariat nu ar trebui să fie un proces greu, pentru că voluntariatul, în sine, este ceva ce faci din suflet, iar atunci când dăruieşti, te bucuri; satisfacţia cea mai mare este exact aceea a acţiunii derulate şi nicidecum a obţinerii unor trofee, sau certificate. De aceea, trăiesc cu convingerea că acţiunile cele mai benefice de voluntariat sunt cele discrete, pe care le facem fără să ne ştie nimeni, doar din nevoia de a ne simţi noi bine făcând bine. Dicţionarul Explicativ al Limbii Române defineşte acţiunea de voluntariat ca pe o activitate desfăşurată în folosul altor persoane, sau al societăţii fără a urmări un câştig material. Din această perspectivă, am putea include în activităţile de voluntariat o multitudine de iniţiative pe care le derulăm, ca profesori, dar mai ales ca profesori diriginţi, de exemplu vizitele la domiciliu ale elevilor bolnavi, sau orele petrecute ascultând şi încercând să rezolvăm problemele lor personale, sau darurile materiale pe care le facem celor nevoiaşi, din dorinţa exclusivă de a îi ajuta.

Voluntariatul, ca iniţiativă de grup, este o activitate mai dificil de realizat, mai ales în calitate de coordonator al unor elevi, care trebuie îndrumaţi şi canalizaţi spre atingerea unor obiective realiste. Entuziasmul specific adolescenţilor îi face pe aceştia să fie foarte dorinici de implicare în ajutarea celorlalţi, înclinaţie care poate fi, iniţial, canalizată în ajutarea celor apropiaţi, de exemplu a colegilor de clasă. Unii sunt satisfăcuţi cu aceste gesturi mici, alţii însă simt nevoia să se implice mai mult. Dintre aceştia, unii aleg să devină ajutoare voluntare la casele de copii din zonă şi nu de puţine ori am aflat cu plăcută surprindere, că sunt mulţi elevi care se duc săptămânal să facă temele cu copiii orfani. Există însă şi o altă categorie, aceea a dornicilor de activităţi caritabile, dar care nu ştiu ce ar trebui să facă. Ei sunt la fel de bine intenţionaţi ca şi alţi doritori de a face bine, dar le lispeşte propria iniţiativă. Pentru ei, rolul coordonatorului este esenţial, ei devenind doar cei care execută cu plăcere sarcinile date şi se simt bine pentru că pot şi ei să facă bine altora.

Derularea unor activităţi cu elevii voluntari în cadrul Strategiei Naţionale de Acţiune Comunitară implică o activitate laborioasă, care are ca etape acceptarea şcolii ca membru participant şi aprobarea unui plan de acţiune anual, care trebuie derulat la şcoli partenere în care învaţă copii cu dizabilităţi mentale, dar şi psiho-motorii.

Strategia Naţională de Acţiune Comunitară a fost lansată la 7 aprilie 2004 la Palatul Parlamentului, în cadrul unei conferinţe naţionale, iar în primul său an de funcţionare, anul şcolar 2004-2005, Ministerul Educaţiei, Cercetării şi Tineretului a implementat Strategia Naţională de Acţiune Comunitară în 416 licee din toate judeţele ţării cu participarea a 22.500 voluntari.

Strategia Națională de Acţiune Comunitară este o activitate de voluntariat desfăşurată de elevi, sub îndrumarea cadrelor didactice, în comunităţile locale, pentru a facilita integrarea socială a tuturor persoanelor cu dizabilităţi. Primul pas presupune stabilirea unei legături între licee, pe de o parte, şi şcoli speciale, sau centre de plasament, pe de altă parte, promovându-se astfel principiul şanselor egale pentru toţi membrii comunităţii, al participării la o viaţă normală a comunităţii, al respectului reciproc şi al valorizării potenţialului fiecărei persoane. Unul dintre principalele obiective ale acestor activităţi este încurajarea elevilor, studenţilor şi cadrelor didactice pentru a se dedica activităţilor desfăşurate cu persoanele aflate în dificultate.

Pentru ca o unitate de învăţământ să devină colaborator SNAC trebuie să existe în respectiva şcoală un coordonator numit prin decizie, de către director. În fiecare unitate de învăţământ se organizează grupe de voluntari. Grupele de voluntari se constituie din 20-30 voluntari care pot fi: de la aceeaşi clasă, de la clase diferite de pe acelaşi nivel, de la clase diferite de pe niveluri diferite. Un profesor coordonator poate coordona una sau mai multe grupe de voluntari. Apoi coordonatorul ia legătura cu şcolile, sau cu centrele la care se doreşte implementarea activităţilor şi obţine acordul directorului unităţii respective, stabilind, de comun acord cu acesta, tipul activităţilor şi grupele, sau clasele la care vor fi ele desfăşurate. Aceste activităţi trebuie desfăşurate lunar, pe baza unei documentaţii riguroase, care include: aprobarea desfăşurării activităţii, respectiv prezentarea planului de lecţie directorului unităţii care primeşte voluntarii, apoi aprobarea deplasării cu elevii voluntari, care include documentele specifice oricărei deplasări cu elevii. De asemenea, activitatea în sine este urmată de un raport de activitate, supus la rândul lui aprobării, iar la finalul fiecărui an şcolar se realizează o prezentare centralizată a tuturor activităţilor. Ca recunoaştere, la nivel naţional, a importanţei sociale a activităţii desfăşurate, voluntarilor (cadre didactice şi elevi/studenţi) li se acordă certificate şi diplome: certificat de voluntar care să ateste activitatea copilului/tânărului în domeniul social - pentru elevii/studenţii voluntari, semnat de coordonatorul din unitatea de învăţământ pe care o frecventează; certificat de coordonator semnat de inspectorul şcolar general, coordonatorul de la nivel judeţean şi directorul unităţii de învăţământ (de masă sau special) - pentru cadrele didactice implicate; certificat de coordonator semnat de rectorul universităţii pentru cadrele didactice universitare implicate.

Liceul nostru colaborează cu SNAC din anul şcolar 2005 – 2006, desfăşurând astfel de activităţi anual la două dintre şcolile speciale din judeţ. Anual există profesori doritori să devină coordonatori SNAC, care preferă să îşi formeze echipa de elevi voluntari din clasa la care sunt diriginţi. În anul şcolar precedent am organizat două astfel de activităţi, în care au fost implicaţi 20 de elevi, pe care i-am împărţit în două grupe. Prima grupă a lucrat cu elevii cu nevoi speciale de la o şcoală pentru elevi cu dizabilităţi pisho - motorii. Tema activităţii a fost „Bogăţia toamnei", iar elevii au creat materiale atractive pentru copiii cu dizabilităţi (ecusoane, planşe de colorat etc) şi au adus pentru ei fructe de toamnă. Întâlnirea cu micuţii a fost extrem de emoţionantă, mulţi dintre elevii voluntari încercând apoi să păstreze legătura cu aceştia, lucru care a fost posibil doar în cazul acelora pentru care şi-au dat acordul părinţii. Cea de-a doua grupă de elevi voluntari a lucrat cu elevii de la un centru pentru copii cu nevoi speciale din altă localitate, unde s-au derulat activităţi specifice sărbătorilor de iarnă (crearea de oramente, momente artistice etc). Elevii voluntari au fost deosebit de impresionaţi de nevoia de afectivitiate a copiilor pe care i-au întâlnit în cadrul activităţii, orele următoare de dirigenţie fiind pentru ei un prilej de împărtăşire cu ceilalţi elevi ai clasei a experienţei avute.

An de an elevii voluntari transmit experienţelor lor altora, încurajând astfel dorinţa de a face bine şi contribuind la organizarea unor noi grupe de voluntari care să participe la activităţile de binefacere organizate.

Voluntariatul o componentă important a educației pentru viitor

Prof. Anca Popescu
Școala Gimnazială *Basarab I*

În Legea voluntariatului din 2014, voluntariatul este definit ca *participarea voluntarului persoană fizică la activităţi de interes public desfăşurate în folosul altor persoane sau al societăţii, organizate de către persoane juridice de drept public sau de drept privat, fără remuneraţie, individual sau în grup.*

În România, activitatea de voluntariat a început să se dezvolte, după revoluție, când organizații internaționale de renume *Peace Corps* și *Voluntary Service Overseas* și-au extins activitatea și în țara noastră. Ulterior, organizații precum *World Vision, Habitat for Humanity*, și-au creat filiale în România. Dar voluntariatul a început să prindă cu adevărat contur atunci când organizațiile au început să dezvolte centre locale, implicând comunitatea în desfășurarea activităților de voluntariat.

Începând cu anul 2000, în România se aniversează ***Ziua Internaţională a Voluntarilor*** **pe 5 Decembrie.** Anul 2011 a fost declarat **Anul European al Voluntariatului.**

De ce voluntariat?

Voluntarii sunt persoane inimoase, ce doresc să se implice în comunitate, să sprijine pe cei în nevoie, să ajute dezvoltarea unor proiecte, la care, de multe ori, autoritățile *uită* să pună umărul. Voluntariatul este, în general, apanajul tinerilor, dar există și voluntari trecuți de o anumită vârstă, care funcționează, în diferite domenii. Aceștia desfășoară activități de mediu, activități de amenajare a spațiilor publice, de renovare a locuințelor, activități în căminele pentru bătrâni sau se deplasează ca pompieri voluntari, la locul incendiilor. Nu de puține ori, în caz de dezastre, s-a intervenit cu ajutorul voluntarilor pentru a salva persoane și bunuri.

Acești oameni sunt un exemplu în comunitățile în care acționează.

Voluntariatul aduce nu numai beneficii comunității, dar este important pentru dezvoltarea personală. Astfel, când faci voluntariat, ai ocazia să:

- Cunoști persoane ce cred în aceleași idei, care doresc să ajute. Acestea îți pot deveni prieteni.
- Te responsabilizezi. Înveți să-ți gestionezi timpul, să fii organizat, să lucrezi în echipă, să comunici și să îi asculți pe ceilalți. În felul acesta îți formezi abilități și competențe utile în meseria pe care o practici sau pe care o vei practica.
- Lupți pentru o idee, faci bine celor mai puțin norocoși, ceea ce îți va da sentimentul apartenenței la comunitate. Vei căpăta încredere în tine, vei fi mai puternic și mai sănătos, deoarece sentimentul de utilitate va reduce stresul.

- Descoperi lumea din jur, deconectându-te de la propriile probleme. De asemenea, vei învăța cum să te protejezi de necazuri (de exemplu dacă vei ajuta victime ale traficului de persoane).
- Corectezi probleme ale societății.

De ce nu, ai putea schimba în bine, lumea!

Când poți începe ?

Oricând atunci când ești pregătit și dorești să ajuți. Poți fi voluntar, încă de pe băncile școlii. Cadrele didactice au un rol esențial în formarea gustului pentru implicare, în modelarea voluntarului adult. Pornind de la acțiuni cu rol educativ precum cele de ecologizare în curtea școlii, parcuri, colectare selectivă a deșeurilor, plantare de flori, arbori, de informare a comunității și până la organizarea unor spectacole caritabile, toate au rolul de a modela abilități, de a genera comportamente la copiii care vor ajunge să prindă gustul voluntariatului. Iar toate aceste activități vor fi utile și la completarea CV-ului candidatului la burse școlare, mai ales pentru a studia peste hotare.

Ce poți face?

Cadrele didactice pot organiza cu elevii, acțiuni, pe diferite domenii:

A. Voluntariat pentru mediu

1. Curățenie în comunitate, în parcuri, în zona școlii;
2. Confecționarea / Instalarea unor recipiente speciale pentru colectare selectivă;
3. Plantarea de flori, arbori, în grădina școlii, în jardinierele din clasă, în parcuri sau pe terenuri ce aparțin Ocolului Silvic;
4. Realizarea de pliante, fluturași cu conținut tematic pentru informarea și educarea comunității cu privire la comportamentul responsabil pentru mediu;
5. Jocuri tematice unde elevii de vârstă mai mare îi pot învăța pe cei mici despre mediul înconjurător;
6. Organizarea unor competiții în cadrul cărora vor fi promovate comportamente sănătoase: mișcare, mers pe jos, mersul cu bicicleta, economisirea resurselor naturale etc.
7. Întâlniri cu reprezentanții autorității locale, cu diferite asociații pentru a le comunica idei de protecție a mediului;

B. Activități de mentorat:

1. Sprijin acordat la lecții, elevilor cu probleme la învățătură;

2. Desfășurarea unor activități practice pentru înțelegerea conținuturilor: vizite la muzeu, vizionarea unor expoziții etc.

3. Organizarea unei biblioteci prin colectarea cărților de la donatori;

4. Organizarea unor proiecte în cadrul cărora, cei mici să învețe prin joc;

5. Supravegherea lecțiilor copiilor ai căror părinți sunt plecați în străinătate, la muncă;

6. Sprijin acordat copiilor care au dificultăți de a se acomoda la nivel de clasă, școală, prin organizarea de activități de timp liber, în cadrul cărora vor avea ocazia să socializeze;

7. Pregătirea materiei cu elevii în vederea obținerii de rezultate bune la examene.

C. **Voluntariat în cartier:**

1. Îngrijirea spațiilor verzi și a locurilor de joacă;
2. Ajutorarea persoanelor vârstnice care se deplasează cu greutate ex: mici cumpărături, sprijin acordat la traversarea străzii, copiii pot ține companie bătrânilor în cadrul unui program: ex. Nepoți pentru bunici;
3. Sprijin acordat autorităților pentru marcarea trecerilor de pietoni sau la vopsirea panourilor de afișaj;
4. Informarea autorităților locale cu privire la problemele locuitorilor din cartier;
5. Instalarea panourilor, indicatoarelor în vederea informării / educării cetățenilor;

D. Voluntariat pentru oamenii sărmani:

1. Derularea unor campanii de colectare / donare de haine, jucării, rechizite, alimente**;**

2. Organizarea spectacolelor cu strângere de fonduri pentru sprijinirea acestor persoane**.**

E. Voluntariat pentru animale:

1. Desfășurarea unor campanii care să conducă la adoptarea animalelor fără stapân;
2. Donarea de mâncare pentru hrănirea animalelor din adăposturi;
3. Organizarea unor programe cu rol educativ care să conducă la schimbarea atitudinii față de animalele fără stăpân, astfel ca acestea să nu mai fie lovite sau omorâte.

Activități de voluntariat cu elevii Școlii Gimnaziale *Basarab I*, Curtea de Argeș:

- Plantare de flori, arbori, acțiuni de ecologizare (unele dintre acestea în cadrul unor proiecte naționale precum *Let s Do It, Romania!*) ;
- Îngrijirea puieților în pepiniera Dobroț, în parteneriat cu Ocolul Silvic Curtea de Argeș;
- Colectare selectivă, în școală, a deșeurilor reciclabile: DEEE, plastic, hîrtie, aluminiu – activitate permanentă;
- Informarea comunității și responsabilizarea acesteia: afișe și desene ce au fost lipite pe panourile de afișaj din municipiu, cu privire la curățenie, debarasare de deșeuri, colectare selectivă;
- Concursuri și drumeții pentru promovarea conceptului de viață sănătoasă;
- Campanii cu donare de rechizite, jucării, haine, alimente pentru sprijinirea celor defavorizați;
- Silly Shades – confecționarea de ochelari haioși într-un proiect cu strângere de fonduri pentru copiii cu autism;

- Spectacole oferite beneficiarilor Centrului de Zi Sf. Justinian din Curtea de Argeș cu ocazia sărbătorilor, Zilei Vârstnicilor și zilei de 8 martie;
- Expoziții caritabile, cu vânzare, banii fiind donați beneficiarilor de la Centrul de zi Marina;
- Întâlniri cu veteranii de război cu donare de alimente;
- Instalarea de hrănitoare pentru păsări, pe timp de iarnă;
- Instalarea unor cuiburi artificiale în parcul școlii;
- Lipirea siluetelor de păsări răpitoare, pe geamurile claselor, pentru a preveni lovirea păsărilor, de sticlă.

Rezultate obținute în urma desfășurării activităților extrașcolare, de voluntariat:

- Creșterea vizibilității școlii, în comunitate;
- Sute de elevi implicați de-a lungul anilor, în acțiuni;
- Creșterea nivelului de atractivitate exercitat de unitatea noastră de învățământ;
- Îmbunătățirea rezultatelor școlare;
- Formarea de abilități, modelarea comportamentului;
- Îmbunătățirea comunicării;
- Lărgirea orizontului de cunoaștere;
- Dezvoltarea dorinței de a participa și pe viitor la acțiuni similare;
- Petrecerea timpului liber în mod constructiv;
- Legarea de prietenii, socializarea;
- Întărirea relațiilor interinstituționale;
- Exemplu de bune practici în comunitate.

Drepturile voluntarului

a) dreptul de a desfăşura activitatea de voluntariat în concordanţă cu capacitatea şi disponibilitatea acestuia;
b) dreptul de a solicita organizaţiei-gazdă eliberarea certificatului de voluntariat însoţit de raportul de activitate;
c) dreptul la confidenţialitate şi protecţia datelor personale;
d) dreptul la timp liber corespunzător cu activitatea de voluntariat.

Obligațiile voluntarului

a) obligaţia de a presta o activitate de interes public, fără remuneraţie;
b) obligaţia unei conduite complementare cu obiectivele generale ale voluntariatului – îmbunătăţirea calităţii vieţii şi reducerea sărăciei, dezvoltare sustenabilă, sănătate, prevenirea şi gestionarea efectelor dezastrelor, incluziunea socială şi, totodată, lupta împotriva excluderii sociale şi discriminarea;
c) obligaţia voluntarului de a îndeplini sarcinile prevăzute în fişa de voluntariat, precum şi respectarea instrucţiunilor stipulate în fişa de protecţie a voluntarului;
d) obligaţia de a păstra confidenţialitatea informaţiilor la care are acces în cadrul activităţii de voluntariat, pe perioada desfăşurării contractului de voluntariat şi pe o perioada de 2 ani după încetarea acestuia;

e) obligaţia de a anunţa indisponibilitatea temporară de a presta activitatea de voluntariat în care este implicat.

Voluntariatul înseamnă altruism, punerea în joc a resurselor intelectuale, de energie, a creativității și experienței pe diferite domenii. Voluntariatul în școală este una dintre pietrele de temelie pentru dezvoltarea armonioasă a adultului de mâine. Este totodată modalitatea prin care elevii își pot ocupa în mod constructiv și creativ timpul liber, ceea ce îi ține departe de probleme și de anturaje nefaste.

Siteografie :

https://ec.europa.eu/epale/ro/node/15717

http://www.eliberare.com/2016/11/6-motive-sa-devii-voluntar/

http://www.imparte.ro/Voluntariat/Articole-voluntariat/5-activitati-de-voluntariat-pentru-tineri-275.html

https://legestart.ro/care-sunt-drepturile-si-obligatiile-partilor-contractul-de-voluntariat/

Din bine, binele se naște

Prof. Lutaniuc Maria,
GPN Nr. 8 „Căsuța Poveștilor", Vatra Dornei

Având în vedere data și contextul în care scriu această lucrare consider elementele reale ca suficient exemplu și bibliografie. Încercarea prin care trece lumea în acest moment pot fi un suport educațional pentru viitor luând ca exemplu situații de învățare în ceea ce privește *Domeniul Om și Societate*. Astfel, o întreagă societate trebuie să se mobilizeze și să susțină ceea ce se numește *viață.*

Fiecare persoană care trăiește pe suprafața pământului trebuie să se protejeze de un inamic microscopic și foarte letal. Cei care sunt vulnerabili trebuie protejați de ceilalți care par mai puternici. Având în vedere că este vorba despre o boală foarte periculoasă medicii trebuie protejați pentru a putea acționa în linia întâi. Aceștia trebuie să lucreze ore fără încetare și nu mai au, practic posibilitatea de a merge la caselel lor și de a se îngriji de familii sau de a se îngriji de hrană.

Într-o astfel de situație, din care nu știe nimeni cum și dacă poate ieși, cei care depun un efort fizic suplimentar, se expun unui risc mult mai mare și ajută realmente sunt voluntarii. De ce voluntarii ? Pentru că aceștia nu sunt obligați sau plătiți să acționeze și fac ceea ce trebuie sau ceea ce este necesar din dorința pură de a ajuta.

Voluntariatul nu a fost definit cu adevărat niciodată. Este reglementat ca și acțiune de interes public care se desfășoară din proprie inițiativă de către orice persoană fizică, în folosul altor oameni, în mod gratuit prin *Legea Nr. 339/17 iulie 2006 și 195/2001.*

Voluntariatul este perceput peste tot în lume și ca o oportunitate de dezvoltare personală. Astfel, încercarea zilelor noastre aduce împreună oameni doritori să ajute alți oameni în multiple domenii ca: medicină, asistență socială, servicii de cattering, servicii psiho-sociale.

Cum ar putea cineva ocoli – în aceste zile – orice oportunitate de a-și dezvolta empatia și accepțiunea față de oameni ? Nimeni nu poate face acest lucru. Este binele măsura tuturor lucrurilor ? Da, în măsura în care vine din dragostea față de semeni. Acesta este motorul acțiunii de voluntariat.

Copiii vor învăța mult mai târziu noțiunea teoretică și explicația socială a conceptului, dar putem începe prin a oferi contexte adaptate vârstei și nivelului de înțelegere al acestora. Astfel, chiar în contextul zilelor noastre copilul mic știe că părintele a plecat să facă și să ducă o serie de lucruri necesare și utile unor părinți cu vârste înaintate sau unor vecini ori chiar necunoscuți cărora nu are cine să le distribuie cele necesare.

Iată o situație actuală și concretă de învățare. Mai departe, copilul este într-o experimentare permanentă cu sine și dragostea față de mama și tatăl cărora, voluntar, le va oferi o cană cu apă sau ceai sau pentru care își va face curățenie în spațiul de joacă.

Voluntariatul înseamnă compasiune, dragoste și înțelegere față de aproapele și câștig în sensul cunoașterii și al trăirii spirituale. El reprezintă un element foarte important în dezvoltarea educației și formării profesionale. Educația socială se împlinește prin toleranță, prin spirit de solidaritate și încredere. Copiii învață prin activitățile de voluntariat să se conecteze la nevoile colectivității, să socializeze, să devină utili unui grup, unei comunități, să devină mai umani prin afecțiunea și dragostea îndreptată către oameni.

Acțiunile de voluntariat ale preșcolarilor cuprind o arie destul de restrânsă de acțiune din cauza nivelului lor de vârstă, dar o plajă suficient de mare din punct de vedere teoretic. Acest lucru se suplinește prin abordarea cât mai multor activități de povestire și lecturare a poeziilor cu morală, a imaginilor sugestive cu adulți voluntari sau prin lecturarea poveștilor terapeutice.

Poveștile terapeutice sunt o modalitate potrivită de a transforma lipsa de solidaritate dintr-un grup în stări de acceptiune și prețuire a celuilalt. Acțiunile voluntare pornite din dragoste și respect față de alteritate sunt în stadiu de sămânță la vârsta preșcolară, însă, pe măsură ce copilul înaintează în vârstă și cunoaștere, ele pot deveni un mod de viață.

Ele, poveștile terapeutice, pot fi utilizate simplu prin metoda de povestire adaptată vârstei și nivelului de cunoaștere al copilului sau abordate ca și experimente menite să ofere mai mult decât cuvinte – imagini reale. Astfel, în *Povestea paharului cu apă*, experimentul se dezvoltă simplu, printr-o abordare la îndemâna fiecărui preșcolar dintr-o grupă și a dascălului coordonator. Acesta împarte pahare transparente tuturor copiilor și el ia unul colorat. Pune un bol transparent gol în mijloc, umple paharele tuturor cu apă sau chiar cere unui copil să facă acest lucru, invitându-l voluntar, iar el își umple paharul cu apă colorată și cere tuturor să verse conținutul propriilor pahare în bolul aflat în mijloc. Toți copiii vor executa sarcina apoi vor verifica dacă toți deținătorii de pahare cu conținut au executat sarcina. Vor observa că doar educatoarea nu a executat sarcina cerută și că aceasta, vărsându-și apa colorată din pahar în bol, va colora tot conținutul bolului. De ce ? Pentru că apa din paharul ei a fost colorată. Acest lucru este similar cu lipsa de solidaritate a unui membru al grupului.

Extrapolăm experimentul la comportamentul oamenilor dintr-o comunitate și explicăm că, atunci când fiecare om trebuia să contribuie la îndeplinirea unei sarcini, umplerea unui bol cu apă curată, faptul că un singur membru a procedat diferit nerespectând dorința comună, sarcina a eșuat, apa din bol a fost colorată de un singur pahar.

Odată cu trecerea copiilor către ciclul primar se pot valorifica o serie de alte situații de învățare. Despre exemplele pe care le trăim în această perioadă se va putea vorbi în viitor și oamenii își vor putea învăța copiii, dascălii își vor putea educa școlarii despre certitudinea voluntariatului care s-a manifestat și despre dragostea pe care unii au purtat-o altora.

În școala primară elevii pot fructifica o serie de acțiuni clasice de voluntariat. Acestea pot fi prin vizitarea unor centre de bătrâni sau de copii cu dizabilități, instituționalizați ori familii dezavantajate. Unele acțiuni sunt de dorit încă de la cea mai fragedă vârstă deoarece numai așa se pot transforma în atitudini corecte pentru întreaga viață.

În scrierile Vechiului Testament se specifică aceste acțiuni de binefacere și voluntariat încă din era de dinaintea creștinismului, iar în Noul Testament se prezintă ca deziderat și din punct de vedere spiritual. Astfel, atât comunitatea creștină cât și societatea în general prezintă exemple istorice din perspectiva voluntariatului. Nimic nu este lăsat la voia întâmplării în așa măsură încât doar realizând diferite acțiuni pentru comunitate, pentru oameni și nu numai, poți realiza binele din care binele se naște.

Colaborarea tuturor factorilor umani creează o civilizație în cadrul umanității. Dacă fiecare persoană urmează un cod de condută morală corectă, atunci, fiecare dintre membrii comunității respective vor avea o viață bună și suficientă. Cauzele care conduc la necesitatea voluntariatului sunt multiple și ele pot fi redate copiilor încă de timpuriu pentru ca, mai târziu, să-și amintească și să realizeze acțiuni dezirabile binelui social. Fiecare aspect legat de viața unei persoane sau al unui grup de persoane trebuie susținut de cei care pot, trebuie și sunt pregătiți să facă asta. Dacă bătrânii dintr-o comunitate nu mai pot ieși să-și achiziționeze cele necesare sau nu le mai pot transporta până acasă atunci, ajutorul unui voluntar este o necesitate. Dacă o persoană prezintă anumite dizabilități la diferite nivele, atunci, ajutorul unui specialist în acest sens este bine-venit. Dacă o mamă are nevoie de ajutor în perioada programului de serviciu un voluntar care să stea cu copiii poate fi un mare serviciu.

Acestea sunt doar câteva exemple de bune practici care pot fi abordate în diferite perioade ale vieților noastre. Copiii sunt primii exponenți ai societății de mâine care pot și trebuie să învețe despre acest lucru. Mâine va trebui să obișnuim tinerii cu activitățile dezirabile în folosul tuturor celor care au nevoie de asta. Realitatea ne demonstrează ân fiecare zi, cu precădere în această perioadă, că oamenii trebuie să fie în asentimentul celorlalți pentru că numai așa pot ajuta și numai prin abordarea mijloacelor voluntare de susținere se vor maturiza corect și se vor împlini atât din punct de vedere social cât și profesional și emoțional.

Dacă un copil este educat în sensul sprijinirii altor oameni, pe termen lung, poate să conștientizeze că medicina și cariera de medic sunt aspecte care i se potrivesc în viață. Dacă un copil este educat să își ajute colegii de grupă mai mici în realizarea diferitelor activități pe care aceștia nu le pot executa foarte corect atunci există posibilitatea ca acel copil, care s-a oferit voluntar să îl ajute pe colegul său, să devină un lider foarte empatic și cu mare succes în mediul de afaceri.

Câteva exemple teoretice ... deoarece trăim vremuri care ne oferă exemple practice. Restaurante care produc mâncare pentru medici, poliție, jandarmerie, șoferi care dețin mașini cu care transportă cele necesare oamenilor care nu pot ieși din casă, medici care *uită* de familiile lor în favoarea pacienților care se luptă cu moartea.

Bibliografie:

1. Pașca, M. D. (2004) *Povestea terapeutică*, Editura Ardealului, Mureș.
2. Șincan, N. Gh. (2004) *Pilde, povestiri duhovnicești, istorioare nostime*, Editura Reîntoarcerea, Alba – Iulia.
3. Waters, V. (2003) *Povești raționale pentru copii*, Editura ASCR, Cluj – Napoca.

Voluntariatul, o sursă de bine

Prof. pentru înv. primar OLARIU DACIANA-TEODORA
Colegiul Național "PREPARANDIA-DIMITRIE ŢICHINDEAL", Arad

Pentru a participa la o activitate de voluntariat trebuie în primul rând să-ți dorești lucrul acesta. Ceea ce faci trebuie să vină din inimă și nu dintr-o constrângere sau impunere din partea cuiva. Noi, cadrele didactice, avem nobila misiune de a-i forma pe copii în spiritul acestor valori umane care să le permită o bună integrare în societate. Organizarea unor activități extrașcolare prin care școlarii să contribuie, după puterile lor, la creșterea calității vieții în comunitatea în care trăiesc, are nenumărate avantaje din punctul de vedere al educației pe care o face școala. Aceste avantaje sunt: împletirea teoriei cu practica, școlarii constatând că ceea ce învață în clasă poate fi aplicat în cadrul unei acțiuni concrete; acțiunile dezvoltă la copii responsabilitatea și sensibilitatea față de semenii lor; se creează legături la nivelul comunității; se stimulează gândirea critică; se educă percepția multiculturalității; se dezvoltă stima de sine și devotamentul pentru ideile civice. Copiii, de cele mai multe ori sunt considerați prea mici pentru a-și asuma responsabilități, dar, dacă li se oferă ocazia, ei pot deveni chiar un model pentru cei mari, ca vârstă sau ca statut în comunitate. Aceştia sunt creativi, activi, optimişti, visători şi manifestă un entuziasm molipsitor, care poate antrena alți membri ai comunității în procesul de schimbare. Aşadar, este o onoare să fii voluntar în comunitatea unde trăieşti alături de alţi voluntari inimoşi, care au ceva de dăruit. Este foarte important să-ţi pese de cei din jur. Atunci când dăruieşti iubire, primeşti iubire, când respecţi, eşti respectat. Toate aceste valori pot fi cultivate în conşiinţa şcolarilor prin participarea directă la acţiuni.

La nivelul unităţii noastre de învăţământ, voluntariatul reprezentă o practică de succes. Toate activităţile desfăşurate sunt activităţi de suflet care implică mulţi factori ai comunităţii locale, părinţi şi şcolari. Asfel, au fost organizate acțiuni de caritate, cu scopul de a colecta fonduri și ajutoare materiale pentru familiile defavorizate și pentru anumite situații critice, privind sănătatea unor copii. De asemenea, au fost făcute donații financiare pentru familiile din zonele defavorizate din județul nostru. Alte evenimente importante de consemnat sunt: activitatea de plantare a unor puieți de copaci și cea de adunare de maculatură din cadrul proiectului "Împreună pentru natură"; expoziția de Paște cu vânzare, când toate decorațiunile au fost confecționate de copii, iar banii strânși au fost folosiți pentru amenajarea curții localului secundar al școlii; implicarea în campania socială de sprijinire a copiilor și familiilor aflate în dificultate "Săptămâna fructelor și a legumelor".

Le-am dat ocazia copiilor să observe, să acţioneze, să experimenteze în acest plan valoric. Totalitatea acestor condiţii trăite în care ei au acţionat, le-au oferit o experienţă de viaţă mai bogată şi pozitivă care nu va fi uitată uşor. Permanent, părinții au acordat o atenție deosebită proiectelor tematice desfășurate la nivelul școlii, contribuind cu materialele solicitate și au susținut financiar desfășurarea acestora.

Din interacţiunea factorilor educaţionali – familie, şcoală, comunitate, rezultă o reţea de influenţe care constituie cadrul educaţional în care se formează copiii şi care îi ajută să se integreze corespunzător în societate. Prin aceste activităţi, s-a încercat ca la nivelul înţelegerii copiilor să se explice, să se arate că valoarea unui om rezidă în ceea ce este capabil să dea şi nu în ceea ce este el capabil să primească. Am încercat, ca oferindu-le un model de compotament, să contribuim la educaţia elevilor școlii noastre. Implicându-i în acţiuni de voluntariat, ei au avut ocazia să cunoască şi să observe oameni minunaţi care prin faptele şi atitudinile lor dovedesc permanent omenie, bun simţ, dragoste şi respect pentru semenii lor. Copiii au observat plăcerea de a pregăti aceste activităţi, de a munci, ca prin această muncă să obţină rezultate în folosul comunităţii. Copiii au observat oameni care se comportă civilizat, care se respectă între ei, care manifestă grijăşi sensibilitate pentru semenii lor.

A trezi şi a dezvolta spiritul voluntariatului la copii, a cultiva valorile lui ar putea fi una dintre sarcinile de seamă ale cadrelor didactice. Trebuie să reuşim să transformăm valorile sociale în principii de conduită personală.

Bibliografie:

Marinela-Cristina Simon, *"Voluntariatul în domeniul social - motivație și management"*

SĂ GÂNDIM DIFERIT, SĂ FACEM VOLUNTARIAT!

Prof. Rengle Marina
Grădinița cu Program Prelungit nr.54, Oradea

După cum spune Maslow, "voluntariatul reprezintă o acțiune făcută benevol…", "experiența de vârf care poate fi numită pe bună dreptate, în anumite sensuri, o renaștere" sau așa numita ieșire din zona de confort. Iar pentru că voluntariatul necesită "timp, muncă, disciplină, studiu, angajament și relații cu ceilalți", reprezintă un proces "unificator", de dezvoltare a personalității. (Maslow, 2017, p. 20).

Și totuși, de ce este dificil să ne convingem că astfel de activități nu sunt inutile și nu reprezintă o povară? Răspunsul este simplu: pentru că nu am găsit argumentele potrivite. De aceea, trebuiesc urmarite două aspecte importante, respectiv implicațiile voluntariatului la nivel individual/colectiv și reglementările legislative ce susțin acest demers.

"Da, omul este într-un fel propriul său proiect și se construiește pe sine" (Maslow, 2017, p. 21). Pentru a valida presupozițiile conform cărora voluntariatul are impact asupra dezvoltării noastre și efecte indirecte asupra celorlalți, analizam clasificarea facuta de Tony Wagner, care va demonstra că nu putem finaliza construcția proiectului vieții noastre fără acestea și că nu le putem dobândi decât prin activități de voluntariat, pentru că, din păcate, școala românească nu le poate dezvolta pe toate. Iată-le: gândirea critică și capacitatea de a rezolva probleme, colaborarea în rețea și dominanța prin influență, flexibilitatea și adaptabilitatea, inițiativa și antreprenoriatul, accesarea și analizarea informației, comunicarea orală și scrisă eficientă, curiozitatea și imaginația (Tony Wagner, 2014, p. 32). De asemenea, pentru integrarea în societate ar trebui să mai dispunem și de alte calități precum "perseverența, disponibilitatea de a experimenta, de a-și asuma riscuri calculate, de a tolera eșecul și capacitatea de a gândi proiectiv (*design thinking*), pe lângă gândirea critică" (Tony Wagner, 2014, p.33). Aceste calități pot reprezenta unul dintre argumentele pentru care voluntariatul este benefic și util.

Potenţialul pe care îl au voluntariatul, învatarea în contexte nonformale si activităţile de tineret ca resurse pentru societate este în acest moment limitat de o serie de bariere si constrângeri financiare precum şi de lipsa unei infrastructuri adecvate. Resursele financiare avute la dispoziţia actorilor, pentru astfel de activităţi, sunt extrem de limitate si limitative, atât din punct de vedere al fondurilor europene, cât şi al finanţărilor din bugetul naţional.

Pentru ca acest potenţial să fie atins si pentru a contribui la atingerea ţintelor asumate de România la nivel naţional si European, considerăm că este nevoie atât de finanţare dedicată acestora cât si de integrarea lor in strategiile de acţiune mai largi ale României.

Când vine vorba despre voluntariat, există poate o singură problemă care pune la îndoială pe cei mai mulţi dintre noi, şi anume lipsa timpului. Adăugat la lipsa timpului, lipsa educaţiei atât în familie, cât şi în grădiniţă sau şcoală, este rezultatul "perfect" pentru un eşec al intenţiei de voluntariat. Drept urmare, mai avem nevoie să "lucrăm" la o cultura a voluntariatului. Sunt „intenţii" timide de a iniţia şi organiza în grădiniţe, şcoli, licee, ba chiar facultăţi acţiuni de voluntariat, şi chiar se fac sporadic, dar este o nevoie mai mare de astfel de activităţi.

De ce trebuie să facem voluntariat în grădiniţe, şcoli? Iată câteva motive şi soluţii:Prin voluntariat, copilul/elevul îşi creionează mai bine setul de valori după care se conduce în viaţa, învaţă să aprecieze lucrurile pe care le are şi le găseşte o altă utilitate, îşi setează obiective mai realiste în viaţă, capătă abilităţi de comunicare şi abilităţi de relaţionare socială care îl va ajuta pe viitor şi chiar în cariera lui profesională, poate descoperi în activităţile de voluntariat realizate hobbyuri şi îşi poate forma orientări profesionale pe aceasta linie; îşi formează abilităţi de lider, dobândind o capacitate mai bună de a lua decizii, îşi formează prieteni noi, îi creşte încrederea în sine şi se simte util societăţii, îşi petrece timpul într-un mod plăcut, învăţând lucruri noi, în acelaşi timp.

Este voluntariatul un exempul de şcoala vieţii?

Voluntariatul, privit din perspectiva celor enumerate mai sus, poate fi considerat ca făcând parte din educaţia non-formală.

Încă de la grădiniţă, apoi la şcoală, în liceu, copiii şi tinerii adolescenţi trebuiesc îndrumaţi, educaţi în spirit civic, prin diverse acţivităţi extracuriculare, prin proiecte realizate în strânsă legătură cu ONG-urile.

Cadrul didactic prin însăşi exemplul lui, le deschide inima, le formează deprinderi şi le educă gândirea, copiilor.

Copilul/tânărul adolescent cu cât va fi lăsat să observe, să cunoască, să exploreze, şi cu cât va fi învăţat de mic că este important să îi ajuţi pe alţii, să te implici în activităţi de pe urma cărora să nu te aştepţi neapărat să obţii beneficii materiale, cu atât el va tinde sa introducă ideea şi dorinţa de voluntariat in viata lui. Vizitele la centre de copii sau de bătrâni, spectacole caritabile, târguri caritabile cu vânzare de produce hand-made-uri realizate de beneficiari, şi alte evenimente organizate (în care se pot stânge donaţii), pot fi ocaziile potrivite pentru a-i implica pe

copii/şcolari şi tineri adolescenţi, şi de a-i obişnui să se acomodeze în rolul de voluntari.
De reţinut! Cu cât se începe mai repede în instituţii şcolare să se realizeze astfel de activitati, de voluntariat, cu atât copilul/elevul/tânărul adolescent îşi va creiona un traseu mai clar în viaţă! Astfel de evenimete şi activităţi civic- educative îi formează pe aceştia ca oameni, şi îi pregătesc pentru viaţa de adult, câştigând astfel "şcoala vieţii"!

În instituţia în care îmi desfăşor activitatea, derulez alături de copii acţiuni de voluntariat, începând de la organizarea de expoziţii cu lucrări ale copiilor în pragul sărbătorilor de iarnă şi de 1Martie, expoziţii cu vânzare cu donarea banilor în scop caritabil, pregătirea unor cadouri pentru copiii defavorizaţi din centre de plasament, igienizaerea curţii şi a împrejurimilor.

Voluntariatul este soluţia pentru „şcoala vieţii"!

În cele din urmă, să privim la un potențial argument pentru voluntariat și anume cel legislativ. Concret, legea 78/2014 privind activitățile de voluntariat în România, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 469 din 26.06.2014, ne oferă cadrul legal de a desfășura activități de voluntariat și în baza documentelor prezentate în lege să ni se recunoască drept experiență profesională. În final, vă las cu un gând: să fim altfel, să acționăm altfel, să gândim diferit, să facem voluntariat.

"Pentru ca răul să triumfe este suficient ca cei buni să nu facă nimic." – Edmund Burke , să nu uitați că voluntariatul reprezintă o formă de ajutor, pentru noi și pentru ceilalți.

Bibliografie:

Maslow, A.H. (2017). Religii, valori și experiențe de vârf. (pp. 20-21). București: Editura Trei.

Wagner, T. (2014). Formarea Inovatorilor: cum crești tinerii care vor schimba lumea de mâine, București: Editura Trei (pp. 32-33/36-39)

Dezvoltarea competențelor sociale prin intermediul voluntariatului

Prof. Enache Raluca Mihaela

Plecând de la afirmaţia Irinei Jarrett Thorpe, director executiv al Fundaţiei "Chance for Life" care este de părere că „nu este etic doar să primim, ci să dăm la rândul nostru voluntarilor cât mai multe oportunităţi de dezvoltare", consider experientele trăite în timpul voluntariatului că reprezintă un beneficiu mai mare decât răsplata pecuniara. („Cultura organizaţională şi motivarea voluntarilor", 2010).

În opinia mea, voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semnii nostri, dând dovada de compasiune, întelegere și dragoste. Implicarea în activitatea de voluntariat mi- a dezvoltat o serie de competențe: comunicarea în limba română și într-o limba străină, relaţionarea cu beneficiarii, cu mass-media, negociereaa, cooperarea, asumarea responsabilității, rezolvarea de probleme, gestionarea conflictelor, lucrul în echipă și leadership-ul.

Mai mult decât atât, voluntariatul m-a ajutat să îmi dezvolt noi atitudini pozitive față de cei din jur și față de lumea exterioară, am devenit mai tolerantă, am dobândit preocupare față de mediul înconjurător și deschidere culturală.

Voluntariatul m-a transformat într-o persoană conștientă de aspectele lumii înconjurătoare, pe care în mod evident, înainte, nu le observam. Am înțeles, astfel că și noi facem schimbări, că există resurse și disponibilitatea de a contribui, este nevoie de curaj și de un spirit organizatoric care să pună totul în mișcare și că nu trebuie să asteptăm totul de la alții, ci trebuie să ne asumăm responsabilitatea de a lua inițiativă și de a trece la acțiune.

Voluntariatul, pentru mine înseamnă responsabilitate. Aceasta se naște în inima fiecăruia. Am învățat că ingredientele principale în acțiunile sociale, nu sunt nici banii, nici numărul de oameni implicați ci dăruirea cu care lucrează cei implicati în astfel de acţiuni. Consider acţiunile de voluntariat la care am participat o investiţie în propria persoană.

Principalul avantaj pe care ni-l oferă voluntariatul este că ne conectează cu oameni minunați, cu inițiativă, valori, spirit civic și interese comune. Mai mult de atât, voluntariatul este benefic pentru minte, trup și suflet. Stima de sine şi starea de bine, rezultate în urma succesului acţiunilor de voluntariat, reprezintă un alt avantaj. Lucrul pe care îl consider cel mai important este că mi-am descoperit o pasiune neaşteptată, lucru cu copiii.

Obiectivele propuse în acţiunile de voluntariat, ce trebuie atinse, implică un anumit grad de stres şi efort, chiar dacă nu există sancţiuni. Atunci când faci parte dintr-o echipă, ajungi să conştientizezi faptul că felul în care îţi duci la îndeplinire sarcinile afectează în mod direct munca întregii echipe, dar şi dinamica acesteia. Prin activitatea de voluntariat am învăţat ce înseamnă cu adevarat resposabilitatea.

Într-o acţiune de voluntariat, prin lucru în echipă şi comunicare, voluntarul îşi dezvoltă şi capacitatea de relaţionare. Din experienţa personală, a fi voluntar, înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare,

de înţelegere, de grijă nemăsurată pentru cel pe care îl sprijini. Să fii voluntar înseamnă să ai puterea de a schimba lumea, să ai provocări, realizări şi un sentiment de împlinire inegalabil.

Tot ceea ce faci în activitatea de voluntariat, experienţele şi amintirile trăite, în viitor pot fi o sursă excelentă atunci când este necesar să dovedeşti într-un fel sau altul valoarea, competenţele şi atitudinile.

Cu siguranţă voluntariatul practicat de copii sau adulti rămâne o activitate atractivă şi demna de a fi practicată de oricine doreşte, măcar o data în viaţă.

Închei prin a spune că voluntariatul nu este despre experienţă, ci despre experienţe: despre efortul pe care îl depui pentru lucruri importante, de impact, despre amintirile pe care ţi le faci, despre oamenii pe care îi întâlneşti şi care rămân în viaţa ta alegeri libere.

In concluzie,valoarea incontestabila a voluntariatului în societatea românească de astăzi este doar o problemă de timp până va fi preţuită cu adevarat.

Dezvoltarea competențelor sociale prin intermediul voluntariatului

Prof.ing. MATEI SORIN - GABRIEL
Liceul Tehnologic "Iordache Golescu" Găești

Activitatea de voluntariat este creatoare de capital uman și social. Aceasta este o cale către integrare și ocupare a forței de muncă și un factor - cheie pentru îmbunătățirea coeziunii sociale. Mai presus de toate, voluntariatul transformă în acțiune valorile fundamentale ale justiției, solidarității, incluziunii și cetățeniei pe care este fondată Europa. Voluntarii participă la modelarea societății europene, iar voluntarii care lucrează în afara țării lor de origine participă în mod activ la construirea unei Europe a cetățenilor1. Într-adevăr, activitățile de voluntariat sunt implicit legate de multe domenii ale politicilor Uniunii Europene – cum ar fi învățarea de-a lungul vieții, dezvoltarea rurală și sportul – adăugând o dimensiune importantă programelor Uniunii Europene.

Atunci când este vorba de voluntariat, fiecare țară dispune de noțiuni, definiții și tradiții diferite. Prin „voluntariat" se înțeleg toate formele de activități voluntare, formale sau informale. Voluntarii acționează de bună voie, în conformitate cu propriile lor alegeri și motivații și nu caută un câștig financiar. Voluntariatul este o călătorie de solidaritate și un mijloc pentru cetățeni și asociații de a identifica și aborda nevoile și preocupările umane, sociale sau de mediu. Voluntariatul este practicat, deseori, în sprijinul unei organizații nonprofit sau al unei inițiative care emană din sânul unei colectivități.

În numeroase state membre ale UE, adulții cu vârste cuprinse între 30 și 50 de ani sunt cei mai activi în domeniul voluntariatului, deși numărul tinerilor și al voluntarilor în vârstă este în creștere în întreaga UE. Voluntariatul se desfășoară în multe sectoare. Cel mai important domeniu pentru voluntariat este sportul, urmat de asistența socială, protecția socială și sănătatea. Alte sectoare cuprind justiția, cultura, educația, tineretul, mediul și combaterea schimbărilor climatice, protecția consumatorilor, ajutorul umanitar, politica de dezvoltare și egalitatea de șanse.

Voluntariatul are, de asemenea, o incidență considerabilă în afara frontierelor naționale. Voluntariatul transfrontalier prezintă un potențial important pentru educație, ocuparea forței de muncă și cetățenie. El poate îmbunătăți, de asemenea, înțelegerea reciprocă și contribui la dezvoltarea unei identități europene mai puternice.

Provocări pentru voluntariat.

Pe baza unor studii referitoare la opt țări industrializate și pe baza experiențelor anterioare , până în prezent, s-au identificat obstacolele potențiale din calea voluntariatului, în special la nivel transfrontalier, ca fiind următoarele:

- **Absența unui cadru juridic clar**: aproape unul din cinci state membre nu dispune de un cadru juridic clar și de reguli clare pentru voluntari și activitățile de voluntariat.
- **Absența unor strategii naționale pentru promovarea activităților de voluntariat**: trebuie să fie create strategii naționale privind voluntariatul care să acopere următoarele aspecte: formarea profesională, alocațiile de concediu, securitatea socială, dreptul la prestații de șomaj pentru activitățile de voluntariat transfrontaliere, cazarea și rambursarea cheltuielilor mărunte.
- **Constrângerile financiare:** voluntariatul, deși este acordat în mod gratuit, implică totuși cheltuieli. Organizațiile bazate pe activități de voluntariat se confruntă adesea cu lipsa de finanțare durabilă iar concurența pentru fondurile disponibile este acerbă.
- **Necorelarea cererii cu oferta**: tendința sporită de a profesionaliza sectorul voluntariatului cauzează o anumită necorelare între nevoile organizațiilor de voluntariat și aspirațiile noilor voluntari. Voluntarii sunt disponibili pentru proiecte pe termen scurt, în timp ce organizațiile au nevoie ca persoanele să se angajeze pe termen lung.
- **Absența recunoașterii:** competențele dobândite prin intermediul activităților de voluntariat nu sunt întotdeauna suficient de recunoscute sau valorizate.
- **Obstacole fiscale:** statele membre aplică tratamente fiscale diferite veniturilor/alocațiilor voluntarilor și rambursării cheltuielilor suportate de aceștia în timpul misiunii lor. În consecință, voluntarii se pot confrunta cu obstacole fiscale atunci când exercită o activitate transfrontalieră.
- **Date insuficiente:** existența unor date comparabile mai bune privind voluntariatul în statele membre poate contribui la identificarea celor mai bune practici și ameliora elaborarea politicilor.

Valoarea adăugată a voluntariatului

Voluntariatul contribuie la Strategia pentru creștere economică Europa 2020, în special la obiectivul UE de a atinge o rată a ocupării forței de muncă de 75% până în 2022, prin sprijinirea cetățenilor în dobândirea de noi competențe și adaptarea la schimbările survenite pe piața muncii. Studiile realizate, au constatat că sectorul voluntariatului poate contribui cu până la 5% la produsul intern brutt. Acest lucru poate fi foarte important în perioadele de dificultăți economice și de austeritate. Solidaritatea este, de asemenea, sporită prin intermediul voluntariatului, întrucât oamenii învață cum să se adapteze la evoluția tehnologică, la globalizare și la îmbătrânirea populației.

Voluntariatul contribuie în mod direct la obiectivele-cheie ale politicilor UE, cum ar fi incluziunea socială, ocuparea forței de muncă, educația, dezvoltarea competențelor și cetățenia. Efectele sale pozitive sunt confirmate de noi indicatori care evaluează coeziunea socială sau fericirea, gradul de implicare, atitudinea activă și bunăstarea voluntarilor. Acest lucru se aplică, de asemenea, activităților de voluntariat în domeniile cu mare intensitate cognitivă, precum educația și cercetarea, inclusiv în cadrul cooperării internaționale.

Implicarea Uniunii Europene în acțiunile de voluntariat aduce beneficii concrete. Acestea sunt cel mai evidente în promovarea voluntariatului transfrontalier și a mobilității voluntarilor în cadrul Uniunii Europene. În mod mai general, Uniunea Europeană poate fi un catalizator pentru dezvoltarea politicii în materie de voluntariat în anii care vin, care, în conformitate cu principiul subsidiarității, va avea loc la nivel de stat membru, în funcție de prioritățile naționale și de obiectivele strategice globale ale Uniunii Europene pentru deceniul următor.

Oportunitățile de finanțare a voluntariatului din fonduri UE

Instituțiile europene au recunoscut de mult importanța organizațiilor voluntare pentru a permite cetățenilor să acționeze în folosul comunităților lor și a oferi oportunități pentru implicarea cetățenilor într-un context european mai larg. Astfel, în prezent, UE oferă posibilități de finanțare pentru voluntari și activități de voluntariat în cadrul programelor descrise în continuare.

În cadrul programului **„Tineretul în acțiune",** Serviciul European de Voluntariat (SEV) oferă tinerilor cu vârste cuprinse între 18 și 30 de ani posibilitatea de a desfășura activități de voluntariat, pentru o perioadă de până la 12 luni, în afara țării lor de origine. În afară de serviciile

aduse comunităților locale, SEV oferă voluntarilor posibilitatea de a dobândi noi competențe, de a învăța limbi străine și de a descoperi alte culturi.

Programul **„Europa pentru cetățeni"** al UE sprijină o gamă largă de activități și de organizații în favoarea promovării unei cetățenii europene, de exemplu prin proiecte de înfrățire între orașe. În cadrul acestui program se acordă o atenție specială promovării voluntariatului.

Programul de învățare pe tot parcursul vieții, include programul Grundtvig care promovează participarea cetățenilor europeni la proiecte de voluntariat într-o țară europeană alta decât propria lor țară, permițându-le să învețe și să-și împărtășească cunoștințele și experiențele dincolo de frontiere.

În plus față de programele care vizează în mod direct voluntarii și activitățile de voluntariat, UE oferă voluntarilor o gamă largă de programe de finanțare accesibile în domeniul distribuirii de alimente, al excluziunii sociale și al discriminării, al egalității de șanse între femei și bărbați, al prevenirii consumului de droguri, al asistenței pentru victimele infracțiunilor, al sănătății publice, al protecției consumatorului și a mediului și al combaterii schimbărilor climatice.

Voluntariatul ca o expresie a cetățeniei europene

Voluntariatul este strâns legat de obiectivele politice generale ale Comisiei de a consolida cetățenia Uniunii și de a plasa cetățenii în centrul procesului de elaborare a politicilor UE. Voluntariatul poate completa drepturile acordate cetățenilor și promova participarea activă a acestora în societate. Acesta este, în special, cazul pentru voluntariatul transfrontalier, care oferă o posibilitate de învățare interculturală și de dezvoltare a unei identități europene. În plus, activitatea de voluntariat reprezintă un element de inovare socială care poate mobiliza creativitatea cetățenilor în materie de elaborare a unor soluții și de mai bună utilizare a resurselor limitate.

Voluntarii asigură coeziunea societății

Voluntariatul favorizează coeziunea socială și incluziunea socială. Voluntariatul implică împărtășirea și sprijinirea celorlalți, contribuind în acest sens la dezvoltarea solidarității. Activitățile de voluntariat sporesc toleranța popoarelor față de grupurile defavorizate din societate și contribuie la reducerea rasismului și prejudecăților.

Voluntariatul a fost, de asemenea, recunoscut ca fiind vectorul unor noi posibilități de învățare pentru persoanele în vârstă și persoanele cu handicap, oferindu-le, în același timp,

posibilitatea de a contribui la modelarea societăților noastre. În același timp, activitățile de voluntariat pot îmbunătăți înțelegerea între generații atunci când tinerii și vârstnicii lucrează împreună și se sprijină reciproc.

La nivel individual, voluntariatul poate fi un mijloc pentru cetățeni de a dobândi competențe sociale, de a juca un rol util, precum și de a se conecta sau reconecta cu societatea. La nivel societal, acesta poate fi un instrument de emancipare a cetățenilor, în special pentru grupurile defavorizate ale societății.

Pentru a spori sensibilizarea și a aborda problema deșeurilor marine în mările și oceanele noastre, fundația internațională Surfrider organizează anual „ Inițiativele oceanice: cea mai importantă mobilizare ecocetățenească din Europa”, implicând 40 000 de voluntari, repartizați pe mai mult de 1 000 de activități de curățare a plajelor, lacurilor, râurilor și a fundului oceanic în Europa și în restul lumii.

Voluntariatul – o reflectare în oglindă a miezului umanității

Prof. Limba și literatura română
Perți Elena-Mădălina

Despre voluntariat s-au spus și scris multe, iar importanța acestui cuvânt capătă proporții pe măsură ce timpul trece. Și acest lucru este, desigur, cât se poate de firesc. Dincolo de explicația oferită de Dicționarul Explicativ al Limbii Române ("Activitate desfășurată în folosul altor persoane sau al societății fără a urmări un câștig material"), cuvântul acesta cu origini franceze are în substanța sa ceva rotund, îmbietor, aproape magic, iar semantica se arată aici înflorită de semnificațiile care înmuguresc în mintea fiecăruia dintre noi, cei care suntem mesageri declarați ai Binelui.

Voluntariatul se naște din Bine și declanșează, la rândul său, Binele, într-o rețea unică de zale înlănțuite în jurul unui scop comun. E poate prima conotație al unui lanț ce nu îmi sugerează blocarea, ci, dimpotrivă, deblocarea unui fond spiritual profund. Astfel, dacă ne propunem să inventariem beneficiile voluntariatului, acestea nu se reflectă doar în exterior, la receptorii mocrobinelui creat de noi, ci și în propriul nostru interior, îmbogățit cu fiecare experință în acest sens.

Aceste aspecte se leagă, în mod direct, și de întrebarea: *De ce fac voluntariat?* De unde se naște această dorință al cărei motor îl constituie imensa motivație de a-l ajuta pe celălalt, atunci când are nevoie? Aș spune, într-un sens foarte general, dar extrem de sincer, din nevoia de A FI și de A FI BINE împreună cu celălalt. De aici derivă toate: dorința de a te simți util lumii în care trăiești, nevoia de a te împăca cu tine, învățarea valorificării la maximum a timpului, autodescoperirea, testarea propriilor limite, acceptarea, experiența, oamenii cu care faci schimb de frumusețe etc. Paradoxal, aici se poate naște unica formă hibridă de "egocentrism altruist", oximoronică oglindire a ideii că te salvezi pe tine prin ceilalți. Și în astfel de cazuri, uimitor este că nimeni nu pierde. Tocmai din această cauză, acțiunile au efect, consolidează și vindecă răni, unele chiar comune cu cel pe care îl ajuți.

De multe ori, ajungi la adevărata identitate a sinelui, un fel de miez "mascat" altădată de cotidian și sufocat de rutina zilnică, tocmai prin voluntariat, sine dezvăluit ca pe o sculptură nouă, inaccesibilă până atunci artistului însuși. Zidul rece se sparge și, poate întâmplător, la îndemnul unui prieten sau pentru că "te-a mișcat" o poveste, te activezi. Din acel moment, din punctul meu de vedere, cel care este loial umanității nu se va mai putea opri. Un singur aspect devine esențial în acest caz: energia izvorâtă din tine trebuie să se întoarcă, să te reumple în alt sens, mai nobil și mai frumos pentru a putea continua circuitul.

E ca un schimb de sânge metaforic, iar acest lucru conferă echiliru existenței, fără a se strecura deranjant de intens, sensul expresiei "a se folosi de".

Sub aspect social, voluntariatul te conectează cu oameni creativi, energici, plini de inițiativă de la care te molipsești, crescând alături de ei. Această rețea socială este clădită pe încredere reciprocă și voință de a duce la bun sfârșit ajutorul dezinteresat pe care ai ales să-l oferi. Dacă acest lucru se întâmplă constant, vei învăța că timpul poate fi controlat, împărțit și valorificat, alungând teama contemporană a topirii sale în nebuloasa existenței zilnice, îți vei îmbunătăți aptitudinile, vei putea învăța lucruri utile în domenii noi de activitate care pot să-ți contureze, la un moment dat, viitorul. Viața va căpăta astfel un alt sens, o altă viziune va fi reflectată în oglinda existenței tale.

Relaționând cu toate criteriile enunțate mai sus, oricine poate face voluntariat, la orice vârstă. Desigur, stratul consistent este al tinerilor și al adolescenților care acum își conturează o traiectorie în viață. Fie că e vorba de un festival preferat (de muzică, teatru, film etc.) în care un adolescent se implică din pasiune pentru o anumită formă de artă, fie că urmează exemplul personal din familie sau din grupul de prieteni, toate aceste experiențe conturează strălucitor, echilibrat și creativ, portretul tânărului de mâine care va păși în societate, alegându-și o meserie. Aici voluntariatul nu devine doar sursă de informare sau experiență acumulată, ci consolidează încrederea în sine, dezvoltă curajul de a exprima și de a acționa în folosul tău și al celor din jur, cu alte cuvinte are un rol foarte important în dezvoltarea personală și profesională. Această importanță nu este remarcată doar din perspectiva argumentelor dezvoltate de cei care analizează acest fenomen, ci și în nenumăratele inițiative, inclusiv școlare, care determină izvorârea stării de bine. Astfel, bucuria și frumusețea zâmbetului unui copil care confecționează, donează, colectează, creează etc pentru a ajuta, de exemplu, alt copil sau bătrân, este inegalabilă. Din acest motiv a fost creată și Ziua Internațională a Voluntariatului, sărbătorită în 5 decembrie, ca un semn al frumuseții izvorâte din Bine.

Contextul acestui articol este cât se poate de sincronizat cu realitățile prezentului din afara sufletului nostru. În fiecare colț al lumii, acum cineva oferă ajutor și altcineva speră să-l primească. E poate cel mai potrivit moment din ultimele decenii în care putem să vorbim despre dorința de a ajuta. Toate neajunsurile lumii sunt poveri de nedescris pentru umanitate, însă ceea ce se întâmplă astăzi este o probă extrem de greu de trecut. Și nu mă pot gândi doar la un Petre Ispirescu, de exemplu, cu ale sale *Basme ale românilor*, ci și la cele ale lui Hermann Hesse, altfel de basme, în care nu poți ști niciodată care este învățătura desprinsă

din deznodământ. Acum, puterea Binelui din Voluntariat este mai necesară ca niciodată, deasupra multor alte forme de ”microbine” făcute până acum. Și toate acestea se justifică prin pendularea, cât se poate de reală, dintre viață și moarte. E ca imaginea unui orologiu ce va anunța, la un moment dat, ora vindecării. Oră în care, după un răgaz binemeritat, o poți lua de la capăt...

Voluntariatul – cea mai importantă sursă de bine

Albadi Andreea
Școala Gimnazială Stănești

Voluntariatul este activitatea de interes public, desfășurată din inițiativă proprie, fără a primi vreo recompensă. Activitatea de interes public se realizează în diverse domenii- asistență socială, protecția drepturilor omului, artistic, educativ, religios.

SNAC- ul (Strategia Națională de Acțiune Comunitară) este un program de activități care antrenează voluntari și copii cu nevoi speciale, aflați în pericol.

Personal ma ocup de acest program inițiat la nivel de școală și am derulat diverse activități impreună cu alți colegi profesori și elevi, care s-au implicat activ în desfășurarea evenimentelor.

În „ Săptămâna fructelor și legumelor„ elevii au distribuit fructe și legume persoanelor nevoioase din comună. Aceștia au fost recunoscători și au fost foarte fericiți.

De asemenea, la acțiunea de Ecologizare au participat toți elevii școlii și cadrele didactice. Aceștia au strâns toate deșeurile de pe marginea apei și din incinta școlii. Această acțiune s-a desfășurat în colaborare cu primaria.

O altă acțiune s-a desfășurat la un Centru de Asistență Socială din satul vecin. Elevii școlii au donat jucării, haine, produse alimentare copiilor aflați in centru. De asemenea, elevii au vizitat centrul și au legat prietenii cu persoanele instituționalitate.

Aceste acțiuni au un rol educativ și stimulează cooperarea, munca în echipă. Responsabilitatea, toleranța respectul pot fi cultivate prin aceste acțiuni.

Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve. În acest context, m-am implicat de ceva vreme în acest tip de activitate ca membru coordonator voluntar la un centru de educație incluzivă, în urma realizării unui parteneriat între școala unde activez și această organizație, în ideea de a participa împreună cu elevi voluntari.

Sub coordonarea noastră directă, copiii cu dizabilități s-au bucurat de prezența noastră, iar elevii voluntari au fost mulțumiți că au avut oportunitatea de a-i ajuta pe semenii lor lucrând în echipă și în același timp învățând și experimentând lucruri noi.

Alte activități desfășurate- serbări la Căminele de Bătrâni, batrănii au fost fericiți să asculte cântecele și poeziile interpretate de elevi.

Aceste activități trebuie prețuite , iar implicarea în aceste acțiuni trebuie să fie obligatorie.

MOTIVAȚIA PENTRU A Fi VOLUNTAR

Consilier școlar, Profesor Romanese Stela
CJRAE BN

În ciuda a ceea ce cred multe persoane, voluntariatul nu este „muncă pe gratis". Din contră, beneficiile pentru voluntar sunt nenumărate. Voluntariatul este un mod de a îți face prieteni noi, de a ajuta la corectarea unor probleme sociale, și de a te dezvolta ca individ.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Este clar că această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.

Din experiența profesională, pot afirma că a fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi sprijinim. Atât timp cât există voinţă şi entuziasm, orice persoană poate să aducă în acest mod o contribuţie lumii. A fi voluntar înseamnă să fii uman și să ai valoare pentru că aceste calități sunt de neprețuit.

Sunt zeci de motive pentru care ar trebui să faci voluntariat.

- 1.Îți faci noi prieteniUnul dintre cele mai bune moduri de a cunoaşte noi persoane şi de a crea o relaţie de prietenie durabilă este prin voluntariat. În funcţie de organizaţia în care alegi să faci voluntariat, vei cunoaşte persoane care au aceleaşi interese, care luptă alături de tine pentru o cauză comună. De asemenea, voluntariatul te poate ajuta să-ţi depăşeşti timiditatea şi să îţi dezvolţi abilităţile de socializare.
- 2. Voluntariatul te ajută în carieră

Fie că ai sau nu deja un loc de muncă, voluntariatul te responsabilizează, te învaţă cum să îţi gestionezi timpul, îţi dă anumite competenţe care te vor ajuta la un moment dat în carieră. Atunci când eşti voluntar trebuie să dedici un anumit interval de timp organizaţiei în care activezi, trebuie

să lucrezi în echipă şi să înveţi să comunici deschis şi calm cu colegii tăi, trebuie să ajuţi la soluţionarea diverselor probleme, să contribui la un anumit proiect de la început până la final, ceea ce înseamnă că trebuie să fii organizat şi să ştii să gestionezi eficient sarcinile care îţi revin.Toate aceste competenţe sunt absolut necesare la locul de muncă şi te pot ajuta chiar să obţii jobul pe care ţi-l doreai sau să avansezi în carieră.

- 3. Voluntariatul te face să te simţi împlinit

Mai mult, oamenii de ştiinţă au demonstrat că voluntariatul te face mai fericit pentru că reduce stresul şi te face mai sănătos. Potrivit helpguide.org, atunci când îţi canalizezi energia pentru a ajuta pe altcineva eşti mai puţin tensionat, îţi dă un sentiment al apartenenţei şi te face mai încrezător în forţele proprii. De asemenea, voluntariatul te face şi mai sănătos. Stările şi emoţiile noastre întăresc sistemul imunitar. Munca unui voluntar este indispensabilă şi contribuie cu adevărat la o cauză care poate depăşeşte comunitatea în care trăieşti.

- 4. Descoperi realitatea din jurul tău

Este uşor să trăieşti într-o bulă, deconectat de ce se întâmplă în lume, însă mai devreme sau mai târziu tot ne vom lovi pe părţile urâte ale lumii în care trăim. Şi nu putem aştepta ca lumea să devină mai bună de la sine, trebuie să ne implicăm. Atunci când eşti voluntar descoperi punctele vulnerabile ale lumii în care trăim şi putem ajuta să le fortificăm. De asemenea, voluntariatul te ajută să înţelegi de ce deşi o problemă nu te afectează pe tine personal, afectează societatea ca întreg şi este nevoie de toate eforturile noastre să o găsim soluţie.

- 5. Ajuţi la corectarea nedreptăţilor

De câte ori ai fost ajutat de cineva atunci când îţi era greu? Poate că a fost vorba de cineva cunoscut, dar simplu fapt că a fost cineva alături de tine, într-un moment în care aveai probleme, a fost suficient ca să te ajute să te pui din nou pe picioare. Atunci când eşti voluntar oferi înapoi o parte din bunătatea care ţi s-a arătat unor persoane care au mare nevoie de acest lucru. De asemenea, voluntarul contribuie la corectarea unor probleme ale societăţii care afectează multe persoane.

- 6. Eşti chiar tu schimbarea pe care o vrei în lume

Nu putem să avem pretenţia ca lucrurile să se rezolve de la sine, sau că autorităţile să fie atât de eficiente încât să rezolve toate problemele lumii fără ajutor. Singurul mod de a te asigura că se lucrează la soluţii pentru cauza care te preocupă e să îţi sufleci mânecile şi să te implici personal. La finalul zilei, vei adormi cu gândul că ai contribuit la soluţionarea unei probleme care afectează mii de oamenii. Sunt sute de cauze sociale care merită timpul tău, fie că este vorba despre persoane care nu au adăpost, victime ale violenţei domestice sau persoane care sunt forţate să cerşească. Iar voluntarii sunt o parte esenţială a mecanismului de corectare a acestor nedreptăţi. Timpul este poate

cel mai preţios lucru pe care îl putem oferi unei cauze. De aceea este foarte important să îţi gestionezi timpul cu atenţie şi să dedici o parte din el unei cauze care ţi se potriveşte. Însă, doar pentru că îţi rezervi un anumit interval de timp pentru a contribui la o cauză, asta nu înseamnă că acel timp nu este şi pentru dezoltarea ta personală.

Voluntariatul nu înseamnă să faci lucrurile cu uşurinţă şi cu veselie. A fi voluntar înseamnă a lucra zilnic asupra ta, a-ţi cultiva abilităţi noi, a învăţa, a organiza şi desfăşura unele activităţi, a-ţi asuma responsabilitate, a acumula experienţă.

Contribuţia voluntarilor o resimte atât organizaţia în care ei activează, prietenii voluntarilor, comunitatea din care provin, cât şi societatea în întregime. în acelaşi timp, voluntariatul ajută tinerii să obţină şi să-şi dezvolte abilităţile pe care sistemul educaţional formal deseori nu poate să le ofere.

BIBLIOGRAFIE:

http://www.imparte.ro/Voluntariat/Articole-voluntariat/Ce-inseamna-sa-fii-voluntar-183.html
https://ro.wikipedia.org/wiki/Voluntariat
https://blogunteer.ro/2014/12/de-ce-iubim-voluntariatul/
http://www.imparte.ro/Voluntariat/Articole-voluntariat/Dezvoltarea-personala-prin-voluntariat-658.html

Voluntariatul, cea mai importantă sursă de bine

Profesor lb engleză Oprea Oana Ruxandra
Școala Gimnazială nr 112, sect 3, București.

În secolul al XVII-lea se folosește pentru prima dată termenul de „voluntar" în domeniul militar, când oamenii erau înrolați în serviciul militar de urgență și nu erau plătiți sau recompensați pentru serviciile prestate. Cu toate acestea, începutul secolului al XIX-lea reprezintă punctul de pornire, documentat, al primelor asociații caritabile înființate pentru a-i ajuta pe cei nevoiași. Această activitate nu ar trebui confundată cu altruismul sau cu filantropia, unde oferirea ajutorului persoanelor aflate in dificultate se face fără a aștepta, în mod conștient, un beneficiu, pentru că voluntariatul întotdeauna va obține ceva extrem de prețios, mulțumire sufletească.

Voluntariatul este important din numeroase motive, îți oferă șansa de a schimba în bine viețile oamenilor, inclusiv pe a ta, fiind cel mai bun mod de a aduce un aport comunității, în timp ce îți dezvolți noi deprinderi sociale. O comunitate se construiește cu ajutorul voluntariatului pentru că aduce oamenii împreună și îi unește prin urmărirea îndeplinirii aceluiași scop. Fie că este vorba de o strângere de fonduri pentru a găsi un leac împotriva unei boli, fie că este vorba de ajutarea unei familii, voluntarii nu donează doar timp, ei donează speranță celor care au nevoie de ea.

Criteriul de bază al voluntariatului este responsabilitatea pe care o poți obține doar prin muncă, de aici derivă respectul, spiritual civic și organizatoric, curajul, încrederea, colaborarea, comunicarea reușită, dar și socializarea, care și ea joacă un rol important, ajutând la crearea de punți între oameni și comunități. Fără să ne dăm seama, suntem nevoiți să socializăm în viața de zi cu zi, însă voluntariatul te ajută să treci peste temeri și frici, astfel încât să te dezvolți și profesional, nu doar spiritual, să poți aparține unui grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.

Pentru a înțelege ce reprezintă, de fapt, cuvântul "voluntar", ar trebui să ne întoarcem la etimologia lui, unde descoperim o variantă în limba latină "voluntarius" și alta în limba franceză "volontaire" și se referă la oameni și manifestările lor. "Voluntar", conform explicațiilor din DEX, înseamnă – "*care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere*".

În România a fost adoptată Legea nr. 195/2001, care trasează cadrul de desfășurare al activităţilor de voluntariat şi defineşte voluntaritul ca fiind o „activitatea de interes public desfăşurată de persoane fizice, denumite voluntari, în cadrul unor raporturi juridice, altele decît raportul juridic de muncă şi raportul juridic civil de prestare a unei activităţi remunerate." Deși pare paradoxal, voluntariatul este una una din metodele care te pot ajuta în a obține un loc de muncă,

imediat după absolvirea facultății. Statisticile (World Volunteer Web) arată că peste 70% dintre angajatori preferă angajarea unei persoane cu experiență de voluntariat în detrimentul unei persoane fără experiență de niciun fel, deoarece voluntariatul ajută potențialii angajați să dobândească abilități și să își diversifice calificările. Experiența relevantă în muncă dobândită în timpul voluntariatului și specificare ei in CV, poate fi prima cărămidă în construirea unei cariere de succes.

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere. Experienţa voluntariatului e de departe o întâmplare de care îţi vei aminti cu drag mulţi ani, colecţionezi amintiri, zâmbete şi clipe memorabile. Fiind într-o armonie cu tine însuţi, vei vedea lumea cu alţi ochi.

În concluzie, voluntariatul, în toate formele sale trebuie „practicat" măcar o dată în viaţă. Valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat.

Bibliografie:

https://adevarul.ro/news/societate/cum-ajuta-voluntariatul-dezvolti-personal-profesionalo-1_5912f08d5ab6550cb8f6e7a8/index.html - Textul integral, semnat de Ioana-Bogdana Soare pe blogurile adevarul.ro.

https://dexonline.ro/definitie/voluntar

https://dilemaveche.ro/sectiune/tema-saptamanii/articol/voluntariatul-intre-a-da-si-a-primi-Gabriela Dinu-Teodorescu

https://epale.ec.europa.eu/ro/node/15717

https://essayforum.com/undergraduate/importance-volunteering-28840/

https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie-Ruxandra Brebeanu

https://www.onlinevolunteering.org/en/blog/try-these-5-tips-make-most-your-collaboration-online-volunteers

https://www.voluntarinsport.ro/istoria-voluntariatului-in-lume-si-in-romania/

EDUCAȚIE ȘI VOLUNTARIAT

Prof. MARIOARA ADRIAN
ȘCOALA GIMNAZIALĂ SALCIA, COM. SALCIA, JUD. TELEORMAN

Pentru a înțelege mai bine sensul cuvântului "voluntar", am încercat să aflăm care este etimologia acestuia și am descoperit că o variantă o întâlnim în latină "voluntarius", iar cealaltă în franceză "volontaire" și se referă la oameni și manifestările lor. "Voluntar" înseamnă conform explicațiilor din DEX, – "*care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere*".

Voluntariatul poate fi o sursa foarte bogata de învățare, atunci când exista atât dorința de a învață din partea voluntarului, cat si preocupare pentru motivația voluntarului din partea organizației la care acesta activează. Implicând-se in diverse proiecte si activități, lucrând in echipa sau de unii singuri, confruntând-se cu diverse situații si probleme, voluntarii dobândesc implicit noi abilitați, noi cunoștințe, noi atitudini - într-un cuvânt, noi competente.

În timp ce altruismul, preocuparea pentru cei din jur si pentru diverse subiecte cu impact comunitar este cea mai evidenta motivație pentru a deveni voluntari, pentru mulți tineri este deosebit de motivanta oportunitatea de a dobândi noi abilități utile pentru a-si găsi un loc de munca sau posibilitatea de a explora diferite opțiuni de cariera. Activitățile de voluntariat pot avea un impact puternic asupra traiectoriei profesionale a unui tânăr. Dintre toate tipurile de învățare informala si non-formala, voluntariatul este cea mai complexa modalitate de a învăța, de a te dezvolta si de a împărtăși cele învățate.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Este clar că această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.

Activitățile de voluntariat pot constitui fie activități de învățare structurate (așa-numitele activități de învățare non-formală) la care voluntarul participă în mod intenționat fie activități de învățare neintenționate și nestructurate (așa-numitele activități de învățare informală). În ambele cazuri, învățarea voluntarilor nu este, de obicei, certificată. Recunoașterea voluntariatului ca formă de învățare este, prin urmare, o prioritate a acțiunii UE în domeniul educației și formării.

Participarea activă a tineretului la viața societății poate fi încurajată prin voluntariat. În cazul în care tinerii sunt bine informați despre voluntariat și au experiențe pozitive în calitate de voluntari, există șanse ca ei să continue să fie voluntari activi pe întreaga durată a vieții lor, încurajând alți tineri să devină voluntari la rândul lor.

A fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi sprijinim. Cu riscul că mă repet, a fi voluntar înseamnă să fii uman și să ai valoare pentru că aceste calități sunt de neprețuit.

Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve. În acest context, m-am implicat de ceva vreme în acest tip de activitate ca membru coordonator voluntar la un centru de educație incluzivă, în urma realizării unui parteneriat între școala unde activez și această organizație, în ideea de a participa împreună cu elevi voluntari.

Există multe cauze pentru care merită să faci voluntariat. Multe lucruri pot fi îmbunătățite și multe nedreptăți pot fi ameliorate. Este clar că nu ducem lipsă nici de cauze sociale și nici de cele de mediu. Toate sunt la fel de importante, și la fel de important este să avem un viitor mai bun, implicându-ne în educație, cum este să avem un mediu mai curat, participând la reciclari selective sau plantări de copaci. La fel de important este ca toți copii să aiba șanse egale la viață și dezvoltare. Educația este cea în care oferi încredere generațiilor viitoare. Prin educație împărtășești din experiențele tale ca cei ce vin să nu mai repete greșelile și să se concentreze pe rezolvarea altor probleme. Faci asta pentru că ai încredere în ei, pentru că ai încredere în orice copil educat corect.

Frumos și recomandabil ar fi ca fiecare dintre noi să se cunoască pe sine și să își aleagă domeniile în care vrea să se implice. Dar dacă nu știți ce să alegeți, eu vă recomand să începeți cu educația.

IMPORTANȚA VOLUNTARIATULUI LA NIVELUL UNIUNI EUROPENE

Prof. MARIOARA GEORGETA MIHAELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ PUTINEIU, COM. PUTINEIU,
JUD. TELEORMAN

Voluntariatul este o activitate creatoare de capital uman și social. Aceasta este un factor-cheie pentru îmbunătățirea coeziunii sociale și o cale către integrare și ocupare a forței de muncă. Mai presus de toate, voluntariatul transformă în acțiune valorile fundamentale ale justiției, solidarității, incluziunii și cetățeniei pe care este fondată Europa. Voluntarii participă la modelarea societății, iar voluntarii care lucrează participă în mod activ la construirea unei țări a cetățenilor. Activitățile de voluntariat sunt implicit legate de multe domenii ale politicilor Uniunii Europene – cum ar fi învățarea de-a lungul vieții, dezvoltarea rurală și sportul – adăugând o dimensiune importantă programelor Uniunii Europene.

Fiecare țară dispune de noțiuni, definiții și tradiții diferite atunci când este vorba de voluntariat. Prin „voluntariat" se înțeleg toate formele de activități voluntare, formale sau informale. Voluntarii acționează de bună voie, în conformitate cu propriile lor alegeri și motivații și nu caută un câștig financiar. Voluntariatul este o călătorie de solidaritate și un mijloc pentru cetățeni și asociații de a identifica și aborda nevoile și preocupările umane, sociale sau de mediu. Voluntariatul este practicat, deseori, în sprijinul unei organizații nonprofit sau al unei inițiative care emană din sânul unei colectivități.

Voluntariatul se desfășoară în multe sectoare. Cel mai important domeniu pentru voluntariat este sportul, urmat de asistența socială, protecția socială și sănătatea. Alte sectoare cuprind justiția, cultura, educația, tineretul, mediul și combaterea schimbărilor climatice, protecția consumatorilor, ajutorul umanitar, politica de dezvoltare și egalitatea de șanse.

Voluntariatul are, de asemenea, o incidență considerabilă în afara frontierelor naționale. Voluntariatul transfrontalier prezintă un potențial important pentru educație, ocuparea forței de muncă și cetățenie. El poate îmbunătăți, de asemenea, înțelegerea reciprocă și contribui la dezvoltarea unei identități europene mai puternice.

Voluntariatul contribuie în mod direct la obiectivele-cheie ale politicilor UE, cum ar fi incluziunea socială, ocuparea forței de muncă, educația, dezvoltarea competențelor și cetățenia. Efectele sale pozitive sunt confirmate de noi indicatori care evaluează coeziunea socială sau fericirea, gradul de implicare, atitudinea activă și bunăstarea voluntarilor. Acest lucru se aplică, de asemenea, activităților de voluntariat în domeniile cu mare intensitate cognitivă, precum educația și cercetarea, inclusiv în cadrul cooperării internaționale.

Implicarea Uniunii Europene în acțiunile de voluntariat aduce beneficii concrete. Acestea sunt cel mai evidente în promovarea voluntariatului transfrontalier și a mobilității voluntarilor în cadrul Uniunii Europene. În mod mai general, Uniunea Europeană poate fi un catalizator pentru dezvoltarea politicii în materie de voluntariat în anii care vin, care, în conformitate cu principiul subsidiarității, va avea loc la nivel de stat membru, în funcție de prioritățile naționale și de obiectivele strategice globale ale Uniunii Europene pentru deceniul următor.

Importanța organizațiilor voluntare a fost recunoscută de mult de instituțiile europene pentru a permite cetățenilor să acționeze în folosul comunităților lor și a oferi oportunități pentru implicarea cetățenilor într-un context european mai larg. Astfel, în prezent, UE oferă posibilități de finanțare pentru voluntari și activități de voluntariat în cadrul programelor descrise în continuare.

Față de programele care vizează în mod direct voluntarii și activitățile de voluntariat, UE oferă, în plus,voluntarilor o gamă largă de programe de finanțare accesibile în domeniul distribuirii de alimente, al excluziunii sociale și al discriminării, al egalității de șanse între femei și bărbați, al prevenirii consumului de droguri, al asistenței pentru victimele infracțiunilor, al sănătății publice, al protecției consumatorului și a mediului și al combaterii schimbărilor climatice.

Voluntariatul este strâns legat de obiectivele politice generale ale Comisiei de a consolida cetățenia Uniunii și de a plasa cetățenii în centrul procesului de elaborare a politicilor UE. Voluntariatul poate promova participarea activă a cetățenilor în societate și poate completa drepturile acordate cetățenilor. Acesta este, în special, cazul voluntariatului transfrontalier, care oferă o posibilitate de învățare interculturală și de dezvoltare a unei identități europene.

Activitatea de voluntariat reprezintă, în plus, un element de inovare socială care poate mobiliza creativitatea cetățenilor în materie de elaborare a unor soluții și de mai bună utilizare a resurselor limitate.

VOLUNTARIATUL, CEA MAI IMPORTANTĂ SURSĂ DE BUNĂTATE

Prof. CIUPITU-CĂLUȘARU PETRUȚA-IONELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ PUTINEIU, COM. PUTINEIU, JUD. TELEORMAN

În societatea zilei de astăzi, când noi, oamenii uităm care este menirea noastră pe pământ din cauze multiple ce țin de educația noastră ca cetățeni, de viteza cu care se mișcă totul în jur de activitățile desfășurate zilnic, este greu, dar nu imposibil să ne punem în balanță și cu cei cu care soarta nu a fost foarte prietenoasă, nu doar să ne raportăm la cei de …sus. Dacă ne gândim la cuvântul din limba franceză „volonté" , în limba română „voință", facem fără să vrem legătura dintre acești doi termeni: voluntariatul și voința. Într-o asemenea manieră putem descoperi și o altă latură a definiției „voluntariatului" privit ca o activitate prestată fără a cere ceva în schimb. Dar, pentru a ajunge aici este nevoie de voință. Voința omului este motorașul care pornește orice activitate care se desfășoară fără a primi ceva în schimb. Oameni ai unei societăți în care binele nu este răsplătit întotdeauna cu aceeași monedă, tindeam să nu acordăm suficientă atenție problemelor celorlalți semeni, sau, dacă o făceam, cel pe care îl ajutam trebuia să se mulțumească cu activitatea ce prezenta o calitate îndoielnică, pentru că, „dacă am făcut gratis, bine sau mai puțin bine să fie mulțumit". Un om aflat în nevoie, fix de acest lucru nu are nevoie.

Dar, în ultima perioadă de timp, ființele acestea cu două picioare care gândesc că în fața lui Dumnezeu toți suntem egali, indiferent de lucrurile materiale sau de altă natură, sunt implicate în tot felul de activități ce au la bază voluntariatul, pentru că nu le lipsește voința de a ajuta, de a ajuta fiecare cum poate. De exemplu, cel care gestionează o afacere profitabilă îi poate ajuta pe cei care nu au o sursă de venit stabilă, care au copii pe care îi îngrijesc cum se pricep, deși nu au putere financiară.

Da, e clar, dacă ești bogat e foarte simplu să faci acte de voluntariat! Această frază o auzim des, ea devenind o scuză, un paravan după care se ascund oamenii care nu vor să se implice în diverse activități. Realitatea este că oricine poate fi voluntar, fie copilul mic ce oferă jucăria sa altui copil, primind în schimbul acesteia un zâmbet, cel mai măricel un pic ce poate da bunicilor, părinților o cană cu apă sau un obiect scăpat din greșeală pe jos, școlarul care renunță la pauza lui pentru a-l ajuta pe colegul de clasă să termine exercițiul, doamna de la catedră care rămâne peste program să îi mai explice elevului X lecția neînțeleasă în timpul orelor de curs. Odată ce înaintăm în vârstă oamenii, nevoile acestora sunt altele. Dar nu doar oamenii sunt grupul țintă al voluntariatului.

Oamenii sunt doar acele persoane care cu voință înfăptuiesc acte de voluntariat pentru ajuta nu doar oameni ci și animale. Din fericire sunt oameni cu voință și cu suflet mare, care deși nu sunt

potenți financiar se implică spre a ajuta, ajutor ce poate fi mai valoros decât orice sumă de bani. Un ajutor primit într-un moment crucial din viață este binevenit, indiferent de ce natură este. Nu întotdeauna banii pot repara orice, nu pot recupera trecutul, nu pot ține de cald iarna sau de umbră vara, nu pot scoate singuri câinele la plimbare, nu pot oferi o îmbrățișare celor dragi. Voluntariatul se naște din inima omului, om ce nu găsește ca scuză că nu are bani, timp, că nu poate, că nu știe. Omul prin definiție este caracterizat de bunătate, calitate pe care toată suflarea umană o are în dotare dar nu este utilizată la adevărata ei valoare.

Există persoane adulte și nu numai, ce au un…orar, un program pentru acte de voluntariat: aproape zilnic oferă bătrânei de la colțul străzii un corn o farfurie de mâncare, duc afară cățelul vecinului în vârstă, fac mici cumpărături pentru cei aflați la nevoie, merg cu ocazia sărbătorilor mari să ofere un zâmbet, un cântec, o poezie celor singuri. Țara în care trăim, rutina zilnică ne fac uneori să uităm de această latură a sufletului nostru, bunătatea, dar ea este acolo, la loc de cinste și ne așteaptă să acționăm cu pași mici dar siguri în direcția unde este reală nevoie.

Voluntariatul se naște din inima omului, om ce nu găsește ca scuză că nu are bani, timp, că nu poate, că nu știe. Omul prin definiție este caracterizat de bunătate, calitate pe care toată suflarea umană o are în dotare dar nu este utilizată la adevărata ei valoare.

Facem lucruri care contează!

Profesor de matematică Dascălu Ancuța
Liceul Tehnologic „Vasile Gherasim" Marginea

„Voluntarii nu sunt plătiţi nu pentru că nu au nicio valoare, ci pentru că sunt de nepreţuit."
(Sherry Anderson)

Voluntariatul este activitatea desfășurată din proprie inițiativă, prin care o persoană își oferă timpul, talentele și energia în sprijinul altora fără o recompensă de natură financiară.

Voluntariatul poate fi o sursă foarte bogată de învățare, atunci când există dorința de a învăța din partea voluntarului implicându-se în diverse proiecte și activități, lucrând în echipă sau de unii singuri, confruntându-se cu diverse situații și probleme, voluntarii dobândesc implicit noi abilități, noi cunoștințe, noi atitudini - într-un cuvânt, noi competențe.

Activitățile de voluntariat pot avea un impact puternic asupra traiectoriei profesionale a unui tânăr. Dintre toate tipurile de învățare informală și non-formală, voluntariatul este cea mai complexă modalitate de a învăța, de a te dezvolta și de a împărtăși cele învățate.

Responsabilitatea este principiul care stă la baza voluntariatului. Indiferent ce fel de persoană ești, care îți sunt convingerile sau ce vrei să devii, responsabilitatea este o abilitate pe care o dobândești prin muncă. Respectul față de tine și față de ceilalți îl câștigi prin responsabilitatea cu care iei anumite decizii, indiferent de natura lor.

Al doilea element definitoriu al voluntariatului este **comunicarea**. Prin voluntariat, cel mai rapid se dezvoltă abilitatea de comunicare. A voluntaria înseamnă de asemenea apartenența la un grup, un grup care devine în scurt timp o familie, iar relațiile deși sunt de natură profesională, devin și personale. Sub marea umbrelă a comunicării, **socializarea** joacă un al treilea rol foarte important. Voluntariatul creează punți între oameni și comunități. Fără să vrem, suntem nevoiți să socializăm în viața de zi cu zi pentru a putea exista. Însă voluntariatul te învață tehnici și metode de socializare astfel încâ timiditatea și teama să dispară, toate acestea ajutând la crearea ta din punct de vedere profesional.

Voluntariatul este activitatea care ne ajută să ne asigurăm personal că lumea se îndreaptă în direcția dorită de noi. Deși mulți oameni definesc voluntariatul superficial spunând că acesta reprezintă munca neplătită a unor oameni, voluntariatul este ceva mult mai profund. Prin voluntariat investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, respectiv în lumea din mijlocul căreia trăim.

În lume sunt milioane de oameni care au nevoie de ajutor într-un fel sau altul, fiecare dintre noi poate deveni un voluntar, putem să dăruim resurse materiale cât și să petrecem timp cu persoane care nu au familii.

Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntari și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și
voință.

Viitorul și evoluția unei societăți sunt strâns legate de educația pe care le-o oferim copiilor. Este oportun să le cultivăm interesul și plăcerea pentru activitățile de voluntariat, adaptat vârstei lor. Să nu uităm că povara unei lumi o vor duce pe umeri copiii de azi.

Copiii obișnuiți să dăruiască de la o vârstă fragedă, fără a aștepta ceva în schimb, vor cunoaște satisfacția pe care un astfel de gest o aduce. Uneori un simplu mulțumesc face mai mult decât orice altă posibilă răsplată.

Nu știu dacă aș putea să spun altă modalitate de a te implica activ în societate și de a cunoaște comunitatea în care trăiești, cu bune și rele, și de a te cunoaște pe tine ca persoană, în afară de voluntariat, cel puțin până la un anumit punct.

Importanța activității de voluntariat pentru educație și formare profesională

Profesor penru învățământ primar Stoica Mihăița,
Școala Gimnazială Nr. 1 Vânătorii Mici, județul Giurgiu

Voluntarii reprezintă iubirea în mişcare. (Autor necunoscut)

Voluntariatul este activitatea care poate oferi șansa oamenilor de a se descoperi sau redescoperi, de a cunoaște oameni implicați sufletește fără un interes anume, șansa de a oferi sprijin semenilor.

Prin activitățile de voluntariat ai ocazia să înțelegi mai bine că nu e nevoie decât de voință și inițiativă pentru a te dezvolta personal.

Participând la aceste activități investim mai întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, lumea în mijlocul căreia trăim. Suntem conșienți de faptul că milioane de oameni au nevoie de sprijin fie el material sau de altă natură. Putem să dăruim deopotrivă lucruri materiale dar și timp din timpul nostru, atunci când de exemplu ne dorim să petrecem timp cu persoane care nu au familii sau să oferim cunoștințe dobândite anterior de noi.

Cu ajutorul acțiunilor de voluntariat desfășurate în școală, elevii au posibilitatea să socializeze cu alte persoane, să dea dovadă de compasiune față de semeni, să ajute cum pot ei oameni în vârstă aflați în dificultate. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul presupune schimb de cunoștințe, idei, servicii, oportunități de a cunoaște oameni noi și de a lega tot felul de relații cu aceștia.

Se poate realiza indiferent de vârsta pe care o avem, fiind impus de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și voința noastră.

Este important să cultivăm elevilor nostri încă de la vârste fragede interesul și plăcerea pentru activitățile de voluntariat. Satisfacția de a dărui fără să aștepte ceva în schimb poate duce la starea de bine a acestora. Este necesară activarea sentimentului de empatie față de semenii noștri și încurajarea tinerilor și a copiilor încă din grădiniță să se implice în activități destinate ajutorării semenilor aflați în nevoie.

Aceștia pot fi antrenați să se implice în activitati de protecție a mediului, pot efectua activitati propriu zise sau de consiliere a altor oameni în vederea menținerii unui mediu curat și implicit a unei planete sănătoase

Pentru implicarea tinerilor în activitățile de voluntariat, putem apela la discuții cu scopul conștientizării necesității efectuării acestui tip de activități și desigur și prezentarea unor modalitati concrete de realizare a acestora, individual dar și în grupuri organizate.

Din experiența mea profesională, pot spune că desfășurând acțiuni de voluntariat înseamnă să dai dovadă de dragoste , grijă, compasiune față de semeni, să înveți să dăruiești cu toată inima, să fii uman.

În activitatea pe care o desfășor am încercat să implic clasa de elevi în activități de voluntariat referitoare la ecologizare, oferirea de sprijin unor copii ce veneau din medii dezavantajate. De asemenea am oferit ajutor persoanelor de la casa de bătrâni din localitae.

Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve. În acest sens, m-am implicat ca membru coordonator voluntar la un centru de educație incluzivă, în urma realizării unui parteneriat între școala unde activez și această organizație, în ideea de a participa împreună cu elevi voluntari.

Ca urmare a acestei colaborări am inițiat câteva activități sociale și educative, la care am participat împreună cu un grup de elevi entuziaști din școala gimnazială, care s-au oferit voluntari pentru a-i ajuta pe copiii cu dizabilități de aici.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând active poți învăța să promovezi într-o formă creativă ideile tale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale ca încredere, solidaritate, toleranță, devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Un alt beneficiu adus de activitățile de voluntariat este creșterea încrederii în sine, acesta oferă un confort psihic oricărui individ care hotărăște să depună un astfel de efort în spiritul voluntariatului. Totodată , în urma activităților de voluntariat se dezvoltă și spiritul de apartenență la grup, atât de necesar pentru asigurarea unei bune colaborări între indivizi pentru evoluția societății. La noi în țară voluntariatul a luat amploare în ultimii ani . Copiii și adulții comunităților sunt implicate în proiecte locale ce presupun voluntariatul dar și naționale sau internaționale, cu un impact major asupra evoluției societății

Voluntariatul rămâne o activitate interesantă, atractivă chiar și pentru copii, demnă de a fi desfășurată cu aceștia și de a fi promovată în societate ca exemplu de bună practică. Alegând să desfășori o activitate de voluntariat, demonstrezi că ești un om bun și participi într-un mod real la asigurarea unei lumi mai bune.

Deși mulți oameni definesc voluntariatul ca fiind muncă neplătită a unor oameni, voluntariatul este ceva mult mai profund.

Este clar că această activitate, nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.

Bibliografie

https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie

http://amelie.ro/carierista/importanta-voluntariatului

Rolul voluntariatului în dezvoltarea personală și profesională a tinerilor

Constantinescu Maria- Mirela,
Școala Gimnazială Nr. 1 Vânătorii Mici, Giurgiu

Voluntariatul este o activitate în care fiecare se poate implica și din care fiecare poate beneficia.Activitățile de voluntariat pentru tineri sunt cele mai eficiente metode pentru tineri să pornească pe calea potrivită în ceea ce privește cariera, precum și o optiune la îndemână pentru tinerii care încă nu au vârsta necesară pentru a fi angajați legal.

Cel mai important aspect care trebuie luat în vedere atunci când tinerii devin voluntari este dacă acele activități de voluntariat vor fi pe măsura intereselor și abilităților lor.

Tinerii interesați de mediu ar putea să devină voluntari într-o acțiune de mediu. În timp ce, tinerii atrași de o carieră în câmpul medical ar putea fi interesați să se implice într-o acțiune de voluntariat într-un spital, un centru de asistență medicală sau într-un centru de plasament pentru copii.

1. Activități de mentorat

Tinerii cărora le place să fie în preajma copiilor pot ajuta în mai multe feluri prin activități de voluntariat.

Una din modalitatile prin care pot ajuta este să petreacă timp alături de copii mai mici, care se pot confrunta cu probleme de citit, probleme de matematică sau alte subiecte disciplinare pentru școală. De multe ori, o simplă întrebare adresată în legatură cu un proiect sau o activitate de voluntariat poate clarifica mult lucrurile.

2. Voluntariat pentru oamenii săraci

Activitățile de voluntariat pot avea și mai mare impact pentru tinerii care aleg voluntariatul pentru a susține o cauză în favoarea celor săraci din vecinătate sau din lume.

Tinerii își pot începe activitățile de voluntariat la o organizație locală care îi ajută pe săraci. Tinerii pot, de asemenea, să înceapă să se gândească la propriul lor proiect de voluntariat. Colectarea donațiilor în alimente sau a donațiilor în obiecte pot fi câteva idei de activități voluntare.

3. Voluntar pentru mediu

Tinerii care vor să protejeze mediul pot fi interesați să se implice în activități de voluntariat ale căror cauze relationează cu mediul înconjurator.

Există numeroase moduri prin care tinerii pot avea „activități eco" de voluntariat. Activitătile locale de voluntariat pot încuraja tinerii să ia atitudine si să se alăture eforturilor de voluntariat în comunități diverse.

Colectarea selectivă poate fi una din cauzele pentru care tinerii pot deveni voluntari.

4. Voluntari creative

Tinerii voluntari creativi își pot folosi talentul pentru a-și dezvolta propriile idei despre proiecte de voluntariat.

Tinerii artiști pot dona colectiile lor de artă către spitale de copii sau către centre de plasament, sau se pot folosi de talentul lor pentru a face o după amiază mai placută cătorva copii prin activitäti de desen sau sculptură.

Voluntariatul este modalitatea perfectă de a fi bineveniți ca membri productivi, activi ai unei comunități.

Chiar dacă mai multe organizații formale de voluntariat necesită educație sau experiență anterioară, un număr mare de organizații oferă șansa de a încerca ceva nou și de valoare cu mult entuziasm și creativitate decât cunoaștere.

Ca voluntari, copiii își pot demonstra abilitățile independente și pot să lucreze în funcție de vârstă în funcție de nivelul lor real de calificare, mai degrabă decât să fie limitați de vârsta lor.

Experiența dobândită prin voluntariat poate face o diferență de durată, oferind tinerilor sentimentul că au un scop și un motiv pentru a rămâne în școală, să se străduiască să învețe și să evite să se angajeze în comportamente negative sau să facă alegeri proaste, cum ar fi sarcina în perioada adolescenței și abuzul de droguri.

Voluntariatul poate stimula aptitudinile și valorile importante ale vieții la copii. Copiii care participă la activități de voluntariat sunt recompensați cu noi abilități și perspective.

Opțiunile de voluntariat stimulează abilitățile necesare unei maturități productive. Competențele, pe care mulți copii nu le văd modelate în viața lor de zi cu zi, pot include: responsabilitatea pentru finalizarea sarcinilor, punctualitatea, fiabilitatea, îngrijirea și socializarea cu ceilalți.

Voluntariatul reprezintă activitatea de interes public desfășurată din proprie inițiativă, de orice persoană, în folosul altora, fără a primi recompense materiale. Din punctul meu de vedere, voluntariatul aduce o mulțime de beneficii oricărei persoane, indiferent de statutul său social, dar mai ales elevilor si studenților.

În primul rând, implicarea în acțiunile de voluntariat oferă experiență în diferite domenii de activitate. Aceasta experiență este recunoscută prin diferite documente care atestă statutul de voluntar, apartenența la o organizație nonguvernamentală sau participarea activă la un proiect de voluntariat. Deși nu echivalează ciclurile standardizate de educație, statutul de voluntar oferă câteva avantaje semnificative. De exemplu, o persoana cu acest statut va fi acceptată mai repede într-o companie, într-un

proiect sau într-o poziție de conducere, decât o persoană la fel de pregătită dar care nu s-a implicat în acest tip de activități extra-curriculare. De asemenea, se dorește ca voluntariatul să fie considerat experiență profesională în specialitate, după modelul altor state europene.

În al doilea rând, voluntariatul contribuie la dezvoltarea personală.

Voluntarul vede lucruri noi in fiecare zi, se confrunăa cu probleme diverse, este pus in situații excepționale și este in cursa cu timpul. Uneori, acțiunile de voluntariat sunt îngreunate de lipsuri materiale, de nepăsarea celorlalți membrii ai societății sau chiar de autorități.

.Pus in astfel de situații dificile, voluntarul găsește o soluție care, mai târziu, poate fi utilă și în viața privată.

Prin voluntariat se pot dezvolta abilități și competențe sociale precum solidaritatea, încrederea, spiritul civic și responsabilitatea socială. Oamenii implicați devin conștienți de problemele din jurul lor, pe care poate că in mod normal nu le-ar observa, si învață să lupte pentru un ideal comun.

În concluzie, voluntariatul rămâne un mijloc puternic de autodezvoltare si, mult mai mult, un mod prin care poți arăta ca ești activ și îți pasă de ceea ce se întâmplă în jurul tău.

Bibliografie:

1. Asociația VOLUM,2016, *Ghid pentru măsurarea efectelor și impactului voluntariatului asupra organizației gazdă;*
2. *Legea voluntariatului* 195/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 25 aprilie 2007.

Avantajele activităților de voluntariat pentru dezvoltarea profesională a tinerilor

Zotea Aurora, professor,
Școala Gimnazială Nr.1 Vânătorii Mici Giurgiu

Voluntariatul este activitatea de interes public desfăşurată de orice persoană fizică din proprie iniţiativă, care îşi oferă timpul, talentele şi energia în folosul altora, de regulă într-un cadru organizat, fără a primi o contraprestaţie materială, dar care poate deconta cheltuielile realizate în sprijinul proiectului în care este implicată.

Programele de voluntariat au luat amploare în ultimile decenii atât ca formă de educație nonformală, cât și informală. În Legea voluntariatului, articolul 1, alineatul 2, este menționat faptul că *voluntariatul este un factor important în crearea unei pieţe europene competitive a muncii şi, totodată, în dezvoltarea educaţiei şi formării profesionale, precum şi pentru creşterea solidarităţii sociale*. Se pot identifica mai multe tipuri de voluntariat din perspectiva modului în care este realizat:

(a)*voluntariat direct/ spontan* – activități realizate direct de o persoană pentru ajutorarea altor persoane,

(b) *voluntariatul organizațional*– activități realizate benevol și cu titlu gratuit de o persoană în cadrul unei organizații. Voluntariatul organizațional poate fi realizat: în cadrul unei organizații cu scop lucrativ sau în cadrul unei organizații fară scop lucrativ sau în cadrul unei organizații de drept public (instituție) sau de drept privat (ONG, sindicat) și (c) *formal*- pe baza unui contract de voluntariat sau *informal*/ fără o relație contractuală explictă între voluntar și organizația gazdă.

Tinerii în plină dezvoltare au nevoie de experiențe care să le ofere prilejul de a-și forma și consolida misiunea și viziunea personală sau profesională, explorând oportunitățile și extinzându-și orizonturile. Astfel, în acord cu cele menționate anterior, voluntariatul poate aduce o serie de beneficii precum:

- Permite formarea de noi abilități și competențe sau poate fi o oportunitate de a menține sau chiar de a dezvolta abilitățile existente.

Oferă o modalitate excelentă de a obține experiență în domeniul în care vizează să activeze sau poate fi recrutat de o anumită instituție în urma prestării unor activități de voluntariat. Deoarece abilitățile de adaptare și rezolvare a problemelor devin din ce în ce mai importante în deceniile următoare, dezvoltarea acestor abilități este la fel de importantă pentru voluntarii cu experiență profesională cât și pentru cei care urmează să facă primii pași pe piața muncii.

-Oferă o mare oportunitate de dezvoltarea a rețelei personale și profesionale, astfel pe baza activităților de voluntariat tinerii pot primi recomanadări de la managerii instituțiilor unde au activat, iar dacă se gândesc la o schimbare în ceea ce privește plaierul de activitate al carierei, voluntariatul este o modalitate perfectă de a explora noi domenii. Totodată, în spectul acțiunilor sociale, tinerii pot întâlni lideri ai comunității, persoane care să le ofere suport/ consiliere în alegerea carierei.

-Satisfacția personală, stima de sine și sentimentul de împlinire vor crește, prin adugerea unui aport de valoare societății. Fie că este vorba despre o persoană extovertiră sau introvertită, se pot dezvolta, totodată, abilitățile de comunicare și sociale prin contactul cu diferite persoane în contexte variate.

-Adesea, voluntariatul adună oamenii din medii culturale diverse, astfel tinerii vor avea contact cu situații diferite de cele de zi cu zi. Acest lucru nu include numai a cunoaște persoane de altă naționalitatea, religie, orientare politică sau persoane cu dizabilități, ci presupune interrelaționare cu mentalități și personalități diferite. Munca în echipă nu numai că favorizează abilitățile de colaborare, ci oferă și oportunități de a învăța multe lucruri din diferite perspective și crește nivelul de toleranță.

-Un alt aspect important ce merită menționat, este faptul că prin voluntariat se pot crea lideri. Calitățile de conducere, luarea a inițiativei, crearea de noi viziuni, modalități de a contribui și de atingere a unor obiective prin gândire strategică sunt aspecte ce pot fi îmbunătățite în cadrul coordonării unui grup de voluntari. Gestionarea unei echipe implică abilități de leadership, capacitatea de a motiva și inpira pe ceilalți, gestionarea schimbărilor, medierea conflictelor. Alte aspecte ale dezvoltării personale/ profesionale prin intermediul voluntariatului, pe care vreau să notez, sunt dezvoltarea capacității empatice, calitatea comportamentului prosocial, creșterea gradului de conștientizare și altruismul.

Ținând cont de cele menționate supra, putem spune că voluntariatul constituie un context propice de dezvoltare personală și profesională a tinerilor prin creșterea nivelului de încredere între indivizi, întărirea și diversificarea relațiilor sociale, schimbarea viziunii față de societate și conștientizarea rolului de cetățean activ.

Bibliografie:

1.Asociația VOLUM,2016*, Ghid pentru măsurarea efectelor și impactului voluntariatului asupra organizației gazdă;*2.

DE CE SĂ FACI VOLUNTARIAT?

Prof.înv.primar GACIU-STAN FLORENTINA DANIELA
ŞCOALA GIMNAZIALĂ STOENEŞTI; JUD.OLT

Sunt zeci de motive pentru care ar trebui să faci voluntariat.

Unul dintre cele mai bune moduri de a cunoaşte noi persoane şi de a crea o relaţie de prietenie durabilă este prin voluntariat. În funcţie de organizaţia în care alegi să faci voluntariat, vei cunoaşte persoane care au aceleaşi interese, care luptă alături de tine pentru o cauză comună. De asemenea, voluntariatul te poate ajuta să-ţi depăşeşti timiditatea şi să îţi dezvolţi abilităţile de socializare.

Implicarea în activități și proiecte în beneficiul unei cauze, sau în interesul comunității produce în mod direct la beneficii personale și profesionale directe. Voluntarul are ocazia să învețe, să experimenteze, să lucreze în echipe, iar aceasta îi dezvoltă, mai ales că voluntarul luptă pentru o cauză care îl interesează.Voluntariatul reduce stresul, pentru că având grijă de altcineva, implicându-te într-un proiect umanitar, îți canalizezi atenţia pe altcineva sau altceva, iar asta ajută la întreruperea procesului de creare a tensiunii. În plus, emoțiile vibrante precum optimismul, bucuria și rezultatele pe care le obții făcând bine întăresc sistemul imunitar. De asemenea cei care fac voluntariat sunt mult mai atenți cu ei, au mai multă grijă de sănătatea lor.

Voluntariatul te responsabilizează, te învaţă cum să îţi gestionezi timpul, îţi dă anumite competenţe care te vor ajuta la un moment dat în carieră. Atunci când eşti voluntar trebuie să dedici un anumit interval de timp organizaţiei în care activezi, trebuie să lucrezi în echipă şi să înveţi să comunici deschis şi calm cu colegii tăi.

Oamenii de ştiinţă au demonstrat că voluntariatul te face mai fericit pentru că reduce stresul şi te face mai sănătos. Munca unui voluntar este indispensabilă şi contribuie cu adevărat la o cauză care poate depăşeşte comunitatea în care trăieşti.

Atunci când eşti voluntar descoperi punctele vulnerabile ale lumii în care trăim şi putem ajuta să le fortificăm. De asemenea, voluntariatul te ajută să înţelegi de ce deşi o problemă nu te afectează pe tine personal, afectează societatea ca întreg şi este nevoie de toate eforturile noastre să o găsim soluţie.

Cum te dezvolți implicându-te în programe și acțiuni de voluntariat?

- Dobândești experiență de muncă

- Lucrezi într-o echipă și înveți de la ceilalți
- Îți dezvolți cunoștințele și înveți lucruri noi
- Exersezi abilități sau dezvolți noi abilități
- Utilizezi mai eficient timpul liber, mai provocator și mai distractiv
- Legi noi prietenii, cunoștințe și contacte care îți vor putea fi de folos ulterior
- Te alături prietenilor care sunt deja implicați și dezvolți noi competențe în lucrul cu oamenii
- Oferi ajutorul pe care poate l-ai primit, sau îl vei primi și tu cândva
- Devii parte a unei echipe și te vei integra mai ușor profesional
- Îți dezvolți și consolidezi respectul pentru muncă
- Te conectezi mai bine la comunitatea din care faci parte. Testezi practic abilitățile pe care le ai în a urma o anumită carieră sau te poți ajuta în reorientarea în carieră
- Ai ocazia să întâlnești persoane importante din comunitate
- Poate constitui o trambulină profesională
- Înveți să-ți asumi responsabilități și ai satisfacția lucrului realizat de tine

Timpul este poate cel mai preţios lucru pe care îl putem oferi unei cauze. De aceea este foarte important să îţi gestionezi timpul cu atenţie şi să dedici o parte din el unei cauze care ţi se potriveşte.

Voluntariatul, mai exact o muncă fără plată, nseamnă acumularea de cunoştinţe şi experienţe noi. Voluntariatul reprezintă o ajutorare necondiţionată a persoanelor, vietăţilor, mediului etc, care au nevoie de sprijin sau de apărare.

Răsplata pe care o primeşti în urma acestui ajutor pe care alegi să îl oferi nu este una materială, ci una sufletească, un sentiment care te ajută să te dezvolţi.

Prin activitatea ta poţi inspira lumea din jurul tău să vadă în asta un lucru nemaipomenit şi chiar beneficiarii pot fi cei care ajută la rândul lor.

Părinţii ar trebui să fie ei însisi darnici, deoarece se ştie că orice copil copiază ce vede in jurul său. Dacă părinţii ar fi pe deplin conştienţi de acest lucru, zicala „Copiii sunt egoişti" ar fi uitată pentru totdeauna. Aşadar, a fi voluntar innplică o educaţie aleasă, căci dărnicia şi dorinţa de a ajuta nu vin din senin...

Voluntariatul poate fi făcut nu doar în folosul altora, ci şi in folosul tău. Atunci cand munceşti, chiar dacă nu eşti răsplatit prin bani, eşti răsplatit prin experienţa pe care o vei avea in viitor în domeniul respectiv.

Astfel, beneficiile voluntariatului sunt nenumărate: de la starea de bine pe care ţi-o poate aduce implicarea în prezent şi până la asigurarea unei cariere de succes în viitor. Toate acestea cu o singură condiţie: „Să fii darnic!"

Împreună cu elevii mei am participat la o campanie de curățare a străzilor din localitatea noastră în cadrul proiectului „ Ziua de Curățenie națională 2018„ organizată de Let’s Do It , România! În parteneriat cu Ministerul Mediului.

A fost un moment extraordinar pentru noi, în care am arătat că lucrurile pozitive, de amploare, sunt posibile atunci când ne unim pentru o cauză comună.

Responsabilitate şi voluntariat în învăţământul preşcolar

Educ. Ghiea Daniela
GPN NR. 7 Medgidia

A trezi şi a dezvolta spiritul voluntariatului la copii, a cultiva valorile lui sunt unele din sarcinile de seamă ale educatorilor, pe care le vom forma participand direct la activităţile de voluntariat.„Nu numai în prag de sărbătoare, lumina şi zâmbetul ar trebui să fie pe feţele celor de lângă noi". Ar trebui să desfăşurăm mai des activităţi de voluntariat pentru că ele constituie o experienţă bogată de învăţare, facilitează dezvoltarea de capacităţi şi competenţe sociale şi contribuie la dezvoltarea la elevi a sentimentului de solidaritate. Acestea sunt benefice pentru voluntar ca individ, pentru comunitate şi societate în întregul ei şi reprezintă un mod de a aborda nevoile şi provocările umane.

În calitate de cadru didactic, este recomandabil să formezi copiilor gustul pentru activităţi care să le facă bine din punct de vedere sufleteşte si de pe urma cărora să beneficieze şi alţii. Vizitele la centre de copii sau de bătrâni, concursuri, baluri mascate şi evenimente organizate la care se pot face donaţii pot fi ocaziile potrivite pentru a-i implica pe adolescenţi şi a-i obişnui să se acomodeze în rolul de voluntari.Prezintă-i toate beneficiile pe care le poate obţine de pe urma activităţilor de voluntariat. De asemenea, gândeşte-te la faptul ca eşti un model pentru el. Cu cât observă şi este învăţat de mic că este important să îi ajuţi pe alţii, să te implici în activităţi de pe urma cărora să nu te aştepţi neapărat să obţii beneficii materiale, cu atât va tinde mai mult să introducă voluntariatul în viaţa lui de adolescent. Cu cât începe mai repede să facă astfel de activităţi de voluntariat, cu atât îşi va creiona un traseu mai clar în viaţă. Astfel de lucruri îl formează ca om şi îl pregătesc pentru viaţa de adult.

Voluntariatul este activitatea desfăşurată din proprie iniţiativă, de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestaţie materială.(Definitie adoptată de Consiliul Naţional al Voluntariatului, iunie 2002). Voluntariatul este o componentă fundamentală a societăţii civile. El însufleţeşte cele mai nobile aspiraţii ale omenirii -pacea, libertatea, oportunitatea, siguranţa şi justiţia pentru toate persoanele.

În această epocă a globalizării şi a schimbărilor continue, lumea devine din ce în ce mai mică, mai interdependentă, mai complexă. Voluntariatul - la nivel individual sau de grup - reprezintă o modalitate prin care:

- pot fi întărite şi susţinute valorile legate de comunitate, de serviciul adus aproapelui şi de ataşamentul faţă de aproapele; - --

-persoanele pot să îşi exercite drepturile şi responsabilităţile de membri ai comunităţilor, în timp ce învaţă şi se dezvoltă pe percursul întregii vieţi,realizându-şi astfel întregul potenţial uman;

-se pot stabili puncte de legătură între diferenţele care ne despart, astfel încât să putem trăi împreună în comunităţi sănătoase, puternice, şi să lucrăm împreună la identificarea de soluţii la provocările pe care le întâlnim şi să conturăm destinul nostru comun.

În zorii noului mileniu, voluntariatul reprezintă un element esenţial al tuturor societăţilor. Voluntariatul transformă în acţiune declaraţia Naţiunilor Unite conform căreia *„Noi, oamenii, avem puterea de a schimba lumea".* Această declaraţie promovează dreptul fiecărei femei, al fiecărui bărbat sau copil de a se asocia în mod liber şi de a activa ca voltunar fără deosebire de originea culturală sau etnică, religie, vârstă, sex, şi condiţia fizică, socială sau economică. Toate persoanele din lume trebuie să aibă dreptul de a-şi oferi în mod liber timpul, talentul şi energia în beneficiul altora sau al comunităţii lor prin acţiuni individuale sau colective, şi fără a aştepta recompense financiare.

Responsabilitatea este principiul care stă la baza voluntariatului. Indiferent ce fel de persoană eşti, care îţi sunt convingerile sau ce vrei să devii, responsabilitatea este o abilitate pe care o dobândeşti prin muncă. Respectul faţă de tine şi faţă de ceilalţi îl câştigi prin responsabilitatea cu care iei anumite decizii, indiferent de natura lor.

Al doilea element definitoriu al voluntariatului este comunicarea. Prin voluntariat, cel mai rapid se dezvoltă abilitatea de comunicare. Barierele ridicate de timiditate, frica de vorbit în public, greutăţile întâmpinate în crearea unor legături de prietenie sunt spulberate. A voluntaria înseamnă, de asemenea apartenenţa la un grup, un grup care devine în scurt timp o familie, iar relaţiile deşi sunt de natură profesională,devin şi personale. Sub marea umbrela a comunicării, socializarea joacă un al treilea rol foarte important. Voluntariatul creeaza punţi între oameni şi comunităţi. Fără să vrem,suntem nevoiţi să socializăm în viaţa de zi cu zi pentru a putea exista. Însă, voluntariatul te învaţă tehnici şi metode de socializare, astfel încât timiditatea, teama şi frica să dispară, toate acestea ajutând la crearea ta din punct de vedere profesional.

În Programa activităţilor instructiv-educative din grădiniţă sunt prevăzute o serie de obiective a căror transpunere în activităţi specifice conduc copiii spre descoperirea şi înţelegerea

tainelor naturii. Activităţile pe domenii experenţiale (cunoaşterea mediului, educarea limbajului, activităţi artistico-plastice şi practice, activităţi muzicale), dar şi activităţile extracurriculare (excursii, drumeţii, activităţi practic-gospodăreşti-plantări, acţiuni de ecologizare) contribuie la atingerea obiectivelor educaţiei ecologice. Acestea vizează aspecte de natură cognitivă, intelectuală, moral-civică, estetică, afectivă, practică:

- să cunoască fiinţe şi fenomene din mediul înconjurător şi caracteristicile acestora;
- să-şi însuşească cunoştinţe din domeniul ecologiei prin activităţi cu caracter experimental şi demonstrativ şi antrenarea copiilor în îndeplinirea acestora;
- educaţia capacităţii de a ocroti, de a proteja şi respecta natura;
- cultivarea dragostei pentru Terra cu tot ce intră în componenţa acestuia: apă, aer, plante, animale;
- conştientizarea necesităţii de a economisi apa, energia electrică şi toate resursele naturale; - educarea copiilor în sensul păstrării sănătăţii mediului natural în care trăieşte;
- formarea unui comportament civic, a dorinţei de a contribui la păstrarea frumosului prin antrenarea în activităţi de îngrijire a unor arbori, a spaţiilor verzi;

La nivelul educaţiei preşcolare putem desfăşura activităţi de educaţie ecologică care, pe de o parte formează deprinderi, dezvoltă capacităţi şi cultivă interesul copiilor pentru conduite ecologice, iar pe de altă parte contribuie direct la menţinerea unui mediu echilibrat, curat, benefic unei dezvoltări fizice şi mentale sănătoase a copiilor. Fiecare dintre noi avem responsabilitatea de a participa la acţiuni de protecţie a mediului în interesul sănătăţii noastre. Educaţia ecologică presupune dezvoltarea abilităţilor de a acţiona concret, de a ne implica activ în identificarea problemelor de mediu, capacitatea de a găsi soluţii pentru remedierea problemelor de mediu.

Pentru a descifra tainele voluntariatului pentru dezvoltare durabilă, cadrele didactice trebuie să implice copiii chiar de la vârste fragede în acţiuni de îngrijire şi protejare a mediului. Formarea voluntarilor pe probleme de mediu presupune formarea unor comportamente globale de protecţia mediului, în funcţie de diversitatea situaţiilor, impune implicarea membrilor comunităţii, necesită o gândire constructivă, integrată care să faciliteze educarea populaţiei pentru a fi responsabilă faţă de problemele mediului.

Iniţierea copiilor mici în ABC-ul voluntariatului de mediu începe cu:

- identificarea problemelor de mediu în grădiniţă, în familie, în comunitatea locală şi intervenţia în schimbarea comportamentului şi atitudinii faţă de mediu;

- furnizarea de informaţii şi instrucţiuni pe înţelesul tuturor;

- identificarea propriilor greşeli de comportament faţă de mediu şi anihilarea lor prin asumarea de responsabilităţi de ecologizare, de plantare, de informare cu obţinerea de performanţe pentru sănătatea mediului;

- găsirea soluţiilor de rezolvare a problememlor de mediu şi conştientizarea rolului pe care îl au voluntarii în transmiterea valorilor: respectul faţă de mediu, iubire faţă de natură, cooperare pentru rezolvarea problemelor.

În scopul formării conduitei ecologice am implicat preşcolarii în desfăşurarea unor activităţi de ecologizare a mediului din curtea grădiniţei sub îndemnul ,,Pentru un mediu mai curat". În famile, părinţii transmit copiilor cele mai elementare norme de comportament ecologic, care să constituie fundamentul acţiunilor unui cetăţean preocupat de mediul în care trăieşte. De aceea, preşcolarii, alături de părinţi au participat la acţiuni de îngrijire a pomilor, dar şi de plantare de flori în curtea grădiniţei.

Prin participarea şi implicarea directă a preşcolarilor, părinţilor, cadrelor didactice la aceste acţiuni, voluntariatul a devenit o cale prin care orice om capătă experienţă, se poate exprima, poate fi alături de comunitate şi problemele ei. Aceste acţiuni educative contribuie şi la formarea personalităţii copiilor, a unor valori şi atitudini morale, a unor modele de implicare socială exprimate prin:

- cunoaşterea şi utilizarea conceptelor cu privire la voluntariat;

- exprimarea unui mod de gândire creativ, în structurarea şi rezolvarea sarcinilor de lucru;

- conştientizarea impactului social şi moral al acţiunilor de voluntariat;

- dobîndirea unor comportamente responsabile faţă de mediu şi implicit faţă de viaţa omului;

- manifestarea spiritului de iniţiativă în acţiunile de voluntariat;

Promovarea voluntariatului, ca formă de educaţie pentru tot restul vieţii este un răspuns dat necesităţii de a acţiona ca cetăţeni responsabili la nivelul comunităţii în care trăim. Promovarea voluntariatului în unităţile de învăţământ, în familiile copiilor, în comunitate solicită calităţi legate de comunicare, spiritul de echipă, curajul ieşirii din rutină prin activităţi de voluntariat desfăşurate din proprie iniţiativă în scopul cultivării normalităţii în comunitate şi contribuie la creşterea gradului de sensibilizare a populaţiei cu privire la valorile şi importanţa voluntariatului.

A trezi şi dezvolta spiritul voluntariatului, a cultiva valorile lui înseamnă a te ridica la cerinţele unei şcoli europene, în care se respectă normele europene, în care se realizează un învăţământ de calitate. Voluntariatul reprezintă hrană pentru suflet şi înnobilează viaţa celor care doresc şi vor să ajute. Prin faptele lor voluntarii dovedesc omenie, bun simţ, responsabilitate, dăruire, dragoste, respect pentru sine, dar şi pentru semeni, grijă şi sensibilitate. De aceea, Victor Hugo afirma: „Fiecare copil pe care-l instruim este un om pe care-l câştigăm”.

Bibliografie:

Fiţiu, A. (2004). Ecologie şi protecţia mediului. Bucureşti: Editura Academic Pres.

Curriculum pentru învățământul preșcolar,Buc.,2009,Ed.Didactică Publish In House

Educația timpurie pt aplicarea curriculumului preșcolar,Ed.Paralela 45,Cluj,2009

VOLUNTEERING

Profesor Mihalache Florentina
Școala Gimnazială Movilița-Ialomița

Volunteering is one of those phenomena which, despite the limited number of people actually involved in it, is seen as highly important for the proper functioning of society. In fact, volunteering and active participation in voluntary associations are considered to be key components of civil society; it is felt that they generate social cohesion and societal self-regulation as well as strengthening political democracy by developing individual citizenship and organizing countervailing powers. Issues such as these have gained momentum in recent years, especially since Putnam's publications in the 1990s on civic community and democracy in Italy and on the decline of social capital in the United States. However, interest in these issues in fact dates back to the time of the Civic Culture project carried out in the 1950s and 1960s by Almond and Verba, and even much earlier to Tocqueville's famous study Democracy in America in the 1830s. All of these studies, and many more, stress the importance of voluntary civic engagement for the development and maintenance of civilized societal cohesion and political democracy. This essay addresses volunteering as just one form of voluntary social and political involvement that might well be linked with other forms, such as passive and active membership of voluntary associations, incidental political activism, or individual involvement in public discourse.

However, most studies on volunteering are written in another tradition that is more specifically directed toward direct helping behaviour, service delivery, and unpaid work. Many articles, policy reports, and books have appeared on volunteering in diverse fields such as sports, faith-based organizations, human services, and schools; often they are quite practically oriented and focus on issues of recruitment and management. In general, they pay scant attention to the contributions made by volunteering to social cohesion and political democracy. Although those contributions are often gratefully acknowledged in introductory remarks, they are not the core issues of investigation in this tradition.

Thus, although volunteering as a topic of research is far from new, studies that specifically place volunteering in a civil society perspective are rarer. The aim of this essay is precisely to explore further and dig deeper into this perspective, using empirical data garnered from various sources for countries all over the globe.

Prosocial behaviour is "voluntary behaviour primarily aimed at benefitting another" (Nielson, Padilla-Walker, & Holmes, 2017, p. 91). Prosocial behaviour has long interested researchers because of its role in supporting socially beneficial initiatives, such as poverty eradication (Werlin, 2009), disaster relief (Zagefka & James, 2015) and research initiatives of value to society (Glaser, 1992). The largest category of prosocial behaviour is activism, i.e., acting to address social problems (Martin, 5 Hanson, & Fontaine, 2007). Within the category of activism there are two broad subclasses of prosocial behaviour: philanthropy, which generally refers to offering financial aid to prosocial causes (Schuyt, Bekkers, & Smit, 2010), and volunteering, which refers to investing time in addressing a prosocial cause (e.g. James, 2006). Because all activism involves committing time or money, we hereafter examine it indirectly by focusing on volunteering and philanthropy.

After extensive analysis of relevant literature, Batson suggests that there are four underlying motivations to act prosocially: egoism, altruism, collectivism and principlism (see Batson, 1994; Batson, 2011; Batson, Ahmad, & Stocks, 2011). Egoism is a motivation for increasing one's own well-being (see Batson, 2011; R. Cialdini, Baumann, & Kenrick, 1981; R. Cialdini, Darby, & Vincent, 1973; R. Cialdini et al., 1987). Egoism can motivate prosocial behaviour in counterintuitive ways. For instance, people may act prosocially to resolve negative emotional experiences from seeing another's suffering (Batson et al., 1989; R. Cialdini et al., 1987). It is generally held that egoism drives most, if not all prosocial acts (Simpson & Willer, 2008). However, not all scholars agree with this: Batson and colleagues have performed more than thirty experiments which suggest that egoistical motivations alone cannot fully explain prosocial acts (see Batson et al., 2011). Based on this they suggest three other motivations.

Altruism is a motivation for increasing the welfare of another without expecting a personal benefit for doing so (see Batson, 2011; Piliavin, 1981). The case for altruism is strongest for prosocial acts that cannot easily be linked to an expected benefit for the performer, such as helping geographically distant and unrelated individuals (Simpson & Willer, 2008). Collectivism is a motivation for increasing the welfare of a valued group or collective, without expecting a personal benefit for 6 doing so (see Batson, 2011; Schwartz, 1990; Van Lange, De Bruin, Otten, & Joireman, 1997). Although there is some evidence for collectivism (Dawes, Van de Kragt, & Orbell, 1990),

there have been concerns around how, and whether, it can be disentangled from egoism and altruism (see Batson et al., 2011). Principlism is a motivation for increasing the welfare of another due to a desire to uphold a moral principle, such as justice or utilitarianism (see Batson, 2011; Batson et al., 2011). Currently, there is still little evidence that principlism is a terminal moral goal rather than an instrumental goal as part of achieving self-benefit (Batson et al., 2011).

Many other factors also influence an individual's choice of whether to engage in prosocial behaviour and, if they engage, how much time and money they will invest. For instance, these include personal factors such as the benefactor's emotions (Farley & Stasson, 2003), capacity for empathy (Nicovich, Boller, & Cornwell, 2005) and needs (Wilson, 2012). They also include situational factors such as the visibility of the act (Hardy & Van Vugt, 2006), the type of people it will be visible to (Böhm & Regner, 2013), and the perceived gender (Raihani & Smith, 2015), and identifiability (Small & Loewenstein, 2003), of the beneficiaries.

Using websites to encourage prosocial behaviour

Websites are widely used for promoting prosocial behaviours (Arrillaga-Andreessen, 2015; Switzer, 2012), such as activism (Shin et al., 2015), volunteering (Sproull, 2011), and philanthropy (Kristin & Abrahams, 2017; Zagefka & James, 2015). However the supporting research has been limited: only a small body of research has explored ways in which websites encourage prosocial behaviour. Bennett (2009) highlighted the benefits of matching informative and emotive website features to donors' needs. Shier and Handy (2012) found that donors' perceptions of a website's accessibility and trustworthiness were not linked to their probability of donation to the organisation. Grimm and Needham (2012) found that website layout and appearance, informational and visual content, and buzzwords and exciting language influenced decisions to volunteer with an organisation. Consequently, we still know relatively little about how to promote prosocial behaviour on websites (e.g., Gleasure & Feller, 2016a, 2016b; Kwampaiboon, Jevtic, & Pyshnyak, 2014; McMahon, Seaman, & Lemley, 2015; Warren et al., 2017).

We can identify at least four causes for this research gap. First, little academic research has examined how to encourage prosocial behaviour - considerably less than has explored how to encourage commercial behaviour (cf. Bendapudi et al., 1996; Rothschild, 1979, 1999). Second, little research has examined how to persuade via newer mediated communication contexts, such as websites (cf. Guadagno & Cialdini, 2005; Guadagno & Cialdini, 2007). Third, research domains that discuss how to promote prosocial behaviour, such as volunteering and philanthropy, generally overlook the role of websites (cf. Penner, Dovidio, Piliavin, & Schroeder, 2005; Wilson, 2012).

Fourth, areas that examine websites, generally examine commercial contexts (Zhang, Gutierrez, & Mathieson, 2010).

Nonetheless, several areas of research provide insights that are useful for understanding how to design websites to encourage prosocial behaviour. Behaviour (of any sort, in any context) occurs as the result of an individual being prompted by a trigger (internal or external) to do something that they are sufficiently motivated and capable of doing (Fogg, 2009).

However, these insights do not demonstrate how to design websites to encourage prosocial behaviour effectively. The literature on prosocial behaviour rarely examines websites and mediated communication contexts. Accordingly, it fails to explain how to use websites to most effectively encourage prosocial action. The IS research generally examines commercial contexts. However, the best practice for commercial websites is unlikely to also be the best practice for social change websites: there are established differences in what is effective for promoting commercial, as opposed to prosocial, behaviour (Bendapudi et al., 1996; Rothschild, 1979, 1999). For instance, organisations that promote prosocial behaviour are judged differently from organisations promoting commercial behaviour when using the same types of marketing (Greitemeyer & Sagioglou, 2018) and operations (Mathmann, Pohlmeyer, Higgins, & Weeks, in press).

As a result, an effective social change website may need to be designed to create a very different user experience from an effective commercial website. To motivate without providing a material reward, it may need features that leverage, or create, motivational drivers such as empathy (cf. Einolf, 2008), group identity (cf. Penner et al., 2005), or social responsibility (cf. Benabou & Tirole, 2010). To reduce uncertainty related to overseas donation or volunteering, it may require content that increases trust in operations, ethos, ethics, and social vision. To simplify the sustained engagement required to understand all operations and impacts, it may require rich and more detailed information (e.g., visuals) and a design that makes such information easy and rewarding to process. In the absence of strong internal triggers (e.g., habits) to drive the prosocial actions it targets, it may need to focus on providing more calls to action, or triggering smaller related commitments (such as subscriptions, likes or shares).

There is great reward in the act of volunteering. Those on the receiving end benefit from the help, the time, the interaction and the tasks completed by someone not looking to get paid for their work. Those engaged in volunteering benefit from the feel good factor of knowing their time and contributions are helping someone in need. It's a powerful dynamic with valuable rewards. At its heart, volunteering is a selfless gesture. It's a way of giving time, offering your skills, or lending resources to someone who could use the help. It's a valuable way to build community,

encourage collaboration and strengthen social connectivity. Perhaps it's not surprising to know that one of the hardest tasks for organisations and not for profits is finding people willing to give their time as volunteers. Many not for profits are struggling under the workload of helping others, giving their own time and resources, but find it difficult to recruit volunteers to support their work.

Once we embrace the idea that we are all connected, that asking for help is ok, and that offering help is even better, our society, our communities and our organisations will thrive. We will be able to embrace the act of volunteering for reason, not for season and we will come to realise that even as strangers we can be connected by a simple act of kindness in the form of volunteering.

References

Batson, C. (1994). Why Act for the Public Good? Four Answers. *Personality and Social Psychology Bulletin, 20*(5), 603-610. doi:10.1177/0146167294205016

Batson, C. (2011). *Altruism in humans*. Oxford, United Kingdom: Oxford University Press.

Batson, C., Ahmad, N., & Stocks, E. (2011). Four forms of prosocial motivation: Egoism, altruism, collectivism, and principlism. *Social motivation*, 103-126.

Batson, C., Batson, J. G., Griffitt, C. A., Barrientos, S., Brandt, J. R., Sprengelmeyer, P., & Bayly, M. J. (1989). Negative-state relief and the empathy—altruism hypothesis. *Journal of Personality and Social Psychology, 56*(6), 922.

Grimm, K. E., & Needham, M. D. (2012). Internet promotional material and conservation volunteer tourist motivations: A case study of selecting organizations and projects. *Tourism Management Perspectives, 1*(1), 17-2Guadagno, R., & Cialdini, R. (2005). Online persuasion and compliance: Social influence on the Internet and beyond. In Y. Amichai-Hamburger (Ed.), *The social net: Understanding human behavior in cyberspace* (pp. 91-113): Oxford University Press.

Guadagno, R., & Cialdini, R. B. (2007). Persuade him by email, but see her in person: Online persuasion revisited. *Computers in Human Behavior, 23*(2), 48 999-1015. doi:10.1016/j.chb.2005.08.006 7.

VOLUNTARIATUL, CEA MAI IMPORTANTĂ SURSĂ DE BINE

Prof. înv. preșc. Grigore Mădălina Gabriela
G.P.P. nr.5, orașul Mizil, județul Prahova

„ Una dintre cele mai frumoase compensații din viață este că nimeni nu încearcă cu adevărat să ajute pe cineva fără să se ajute de fapt, pe sine însuși." **Ralph Waldo Emerson**

În ciuda a ceea ce cred multe persoane, voluntariatul nu este „muncă pe gratis". Din contră, beneficiile pentru voluntar sunt nenumărate. Voluntariatul este un mod de a îți face prieteni noi, de a ajuta la corectarea unor probleme sociale, și de a te dezvolta ca individ.

În şcoala contemporană eficienţa educaţiei depinde de gradul în care se pregăteşte copilul pentru participarea la dezvoltarea de sine şi de măsura în care reuşeşte să pună bazele formării personalităţii copiilor. În acest cadru, învăţământul are misiunea de a-i forma pe copii sub aspect psihointelectual, fizic şi socioafectiv, pentru o cât mai uşoară integrare socială.

Voluntariatul este în mare măsură o achiziţie din sfera valorilor şi a atitudinilor. Se modifică statutul profesorului care evoluează spre roluri de facilitator, de mediator al învăţării nonformale / informale. Profesorul însuşi îşi adânceşte înţelegerea asupra propriei sale învăţări şi deveniri prin intermediul activităţilor de educaţie nonformal / informală.

Elevii sunt stimulaţi să fie implicaţi în activitatea comunităţii locale, învăţând roluri sociale în mod direct. Se dezvoltă un comportament acţional: înţelegere profundă (care permite luarea de poziţie şi acţiunea), implicare (motivaţia de a participa în viaţa comunităţii), viziunea (abilitatea de a merge dincolo de graniţele deja explorate şi de a gândi creativ), experienţa (elevii îşi construiesc un „know-how" despre managementul schimbării). Învăţarea capătă context şi substanţă, devine

atractivă, agreabilă, pe alocuri, chiar amuzantă. Este stimulată astfel motivaţia elevilor. Se dezvoltă o spirală motivaţională care construieşte cogniţia (observare, explorare, investigaţie), reflexivitatea (autoevaluare, deschidere, schimbul de roluri) şi sensibilitatea (stima de sine, expresivitatea) .

Astfel de activități sunt de o reală importanță într-o lume dominată de mass-media și mă refer la televizor, calculator și internet, care nu fac altceva decât să contribuie la transformarea copiilor noștri în niște persoane incapabile de a se controla comportamental , emoțional și mai presus de toate slabi dezvoltați intelectual. Se știe că începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură. Activitățile de voluntariat au o deosebită influență formativă, comportamentală și atitudinală.

Noi, cadrele didactice, avem menirea de a sădi în sufletul copiilor/tinerilor iubirea, respectul, compasiunea și grija față de semenii aflați în dificultate, față de comunitatea și mediul în care trăim. Alături de copii ne implicăm în activități de voluntariat reușind astfel să comunicăm , să relaționam eficient, și să ne cunoaștem hobby-urile, aptitudinile, dorințele ! Personal, consider că nu există o vârstă anume pentru a începe o acţiune de voluntariat, însa cu cât aceasta este începută mai devreme, cu atât mai eficientă este.

Voluntariatul nu este o noțiune nouă românilor, asa cum nu este nouă pentru niciun popor, pentru nicio colectivitate. Oamenii s-au ajutat mereu între ei, sau au muncit împreună pentru atingerea scopurilor pe care și le-au propus, fie că-și strângeau recoltele, își construiau o casă, ridicau o biserică sau o școală în comunitatea lor. Din păcate însă deceniile de totalitarism au marcat felul în care românii percep ideea de muncă voluntară. Adesea, în special după Revoluția din 1989, voluntariatul era confundat cu munca patriotică pe care mulți dintre români erau obligați să o facă în timpul regimului comunist, și în urma căreia nimeni nu era câștigat nici din punct de vedere material nici din punct de vedere spiritual. Iată motivul pentru care primele organizații nonguvernamentale care implicau voluntari au fost privite la început cu suspiciune.

Implicarea în activităţi de voluntariat dezvoltă o serie de abilităţi şi competenţe sociale, cum ar fi de exemplu solidaritatea, toleranţa, încrederea, spiritul civic şi responsabilitatea socială. Voluntariatul oferă posibilitatea interacţiunii cu grupuri sociale diverse cu care nu interacţionăm în mod curent în activităţile noastre obişnuite, contribuind la creşterea solidarităţii şi toleranţei. Implicându-ne în activităţi de voluntariat reuşim să vedem lumea prin ochii celorlalţi şi să înţelegem şi să observăm limitele incorecte pe care societatea le pune uneori în faţa unora dintre membrii ei.

Prosperitatea viitoare a Europei depinde de tinerii săi. Aceştia numără aproape 100 de milioane în UE sau o cincime din populaţia totală a UE. În pofida oportunităţilor fără precedent pe care le oferă Europa modernă, tinerii se confruntă cu mari provocări – agravate şi de criza

economică – legate de sistemele educaţionale şi de formare, precum şi de accesul la piaţa forţei de muncă. Şomajul în rândul tinerilor este inacceptabil de ridicat. Finanţarea adecvată a voluntariatului, a învăţării nonformale şi a activităţilor de tineret are capacitatea de a contribui la formarea şi dezvoltarea de competenţe ale tinerilor în plan personal şi profesional, la creşterea angajabilităţii şi implicării acestora în activităţile sociale şi economice. Voluntariatul joacă un rol important în identificarea de soluţii pentru problemele societăţii. Voluntarii şi organizaţiile lor sunt adesea primii în dezvoltarea de acţiuni inovatoare pentru a identifica, a da voce şi a răspunde nevoilor care se ivesc în societate. Voluntarii ajută la îmbunătăţirea calităţii şi cantităţii de servicii şi la dezvoltarea creativă de noi servicii . Conform Legii Educaţiei Naţionale - Titlul V – Învăţare pe tot parcursul vieţii/ Capitolul I, învăţarea este un proces care se desfăşoară pe tot parcursul vieţii şi se realizează în contexte formale, nonformale şi informale cu scopul formării şi dezvoltării de competenţe personale, civice, sociale sau profesionale. Cadrul naţional şi cel european al calificărilor permit recunoaşterea competenţelor dobândite inclusiv în contexte de învăţare nonformală şi informală. La momentul actual, de susţinere financiară beneficiază, în principal, educaţia formală. Pentru a valorifica învăţarea nonformală ca opţiune viabilă care să completeze educaţia formală, este necesar un sistem de susţinere financiară adecvat pentru toţi cei care dezvoltă programe pentru dezvoltarea de competenţe, inclusiv în context extracurricular.

Treci la acţiune! Fii voluntar! Fii propriul tau proiect! Învaţă din greşeli şi pregăteşte-te pentru ceea ce înseamnă viaţa!

Bibliografie

1. http://istorie-edu.ro/istoriee/resurse_profesori/legislatie/legea_educatiei5.html
2. http://www.tinapse.ro/home/pentru-cei-care-cred-in-voluntariat-educatie-nonformala-si-tineret/documente-de-suport/legea-educatiei-nationale-articole-si-metodologii-regulamente-care-sustin-initiativa

Importanța activității de voluntariat pentru educație și formare profesională

Profesor Învăţământ Primar, Cîndea Ana-Maria
Şc. Gimnazială Alexandru Ștefulescu Loc. Tg-Jiu, Jud. Gorj

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (asistența și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educativ etc). Prin urmare, această mișcare se desfășoară într-un cadru legal și este susținută de Legea nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 469 din 26 iunie 2014.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Este clar că această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.

Pentru a înțelege mai bine sensul cuvântului "voluntar", am încercat să aflăm care este etimologia acestuia și am descoperit că o variantă o întâlnim în latină "voluntarius", iar cealaltă în franceză "volontaire" și se referă la oameni și manifestările lor. "Voluntar" înseamnă conform

explicațiilor din DEX, – "*care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere*".

Din experiența profesională, pot afirma că a fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi sprijinim. Cu riscul că mă repet, a fi voluntar înseamnă să fii uman și să ai valoare pentru că aceste calități sunt de neprețuit.

Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve. În acest context, m-am implicat de ceva vreme în acest tip de activitate ca membru coordonator voluntar la un centru de educație incluzivă, în urma realizării unui parteneriat între școala unde activez și această organizație, în ideea de a participa împreună cu elevi voluntari.

Ca urmare a acestei colaborări am inițiat câteva activități sociale și educative, la care am participat împreună cu un grup de elevi entuziaști din școala gimnazială, care s-au oferit voluntari pentru a-i ajuta pe copiii cu dizabilități de aici. Prima întâlnire a avut loc în condiții normale. Cu toate că la început voluntarii au fost reticenți, chiar puțin speriați și emoționați, în cele din urmă s-au adaptat și au creat o punte de legătură cu aceștia prin atitudine, fiind deschiși și prietenoși, prin jocuri, sprijinindu-i și lucrând împreună cu ei, în final comunicând prin gesturi adecvate și cuvinte simple, clare, distincte, de laudă. La următoarele întâlniri, activitățile s-au desfășurat din ce în ce mai bine, sub coordonarea noastră directă, astfel că acești copii cu dizabilități s-au bucurat de prezența noastră, iar elevii voluntari au fost mulțumiți că au avut oportunitatea de a-i ajuta pe semenii lor lucrând în echipă și în același timp învățând și experimentând lucruri noi.

O altă activitate de voluntariat în care am fost implicată direct aparține de data aceasta domeniului cultural, un domeniu total diferit de cel prezentat mai sus, activitate care s-a desfășurat după încheierea unui parteneriat între școala în care profesez și Alianța Franceză. La inițiativa acestei organizații, s-a creat, în urmă cu un an, un club de limbă franceză pentru copiii cu vârste cuprinse între 7 și 12 ani, la care am participat în calitate de profesor voluntar împreună cu câteva colege. O dată pe lună, ne întâlneam cu copiii la acest club, unde realizam de fiecare dată activități ludice, practice și interesante, astfel că feed-back-ul copiilor era unul pozitiv mai tot timpul. Prin acțiunile clubului se încuraja participarea și implicarea tinerilor elevi la tot felul de activități ce țineau de cultură.

Extrem de reușită a fost și colaborarea pe care am avut-o cu o organizație non-guvernamentală ecologistă. Personalul acestei instituții s-a prezentat la școala noastră pentru a

instrui voluntarii participanți, oferindu-le informațiile necesare și trasându-le sarcini precise. În urma unui program dinainte stabilit, unui grup format din șapte elevi observatori, coordonați de profesorul voluntar, li s-a dat sarcina de a verifica, prin rotație în anumite zile plajele de la Marea Neagră, cu scopul de a monitoriza delfinii eșuați. Activitatea aceasta s-a desfășurat de două ori pe lună timp de trei luni. Prin această acțiune copiii au învățat să lucreze în echipă, să fie solidari și să-și asume responsabilitatea protejării acestor mamifere.

În concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat.

Rolul voluntariatului în dezvoltarea personalităţii elevilor

Prof. Leon Claudia
Scoala Gimnaziala Raducanu Rosetti Caiuti,judetul Bacau

Voluntariatul este activitatea care ne ajută să ne asigurăm personal că lumea se îndreaptă în direcția dorită de noi.Deși mulți oameni definesc voluntariatul superficial spunând că aceasta reprezintă muncă neplătita a unor oameni, voluntariatuleste ceva mult mai profund.Prin voluntariat investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, respective lumea în mijlocul căreia trăim. În lume sunt milioane de oameni care au nevoie de ajutor într-un fel sau altul, fiecare dintre noi poate deveni un voluntar, putem să dăruim atât cât ne permitem și nu doar în ceea ce privește resursele materiale. Putem să dăruim deopotrivă lucruri materiale dar și timp din timpul nostru, atunci când de exemplu ne dorim să petrecem timp cu persoane care nu au familii sau să oferim cunoștințe dobândite anterior de noi. Implicarea într-un program de voluntariat te poate ajuta să te descoperi pe tine, să tinzi către idealuri, să te dedici şi să progresezi. Pare că sunt motive luate dintr-o carte de dezvoltare personală, însă va asigur că există temeiuri sigure care să demonstreze aceste fapte. Spun din experienţa unui om timid,care intrat în febra voluntariatului a ajuns să iasă din zona de confort şi să încerce să experimenteze. Te bucuri de oportunitatea de a-ţi pune în practică propriile proiecte, ai ocazia de a-i sprijini pe cei din jurul tău, interacţionezi cu persoane cu care vei putea să dezbaţi teme de interes şi participi la evenimente importante. În plus, îţi creezi relaţii, conexiuni şi asta te va ajuta enorm. Pe lângă asta, colecţionezi amintiri, zâmbete şi clipe memorabile. Fiind într-o armonie cu tine însuţi, vei vedea lumea cu alţi ochi. Te dezvolţi într-un mediu neconvenţional, alături de oameni energici şi creativi. Îţi îmbunătăţeşti aptitudinile, înveţi să analizezi într-un mod critic lucrurile, realitatea capătă alt sens. Ieşi din zona de confort şi îţi prioritizezi activităţi care să te sprijine în viitorul tău drum, atât personal, cât şi profesional. Îţi organizezi activităţile şi îţi valorifici timpul. Voluntarii ştiu să ţintească acolo unde îşi doresc, iar pentru asta e nevoie de organizare, răbdare şi timp. Voluntariatul presupune schimb de cunoștințe, idei, servicii,oportunități de a cunoaște oameni noi și de a lega tot felul derelații cu aceștia,nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntari și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și voință.Viitorul și evoluția unei societăți sunt strâns legate de educația pe care le-o oferim copiilor. Este oportun să le cultivăm interesul și plăcerea pentru activitățile de voluntariat, adaptat vârstei lor. Să nu uităm că povara unei lumi o vor duce pe umeri copiii de azi. Copiii obișnuiți să dăruiască de la o vârstă fragedă , fără a

aștepta ceva în schimb, vor cunoaște satisfacția pe care un astfel de gest o aduce. Uneori un simplu mulțumesc face mai mult decât orice altă posibilă răsplată.

Pentru inscurajarea elevilor către activitătile de voluntariat,putem apela la discuții cu scopul constientizării necesitătii efectuării acestui tip de activitäti și desigur și prezentarea unor modalitäti concrete de realizare a acestor activitäti,individual dar și în grupuri organizate.

Elevii pot fi încurajați, antrenați să se implice în activitäti de protecție a mediului, pot efectua activitäti propriu zise sau de consiliere a altor oameni în vederea menținerii unui mediu curat și implicit a unei planete sănătoase.

Deasemenea un alt domeniu unde există mare nevoie de implicarea voluntarilor este și domeniul social. Este necesară activarea sentimentului de empatie fată de semenii noștri și încurajarea tinerilor și a copiilor incă din grădinită să se implice în activitäti destinate ajutorării semenilor aflați în nevoie.

Un alt beneficiu adus de activitățile de voluntariat este reșterea încrederii în sine, acesta oferă un confort psihic oricărui individ care hotărăște să depună un astfel de effort în spiritul voluntariatului. Totodată , în urma activităților de voluntariat se dezvoltă și spiritul de apartenență la grup,atât de necesar pentru asigurarea unei bune colaborări între indivizi pentru evoluția societății.

În România, fenomenul a crescut în ultima vreme în mod alert. Copiii și adulții comunităților sunt implicate în proiecte locale ce presupun voluntariatul dar și naționale sau internaționale, cu un impact major asupra evoluției societății.

Voluntariatul rămâne o activitate interesantă, atractivă chiar și pentru copii, demnă de a fi desfășurată cu copiii și de a fi promovată în societate ca exemplu de bună practică.

Alegând să desfășori o activitate de voluntariat,demonstrezi că ești un om bun și participi într-un mod real la asigurarea unei lumi mai bune.

La rândul lor, elevii îşi pot asuma rolul de voluntar în acţiuni pe care învaţă să le gestioneze pe cont propriu, pornind de la probleme pe care le vor identifica ei înşisi. De la acţiuni ce se pot iniţia chiar de la vârstele şcolarilor mici – problema mediului înconjurător care necesitäecologizare, şi până la activităţi de voluntariat mai ample, elevii sunt antrenaţi în veritabile exerciţii de interacţiune cu comunitatea într-un spaţiu de acţiune pe care învaţă să-l observe, să-l investigheze, pentru ca mai târziu, ca adulţi respnsabili, să-l poată gestiona şi dezvolta. Un exemplu de acţiune voluntară, care dă răspuns, pe de altă parte şi provocărilor educaţiei intergeneraţionale, este sprijinul acordat de tineri generaţiilor vârstnice în a înţelege şi învăţa să utitlizeze mijlocele şi tehnologiile moderne de comunicare din prezent.

Acţiunile de voluntariat ale instituţiilor şcolare şi reprezentanţilor lor de a răspunde nevoilor comunităţii, vor contribui la rezolvarea problemelor actuale ale societăţii. Se constată că rezultatele unor astfel de acţiuni voluntare nu sunt temporare sau imediate, ci, abordate pe termen lung, vizează dezvoltarea durabilă atât în spaţiul educaţional, cât şi în cel social.

Ca o concluzie asupra celor spuse,implicrea e cuvântul cheie. Să fii voluntar înseamnă să experimentezi, să creezi, să îndrăzneşti să visezi, să muţi munţii din loc, să te dezvolţi şi, în final, să fii împlinit ca ai putut ajuta pe cineva la nevoie!

Bibliografie

-Velea, L.S., Toderaş, N., Ionescu, M., "Participarea elevilor în şcoală şi în comunitate. Ghid pentru profesori şi elevi", TEHNE Centrul pentru Inovare şi dezvoltare în educaţie, ed. Agata, Botoşani,

-Godfrey, C., Parteneriat şcoală-familie-comunitate. Ghid pentru cadrele didactice, Proiect PHARE 2004. Acces la educaţie pentru grupurile dezavantajate, Ed. Didactică şi Pedagogică, R.A., Bucureşti,

-https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie

-http://amelie.ro/carierista/importanta-voluntariatului

Volunteering, the most important source of kindness

Prof. Ciurbe Mariana-Cornelia
Școala Gimnazială ,,Lucian Blaga"
Jibou, județul Sălaj

Over the past decades people from all over the world have been engaging in community work, helping each other, without receiving any compensation. Most of them see it as leisure activity or they do it just for pleasure – their free will of being helpful.

When we think of volunteering, we refer to the fact that we ¨offer to do something without being forced to do it or without getting paid for it¨, according to the online Oxford Learner´s Dictionary. The ones who have already volunteered might have discovered some random facts about this activity, such as: decreased stress, boost happiness, lower blood pressure, all of which help us inspire more kindness.

During the latest years volunteering has been tackled differently depending on the part of the world one comes from. Apparently, it all started in the 19th century when ¨America experienced the Great Awakening. People became aware of the disadvantaged and realized the cause for movement against slavery¨, according to Wikipedia, the free Encyclopedia. The term ¨*volunteering*¨ has also been predominantly military, coinciding with *community service.* The 20th and 21st centuries experienced a rise in the charity and volunteering organizations that raised people´s awareness of the disadvantaged. More and more people have been involved in volunteering since its very beginning, spreading the actions across the globe.

In Romania, my native country, volunteering has proved to be definitely enticing for all of those who came to make a difference. Whether teaching English to children, helping out in orphanages or care homes, taking care of the old in their own homes, working to preserve the large native brown bear population or plant trees, it came out as an adventurous experience volunteers will not soon forget.

On a broad scale, volunteering requires knowledge in the area one volunteers and also experience, apart from willingness, commitment, ability, positive attitude. Nevertheless, there are also some barriers related to the lack of information, skills, financial costs, which are sometimes related to course fees, travel and food.

Being a volunteer helps you gain self-confidence, build empathy, and moreover develop the 21st century skills: communication, collaboration, critical thinking and creativity. Communication deals mainly with sharing thoughts, questions, ideas and solutions. Collaboration means working together to reach a certain goal - putting talent, expertise and abilities to work. Critical thinking implies looking at problems in a new way and linking learning across subjects and disciplines. At last, creativity is trying new approaches to get things done, which results in innovation and invention. All of the four Cs ensure progress and development in our continually changing society.

According to AIESEC, a global organization that helps people develop their leadership potential in internships, volunteering, opportunities and roles, ¨there are seven characteristics that every great volunteer has in common¨:

1) They have a fearless approach - going to a new place to volunteer requires a lot of courage. You need to be flexible, accept and tolerate everything out of your comfort zone, at the same time being mentally prepared to face some of the harshest realities of the world.
2) They have infinite patience – Infinite patience is required, especially when you are confronted with unknown experience that you have never lived before. Anxiety does not find its place here. You need to stay calm even if the results are not the ones expected and try to reach the goals by using different approaches. You need to be persistent and positive in order to make a good impact and bring a definite change to the world.
3) They can think creatively – Do not just stick to doing your work perfectly; find better and newer ways of getting it done. A good volunteer needs to be resourceful and inventive so that they overcome any obstacle.
4) They are eager to take initiative – Once you get familiar with what is to be done and with the environment, do not wait for some supervisor to guide you. Take the lead of your own actions and develop a strong work ethic which will become very helpful in your near future.
5) They stay humble about their work – Volunteering means you are at the place and work to create meaning and help improve what has been before. It is important to stay humble, or else having too much pride can hold you back because it prevents you from learning and making meaningful contributions.

6) They are driven by passion – Genuine passion is one thing that keeps a great volunteer going. Passion pushes you forward to volunteer on a larger basis, from college credit to international causes and also passion is what makes a huge difference among the greatest volunteers across the globe.
7) They can work in teams - A team is bigger and greater than one self. This is why volunteering is better done in groups in order to create better and stronger changes worldwide. Every member of the team brings a special set of skills to the table and this is where the impact is possible.

The more volunteering develops, the stronger civil societies become. It entails not only progress at society level, but deep personal level as well. It is the ultimate act of **kindness,** as those who receive the act of volunteering benefit from the help, time, interaction and task completed by someone who does not get paid for it, nor do they ask for anything in change. It´s a powerful dynamic with valuable rewards. Andrew Cairns, the CEO of Community Sector Banking, describes it as ¨ a selfless gesture. It's a way of giving time, offering your skills, or lending resources to someone who could use the help. It's a valuable way to build community, encourage collaboration and strengthen social connectivity.¨

Kindness leads people to change the world. It is one of the pillars that hold up the world and the ultimate equalizer. It can be done anywhere, anytime with anyone, with our thoughts, actions or words. Kindness is magic, love, meaning, passion, strength, touch, smile, inspiration; it is a renewable resource. Kindness is a choice. Make it your choice!

References:

Briggs, E., Peterson, M., & Gregory, G. (2010). *Toward Understanding of Volunteering for Nonprofit Organizations: Explaining Volunteers Pro–Social Attitudes*. Journal of Macromarketing

Ford, L. (2007). *The Guardian Guide to Volunteering*, Guardian Newspapers Ltd, UK.

Lee, Y., & Brudney, J. (2010). *Rational volunteering: A benefit-cost approach. International Journal of Sociology and Social Policy*

Rotolo, T. (2000). *A time to join, a time to quit: the influence of life cycle transitions on voluntary. Social Forces*

Warburton, J., & Crosier, T. (2001). *Are we too busy to volunteer? The relationship between time and volunteering*

Sitology:

https://www.oxfordlearnersdictionaries.com/definition/american_english/volunteer_2

https://www.aiesec.in/characteristics-every-great-volunteer-common/

https://www.givingway.com/blog/guide-volunteering-romania-opportunities

https://en.wikipedia.org/wiki/Volunteering

https://www.givingway.com/blog/guide-volunteering-romania-opportunities

https://probonoaustralia.com.au/news/2019/07/sponsoredcontent-volunteering-the-ultimate-act-of-kindness/

FII VOLUNTAR! EȘTI LIBER SĂ ALEGI PE CINE ȘI CUM VREI SĂ AJUȚI!

Prof. de lb. engleza, Bahan Aurica
Lic. Tehn. 'Tomsa Voda' Solca

În ultima săptămână a lui decembrie 2019 făceam să se întâmple la școală, o activitate pe tema DOING GOOD MAKES YOU FEEL GOOD, care viza consecutiv fiecare din cele zece clase aflate în încadrarea mea din acest an școlar. Mi-aduc limpede aminte cum, în timp ce rulam câteva filmulețe menite a servi scopului întâlnirii noastre de atunci, un elev a curmat brusc una din scurtele vizionări, exclamând brutal: „Haideți, doamna, unde credeți că se întâmplă cu adevărat așa ceva''? Recunosc că tonul vocii și privirea pusă pe arțag m-a blocat nițel. Explicații în stil Gandhi, gen: „Fii schimbarea pe care vrei s-o vezi în lume!", ba chiar și mai comuna: "Poartă-te cu alții cum ai vrea să se poarte ei cu tine!", echivalau în acel moment cu orice încercare a mea de a opri ploaia ori de-a prinde vântul.

Problema e că ce se întâmpla în clip nu se asemăna nicidecum cu vreo încercare de a muta Himalaya în Africa ori de-a escalada Everestul fără pic de antrenament. Din contră, era vorba despre a face un gest mărunt, o faptă bună, în mod necondiționat: să ții ușa deschisă pentru cineva cât intră cu o sacoșă plină, să ajuți cu un pahar de apă, să faci un compliment sincer, să oferi un zâmbet ori o îmbrățișare, să asculți și nu doar să dai sfaturi, să spui "Mulțumesc!", sa respecți și să apreciezi mai mult aspectele și comportamentele pozitive ale semenilor etc.

Mi-am luat, totuși, inima în dinți și am îngăimat o explicație la care răspunsul a venit fulminant: "Păi, de ce să ofer? Mie cine-mi dă ceva?"

Ok…Ce-am învățat eu până la cei 30 și-un pic de ani ai mei e că:

1. -cu cât vei oferi mai mult fără să aștepți ceva în schimb, cu atât vei primi mai mult din cele mai nebănuite locuri
2. -„ce se cumpără se cheltuie/ ce se dăruiește se înmulțește" (vorba unui om frumos pe nume Oana Pellea)

Toți vrem să primim, să fim ajutați, lăudați, să avem parte de confirmări, să ne simțim importanți. Doar că întotdeauna e mai lesnicioasă partea cu primitul decât cu oferitul. E ca și schimbarea: Cine vrea schimbare? Toata lumea! Cine vrea să se schimbe? Păi, stați un pic…că tre' să vedem…

3. – doing good makes you feel good, că de-aici pornirăm; adică atunci când faci bine, te simți bine

În limba engleză mai există o vorbă înțeleaptă, a cărei găselniță stă în felul în care se pronunță cele două cuvinte: SPREAD HEART, NOT HURT! În cel mai simplu mod cu putință.

Exact asta caut să fac și eu. Și sunt o privilegiată, recunosc. Meseria asta de profesor îți oferă cea mai potrivită platformă de a te adresa atâtor și atâtor suflete. Sute, chiar. E foarte important cum o folosim. Eu, de exemplu, după activitatea mai sus-menționată, am vrut să continui ce-am început, astfel că, după orele de clasă, am invitat elevii interesați la o discuție despre bullying. Am săvârșit activitatea în timpul meu personal (e și asta o formă de voluntariat) și al lor, dar mărturisesc cinstit că a fost cel mai câștigat timp, fără tăgadă.

Așadar, le-am vorbit despre bullying, cel mai ușor lucru de făcut pe lumea asta, pentru că cel mai ușor pe lumea asta e să fii rău. Salvați Copiii România a lansat un studiu național cu privire la fenomenul de *bullying* în școlile românești, iar realitatea cifrelor este alarmantă: 3 din 10 copii sunt excluși din grupul de colegi, 3 din 10 copii sunt amenințati cu bătaia sau lovirea de către colegi, și 1 din 4 copii a fost umilit in fața colegilor.

Când spun bullying, nu mă refer doar la forma lui fizică adică lovire, pus piedică, îmbrâncire, plesnit, distrugerea/deposedarea de obiecte personale. Există și alte forme de bullying la fel de des întâlnite: bullying verbal (poreclire, insultare, tachinare, umilire, intimidare, transmitere de mesaje cu conținut homofob sau rasist), bullying social (minciună și/sau răspândire de zvonuri negative/umilitoare, realizarea de farse cu obiectivul de a umili/crea situații stânjenitoare, încurajarea excluderii/izolării sociale, bârfa) și cyberbullying (mailuri, postări, mesaje, imagini, filme cu conținut abuziv/jignitor/ofensator; excluderea deliberată a unui copil în spațiul online; spargerea de parole ale unor conturi personale de e-mail, FB etc.). Mereu am fost de părere că cei care agresează o fac pentru că simt o carență de iubire și că e cel mai lesnicios mod de a se răzbuna. Nu știu, nu au cele mai bune relații cu ai lor acasă, nu se află în echilibru cu ei înșiși, au niște emoții neprocesate, niște războaie necâștigate cu mama/tata/fratele/bunica etc . Dar, firește, mai sunt și alte motive. O fac pentru statut social, pentru putere și control, pentru a dobândi atenția colegilor, pentru că pot. Doar că bullyingul ăsta doare. Si lasă cicatrici. Vorbim aici de sentimente acute de tristețe, însingurare, teamă și îngrijorare , de dificultăți de somn și alimentație, de pierderea interesului pentru activități care odinioară le făceau placere, de probleme de sănătate, de scăderea rezultatelor școlare, însoțită de absenteism sau chiar refuzul de a merge la școală. Ce mă doare pe mine cel mai mult când văd victime ale bullyingului e faptul că acești copii își pierd încrederea în ei. Au impresia că sunt greșiți. Că nu sunt de ajuns.

Pentru că activitatea anti-bullying s-a lăsat cu bis, în prima săptămână a lui februarie 2020, am organizat altă întâlnire de care sunt la fel de mândră și pe care am desfășurat-o tot dupa orele de curs, tot în mod voluntar, în care am vorbit elevilor mei despre vizita mea la Auschwitz-Birkenau,

din motive pe care o să le devoalez imediat, și care au deplină legătură cu noi și cu elevii noștri. Făcând și eu istorie în liceu, am aflat că la Auschwitz (cel mare cunoscut lagăr de concentrare, dar nici pe departe singurul) au fost deportați peste 1.300.000 de oameni, din care 1.100.000 au și murit aici. Majoritatea erau evrei. Am memorat totul…mecanic. N-am stat o clipă să judec situația: peste 1.100.000!!! Oameni ca mine, ca TINE.
Doar că istoria citită nu e nici pe departe ca istoria trăită. Eu pot să citesc despre lucrurile astea și apoi să mă întorc la 'pământeștile' mele, în vreme ce istoria trăită 'îți intră ca praful în casă, în ochi, în pori'.

Evreilor, însă, nu le-a intrat doar în casă, ci și în sânge, în oase, în creier. Și asta doar pentru că erau …evrei. Am vrut tare mult să văd Auschwitz-ul, să văd cu ochii mei, să respir aerul pe care l-au respirat și victimele toate între 1940 și '45, să caut să înțeleg mai bine ceva ce nu poate fi omenește de înțeles. Am văzut poze cu deținuții de la Auschwitz; am văzut rapoarte despre fiecare deținut în parte; am văzut dovezi concrete ale crimelor din lagăr: ochelari care aparțineau cândva deținuților, proteze, boluri, castroane și ibrice pe care deținuții le foloseau zi de zi, sute de genți în care prizonierii și-au îndesat câteva obiecte înainte de a fi deportați: mii de perechi de încălțări, perii de haine, de pantofi, periuțe de dinți, creme de pantofi și câteva articole vestimentare care țineau de cald copiilor; am văzut condițiile în care trăiau deținuții (în primele luni de funcționare, deținuții dormeau pe jos, pe câteva paie de fân aruncate pe podea; mai târziu, aceștia au primit saltele umplute cu fân, ca apoi să fie construite și paturi); am văzut cabinetul celebrului doctor Josef Mengele, renumit pentru experimentele lui medicale: copiilor li se injecta cerneală-n ochi pentru a le schimba culoarea, iar alți deținuți erau băgați în cazane cu apă opărită, pentru a se descoperi până la ce temperatură rezistă corpul uman; am vazut „Zidul morții", locul în care erau împușcați prizonierii de război; am văzut canistrele care conțineau pesticidul Zyklon B, folosit în camerele de gazare; am văzut și camera de gazare și cuptoarele în care erau arse cadavrele…Și am citit multe mărturii ale supraviețuitorilor acestor lagăre. Toate m-au răvășit. Aș vrea să împărtășesc doar una, atât: *''Sunt un supraviețuitor al lagărului de concentrare. Ochii mei au văzut ce nici o persoană n-ar trebui să vadă vreodată: camere de gazare proiectate de ingineri învățati. Copii otrăviți de doctori educați. Bebeluși uciși de asistente medicale școlite. Femei și copii împușcați de absolvenți de liceu și facultate. Așa că, sunt destul de suspicios în privința educației. Cererea mea este aceasta: Ajutați-vă copiii să devină UMANI! Eforturile voastre n-ar trebui să producă monștri învățați, psihopați pricepuți ori Eichmanni educați. (Eichmann este cel care a organizat și condus Soluția finală - exterminarea a 6 milioane de evrei între anii 1940-1945). Cititul, scrisul și socotitul sunt importante doar dacă îi ajută pe*

copiii noștri să devină mai UMANI''. Eu o să le vorbesc mai mult despre empatie, înțelegere, autocunoaștere și intercunoaștere, perseverență, determinare. Școala ar trebui să fie mai mult despre caracter decât despre calibru. Ii văd cum știu să rezolve grile, dar nu și cum să ia decizii în viață, cum știu să analizeze vocea unui scriitor, dar nu și cum să se exprime pe sine, cum învață despre corpul omenesc, dar nu se cunosc pe ei înșiși, învață despre creier, dar nu și despre sănătatea mentală, și tot așa.

A EDUCA MINTEA FĂRĂ A EDUCA INIMA NU E EDUCAȚIE DELOC. O spunea Aristotel însuși, acum mai bine de 2300 de ani. Reiau și eu povestea veche, cu atât mai mult cu cât elevii noștri sunt parcă mai tehnologizați, mai 'onlainizati' ca niciodată. Totul e să nu devină mai puțin umani.

Voluntariatul,cea mai importantă sursă de bine!

Prof.inv.presc.Bratosin Cristina
Școala Gim."Dr.Costică Bălan"

"Există două modalităţi de a împrăştia lumină: să fii lumânarea sau oglinda care o reflectă." (Edith Wharton)

Profesorul are rolul cel mai important in sfera dezvoltarii personale, trebuie să dezvoltăm oameni cu personalități armonioase,capabili să se adapteze la mediu, iar pentru acest lucru nu este suficientă interactiune profesor-elev ci este neccesară o muncă separată in afara programei școlare.

Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve. În acest context, m-am implicat de ceva vreme în acest tip de activitate ca și profesor voluntar în cadrul asociației Ovidiu.ro,iar în vara anului școlar 2018-2019 am ținut la grădinița noastră ateliere de vară de tip "Șotron".Scopul activităților a fost ca un număr de maxim 20 de elevi cu posibilotăți financiare reduse provenind din familii defavorizate și care nu au frecventat grădinița să participle la aceste ateliere care au durat 2 săptămani iar materialele folosite și hrana zilnică a fost oferită în mod gratuit.
Fundația a conștientizat importanța uriasă a educației timpurii deoarece s-a demonstrat că pâna la vârsta de 6 ani creierul copilul se dezvoltă intr-un ritm accelerat iar nevoia de a participa la activitățile din grădiniță este esentială unei dezvoltări normale ale individului.
Pe parcursul celor doua săptămâni am desfașurat activități liber alese,de dezvoltare personală și activități pe domenii experențiale ceaveau ca scop cunoașterea nemarginită a plantelor și a animalelor.
Am participat la cursuri de formare am primit un kit cu materialele neccesare și astfel copiii au descoperit singurei cum crește o planta,cu arată de la bob și până la planta adultă,au putut sorta diferite obiecte din natură dupa criterii specifice, au analizat cu lupa particularitățile plantelor.A fost o experiență minunată din care intreaga comunitate a avut de câștigat,iar cee ace mi-a rămas intipărit în minte a fost afirmația unui dintre copii care la intalnirea de reflexie mi-a spus "Astăzi m-am simțit iubit și apeciat" lucru mare pentru mine și care m-a încurajat să merg continuare pe calea voluntariatului.

In parteneriat tot cu aceeași fundație am participat la proiectul denumit ”Punguța cu două cărți” proiect ce se adresa copiilor cu vârste cuprinse într 2-3 ani și avea ca scop conștientizarea adulților asupra importanței lecturii incă de la vârste foarte mici.Copiii participanți la proiect au primit și o punguță cu doua cărți.

Prin voluntariat putem schimba viața unor oameni, în concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat

CREATIVITATEA ȘI VOLUNTARIATUL

Prof. Anescu Ana-Valentina,
Șc. Gimnazială " Take Ionescu", Rm. Vâlcea

Ideea de voluntariat este în strânsă legătură cu abilitățile, deprinderile și competențele sociale și civice. Prin competența socială se înțelege capacitatea , s-ar putea spune și abilitatea, unei persoane de a interacționa cu alte persoane, de a coopera și de a colabora în cadrul unui grup , așa cum o impune și voluntariatul. Aceste deprinderi se formează de-a lungul vieții, de la cea mai fragedă vârstă, atunci când copiilor li se inspiră dăruirea propriilor jucării. În acest sens, copiii trebuie să învețe să se adapteze unor situații, să empatizeze cu cei din jur, deci să interacționeze pozitiv.

Formarea abilităților sociale se desfășoară într-un anumit context, spre exemplu în mediul școlar, unde pot fi coordonate diferite activități, precum cele de voluntariat. Implicarea elevilor în astfel de acte sunt atât benefice, cât și constructive pentru personalitaea lor, anticipându-se procesul de responsabilizare a acestora.

În principiu, coordonatorul activităților de voluntariat este un profesor, îndrumător al grupului de elevi. Acesta anunță scopul, mobilizându-i pe elevi. Spre exemplu, un caz umanitar. X are nevoie de o intervenție în străinătate. Este necesară suma Y. Apropiindu-se sărbătoarea pascală, se propune realizarea unor felicitări cu această tematică. Acestea vor fi obiectul unei expoziții cu vânzare, în urma căreia banii obținuți vor fi donați cazului.

Pornind de la acest exemplu, pun în discuție atitudinea pozitivă a elevilor implicați în această acțiune. Se mobilizează cu mare seriozitate atunci când cunosc cazul. În urma discuțiilor , stabilesc acțiunea propriu-zisă prin intermediul căreia își aduc contribuția- vânzarea unor felicitări făcute de ei. Sceptici la început, se implică emoțional și dau dovadă de creativitate. Îndrumați de un profesor, confecționează, într-un mod original, felicitările. Empatizează deja cu persoană aflată la nevoie. În timp, devin din ce în ce mai responsabili. Își impun a atinge un număr de felicitări. Pe când alți copii de vârsta lor își petrec altfel timpul liber (stând cu familia, jucând jocuri pe calculator, activități recreative și distractive), ei aleg să facă lucruri pentru semenii lor aflați în impas. Deja se simt independenți și responsabili. Expoziția este organizată, în aceeași măsură, de ei. Caută locația- sala bibliotecii județene, stabilind ziua și ora.

În plus, caută să își facă cunoscută acțiunea și să invite oameni de seamă. Apelează la presa locală și fac fluturași pe care îi împart în preajma bibliotecii. Își duc la bun sfârșit sarcina.

În altă ordine de idei, voluntariatul în rândul elevilor presupune: spirit inițiatic, curiozitate, abilitatea de a lucra în echipă, valorificarea competențelor sociale nou dobândite, deci o bună comunicare. Calitățile voluntariatului sunt certificate prin propriile acțiuni. Așadar, eficiența voluntariatului vine dintr-un complex de implicare, dăruire și altruism.

Rolul voluntariatului în dezvoltarea personalității elevilor

COSTE LIVIA – FLORINA
Liceul Teoretic nr.1 BRATCA

Viitorul și evoluția unei societăți sunt legate de dezvoltarea și educația copiilor, cei care, la un moment dat vor fi nevoiți să poarte pe umeri această uriașă responsabilitate.

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale.

Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

Plecând de la această premisă, voluntariatul pentru copii este un mod eficient și altruist de a-și aduce contribuția la viitorul societății din care faci parte.

Prin voluntariat investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, respectiv lumea în mijlocul căreia trăim. În lume sunt milioane de oameni care au nevoie de ajutor într-un fel sau altul, fiecare dintre noi poate deveni un voluntar, putem să dăruim atât cât ne permitem și nu doar în ceea ce privește resursele material.

Voluntariatul reprezintă hrană pentru suflet şi înnobilează viaţa celor care doresc şi vor să ajute. Prin faptele lor voluntarii dovedesc omenie, bun simţ, responsabilitate, dăruire, dragoste, respect pentru sine, dar şi pentru semeni, grijă şi sensibilitate.

Nicolae Iorga afirma: „Oamenii sunt ceea ce au învăţat. Şi oamenii învaţă aproape totul: să gândească, să simtă, să voiască, să efectueze anumite munci şi să intre în relaţii cu alţii. Dar, de apreciat nu-i apreciem după cele ce au învăţat, ci după faptele lor".

Nimic nu este greu dacă vrei cu adevărat să realizezi ceva pentru tine şi pentru cei care se află în jurul tău. Aici intervine voluntariatul.

Pentru a descifra tainele voluntariatului pentru dezvoltare durabilă, cadrele didactice trebuie să implice copiii chiar de la vârste fragede în acţiuni de îngrijire şi protejare a mediului.

Voluntariatul - la nivel individual sau grup - reprezintă o modalitate prin care:

- pot fi întărite şi susţinute valorile legate de comunitate, de serviciul adus aproapelui şi de ataşamentul faţă de aproapele;
- persoanele pot să îşi exercite drepturile şi responsabilităţile de membri ai comunităţilor, în timp ce învaţă şi se dezvoltă pe parcursul întregii vieţi, ca persoane responsabile faţă de sine şi faţă de aproapele, faţă de mediul care-i înconjoară;
- se pot stabili punţi de legătură între diferenţele care ne despart, astfel încât să putem trăi împreună în comunităţi sănătoase, puternice, fără diferenţe şi discriminare socială.

Dacă dorim ca speranţele noastre de a construi o lume mai bună şi mai sigură să nu devină doar o iluzie, avem nevoie, mai mult ca niciodată, de implicarea voluntarilor.

Proiectul iniţiat de ***Şcoala Gimnazială nr.1 Beznea*** , care ne-a responsabilizat este proiectul ***„Din suflet ... pentru suflet"***. Nu puteam să nu răspundem unui astfel de proiect, care presupune încurajarea elevilor în a fi generoşi. Nu numai în prag de sărbătoare, lumina şi zâmbetul ar trebui să fie pe feţele celor de lângă noi.

Din păcate, există în jurul nostru oameni care nu se pot bucura pe deplin de viaţă. Şi ne-am gândit aşa: în primul rând, elevii noştri trebuie să acorde atenţie acestor oameni,

să le spună o vorbă bună şi apoi să le ofere câte ceva, dacă doresc. Şi ce poate fi mai înălţător decât ***generozitatea, altruismul şi iubirea faţă de semeni***? Şi ce poate fi mai minunat decât faptul că, atunci când ţi-e greu, ***cineva se gândeşte la tine?*** Elevii şcolii noastre au înţeles că gestul lor poate aduce mângâiere şi bucurie...

Pentru ca sentimentele trăite de elevii şcolii noastre să fie multiplicate ne-am gândit să desfăşurăm asemenea activitaţi in parteneriat cu instituţii din comună.

În cadrul acestui proiect ne-am propus: în cadrul orelor de arte vizuale și abilități practice elevii îndrumaţi de cadrele didactice , vor confecţiona felicitări și mărțișoare pentru 1 și 8 martie. Apoi aceste lucrări vor participa la o expoziție cu vânzare, iar cu suma rezultată din vânzarea produselor precum și donații urmând să se cumpere produse alimentare care vor fi dăruite persoanelor vârstnice din cadrul Căminului de Persoane Vârstnice Sfântul Pantelimon din localitatea Ponoară.

Bibliografie: Asociația VOLUM, 2016, *Ghid pentru măsurarea efectelor și impactului voluntariatului asupra organizației gazdă;*
Legea voluntariatului 195/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 25 aprilie 2007.

Despre voluntariat

Învăţător Veronica Voicu
Şcoala Primară Vîrşi,jud.Alba

Voluntariatul este activitatea de interes public desfasurată din proprie de orice persoana fizică, în folosul altora, fară a primi o contraprestaţie materială; activitatea de interes public este activitatea desfasurată în domenii cum sunt: asistenţa si serviciile sociale, protecţia drepturilor omului, medico-sanitar, cultural, artistic, educativ, de învăţământ, ştiinţific, umanitar, religios, filantropic, sportiv, de protecţie a mediului, social si comunitar si altele asemenea.

Voluntariatul constituie un element important de dezvoltare al oricărei societăți. După 1990, în foarte multe țări a crescut numărul organizațiilor non-guvernamentale și a voluntarilor, accentul fiind pus pe promovarea acțiunilor de voluntariat cu scopul implicării şi responsabilizării cetățenilor, cu preponderență a populației tinere în viața comunităților locale.

În anul 2011, anul european al voluntariatului au fost organizate acțiuni pentru celebrarea activității voluntarilor și totodată reafirmarea rolului pe care asociațiile în au cadrul Uniunii Europene. Cu acest prilej a fost realizat un studiu la nivel european, care și-a propus să analizeze aspecte relevante privind implicarea în activități de voluntariat, în zonele unde se înregistrează astfel de practici, opinia publică europeană cu privire la voluntariat precum și așteptările cetățenilor legat de acest tip de activități. Rezultatele studiului, au reconfirmat faptul că, în țări cu tradiție precum Țările de Jos, cărora li se adaugă Danemarca, Finlanda, Austria etc., implicarea în acțiuni de voluntariat este desfășurată în mod regulat, în schimb în țări precum Polonia, Portugalia, Bulgaria, România etc., scorurile sunt cu mult sub media Uniunii Europene. Un aspect relevant al rezultatelor studiului este acela că, voluntariatul nu este influenţat de gen sau de vârstă, dar, se observă că, este ușor mai ridicată în rândul respondenţilor cu studii superioare. Ca principal domeniu de interes, solidaritatea și ajutorul umanitar sunt plasate pe primul loc. Dacă ne raportăm la beneficii, în opinia respondenților, voluntariatul contribuie la dezvoltarea personală a voluntarilor, la facilitarea achiziţiei de cunoștințe și aptitudini necesare integrării profesionale, oferind totodată oportunitatea de dezvoltare a participării civice (TNS Opinion & Social, 2011).

Rezultatele unui studiu realizat în România în anul 2013 de către Centrul de Marketing și Prognoză Socială, la solicitarea Asociației React, relevă faptul că, cel mai mare procent al subiecților incluși în studiu care au declarat că au participat la activități de voluntariat în ultimul an, este cel al studenților – 29%. De asemenea, conform aceluiași studiu, serviciile sociale, cele de mediu și educație constituie principalele arii de interes pentru voluntari, iar dorința de a-i ajuta pe alții (40%) reprezintă unul dintre principalele motive care stau la baza deciziei de a se implica (CMPS, 2013).

După cum putem observa din cele specificate anterior, în țara noastră, chiar dacă ne numărăm printre țările aflate sub media Uniunii Europene în ceea ce privește implicarea în activități de voluntariat, există preocupări în această direcție, iar schimbarea poate fi realizată de către generația tânără. Având în vedere trecutul țării noastre și faptul că doar după 1989 s-au făcut primii pași reali în această direcție, de o importanță majoră este conștientizarea cu privire la

importanța voluntariatului pentru comunitățile locale, la beneficiile voluntariatului atât pentru voluntarii înșiși cât și pentru comunități, precum și la potențialul voluntariatului ca formă de responsabilizarea socială.

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (asistența și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educativ etc). Prin urmare, această mișcare se desfășoară într-un cadru legal și este susținută de Legea nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 469 din 26 iunie 2014.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Din experiența profesională, pot afirma că a fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi sprijinim. Cu riscul că mă repet, a fi voluntar înseamnă să fii uman și să ai valoare pentru că aceste calități sunt de neprețuit.

Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve. În acest context, m-am implicat de ceva vreme în acest tip de activitate ca membru coordonator voluntar la un centru de educație incluzivă, în urma realizării unui parteneriat între școala unde activez și această organizație, în ideea de a participa împreună cu elevi voluntari.

ROLUL VOLUNTARIATULUI ÎN DEZVOLTAREA PERSONALITĂȚII A COPIILOR

Grădinița cu Program Prelungit Nr 1 Tinca
Prof. Înv. Preșcolar : Iambor Andrea Karola

Voluntariatul este activitatea de interes public desfăşurată de orice persoană fizică din proprie iniţiativă, care îşi oferă timpul, talentele şi energia în folosul altora, de regulă într-un cadru organizat, fără a primi o contraprestaţie materială, dar care poate deconta cheltuielile realizate în sprijinul proiectului în care este implicată.

Programele de voluntariat au luat amploare în ultimile decenii atât ca formă de educație nonformală, cât și informală. În Legea voluntariatului, articolul 1, alineatul 2, este menționat faptul că *voluntariatul este un factor important în crearea unei pieţe europene competitive a muncii şi, totodată, în dezvoltarea educaţiei şi formării profesionale, precum şi pentru creşterea solidarităţii sociale*. Conform Asociației VOLUM se pot identifica mai multe tipuri de voluntariat din perspectiva modului în care este realizat: (a)*voluntariat direct/ spontan* – activități realizate direct de o persoană pentru ajutorarea altor persoane, (b) *voluntariatul organizațional*– activități realizate benevol și cu titlu gratuit de o persoană în cadrul unei organizații. Voluntariatul organizațional poate fi realizat: în cadrul unei organizații cu scop lucrativ sau în cadrul unei organizații fară scop lucrativ sau în cadrul unei organizații de drept public (instituție) sau de drept privat (ONG, sindicat) și (c) *formal*- pe baza unui contract de voluntariat sau *informal*/ fără o relație contractuală explictă între voluntar și organizația gazdă.

Orice implicare în activităţi de voluntariat implică o formă de învăţare socială, chiar dacă de multe ori aceasta nu este conştientizată. Implicarea în activităţi de voluntariat dezvoltă o serie de abilităţi şi competenţe sociale**,** cum ar fi de exemplu solidaritatea, toleranţa, încrederea, spiritul civic şi responsabilitatea socială. Voluntariatul te transformă într-o persoană conştientă de mult mai multe aspecte ale lumii din jurul tău pe care în mod curent nu le vezi pentru că, aparent, nu ai nicio legătură directă cu ele. Voluntariatul oferă posibilitatea interacţiunii cu grupuri sociale diverse cu care nu interacţionăm în mod curent în activităţile noastre obişnuite, contribuind la creşterea solidarităţii şi toleranţei. Implicându-ne în activităţi de voluntariat reuşim să vedem lumea prin ochii celorlalţi şi să înţelegem şi să observăm limitele incorecte pe care societatea le pune uneori în faţa unora dintre membrii ei. Am devenit astfel mai solidari şi mai toleranţi, dar şi mai conştienţi de limitele societăţii noastre. Chiar dacă este sau nu o modă să faci voluntariat, societatea și generațiile se schimbă și din ce în ce mai mulți copii încep să adopte comportamente de voluntariat. Preșcolarii în plină dezvoltare au nevoie de experiențe care să le ofere prilejul de a-și forma și consolida

misiunea și viziunea personală sau profesională, explorând oportunitățile și extinzându-și orizonturile. Astfel, în acord cu cele menționate anterior, voluntariatul poate aduce o serie de beneficii precum:

- Prin voluntariat își creionează mai bine **setul de valori** după care se conduce în viață. Munca în echipă nu numai că favorizează abilitățile de colaborare, ci oferă și oportunități de a învăța multe lucruri din diferite perspective și crește nivelul de toleranță. Alte aspecte ale dezvoltării personale/ profesionale prin intermediul voluntariatului, pe care vreau să notez, sunt dezvoltarea capacității empatice, calitatea comportamentului prosocial, creșterea gradului de conștientizare
- Învață să **aprecieze lucrurile** pe care le au și să se bucure chiar și de mărunțișuri.
- Își setează **obiective mai realiste** în viață.
- Obține **abilități de comunicare și relationare socială** care îi vor fi utile pe viitor și în cariera profesională.
- Poate descoperi în activitățile de voluntariat realizate, **hobby-uri** și își poate forma **orientări profesionale** pe aceasta linie.
- Își formează **prieteni noi.**
- Îi crește **încrederea în sine** și se simte util societății.
- Își petrece timpul într-un mod cât se poate de plăcut, același timp **învățând lucruri noi.** Voluntariatul,privit din aceasta perspectivă, poate fi considerat un fel de "educație non-formală".

Putem spune că voluntariatul constituie un context propice de dezvoltare personală și profesională a tinerilor prin creșterea nivelului de încredere între indivizi, întărirea și diversificarea relațiilor sociale, schimbarea viziunii față de societate și conștientizarea rolului de cetățean activ.

Prezintă-i toate beneficiile pe care le poate obține de pe urma activităților de voluntariat. De asemenea, gîndește-te la faptul că ești un model pentru el. Cu cât observa și este învățat de mic că este important să îi ajuți pe alții, să te implici în activități de pe urma cărora să nu te aștepți neaparat să obții beneficii materiale, cu atât va tinde mai mult să introducă voluntariatul în viața lui de adolescent.

În calitate de cadru didactic, este recomandabil să formezi copiilor gustul pentru activități care să le facă bine din punct de vedere sufletește și de pe urma cărora să beneficieze și alții. Vizitele la centre de copii sau de bătrâni, concursuri, baluri mascate și evenimente organizate la care se pot face donații pot fi ocaziile potrivite pentru a-i implica pe copii mai mici și mai mari și a-i obișnui să se acomodeze în rolul de voluntari. Și nu uita! Cu cât începe mai repede să facă astfel de

activității de voluntariat, cu atât își va creiona un traseu mai clar în viață. Astfel de lucruri îl formează ca om și îl pregătesc pentru viață de adult.

Bibliografie:

1. Asociația VOLUM,2016, *Ghid pentru măsurarea efectelor și impactului voluntariatului asupra organizației gazdă;*
2. *Legea voluntariatului* 195/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 25 aprilie 2007.

Voluntariatul, o sursă de bine

Prof. Constantinescu Dragoș,
Colegiul Național ,, Alexandru Lahovari,, , Rm. Vâlcea

O să scriu despre voluntariat în contextul în care, pe de o parte, a devenit "la modă" să faci asta, pe de altă parte, este atât de neînțeles acest termen. Vă propun în acest articol să analizăm trei aspecte alte voluntariatului: ce presupune un act de voluntariat, ce implicații are acesta la nivel individual/colectiv și ce reglementări legislative susțin acest proces.

Inspirat de Maslow, voi trata altfel ideea clasică "voluntariatul reprezintă o acțiune făcută benevol…", uitându-mă la filozofia acestei expresii. Astfel, voluntariatul reprezintă "experiența de vârf care poate fi numită pe bună dreptate, în anumite sensuri, o renaștere" (sau așa numita ieșire din zona de confort). Iar pentru că voluntariatul necesită "timp, muncă, disciplină, studiu, angajament (și relații cu ceilalți)", reprezintă un proces "unificator", de dezvoltare a personalității (Maslow, 2017, p. 20).

Dacă am înțeles care este filozofia unui act de voluntariat, de ce este dificil să ne convingem părinții și profesorii că astfel de activități nu sunt inutile și nu reprezintă o povară? Răspunsul este simplu: pentru că nu am găsit argumentele potrivite. De aceea, în continuare vom privi la cele două aspecte importante menționate și propuse anterior, respectiv implicațiile voluntariatului la nivel individual/colectiv și reglementările legislative ce susțin acest demers.

"Da, omul este într-un fel propriul său proiect și se construiește pe sine" (Maslow, 2017, p. 21). Pentru a valida presupozițiile conform cărora voluntariatul are impact asupra dezvoltării noastre și efecte indirecte asupra celorlalți, o să apelez la "Deprinderile Necesare Supraviețuirii" clasificate de Tony Wagner, care vor demonstra că nu putem finaliza construcția proiectului vieții noastre fără acestea și că nu le putem dobândi decât prin activități de voluntariat, pentru că, din păcate, școala românească nu le poate dezvolta pe toate. Iată-le: gândirea critică și capacitatea de a rezolva probleme, colaborarea în rețea și dominanța prin influență, flexibilitatea și adaptabilitatea, inițiativa și antreprenoriatul, accesarea și analizarea informației, comunicarea orală și scrisă eficientă, curiozitatea și imaginația (Tony Wagner, 2014, p. 32). De asemenea, pentru integrarea în societate ar trebui să mai dispunem și de alte calități precum "perseverența, disponibilitatea de a experimenta, de a-și asuma riscuri calculate, de a tolera eșecul și capacitatea de a gândi proiectiv (*design thinking*), pe lângă gândirea critică" (Tony Wagner, 2014, p.33).

Aceste calități pot reprezenta unul dintre argumentele pentru care voluntariatul este benefic și util. În această categorie de argumente nu putem neglija nici cercetările autorilor Dyer, Gregersen

și Christensen care au descoperit alte cinci deprinderi pe care un inovator trebuie să le aibă, pe care un voluntar și le dezvoltă prin acțiunile în care se implică: asocierile de idei, punerea sub semnul întrebării, observarea, experimentarea și activitatea în rețea. Activitatea într-o rețea extinsă cu oameni noi, diverși și profesioniști nu se poate realiza decât prin voluntariat.

Acum, aș dori să recapitulez pe scurt cele spuse: astfel, voluntariatul dezvoltă deprinderi necesare supraviețuirii și integrării în societate. El este benefic și util pentru că reprezintă o continuare a învățării în școală și nu o suplinire a ei, pentru că ne dezvoltă responsabilitatea, gândirea proiectivă, colaborarea în rețea, creativitatea, arta punerii întrebărilor și lista poate continua.

Mai aveți îndoieli în privința utilității voluntariatului? Ei bine, și eu mai am argumente. Vă prezint în continuare un răspuns al unui angajator al uneia dintre cele mai inovatoare companii din lume, respectiv Google, care să întărească afirmațiile făcute. "Am rugat-o pe Judy să descrie cele mai importante deprinderi pe care la caută Google atunci când angajează. «Căutăm, bineînțeles, oameni inteligenți», mi-a declarat ea. „Mult mai importantă însă este curiozitatea intelectuală. Oamenii trebuie să fie buni la ce-i angajăm să facă — să scrie coduri, să facă finanțe —, dar ne așteptăm din partea fiecăruia dintre ei să fie un lider — cineva care ia situația sub control mai degrabă decât să aștepte să fie condus. Cei care au succes la Google trebuie să fie înclinați spre acțiune — vezi ceva stricat, îl repari. Ești destul de inteligent să vezi unde sunt problemele, nu trebuie să te plângi de ele sau să aștepți pe altcineva să le rezolve. Te întrebi: «Cum pot îmbunătăți lucrurile?» Colaborarea este, de asemenea, esențială în tot ce facem — apreciem capacitatea de a recunoaște oamenii din jurul nostru care au experiență în alte domenii și de a învăța de la ei" (Tony Wagner, 2014, p. 36). Wow! Ne trimite cu gândul la activitatea de rețea dintr-un proiect de voluntariat, atât de asemănător cu ceea ce oferă voluntariatul – o experiență profesională relevantă. Poate un alt aspect care vă frământă este ce se mai petrece în voluntariat și nu se petrece în școală, iar pentru asta vă invit să urmărim un exemplu: "Uitați-vă la copiii de patru ani, pun mereu întrebări și vor să știe cum funcționează lucrurile. Când ajung pe la șase ani și jumătate, nu mai pun întrebări pentru că învață repede că profesorii pun mai mult preț pe răspunsurile corecte decât pe întrebările provocatoare. Elevii de liceu dau rareori dovadă de curiozitate. După ce cresc și se integrează în structuri corporatiste, deja nu mai au niciun pic de curiozitate în ei. 80% din directorii executivi își petrec mai puțin de 20% din timp formulând idei noi" (Tony Wagner, 2014, p. 39). Cu riscul de a mă repeta, ce poate fi mai atractiv și constructiv decât să petreci timp într-un mediu care îți stârnește curiozitatea și te face să fii/gândești altfel?

În final, vă las cu un gând: să fim altfel, să acționăm altfel, să gândim diferit, să facem voluntariat."Pentru ca răul să triumfe este suficient ca cei buni să nu facă nimic." – Edmund Burke , să nu uitați că voluntariatul reprezintă o formă de ajutor, pentru noi și pentru ceilalți…iar în același timp acesta poate diminua problemele cu care ne confruntăm.

Bibliografie:

Maslow, A.H. (2017). Religii, valori și experiențe de vârf. (pp. 20-21). București: Editura Trei.

Wagner, T. (2014). Formarea Inovatorilor: cum crești tinerii care vor schimba lumea de mâine,București: Editura Trei (pp. 32-33/36-39)

Importanța activității de voluntariat pentru educație

Prof. învățământ preșcolar: Șunea Ancuța
Grădinița cu program prelungit „Ion Creangă", Baia Mare

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală. În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (asistența și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educativ etc). Prin urmare, această mișcare se desfășoară într-un cadru legal și este susținută de Legea nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 469 din 26 iunie 2014.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism.

Voluntariatul este activitatea care ne ajută să ne asigurăm personal că lumea se îndreaptă în direcția dorită de noi. Deși mulți oameni definesc voluntariatul superficial spunând, că acesta reprezintă munca neplătita a unor oameni, voluntariatul este ceva mult mai profund. Prin voluntariat investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, respectiv lumea în mijlocul căreia trăim. În lume sunt milioane de oameni care au nevoie de ajutor într-un fel sau altul, fiecare dintre noi poate deveni un voluntar, putem să dăruim atât cât ne permitem și nu doar în ceea ce privește resursele materiale. Putem să dăruim deopotrivă lucruri materiale dar și timp din timpul nostru, atunci când de exemplu ne dorim să petrecem timp cu persoane care nu au familii sau să oferim cunoștințe dobândite anterior de noi.

Voluntariatul presupune schimb de cunoștințe, idei, servicii, oportunități de a cunoaște oameni noi și de a lega tot felul de relații cu aceștia. Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntari și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și voință.

Viitorul și evoluția unei societăți sunt strâns legate de educația pe care le-o oferim copiilor. Este oportun să le cultivăm interesul și plăcerea pentru activitățile de voluntariat, adaptat vârstei lor. Să nu uităm că povara unei
lumi o vor duce pe umeri copiii de azi. Copiii obișnuiți să dăruiască de la o vârstă fragedă , fără a aștepta ceva în
schimb, vor cunoaște satisfacția pe care un astfel de gest o aduce. Uneori un simplu mulțumesc face mai mult decât orice altă posibilă răsplată.

Este clar că această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.

Pentru a înțelege mai bine sensul cuvântului „voluntar", am încercat să aflăm care este etimologia acestuia și am descoperit că o variantă o întâlnim în latină „voluntarius", iar cealaltă în franceză „volontaire" și se referă la oameni și manifestările lor. „Voluntar" înseamnă conform explicațiilor din DEX, – „care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere".

Copiii și adulții comunităților sunt implicate în proiecte locale ce presupun voluntariatul, dar și naționale sau internaționale, cu un impact major asupra evoluției societății. Voluntariatul rămâne o activitate interesantă, atractivă chiar și pentru copii, demnă de a fi desfășurată cu copiii și de a fi promovată în societate ca exemplu de bună practică. Alegând să desfășori o activitate de voluntariat, demonstrezi că ești un om bun și participi într-un mod real la asigurarea unei lumi mai bune.

Voluntariatul este o activitate neplătită și are drept scop îmbogățirea spiritului civic și creșterea implicării în cadrul comunității. De regulă, o persoană care își dorește să fie voluntar va căuta locații sau asociații care are aceleași valori, militează pentru aceleași scopuri și se identifică cu ele. Dacă educaţia în spiritul voluntariatului începe din familie (chiar şi în formele ei cele mai simpliste) şi este complementată apoi de demersul educativ formal din cadrul instituţiilor de învăţământ (implicit prin educaţia de tip nonformal), în mod cert va fi exersată ulterior, în cadrul comunitar al societăţii, de către adultul responsabil, capabil de acţiune şi schimbare. În primul rând subliniem, deci, importanţa şi nevoia de implicare a familiei în traseul educaţional al copiilor, întrucât plecând dintr-un cadru familial centrat pe reuşita şcolară a copilului, se asigură baza pe care va interveni ulterior şcoala.Din experiența profesională, pot afirma că a fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe

care îi sprijinim. Cu riscul că mă repet, a fi voluntar înseamnă să fii uman și să ai valoare pentru că aceste calități sunt de neprețuit.

Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve. În acest context, m-am implicat de ceva vreme în acest tip de activitate ca membru voluntar la un centru de educație incluzivă, în urma realizării unui parteneriat între grădinița unde activez și această organizație, în ideea de a participa împreună cu copii și părinți voluntari. Ca urmare a acestei colaborări am inițiat câteva activități sociale și educative, la care am participat împreună cu grupa de copii entuziaști, care s-au oferit voluntari pentru a-i ajuta pe copiii cu dizabilități de aici. Prima întâlnire a avut loc în condiții normale. Cu toate că la început voluntarii au fost reticenți, chiar puțin speriați și emoționați, în cele din urmă s-au adaptat și au creat o punte de legătură cu aceștia prin atitudine, fiind deschiși și prietenoși, prin jocuri, sprijinindu-i și lucrând împreună cu ei, în final comunicând prin gesturi adecvate și cuvinte simple, clare, distincte, de laudă. La următoarele întâlniri, activitățile s-au desfășurat din ce în ce mai bine, sub coordonarea noastră directă, astfel că acești copii cu dizabilități s-au bucurat de prezența noastră, iar preșcolarii voluntari au fost mulțumiți că au avut oportunitatea de a-i ajuta pe semenii lor lucrând în echipă și în același timp învățând și experimentând lucruri noi.

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

În calitate de cadru didactic, este recomandabil să formezi copiilor gustul pentru activități care să le facă bine din punct de vedere sufletește și de pe urma cărora să beneficieze și alții. Vizitele la centre de copii sau de bătrâni, concursuri, baluri mascate și evenimente organizate la care se pot face donații pot fi ocaziile potrivite pentru a-i implica pe copii și a-i obișnui să se acomodeze în rolul de voluntari.

Și nu uitam! Cu cât începe mai repede să facă astfel de activități de voluntariat, cu atât își va creiona un traseu mai clar în viață. Astfel de lucruri îl formează ca om și îl pregătesc pentru viața de adult.

În concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat.

Bibliografie:

- „Ghid pentru măsurarea efectelor și impactul voluntariatului asupra organizației gazdă", Asociația VOLUM, 2016;
- „Legea voluntariatului 195/2001", republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 276 din 25 aprilie 2007;
- Velea, L.S., Toderaş, N., Ionescu, M., „Participarea elevilor în şcoală şi în comunitate. Ghid pentru profesori şi elevi", Tehne Centrul pentru Inovare şi dezvoltare în educaţie, ed. Agata, Botoşani, 2006.

VOLUNTARIATUL, SOLUŢIA PENTRU ŞCOALA VIEŢII

Prof. înv. primar Coteţ Daniela Adriana
Şcoala Gimnazială „ Mihai Viteazul" Brăila

Motto: „Niciodată înainte, omul nu a avut o aşa mare capacitate de a controla mediul în care trăieşte, capacitatea de a pune capăt foametei, sărăciei sau dezastrelor. Avem puterea de a fi cea mai bună generaţie pe care a cunoscut-o vreodată omenirea." (President John F. Kennedy)

Voluntariatul este activitatea care ne ajută să ne asigurăm personal că lumea se îndreaptă în direcția dorită de noi.

Deși mulți oameni definesc voluntariatul superficial spunând că acesta reprezintă munca neplătită a unor oameni, voluntariatul este ceva mult mai profund.

În primul rând, voluntariatul este cea mai simplă activitate pe care o putem face. Voluntariatul înseamnă
să îţi dedici o parte din timpul tău altor tipuri de activităţi, fără să fii plătit pentru ceea ce faci.

În schimb, ce s-ar putea să nu se ştie despre acţiunile de voluntariat este că „răsplata" vine odată cu sentimentul de satisfacţie al timpului şi al eforturilor pe care le depune orice persoană doritoare să se implice voluntar. De asemnenea,voluntariatul deschide noi orizonturi, şi este un prilej bun să: cunoşti persoane noi, să stăpâneşti mai bine abilităţile personale, şi nu în ultimul rând, să capeţi experienţa vieţii.

Prin voluntariat investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, respectiv lumea în mijlocul căreia trăim. În lume sunt milioane de oameni care au nevoie de ajutor într-un fel sau altul, fiecare dintre noi poate deveni un voluntar, putem să dăruim atât cât ne permitem și nu doar în ceea ce privește resursele materiale. Putem să dăruim deopotrivă lucruri materiale dar și timp din timpul nostru, atunci când de exemplu ne dorim să petrecem timp cu persoane care nu au familii sau să oferim cunoștințe dobândite anterior de noi.

Voluntariatul presupune schimb de cunoștințe, idei, servicii, oportunități de a cunoaște oameni noi și de a lega tot felul de relații cu aceștia.

Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntari și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și voință.

Viitorul și evoluția unei societăți sunt strâns legate de educația pe care le-o oferim copiilor. Este oportun să le cultivăm interesul și plăcerea pentru activitățile de voluntariat, adaptat vârstei lor. Să nu uităm că povara unei lumi o vor duce pe umeri copiii de azi. Copiii obișnuiți să

dăruiască de la o vârstă fragedă , fără a aștepta ceva în schimb, vor cunoaște satisfacția pe care un astfel de gest o aduce. Uneori un simplu mulțumesc face mai mult decât orice altă posibilă răsplată.

De-a lungul timpului, au existat multe fraze care au stat în picioare în fața timpului tocmai datorită mesajului puternic pe care l-au avut de transmis. Să nu uităm de nemuritorul Gandhi care a rostit: **„Fii schimbarea pe care vrei să o vezi în lume!"**.

Semnificația voluntariatului în cultura românească începe să se schimbe. Până acum, pentru români, voluntariatul echivala cu munca patriotică, lucru ce nu era în niciun caz voluntar, fără beneficii. Nici măcar satisfacție personală nu îți aducea. Între timp, în cultura occidentală, voluntariatul avea cu totul și cu totul altă semnificație. Era o activitate pe care o făceai din proprie inițiativă, făcută în folosul altor oameni, cât și al tău ca individ pentru că îți aducea o dezvoltare atât personală, cât și profesională. Treptat, s-a ajuns ca și în România, voluntariatul să capete această accepțiune.

Pentru un tânăr, voluntariatul s-ar putea să fie cea mai bună soluție. Un ONG, de orice profil ar fi, îi oferă voluntarului posibilitatea de a-și alege programul de muncă în funcție de disponibilitate, de a participa la proiecte de mare amploare și să ia contact cu oameni importanți din toate domeniile. Fiecare își poate alege un ONG din domeniul în care își va dori să lucreze, astfel reușind să ajute pe alții, dar și pe sine în același timp.

De cele multe ori, ONG-urile sunt organizate ca o companie în miniatură. Daca ești voluntar nu înseamnă că ești lipsit de responsabilitate. De fapt, acesta este un lucru foarte important pe care îl putem învăța fiind voluntar, responsabilitatea. Învățăm să fim responsabili de faptele noastre pentru că știm că alți oameni depind de munca noastră. Acesta este un paradox al muncii de voluntar – cu toate că nu suntem plătiți sau supravegheați strict de cineva, toată lumea se străduiește să își facă treaba cât mai bine, știind că munca noastră va ajuta pe cineva.

Cel mai important lucru pe care ni-l poate oferi activitatea de voluntariat este faptul că ne învață să lucrăm în echipă. Vom avea colegi cu aceleași preocupări ca ale noastre, cam de aceeași vârstă cu care ne va face plăcere să lucrăm și față de care nu vei avea niciun sentiment de inferioritate. Se știe că la un loc de muncă, oricât de siguri pe noi și de îndrăzneți am fi, nu putem să îi punem superiorului nostru chiar orice întrebare ne trece prin cap. În schimb, aici vom avea ocazia să învățăm lucrurile din mers, alături de colegii noștri.

De asemenea, putem ajunge și să coordonăm un proiect important și astfel să ne exercităm capacitățile de lider. Vom avea o satisfacție extraordinară când vom vedea un proiect dus la bun sfârșit. Iar în bucuria sau mulțumirea oamenilor ne vom găsi adevărata răsplată a muncii noastre. O

să avem ocazia să cunoaștem foarte mulți oameni interesanți, atât dintre colegii noștri, dar și oameni de carieră cu care intrăm în contact pentru a ne duce la bun sfârșit proiectul. În plus, toate companiile vor aprecia activitatea noastră de voluntari. De asemenea, putem obține recomandări foarte bune de la oamenii cu care am lucrat, ceea ce ne poate ajuta în cariera noastră.

Să fim voluntari este un lucru foarte important, atât pentru cariera noastră, cât și pentru viața noastră. Vom învăța lucruri care ne vor ajuta în toate aspectele vieții, lucruri ca munca în echipă sau responsabilitatea, dar și compasiunea și răbdarea în tot ceea ce facem. Chiar dacă nu suntem plătiți în bani, lucrurile pe care le putem învăța într-un ONG sunt lucruri pe care nu putem să le cumpărăm.

Voluntariatul este o activitate neplătită și are drept scop îmbogățirea spiritului civic și creșterea implicării în cadrul comunității. De regulă, o persoană care își dorește să fie voluntar va căuta locații sau asociații care are aceleași valori, militează pentru aceleași scopuri și se identifică cu ele.

Este important de știut faptul că voluntariatul este considerat și recunoscut ca experiență profesională, în baza semnării unui contract de voluntariat și poate fi un mare plus pentru angajatori, deoarece arată dorința de implicare ale candidaților și de a se afirma sau de a face o diferență la nivel de comunitate. În plus, voluntarul poate testa un nou domeniu și totodată, câștiga experiență dacă se gândește să schimbe sectorul de activitate.

Prin activitatea de voluntariat, se dobândesc competențe diverse ce pot fi valorificate în viața profesională. Astfel, înveți să comunici mai bine și să lucrezi într-un grup, să te coordonezi cu acesta, să îți gestionezi timpul mai eficient, planificare și organizare de activități, înveți structura unei organizații și elemente de identitate organizațională.

Probabil cel mai frumos lucru specific activității de voluntariat este faptul că simțim că putem face o diferență, putem schimba în bine anumite aspecte în viața unui om, a unui grup și în general, ne crește încrederea în sine, ne simțim mai siguri pe ceea ce putem face. În plus, devenim mai conștienți de anumite probleme sociale ale comunității și putem deveni ambasadori ai acelei cauze.

Tinerii pot deveni voluntari și se pot încadra în diferite activități de voluntariat. Voluntariatul în ONG este despre a face mai mult decât pentru propria persoană. Mult sau puțin, este deloc important. Important este să înțelegem trăirea de a sprijini o inițiativă sau un demers care ar avea un impact benefic asupra comunității locale.

În primul rând, voluntariatul ne oferă șansa de a valorifica într-un alt mod, mult mai original și dinamic, ceea ce dobândim pe parcursul timpului la școală și în activitatea noastră

zilnică. De asemenea, putem fi stimulați de ideea că putem realiza ceva prin propriile forțe, doar cu noi înșine și creativitatea noastră născocită. În al doilea rând, cu toții suntem încântați de faptul că putem face un lucru bun pentru un cerc restrâns de persoane și inclusiv pentru o comunitate întreagă. Ceea ce numim noi voluntariat este o activitate complexă atât spirituală, cât și fizică prin intermediul lui dobândim anumite trăsături definitorii pentru viața noastră și oferim șanse și noi oportunități persoanelor cu nevoi sau fără. Voluntariatul ne încurajează spre o viață sufletească mai bună și ne îndeamnă spre noi încercări de actualitate.

Voluntariatul, poate fi considerat ca făcând parte din educaţia non-formală.

Încă de la grădiniţă, apoi la şcoală, în liceu, copiii şi tinerii adolescenţi trebuiesc îndrumaţi, educaţi în spirit civic, prin diverse acţivităţi extracuriculare, prin proiecte realizate în strânsă legătură cu ONG-urile.

Cadrul didactic prin însăşi exemplul lui, le deschide inima, le formează deprinderi şi le educă gândirea, copiilor. Copilul/tânărul adolescent cu cât va fi lăsat să observe, să cunoască, să exploreze, şi cu cât va fi învăţat de mic că este important să îi ajuţi pe alţii, să te implici în activităţi de pe urma cărora să nu te aştepţi neapărat să
obţii beneficii materiale, cu atât el va tinde sa introducă idea şi dorinţa de voluntariat în viaţa lui. Vizitele la centre de copii sau de bătrâni, spectacole caritabile, târguri caritabile cu vânzare de produce culinare, hand-made-uri realizate de beneficiari, şi alte evenimente organizate (în care se pot strânge donaţii), pot fi ocaziile potrivite pentru a-i implica pe şcolari şi de a-i obişnui să se acomodeze în rolul de voluntari.

Cu cât se începe mai repede în instituţii şcolare să se realizeze astfel de activităţi, de voluntariat, cu atât
copilul/elevul/tânărul adolescent îşi va creiona un traseu mai clar în viaţă! Astfel de evenimente şi activităţi civic educative îi formează pe aceştia ca oameni, şi îi pregătesc pentru viaţa de adult, câştigând astfel “şcoala vieţii”!

Voluntariatul este un proces necesar de autocunoaştere şi o investiţie cu valoare mare adăugată. Experienţele pe care le acumulăm ca voluntari pot face diferenţa între succes şi eşec în carieră. De asemenea, oamenii pe care îi întâlnim făcând voluntariat sunt foarte importanţi, deoarece sunt persoane cu valori similare şi pot deveni într-un viitor apropiat clienţi, parteneri şi de ce nu, prieteni pe viaţă.

Bibliografie:

1 „Ghid pentru măsurarea efectelor și impactul voluntariatului asupra organizației gazdă", Asociația VOLUM, 2016;

2. „Legea voluntariatului 195/2001", republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 276 din 25 aprilie 2007.

3. Jinga, I., Istrate, E. (coord.), Manual de pedagogie, ediţia a II-a, Editura ALL, Bucureşti, 2006

Être généreux – une source de bonheur

Prof. dr. Laura Pătru
Şcoala Gimnazială « Vintilă Brătianu » Ştefăneşti, Argeş

De nos jours, les technologies telles que les médias sociaux et les téléphones mobiles ont créé une génération qui est mieux connectée que jamais, éveillant en eux un nouveau sentiment de puissance et le potentiel. Les jeunes apportent de l'énergie, des idées créatives et leur détermination à conduire la réforme, la nécessité d'institutions qui sont plus adaptés à leurs besoins et aspirations.

Mais les jeunes rencontrent également des difficultés. L'exclusion sociale, le manque de droits, la violence sexiste, la pauvreté et d'autres problèmes doivent être combattus pour permettre aux jeunes de pouvoir exercer pleinement leur potentiel. Le bénévolat est un moyen puissant qui leur permet d'acquérir un sens profond de l'engagement civique et apporter des changements positifs à leurs communautés.

Le volontariat est un acte d'échange, un engagement entre une structure d'accueil et un volontaire. Le statut de volontaire se distingue à la fois du bénévole et du salarié, ayant les caractéristiques suivantes : le volontaire s'engage d'une manière formelle, par contrat, pour une durée limitée, pour une mission d'intérêt général ; le volontaire, en contrepartie de cet engagement, perçoit une indemnité de subsistance qui n'est pas assimilable à un salaire ; le volontariat ne relève pas du code du travail, excepté le congé de solidarité internationale

Le statut de volontaire a connu une forte progression ces dernières années au niveau international. La diversité des formes de volontariat reste cependant complexe et parfois méconnue du public, malgré son intérêt, tant professionnel que personnel.

Qu'il s'agisse de donner de son temps, d'échanger et de découvrir, d'apporter ou de partager ses compétences professionnelles, tous les volontaires partagent des valeurs communes. Selon sa disponibilité, son niveau de formation, sa situation professionnelle et ses centres d'intérêt, le volontaire au départ va s'orienter vers le dispositif ou la structure qui lui correspond. Information et orientation, formation et préparation au départ puis accompagnement sur le terrain, constituent autant d'étapes clés d'un séjour réussi.

Qu'est-ce qui pousse l'être humain à se montrer généreux ? Par exemple lorsqu'il fait des dons à des associations humanitaires, qu'il se lance dans le bénévolat, ou qu'il aide un passant handicapé à traverser la rue ? L'économie, la psychologie, la biologie et la philosophie, toutes ces disciplines ont tenté de découvrir les raisons profondes qui sous-tendent nos comportements

généreux. Qu’est-ce qui nous rend heureux? Cette question, incontournable dès que l’on s’interroge sur le sens de l’existence, est posée par la plus longue étude en sciences sociales (1). Initiée par Harvard en 1938, cette enquête a accompagné plus de 700 hommes et femmes tout au long de leur vie, et le constat est sans appel: ce n’est pas l’argent qui fait notre bonheur, mais la qualité des relations qui nous lient aux autres.

Sans surprise, les connexions sociales nous sont donc extrêmement bénéfiques. Plus heureux et en meilleure santé, les autres sont également le principal facteur de notre longévité. Il ne s’agit pas de miser sur la quantité, mais bien sur la qualité de nos relations proches. Celles-ci préservent nos corps, mais également nos cerveaux: l’étude montre en effet un plus grand déclin de la mémoire pour ceux qui ne peuvent pas compter sur les autres. À l’inverse, la solitude tue. Cet état caractérise l’absence totale de lien avec une des cinq instances de socialisation (famille, amis, travail, associations et voisins).

Le fait de donner aux autres plutôt qu’à soi est une source extrêmement riche de satisfaction. Le « plaisir d’offrir » de nos fleuristes est un concept avéré: une étude (2) américaine montre que donner 5 dollars à des étudiants pour qu’ils les dépensent pour eux-mêmes génère un sentiment de joie qui s’estompe quasi immédiatement après l’achat. Cette allégresse perdure au moins jusqu’au lendemain lorsqu’il est demandé à ces mêmes étudiants de dépenser cette somme pour d’autres. Nous éprouvons donc plus de plaisir à offrir qu’à recevoir. Cette tendance a été confirmée par des chercheurs de l’université de Colombie-Britannique à Vancouver (Canada) qui ont établi le même constat en observant des enfants de deux ans. Etonnamment, le plaisir que ces enfants retiraient de leur don était d’autant plus important qu’il les privait de quelque chose (3). « Il faut savoir donner, c'est le secret du bonheur », écrivait à juste titre Anatole France.

Sources :

1. Robert Waldinger, "Qu'est-ce qui fait une vie réussie ? Leçons de la plus longue étude sur le bonheur", vidéo Ted X, novembre 2015.
2. E. Dunn et M. Norton, Happy Money: the Science of Smarter Spending, New York, Simon & Schuster, 2013.
3. L. B. Aknin, J. K. Hamlin, E. W. Dunn, Giving Leads to Happiness in Young Children, PLoS ONE, 2012.

Responsabilitate socială și voluntariat în educația timpurie

-studiu de specialitate-

Prof. Linţa Cristina –Maria
Grădiniţa P.P. „Riki-Priki" Reşiţa, jud. Caraş-Severin

Voluntarii reprezintă IUBIREA în mişcare. (Autor necunoscut)

În cadrul grădiniţei, cadrul didactic este conducătorul activităţii didactice care se desfăşoară în vederea atingerii obiectivelor şi competenţelor, prevăzute în documentele şcolare, dând sens şi finalitate educativă tuturor componentelor implicate în procesul de învăţământ(informaţii, mijloace, variabile psihice, etc.).

Cadrul didactic se implică în activitatea didactică cu întreaga personalitate: motivaţii, aptitudini, nivel de competenţă, experienţă personală. În cadrul activităţilor didactice se creează multiple raporturi interpersonale între participanţi, antrenaţi cu toţii într-un proces constant de influenţare reciprocă. Reuşita unui cadru didactic depinde de multe ori de natura relaţiilor pe care le stabileşte cu copii de la grupa

Natura relaţiilor pe care cadrul didactic le stabileşte cu copiii este determinată nu numai de stilul de abordare a activităţii şi de trăsăturile sale de personalitate, ci şi de trăsăturile individuale şi de grup ale preşcolarilor. Cadrul didactic trebuie să adopte un stil democratic, caracterizat prin relaţii deschise, bazate pe încredere reciprocă şi acceptare, reuşind astfel să colaboreze cu copiii într-o atmosferă armonioasă, lipsită de încordare.

Educaţia morală este un proces complex şi neîntrerupt care trebuie început de la cea mai fragedă vârstă, când copilul, imitând, îşi formează deprinderi de comportare civilizată. Succesul educaţiei morale la vârsta preşcolară nu vine de la sine, ci este rezultatul unei munci stăruitoare, migăloase, desfăşurată cu pasiune şi responsabilitate atât de educatoare cât şi de părinţi. Pentru început, copiii vor fi învăţaţi să acţioneze în concordanţă cu cerinţele adulţilor, iar mai târziu, vor fi ajutaţi să înţeleagă de ce este bun un anumit comportament şi nu altul, iar ei vor fi capabili să discearnă.

Dezvoltarea morală a copiilor şi a tinerilor înseamnă formarea comportamentelor morale, a sentimentelor şi înţelegerii morale, a empatiei şi dragostei faţă de celălalt. Toate acestea sunt rezultatul unui proces îndelungat care începe de cel puţin de la preşcolaritate.

Voluntariatul este activitatea desfășurată din proprie inițiativă, prin care o persoană fizică își oferă timpul, talentele și energia în sprijinul altora fără o recompensă de natură financiară.

.(Definitie adoptată de Consiliul Naţional al Voluntariatului, iunie 2002). Voluntariatul este o componentă fundamentală a societăţii civile. El însufleţeşte cele mai nobile aspiraţii ale omenirii - pacea, libertatea, oportunitatea, siguranţa şi justiţia pentru toate persoanele.

A trezi şi a dezvolta spiritul voluntariatului la copii, a cultiva valorile lui sunt unele din sarcinile de seamă ale educatorilor, pe care le vom forma participand direct la activităţile de voluntariat.

Cadrul didactic trebuie să formeză copiilor gustul pentru activităţi care să le facă bine din punct de vedere sufletește si de pe urma cărora să beneficieze şi alţii. Vizitele la centre de copii sau de bătrâni, concursuri, baluri mascate şi evenimente organizate la care se pot face donaţii pot fi ocaziile potrivite pentru a-i implica pe copii şi a-i obişnui să se acomodeze în rolul de voluntari. Trebuie prezentate toate beneficiile pe care le poate obţine de pe urma activităţilor de voluntariat. De asemenea, educatoarea trebuie să se gândească la faptul ca este un model pentru preșcolar. Cu cât observă şi este învăţat de mic că este important să îi ajute pe alţii, să se implice în activităţi de pe urma cărora să nu se aşteaptă beneficii materiale, cu atât va tinde mai mult să introducă voluntariatul în viaţa lui . Cu cât începe mai repede să facă astfel de activităţi de voluntariat, cu atât îşi va creiona un traseu mai clar în viaţă. Astfel de lucruri îl formează ca om şi îl pregătesc pentru viaţa de adult.

La nivelul grădiniței noastre, voluntariatul a reprezentat o practică de succes. Asfel, au fost organizate acțiuni de caritate, cu scopul de a colecta fonduri și ajutoare material pentru familiile defavorizate și pentru anumite situații critice, privind sănătatea unor copii grav bolnavi. De asemenea părinții au susținut întotdeanuna proiectele tematice și au donat diverse materiale necesare, chiar confecționându-le ei împreună cu copiii lor.

Organizarea unor activități extrașcolare prin care preșcolarii să contribuie, după puterile lor, la creșterea calității vieții în comunitatea în care trăiesc, are nenumărate avantaje din punctual de vedere al educației pe care o face grădinița. Copiii, de cele mai multe ori sunt considerați prea mici pentru a-și asuma responsabilități, dar, dacă li se oferă ocazia, ei pot deveni chiar un model pentru cei mari, ca vârstă sau ca statut în comunitate. Aceştia sunt creativi, activi, optimişti, visători şi manifestă un entuziasm molipsitor, care poate antrena alți membri ai comunității în procesul de schimbare.

Încheierea unor Contracte de colaborare cu Centrul de Zi „ABC” „ Agenţia pentru Protecţia Mediului şi întocmirea unui Calendar de acţiuni, în funcţie de evenimente, de marcare a unor zile la nivel local, naţional şi mondial şi desfăşurând în acest cadru programe educative cu copiii din

grădiniţă, ne-au permis implicarea în acţiuni în domeniul educativ, umanitar, filantropic, religios, drepturile copilului, sanitar, cultural-artistic, sportiv, de protecţia mediului, ecologic, rutier.

Prin implicarea preşcolarilor şi a părinţilor acestora, a şcolarilor din şcolile partenere cu care colaborăm, prin participarea directă la aceste acţiuni, am încercat să cultivăm simţul omeniei, datoriei, responsabilităţii, care dau cu totul o altă coloratură vieţii morale a omului. Am încercat ca, prin implicarea în aceste acţiuni educative, să contribui la formarea personalităţii armonioase a copiilor, a valorilor morale şi eficientizarea lor, atrăgând toţi factorii educativi, parteneri în educaţie. Spiritul de omenie, se manifestă în relaţiile cu semenii noştri, iar piatra de încercare a omeniei este fapta bună.

Am desfăşurat acţiuni de voluntariat cu Agenţia pentru Protecţia Mediului în cadrul proiectului regional „Terra- casa noastră" pe care îl coordonez, ecologizarea spaţiilor verzi din jurul grădiniței, plantarea de pomi şi flori dar şi de informare cu ocazia unor evenimente ecologice ca de exemplu „Ziua Mondială a Zonelor Umede", „Ziua Europei'', „Ziua Pământului" sau„Ziua Mediului''.

O altă serie de acţiuni foarte bine primite de preşcolari, au fost cele desfăşurate în cadrul vizitelor făcute la şcoală. Acestea, îi ajută pe copii să cunoască viaţa de şcolar şi sperăm noi, să se adapteze mai uşor la activităţile specifice învăţământului primar. Cu prilejul acestor acţiuni, şcolari au pregătit mici surprize pentru preşcolarii veniţi în vizită

De asemenea, spiritul sărbătorilor de iarnă (Crăciunul) şi de primăvară (Paştele,) precum și de ziua mărțișorului ne-a unit din nou în acţiunea de donaţii realizate în urma unor târgiuri caritabile de ornamente realizate de către cadrele didactice din unitatea noastră. Din aceste fonduri au fost achiziționate diverse produse alimentare si donate centrelor de copii din oraș. Tot de Paști am demarat Campania „Shoe Box", campanile ce a prevăzut donare de dulciuri și jucării copiilor din centrele de zi, produse împachetate într-o cutie de pantofi.

Unitatea noastră a desfășurat în parteneriat cu părinții, acțiune de voluntariat în cadrul Săptămânii Naționale a Voluntariatului, de reamenajare a spațiului de joacă din curtea grădinitei. Familiile trebuie să fie implicate în îmbunătăţirea învăţării acasă precum şi în şcoală, în acţiuni de voluntariat dacă avem copii care vor să devină persoane instruite.

Cu mult tact și profesionalism, am reușit să-i determinăm pe părinți să colaboreze cu grădinița și să înțeleagă rolul și scopul programelor educative desfășurate în instituțiile de educație timpurie.

Dezvoltând o colaborare foarte bună, am reușit să determinăm înțelegerea și sensibilizarea părinților față de nevoile grădiniței, față de nevoile copilului pentru promovarea reușitei integrării

în ciclul primar a viitorului școlar și mai târziu, în viața socială a acestuia. Am încercat să asigurăm o trecere ușoară de la activitatea predominant ludică, la cea de învățare.

Despre voluntariat nu putem să afirmăm decât că, acesta reprezintă hrana pentru suflet. Cele mai câştigate persoane sunt cele care ştiu să dăruiască necondiţionat şi ştiu să aducă bucurie în sufletul alora care au fost vitregiţi de ... soartă.

„ ... Oamenii sunt ceea ce au învăţat. Şi oamenii învaţă aproape totul: să gândească, să simtă, să voiască, să efectueze anumite munci şi să intre în relaţii cu alţii. Dar, de apreciat nu-i apreciem după cele ce au învăţat, ci după faptele lor". Nicolae Iorga

Bibliografie

1. Legea nr. 195/2001 – Legea voluntariatului, Monitorul Oficial nr. 206 din 24 aprilie 2001, art.2;
2. www.voluntariat.ro;
3. Voluntariada copiilor, Asociația Centrul Educațional „Mara'', Editura Sfântul Ierarh Nicolae, Brăila, 2011;
4. Eleonora Rădulescu, Anca Tîrcă, Educația civică prin activități extrașcolare cu character interdisciplinar, Editura Educația 2000+, București, 2004.

IMPORTANŢA ACŢIUNILOR DE VOLUNTARIAT

prof. Şuştrean Diana Laura
Grădiniţa P.P. „Riki-Priki " Reşiţa

Voluntariatul se naște în inima fiecăruia, nu în vreun statut de ONG sau în discuții elaborate și mediatizate. Dacă se naște acolo, cu siguranța se va dezvolta și se va traduce și sub aspectele cele mai pragmatice și necesare pâna la urmă. Voluntariatul face minuni în viața dumneavoastră, mai ales pe plan profesional. De ce este important voluntariatul ? Implicându-se într-o activitate de voluntariat, oamenii, în special tinerii pot rupe rutina activităților zilnice și a monotoniei, își pot construi mai târziu un CV atractiv astfel încât să poată răspunde la anunțurile de tipul: ''angajăm persoană sub 25 de ani cu 7 ani de experiență...'', își ajută comunitatea în care să le facă placere să traiască încă zeci de ani făcând ceva util cu preaplinul sufletesc specific varstei. Având timpul liber bine organizat sunt la adapost de tentații ca drogurile, fumatul, etc şi au astfel șansa să devină mai responsabili și implicit să schimbe în bine lumea din jurul lor.

Implicându-se în activități de voluntariat au șansa de a acumula noi experiențe, de a-și forma noi abilități în pas cu vremea. Își pot crea contacte care să îi conducă la un post (serviciu) așa cum și-l doresc. Dacă sunt afectați de o dizabilitate au astfel șansa să demonstreze că au un rol și un loc important în comunitate. Pot să își formeze deprinderi și să își creeze contacte care să îi ajute să depășească stereotipurile și prejudecățile și astfel să își găsească un loc de muncă, care să îi ajute să aibă un nivel de trai mai decent, mai multă încredere în propriile forțe.

Implicarea în activităţi de voluntariat dezvoltă o serie de abilităţi şi competenţe sociale, cum ar fi de exemplu solidaritatea, toleranţa, încrederea, spiritul civic şi responsabilitatea socială. Voluntariatul te transformă într-o persoană conştientă de mult mai multe aspecte ale lumii din jurul tău pe care în mod curent nu le vezi pentru că, aparent, nu ai nicio legătură directă cu ele.

Voluntarul vede lucruri noi în fiecare zi, se confruntă cu probleme diverse, este pus în situații excepționale şi este în cursă cu timpul. Uneori, acțiunile de voluntariat sunt îngreunate de lipsuri materiale, de nepăsarea celorlalți membri ai societății sau chiar de autorități . Plus, în astfel de situații dificile, voluntarul găsește o soluție care, mai târziu, poate fi utilă şi în viața privată. Prin voluntariat se pot dezvolta abilități şi competenţe sociale precum solidaritatea, încrederea, spiritul civic şi responsabilitatea socială. Oamenii implicați devin conștienți de problemele din jurul lor, pe care poate că în mod normal nu le-ar observa, şi învață să lupte pentru un ideal comun.

A trezi şi a dezvolta spiritul voluntariatului la copii, a cultiva valorile lui sunt unele din sarcinile de seamă ale educatoarelor. Este necesar să desfăşurăm mai des activităţi de voluntariat pentru că ele constituie o experienţă bogată de învăţare, facilitează dezvoltarea de capacităţi şi competenţe sociale şi contribuie la dezvoltarea sentimentului de solidaritate.

Promovarea voluntariatului, ca formă de educaţie pentru tot restul vieţii este un răspuns dat necesităţii de a acţiona ca cetăţeni responsabili la nivelul comunităţii în care trăim. Promovarea voluntariatului în unităţile de învăţământ, în familiile copiilor, în comunitate solicită calităţi legate de comunicare, spiritul de echipă, curajul ieşirii din rutină prin activităţi de voluntariat desfăşurate din proprie iniţiativă în scopul cultivării normalităţii în comunitate şi contribuie la creşterea gradului de sensibilizare a populaţiei cu privire la valorile şi importanţa voluntariatului.

Am coordonat în unitatea de învăţământ unde îmi desfăşor activitatea acțiuni de voluntariat incluse în proiectul "Teatrul din grădină" , proiect finanțat de Fundația pentru Parteneriat și MOL România în parteneriat cu Asociația Comitetul de Părinți - Grădinița Ricki-Prichi Reșița și Primăria Municipiului Reșița, în cadrul Programului național "Spații Verzi" – Componenta Spații Verzi Urbane.

Proiectul și-a propus reabilitarea curții interioare a grădiniței, transformând– o într-un spaţiu dinamic, multifuncțional, o grădină de vară pentru spectacole în aer liber, pentru relaxare, pentru desfășurarea de alte activități curriculare și extracurriculare, seminarii şi mese rotunde pe teme de protecţie a mediului în colaborare cu Primăria Reşiţa, Agenţia pentru Protecţia Mediului, alte organizaţii şi instituţii abilitate. Ideea acestui proiect a apărut din dorinţa preșcolarilor, a cadrelor didactice și părinților de a desfășura o parte din activităţile zilnice în aer liber (ecologie, educaţie pentru sănătate, jocuri, concursuri etc), de a viziona piese de teatru, de a desfășura serbări cu diferite ocazii (Ziua Mamei, Ziua Copiilor, Serbarea de sfârșit de an școlar), dar şi de a se recreea într-un spaţiu atractiv.

Proiectul a fost mediatizat în rândul educatoarelor, părinților și comunității, prin afișe expuse la panourile părinților din unitate, distribuirea de pliante informative, dar și în mass-media, pe site-ul grădiniței, pe pagina de socializare Facebook.

Acțiunile de voluntariat au constat în: curățarea spațiului amenajat în cadrul proiectului (curtea interioară a grădiniței) de pietre, buruieni, deseuri, plantarea de arbori, arbuști ornamentali, flori, amenajarea unor alei, montarea băncilor și a scenei pentru spectacole în aer liber, realizarea mascotei grădiniței și a costumelor din materiale reciclabile, promovarea voluntariatului în comunitate, cosmetizarea și pregătirea spațiului pentru inaugurare. La aceste acțiuni au participat ca voluntari cadrele didactice din grădiniță (21 persoane), părinții preșcolarilor (60 persoane),

personalul nedidactic al grădiniței (8 persoane), voluntari din comunitate (15 persoane). Inaugurarea spațiului amenajat s-a bucurat de un real succes, toți copiii și părinții acestora fiind foarte încântați de spațiul amenajat și de programul artistic prezentat la inaugurare. Întreţinerea parcului - plantelor, tunderea ierbii şi fasonarea / toaletarea la nevoie a vegetaţiei înalte (arbori, arbuşti), plivirea buruienilor, colectarea gunoaielor- este asigurată de grupul ţintă - preșcolarii, coordonaţi de cadrele didactice, cărora li se alătură personalul de întreținere al unităţii, părinții, voluntarii și comunitatea locală. Partenerii acestui proiect au ca obiectiv continuarea amenajării şi întreţinerii spaţiului verde din incinta unității prin atragerea de voluntari.

Prin implementarea acestui proiect s-a îmbunătăţit motivaţia de a participa la acţiuni de voluntariat şi de a învăţa prin activităţi non-formale, au fost dezvoltate spiritul de iniţiativă şi creativitatea, munca în echipă, spiritul critic, a fost potenţat interesul pentru activităţi ecologice. Această iniţiativă a fost un exemplu multiplicator pentru comunitate şi autorităţi, venind în sprijinul conservării şi amenajării spaţiilor verzi ale unităților de învățământ din municipiu. Voluntariatul va fi privit de acum cu mai multă responsabilitate, iar sănătatea copiilor va fi mai uşor de menţinut prin mai multe activităţi în aer liber, petrecerea unui timp mai îndelungat în afara sălilor de clasă.

Ținând cont de cele menționate mai, pot susţine cu tărie că voluntariatul constituie un context propice de dezvoltare personală și profesională prin creșterea nivelului de încredere între indivizi, întărirea și diversificarea relațiilor sociale, schimbarea viziunii față de societate și conștientizarea rolului de cetățean activ.

A trezi şi dezvolta spiritul voluntariatului, a cultiva valorile lui înseamnă a te ridica la cerinţele unei şcoli europene, în care se respectă normele europene, în care se realizează un învăţământ de calitate. Voluntariatul reprezintă hrană pentru suflet şi înnobilează viaţa celor care doresc şi vor să ajute. Prin faptele lor voluntarii dovedesc omenie, bun simţ, responsabilitate, dăruire, dragoste, respect pentru sine, dar şi pentru semeni, grijă şi sensibilitate. De aceea, Victor Hugo afirma: „Fiecare copil pe care-l instruim este un om pe care-l câştigăm". Referindu-se la valorile educative ale voluntariatului, Nicolae Iorga afirma:*„ ... Oamenii sunt ceea ce au învăţat. Şi oamenii învaţă aproape totul: să gândească, să simtă, să voiască, să efectueze anumite munci şi să intre în relaţii cu alţii. Dar, de apreciat nu-i apreciem după cele ce au învăţat, ci după faptele lor".*

BIBLIOGRAFIE:

1 . Fiţiu, A. (2004). Ecologie şi protecţia mediului. Bucureşti: Editura Academic Pres.

2. http://ro.wikipedia.org/wiki/Voluntariat

3. http://www.didactic.ro/

PROFESIONALISM, RESPONSABILITATE SOCIALĂ, VOLUNTARIAT

Profesor învăţământ preşcolar Moţa Ionela Marina
G.P.P. NR.1 „Căsuţa Piticilor", Horezu

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noştri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (asistența și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educativ etc). Prin urmare, această mișcare se desfășoară într-un cadru legal și este susținută de Legea nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 469 din 26 iunie 2014.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Este clar că această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.

Pentru a înțelege mai bine sensul cuvântului „voluntar", am încercat să aflăm care este etimologia acestuia și am descoperit că o variantă o întâlnim în latină "voluntarius", iar cealaltă în franceză „volontaire" și se referă la oameni și manifestările lor. „Voluntar" înseamnă conform explicațiilor din DEX, – „*care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere*".

Din experiența profesională, pot afirma că a fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi sprijinim. Cu riscul că mă repet, a fi voluntar înseamnă să fii uman și să ai valoare pentru că aceste calități sunt de neprețuit.

Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve. Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

În concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat.

VOLUNTARIATUL ŞI COPIII

Prof. înv. primar Jiplea Simona-Paula
Școala Primară Crivina, Mehedinți

Voluntariatul este activitatea desfăşurată din proprie iniţiativă, prin care o persoană lucrează în folosul altora, de regulă într-un cadru organizat, fără vreun câştig financiar sau material.

Implicarea în activităţi de voluntariat dezvoltă o serie de abilităţi şi competenţe sociale**, c**um ar fi de exemplu solidaritatea, toleranţa, încrederea, spiritul civic şi responsabilitatea socială. Voluntariatul te transformă într-o persoană conştientă de mult mai multe aspecte ale lumii din jurul tău pe care în mod curent nu le vezi pentru că, aparent, nu ai nicio legătură directă cu ele.

Tinerii în plină dezvoltare au nevoie de experiențe care să le ofere prilejul de a-și forma și consolida misiunea și viziunea personală sau profesională, explorând oportunitățile și extinzându-și orizonturile. Pentru încurajarea elevilor către activitățile de voluntariat putem apela la discuții – cu scopul conștientizării necesității efectuării acestui tip de activități – și la prezentarea unor modalități concrete de realizare a acestor activități, individual sau în grupuri organizate.

Prin întreprinderea unor activități de voluntariat, copiii dobândesc cunoștințe, dar mai important, își formează abilități și atitudini civice, aceste trei componente formând competențele necesare formării personalității și inserției lor sociale și, mai târziu, profesionale.

Voluntariatul poate aduce o serie de beneficii precum:

- cunoașterea unor persoane noi, uneori diferite, cu nevoi speciale;
- sensibilizarea celor mici față de nevoile semenilor (dezvoltarea capacității empatice);
- îmbunătățirea comportamentului prosocial;
- creșterea gradului de conștientizare a diversității umane;
- dezvoltarea abilităților de comunicare și sociale prin contactul cu diferite persoane în contexte variate;
- apariția unor lideri veritabili;
- cultivarea altruismului și, implicit, combaterea egoismului;
- creșterea respectului și a stimei de sine prin ajutorarea altora etc.

Implicând copiii în activități de voluntariat, îi vom ajuta să vadă lumea în care trăiesc prin ochii celorlalți, să
observe și să înțeleagă limitele incorecte pe care societatea le pune uneori în fața unora dintre membrii ei. Copiii vor deveni astfel mai solidari și mai toleranți și, totodată, mai conștienți de limitele societății noastre.

Spiritul civic şi încrederea că orice om poate face o diferenţă în comunitatea lui, mai ales dacă lucrează împreună cu alţi oameni preocupaţi de aceleaşi aspecte, se învaţă prin implicarea în activităţi de voluntariat. O curte a şcolii năpădită de buruieni și deșeuri poate deveni un spațiu curat și primitor prin munca unui grup de voluntari şi mobilizarea unor resurse de care comunitatea dispune deja, dar pe care nimeni nu s-a preocupat să le mobilizeze şi să le utilizeze. Implicarea elevilor în activități de ecologizare a mediului școlar va duce implicit la creșterea dorinței de a menține curat acel mediu în viitor. Așadar, îi încurajăm să facă voluntariat și pentru confortul propriu și al colegilor. Cu puțin spirit organizatoric și inițiativă putem face singuri o schimbare, fără să așteptăm totul de la alții. Trebuie doar să ne asumăm responsabilitatea de a lua iniţiativa şi de a trece la acţiune. Astfel devenim noi, cadrele didactice, exemple pentru elevii noștri.

Voluntariatul are extraordinare valenţe educative, fiind **o** formă de învăţare prin acţiune practică, care poate genera dobândirea de cunoştinţe şi abilităţi. Nefiind un proces rigid şi formalizat, voluntariatul are

farmecul flexibilităţii şi al alegerii libere a voluntarului cu privire la majoritatea caracteristicilor activităţii sale, ceea ce îl face atractiv, învăţarea fiind un efect al implicării, şi nu un scop în sine al acesteia.

Viitorul și evoluția unei societăți sunt strâns legate de educația pe care o oferim copiilor. Este necesar să le cultivăm celor mici interesul pentru activitățile de voluntariat, potrivit cu vârsta lor. Copiii, obișnuiți să dăruiască de la o vârstă mică, vor cunoaște satisfacția pe care un astfel de gest o aduce. Sub genericul *„Să fim mai buni, să dăruim!*", am desfășurat cu elevii mei în preajma sărbătorilor de iarnă o activitate de voluntariat care a avut o dublă destinație: pe de-o parte au ajutat bătrânii din sat să-și facă cumpărături pentru sărbători pe baza unei liste, apoi le-au dus acestora acasă; pe de altă parte au pregătit daruri pentru colegii de la grădinița din sat, pe care le-au împachetat atractiv și le-au dăruit celor mici. Și într-un caz și în celălalt entuziasmul a fost contagios, iar bucuria generată de aceste fapte frumoase încă dăinuie în comunitate.

Elevii mei au învățat din această experiență că uneori, gesturi mici, aparent fără însemnătate, produc impresii deosebite asupra celor din jur, satisfacția unei fapte bune înfăptuite fiind de nemăsurat.

Un alt beneficiu adus de activitățile de voluntariat este creșterea încrederii în sine. În urma activității de voluntariat mai sus amintite, elevii mei au făcut planuri pentru astfel de acțiuni viitoare. Așadar , spiritul de inițiativă a fost trezit, liderii astfel formați preluând inițiativa și pregătind proiecte viitoare de voluntariat la nivelul comunității.

Totodată, în urma activităților de voluntariat derulate, s-a dezvoltat și spiritul de apartenență la grup. Colectivul clasei s-a sudat, devenind mai unit și mai animat de interese și preocupări comune.

Printre preocupările unui bun profesor ar trebui să se numere și aceea de a-și învăța elevii că oricine poate deveni voluntar, în jurul nostru fiind foarte mulți semeni care au nevoie de ajutor. Acțiunile de voluntariat nu presupun doar resurse materiale pe care să le punem la dispoziția celor care au nevoie de ele. Copiii pot fi învățați să petreacă timp cu bătrânii sau cu persoanele cu dizabilități, oferindu-le acestora compania lor.

Voluntariatul poate fi așadar o activitate interesantă, atractivă pentru copii, demnă de a fi desfășurată și promovată în comunitate ca exemplu de bună practică. Alegând să facă activități de voluntariat, copiii își schimbă atitudinea față de societate, contribuind activ la formarea ei.

În concluzie, putem spune că voluntariatul constituie un context propice de dezvoltare personală prin creșterea nivelului de încredere între indivizi, întărirea și diversificarea relațiilor sociale, schimbarea viziunii față de societate și conștientizarea rolului de cetățean activ.

Bibliografie:

- *Legea voluntariatului* 195/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 25 aprilie 2007.
- http://amelie.ro/carierista/importanta-voluntariatului
- https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie

DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR SOCIALE PRIN INTERMEDIUL VOLUNTARIATULUI LA PREȘCOLARI

Prof. DINU FILA
GRĂDINIȚA „ ZÂNA FLORILOR"
Sect. 6, BUCUREȘTI

Voluntariatul reprezintă o cale prin care orice om capătă experiență , se poate exprima, se poate implica în problemele comunității din care face parte și nu numai. Datoria noastră, a educatoarelor, a profesorilor, a instituțiilor de învățământ este să îi învățăm pe copii să identifice nevoile comunității, să se implice în aceste nevoi și să știe cum să se comporte în acest caz.

Numai cei ce simt, vor și doresc cu adevărat să ajute își găsesc locul aici. Oamenii minunați , cum sunt și părinții copiilor de la clasa mea, la evenimentele organizate, au dovedit omenie și grijă pentru semenii noștrii ducând o rază de lumină în sufletele celor ce au nevoie.

Pot spune că este o onoare să fii voluntar în comunitatea unde trăiești, alături de alți voluntari inimoși, să-ți pese de cei din jur. Am încercat și am reușit să cultiv aceste valori în conștiința preșcolarilor mei prin participarea directă la diverse acțiuni.

Împreună cu părinții am întocmit un program de acțiuni în funcție de evenimente, de marcarea unor zile la nivel internațional, național și local și am desfășurat programe educaționale cu grupa de copii. Ne-am implicat în acțiuni în domeniul umanitar, cultural artistic, de protecția mediului etc. Aceste acțiuni au fost desfășurate în funcție de interesele copilului și familiei. Prin implicarea copiilor și părinților, a școlarilor de la Școala gimnazială nr.117 cu care colaborăm, prin participarea directă la aceste acțiuni, amîncercat să cultiv simțul omeniei, datoriei, responsabilității care dau cu totul altă coloratură vieții morale a copilului, a omului. Fapta noastră bună nu s-a manifestat în vorbe ci în fapte.

În cadrul acestor activități copiii au asimilat informații, au reținut gesturi, comportamente, au observat modele pe care sperăm că vor încerca să le imite.

Noi, educatoarele , sădim în conștiința copiilor valori morale care vor da roade mai târziu. Am cultivat aceste valori morale prin participarea directă cu copiii la viața comunității în cadrul unor activități, jocuri, activități extrașcolare.

Așa cum bine spunea Nicolae Iorga : „...oamenii sunt ceea ce au învățat. Și oamenii învață aproape totul: să gândească, să simtă, să voiască, să efectueze anumite munci și să intre în relații cu alții. Dar, de apreciat nu-i apreciem după cele ce au învățat, cidupă faptele lor."

În activitățile noastre de suflet, am implicat factori ai comunității locale, părinți și școlari.Am urmărit și am stabilit mai multe competențe specifice:

- În primul rând înțelegerea noțiunilor legate de voluntariat
- Conștientizarea nevoilor individuale cu care se confruntă alte persoane.
- Desfășurarea de bune practici de voluntariat.
- Încurajarea preșcolarilor în activități desfășurate cu copiii cu CES în scopul susținerii procesului de integrare socială și dezvoltare educațională a acestora.
- Promovarea cunoștințelor și talentelor copiilor.
- Dezvoltarea calităților copiilor cu privire la răbdare, angajament, responsabilitate.
- Încurajarea activităților în ecipă.

Dintre activitățile desfășurate pot aminti:

- „ Ce este voluntariatul și cum este văzut prin oci de copil."
- „ Mânuțele Albinuțelor harnice"
- „ Întâlnire între voluntari, schimb de impresii, propuneri."

- „ Confecționăm cadouri, mărțișoare, jucării."
- „ Colectare de fonduri și distribuirea de cadouri, costând din jucării, cărți, dulciuri cu ocazia sărbătorilor de Crăciun și Paști „ cu ajutorul Organizației FICE.
- „În cadrul săptămânii voluntariatului am igenizat parcul din apropierea grădiniței."
- „Organizarea de expoziții, spectacole, serbări."

Programul artistic desfășurat în clasa noastră pentru bunicile noastre care ne-au alutat să punem murături, să facem prăjituri vor rămâne un moment de neuita pentru copii și pentru bunicuțe.

Spiritul sărbătorilor de Crăciun și Paști ne-a însuflețit și ne-a unit din nou în acțiuni de confecționare felicitări oferite oamenilor de suflet care sunt mereu alături de noi.

Am explicat copiilor , la nivelul înțelegerii lor, că valoarea unui om rezidă în ceea ce este capabil să dea și nu în ceea ce este capabil să primească.

Le-am oferit un model de comportament în care au avut ocazia să cunoască și să observe oameni minunați, care prin faptele lor dovedesc dragoste și respect pentru semenii lor.

„ Fiecare copil pe care-l instruim este un om pe care-l câștigăm."- Victor Hugo

În concluzie, viitorul și evoluția unei societăți sunt strâns legate de educația oferită copiilor. Este necesar să le cultivăm interesul și plăcerea pentru activitățile de voluntariat, adaptat vărstei lor. Copiii vor înțelege că vei fi un om bun și participi într-un mod real la asigurarea unei lumi mai bune desfășurând o activitate de voluntariat.

BIBLIOGRAFIE:

1. Eleonora Rădulescu, Ana Tîrcă, Educația civică prin activități extrașcolare cu caracter interdisciplinar, Editura Educația 2000, București, 2004.
2. https:// iteach.ro/ experiențe didactice/ importanța-activității-de-voluntariat-pentru-educație.
3. httpp//www.unv.org.
4. Legea nr. 195/2001- Legea voluntariatului, Monitorul oficial nr. 206 din 24 aprilie 2001
5. ***„Să fim responsabil"- Ghid practic pentru organizarea activităților de voluntariat în școală, Colegiul Național Mircea cel Bătrn, Râmnicu Vâlcea.
6. www. voluntariat.ro

Voluntariatul, cea mai importantă sursă de bine

Stănescu Corina Mihaela- Prof. înv. primar
Școala Gimnazială Tărtășești, județul Dâmbovița

Binele vine din ceea ce dăm, nu din ceea ce primim. Binele vine din starea de bine pe care o transmitem celui de lângă noi, fie că el este o rudă sau nu. Este exact ceea ce în religie poartă denumirea de ,,aproape'', adică orice om aflat în nevoie, binele pe care îl putem face, de multe ori, fără să fim solicitați. ,,A dărui'' înseamnă, de fapt, ,,a primi''.

Încă de mici suntem educați în ideea cultivării unor valori precum binele, adevărul, dreptatea, curajul, credința. Copilul este învățat, fie direct, fie deprinde binele prin puterea exemplului celor care îl cresc. Nu există om rău, copil rău, ci există, poate, persoane ce în drumul lor prin viață, nu au știut cum să reacționeze în fața binelui. Ori l-au lăsat să treacă pe lângă ei, fără să învețe ceva, ori nu l-au recunoscut.

În ipostaza de profesor, aceea de facilitator al învățării și de ghid spre procesul instructiv-educativ, avem, adesea, ocazia de a întâlni diverse situații în care trebuie să le explicăm elevilor că binele este cel care trebuie să primeze și că, asemeni întâmplărilor din basme, mai devreme sau mai târziu, el va triumfa.

Voluntariatul reprezintă acțiunea sau acțiunile desfășurate din propria inițiativă, în scopul ajutării unei persoane sau a sprijinirii unei cauze, fie prin acordarea de timp, de energie, fie prin punerea în slujba comunității, de exemplu, a talentului și a muncii tale, fără a aștepta vreo recompensă financiară. Voluntariatul face apel la morala creștină, la a-ți sprijini aproapele fie și printr-un mic ajutor dat, de exemplu, la repararea unui acoperiș, sau la a ajuta pe cineva la teme în mod constant.

În prezent sarcina cadrelor didactice a devenit din ce în ce mai dificilă, având în vedere că rata copiilor cu tulburări de atenție, emoționale sau comportamentale a crescut. Oare activitățile de voluntariat nu ar ajuta și elevii ce în mod normal nu se integrează în grupuri, din diverse motive? Ba sigur că da. Interacțiunea cu ceilalți, oricât de stânjenitoare ar părea, la început, ar putea rezolva

o sumedenie de probleme de comportament, iar starea de bine ar fi pe de-o parte datorată faptului că ajută pe cineva prin implicarea lor, pe de alta, prin faptul că se integrează într-o colectivitate.

Cum poate să vină binele din voluntariat? Prin simplul fapt că vedem bucuria pe chipul celui pe care îl ajutăm. Cum explicăm astfel de noțiuni micului școlar? Cu blândețe și cu încredere că el va înțelege această inițiativă și prin exemple cât se poate de simple, dar reale. De exemplu, elevilor sau propriilor copii le putem spune că prin dorința de a merge acasă la doamna Tania, să-i spunem, bătrânica ce trăiește singură în căsuța cu flori multe, cea de lângă școală și prin a ne oferi să o ajutăm la udatul florilor, sau la greblat, putem să-i salvăm nu doar plantele ce se luptă cu arșița teribilă, ci o putem ajuta și pe bătrânică să aibă o viață mai ușoară și astfel îi arătăm și că nu este singură, că ne pasă de ea și că-i mulțumim pentru florile ei minunate ce ne încântă privirea.

Cum explicăm importanța acțiunilor de voluntariat elevilor de gimnaziu și liceu, chiar și celor de facultate, sau unor adulți pe care vrem să-i integrăm într-o activitate? În primul rând, prin evidențierea faptului că astfel se dezvoltă competența socială, iar de aici apare și o stare de bine, din faptul că eu, prin propriile mele forțe, am contribuit la binele cuiva, ceea ce înseamnă că sunt și eu o persoană importantă, iar această conștientizare contribuie la creșterea stimei de sine.

Totuși, cum să fim credibili? Cum să ne apropiem de sufletul elevilor? Nu trebuie să plecăm de la premisa că dacă suntem profesori suntem și credibili de fiecare dată. Credibilitatea nu se câștigă ușor, iar atunci când este câștigată ea trebuie menținută. Cum realizăm asta? Prin umanizarea noastră, prin faptul că le împărtășim o activitate de voluntariat desfășurată de noi și prin prezentarea emoțiilor ce ne-au încercat. Ce mai putem face pentru a-i implica pe elevi? Să asociem experiența voluntariatului cu aspecte pozitive, de exemplu, o întâmplare din experiența noastră. Dacă elevii au o experiență plăcută, ei vor asocia tot complexul acesta de elemente cu personalitatea cadrului didactic, cu nivelul lui de expertiză și cu gradul de încredere pe care i-l acordă.

Competența socială este influențată de factori cognitivi – cunoașterea și interpretarea diverselor roluri și situații sociale, înțelegerea semnificației reacțiilor comportamentale ale celorlalți, reglarea propriei conduite în funcție de norme și valori acceptate, rezolvarea conflictelor – precum și de factori noncognitivi – controlul emoțiilor, empatizarea cu ceilalți, intuiție socială, adaptarea în situații dificile (critici sau presiune socială). Oare voluntariatul nu implică toate acestea și empatizarea cu cel de lângă noi? Oare nu poate fi văzut ca un joc de rol aflat în slujba binelui?

Sunt de părere să voluntariatul reprezintă și o modalitate excelentă de maturizare a celor implicați și de învățare. De ce? Pentru că aici competența socială este în strânsă legătură cu asertivitatea. Aceasta din urmă presupune: exprimarea în mod adecvat a propriilor idei, drepturi și interese, fără a fi lezate cele ale persoanelor cu care interacționează, manifestarea sentimentelor, emoțiilor (fie pozitive, fie negative), afirmarea unor opinii contrare față de cele acceptate de ceilalți, a spune „nu'' atunci când este nevoie, a cere favoruri altora, recunoașterea propriilor limite, gestionarea eficientă a criteriilor și presiunii sociale, acceptarea fără niciun fel de stânjeneală a complimentelor primite.

Bibliografie:

Pânișoară, Ion-Ovidiu, *Ghidul profesorului*, Iași, 2017, Polirom.

Stănculescu, Elena, *Psihologia educației. De la teorie la practică*, București, 2013, Editura Universitară.

VOLUNTARIATUL - CEA MAI IMPORTANTĂ SURSĂ DE BINE

Prof. înv. primar Florina Romanți
Școala Gimnazială "Dr. Bernady Gyorgy"
Târgu Mureș

"Voluntarii sunt singurele fiinţe de pe faţa pământului care reflectă compasiune, grijă nemăsurată, răbdare şi dragostea adevărată pentru naţiune." Erma Bombeck

Voluntariatul înseamnă dăruire, altruism, responsabilitate, angajament. Dacă ne asumăm conștient și serios această activitate, voluntariatul ne ajută să creștem intelectual, să ne dezvoltăm spiritual și să investim în inteligența noastră emoțională. Dorința de a dărui este de fapt dorința de a face voluntariat, de a fi alături de cel care are nevoie de tine, de a deveni un întreg cu această lume.

Prin voluntariat fiecare persoană ajunge să se exteriorizeze mai bine, să învețe ce înseamnă lucrul în echipă, să-și formeze prieteni noi. Această activitate este primul pas pozitiv spre a îmbina munca cu plăcutul! Voluntarii învață totodată să fie creativi, corecți, să aibă abilitatea de a duce la bun sfârșit lucrurile și de a se concentra asupra esențialului, să fie flexibili și capabili să se adapteze rapid la situații noi, să dea un exemplu bun prin ceea ce fac, să fie de încredere, să își facă cât mai multe idei asupra viitorului.

Este important ca în contextul societății actuale să se realizeze înarmarea individului cu informații și cunoștințe, dar și cu atitudini, comportamente și modele de acțiune în situații sociale. Participarea la acțiuni de voluntariat cultivă respectul față de om și societate. Educația și dezvoltarea copiilor este strâns legată de viitorul și evoluția unei societăți.

Prin activități de voluntariat, ocuparea eficientă a timpului liber poate să îmbunătățească calitatea vieții, poate fi o sursă de progres și bunăstare pentru societate, dar și o contribuție la educarea și formarea tinerilor.

Voluntariatul în școli este un prim pas înspre conștientizarea tinerilor de rolul lor în societate, de importanța lor ca individ precum și de nevoia societății de ei. Celor implicaţi în activităţi de voluntariat le sunt dezvoltate abilităţi şi competenţe sociale, cum ar fi spiritul civic, toleranţa și solidaritatea, încrederea în sine şi în ceilalţi. Voluntariatul transformă fiecare elev într-o persoană conştientă de aspectele lumii în care trăim. Implicându-se în activităţi de voluntariat îi va face să vadă lucrurile prin ochii celor aflaţi în dificultate.

"Principalul nostru scop în viață este să ne ajutăm semenii." ~ Dalai Lama

A fi voluntar înseamnă a avea puterea de a schimba lumea, a avea provocări, realizări și un sentiment de împlinire incomparabil. Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntari și în perioada copilăriei,și a adolescenței și la vârsta maturității sau chiar vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile,disponibilitatea fiecăruia, dar și de voință. Încă de pe băncile școlii voluntariatul trebuie învățat și practicat, iar copiii trebuie să își dezvolte abilitățile sociale. Voluntariatul oferă elevilor șansa de a se descoperi sau de a se redescoperi. O astfel de experință e una complexă și dinamică deoarece presupune mai multă socializare, mai mult altruism, înțelegere și compasiune față de semenii noștri. Prin acțiunile de voluntariat se pot obține cunoștințe și abilități noi, dar și competențe sociale care exced lecțiilor ținute în sălile de clasă. Voluntariatul se păstrează ca o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală. Cu cât începe mai repede să facă activități de voluntariat, cu atât copilul, îsi va creiona un traseu mai clar in viață. Astfel, acțiunile de voluntariat îl vor ajuta să se formeze ca om, pregătindu-l în același timp pentru viața de adult.

Este bine ca elevii să conștientizeze nevoile celorlați, să participe în mod direct la acțiuni umanitare prin mici surprize, nu neapărat de valoare materială, cât mai ales din sufletul lor, prin obiecte realizate de ei, personalizate și pe care să le ofere cu drag celorlalți. Cea mai bună cale de a ne îmbunătăți pe noi înșine este aceea de a face bine altora. Astăzi se simte necesitatea formării și dezvoltării personalității elevilor cu accent deosebit pe latura altruistă, în stare să împiedice mentalitatea individualistă a societății. Educația pe care le-o oferim copiilor este strâns legate de viitorul și evoluția unei societăți. Este oportun să le cultivăm interesul și plăcerea pentru astfel de activități, adaptate vârstei lor. Să nu uităm că povara unei lumi o vor duce pe umeri copiii de azi!

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în diverse domenii. În ultimul timp, în România, activitatea de voluntariat a cunoscut o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii foarte diferite cum ar fi cel educativ, cultural, asistența și serviciile sociale, medico-sanitar, și altele. Copiii și adulții comunităților sunt implicați în diferite proiecte locale ce presupun voluntariatul cu un impact major asupra evoluției societății.

Un element însemnat în dezvoltarea educației și formarea profesională a elevilor o reprezintă voluntariatul. Principalul criteriu de bază este responsabilitatea obținută prin propria activitate, cu scopul de a ajuta pe cineva, din care rezultă respectul, la care se adaugă și alți factori

importanți precum comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit organizatoric și civic, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, dinamism și responsabilitate. Prin participarea elevilor la această mișcare, ei învață să-și promoveze într-o formă creativă ideile personale și să lupte pentru realizarea lor până la final. Astfel, prin acțiuni de voluntariat, se pot dezvolta și obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. În urma acestui lucru, copiii, adulții de mâine, vor deveni mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul lor. Nu în ultimul rând, acest rol trebuie să-l aibă școala, atât prin lecții la clasă, cât și îmbinând tradiția cu inovația și activitățile de voluntariat.

Prin urmare, voluntariatul rămâne o activitate atractivă, interesantă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere. Ea trebuie să fie promovată în societate ca un exemplu de bună practică. Cine alege să desfășoare o activitate de voluntariat demonstrează ca participă cu adevărat la înfăptuirea unei lumi mai bune!

Bibliografie

1. Florea Adriana, Procesul instructiv-educativ în școala modernă, ed. Arves, 2015.
2. Chendea Cătălina, Nițu Doina, *Ghidul voluntarului*, București, 2016.
3. Bănescu Vasile, *Credință și cultură azi,* ed. Trinitas, 2018.
4. Ministerul Tineretului și al Sportului al Republicii Moldova, Ghidul Coordonatorilor de Voluntari din Republica Moldova, Chișinău, 2014.

IMPORTANȚA IMPLICĂRII TINERILOR ÎN ACTIVITĂȚI DE VOLUNTARIAT

Profesor, Dănilă Mihaela-Doina
Liceul Regina Maria, Dorohoi, Botoșani

„Voluntariatul este activitatea de interes public desfășurată din proprie inițiativă de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestație materială; activitatea de interes public este activitatea desfășurată în domenii cum sunt: asistență și servicii sociale, protecția drepturilor omului, medico-sanitar, cultural, artistic educativ,de învățământ, științific, umanitar, religios, filantropic, sportiv, de protecție a mediului, social și comunitar și altele asemenea."(definiția din Legea Voluntariatului 2006).

Voluntariatul este un mod de a-ți aduce contribuția la evoluția societății din care faci parte. Viitorul și evoluția unei societăți sunt strâns legate de dezvoltarea și educația tinerilor, cei care, la un moment dat vor fi nevoiți să poarte pe umeri această uriașă responsabilitate. Termenul de voluntariat a fost folosit pentru prima dată în secolul al XVII-lea în domeniul militar, voluntarii fiind persoanele care se înrolau în serviciul militar de urgență. Conceptul de voluntariat a apărut după Primul Război Mondial, ca un răspuns la atrocitățile războiului și ca o alternativă la serviciul militar obligatoriu. În 1916, Regina Maria a României s-a implicat în organizarea serviciului de Cruce Roșie, coordonând serviciile de ambulanță. Istoricul și sociologul german, Eugen Rosenstock-Huessy, a propus crearea unui „Serviciu Voluntar pentru Pace", fiind considerat părintele spiritual al voluntariatului. În România, activitatea de voluntariat a renăscut după revoluția din 1989, odată cu sosirea primilor voluntari internaționali. Începând cu anul 2000, se aniversează Ziua Internațională a Voluntariatului pe data de 5 decembrie, iar anul 2011 a fost Anul European al Voluntariatului.

Legea Voluntariatului reglementează participarea persoanelor fizice la activități de voluntariat desfășurate în folosul altor persoane sau al societății, organizate de persoane juridice de drept public sau de drept privat fără scop lucrativ. Statul român sprijină dezvoltarea voluntariatului prin toate instituțiile sale care activează în domenii în care se desfășoară activități de voluntariat potrivit legii. Orice persoană cu vârsta de peste 16 ani(sau 15 ani, dacă se obține acordul părinților) poate să devină voluntar și să-și aducă contribuția oricât de mică în atingerea obiectivelor propuse. Acest aspect a adus schimbări semnificative în derularea activităților de voluntariat în școli și grădinițe, care implică tineri cu vârste sub cea de 15 ani. Educația pentru voluntariat începe din școală sau chiar de la grădiniță, unde copiii sunt implicați în diferite activități pentru solidaritate și construirea spiritului civic.

Voluntariatul este un element important în dezvoltarea educației și formării profesionale. Voluntariatul este o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală. Activitățile de voluntariat ale instituțiilor școlare contribuie la formarea unor generații de profesioniști, de oameni implicați, capabili de schimbare, activi. Voluntariatul implică interacțiunea a trei factori principali: familia, școala și societatea, interdependența lor descriind un exercițiu de sprijin reciproc, în care rolurile de voluntar și beneficiar sunt asumate pe rând de fiecare. În calitate de cadru didactic, este important să formezi și să dezvolți tinerilor gustul pentru activități care să le placă, să le facă bine sufletește.

De ce ar trebui tinerii să se implice în activități de voluntariat? Pentru că pot cunoaște tineri de aceeași vârstă, își pot face prieteni care au aspirații și dorințe asemănătoare și de la care pot învăța lucruri noi. Voluntariatul poate fi un start în carieră. Tinerii pot descoperi ce îi pasionează și își pot forma orientări profesionale pe această linie. Își pot dezvolta abilitățile de comunicare și relaționare, care le vor fi utile pe viitor și în cariera profesională. Pot testa practic dacă au abilitățile necesare pentru a urma o anumită carieră sau pentru o reorientare în carieră. Au oportunitatea de a lucra cu o categorie de persoane cu care și-au dorit să aibe contact sau au ocazia de a întâlni persoane importante din comunitate. Activitatea de voluntariat reprezintă un avantaj în CV-urile candidaților la concursurile organizate pentru ocuparea unui post, când doi sau mai mulți candidați obțin punctaje egale, prin acordarea unui punctaj suplimentar.

Voluntariatul este aproape echivalentul muncii plătite, le poate crește încrederea în sine și îi face să se simtă utili societății. Tinerii pot petrece timpul într-un mod cât mai plăcut și în același timp pot învăța lucruri noi. Din această perspectivă, voluntariatul poate fi considerat un tip de educație non-formală. Prin voluntariat tinerii își formează un set de valori după care se conduc în viață, învață să aprecieze lucrurile pe care le au, învață să se bucure de lucrurile mărunte și își stabilesc obiective mai realiste pentru viitor. De asemenea, tinerii pot contribui la dezvoltarea societății în care trăiesc și pot înțelege mai îndeaproape problemele societății. Oricare ar fi motivația, implicarea lor este valoroasă.

Prin implicarea în activități de voluntariat tinerii dau înapoi comunității și celor din jur o parte din ajutorul primit la rândul lor în viață. Activitatea de voluntariat este o activitate desfășurată în beneficiul comunității/beneficiu public într-un cadru organizat, nu este remunerată, fără constrângeri de vreun fel sau altul. Tinerii pot participa la diferite activități de voluntariat cum ar fi: pregătirea și informarea publicului țintă pentru diferite acțiuni, pregătirea și distribuirea de pachete pentru beneficiari(copii, bătrâni, familii cu venituri mici, familii numeroase, persoane cu

dizabilități), diferite campanii de popularizare sau de promovare, proiecte europene, proiecte comunitare, etc. Ca voluntar, un tânăr trebuie să fie convins de valoarea a ceea ce poate face, să ofere sugestii, dar și să respecte reguli, să fie dispus să învețe, să se integreze și să-i sprijine pe ceilalți, să se documenteze asupra cazurilor și cauzelor pentru care luptă.

Pentru un voluntariat de calitate este nevoie de resurse pentru coordonarea și organizarea voluntarilor și activităților. Dacă organizatorii nu realizează activități pregătitoare, activitatea de voluntariat este supusă eșecului. Toți factorii interesați ar trebui să-și asume responsabilitatea recunoașterii și sprijinirii unui voluntariat de calitate. Ceea ce așteptăm de la comunitate trebuie să fie egal cu ceea ce oferim noi comunității, pentru a avea un comportament civic trebuie să apelăm nu doar la responsabilizarea prin teorie, ci și la puterea exemplului.

Importanţa voluntariatului

Prof.înv.preşc . Şonţu Lăzărica
Şcoala Gimnazială Jariştea
Jud. Vrancea

Prin voluntariat se înţelege activitatea desfăşurată din proprie iniţiativă, prin care o persoană fizică îşi oferă timpul, talentele şi energia în sprijinul altora, fără a primi o contraprestaţie materială, dar care poate deconta cheltuielile realizate în sprijinul proiectului în care este implicat.

Voluntariatul este :

- o activitate desfăşurată în sprijinul comunităţii ;
- o activitate neremunerată sau care nu se urmăreşte un câştig financiar;
- o activitate desfăşurată de bunăvoie, fără vreo constrângere de vreun fel;
- este derulată într-un cadru organizat.

In România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local , până la nivel naţionalşi internaţional, în domenii extrem de diferite (asistenţa şi serviciile sociale, cultural, educativ , medico-sanitar). Prin urmare, această mişcare se desfăşoară într-un cadru legalizat şi este susţinută de Legea nr.78/2014 privind reglementareaactivităţii de voluntariat în România, publicată in Monitorul Oficial, Partea I, nr.469 din 26 iunie 2014. Voluntariatul poate aduce o serie de beneficii precum :

- permite formarea de noi abilităţi şi competenţe ;
- oferă o mare oportunitate de dezvoltare a reţelei personale şi profesionale, astfel pe baza activităţilor de voluntariat tinerii pot primi recomandări de la managerii instituţiilor unde au activat ; - satisfacţia personală, stima de sine şi sentimentul de împlinire vor creşte, prin aducerea unui aport de valoare a societăţii;
- voluntariatul adună oamenii din medii culturale diferite, astfel tinerii vor avea contact cu situaţii diferite de cele de zi cu zi. Munca în echipă nu numai că favorizează abilităţile de comunicare, ci oferă şi oportunităţi de a învăţa multe lucruri din diferite perspective şi creşte nivelul de toleranţă.
- prin voluntariat se pot crea lideri.

Calităţile de conducere, luarea iniţiativei, crearea de noi viziuni, modalităţi de a contribui şi de atingere a unor obiective prin gândire strategicăsunt aspecte ce pot fi îmbunătăţite în cadrul coordonării unui grup de voluntari.

Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem fi voluntari şi în perioada

copilăriei , adolescenţei şi la vârsta maturităţii, singura limită fiind impusă de posibilităţile, disponibilitatea fiecăruia şi voinţă. Pentru încurajarea tinerilor către activităţile de voluntariat, putem apela la discuţii cu scopul conştientizării necesităţii efectuării acestui tip de activităţi şi desigur şi prezentarea unor modalităţi concrete de realizare a unor activităţi, individual dar şi în grupuri organizate. Aşadar, profesorii sunt cei care conduc şi organizează actele de voluntariat ale elevilor în comunitate şi tot ei trebuie să aducă soluţii la problemele şcolii prin atragerea de sponsori, demararea de proiecte educaţionale, înfiinţarea de asociaţii de părinţi, implicare în ONG-urile.Pentru a asigura un mediu cu condiţii optime de formare a abilităţilor elevilor şi care să răspundă intereselor lor de dezvoltare, este necesară o implicare din partea reprezentanţilor comunităţii.

O astfel de experienţă va fi un punct de referinţă în orientarea profesională a elevilor, iar activitaăţile extraşcolare şi parteneriatele educaţionale, răspund cu succes acestor nevoi.

Deci, privită din perspectiva educaţiei, practica voluntariatului este raportată la interacţiunea factorilor principali ai educaţiei : familie, şcoală, societate.

O comunitate care susţine dezvoltarea actului educativ din şcoală, va beneficia ulterior de generaţii de profesionişti activi şi capabili de schimbare.

Bibliografie :

Asociaţia VOLUM, 2016, „ Ghid pentru măsurarea efectelor şi impactului voluntariatului asupra organizaţiei gazdă" ;

https:// iteach.ro/experienţedidactice/importanţa-activităţii-de-voluntariat-pentru-educaţie ; Legea voluntariatului 195/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.276 din 25 aprilie 2007 ;

Velea, L.S.,Toderaş,N., Ionescu, M., „ Participarea evevilor în şcoală şi în comunitate. Ghid pentru profesori şi elevi" . , TEHNE Centrul pentru Inovare şi dezvoltare în educaţie, Editura Agata, Botoşani, 2006.

Voluntariatul aplicat în sistemul educaţional românesc

Prof. înv. preşcolar: Rodila Monica-Veturia
Scoala Gimnaziala Dipsa
Jud. Bistrita-Nasaud

De ce voluntariat în educaţie? – o întrebare care îşi găseşte răspunsul în chiar definirea conceptului: ca acţiune cu motivaţie intrinsecă şi fără aşteptări de recompensă, de a veni în sprijinul celui care se află într-o situaţie de criză, o situaţie-problemă. În domeniul educaţiei pot fi identificate anumite crize, limite şi blocaje care intervin (generate de probleme economice sau de ordin social ce apar de-a lungul timpului) în vastul proces instructiv-educativ din şcoli şi care, în mod implicit, au rezonanţă în viaţa socială şi profesională a comunităţii de mai târziu. Rata mare a absenteismului şi abandonului şcolar, situaţii materiale precare şi imposibilitatea familiei de a susţine pregătirea educaţională a copilului, lipsa unor condiţii şi dotări materiale şi tehnice moderne în unităţile şcolare, lipsa de informare şi consilire parentală, posibilităţi limitate ale comunităţilor locale de a spijini actul educaţional, de a stimula şi recompensa eforturile celor implicaţi, etc – sunt doar câteva exemple de factori/probleme care frânează succesul în educaţie. Odată identificate aceste situaţii-problemă, putem contura şi formula şi ţintele pe care voluntariatul şi le propune: susţinerea egalităţii şanselor educaţionale a tuturor copiilor, sprijin în educarea şi consilierea familiei, dezvoltarea instituţională a unităţilor furnizoare de educaţie, susţinerea educaţiei pe tot parcursul vieţii pentru o dezvoltare integrală a personalităţii individului, promovarea şi susţinerea educaţiei de tip incluziv ş.a.

Pentru a soluţiona problemele la care se raportează şi a-şi realiza scopurile fixate, voluntariatul trebuie să funcţioneze pe mai multe planuri şi să fie exersat de către toţi factorii implicaţi în educaţie, şi anume familie-şcoală-comunitate. "într-o comunitate, mediul educaţional nu se rezumă la mediul şcolar (...) mediul educaţional comunitar are posibilitatea să se cristalizeze şi să se coalizeze în procesul de educaţie continuă a cetăţenilor"1 . Aşadar, cine sunt voluntarii şi cine sunt beneficiarii? Pentru a răspunde nevoilor şi cerinţelor educaţiei şi pentru a obţine succesul, acest demers de voluntariat trebuie să realizeze permanent schimbul de roluri astfel ca fiecare să îşi asume atât rolul de voluntar, cât şi pe cel de beneficiar.

Familia şi comunitatea îşi vor asuma responsabilităţi de susţinere (ca voluntari) a educaţiei din şcoală şi sprijin în soluţionarea şi depăşirea limitelor procesului instuctiv-educativ desfăşurat aici (şcoala= beneficiar), şi, invers, şcoala(ca voluntar) trebuie să răspundă şi să susţină nevoile

societăţii (=beneficiar) de dezvoltare durabilă.În urma unor asemenea interacţiuni şi forme de voluntariat exersate pe rând de actanţii principali din educaţie, rezultatele nu pot fi altele decât de un real câştig pentru toate părţile implicate. Dacă educaţia în spiritul voluntariatului începe din familie (chiar şi în formele ei cele mai simpliste) şi este complementată apoi de demersul educativ formal din cadrul instituţiilor de învăţământ (implicit prin educaţia de tip nonformal), în mod cert va fi exersată ulterior, în cadrul comunitar al societăţii, de către adultul responsabil, capabil de acţiune şi schimbare.

În primul rând subliniem, deci, importanţa şi nevoia de implicare a familiei în traseul educaţional al copiilor, întrucât plecând dintr-un cadru familial centrat pe reuşita şcolară a copilului, se asigură baza pe care va interveni ulterior şcoala,, Scoala se alfă în obligaţia de a lansa părinţilor invitaţia la cooperare, la implicare în educaţie, oferind şanse egale tuturor: o bună informare, o strategie de consiliere a părinţilor inactivi iniţial, un program de sprijin alături de fundaţii sau organizaţii non-profit, şedinţe, întâlniri, ateliere de lucru în comun etc., toate acestea pot aduce alături, ca parteneri şi voluntari părinţii. Amintim aici formula celor şapte modalităţi de implicare a părinţilor în spaţiul educaţional, elaborată de Joiyse Epstein3 , între care se regăseşte voluntariatul, ca manieră de implicare productivă a familiei în activităţile şcolii.

Pornind de la premisa că în cadrul familiei copilul beneficiază de primele experienţe educative – iar dacă nu este aşa, şcoala şi comunitatea trebuie să intervină ca voluntari în acţiuni de educaţie a părinţilor şi consiliere – , şcoala are, apoi, rolul de a forma la elevi spiritul de receptivitate, capacitatea de iniţiativă, angajarea responsabilă în indentificarea problemelor comunităţii şi proiectarea de direcţii de acţiune pentru soluţionarea acestora. Iar cadrele didactice, ca "facilitatori"/ "moderatori", " trebuie să manifeste foarte multă receptivitate, îngăduinţă şi să ofere mereu un răspuns la solicitările elevilor şi ale comunităţii" . Aşadar, profesorii sunt cei care conduc şi orientează actele de voluntariat ale elevilor/şcolii în comunitate şi tot ei trebuie să aducă soluţii la problemele şcolii prin atragerea de sponsori/ parteneri, demararea de proiecte educaţionale, înfiinţarea de asociaţii de părinţi, atragere de fonduri de la comunitatea locală, implicarea ONG-urilor etc. Practicând alături de cadrele didactice primele practici de sprijin, de voluntariat, elevii/tinerii vor realiza tranziţia de la şcoală la o viaţă activă socială. Ca voluntari pentru obţinerea succesului şcolar, factorii sociali de bază – administraţia locală, instituţiile de cultură, ONG-urile, agenţii economici – pot susţine eforturile şcolii de dezvoltare prin acţiuni de amenajare/dotări cu materiale, echipamente tehnice moderne, extinderi ale spaţiilor şcolare,

finanţarea de programe after-school, înfiinţarea unor centre de recreere, cluburi de dezvoltare a abilităţilor şi talentelor copiilor.

De asemenea pot fi aplicate programe de finanţare prin atragere de fonduri, sponsorizări, prin care să fie promovată educaţia incluzivă, soluţionând o parte din problemele identificate la nivelul grupurilor vulnerabile: grupuri dezavantajate din punct de vedere material şi social, copii cu nevoi speciale de educaţie, a căror integrare în învăţământul de masă este necesară, şi de multe ori condiţionată de prezenţa şi sprijinul permanent al unei persoane specializate în acest domeniu, care să lucreze alături de profesorul de la clasă. Pentru a asigura un mediu cu condiţii optime de formare a abilităţilor elevilor şi care să răspundă intereselor lor de dezvoltare, este necesară o implicare din partea reprezentanţilor comunităţii. De exemplu, învăţarea şi exersarea rolurilor profesionale poate fi realizată în cadrul unor activităţi la care să participe şi să impărtăşească impresii specialişti din diverse domenii de activitate: cadre din domeniul medical, ingineri, manageri de companii. O astfel de experienţă va fi un punct de referinţă în orientarea profesională a elevilor, iar activităţile extraşcolare, şi parteneriatele educaţionale, răspund cu succes acestornevoi.

La rândul lor, elevii/tinerii îşi pot asuma rolul de voluntar în acţiuni pe care învaţă să le gestioneze pe cont propriu, pornind de la probleme pe care le vor identifica ei înşisi. De la acţiuni ce se pot iniţia chiar de la vârstele şcolarilor mici – problema mediului înconjurător care necesită ecologizare, şi până la activităţi de voluntariat mai ample, elevii/tinerii sunt antrenaţi în veritabile exerciţii de interacţiune cu comunitatea într-un spaţiu de acţiune pe care învaţă să-l observe, să-l investigheze, pentru ca mai târziu, ca adulţi respnsabili, să-l poată gestiona şi dezvolta. Un exemplu de acţiune voluntară, care dă răspuns, pe de altă parte şi provocărilor educaţiei intergeneraţionale, este sprijinul acordat de tineri generaţiilor vârstnice în a înţelege şi învăţa să utitlizeze mijlocele şi tehnologiile moderne de comunicare din prezent. Sunt vizate astfel două grupuri ţintă: tinerii, care se implică în probleme actuale ale societăţii şi vârstnicii, care sunt reintegraţi în viaţa comunităţii moderne. Astfel de exemple pot completate de numeroase alte oportunităţi pe care atât şcoala cât şi societatea trebuie să le promoveze. Prin toate aspectele pe care le-am pus în discuţie, putem concluziona că posibilităţile de interacţiuni şi exerciţii de voluntariat în spaţiul educaţional pot fi multiple şi variate. Iar dacă aplicăm o abordare pe termen lung, având prespectiva durabilităţii, putem observa că, deşi vorbim de voluntariat – acţiune care nu urmăreşte un câştig –, beneficiile sunt multiple: o şcoală care investeşte voluntari în societate, va beneficia în viitor de un spaţiu social mai bine dezvoltat, şi care îi va garanta condiţii mai bune de desfăşurare a actului educativ, aşa cum, o societate care este partener

voluntar în educaţie, va dispune mai târziu de generaţii responsabile şi capabile de acţiune, de forţă de muncă în raport cu cerinţele şi dezvoltarea socială, exersând şi aplicând practica voluntariatului.

Bibliografie:

- Velea, L.S., Toderaş, N., Ionescu, M., "Participarea elevilor în şcoală şi în comunitate. Ghid pentru profesori şi elevi", TEHNE Centrul pentru Inovare şi dezvoltare în educaţie, ed. Agata, Botoşani, 2006

- Patacchini, E., Zenou, Y., "Intergenarational education transmission: Neighborhooh Quality and/or Parent's Involvement", Institut for the Study of Labor, Bonn, 2007

- Godfrey, C., Parteneriat şcoală-familie-comunitate. Ghid pentru cadrele didactice, Proiect PHARE 2004. Acces la educaţie pentru grupurile dezavantajate, Ed. Didactică şi Pedagogică, R.A., Bucureşti, 2007

- Benabou, R., "Working of a City: Location, Education and Production", The Quarterly Journal of Economics, vol.108, no.3(august 1993)

CERCURILE DE LECTURĂ ÎN ȘCOALĂ

PROFESOR: BOLDOR ALEXANDRA-ANCA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „GEORGIU POPA"
CÂMPANI, JUD. BIHOR, ROMÂNIA

Cercul de lectură devenit tradițional în școala noastră este intitulat sugestiv „Slova de foc" și care are ca motto cuvintele cronicarului Ion Neculce „*„Căci nu este alta, mai frumoasă și mai de folos în toată viața omului zăbavă, decât cetitul cărților."* Ca și profesor de limba și literatura română, am ales să desfășor periodic în cadrul Școlii Gimnaziale „Gerogiu Popa" acest cerc de lectură pentru a oferi elevilor posibilitatea de a descifra și de a aprofunda modul în care sunt construite textele literare, dar și mijloacele prin care ei înșiși pot redacta diverse texte, aceste activități constituind practic o deschidere spre spațiul miraculos al literaturii, ajutându-i să înțeleagă această lume, descoperindu-se pe ei înșiși într-o ipostază poate necunoscută încă, după cum afirma Alina Pamfil.

Astfel, am înțeles că a valorifica însușirile pozitive ale elevilor, respectându-se ritmurile de lucru personale, menținând un climat de încredere, dar și de cultivare a încrederii în părerile celorlalți – adică de a așeza elevul în centrul activității de învățare – este și trebuie să fie o prioritate pentru orice cadru didactic.

Obiectivele pe care le-am urmărit în cadrul actiităților au fost acelea de a identifica abilitățile creative ale elevilor din clasele gimnaziale, de a adopta un program de promovare a lecturii prin realizarea recenziilor unor cărți citite în cadrul cercului, dar și instituire a unor ateliere de scriere creativă pe diverse teme.

Prin acest cerc de lectură, am dorit realizarea unei instruiri personalizate deoarece am urmărit consecvent valorizarea însușirilor pozitive ale tuturor participanților la activitățile desfășurate, iar valorizarea potențialului fiecăruia și încurajarea reflecției la elevi a fost unul dintre dezideratele propuse, prin activități în care elevul a devenit subiect al propriei formări, fiind motivat astfel pentru învățare.

Prin acest demers, am aplicat metode moderne, dar și metode clasice și jocuri cât mai variate de stimulare a creativității, reușind astfel să demonstrez că fiecare elev are un potențial creativ care poate fi valorificat cu succes atât în cadrul unor cercuri de lectură, cât și la clasă, prin adaptarea unor strategii potrivite fiecărui grup de elevi în parte. Am considerat că literatura îi poate ajuta pe elevi să-și înlăture inhibițiile, să-și dezvolte abilitățile de comunicare și relaționare, oferindu-le o poară spre cunoașterea sinelui prin care să se poată interoga asupra sa sau asupra lumii, depășind

orice superficialitate cotidiană și ajungând la esența cunoașterii depline a propriului „eu" și a lumii înconjurătoare.

În primul rând, sala de desfășurare a cercului a fost amenajată creându-se un cadru special pentru ca elevii să se elibereze de orice fel de inhibiție, de frica notelor sau alte tracuri. Activitățile desfășurate au avut ca punct de pornire texte narative, lirice, citate și proverbe. Fiecare cerc a debutat cu lectura expresivă a unor texte precum „Așa o poveste" , „Mărinimie", „Cât un fir de neghină" de Emil Gîrleanu, „Trenul bunicii" – poveste cu final deschis de Madeleine Davidzon, Povești cu tâlc, „Hoțul de cărți" de Markus Zusack (fragmente), „Trebuiau să poarte un nume" de Marin Sorescu, „O stradă cu sentimente", Fapt divers" de Ana Blandiana, „A lăsat să intre bunătatea", „Ai credință, ești puternic" de Dumitru Delcă, etc., care au avut rolul de a-i transpune pe elevi într-o altă lume, lumea imaginației unde totul și toate sunt posibile și astfel buna dispoziție a domnit peste această activitate, finalizată, întotdeauna, cu premii și recompense.

Exemple de activități:

1. Cercul de lectură a debutat cu lectura expresivă a poeziei „Fapt divers" de Ana Blandiana.
   - După lectura model, fiecare elev a notat pe o foaie ce i-a plăcut și ce nu i-a plăcut din poezie motivând alegerile făcute.
   - Joc literar: *Eu scriu un vers, fiecare scrie un vers* - fiecare elev participant a trebuit să completeze poezia începută de mine cu un vers; apoi s-a citit creația rezultată.
   - Creații libere: elevii au fost solicitați să realizeze scurte creații literare în versuri și proză care să aibă ca temă natura, oferindu-le un model de poezie cu o structură neobișnuită pentru ei pe care le-am cerut să o citească cu voce tare înainte de a începe munca la propria creație: I.Segărceanu, *Cupă de azur și soare* (fragment). Elevii au mincit la creațiile literare pe fundal muzical.

Elevii au citit textul cu interes și amuzament descoperind jocul ascuns al structurii textului, apoi s-au apucat de lucru.

   - În final am citi împreună *„Trenul bunicii"* de Madeleine Davidzon iar elevii au primit ca temă pentru următoarea întâlnire să realizeze continuarea poveștii al cărei deznodământ lipsea.

2. Cercul de lectură a debutat cu lectura poeziei *„Am lăsat să intre bunătatea"* de Dumitru Delcă**.** Interpretarea textului poeziei s-a realizat prin jocul *Mesajul* - Fiecare elev scrie pe o bucată de hârtie un mesaj, un deziderat (Ceea ce ar fi de dorit să se întâmple, să se realizeze, dorință) pentru colegul de lângă el și apoi s-au discutat mesajele scrise.

Îți mulțumesc pentru.....

Îți doresc.....

- Discutarea temei pentru acasă: continuarea poveștii *„Trenul bunicii"* de Madeleine Davidzon.
- Prezentarea operei *„Așa o poveste..."*de Emil Gârleanu.
- Interpretarea textului.
- Activitate individuală: creații literare proprii pornind de la citate și proverbe date pe tema: bunătate vs. răutate.
- Cercul prieteniei – toți elevii se așează în cerc, fiecare elev pune mâna pe umărul vecinului și îi transmite un mesaj de prietenie.

3. Omagiind ziua marelui poet național, Mihai Eminescu, cercul de lectură l-a avut ca sărbătorit de onoare, și în cinstea lui, s-a recitat poezia *„Trebuiau să poarte un nume"* de Marin Sorescu.
   - După lectura model, elevii au avut de identificat două-trei poezii din lirica eminesciană la care face referire textul citit.
   - Elevii s-au delectat în continuare cu melodia „Sara pe deal" cântată la chitară de o elevă.
   - Tot pe fundal muzical, elevii au fost solicitați să realizeze desene și colaje sugestive pentru lirica eminesciană, în final fiind răsplătiți cu diplome, cărți și dulciuri.

Bibliografie:

1. Alina Pamfil, *Didactica literaturii. Reorientări*, , Ed. Art., București, 2016;
2. Rațiu Bogdan, Dialog cu textul liric,ed. Eikon;

VOLUTARIATUL ÎN ŞCOALA

Profesor-educator Petrescu Gabriela
C.S.E.I."C-tin Pufan" Drobeta Turnu-Severin

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (asistența și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educativ etc). Prin urmare, această mișcare se desfășoară într-un cadru legal și este susținută de Legea nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 469 din 26 iunie 2014. Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

Diferite iniţiative europene sau ale ONU propun şcolilor participarea în proiecte, dincolo de curriculumul formal şi, mai ales, dincolo de spaţiul tradiţional al clasei. Astfel, sunt iniţiate transferuri multiple între achiziţiile provenite din educaţia formală şi acelea din educaţia nonformală / informală:

- Rolurile clasice ale profesorilor şi elevilor tind să se modifice prin participarea la aceste proiecte;
- Cultura spaţiului educaţiei formale se schimbă: implicaţi în activităţi semnificative în afara clasei, profesorii şi elevii învaţă/ potenţează învăţarea din lumea reală în care pot face

diferenţele. În acest sens, obiectul învăţării se modifică şi conferă dinamism achiziţiilor cognitive, comportamentiste şi atitudinale;

- Voluntariatul este în mare măsură o achiziţie din sfera valorilor şi a atitudinilor;
- Se modifică statutul profesorului care evoluează spre roluri de facilitator, de mediator al învăţării nonformale/ informale. Profesorul însuşi îşi adânceşte înţelegerea asupra propriei sale învăţări şi deveniri prin intermediul activităţilor de educaţie nonformală / informală;
- Elevii sunt stimulaţi să fie implicaţi în activitatea comunităţii locale, învăţând roluri sociale în mod direct;
- Se dezvoltă un comportament acţional: înţelegere profundă (care permite luarea de poziţie şi acţiunea), implicare (motivaţia de a participa în viaţa comunităţii), viziunea (abilitatea de a merge dincolo de graniţele deja explorate şi de a gândi creativ), experienţa (elevii îşi construiesc un know-how despre managementul schimbării);
- Învăţarea capătă context şi substanţă, devine atractivă, agreabilă, pe alocuri, chiar amuzantă. Este stimulată astfel motivaţia elevilor. Se dezvoltă o spirală motivaţională care construieşte cogniţia (observare, explorare, investigaţie), reflexivitatea (autoevaluare, deschidere, schimbul de roluri) şi sensibilitatea (stima de sine, expresivitatea).

Voluntariatul în şcoli este, pe lângă faptul altruist în sine, o activitate de pe urma căreia adolescenţii au multe lucruri de învăţat: noi abilităţi, noi contacte, experienţă într-un anumit domeniu etc. Voluntariatul în şcoli este soluţia pentru o dezvoltare complexă a adolescentului. Voluntariatul în şcoli este un prim pas în conştientizarea tinerilor de rolul lor în societate, de importanţa lor ca individ, de nevoia societăţii de oameni ca el. Voluntariatul reprezintă o modalitate prin care pot fi întărite şi susţinute valorile legate de comunitate, de serviciul adus aproapelui, de ataşamentul faţă de celălalt, acesta fiind un deziderat internațional.

Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve. În acest context, m-am implicat de ceva vreme în acest tip de activitate ca membru coordonator voluntar la un centru de educație incluzivă, în urma realizării unui parteneriat între școala unde activez și această organizație, în ideea de a participa împreună cu elevi voluntari. Din experiența profesională, pot afirma că a fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi sprijinim. Cu riscul că mă repet, a fi voluntar înseamnă să fii uman și să ai valoare pentru că aceste calități sunt de neprețuit

Misiunea grădinitei, a şcolii, a dascălilor ei este de a promova o cetăţenie activă, de a educa tineri deschişi, responsabili, foarte implicaţi, care să-şi dea timpul, abilităţile şi cunoştinţele lor în beneficiul altora, care să se dedice unei cauze nobile, obiectiv marcant al învățământului într-o România ce aparține Uniunii Europene.

Bibliografie:

1. Jinga, I., Istrate, E. (coord.), Manual de pedagogie, ediţia a II-a, Editura ALL, Bucureşti, 2006
2. Salade, D., Educaţie şi personalitate, Editura Casa Culturii de Ştiinţă, Cluj-Napoca, 1995.
3.Stan, E., Profesorul între autoritate şi putere, Editura Teora, Bucureşti, 1999.

LE BÉNÉVOLAT, LA PLUS IMPORTANTE SOURCE DE GENTILLESSE

Director adjunct: Cârnaru Ileana Florinela,
Liceul Tehnologic ,,Anghel Saligny,, Roșiori de Vede

Le bénévolat est l'activité exercée de sa propre initiative, à travers laquelle une personne physique offre son temps, ses talents et son énergie pour soutenir les autres sans le soutien des autres, une récompense financière. La loi n ° 339 du 17 juillet 2006 donne la définition suivante: "Le volontariat est l'activité d'intérêt public exercée de sa propre initiative par toute personne physique, au profit d'autrui, sans recevoir de contrepartie matérielle; l'activité d'intérêt public est l'activité exercée dans des domaines tels que : assistance et services sociaux, protection des droits de l'homme, protection médico-sanitaire, culturelle, artistique, éducative, éducative, scientifique, humanitaire, religieuse, philanthropique, sportive, environnementale, sociale et communautaire, etc. "

En Roumanie, l'activité de volontariat a connu un développement rapide ces derniers temps, du niveau local au niveau national et international, dans des domaines extrêmement différents (assistance et social, culturel, médico-sanitaire, éducatif, etc Par conséquent, ce mouvement est mené dans un cadre juridique et est soutenu par la loi no. 78/2014 concernant la réglementation de l'activité de volontariat en Roumanie, publiée au Journal officiel, Partie I, no. 469 du 26 juin 2014.

Quatre principes déterminants sont à la base de l'activité volontaire et la distinguent d'activités similaires (telles que stage / pratique, etc.): - Il s'agit d'une activité réalisée au profit de la communauté / du bien public. - Il s'agit d'une activité non rémunérée ou qui ne poursuit pas de gain financier, même si elle comprend le règlement de certaines dépenses dérivées de l'activité respective (transport, consommables, etc.). - C'est une activité volontaire, sans aucune contrainte. - Elle est généralement menée dans un cadre organisé (sous la tutelle d'une organisation ou d'un groupe d'initiative), par opposition à des actions caritatives spontanées.

Plus tôt il commencera à faire de telles activités de bénévolat, plus il créera un itinéraire plus clair dans sa vie. De telles choses le forment comme un homme et le préparent à la vie adulte. Ainsi, le lycéen doit être convaincu par l'enseignant de participer à des actions bénévoles car:

1. Grâce au bénévolat, il dessine mieux l'ensemble des valeurs qu'il mène dans la vie.

2. Apprenez à apprécier les choses qu'ils ont et à apprécier même les petites choses.

3. Fixez-vous des objectifs plus réalistes dans la vie.

4. Obtenez des compétences en communication et en réseautage social qui vous seront utiles à l'avenir et dans votre carrière professionnelle.

5. Dans un CV, les activités de volontariat sont considérées par de nombreux employeurs comme une expérience professionnelle.

6. Peut découvrir dans ses activités bénévoles, ses loisirs et peut former des orientations professionnelles sur cette ligne.

7. Forme des compétences en leadership, acquiert une meilleure capacité à prendre des décisions, sait comment effectuer une analyse plus précise des «coûts-avantages» ou des «besoins en ressources».

8. Formez de nouveaux amis.

9. Il augmente sa confiance en lui et se sent utile à la société.

10. Passez votre temps d'une manière agréable, tout en apprenant de nouvelles choses. Le volontariat, vu sous cet angle, peut être considéré comme une sorte «d'éducation non formelle».

Le volontariat n'impose pas un certain âge, on peut aussi faire du bénévolat durant l'enfance, l'adolescence et à l'âge de maturité ou plus, la seule limite étant imposée par les possibilités, la disponibilité de chacun et la volonté.

L'avenir et l'évolution d'une société sont étroitement liés à l'éducation que nous proposons aux enfants. Il convient de cultiver leur intérêt et leur plaisir pour des activités de volontariat adaptées à leur âge. N'oublions pas que le fardeau d'un monde portera les enfants d'aujourd'hui.

Les enfants habitués à donner dès leur plus jeune âge, sans rien attendre en retour, connaîtront la satisfaction qu'un tel geste apporte. Parfois, un simple merci fait plus que toute autre récompense possible. Pour encourager les jeunes à faire du bénévolat, nous pouvons appeler à des discussions afin de sensibiliser à la nécessité de mener ce type d'activités et bien sûr et de présenter quelques pistes concrètes pour mener à bien ces activités, individuellement mais aussi en groupes organisés.

Les jeunes peuvent être encouragés, formés à s'engager dans des activités de protection de l'environnement, ils peuvent réaliser eux-mêmes des activités ou conseiller d'autres personnes afin de maintenir un environnement propre et implicite d'une planète saine et encadrée.

Il est nécessaire d'activer le sentiment d'empathie envers nos pairs et d'encourager les jeunes et les enfants de la maternelle à s'impliquer dans des activités visant à aider ceux qui en ont besoin. Un autre avantage du bénévolat est l'augmentation de la confiance en soi, il offre un confort psychique à toute personne qui décide de faire un tel effort dans l'esprit du bénévolat. En même temps, à la suite des activités de volontariat, l'esprit d'appartenance au groupe se développe, si nécessaire pour assurer une bonne collaboration entre les individus pour l'évolution de la société. En Roumanie, le phénomène s'est accru ces derniers temps en état d'alerte. Les enfants et les adultes des communautés sont impliqués dans des projets locaux qui impliquent du bénévolat mais aussi national ou international, avec un impact majeur sur l'évolution de la société. Le volontariat reste une activité intéressante, attractive même pour les enfants, digne d'être menée avec des enfants et d'être promue dans la société comme exemple de bonne pratique.

En tant qu'enseignant, il est conseillé de donner aux enfants le goût des activités qu'ils font bien du point de vue de l'âme et dont d'autres bénéficieront. Des visites dans des centres pour enfants ou pour personnes âgées, des concours, des danses masquées et des événements organisés où des dons peuvent être faits peuvent être les bonnes occasions d'engager des adolescents et de s'habituer au bénévolat.

D'après mon expérience professionnelle, je peux dire qu'être bénévole signifie faire preuve de compassion, de patience et de compréhension, de soins non mesurés et d'amour pour ceux que nous soutenons. Être bénévole signifie être humain et avoir de la valeur car ces qualités sont inestimables.
Le bénévolat vous donne l'opportunité de rencontrer des gens de différents domaines, de collaborer et d'établir des relations amicales avec eux, afin d'obtenir leur soutien sans réserve à l'avenir. Dans ce contexte, je participe depuis un certain temps à ce type d'activité en tant qu'enseignant coordinateur bénévole au sein de la STRATÉGIE NATIONALE D'ACTION COMMUNAUTAIRE, suite à un partenariat entre l'école où j'opère et différentes institutions de la ville de Roșiorii de Vede, dont le centre scolaire de l'éducation inclusive, l'asile des personnes âgées, les familles menacées de pauvreté, dans les zones défavorisées, dans l'idée de participer avec les étudiants volontaires.

À la suite de cette collaboration, j'ai lancé des activités sociales et éducatives, auxquelles j'ai participé avec un groupe d'étudiants enthousiastes du lycée technologique Anghel Saligny Roșiorii de Vede, qui se sont portés volontaires pour aider les enfants handicapés d'ici. Les bénévoles et les bénéficiaires se sont adaptés et ont créé un pont entre les attitudes, en étant

ouverts et amicaux, à travers des jeux, en les soutenant et en travaillant avec eux, enfin en communiquant par des gestes appropriés et des mots simples, clairs et distincts, de louange. Lors des réunions suivantes, les activités se sont déroulées de plus en plus, sous notre coordination directe, afin que ces enfants handicapés apprécient notre présence, et les étudiants bénévoles étaient ravis d'avoir eu la possibilité d'aider les autres. leur travail en équipe et en même temps apprendre et vivre de nouvelles choses.

Chaque année, nous participons au concours national de danse "Dans les pas de danse", au sein de la STRATÉGIE NATIONALE D'ACTION COMMUNAUTAIRE, où 5 filles volontaires du lycée où je travaille participent avec 5 garçons du School Center for Inclusive Education, à ce compétition, formant des paires de danse, où nous obtenons de nombreux prix.

Le bénévolat reste une activité attrayante et digne d'être pratiquée et soutenue par des enfants ou des adultes, car elle se déroule selon un processus de flexibilité et de libre choix.

En conclusion, la valeur de l'activité de volontariat, mais aussi du volontaire, est incontestable dans la société roumaine d'aujourd'hui et ce n'est qu'une question de temps avant qu'elle ne soit vraiment valorisée.

Bibliographie:

1. https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie

2. http://amelie.ro/carierista/importanta-voluntariatului

3. Nedelcu, Gabriela; Nedelcu, Mădălina (2003) – Educaţia ecologică şi voluntariatul în protecţia mediului, Fundaţia pentru Cultură şi Educaţie Ecologistă Ecotop, Editura Treira, Oradea;

4. Coman M., Dăscălescu, A. (2008): Ghid de bune practici de mediu, Editura Risoprint, Cluj Napoca;

ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE A DEPRINDERILOR DE VOLUNTARIAT LA ELEVI

Prof. înv. primar Mariș Maura-Marusia
Școala Gimnazială Oncești, Maramureș

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (asistența și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educativ etc).

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Este clar că această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.

Experiența profesională în acest domeniu, poate afirma că a fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi poți sprijini. A fi voluntar înseamnă să fii uman și să ai valoare pentru că aceste calități sunt de neprețuit.

Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve. În acest context, copiii, oamenii se pot implica în diferite tipuri de activitate ca membri voluntari la

diferite centre sau organizații nonprofit, în urma realizării unor parteneriate între școala unde activează și aceste organizații, în ideea de a participa împreună cu elevi voluntari.

Ca urmare a unor astfel de colaborări se pot iniția activități sociale și educative, la care pot participa împreună cu un grup de elevi din școală, elevi care s-au oferit voluntar pentru a-i ajuta pe alți copii nevoiași și lipsiți de ajutor, pentru a duce o viață decentă. S-ar putea întâmpla ca la început voluntarii să fie reticenți, chiar puțin speriați și emoționați, în cele din urmă se vor adapta și treptat vor crea o punte de legătură cu aceștia prin atitudine, fiind deschiși și prietenoși, prin jocuri, sprijinindu-i și lucrând împreună cu ei, în final comunicând prin gesturi adecvate și cuvinte simple, clare, distincte, de laudă.

O altă activitate de voluntariat se poate realiza în domeniu cultural, un domeniu mai special, adoptând activități care se pot desfășura în urma încheierii unor parteneriate între școli, biblioteci, cămine culturale, licee de artă, etc. La inițiativa instituției organizatoare, se pot crea programe artistice, spectacole, etc. cu intrare, iar banii adunați să fie donați în conturi speciale cu destinație precisă.

O altă activitate poate fi organizarea unor cursuri de limbi străine pentru elevi dornici de a învăța o limbă preferată, iar voluntarii pot fi colegii lor mai mari, dar nu numai, care vorbesc cursiv acea limbă si doresc să facă voluntariat în acest sens. Avantajele ar putea fi de ambele părți: învățăceii ar putea învăța/exersa o limbă străină, ar putea acumula cunoștințe prețioase de a vorbi și scrie cu ușurință, iar voluntarii și-ar putea consolida cunoștințele acumulate până la momentul respectiv și nu în ultimul rând și-ar putea dezvolta abilitățile de comunicare și socializare. Prin astfel de acțiuni se poate încuraja participarea și implicarea tinerilor elevi la tot felul de activități ce țin de cultură.

Extrem de reușită poate fi și colaborarea cu organizații non-guvernamentale ecologiste. De obicei personalul acestor instituții se prezintă la școală pentru a instrui voluntarii participanți, oferindu-le informațiile necesare și trasându-le sarcini precise. În urma unui program dinainte stabilit, unui grup format din câțiva elevi observatori, coordonați de profesorul voluntar, se poate da sarcina de a verifica, prin rotație în anumite zile zone- reper, cu scopul de a monitoriza curățenia, creșterea unor plante sau observarea unor viețuitoare etc. Activitatea aceasta se poate desfășura de două ori pe lună timp de trei luni. Prin această acțiune copiii pot învăța să lucreze în echipă, să fie solidari și să-și asume responsabilitatea protejării acestor zone-reper.

Educația pentru voluntariat se poate forma de la vârste foarte fragede. Chiar și educatoarele au rolul de a forma copiilor gustul pentru activităţi care să le facă bine din punct de vedere sufletesc şi de pe urma cărora să beneficieze şi alţii. Puţini oameni mai ştiu să ofere bunătate

celor din jur. Pentru a avea o viaţă frumoasă, trebuie să porţi în suflet câteva valori: iubirea, respectul, credinţa, bunătatea. Fără ele nu există nimic. Dacă fiecare dintre noi am face cât de puţin pentru schimbare, într-adevăr lumea ar fi mai bună pentru că există pe lume persoane în situaţii dificile care sunt mult mai optimiste, iubitoare şi mai vesele decât noi. Să nu-i respingem pe cei care nu sunt ca noi, dimpotrivă să încercăm să-i înţelegem şi să învăţăm ceva de la ei, mai ales de la copii.

În drumul nostru prin viață descoperim foarte multe lucruri legate de copii și familiile acestora, care trăiesc în sărăcie, dar se bucură pentru orice lucru pe care alţi copii de seama lor nu ştiau să-l facă. Așa învățăm că fiecare copil e preţios, special, chiar dacă diferă ca aspect sau comportament. Aceşti copii, prin faptul că există, ne fac pe noi mai sensibili, mai buni, mai toleranţi.

Ar trebui să ne bucurăm mai mult de ceea ce avem, să privim cu alţi ochi lumea. Aceşti copii sunt nevinovaţi, ne oferă modele de viaţă, oferă necondiţionat iubire şi merită trataţi cu respect. În acest sens, acţiunile voluntare pot ajuta foarte mult. Voluntariatul îi ajută pe oameni să simtă că fac o diferenţă, că au puterea să schimbe lucrurile în bine, îţi dă posibilitatea să schimbi vieţile oamenilor, în bine, chiar şi pe a ta. Dacă vrei să susţii o cauză şi nu ai bani să donezi, poţi să donezi puţin din timpul tău. Persoanele care se implică în voluntariate tebuie să fie înainte de toate, răbdătoare. Aceasta e o calitate care ar trebui să stea lângă altruism, empatie şi implicare în viaţa comunităţii. Toţi avem cel puţin un lucru la care ne pricepem suficient de bine, aşadar toţi avem ceva de spus în folosul unei persoane care are nevoie de ajutor, în folosul străzii, al cartierului sau oraşului în care trăim. Important este să ne dorim acest lucru şi s-o facem din tot sufletul. Ceea ce trebuie să ştim este că oricine poate să devină voluntar şi să aducă o contribuţie, oricât de mică, la lumea care ne înconjoară. Important este să ne dorim!

Chiar dacă sunt foarte mici, copiii de la grădiniţă învaţă să accepte şi să respecte regulile de convieţuire în grup, să trăiască în relaţiile cu cei din jur manifestând stări afective pozitive, să manifeste prietenie, toleranţă, armonie, să înţeleagă binele, adevărul şi frumosul din faptele proprii şi a celor din jur. De obicei voluntariatul se face pentru persoanele vulnerabile. Educatoarele grădiniței, alături de copii pot încerca să creeze momente de bucurie pentru copiii dezavantajaţi dintr-o școală din apropiere sau pentru bunicii din Azilul de bătrâni, oferindu-le mici surprize, multă dragoste și căldură sufetească. Se spune că ce faci pentru alţii, s-ar putea să rămână, de aceea cred că ar fi foarte frumos să ne unim şi să nu rămânem nepăsători la nevoile semenilor noştri.

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere. În concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat.

Voluntariatul o activitate demnă de a fi practicată

Școala Gimnazială ,,Gh. Lazăr,,-Zalău
Prof.înv.primar, Marian Gina Mariana

Cei care se implică în activităţi de voluntariat fac acest lucru cu conştiinţa clară a valorii pe care această activitate o are pentru ei, ca persoane, în absenţa oricărui câştig financiar. Cei care sprijină implicarea în activităţi de voluntariat fac acest lucru cu conştiinţa clară a valorii pe care voluntariatul o aduce beneficiarilor sau comunităţii lor. Dar în ce constă, concret, această valoare avoluntariatului?

O să vorbim mai întâi despre valoarea socială a voluntariatului. Orice implicare în activităţi de voluntariat implică o formă de învăţare socială, chiar dacă de multe ori aceasta nu este conştientizată. Implicarea în activităţi de voluntariat dezvoltă o serie de abilităţi şi competenţe sociale, cum ar fi de exemplu solidaritatea, toleranţa, încrederea, spiritul civic şi responsabilitatea socială. Voluntariatul te transformă într-o persoană conştientă de mult mai multe aspecte ale lumii din jurul tău pe care în mod curent nu le vezi pentru că, aparent, nu ai nicio legătură directă cu ele.

Voluntariatul este activitatea care ne ajută să ne asigurăm personal că lumea se îndreaptă în direcția dorită de noi. Deși mulți oameni definesc voluntariatul superficial spunând că aceasta reprezintă muncă neplătita a unor oameni, voluntariatul este ceva mult mai profund.

Prin voluntariat investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, respective, lumea în mijlocul căreia trăim. În lume sunt milioane de oameni care au nevoie de ajutor într-un fel sau altul, fiecare dintre noi poate deveni un voluntar, putem să dăruim atât cât ne permitem și nu doar în ceea ce privește resursele materiale. Putem să dăruim deopotrivă lucruri materiale dar și timp din timpul nostru, atunci când, de exemplu, ne dorim să petrecem timp cu persoane care nu au familii sau să oferim cunoștințe dobândite anterior de noi.

Voluntariatul presupune schimb de cunoștințe, idei, servicii, oportunități de a cunoaște oameni noi și de a lega tot felul de relații cu aceștia. Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntari și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și voință.

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe

noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (asistența și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educativ etc). Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

De ce si cum am putea să convingem elevul să facă voluntariat? Iată câteva motive:

- ✓ Prin voluntariat își creionează mai bine setul de valori după care se conduce în viață;
- ✓ Învață să aprecieze lucrurile pe care le au și să se bucure chiar și de mărunțișuri;
- ✓ Își setează obiective mai realiste în viață;
- ✓ Obține abilități de comunicare și relaționare socială care îi vor fi utile pe viitor și în carieră;
- ✓ Într-un CV, activitățile de voluntariat sunt considerate de mulți angajatori ca experiență profesională;
- ✓ Poate descoperă în activitățile de voluntariat realizate, hobby-uri și își poate forma orientări profesionale pe această linie;
- ✓ Își formează abilități de lider, dobândește o capacitate mai bună de a lua decizii;
- ✓ Își formează prieteni noi;
- ✓ Îi crește încrederea în sine și se simte util societății;
- ✓ Își petrece timpul într-un mod cât se poate de plăcut, în același timp învățând lucruri noi;

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

Bibliografie:

- ✓ https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie
- ✓ Andronic, R.-L., 2009, *Comportamentul prosocial şi voluntariat în România postdecembristă. O abordare psihosociologică a programelor de intervenţie* (teză de doctorat), Facultatea de Sociologie şi Asistenţă Socială, Universitatea din Bucureşti.

IMPORTANȚA IMPLICĂRII TINERILOR ÎN ACTIVITĂȚI DE VOLUNTARIAT

Profesor, Dănilă Mihaela-Doina
Liceul Regina Maria, Dorohoi, Botoșani

„Voluntariatul este activitatea de interes public desfășurată din proprie inițiativă de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestație materială; activitatea de interes public este activitatea desfășurată în domenii cum sunt: asistență și servicii sociale, protecția drepturilor omului, medico-sanitar, cultural, artistic educativ,de învățământ, științific, umanitar, religios, filantropic, sportiv, de protecție a mediului, social și comunitar și altele asemenea."(definiția din Legea Voluntariatului 2006).

Voluntariatul este un mod de a-ți aduce contribuția la evoluția societății din care faci parte. Viitorul și evoluția unei societăți sunt strâns legate de dezvoltarea și educația tinerilor, cei care, la un moment dat vor fi nevoiți să poarte pe umeri această uriașă responsabilitate. Termenul de voluntariat a fost folosit pentru prima dată în secolul al XVII-lea în domeniul militar, voluntarii fiind persoanele care se înrolau în serviciul militar de urgență. Conceptul de voluntariat a apărut după Primul Război Mondial, ca un răspuns la atrocitățile războiului și ca o alternativă la serviciul militar obligatoriu. În 1916, Regina Maria a României s-a implicat în organizarea serviciului de Cruce Roșie, coordonând serviciile de ambulanță. Istoricul și sociologul german, Eugen Rosenstock-Huessy, a propus crearea unui „Serviciu Voluntar pentru Pace", fiind considerat părintele spiritual al voluntariatului. În România, activitatea de voluntariat a renăscut după revoluția din 1989, odată cu sosirea primilor voluntari internaționali. Începând cu anul 2000, se aniversează Ziua Internațională a Voluntariatului pe data de 5 decembrie, iar anul 2011 a fost Anul European al Voluntariatului.

Legea Voluntariatului reglementează participarea persoanelor fizice la activități de voluntariat desfășurate în folosul altor persoane sau al societății, organizate de persoane juridice de drept public sau de drept privat fără scop lucrativ. Statul român sprijină dezvoltarea voluntariatului prin toate instituțiile sale care activează în domenii în care se desfășoară activități de voluntariat potrivit legii. Orice persoană cu vârsta de peste 16 ani(sau 15 ani, dacă se obține acordul părinților) poate să devină voluntar și să-și aducă contribuția oricât de mică în atingerea obiectivelor propuse. Acest aspect a adus schimbări semnificative în derularea activităților de voluntariat în școli și grădinițe, care implică tineri cu vârste sub cea de 15 ani. Educația pentru voluntariat începe din școală sau chiar de la grădiniță, unde copiii sunt implicați în diferite activități pentru solidaritate și construirea spiritului civic.

Voluntariatul este un element important în dezvoltarea educației și formării profesionale. Voluntariatul este o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală. Activitățile de voluntariat ale instituțiilor școlare contribuie la formarea unor generații de profesioniști, de oameni implicați, capabili de schimbare, activi. Voluntariatul implică interacțiunea a trei factori principali: familia, școala și societatea, interdependența lor descriind un exercițiu de sprijin reciproc, în care rolurile de voluntar și beneficiar sunt asumate pe rând de fiecare. În calitate de cadru didactic, este important să formezi și să dezvolți tinerilor gustul pentru activități care să le placă, să le facă bine sufletește.

De ce ar trebui tinerii să se implice în activități de voluntariat? Pentru că pot cunoaște tineri de aceeași vârstă, își pot face prieteni care au aspirații și dorințe asemănătoare și de la care pot învăța lucruri noi. Voluntariatul poate fi un start în carieră. Tinerii pot descoperi ce îi pasionează și își pot forma orientări profesionale pe această linie. Își pot dezvolta abilitățile de comunicare și relaționare, care le vor fi utile pe viitor și în cariera profesională. Pot testa practic dacă au abilitățile necesare pentru a urma o anumită carieră sau pentru o reorientare în carieră. Au oportunitatea de a lucra cu o categorie de persoane cu care și-au dorit să aibe contact sau au ocazia de a întâlni persoane importante din comunitate. Activitatea de voluntariat reprezintă un avantaj în CV-urile candidaților la concursurile organizate pentru ocuparea unui post, când doi sau mai mulți candidați obțin punctaje egale, prin acordarea unui punctaj suplimentar.

Voluntariatul este aproape echivalentul muncii plătite, le poate crește încrederea în sine și îi face să se simtă utili societății. Tinerii pot petrece timpul într-un mod cât mai plăcut și în același timp pot învăța lucruri noi. Din această perspectivă, voluntariatul poate fi considerat un tip de educație non-formală. Prin voluntariat tinerii își formează un set de valori după care se conduc în viață, învață să aprecieze lucrurile pe care le au, învață să se bucure de lucrurile mărunte și își stabilesc obiective mai realiste pentru viitor. De asemenea, tinerii pot contribui la dezvoltarea societății în care trăiesc și pot înțelege mai îndeaproape problemele societății. Oricare ar fi motivația, implicarea lor este valoroasă.

Prin implicarea în activități de voluntariat tinerii dau înapoi comunității și celor din jur o parte din ajutorul primit la rândul lor în viață. Activitatea de voluntariat este o activitate desfășurată în beneficiul comunității/beneficiu public într-un cadru organizat, nu este remunerată, fără constrângeri de vreun fel sau altul. Tinerii pot participa la diferite activități de voluntariat cum ar fi: pregătirea și informarea publicului țintă pentru diferite acțiuni, pregătirea și distribuirea de pachete pentru beneficiari(copii, bătrâni, familii cu venituri mici, familii numeroase, persoane cu

dizabilități), diferite campanii de popularizare sau de promovare, proiecte europene, proiecte comunitare, etc. Ca voluntar, un tânăr trebuie să fie convins de valoarea a ceea ce poate face, să ofere sugestii, dar și să respecte reguli, să fie dispus să învețe, să se integreze și să-i sprijine pe ceilalți, să se documenteze asupra cazurilor și cauzelor pentru care luptă.

Pentru un voluntariat de calitate este nevoie de resurse pentru coordonarea și organizarea voluntarilor și activităților. Dacă organizatorii nu realizează activități pregătitoare, activitatea de voluntariat este supusă eșecului. Toți factorii interesați ar trebui să-și asume responsabilitatea recunoașterii și sprijinirii unui voluntariat de calitate. Ceea ce așteptăm de la comunitate trebuie să fie egal cu ceea ce oferim noi comunității, pentru a avea un comportament civic trebuie să apelăm nu doar la responsabilizarea prin teorie, ci și la puterea exemplului.

VOLUNTARIATUL,CEA MAI IMPORTANTĂ SURSĂ DE BINE

Prof. înv.preșcolar Caea Anda
Gradinita Vad,Sc. Gimn. Pr. Ghe. Sandulescu ,Dragomiresti

Voluntariatul este o artă de a face bine şi de a promova valorile spirituale supreme: nobleţea, dăruirea de sine, frumuseţea şi gingăşia sufletului, dragostea şi încrederea în ziua de mâine. Actualitatea temei respective este susţinută şi de sistemul educational,fiind un exemplu demn de urmat pentru elevi . Voluntariatul constituie o activitate de interes public desfăşurată din proprie iniţiativă de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestaţie materială, care totuşi nu trebuie văzută ca un înlocuitor al muncii plătite şi nici ca un substitut al datoriei statului de a asigura drepturile economice, sociale şi culturale ale cetăţenilor săi. Voluntariatul trebuie tratat ca o resursă care aduce valoare adăugată şi beneficii la nivel individual şi social, datorită valenţelor sale de creator de capital uman şi social. E de menţionat că la nivel european, voluntariatul este în mod constant o dimensiune prioritară, astfel, anul 2011 a fost declarat Anul European al Voluntariatului în Uniunea Europeană şi este dedicat celor circa 100 de milioane de cetăţeni ai Uniunii Europene implicaţi în activităţi de voluntariat, celor care doresc să li se alăture, şi celor care îi sprijină şi beneficiază de implicarea, energia şi entuziasmul acestora. Dezvoltarea voluntariatului la nivelul școlar sau preșolari este o modalitate eficientă de a asigura implicarea copiilor cat si a parintilor în soluţionarea problemelor individuale şi colective ale unor copiii nevoiași cat și al unor batrâni rămași singuri. Conform teoriilor unor mai mari cercetatori ca : „ Abraham Maslow", privitor la ierarhia necesităţilor şi experienţele dobândite pe parcursul vieţii, pe care adaptat-o în felul următor: individul se simte util atunci când poate contribui prin munca sa la ceva util în calitate de voluntar şi acest lucru începe să devină un element al modului său de viaţă; „teoria schimbului social" (Richard Emerson), privitor la recompense, costuri şi schimb reciproc, care a fost interpretată în felul următor: sunt multe beneficii pe care le are activitatea de voluntariat, iar individul se dedică voluntariatului atunci când interesul său coincide cu cel al grupului sau al comunităţii . Voluntariatul este activitatea desfăşurată din proprie iniţiativă, prin care o persoană fizică îşi oferă timpul, talentele şi energia în sprijinul altora fără o recompensă de natură financiară, dar care poate deconta cheltuielile realizate în sprijinul proiectului în care este implicată, or, elementul de bază a voluntariatului îl constituie propria iniţiativă a individului, nefiind obligat sau impus de către autorităţile publice. Părintele spiritual al voluntariatului este considerat a fi istoricul şi sociologul german Eugen Rosenstock-Huessy, care a iniţşiat crearea unui „Serviciu Voluntar pentru Pace", iar în anul 1920 elveţianul Pierre Ceresole a înfiinţat „Service Civil International", care viza în special organizarea de tabere de muncă voluntară pentru reconstrucţia.Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.sau gradinita.

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (asistența și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educativ etc). Prin urmare, această mișcare se desfășoară într-un cadru legal și este susținută de Legea nr. 78/2014 privind reglementarea

activității de voluntariat în România, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 469 din 26 iunie 2014.Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.Este clar că această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.Pentru a înțelege mai bine sensul cuvântului "voluntar", am încercat să aflăm care este etimologia acestuia și am descoperit că o variantă o întâlnim în latină "voluntarius", iar cealaltă în franceză "volontaire" și se referă la oameni și manifestările lor. "Voluntar" înseamnă conform explicațiilor din DEX, – "*care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere*".Din experiența profesională, pot afirma că a fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi sprijinim. Cu riscul că mă repet, a fi voluntar înseamnă să fii uman și să ai valoare pentru că aceste calități sunt de neprețuit,sunt calitati divine puse in slujba binelui pentru semenii aflati in unele momente grele din viata lor.Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve. În acest context, m-am implicat de ceva vreme în acest tip de activitate ca membru coordonator voluntar la un centru de educație incluzivă, în urma realizării unui parteneriat între școala unde activez și această organizație, în ideea de a participa împreună cu elevi voluntari.

Ca urmare a acestei colaborări am inițiat câteva activități sociale și educative, la care am participat împreună cu un grup de elevi entuziaști din școala gimnazială, care s-au oferit voluntari pentru a-i ajuta pe copiii cu dizabilități de aici. Prima întâlnire a avut loc în condiții normale. Cu toate că la început voluntarii au fost reticenți, chiar puțin speriați și emoționați, în cele din urmă s-au adaptat și au creat o punte de legătură cu aceștia prin atitudine, fiind deschiși și prietenoși, prin jocuri, sprijinindu-i și lucrând împreună cu ei, în final comunicând prin gesturi adecvate și cuvinte simple, clare, distincte, de laudă. La următoarele întâlniri, activitățile s-au desfășurat din ce în ce mai bine, sub coordonarea noastră directă, astfel că acești copii cu dizabilități s-au bucurat de prezența noastră, iar elevii voluntari au fost mulțumiți că au avut oportunitatea de a-i ajuta pe semenii lor lucrând în echipă și în același timp învățând și experimentând lucruri noi.O altă activitate de voluntariat în care am fost implicată direct aparține de data aceasta domeniului cultural, un domeniu total diferit de cel prezentat mai sus, activitate care s-a desfășurat după încheierea unui parteneriat între școala în care profesez și Alianța Franceză. La inițiativa acestei organizații, s-a creat, în urmă cu un an, un club de limbă franceză pentru copiii cu vârste cuprinse între 7 și 12 ani, la care am participat în calitate de profesor voluntar împreună cu câteva colege. O dată pe lună, ne întâlneam cu copiii la acest club, unde realizam de fiecare dată activități ludice,

practice și interesante, astfel că feed-back-ul copiilor era unul pozitiv mai tot timpul. Prin acțiunile clubului se încuraja participarea și implicarea tinerilor elevi la tot felul de activități ce țineau de cultură.Extrem de reușită a fost și colaborarea pe care am avut-o cu o organizație non-guvernamentală ecologistă. Personalul acestei instituții s-a prezentat la școala noastră pentru a instrui voluntarii participanți, oferindu-le informațiile necesare și trasându-le sarcini precise. În urma unui program dinainte stabilit, unui grup format din șapte elevi observatori, coordonați de profesorul voluntar, li s-a dat sarcina de a verifica, prin rotație în anumite zile plajele de la Marea Neagră, cu scopul de a monitoriza delfinii eșuați. Activitatea aceasta s-a desfășurat de două ori pe lună timp de trei luni. Prin această acțiune copiii au învățat să lucreze în echipă, să fie solidari și să-și asume responsabilitatea protejării acestor mamifere.Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

În concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat .

• Promovarea de către actorii sociali a concepţiei precum că voluntarii reprezintă parteneri egali, care pot contribui la soluţionarea problemelor membrilor comunităţii. • Furnizarea de către specialiştii din cadrul Direcţiilor de asistenţă socială şi protecţie a familiei, de către cadrele didactice din instituţiile de învăţământ a informaţiilor privind domeniile unde voluntarii se pot implica, oferind ulterior posibilitate celorlalţi membri ai comunităţii să cunoască rezultatele implicării lor.

• Organizarea în cadrul comunităţilor a Centrelor de voluntariat, care să promoveze principiile şi oportunităţile oferite de activităţile de voluntariat; modul şi domeniile de implicare a tuturor doritorilor în procesul de voluntariat; să promoveze voluntariatul prin publicarea de articole şi diseminarea evenimentelor din domeniul voluntariatului. • Şi nu în ultimul rând: angajatorii să considere activităţile de voluntariat drept o experienţă de muncă (la prezentarea carnetului de voluntar), aşa cum prevede Legea voluntariatului.

Bibliografie:

1. ARDELEAN, C. Managementul Voluntarilor în contextul programului Tineret în Acţiune. Cluj-Napoca, 2008.

2. CZERWINSKA, K., STORME, A., SILVA, C., OPFERMANN, R. Developing Employee Volunteering: A joint venture between volunteer organisations and companies. - Brussels, 2009.
3. MATEESCU, A. Voluntariatul – valenţe sociale şi educaţionale. Bucureşti, 2011. Recomandat Stel

VOLUNTAR, NU INDIFERENT

Prof. Săcăluş Silvia Oana
Colegiul Național „Al. I. Cuza" Focşani

Voluntariatul este o activitate de interes public, desfăşurată din proprie iniţiativă de orice persoană în folosul altora, fără a primi o răsplată materială pentru activitatea depusă. Aceasta este doar o definiţie. În realitate, voluntarii sunt oameni care nu pot trece nepăsători prin viaţă, fără a avea iniţiative, fără a se face utili celor care au cu adevărat nevoie, chiar dacă rămân deseori necunoscuți.

Prinşi în rutina zilnică sau cufundaţi profund în lene şi nepăsare uităm cât de puţin „ne costă" să facem un bine. Activităţile de voluntariat, în orice formă ar fi derulate, pot aduce mari bucurii sufleteşti atât celor care le fac cât şi beneficiarilor acestora. Cine a făcut aceste lucruri ştie că nimic nu se compară cu satisfacţia pe care o ai atunci când poţi să aduci un zâmbet pe chipul unui copil sau al unui bătrân pentru care viaţa a fost nedreaptă.

Activitatea de voluntariat este o modalitate de a-ţi face noi prieteni, de a te simţi fericit şi împlinit, dar şi de a câştiga experienţă, de a te simţi util, de a învăţa lucruri noi sau pur şi simplu de a comunica. Acest gen de activitate este din ce în ce mai importantă pe plan mondial. În ţările europene, activităţile de voluntariat completează CV-urile tinerilor la angajare, fac parte din portofoliile de prezentare la înscrierea în facultate. Ca voluntar, poţi să te implici în activităţi de tot felul: alfabetizarea copiilor săraci sau aducerea lor la şcoala, strângerea fondurilor, pregătirea şi distribuirea unor pachete de hrană, îmbrăcăminte pentru sinistraţi ori săraci, ecologizare, companii de reciclare a deşeurilor, organizarea unor evenimente, servicii pentru persoanele internate în spitale din cauza unor boli incurabile şi tot ce-ţi trece prin cap şi este util membrilor societăţii în care trăieşti, faţă de care NU POŢI RĂMÂNE INDIFERENT.

Aşadar, le recomand tuturor celor care doresc să devină voluntari, să se înscrie într-un centru de voluntariat, dovedind astfel responsabilitate. În cadrul *Colegiului Național „Al.I.Cuza" Focşani* există elevi care participă la activități de voluntariat organizate de diverse asociații sau fundații. O elevă de clasa a XI-a, Cristina Popescu, ne-a relatat despre unul dintre proiectele de acest fel derulate în vara lui 2019, *Carte în sate*, un proiect de promovare a lecturii în rândul copiilor și adolescenților din zonele rurale dezavantajate din Vrancea de munte, unde nu există un acces facil la carte. Organizatorii au inventat personajul Cărțilă, iar liceeni implicați ca voluntari au mers în diverse sate pentru a citi povești, pentru a derula jocuri și activități interactive cu scopul stimulării dorinței de a citi. Cristina a recunoscut că acest proiect derulat de asociația *Eu, tu și ei* din Focșani i-a rămas în suflet.

Experiența Cristinei a deschis sertarul cu amintiri... Memoria mi-a adus în prim plan un proiect pe care l-am coordonat cu ceva ani în urmă, „*Ia cartea, citeşte-o şi dă-o mai departe*". Elevii din cadrul „*Clubului de lectură*" s-au implicat în colectarea de cărţi de la persoanele dispuse să le doneze şi trimiterea lor către şcolile din mediul rural. Dorinţa noastră a fost ca accesul la cultură, şi mai ales la carte, să nu fie îngrădit nici de distanţa mare faţă de centrele urbane şi nici de situaţia materială scăzută a multora dintre noi. Pe principiul „citeşte şi dă mai departe", cartea trece prin sute de mâini şi capătă, cu fiecare, o nouă poveste.

O altă fundație din Focșani, *Zi deschisă*, ne-a propus, cu ceva timp în urmă, un proiect extreme de interesant Ești tânăr? Fii observatory. Fii propria-ți lentilă, proiect la care au luat parte elevi din mai multe unități școlare. Tinerii, formați în metodologia photovoice, au fotografiat obiective culturale din județ (Hrubele lui Ștefan cel Mare, biserici vechi de lemn din Vrancea, Borna de hotar și altele) realizând o expoziție amplă cu lucrările lor. Ei au învățat să aprecieze patrimonial cultural al județului, atrăgând atenția opiniei publice asupra importanței conservării monumentelor de acest fel.

Nu sunt puține nici acțiunile de voluntariat umanitar derulate în cadrul SNAC. Elevii au înțeles cât de importantă este sprijinirea persoanelor aflate în dificultate și au mers, cu diferite ocazii, fie la casele de bătrâni, fie la copii din centre pentru educație incluzivă, socializând, încurajând și oferind sprijinul lor sub diverse forme.

Împreună cu elevii, am luat parte și la acțiuni de voluntariat ecologic, înțelegând importanța păstrării unui mediu sănător atât pentru noi, cât și pentru generațiile viitoare. *Săptămâna curăţeniei* reprezintă un proiect demarat de Consiliul Judeţean Vrancea de mai mulţi ani şi constă în desfăşurarea la nivel judeţean a unor acţiuni de ecologizare a mediului înconjurător, având ca grup ţintă elevii liceelor din Focşani. Obiectivul tinerilor participanţi a fost colectarea unor cantităţi cât mai mari de deşeuri din hârtie. Prin participarea la un asemenea proiect, tinerii au înţeles că protecţia mediului devine o misiune importantă a autorităţilor, dar stă în puterea şi voinţa fiecăruia dintre noi de a păstra sănătatea planetei.

Campania de curăţenie naţională *Let's Do It, Romania!* este cu siguranţă cel mai amplu proiect realizat în România şi totodată unicul de acest fel până acum. Susţinută oficial de Parlamentul European, campania este iniţiată de ONG-urile de mediu, printr-o strânsă colaborare cu autorităţile locale, trusturi media, firme de publicitate, persoane publice şi implicarea într-un număr foarte mare a cetăţenilor. *Let's Do It, Romania!* este o acţiune civică fără precedent la care am participat în fiecare an. În afara obiectivului evident, curăţarea ţării de deşeuri, proiectul are şi

o importantă componentă de educare şi responsabilizare a populaţiei, în ceea ce priveşte grija faţă de mediul înconjurător.

În cadrul campaniei internaționale *19 zile de activism pentru prevenirea violenței împotriva copiilor și tinerilor*, în *Colegiul Național „Al. I. Cuza*" din Focșani s-au desfășurat activități concrete, care să constituie modele de bune practici de educație formală și nonformală. Imediat după primirea adresei din partea FICE România, respectiv din partea ISJ, s-a transmis materialul cuprinzând recomandările și precizările WWSF referitoare la campania din 2019, cu accent pe tema sa principală, astfel încât fiecare membru al comunității educative să aibă acces la el.

În colaborare cu psihologul școlii, am organizat o întâlnire, *Educație pentru incluziune*, în cadrul căreia s-au prezentat articol științifice pe tema agresivității de tip hărțuire (bullying), prin care s-a stabilit o definiție comună a acestui fenomen în rândul membrilor comunității educative, pentru ca toate persoanele să aibă în mod constant aceleași așteptări; elevii prezenți au participat și la o dezbatere pe tema incluziunii în scopul diminuării formelor diverse ale discriminării.
În acest mod, participanții au conștientizat dificultățile cu care se confruntă persoanele bolnave sau cu un anumit handicap/dizabilitate, realizând că fiecare este unică, iar prin unicitatea sa își aduce contribuția în societate. În același timp, elevii au reușit să facă diferența între incluziune, excluziune, integrare și segregare, precum și să-și îmbunătățească puterea de înțelegere și acceptare.

Dezvoltarea și accesul mai larg la tehnologiile informaționale moderne le oferă membrilor societății, în special copiilor și tinerilor, posibilitatea să exploreze spațiul virtual în scopul dezvoltării personale și profesionale, pentru a concura ulterior pe piața muncii. Totodată, utilizarea Internetului generează un șir de riscuri legate de siguranța copiilor/tinerilor în mediul virtual, a căror preîntâmpinare reprezintă una dintre prioritățile acestui proiect. Așadar, lectoratul cu tema *Pericolele întâlnite în mediul virtual: Hărțuirea online* a fost inițiat, în cadrul aceleiași campanii, cu scopul identificării pericolelor generate de utilizarea internetului, a limitelor în ce privește prieteniile online, precum și aprecierea la justa valoare a acestei forme de informare și de comunicare.

Pentru explicitate lingvistică, elevilor li s-au prezentat definiții și caracterizări detaliate ale noțiunilor principale utilizate: copil, tânăr, securitate online, cetățenie digitală, triggeri, violență, victimă, cybertalking, cyberbulling, conținut obscen, prădător online, politici publice și protecție socială.

Cele mai frecvente experiențe de risc online prin care trec sau au trecut tinerii prezenți sau prietenii lor au fost: invitații de pe un site web sau e-mailuri credibile, care solicitau informații și date personale (nume, prenume, adresă, date bancare etc.); introducerea online datele lor cu caracter

personal (nume, telefon, adresă, instituția unde învaţă etc.); încărcarea fotografiilor și secvențelor video realizate personal pe site-urile publice; încrederea în oamenii care le cer prietenie online sau care sunt deja prieteni virtuali; sinceritate când comunică cu prietenii online, preferând să le împărtășească cu ușurință secretele lor.

Este important de menționat și faptul că tinerii utilizatori preferă să discute doar câteodată cu părinții sau alți adulți de încredere despre siguranța lor în mediul online și modalitățile de prevenire a riscurilor Internetului, apelând mai rar la ajutorul acestora în cazul în care s-au confruntat/se confruntă cu o situație neplăcută online, de tipul agresiune online, hărțuire, furt de date personale.

Masa rotundă cu tema *Stop violenței! Comunicând avem soluții!* a pornit de la următoarea diagnoză: violenţa umană este una dintre marile probleme ale societăţii contemporane. Exemple de tipuri de violenţă pot fi întâlnite zilnic atât în spaţiul public şi privat, cât şi în cel public instituţionalizat, precum mediul școlar. Programul naţional comun de prevenire şi combatere a violenţelor în unităţile de învăţământ impune realizarea unor eforturi în scopul găsirii celor mai eficiente mijloace de contracarare a efectelor nocive ale acestui fenomen. Este necesară, aşadar, o implicare şi o colaborare mai strânsă între instituţiile guvernamentale şi non-guvernamentale care se ocupă de educarea şi protecţia minorilor – familie, şcoală, poliţie, autorităţi locale, comunitate – în vederea creşterii siguranţei acestora, a imprimării unui comportament civilizat şi a unui respect mai mare faţă de lege.

Lectoratele s-au încheiat cu activități și jocuri. Prin *Lanțul solidarității* s-a propus fiecărui participant să scrie, pe un carton colorat, un mesaj prin care și-a exprimat opoziția față de variatele forme de violență. Elevii au prezentat mesajele lor antiviolență după care au prins foile într-un lanț, sugerând că asemenea forme de manifestare generează efecte grave asupra celor implicați și asupra societății în general. Prin actvitatea *Respinge violența!* fiecare grupă de elevi a primit o situație conflictuală pe care să o soluționeze, ținând cont de strategiile de mediere a conflictelor. Cea de-a treia activitate, *Mesajul meu antiviolență*, s-a concretizat printr-un flasmob organizat în curtea școlii prin care cei prezenți au atras atenția asupra consecințelor nefaste pe care violența, sub toate formele ei, le poate genera asupra noastră.

Aşadar, școala susţine şi încurajează voluntariatul ca pe o formă de exprimare, de acţiune şi de implicare. Înainte de a transmite elevilor săi informații, școala trebuie să transmită adevăratele valori, să formeze oameni sensibili la nevoile societății. Cei care doresc schimbări în jurul lor trebuie să acţioneze, căci, dacă aşteptăm de la ceilalţi să facă ceva pentru noi, schimbarea va întârzia să apară. Prin participarea în asemenea programe de voluntariat elevii şi-au putut pune în practică ideile şi au participat activ la prevenirea poluării mediului înconjurător.

Oamenii trebuie să se implice împreună în activităţi pentru a se ajuta reciproc, pentru a-i susţine pe cei cu nevoi, pentru a ocroti mediul înconjurător, pentru a iniţia acţiuni menite să asigure o viaţă decentă. În urma acestor acţiuni, atât societatea, cât şi fiecare voluntar vor ieşi în câştig, iar coeziunea socială este semnificativ întărită. Elevii noștri au înțeles că voluntariatul înseamnă satisfacție, bucuria de a fi implicat, bucuria de a explora, de a contribui, de a socializa și de a empatiza cu cei care trec prin dificultăți existențiale. În plus, voluntariatul reprezintă un fel de școală a vieții, deoarece presupune acumulare de experiență.

Bibliografie:

- Cook, P., & Jackson, N. (2006). *Valuing volunteering: A route to professional development, views from VSO volunteers and managers.* London: Chartered Management Institute & VSO.
- Hustinx, L., & Lammertyn, F. (2003). *Collective and reflexive styles of volunteering: A Sociological modernization perspective.* Voluntas: International Journal of Voluntary and Nonprofit Organizations
- Marinescu S., Dinescu, R., *Invitație la educație*, Editura Carminis, Pitesti, 2007;
- Sălăgean, D., Pintilie, D., Pintilie, M., *Suporturi tematice în activitatea dirigintelui*, Ed. Eurodidact, Cluj, 2005;

Webografie:

- http://blogunteer.ro/2011/03/voluntariatul-scoala-vietii-pentru-dezvoltare-profesionala
- en.wikipedia.org/wiki/Volunteering
- en.wikipedia.org/wiki/BookCrossing

Voluntariatul

Tărniceru Raluca-Gabriela
Lic. "M. Sadoveanu"-Borca, Neamț

Etimologia cuvântului voluntar se găsește pe de o parte în latină" voluntarius", iar pe de altă parte în limba franceză "volontaire" și se utilizează cu referire la oameni și activitățile lor.

Din punct de vedere al DEX, voluntar înseamnă care acționează de bună voie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni în mod conștient (despre acțiuni)., care se face de bună voie, fără constrângere.

Voluntariatul a cunoscut și la noi în țară o dezvoltare rapidă, în domenii foarte diferite și este un element important în educația și formarea profesională a fiecărui individ.

Activitățile de voluntariat ne dau posibilitatea să interacționăm cu oameni de profesii diferite, să socializăm, să stabilim relații de prietenie, să colaborăm și să ne lărgim orizontul cunoașterii.

Voluntariatul nu ne impune o anumită vârsta. Putem fi voluntari începând de la vârste fragede, când învățăm să împărțim o jucărie, un pachet de biscuiți sau să dăm unui alt copil hăinuțele care ne-au rămas mici. Putem fi voluntari în adolescență sau la maturitate fără a ni se impune condiții. Totul ține de voința, posibilitățile și gradul de implicare sau disponibilitate al fiecăruia.

Voluntariatul este un termen profund. Prin voluntariat ne educăm mai întîi pe noi înșine, ne educăm copiii, îi invățam sa deosebească valorile și principiile vieții, să respecte, să ajute, să asculte, să întindă o mână de ajutor unui om la nevoie, fără să aștepte nimic în schimb.

Prin voluntariat învățăm să ascultăm oamenii, să fim mult mai înțelepți, să nu judecăm după aparențe, să dăruim, să sprijinim – într-un cuvânt să fim oameni buni.

Activitățile de voluntariat ne responsabilizează, ne scot în evidență anumite competențe care ne vor ajuta în viața de zi cu zi sau în carieră, ne ajută să ne gestionăm cu precizie timpul, să lucrăm în grupe în echipe.

Prin intermediul acestor activități ne creăm multe amintiri și ne înfruntăm anumite temeri sau frici, însă, din păcate, am încercat și sentimentul că nu am făcut destul în unele cazuri, deși ne-am implicat cu adevărat, dar nu am putut depăși unele impedimente, din punct de vedere legal, religios sau pur și simplu neputința adaptării la schimbare.

Sentimentul de mulțimire că ai făcut un bine cuiva nu se compară cu alte sentimente. Este unic și intensitatea este irepetabilă. Fiecare caz, are trăirile, emoțiile și unicitatea lui.

Poate începe de la banalul fapt că vecina te roagă să stai puțin cu copilul ei pentru că are o problemă de rezolvat. Mergi pentru o oră, două, și începi să te obișnuiești, începe sa-ți placă și te cuprinde așa o mândrie că ai putut fi de folos cuiva. Apoi începe să devină o obișnuință.

Apoi te trezești că vecina ta, o doamnă în vârstă, nu poate ajunge la magazin să își cumpere ceea ce are nevoie, nu își poate procura medicamentele necesare și nu își poate achita facturile, deoarece îi este greu să se deplaseze. Te oferi să o ajuți și asta devine o obișnuință.

Într-o zi oarecare, te întâlnești pe stardă cu o doamnă care te întreabă dacă nu cumva ai pastrat hainele tale de anul trecut pentru că are un nepot și nu se descurcă sa îi cumpere hăinuțe noi. Bineânțeles că il ajuți. Doar n-o să arunci hăinuțele, mai bine imbraci pe cineva cu ele.

În altă zi oarecare o bătrână te roagă să îi citești niște scrisori vechi, din tinerețe, care înseamnă foarte mult pentru ea și ochelarii nu o mai ajută. Mergi, citești, 2-3 scrisori, te apucă o emoție de neuitat și uiți să mai pleci, întinzându-te la povești din tinerețile ei. A doua zi revii pentru că au mai rămas povești nespuse și scrisori necitite.

Într-o zi, auzi la niște prieteni că sunt câțiva bebeluși abandonați în spitalul de copii. Îți iei inima în dinți și mergi acolo. La intrare sufletul ți se rupe în zeci de bucăți. Când dai cu ochii de fețișoarele lor nevinovate pe care apare câte un zâmbet, te simți în al nouălea cer. Te încearcă un sentiment de neputință, dar în același timp ești mulțumit că pentru puținul timp cât i-ai ținut în brațe, lumea lor ai fost tu.

Am putea veni cu mult mai multe exemple însă am tot povesti. Voluntariatul este ceva complex. Cred cu tărie că daca am încerca toți să fim buni măcar o ora pe zi, să facem lucruri fără a aștepta nimic în schimb, lumea în care trăim ar fi de mii de ori mai bună.

BIBLIOGRAFIE:

DEX (Dicționarul Explicativ al Limbii Romane)

Pr.Neculai, Cojocariu, Calendarul bunicului, Editura Doxologia, Iași, 2019

VALOAREA EDUCATIVĂ A VOLUNTARIATULUI

Prof. înv. primar ROȘU IOANA CARMEN
Școala Gimnazială Nr. 1 Avram Iancu

Problematica lumii contemporane impune lărgirea ariei educației în vederea integrării tinerei generații în viața socială ceea ce presupune o educație a atitudinilor și a mentalităților, a conduitei în societate, o educație care să promoveze respectul față de semeni, față de mediu, față de valorile culturale și acceptarea diversității, să promoveze toleranța, cultivând la tineri atitudini și sentimente față de cei din jur.

Participarea elevilor la activități de voluntariat creează solidaritate, dezvoltă dorința de a deveni partener, de racordare la valori, de angajare activă la realizarea binelui celorlalți fără așteptarea unor recompense materiale.

În contextul societății actuale este importantă nu numai înarmarea individului cu informații și cunoștințe ci mai ales cu atitudini, cu comportamente și modele de acțiune în situații sociale. Participarea la acțiuni de voluntariat cultivă respectul față de om și societate.

Ocuparea eficientă a timpului liber prin activități de voluntariat poate să amelioreze calitatea vieții, poate fi o sursă de progres și bunăstare pentru societate, să contribuie la educarea și formarea tinerilor?

Voluntariatul este activitatea desfăşurată din proprie iniţiativă, prin care o persoană fizică îşi oferă timpul, talentele şi energia în sprijinul altora fără o recompensă de natură financiară. Se desfăşoară în domenii precum: asistenţa şi serviciile sociale, protecţia drepturilor omului, medico-sanitar, cultural, artistic, educativ, de învăţământ, ştiinţific, umanitar, religios, sportiv, de protecţie a mediului, social şi comunitar şi altele asemenea.

Voluntariatul înseamnă Responsabilitate. Iar simplul fapt că nu suntem remuneraţi pentru activităţile prestate nu trebuie să ne determine să devenim iresponsabili.

În data de 2 decembrie 2010, la Bruxelles, Comisia Europeană a lansat oficial Anul European al Voluntariatului 2011 sub sloganul "Oferă-te voluntar! Schimbă ceva!". AEV 2011 a avut patru obiective principale:

- reducerea obstacolelor din calea activităţii de voluntariat în UE;
- impulsionarea organizaţiilor care implică voluntari şi îmbunătăţirea calităţii voluntariatului;
- recunoaşterea activităţilor de voluntariat;

- sensibilizarea cu privire la valoarea şi importanţa voluntariatului.

Implicarea în activităţile de voluntariat dezvoltă celor implicaţi abilităţi şi competenţe sociale, cum ar fi spiritul civic, solidaritatea şi toleranţa, încrederea în sine şi în ceilalţi. Voluntariatul te transformă într-o persoană conştientă de aspectele lumii în care trăieşti şi care presupui că nu au nicio legătură directă cu tine. Implicându-ne în activităţi de voluntariat ne va face să vedem lucrurile prin ochii celor aflaţi într-o dificultate.

Voluntariatul în școli este un prim pas în conștientizarea tinerilor de rolul lor în societate, de importanța lor ca individ de nevoia societății de oameni ca ei.

Valoarea voluntariatului se identifică pe doua dimensiuni: dezvoltarea individuală a elevilor implicaţi în activităţi de voluntariat şi dezvoltarea comunităţii locale. Elevii vor dobândi cunoştinţe, competenţe şi abilităţi utile pe piaţa muncii, o oportunitate de învăţare pe tot parcursul vieţii, cultivarea încrederii, toleranţei, stimei de sine şi a respectului pentru diversitate. Voluntarul poate să soluţioneze unele probleme locale prin cultivarea încrederii, solidaritate, toleranţă şi coeziune socială, fiind o formă de cetăţenie activă.

BIBLIOGRAFIE:

- Băban A. (coord.), (2011), *Consiliere educaţională. Ghid metodologic pentru orele de dirigenţie şi de consiliere*, Imprimeria Ardealul, Cluj-Napoca
- Missoum G., (2003), *Am reuşit!*, Editura Polirom, Iaşi
- Tomşa G., (1999), *Consilierea şi orientarea în şcoală*, Casa de Editură şi Presă Viaţa Românească, Bucureşti

Voluntariatul - formă de caritate în societate și în Biserică

Prof. Balogh Florica Marioara
Lic. Teoretic "N.Jiga" Tinca
Jud. Bihor

Comunitățile umane au avut întotdeauna în componența lor persoane care, din cauze genetice, naturale sau sociale, s-au aflat în imposibilitatea de a-și satisface trebuințele prin mijloace proprii. Astfel, sărăcia, dizabilitățile, existența orfanilor și a copiilor abandonați, a bătrânilor bolnavi și fără sprijin material sunt probleme vechi de când lumea.

Timp de aproape două milenii, ocrotirea persoanelor, a grupurilor și a comunităților aflate în situații problematice a fost preocuparea exclusivă a Bisericii, statele neimplicându-se în domeniul social decât cu funcții represive(vizând menținerea statului social-politic). Din zorii creștinismului și până în secolul al XIX-lea, asistența socială și milostenia(voluntariatul) practicate de instituțiile și ordinele religioase a fost principalul punct de sprijin pentru săraci și pentru celelalte categorii defavorizate. În unele perioade ale Evului Mediu și apoi în epoca avântului capitalist, au existat inițiative asistențiale(destinate în special săracilor) avându-i ca promotori pe indivizii bogați atașați valorii creștine a carității, fie comunitățile rurale și urbane, utopiști și industriași convinși de eficiența economică pe termen lung a îmbunătățirii condițiilor de viață ale salariaților.

Până la Reforma protestantă din secolul al XV-lea acțiunile asistențiale și de voluntariat ale Bisericii s-au întemeiat pe o concepție „pozitivă" în legătură cu sărăcia. Existența bogăției și a sărăciei reprezenta un fapt normal în lumea feudală și chiar un fapt pozitiv în multe privințe: pe de o parte, a te naște și a trăi în sărăcie reprezenta o șansă pentru dobândirea vieții veșnice după moarte(căci se aprecia –ad literam- că săracii vor dobândi Împărăția Cerurilor mai lesne decât bogații); pe de altă parte sărăcia dădea șansa celor bogați de a practica milostenia, caritatea, fără de care nu puteau spera la salvarea sufletelor lor, concepție aparținând mediilor apusene, deci cu rădăcini în învățătura romano-catolică. Nobilimea se simțea din ce în ce mai responsabilă față de populația de pe domenii, iar puterea regală(statul) caută să pună în sarcina Bisericii obligația de a-i asista pe săraci. Mănăstirile, bisericile, spitalele și alte instituțiile de către Biserică au devenit rețeaua națională a săracilor.

În țările catolice și în lumea ortodoxă, în pofida unor încercări de reconciliere a statutului moral al sărăciei și al carității, Biserica va continua să practice și să propovăduiască un comportament asistențial față de săraci, rămând până în secolul al XIX-lea cel mai important actor cu responsabilități sociale.

Voluntariatul este activitatea de interes public desfășurată în domenii cum sunt: asistență și serviciile sociale;protecția drepturilor omului; medico-sanitar; cultural, artistic; educative; social ; științific; umanitar; religios; filantropic; sportiv; de protecție a mediului; social și comunitar(definiție preluată din Legea voluntariatului în România).

În vederea mântuirii, omul trebuie să fie preocupat de sporirea credinței, implicându-se în acțiuni de voluntariat, aceasta devenind statornică și matură, mai târziu chiar capabilă să reziste provocărilor. Hristos este Acela care ne învață: "Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate celelalte se vor adăuga vouă."(Matei 6, 33)

Activitățile pe care le desfășoară voluntarii în organizații constă în: lucrul direct cu beneficiarii, activități educative/ culturale/ recreative, organizare evenimente, administrative, redactare documente, strângere de fonduri, management, coordonare, comunicare-relații publice, campanii publice, cercetare și /sau anchete sociale, activități de ecologizare și turism, întreținere bunuri, coordonare voluntari.

Principiile voluntarilor sunt: angajamentul, dezvoltarea, transparența, implicarea activă, responsabilitatea, confidențialitatea, promovarea, respectul, colaborarea, coeziunea.

Voluntariatul este o formă educațională , nonformală, prin consecințele sociale pe care acesta le întipărește în caracterul voluntarului. Așteptările voluntarilor de la organizații, variază de la așteptări legate de dezvoltarea personală sau profesională, până la dorința de a se simți utili și activi în comunitate.

În România, voluntariatul a apărut datorită activităților organizate de Biserică, pentru a-i ajuta pe cei aflați la marginea societății, iar mai apoi au apărut acte normative, care au încurajat acest tip de activitate.

De ce doresc unele persoane să ajungă voluntari:

1. nevoia de a ajuta; compasiunea;
2. motivație religioasă;
3. nevoia de a avea o cauză;
4. suportul social (nevoia de prieteni);
5. interesul indirect (obținerea unui loc de muncă în organizație sau referințe bune).

Potrivit Declarației Universale cu privire la voluntariat, această activitate, desfășurată atât de acțiuni individuale, cât și de grup, este o modalitate prin care:

-pot fi promovate și întărite valori umane legate de comunitate, de grija față de soarta aproapelui;

-indivizii își pot exercita drepturile și responsabilitățile ce le revin ca membrii ai comunității, în timp ce evoluează și învață de-a lungul vieții, devenind conștienți de întregul lor potențial uman;

-se pot crea legături care să ajute la depășirea diferențelor care ne despart, astfel încât să trăim împreună în comunități sănătoase și solide, muncind împreună la găsirea unor soluții inovatoare pentru provocările noastre comune și pentru a modela destinele noastre colective.

Voluntariatul ține de cultură, de tradiție, acest simțământ cultivându-se în sânul familiei, la școală, în comunitate. De-a lungul vremii, ideea de voluntariat a fost asociată cu ideea de caritate, de a face cuiva un bine, de a-i întinde un colț de pâine ori un ajutor material.

Credința ortodoxă promovează ideea de voluntariat prin întrajutorarea aproapelui, văzută prin prisma dragostei față de Dumnezeu, întrucât „ a face binele" reprezintă un exercițiu creștin, principiul iubirii în Hristos. " A face bine" este un exercițiu eminamente cerștin, binele este principiul iubirii în Hristos: Hristos, Dumnezeu și Omul în același timp, care vine și arată clar modelul slujirii aproapelui.Voluntariatul este o activitate care ar trebui să se manifeste zilnic, să fie un mod de a trăi zilnic, să fie un mod de a trăi prin perspectiva binelui. Însă binele fără Hristos nu are nicio valoare, pentru că este făcut doar pentru împăcarea propriei conștiințe.

Faci voluntariat doar dacă vrei. Este un act ce pornește din dorința de a te implica într-o anumită activitate, de a ajuta, de a face pentru altcineva. Conform unui studiu asupra voluntariatului în Uniunea Europeană, profilul voluntarului român este asemănător celui întâlnit în restul Europei- tânăr, bine educat, încrezător și cu o situație materială bună. Aproximativ 14, 6% din tinerii români sub 30 de ani, fac voluntariat, conform aceluiași studiu. O altă categorie activă o reprezintă grupa de varstă 60- 69 de ani, aceștia dedicându-se în mare parte activităților și organizațiilor religioase, incluzând Biserica.

" Omule, mi-ești drag!"- spune-o mai departe în cuvinte sau fără cuvinte, spune-o cu un zâmbet, cu un gest de împăcare, cu o strangere de mână, cu un cuvânt de apreciere, cu o îmbrățișare, cu o stea în ochii tăi! Spune-o mai departe în mii de mici atenții, din nou în fiecare zi: " Imi ești așa de drag!"(Phil Bosmans)

Nădejdea oricărei fapte bune este nădejdea în înviere. Așteptarea răsplatei întărește sufletul spre fapta bună. Orice lucrător este gata să rabde ostenelile, dacă va crede că înaintea lui va sta plata ostenelilor.

Bibliografie:

Bocancea , Cristian; Neamțu George, *Elemente de asistență socială*, Ed. Polirom, Iași, 1999;

Dobrescu, Emilian; Iancu Nicolae, *Valențele voluntariatului*, Ed. Universității din Oradea, Oradea, 2011;

Goian, Cosmin, *Deprinderi în asistența socială*, Institutul European, Iași, 2004.

VOLUNTARIATUL, CEA MAI IMPORTANTĂ SURSĂ DE BINE

Prof. consilier școlar Schintee Anca Ramona
CJRAE GORJ

De-a lungul timpului, au existat multe fraze care au stat în picioare în faţa timpului tocmai datorită mesajului puternic pe care l-au avut de transmis. Să nu uităm de nemuritorul Gandhi care a rostit: **„Fii schimbarea pe care vrei să o vezi în lume!"**.

În cultura occidentală, voluntariatul este o activitate pe care o făceai din proprie inițiativă, făcută în folosul altor oameni, cât și al tău ca individ pentru că îți aducea o dezvoltare atât personală, cât și profesională.

Pentru un tânăr, voluntariatul este cea mai bună soluție de a-i ajute pe alții, dar și pe sine în același timp.

De cele multe ori, locurile în care se face voluntariat sunt organizate ca o companie în miniatură. Dacă ești voluntar nu înseamnă că ești lipsit de responsabilitate. De fapt, acesta este un lucru foarte important pe care îl putem învăța fiind voluntar, responsabilitatea. Învățăm să fim responsabili de faptele noastre pentru că știm că alți oameni depind de munca noastră. Acesta este un paradox al muncii de voluntar – cu toate că nu suntem plătiți sau supravegheați strict de cineva, toată lumea se străduiește să își facă treaba cât mai bine, știind că munca noastră va ajuta pe cineva.

De ce voluntariat?

Implicarea într-un program de voluntariat te poate ajuta să te descoperi pe tine, să tinzi către idealuri, să te dedici şi să progresezi. Experimentând, ajungi să te construieşti în cel mai frumos mod!

Voluntariatul, în toate formele sale trebuie să fie „practicat" măcar o dată în viaţă. Pentru că experienţa voluntariatului e de departe o întâmplare de care îţi vei aminti cu drag mulţi ani de aici înainte. Te bucuri de oportunitatea de a-ţi pune în practică propriile proiecte, ai ocazia de a-i sprijini pe cei din jurul tău, interacţionezi cu persoane cu care vei putea să dezbaţi teme de interes şi participi la evenimente importante. În plus, îţi creezi relaţii, conexiuni şi asta te va ajuta enorm. Pe lângă asta, colecţionezi amintiri, zâmbete şi clipe memorabile.

Fiind într-o armonie cu tine însuţi, vei vedea lumea cu alţi ochi. Te dezvolţi într-un mediu neconvenţional, alături de oameni energici şi creativi. Îţi îmbunătăţeşti aptitudinile, înveţi să analizezi într-un mod critic lucrurile, realitatea capătă alt sens.

Înveţi, experimentezi şi îţi condimentezi viaţa cotidiană. Ieşi din zona de confort şi îţi prioritizezi activităţi care să te sprijine în viitorul tău drum, atât personal, cât şi profesional.

Îţi organizezi activităţile şi îţi valorifici timpul. Voluntarii ştiu să ţintească acolo unde îşi doresc, iar pentru asta e nevoie de organizare, răbdare şi timp. Acestea vor fi elementele-cheie, care ar trebui să-ţi fie literă de lege în viitoarea ta carieră.

Voluntariatul poate fi o bază solidă pentru viitorul job. Poate că ai mai auzit asta şi acum e deja redundant, dar, cu siguranţă ai observat că angajatorii din zilele noastre sunt tot mai pretenţioşi şi vor din partea tinerilor candidaţi o experienţă tot mai vastă. Din moment ce eşti implicat într-un departament ca Public Relations, Human Resources sau Fundraising îţi formezi aptitudinile pe care, în timpul facultăţii nu ai avut ocazia să ţi le construieşti, pentru că, ştim cu toţii faptul că facultatea e axată către partea teoretică şi mai puţin înclinată către lucruri practice. Aşa că, fii pe fază şi pregăteşte-te să realizezi ce e mai bun pentru tine!

Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noştri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv **comunicarea și socializarea**. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Cel mai important lucru pe care ni-l poate oferi activitatea de voluntariat este faptul că ne învață să lucrăm în echipă. Vom avea colegi cu aceleași preocupări ca ale noastre, cam de aceeași vârstă cu care ne va face plăcere să lucrăm și faom de care nu vei avea niciun sentiment de inferioritate. Se știe că la un loc de muncă, oricât de siguri pe noi și de îndrăzneți am fi, nu putem să îi punem superiorului nostru chiar orice întrebare ne trece prin cap. În schimb, aici vom avea ocazia să învățăm lucrurile din mers, alături de colegii noștri.

De asemenea, putem ajunge și să coordonăm un proiect important și astfel să ne exercităm capacitățile de lider. Vom avea o satisfacție extraordinară când vom vedea un proiect dus la bun sfârșit. Iar în bucuria sau mulțumirea oamenilor ne vom găsi adevărata răsplată a muncii noastre. O

să avem ocazia să cunoaștem foarte mulți oameni interesanți, atât dintre colegii noștri, dar și oameni de carieră cu care intrăm în contact pentru a ne duce la bun sfârșit proiectul. În plus, toate companiile vor aprecia activitatea noastră de voluntari. De asemenea, putem obține recomandări foarte bune de la oamenii cu care am lucrat, ceea ce ne poate ajuta în cariera noastră.

Să fim voluntari este un lucru foarte important, atât pentru cariera noastră, cât și pentru viața noastră. Vom învăța lucruri care ne vor ajuta în toate aspectele vieții, lucruri ca munca în echipă sau responsabilitatea, dar și compasiunea și răbdarea în tot ceea ce facem. Chiar dacă nu suntem plătiți în bani, lucrurile pe care le putem învăța sunt lucruri pe care nu putem să le cumpărăm.

Voluntariatul este o activitate neplătită și are drept scop îmbogățirea spiritului civic și creșterea implicării în cadrul comunității. De regulă, o persoană care își dorește să fie voluntar va căuta locații sau asociații care are aceleași valori, militează pentru aceleași scopuri și se identifică cu ele.

Prin activitatea de voluntariat, se dobândesc competențe diverse ce pot fi valorificate în viața profesională. Astfel, înveți să comunici mai bine și să lucrezi într-un grup, să te coordonezi cu acesta, să îți gestionezi timpul mai eficient, planificare și organizare de activități, înveți structura unei organizații și elemente de identitate organizațională.

Probabil cel mai frumos lucru specific activității de voluntariat este faptul că simțim că putem face o diferență, putem schimba în bine anumite aspecte în viața unui om, a unui grup și în general, ne crește încrederea în sine, ne simțim mai siguri pe ceea ce putem face. În plus, devenim mai conștienți de anumite probleme sociale ale comunității și putem deveni ambasadori ai acelei cauze.

Tinerii pot deveni voluntari și se pot încadra în diferite activități de voluntariat. Voluntariatul este despre a face mai mult decât pentru propria persoană. Important este să înțelegem trăirea de a sprijini o inițiativă sau un demers care ar avea un impact benefic asupra comunității locale.

În primul rând, voluntariatul ne oferă șansa de a valorifica într-un alt mod, mult mai original și dinamic, ceea ce dobândim pe parcursul timpului la școală și în activitatea noastră zilnică. De asemenea, putem fi stimulați de ideea că putem realiza ceva prin propriile forțe, doar cu noi înșine și creativitatea noastră născocită. În al doilea rând, cu toții suntem încântați de faptul că putem face un lucru bun pentru un cerc restrâns de persoane și inclusiv pentru o comunitate întreagă. Ceea ce numim noi voluntariat este o activitate complexă atât spirituală, cât și fizică prin intermediul lui dobândim anumite trăsături definitorii pentru viața noastră și oferim șanse și noi oportunități persoanelor cu nevoi sau fără. Voluntariatul ne încurajează spre o viață sufletească mai bună și ne îndeamnă spre noi încercări de actualitate.

Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve.

Voluntariatul este un proces necesar de autocunoaştere şi o investiţie în ceea ce priveşte experiența profesională. Experienţele pe care le acumulăm ca voluntari pot face diferenţa între succes şi eşec în carieră. De asemenea, oamenii pe care îi întâlnim făcând voluntariat sunt foarte importanţi, deoarece sunt persoane cu valori similare şi pot deveni într-un viitor apropiat clienţi, parteneri şi de ce nu, prieteni pe viaţă.

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere. Valoarea sctivității de voluntariat , dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat.

Ca o concluzie asupra celor spuse, IMPLICAREA e cuvântul cheie. Să fii voluntar înseamnă să experimentezi, să creezi, să îndrăzneşti să visezi, să muţi munţii din loc, să te dezvolţi şi, în final, să fii împlinit! Putem concluziona cu argumente clar definite: un tânăr cu o experienţă de voluntar în spate e literalmente mai bogat din punct de vedere al dezvoltării personale şi profesionale. La întrebarea "a fi sau a nu fi... VOLUNTAR?" cred că, de acum înainte cu toţii vom cunoaşte răspunsul. *„Niciodată înaine, omul nu a avut o aşa mare capacitate de a controla mediul în care trăieşte, capacitatea de a pune capăt foametei, sărăciei sau dezastrelor. Avem puterea de a fi cea mai bună generaţie pe care a cunoscut-o vreodată omenirea."* (President John F. Kennedy)

Bibliografie:

- „Ghid pentru măsurarea efectelor și impactul voluntariatului asupra organizației gazdă", Asociația VOLUM, 2016;
- „Legea voluntariatului 195/2001", republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 276 din 25 aprilie 2007;
- Mureşan, P. Învăţarea socială. Editura Tehnică, Bucureşti, 1980;
- Tucicov-Bogdan, A. Psihologie generală şi psihologie socială. Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1973

VOLUNTARIATUL, CEA MAI IMPORTANTA SURSA DE BINE

Prof. Țuhașu Antonela Adriana
Școala Gimnazială Padeș
Județul Gorj

"Voluntariatul este activitatea de interes public desfăşurata din proprie iniţiativa de orice persoana fizica, în folosul altora, fără a primi o contraprestaţie materiala; activitatea de interes public este activitatea desfăşurată în domenii cum sunt: asistenta si serviciile sociale, protecţia drepturilor omului, medico-sanitar, cultural, artistic, educativ, de învăţământ, ştiinţific, umanitar, religios, filantropic, sportiv, de protecţie a mediului, social si comunitar si altele asemenea." (definiţia din Legea Voluntariatului 2006)

"Voluntariatul este activitatea desfăşurata din proprie iniţiativa, prin care o persoana fizica îşi oferă timpul, talentele si energia în sprijinul altora fără o recompensa de natura financiara, dar care poate deconta cheltuielile realizate în sprijinul proiectului în care este implicata." (definiţia Pro Vobis)

"Voluntariatul este activitatea desfăşurată din proprie iniţiativă, de orice persoana fizica, in folosul altora, fără a primi o contraprestaţie materială." (Definiţie adoptata de Consiliul Naţional al Voluntariatului, iunie 2002)

"Orice acţiune întreprinsa de o persoana fără a se gândi la recompense financiare." (Tracker)

"Orice munca prestata relativ fără constrângere de o persoana cu intenţia de a ajuta şi fără a urmări un câştig financiar imediat." (Scheier)

"Impulsul de a se orienta spre satisfacerea nevoilor celorlalţi fără a se gândi la recompense financiare." (Manover)

Prins într-o alergătura continua şi înecat de rutina zilnica uiţi de lucrurile cu adevărat importante, uiţi cat de puţin te "costa" să faci bine şi că nu te simţi niciodată mai împlinit, decât atunci când poţi să ajuţi pe cineva, total dezinteresat. Şi, când te gândeşti ca de 2% din timpul tău liber poate depinde viitorul unui copil, realizezi ca e atât de puţin efort pentru o cauza atât de frumoasa. Cea mai mare bucurie a mea in campanie a fost ca am întâlnit foarte mulţi tineri care gândesc aşa. Tineri deschişi, responsabili, foarte implicaţi, care au pus mult suflet in campanie si care pun suflet in tot ceea ce fac in general. Cu ei nu ai cum sa faci decât o echipa foarte tare. Voluntariatul înseamnă Responsabilitate. Iar simplul fapt că nu eşti remunerat pentru activităţile prestate nu-ti da dreptul sa fii iresponsabil.

Voluntariatul se naşte în inima, a fiecăruia. nu în vreun statut de ONG sau în discuţii

elaborate si mediatizate. Dacă se naşte acolo, cu siguranţa se va dezvolta si se va traduce si sub aspectele cele mai pragmatice si necesare până la urma. Am învăţat că ingredientele principale în acţiunile sociale nu sunt nici banii, nici numărul de oameni implicaţi, ci pasiunea / dăruirea cu care lucrează cei ce vor sa-si dea din timpul, abilităţile, cunoştinţele lor în beneficiul altora. Cea mai importanta lecţie pentru mine este faptul ca nimic nu se compara cu zâmbetul de pe chipul unui copil cu care viata a fost mai dura, chiar daca pentru acest zâmbet facem naveta, lucram ore în sir si ne lovim de barierele mentalităţii greşite tocmai a celor care sunt în poziţia de a ocroti aceşti copii.

Am învăţat ca boala nu este un stigmat, ci o nedreapta condamnare, căci nimeni nu merita sa sufere atât de mult; oamenii sunt la fel de buni, copiii la fel de frumoşi si inteligenţi, fie ca sunt sănătoşi sau nu. Doar ca ei trebuie sa înfrunte o realitate mult mai dura. Văzând o latura atât de întunecata a vieţii, am început sa-i apreciez mult mai mult pe cei din jurul meu, sa fiu recunoscătoare pentru tot ce am si sa le arat si acestor oameni ca au dreptul sa zâmbească, sa spere, sa viseze si sa fie fericiţi.

Serviciul Voluntar pentru Situaţii de Urgenţă îndeplineşte sarcini de prevenire a situaţiilor de urgenţă, monitorizare şi intervenţie limitată, în funcţie de tipurile de risc existente pe teritoriul municipiului, elaborează planurile de intervenţie la nivelul unităţii administrativ teritoriale.

Planurile de intervenţie cuprind informaţii referitoare la:

- acţiunile de protecţie-intervenţie,
- etapele de realizare a acţiunilor;
- categoriile de servicii de salvare/intervenţie în caz de urgenţă;
- încadrarea şi mijloacele de intervenţie şi protecţie a personalului/populaţiei pentru fiecare tip de risc, pe categorii de forţe şi mijloace;
- zona de acoperire a riscurilor;
- alte informaţii considerate necesare.

Formele activităţii de prevenire sunt: controlul, asistenţa tehnică de specialitate, verificare şi informarea preventivă a populaţiei.

Scopurile activităţii de prevenire sunt:

- asigurarea respectării prevederilor actelor normative şi ale celorlalte reglementări privind apărarea împotriva incendiilor şi protecţia civilă;
- identificarea, evaluarea şi analizarea pericolelor potenţiale prin aprecierea posibilităţilor de apariţie a lor şi a consecinţelor acestora asupra vieţii oamenilor, mediului şi bunurilor materiale;
- conştientizarea riscurilor prin schimbul reciproc de informaţii dintre personalul care execută controlul de prevenire, factorii de decizie, personalul angajat şi alte persoane interesate sau implicate;
- informarea populaţiei şi a salariaţilor privind pericolele potenţiale, precum şi modul de comportare în situaţii de urgenţă.

Serviciul Voluntar pentru Situaţii de Urgenţă desfăşoară activităţi de informare a populaţiei, salariaţilor şi elevilor privind pericolele potenţiale la locuinţe şi gospodării, operatori economici şi instituţiile din subordinea Consiliului Local.

Serviciul Voluntar pentru Situaţii de Urgenţă desfăşoară activităţi de control pe linia apărării împotriva incendiilor şi protecţiei civile, la instituţiile şi operatorii economici din subordinea Consiliului Local şi activităţi de control pe linie de protecţie civilă la instituţiile şi operatorii economici din municipiu, clasificaţi din punct de vedere al riscurilor specifice, în conformitate cu prevederile H.G.R. 642/2005.

In baza Planului anual de pregătire în domeniul situaţiilor de urgenţă organizează, periodic, instructaje de pregătire cu inspectorii de protecţie civilă /responsabilii pentru situaţii de urgenţă de la instituţiile şi operatorii economic din municipiu clasificaţi din punct de

vedere al riscurilor specifice.

Realizează întreţinerea şi verificarea sistemului de înştiinţare-alarmare, al localităţii, precum şi lucrul în reţeaua radio pe frecvenţele stabilite pentru preluarea şi transmiterea în timp scurt a mesajelor de prevenire şi intervenţie. Execută verificarea stării de operativitate a spaţiilor cu destinaţie de adăposturi de protecţie civilă de pe raza unităţii administrativ teritoriale

Activitatea serviciului se concretizează şi in monitorizarea instituţiilor şi operatorilor economici surse de risc din localitate. Execută serviciu de permanenţă conform regulamentului de organizare şi funcţionare astfel încât să se poată asigura o alarmare operativă a structurilor cu responsabilităţi în situaţii de urgenţă.

Asigură înştiinţarea in situaţii de urgenţă a membrilor Comitetului Local pentru Situaţii de Urgenţă al localităţii şi a Centrului operativ. Serviciul Voluntar pentru Situaţii de Urgenţă asigură înştiinţarea, avertizarea şi alarmarea populaţiei, în situaţii de protecţie civilă, prin sistemul de înştiinţare-alarmare al localităţii.

La intervenţii, în situaţii de urgenţă, participă împreună cu echipele specializate de intervenţie organizate la instituţii şi operatori economici, în baza Protocolului de cooperare încheiat între instituţiile din zona de competenţă implicate în soluţionarea situaţiilor de urgenţă.

BIBLIOGRAFIE:

- Mureşan, P. Învăţarea socială. Editura Tehnică, Bucureşti, 1980
- Năstăsescu-Cruceru, Ş. Socializarea copiilor prin joc. În Învăţământul preşcolar 1-2 (p 4-7), 1980
- Negreţ-Dobridor, I. Accelerarea psihogenezei. Puterea educaţiei asupra naturii umane. Editura Aramis, Bucureşti, 2001

IMPORTANŢA VOLUNTARIATULUI ÎN EDUCAŢIE

Prof.înv.primar: Curelea Anica-Adriana
Şcoala Primară Sura-Slivileşti

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noştri dând dovadă de compasiune, de înţelegere, dragoste. Prin acţiunile de voluntariat putem obţine abilităţi şi cunoştinţe noi, dar şi competenţe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată şi sprijinită în şcoală.

Voluntariatul este activitatea de interes public desfăşurată din propria iniţiativă de orice persoană, în folosul altora, fără a primi ceva în schimb. Activitatea de interes public este activitatea desfăşurată în domenii cum ar fi: protecţia drepturilor omului, asistenţă şi serviciile sociale, cultural, artistic, educativ, ştiinţific, umanitar, religios, sportiv, de învăţământ, de protecţie a mediului, social şi comunitar, şi altele de tipul acesta.

Pentru a participa la o activitate de voluntariat trebuie în primul rând să-ţi doreşti lucrul acesta, iar ceea ce faci trebuie să vină din inimă şi nu dintr-o constrângere sau impunere din partea cuiva.

Noi, cadrele didactice avem nobila misiune de a-i forma pe copii în spiritul acestor valori umane care să le permită o bună integrare în societate.

Organizarea unor activităţi extracurriculare prin care elevii să contribuie la creşterea calităţii vieţii în comunitatea în care trăiesc, are nenumărate avantaje din punctul de vedere al educaţiei pe care o face şcoala. Acestea sunt: împletirea teoriei cu practica, elevii constatând că ceeea ce învaţă la şcoală poate fi aplicat în cadrul unei acţiuni concrete. Acţiunile dezvoltă la copii responsabilitatea şi sensibilitatea faţă de semenii lor, se creează legături la nivelul comunităţii, se stimulează gândirea critică, se dezvoltă stima de sine şi devotamentul pentru ideile civice.

Prin activităţile desfăşurate în cadrul proiectului de educaţie ecologică „Ne cheamă natura!", derulat cu elevii, a avut ca scop sensibilizarea copilului faţă de mediul natural, sensibilizare ce are în vedere cultivarea respectului faţă de mediului natural, a folosirii raţionale a resurselor, a responsabilizării în legătură cu protecţia şi ocrotireaacestuia, a sporirii resurselor şi nu în ultimul rând a optimizării relaţiei dintre copil şi natură.

Prin desfăşurarea acestui proiect am urmărit încurajarea activităţilor de protecţie a mediului înconjurător, sensibilizarea copiilor pentru păstrarea curăţeniei, formarea unui spirit critic faţă de problemele actuale de mediu, formarea unor abilităţi necesare investigării, precum şi rezolvării unor probleme de mediu.

„Ne cheamă natura!" este proiectul care a antrenat şi implicat copiii într-o gamă variată de activităţi: informare despre pădure; ecologizare; activităţi creative, recreative, artistico-plastice; activităţi practice. Aceste activităţi au fost îmbinate cu drumeţii, plimbări şi jocuri în aer liber.

Poate cel mai important rezultat al proiectului a fost acela că elevii au fost stimulaţi să gândească atât critic, cât şi creativ. Un copil poate şi trebuie să poată cântări bine opţiunile, să identifice alternativele pentru o problemă dată, să comunice, să prezinte corect problemele comunităţii, să analizeze sugestiile cetăţenilor şi să ia decizii. Cu alte cuvinte, un proiect bun de educaţie ecologică îi ajută pe actualii şi viitorii cetăţeni să se implice în rezolvarea unei probleme ce afectează atât mediul, cât şi sănătatea comunităţii în care trăiesc.

O altă activitate a fost desfăşurată în cadrul parteneriatului educaţional „Bucuria de a dărui", ce s-a derulat pe parcursul unui an şcolar, elevii au fost sensibilizaţi de anumite probleme, fie prin grija faţă de copiii cu diferite dizabilităţi sau faţă de bătrâni, sunt stimulaţi în dorinţa de a-şi ajuta semenii, de a socializa.

De ziua mamei, s-a desfăşurat activitatea intitulată „Un dar pentru mama" în care elevii şcolii au susţinut un program artist constând într-un colaj de cântece şi poezii dedicate mamei, oferindu-le la final în dar un coşuleţ şi un buchet de flori realizate de ei. Copiii au fost foarte încântaţi că au reuşit să le facă o surpriză plăcută mămicilor. Prin astfel de activităţi copiii îşi dezvoltă abilităţile de lucru în echipă, se simt utili, îşi stimulează creativitatea, imaginaţia, îşi dezvoltă abilităţile de comunicare şi creşterea stimei de sine.

Prin acţiunile de voluntariat desfăşurate la această vârstă creşte încrederea în sine, simţindu-se folositor pentru cei din jur. Ceea ce este cel mai important este că va învăţa de mic să îi ajute pe cei care au nevoie de sprijin, fără a aştepta în schimb beneficii materiale, mulţumirea sufletească fiind infinit mai mare decât recompense pe care le-au primit.

Cu siguranşă, voluntariatul rămâne o activitate interesantă, atractivă chiar şi pentru copii, demnă de a fi desfăşurată cu copiii şi de a fi promovată în societate ca exemplu de bună practică.

Alegând să desfăşori o activitate de voluntariat, demonstrezi că eşti un om bun şi participi într-un mod real la asigurarea unei lumi mai bune.

Bibliografie:

Eleonora Rădulescu, Anca Tîrcă, Educaţia ccivică prin activităţi extraşcolare cu caracter interdisciplinar, Ed. Educaţia 2000+, Buc.2004;

Coman M., Dăscălescu, A.2008: Ghid de bune practici de mediu, Ed.Risoprint, Cluj-Napoca;

www.didactic.ro

IMPORTANŢA VOLUNTARIATULUI ÎN EDUCAŢIE

Profesor Popa Andreea Mihaela
Şcoala Gimnazială „Ilie Murgulescu", Vela, Dolj

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Este clar că această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.

Pentru a înțelege mai bine sensul cuvântului "voluntar", am încercat să aflăm care este etimologia acestuia și am descoperit că o variantă o întâlnim în latină "voluntarius", iar cealaltă în franceză "volontaire" și se referă la oameni și manifestările lor. "Voluntar" înseamnă conform explicațiilor din DEX, – "*care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere*".
Din experiența profesională, pot afirma că a fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi sprijinim. Cu riscul că mă repet, a fi voluntar înseamnă să fii uman și să ai valoare pentru că aceste calități sunt de neprețuit.

Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve. În acest context, m-am implicat de ceva vreme în acest tip de activitate ca membru coordonator voluntar la un centru de educație incluzivă, în urma realizării unui parteneriat între școala unde activez și această organizație, în ideea de a participa împreună cu elevi voluntari.
Ca urmare a acestei colaborări am inițiat câteva activități sociale și educative, la care am participat împreună cu un grup de elevi entuziaști din școala gimnazială, care s-au oferit voluntari pentru a-i ajuta pe copiii cu dizabilități de aici. Prima întâlnire a avut loc în condiții normale. Cu toate că la început voluntarii au fost reticenți, chiar puțin speriați și emoționați, în cele din urmă s-au adaptat și au creat o punte de legătură cu aceștia prin atitudine, fiind deschiși și prietenoși, prin jocuri, sprijinindu-i și lucrând împreună cu ei, în final comunicând prin gesturi adecvate și cuvinte simple, clare, distincte, de laudă. La următoarele întâlniri, activitățile s-au desfășurat din ce în ce mai bine, sub coordonarea noastră directă, astfel că acești copii cu dizabilități s-au bucurat de prezența noastră, iar elevii voluntari au fost mulțumiți că au avut oportunitatea de a-i ajuta pe semenii lor lucrând în echipă și în același timp învățând și experimentând lucruri noi.

O altă activitate de voluntariat în care am fost implicată direct aparține de data aceasta domeniului cultural, un domeniu total diferit de cel prezentat mai sus, activitate care s-a desfășurat după încheierea unui parteneriat între școala în care profesez și Alianța Franceză. La inițiativa acestei organizații, s-a creat, în urmă cu un an, un club de limbă franceză pentru copiii cu vârste cuprinse între 7 și 12 ani, la care am participat în calitate de profesor voluntar împreună cu câteva colege. O dată pe lună, ne întâlneam cu copiii la acest club, unde realizam de fiecare dată activități ludice, practice și interesante, astfel că feed-back-ul copiilor era unul pozitiv mai tot timpul. Prin acțiunile clubului se încuraja participarea și implicarea tinerilor elevi la tot felul de activități ce țineau de cultură.

Extrem de reușită a fost și colaborarea pe care am avut-o cu o organizație non-guvernamentală ecologistă. Personalul acestei instituții s-a prezentat la școala noastră pentru a instrui voluntarii participanți, oferindu-le informațiile necesare și trasându-le sarcini precise. În urma unui program dinainte stabilit, unui grup format din șapte elevi observatori, coordonați de profesorul voluntar, li s-a dat sarcina de a verifica, prin rotație în anumite zile plajele de la Marea Neagră, cu scopul de a monitoriza delfinii eșuați. Activitatea aceasta s-a desfășurat de două ori pe lună timp de trei luni. Prin această acțiune copiii au învățat să lucreze în echipă, să fie solidari și să-și asume responsabilitatea protejării acestor mamifere.

Aşadar, profesorii sunt cei care conduc şi orientează actele de voluntariat ale elevilor/şcolii în comunitate şi tot ei trebuie să aducă soluţii la problemele şcolii prin atragerea de sponsori/ parteneri, demararea de proiecte educaţionale, înfiinţarea de asociaţii de părinţi, atragere de fonduri de la comunitatea locală, implicarea ONG-urilor etc. Practicând alături de cadrele didactice primele practici de sprijin, de voluntariat, elevii/tinerii vor realiza tranziţia de la şcoală la o viaţă activă socială. Ca voluntari pentru obţinerea succesului şcolar, factorii sociali de bază – administraţia locală, instituţiile de cultură, ONG-urile, agenţii economici – pot susţine eforturile şcolii de dezvoltare prin acţiuni de amenajare/dotări cu materiale, echipamente tehnice moderne, extinderi ale spaţiilor şcolare, finanţarea de programe after-school, înfiinţarea unor centre de recreere, cluburi de dezvoltare a abilităţilor şi talentelor copiilor. De asemenea pot fi aplicate programe de finanţare prin atragere de fonduri, sponsorizări, prin care să fie promovată educaţia incluzivă, soluţionând o parte din problemele identificate la nivelul grupurilor vulnerabile: grupuri dezavantajate din punct de vedere material şi social, copii cu nevoi speciale de educaţie, a căror integrare în învăţământul de masă este necesară, şi de multe ori condiţionată de prezenţa şi sprijinul permanent al unei persoane specializate în acest domeniu, care să lucreze alături de profesorul de la clasă. Pentru a asigura un mediu cu condiţii optime de formare a abilităţilor elevilor şi care să răspundă intereselor lor de dezvoltare, este necesară o implicare din partea reprezentanţilor comunităţii. De exemplu, învăţarea şi exersarea rolurilor profesionale poate fi realizată în cadrul unor activităţi la care să participe şi să impărtăşească impresii specialişti din diverse domenii de activitate: cadre din domeniul medical, ingineri, manageri de companii. O astfel de experienţă va fi un punct de referinţă în orientarea profesională a elevilor, iar activităţile extraşcolare, şi parteneriatele educaţionale, răspund cu succes acestor
nevoi.

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

În concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat.

Bibliografie

1. Velea, L.S., Toderaş, N., Ionescu, M., "Participarea elevilor în şcoală şi în comunitate. Ghid pentru profesori şi elevi", TEHNE Centrul pentru Inovare şi dezvoltare în educaţie, ed. Agata, Botoşani, 2006.
2. Patacchini, E., Zenou, Y., "Intergenarational education transmission: Neighborhooh Quality and/or Parent's Involvement", Institut for the Study of Labor, Bonn, 2007 - Godfrey, C., Parteneriat şcoală-familie-comunitate.
3. Ghid pentru cadrele didactice, Proiect PHARE 2004. Acces la educaţie pentru grupurile dezavantajate, Ed. Didactică şi Pedagogică, R.A., Bucureşti, 2007.
4. https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie

VOLUNTARIATUL, CEA MAI IMPORTANTĂ SURSĂ DE BUNĂTATE

Prof. Alina Pop
Scoala Gimnaziala Sanpetru, Brasov

De-a lungul carierei mele am înțeles cât de important este voluntariatul.

În liceul pedagogic, acolo unde am învățat bazele meseriei de cadru didactic, voluntariatul era un subiect puțin explorat. După finalizarea liceului am îmbrățișat meseria de educatoare, copiii mici fiind bucuria mea de fiecare zi. Îmi plăcea să-i văd cum se desprind încet, încet de familiile lor și devin independenți de la o lună la alta.

Într-un anumit an școlar am primit în grupa mea un băiețel care provenea dintr-o familie monoparentală. Băiețelul încă nu vorbea, dar în ochișorii lui puteai vedea dorința de exprimare si dragostea pe care o emana în jurul lui. Copiii, îndrumați de mine l-au acceptat, însă băiețelul nu știa cum să se joace. Încet, încet și cu mult ajutor din partea noastră a devenit o parte importantă a grupei "iepurașilor", căci așa se numea grupa noastră. Timpul a trecut și Crăciunul bătea la ușă. Toată lumea vorbea despre Moș Crăciun și despre cadourile pe care acesta le va aduce copiilor cuminți. Am pregătit o mică serbare în care copiii aveau pregătite poezii și cântece pentru "marele bărbos". Cadourile pe care copiii urmau să le primească erau pregătite de către părinți. Mămica băiețelului nostru mă abordează într-o zi și îmi spune că, din păcate, ea nu își permite să pregătească un cadou. În acel moment am simțit că intru în pământ! Aș fi vrut să se deschidă podeaua și să mă "scurg"undeva de rușine! Atunci am realizat că dragostea noastră, a tuturor nu era suficientă pentru băiețel. Cum de nu m-am gândit până atunci și la acest aspect? Cunoscând părinții copiilor din grupă ca fiind oameni inimoși am discutat cu aceștia și atunci am realizat primul act de voluntariat conștient din viața mea. Am strâns hăinuțe, jucării, obiecte de igienă și le-am dăruit familiei băiețelului. La serbarea de Crăciun, moșul a dăruit și micuțului nostru un cadou, iar licăririle de bucurie coroborate cu lacrimile lui au fost pentru noi, adulții din jur, cadoul nostru de Crăciun.

Am dorit să încep cu aceasta întâmplare, deoarece voluntariatul nu înseamna o înșiruire de definiții, ci bucuria și mulțumirea celui pe care îl ajuti din suflet, neașteptand nimic în schimb.

Mahatma Gandhi spunea că" dacă vrem să trăim într-o lume mai bună, trebuie să contribuim la crearea ei". Cred că dupa acest motto putem să începem să ne regândim viața. Voluntariatul îți crește încrederea în sine și te face să ai un sentiment de împlinire și împăcare. Totodată te ajută să socializezi, să dobândești experiență, să-ți dezvolți abilitățile de comunicare și

lucru în echipă. Dacă stăm să analizăm cele spuse mai sus sunt exact abilitățile pe care un cadru didactic ar trebui să le dezvolte la elevi. Și cum altfel, dacă nu desfășurând activități de voluntariat?

Pornind de la această concluzie am desfășurat cu elevii mei activități de voluntariat în fiecare an. Ca exemplu, anul acesta am încheiat un parteneriat cu o asociație care strânge donații, în special alimente, pe care le dau mai departe orfelinatelor, caselor de bătrâni, fundațiilor, etc. Timp de o săptamână copiii au donat fructe si legume, am discutat cu aceștia despre importanța actului de donare, iar apoi le-am donat. Consider că introducând încă din clasele mici aceste mici fapte nu fac altceva decât să insuflu în sufletele copiilor bucuria de a dărui, de a face fapte bune pentru ceilalți, fără a aștepta ceva în schimb. Cu siguranță toate aceste lucruri, pe care probabil copiii înca nu le înțeleg acum se vor transforma mai târziu, când vor fi adulți, în obișnuințe.

Voluntariatul este un mod amuzant și ușor de a-ți explora pasiunile și interesele. Făcând voluntariat poți descoperi că este relaxant și revitalizant să ieși din cotidian. Fiind o fire creativă și pornind de la afirmația anterioară am participat la o altă acțiune de voluntariat. O biserică din oraș a postat pe o rețea de socializare o listă cu cațiva copii care proveneau din familii destul de sărace, împreună cu prenumele și vârsta lor.. După ce am discutat cu părinții copiilor din clasă am hotărât că, cine dorește își alege un caz și, împreună cu copiii lor cumpără diverse lucruri care le-ar fi de folos celor nevoiași. În acest fel părinții au petrecut timp de calitate împreună cu copiii lor și au făcut și gesturi minunate ajutând pe cei la nevoie. Acasă au împachetat și au decorat cutiile, după care le-am donat la biserică. După ce cutiile cu cadouri au ajuns la destinatari am primit fotografii cu copiii care le-au primit. Am arătat în clasă fotografiile, iar reacția elevilor mei a fost extraordinară! Nu doar că au fost emoționați și bucuroși pentru copiii cărora le dăruise totul, dar mi-au spus că sunt mândrii de ei înșiși și că își doresc să mai facă astfel de gesturi. În acel moment pot spune că și eu m-am simțit împlinită! Am atins obiectivele propuse și am pus piatra de temelie a viitorilor voluntari din clasa mea!

În concluzie, voluntariatul a început să devină un mod prin care orice om se poate simți împlinit, își poate face prieteni, se relaxează ieșind din cotidian. Am observat că în ultima perioadă voluntariatul se dezvoltă din ce în ce mai mult, în avantajut tuturor. Fiind cadru didactic consider că stă în puterea mea să demonstrez că voluntariatul este o activitate pentru suflet. Asta încerc să insuflu și generațiilor care urmează. Sunt foarte mândră de elevii mei și sunt sigură că și ei, la rândul lor vor da mai departe aceste deprinderi.

Manifest pro voluntariat

Profesor Naghibaur Floriana-Diana
Școala Gimnazială Negoi, județul Dolj

Activitatea de voluntariat trebuie sa devina un stil de viață pentru tineri!! – fie că sunt elevi de școală generală, de liceu sau adolescenți care acced spre treapta superioară de învățământ. Nu navigatul pe internet, activitatea pe facebook sau jocurile on line dau sens ființei umane și existenței acesteia; nu izolarea sau selectarea preferențială (și din comoditate, de cele mai multe ori) a situațiilor de viață reprezintă calea spre dezvoltarea umană, ci implicarea și activarea într-o comunitate, printre oameni cu aceleași probleme, temeri și fericiri ca fiecare din noi. Pledez pentru implicarea tinerilor în activități extracuriculare diverse nu pentru a susține un trend, ci pentru a susține bunăstarea prezentă și viitoare a adolescenților!!

La început, pentru a clarifica domeniul în jurul căruia gravitează acest articol, se impune o definiție riguroasă. Astfel, în Legea Voluntarului din 2006, voluntariatul este descris ca „activitate de interes public desfășurată din proprie inițiativă de orice persoana fizica, în folosul altora, fără a primi o contraprestație materiala; activitatea de interes public este activitatea desfășurată în domenii cum sunt: asistenta si serviciile sociale, protecția drepturilor omului, medico-sanitar, cultural, artistic, educativ, de învățământ, științific, umanitar, religios, filantropic, sportiv, de protecție a mediului, social si comunitar si altele asemenea".

Revenind la termeni aplicabili realității școlare, elevii pot să își ofere „serviciile" diverselor centre și asociații, cluburi culturale prezente în localitățile în care trăiesc. O variantă foarte la îndemână prin care copiii se pot implica în activități extracurriculare este prin punerea cunoștințelor și a entuziasmului în baza creării revistelor școlii. În plus, odată antrenați într-o „rețea" de voluntariat elevii vor conștientiza impactul voluntariatului asupra procesului de schimbare socială, asupra procesului de împuternicire și de motivare a oamenilor de a participa activ la dezvoltarea comunității, asupra procesului de întrajutorare a celor cu oportunități reduse. Mai mult decât atât, fiind implicați în campaniile umanitare de întrajutorare, unii elevi pot avea șansa se pot înscrie ca voluntari în asociații ONG.

ONG-urile sunt, de fapt, baza solidă a activității de voluntariat. În astfel de organizații, tinerii dau piept cu munca pe care o vor continua toată viața, cu deosebirea că după un anumit timp va fi si plătită. Acest contact cu pulsul vieții și societății este de dorit a se stabili de îndată ce individul se edifică cu privire la propria persoană și la mediul în care trăiește. De ce este necesară o implicare precoce în activități de voluntariat și în cele extracuriculare de tot felul? Pentru că, așa

cum am spus la început, doar acționând, comițând greșeli și socializând poți să te dezvolți psihic într-un mod armonios; doar așa poți să îți cunoști limitele, calitățile și defectele, ce poți să își pui în valoare și ce trebuie sa corectezi la propriul comportament. Din acest punct de vedere voluntariatul nu înseamnă o simplă activitate, ci un complex de trăiri, provocări, sentimente, greșeli, reușite, planuri și oameni valoroși.

Literatura de specialitate, mai ales cea din domeniul dezvoltării umane, aduce argumente solide în favoarea practicării activităților de voluntariat și a celor extracurriculare. Un beneficiu major al unor astfel de activități este acela că determină o creștere a stimei de sine împreună cu scăderea nivelului depresiei (Kort-Butler & Hagewen, 2011). De asemenea, alte rezultate demne de a fi menționate se leagă de îmbunătățirea rezultatelor școlare ale copiilor care sunt implicați în diverse alte activități extrașcolare, iar riscul de a dezvolta comportamente neadecvate este mai scăzut, împreună cu consumul de substanțe interzise (Barber, Eccles, & Stone, 429-455).

Odată cu apariția Legi nr. 78 / 2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, voluntarii își desfășoară activitatea în baza unui contract individual de munca, iar fiecare oră pe care voluntarii o depun va fi considerata experiență profesională și / sau în specialitate, în funcție de tipul activității, dacă aceasta este realizată în domeniul studiilor absolvite. Poate tocmai de aceea, voluntariatul a cunoscut o ascensiune rapidă în ultimul timp, atât la nivel local, cât și național. Astfel, sunt inițiate activități de voluntariat în într-o varietate de domenii precum: social (de exemplu: campanii legate de drepturile copiilor, campanii de întrajutorare), economic (de exemplu: campanii de protejare a mediului), civic (de exemplu: campanii ce au ca scop acte de caritate), civic (de exemplu: campanii de organizare a unor evenimente), sănătate (de exemplu: campanii de promovare a sănătății).

În toată această pledoarie de susținere a voluntariatului în rândul elevilor, un rol extrem de important îl au profesorii. Menirea noastră nu este doar aceea de a transmite informații, ci și aceea de a forma persoane – asta presupune mai multe dimensiuni, printre care și cea psihologică. Cu ajutorul nostru, copiilor li se pot deschide noi orizonturi, pot deveni mai maleabili și mai dispuși spre a se dezvolta prin ajutorarea celorlalți. Dar pentru ca ei să fie dispuși să accepte lucruri noi în viața lor, profesorii trebuie să servească drept exemplu și chiar ei să se arate dispuși să se expună lucrurilor pe care nu le-au mai făcut (între astea poate fi chiar și voluntariatul).

În încheiere, vreau să îmi reiterez poziția – voluntariatul este una din căile către depășirea zonei de confort și către dezvoltare. Trebuie să avem grijă și să îndrumăm tinerii noștri către căile potrivite!!

Bibliografie

Barber, B. L., Eccles, J. S., & Stone, M. R. (429-455). Whatever Happened to the Jock, the Brain, and the Princess? Young Adult Pathways Linked to Adolescent Activity Involvment and Social Identity. *Journal o Adolescent Research* , 2001.

Kort-Butler, L. A., & Hagewen, K. J. (2011). School-Based Extracurricular Activity Involvement and Adolescent Self-Esteem: a Growth-Curve Analysis. *Journal of Youth and Adolescence* , 568-581.

http://www.voluntariat.ro/ce_este_voluntariatul.htm accesat la data de 27.03.2020

https://lege5.ro/Gratuit/gm4tsojsgi/legea-nr-78-2014-privind-reglementarea-activitatii-de-voluntariat-in-romania accesat la data de 27.03.2020

https://asociatiaexistaosansa.weebly.com/tipuri-de-activitati-de-voluntariat.html accesat la data de 27.03.2020

ŞCOALA MODERNĂ ÎNTRE INOVAŢIE, TRADIŢII ŞI VOLUNTARIAT

Prof.logoped Mocanu Cornelia
CJRAE VALCEA-"Liceul Preda Buzescu 'Berbesti

Școala a fost întotdeauna un factor esențial în creșterea și continuitatea culturii unui popor. Ca parte indispensabilă a acestuia, ea a trebuit să se modeleze creînd noi punți între tînăra generație și dascăli. Copiii-elevi, mereu în pas cu inovațiile vieții, depășesc uneori capacitatea profesorului de a li se adapta, el reprezentînd tradiția, în majoritatea cazurilor.

Cum să fii inovativ, ca profesor, cînd propria educație și cultură generală rămîn în urma timpului ce favorizează tînăra generație? E greu, într-adevăr, dar cum altfel am mai putea motiva să învețe pe elevii de azi, ce văd lumea doar prin prisma calculatorului și a gadgeturilor? Fie te schimbi și tu, devenind unul de-al lor, folosind și un limbaj corespunzător, fie riști să pierzi pentru totdeauna interesul și dragostea copiilor față de școală.

Profesorului, îi este greu adesea să combine tradiția și inovația la lecție, plus activitățile extrașcolare, de aceea fie alege să facă lecții tradiționale, fie se bazează întru totul pe inovație tehnologică (sau de alt tip), sau uneori se implica în special în activități extrașcolare, dar puține sunt cazurile cînd le reușește pe toate cu succes.

Da, azi școala trebuie să includă inovația ca o componentă de bază – și o și face, aducând în fața elevilor, nu doar tehnologie ci și multe activități extrașcolare, uneori legate de tradițiile populare, cât și de activități de voluntariat. Rolul tradițiilor, în special al celor legate de momentele importante din istoria și din tradiția religioasă a poporului nostru, nu e deloc de neglijat, ba chiar aș spune că unele tradiții frumoase sau activități extrașcolare, nu fac decît să mărească farmecul unei lecții, deci și a școlii. Mă refer aici, în primul rînd, la tradițiile de Crăciun, la colinde, la piese de Crăciun, dar și altele, de a citi o carte, de exemplu (un fragment) la lecție, de a o discuta ținînd această carte în mînă, căci răsfoitul și mirosul unei cărți au un farmec aparte, pe care nici o inovație tehnică nu o poate substitui. O carte electronică e, parcă, lipsită de suflet, iar pentru copil în formare sufletul unei cărți e cel mai important lucru.

O altă tradiție ar fi cea de a organiza activități extrașcolare cu elevii, în special de voluntariat, pentru a-i cunoaște și în alte ipostaze. Copilul, dar și profesorul, se vor simți altfel într-o ambianță familiară. Am putea aminti aici și excursii, vizite la muzee, expoziții, distracții în aer liber, plimbări în grup, dar nimic nu îl va face să se deschidă mai ușor decât o acțiune de voluntariat, la care participă mai mulți elevi și profesori și care va avea ca reper final ajutorarea

celor mai puțin norocoși. Cunoști sufletul unui copil mai mult cînd îl vezi implicat în diferite activități de voluntariat sau jucând in piese de Crăciun, decît atunci cînd răspunde pe de rost ceva la tablă. Va fi oare copilul motivat să comunice mai mult cu un profesor care știe să se relaxeze frumos, rîzînd și manifestînd interes față de tradițiile populare și religioase, de colinde și muzica, de gîndurile copiilor, sau cu un profesor ursuz, ce nu vede și nu aude decît propria disciplină didactică? Activitățile extrașcolare și de voluntariat sunt o modalitate perfectă de a schimba atitudinea elevilor față de școală, care în ultimul timp nu e prea favorabilă.

Un profesor modern nu trebuie să rămînă prizonierul tradiției, de aceea e oportun să țină pasul cu inovațiile în educație. Ca să crești o generație sănătoasă, trebuie să fii tu sănătos, adică să îmbini tradiționalul cu inovațiile, să fii la curent cu tot ce este nou, interesant, util creșterii ei, chiar cu riscul de fi suprasolicitat, de a nu înțelege o iotă în tehnică sau de a pierde repede interesul față de aceste schimbări atît de necesare pentru școala de azi.

Știu că se vor găsi și dascăli care vor face totul ca lecția lor să fie mai interesantă și să le placă copiilor, aplicînd idei inovative, folosind diverse gageturi, practicând și activități de voluntariat și alte activități extrașcolare, dar fiind în același timp în pas cu programa școlară. Școala are șanse să placă copiilor doar îmbinînd armonios tradiția cu inovația și activitățile extrașcolare.

Să fii voluntar înseamnă să ai puterea de a schimba lumea, să ai provocări, realizări și un sentiment de împlinire inegalabil. Voluntariatul trebuie învățat și practicat încă de pe băncile școlii, copiii, trebuie să își dezvolte abilitățile morale și sociale. Schimbarea începe cu tine! Ia atitudine! Fii mai bun! Luptă pentru ceea ce crezi și o să ai câștiguri nebănuite. Voluntariatul îți oferă șansa de a te descoperi sau redescoperi. O astfel de experință e una complexă, dinamică, cu perioade în care simți că e posibil să privești neputincios cum proiectul la care muncești se prăbuseste din cauza celor care nu mai cred în altruism, în necesitatea de a face bine, de a întinde o mână de ajutor celor care nici nu mai îndrăznesc să spere la un cadou de Crăciun pentru că Moșu' vine rar și aduce prea puține. Dar speranța reapare când primești un răspuns pozitiv, plin de entuziasm și euforia îți năpădește sufletul.

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale, pe care nu le vom obține doar din lecțiile ținute în sălile de clasă. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (educativ, asistența și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, etc). Prin urmare, această mișcare se desfășoară într-un cadru legal și este susținută de Legea nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 469 din 26 iunie 2014 – Comisia SNAC.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale a elevilor. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin propria activitate, cu scopul de a ajuta pe cineva, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat se pot dezvolta sau obține la elevi, la copii de azi, adulții de mâine, abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul lor. Şcoala trebuie să aibă acest rol, de a le dezvolta elevilor toate aceste componente sociale, morale și educative, dar nu poate face acest lucru doar prin lecții la clasă, ci îmbinând tradiția cu inovația și activitățile de voluntariat și extrașcolare.

Bibliografie:

5. Bănescu Vasile, *Credința și cultură azi,* ed. Trinitas, 2018.
6. Chendea Cătălina, Nițu Doina, *Ghidul voluntarului*, București, 2016.
7. Florea Adriana, Procesul instructiv-educativ în școala modernă, ed. Arves, 2015.

http://www.imparte.ro/Voluntariat/Articole-voluntariat/Dezvoltarea-personala-prin-voluntariat-658.html

https://adevarul.ro/news/societate/cum-ajuta-voluntariatul-dezvolti-personal-profesionalo-1_5912f08d5ab6550cb8f6e7a8/index.html

Voluntariatul – participare activă la asigurarea unei lumi mai bune

Prof. Florea Mihaela-Maria
Școala Gimnazială Solovăstru, jud. Mureș

Voluntariatul înseamnă să-i ajutăm pe cei din jurul nostru, dând dovadă de înțelegere, de dragoste, de compasiune. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități de comunicare și de colaborare, cunoștințe noi, dar și numeroase competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate care poate fi sprijinită și practicată în școală.

Prin intermediul voluntariatului putem să ne asigurăm personal că lumea în care trăim se îndreaptă în direcția dorită de noi. Deși mulți oameni consideră voluntariatul ca fiind ceva superficial, afirmând că aceasta reprezintă munca benevolă a unor oameni, voluntariatul constituie ceva mult mai profund. Voluntariatul reprezintă o investiție, mai întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, în cei în mijlocul cărora trăim.

Se știe că voluntariatul reprezintă un element important în dezvoltarea și formarea personalității fiecăruia dintre noi. Principiul de bază al voluntariatului îl constituie responsabilitatea obținută efectiv prin muncă, din care decurge respectul, căruia i se adaugă socializarea și comunicarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune spirit civic și organizatoric, interacțiune, încredere, curaj, colaborare, responsabilitate, dinamism și inițiativă. Prin participarea la această activitate, înveți să pui în aplicare ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la capăt. Așadar, prin acțiunile de voluntariat, devenim mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Fiecare dintre noi poate deveni voluntar, poate să dăruiască atât cât își permite, și nu doar în ceea ce privește resursele materiale, în contextul în care în lume există milioane de oameni care au nevoie de ajutor. Putem dărui deopotrivă lucruri materiale, dar și timp din timpul nostru, atunci când dorim să împărtășim cunoștințe dobândite anterior sau să petrecem timp cu persoane care nu au familii. Voluntariatul ne oferă oportunități de a cunoaște oameni noi, de a lega relații de comunicare și colaborare cu aceștia, dar presupune și schimb de cunoștințe, de servicii, de idei.

Este clar că această activitate de voluntariat nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și plăcut, înseamnă să aparții unui grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.

Voluntariatul nu presupune o anumită vârstă. Putem să fim voluntari în perioada copilăriei, adolescenței, la vârsta maturității sau chiar la vârste mai înaintate. Singura limită este constituită de disponibilitatea fiecăruia dintre noi, de posibilități și de voință. Evoluția și viitorul unei societăți depind de educația pe care le-o oferim copiilor. Este indicat să le cultivăm plăcerea și interesul

pentru activitățile de voluntariat, în strânsă concordanță cu vârsta lor. Să nu uităm că acei copii care sunt obișnuiți să dăruiască de la o vârstă fragedă, fără a aștepta nimic în schimb, vor cunoaște în timp satisfacția pe care o aduce un astfel de gest. Uneori un simplu cuvânt de mulțumire face mai mult decât orice altă răsplată.

Un domeniu, unde este mare nevoie de implicarea voluntarilor, este domeniul social. În acest domeniu, importantă este cultivarea sentimentului de empatie față de cei din jurul nostru, încurajarea copiilor și a tinerilor să se implice în activități destinate ajutorării semenilor aflați în nevoie. Un alt avantaj al activităților de voluntariat este creșterea încrederii în sine. Încrederea oferă un confort psihic oricărei persoane care hotărăște să depună un efort în spiritul voluntariatului. Participarea la activitățile de voluntariat dezvoltă și spiritul de apartenență a individului la grup, atât de necesar pentru asigurarea unei bune colaborări în vederea evoluției întregii societăți.

Activitatea de voluntariat îți oferă posibilitatea de a cunoaște oameni din diferite domenii, să închei relații de prietenie cu ei, să colaborezi cu aceștia, pentru a obține în viitor susținerea lor.

În România, a crescut vertiginos numărul activităților de voluntariat. Copiii și adulții din diferite comunități sunt implicați în proiecte ce presupun activități de voluntariat, cu un impact major asupra evoluției societății.

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o practică interesantă și atractivă, demnă de a fi desfășurată cu copiii și de a fi promovată în societate ca exemplu de bună practică, deoarece se desfășoară ca urmare a unui proces al liberei alegeri. Prin participarea la o activitate de voluntariat, faci dovada faptului că ești un om bun și că participi activ la asigurarea unei lumi mai bune.

Bibliografie:

https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie
http://amelie.ro/carierista/importanta-voluntariatului

LE SENS DU BÉNÉVOLAT

Professeur Livia Uţă,
Collège National «Elena Cuza», Craïova, Dolj

Nous vivons dans un siècle où la force de traverser les difficultés de toutes sortes est mise à l'épreuve, où le côté profondément humain de notre existence est mis en doute. Aujourd'hui, des mots tels que *pitié, solidarité, appui, amour d'autrui,* semblent perdre leur sens dans le tourbillonnement d'une vie de plus en plus agitée. Depuis toujours, l'Église a su rester un appui pour tous, en essayant de nous rappeler un des principes fondamentaux de l'Orthodoxie : l'amour pour nos semblables.

Nous entendons souvent parler de *philanthropie*, un concept qui a de vieilles racines dans l'histoire du christianisme et qui reste tout aussi actuel et tout aussi nécessaire aujourd'hui encore. Nous n'avons peut-être pas le temps de démontrer chaque jour notre amour, notre soutien et notre solidarité envers nos semblables, mais nous pouvons de temps en temps répondre à l'appel de l'Église dont la mission est de soutenir toujours les démunis de la société.

La société où nous vivons devient de plus en plus mercantile, chaque individu poursuivant son propre intérêt et cherchant à résoudre seul ses problèmes, par ses propres moyens. L'Église est appelée à s'impliquer activement dans la résolution des problèmes des individus et de la société. La réalité de la pauvreté, de la souffrance humaine a depuis toujours constitué un problème à résoudre pour l'État et pour la société. Les sociétés modernes ont créé des structures et des institutions d'assistance sociale basées sur l'éthique sociale moderne et sur des rapports strictement fonctionnels. L'Église complète ce réseau par l'amour et la pitié chrétienne, ayant son propre système d'intervention sociale.

Parlons philanthropie à l'occasion de Pâques ! C'est l'occasion idéale d'aider les pauvres, d'apporter un peu de lumière dans la vie triste des malades, des vieillards...

De nos jours, de plus en plus de gens ont grandi dans la plus complète ignorance des vérités les plus élémentaires du Christianisme. Nombreux sont ceux, en effet, qui de nos jours n'ont probablement jamais été à l'Église, pas même dans leur enfance ; et n'ont donc pas eu l'occasion de suivre quelque instruction religieuse leur faisant connaître la Naissance de Christ, sa Mort et sa Résurrection.

La fête de Pâques représente bien plus qu'une simple fête consumériste : Pâques est une démarche de l'homme vers Dieu, une période où il faut balayer l'égoïsme et l'indifférence, une période où il faut abandonner tout ce qui veut prendre la place de Jésus dans nos vies, nos familles,

nos églises. Ouvrons nos cœurs, nos vies, nos foyers et nos églises, afin de donner toute la place à Jésus-Christ.

Perdus dans la consommation de biens matériels, nous oublions que nous célébrons la Résurrection de Jésus et le message d'amour qu'il apporte.

Dans cette période de Pâques, nous devons lever les yeux vers le ciel pour nous rappeler que nous sommes mortels, que nous devons aider ceux qui ont besoin de nous, que nous ne pouvons pas oublier les malades, les vieillards, les orphelins. Il suffit de donner un coup de téléphone à un ami oublié, de rendre visite à un oncle ou une tante oublié(e)s dans une maison de retraite, parfois il suffit purement et simplement de sourire dans la rue à une personne inconnue. Ou d'obéir au conseil de Victor Hugo : « Ayez pitié. Voyez des âmes dans les choses. »[1]

Je suis sûre que tout le monde se pose la question suivante : «Qu'est-ce que je peux faire pour que la fête de Pâques ne se réduise pas à la folie consumériste ? Comment agir pour que cette fête soit avant tout un moment de partage et d'ouverture aux autres ? Comment lutter efficacement contre la solitude ? » Il y a des solutions si vous osez vivre Pâques autrement.

Partout dans le monde, des associations, chrétiennes ou non, se mobilisent pour que cette fête rime avec "solidarité". Pâques doit rester une fête pour tous, particulièrement pour les plus défavorisés. Certaines associations recherchent des bénévoles. Osez être un d'eux pour soutenir les mères seules avec leurs enfants, les personnes âgées, les personnes sans domicile fixe, les personnes isolées… à ces moments de fête spécialement chargés de sens.

Chaque année, des milliers de bénévoles s'engagent pour rompre l'isolement des plus démunis. Les associations se mobilisent pour apporter un peu de joie et de réconfort aux oubliés le jour de Pâques. Cette fête peut être l'occasion de mener une action bénévole, de faire en sorte que les pauvres ne se sentent plus seuls. La solitude et l'isolement, c'est encore plus dur pendant les fêtes et on peut, sinon les effacer définitivement, au moins les éloigner pendant cette période, en partageant des moments de joie et de convivialité autour d'un repas avec les défavorisés du sort.

La fois prochaine quand on vous demandera « que symbolise Pâques pour vous? », au lieu de répondre : «des retrouvailles en famille, de bons repas, de la chaleur humaine, etc.», vous devrez dire que, malheureusement, il existe de nombreuses personnes pour qui la réalité est bien différente. Et le plus triste, c'est que même si vos coeurs se remplissent souvent d'un grand élan de générosité à l'approche de cette fête, vous ne savez pas toujours quoi faire pour aider les plus démunis.

Vous pouvez vous impliquer dans des associations soutenues par l'Église. Elles vous offriront la possibilité de participer à leurs programmes d'entraide. Plusieurs options sont disponibles, selon ce qui vous convient le mieux : dons en argent, dons de nourriture ou de jouets, bénévolat en temps, etc.

À l'approche de cette fête, il est possible de s'impliquer partout : hôpitaux, résidences pour personnes âgées, centres d'accueil pour enfants ou personnes en difficultés, certaines écoles... la liste est longue!

Si vous avez particulièrement à coeur les besoins d'une partie spécifique de votre communauté, il ne vous reste qu'à faire quelques recherches et passer quelques coups de téléphone. Vous trouverez assurément un moyen d'aider ceux qui vous entourent.

Enfin, rappelez-vous qu'il est toujours possible de faire du bien et de rendre heureux ceux qui vous entourent. Il existe de multiples façons d'aider les plus démunis sans même passer par des organisations.

Surtout, rappelez-vous que même s'il semble impossible d'amener des changements radicaux dans une société, c'est en faisant de petits gestes que l'on amène des sourires sur les visages qui nous entourent.

Bien au-delà de la surconsommation et du matérialisme, des repas abondants, des rencontres en famille, l'esprit de la fête de Pâques consiste à amener un peu de chaleur et d'espoir dans le coeur de nos prochains.

Si l'on méditait à la vraie signification de Pâques, nous vivrions dans un monde meilleur… «Tout groupe humain prend sa richesse dans la communication, l'entraide et la solidarité visant à un but commun : l'épanouissement de chacun dans le respect des différences.» [2]

Bibliographie

1.Hugo, Victor, *Les Contemplations*, Éditions Flammarion, 2008, Paris.

2.Dolto, Françoise, *Lorsque l'enfant paraît*, tome 3, Éditions Points, 1979, Paris.

Voluntariatul și abilitățile sociale

Prof. Breazu Nadia
Colegiul Tehnic Motru

În zilele noastre, abilitățile sociale au devenit foarte importante, mai importante , uneori, decât cunoștințele de specialitate în special pentru aceia care se află la începutul carierei personale și în orice moment al carierei pentru anumite domenii în care se interacționează permanent cu oamenii sau se lucrează în echipă.

Calitățile sociale necesare ce ajută în orice domeniu:

- Abilități de comunicare
- Flexibilitate
- Abilitatea de a gestiona timpul cu succes
- Abilități de bun lider
- Creativitate
- Abilitatea de a lua decizii, de a lucra sub presiune
- Abilitatea de a lua decizii
- Adaptabilitate pentru lucrul în echipă

Voluntariatul nu mai reprezintă de multă vreme o preocupare a celor care nu mai au un job și au tot timpul la dispoziție. La ora actuală este privit nu numai ca o modalitate de a ajuta comunitatea dar și ca o cale propice de perfecționare.

A fi voluntar demonstrează inițiativă, oferă posibilitatea de a munci în echipă, dezvoltă abilități de relaționare. Pe parcursul derulării acțiunii de voluntariat te confrunți cu diverse probleme, ceea ce îți permite să îți exersezi creativitatea, abilitatea de a lua decizii. Lucrând cu diverse tipuri de persoane reprezintă o șansă de a deveni mult mai flexibil, tolerant, îți modelează capacitatea de adaptare în demersul comun al echipei de a atinge același țel. În anumite circumstanțe ai oportunitatea de a cunoaște diverse tipuri de angajatori ceea ce te poate ajuta în demersul tău de a obține un job.

-*Cunoști oameni*. Este bine cunoscută nevoia psihologică a fiecărei ființe umane la apartenența socială. Voluntariatul oferă posibilități nemăsurate de a realiza relații sociale noi și de durată prin

exersarea abilităților de comunicare. Întâlnești oameni cu personalități diferite și proveniți din medii sociale total diferite.

-*Dezvolți relații profesionale.* Voluntariatul îți poate oferi posibilitatea de a afla informații noi despre locuri de muncă, despre posibilități de perfecționare.

- *Gândirea critica.* Voluntarul este capabil gândească în mod clar și rațional, înțelege legătura logică între idei, și de a se angaja în gândire reflexivă și independentă și raționament.

-*Empatia si altruismul*. Voluntarul este capabil de a încerca să înțeleagă o altă persoană cu dificultăi și au dorința și motivația de a oferi ajutor. De asemenea, ei trebuie să înțeleagă că propriul lor răspuns emoțional poate avea un impact pozitiv sau negativ asupra altora.

-*Înțelegere interculturală*. Voluntarul este capabil să comunice în mod eficient și în mod corespunzător cu persoane de alte culturi și pentru a înțelege diferențele culturale.

- *Adaptabilitate.* Voluntarul este capabil să dobândească rapid noi cunoștințe și abilități noi de exemplu prin observarea altora și prin aplicarea imediată a ceea ce învață în practică. Voluntarul este capabil să se adapteze la evoluția cerințelor de mediu și să ia măsuri rapide atunci când este necesar.

-*Gestiunea timpului.* Voluntarul este capabil să planifice acțiunile și resursele necesare pentru a le pune în aplicare. Acestea pot stabili priorități și calendare. Ei sunt capabili să selecteze și să specifice metodele de lucru.

- *Rezolvare de problem*. Voluntarul este capabil să ofere feedback și atât accepta aceasta. Se poate uita la o problemă din perspective diferite. Încearcă să înțeleagă argumentele celeilalte părți, în scopul de a fi în măsură să dea argumente contra pentru a atinge obiectivul sau compromis.

- *Capacitatea să ia inițiativă* . Voluntarul este capabil de a lucra fără a fi spus ce să facă. Ei pot demonstra abilitățile de auto-management, capacitatea de adaptare și determinare. Oamenii care dau dovadă de inițiativă demonstreze că pot gândi pentru ei înșiși și să ia măsuri atunci când este necesar.

Acete abilități soft ale unei persoane: incredere, autenciticate, gândire pozitivă sunt imperios necesare pentru orice carieră. Predicțiile făcute de Forumul Economic Mondial arată clar faptul că posibilitatea de a demonstra competențe transversale va fi foarte benefică pe piața muncii de mâine.

In special, abilitatea de a se adapta pe o piață a forței de muncă în schimbare, de a comunica cu o gamă largă de părți interesate și de a rezolva probleme, va deveni la fel de importantă ca dobândirea de cunoștințe solide

Bibliogarfie:

1. http://federatiavolum.ro/wp-content/uploads/2018/04/Experienta-de-voluntariat-spre-angajabilitate-Ghid.pdf
2. https://blogunteer.ro/2012/01/voluntariatul-prin-ochii-unui-psihanalist/

Less known facts about volunteering

Prof. Mazăre Valentina
Școala Gimnazială Nr.1/Colegiul Economic Mangalia

We are in the XXI century and if the XX century was known as the century of speed, it seems that the times we are living now should be the times being kind to ourselves as well as others.
"The XXI century will be spiritual or will not be" said Andre Malraux, a well-known French writer. And we, Christians, know that to be kind to one another and to help each other is in the word of Scripture. But what does that mean exactly, when our daily schedule is so busy and chaotic, so much so, that it can be hard to find time to do activities for the benefit of others, to volunteer.

First, we should be aware that the first place where we should learn about helping others is within the family. Volunteering as a family is one of the best experiences that one could have because everybody is benefiting. Children learn from their parents, by taking their good example, and grown-ups also learn from children, rediscovering the enthusiasm of experiencing something new with an open mind and heart. Working together strengthens the ties within the family and creates an ideal environment, in harmony with the values and togetherness of the family. This is a bonus, good to keep in mind, because as we will later see, volunteering is not just about helping others, performing some "free" work, as it could seem at the first glance. It's more about one's desire to meet another one's needs, it's about our availability to invest our time and energy, it's about our ability to empathize with the others and our ability to be kind.

I could say, without a fear of making a mistake, that after the family, the school is the second environment where children can learn about and can be involved in volunteering actions (which is exactly what our students have done). They have offered (many times from their own resources, unfortunately) food, clothes or toys to other children like the ones from the orphanage, the ones from the Sanatorial school (due to their illnesses these kids are away from their families for most of the year), sometimes even to their own colleagues, kids from our school or kindergarten or to the elders. Our students also volunteered to clean the beach and to monitor them for stranded dolphins.
It's probably a less known fact that there are multiple benefits to the volunteers as well, by taking these charitable actions. Volunteering doesn't only help us, but it helps our family and our community. We can acquire new skills, gain new friends, as well as develop professionally.

We will analyze in more detail below, the benefits of volunteering and also the way we can contribute to having an awesome experience in the end:

1st benefit: connecting to the world

One of the best ways to make new friends is through volunteering: you get to meet lots of new people with initiative, strong values, community spirit (otherwise they would not volunteer) and common interests (you're fighting for the same cause). Even in the unlikely event that you don't get to make any new friends, there's still a gain and it's always a useful test! The fact that you need to work in a team with people that are maybe not likeminded forces you to improve your social skills, to become altruistic (the cause that you're fighting for is more important than everything else) and to learn the art of compromising and being diplomatic, skills that are hard to learn but very useful in life!

One of the best-known benefits of volunteering is the impact on the community. The volunteers are the glue that keep the community together. What many people don't realize is that volunteering is like a double edge blade, but in the positive sense – it's win-win: for both the volunteers and the cause.

2nd benefit: good for the mind and body

Your self confidence will increase when volunteering. Doing good for others and the community gives you a feeling of satisfaction and fulfillment and the teamwork creates this feeling of belonging, pride and identity! All of this helps to keep a positive outlook on life, so that you can better focus on your next objectives.

Volunteering is a great antidote for depression and anxiety. One key factor in triggering depression is social isolation. Volunteer work keeps you in permanent contact with others and helps you build a strong support system that protects you from stress and depression when you're going through some rough times.

And last, but not least, volunteering helps you stay fit, with a positive impact on your health, at any age. Studies show that people who are volunteering have a lower death rate than the ones who don't, they have fewer heart diseases and chronical pain!

Although the benefits I have mentioned above come as a great plus when considering starting to volunteer, they should be the cherry on the cake and not the cake itself. The main motivation of a true volunteer should be the honest desire to do good, to contribute to the community and to help change the world.

The true motivation is that we can "**be the change we want to see on the world**", as Mahatma Ghandi, one of the most remarkable leaders in history, wisely once said.

VOLUNTARIATUL - EXEMPLU DE MORALITATE ȘI RESPONSABILITATE

Prof.TUTUNARU MARIANA
Colegiul Tehnic Motru

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Este clar că această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat, în timpul liber.

A fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi sprijini, înseamnă să fii uman și să ai valoare pentru că aceste calități sunt de neprețuit.

Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve.

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

Un voluntar este o persoană care poartă credință în bine, speranță pentru viitor și dragoste pentru ceilalți!

Voluntarii în activitățile lor sunt conduși nu doar de nevoile lui Maslow, ci de **valorile morale**. La voluntari, există ceea ce vrem să vedem în societate, în familii și în noi înșine. La voluntari, valorile sunt întruchipate în practică și nu doar în cuvinte. Fiind alături de ei, îl putem simți, reîncărcându-ne din dorința de a trăi ca ei. Pentru creșterea și dezvoltarea omului, este necesar un exemplu de valori întrupate în viață - aceasta este principala valoare a voluntariatului.

Prin urmare, un voluntar adevărat este un exemplu de moralitate și un stil de viață sănătos, toleranță și cooperare, conștientizare și dezinteres.

Impulsul de a face voluntariat trebuie să vină din interiorul unei persoane - din propriile sale credințe și valori. Un voluntar este profund conștient și apreciază motivele, obiectivele, cursul și mijloacele de voluntariat.

Să faci totul cu drag și cât mai bine, fără să aștepți nimic în schimb; asta înseamnă să fii voluntar. Uneori mulțumirea vine din cuvinte, alteori prin gesturi, lacrimi sau zâmbete

O persoană care are obiceiul de a avea grijă de semeni, ajutându-i absolut voluntar și fără niciun beneficiu (interes propriu), singura recompensa pentru acesta, fiind doar, recunoștința și aprecierea persoanelor care au primit asistență semnificativă. În plus, voluntarii primesc cunoștințe utile, cunoștințe noi, comunicare cu oameni din diferite domenii. Dar asta nu este totul. Principalul lucru este că voluntarii au un sentiment de utilitate.

Voluntarii nu sunt doar altruiști, ci lucrează pentru a dobândi experiență, abilități și cunoștințe speciale și pentru a stabili contacte personale.Voluntariatul permite unei persoane să-și completeze viața - să se bucure, prin ceea ce face, de un sentiment al **responsabilității** civice personale.

Un voluntar va acționa întotdeauna pentru a anticipa problemele, îi va ajuta pe cei pe care nici măcar nu îi cunoaște, aceasta fiind o stare de spirit.

Un voluntar adevărat știe „pentru ce" face acest lucru: să ajute oamenii săraci, să crească copii abandonați, să-și păstreze natura, să-și dovedească puterea, să își testeze capacitățile sau pur și simplu nu este indiferent la ceea ce se întâmplă. Dar cu siguranță nu va răspunde la întrebarea „de ce face asta?" Voluntarii nu știu de ce fac toate acestea. O anumită forță îi face să meargă acolo unde sunt dificultăți, lupte constante și pericole.

Trebuie subliniat faptul că munca de voluntariat ajută la a dobândi experiență, abilități și cunoștințe speciale și pentru a stabili contacte personale. Activitatea de voluntariat este adesea calea către munca plătită, există întotdeauna oportunitatea de a arăta și de a dovedi, în cel mai bun mod experiența pe care a dobândit-o, de a încerca în diferite domenii de activitate și de a decide cu privire la alegerea drumului, spre propria carieră.

Principiul voluntarității nu neagă existența **anumitor responsabilități**. În timpul implementării activităților de voluntariat, este necesar să se țină seama de toate obligațiile pe care o persoană trebuie să le asume pentru implementarea efectivă a activităților. Aceste obligații trebuie specificate într-un acord special sau într-un contract de voluntar și, dacă este necesar, pot fi obligatorii din punct de vedere legal. Acestea includ:

-responsabilitate materială, dacă este necesară, utilizare și gestionarea resurselor materiale;

-responsabilitate profesională, dacă este necesară, implementarea strictă a cerințelor profesionale;

- responsabilitate etică, respectarea standardelor și cerințelor etice atunci când se desfășoară activități de voluntariat;

Alături de acestea, se pot cita și principii precum:

– **gratuitate** (dezinteresul) - obiectivele voluntariatului - ajutorarea celorlalți și propria lor îmbunătățire personală, morală prin furnizarea unei astfel de asistențe. Efectuarea activităților de voluntariat nu este o condiție pentru bunăstarea materială a unei persoane. Spre deosebire de angajarea principală, munca voluntară nu joacă rolul unei surse de venit necesare pentru a răspunde nevoilor umane naturale: hrană, adăpost, îmbrăcăminte etc. În ceea ce privește angajarea primară, munca voluntară trebuie să fie complementară.

– **semnificație socială** -voluntariatul trebuie să răspundă obiectivelor și nevoilor comunității locale, intereselor naționale și principiilor de dezvoltare a comunității mondiale. Semnificația socială a voluntarismului este determinată de relevanța, actualitatea și rezultatul efectiv al acestuia.

– **respect pentru individualitate** și lumea interioară a fiecărei persoane și acceptarea sa ca persoană unică;

– **asociere de oameni** îndeplinirea misiunii de bunătate și slujire pentru ceilalți;

- **oportunitate egală** pentru dezvoltarea spirituală, fizică și intelectuală pentru toți oamenii, indiferent de sex, condiție fizică, religie și situație financiară;

– **pregătirea** tinerilor , voluntariatul nu este doar o resursă pentru dezvoltarea socială, ci și o oportunitate pe care societatea o oferă cetățenilor pentru dezvoltarea lor personală, deplină. Oportunitatea de a participa la voluntariat este un serviciu pe care o societate democratică îl poate oferi cetățenilor săi.

– **implicare civică sporită** prin atragerea tinerilor în soluționarea problemelor sociale ale societății, precum și oferirea acestora posibilitatea de a-și asuma responsabilitatea la toate nivelurile;

– **buna credinta**, finalizarea obligațiilor asumate;

– **statul de drept,** Activitățile de voluntariat nu ar trebui să contravină legislației Oricât de bine intenționați sunt voluntarii, acțiunile lor ilegale nu pot fi justificate. Respectarea strictă a cerințelor legii, regulile și normele adoptate în viața comunității locale este o condiție necesară pentru implementarea oricărei activități de voluntariat.

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

Voluntariatul, în toate formele sale trebuie să fie „practicat" măcar o dată în viață, pentru că experiența voluntariatului e de departe o întâmplare de referința în viața unui om, dincolo de principii și teorii .

Acesta îți oferă oportunitatea de a-ţi pune în practică propriile proiecte, de a-i sprijini pe cei din jurul tău, de a interacţiona cu persoane cu care vei putea să dezbaţi teme de interes şi de a participa la evenimente importante. Te ajută să realizezi relaţii, conexiuni, să colecţionezi amintiri, zâmbete şi clipe memorabile, să te dezvolţi într-un mediu neconvenţional, alături de oameni energici şi creativi, să îți îmbunătăţeşti aptitudinile, să analizezi într-un mod critic lucrurile, iar realitatea capătă alt sens.

În concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat

https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie
https://ecoohotnadzor31.ru/ro/volonterstvo-chto-eto-takoe-volont-ry-kto-eto-i-chem-oni-zanimayutsya.html

ROLUL VOLUNTARIATULUI ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL ROMÂNESC

Înv. Benghea Maria Janeta,
Școala Gimnazială Nr.1, Sat Văleni

De ce voluntariat în educaţie? – o întrebare care îşi găseşte răspunsul în chiar definirea conceptului: ca acţiune cu motivaţie intrinsecă şi fără aşteptări de recompensă, de a veni în sprijinul celui care se află într-o situaţie de criză, o situaţie-problemă. În domeniul educaţiei pot fi identificate anumite crize, limite şi blocaje care intervin (generate de probleme economice sau de ordin social ce apar de-a lungul timpului) în vastul proces instructiv-educativ din şcoli şi care, în mod implicit, au rezonanţă în viaţa socială şi profesională a comunităţii de mai târziu. Rata mare a absenteismului şi abandonului şcolar, situaţii materiale precare și imposibilitatea familiei de a susţine pregătirea educaţională a copilului, lipsa unor condiţii şi dotări materiale şi tehnice moderne în unităţile şcolare, lipsa de informare şi consilire parentală, posibilităţi limitate ale comunităţilor locale de a spijini actul educaţional, de a stimula şi recompensa eforturile celor implicaţi, etc – sunt doar câteva exemple de factori/probleme care frânează succesul în educaţie.

Odată identificate aceste situaţii-problemă, putem contura şi formula şi ţintele pe care voluntariatul şi le propune: susţinerea egalităţ si şanselor educaţionale a tuturor copiilor, sprijin în educarea şi consilierea familiei, dezvoltarea instituţională a unităţilor furnizoare de educaţie, susţinerea educaţiei pe tot parcursul vieţ ii pentru o dezvoltare integrală a personalităţii individului, promovarea şi susţinerea educaţiei de tip incluziv ş.a.

Pentru a soluţiona problemele la care se raportează şi a-şi realiza scopurile fixate, voluntariatul trebuie să funcţioneze pe mai multe planuri şi să fie exersat de către toţi factorii implicaţi în educaţie, şi anume familie-şcoală-comunitate. "într-o comunitate, mediul educaţional nu se rezumă la mediul şcolar (...) mediul educaţional comunitar are posibilitatea să se cristalizeze şi să se coalizeze în procesul de educaţie continuă a cetăţenilor". Aşadar, cine sunt voluntarii şi cine sunt beneficiarii? Pentru a răspunde nevoilor şi cerinţelor educaţiei şi pentru a obţine succesul, acest demers de voluntariat trebuie să realizeze permanent schimbul de roluri astfel ca fiecare să îşi asume atât rolul de voluntar, cât şi pe cel de beneficiar. Familia şi comunitatea îşi vor asuma responsabilităţi de susţinere (ca voluntari) a educaţiei din şcoală şi sprijin în soluţionarea şi depăşirea limitelor procesului instuctiv-educativ desfăşurat aici (şcoala= beneficiar), şi, invers, şcoala(ca voluntar) trebuie să răspundă şi să susţină nevoile societăţii (beneficiar) de dezvoltare durabilă. În urma unor asemenea

interacţiuni şi forme de voluntariat exersate pe rând de actanţii principali din educaţie, rezultatele nu pot fi altele decât de un real câştig pentru toate părţile implicate.

Dacă educaţia în spiritul voluntariatului începe din familie (chiar şi în formele ei cele mai simpliste) şi este complementată apoi de demersul educativ formal din cadrul instituţiilor de învăţământ (implicit prin educaţia de tip nonformal), în mod cert va fi exersată ulterior, în cadrul comunitar al societăţii, de către adultul responsabil, capabil de acţiune şi schimbare.

În primul rând subliniem, deci, importanţa şi nevoia de implicare a familiei în traseul educaţional al copiilor, întrucât plecând dintr-un cadru familial centrat pe reuşita şcolar ă a copilului, se asigură baza pe care va interveni ulterior şcoala. S-a demonstrat prin riguroase studii de cercetare că reuşita şcolară a copilului este strâns legată de concepţia asupra educaţiei a părinţilor, aş a cum şi insuccesul copilului, care creşte într-o familie ai cărei membri nu au beneficiat de servicii educaţionale şi prin urmare nu acordă interes nici în cazul educaţiei copilului.

Şi într-un caz şi în altul, şcoala se alfă în obligaţia de a lansa părinţilor invitaţia la cooperare, la implicare în educaţie, oferind şanse egale tuturor: o bună informare, o strategie de consiliere a părinţilor inactivi iniţial, un program de sprijin alături de fundaţii sau organizaţii non-profit, şedinţe, întâlniri, ateliere de lucru în comun etc., toate acestea pot aduce alături, ca parteneri şi voluntari părinţii. Amintim aici formula celor ş apte modalităţi de implicare a părinţilor în spaţiul educaţional, elaborată de Joiyse Epstein, între care se regăseşte voluntariatul, ca manieră de implicare productivă a familiei în activităţile şcolii.

Pornind de la premisa că în cadrul familiei copilul beneficiază de primele experienţe educative – iar dacă nu este aşa, şcoala şi comunitatea trebuie să intervină ca voluntari în acţiuni de educaţie a părinţilor şi consiliere – , şcoala are, apoi, rolul de a forma la elevi spiritul de receptivitate, capacitatea de iniţiativă, angajarea responsabilă în indentificarea problemelor comunităţii şi proiectarea de direcţii de acţiune pentru soluţionarea acestora. Iar cadrele didactice, ca "facilitatori"/ "moderatori", " trebuie să manifeste foarte multă receptivitate, îngăduinţă şi să ofere mereu un răspuns la solicitările elevilor şi ale comunităţii".

Aşadar, profesorii sunt cei care conduc şi orientează actele de voluntariat ale elevilor/şcolii în comunitate şi tot ei trebuie să aducă soluţii la problemele şcolii prin atragerea de sponsori/ parteneri, demararea de proiecte educaţionale, înfiinţ area de asociaţii de părinţi, atragere de fonduri de la comunitatea locală, implicarea ONG-urilor etc. Practicând alături de cadrele didactice primele practici de sprijin, de voluntariat, elevii/tinerii vor realiza tranziţia de la şcoală la o viaţă activă socială.

Ca voluntari pentru obţinerea succesului şcolar, factorii sociali de bază – administraţia locală,instituţiile de cultură, ONG-urile, agenţii economici – pot susţine eforturile şcolii dezvoltare prin acţiuni de amenajare/dotă ri cu materiale, echipamente tehnice moderne, extinderi ale spaţiilor şcolare, finanţarea de programe after-school, înfiinţarea unor centre de recreere, cluburi de dezvoltare a abilităţilor şi talentelor copiilor. De asemenea pot fi aplicate programe de finanţ are prin atragere de fonduri, sponsorizări, prin care să fie promovată educaţia incluzivă, soluţionând o parte din problemele identificate la nivelul grupurilor vulnerabile: grupuri dezavantajate din punct de vedere material şi social, copii cu nevoi speciale de educaţie, a căror integrare în învăţământul de masă este necesară, şi de multe ori condiţionată de prezenţa şi sprijinul permanent al unei persoane specializate în acest domeniu, care să lucreze alături de profesorul de la clasă. Pentru a asigura un mediu cu condi ţii optime de formare a abilităţilor elevilor şi care să răspundă intereselor lor de dezvoltare, este necesară o implicare din partea reprezentanţilor comunităţii. De exemplu, învăţarea şi exersarea rolurilor profesionale poate fi realizată în cadrul unor activităţi la care să participe şi să împărtăşească impresii specialişti din diverse domenii de activitate: cadre din domeniul medical, ingineri, manageri de companii. O astfel de experienţă va fi un punct de referinţă în orientarea profesională a elevilor, iar activităţile extraşcolare, şi parteneriatele educaţionale, răspund cu succes acestor nevoi.

La rândul lor, elevii/tinerii îşi pot asuma rolul de voluntar în acţiuni pe care învaţă să le gestioneze pe cont propriu, pornind de la probleme pe care le vor identifica ei înşisi. De la acţiuni ce se pot iniţia chiar de la vârstele ş colarilor mici – problema mediului înconjurător care necesită ecologizare, şi până la activităţi de voluntariat mai ample, elevii/tinerii sunt antrenaţ i în veritabile exerciţii de interacţiune cu comunitatea într-un spaţiu de acţiune pe care învaţă să-l observe, să-l investigheze, pentru ca mai târziu, ca adulţi responsabili, să-l poată gestiona şi dezvolta. Un exemplu de acţiune voluntară, care dă răspuns, pe de altă parte şi provocărilor educaţiei intergeneraţionale, este sprijinul acordat de tineri generaţiilor vârstnice în a înţelege şi învăţa să utitlizeze mijlocele şi tehnologiile moderne de comunicare din prezent. Sunt vizate astfel două grupuri ţintă: tinerii, care se implică în probleme actuale ale societăţii şi vârstnicii, care sunt reintegraţi în viaţa comunităţii moderne. Astfel de exemple pot completate de numeroase alte oportunităţi pe care atât şcoala cât şi societatea trebuie să le promoveze.

Prin toate aspectele pe care le-am pus în discuţie, putem concluziona că posibilităţile de interacţiuni şi exerciţii de voluntariat în spaţiul educaţional pot fi multiple şi variate. Iar dacă aplicăm o abordare pe termen lung, având prespectiva durabilităţii, putem observa că, deşi vorbim de voluntariat – acţiune care nu urmăreşte un câştig –, beneficiile sunt multiple: o şcoală care investeşte

voluntari în societate, va beneficia în viitor de un spaţiu social mai bine dezvoltat, şi care îi va garanta condiţii mai bune de desfăşurare a actului educativ, aşa cum, o societate care este partener voluntar în educaţie, va dispune mai târziu de generaţii responsabile şi capabile de acţiune, de forţă de muncă în raport cu cerinţele şi dezvoltarea socială. Astfel, având aceeaşi ţintă – "education as a Local Public Good" – şcoala, familia ş i comunitatea acţionează, în acelaşi spaţiu de comunicare, "camera comunităţii", una în favoarea celeilalte, exersând şi aplicând practica voluntariatului.

Bibliografie:

Velea, L.S., Toderaş, N., Ionescu, M., "Participarea elevilor în şcoală şi în comunitate. Ghid pentru profesori şi elevi", TEHNE Centrul pentru Inovare şi dezvoltare în educaţie, ed. Agata, Botoşani, 2006.

Godfrey, C., Parteneriat şcoală-familie-comunitate. Ghid pentru cadrele didactice, Proiect PHARE 2004. Acces la educaţie pentru grupurile dezavantajate, Ed. Didactică şi Pedagogică, R.A., Bucureşti, 2007.

Voluntariatul – o școală altfel!

Prof. înv. primar Avram Ileana
Școala Gimn. „Al. I. Cuza" Baia Mare

„Noi, oamenii, avem puterea de a schimba lumea"

(Declarația Națiunilor Unite)

În țara noastră, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în diferite domenii. Educaţia în spiritul voluntariatului începe din familie în formele ei cele mai simpliste şi este completată apoi de toate activitățile educative formale din cadrul instituţiilor de învăţământ.

Problematica lumii contemporane impune lărgirea ariei educației în vederea integrării tinerei generații în viața socială ceea ce presupune o educație a atitudinilor și a mentalităților, a conduitei în societate, o educație care să promoveze respectul față de semeni, față de mediu, față de valorile culturale și acceptarea diversității, să promoveze toleranța, cultivând la tineri atitudini și sentimente față de cei din jur.

Într-o lume dominată de aspectul material, dominată de verbul a avea, în loc de a fi, voluntariatul este o adevarată provocare. Nu e ușor să faci ceva fără a aștepta răsplată materială sau financiară decât daca acest gen de activitate are ca rădăcini pasiunea si dăruirea, care se cultivă in sufletul fiecăruia încă de la vârste fragede, având convingerea că prima condiție pentru ca o persoană să poată fi un adevărat voluntar in viață este să fi avut un model, în familie sau în școală.

Voluntariatul în școli este un prim pas în conștientizarea tinerilor de rolul lor în societate, de importanța lor ca individ de nevoia societății de oameni ca ei.

Dacă ar fi să enumerăm beneficiile de care se bucură copilul în cadrul activităților de voluntariat, acestea ar fi:

- își creionează mai bine setul de valori după care se conduce în viaţa;
- învaţă să aprecieze lucrurile pe care le au şi le găseşte o altă utilitate;
- își setează obiective mai realiste în viaţă;
- capătă abilităţi de comunicare şi abilităţi de relaţionare socială care îi vor ajuta pe viitor, şi chiar în cariera lor profesională;
- poate descoperi în activităţile de voluntariat realizate, hobby-uri şi își poate forma orientări profesionale pe aceasta linie;
- își formează abilităţi de lider, dobândind o capacitate mai bună de a lua decizii;
- își formează prieteni noi;

- îi creşte încrederea în sine şi se simte util societăţii;

- îşi petrece timpul într-un mod plăcut, învăţând lucruri noi, în acelaşi timp.

Există de asemenea și beneficii psihologice pozitive pentru tinerii care se implică în activități de

voluntariat. Un simț al apartenenței la grupurile de voluntari, creșterea încrederii de sine și a părerii despre sine, pot fi câteva din beneficiile sănătății mintale pe care tinerii le pot obține din activitatea de voluntariat.

Încă de la grădiniţă, apoi la şcoală, în liceu, copiii şi tinerii adolescenţi trebuie îndrumaţi, educaţi în spirit civic, prin diverse acţivităţi extracuriculare, prin proiecte realizate în strânsă legătură cu ONG-urile sau cu instituțiile publice.

Cadrul didactic prin însăşi exemplul lui, le deschide inima, le formează deprinderi şi le educă gândirea, copiilor. Copilul/tânărul adolescent cu cât va fi lăsat să observe, să cunoască, să exploreze, şi cu cât va fi învăţat de mic că este important să îi ajuţi pe alţii, să te implici în activităţi de pe urma cărora să nu te aştepţi neapărat să obţii beneficii materiale, cu atât el va tinde sa introducă idea şi dorinţa de voluntariat in viata lui.

Vizitele la centre de copii sau de bătrâni din preajma marilor sărbători și nu numai, spectacole caritabile organizate la nivelul clasei/ școlii, târguri caritabile cu vânzare de produse hand-made-uri realizate de beneficiari, şi alte evenimente organizate (în care se pot stânge donaţii), pot fi ocaziile potrivite pentru a-i implica pe copii/şcolari şi tineri adolescenţi, şi de a-i obişnui să se acomodeze în rolul de voluntari.

Trebuie precizat faptul că dacă se începe mai repede în instituţii şcolare să se realizeze astfel de activitati, de voluntariat, copilul/elevul/tânărul adolescent îşi va creiona un traseu mai clar în viaţă! Astfel de evenimete şi activităţi civic educative îi formează pe aceştia ca oameni.

Voluntariatul înseamnă de fapt acumularea unei experiențe profesionale într-un anumit domeniu care să te ajute să experimentezi lucruri noi, să te dezvolți și să ajuți. Responsabilitatea este principiul care stă la baza voluntariatului, un al doilea element definitoriu fiind comunicarea. Voluntariatul înseamnă mai mult decât orice definiție, investiția în propria persoană. Tu te ajuți pe tine, ceea ce este comparabil cu școala vieții. Toate situațiile care pot interveni în finalizarea proiectului de voluntariat înseamnă acumularea de experiență profesională și învățarea gestionării crizelor de orice fel.

Bibliografie:

1. Jigău M.- Consilierea carierei, Editura Sigma, Bucureşti, 2001

2. Jinga, I., Istrate, E. (coord.), Manual de pedagogie, ediţia a II-a, Editura ALL, Bucureşti, 2006
3. Salade, D., Educaţie şi personalitate, Editura Casa Culturii de Ştiinţă, Cluj-Napoca, 1995.
4. Stan, E., Profesorul între autoritate şi putere, Editura Teora, Bucureşti, 1999.
5. Tomşa G.- Consilierea şi orientarea în şcoală, Casa de Editură şi Presă Viaţa Românească, Bucureşti, 1999.

Voluntariatul – porunca dragostei creștine

Drd. Aramă Marianuc Elena

Noțiunea de voluntariat poate avea diferite înțelesuri, în funcție de modul în care privește fiecare om viața, în general. În România, Legea nr. 339 din 17 iulie 2006 dă următoarea definiție:[8] "Voluntariatul este activitatea de interes public desfășurată din proprie inițiativă de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestație materială; activitatea de interes public este activitatea desfășurată în domenii cum sunt: asistență și serviciile sociale, protecția drepturilor omului, medico-sanitar, cultural, artistic, educativ, de învățământ, științific, umanitar, religios, filantropic, sportiv, de protecție a mediului, social și comunitar și altele asemenea."

Voluntariatul însă, dincolo de implicațiile pe care le are la nivel (inter)personal, instituțional, politic și social, reprezintă o dovadă a dragostei creștine, reprezintă împlinirea poruncii dumnezeiești **"Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți"** (Mt. 22, 39). În întreaga lume, milioane de oameni se implică în fiecare an în acțiuni și programe de voluntariat. În România, voluntariatul a început să se dezvolte după 1990, când organizații internaționale au început să-și stabilească filiale în România aducând totodată cu ele experiența în lucrul cu voluntarii și coordonarea lor. În aceeași perioadă, ONG-urile românești încep la rândul lor, timid dar neabătut, să implice voluntari locali în activitățile lor, iar în 1997 încep să apară și primele centre de voluntariat. Auzim astfel, din ce în ce mai des, vorbindu-se despre voluntariat: citim în presă despre campanii umanitare, sociale, ecologice etc. inițiate și finalizate cu succes de voluntari dedicați. Declararea de către ONU a anului 2001 drept anul internațional al voluntariatului, apoi declararea anului 2011 ca anul european al voluntariatului a atras după sine numeroase inițiative și în România care au conturat cu adevărat mișcarea de voluntariat: tot mai multe organizații care implică voluntari într-un mod organizat, noi centre de voluntariat în țară, tot mai mulți voluntari doritori, mai ales printre tineri, și actiuni vizibile de voluntariat, o mai bună reflectare în presă, sărbătorirea Zilei Internaționale a Voluntarilor – 5 decembrie, cursuri de instruire pentru voluntarii și coordonatorii lor, conferințe, consultări publicatii de specialitate, site-uri și bloguri dedicate voluntarilor și găsirii unor oportunități de voluntariat, șamd.

[8] http://www.cdep.ro/pls/legis/legis_pck.htp_act_text?idt=74382

Existența unui cadru legislativ prin care activitatea de voluntariat este reglementată reprezintă un câștig pentru țara noastră care se află, încă, în procesul de dezvoltare și care mai are nevoie de timp, muncă și oameni dedicați și dispuși să investească onest și asumat în dezvoltarea durabilă a unei infrastructuri temeinice pe care să se poată construi caractere.

Din punct de vedere duhovnicesc însă, voluntariatul e o formă de exprimare a dragostei față de ceilalți oameni și există de la facerea lumii. Omul a fost creat de Dumnezeu cu înclinația spre tot ce e frumos și bun, spre viață în comuniune și împărtășirea bucuriei materiale și spirituale, cu cei din jurul său. Voluntariatul este de fapt un act de bunătate, de binefacere, este împlinirea noastră ca oameni, este condiția omului ce se consideră creștin. Nu te poți numi creștin fără acte de voluntariat. Cum poți face asta sau când? Oricum și oriunde. Trebuie doar să vrei să faci binele. Partea cea mai interesantă este că voluntarul nu are limită de vârstă. Ajutorul oferit de către un copil unui bătrân prin a-i aduce un pahar cu apă, a-l ajuta la treburile casnice, a-i oferi umărul ca sprijin și o îmbrățișare sinceră este un act de voluntariat asumat și responsabil pe care îl poate face orice copil față de bunici ori cunoștințe vârstnice. La fel, orice acțiune de sprijin a părinților, a fraților, a familiei în general, acțiuni făcute benevol, din dragoste și respect pentru cei din jur, pot fi numite acte de voluntariat. În raport invers, bătrânii ce își îngrijesc nepoții, și nu numai, le oferă timp pentru a le citi povești ori întâmplări din trecutul lor, cu concluzii moral educative asupra copiilor, le oferă un sfat, o mângâiere ori le pregătesc mâncarea preferată, cum numai bunicii o pot face sunt dovezi clare de iubire. Ele nu pot fi cumpărate, nu pot fi înlocuite, ele sunt trăite și simțite prin atingerea inimii, trezirea emoțiilor. Ele ajută să ne împlinim menirea de a fi oameni, de a crește frumos, trupește și sufletește.

Nu putem fi fericiți în singurătate, nu ne simțim împliniți fără a oferi iubire. Nicolae Steinhardt a scris o carte cu un titlu simplu dar profund în esență "Dăruind vei dobândi". Ce dobândim, ar putea întreba unii oameni, atunci când faci voluntariat? Din punct de vedere material, nimic!... dar sufletește, primești enorm, mai mult decât în oricare altă activitate ce ar putea să o întreprindă un om.

Voluntariatul însemnă implicare, solidaritate dar și multă responsabilitate. Voluntariatul înseamnă să dăruiești din ce ai, dar, și din ce ești. **Voluntariatul înseamnă dragostea și empatia omului față de întreaga creație a lui Dumnezeu**. Nu ai ce și cum să pierzi prin implicarea în orice ativitate de voluntariat. Dimpotrivă. Important este să dorești să faci bine celor ce au nevoie, să analizezi campaniile făcute în massmedia, radio sau în mediul social în care trăiești zi de zi, pentru a putea răspunde doar celor cărora tu le poți fi un ajutor real. Asta

înseamnă că trebuie să te cunoști, să îți cunoști aptitudinile și abilitățile, pentru a ști cât și cum poți ajuta. Pe lângă satisfacția dată de implicarea din propria inițiativă într-un anumit proiect, într-o activitate specifică sau într-o anumită organizație ori campanie (umanitară, cu profil ecologic, de tineret etc.), mai există o varietate de beneficii și o serie de alte câștiguri, precum: cunoașterea de persoane noi, acumularea de experiență profesională precum și învățarea unor lucruri neașteptate; mai mult decât atât, cel care se implică devine parte a unei comunități și, prin ceea ce face, poate deveni chiar „erou” pentru membrii acesteia; învață să lupte pentru o cauză comună și astfel se va redefini ca persoană și va realiza că poate face diferența, iar prin experiența dobândită își va schimba perspectiva asupra multor aspecte. Astfel, voluntariatul poate fi definit și ca opțiune de dezvoltare a educaţiei şi a formării profesionale, precum şi de creştere a solidarităţii sociale.

Cu toate acestea, atunci când vorbim de voluntariat este necesar să nu ne raportăm doar la norme, criterii și alte elemente stipulate în diferite acte normative, căci atunci uităm de componenta umană - care este cea mai importantă de fapt - și riscăm să ajungem la activism social, un activism ce ne hrănește orgoliul personal și seacă izvorul dragostei creștine. Acest izvor se regăsește în atitudinea samarineanului milostiv (Lc. 10, 25-37) și va fi criteriul ultim al Judecății la care fiecare dintre noi va fi supus (Mt. 25, 31-46). Creștinul autentic este capabil de a-L vedea pe Hristos în celălalt - oricare ar fi el, indiferent de rasă, etnie, naționalitate, etc. Mai mult decât atât, creștinul vede în cel de lângă el un partener pe drumul mântuirii, căci Împărăția Cerurilor nu poate fi câștigată decât în comuniune cu ceilalți.

Din acest motiv, voluntariatul nu trebuie să rezolve probleme sociale, ci să ajute oameni, să ofere bucurie, nădejde, sprijin atât material cât și sufletesc. Părintele Arsenie Papacioc spunea că atunci când nu ai nimic material de oferit, nu te îngrijora, o mână întinsă celui în suferință, o vorbă blândă sau un sfat prietenesc la nevoie pot face minuni pentru celălalt. Astfel, orice activitate de voluntariat capătă, în Biserică, calitatea de jertfă, având direcția ascendentă a urcușului duhovnicesc spre comuniunea cu semenii în Împărăția lui Dumnezeu.

În concluzie, primele acte de voluntariat se fac în familie, când ești copil. În sânul familiei, copilul deprinde altruismul, empatia, curajul, atenția la nevoile celorlalți; învață să ofere fără a cere ceva în schimb și indiferent de atitudinea unora, el să continue să empatizeze cu cei din jur raportându-se tot timpul la Hristos. Dăruind fără a aștepta ceva în schimb înseamnă obținerea unor bogății sufletești incomensurabile și dovada certă a unui om demn și înțelept. În final deci, să medităm asemeni poetului (Demostene Botez - "Îndemn"):

"Când te duci seara la culcare,

Să-ți pui o mână sub obraz,

Să te întrebi cu-ngrijorare:

Ce-am făcut eu oare azi?"

VOLUNTARIATUL - O NECESITATE A ZILELOR NOASTRE

PROF. INV. PREȘC. MOSCAL CORINA
GRĂDINIȚA P.P.„PITICOT", ARAD

Voluntariatul reprezintă un element esențial al tuturot societăților[9]. Acesta este definit printr-o Lege a Voluntariatului inițiată în 2006, astfel: „activitate de interes public, desfășurată din proprie inițitivă de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestație materială[10]" (Art .2. Lg. 195/2001). Voluntariatul se naște în inima fiecăruia, nu în vreun statut sau organizație sau în discuții mediatizate.

Voluntariatul este o forță creativă care:

- Construiește comunități sănătoase și puternice care respectă determinarea tuturor persoanelor;
- Învață persoanele să-și exercite drepturile ca ființe umane;
- Ajută la soluționarea problemelor, sociale, culturale și celor legate de mediu;
- Prin voluntariat puteți determina o schimbare la nivelul comunității;
- Participând la voluntariat ai oportunitatea de a ieși din preocupările zilnice;
- Voluntariatul le permite colegilor să comunice, să se cunoască între ei și îi ajută să lucreze mai bine în echipă.

Cu toții avem cel puțin un lucru la care ne pricepem suficient de bine, cu toții avem o abilitate, pricepere sau un talent pe care îl putem pune în folosul unei persoane care are nevoie de ajutor, în folosul străzii, al cartierului sau al orașului în care trăim sau în folosul comunității în general. Dacă ești tânăr îți creezi comunitatea în care să îți facă plăcere să trăiești încă zeci de ani. Dacă te afli la vârsta a doua sau a treia, ai posibilitatea să nu lași să se piardă o experiență de o viață. Este o oportunitate de a-ți regăsi mândria și satisfacția de a fi util. Dacă ești copil, e distractiv să faci lucruri bune împreună cu prietenii. Îți formezi deprinderi sănătoase și ai astfel șansa să devii unadult mai responsabil.

A fi voluntar în înseamnă:

În plan social:

-Meditarea unor elevi cu probleme;

-Consiliere și informare pe diferite teme;

[9] Dărăban Maria, *Voluntariatul, o necesitate a zilelor noastre*, Editura Arlequin, nr3-4,p.46, București 2013
[10]***Art .2. Lg. 195/2001.

-Pregătirea și distribuirea unor pachete(hrană, îmbrăcăminte) pentru persoane defavorizate

În plan ecologic:

-Campanii de promovare a reciclării diferitelor materiale;

-Activități despre importanța protejării mediului în grădinițe și școli

În plan civic:

-Strângerea de semnături pentru diferite inițiative

În plan cultural:

-Organizarea de evenimente.

În calitate de voluntar beneficiezi de:

-Dreptul de a fi tratat ca fiind un coleg cu drepturi egale;

-Dreptul de a-ți fi luate în calcul preferințele personale, temperamentul, experiența de viață, studiile și experiența profesională;

-Dreptul de a participa la sesiuni de formare în domeniul în care prestezi activitatea;

Dreptul de a fi promovat în conformitate cu rezultatele avute.

Acțiunile de voluntariat derulate cu preșcolarii au fost:

- **„Cutia cu suflet" ,**și **„Coșul Iepurașului**„-acțiune de colectare de hăinuțe, jucării, alimente neperisabile eveniment organizat de către Cetatea Voluntarilor;
- „**Manifestări de Sărbătorire a Zilei Copilului**„- spectacole artistice organizate pentru preșcolari și elevi ai unor școli și grădinițe din municipiul. Recunoașterea cu diplomă de vluntariat pentru implicarea cu responsabilitate și înalt profesionalism în aceste acțiuni educative și culturale.
- „**Săptămâna îngerilor**„ particiare voluntară cu copiii la spectacolul organizat de către Inspectoratul Școlar Județean.
- **Expoziția de creație cu vânzare de obiecte.** Eveniment aflat la aVI-a ediție și a fost organizat de Grădinia P.P. „Palatul fermecat„ având ca partener Inspectoratul Școlar Județean
- **Ziua Internațională a Persoanelor Vârstnice**-program artistic de dans, cântec, poezie la Centrul de zi pentru pesoane vârstnice.Copiii au adus bucurie pe chipurile bunicilor și le- au adus in suc, prajituri și fructe. Evenimentul a susținut colaborarea dintre generații și s-a dovedit a fi foarte constructivă.
- „ **Maraton artistic pentru reabilitarea Spitalului de Boli Infecțioase copii din Arad„** eveniment organizat de Cetatea Voluntarilor din Arad și desfășurat la Cinema Arta din Arad.

- **Implicarea voluntară în evenimentul caritabil „Cofetăria Cetății**,,eveniment organizat in același scop-reabilitarea Spitalului de Boli Infecțioase copii din Arad.

În cadrul acestor acțiuni de voluntriat se pot parcurge următoarele conţinuturi: transmiterea unor informaţii despre ecologie, dobândirea unor cunoştinţe despre relaţia om-mediu, educarea unor comportamente şi conduite civilizate, îmbogăţirea vocabularului activ cu cuvinte din diferite domenii, cultivarea unor atitudini de investigare, cercetare etc.

ROLUL VOLUNTARIATULUI ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

Prof. OPREA MARINA
Grădinița "Panseluța"

MOTTO: "Voluntarii sunt singurele fiinţe de pe faţa pământului care reflectă compasiune, grijă nemasurată, răbdare şi dragostea adevărată pentru naţiune." (Erma Bombeck)

A fi cadru didactic înseamnă a implica preșcolarii, conștient și activ atât în activitățile de învățare, cât și în alte tipuride activități educative, de responsabilizare socială și de voluntariat, cu scopul creșterii încrederii acestora în capacitățile proprii și a comunicării și colaborării. În vederea asigurării unei dezvoltări socio-emoționale a copiilor, activitățile desfășurate în grădiniță trebuie să cuprindă acțiuni sau elemente care să asigure formarea și dezvoltarea la copii a abilităților de interacțiune cu adulții, cu copiii de vârste apropiate, de a accepta și respecta diversitatea, formarea comportamentelor prosociale.

Conform legii nr. 195/2001, "Voluntariatul este activitatea de interes public desfașurată din proprie inițiativă de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestație materială; activitatea de interes public este activitatea desfașurată în domenii cum sunt: asistență și serviciile sociale, protecția drepturilor omului, medico-sanitar, cultural, artistic, educativ, de învățământ, științific, umanitar, religios, filantropic, sportiv, de protecție a mediului, social și comunitar și altele asemenea."

A fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi sprijinim, înseamnă să fii uman și să ai valoare pentru că aceste calități sunt de neprețuit. Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve.

Prin intermediul voluntariatului copiii își creionează mai bine seturile de valori după care se conduc în viață, învață să aprecieze lucrurile pe care la au și să se bucure de lucrurile mărunte, își stabilesc obiective mai realiste în viață, obțin abilități de comunicare și relaționare socială care ii vor fi utile pe viitor și în cariera profesională, își formează abilități de lider, dobândind o capacitate mai bună de a lua decizii, își formează prieteni noi, socializează, își sporește încrederea în sine ți se simte util, îsi petrece timpul într-un mod cât mai plăcut învățând lucruri noi.

Împreună cu copiii și părinții am desfășurat o serie de activități de voluntariat atât la centrele de îngrijire a persoaneor în vârstă, în cadrul școlilor speciale din sector sau în diverse acțiuni

ecologice. Împreună am donat, am vizitat, am desfășurat diverse proiecte și activități, am plantat copaci, am ecologizat diverse spații cu scopul de a le forma copiilor comportamente prosociale. În calitate de cadru didactic, este recomandabil să formezi copiilor gustul pentru activități care să le facă bine din punct de vedere sufletește i de pe urma cărora să beneficieze și alții. Vizitele la centre de copii sau de bătrâni, concursuri, baluri mascate și evenimente organizate la care se pot face donații pot fi ocaziile potrivite pentru a-i implica pe adolescenți și a-i obișnui să se acomodeze în rolul de voluntari. Cu cât începe mai repede să facă astfel de activități de voluntariat, cu atât copilul își va creiona un traseu mai clar în viață. Astfel de lucruri îl formează ca om și îl pregătesc pentru viața de adult.

Pentru a participa la o activitate de voluntariat trebuie in primul rând să-ți dorești lucrul acesta. Ceea ce faci trebuie să vină din inimă și nu dintr-o constrângere sau impunere din partea cuiva. Noi, cadrele didactice avem nobila misiune de a-i forma pe copii în spiritul acestor valori umane care să le permită o bună integrare în societate.

Organizarea unor activități extrașcolare prin care preșcolarii să contribuie, după puterile lor, la creșterea calității vieții în comunitatea în care trăiesc, are nenumărate avantaje din punctul de vedere al educației pe care o face grădinița. Acestea sunt: împletirea teoriei cu practica, preșcolarii constatând că ceea ce învață la grădiniță poate fi aplicat în cadrul unei acțiuni concrete; acțiunile dezvoltă la copii responsabilitatea și sensibilitatea față de semenii lor; se creează legături la nivelul comunității; se stimulează gândirea critică; se educă percepția multiculturalității; se dezvoltă stima de sine și devotamentul pentru ideile civice.

Copiii, de cele mai multe ori sunt considerați prea mici pentru a-și asuma responsabilități, dar, dacă li se oferă ocazia, ei pot deveni chiar un model pentru cei mari, ca vârstă sau ca statut în comunitate. Aceştia sunt creativi, activi, optimişti, visători şi manifestă un entuziasm molipsitor, care poate antrena alți membri ai comunității în procesul de schimbare.

Prin acţiunile de voluntariat desfăşurate la această vârstă creşte încrederea în sine, simţindu-se folositor pentru cei din jur. Ceea ce este cel mai important este că va învaţa de mic să îi ajute pe cei care au nevoie de sprijin, fără a aştepta în schimb beneficii materiale, mulţumirea sufletească fiind infinit mai mare decat orice recompense pe care le-ar primi.

Voluntariatul te învaţă că a dărui înseamnă să fii OM. La urma urmei, ce înseamnă omenia, dacă nu încercăm să fim alături de oamenii care au nevoie de noi, dacă nu ne străduim să aducem zâmbetul pe chipul unor copii cu dizabilităţi, să încercăm să-i facem să se simtă cât mai normali şi să-i ajutăm să capete încredere în sine? Omenia înseamnă bunătate şi generozitate.

Voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere. În concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat.

BIBLIOGRAFIE:

- Legea nr. 195/2001 – Legea voluntariatului, Monitorul Oficial nr. 206 din 24 aprilie 2001, art.2;
- www.voluntariat.ro
- E. Rădulescu, A. Tîrcă- Educația civică prin activități extrașcolare cu caracter interdisciplinar; Editura Educația 2000, București, 2004

IMPORTANȚA VOLUNTARIATULUI IN EDUCAȚIE

Informatician, ing. Moisă Florinel,
Scoala Gimnazială "Duiliu Zamfirescu" Focșani

În epoca modernă, voluntariatul a devenit un element important al tuturor societăților. Celebra declarație a Națiunilor Unite "Noi oamenii avem puterea de a schimba lumea", s-a transformat în acțiuni concrete ale voluntarilor la nivel global.

Serviciile de voluntariat s-au răspândit în întreaga lume. Între anii 1920 și 1930, voluntariatul a fost privit ca o "modalitate de a forma prietenii între tineri din țări diferite".

In Franța, statutul voluntariatului s-a schimbat, în sensul că acum are o bază legală, presupunând semnarea unui contract chiar dacă munca voluntară nu se plătește. Președintele Jacques Chirac a hotărât constituirea unui așa-numit "Civil Service"(Serviciu Civil), unde fiecare tânăr francez să lucreze un an ca voluntar, la o organizație pentru bunăstarea comunității.

În Austria, guvernul încurajează firmele pentru a sponsoriza acțiunile voluntare, integrează acțiunile de voluntariat în sistemul educațional, recrutează și plasează voluntari în organizații.

După 1990, în majoritatea țărilor există o creștere a numărului organizațiilor non-guvernamentale și a voluntarilor. Oportunitățile de a practica munca voluntară au crescut, au fost dezvoltate programe pentru tineri, care să vizeze activități de voluntariat, programe de training pentru voluntari, atât în Germania, cât și în Austria, Spania sau Olanda. În ceea ce privește vârsta celor care fac voluntariat, se observă că numărul tinerilor este ridicat, pe când al celor în vârstă este relativ scăzut. Olanda este singura țară unde bătrânii se implică în activitățile de voluntariat, aceștia fiind cei care petrec cel mai mult timp participând la desfășurarea acțiunilor voluntare. Societatea civilă olandeză a fost întotdeauna considerată "o piatră de temelie" pentru voluntariat și așa o să și rămână pentru că a dat dovadă de solidaritate față de semeni, persoanele în vârstă oferindu-ne un exemplu clar în acest sens.

Voluntariatul a fost adus in Romania de organizatiile neguvernamentale (ONG) care, prin definitia lor, realizeaza actiuni caritabile si de ajutorare a unor categorii de persoane, sau în sprijinul unor actiuni. ONG-urile lucrează cu voluntari, deoarece resursele nu le permit angajarea unui număr mare de oameni.

Dar, lumea contemporană evoluează permanent spre formule de democraţie participativă şi se dezvoltă socio-economic într-un ritm alert. Acest context este provocator şi generator de probleme complexe. Ca atare, şcoala se află sub asaltul multiplelor iniţiative de tip educaţii noi care încearcă să

pătrundă din zona nonformală/ informală, prin cooptarea principalilor actori ai procesului de educaţie, în activităţi comunitare dincolo de curriculum formal și mai ales în epoca modernă, voluntariatul a devenit un element important al tuturor societăților.

Diferite iniţiative europene sau ale ONU, propun şcolilor participarea în proiecte, dincolo de curriculum formal şi mai ales, dincolo de spaţiul tradiţional al clasei. Astfel, sunt iniţiate transferuri multiple între achiziţiile provenite din educaţia formală şi acelea din educaţia nonformală / informală .

Asta se întâmplă în voluntariat și de aici spunem că voluntariatul aduce plus valoare, concretizat prin numarul si calitatea competențelor dobândite informal și nu potrivit unei programe didactice, uneori cu tentă doctrinară .

Astfel important, este ca pe de o parte rolurile clasice ale profesorilor şi elevilor tind să se modifice prin participarea la diferite activitați non-formale, iar pe de altă parte, cultura spaţiului educaţiei formale se schimbă: voluntarii sunt implicaţi în activităţi semnificative în afara clasei, profesorii şi elevii învaţă / potenţează învăţarea din lumea reală, în care pot face diferenţele. În acest sens, obiectul învăţării se modifică şi conferă dinamism achiziţiilor cognitive, comportamentiste şi atitudinale subliniind astfel, o alta valoare a voluntariatului.

De ce este important voluntariatul în educație?

- pentru că se modifică statutul profesorului, care evoluează spre roluri de facilitator, de mediator al învăţării nonformale / informale. Profesorul însuşi îşi adânceşte înţelegerea asupra propriei sale învăţări şi deveniri prin intermediul activităţilor de educaţie nonformală / informală;
- pentru că elevii sunt stimulaţi să fie implicaţi în activitatea comunităţii locale, învăţând roluri sociale în mod direct;
- pentru că se dezvoltă un comportament acţional: înţelegere profundă (care permite luarea de poziţie şi acţiune), implicare (motivaţia de a participa în viaţa comunităţii), viziunea (abilitatea de a merge dincolo de graniţele deja explorate şi de a gândi creativ), experienţa (elevii îşi construiesc un know-how despre managementul schimbării);
- pentru că învăţarea capătă context şi substanţă, devine atractivă, agreabilă, pe alocuri chiar amuzantă. Este stimulată astfel motivaţia elevilor. Se dezvoltă o spirală motivaţională care construieşte cogniţia (observare, explorare, investigaţie), reflexivitatea (autoevaluare, deschidere, schimbul de roluri) şi sensibilitatea (stima de sine, expresivitatea).

Pe de alta parte, voluntariatul în şcoli este, pe lângă faptul altruist în sine, o activitate de pe urma căreia, adolescenţii au multe lucruri de învăţat: noi abilităţi, noi contacte, experienţă într-un anumit domeniu. Este soluţia pentru o dezvoltare complexă a adolescentului, un prim pas în conştientizarea tinerilor de rolul lor în societate, de importanţa lor ca individ, de nevoia societăţii de oameni ca el.

Voluntariatul reprezintă o modalitate prin care pot fi întărite şi susţinute valorile legate de comunitate, de serviciul adus aproapelui, de ataşamentul faţă de celălalt, acesta fiind un deziderat internațional.

Din perspectiva educativ-valorică, voluntariatul are extraordinare valenţe educative, fiind o formă de învăţare prin acţiune practică pentru că vorbim despre o învăţare deductivă, care porneşte de la exemple particulare pe care apoi le translatează în norme generale sau în concepte teoretice.

Voluntariatul este o metodă potrivită de a învăţa. Nefiind un proces rigid şi formalizat, voluntariatul are farmecul flexibilităţii şi al alegerii libere a voluntarului cu privire la majoritatea caracteristicilor activităţii sale, ceea ce îl face atractiv, învăţarea fiind un efect al implicării şi nu un scop în sine al acesteia. De aceea de foarte multe ori voluntariatul a devenit modul în care tinerii fac cunoştinţă în modul cel mai concret cu putinţă cu viitoarea lor meserie. Fără a dori să împietăm sistemul formal de învăţământ, trebuie să recunoaştem că de multe ori îi lipseşte latura practică, aplicată a învăţării, latură pe care mulţi tineri aleg să o experimenteze prin implicarea în activităţi de voluntariat.

Valoarea voluntariatului își găsește locul și în acțiuni care se promovează și educaţia incluzivă, soluţionând o parte din problemele identificate la nivelul grupurilor vulnerabile: grupuri dezavantajate din punct de vedere material şi social, copii cu nevoi speciale de educaţie, a căror integrare în învăţământul de masă este necesară şi de multe ori condiţionată de prezenţa şi sprijinul permanent al unei persoane specializate în acest domeniu, care să lucreze alături de profesorul de la clasă . O astfel de experienţă va fi un punct de referinţă în educarea formala sau non formală în orientarea profesională a elevilor, iar activităţile extraşcolare şi parteneriatele educaţionale, răspund cu succes acestor nevoi întărind valoarea actiunilor de voluntariat.

Privită din perspectiva educaţiei, practica și valoarea voluntariatului este raportată la interacţiunea factorilor principali ai educaţiei: familia, şcoala, societatea. Interdependenţa acestora, descrie un exerciţiu de sprijin reciproc, în care rolurile de voluntar şi beneficiar sunt pe rând asumate de fiecare dintre ei. O comunitate care susţine dezvoltarea actului educativ din şcoală, va beneficia ulterior de generaţii de profesionişti, de actori sociali implicaţi, activi şi capabili de schimbare.

Volutariatul și educația tinerilor

Octavia Modan
Liceul Tehnologic, DANUBIUS, Corabia

Voluntariatul este activitatea prin care un om desfășoară diferite activități fără a fi remunerat sau condiționat.

A fi voluntar înseamnă a vrea să fii voluntar și numai atunci când totul va veni din firea, din trăirea ta vei putea să le fii de folos celor care c au nevoie de ajutorul tău.

Emile Zola spunea că,, puterea stă în muncă, curaj, credință".

Iubirea de aproapele, cultul datoriei, al onoarei, respectul de sine, toleranța, mila pentru cei slabi, dreptatea pentru toți, comportarea civilizată, cuvântul simplu și calm întruchipează imaginea unui om de un înalt ideal care-i va ajuta pe ceilalți să depășească grelele încercări.

Valoarea lucrurilor va susține întotdeauna la înălțimea marilor datorii și a sacrificiilor necesare tot ceea ce este frumos. Gândirea conduce spiritul și prin spirit trăiește gândirea. Experiențele trecute sunt educatori pentru experiențele viitoare. Actele de voluntariat sunt principala treaptă a dovedirii apartenenței la specia umană. Efectuând activități în ajutorul celor nevoiași te supui legilor omenești, îți îmbogățești viața spirituală trecând prin activități variate ce duc la supraviețuirea armonioasă a omenirii.

Asistăm astăzi la o catastrofă mondială, o criză pandemică generată de un virus care a devenit inamicul vieții, al existenței umane. Numai prin dăruire , prin iubire, prin întrajutorare și prin toleranță specia umană va putea să învingă natura.,, Poporul puternic este cel care lucrează, care gândește și numai munca dă curajul și credința". E. Zola

Descoperirea frumosului din noi, trebuie să fie condiționată de dorința de a crea atitudini optimiste de viață, transmițând celorlalți dorința de a participa ca factori civilizatori ai lumii.

Educația unui popor nu se poate realiza fără dezvoltarea atitudinii de voluntariat. Autoperfecționarea intelectuală va fi susținută, întotdeauna de autoperfecționarea spirituală.

Educația pentru familie, pentru un stil de viață civilizat, dragostea pentru semeni, pornită din celula societății, familia, toate sădesc dorința de a ști, de a cunoaște, de a înțelege oamenii, viața, natura.

Totul sub legea dreptății, a cinstei , a dragostei pentru oameni.

A arăta toleranță, compasiune, empatie față de semenii tăi este o datorie elementară, o dibăcie a sufletului. Omul educat întotdeauna manifestă sensibilitate, politețe , empatie.

Dăruirea unui zâmbet nu costă nimic ,, dar îți dă în schimb acea bogăție sufletească pe care nu o are nimeni și o cunoaștere de sine ce presupune antrenarea resurselor cognitive, afective, active care se materializează în interacțiunea cu alții.

Lucian Blaga cânta bucuria, înțelepciune, iubirea la toate vârstele existenței umane:

,, Copilul râde.

Înțelepciune și iubirea mea e jocul!

Tânărul cântă:

Jocul și-nțelepciunea mea-i iubirea!

Bătrânul tace:

Iubirea și jocul meu e-nțelepciune!”

A dărui înseamnă bucurie, a dărui înseamnă viață, sănătate pentru că ,, sănătatea întrece atât de mult toate bucuriile anterioare încât, într-adevăr un cerșetor sănătos este mai fericit decât un rege bolnav.”Schopenhauer

Voluntariatul nu este o cerință, o impunere a unor norme morale, ci o nevoie a dezvoltării propriei spiritualități pentru că așa cum spunea Mihai Eminescu:,, Oamenii se împart în două. Unii caută și nu găsesc, alții găsesc și nu-s mulțumiți”.

Singura împlinire de sine este dăruirea, liniștea și toleranța.

Le volontariat, utile et source des bienfaits

Prof. Ioana-Cristina Urcan
Collège Technique « Victor Ungureanu », Câmpia Turzii

Le concept de volontariat s'est affranchi de la simple notion de charité et contribue aujourd'hui à sensibiliser les citoyens, à contribuer de façon collective au développement. Le volontariat a été salué comme un puissant levier de démocratisation et de constitution d'une société civile avertie, voire comme un contre-pouvoir à l'intervention de l'Etat. Faciliter l'action des volontaires et du volontariat est une façon efficace de promouvoir la bonne gouvernance. Cela responsabilise les citoyens et rend les politiques gouvernementales, surtout les politiques locales, plus transparentes et plus susceptibles de faire l'objet de critiques de la part des citoyens. Dans plusieurs pays, le volontariat a véritablement été intégré dans la politique gouvernementale, son intérêt économique ne devant pas être occulté puisque le travail réalisé par les volontaires est de 2 à 8 fois plus rentable que le travail rémunéré.

Si le volontariat et les volontaires ne sont pas assez reconnus, le monde politique serait bien inspiré de s'y intéresser de plus près. Car le volontariat joue plusieurs rôles dans la société et il est source de nombreux bienfaits.

Des volontaires accompagnent les personnes qui en ont besoin dans leurs démarches administratives ou médicales, ou encore auprès de l'école de leurs enfants, etc. Ce sont les services sociaux ou d'autres associations qui font appel à cette association pour accompagner les personnes dans leur parcours vers le plein accès aux droits humains : aller au CPAS, à la mutuelle, à un rendez-vous médical, à l'administration communale.

Le volontariat peut prendre d'innombrables formes. Il peut s'exercer dans une multitude de secteurs : la santé, le sport, la jeunesse, la culture, l'environnement. Il s'adresse à une grande diversité de publics : enfants, adolescents, adultes, personnes âgées. Les possibilités sont infinies ou presque. Certains volontariats demandent beaucoup de temps et semblent réservés aux personnes sans activité professionnelle, d'autres ne requièrent que quelques heures par mois. Et puis, au-delà du volontariat à proprement parler, qui prend place au sein d'une institution ou d'une association, il est possible de donner de son temps de façon informelle, pour son entourage ou son voisinage.

Le volontariat permet de rompre l'isolement, de créer des liens sociaux, de se rendre utile aux autres, de mettre en œuvre ses convictions. La personne se sent valorisée. Elle peut aussi compter sur le soutien du réseau auquel elle appartient. Cela participe au sentiment d'être en bonne santé. La santé représente bien plus qu'être en forme physiquement. La qualité de vie en fait partie intégrante tout

comme la recherche de sens, la participation à la société. C'est bien connu (et désormais scientifiquement prouvé) : l'altruisme fait du bien à la santé mentale autant que physique. Il donne du sens à la vie. Que l'on ait un emploi insatisfaisant ou pas d'emploi du tout, devenir volontaire permet de combler ce vide de sens, de s'insérer dans un tissu social fondé sur des valeurs positives. Pour les personnes en situation de « décrochage » ou de « désaffiliation sociale », le travail volontaire permet d'acquérir ou de retrouver des compétences, des savoir-faire, des attitudes sociales. Par le volontariat, toute personne peut en principe prendre part à la vie sociale en se joignant à une initiative existante ou en créant un nouveau projet

Quant aux bienfaits, ils sont tels que le nombre de bénévoles est considéré comme un indice de la bonne santé d'une société. Car en quoi consiste donc la santé d'une société sinon en son degré de cohésion sociale (liens et coopération entre les personnes, sentiment d'interdépendance) et dans le bien-être de ses membres (développement des ressources personnelles mises au service de la collectivité, relations harmonieuses avec les autres et avec la nature, estime de soi, sentiment d'appartenance…) ?

On aurait tendance à l'oublier à cause de l'absence de salaire, mais le volontariat représente un poids économique non négligeable ! C'est une « force de travail » considérable qui rend de nombreux services à la société dans les secteurs de la santé, de l'éducation, de l'aide sociale, de la culture, du sport.

Il est hautement probable qu'un volontariat vous corresponde et vous plaise ! Il reste seulement à découvrir lequel. Dans tous les cas, parlons-en et intéressons-nous à ce maillage social, utile et source de bien-être ! Et on peut conclure que le volontariat n'est pas seulement une source d'enrichissement pour la vie en société, il l'est aussi pour la santé et le bien-être de ceux qui s'y engagent.

Bibliographie :

1. https://vivre-ensemble.be/Volontariat-utile-et-bienfaisant
2. https://www.enmarche.be/opinions/editos/le-volontariat-utile-et-source-de-bien-etre.htm

Iubirea față de aproapele nostru

Profesor de Religie Ortodoxă: Filimon Gheorghe Daniel

Îndemnul Mântuitorului Iisus Hristos „să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți" (Mt.22,39) face ca fiecare persoană din creștinism să practice și voluntariatul ca formă de îndeplinire a celor cerute de Însuși Dumnezeu și de a aduce bucurie semenilor.

Creștinii manifestă forma de voluntariat din vechi timpuri, prin facerea de bine, arătându-și modalitatea practică de a cultiva o viață curată, plină de bunătate, desăvârșită și cu o iubire sinceră către orice categorie socială aflată în impas, punându-și timpul la dispoziție, energia și talentul în mod liber, fără a cere vreo formă de plată, din prisma iubirii lui Dumnezeu.

Voluntariatul se face pentru a-i sluji și a-i ajuta pe ceilalți deoarece omul este făcut de Dumnezeu pentru a ieși din sine spre întâlnirea cu celălalt și astfel de a se apropia de divin, și nu după cum găsim în unele logici strâmte care spune că omul are înclinația de a se ocupa doar de lucrurile care-l servesc doar pe el însuși și individualitatea sa.

Rolul Bisericii este de a învăța și de a-i îndruma pe creștini să practice filantropia și caritatea iar beneficiul principal al voluntarului fiind cel de a arăta bunătatea pe care și-a însușit-o din educația familială dar și prin educația religioasă.

De obicei cei implicați în viața cultului religios sunt și cei care promovează activitățile de voluntariat organizate de comunitatea parohială dar și de alte entități, așa arătând milă trupească și sufletească, dezvoltând abilitățile de creștin practicant, abilitățile intelectuale și instinctele sociale.

Mulți dintre cei implicați în faptele voluntare au înțeles cuvintele Mântuitorului care a zis: „Flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit; gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine. Atunci drepții Îi vor răspunde, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând și Te-am hrănit? Sau însetat și Ți-am dat să bei? Sau când Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat? Sau când Te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la Tine? Iar Împăratul, răspunzând, va zice către ei: Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut" (Matei 25, 31-46).

În cadrul unei comunități religioase, preotul este cel care cunoaște în profunzime problemele tuturor categoriilor de vîrstă, de sex, de etnie. De aceea el este și cel care întreprinde anumite activități de voluntariat în care implică pe cei din parohie care și doresc dar și dețin anumite îndeletniciri și

cunoștințe pentru respectiva problemă. Fondurile pe care le strânge Biserica pentru nevoile strigente sunt apoi implementate în proiecte de voluntariat care pot fi susținute pentru o perioadă scurtă sau lungă de timp.

Voluntarii pot fi încadrați în diverse activități, programe și servicii cum ar fi instruiri și formări, organizarea de campanii și evenimente, ajutorarea sărmanilor prin activități de caritate, întrajutorarea familiilor cu mulți copii, îngrijirea copiilor și bătrânilor, sprijin oferit mamelor care suferă de violență conjugală, educație pentru sănătate, organizarea de tabere (inclusiv la biserici și mănăstiri), distribuire de literatură pentru toate vârstele, construirea de locuințe, protejarea mediului înconjurător, ajutor în cazul unor calamități naturale, reintegrarea foștilor condamnați, narcoticilor și alcoolicilor, și alte activități care vin în sprijinul celor care au o nevoie reală de a ne arăta iubirea față de ei.

Beneficiile aduse de voluntariat sunt numeroase, ele schimbă în bine oamenii, asigură o dezvoltare personală, cultivă valorile morale, cultivă valorile umane, cultivă dragostea și sentimentele comunitare, construiește relații de prietenii, ajută din punct de vedere spiritual și material, cultivă toleranța și iubirea de oameni, reduce agresivitatea, înfăptuiește binele și îi ajută pe cei aflați în dificultate și pe cei defavorizați, aduce cu sine sentimentul de împlinire, oferă oportunități de implicare în viața misionară a bisericii și nu în ultimul rând aduce o schimbare în bine în societate.

Așadar se aduce bucurie și o rază de lumină plină de speranță prin proiectele de voluntariat atât celor ajutați cât și celor care sunt implicați.

Efortul voluntar și faptele milei creștine, făcute cu o conștiință curată, din punct de vedere religios au o răsplată veșnică, aducând o bucurie lăuntrică. De aceea uneori răsplata nu întârzie, ci mulți mărturisesc că nu s-au simțit niciodată mai împliniți sufletește și chiar au simțit plata lui Dumnezeu asupra lor. Intrând în contact cu diverse probleme, de cele mai multe ori te pui în locul celui care are nevoie de ajutor, iar împlinirea necesității aduce bucurie nemărginită în suflet.

Dumnezeu ne vrea buni iar noi putem oferi bunătatea care răsare din sufletul nostru, de aceea e bine să urmăm îndemnul de a iubi pe aproapele nostru ca pe noi înșine, astfel împărtășindu-ne de rezultatul unei bucurii colective.

Voluntariatul -o oportunitate de dezvoltare personală

Prof.înv.preșc.Mîndrean Daniela
GPP„Maria"Lechința

Voluntariatul este una dintre sursele în care iți poți dezvolta abilitățile conversaționale, poți cunoaște oameni noi și, în plus, poți participa la diferite evenimente care te vor ajuta să îți îmbogățești cultura generală.

Deși nu este un job plătit, voluntariatul îți aduce numeroase beneficii și poți mereu să găsești o acțiune în care să te implici, întrucât voluntari se caută mereu în toate domeniile posibile.
Grație implicării tale în diverse proiecte și activități împreună cu alți voluntari te vei confrunta cu situații și probleme care te vor ajuta să dobândești noi abilități. În plus, vei învăța cum să reacționezi când ești pus în fața unor întîmplări mai puțin obișnuite.

Dezvoltarea personală prin voluntariat include activități și experiențe prin intermediul cărora îți vei îmbunătăți calitatea vieții și vei contribui într-o mică sau mare măsură la schimbarea vieții altor persoane, prin implicarea ta în proiectele desfășurate.

Prin intermediul voluntariatului vei învăța tehnici de negociere, de cooperare și vei învăța să îți asumi responsabilități, să gestionezi conflicte și să lucrezi contra timp. In plus, voluntariatul te învață ce înseamnă munca în echipă și comunicarea interculturală.

Întrucât vei intra în permanență în contact cu oameni din diverse medii sociale, vei reuși să te adaptezi și să dezvolți noi atitudini față de cei din jur, dar și față de mediul înconjurător. Implicarea într-un program de voluntariat te poate ajuta să te descoperi pe tine, să tinzi către idealuri, să te dedici şi să progresezi. Pare că sunt motive luate dintr-o carte de dezvoltare personală, însă există temeiuri sigure care să demonstreze aceste fapte. Spun din experienţa unei persoane timide, care, intrată în febra voluntariatului a ajuns să iasă din zona de confort şi să încerce să experimenteze. Experimentând, ajungi să te construieşti în cel mai frumos mod! Voluntariatul, în toate formele sale trebuie să fie „practicat" măcar o dată în viaţă. De ce spun asta? Pentru că experienţa voluntariatului e de departe o întâmplare de care îţi vei aminti cu drag mulţi ani de aici înainte. Te bucuri de oportunitatea de a-ţi pune în practică propriile proiecte, ai ocazia de a-i sprijini pe cei din jurul tău, interacţionezi cu persoane cu care vei putea să dezbaţi teme de interes şi participi la evenimente importante. În plus, îţi creezi relaţii, conexiuni şi asta te va ajuta enorm. Pe lângă asta, colecţionezi amintiri, zâmbete şi clipe memorabile.

Voluntariatul, în schimb, îți oferă oportunitatea de a îmbina munca într-un proiect concret,

aplicat în comunitate, și deci de a dobândi experiența practică de care ai nevoie, cu socializarea și relaționarea cu persoane și situații deosebit de diverse. Experiențele de lucru și de relaționare pe care le vei trăi pe parcursul implicării tale ca voluntar se pot dovedi o excelentă sursă pentru atunci când vei fi pus în fața faptului de a-ți dovedi într-un fel sau altul valoarea, competențele, atitudinile.Cel mai mare merit al voluntariatului este pentru mine faptul că îţi oferă un scop, o direcţie şi că sădeşte în tine dorinţa de a deveni mereu mai bună, de a-ţi depăşi limitele. Voluntariaul m-a inspirat să devin o membră activă şi o forţă de schimbare pozitivă în comunitatea mea. Mai mult, m-a inspirat să am iniţiativă personală, mi-a dat curaj şi m-a ajutat să descopăr faţete ale personaliăţii mele şi abilităţi de care nu aveam habar că există. Sentimentul de realizare, de creare a ceva prin forţele proprii, pe care le dobândeşti prin implicarea în activităţi de voluntariat este pur şi simplu imposibil de egalat. Nimic nu este mai satisfăcător decât atunci când un plan sau un proiect în care te-ai implicat prinde viaţă şi are succes.Participând la acţiuni de voluntariat, un cetăţean activ este provocat să devină mai deschis spre învăţarea şi transmiterea cunoştinţelor şi a deprinderilor formate către alte persoane: astfel, va înţelege mai bine cum poate să îşi pună în aplicare propriul demers.Orice activitate proiectată, desfăşurată calitativ, din suflet şi cu pasiune, creează condiţii şi constituie un imbold pentru a iniţia şi alte activităţi, la nivel mult mai înalt şi cu mai multă implicare.Este adevărat că nu primim bani pentru voluntariat, dar aceasta nu înseamnă că voluntariatul este muncă ”pe degeaba”, pentru că voluntariatul ne oferă emoții pozitive de o intensitate majoră prin creșterea autoaprecierii, oferă sentimentul de valoare prin aportul pe care îl aducem pentru societate. Voluntariatul însă nu înseamnă doar dăruire și altruism, dar și responsabilitate și angajament. Atunci când ne asumăm conștient și cu seriozitate această activitate, voluntariatul ne ajută să creștem intelectual, să ne dezvoltăm spiritual și să investim în inteligența noastră emoțională. Voluntariatul este o manifestare necesară, firească şi oamenii îl practică fără să își dea seama atunci când hrănesc un câine abandonat, când ajută un bătrân să traverseze strada, când curăţim fântâna din mahala, sau când învăţăm copiii vecinilor să meargă cu bicicleta, sau atunci când faci un filmuleț cu telefonul mobil pentru a susține o cauză nobilă. Voluntariatul oferă oportunităţi pentru oricine inclusiv pentru cei care doresc să susţină activitățile de voluntariat prin caritate şi donaţii.Voluntariatul este o activitate prin care unii oameni simt că se pot apropia de divin. Dorința de a face voluntariat este de fapt dorința de a dărui, de a fi alături de cel ce are nevoie de tine, de a deveni un tot întreg cu această lume. Pentru ca munca voluntarului să aibă rezultate pozitive, să contribuie la dezvoltarea capacităţii organizaţionale colective, ea trebuie să se bazeze pe respect şi empatie între membrii comunităţii, iar acţiunea de voluntariat – pe un număr suficient de

voluntari proveniţi din comunităţile în care lucrează, pe menţinerea contactului cu comunităţile implicate, pe schimburi reciproce de atitudini, practici şi experienţe.

Importanța activității de voluntariat pentru educație

Prof. Mărgărit Verginica-Marinela,
Colegiul Auto "Traian Vuia" Tg-Jiu

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Este clar că această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.

Pentru a înțelege mai bine sensul cuvântului "voluntar", am încercat să aflăm care este etimologia acestuia și am descoperit că o variantă o întâlnim în latină "voluntarius", iar cealaltă în franceză "volontaire" și se referă la oameni și manifestările lor. "Voluntar" înseamnă conform explicațiilor din DEX, – "*care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere*".

Chiar daca este sau nu o moda să faci voluntariat, societatea şi generaţiile se schimbă şi din ce în ce mai mulţi tineri încep să adopte comportamente de voluntariat. Cele mai frecvente apar în timpul facultaţii, când studenţii nu mai sunt atât de centrati pe ei înşişi, ci sunt orientaţi spre nevoile celorlalţi. Cu toate acestea, înca mai avem nevoie sş "lucrşm" la o cultură a voluntariatului. În liceu,

unii tineri refuză să facă voluntariat pentru că nu vor să-şi piardă timpul degeaba, fără a fi plătiîi, în timp ce alţii fac cu drag diverse activităţi de ecologizare, se înscriu în grupurile liceului, organizeaza vizite la centre de bătrâni sau de copii.

De ce şi cum ai putea să-ţi convingi liceanul să faca voluntariat? Iată câteva motive şi soluţii:

1. Prin voluntariat îşi creionează mai bine **setul de valori** dupa care se conduce în viaţă.
2. Învaţă să **aprecieze lucrurile** pe care le au şi să se bucure chiar şi de mărunţişuri.
3. Îşi setează **obiective mai realiste** în viaţă.
4. Obţine **abilităţi de comunicare şi relaţionare sociala** care îi vor fi utile pe viitor şi în cariera profesională.
5. Într-un CV, activităţile de voluntariat sunt considerate de mulţi angajatori ca **experienţă profesionala.**
6. Poate descoperi în activităţile de voluntariat realizate**, hobby-uri** şi îşi poate forma **orientări profesionale** pe această linie.
7. Îşi formează **abilităţi de lider**, dobândeşte o capacitate mai bună de a lua decizii, ştie să facă o analiză "cost-beneficiu" sau "resurse-cerinţe" mult mai acurată.
8. Îşi formează **prieteni noi.**
9. Îi creşte **încrederea în sine** şi se simte util societăţii.
10. Îşi petrece timpul într-un mod cât se poate de plăcut, acelaşi timp **învăţând lucruri noi.** Voluntariatul, privit din această perspectivă, poate fi considerat un fel de "educaţie non-formală".

În calitate de cadru didactic, este recomandabil să formezi copiilor gustul pentru activităţi care să le facă bine din punct de vedere sufletesţe şi de pe urma cărora să beneficieze şi alţii. Vizitele la centre de copii sau de bătrani, concursuri, baluri mascate şi evenimente organizate la care se pot face donaţii pot fi ocaziile potrivite pentru a-i implica pe adolescenţi şi a-i obişnui să se acomodeze în rolul de voluntari.

Pentru un tânăr, voluntariatul s-ar putea să fie cea mai buna soluţie . Un ONG, de orice profil ar fi, îi oferă voluntarului posibilitatea de a-şi alege programul de muncă în funcţie de disponibilitate, de a participa la proiecte de mare amploare şi să ia contact cu oameni importanţi din toate domeniile . Fiecare îşi poate alege un ONG din domeniul în care îşi va dori să lucreze, astfel reuşind să ajute pe alţii dar şi pe sine în acelaşi timp.

De cele multe ori, ONG-urile sunt organizate ca o companie în miniatura . Exista un regulament de ordine interioara, departamente şi proiecte de rezolvat. Aşa că, dacă eşti voluntar nu înseamna ca esti lipsit de responsabilitate . De fapt, acesta este un lucru foarte important pe care îl poţi învăţa fiind voluntar, responsabilitatea. Înveţi să fii responsabil de faptele tale pentru că ştii ca alţi oameni depind de munca ta . Acesta este un paradox al muncii de voluntar – cu toate că nu eşti plătit sau supravegheat strict de cineva, toata lumea se staduieşte să îşi facă treaba cât mai bine, ştiind că munca ta va ajuta pe cineva .

De asemenea, poţi să ajungi şi să coordonezi un proiect important şi astfel să îţi exerciţi capacităţile de lider. Vei avea o satisfacţie extraordinara când vei vedea un proiect dus la sfârşit. Iar în bucuria sau mulţumirea oamenilor îţi vei găsi adevarata răsplata a muncii tale. O să ai ocazia să cunoști foarte mulți oameni interesanți, atât din colegii tăi dar și oameni de carieră cu care intri în contact pentru ați duce la bun sfârșit proiectul.

În plus, toate companiile vor aprecia activitatea ta de voluntar. Pentru ca vor vedea, că deși nu ai lucrat, ai avut activități care ți-au pus la încercare abilitățile. De asemenea, poți obține recomandari foarte bune de la oamenii cu care ai lucrat, ceea ce te poate ajuta în cariera ta.

Să fii voluntar este un lucru foarte important atât pentru cariera ta, dar mai ales pentru viața ta. Vei învăța lucruri care te vor ajuta în toate aspectele vieții, lucruri că munca în echipă sau responsabilitatea dar și compasiunea și răbdare în tot ceea ce faci. Așa că, chiar daca nu ești plătit în bani, lucrurile pe care le poti învața într-un ONG sunt lucruri pe care nu poți să le cumperi.

Bibliografie:

https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie
http://amelie.ro/carierista/importanta-voluntariatului

Activitățile de voluntariat-Sistemul educațional în România

Prof. Dobre Raluca Monica
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă "Sf. Vasile" Craiova

Rata mare a absenteismului şi abandonului şcolar, situaţii materiale precare ş i imposibilitatea familiei de a susţine pregătirea educaţională a copilului, lipsa unor condiţii şi dotări materiale şi tehnice moderne în unităţile şcolare, lipsa de informare şi consilire parentală, posibilităţi limitate ale comunităţilor locale de a spijini actul educaţional, de a stimula şi recompensa eforturile celor implicaţi, etc – sunt doar câteva exemple de factori/probleme care frânează succesul în educaţie. În domeniul educaţiei pot fi identificate anumite crize, limite şi blocaje care intervin (generate de probleme economice sau de ordin social ce apar de-a lungul timpului) în vastul proces instructiv-educativ din şcoli şi care, în mod implicit, au rezonanţă în viaţa socială şi profesională a comunităţii de mai târziu.

Odată identificate aceste situaţii-problemă, putem contura şi formula şi ţintele pe care voluntariatul şi le propune: susţinerea egalităţ ii şanselor educaţionale a tuturor copiilor, sprijin în educarea şi consilierea familiei, dezvoltarea instituţională a unităţilor furnizoare de educaţie, susţinerea educaţiei pe tot parcursul vieţ ii pentru o dezvoltare integrală a personalităţii individului, promovarea şi susţinerea educaţiei de tip incluziv ş.a.

Pentru a soluţiona problemele la care se raportează şi a-şi realiza scopurile fixate, voluntariatul trebuie să funcţioneze pe mai multe planuri şi să fie exersat de către toţi factorii implicaţi în educaţie, şi anume familie-şcoală-comunitate. "într-o comunitate, mediul educaţional nu se rezumă la mediul şcolar (...) mediul educaţional comunitar are posibilitatea să se cristalizeze şi să se coalizeze în procesul de educaţie continuă a cetăţenilor"[1]. Aşadar, cine sunt voluntarii şi cine sunt beneficiarii? Pentru a răspunde nevoilor şi cerinţelor educaţ iei şi pentru a obţine succesul, acest demers de voluntariat trebuie să realizeze permanent schimbul de roluri astfel ca fiecare să îşi asume atât rolul de voluntar, cât şi pe cel de beneficiar. Familia şi comunitatea îşi vor asuma responsabilităţi de susţinere (ca voluntari) a educaţiei din şcoală şi sprijin în soluţionarea şi depăşirea limitelor procesului instuctiv-educativ desfăşurat aici (şcoala= beneficiar), şi, invers, şcoala(ca voluntar) trebuie să răspundă şi să susţină nevoile societăţii (=beneficiar) de dezvoltare durabilă.În urma unor asemenea interacţiuni şi forme de voluntariat exersate pe rând de actanţii principali din educaţie, rezultatele nu pot fi altele decât de un real câştig pentru toate părţile implicate.

Dacă educaţia în spiritul voluntariatului începe din familie (chiar şi în formele ei cele mai simpliste) şi este complementată apoi de demersul educativ formal din cadrul instituţiilor de învăţământ (implicit prin educaţia de tip nonformal), în mod cert va fi exersată ulterior, în cadrul comunitar al societăţii, de către adultul responsabil, capabil de acţiune şi schimbare.

În primul rând subliniem, deci, importanţa şi nevoia de implicare a familiei în traseul educaţional al copiilor, întrucât plecând dintr-un cadru familial centrat pe reuşita şcolar ă a copilului, se asigură baza pe care va interveni ulterior şcoala. S-a demonstrat prin riguroase studii de cercetare[2]

[1] Velea, L.S., Toderaş, N., Ionescu, M., "Participarea elevilor în şcoală şi în comunitate. Ghid pentru profesori şi elevi", TEHNE Centrul pentru Inovare şi dezvoltare în educaţie, ed. Agata, Botoşani, 2006, pag. 76

[2] "(...)Based on our descriptive evidence, we assume that low-educated parents prioritize less education than high-educated parents. In this respect, there are two aspects of education: the time spent with children and the quality of this

că reuşita şcolară a copilului este strâns legată de concepţia asupra educaţiei a părinţilor, aş a cum şi insuccesul copilului, care creşte într-o familie ai cărei membri nu au beneficiat de servicii educaţionale şi prin urmare nu acordă interes nici în cazul educaţiei copilului.
Şi într-un caz şi în altul, şcoala se alfă în obligaţia de a lansa părinţilor invitaţia la cooperare, la implicare în educaţie, oferind şanse egale tuturor: o bună informare, o strategie de consiliere a părinţilor inactivi iniţial, un program de sprijin alături de fundaţii sau organizaţii non-profit, şedinţe, întâlniri, ateliere de lucru în comun etc., toate acestea pot aduce alături, ca parteneri şi voluntari părinţii. Amintim aici formula celor ş apte modalităţi de implicare a părinţilor în spaţiul educaţional, elaborată de Joiyse Epstein[3], între care se regăseşte voluntariatul, ca manieră de implicare productivă a familiei în activităţile şcolii.

Pornind de la premisa că în cadrul familiei copilul beneficiază de primele experienţe educative – iar dacă nu este aşa, şcoala şi comunitatea trebuie să intervină ca voluntari în acţiuni de educaţie a părinţilor şi consiliere – , şcoala are, apoi, rolul de a forma la elevi spiritul de receptivitate, capacitatea de iniţiativă, angajarea responsabilă în indentificarea problemelor comunităţii şi proiectarea de direcţii de acţiune pentru soluţionarea acestora. Iar cadrele didactice, ca "facilitatori"/ "moderatori", " trebuie să manifeste foarte multă receptivitate, îngăduinţă şi să ofere mereu un răspuns la solicitările elevilor şi ale comunităţii"[4].

Aşadar, profesorii sunt cei care conduc şi orientează actele de voluntariat ale elevilor/şcolii în comunitate şi tot ei trebuie să aducă soluţii la problemele şcolii prin atragerea de sponsori/ parteneri, demararea de proiecte educaţionale, înfiinţ area de asociaţii de părinţi, atragere de fonduri de la comunitatea locală, implicarea ONG-urilor etc. Practicând alături de cadrele didactice primele practici de sprijin, de voluntariat, elevii/tinerii vor realiza tranziţia de la şcoală la o viaţă activă socială.

Ca voluntari pentru obţinerea succesului şcolar, factorii sociali de bază – administraţia locală, instituţiile de cultură, ONG-urile, agenţii economici – pot susţine eforturile şcolii de dezvoltare prin acţiuni de amenajare/dotă ri cu materiale, echipamente tehnice moderne, extinderi ale spaţiilor şcolare, finanţarea de programe after-school, înfiinţarea unor centre de recreere, cluburi de dezvoltare a abilităţilor şi talentelor copiilor. De asemenea pot fi aplicate programe de finanţ are prin atragere de fonduri, sponsorizări, prin care să fie promovată educaţia incluzivă, soluţionând o parte din problemele identificate la nivelul grupurilor vulnerabile: grupuri dezavantajate din punct de vedere material şi social, copii cu nevoi speciale de educaţie, a căror integrare în învăţământul de masă este necesară, şi de multe ori condiţionată de prezenţa şi sprijinul permanent al unei persoane specializate în acest domeniu, care să lucreze alături de profesorul de la clasă. Pentru a asigura un mediu cu condi ţii optime de formare a abilităţilor elevilor şi care să răspundă intereselor lor de dezvoltare, este necesară o implicare din partea reprezentanţilor comunităţii. De exemplu, învăţarea şi exersarea rolurilor profesionale poate fi realizată în cadrul unor activităţi la care să participe şi să împărtăş ească impresii specialişti din diverse domenii de activitate: cadre din domeniul medical, ingineri, manageri de companii. O astfel de experienţă va fi un punct de referinţă în orientarea profesională a elevilor, iar activităţile extraşcolare, şi parteneriatele educaţionale, răspund cu succes acestor nevoi.

---

time." – Patacchini, E., Zenou, Y., "Intergenarational education transmission: Neighborhooh Quality and/or Parent's Involvement", Institut for the Study of Labor, Bonn, 2007, pag. 3

[3] Godfrey, C., Parteneriat şcoală-familie-comunitate. Ghid pentru cadrele didactice, Proiect PHARE 2004. Acces la educaţie pentru grupurile dezavantajate, Ed. Didactică şi Pedagogică, R.A., Bucureşti, 2007, pag. 103

[4] Velea, L.S., Toderaş, N., Ionescu, M., "Participarea elevilor în şcoală şi în comunitate. Ghid pentru profesori şi elevi", TEHNE Centrul pentru Inovare şi dezvoltare în educaţie, ed. Agata, Botoşani, 2006, pag. 49

La rândul lor, elevii/tinerii îşi pot asuma rolul de voluntar în acţiuni pe care învaţă să le gestioneze pe cont propriu, pornind de la probleme pe care le vor identifica ei înşisi. De la acţiuni ce se pot iniţia chiar de la vârstele ş colarilor mici – problema mediului înconjurător care necesită ecologizare, şi până la activităţi de voluntariat mai ample, elevii/tinerii sunt antrenaţ i în veritabile exerciţii de interacţiune cu comunitatea într-un spaţiu de acţiune pe care învaţă să-l observe, să-l investigheze, pentru ca mai tâ rziu, ca adul ţi respnsabili, să-l poată gestiona şi dezvolta. Un exemplu de acţiune voluntară, care dă răspuns, pe de altă parte ş i provocărilor educaţ iei intergeneraţionale, este sprijinul acordat de tineri generaţiilor vârstnice în a înţelege şi învăţa să utitlizeze mijlocele şi tehnologiile moderne de comunicare din prezent. Sunt vizate astfel două grupuri ţintă: tinerii, care se implică în probleme actuale ale societăţii şi vârstnicii, care sunt reintegraţi în viaţa comunităţii moderne. Astfel de exemple pot completate de numeroase alte oportunităţi pe care atât şcoala cât şi societatea trebuie să le promoveze.

Prin toate aspectele pe care le-am pus în discuţie, putem concluziona că posibilităţile de interacţiuni şi exerciţii de voluntariat în spaţiul educaţional pot fi multiple şi variate. Iar dacă aplicăm o abordare pe termen lung, având prespectiva durabilităţii, putem observa că, deşi vorbim de voluntariat – acţiune care nu urmăreşte un câştig –, beneficiile sunt multiple: o şcoală care investeşte voluntari în societate, va beneficia în viitor de un spaţiu social mai bine dezvoltat, şi care îi va garanta condiţii mai bune de desfăşurare a actului educativ, aşa cum, o societate care este partener voluntar în educaţie, va dispune mai târziu de generaţii responsabile şi capabile de acţiune, de forţă de muncă în raport cu cerinţele şi dezvoltarea socială. Astfel, avâ nd aceeaşi ţintă – "education as a Local Public Good"[5] – şcoala, familia ş i comunitatea acţionează, în acelaşi spaţiu de comunicare, "camera comunităţii"[6],una în favoarea celeilalte, exersând şi aplicând practica voluntariatului.

Bibliografie:

- Velea, L.S., Toderaş, N., Ionescu, M., "Participarea elevilor în şcoală şi în comunitate. Ghid pentru profesori şi elevi", TEHNE Centrul pentru Inovare şi dezvoltare în educaţie, ed. Agata, Botoşani, 2006
- Patacchini, E., Zenou, Y., "Intergenarational education transmission: Neighborhooh Quality and/or Parent's Involvement", Institut for the Study of Labor, Bonn, 2007
- Godfrey, C., Parteneriat şcoală-familie-comunitate. Ghid pentru cadrele didactice, Proiect PHARE 2004. Acces la educaţie pentru grupurile dezavantajate, Ed. Didactică şi Pedagogică, R.A., Bucureşti, 2007
- Benabou, R., "Working of a City: Location, Education and Production", The Quarterly Journal of Economics, vol.108, no.3(august 1993)

Importanța voluntariatului

Prof. înv. preşcolar: Ștefan Elena

Motto:"Voluntarii sunt singurele fiinţe de pe faţa pământului care reflectă compasiune, grijă nemasurată, răbdare şi dragostea adevărată pentru naţiune." (Erma Bombeck)

Întrebarea „Este necesar voluntariatul în educaţie?„ – îşi găseşte răspunsul în chiar definirea conceptului: ca acţiune cu motivaţie intrinsecă şi fără aşteptări de recompensă, de a-l susține pe cel care se află într-o situaţie de criză, o situaţie-problemă. În cadrul procesului instructiv-educativ din unitățil de învățământ pot fi identificate anumite limite,crize şi blocaje care au impact în viaţa socială şi profesională a comunităţii de mai târziu. Absenteismul şi abandonul şcolar, imposibilitatea familiei de a susţine pregătirea educaţională a copilului datorita situaţiei materiale precare, condiţii improprii desfăşurării unui act educațional de calitate, lipsa unor dotări materiale şi tehnice moderne în unităţile şcolare, etc – sunt doar câteva exemple de factori/probleme care întarzie sau împiedică succesul în educaţie. Prin identificate acestor situaţii-problemă, putem creiona şi dezvolta ţintele pe care voluntariatul le urmărește: promovarea egalităţii şanselor tuturor copiilor la un învățământ de calitate, dezvoltarea instituţională a unităţilor furnizoare de educaţie, avansarea şi susţinerea educaţiei de tip incluziv ş.a. Pentru a putea gasi soluții tuturor problemelor la care se raportează şi pentru a duce la îndeplinire scopurile fixate, voluntariatul trebuie să acționeze pe mai multe planuri şi să fie practicat de către toţi factorii implicaţi în educaţie, şi anume familie-şcoală-comunitate. Pentru a răspunde nevoilor şi cerinţelor educaţiei şi pentru a obţine succesul, acest demers de voluntariat trebuie să realizeze permanent schimbul de roluri astfel ca fiecare să îşi asume atât rolul de voluntar, cât şi pe cel de beneficiar.

Fiecare copil este diferit; acest lucru este exact ceea ce îl face să fie special. Există câteva lucruri esenţiale, comune tuturor copiilor: toţi au nevoie de dragoste, de securitate, hrană bună şi exerciţiu. Fiecare copil are nevoie să se simtă protejat şi acceptat ; are nevoie ca ceilalţi să-l placă. Fiecare micuţ simte nevoia să fie călăuzit. Toţi copiii cresc şi se dezvoltă după acelaşi model. Ceea ce diferă este ritmul personal al fiecăruia.

Pornind de la trebuinţele preşcolarilor am putea încerca o definiţie a meseriei de educatoare : dragoste pentru copii; respect faţă de interesele şi capacităţile copiilor; capacitatea de

a implica preşcolarii, conştient şi activ, în activităţile de învăţare, precum și în alte tipuri de activități educative, de responsabilizare socială și de voluntariat; încredere în capacităţile copiilor şi încurajarea lor permanentă; disponibilităţi de comunicare; afectivitate; colaborare; plăcerea de a călători în lumea basmelor şi a poveştilor; dragoste pentru poezie; plăcerea de a te mişca, de a dansa; disponibilitatea de a te juca alături şi cu copilul; capacitatea de a respecta libera opţiune a copiilor.

Profesionalismul educatoarei se manifestă în alegerea celor mai potrivite căi şi mijloace pentru a face accesibilă înţelegerea cunoştinţelor predate, priceperea de a organiza sub diferite forme activităţile propuse, capacitatea de a înţelege copilul, de a-l sprijini şi încuraja atunci când este cazul.

Pentru a asigura dezvoltarea socio-emoțională a copiilor, este necesar ca întreaga noastră activitate la grupă să cuprindă activități, acțiuni sau elemente care să asigure formarea și dezvoltarea la copii a abilităților de interacțiune cu adulții, cu copiii de vârste apropiate, de a accepta și respecta diversitatea, formarea comoportamentelor prosociale.

Responsabilizarea copilului preșcolar este o aptitudine ce trebuie învățată, iar părinții au un rol esențial în acest sens. Părinții trebuie să fie dispuși să acorde libertatea copilului pentru: a lua decizii; a demonstra că pot face un lucru; a învăța din propriile greșeli. Învățarea și însușirea responsabilității ajută la maturizarea copilului și reprezintă o poartă deschisă către succes. Responsabilitatea își are influența în multe părți din dezvoltarea copilului. Îl ajută să fie autonom, să se descurce pe propriile puteri, să nu depindă de ceilalți. Un copil responsabil câștigă încrederea celor din jur, a părinților, prietenilor și este o persoană pe care te poți baza fără ezitare. În cadrul grădiniței copiii sunt familiarizați cu regulile grupei, ce trebuie respectate și urmate cu conștiinciozitate. Astfel ei devin responsabili cu ordinea și curățenia în sala de grupă, cu îngrijirea plantelor, cu distribuirea anumitor materiale etc.

Voluntariatul este activitatea de interes public desfășurată din proprie inițiativă de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestație materială; activitatea de interes public este activitatea desfășurată în domenii cum sunt: asistență și serviciile sociale, protecția drepturilor omului, medico-sanitare, cultural, artistic, educativ, de învățământ, științific, umanitar, religios, filantropic, sportiv, de protecție a mediului, social si comunitar, și altele de tipul acesta.

Voluntariatul reprezintă un schimb reciproc avantajos între om și comunitate. Oricine dorește poate fi voluntar. Copii, tineri, adulți, persoane de vârsta a treia. Persoane cu și fără dizabilități. persoane de toate rasele și etniile. Persoane de orice sex sau orientare sexuală. Persoane implicate politic/religios sau nu. Persoane cu studii postuniversitare și persoane fără studii sau cu studii minime. Persoane cu venituri mari, medii sau mici.

Pentru a participa la o activitate de voluntariat trebuie in primul rând să-ți dorești lucrul acesta. Ceea ce faci trebuie să vină din inimă și nu dintr-o constrângere sau impunere din partea cuiva.

Noi, cadrele didactice avem nobila misiune de a-i forma pe copii în spiritul acestor valori umane care să le permită o bună integrare în societate.

Organizarea unor activități extrașcolare prin care preșcolarii să contribuie, după puterile lor, la creșterea calității vieții în comunitatea în care trăiesc, are nenumărate avantaje din punctul de vedere al educației pe care o face grădinița. Acestea sunt: împletirea teoriei cu practica, preșcolarii constatând că ceea ce învață la grădiniță poate fi aplicat în cadrul unei acțiuni concrete; acțiunile dezvoltă la copii responsabilitatea și sensibilitatea față de semenii lor; se creează legături la nivelul comunității; se stimulează gândirea critică; se educă percepția multiculturalității; se dezvoltă stima de sine și devotamentul pentru ideile civice.

Activitatea de voluntariat reprezintă corabia de salvare a societății și unealta de cioplire a propriului eu, oferind, totodată, o doză de distracție, bună-dispoziție și fericire. Fiți activi, fiți buni, deveniți voluntari!

Bibliografie:

- Velea, L.S., Toderaş, N., Ionescu, M., "Participarea elevilor în şcoală şi în comunitate. Ghid pentru profesori şi elevi", TEHNE Centrul pentru Inovare şi dezvoltare în educaţie, ed. Agata, Botoşani, 2006
- Patacchini, E., Zenou, Y., "Intergenarational education transmission: Neighborhooh Quality and/or Parent's Involvement", Institut for the Study of Labor, Bonn, 2007
- Godfrey, C., Parteneriat şcoală-familie-comunitate. Ghid pentru cadrele didactice, Proiect PHARE 2004. Acces la educaţie pentru grupurile dezavantajate, Ed. Didactică şi Pedagogică, R.A., Bucureşti, 2007

VOLUNTARIATUL, CEA MAI IMPORTANTĂ SURSĂ DE BUNĂTATE

Prof. înv. primar OCEANU NELA
Liceul Teoretic „Duiliu Zamfirescu", Odobesti , Vrancea

Semnificația voluntariatului în cultura românească începe să se schimbe. Până acum, pentru români, voluntariatul echivala cu munca patriotică, lucru ce nu era în niciun caz voluntar, fără beneficii. Nici măcar satisfacție personală nu îți aducea. Între timp, în cultura occidentală, voluntariatul avea cu totul și cu totul altă semnificație. Era o activitate pe care o făceai din proprie inițiativă, făcută în folosul altor oameni, cât și al tău ca individ pentru că îți aducea o dezvoltare atât personală, cât și profesională. Treptat, s-a ajuns ca și în România, voluntariatul să capete această accepțiune.

De-a lungul timpului, au existat multe fraze care au stat în picioare în faţa timpului tocmai datorită mesajului puternic pe care l-au avut de transmis. Să nu uităm de nemuritorul Gandhi care a rostit: „Fii schimbarea pe care vrei să o vezi în lume!".

Voluntariatul este un proces necesar de autocunoaştere şi o investiţie cu valoare mare adăugată. Experienţele pe care le acumulăm ca voluntari pot face diferenţa între succes şi eşec în carieră. De asemenea, oamenii pe care îi întâlnim făcând voluntariat sunt foarte importanţi, deoarece sunt persoane cu valori similare şi pot deveni într-un viitor apropiat clienţi, parteneri şi de ce nu, prieteni pe viaţă.

Cel mai important lucru pe care ni-l poate oferi activitatea de voluntariat este faptul că ne învață să lucrăm în echipă. Vom avea colegi cu aceleași preocupări ca ale noastre, cam de aceeași vârstă cu care ne va face plăcere să lucrăm și faom de care nu vei avea niciun sentiment de inferioritate. Se știe că la un loc de muncă, oricât de siguri pe noi și de îndrăzneți am fi, nu putem să îi punem superiorului nostru chiar orice întrebare ne trece prin cap. În schimb, aici vom avea ocazia să învățăm lucrurile din mers, alături de colegii noștri.

De asemenea, putem ajunge și să coordonăm un proiect important și astfel să ne exercităm capacitățile de lider. Vom avea o satisfacție extraordinară când vom vedea un proiect dus la bun sfârșit. Iar în bucuria sau mulțumirea oamenilor ne vom găsi adevărata răsplată a muncii noastre. O să avem ocazia să cunoaștem foarte mulți oameni interesanți, atât dintre colegii noștri, dar și oameni de carieră cu care intrăm în contact pentru a ne duce la bun sfârșit proiectul. În plus, toate

companiile vor aprecia activitatea noastră de voluntari. De asemenea, putem obține recomandări foarte bune de la oamenii cu care am lucrat, ceea ce ne poate ajuta în cariera noastră.

Voluntariatul este o activitate neplătită și are drept scop îmbogățirea spiritului civic și creșterea implicării în cadrul comunității. De regulă, o persoană care își dorește să fie voluntar va căuta locații sau asociații care are aceleași valori, militează pentru aceleași scopuri și se identifică cu ele.

Este important de știut faptul că voluntariatul este considerat și recunoscut ca experiență profesională, în baza semnării unui contract de voluntariat și poate fi un mare plus pentru angajatori, deoarece arată dorința de implicare ale candidaților și de a se afirma sau de a face o diferență la nivel de comunitate. În plus, voluntarul poate testa un nou domeniu și totodată, câștiga experiență dacă se gândește să schimbe sectorul de activitate.

Prin activitatea de voluntariat, se dobândesc competențe diverse ce pot fi valorificate în viața profesională. Astfel, înveți să comunici mai bine și să lucrezi într-un grup, să te coordonezi cu acesta, să îți gestionezi timpul mai eficient, planificare și organizare de activități, înveți structura unei organizații și elemente de identitate organizațională.

Pentru un tânăr, voluntariatul s-ar putea să fie cea mai bună soluție. Un ONG, de orice profil ar fi, îi oferă voluntarului posibilitatea de a-și alege programul de muncă în funcție de disponibilitate, de a participa la proiecte de mare amploare și să ia contact cu oameni importanți din toate domeniile. Fiecare își poate alege un ONG din domeniul în care își va dori să lucreze, astfel reușind să ajute pe alții, dar și pe sine în același timp.

De cele multe ori, ONG-urile sunt organizate ca o companie în miniatură. Daca ești voluntar nu înseamnă că ești lipsit de responsabilitate. De fapt, acesta este un lucru foarte important pe care îl putem învăța fiind voluntar, responsabilitatea. Învățăm să fim responsabili de faptele noastre pentru că știm că alți oameni depind de munca noastră. Acesta este un paradox al muncii de voluntar – cu toate că nu suntem plătiți sau supravegheați strict de cineva, toată lumea se străduiește să își facă treaba cât mai bine, știind că munca noastră va ajuta pe cineva.

„Niciodată înaine, omul nu a avut o aşa mare capacitate de a controla mediul în care trăieşte, capacitatea de a pune capăt foametei, sărăciei sau dezastrelor. Avem puterea de a fi cea mai bună generaţie pe care a cunoscut-o vreodată omenirea." (President John F. Kennedy)

Să fim voluntari este un lucru foarte important, atât pentru cariera noastră, cât și pentru viața noastră. Vom învăța lucruri care ne vor ajuta în toate aspectele vieții, lucruri ca munca în echipă sau responsabilitatea, dar și compasiunea și răbdarea în tot ceea ce facem. Chiar dacă nu suntem plătiți în bani, lucrurile pe care le putem învăța într-un ONG sunt lucruri pe care nu putem să le cumpărăm.

Probabil cel mai frumos lucru specific activității de voluntariat este faptul că simțim că putem face o diferență, putem schimba în bine anumite aspecte în viața unui om, a unui grup și în general, ne crește încrederea în sine, ne simțim mai siguri pe ceea ce putem face. În plus, devenim mai conștienți de anumite probleme sociale ale comunității și putem deveni ambasadori ai acelei cauze.

Tinerii pot deveni voluntari și se pot încadra în diferite activități de voluntariat. Voluntariatul în ONG este despre a face mai mult decât pentru propria persoană. Mult sau puțin, este deloc important. Important este să înțelegem trăirea de a sprijini o inițiativă sau un demers care ar avea un impact benefic asupra comunității locale.

În primul rând, voluntariatul ne oferă șansa de a valorifica într-un alt mod, mult mai original și dinamic, ceea ce dobândim pe parcursul timpului la școală și în activitatea noastră zilnică. De asemenea, putem fi stimulați de ideea că putem realiza ceva prin propriile forțe, doar cu noi înșine și creativitatea noastră născocită. În al doilea rând, cu toții suntem încântați de faptul că putem face un lucru bun pentru un cerc restrâns de persoane și inclusiv pentru o comunitate întreagă. Ceea ce numim noi voluntariat este o activitate complexă atât spirituală, cât și fizică prin intermediul lui dobândim anumite trăsături definitorii pentru viața noastră și oferim șanse și noi oportunități persoanelor cu nevoi sau fără. Voluntariatul ne încurajează spre o viață sufletească mai bună și ne îndeamnă spre noi încercări de actualitate.

Bibliografie:

- „Legea voluntariatului 195/2001", republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 276 din 25 aprilie 2007.
- „Ghid pentru măsurarea efectelor și impactul voluntariatului asupra organizației gazdă", Asociația VOLUM, 2016;

LE VOLONTARIAT –UNE MESURE POUR INNOVATION SOCIALE

Prof. Nița Oana
Școala Gimnazială Drăgăești-Pământeni, Mănești, județul Dâmbovița

I. Le bénévolat et le volontariat, quelle difference?

Le bénévolat et le volontariat naissent d'un même désir: l'envie de se mettre au service de la collectivité par un engagement individuel désintéressé. Pourtant, ces deux situations relèvent de deux statuts distincts qu'il convient de bien différencier.

1) Le volontariat est un engagement contractuel et exclusif pour une durée limitée;

2) Le volontaire n'est pas salarié mais il peut percevoir une indemnité tandis que le bénévole ne reçoit aucune rémunération, qu'elle soit en espèce ou en nature;

3) Les différents statuts de volontaire sont dérogatoires au code du travail;

4) Le contrat de volontariat n'implique pas de lien direct de subordination;

5) Le statut de volontaire permet également de bénéficier d'une protection sociale.

Par extension, le terme de volontariat est également parfois appliqué à des activités qui ne bénéficient pas d'un tel cadre juridique, mais qui se différencient du bénévolat par leur durée prolongée (plusieurs mois) et leur caractère organisé (une association reconnue ou agréée est souvent impliquée).

« Le volontariat est l'engagement libre et gratuit de personnes qui agissent pour d'autres ou pour l'intérêt collectif, dans une structure débordant celle de la simple entraide familiale ou amicale » (Association pour le Volontariat).

II. Les qualités d'un volontaire:

Le volontariat se distingue d'un travail rémunéré et requiert des qualités spécifiques:

- Les volontaires font preuve d'une forte motivation personnelle - Ce qui fait une grande différence pour les bénéficiaires;
- Les volontaires sont recrutés au niveau local - Ils font partie de la communauté, donc ils en connaissent les besoins et les ressources;
- Ils doivent faire preuve d'une forte solidarité - En effet, il est important qu'il entretienne une bonne relation avec l'autre partie et qu'il démontre un sentiment de communauté. Il doit se montrer disponible et se dévouer à la cause qu'il a choisie.

- Ils font preuve de respect et d'empathie – Le volontaire est capable de se mettre à la place de la partie aidée et de s'identifier à elle. Grâce à cette qualité, il est en mesure de prendre de bonnes décisions dans le cas de situations complexes, de bien comprendre les difficultés vécues et surtout de les respecter.

II. Pourquoi le volontariat?

Il y a de nombreuses raisons pour lesquelles on peut décider de faire du volontariat. Elles peuvent être d'ordre personnel, professionnel, communautaire ou social. En voici quelques-unes:

a) Pour la cause et l'engagement social

- pour exprimer l'intérêt à l'égard d'une cause;
- pour faire partie de ceux qui travaillent à améliorer les choses;
- pour aider les autres gens et participer au mieux-être de la société;
- l'action volontaire individuelle et collective renforce la cohésion sociale et la confiance et conduit ainsi à un développement durable mis en œuvre par et pour les citoyens.

b) Pour des raisons personnelles

- pour le renforcement de l'estime personnelle;
- pour connaître de nouvelles personnes;
- pour occuper trop de temps libre;
- à des fins de croissance, d'apprentissage et de satisfaction personnels;
- par besoin d'appartenance à une communauté
- pour mieux s'adapter aux changements;

c) Pour des raisons professionnelles

- pour se préparer au monde du travail;
- pour développer de nouvelles compétences et capacités,
- pour compléter son éducation ou remplir des exigences en matière de travail études;
- pour ajouter de nouvelles expériences à son CV ;
- pour exploiter un savoir professionnel;
- pour assumer de nouvelles responsabilités;
- pour étendre le réseau professionnel.

Le volontariat a fortement évolué au cours des années. Il exige de plus en plus de compétences. Il intéresse aujourd'hui toutes les catégories sociales, toutes les tranches d'âge, les femmes comme les hommes.

Le volontaire est présent dans tous les secteurs de la vie sociale, même si, médiatiquement, il est peu visible. Il est responsable d'un mouvement de jeunesse, écoute au téléphone les appels de détresse, encadre les épreuves sportives, anime une association de parents ou un centre d'alphabétisation, assiste les malades dans les hôpitaux, est actif dans un « resto du cœur » ou dans un comité de quartier, intervient au service de la Croix-Rouge, se mobilise pour nettoyer les plages salies par des nappes de pétrole, ou siège tout simplement dans le conseil d'administration d'une organisation.

Il n'est pas proportionnel au temps disponible. L'expérience le prouve: ce sont souvent les personnes les plus actives au plan professionnel qui assurent des tâches et des responsabilités bénévoles, et notamment la gestion de plus en plus complexe des associations sans but lucratif. Celles qui disposent d'un emploi s'engagent plus que la moyenne. Les chômeurs, les retraités, les femmes au foyer s'impliquent moins dans ce type d'engagement solidaire. Ce constat s'explique par des facteurs psychologiques et pratiques: inséré dans une dynamique de travail et de reconnaissance sociale, on est davantage sollicité et on a le désir d'agir.

Le volontariat donne du sens à la vie. Par son intermède, on peut avoir des relations avec d'autres personnes, défendre une cause, faire quelque chose avec un résultat concret et parfois se développer de nouvelles compétences.

Sitographie:

https://www.cairn.info/revue-pensee-plurielle-2005-1-page-35.htm#
https://www.unv.org/fr/volontariat/le-volontariat-et-les-objectifs-mondiaux
https://www.ifrc.org/fr/introduction/volontaires/quest-ce-que-le-volontariat-/
https://fr.wikipedia.org/wiki/Volontariat#En_France_2
https://www.rabq.ca/pourquoi-faire-du-benevolat.php
https://benevoles-expertise.com/5-qualites-du-parfait-benevole/

Pro voluntariat

Profesor MORA ANCA SIMONA
Liceul Teoretic Lucian Blaga

Când vorbim despre voluntariat, ne referim la activitatea desfășurată din proprie inițiativă, prin care tu, o persoană fizica îți oferi timpul, talentele și energia în sprijinul altora fără o recompensă de natură financiară. Ei bine, voluntariatul ascunde în spatele diferitelor activităţi demarate de organizaţiile nonguvernamentale trei oportunităţi unice: posibilitatea de a te dezvolta pe plan profesional, oportunitatea de a ameliora o „rană socială" şi îţi mai oferă unicul prilej de a lega prietenii ce ar putea dura o viaţă. În acest sens, ca voluntar, poți să te implici într-o varietate de proiecte în diverse domenii, precum:

Social - Te poți implica în activități cu persoane defavorizate, cu copii si tineri cu dizabilităţi intelectuale și asociate precum și persoane vârstnice aflate în dificultate, respectiv vârstnici care vor să își menţină rolul activ în comunitate, oferindu-le beneficiarilor dreptul la educaţie şi servicii sociale pentru prevenirea marginalizării.

Economic – În acest domeniu te poți implica în campanii de ecologizare a unor parcuri, păduri, trasee montane, poți derula activități legate de reciclare, poți desfășura activități ce au legătură cu protecția mediului dezvoltându-ți astfel creativitatea prin confecționarea diferitelor obiecte. Să nu uităm faptul că, munca voluntară oferă o formare profesională importantă în vederea ocupării forței de muncă și o cale de ameliorare a capacității de inserție profesională.

Civic – În acest domeniu te poți implica în campanii care au ca scop actele de caritate sau, în timp, vei putea participa la rezolvarea problemelor din localitatea ta, prin implicarea în rezolvarea problemelor din comunitate.

Cultural - În cadrul acestui tip de voluntariat, constructiv şi distractiv, vei activa în cadrul festivalurilor de film, teatru, muzică şi de artă. De asemenea, este compus si din alte câteva activităţi, precum promovarea literaturii, conservarea monumentelor, campanii de alfabetizare şi nu în ultimul rând campaniile pentru păstrarea tradiţiilor..

Sănătate - Te poți implica în campanii de promovare a sănătății, poți asigura anumite servicii. Educație- Te poți implica în activități de consultații la diferite discipline, de consiliere, poți însoți copii la activități educaționale non-formale (vizite la muzee, instituții), participarea la evenimente sportive. Pentru a înțelege mai bine sensul cuvântului "voluntar", am încercat să aflăm care este etimologia acestuia și am descoperit că, o variantă o întâlnim în latină "voluntarius", iar cealaltă în franceză "volontaire" și se referă la oameni și manifestările lor. "Voluntar" înseamnă conform explicațiilor din DEX, – *"*care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere*"*. Pot afirma, acum din propria experiență că, a fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi sprijinim. Experiența constă în faptul că am ales să particip la activități de predare-învățare cu copii bolnavi care sunt internați în Spitalul de Oncologie Cluj-Napoca. Lumea reală e deschisă și accesibilă tuturor. Daaar… Ce se întâmplă dacă aceasta devine închisă? Dacă accesul tău e limitat dintr-o dată? Dacă problemele de sănătate te împiedică să participi la activitățile normale, obișnuite unui elev? Programul unui licean presupune 6-8 ore

alocate cursurilor școlare în unitatea de învățământ, urmate de 3-4 ore de pregătire individuală acasă! Ce se întâmplă dacă tu ești în spital, petreci cele 6-8 ore la analize, tratamente și restul încerci să te odihnești și să-ți aduni putere pentru următoarea zi? Răspunsul l-am primit de la elevii pacienți la care am predat: continui lupta, te adaptezi noului mediu, încerci să depășești momentele cheie și să mergi mai departe. Nu poți învinge lupta singur, ai nevoie de sprijin din toate părțile. Medicii și asistentele sunt alături de tine permanent, unul dintre părinți e internat cu tine, dar... ? e oare destul? NU! Partea de educație nu trebuie întreruptă. Săptămânile sau lunile în care ești în spital nu sunt perioade de pauză. Trebuie să continui să studiezi, să fi conectat la informații educaționale. Nu-ți permiți să pierzi un an de școală! Cine te poate ajuta? Ajutorul, în cazul nostru, vine de la profesorii înscriși în proiectul" Voluntari pentru Educație ". Parteneriatul se desfășoară între Spitalul Oncologic din Cluj-Napoca, Inspectoratul Școlar Județean Cluj-Napoca și " Voluntari pentru Educație ". Învățători și profesori din Cluj-Napoca merg zilnic la spital și desfășoară activități didactice cu copii internați. Ținem legătura unii cu alții, anunțăm ce am făcut la fiecare întâlnire, cu fiecare elev, încercând să parcurgem întreaga programă.

Proiectul se derulează în județul nostru de patru ani dar eu particip doar din acest an școlar. Mi-a trebuit mult timp pentru a mă decide. Problema nu e dacă mă descurc cu transmiterea de informații ci cum mă voi descurca oare cerințelor acestor elevii? Voi putea trece peste emoțiile determinate de mediu (spitalul nu e un loc plăcut), de imaginea copiilor? Cei mai mulți sunt în pijamale, cu bandaje… O zi de predare începe cu vizita doamnelor profesor psihopedagog în fiecare salon. Trebuie să vadă exact care dintre copii internați poate să facă orele în acea zi, care dintre aceștia se simt suficient de bine încât să participe la cursuri. Pe urmă profesorii sunt conduși în saloane și au loc scurte ore față în față. Uneori intră câte o asistentă care verifică starea copilului și iese zâmbind. Alteori intră medicul și ora e întreruptă. Aici e totul un pic altfel: elevii sunt foarte cuminți, așteaptă să vadă ce se întâmplă, ascultă și participă la activități într-un mod mult mai temperat. Depinde mult de starea lor din acele zile, de cum reacționează la tratamentele administrate, de durerile pe care le au.

Aici nu poți întotdeauna să treci la lecția pe care ți-ai pregătit-o acasă și ar trebui să o predai deoarece nu știi dacă elevul tău va fi apt de lecție. Te bucuri dacă reușești să parcurgi ce ți-ai propus. Te gândești să faci consolidare ora viitoare și în următoarea evaluarea. Dacă totul decurge bine, în două-trei săptămâni poți și nota. Cu pași mici, mergem înainte. Dar noi, pe lângă profesori, suntem oameni cu suflet mare, care iubim copii. Care îi înțelegem și ne putem adapta cerințelor din acel moment. Pe lângă informații transmitem încurajare, gânduri bune, optimiste.

Pentru toate aspectele prezentate și multe altele pe care le veți obține prin propriile experiențe vă sugerez să îmbrățișați activitatea de voluntariat în orice domeniu.

VOLUNTARIATUL VĂZUT CA O ACTIVITATE CREȘTINEASCĂ

Prof. înv. primar Cuth Ana
Liceul Tehnologic Repedea, Maramureș

Trăim contra cronometru, o viață agitată și plină de cantități de stres care în mod sigur ne va dăuna pe termen lung dacă nu o face deja în prezent. Este greu să ne mai gândim să și dăruim când suntem atât de prinși în activitățile cotidiene încât pur și simplu am uitat în ce constă fericirea de a dărui lucruri simple celor din jurul nostru cum sunt frânturi de timp și zâmbete, o vorba bună și uneori doar o ureche care să asculte.

Munca voluntară, atâta timp cât este săvârșită cu o conștiință curată, lipsită de interese ascunse, este o faptă creștină. Deși, la o primă vedere, putem crede că munca voluntară este aproape inexistentă, ea fiind luată în râs de unii oameni ai societății actuale, lucrurile nu stau chiar așa; munca voluntară există, adesea, ea fiind săvârșită mai în tăcere decât celelalte acțiuni din societate.

Aflați într-o continuă fugă, între serviciu și casă, între magazine și vizite, omul de astăzi ajunge să nu mai vadă lucrurile cu adevărat importante, uitând cât de puțin îl costă să facă un bine cât de mic celor de aproape ai lui. De cele mai multe ori, omul contemporan nici nu se gândește la faptul că este dator și în stare să facă un bine comunității în care trăiește.

Munca voluntară este manifestarea dragostei noastre față de aproapele. Când putem munci mai mult decât cel de lângă noi, suntem datori a-l ajuta și pe acela. Când noi înțelegem un lucru și îl putem face, suntem datori a-l face chiar și atunci când cel de lângă noi nu îl înțelege și nu îl face. Astfel spus, orice acțiune intreprinsă de o persoană cu scopul de a ajuta pe cineva, fără a fi constrânsă de altcineva și fără a se gândi la recompense financiare, este o muncă voluntară și o faptă creștină. Pentru a presta o muncă voluntară, este nevoie ca mai întâi omul să încuviințeze cu inima că a munci fără plată este bineplăcut lui Dumnezeu și de mare folos celorlalți, mai ales într-o lume care fuge de responsabilitate.

Deoarece în timpul comunismului munca voluntară era ceva obligatoriu, mulți au ajuns să nu o mai înțeleagă în adevăratul ei sens. Acest lucru a contribuit și el la modul în care românii văd astăzi munca prestată în interesul comunității, voluntară și fără plată. Omul de astăzi, fiind liber să nu muncească, s-a obișnuit să fie plătit până și pentru cel mai mic lucru făcut. Astfel, a face un

lucru de bunăvoie, pentru comunitate, fără a fi plătit, poate fi luat în râs sau privit cu superioritate de către ceilalți.

Cu fiecare jertfă săvârșită pentru aproapele, suntem mai aproape de Dumnezeu, căci Evanghelia lui Hristos este una cu precădere a milei și a într-ajutorării reciproce. La rândul ei, munca voluntară izvorâște adesea din milă și din dragoste. Faptele voluntare ale milei creștine sunt clare: ,,Flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit; gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine. Atunci drepții Îi vor răspunde, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând și Te-am hrănit? Sau însetat și Ți-am dat să bei? Sau când Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat? Sau când Te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la Tine? Iar Împăratul, răspunzând, va zice către ei: Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, mai mici, Mie Mi-ați făcut" (Matei 25, 31-46).

Munca voluntară în folosul comunității poate fi motivată însă și de alte lucruri, nici ele rele în sine, precum: pentru a câștiga experiență, în vederea obținerii unui serviciu mai bun; pentru a nu pierde vremea în casă; pentru a cunoaște noi prieteni; pentru a petrece timpul cu prietenii vechi, într-un mod mai folositor; pentru a învăța lucruri noi; pentru a testa o noua carieră, un nou domeniu; pentru a-i ajuta pe cei defavorizați; pentru a face un lucru nou; pentru a învăța cum se asumă o responsabilitate; pentru a înțelege mai bine problemele comunității.

Cultivarea interesului comun, dincolo de cel strict particular, este o datorie atât a societății, cât mai ales a Bisericii, familiei și a Școlii. ,,Munca voluntară" ar trebui să fie o materie distinctă, care să fie predată copiilor și tinerilor, în școli, licee și facultăți; cu siguranță, o astfel de materie i-ar face mai buni și pe cei care nu duc o viață creștină, dezvoltându-le simțul adevăratelor valori umane.

Ninsori abundente, străduțe și ulițe blocate, trotuare acoperite cu gheață, zone despădurite, parcuri murdare, case avariate, inundații, bătrâni lipsiți de rude, bolnavi imobilizați în case, spitale cu personal insuficient etc. Toate acestea sunt lucruri care au nevoie de voluntari, de creștini care înțeleg încă faptul că Hristos se ascunde în aproapele nostru. Dezăpezind o străduță sau curățând un trotuar, făcând cumpărăturile unui bătrân sau stând de vorbă cu o văduvă, ajutând un copil să meargă la grădiniță sau luând de la școală un elev, curățând grădina unui bloc sau ajutând în curte un bătrân, suntem cu adevărat trăitori în Hristos, care a venit mai ales ca Slujitor, iar nu ca Stăpân.

Munca voluntară și faptele milei creștine, săvârșite cu o conștiință curată, au o răsplata veșnică. Cu toate acestea, ele au și o răsplată imediată, cei care au lucrat voluntar mărturisind că nu s-au simțit niciodată mai împliniți și mai odihniți, decât atunci când au ajutat pe cineva fără a aștepta o răsplată materială. Abia lucrând voluntar pentru comunitatea în care trăiește, omul poate întâlni oameni și situații vii, cu adevărat mișcătoare și ziditoare de suflet. Cei care muncesc voluntar în mod susținut ajung să cunoască și alți oameni, asemenea lor: tineri deschiși, responsabili, foarte implicați, care pun suflet în tot ceea ce fac. A avea astfel de prieteni nu poate fi decât o mare binecuvântare a lui Dumnezeu.

Un alt interes propriu este acela care vizează cariera sau o angajare într-un post. Munca voluntară desfășurată pe o anumită perioadă poate fi decisivă în ocuparea unui loc de muncă. Deoarece, de cele mai multe ori, angajatorii solicită unul sau mai mulți ani de experiență în domeniu, voluntariatul se arată a fi o soluție, atât pentru a valida cerința angajatorului, cât și pentru a descoperi dacă îți dorești cu adevărat să lucrezi în acel domeniu.

Se recomandă insistent implicarea ca voluntari a tuturor tinerilor care îndeplinesc cerinţe legale pentru acest tip de activitate, precum şi a membrilor organizaţiilor de tineret caritabile ortodoxe. Dacă tinerii se alătură grupurilor de acţiune din parohii se vor ocupa de distribuirea de alimente neperisabile sau/şi hrană caldă, efectuarea şi livrarea cumpărăturilor uzuale (alimente, medicamente, produse de igienă), identificarea de binefăcători care să se implice financiar sau prin donaţii de produse alimentare şi igienico-sanitare în beneficiul persoanelor vulnerabile identificate în parohie. Doar Dumnezeu ne va ajuta pe toți să fim și să putem forma voluntari gata să sară în ajutor celor în suferință și nu numai.

IMPORTANȚA VOLUNTARIATULUI ÎN EDUCAȚIE

PROFESOR ANIȚESCU ADRIANA-ROXANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ PADEȘ

Deși în zilele noastre este sau la modă să te implici în proiecte de voluntariat, societatea și generațiile se schimbă și din ce în ce mai mulți tineri încep să adopte astfel de comportamente. Totuși, încă mai avem nevoie să lucrăm la o cultură a voluntariatului. Unii tineri refuză să facă voluntariat, deoarece nu doresc să-și piardă timpul degeaba, fără a fi plătiți, în timp ce alții fac cu plăcere diverse activități de ecologizare, se înscriu în grupurile școlii sau organizează vizite la centre de bătrâni sau de copii.

O mare importanță în formarea gustului pentru voluntariat o are cadrul didactic. Având această funcție este recomandabil să se dezvolte copiilor plăcerea pentru activități care să le facă bine din punct de vedere sufletește și de pe urma cărora să beneficieze și alții. Vizitele la centrele de copii sau de bătrâni, concursurile, balurile mascate și evenimentele organizate la care se pot face donații pot fi ocaziile potrivite pentru a-i implica pe adolescenți și a-i obișnui să se acomodeze în rolul de voluntari. Este esențial ca aceste tipuri de activități de voluntariat să se facă de la o vârstă cât mai fragedă, pentru că, în acest mod, individul își va creiona un traseu mai clar în viață. Astfel de lucruri îl formează ca om și îl pregătesc pentru viața de adult.

Beneficiile activităților de voluntariat sunt numeroase. Printre acestea amintesc:

- creionarea unui set de valori, după care individul se conduce în viață;
- obținerea unor abilități de comunicare și relaționare sociale care îi vor fi folositoare în viitor și în cariera profesională;
- setarea unor obiective mai realiste în viață;
- aprecierea bunurilor pe care le au și plăcerea de a se bucura chiar și de lucruri mărunte.
- descoperirea în activitățile de voluntariat realizate**,** pasiuni și formarea orientării profesionale pe această linie;
- formarea unor abilități de lider, dobândirea unei mai bune capacități de a lua decizii;
- găsirea unor prieteni noi;

- petrecerea timpului într-un mod cât se poate de plăcut, în același timp învățând lucruri noi. Voluntariatul, privit din această perspectivă, poate fi considerat un fel de educație non-formală;
- creșterea încrederii în sine și bucuria de a te simți util societății.

Voluntariatul rămâne, așadar, o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală, întrucât este un element important în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul esențial al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. În plus, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Luând parte la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să te zbați pentru realizarea lor până la final. Astfel, prin intermediul unei acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale precum: încredere, solidaritate, toleranță,, devenind în acest fel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Dacă educaţia în spiritul voluntariatului începe din familie (chiar şi în formele ei cele mai simpliste) şi este complementată apoi de demersul educativ formal din cadrul instituţiilor de învăţământ (implicit prin educaţia de tip nonformal), în mod cert va fi exersată ulterior, în cadrul comunitar al societăţii, de către adultul responsabil, capabil de acţiune şi schimbare.

Școala are rolul de a dezvolta la elevi spiritul de receptivitate, capacitatea de iniţiativă, angajarea responsabilă în indentificarea problemelor comunităţii şi proiectarea de direcţii de acţiune pentru soluţionarea acestora. Iar cadrele didactice, ca „facilitatori", trebuie să manifeste foarte multă receptivitate, îngăduinţă şi să ofere mereu un răspuns la solicitările elevilor şi ale comunităţii. Profesorii sunt cei care conduc şi orientează actele de voluntariat ale elevilor/şcolii în comunitate şi tot ei trebuie să aducă soluţii la problemele şcolii prin atragerea de parteneri, demararea de proiecte educaţionale, înfiinţarea de asociaţii de părinţi, atragere de fonduri de la comunitatea locală, implicarea ONG-urilor. Practicând alături de cadrele didactice primele practici de sprijin, de voluntariat, elevii/tinerii vor realiza tranziţia de la şcoală la o viaţă activă socială.

Fără doar și poate, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

În consecință, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat.

VOLUNTARIATUL ÎN EDUCAȚIE

Profesor, Bădescu Oana-Marilena
Școala Gimnazială„Mircea Eliade", Pitești, Jud. Argeș

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (asistența și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educativ etc). Prin urmare, această mișcare se desfășoară într-un cadru legal și este susținută de Legea nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 469 din 26 iunie 2014.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Dacă educaţia în spiritul voluntariatului începe din familie (chiar şi în formele ei cele mai simpliste) şi este complementată apoi de demersul educativ formal din cadrul instituţiilor de învăţământ (implicit prin educaţia de tip nonformal), în mod cert va fi exersată ulterior, în cadrul comunitar al societăţii, de către adultul responsabil, capabil de acţiune şi schimbare. Deci, în traseul educaţional al copiilor este nevoie de implicarea familiei, întrucât plecând dintr-un cadru familial centrat pe reuşita şcolară a copilului, se asigură baza pe care va interveni ulterior şcoala. S-a dovedit că reuşita şcolară a copilului este strâns legată de concepţia asupra educaţiei a

părinţilor, aşa cum şi insuccesul copilului, care creşte într-o familie ai cărei membri nu au beneficiat de servicii educaţionale şi, prin urmare, nu acordă interes nici în cazul educaţiei copilului. Şi într-un caz şi în altul, şcoala se alfă în obligaţia de a lansa părinţilor invitaţia la cooperare, la implicare în educaţie, oferind şanse egale tuturor: o bună informare, o strategie de consiliere a părinţilor inactivi iniţial, un program de sprijin alături de fundaţii sau organizaţii non-profit, şedinţe, întâlniri, ateliere de lucru în comun etc., toate acestea pot aduce alături, ca parteneri şi voluntari părinţii. Una din modalităţile de implicare a părinţilor în spaţiul educational este voluntariatul, ca manieră de implicare productivă a familiei în activităţile şcolii.

Tinerii în plină dezvoltare au nevoie de experiențe care să le ofere prilejul de a-și forma și consolida misiunea și viziunea personală sau profesională, explorând oportunitățile și extinzându-și orizonturile.

Ca voluntari pentru obţinerea succesului şcolar, factorii sociali de bază – administraţia locală, instituţiile de cultură, ONG-urile, agenţii economici – pot susţine eforturile şcolii de dezvoltare prin acţiuni de amenajare/dotări cu materiale, echipamente tehnice moderne, extinderi ale spaţiilor şcolare, finanţarea de programe after-school, înfiinţarea unor centre de recreere, cluburi de dezvoltare a abilităţilor şi talentelor copiilor. De asemenea pot fi aplicate programe de finanţare prin atragere de fonduri, sponsorizări, prin care să fie promovată educaţia incluzivă, soluţionând o parte din problemele identificate la nivelul grupurilor vulnerabile: grupuri dezavantajate din punct de vedere material şi social, copii cu nevoi speciale de educaţie, a căror integrare în învăţământul de masă este necesară, şi de multe ori condiţionată de prezenţa şi sprijinul permanent al unei personae specializate în acest domeniu, care să lucreze alături de profesorul de la clasă. Pentru a asigura un mediu cu condiţii optime de formare a abilităţilor elevilor şi care să răspundă intereselor lor de dezvoltare, este necesară o implicare din partea reprezentanţilor comunităţii. De exemplu, învăţarea şi exersarea rolurilor profesionale poate fi realizată în cadrul unor activităţi la care să participe şi să împărtăşească impresii specialişti din diverse domenii de activitate: cadre din domeniul medical, ingineri, manageri de companii. O astfel de experienţă va fi un punct de referinţă în orientarea profesională a elevilor, iar activităţile extraşcolare, şi parteneriatele educaţionale, răspund cu succes acestor nevoi.

Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve.

Elevii/tinerii îşi pot asuma rolul de voluntar în acţiuni pe care învaţă să le gestioneze pe cont propriu, pornind de la probleme pe care le vor identifica ei înşisi. De la acţiuni ce se pot iniţia chiar de la vârstele şcolarilor mici – problema mediului înconjurător care necesită ecologizare, şi până la activităţi de voluntariat mai ample, elevii/tinerii sunt antrenaţi în veritabile exerciţii de interacţiune cu comunitatea într-un spaţiu de acţiune pe care învaţă să-l observe, să-l investigheze, pentru ca mai târziu, ca adulţi respnsabili, să-l poată gestiona şi dezvolta. Un exemplu de acţiune voluntară, care dă răspuns, pe de altă parte şi provocărilor educaţiei intergeneraţionale, este sprijinul acordat de tineri generaţiilor vârstnice în a înţelege şi învăţa să utitlizeze mijlocele şi tehnologiile moderne de comunicare din prezent. Sunt vizate astfel două grupuri ţintă: tinerii, care se implică în probleme actuale ale societăţii şi vârstnicii, care sunt reintegraţi în viaţa comunităţii moderne. Astfel de exemple pot completate de numeroase alte oportunităţi pe care atât şcoala cât şi societatea trebuie să le promoveze.

Practica voluntariatului este raportată la interacţiunea factorilor principali ai educaţiei: familia, şcoala, societatea. Interdependenţa acestora descrie un exerciţiu de sprijin reciproc, în care rolurile de voluntar şi beneficiar sunt pe rând asumate de fiecare dintre ei. O comunitate care susţine dezvoltarea actului educativ din şcoală, va beneficia ulterior de generaţii de profesionişti, de actori sociali implicaţi, activi şi capabili de schimbare; pe de altă parte acces la educaţie pentru grupurile dezavantajate.

Acţiunile de voluntariat ale instituţiilor şcolare şi reprezentanţilor lor de a răspunde nevoilor comunităţii, vor contribui la rezolvarea problemelor actuale ale societăţii. Se constată că rezultatele unor astfel de acţiuni voluntare nu sunt temporare sau imediate, ci, abordate pe termen lung, vizează dezvoltarea durabilă atât în spaţiul educaţional, cât şi în cel social.

Voluntariatul poate aduce o serie de beneficii precum:

Permite formarea de noi abilități și competențe sau poate fi o oportunitate de a menține sau chiar de a dezvolta abilitățile existente. Oferă o modalitate excelentă de a obține experiență în domeniul în care vizează să activeze sau poate fi recrutat de o anumită instituție în urma prestării unor activități de voluntariat.

Satisfacția personală, stima de sine și sentimentul de împlinire vor crește, prin adugerea unui aport de valoare societății. Fie că este vorba despre o persoană extovertiră sau introvertită, se

pot dezvolta, totodată, abilitățile de comunicare și sociale prin contactul cu diferite persoane în contexte variate.

Adesea, voluntariatul adună oamenii din medii culturale diverse, astfel tinerii vor avea contact cu situații diferite de cele de zi cu zi. Acest lucru nu include numai a cunoaște persoane de altă naționalitate, religie, orientare politică sau persoane cu dizabilități, ci presupune interrelaționare cu mentalități și personalități diferite. Munca în echipă nu numai că favorizează abilitățile de colaborare, ci oferă și oportunități de a învăța multe lucruri din diferite perspective și crește nivelul de toleranță.

Un alt aspect important este faptul că prin voluntariat se pot crea lideri. Calitățile de conducere, luarea inițiativei, crearea de noi viziuni, modalități de a contribui și de atingere a unor obiective prin gândire strategică sunt aspecte ce pot fi îmbunătățite în cadrul coordonării unui grup de voluntari. Gestionarea unei echipe implică abilități de leadership, capacitatea de a motiva și de a inspira pe ceilalți, gestionarea schimbărilor, medierea conflictelor.

Voluntariatul constituie un context propice de dezvoltare personală și profesională a tinerilor prin creșterea nivelului de încredere între indivizi, întărirea și diversificarea relațiilor sociale, schimbarea viziunii față de societate și conștientizarea rolului de cetățean activ.

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

În concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat.

Bibliografie:

1. Godfrey, C., Parteneriat şcoală-familie-comunitate. Ghid pentru cadrele didactice, Proiect PHARE 2004. Acces la educaţie pentru grupurile dezavantajate, Ed. Didactică şi Pedagogică, R.A., Bucureşti, 2007

2. Velea, L.S., Toderaş, N., Ionescu, M., "Participarea elevilor în şcoală şi în comunitate. Ghid pentru profesori şi elevi", TEHNE Centrul pentru Inovare şi dezvoltare în educaţie, ed. Agata, Botoşani, 2006

Avantajele activităților de voluntariat pentru dezvoltarea profesională a tinerilor

Zotea Aurora, professor,
Școala Gimnazială Nr.1 Vânătorii Mici Giurgiu

Voluntariatul este activitatea de interes public desfăşurată de orice persoană fizică din proprie iniţiativă, care îşi oferă timpul, talentele şi energia în folosul altora, de regulă într-un cadru organizat, fără a primi o contraprestaţie materială, dar care poate deconta cheltuielile realizate în sprijinul proiectului în care este implicată.

Programele de voluntariat au luat amploare în ultimile decenii atât ca formă de educație nonformală, cât și informală. În Legea voluntariatului, articolul 1, alineatul 2, este menționat faptul că *voluntariatul este un factor important în crearea unei pieţe europene competitive a muncii şi, totodată, în dezvoltarea educaţiei şi formării profesionale, precum şi pentru creşterea solidarităţii sociale.* Se pot identifica mai multe tipuri de voluntariat din perspectiva modului în care este realizat:

(a)*voluntariat direct/ spontan* – activități realizate direct de o persoană pentru ajutorarea altor persoane,

(b) *voluntariatul organizațional*– activități realizate benevol și cu titlu gratuit de o persoană în cadrul unei organizații. Voluntariatul organizațional poate fi realizat: în cadrul unei organizații cu scop lucrativ sau în cadrul unei organizații fară scop lucrativ sau în cadrul unei organizații de drept public (instituție) sau de drept privat (ONG, sindicat) și (c) *formal*- pe baza unui contract de voluntariat sau *informal*/ fără o relație contractuală explictă între voluntar și organizația gazdă.

Tinerii în plină dezvoltare au nevoie de experiențe care să le ofere prilejul de a-și forma și consolida misiunea și viziunea personală sau profesională, explorând oportunitățile și extinzându-și orizonturile. Astfel, în acord cu cele menționate anterior, voluntariatul poate aduce o serie de beneficii precum:

- Permite formarea de noi abilități și competențe sau poate fi o oportunitate de a menține sau chiar de a dezvolta abilitățile existente.

Oferă o modalitate excelentă de a obține experiență în domeniul în care vizează să activeze sau poate fi recrutat de o anumită instituție în urma prestării unor activități de voluntariat. Deoarece abilitățile de adaptare și rezolvare a problemelor devin din ce în ce mai importante în deceniile

următoare, dezvoltarea acestor abilități este la fel de importantă pentru voluntarii cu experiență profesională cât și pentru cei care urmează să facă primii pași pe piața muncii.

-Oferă o mare oportunitate de dezvoltarea a rețelei personale și profesionale, astfel pe baza activităților de voluntariat tinerii pot primi recomanadări de la managerii instituțiilor unde au activat, iar dacă se gândesc la o schimbare în ceea ce privește plaierul de activitate al carierei, voluntariatul este o modalitate perfectă de a explora noi domenii. Totodată, în spectul acțiunilor sociale, tinerii pot întâlni lideri ai comunității, persoane care să le ofere suport/ consiliere în alegerea carierei.

-Satisfacția personală, stima de sine și sentimentul de împlinire vor crește, prin adugerea unui aport de valoare societății. Fie că este vorba despre o persoană extovertiră sau introvertită, se pot dezvolta, totodată, abilitățile de comunicare și sociale prin contactul cu diferite persoane în contexte variate.

-Adesea, voluntariatul adună oamenii din medii culturale diverse, astfel tinerii vor avea contact cu situații diferite de cele de zi cu zi. Acest lucru nu include numai a cunoaște persoane de altă naționalitatea, religie, orientare politică sau persoane cu dizabilități, ci presupune interrelaționare cu mentalități și personalități diferite. Munca în echipă nu numai că favorizează abilitățile de colaborare, ci oferă și oportunități de a învăța multe lucruri din diferite perspective și crește nivelul de toleranță.

-Un alt aspect important ce merită menționat, este faptul că prin voluntariat se pot crea lideri. Calitățile de conducere, luarea a inițiativei, crearea de noi viziuni, modalități de a contribui și de atingere a unor obiective prin gândire strategică sunt aspecte ce pot fi îmbunătățite în cadrul coordonării unui grup de voluntari. Gestionarea unei echipe implică abilități de leadership, capacitatea de a motiva și inpira pe ceilalți, gestionarea schimbărilor, medierea conflictelor. Alte aspecte ale dezvoltării personale/ profesionale prin intermediul voluntariatului, pe care vreau să notez, sunt dezvoltarea capacității empatice, calitatea comportamentului prosocial, creșterea gradului de conștientizare și altruismul.

Ținând cont de cele menționate supra, putem spune că voluntariatul constituie un context propice de dezvoltare personală și profesională a tinerilor prin creșterea nivelului de încredere între indivizi, întărirea și diversificarea relațiilor sociale, schimbarea viziunii față de societate și conștientizarea rolului de cetățean activ.

Bibliografie:

1.Asociația VOLUM,2016*, Ghid pentru măsurarea efectelor și impactului voluntariatului asupra organizației gazdă;*2.

VOLUNTARIATUL, DAR PENTRU SUFLET

PROFESOR DE LB ȘI LIT. ROMÂNĂ - ȘMOCOT PARASCHIVA – CEZĂRICA
LICEUL „REGINA MARIA" DOROHOI

Voluntariatul este o activitate de interes public public desfășurată din proprie inițiativă de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o compensație materială în domenii cum sunt: asistență și servicii sociale, protecția drepturilor omului, medico-sanitar, cultural, artistic, educativ, de învățământ, științific, umanitar, religios, filantropic, sportiv, de protecție a mediului social și comunitar. Acest tip de acțiune are un rol formator, în social pentru tineri, deoarece le insuflă o cultură a gratuității, a capacității de a dărui dezinteresat îi face să devină empatici și altruiști, părăsind astfel zona egocentrismului adolescentin. Activitățile de voluntariat contribuie la sporirea gradului de atenție pentru bunăstarea aproapelui și că sunt necesare unei vieți democratice și dezvoltării societății civile, care, fără doar și poate, se caracterizează uneori prin marginalizarea persoanelor defavorizate.

Este unanim acceptat faptul că există numeroase beneficii pe care un adolescent le poate obține implicându-se în activități de voluntariat. Și nu vorbim aici numai despre aspectele pozitive pe care le câștigă pentru el însuși, că individ: stimă de sine, respectul celorlalți, experiența profesională și personală, ci și de avantajele oferite societății: un zâmbet pe chipul copiilor orfani, al bătrânilor neajutorați, o mână de ajutor dată ONG-urilor sau funcționarilor din serviciul public social. Prin participarea la viața comunității locale, tânărul poate căpăta încredere în sine. Dat fiind rolul pe care-l primește, el devine într-o oarecare măsură un salvator, care poate schimba destine sau poate influența decizii. Sunt cazuri în care voluntarii contribuie la depășirea unor situații critice provocate de inundații, războaie, accidente sau intemperii. De asemenea, sunt și cazuri în care voluntarul se poate transforma într-un adevărat militant pentru drepturile umane sau pentru protecția naturii, iar aici mă refer la cei care se implică în proiectele organizațiilor de mediu, la cei care împiedică prin acțiunile lor defrișarea abuzivă, poluarea. Sunt sigură că la finalul unei zile, nu tânăr implicat și delicat societății în care trăiești se privește cu alții ochii în oglindă, se simte mândru că a avut un rol important în universul său social.

În altă ordine de idei , prin voluntariat se dezvoltă aptitudini și abilități pe care cu greu le-ai dezvolta în alt context. O carieră începe adeseori prin acțiuni de voluntariat, deoarece ai altfel concluzia să pui în practică lucruri pe care le știi doar din teorie. Când faci lucrurile că voluntar, te eliberezi de presiune, de a te ști urmărit și posibil sancționat de ochiul atoatevăzător al unui șef.

Voluntariatul a devenit un trend în ultimii ani. Sunt, fară îndoială, oameni care își doresc să își ajute semenii. Altruismul este unul dintre cei mai importanți factori motivaționali ai implicării în activități de voluntariat, context în care altruismul și voluntariatul devin răspunsuri creative la provocările pe care noul mileniu le lansează umanizării. În ultima perioadă se poate constată o motivație foarte pragmatică a tinerilor pentru a desfășura activități de voluntariat: adeverințele care echivalează practica de specialitate.

De altfel, multe dintre ONG-urile care recrutează voluntari subliniază printe avantajele implicării în organizația respectivă obținerea unei adeverințe de acest fel. La fel ca multe alte concepte împrumutate, voluntariatul a căpătat, în scurt timp, o conotație autohtonă. Faptul că în ultimii zece ani există în România o cultură a voluntariatului, că acesta începe să capete importanță firească pentru societate, nu a împiedicat cursul de adaptare a conceptului. Nu se poate vorbi de o cultură a voluntariatului atâta timp cât nu avem o definire clară a termenului, existând confuzii la nivelul percepției societății. Specificul autohton poate fi cel mai bine ilustrat în exprimarea curentă și percepția generală despre ideea de voluntariat, cu referire la joburi slab plătite.

Pentru mulți români, voluntariatul echivalează cu o muncă neplatită minimalizând valoarea unei activități, de a o asocia cu ceva negativ, „de a lua peste picior" totul și a reduce un act de dăruire, la ridicolul etichetei „muncă pe degeaba". În majoritatea cazurilor, voluntarii au dezvoltat acele competențe pe care și-au dorit să le dezvolte, înainte de a începe perioada de voluntariat. Aceasta este dovada că experiența de voluntariat întrunește așteptările și nevoile acestor voluntari.

Așadar, voluntariatul are un rol major în pregătirea pentru viață a tinerilor, fiindcă îi responsabilizează, le conturează profilul emoțional și psihologic, îi determină să iasă din zona

de confort pentru a dobândi o nouă perspectivă asupra lumii. Astefel vor conștientiza că viața nu este alcătuită numai din bine și rău și că ține și de ei ca lucrurile să evolueze în sensul dorit.

VOLUNTARIATUL ÎN ŞCOLI - SOLUŢIA PENTRU O DEZVOLTARE COMPLEXĂ A ELEVULUI

Prof. înv. primar Fulgă Mihaela
Școala Gimnazială Izbiceni, judetul Olt

„Dacă așteptăm să trăim într-o lume mai bună, trebuie să contribuim la crearea ei, pentru a fi schimbarea pe care ne-o dorim în lume."(Mahatma Ghandi)

Activitatea de voluntariat reprezintă un element esenţial al tuturor societăţilor, ea fiind reglementată şi în România din anul 2001. Faptul că voluntariatul este de interes public fiind iniţiat în folosul altora, am considerat că este şi de datoria noastră de cadre didactice, să-i învăţăm pe copii şi părinţi să identifice problemele comunităţii şi să se implice în rezolvarea lor.

Este minunat să fii mereu prezent printre oameni cu inima și sufletul, să-i ajuți necondiționat acolo unde este nevoie. Este o onoare să fii voluntar în comunitatea unde trăiești, să-ți pese de cei din jur. Atunci când dăruiești iubire, primești iubire, când respecți, ești respectat Toate aceste valori pot fi cultivate în conștiința copiilor prin participarea directă la acțiuni. Piatra de încercare a omeniei e faptă bună căci omenia nu se manifestă în vorbe ci în fapte. A trezi și a dezvoltă spiritul voluntariatului la copii, a cultiva valorile lui ar putea fi una din sarcinile de seamă ale educatorilor, un spirit care transformă valorile sociale în principii de conduită personală. Prin aceste activități, copiii vor înțelege că valorea unui om rezidă în ceea ce este capabil să dea și nu în ceea ce este el capabil să primească.

Prezintă-i toate beneficiile pe care le poate obține de pe urma activităților de voluntariat. De asemenea, gândește-te la faptul că ești un model pentru el. Cu cât observă și este învățat de mic că este important să îi ajuți pe alții, să te implici în activități de pe urma cărora să nu te aștepți neapărat să obții beneficii materiale, cu atât va tinde mai mult să introducă voluntariatul în viața lui.

În calitate de cadru didactic, este recomandabil să formezi copiilor gustul pentru activități care să le facă bine din punct de vedere sufletește și de pe urma cărora să beneficieze și alții. Vizitele la centre de copii sau de bătrâni, concursuri, baluri mascate și evenimente organizate la care se pot face donații pot fi ocaziile potrivite pentru a-i implica pe elevi și a-i obișnui să se acomodeze în rolul de voluntari.

Și nu uita! Cu cât începe mai repede să facă astfel de activități de voluntariat, cu atât își va creiona un traseu mai clar în viață. Astfel de lucruri îl formează ca om și îl pregătesc pentru viața de adult.

Acum, mai mult ca oricând, voluntariatul în şcoli ocupă un loc destul de important. ONG-uri, Fundaţii, proiecte au la bază idea de voluntariat. Ideea de voluntariat privită pe de o parte ca activitate extraşcolară, o activitate care să ajute la ocuparea timpului liber dar şi a formării elevului ca persoană, şi pe de altă parte voluntariatul ca acumulare de experienţă de muncă, factor de responsabilitate şi maturitate.

Crucea Roşie, şcoli speciale, fundaţii, ONG-uri oferă posibilitatea copiilor de a participa activ la procesul de muncă şi ajutorare, oferindu-le la sfârşit adeverinţe care să ateste competenţele acestora în anumite domenii.

Participarea într-un cadru formal la activităţi da elevului, adolescentului în formare, sentimental de apartenenţă. Mai mult decât atât, adolescentul se simte valorificat şi realizează roul lui în societate.

Alte motive pentru care un copil doreşte să fie voluntar ţin de socializarea cu diferite persoane, în mod direct, un alt motiv este exercizarea drepturilor de lider (în tabere sau grădiniţe), este o experienţă nouă din care ai de învăţat multe lucruri, este o ocazie să ai un cuvânt de zis. Elevii care au făcut parte din proiecte de voluntariat au declarat că aceste activităţi i-au ajutat nu numai să îşi întărească abilităţile de comunicare, muncă, încredere în sine, dar de multe ori au putut rămâne ca angajaţi în cadrul organizaţiilor în care făceau voluntariatul.

Cred în puterea fiecărei acțiuni de voluntariat, oricât de mică ar fi, de a schimba ceva în comunitate și mai ales de a-i inspira pe cei din jur să se implice și ei.

Reacția celor din jur și a părinților cu care am colaborat în aceste acțiuni a fost una pozitivă și încurajatoare astfel încât vom continua cu acest fel de acțiuni.

Aceste experienţe i-au făcut pe cei implicaţi să înţeleagă că un gest frumos, un joc, o ciocolată sau un simplu joc, înseamnă foarte mult pentru aceşti oameni. Un om poate să facă diferenţa, un adolescent care a donat unui copil nevoiaş o jucărie a fost impresionat de bucuria acestuia a realizat că el poate să facă o schimbare în viaţa lor. Lacrimile de la despărţirea de toţi aceşti copii au fost, poate, cea mai bună dovadă că munca lor a fost valorificată. A fost dovada că

ei înseamnă ceva în societate şi pot schimba lucruri. A fost un motiv în plus de a continua munca de voluntariat.

Voluntariatul în şcoli este un prim pas în conştientizarea tinerilor de rolul lor în societate, de importanţa lor ca individ, de nevoia societăţii de oameni ca el.

SCHOOL VOLUNTEERING - THE SOLUTION FOR A COMPLEX STUDENT DEVELOPMENT

"If we expect to live in a better world, we must contribute to its creation, to be the change we want in the world." (Mahatma Ghandi)

Voluntary activity is an essential element of all societies, it has been regulated in Romania since 2001. The fact that volunteering is of public interest being initiated for the benefit of others, we considered that it is also our duty as teachers, to teach them children and parents to identify community issues and get involved in solving them.

It is wonderful to always be present among people with heart and soul, to help them unconditionally where needed. It is an honor to volunteer in the community where you live, to care about those around you. When you give love, you receive love, when you respect, you are respected All these values can be cultivated in the consciousness of children through direct participation in actions. The test stone of mankind is a good thing because mankind does not manifest itself in words but in deeds. Raising and developing the spirit of volunteering in children, cultivating its values could be one of the important tasks of educators, a spirit that transforms social values into principles of personal conduct. Through these activities, children will understand that the value of a man lies in what he is capable of giving and not on what he is capable of receiving.

Show her all the benefits she can get from volunteering. Also, think about being a role model for him. The more he observes and is taught as a child that it is important to help others, to get involved in activities that you do not necessarily expect to get material benefits, the more you will tend to introduce volunteering into his life.

As a teacher, it is advisable to train children the taste for activities that do them good from the point of view of the soul and from which others will benefit. Visits to children's or old people's centers, contests, masked dances and organized events where donations can be made can be the right opportunities to involve students and get used to volunteering. And do not forget! The sooner he starts doing such volunteering activities, the more he will create a clearer path in life. Such things shape him as a human and prepare him for adult life. Now, more than ever, volunteering in schools is quite important. NGOs, Foundations, projects are based on the idea of volunteering. The idea of volunteering is regarded on the one hand as an extracurricular activity, an activity that helps to occupy the free time but also to the training of the student as a person, and on the other hand the volunteering as accumulation of work experience, responsibility factor and maturity.

The Red Cross, special schools, foundations, NGOs provide the opportunity for children to participate actively in the work and assistance process, finally providing them with certificates attesting their competence in certain areas.

Participation in a formal framework for activities given to the student, the adolescent in training, sentimental belonging. Moreover, the adolescent feels valued and realizes his role in society.

Other reasons why a child wants to volunteer are related to socializing with different people, directly, another reason is the exercise of leadership rights (in camps or kindergartens), it is a new experience from which you have to learn many things, it is a opportunity to have a say.

The students who participated in volunteering projects said that these activities not only helped them to strengthen their communication, work, self-confidence skills, but often they could remain employees in the organizations in which they volunteered.

I believe in the power of every volunteer action, no matter how small, to change something in the community and especially to inspire others to get involved.

The reaction of those around us and of the parents with whom we collaborated in these actions was a positive and encouraging one so we will continue with this kind of action. These experiences made those involved understand that a nice gesture, a game, a chocolate or a simple game means a lot to these people. A man can make a difference, a teenager who donated to a needy child a toy was impressed by his joy he realized he can make a change in their life. The tears from the separation of all these children were perhaps the best evidence that their work was valorized. It was proof that they mean something in society and they can change things. It was an additional reason to continue volunteering.

Volunteering in schools is a first step in making young people aware of their role in society.

Bibliografie:

1. Legea Voluntariatului versiunea 2006 (Legea 339/2006 - versiunea actualizata a Legii 195/2001);

2 . http://www.didactic.ro/

VOLUNTARIATUL- SURSĂ DE BUNĂTATE

Prof. Filip Livia Cristina
Școala Gimnazială Nr.1 Abram

„Nu contează cât dăruieşti,ci cât de multă dragoste pui în ceea ce dăruieşti"

(Maica Tereza)

Sunt mulți cei care definesc voluntariatul superficial spunând că aceasta este de fapt o munca nerecompensată a unor oameni, atitudinea este prima calitate prin care se distinge un om care reuşeste de altul care eşuează. Dar, până a ajunge acolo, e nevoie de gesturi simple. Unul dintre ele este acela de a oferi. Din proprie inițiativă, dezinteresat, irevocabil şi sincer.

Este atat de minunat să dăruieşti, să dai din puţinul tău celui care nu are nimic. Îţi dăruieşte un zâmbet, cel mai sincer şi mai cald zâmbet. Nu te vei îmbogăţi cu zâmbetele celor pe care îi ajuți, însă ceea ce primeşti în schimb e mult mai de valoare decât bogăţia,e împlinirea sufletească. E atât de frumos să dăm şi celor care au nevoie, să dăm din puţinul nostru şi celor care nu au nimic,celor care viaţa nu le-a adus întocmai zile frumoase şi senine,ci zile posomorâte în care lipsurile sunt greu de dus de pe o zi pe alta. Nimeni pe lumea asta nu a sărăcit dăruind. Voluntariatul ne permite să investim înainte de toate în noi, în propria persoană și apoi în ceilalți, în lumea în mijlocul căreia ne ducem existența. Dacă vrem să avem copii generoşi, e necesar ca noi, adulții să fim exemplele lor. De aceea trebuie să-i învățăm ce înseamnă să dăruieşti, să fii tolerant, să te pui în locul celuilalt. Trebuie să le dăruim noi aceste lecții de viață! Viitorul și evoluția unei societăți sunt strâns legate de educațiape care le-o oferim copiilor.

Este oportun să cultivăm interesul și plăcerea pentru activitățile de voluntariat , adaptat vârstei. Copiii obișnuiți încă de la o vârstă fragedă să dăruiască fără a aștepta ceva în schimb, vor cunoaște satisfacția pe care un astfel de gest o poate aduce.

Este de datoria noastră,cadre didactice şi părinţi să-i învăţăm pe copii să daruiască din puţinul lor şi celor ce nu au nimic,iar pe lângă darurile materiale,e atât de important să fim buni,mărinimoşi şi toleranţi de când suntem mici şi până când albim de tot.

În cadrul multor activităţi şcolare, cadrul didactic, transmite o vastă gamă de informaţii / noţiuni care au un caracter moral şi care vizează formarea unor conduite morale, a unor

comportamente care să fie în conformitate cu cerinţele societăţii aparţinătoare. Formarea unor reprezentări morale, însuşirea unor noţiuni şi norme morale, nu sunt suficiente pentru a forma la copii un comportament moral, acestea trebuie să fie interiorizate, să devină motive interioare ale conduitei lor. Noţiunile morale cum ar fi: empatia, generozitatea, respectul, responsabilitatea ş.a, nu pot fi înţelese de copii decât treptat, concomitent cu creşterea experienţei lor sociale și a dezvoltării lor intelectuale. Este bine știut că primele deprinderi morale însuşite de copii, se datorează imitărilor persoanelor din jur, de aceea părinții și cadrele didactice în primul rînd trebuie să le ofere un bun exemplu copiilor. De asemenea pot fi încurajați spre activități de voluntariat și prin discuții cu scopul conștientizării necesității efectuării acestui tip de activități dar și prin prezentarea unor modalități concrete de realizare a acestor activități, individual sau în grupuri.

Lumea este plină de oameni care au nevoie de ajutor într-un fel sau altul, fiecare dintre noi ar putea deveni voluntar oferind atât cât își permite. Ajutorul acordat poate să fie unul material, poate fi timpul nostru pe care îl putem oferi celor care nu au familii dar și cunoștințele pe care noi le –am dobândit anterior. Prin voluntariat se poate înțelege și schimb de cunoștințe, idei, servicii sau oportunități de a cunoaște oameni noi, de a stabilii diferite relații cu aceștia.

Cea mai înaltă menire a noastră, a cadrelor didactice este de a instrui și educa. Evoluția lumii contemporane a pus amprenta pe preocupările și modul de viață al familiei de azi. Odată format, spiritul civic se poate transforma într-o adevărată pasiune, contribuind pozitiv la dezvoltarea personalității .

A şti să dăruieşti este o calitate, nu doar un gest. A şti să primeşti este o bucurie pe care o faci celui ce ţi-a dăruit.

Bibliografie:

https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie
http://amelie.ro/carierista/importanta-voluntariatului

VOLUNTARIATUL ȘI IMPORTANȚA LUI ÎN DEZVOLTAREA PERSONALITĂȚII ELEVULUI

Prof. Hossu Sorin Ioan
Școala Gimnazială Nr.1 Abram

„Voluntarii reprezintă iubirea în mișcare."

(Autor necunoscut)

A şti să dăruieşti este o calitate, nu doar un gest iar a şti să primeşti este o bucurie pe care o faci celui ce ţi-a dăruit.

Voluntariatul este modalitatea prin care ne asigurăm că lumea se îndreaptă în direcția dorită de noi. Cei implicați în acțiuni de voluntariat o fac cu conștiința clară a valorii pe care o are această activitate pemtru ei, ca persoane, dar și conștienți de valoarea adusă beneficiarilor sau comunității lor. Sunt și oameni care definesc voluntariatul ca fiind de fapt munca nerecompensată a unora., însă atitudinea este prima calitate prin care se distinge un om care reuşeste de altul care eşuează. Până a ajunge acolo însă, e nevoie de gesturi simple cum este acela de a oferi din proprie iniţiativă, dezinteresat şi sincer.

Este minunat să dăruieşti, să dai din puţinul tău și celui care nu are nimic, chiar și un zâmbet, cel mai sincer şi mai cald. Sigur că nu te vei îmbogăţi cu zâmbetele celor pe care îi ajuţi, însă ceea ce primeşti în schimb e mai valoros decât bogăţia,e împlinirea sufletească. Să dăm şi celor nevoiași, să dăm din puţinul nostru şi celor care nu au nimic sau celor cărora viaţa nu le-a adus întocmai zile senine ci unele posomorâte în care lipsurile sunt greu de dus de pe o zi pe alta, nu a sărăcit pe nimeni. Voluntariatul ne oferă șansa să investim înainte de toate în noi, în propria persoană și apoi în ceilalți, în lumea ce ne înconjoară.

Ce valori are voluntariatul? Una dintre ele este valoarea socială, aceste activități implicând o formă de învățare socială, chiar dacă uneori neconștientizată, dezvoltând o serie de abilități și competențe sociale precum toleranța, solidaritatea, spiritul civic, încrederea , responsabilitatea socială. De asemenea oferă posibilitatea interacțiunii cu grupuri sociale diverse cu care nu interacționăm în mod curent. Implicarea în aceste acțiuni de voluntariat ne oferă posibilitatea de a

vedea lumea prin ochii celorlalți, să observăm, să înțelegem limitele incorecte pe care societatea le pune uneori în fața unora dintre membrii săi.

O altă dimensiune importantă a valorii voluntariatului este cea educativă. Voluntariatul are extraordinare valenţe educative, acesta fiind o formă de învăţare prin acţiune practică prin care se pot dobândi cunoştinţe şi abilităţi. Fie că vorbim despre o învăţare inductivă, care porneşte de la situaţii generale – sau de la cunoştinţe teoretice – care sunt apoi translatate în activităţi practice specifice, fie că vorbim despre o învăţare deductivă, care porneşte de la exemple particulare pe care apoi le translatează în norme generale sau în concepte teoretice, voluntariatul este o metodă foarte potrivită de a învăţa.

Diversele activități școlare transmit de asemenea o vastă gamă de informaţii / noţiuni care au un caracter moral şi care vizează formarea unor conduite morale, a unor comportamente care să fie în conformitate cu cerinţele societăţii aparţinătoare. Noţiunile morale precum empatia, generozitatea, respectul, responsabilitatea sunt înţelese de copii treptat, concomitent cu creşterea experienţei lor sociale și a dezvoltării lor intelectuale. Primele deprinderi morale însuşite de copii, se datorează imitărilor persoanelor din jur, de aceea părinții și cadrele didactice trebuie să le ofere un bun exemplu copiilor. Cei obișnuiți de mici să dăruiască fără a aștepta ceva în schimb, vor cunoaște încă de la vârste fragede satisfacția pe care un astfel de gest o poate aduce.

Menirea noastră, a cadrelor didactice este de a instrui și educa, iar odată format, spiritul civic se poate transforma într-o adevărată pasiune, contribuind pozitiv la dezvoltarea personalității .

Bibliografie:

https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie

VOLUNTARIATUL, CEA MAI IMPORTANTĂ SURSĂ DE BUNĂTATE

Prof. Enoiu Cristina

Colegiul Tehnic "Valeriu D. Cotea" Focșani

Voluntariatul reprezintă o modalitate inedită de a transforma timpul, energia sau talentele personale în beneficii aduse altor persoane sau comunității, fără a aștepta o recompensă, de bunăvoie, într-un cadru organizat. Acesta implică, pe de o parte, disponibilitatea voluntarului, care trebuie să fie dornic să învețe, să dăruiască și să colaboreze cu alte persoane, de cele mai multe ori necunoscute, pentru atingerea unui scop comun, iar pe de altă parte, presupune existența unui grup de inițiativă sau a unei organizații, spre deosebire de acțiunile de binefacere, spre exemplu, care se desfășoară din pură inițiativă. Grupul de inițiativă este cel care observă o problemă, un deficit al societății, găsește o soluție și stabilește un țel, mai ușor sau mai greu de atins, în slujba căruia cooptează voluntari, oameni deschiși spre schimbare, care vor să contribuie în mod nemijlocit la vindecarea societății, dispuși să ofere din timpul și din resursele lor, din bunătatea lor, în definitiv, pentru acest scop măreț.

Mai întâi, persoana care dorește să devină voluntar trebuie să susțină și să creadă în ceea ce își propune acel grup de inițiativă, în așa fel încât implicarea sa să răspundă în mod concret la rezolvarea sau la atenuarea unei probleme a societății. Un voluntar care nu este animat de dorința sinceră de a contribui la îndeplinirea acelui scop, care nu înțelege rostul sau importanța acțiunilor sale, se va implica în mod superficial sau nu se va implica deloc. Esența voluntariatului constă, din punctul meu de vedere, tocmai în această dorință arzătoare, care se transformă în acțiune, care prinde viață, reușind să atragă, prin actualitatea ei, prin impactul ei asupra comunității, interesul altor oameni binevoitori. Mai apoi, voluntarul trebuie să își analizeze, sincer și obiectiv, disponibilitatea, resursele, dar și modul în care va gestiona viața personală, activitățile cotidiene și voluntariatul, cât timp poate dedica voluntariatului, pentru a își putea asuma cu maturitate sarcini pe care le va putea duce la capăt. Seriozitatea este vitală, mai ales dacă proiectul este unul complex, cu mulți factori implicați, cu o desășurare amplă și cu sarcini bine definite. Prin urmare, voluntarul trebuie să arate responsabilitate și promptitudine, pentru a putea contribui cu adevărat la îndeplinirea acelui scop comun.

Odată ce începe efectiv activitatea de voluntariat, el va descoperi că voluntariatul poate reprezenta și o modalitate originală de autocunoaștere. Voluntarul va cunoaște oameni și locuri noi și va crea legături noi, va întâmpina, inevitabil, situații neprevăzute, va coordona alte persoane sau va colabora în cadrul unei echipe, își va consolida abilitățile de comunicare și de relaționare, antrenându-și totodată simțul civic. Totodată, voluntariatul îi oferă șansa să cunoască problemele reale ale societății și să se implice activ pentru fericirea altor oameni, cultivând această grijă permanentă pe care ar trebui să o avem unii față de alții, pentru că indiferența și pasivitatea pot distruge. Voluntariatul este un exercițiu fantastic de iubire și de grijă față de semenii noștri și față de problemele societății. Voluntariatul cultivă empatia mai presus de egoism, de individualism, într-o societate care a ridicat la rang de valoare indiferența cronică, nepăsarea față de orice excede propria persoană. În plan psihologic, voluntarul este acea persoană care conștientizează dincolo de aparențe că toate lucrurile pe care le facem pentru celălalt, toată jertfa pusă în slujba celuilalt, va rămâne în urma noastră dincolo de limitele ontice ale ființei umane. Lumea noastră înflorește datorită oamenilor care dăruiesc fără a aștepta ceva în schimb, iar voluntariatul reprezintă, din acest punct de vedere, un exercițiu de omenie, care ne aduce mai aproape și care ne ajută să ne descoperim mai bine pe noi înșine.

În acest sens, grupul de inițiativă reprezintă motorul întregii activități. O idee care prinde contur poate să schimbe vieți. Nu este nevoie de mobilizarea unor mase, pentru că un grup mic, dar dedicat şi gânditor de cetăţeni poate schimba lumea. Este necesar doar ca ideile lor să fie orientate spre problemele oamenilor, spre carențe ale societății, spre promovarea unor valori reale, reprezentative pentru comunitatea respectivă. Este nevoie de o viziune și de oameni care să susțină această inițiativă, care poate atrage, prin ecoul ei, bunăvoința altor oameni. Cadrul organizat este necesar pentru gestionarea eficientă a resurselor și, în final, pentru atingerea scopului propus. Din grupul de inițiativă pornește semnalul, din dorința lor de a aduce un suflu nou în comunitatea din care fac parte, reușind totodată să creeze un cadru pentru oamenii care vor să contribuie, dar nu știu cum sau de unde să înceapă.

De aceea, voluntariatul reprezintă un răspuns la nenumăratele probleme ale lumii în care trăim, o alternativă constructivă la obiceiul comod de a ne plânge despre neajunsurile sau nemulțumirile personale. Pînă la urmă, cca mai persistentă şi urgentă întrebare a vieţii este ce

facem noi pentru ceilalţi. Prin urmare, voluntariatul reprezintă modalitatea excelentă de a îi sluji pe cei din jurul tău și de a te dezvolta totodată, contribuind la schimbarea pe care o visăm cu toții.

Importanța acțiunilor de voluntariat

Prof. înv. primar Tocaciu Diana Mădălina
Școala Gimnazială Nr. 1 Luduș, jud. Mureș

Voluntariatul reprezintă activitatea de interes public desfășurată din proprie inițiativă, de orice persoană, în folosul altora, fără a primi recompense materiale. Din punctul meu de vedere, voluntariatul aduce o mulțime de beneficii oricărei persoane, indiferent de statutul sau social, dar mai ales elevilor si studenților.

Cei care se implică în activităţi de voluntariat fac acest lucru cu conştiinţa clară a valorii pe care această activitate o are pentru ei, ca persoane, în absenţa oricărui câştig financiar. Cei care sprijină implicarea în activităţi de voluntariat fac acest lucru cu conştiinţa clară a valorii pe care voluntariatul o aduce beneficiarilor sau comunităţii lor. Dar în ce constă, concret, această valoare a voluntariatului?

O să vorbim mai întâi despre valoarea socială a voluntariatului. Orice implicare în activităţi de voluntariat implică o formă de învăţare socială, chiar dacă de multe ori aceasta nu este conştientizată. Implicarea în activităţi de voluntariat dezvoltă o serie de abilităţi şi competenţe sociale, cum ar fi de exemplu solidaritatea, toleranţa, încrederea, spiritul civic şi responsabilitatea socială. Voluntariatul te transformă într-o persoană conştientă de mult mai multe aspecte ale lumii din jurul tău pe care în mod curent nu le vezi pentru că, aparent, nu ai nicio legătură directă cu ele.

Voluntariatul oferă posibilitatea interacţiunii cu grupuri sociale diverse cu care nu interacţionăm în mod curent în activităţile noastre obişnuite, contribuind la creşterea solidarităţii şi toleranţei. Probabil că mulţi dintre noi nu am observat că rampele de acces, acolo unde există, sunt uneori imposibil de utilizat datorită înclinaţiei nepotrivite pe care o au. Implicarea într-o acţiune de voluntariat alături de persoane cu dificultăţi de deplasare ne va face să înţelegem problemele cu care această categorie se confruntă şi ne va determina să observăm rampele impracticabile, pe care până atunci probabil că nici nu le-am remarcat, sau lipsa lor, şi să luăm atitudine în faţa acestor probleme. Implicându-ne în activităţi de voluntariat reuşim să vedem lumea prin ochii celorlalţi şi să înţelegem şi să observăm limitele incorecte pe care societatea le

pune uneori în faţa unora dintre membrii ei. Am devenit astfel mai solidari şi mai toleranţi, dar şi mai conştienţi de limitele societăţii noastre.

Nu puţine sunt discuţiile care încep sau se termină cu consolarea că „aşa e la noi în ţară" şi trebuie să acceptăm pur şi simplu, pentru că nu ştim cum putem schimba ceva şi, de multe ori, nu ştim că putem schimba şi, mai ales, nu credem că putem schimba ceva în jurul nostru. Spiritul civic şi încrederea că orice om poate face o diferenţă în comunitatea lui, mai ales dacă lucrează împreună cu alţi oameni preocupaţi de aceleaşi aspecte, se învaţă prin implicarea în activităţi de voluntariat. O curte a şcolii năpădită de tufe şi cu gardul căzut se poate transforma într-o zi într-un loc sigur pentru copii, cu spaţiu de joacă şi teren de sport, prin munca unui grup de voluntari şi mobilizarea unor resurse de care comunitatea dispune deja, dar pe care nimeni nu s-a preocupat să le mobilizeze şi să le utilizeze. Am înţeles astfel că putem şi noi să facem o schimbare, că există resurse şi disponibilitatea de a contribui, că este nevoie de curaj şi de un spirit organizatoric care să pună totul în mişcare şi că nu trebuie să aşteptăm totul de la alţii, ci trebuie să ne asumăm responsabilitatea de a lua iniţiativa şi de a trece la acţiune.

În primul rând, implicarea în acțiunile de voluntariat oferă experiență în diferite domenii de activitate. Această experiență este recunoscută prin diferite documente care atestă statutul de voluntar, apartenența la o organizație nonguvernamentală sau participarea activă la un proiect de voluntariat. Deși nu echivalează ciclurile standardizate de educație, statutul de voluntar oferă câteva avantaje semnificative. De exemplu, o persoana cu acest statut va fi acceptată mai repede într-o companie, într-un proiect sau într-o poziție de conducere, decât o persoana la fel de pregătită dar care nu s-a implicat în acest tip de activități extra-curriculare. De asemenea, se dorește ca voluntariatul sa fie considerat experiență profesională în specialitate, după modelul altor state europene.

In al doilea rând, voluntariatul contribuie la dezvoltarea personală. Voluntarul vede lucruri noi în fiecare zi, se confruntă cu probleme diverse, este pus în situații excepționale și este în cursă cu timpul. Uneori, acțiunile de voluntariat sunt îngreunate de lipsuri materiale, de nepăsarea celorlalți membrii ai societății sau chiar de autorități (noile măsuri birocratice îngreunează activitatea ONG-urilor). Oamenii implicați devin conștienți de problemele din jurul lor, pe care poate că în mod normal nu le-ar observa, și învață să lupte pentru un ideal comun.

Pe de altă parte, voluntariatul, ca orice alt tip de activitate, presupune timp, efort și stres. Odată ce sunt stabilite anumite obiective, acestea trebuie îndeplinite, chiar dacă nu există sancțiuni, așa cum se întâmplă în cazul persoanelor care lucrează cu contract de muncă. Presiunea este la fel de mare, pentru că alți oameni se bazează pe rezultatele pe care trebuie sa le obțină voluntarii. Din acest motiv, nu trebuie sa ne alegem responsabilități prea mari de la început și trebuie să studiem cu atenție domeniul în care vom activa. De asemenea, eșecul este foarte probabil în acest tip de acțiuni benevole, fiind cauzat de anumite lipsuri, cum ar fi fondurile reduse sau birocrația.

In concluzie, voluntariatul rămâne un mijloc puternic de autodezvoltare și, mult mai mult, un mod prin care poți arăta că ești activ și îți pasă de ceea ce se întâmplă in jurul tău.

Bibliografie :

Salade, D., Educaţie şi personalitate, Editura Casa Culturii de Ştiinţă, Cluj-Napoca, 1995.

VOLUNTARIATUL ÎȚI POATE SCHIMBA VIAȚA

Prof.înv.primar Semenescu Alina
Șc.Gimnazială Nr.1, Motru,Gorj

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (asistența și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educativ etc). Prin urmare, această mișcare se desfășoară într-un cadru legal și este susținută de Legea nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 469 din 26 iunie 2014.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Este clar că această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.

Pentru a înțelege mai bine sensul cuvântului "voluntar", am încercat să aflăm care este etimologia acestuia și am descoperit că o variantă o întâlnim în latină "voluntarius", iar cealaltă în franceză "volontaire" și se referă la oameni și manifestările lor. "Voluntar" înseamnă conform explicațiilor

din DEX, – "*care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere*".

Din experiența profesională, pot afirma că a fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi sprijinim. Cu riscul că mă repet, a fi voluntar înseamnă să fii uman și să ai valoare pentru că aceste calități sunt de neprețuit.

Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve.

În primul rând, voluntariatul ne oferă șansa de a valorifica într-un alt mod, mult mai original și dinamic, ceea ce dobândim pe parcursul timpului la școală și în activitatea noastră zilnică. De asemenea, putem fi stimulați de ideea că putem realiza ceva prin propriile forțe, doar cu noi înșine și creativitatea noastră născocită.

În al doilea rând, cu toții suntem încântați de faptul că putem face un lucru bun pentru un cerc restrâns de persoane și inclusiv pentru o comunitate întreagă. Ceea ce numim noi voluntariat este o activitate complexă atât spirituală, cât și fizică prin intermediul lui dobândim anumite trăsături definitorii pentru viața noastră și oferim șanse și noi oportunități persoanelor cu nevoi sau fără. Voluntariatul ne încurajează spre o viață sufletească mai bună și ne îndeamnă spre noi încercări de actualitate.

Probabil cel mai frumos lucru specific activității de voluntariat este faptul că simțim că putem face o diferență, putem schimba în bine anumite aspecte în viața unui om, a unui grup și în general, ne crește încrederea în sine, ne simțim mai siguri pe ceea ce putem face. În plus, devenim mai conștienți de anumite probleme sociale ale comunității și putem deveni ambasadori ai acelei cauze.

Voluntariatul este un proces necesar de autocunoaştere şi o investiţie cu valoare mare adăugată. Experienţele pe care le acumulăm ca voluntari pot face diferenţa între succes şi eşec în carieră. De asemenea, oamenii pe care îi întâlnim făcând voluntariat sunt foarte importanţi, deoarece sunt persoane cu valori similare şi pot deveni într-un viitor apropiat clienţi, parteneri şi de ce nu, prieteni pe viaţă.

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

În concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat.

Bibliografie:

- „Ghid pentru măsurarea efectelor și impactul voluntariatului asupra organizației gazdă", Asociația VOLUM, 2016;
- „Legea voluntariatului 195/2001", republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 276 din 25 aprilie 2007.

Voluntariat din suflet și rațiune

VĂRAN NARCISA
Școala Gimnazială nr. 24 Timișoara

Voi încerca să prezint practic dimensiunile psihologice, spirituale și teologice ale voluntariatului.

Voluntariatul este opus logicii strâmte care spune că omul are înclinaţia de a se ocupa doar cu lucrurile care-l servesc pe el însuşi şi individualitatea sa. Voluntariatul se face pentru a-i sluji pe ceilalţi. De ce se face asta? Cu ce puteri poa te omul merge împotriva interesului său, împotriva odihnei proprii şi a propriei satisfacţii? Aş spune că putem distinge trei niveluri şi implicit trei motivaţii ale voluntariatului.

1. Motivul comun se bazează pe raţionamentul interesului: „Am de binele comun, mă îngrijesc de celălalt, deoarece, la un moment dat, mi se va întoarce acest serviciu." De exemplu, cineva merge să doneze sânge, îşi scoate un certificat de donator, cu gândul că poate va avea el însuşi nevoie de sânge cândva. „Oameni suntem, niciodată nu poţi şti ce se întâmplă!" Sau cineva poate ajuta la îngrijirea spaţiului din jurul blocului, poate participa la patrulele de veghe în zonele afectate de incendii, deoarece şi alţii o vor face altă dată şi va beneficia şi el de aceasta.Este o motivaţie ce nu poate fi ignorată, deoarece poate fi conţinută în multe tipuri de voluntariat.

2. Un alt motiv, mai înalt, îl constituie idealurile: „Muncesc datorita unor idealuri de dăruire şi jertfă care mă cheamă dinăuntrul meu." Implinirea acestor idealuri îmi dă o oarecare satisfacţie. Natura psihologică a acestei satisfacţii este ceea ce în limbaj psihanalitic numim narcisism fiziologic. Narcisismul, ca termen tehnic, nu înseamnă numai atitudinea cunoscută, patologică, ci înseamnă şi o stare fiziologică, naturală. Este vorba de o satisfacţie pe care o simte cineva atunci când efortul său este recunoscut, apreciat, simţindu-se astfel creativ. De exemplu, atunci când gospodina face o mâncare bună şi e lăudată sau atunci când elevul scrie o compunere frumoasă şi ia o notă bună este satisfăcut acest narcisism fiziologic, firesc. Când cineva îşi împlineşte idealurile sale se încredinţează că şinele său este o imagine compatibilă cu ceea ce voia şi primeşte satisfacţie din asta.

3. Nivelul superior, teologic, al motivaţiei voluntariatului, care funcţionează atât înainte de căderea lui Adam, cât şi după cădere, se bazează pe elementul chipului lui Dumnezeu, pe care l-a sădit în

creaţia Sa: dragostea şi sentimentul comunitar. Cu alte cuvinte, omul este făcut pentru a iubi, este zidit pentru a ieşi din sine spre întâlnirea cu celălalt. Acest fapt, într-un fel sau altul, se va manifesta în viaţa omului, deoarece are o putere foarte mare, putere ce există înăuntrul nostru, indiferent de presiunile, apăsările suferite, indiferent de caracterul fiecăruia sau de orice obstacole exterioare. Seamănă, într-un fel, cu puterea pe care o au rădăcinile copacilor, care reuşesc să spar gă plăcile de beton ale trotuarelor, ale şoselelor, deşi sunt constituite doar din lemn şi apă.

Spiritualitatea ortodoxă este prin natura ei comunitară. Asta înseamnă că este o spiritualitate care îl are în vedere şi pe celălalt, care există prin intermediul celuilalt, de dragul celuilalt. In Dumnezeiasca Liturghie, în mod repetat se face referire nu numai la unirea noastră cu Dumnezeu, ca ţintă a dumnezeieştii împărtăşiri, ci şi la unirea dintre noi. „Şi ne arată pe noi, prin această pâine şi acest pahar, părtaşi unităţii dintre noi, în comuniunea Duhului Sfânt." Suntem chemaţi să ne unim şi noi între noi. Aceste cuvinte împlinite în realitate deschid perspectiva unei alte vieţi duhovniceşti, rod al celei cultivate astăzi.

Din nefericire, în Biserica noastră s-a dezvoltat, cu mare intensitate, o spiritualitate curat individualistă, adică eu şi Dumnezeul meu. Ne gândim deseori: Cum să ajung să prind câteva lucruri din cele pe care Dumnezeu le are de dat? Cum să mă pun bine cu Acela, ca să-mi asigur şi eu un colţ în împărăţia Lui? Dar acolo, înăuntru, în această viziune, nu există loc pentru altul şi chiar dacă putem întâlni «parohii sau grupuri duhovniceşti cu oarecare străduinţe radiale a câte unui responsabil (de obicei preotul) în relaţiile cu lumea, rareori găsim dezvoltată dimensiunea orizontală a unirii oamenilor între ei - cu mici excepţii.

Al treilea nivel al motivaţiei la care ne-am referit mai sus ne arată că în Biserică avem un principiu teoretic deosebit de important, pe care se bazează ideea voluntariatului.

Trebuie să recunoaştem că, dacă vom lipsi societatea noastră de orice ofertă de voluntariat, ea se va prăbuşi pe de-a-ntregul. De asemenea, este la fel de adevărat că, aşa cum societatea noastră se dezvoltă cu repeziciune, şi noi avem nevoie de noi tipuri de voluntariat, atât instituţionalizate, cât şi atipice. Voi încheia cu câteva aspecte psihologice ale acţiunii de voluntariat. Putem iniţia o acţiune de voluntariat cu cele mai bune intenţii, dar există întotdeauna elemente ale caracterului nostru care ne influenţează inconştient lucrarea. Cum am putea cunoaşte aceasta dinainte, încât să nu sabotăm bunele noastre intenţii? Iată câteva lucruri legate de această temă:

1. Este foarte uşor ca un voluntar să alunece în atitudinea de putere, de autoritate asupra celui pe care îl ajută, să-l determine, să-i comande: Deoarece îţi ofer ceva de care ai nevoie, am şi eu dreptul să-ţi dau sfaturi, să-ţi arăt ce trebuie să faci, dintr-o postură pe care nu o puteam prevedea la începutul relaţiei noastre - acesta este cel mai dăunător gând, în cazul de faţă.

2. În continuarea primului, dar diferit, este sentimentul fariseic al superiorităţii. Dacă ajutorul dat prin voluntariat se adresează oamenilor (adică nu este doar o acţiune de strângere a gunoaielor sau de sădire de pomi) şi se leagă cu subiecte existenţiale sensibile, foarte uşor voluntarul poate simţi că este superior celuilalt. Dacă lucrarea de voluntariat se adresează puşcăriaşilor, sau celor de curând reintegraţi social, sau narcomanilor, este foarte uşor ca voluntarul să gândească: Eu n-aş face niciodată ceea ce acesta face sau a făcut. Din clipa în care simţim aşa ceva, dăruirea noastră s-a alterat profund. Poate continua în exterior, poate fi preţioasă şi utilă, dar există înăuntrul ei un motiv care o întinează şi, la un moment dat, acesta se va arăta şi-n afară şi va crea probleme mari.

Lucrurile pe care le prezentăm vizează nu numai voluntariatul, ci privesc în mod general un tip de morală, de atitudine, de etos. Un cleric, dacă simte că este superior, ca om, faţă de cel care se găseşte în puşcărie sau în spital, are o problemă gravă atât duhovnicească, cât şi psihologică, deoarece ignoră ceea ce Filocalia consemnează, faptul că există în noi seminţele tuturor patimilor, care, datorită condiţiilor şi voinţei, la unii rodesc, iar la alţii nu (şi la aceeaşi persoană unele rodesc, şi altele nu). Spunea părintele Paisie (Aghioritul): Dacă observăm în viaţa cuiva posibilitatea de a face zece crime, iar acela a făcut doar cinci, Dumnezeu va lua în consideraţie asta la judecarea lui, pentru a-l izbăvi.

3. Avem nevoie de o maturitate elementară, aşa încât să nu simţim dezgust faţă de oamenii aflaţi în situaţii grele sau cu comportamente dezechilibrate. Ne înfricoşează diferenţa dintre noi şi ceilalţi, mai ales atunci când se bazează pe alegeri ale voinţei pe care noi, dintr-un motiv sau altul, nu le-am acceptat. De exemplu, un voluntar care a trăit ca om până atunci într-un mediu autoritar şi a învăţat să se înfrâneze, să se autodisciplineze, se găseşte, datorită muncii sale de voluntariat, în faţa unei tinere care trăieşte o viaţă sexuală dezordonată, va simţi probabil un dezgust, o repulsie inconştientă, frică, poate şi angoasă. Şi toate acestea îl vor face ori să se îndepărteze de lucrul său, de voluntariat, ori va dori să se comporte patern faţă de personalitatea diferită pe care o are în faţă, sau va vrea să o subjuge şi să o reorienteze. Este nevoie de multă maturitate pentru a putea evita pericolul unei astfel de abordări.

4. O problemă curentă a voluntariatului o constituie dezorganizarea şi discordia. Este greu, dar foarte necesar ca voluntarul să aibă cugetul unităţii cu ceilalţi care se implică în acţiuni de voluntariat asemănătoare celei oferite lui. Mentalitatea fariseică de tipul: Noi ne facem treaba mai bine decât alţii este o problemă spirituală şi psihologică gravă şi, de obicei, are implicaţii şi în iubirea de putere, şi în invidie, slăbiciuni larg întâlnite în universul nostru. Cu greu recunoaştem vreo autoritate deasupra noastră, cu greu ne integrăm în grup sau în echipă. Suntem foarte buni în iniţiativele individuale, dar nu putem colabora decât cu mare greutate.

5. In sfârşit, este nevoia ca oricine lucrează în mod voluntar să fie liber de idei preconcepute; rasismul nu este singura formă de idee preconceputǎ care ne caracterizează deseori...

Prin urmare, având în vedere toate cele de mai sus, trebuie să evităm părerea greşită că toţi putem deveni voluntari în toate, că oricine poate fi voluntar în orice. Este nevoie de particularizare. Toţi avem înclinaţia de a ne interesa, de a ne preocupa de aproapele nostru, dar caracterul fiecăruia va fi cel care determină unde şi cum îşi va pune în aplicare această înclinaţie, având în vedere şi dorinţa cea bună, dar şi slăbiciunea proprie. Este o problemă de discernământ fin şi de individualizare, care nu pot fi prestabilite, dacă dorim să reuşim în intenţia noastră şi să ajungem la cel mai bun rezultat posibil. Mult mai mult avem nevoie să ne praocupe modul şi mentalitatea în care lucrăm voluntariatul, dacă vrem ca acţiunea noastră să se ridice la nivelul adevăratului etos bisericesc.

VOLUNTARIATUL, SOLUŢIA PENTRU ŞCOALA VIEŢII

Prof. înv. primar Coteţ Daniela Adriana
Şcoala Gimnazială „ Mihai Viteazul" Brăila

Motto: „Niciodată înainte, omul nu a avut o aşa mare capacitate de a controla mediul în care trăieşte, capacitatea de a pune capăt foametei, sărăciei sau dezastrelor. Avem puterea de a fi cea mai bună generaţie pe care a cunoscut-o vreodată omenirea." (President John F. Kennedy)

Voluntariatul este activitatea care ne ajută să ne asigurăm personal că lumea se îndreaptă în direcția dorită de noi.

Deși mulți oameni definesc voluntariatul superficial spunând că acesta reprezintă munca neplătită a unor oameni, voluntariatul este ceva mult mai profund.

În primul rând, voluntariatul este cea mai simplă activitate pe care o putem face. Voluntariatul înseamnă
să îţi dedici o parte din timpul tău altor tipuri de activităţi, fără să fii plătit pentru ceea ce faci.

În schimb, ce s-ar putea să nu se ştie despre acţiunile de voluntariat este că „răsplata" vine odată cu sentimentul de satisfacţie al timpului şi al eforturilor pe care le depune orice persoană doritoare să se implice voluntar. De asemnenea,voluntariatul deschide noi orizonturi, şi este un prilej bun să: cunoşti persoane noi, să stăpâneşti mai bine abilităţile personale, şi nu în ultimul rând, să capeţi experienţa vieţii.

Prin voluntariat investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, respectiv lumea în mijlocul căreia trăim. În lume sunt milioane de oameni care au nevoie de ajutor într-un fel sau altul, fiecare dintre noi poate deveni un voluntar, putem să dăruim atât cât ne permitem și nu doar în ceea ce privește resursele materiale. Putem să dăruim deopotrivă lucruri materiale dar și timp din timpul nostru, atunci când de exemplu ne dorim să petrecem timp cu persoane care nu au familii sau să oferim cunoștințe dobândite anterior de noi.

Voluntariatul presupune schimb de cunoștințe, idei, servicii, oportunități de a cunoaște oameni noi și de a lega tot felul de relații cu aceștia.

Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntari și în perioada

copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și voință.

Viitorul și evoluția unei societăți sunt strâns legate de educația pe care le-o oferim copiilor. Este oportun să le cultivăm interesul și plăcerea pentru activitățile de voluntariat, adaptat vârstei lor. Să nu uităm că povara unei lumi o vor duce pe umeri copiii de azi. Copiii obișnuiți să dăruiască de la o vârstă fragedă , fără a aștepta ceva în schimb, vor cunoaște satisfacția pe care un astfel de gest o aduce. Uneori un simplu mulțumesc face mai mult decât orice altă posibilă răsplată.

De-a lungul timpului, au existat multe fraze care au stat în picioare în faţa timpului tocmai datorită mesajului puternic pe care l-au avut de transmis. Să nu uităm de nemuritorul Gandhi care a rostit: **„Fii schimbarea pe care vrei să o vezi în lume!"**.

Semnificația voluntariatului în cultura românească începe să se schimbe. Până acum, pentru români, voluntariatul echivala cu munca patriotică, lucru ce nu era în niciun caz voluntar, fără beneficii. Nici măcar satisfacție personală nu îți aducea. Între timp, în cultura occidentală, voluntariatul avea cu totul și cu totul altă semnificație. Era o activitate pe care o făceai din proprie inițiativă, făcută în folosul altor oameni, cât și al tău ca individ pentru că îți aducea o dezvoltare atât personală, cât și profesională. Treptat, s-a ajuns ca și în România, voluntariatul să capete această accepțiune.

Pentru un tânăr, voluntariatul s-ar putea să fie cea mai bună soluție. Un ONG, de orice profil ar fi, îi oferă voluntarului posibilitatea de a-și alege programul de muncă în funcție de disponibilitate, de a participa la proiecte de mare amploare și să ia contact cu oameni importanți din toate domeniile. Fiecare își poate alege un ONG din domeniul în care își va dori să lucreze, astfel reușind să ajute pe alții, dar și pe sine în același timp.

De cele multe ori, ONG-urile sunt organizate ca o companie în miniatură. Daca ești voluntar nu înseamnă că ești lipsit de responsabilitate. De fapt, acesta este un lucru foarte important pe care îl putem învăța fiind voluntar, responsabilitatea. Învățăm să fim responsabili de faptele noastre pentru că știm că alți oameni depind de munca noastră. Acesta este un paradox al muncii de voluntar – cu toate că nu suntem plătiți sau supravegheați strict de cineva, toată lumea se străduiește să își facă treaba cât mai bine, știind că munca noastră va ajuta pe cineva.

Cel mai important lucru pe care ni-l poate oferi activitatea de voluntariat este faptul că ne învață să lucrăm în echipă. Vom avea colegi cu aceleași preocupări ca ale noastre, cam de aceeași vârstă cu care ne va face plăcere să lucrăm și faţă de care nu vei avea niciun sentiment de inferioritate. Se știe că la un loc de muncă, oricât de siguri pe noi și de îndrăzneți am fi, nu putem să îi punem superiorului nostru chiar orice întrebare ne trece prin cap. În schimb, aici vom avea ocazia să învățăm lucrurile din mers, alături de colegii noștri.

De asemenea, putem ajunge și să coordonăm un proiect important și astfel să ne exercităm capacitățile de lider. Vom avea o satisfacție extraordinară când vom vedea un proiect dus la bun sfârșit. Iar în bucuria sau mulțumirea oamenilor ne vom găsi adevărata răsplată a muncii noastre. O să avem ocazia să cunoaștem foarte mulți oameni interesanți, atât dintre colegii noștri, dar și oameni de carieră cu care intrăm în contact pentru a ne duce la bun sfârșit proiectul. În plus, toate companiile vor aprecia activitatea noastră de voluntari. De asemenea, putem obține recomandări foarte bune de la oamenii cu care am lucrat, ceea ce ne poate ajuta în cariera noastră.

Să fim voluntari este un lucru foarte important, atât pentru cariera noastră, cât și pentru viața noastră. Vom învăța lucruri care ne vor ajuta în toate aspectele vieții, lucruri ca munca în echipă sau responsabilitatea, dar și compasiunea și răbdarea în tot ceea ce facem. Chiar dacă nu suntem plătiți în bani, lucrurile pe care le putem învăța într-un ONG sunt lucruri pe care nu putem să le cumpărăm.

Voluntariatul este o activitate neplătită și are drept scop îmbogățirea spiritului civic și creșterea implicării în cadrul comunității. De regulă, o persoană care își dorește să fie voluntar va căuta locații sau asociații care are aceleași valori, militează pentru aceleași scopuri și se identifică cu ele.

Este important de știut faptul că voluntariatul este considerat și recunoscut ca experiență profesională, în baza semnării unui contract de voluntariat și poate fi un mare plus pentru angajatori, deoarece arată dorința de implicare ale candidaților și de a se afirma sau de a face o diferență la nivel de comunitate. În plus, voluntarul poate testa un nou domeniu și totodată, câștiga experiență dacă se gândește să schimbe sectorul de activitate.

Prin activitatea de voluntariat, se dobândesc competențe diverse ce pot fi valorificate în viața profesională. Astfel, înveți să comunici mai bine și să lucrezi într-un grup, să te coordonezi cu

acesta, să îți gestionezi timpul mai eficient, planificare și organizare de activități, înveți structura unei organizații și elemente de identitate organizațională.

Probabil cel mai frumos lucru specific activității de voluntariat este faptul că simțim că putem face o diferență, putem schimba în bine anumite aspecte în viața unui om, a unui grup și în general, ne crește încrederea în sine, ne simțim mai siguri pe ceea ce putem face. În plus, devenim mai conștienți de anumite probleme sociale ale comunității și putem deveni ambasadori ai acelei cauze.

Tinerii pot deveni voluntari și se pot încadra în diferite activități de voluntariat. Voluntariatul în ONG este despre a face mai mult decât pentru propria persoană. Mult sau puțin, este deloc important. Important este să înțelegem trăirea de a sprijini o inițiativă sau un demers care ar avea un impact benefic asupra comunității locale.

În primul rând, voluntariatul ne oferă șansa de a valorifica într-un alt mod, mult mai original și dinamic, ceea ce dobândim pe parcursul timpului la școală și în activitatea noastră zilnică. De asemenea, putem fi stimulați de ideea că putem realiza ceva prin propriile forțe, doar cu noi înșine și creativitatea noastră născocită. În al doilea rând, cu toții suntem încântați de faptul că putem face un lucru bun pentru un cerc restrâns de persoane și inclusiv pentru o comunitate întreagă. Ceea ce numim noi voluntariat este o activitate complexă atât spirituală, cât și fizică prin intermediul lui dobândim anumite trăsături definitorii pentru viața noastră și oferim șanse și noi oportunități persoanelor cu nevoi sau fără. Voluntariatul ne încurajează spre o viață sufletească mai bună și ne îndeamnă spre noi încercări de actualitate.

Voluntariatul, poate fi considerat ca făcând parte din educaţia non-formală.

Încă de la grădiniţă, apoi la şcoală, în liceu, copiii şi tinerii adolescenţi trebuiesc îndrumaţi, educaţi în spirit civic, prin diverse acţivităţi extracuriculare, prin proiecte realizate în strânsă legătură cu ONG-urile.

Cadrul didactic prin însăşi exemplul lui, le deschide inima, le formează deprinderi şi le educă gândirea, copiilor. Copilul/tânărul adolescent cu cât va fi lăsat să observe, să cunoască, să exploreze, şi cu cât va fi învăţat de mic că este important să îi ajuţi pe alţii, să te implici în activităţi de pe urma cărora să nu te aştepţi neapărat să
obţii beneficii materiale, cu atât el va tinde sa introducă idea şi dorinţa de voluntariat în viaţa lui. Vizitele la centre de copii sau de bătrâni, spectacole caritabile, târguri caritabile cu vânzare de

produce culinare, hand-made-uri realizate de beneficiari, şi alte evenimente organizate (în care se pot strânge donaţii), pot fi ocaziile potrivite pentru a-i implica pe şcolari şi de a-i obişnui să se acomodeze în rolul de voluntari.

Cu cât se începe mai repede în instituţii şcolare să se realizeze astfel de activităţi, de voluntariat, cu atât
copilul/elevul/tânărul adolescent îşi va creiona un traseu mai clar în viaţă! Astfel de evenimente şi activităţi civic educative îi formează pe aceştia ca oameni, şi îi pregătesc pentru viaţa de adult, câştigând astfel "şcoala vieţii"!

Voluntariatul este un proces necesar de autocunoaştere şi o investiţie cu valoare mare adăugată. Experienţele pe care le acumulăm ca voluntari pot face diferenţa între succes şi eşec în carieră. De asemenea, oamenii pe care îi întâlnim făcând voluntariat sunt foarte importanţi, deoarece sunt persoane cu valori similare şi pot deveni într-un viitor apropiat clienţi, parteneri şi de ce nu, prieteni pe viaţă.

Bibliografie:

1 „Ghid pentru măsurarea efectelor și impactul voluntariatului asupra organizației gazdă", Asociația VOLUM, 2016;

2. „Legea voluntariatului 195/2001", republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 276 din 25 aprilie 2007.

3. Jinga, I., Istrate, E. (coord.), Manual de pedagogie, ediţia a II-a, Editura ALL, Bucureşti, 2006

Școala și Voluntariatul

Prof. înv. primar Banea Maria Laura
Școala Gimnazială Ioan Vlăduțiu Luduș, jud. Mureș

Lumea contemporană evoluează spre formule de democraţie participativă şi se dezvoltă socio-economic într-un ritm alert. Acest context este provocator şi generator de probleme complexe. Ca atare, şcoala se află sub asaltul multiplelor iniţiative de tip educaţii noi care încearcă să pătrundă din zona nonformală/ informală, prin cooptarea principalilor actori ai procesului de educaţie, în activităţi comunitare.

Diferite iniţiative europene sau ale ONU propun şcolilor participarea în proiecte, dincolo de curriculumul formal şi, mai ales, dincolo de spaţiul tradiţional al clasei. Astfel, sunt iniţiate transferuri multiple între achiziţiile provenite din educaţia formală şi acelea din educaţia nonformală / informală:

- Rolurile clasice ale profesorilor şi elevilor tind să se modifice prin participarea la aceste proiecte;
- Cultura spaţiului educaţiei formale se schimbă: implicaţi în activităţi semnificative în afara clasei, profesorii şi elevii învaţă/ potenţează învăţarea din lumea reală în care pot face diferenţele. În acest sens, obiectul învăţării se modifică şi conferă dinamism achiziţiilor cognitive, comportamentiste şi atitudinale;
- Voluntariatul este în mare măsură o achiziţie din sfera valorilor şi a atitudinilor;
- Se modifică statutul profesorului care evoluează spre roluri de facilitator, de mediator al învăţării nonformale/ informale. Profesorul însuşi îşi adânceşte înţelegerea asupra propriei sale învăţări şi deveniri prin intermediul activităţilor de educaţie nonformală / informală;
- Elevii sunt stimulaţi să fie implicaţi în activitatea comunităţii locale, învăţând roluri sociale în mod direct;
- Se dezvoltă un comportament acţional: înţelegere profundă (care permite luarea de poziţie şi acţiunea), implicare (motivaţia de a participa în viaţa comunităţii), viziunea (abilitatea

de a merge dincolo de graniţele deja explorate şi de a gândi creativ), experienţa (elevii îşi construiesc un know-how despre managementul schimbării);

- Învăţarea capătă context şi substanţă, devine atractivă, agreabilă, pe alocuri, chiar amuzantă. Este stimulată astfel motivaţia elevilor. Se dezvoltă o spirală motivaţională care construieşte cogniţia (observare, explorare, investigaţie), reflexivitatea (autoevaluare, deschidere, schimbul de roluri) şi sensibilitatea (stima de sine, expresivitatea).

Voluntariatul în şcoli este, pe lângă faptul altruist în sine, o activitate de pe urma căreia adolescenţii au multe lucruri de învăţat: noi abilităţi, noi contacte, experienţă într-un anumit domeniu etc. Voluntariatul în şcoli este soluţia pentru o dezvoltare complexă a adolescentului.

Voluntariatul în şcoli este un prim pas în conştientizarea tinerilor de rolul lor în societate, de importanţa lor ca individ, de nevoia societăţii de oameni ca el.

Voluntariatul reprezintă o modalitate prin care pot fi întărite şi susţinute valorile legate de comunitate, de serviciul adus aproapelui, de ataşamentul faţă de celălalt, acesta fiind un deziderat internațional.

Misiunea grădinitei, a şcolii, a dascălilor ei este de a promova o cetăţenie activă, de a educa tineri deschişi, responsabili, foarte implicaţi, care să-şi dea timpul, abilităţile şi cunoştinţele lor în beneficiul altora, care să se dedice unei cauze nobile, obiectiv marcant al învățământului într-o România ce aparține Uniunii Europene.

Bibliografie:

Jinga, I., Istrate, E. (coord.), Manual de pedagogie, ediţia a II-a, Editura ALL, Bucureşti, 2006
Stan, E., Profesorul între autoritate şi putere, Editura Teora, Bucureşti, 1999.

Responsabilitate socială și voluntariat în educația timpurie

-studiu de specialitate-

Prof. Linţa Cristina –Maria
Grădinița P.P. „Riki-Priki" Reșița, jud. Caraș-Severin

Voluntarii reprezintă IUBIREA în mişcare. (Autor necunoscut)

În cadrul grădiniţei, cadrul didactic este conducătorul activităţii didactice care se desfăşoară în vederea atingerii obiectivelor şi competenţelor, prevăzute în documentele şcolare, dând sens şi finalitate educativă tuturor componentelor implicate în procesul de învăţământ(informaţii, mijloace, variabile psihice, etc.).

Cadrul didactic se implică în activitatea didactică cu întreaga personalitate: motivaţii, aptitudini, nivel de competenţă, experienţă personală. În cadrul activităţilor didactice se creează multiple raporturi interpersonale între participanţi, antrenaţi cu toţii într-un proces constant de influenţare reciprocă. Reuşita unui cadru didactic depinde de multe ori de natura relaţiilor pe care le stabileşte cu copii de la grupa

Natura relaţiilor pe care cadrul didactic le stabileşte cu copiii este determinată nu numai de stilul de abordare a activităţii şi de trăsăturile sale de personalitate, ci şi de trăsăturile individuale şi de grup ale preşcolarilor. Cadrul didactic trebuie să adopte un stil democratic, caracterizat prin relaţii deschise, bazate pe încredere reciprocă şi acceptare, reuşind astfel să colaboreze cu copiii într-o atmosferă armonioasă, lipsită de încordare.

Educaţia morală este un proces complex şi neîntrerupt care trebuie început de la cea mai fragedă vârstă, când copilul, imitând, îşi formează deprinderi de comportare civilizată. Succesul educaţiei morale la vârsta preşcolară nu vine de la sine, ci este rezultatul unei munci stăruitoare, migăloase, desfăşurată cu pasiune şi responsabilitate atât de educatoare cât şi de părinţi. Pentru început, copiii vor fi învăţaţi să acţioneze în concordanţă cu cerinţele adulţilor, iar mai târziu, vor fi ajutaţi să înţeleagă de ce este bun un anumit comportament şi nu altul, iar ei vor fi capabili să discearnă.

Dezvoltarea morală a copiilor şi a tinerilor înseamnă formarea comportamentelor morale, a sentimentelor şi înţelegerii morale, a empatiei şi dragostei faţă de celălalt. Toate acestea sunt rezultatul unui proces îndelungat care începe de cel puţin de la preşcolaritate.

Voluntariatul este activitatea desfășurată din proprie inițiativă, prin care o persoană fizică își oferă timpul, talentele și energia în sprijinul altora fără o recompensă de natură financiară. .(Definitie adoptată de Consiliul Naţional al Voluntariatului, iunie 2002). Voluntariatul este o componentă fundamentală a societăţii civile. El însufleţeşte cele mai nobile aspiraţii ale omenirii -pacea, libertatea, oportunitatea, siguranţa şi justiţia pentru toate persoanele.

A trezi şi a dezvolta spiritul voluntariatului la copii, a cultiva valorile lui sunt unele din sarcinile de seamă ale educatorilor, pe care le vom forma participand direct la activităţile de voluntariat.

Cadrul didactic trebuie să formeză copiilor gustul pentru activităţi care să le facă bine din punct de vedere sufleteşte si de pe urma cărora să beneficieze şi alţii. Vizitele la centre de copii sau de bătrâni, concursuri, baluri mascate şi evenimente organizate la care se pot face donaţii pot fi ocaziile potrivite pentru a-i implica pe copii şi a-i obişnui să se acomodeze în rolul de voluntari. Trebuie prezentate toate beneficiile pe care le poate obţine de pe urma activităţilor de voluntariat. De asemenea, educatoarea trebuie să se gândească la faptul ca este un model pentru preşcolar. Cu cât observă şi este învăţat de mic că este important să îi ajute pe alţii, să se implice în activităţi de pe urma cărora să nu se aşteaptă beneficii materiale, cu atât va tinde mai mult să introducă voluntariatul în viaţa lui . Cu cât începe mai repede să facă astfel de activităţi de voluntariat, cu atât îşi va creiona un traseu mai clar în viaţă. Astfel de lucruri îl formează ca om şi îl pregătesc pentru viaţa de adult.

La nivelul grădiniței noastre, voluntariatul a reprezentat o practică de succes. Asfel, au fost organizate acțiuni de caritate, cu scopul de a colecta fonduri și ajutoare material pentru familiile defavorizate și pentru anumite situații critice, privind sănătatea unor copii grav bolnavi. De asemenea părinții au susținut întotdeanuna proiectele tematice și au donat diverse materiale necesare, chiar confecționându-le ei împreună cu copiii lor.

Organizarea unor activități extrașcolare prin care preșcolarii să contribuie, după puterile lor, la creșterea calității vieții în comunitatea în care trăiesc, are nenumărate avantaje din punctual de vedere al educației pe care o face grădinița. Copiii, de cele mai multe ori sunt considerați prea

mici pentru a-și asuma responsabilități, dar, dacă li se oferă ocazia, ei pot deveni chiar un model pentru cei mari, ca vârstă sau ca statut în comunitate. Aceştia sunt creativi, activi, optimişti, visători şi manifestă un entuziasm molipsitor, care poate antrena alți membri ai comunității în procesul de schimbare.

Încheierea unor Contracte de colaborare cu Centrul de Zi „ABC" „ Agenţia pentru Protecţia Mediului şi întocmirea unui Calendar de acţiuni, în funcţie de evenimente, de marcare a unor zile la nivel local, naţional şi mondial şi desfăşurând în acest cadru programe educative cu copiii din grădiniţă, ne-au permis implicarea în acţiuni în domeniul educativ, umanitar, filantropic, religios, drepturile copilului, sanitar, cultural-artistic, sportiv, de protecţia mediului, ecologic, rutier.

Prin implicarea preşcolarilor şi a părinţilor acestora, a şcolarilor din şcolile partenere cu care colaborăm, prin participarea directă la aceste acţiuni, am încercat să cultivăm simţul omeniei, datoriei, responsabilităţii, care dau cu totul o altă coloratură vieţii morale a omului. Am încercat ca, prin implicarea în aceste acţiuni educative, să contribui la formarea personalităţii armonioase a copiilor, a valorilor morale şi eficientizarea lor, atrăgând toţi factorii educativi, parteneri în educaţie. Spiritul de omenie, se manifestă în relaţiile cu semenii noştri, iar piatra de încercare a omeniei este fapta bună.

Am desfăşurat acţiuni de voluntariat cu Agenţia pentru Protecţia Mediului în cadrul proiectului regional „Terra- casa noastră" pe care îl coordonez, ecologizarea spaţiilor verzi din jurul grădiniței, plantarea de pomi şi flori dar şi de informare cu ocazia unor evenimente ecologice ca de exemplu „Ziua Mondială a Zonelor Umede", „Ziua Europei'', „Ziua Pământului" sau„Ziua Mediului''.

O altă serie de acţiuni foarte bine primite de preşcolari, au fost cele desfăşurate în cadrul vizitelor făcute la şcoală. Acestea, îi ajută pe copii să cunoască viaţa de şcolar şi sperăm noi, să se adapteze mai uşor la activităţile specifice învăţământului primar. Cu prilejul acestor acţiuni, şcolari au pregătit mici surprize pentru preşcolarii veniţi în vizită

De asemenea, spiritul sărbătorilor de iarnă (Crăciunul) şi de primăvară (Paştele,) precum și de ziua mărțișorului ne-a unit din nou în acţiunea de donaţii realizate în urma unor târgiuri caritabile de ornamente realizate de către cadrele didactice din unitatea noastră. Din aceste fonduri au fost achiziționate diverse produse alimentare si donate centrelor de copii din oraș. Tot de Paști

am demarat Campania „Shoe Box", campanile ce a prevăzut donare de dulciuri și jucării copiilor din centrele de zi, produse împachetate într-o cutie de pantofi.

Unitatea noastră a desfășurat în parteneriat cu părinții, acțiune de voluntariat în cadrul Săptămânii Naționale a Voluntariatului, de reamenajare a spațiului de joacă din curtea grădinitei. Familiile trebuie să fie implicate în îmbunătăţirea învăţării acasă precum şi în şcoală, în acţiuni de voluntariat dacă avem copii care vor să devină persoane instruite.

Cu mult tact și profesionalism, am reușit să-i determinăm pe părinți să colaboreze cu grădinița și să înțeleagă rolul și scopul programelor educative desfășurate în instituțiile de educație timpurie.

Dezvoltând o colaborare foarte bună, am reușit să determinăm înțelegerea și sensibilizarea părinților față de nevoile grădiniței, față de nevoile copilului pentru promovarea reușitei integrării în ciclul primar a viitorului școlar și mai târziu, în viața socială a acestuia. Am încercat să asigurăm o trecere ușoară de la activitatea predominant ludică, la cea de învățare.

Despre voluntariat nu putem să afirmăm decât că, acesta reprezintă hrana pentru suflet. Cele mai câştigate persoane sunt cele care ştiu să dăruiască necondiţionat şi ştiu să aducă bucurie în sufletul alora care au fost vitregiţi de ... soartă.

„ ... Oamenii sunt ceea ce au învăţat. Şi oamenii învaţă aproape totul: să gândească, să simtă, să voiască, să efectueze anumite munci şi să intre în relaţii cu alţii. Dar, de apreciat nu-i apreciem după cele ce au învăţat, ci după faptele lor". Nicolae Iorga

Bibliografie

5. Legea nr. 195/2001 – Legea voluntariatului, Monitorul Oficial nr. 206 din 24 aprilie 2001,
art.2;
6. www.voluntariat.ro;
7. Voluntariada copiilor, Asociația Centrul Educațional „Mara'', Editura Sfântul Ierarh Nicolae, Brăila, 2011;
8. Eleonora Rădulescu, Anca Tîrcă, Educația civică prin activități extrașcolare cu character interdisciplinar, Editura Educația 2000+, București, 2004.

IMPORTANŢA ACŢIUNILOR DE VOLUNTARIAT

prof. Şuştrean Diana Laura
Grădiniţa P.P. „Riki-Priki " Reşiţa

Voluntariatul se naște în inima fiecăruia, nu în vreun statut de ONG sau în discuții elaborate și mediatizate. Dacă se naște acolo, cu siguranța se va dezvolta și se va traduce și sub aspectele cele mai pragmatice și necesare pâna la urmă. Voluntariatul face minuni în viața dumneavoastră, mai ales pe plan profesional. De ce este important voluntariatul ? Implicându-se într-o activitate de voluntariat, oamenii, în special tinerii pot rupe rutina activităților zilnice și a monotoniei, își pot construi mai târziu un CV atractiv astfel încât să poată răspunde la anunțurile de tipul: ''angajăm persoană sub 25 de ani cu 7 ani de experiență...'', își ajută comunitatea în care să le facă placere să traiască încă zeci de ani făcând ceva util cu preaplinul sufletesc specific varstei. Având timpul liber bine organizat sunt la adapost de tentații ca drogurile, fumatul, etc şi au astfel șansa să devină mai responsabili și implicit să schimbe în bine lumea din jurul lor.

Implicându-se în activități de voluntariat au șansa de a acumula noi experiențe, de a-și forma noi abilități în pas cu vremea. Își pot crea contacte care să îi conducă la un post (serviciu) așa cum și-l doresc. Dacă sunt afectați de o dizabilitate au astfel șansa să demonstreze că au un rol și un loc important în comunitate. Pot să își formeze deprinderi și să își creeze contacte care să îi ajute să depășească stereotipurile și prejudecățile și astfel să își găsească un loc de muncă, care să îi ajute să aibă un nivel de trai mai decent, mai multă încredere în propriile forțe.

Implicarea în activităţi de voluntariat dezvoltă o serie de abilităţi şi competenţe sociale, cum ar fi de exemplu solidaritatea, toleranţa, încrederea, spiritul civic şi responsabilitatea socială. Voluntariatul te transformă într-o persoană conştientă de mult mai multe aspecte ale lumii din jurul tău pe care în mod curent nu le vezi pentru că, aparent, nu ai nicio legătură directă cu ele.

Voluntarul vede lucruri noi în fiecare zi, se confruntă cu probleme diverse, este pus în situații excepționale şi este în cursă cu timpul. Uneori, acțiunile de voluntariat sunt îngreunate de lipsuri materiale, de nepăsarea celorlalți membri ai societății sau chiar de autorități . Plus, în astfel de situații dificile, voluntarul găsește o soluție care, mai târziu, poate fi utilă şi în viața privată. Prin voluntariat se pot dezvolta abilități şi competenţe sociale precum solidaritatea, încrederea,

spiritul civic şi responsabilitatea socială. Oamenii implicați devin conștienţi de problemele din jurul lor, pe care poate că în mod normal nu le-ar observa, şi învață să lupte pentru un ideal comun.

A trezi şi a dezvolta spiritul voluntariatului la copii, a cultiva valorile lui sunt unele din sarcinile de seamă ale educatoarelor. Este necesar să desfăşurăm mai des activităţi de voluntariat pentru că ele constituie o experienţă bogată de învăţare, facilitează dezvoltarea de capacităţi şi competenţe sociale şi contribuie la dezvoltarea sentimentului de solidaritate.

Promovarea voluntariatului, ca formă de educaţie pentru tot restul vieţii este un răspuns dat necesităţii de a acţiona ca cetăţeni responsabili la nivelul comunităţii în care trăim. Promovarea voluntariatului în unităţile de învăţământ, în familiile copiilor, în comunitate solicită calităţi legate de comunicare, spiritul de echipă, curajul ieşirii din rutină prin activităţi de voluntariat desfăşurate din proprie iniţiativă în scopul cultivării normalităţii în comunitate şi contribuie la creşterea gradului de sensibilizare a populaţiei cu privire la valorile şi importanţa voluntariatului.

Am coordonat în unitatea de învăţământ unde îmi desfăşor activitatea acțiuni de voluntariat incluse în proiectul "Teatrul din grădină" , proiect finanțat de Fundația pentru Parteneriat și MOL România în parteneriat cu Asociația Comitetul de Părinți - Grădinița Ricki-Prichi Reșița și Primăria Municipiului Reșița, în cadrul Programului național "Spații Verzi" – Componenta Spații Verzi Urbane.

Proiectul și-a propus reabilitarea curții interioare a grădiniței, transformând– o într-un spaţiu dinamic, multifuncțional, o grădină de vară pentru spectacole în aer liber, pentru relaxare, pentru desfășurarea de alte activități curriculare și extracurriculare, seminarii şi mese rotunde pe teme de protecţie a mediului în colaborare cu Primăria Reşiţa, Agenţia pentru Protecţia Mediului, alte organizaţii şi instituţii abilitate. Ideea acestui proiect a apărut din dorinţa preșcolarilor, a cadrelor didactice și părinților de a desfăşura o parte din activităţile zilnice în aer liber (ecologie, educaţie pentru sănătate, jocuri, concursuri etc), de a viziona piese de teatru, de a desfășura serbări cu diferite ocazii (Ziua Mamei, Ziua Copiilor, Serbarea de sfârșit de an școlar), dar şi de a se recreea într-un spaţiu atractiv.

Proiectul a fost mediatizat în rândul educatoarelor, părinților și comunității, prin afișe expuse la panourile părinților din unitate, distribuirea de pliante informative, dar și în mass-media, pe site-ul grădiniței, pe pagina de socializare Facebook.

Acțiunile de voluntariat au constat în: curățarea spațiului amenajat în cadrul proiectului (curtea interioară a grădiniței) de pietre, buruieni, deseuri, plantarea de arbori, arbuști ornamentali, flori, amenajarea unor alei, montarea băncilor și a scenei pentru spectacole în aer liber, realizarea mascotei grădiniței și a costumelor din materiale reciclabile, promovarea voluntariatului în comunitate, cosmetizarea și pregătirea spațiului pentru inaugurare. La aceste acțiuni au participat ca voluntari cadrele didactice din grădiniţă (21 persoane), părinții preșcolarilor (60 persoane), personalul nedidactic al grădiniței (8 persoane), voluntari din comunitate (15 persoane). Inaugurarea spațiului amenajat s-a bucurat de un real succes, toți copiii și părinții acestora fiind foarte încântați de spațiul amenajat și de programul artistic prezentat la inaugurare. Întreţinerea parcului - plantelor, tunderea ierbii şi fasonarea / toaletarea la nevoie a vegetaţiei înalte (arbori, arbuşti), plivirea buruienilor, colectarea gunoaielor- este asigurată de grupul ţintă - preşcolarii, coordonaţi de cadrele didactice, cărora li se alătură personalul de întreținere al unităţii, părinții, voluntarii și comunitatea locală. Partenerii acestui proiect au ca obiectiv continuarea amenajării şi întreţinerii spaţiului verde din incinta unității prin atragerea de voluntari.

Prin implementarea acestui proiect s-a îmbunătăţit motivaţia de a participa la acţiuni de voluntariat şi de a învăţa prin activităţi non-formale, au fost dezvoltate spiritul de iniţiativă şi creativitatea, munca în echipă, spiritul critic, a fost potenţat interesul pentru activităţi ecologice. Această iniţiativă a fost un exemplu multiplicator pentru comunitate şi autorităţi, venind în sprijinul conservării şi amenajării spaţiilor verzi ale unităților de învățământ din municipiu. Voluntariatul va fi privit de acum cu mai multă responsabilitate, iar sănătatea copiilor va fi mai uşor de menţinut prin mai multe activităţi în aer liber, petrecerea unui timp mai îndelungat în afara sălilor de clasă.

Ținând cont de cele menționate mai, pot susţine cu tărie că voluntariatul constituie un context propice de dezvoltare personală și profesională prin creșterea nivelului de încredere între indivizi, întărirea și diversificarea relațiilor sociale, schimbarea viziunii față de societate și conștientizarea rolului de cetățean activ.

A trezi şi dezvolta spiritul voluntariatului, a cultiva valorile lui înseamnă a te ridica la cerinţele unei şcoli europene, în care se respectă normele europene, în care se realizează un învăţământ de calitate. Voluntariatul reprezintă hrană pentru suflet şi înnobilează viaţa celor care doresc şi vor să ajute. Prin faptele lor voluntarii dovedesc omenie, bun simţ, responsabilitate, dăruire, dragoste,

respect pentru sine, dar şi pentru semeni, grijă şi sensibilitate. De aceea, Victor Hugo afirma: „Fiecare copil pe care-l instruim este un om pe care-l câştigăm". Referindu-se la valorile educative ale voluntariatului, Nicolae Iorga afirma:*„ ... Oamenii sunt ceea ce au învăţat. Şi oamenii învaţă aproape totul: să gândească, să simtă, să voiască, să efectueze anumite munci şi să intre în relaţii cu alţii. Dar, de apreciat nu-i apreciem după cele ce au învăţat, ci după faptele lor".*

BIBLIOGRAFIE:

1 . Fiţiu, A. (2004). Ecologie şi protecţia mediului. Bucureşti: Editura Academic Pres.

2. http://ro.wikipedia.org/wiki/Voluntariat

3. http://www.didactic.ro/

Rolul voluntariatului în dezvoltarea personală și profesională a tinerilor

Prof. înv. primar Moldovan Camelia
Școala Gimnazială Deak Farkas , Miercurea Nirajului, jud. Mureș

Voluntariatul este activitatea de interes public desfăşurată de orice persoană fizică din proprie iniţiativă, care îşi oferă timpul, talentele şi energia în folosul altora, de regulă într-un cadru organizat, fără a primi o contraprestaţie materială, dar care poate deconta cheltuielile realizate în sprijinul proiectului în care este implicată.

Programele de voluntariat au luat amploare în ultimile decenii atât ca formă de educație nonformală, cât și informală. În Legea voluntariatului, articolul 1, alineatul 2, este menționat faptul că voluntariatul este un factor important în crearea unei pieţe europene competitive a muncii şi, totodată, în dezvoltarea educaţiei şi formării profesionale, precum şi pentru creşterea solidarităţii sociale. Conform Asocieției VOLUM se pot identifica mai multe tipuri de voluntariat din perspectiva modului în care este realizat: (a)voluntariat direct/ spontan – activități realizate direct de o persoană pentru ajutorarea altor persoane, (b) voluntariatul organizațional– activități realizate benevol și cu titlu gratuit de o persoană în cadrul unei organizații. Voluntariatul organizațional poate fi realizat: în cadrul unei organizații cu scop lucrativ sau în cadrul unei organizații fară scop lucrativ sau în cadrul unei organizații de drept public (instituție) sau de drept privat (ONG, sindicat) și (c) formal- pe baza unui contract de voluntariat sau informal/ fără o relație contractuală explictă între voluntar și organizația gazdă.

Tinerii în plină dezvoltare au nevoie de experiențe care să le ofere prilejul de a-și forma și consolida misiunea și viziunea personală sau profesională, explorând oportunitățile și extinzându-și orizonturile. Astfel, în acord cu cele menționate anterior, voluntariatul poate aduce o serie de beneficii precum:

Permite formarea de noi abilități și competențe sau poate fi o oportunitate de a menține sau chiar de a dezvolta abilitățile existente. Oferă o modalitate excelentă de a obține experiență în domeniul în care vizează să activeze sau poate fi recrutat de o anumită instituție în urma prestării unor activități de voluntariat. Deoarece abilitățile de adaptare și rezolvare a problemelor devin din ce în ce mai importante în deceniile următoare, dezvoltarea acestor abilități este la fel de importantă

pentru voluntarii cu experiență profesională cât și pentru cei care urmează să facă primii pași pe piața muncii.

Oferă o mare oportunitate de dezvoltarea a rețelei personale și profesionale, astfel pe baza activităților de voluntariat tinerii pot primi recomanadări de la managerii instituțiilor unde au activat, iar dacă se gândesc la o schimbare în ceea ce privește plaierul de activitate al carierei, voluntariatul este o modalitate perfectă de a explora noi domenii. Totodată, în spectul acțiunilor sociale, tinerii pot întâlni lideri ai comunității, persoane care să le ofere suport/ consiliere în alegerea carierei.

Satisfacția personală, stima de sine și sentimentul de împlinire vor crește, prin adugerea unui aport de valoare societății. Fie că este vorba despre o persoană extovertiră sau introvertită, se pot dezvolta, totodată, abilitățile de comunicare și sociale prin contactul cu diferite persoane în contexte variate.

Adesea, voluntariatul adună oamenii din medii culturale diverse, astfel tinerii vor avea contact cu situații diferite de cele de zi cu zi. Acest lucru nu include numai a cunoaște persoane de altă naționalitatea, religie, orientare politică sau persoane cu dizabilități, ci presupune interrelaționare cu mentalități și personalități diferite. Munca în echipă nu numai că favorizează abilitățile de colaborare, ci oferă și oportunități de a învăța multe lucruri din diferite perspective și crește nivelul de toleranță.

Un alt aspect important ce merită menționat, este faptul că prin voluntariat se pot crea lideri. Calitățile de conducere, luarea a inițiativei, crearea de noi viziuni, modalități de a contribui și de atingere a unor obiective prin gândire strategică sunt aspecte ce pot fi îmbunătățite în cadrul coordonării unui grup de voluntari. Gestionarea unei echipe implică abilități de leadership, capacitatea de a motiva și inpira pe ceilalți, gestionarea schimbărilor, medierea conflictelor. Alte aspecte ale dezvoltării personale/ profesionale prin intermediul voluntariatului, pe care vreau să notez, sunt dezvoltarea capacității empatice, calitatea comportamentului prosocial, creșterea gradului de conștientizare și altruismul.

Ținând cont de cele menționate supra, putem spune că voluntariatul constituie un context propice de dezvoltare personală și profesională a tinerilor prin creșterea nivelului de încredere între indivizi, întărirea și diversificarea relațiilor sociale, schimbarea viziunii față de societate și conștientizarea rolului de cetățean activ.

Bibliografie:

Asociația VOLUM,2016, Ghid pentru măsurarea efectelor și impactului voluntariatului asupra organizației gazdă;

Legea voluntariatului 195/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 25 aprilie 2007.

VIAȚA ÎN SLUJBA VIEȚII

Profesor psihopedagogie specială, Haricleea Banu
CSEI, comuna Filipeștii de Tîrg

Visul meu este să mă trezesc în fiecare dimineață cu zâmbetul pe buze, să aștept cu mulțumire tot ce-mi oferă o nouă zi, să-mi văd de îndatoriri cu mintea limpede, să duc la bun sfârșit ce-am început chiar dacă este un lucru mărunt, să pot face ca fiecare persoană să-și recapete speranța, să creadă în ea și să-i redau demnitatea pierdută temporar. Einstein spunea că " Doar o viață trăită pentru alții merită să fie trăită".

Copil fiind și neștiind ce înseamnă „voluntariat" am simțit nevoia de a ajuta și de a fi utilă semenilor în momentele de suferință, acțiuni ce s-au concretizat mai târziu în dorința de a urma diferite școli care să îmi formeze priceperile, deprinderile și obișnuințele. Am vrut să fiu un „ om potrivit la locul potrivit" și nu am precupețit niciun efort pentru acest lucru, renunțând de cele mai multe ori la orele de odihnă. Poate că un bun model mi-au fost și personajele din povestea pe care cu toți o cunoaștem „ Fata moșului și fata babei". Acum sunt profesor la Școala Specială din localitatea Filipeștii de Tîrg și asistent principal la Spitalul Județean de Urgență, unde am desfășurat activitate de voluntariat timp de trei ani. Fac acest lucru cu mare pasiune, satisfacțiile în plan spiritual fiind majore, știind că omul în suferință apreciază oricînd o vorbă bună, un zâmbet venit din inimă, un suflet alături care îl înțelege și îl susține. Comunicarea este foarte importantă, abilitățile de comunicare verbală, paraverbală, nonverbală având un aport deosebit. Ca exemplu vă pot da pe o doamnă în vârstă de 72 ani care avea accident vascular hemicorp drept, adică partea dreaptă nu o putea mobiliza și din cauza stării alterate nu putea nici să articuleze. În timpul manevrelor executate mă trezesc la un moment dat că doamna mă mângâie pe obraz cu mana stângă, care era funcțională. În acel moment sufletul meu parcă a căpătat aripi, zbor spre înălțimi, pentru răsplata neașteptată. Surpriza a fost și mai mare când medicul de gardă, fiind chiar șefa medicilor, a remarcat acest lucru și m-a întrebat dacă o cunosc pe doamna. Nu o cunoșteam și i-am spus că de fapt este prima dată când am văzut-o.

De un an de zile am trecut la programul de infarcte, unde împreună cu alți oameni de mare valoare nu mai trimitem pacienții la București ci îi tratăm în spitalul din Ploiești, mărind șansele de supraviețuire ale celor cu probleme la inimă, redând astfel funcționalitatea ei. Venim de acasă

în orice moment, voluntari , mulțumind Bunului Dumnezeu pentru ceea ce suntem, pentru capacitatea de a face față unui volum de muncă ridicat și în același timp necesitând un grad sporit de concentrare a atenției, încercând să ne stăpânim emoțiile, să învingem teama în situații critice, pentru a acționa cu promptitudine și eficiență într-un moment în care viața depinde de decizia luată. Pot da un exemplu cum într-o seară pe la orele 21 a fost adus un pacient cu infarct la primiri urgențe. Fără a mai sta pe gânduri ne-am dus să rezolvăm acest caz. Spre norocul nostru și al pacientului operația s-a finalizat cu succes. De acum bolnavul trebuia transportat la terapie coronariană și UPU majore nu avea posibilitatea aceasta pentru că pe lângă situațiile critice care apar în orice moment au aparut și patru cazuri de intoxicație gravă cu ciuperci care nu le permitea să părăsească locul de intervenție, dar au apelat la personalul de la urgențe minore. În acel moment am înțeles că lucrurile sunt grave și ca drept urmare după ce am transportat bolnavul la terapie și mi-am condus colega la taxi, pentru că era trecut de miezul nopții, m-am întors la UPU să văd cu ce îmi pot ajuta colegii și bine am făcut, pentru că trei pacieți trebuiau pregătiți pentru a pleca la București și un copil de 14 ani la Spitalul de Pediatrie. Deci trei ambulanțe au plecat la București lucru destul de complicat pentru că se limita numărul de intervenții ce trebuiau rezolvate în județ.

Pe la ora 1.30 dimineața, am plecat acasă. La 2.30 sună din nou telefonul deoarece un bărbat de 48 ani făcuse infarct și nu-l mai puteau trimite la București pentru că nu au avut timp să se întoarcă ambulanțele plecate, iar noi nu mai aveam materiale sterile necesare intervenției.. Am plecat în mare grabă la spital și am cerut la celelalte săli de operație cele necesare și astfel a mai fost salvată o viață. Chiar dacă eram epuizați, era acea oboseală plăcută, în sensul că am întâmpinat oamenii cu iubire, empatie în suflet, am fost amabili, blânzi și buni, prinzându-ne dimineața cu bucuria muncii împlinite. Am învățat că valoarea unui om se măsoară prin binele făcut semenilor, că orice lucru trebuie făcut ca și cum viața ta ar depinde de el, și că orice experiență adaugă vieții tale noi sensuri

În viață , oamenii cei mai frumoși sufletește sunt cei care au trecut prin multe. Sunt oameni peste care a bătut vântul aspru al vieții și de multe ori li „s-au înecat corăbiile". Ei știu ce înseamnă să cazi și să te ridici.

Copiii cu cerințe speciale simt pe propria piele acest lucru și ne vom uni forțele pentru a-i învăța „cum să se ridice", ca apoi prin exemplul personal, cu multă muncă, răbdare, perseverență, lucru în echipă, entuziasm și dăruire să-i învățăm să se implice, să-și ajute semenii prin dezvoltarea

abilităților de comunicare interpersonală, verbală, paravebală și nonverbală, dezvoltarea de competențe și comportament, integritate, puncte forte ce vor duce la învingerea slăbiciunilor, la motivare, la creșterea stimei de sine, la reintegrarea în societate. Rămân la părerea că din copilărie pornește totul, cunoscând foarte bine efectele educației timpurii, să profităm de sentimentele cu care ne-am născut și să le dezvoltăm. Un prim exemplu: copiii reacționează pozitiv la zâmbetul de pe chipul nostru. Când începe bunătatea? Copiii sub 2 ani arată semne de generozitate, împărțind dulciurile lor, iar acest lucru îi face fericiți. Pe la vârsta de doi ani și jumătate dacă un copil vede alt copil plângând, îi oferă prăjitura sa iar dacă acela plânge în continuare el îl va mângâia, lucru ce liniștește pe copilul necăjit. De o importanță deosebită rămâne bucuria cu care faci un lucru. Îmi doresc așa cum și eu la rândul meu am avut modele în diferite etape ale dezvoltării personale, să fiu în continuare model pentru cei din jurul meu, să fiu scânteia, sprijinul și ajutorul lor, să-i motivez în dezvoltarea personală, să-și formeze o imagine pozitivă a încrederii de sine.

În urma experienței acumulate, am considerat important să mă dedic promovării exemplelor de bune practici în rândul copiilor cu cerințe educative speciale, acestea fiind adaptate nivelului lor de dezvoltare și după aptitudinile emoționale deprinse pentru a cultiva bunătatea, compasiunea, calmul și bucuria empatică. Conform unui studiu, la persoanele expuse pe termen lung riscului bolilor de inimă, în urma voluntariatului acordat susținerii emoționale și sociale copiilor mici, sănatatea lor cardiovasculară se îmbunătățește.

Deci, iată miracolul actelor de voluntariat pe care ar trebui să le luăm în calcul și ca pe un dar benefic sănătății noastre. Important este nu numai să cultivăm empatia (să simți ce simte și cealaltă persoană) ci să dezvoltăm și compasiunea (cazul când vrei să-i ușurezi suferința) – găsind plăcere în fericirea altei persoane. „Mi se pare nerealist să credem că viitorul omenirii poate fi îmbunătățit numai pe baza rugăciunii sau a intențiilor bune. Ceea ce trebuie să facem este să trecem la fapte."(Daniel Goleman, „*Forța binelui* ")

Poate că mulți nu cunosc semnificația termenului -voluntariat- pentru că nu au fost îndrumați, nu au avut modele sau pur și simplu le-a fost străin acest lucru. Importantă este mediatizarea, modelul personal, definirea finalităților, obiectivelor, ce sens și ce valoare are acest act.

Așa cum de Crăciun, prin darurile pe care le facem, bucuria ce o vedem pe chipul celor ce

le-au primit ne face să ne simțim mai buni spiritual, când credem că acest eveniment ne umple sufletele de bucurie, cu sentimente din cele mai înălțătoare, de ce să nu generalizăm acest lucru și să nu facem din fiecare zi o sărbătoare?!

BIBLIOGRAFIE:

Daniel Goleman, *Forța binelui*, ed. Curtea Veche Publishing, București, 2015

Valori eterne, *Cărți de cugetări*, ed. Helen Exley Com, 2006

Efectele voluntariatului

Prof.înv.primar Gafar Denis
Liceul Tehnologic „Nicolae Dumitrescu''- Cumpăna

Voluntariatul poate fi văzut din mai multe unghiuri, în funcție de fiecare. Se poate defini ca o „activitate de interes public desfașurată din proprie inițiativă de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestație materială; activitatea de interes public este activitatea desfașurată în domenii cum sunt: asistență și serviciile sociale, protecția drepturilor omului, medico-sanitar, cultural, artistic, educativ, de învățământ, științific, umanitar, religios, filantropic, sportiv, de protecție a mediului, social și comunitar și altele asemenea." Cea mai întâlnită formă de voluntariat este organizația nonprofit.

Voluntariatul are multe efecte pozitive, atât asupra noastră ca individ cât şi aspura mediului înconjurător. În rândurile următoare voi descrie beneficiile pshiologice ale acestuia. Prin voluntariat putem participa la prosperitatea comunităţii din care facem parte şi totodată putem practica un hobby. Astfel, deprindem și înmagazinăm experiență recunoscută la nivel profesional.

Voluntariatul :

a) Diminuează stresul – atunci când te focusezi pe altcineva în afară de tine, tensiunea scade şi ne simţim mai bine.

b) Stimulează emoțiile pozitive – precum buna dispoziţie , bucuria și ne oferă o satisfacţie personală. Toate acestea contribuind la relaxarea organismului.

c) Amplifică empatia - atunci când interacționăm cu persoane din alte medii decât acela în care trăim noi, înțelegem mai bine care sunt și nevoile celorlalți.

d) Ne face să ne simțim utili, să avem un scop – voluntariatul ne permite să tratăm subiecte și probleme sociale care au o importanță majoră pentru noi.

e) Crește stima de sine – atunci când simțim că viața noastră are și un alt scop în afară de cele obișnuite pe care le împărtășim cu toții, ne simțim satisfăcuți și mândri de noi înșine.

f) Ne oferă ocazia să cunoaștem oameni noi – **psihologia pozitivă** susține că există trei dimensiuni de care este nevoie să avem grijă privind relațiile cu cei din jur: calitatea, cantitatea și

diversitatea. Astfel, voluntariatul ne oferă ocazia să ne ocupăm de cea din urmă, facilitându-ne interacțiunea cu oameni noi, din alte domenii decât cele cu care avem de-a face zilnic.

Formele de voluntariat , organizate de cele mai multe ori sub forma ONG-urilor (organizaţiile nonprofit) sunt persoane juridice constituite de persoane fizice sau persoane juridice care urmăresc desfășurarea unor activități în interes general sau în interesul unor colectivități locale ori, după caz, în interesul lor personal nepatrimonial.

În epoca modernă, voluntariatul a devenit un element important al tuturor societăților. Celebra declarație a Națiunilor Unite „Noi oamenii avem puterea de a schimba lumea"' s-a transformat în acțiuni concrete ale voluntarilor la nivel global.

Serviciile de voluntariat s-au răspândit în întreaga lume în anii 1920 și 1930, voluntariatul fiind privit în acea perioadă ca o „modalitate de a forma prietenii între tineri din țări diferite". Dar de exemplu, în timpul crizei economice din 1929, în Statele Unite ale Americii și în Bulgaria, voluntariatul a fost o metodă de a ajuta tinerii ce nu aveau locuri de muncă, în sensul că pentru activitățile sociale desfășurate li se oferea un loc de cazare și mâncare.

Aceste organizaţii deţin regulamente de ordine interioară, departamente şi proiecte de rezolvat. Asta înseamnă că voluntarul nu este lipsit de responsabilitate. Înveţi să fii responsabil de faptele tale pentru că ştii că alţi oameni depind de munca ta. Acesta este un paradox al muncii de voluntar – cu toate că nu eşti plătit sau supravegheat strict de cineva, toată lumea se străduieşte să îşi facă treaba cât mai bine, ştiind că munca ta va ajuta pe cineva.

Voluntariatul te învaţă să lucrezi în echipă, poţi avea colegi cu aceleaşi preocupări ca ale tale, cam de aceeaşi vârstă cu care îţi face plăcere să lucrezi, şi faţă de care nu vei avea niciun sentiment de inferioritate.

Ai ocazia să cunoşti multe persoane interesante, atât colegii tăi dar şi oameni de carieră. Toate companiile vor aprecia activitatea ta de voluntar, pentru că vor vedea că deşi nu ai lucrat, ai avut activităţi care ţi-au pus la încercare abilităţile. De aceea, poţi obţine recomandări foarte bune de la oamenii cu care ai lucrat, ceea ce te poate ajuta în cariera ta.

Voluntariatul presupune schimb de cunoștințe, idei, servicii, oportunități de a cunoaște oameni noi și de a lega tot felul de relații cu aceștia. Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntari și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și voință.

Pentru încurajarea tinerilor către activitătile de voluntariat, putem apela la discuţii cu scopul conştientizării necesităţii efectuării acestui tip de activităti și desigur și prezentarea unor modalităti concrete de realizare a acestor activităti, individual dar și în grupuri organizate.

Tinerii pot fi încurajați, antrenați să se implice în activităti de protecție a mediului, pot efectua activităţi propriu zise sau de consiliere a altor oameni în vederea menținerii unui mediu curat și implicit a unei planete sănătoase, mentorat.

În România, fenomenul, voluntariat, a crescut în ultima vreme în mod alert. Copiii și adulții comunităților sunt implicate în proiecte locale ce presupun voluntariatul dar și naționale sau internaționale, cu un impact major asupra evoluției societății. Voluntariatul rămâne o activitate interesantă, atractivă chiar și pentru copii, demnă de a fi desfășurată cu copiii și de a fi promovată în societate ca exemplu de bună practică. Alegând să desfășori o activitate de voluntariat, demonstrezi că ești un om bun și participi într-un mod real la asigurarea unei lumi mai bune.

Voluntariatul este activitatea care ne ajută să ne asigurăm personal că lumea se îndreaptă în direcția dorită de noi. Deși mulți oameni definesc voluntariatul superficial spunând că aceasta reprezintă munca neplătita a unor oameni, voluntariatul este ceva mult mai profund. Prin voluntariat investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, respectiv lumea în mijlocul căreia trăim. Pe Terra sunt milioane de oameni care au nevoie de ajutor într-un fel sau altul, fiecare dintre noi poate deveni un voluntar, putem să dăruim atât cât ne permitem și nu doar în ceea ce privește resursele materiale.

Voluntarul este un fel de arhitect ,,amator'' care lucrează pentru crearea unei lumi mai sigure şi mai corecte. Într-un mediu în care culorile încep să îşi piardă din strălucire şi intensitate, el găseşte şi aduce în prim plan acele elemente care să întreţină cât de cât liniile esenţiale din tablou. Este persoana care se adaptează relativ uşor la un mediu nou, la o situaţie neprevăzută sau o realitate care, iniţial, părea dificilă. Te provoacă şi te face să îţi doreşti să ajuţi tot mai mult. În fapt, aceasta este cea mai bună cale de a te schimba, căci întâi trebuie să faci tu schimbare şi abia apoi să ai pretenţia ca şi ceilalţi să facă un pas mai lung în această direcţie.

Să fii voluntar este un lucru important pentru cariera oricărei persoane, dar mai ales pentru viaţă. Putem învăţa lucruri care te pot ajuta în toate aspectele vieţii, lucruri ca munca în echipă,

sau responsabilitatea dar şi compasiunea şi răbdare în tot ceea ce faci. Chiar dacă nu eşti plătit în bani, lucrurile pe care le poţi învăţa într-un ONG sunt lucruri pe care nu le poţi cumpăra.

Voluntariatul are extraordinare valenţe educative, fiind **o** formă de învăţare prin acţiune practică**,** care poate genera dobândirea de cunoştinţe şi abilităţi. Indiferent că vorbim despre o învăţare inductivă, care porneşte de la situaţii generale – sau de la cunoştinţe teoretice – care sunt apoi transformate în activităţi practice specifice, fie că vorbim despre o învăţare deductivă, care porneşte de la exemple particulare pe care apoi le schimbă în norme generale sau în concepte teoretice, voluntariatul este o metodă potrivită de a învăţa.

Nefiind un proces rigid şi formalizat, voluntariatul are farmecul flexibilităţii şi al alegerii libere a voluntarului cu privire la majoritatea caracteristicilor activităţii sale, ceea ce îl face atractiv, învăţarea fiind un efect al implicării, şi nu un scop în sine al acesteia. De aceea de foarte multe ori voluntariatul a devenit modul în care tinerii fac cunoştinţă în modul cel mai concret cu putinţă cu viitoarea lor meserie. Fără a dori să criticăm sistemul formal de învăţământ, trebuie să recunoaştem că de multe ori îi lipseşte latura practică, aplicată a învăţării, latură pe care mulţi tineri aleg să o experimenteze prin implicarea în activităţi de voluntariat.

Bibliografie :

Mihai,Alexandru, 2015*, Importanţa voluntariatului*, Revista on-line;

Proiect cofinanțat din Programul Operațional Capital Uman, 2014 - 2020 , *Despre voluntariat şi rolul voluntariatului în dezvoltarea comunităţii;*

Voluntariatul, o sursa de bine

Prof. Bunea Elena
Liceul Tehnologic „Al. Ioan Cuza", Slobozia, Ialomita

Activitatea de voluntariat este o componentă fundamentală a societăţii civile. Munca de voluntar apropie subiecţii societăţii, îi plasează în poziţia de apărători ai valorilor şi principiilor umane. Calităţile unui voluntar sunt creativitatea, ideile inovatoare, activismul, motivarea, dorinţa de a-i ajuta pe alţii, deschiderea, independenţa, dorinţa de a dobândi noi cunoştinţe.

Voluntariatul nu înseamnă să faci lucrurile cu uşurinţă şi cu veselie. A fi voluntar înseamnă a lucra zilnic asupra ta, a-ţi cultiva abilităţi noi, a învăţa, a organiza şi desfăşura unele activităţi, a-ţi asuma responsabilitate, a acumula experienţă.

Contribuţia voluntarilor o resimte atât organizaţia în care ei activează, prietenii voluntarilor, comunitatea din care provin, cât şi societatea în întregime. în acelaşi timp, voluntariatul ajută tinerii să obţină şi să-şi dezvolte abilităţile pe care sistemul educaţional formal deseori nu poate să le ofere.

Voluntariatul presupune schimb de cunoștințe, idei, servicii, oportunități de a cunoaște oameni noi și de a lega tot felul de relații cu aceștia. Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntari și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și voință. Viitorul și evoluția unei societăți sunt strâns legate de
educația pe care le-o oferim copiilor. Este oportun să le cultivăm interesul și plăcerea pentru activitățile de voluntariat, adaptat vârstei lor. Să nu uităm că povara unei lumi o vor duce pe umeri copiii de azi. Copiii obișnuiți să dăruiască de la o vârstă fragedă , fără a aștepta ceva în schimb, vor cunoaște satisfacția pe care un astfel de gest o aduce. Uneori un simplu mulțumesc face mai mult decât orice altă posibilă răsplată. Pentru insurajarea tinerilor către activitătile de voluntariat, putem apela la discuții cu scopul constientizării necesitătii efectuării acestui tip de activitati si desigur și prezentarea
unor modalităti concrete de realizare a acestor activitati, individual dar și în grupuri organizate. Tinerii pot fi încurajați, antrenați să se implice în activități de protecție a mediului, pot efectua activități propriu zise sau de consiliere a altor oameni în vederea

menținerii unui mediu curat și implicit a unei planete sănătoase, mentorat. De asemenea un alt domeniu unde există mare nevoie de implicarea voluntarilor este și domeniul social. Este necesară activarea sentimentului de empatie fată de semenii noștri și incurajarea tinerilor și a copiilor incă din grădiniță să se implice în activități destinate ajutorării semenilor aflați în nevoie. Un alt beneficiu adus de activitățile de voluntariat este creșterea încrederii în sine, acesta oferă un confort psihic oricărui individ care hotărăște să depună un astfel de efort în spiritul voluntariatului. Totodată, în urma activităților de voluntariat se dezvoltă și spiritul de apartenență la grup, atât de necesar pentru asigurarea unei bune colaborări între indivizi pentru evoluția societății.

În România, fenomenul a crescut în ultima vreme în mod alert. Copiii și adulții comunităților sunt implicati în proiecte locale ce presupun voluntariatul dar și naționale sau internaționale, cu un impact major asupra evoluției societății

Voluntariatul rămâne o activitate interesantă, atractivă chiar și pentru copii, demnă de a fi desfășurată cu copiii și de a fi promovată în societate ca exemplu de bună practică.
Alegând să desfășori o activitate de voluntariat, demonstrezi că ești un om bun și participi într-un mod real la asigurarea unei lumi mai bune.

VOLUNTARIATUL , CEA MAI IMPORTANTĂ SURSĂ DE BUNĂTĂTE

Profesor, Curtache Camelia
Colegiul Tehnic *Ion Mincu*, Focșani

Voluntariatul este activitatea desfasurată din proprie initiativă, prin care o persoană fizică își oferă timpul, talentele si energia în sprijinul altora fără sprijinul altora o recompensă de natură financiară, dar care poate deconta cheltuielile realizate în sprijinul proiectului în care este implicată. Pentru a înțelege mai bine sensul cuvântului "voluntar", am încercat să aflăm care este etimologia acestuia și am descoperit că o variantă o întâlnim în latină "voluntarius", iar cealaltă în franceză "volontaire" și se referă la oameni și manifestările lor. "Voluntar" înseamnă conform explicațiilor din DEX, – "*care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere).*

Patru principii definitorii stau la baza activitații de voluntariat si o deosebesc de de activități similare (precum intershipul/practica, etc):

1. Este o activitate desfasurată in beneficiul comunitații / beneficiul public.
2. Este o activitate neremunerată sau care nu urmarește un câștig financiar, chiar dacă include decontarea unor cheltuieli derivate din activitatea respectivă (transport, consumabile, etc.).
3. Este o activitate desfasurată de bunăvoie, fără vreo constrângere de vreun fel sau altul.
4. Este de regulă derulată intr-un cadru organizat (sub tutela unei organizații sau a unui grup de inițiativa), spre deosebire de acțiunile spontane de binefacere.

Voluntariatul trebuie să funcţioneze pe mai multe planuri şi să fie exersat de către toţi factorii implicaţi în educaţie, şi anume familie-şcoală-comunitate. "într-o comunitate, mediul educaţional nu se rezumă la mediul şcolar (...) mediul educaţional comunitar are posibilitatea să se cristalizeze şi să se coalizeze în procesul de educaţie continuă a cetăţenilor"1 . Aşadar, cine sunt voluntarii şi cine sunt beneficiarii? Pentru a răspunde nevoilor şi cerinţelor educaţiei şi pentru a obţine succesul, acest demers de voluntariat trebuie să realizeze permanent schimbul de roluri astfel ca fiecare să îşi asume atât rolul de voluntar, cât şi pe cel de beneficiar. Familia şi comunitatea îşi vor asuma responsabilităţi de susţinere (ca voluntari) a educaţiei din şcoală şi

sprijin în soluţionarea şi depăşirea limitelor procesului instuctiv-educativ desfăşurat aici (şcoala= beneficiar), şi, invers, şcoala(ca voluntar) trebuie să răspundă şi să susţină nevoile societăţii (=beneficiar) de dezvoltare durabilă.În urma unor asemenea interacţiuni şi forme de voluntariat exersate pe rând de actanţii principali din educaţie, rezultatele nu pot fi altele decât de un real câştig pentru toate părţile implicate. Dacă educaţia în spiritul voluntariatului începe din familie (chiar şi în formele ei cele mai simpliste) şi este complementată apoi de demersul educativ formal din cadrul instituţiilor de învăţământ (implicit prin educaţia de tip nonformal), în mod cert va fi exersată ulterior, în cadrul comunitar al societăţii, de către adultul responsabil, capabil de acţiune şi schimbare. În primul rând subliniem, deci, importanţa şi nevoia de implicare a familiei în traseul educaţional al copiilor, întrucât plecând dintr-un cadru familial centrat pe reuşita şcolară a copilului, se asigură baza pe care va interveni ulterior şcoala.. Şi într-un caz şi în altul, şcoala se alfă în obligaţia de a lansa părinţilor invitaţia la cooperare, la implicare în educaţie, oferind şanse egale tuturor: o bună informare, o strategie de consiliere a părinţilor inactivi iniţial, un program de sprijin alături de fundaţii sau organizaţii non-profit, şedinţe, întâlniri, ateliere de lucru în comun etc., toate acestea pot aduce alături, ca parteneri şi voluntari părinţii.

Voluntariatul înseamnă dăruire, iar a dărui înseamnă de cele mai multe ori să primești. Dăruiești din ce ai spre a primi ceea ce îți lipsește. Adrian Păunescu spunea într-o poezie că în timp ce unii oameni trăiesc din furt, alții trăiesc doar din ceea ce au dat. Egoismul ne transformă lumea într-o junglă, în timp ce altruismul aduce Raiul mai aproape de noi. A face ceva pentru tine înseamnă să îți faci o viață mai bună, a face ceva pentru societate înseamnă să faci viața, în general, mai frumoasă, să devii o parte din armonia lumii.

De asemenea, prin voluntariat îți dezvolți aptitudinile și abilitațile pe care cu greu le-ai dezvolta în alt context. O carieră începe adeseori prin acțiuni de voluntariat, deoarece ai astfel ocazia să pui în practică lucruri pe care le știi doar din teorie. Când faci lucrurile ca voluntar, te eliberezi de presiunea de a te ști urmărit și posibil sancționat de ochiul atoatevăzător al unui șef. Faci lucrurile doar ca să reușești, doar ca să demonstrezi că poți, că nu ești mai prejos decât alții. Singurele emoții pe care le încerci sunt cele pozitive, care te vor însoți in activitatea de mai târziu.

În concluzie, voluntariatul contribuie în toate felurile posibile la dezvoltarea personală. Te formează ca om, ca bun creștin și, nu în ultimul rând, ca profesionist. În plus, un gest voluntar este ca o palmă peste fața unei lumu care a uitat că mai presus de toate este OMUL.

Bibliografie:

Velea, L.S., Toderaş, N., Ionescu, M., "Participarea elevilor în şcoală şi în comunitate. Ghidpentru profesori şi elevi", Ed. Agata, Botoşani, 2006

Ghid pentru cadrele didactice, Proiect PHARE 2004. Acces la educaţie pentru grupurile dezavantajate, Ed. Didactică şi Pedagogică, R.A., Bucureşti, 2007

Soyons bons, soyons bénévoles !

Giugiulan Iulia-Nicoleta
Lycée Théorique Novaci

Le bénévolat est une activité non rétribuée et librement choisie qui s'exerce en général au sein d'une institution sans but lucratif (ISBL) : association, ONG, syndicat ou structure publique. Celui ou celle qui s'adonne au bénévolat est appelé « bénévole ». L'étymologie du mot vient du latin « *benevolus* » qui signifie « bonne volonté ». Le bénévolat est donc un don de soi librement consenti et gratuit. Il occupe une place spécifique dans la société civile, complémentaire et non-concurrentielle au travail rémunéré. Outre le bénévolat traditionnel, il existe aussi le bénévolat virtuel, également appelé volontariat en ligne, bénévolat à distance, bénévolat en ligne, e-bénévolat ou cyber-bénévolat, décrit l'activité d'un bénévole qui accomplit des tâches dématérialisées au profit d'une organisation bénéficiaire; le bénévole est assisté en cela par un moyen de communication comme Internet ou le téléphone. Il peut œuvrer depuis son lieu de travail, son domicile ou bien encore son école. Le travail du bénévole virtuel peut être comparé au télétravail à la différence que ce dernier est rémunéré et que les bénévoles ne le sont pas. Bénéficiant des atouts liés à la dématérialisation des tâches, le bénévolat en ligne permet à de nombreuses catégories de personnes de s'engager dans des actions d'intérêt général : personnes à handicap moteur, personnes éloignées géographiquement du bénéficiaire de l'action, personnes non disponibles aux heures ouvrables du bénéficiaire, etc.

Se sentir utile et faire quelque chose pour autrui est le moteur des bénévoles, lesquels s'impliquent dans des domaines d'activité sans rémunération aussi divers que le sport, la culture ou les loisirs, l'humanitaire, la santé, l'action sociale, la défense des droits, la défense de l'environnement et de la biodiversité ou encore l'éducation. Le bénévole occupe une place spécifique dans la société civile, complémentaire et non concurrentielle au travail rémunéré.

Pourquoi pas devenir bénévole ? Il est important de profiter de nos temps libres pour se lancer de nouveaux défis. Est-ce que vous avez déjà ressenti le regret d'une journée gaspillée à ne rien faire? Eh bien, le bénévolat pourrait être la réponse car la bonté est l'agent de changement le plus puissant, le moins coûteux et le plus sous-estimé de l'homme. Il est bien de se reposer, mais il ne faut pas abuser du repos, car moins on en fait et moins on a le goût d'en

faire. C'est une théorie qui s'applique à la perfection. Donc, pourquoi ne pas agir en tant que bonnes personnes que nous sommes et nous dévouer à des causes qui nous sont chères? Ou du moins aider des gens qui ont besoin d'aide? Si on a un peu de temps et de bonté à offrir et si on cherche une activité passionnante, pourquoi ne pas devenir bénévole? On verra qu'il pourrait nous apporter beaucoup plus que nous ne le pensons. Voyages, belles rencontres, nouvelles compétences… Voici quelques bonnes raisons de tenter l'expérience et voici quelques raisons qui le prouvent.

Être bénévole, c'est sortir de la routine de tous les jours et découvrir un autre monde. Cette activité nous permet de découvrir un autre univers, de nous ouvrir vers l'extérieur tout en donnant de notre temps et de notre personne pour une cause qui nous est chère. En offrant nos services en tant que bénévole, on peut rencontrer un tas de nouvelles personnes qui vont enrichir notre vie. Ça va agrandir notre cercle d'amis et de ceux-là on n'en a jamais trop. On va également faire la rencontre de gens qui, comme nous, offrent de leur temps, de leurs connaissances et de leur gentillesse à la société. En gros, on peut rencontrer de bonnes personnes. Le genre de gens qu'on veut autour de nous afin de devenir un citoyen accompli. Outre les bénévoles et les responsables de l'organisme où nous offrirons nos services, nous aurons certainement la chance de rencontrer des gens qui sont en quête de soutien. Si on maîtrise l'art de la communication, notre travail pourrait bien être bénéfique pour certains ayant besoin de soutien et de motivation. En prenant le temps de les rencontrer, de leur sourire, de leur parler et d'égayer leur journée, on va nous rendre compte que chaque personne a une histoire unique et que chaque personne est forte à sa façon. On va grandir en empathie, en résilience et en respect. Nous aurons moins tendance à juger et nous développerons davantage notre ouverture d'esprit. Que ce soit pour l'écologie, les plus démunis ou l'éducation, être bénévole nous fera nous sentir utiles dans notre communauté, et pour la cause que nous avons choisi de défendre. Si on manque de confiance en nous, le bénévolat permettra aussi de rebooster notre estime de soi dans les meilleures conditions. Toute expérience est bénéfique, et faire du bénévolat pourrait bien nous apporter de nouvelles compétences. Travail en groupe, organisation, communication, gestion des crises… Et si parfois, on a du mal à équilibrer un budget, sachons qu'il y a souvent pire que nous… Le bénévolat permet de faire face à cette réalité, et d'aider les plus démunis, par un simple sourire, un repas chaud, ou une oreille attentive. Le bénévolat pourrait bien nous aider à améliorer le travail en équipe ! Le partage et la communication entre les différents membres peuvent nous aider à appréhender les enjeux et les contraintes d'une tâche réalisée à plusieurs. Si souvent le bénévolat est associé à des tâches non rémunérées et donc contraignantes pour un petit budget, sachez qu'il peut aussi être amusant ! En plus de faire des rencontres atypiques, de s'ouvrir au monde et de développer ses compétences, le bénévolat vous aidera à vous construire et à vous affirmer tout en vous amusant. Si vous manquez d'expérience professionnelle sur votre CV, sachez que vos actions bénévoles peuvent être un véritable atout pour votre futur employeur.

Celles-ci montreront votre générosité et votre capacité à vous adapter quelles que soient les situations, même les plus délicates. Dans ce cas-ci, une action vaut mille mots. Laissez le bénévolat parler pour vous. Que ce soit pour un organisme en lien avec vos projets de carrière ou que cela n'ait rien à voir avec ce que vous voulez faire plus tard dans la vie, être bénévole vous permet de mettre sur papier que vous avez un grand cœur. Ça montre que vous faites plus que le strict minimum, que vous avez de l'initiative, un grand sens d'entraide et une capacité à travailler en équipe. Mais, rassurez-vous, ça n'enlève rien au fait que l'on offre de notre temps et de notre bonté à notre communauté, loin de là. Nos intentions sont toujours aussi louables, la seule différence est qu'on les laisse savoir. Une expérience enrichissante sur le CV, acquérir de nouvelles compétences, aider les plus démunis, apprendre à travailler en équipe, améliorer la confiance en soi, contribuer au développement individuel et social des autres, voilà quelques bonnes raisons du bénévolat.

"Si nos esprits de construire un monde meilleur et plus sécuritaire sont voués à devenir plus que des vœux pieux, nous aurons plus que jamais besoin de l'engagement des bénévoles ». (Kofi Annan)

En conclusion, soyons bons, soyons bénévoles!

Rolul voluntariatului în dezvoltarea personalității elevilor

Prof. înv. primar, Vlad Niculina-Cornelia
Școala Gimnazială Dipșa,Jud.Bistrița-Năsăud

Voluntariatul este activitatea care ne ajută să ne asigurăm personal că lumea se îndreaptă în direcția dorită de noi. Deși mulți oameni definesc voluntariatul superficial spunând că aceasta reprezintă muncă neplătita a unor oameni, voluntariatul este ceva mult mai profund. Prin voluntariat investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, respectiv, lumea în mijlocul căreia trăim. În lume sunt milioane de oameni care au nevoie de ajutor într-un fel sau altul, fiecare dintre noi poate deveni un voluntar, putem să dăruim atât cât ne permitem și nu doar în ceea ce privește resursele materiale. Putem să dăruim deopotrivă lucruri materiale dar și timp din timpul nostru, atunci când, de exemplu, ne dorim să petrecem timp cu persoane care nu au familii sau să oferim cunoștințe dobândite anterior de noi.

Voluntariatul presupune schimb de cunoștințe, idei, servicii, oportunități de a cunoaște oameni noi și de a lega tot felul de relații cu aceștia. Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntari și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și voință. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală. Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

De ce si cum am putea să convingem elevul să facă voluntariat? Iată câteva motive:

- ✓ Prin voluntariat își creionează mai bine setul de valori după care se conduce în viață;
- ✓ Învață să aprecieze lucrurile pe care le au și să se bucure chiar și de mărunțișuri;
- ✓ Își setează obiective mai realiste în viață;
- ✓ Obține abilități de comunicare și relaționare socială care îi vor fi utile pe viitor și în carieră;
- ✓ Într-un CV, activitățile de voluntariat sunt considerate de mulți angajatori ca experiență profesională;
- ✓ Poate descoperă în activitățile de voluntariat realizate, hobby-uri și își poate forma orientări profesionale pe această linie;
- ✓ Își formează abilități de lider, dobândește o capacitate mai bună de a lua decizii;
- ✓ Își formează prieteni noi;
- Îi crește încrederea în sine și se simte util societății;
- Își petrece timpul într-un mod cât se poate de plăcut, în același timp învățând lucruri noi;

Voluntariatul este o activitate ce poate dezvolta armonios personalitatea unui elev care învaţă să fie bun fără a aştepta vreo recompensă materială. Implicat în activităţi de voluntariat, elevului i se oferă de fapt şansa descoperirii propriilor abilităţi şi dobândirea altora, beneficiile calităţii de a fi voluntar fiind numeroase. Altruismul este şi trebuie să fie trăsătura principală a voluntarului, dorinţa de a sprijini pe cei din jur, de a se implica în problemele comunităţii fiind motivaţia unui tânăr de a deveni preocupat a ajuta fără recompense materiale.Voluntariatul înseamnă, în primul rând, interacţiune cu oameni care au aceleaşi aşteptări şi care se raportează la aceeaşi grilă de apreciere, fapt care ajută copilul să se descopere, să se regăsească şi, astfel, să construiască împreună un sistem de valori cu ajutorul căruia să intervină pentru a schimba radical o situaţie. Prin această activitate copilului i se oferă şansa să-şi descopere propriile abilităţi, dar şi să dobândească altele.Este cunoscut faptul că unii copii sunt în mod natural sociabili, în timp ce alţii sunt caracterizaţi de timiditate şi le este greu să se integreze.

Voluntariatul are un rol hotărâtor în dezvoltarea personalităţii copilului, întrucât contribuie la dobândirea abilităţilor de comunicare şi relaţionare socială. Obţinând aceste abilităţi, încrederea în sine creşte, imaginea de sine se conturează, iar respectul pentru ceea ce îl înconjoară se creionează. În acest sens, a voluntaria înseamnă a crea legături constructive şi durabile între oameni şi comunităţi, în aşa fel încât oferă copilului posibilitatea de a exersa şi de a dezvolta abilităţile

sociale.Având în vedere că în viaţa unui copil pot exista şi momente dificile (neînţelegeri în familie, divorţul părinţilor, etc.), activităţile de voluntariat pot fi un beneficiu, pentru că reduc riscul de depresie. Înconjurat în permanenţă de oameni, tânărul experimentează metode de socializare care îi permit să depăşească mai uşor eventualele impedimente de ordin moral.Prin voluntariat copilul învaţă să fie responsabil de faptele sale, deoarece ştie că alţi oameni depind de munca lui şi, de aceea, se va strădui să-şi facă treaba cât mai bine. Responsabilitatea este o calitate pe care o dobândeşte prin felul în care decide să acţioneze şi să reacţioneze, indiferent de circumstanţele în care se găseşte.Copilul deprinde abilitatea de a lucra în echipă, implicându-se activ şi căutând soluţii. Devine înţelegător faţă de problemele celorlalţi şi încercă să le rezolve. De altfel, în acest mod, dezvoltă şi calitatea de a fi empatic, pentru că va încerca să ia locul celui aflat în dificultate şi să găsească cea mai bună cale de a-l determina să depăşească momentul.Voluntarul învaţă să adopte o atitudine tolerantă faţă de cei din jurul său, învaţă că acceptarea şi aprecierea diversităţii este soluţia pentru a comunica în mod constructiv în situaţii sociale diverse.În perioada şcolarizării se oferă posibilitatea elevului să experimenteze voluntariatul. Se ştie că dascălii promovează acest tip de activitate, pentru că i-au înţeles beneficiile

. Există o preocupare continuă la nivelul fiecărei şcoli de a implica educabilii în cât mai multe acţiuni de voluntariat, elaborând an de an un *calendar de fapte bune* al celor care doresc să-şi ofere ajutorul necondiţionat. Şi, nu de puţine ori am fost plăcut surprinşi să aflăm că singuri, elevii noştri, au iniţiat proiecte la nivelul clasei sau al şcolii, prin care solicitau ralierea altor colegi în scopul rezolvării unei probleme a comunităţii.Elevii implicaţi în activităţi de voluntariat pentru protecţia mediului conştientizează mai uşor importanţa respectării şi ocrotirii naturii, fiind responsabilizaţi faţă de impactul pe care îl are comportamentul individului asupra mediului inconjurator. Expunându-le sursele de poluare, prezentându-le factorii de mediu şi rolul lor, şi implicându-i efectiv în colectarea deşeurilor aflate în spaţiul public, va creşte gradul de educaţie ecologică în rândul tinerei generaţii.Prin voluntariatul de promovare a valorilor şi tradiţiilor culturale româneşti, copilul va înţelege care-i sunt rădăcinile şi devine conştient şi mândru de identitatea sa culturală. Astfel, încrederea în forţele proprii creşte, iar societatea va câştiga un individ ce se va raporta la adevăratele valori care ne definesc.Solidaritatea ar trebui să fie o constantă a vieţii omului. Astfel, iniţiativele voluntare de sprijinire a persoanelor a căror condiţie

socială este defavorabilă, trezesc în copil dorinţa de a fi solidar, de a face bine şi de a-şi oferi ajutorul, manifestând înţelegere faţă de cei aflaţi în neputinţă.

Elevul se va simţi împlinit dacă activităţile la care participă din proprie iniţiativă răspund nevoilor individuale sau ale comunităţii din care face parte. Răbdarea, îngăduinţa, cordialitatea sunt calităţi pe care le câştigă dacă este încurajat să-şi folosească inteligenţa şi ingeniozitatea. De asemenea, creativitatea şi originalitatea pot fi stimulate atunci când copilul este antrenat în acţiunile voluntare, abilităţi ce vor contribui la formarea sa. Acestea corespund profilului unui voluntar care promovează un stil de viaţă bazat pe inovaţie în spiritul evoluţiei societăţii căreia îi aparţine.

Voluntariatul este, în esenţă, un mod plăcut, constructiv şi incitant de a petrce timpul liber. Copilul va fi ferit de anturajul nepotrivit, de eventuala idee a inutilităţii lui sau de anxietate, pentru că va avea întotdeauna această alternativă de a fi *altfel* decât ceilalţi care nu împărtăşesc această idee. Oportunitatea majoră ce derivă din această îndeletnicire constă în lărgirea orizontului abilităţilor profesionale. Pentru elev este cel mai eficient mijloc de a alege cariera care i se potriveşte, de a găsi mai târziu un loc de muncă care să-i placă, care să-i satisfacă aşteptările şi care să-l motiveze permanent.

Neţinând seama de tipul de voluntariat pentru care se optează, acesta rămâne o acţiune complexă ce reprezintă investiţie în propria persoană. Copilul, indiferent de vârstă, reuşind să ajute pe alţii, protejând mediul în care trăieşte, promovând valorile, în acelaşi timp se ajută şi pe sine, dezvoltându-se *frumos*. Dacă tinerii au experienţe pozitive în calitate de voluntari, şansele ca ei să desfăşoare acest tip de activităţi în întreaga lor existenţă sunt mari. În acest mod, ei vor încuraja alţi tineri să devină voluntari la rândul lor, deci să acţioneze întru realizarea şi desăvârşirea binelui comun.

Bibliografie:

- ✓ https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie
- ✓ Andronic, R.-L., 2009, *Comportamentul prosocial şi voluntariat în România postdecembristă. O abordare psihosociologică a programelor de intervenţie* (teză de doctorat), Facultatea de Sociologie şi Asistenţă Socială, Universitatea din Bucureşti.
- ✓ Asociaţia pentru Relaţii Comunitare şi Allavida, 2003, *Tendinţe ale comportamentului filantropic în România: donatori individuali şi companii,* Asociaţia pentru Relaţii Comunitare şi Allavida, Cluj-Napoca.
- ✓ Simon, Marinela Cristina, *Voluntariatul în domeniul social*, Editura Institutul European, Colecţia Academica, Iaşi, 2017
- ✓ http://federatiavolum.ro

ȘCOALA ȘI VOLUNTARIATUL

Prof. Podeanu Gena
Grădinița cu P.P. Nr.20,Drobeta Turnu Severin, Mehedinți

Voluntariatul reprezintă o modalitate prin care pot fi întărite şi susţinute valorile legate de comunitate, de serviciul adus aproapelui, de ataşamentul faţă de celălalt, acesta fiind un deziderat internațional.

Voluntariatul este activitatea care ne ajută să ne asigurăm personal că lumea se îndreaptă în direcția dorită de noi. Deși mulți oameni definesc voluntariatul superficial spunând că aceasta reprezintă muncă neplătita a unor oameni, voluntariatul este ceva mult mai profund.

Prin voluntariat investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, respective lumea în mijlocul căreia trăim. În lume sunt milioane de oameni care au nevoie de ajutor într-un fel sau altul, fiecare dintre noi poate deveni un voluntar, putem să dăruim atât cât ne permitem și nu doar în ceea ce privește resursele materiale. Putem să dăruim deopotrivă lucruri materiale dar și timp din timpul nostru, atunci când de exemplu ne dorim să petrecem timp cu persoane care nu au familii sau să oferim cunoștințe dobândite anterior de noi.

Voluntariatul presupune schimb de cunoștințe, idei, servicii, oportunități de a cunoaște oameni noi și de a lega tot felul de relații cu aceștia.

Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntari și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și voință.

Viitorul și evoluția unei societăți sunt strâns legate de educația pe care le-o oferim copiilor. Este oportun să le cultivăm interesul și plăcerea pentru activitățile de voluntariat, adaptat vârstei lor. Să nu uităm că povara unei lumi o vor duce pe umeri copiii de azi. Copiii obișnuiți să dăruiască de la o vârstă fragedă , fără a aștepta ceva în schimb, vor cunoaște satisfacția pe care un astfel de gest o aduce. Uneori un simplu mulțumesc face mai mult decât orice altă posibilă răsplată.

Pentru inscurajarea tinerilor către activitătile de voluntariat, putem apela la discuții cu scopul constientizării necesitătii efectuării acestui tip de activitäti și desigur și prezentarea unor modalităti concrete de realizare a acestor activitäti, individual dar și în grupuri organizate.
Lumea contemporană evoluează spre formule de democraţie participativă şi se dezvoltă socio-economic într-un ritm alert. Acest context este provocator şi generator de probleme complexe. Ca atare, şcoala se află sub asaltul multiplelor iniţiative de tip educaţii noi care încearcă să pătrundă din zona nonformală/ informală, prin cooptarea principalilor actori ai procesului de educaţie, în activităţi comunitare.
Diferite iniţiative europene sau ale ONU propun şcolilor participarea în proiecte, dincolo de curriculumul formal şi, mai ales, dincolo de spaţiul tradiţional al clasei. Astfel, sunt iniţiate transferuri multiple între achiziţiile provenite din educaţia formală şi acelea din educaţia nonformală / informală:

- Rolurile clasice ale profesorilor şi elevilor tind să se modifice prin participarea la aceste proiecte;
- Cultura spaţiului educaţiei formale se schimbă: implicaţi în activităţi semnificative în afara clasei, profesorii şi elevii învaţă/ potenţează învăţarea din lumea reală în care pot face diferenţele. În acest sens, obiectul învăţării se modifică şi conferă dinamism achiziţiilor cognitive, comportamentiste şi atitudinale;
- Voluntariatul este în mare măsură o achiziţie din sfera valorilor şi a atitudinilor;
- Se modifică statutul profesorului care evoluează spre roluri de facilitator, de mediator al învăţării nonformale/ informale. Profesorul însuşi îşi adânceşte înţelegerea asupra propriei sale învăţări şi deveniri prin intermediul activităţilor de educaţie nonformală / informală;
- Elevii sunt stimulaţi să fie implicaţi în activitatea comunităţii locale, învăţând roluri sociale în mod direct;
- Se dezvoltă un comportament acţional: înţelegere profundă (care permite luarea de poziţie şi acţiunea), implicare (motivaţia de a participa în viaţa comunităţii), viziunea (abilitatea de a merge dincolo de graniţele deja explorate şi de a gândi creativ), experienţa (elevii îşi construiesc un know-how despre managementul schimbării);

- Învăţarea capătă context şi substanţă, devine atractivă, agreabilă, pe alocuri, chiar amuzantă. Este stimulată astfel motivaţia elevilor. Se dezvoltă o spirală motivaţională care construieşte cogniţia (observare, explorare, investigaţie), reflexivitatea (autoevaluare, deschidere, schimbul de roluri) şi sensibilitatea (stima de sine, expresivitatea).

Voluntariatul în şcoli este, pe lângă faptul altruist în sine, o activitate de pe urma căreia adolescenţii au multe lucruri de învăţat: noi abilităţi, noi contacte, experienţă într-un anumit domeniu etc. Voluntariatul în şcoli este soluţia pentru o dezvoltare complexă a adolescentului. Voluntariatul în şcoli este un prim pas în conştientizarea tinerilor de rolul lor în societate, de importanţa lor ca individ, de nevoia societăţii de oameni ca el.

Voluntariatul reprezintă o modalitate prin care pot fi întărite şi susţinute valorile legate de comunitate, de serviciul adus aproapelui, de ataşamentul faţă de celălalt, acesta fiind un deziderat internațional.

Misiunea grădinitei, a şcolii, a dascălilor ei este de a promova o cetăţenie activă, de a educa tineri deschişi, responsabili, foarte implicaţi, care să-şi dea timpul, abilităţile şi cunoştinţele lor în beneficiul altora, care să se dedice unei cauze nobile, obiectiv marcant al învățământului într-o Românie ce aparține Uniunii Europene.

De asemenea un alt domeniu unde există mare nevoie de implicarea voluntarilor este și domeniul social. Este necesară activarea sentimentului de empatie față de semenii noștri și încurajarea tinerilor și a copiilor încă din grădinită să se implice în activități destinate ajutorării semenilor aflați în nevoie.

Un alt beneficiu adus de activitățile de voluntariat este creșterea încrederii în sine, acesta oferă un confort psihic oricărui individ care hotărăște să depună un astfel de efort în spiritul voluntariatului. Totodată , în urma activităților de voluntariat se dezvoltă și spiritul de apartenență la grup, atât de necesar pentru asigurarea unei bune colaborări între indivizi pentru evoluția societății.

În România, fenomenul a crescut în ultima vreme în mod alert. Copiii și adulții comunităților sunt implicate în proiecte locale ce presupun voluntariatul dar și naționale sau internaționale, cu un impact major asupra evoluției societății.

Voluntariatul rămâne o activitate interesantă, atractivă chiar și pentru copii, demnă de a fi

desfășurată cu copiii și de a fi promovată în societate ca exemplu de bună practică.
Alegând să desfășori o activitate de voluntariat, demonstrezi că ești un om bun și participi într-un mod real la asigurarea unei lumi mai bune.

Bibliografie:

1. Jinga, I., Istrate, E. (coord.), Manual de pedagogie, ediţia a II-a, Editura ALL, Bucureşti, 2006
2. Salade, D., Educaţie şi personalitate, Editura Casa Culturii de Ştiinţă, Cluj-Napoca, 1995.
3.Stan, E., Profesorul între autoritate şi putere, Editura Teora, Bucureşti, 1999.
4.https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie

DEZVOLTAREA COMPETEȚELOR SOCIALE PRIN INTERMEDIUL VOLUNTARIATULUI
VOLUNTARIATUL – O SURSĂ BOGATĂ DE ÎNVĂȚARE

PROF. ȚICU ALINA RAMONA
LICEUL TEORETIC NOVACI/ ȘCOALA GIMNAZIALĂ NOVACI

Voluntariatul poate fi o sursa foarte bogată de învățare, atunci când exista atât dorința de a învăța din partea voluntarului, cât și preocupare pentru motivația voluntarului din partea organizației la care acesta activează.

Implicându-se în diverse proiecte și activități, lucrând în echipă sau de unii singuri, confruntându-se cu diverse situații și probleme, voluntarii dobândesc implicit noi abilități, noi cunoștințe, noi atitudini - într-un cuvânt, noi competențe.

Câteva **competențe** pe care, menționează voluntarii, le-au dobândit pe parcursul implicării lor în proiecte și **activități de voluntariat** sunt:

- competențe generale precum comunicare în scris sau verbal – în limba maternă sau într-o limbă străină, relaționare cu beneficiari / sponsori / autorități / mass-media / personalități publice, etc., negociere, cooperare, asumarea responsabilității, luarea de inițiativă, rezolvarea de probleme, gestionarea conflictelor, lucrul în echipă, leadership, comunicare interculturală, buna gestionare a timpului de lucru, etc.

- competențe legate de sarcini specifice precum redactare de documente, scrierea de proiecte, contabilitate primară și gestionarea de fonduri, documentare, competențe administrative, animație socio-culturală, organizare de evenimente, lucrul cu diverse tehnologii moderne, etc.

Mai mult decât atât, voluntariatul te poate ajuta să îți dezvolți noi atitudini față de cei din jur și față de lumea care ne înconjoară: civism și participare la viața publică, toleranță, deschidere culturală, preocupare față de mediul înconjurător, etc. Crezi că vei avea nevoie de unele dintre aceste competențe în viața ta de adult și pentru parcursul tău profesional? Cu siguranță, da!

Ca să poți să și dovedești aceste competențe acumulate, e bine să te gândești la modalitățile pe care le ai la dispoziție de a culege și păstra într-o formă organizată aceste dovezi - noi îți propunem un portofoliu de dovezi. Acesta este de fapt o **colecție de documente de diferite tipuri** care vorbesc despre cine ești tu și ce stai să faci. Ca experiența ta sa nu fie trecută cu vederea,

merită să colecționezi dovezile experiențelor tale, dovezile învățării tale, pentru că oamenii cu competențe sunt oameni căutați, în toate domeniile vieții.

Pentru a-ți construi un **portofoliu de competențe**, trebuie să parcurgi următorii pași:

1. **Planificare și organizare:** mai întâi te gândești ce competență vrei să îți demonstrezi, care este cea mai relevantă în funcție de locul de muncă pe care vrei să îl dobândești sau de domeniul de activitate în care vei folosi portofoliul creat. Apoi îți planifici acest proces de colectare a dovezilor: cât timp îi aloci, ce resurse, cu cine te poți sfătui, de la cine poți cere sprijin.
2. **Colectarea dovezilor**: aici începi să strângi diverse documente care crezi tu că demonstrează faptul că tu ai învățat ceva, că deții o competență, că știi să faci mai bine ceva anume sau că ți-ai dezvoltat o anumită atitudine. E foarte important să ai în această etapă un mentor, un facilitator, o persoana care te cunoaște și te poate îndruma în acest proces. Vei identifica toate ocaziile în care ai învățat ceva legat de acea competență, vei transforma învățămintele în competențe, gândindu-te cât de bine poți sau știi să faci acel lucru, vei colecta dovezile și le vei selecta și ordona într-un portofoliu – un dosar de acte și obiecte, în funcție de specificul competenței pe care dorești să o demonstrezi.

ACTE NECESARE PENTRU PORTOFOLIUL DE COMPETENȚĂ

1. Diplome, certificate de participare, atestate
2. Fotografii relevante
3. Extrase din proiecte pe care le-ai scris sau din rapoarte aferente acestor proiecte
4. Mesaje electronice, scrisori care atestă rolurile și responsabilitățile tale în cadrul unui proiect
5. Scrisori de recomandare și adeverințe primite în diferite proiecte și activități
6. Extrase din lucrări pe care le-ai elaborat, studii, cercetări, eseuri
7. Declarații ale unor terțe persoane despre tine, abilitățile tale, implicarea ta concretă într-un proiect sau altul
8. Produse rezultate în urma muncii tale (de exemplu, fișe create, un site, produse artizanale)
9. Mărturii ale beneficiarilor muncii tale
10. Extrase din interviuri pe care le-ai dat tu
11. Extrase din mărturiile colegilor sau șefilor tăi despre tine (materiale scrise, audio sau video)

IMPORTANȚA VOLUNTARIATULUI ÎN EDUCAȚIA ECOLOGICĂ

Prof. Popa Eleonora
Școala Gimnazială Crușeț, Gorj

Cei care sprijină implicarea în activităţi de voluntariat fac acest lucru cu conştiinţa clară a valorii pe care voluntariatul o aduce beneficiarilor sau comunităţii lor. *Implicarea în activităţi de voluntariat dezvoltă o serie de abilităţi şi competenţe sociale*, cum ar fi de exemplu solidaritatea, toleranţa, încrederea, spiritul civic şi responsabilitatea socială.

Voluntariatul te transformă într-o persoană conştientă de mult mai multe aspecte ale lumii din jurul tău pe care în mod curent nu le vezi pentru că, aparent, nu ai nicio legătură directă cu *ele. spiritul civic şi încrederea că orice om poate face o diferenţă în comunitatea lui,* mai ales dacă lucrează împreună cu alţi oameni preocupaţi de aceleaşi aspecte, se învaţă prin implicarea în activităţi de voluntariat.

O curte a şcolii plină de buruieni sau si fără copaci se poate transforma într-o zi într-un loc sigur pentru copii, cu spaţiu de relaxare și de joacă prin munca unui grup de voluntari şi mobilizarea unor resurse de care comunitatea dispune deja, dar pe care nimeni nu s-a preocupat să le mobilizeze şi să le utilizeze. Am înţeles astfel că putem şi noi să facem o schimbare, că există resurse şi disponibilitatea de a contribui, că este nevoie de curaj şi de un spirit organizatoric care să pună totul în mişcare şi că nu trebuie să aşteptăm totul de la alţii, ci trebuie să ne asumăm responsabilitatea de a lua iniţiativa şi de a trece la acţiune.

Educaţia pentru mediu ne priveşte în egală măsură pe toţi, adulţi sau copii, iar problema , deşi nu e nouă, se pune tot mai acut, devenind obiect de studiu la nivel de invatamant primar/gimnazial/liceal.

Educaţia ecologică este criteriul principal al stilului de viaţă durabil şi unica modalitate de supravieţuire a omenirii în viitor. Pentru realizarea cu succes a educaţiei ecologice este esenţială îmbinarea efectivă a formelor de "educaţie alternativă" cu formele de educaţie instituţionalizată.

Educaţia ecologică presupune nu numai formarea unui comportament corect faţă de mediul inconjurator, dar şi implicarea activă şi chibzuită,realizarea unor actiuni de voluntariat, în procesul de adoptare a deciziilor de mediu. Educaţia ecologică accentuează cinci mari obiective:

- Conştientizarea: ajută copiii să capete înţelegere şi sensibilitate faţă de întreg mediul şi problemele lui; dezvoltă

abilitatea de a pricepe şi de a deosebi stimulentele, de a procesa, rafina şi extinde aceste percepţii.

- Cunoaşterea: ajută copiii să capete o înţelegere de bază privind funcţionarea mediului, interacţiunea oamenilor cu

mediul şi despre cum apar şi cum pot fi rezolvate problemele legate de mediu.

- Atitudinea: ajută copiii să capete un set de valori şi sentimente de grijă pentru mediu, motivaţia şi devotamentul

de a participa la menţinerea calităţii mediului.

- Deprinderi: ajută copiii să capete abilităţile necesare identificării şi investigării problemelor mediului şi să

contribuie la rezolvarea problemelor acestuia.

- Participarea: ajută copiii să capete experienţă în utilizarea cunoştinţelor şi abilităţilor dobândite, în vederea unor

acţiuni pozitive şi bine gândite care vor conduce la rezolvarea problemelor mediului.

Scoaterea elevilor în mediul înconjurător în mod regulat este o parte importantă a unui program conştient de educaţie a mediului. Nimic nu poate înlocui propriile experienţe care îi ajută pe copii să-şi înţeleagă propria comunitate, sistemele naturale şi problemele mediului.

Proiectele educative de educaţie pentru mediu se înscriu în coordonatele unor preocupări organizate,coordonate ,sistematizate de abordare ecologică a problematicii lumii contemporane; ele sunt o cale de modernizare a învăţământului ,de care depinde posibilitatea de a alege ,în viitor, între un mediu curat şi sănătos ,între un public informat ,educat care conştientizează gravele probleme de mediu şi un public care ignoră şi este indiferent la aceste probleme. Exemple de bună practică Proiectul de educaţie ecologică "Plantăm un pom pentru o viață mai sănătoasă!" derulat cu elevii Școlii Gimnaziale Crușeț, Gorj,a avut ca scop sensibilizarea copilului faţă de mediul natural, sensibilizare ce are în vedere cultivarea respectului faţă de mediul natural ,a folosirii raţionale a resurselor, a responsabilizării în legătură cu protecţia şi ocrotirea acestuia , a estetizării mediului ,a sporirii resurselor şi nu în ultimul rând a optimizării relaţiei dintre copil şi natură.

O a doua dimensiune importantă a valorii voluntariatului este cea educativă. Voluntariatul are extraordinare valenţe educative, fiind o formă de învăţare prin acţiune practică, care poate genera dobândirea de cunoştinţe şi abilităţi. Indiferent că vorbim despre o învăţare inductivă, care porneşte de la situaţii generale – sau de la cunoştinţe teoretice – care sunt apoi translatate în

activităţi practice specifice, fie că vorbim despre o învăţare deductivă, care porneşte de la exemple particulare pe care apoi le translatează în norme generale sau în concepte teoretice, voluntariatul este o metodă potrivită de a învăţa. Nefiind un proces rigid şi formalizat, voluntariatul are farmecul flexibilităţii şi al alegerii libere a voluntarului cu privire la majoritatea caracteristicilor activităţii sale, ceea ce îl face atractiv, învăţarea fiind un efect al implicării, şi nu un scop în sine al acesteia. De aceea de foarte multe ori voluntariatul a devenit modul în care tinerii fac cunoştinţă în modul cel mai concret cu putinţă cu viitoarea lor meserie.

Bibliografie

1. Grădinaru, Ilie (2000) – Protecţia mediului, Editura Economică, Bucureşti;
2. Nedelcu, Gabriela; Nedelcu, Mădălina(2003) – Educaţia ecologică şi voluntariatul în protecţia mediului, Fundaţia pentru Cultură şi Educaţie Ecologistă Ecotop, Editura Treira, Oradea;
3. Coman M., Dăscălescu, A. (2008): Ghid de bune practici de mediu, Editura Risoprint, ClujNapoca;

VOLUNTARIATUL- ALTRUISM SAU IMAGINE DE SINE

PROF. POIANĂ GABRIELA
COLEGIUL TEHNIC "ION MINCU"
FOCȘANI- VRANCEA

"Cea dintâi și singura datorie esențială a omului este caritatea, adică o neobosită justificare a bucuriei existenței." Mircea Eliade

Indiferent dacă le numim „social media" sau „rețele sociale digitale", nu se poate nega cota de creștere a comunicării acestor noi instrumente. Aceasta nu este doar o observație pentru o elită mică din țările avansate: miliardul de oameni care se conectează zilnic la Facebook este o dovadă în acest sens. Nu este nici o zonă rezervată straturilor privilegiate ale populației. Chiar dacă cu siguranță nu trebuie să ignorăm „oamenii uitați de Internet" sau decalajul digital, asociațiile aflate în contact cu migranții din Europa observă că accesul la social media este una dintre primele solicitări exprimate. Dacă istoria voluntariatului este veche, social media creează noi forme de acțiune în aceste domenii. Obiectivul acestei probleme este de a determina ce schimbări au fost făcute în legătura socială prin aceste noi practici. Rezultatele sunt mixte: pe de o parte, există o credință naivă în capacitatea tehnologiei de a rezolva problemele umane, ca o teamă că utilizarea acesteia duce la o restricție a libertăților, iar pe de altă parte, ea este constituită din noi forme de solidaritate, noi fluxuri de informații și, în general, noi posibilități pentru indivizi de a deveni cetățeni activi.

Voluntariatul este prezent în societatea noastră. Poate crește și mai mult. Este un bun semn civic, un criteriu semnificativ pentru dorința de a integra pe cei mai tineri, o lecție de solidaritate între generații, preocuparea pentru cei mai în vârstă, pentru a rămâne „utili" și activi în fața nevoilor corpului social, o atracție pentru un proiect comun de construit, de care cultura noastră are nevoie.

Ceea ce ar putea părea a fi o „alternativă" empirică la serviciul militar și apoi la serviciul național a fost mult timp un loc esențial pentru pregătirea civică, umană și morală pentru toate generațiile, în special pentru tinerii cu trasee diverse și medii educaționale, familiale și culturale multiple și uneori improbabile. L-am simțit deja, luând în considerare dezvoltarea „umanității", a

muncii sociale, a țesăturii asociative, în care mulți tineri, cu cei mai în vârstă, se angajează liber și cu credință în slujba principalelor cauze naționale și internaționale.

Răspunzând la propunerea de voluntariat, tinerii își exprimă dorința de a participa, în felul lor și așa cum sunt, în viața ajutorului trăind experiențe care îi deschid către alte orizonturi, către alte relații, spre alte perspective pentru viitor, chiar dacă acest viitor este, pentru mulți, opac. Ei își oferă posibilitatea să dobândească abilități atât profesionale, cât și umane în parteneriat cu alte generații, pentru acțiuni și servicii care ascund utilitatea socială reală și chiar ajung până la sensul care trebuie dat în locul său într-o țară, un stat, o națiune. Tinerii descoperă valoarea angajamentului față de serviciul unui colectiv, în timp ce individualismul îi amenință și nu au perspective și instrumente de instruire clare pentru a aprecia urgența solidarităților naționale și internaționale. Astfel, își dau seama că societatea de mâine, din care vor fi actorii și managerii, necesită de la ei o decizie clară și angajamente concrete.

Propunerea de voluntariat rămâne însă experimentală și pragmatică. Trebuie să fie în parteneriat cu locuri care îi mulțumesc pe mulți voluntari, pentru a discerne accentele și nevoile lor. Trebuie să facă un pas pentru a deveni cu adevărat o „instituție" a integrării naționale capabilă să califice în profunzime actorii societății de mâine. Pentru a se ridica la înălțimea acestui proiect realist și a forma mijloacele de implementare a acestuia la scară largă, este important să se ia un anumit număr de decizii (tehnice, bugetare, sprijin etc.). Cu alte cuvinte, se pare că voluntariatul este simțit și înțeles ca un loc de instruire și de transmitere nu numai „complementar" (în sensul că ar aduce un „plus" într-un curriculum vitae) și nu este strict legat de școala inițială, universitate, ucenicie sau formare profesională, ci ca un atuu, un element al moștenirii al cărui „randament al investiției" poate fi apreciat de-a lungul vieții sale personale și sociale. Gratuitatea (care seamănă mai mult cu voluntariatul) și investițiile (care seamănă mai mult cu interesul) se reunesc pentru a califica voluntariatul ca pregătire pe deplin sau înrădăcinare, motivată și serioasă, în viața civică. Două „valori" care, mai mult decât credem uneori, rămân repere eficiente și solide pentru majoritatea românilor.

Motivația pentru a face voluntariat e răspunsul la o întrebare de cercetare deschisă. „De ce să te angajezi în activități la care nu ești plătit? "," Ce aduce munca gratuită? "Toate întrebările sunt puse în literatura internațională cu privire la enigma voluntariatului. Pentru a răspunde la aceste întrebări, lucrarea teoretică evidențiază mai multe seturi de determinanți. În modelul lor

general privind stimulentele și comportamentul pro-social, Bénabou și Tirole (2006) disting altruismul pur pentru care unicul obiectiv este creșterea ofertei de bunuri publice, imaginea de sine și diferitele forme de motivații extrinseci. Este important să distingem în mod clar aceste motivații, deoarece ele pot fi excluse reciproc. Plata pentru munca voluntară scade motivația oamenilor atunci când este legată de imaginea de sine. Acest lucru argumentează, de exemplu, că informațiile privind posibila compensare ar trebui să fie mai degrabă private decât publice (Ariely, Bracha și Meier (2009)).

Pentru mulți autori, activitatea voluntară aduce un câștig imediat în utilitate, fie pentru că aceasta corespunde unui act egoist de consum al unui bun privat normal, fie pentru că rezultă dintr-un altruism pur și faptul că a ajuta la producerea unui bun public este, de asemenea, o sursă de satisfacție instantanee. Pentru alții, profitabilitatea voluntariatului este reală, dar întârziată. Mai degrabă, provine dintr-o logică a investițiilor în capitalul uman datorită dobândirii de competențe transferabile sau a capitalului relațional care își extinde rețeaua de sociabilitate. De asemenea, poate fi doar un semnal pur trimis pentru a produce efecte de reputație crescută. Prin urmare, motivațiile pentru voluntariat par a fi multiple, ceea ce face posibilă înțelegerea diversității formelor de implicare a voluntarilor. Carpenter and Knowles Myers (2010) arată empiric, că factorii determinanți ai existenței unui angajament voluntar nu sunt aceiași a intensității acestei uniuni. Un angajament motivat pentru imaginea de sine va încuraja activități mai vizibile, în timp ce motivațiile extrinseci pot crește intensitatea angajamentului voluntar atunci când este motivat de altruism pur sau îl poate reduce dacă este determinat de disponibilitatea de a îmbunătăți imaginea de sine.

Voluntariatul nu este benefic doar pentru ceilalți, ci și pentru voluntar. Atunci când te implici în comportamente altruiste, beneficiezi de o serie de efecte psihologice pozitive importante. Ca să te bucuri de ele, trebuie să depășești însă anumite bariere mentale sau, cu alte cuvinte, scuzele pe care le folosim ca să păstrăm status-quoul, chiar dacă acesta nu e în avantajul nostru. Prin urmare, trebuie să încetăm să ne mai spunem că nu avem timp, că nu putem face o diferență reală, că nu cunoaștem pe nimeni sau că e prea mult de muncă..

BILIOGRAFIE

Ariely D., Bracha A. et Meier S. (2009), « Doing good or doing well ? Image motivation and monetary incentives in behaving prosocially », American Economic Review

Bénabou R. et Tirole J. (2006), « Incentives and prosocial behaviour », American Economic Review, 96 (5), p. 1652-1678.

Carpenter J. et Myers C.K. [2010], « Why volunteer ? Evidence on the role of altruism, image, and incentives », Journal of Public Economics, 94 (11-12), p. 911-920

Voisard, J. (2010). Le volontariat aujourd'hui : une nouvelle aventure humaine, citoyenne et républicaine. Après-demain, n ° 14, nf(2), 19-23.

THROUGH GIVING YOU SHALL RECEIVE

Ursuț Georgiana
Liceul Tehnic "Terezianum", Sibiu

What would life be without giving and hope? What would life be without love? The poet Khalil Gibran answers this question: "Life without love is like a tree without flowers and fruits". When we offer to others, we become better, filling our emptiness through love. It's not about being the best; it's about becoming better than you were yesterday.

These are the reasons why our students went to the nursing home situated on Azilului Street, in Sibiu. The purpose of this volunteering was to promote human, philanthropic values among the students and to raise awareness of the needs of those in need, alone and abandoned.

Created by the American Embassy in collaboration with the American Councils for International Education, in memory of Dr. Martin Luther King, Jr., the 4/4 project for friends aims to celebrate the values of volunteering and friendship on national level. On 4/4, we joined forces to change something around us, stopped for a little bit of our daily routine and did something else. This program starts from the famous question of the remarkable American activist Dr. Martin Luther King, Jr. The most urgent and significant question of life is: what do you do for others? "

Established in 1974, the American Councils for International Education is a non-profit organization that works to improve understanding between countries, to encourage individuals to exchange ideas, and to develop collaboration through education. Councils design, implement and support innovative programs in the United States, Europe, Eurasia, the Middle East, Asia and Africa. Over the past 40 years, the American Councils have become one of the leading organizations in the field of education and training. The councils administer more than 30 exchange programs of experience and training, including numerous government programs for high school students, students, graduates and teachers.

What have we done on this day? We have shown once again that love never dies and that man sanctifies the place. The Technical High School "Terezianum" in Sibiu is home to happy and understanding souls as you rarely find it nowadays. The students of our high school, together with good-hearted teachers have united their hearts and financial efforts to help those in need. What

came next was a wonderful activity and hundreds of tears of joy. The money collected turned into more than 100 bags of food that were offered to the elderly.

Our students have prepared an artistic program composed of songs and poems that have brought comfort, relief, hope and joy to some of our elders who often feel lonely and abandoned. The twinkle in their eyes brought us new joy, giving us the feeling of gratitude that we were able to bring the sun, even for a little while on the street of sadness. If every soul would put a piece of his heart into it and contribute little by little, this earth would become Heaven, and God would become proud of the creation of His hands. Thus, abandonment, loneliness would turn into joy, fullness and perfection for everyone. We all know that through giving you shall receive.

In conclusion, trying to develop one of the 21st century skills, collaboration, this volunteering raised the awareness that the elderly should be protected, visited, loved, as shown in the lyrics below:

Don't forget to thank
The grandparents who raised you
Even if they are old today
They once gave you everything they had.

Although that they have no teeth
Never forget
That they served as your parents
When your mother was not around.

FII TU ÎNSUȚI VOLUNTAR, PENTRU A OFERI ELEVILOR TĂI UN MODEL DE CODUITĂ MORALĂ!

prof. înv. primar Bumbar Simona
Liceul Tehnologic Ruscova, Maramureș

Voluntariatul este participarea benevolă la oferirea de servicii, cunoştinţe şi abilităţi sau la prestarea unor activităţi în domenii de utilitate publică, din proprie iniţiativă, a persoanei denumită voluntar. Voluntariatul poate fi desfăşurat în baza contractului de voluntariat sau în afara acestuia.

Voluntariatul transformă în acţiune Declaraţia Naţiunilor Unite, potrivit căreia „noi, oamenii, avem puterea de a schimba lumea".

Drepturile voluntarilor sunt stipulate în Carta drepturilor şi obligaţiilor, elaborată de Centrul Național de Voluntariat din Paris. Printre acestea se numără:

- dreptul de a fi tratat ca fiind un coleg cu drepturi egale şi nu ca mână de lucru ieftină;
- dreptul de a-i fi luate în calcul preferinţele personale, temperamentul, experienţa de viaţă, studiile şi experienţa profesională în acordarea de sarcini;
- dreptul de a participa la sesiuni de formare în domeniul în care prestează activitate, atât la începutul activităţii, cât şi pe parcurs;
- dreptul la un loc, unde să îşi desfăşoare activitatea;
- dreptul de a fi ascultat şi de a juca un rol în planificarea activităţilor, de a se simţi liber să propună sugestii şi de a-i fi respectate opiniile.

Patru *principii definitorii* stau la baza activităţii de voluntariat şi o deosebesc de activităţi similare:

1. Este o activitate desfăşurată în beneficiul comunităţii/beneficiul public.
2. Este o activitate neremunerată sau care nu urmăreşte un câştig financiar, chiar dacă include decontarea unor cheltuieli derivate din activitatea respectivă (transport, consumabile etc.).
3. Este o activitate desfăşurată de bună voie, fără vreo constrângere de vreun fel sau altul.
4. Este, de regulă, derulată într-un cadru organizat (sub tutela unei organizaţii sau a unui grup de iniţiativă), spre deosebire de acţiunile spontane de binefacere.

A fi voluntar, e o onoare socială și chiar profesională. Pentru a accepta voluntariatul trebuie: să te naști cu această voință, să ai multă răbdare și bunăvoință și mai ales să ai modele în

viață care să-ți arate calea binecuvântată de a te pune în slujba semenilor tăi. De multe ori vedem în jurul nostru și pe paginile din rețelele sociale mesaje care ne îndeamnă să ieșim din zona noastră de confort, pentru că acolo vom găsi lucruri minunate. Acolo se întâmplă magia. Acolo vom găsi lumea minunată care nu ne este accesibilă imediat, care ne va deschide orizonturile.

Sunt o mulțime de modalități de a ieși din zona de confort: putem spune „Da" mai multor lucruri, putem explora acolo unde nu știm ce se întâmplă, iar o modalitate chiar la îndemână, de fapt, este voluntariatul. Organizații non-guvernamentale, asociații civile, companii sau chiar instituții de stat precum bibliotecile publice organizează diverse acțiuni de voluntariat. Însă astfel de activități nu rezolvă numai o problemă externă, punctuală, ci de multe ori ne ajută să ne rezolvăm probleme personale și ajungem să fim mai împăcați cu noi.

Gandhi este cel care a spus că cea mai bună modalitate să te regăsești este să te pierzi complet în slujba celorlalți. Pe lângă Gandhi, unii dintre cei mai cunoscuți voluntari au fost Maria Teresa, Agatha Christie, asistentă pentru Crucea Roșie o lungă perioadă de timp, Ella Fitzgerald care și-a pus vocea în serviciul campaniilor de informare asupra poliomielitei, sau bine-cunoscuta Angelina Jolie, care este ambasador ONU implicată în acțiuni de voluntariat în mai bine de 20 de țări.

Voluntariatul îți poate crește încrederea în propriile forțe și crește nivelul de satisfacție și mulțumire resimțite per ansamblu, ca o consecință a faptului că simți că faci bine. Devii mai mândru de realizările tale și începi să găsești valori cu care te identifici. Iar atunci când ai încredere în tine privești cu mai mult optimism și planurile tale de viitor.

În plus, în cazul voluntarilor obiectivul este cel mai important și nu responsabilitățile rigide specifice pozițiilor retribuite. Fiind voluntar, ești expus unor sarcini care solicită noi aptitudini, înveți noi tehnici sau să îți dezvolți abilități pe care poți să le pui în slujba unui obiectiv concret.

În ultimii ani, acțiunile de voluntariat din bibliotecile publice din România s-au înmulțit considerabil, iar bibliotecarii sunt, de multe ori, primii voluntari în comunitățile lor. Voluntariatul în biblioteci poate ajuta la dezvoltarea comunității, dar permite și o mai bună cunoaștere și valorificare a valorilor acesteia.
Spre exemplu, din anul 2010 sunt bibliotecar voluntar la Biblioteca școlară unde îmi desfășor

activitatea. Nu este deloc ușor, dar nici imposibil, dat fiind faptul că toți colegii sunt alături de mine, mă ajută la nevoie, elevii la fel.

Participând și implicându-ne în astfel de acțiuni, în primul rând suntem modele pentru elevii noștri, apoi suntem alături de alte persoane din comunitate și vorbind despre familie, cultura din care provii sau diverse obiceiuri casnice sau tradiționale, poți să afli lucruri noi, să-ți descoperi pasiuni la care nici nu te-ai fi gândit în trecut și să înveți să prețuiești timpul de calitate petrecut alături de cei asemenea ție sau, dimpotrivă, extrem de diferiți. Cu ajutorul proiectelor, concursurilor, activităților extrașcolare derulate la bibliotecă, elevii văd la tine șansa de a-i învăța ce este generozitatea, să dăruiești din experiența ta și să împărtășești cu ceilalți experiențe emoționante și uneori chiar adevărate povești de viață.

Voluntar poate fi orice cetăţean, străin sau apatrid, care, în sprijinul solidarităţii civice, se implică în activităţi de voluntariat organizate de persoane juridice de drept public sau de drept privat, fără scop lucrativ. Liderul politic şi spiritual indian, Mahatma Gandhi spunea că „dacă vrem să trăim într-o lume mai bună, trebuie să contribuim la crearea ei".

Munca de voluntar apropie subiecţii societăţii, îi plasează în poziţia de apărători ai valorilor şi principiilor umane. Calităţile unui voluntar, înalt apreciate de colaboratorii, sunt creativitatea, ideile inovatoare, activismul, motivarea, dorinţa de a-i ajuta pe alţii, deschiderea, independenţa, dorinţa de a dobândi noi cunoştinţe.

Voluntariatul nu înseamnă să faci lucrurile cu uşurinţă şi cu veselie. A fi voluntar înseamnă a lucra zilnic asupra ta, a-ţi cultiva abilităţi noi, a învăţa, a organiza şi desfăşura unele activităţi, a-ţi asuma responsabilitate, a acumula experienţă.

Contribuţia voluntarilor o resimte atât organizaţia în care ei activează, prietenii voluntarilor, comunitatea din care provin, cât şi societatea în întregime. În acelaşi timp, voluntariatul ajută tinerii să obţină şi să-şi dezvolte abilităţile pe care sistemul educaţional formal deseori nu poate să le ofere. Sper că munca mea de voluntar la Biblioteca școlară să fie benefică elevilor, colegilor, părinților și nu în cele din urmă comunității în mijlocul căruia trăim ca niște modele demne de urmat de generațiile care ne urmează pas cu pas.

VOLUNTARIATUL, O FORMĂ DE A ÎNCEPE CU DREPTUL O CARIERĂ DE SUCCES

prof. înv. primar Năsui Felicia-Mariana
Liceul Tehnologic Ruscova, Maramureș

Lucrând cu elevii ciclului primar într-un liceu tehnologic, noi educatorii avem sfânta misiune de a-i învăța de mici că meseria pe care o vor îmbrățișa la maturitate cere multă muncă, perseverență, pasiune, dar și sacrificiu uneori prin muncă voluntară. Obiectivul poate părea ciudat, însă dacă copiii sunt învățați de mici că munca voluntară în folosul altuia nu e rușinoasă, ci e chiar recomandată uneori, când va crește mare subconștientul lui îi va dicta acțiuni care îl pot ajuta să-și găsească o meserie bună făcând voluntariat la locul de muncă din mai multe motive organizatorice și impuse de angajator.

Atunci când este vorba de căutarea unui job, majoritatea candidaților se concentrează pe căutarea și aplicarea la anunțurile postate pe site-urile specializate. Evident, este strategia clasică de a găsi un job, dar se poate face și altceva pentru carieră în vederea intrării în sistem. Acesta este voluntariatul.

Există companii și cariere în care voluntariatul este apreciat la adevarata lui valoare. Iar în ultimii ani, încă din școală, voluntariatul a început să capete o tot mai largă apreciere și greutate. Este drept, contează și unde se desfășoară activitățile de voluntariat.

Cu cât au mai multă relevanță pentru meseria sau cariera pe care o vor urma, cu atât mai bine pentru ei. Anul trecut au fost câteva discuții și propuneri legislative pentru a valida perioada de voluntariat ca vechime în muncă. Chiar și așa, adeverința de voluntariat, experiența dobândită în cadrul unui voluntariat, colegii, cunoștintele pe care le câștigă în cadrul unei astfel de perioade, sunt resurse care îi vor fi utile.

Este important ca voluntariatul să devină un obiectiv pentru cariera fiecărui tânăr. Există o legătură excelentă între voluntariat și găsirea unui loc de muncă. Mai ales dacă tânărul este la primul loc de muncă, activitățile de voluntariat pot completa un CV cu care să poată merge cu încredere la interviuri. De exemplu, în meseria de asistent medical, o greșeală destul de frecventă făcută de tinerii absolvenți este că ei consideră că practica din timpul școlii este suficientă pentru a se simți pregătiți să lucreze. Practica va demonstră întotdeauna că viața bate planurile de acasă și munca din spital s-ar putea să le zdruncine încrederea în forțele proprii.

Statistici precum cele publicate de surse guvernamentale din SUA, au constatat că voluntarii au o probabilitate de 27% mai mare de a-și găsi un loc de muncă. De asemenea, voluntarii fără diplomă de liceu au o probabilitate de 51% mai mare de a găsi un loc de muncă, iar voluntarii care trăiesc în zonele rurale au o probabilitate de 55% mai mare de a găsi un loc de muncă.

Important este de ținut minte că orice activitate prestată pentru o companie, fundație sau organizație, are la bază un contract, în acest caz, de voluntariat. În functie de condițiile agreate de voluntar și de cei care oferă activitățile de voluntariat și îndeplinirea acelor condiții, îi va fi eliberată adeverința de voluntar. Există și o serie de resurse pe care le poate parcurge viitorul voluntar pentru a avea o imagine cât mai clară cu privire la activitățile de voluntariat.

Un proiect de voluntariat încununat de fiecare dată cu succes este sprijinul nostru oferit Asociației *AMA – Zâmbet de copil* din apropierea Iașului, asociație care sprijină 900 de copii care provin din familii necăjite, cu care clasa mea colaborează de un an. Odată cu venirea unor sărbători religioase, oamenii sunt mai predispuși să ofere celor nevoiași. Astfel elevii mei, împreună cu mine strângem alimente, obiecte de igienă corporală, hăinuțe și le trimitem în pachet Asociației, care la rândul ei le distribuie mai departe. Președinta Asociației ne trimite poze, filmulețe în care cei care primesc darurile noastre se bucură și ne mulțumesc. De multe ori ajutorul a fost acordat copiilor și aparținătorilor acestora de la Spitalul de Oncologie Pediatrică Iași.

Deseori vecinii și alte personae cu care colaborăm vin în sprijinul nostru făcând muncă voluntară cu mai multe donații oferite cu drag. Elevii mei sunt mândri că pot ajuta copiii nevoiași. Nu pot sublinia îndeajuns cât de importanți se cred elevii mei când punem umăr la umăr pentru stângerea celor necesare altor copii.

Un alt proiect de voluntariat realizat la nivelul județului este *Moș Crăciun vine la toți copiii*, proiect în parteneriat cu Centrul de plasament Sighetu Marmației și școlile din Maramureș. În cadrul acestui parteneriat se donează voluntar fructe și legume. Cu 3 ani în urmă un părinte neavând alte mijloace de transport, a adus cu carul fructe și legume, după care la scurt timp a murit și la rândul lor, copiii acestuia au fost ajutați de către elevii școlii noastre tot prin donații voluntare.

Esențială pentru elevi este familiarizarea cu astfel de activități. Când vor crește mari singuri vor iniția chia rei activități asemănătoare, iar voluntariatul în companii unde vor presta la începutul carierei nu li se va părea o corvoadă sau o activitate lipsită de logică sau sens pentru că ei vor fi

obișnuiți cu ea. Poate fi ceva ce făceau în anii de practică, doar că acum, cu mai multă responsabilitate. Și după ce vor căpăta îndemânare și manevrabilitate, vor fi lăsați să efectueze diverse activități singuri, ceea ce le va fi de real folos pentru că au căpătat încredere în cunoștințele și abilitățile lor atât ei cât și angajatorul. Munca voluntară poate fi la început o muncă de îndemânare și abilități tehnice astfel încât, orice oportunitate de a fi lăsat să prestezi o muncă, să înveți să montezi ceva, să înveți o anumită tehnică sau procedură, să aplici corect un dispozitiv sau orice altceva, este de neprețuit.

De asemenea, curajul este un ingredient necesar în a trece peste propriile-ți bariere așa că, îndemnăm copiii să fie curajoși în asemenea situații și să întrebe cunoștințele sau colegii care lucrează deja, unde ar putea să se înscrie ca voluntar. Nu trebuie să aștepte să vină să-i invite cineva, sunt foarte rare cazurile în care acest lucru chiar se întâmplă.

Un voluntar poate dărui o parte din timpul, abilitățile și talentul său și va transforma în bine viața unor oameni, copii și tineri. Poate sprijini activitățile administrative și/sau în proiectele dedicate copiilor la orașe sau sate. De asemenea, companiile care angajează tineri la început cu statut de voluntar, sunt bucuroși să afle ideile voluntarilor și dorința de a se implica alături de ei și astfel voluntarul poate va trăi o experiență deosebită și va putea să rescrie în culori vesele poveștile triste, dându-le un final fericit!

VOLUNTARIATUL ÎN EDUCAȚIE

Profesor, Bădescu Oana-Marilena
Școala Gimnazială„Mircea Eliade", Pitești, Jud. Argeș

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (asistența și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educativ etc). Prin urmare, această mișcare se desfășoară într-un cadru legal și este susținută de Legea nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 469 din 26 iunie 2014.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Dacă educaţia în spiritul voluntariatului începe din familie (chiar şi în formele ei cele mai simpliste) şi este complementată apoi de demersul educativ formal din cadrul instituţiilor de învăţământ (implicit prin educaţia de tip nonformal), în mod cert va fi exersată ulterior, în cadrul comunitar al societăţii, de către adultul responsabil, capabil de acţiune şi schimbare. Deci, în traseul educaţional al copiilor este nevoie de implicarea familiei, întrucât plecând dintr-un cadru familial centrat pe reuşita şcolară a copilului, se asigură baza pe care va interveni ulterior şcoala.

S-a dovedit că reuşita şcolară a copilului este strâns legată de concepţia asupra educaţiei a părinţilor, aşa cum şi insuccesul copilului, care creşte într-o familie ai cărei membri nu au beneficiat de servicii educaţionale şi, prin urmare, nu acordă interes nici în cazul educaţiei copilului. Şi într-un caz şi în altul, şcoala se alfă în obligaţia de a lansa părinţilor invitaţia la cooperare, la implicare în educaţie, oferind şanse egale tuturor: o bună informare, o strategie de consiliere a părinţilor inactivi iniţial, un program de sprijin alături de fundaţii sau organizaţii non-profit, şedinţe, întâlniri, ateliere de lucru în comun etc., toate acestea pot aduce alături, ca parteneri şi voluntari părinţii. Una din modalităţile de implicare a părinţilor în spaţiul educational este voluntariatul, ca manieră de implicare productivă a familiei în activităţile şcolii.

Tinerii în plină dezvoltare au nevoie de experiențe care să le ofere prilejul de a-și forma și consolida misiunea și viziunea personală sau profesională, explorând oportunitățile și extinzându-și orizonturile.

Ca voluntari pentru obţinerea succesului şcolar, factorii sociali de bază – administraţia locală, instituţiile de cultură, ONG-urile, agenţii economici – pot susţine eforturile şcolii de dezvoltare prin acţiuni de amenajare/dotări cu materiale, echipamente tehnice moderne, extinderi ale spaţiilor şcolare, finanţarea de programe after-school, înfiinţarea unor centre de recreere, cluburi de dezvoltare a abilităţilor şi talentelor copiilor. De asemenea pot fi aplicate programe de finanţare prin atragere de fonduri, sponsorizări, prin care să fie promovată educaţia incluzivă, soluţionând o parte din problemele identificate la nivelul grupurilor vulnerabile: grupuri dezavantajate din punct de vedere material şi social, copii cu nevoi speciale de educaţie, a căror integrare în învăţământul de masă este necesară, şi de multe ori condiţionată de prezenţa şi sprijinul permanent al unei personae specializate în acest domeniu, care să lucreze alături de profesorul de la clasă. Pentru a asigura un mediu cu condiţii optime de formare a abilităţilor elevilor şi care să răspundă intereselor lor de dezvoltare, este necesară o implicare din partea reprezentanţilor comunităţii. De exemplu, învăţarea şi exersarea rolurilor profesionale poate fi realizată în cadrul unor activităţi la care să participe şi să împărtăşească impresii specialişti din diverse domenii de activitate: cadre din domeniul medical, ingineri, manageri de companii. O astfel de experienţă va fi un punct de referinţă în orientarea profesională a elevilor, iar activităţile extraşcolare, şi parteneriatele educaţionale, răspund cu succes acestor nevoi.

Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve.

Elevii/tinerii îşi pot asuma rolul de voluntar în acţiuni pe care învaţă să le gestioneze pe cont propriu, pornind de la probleme pe care le vor identifica ei înşişi. De la acţiuni ce se pot iniţia chiar de la vârstele şcolarilor mici – problema mediului înconjurător care necesită ecologizare, şi până la activităţi de voluntariat mai ample, elevii/tinerii sunt antrenaţi în veritabile exerciţii de interacţiune cu comunitatea într-un spaţiu de acţiune pe care învaţă să-l observe, să-l investigheze, pentru ca mai târziu, ca adulţi respnsabili, să-l poată gestiona şi dezvolta. Un exemplu de acţiune voluntară, care dă răspuns, pe de altă parte şi provocărilor educaţiei intergeneraţionale, este sprijinul acordat de tineri generaţiilor vârstnice în a înţelege şi învăţa să utitlizeze mijlocele şi tehnologiile moderne de comunicare din prezent. Sunt vizate astfel două grupuri ţintă: tinerii, care se implică în probleme actuale ale societăţii şi vârstnicii, care sunt reintegraţi în viaţa comunităţii moderne. Astfel de exemple pot completate de numeroase alte oportunităţi pe care atât şcoala cât şi societatea trebuie să le promoveze.

Practica voluntariatului este raportată la interacţiunea factorilor principali ai educaţiei: familia, şcoala, societatea. Interdependenţa acestora descrie un exerciţiu de sprijin reciproc, în care rolurile de voluntar şi beneficiar sunt pe rând asumate de fiecare dintre ei. O comunitate care susţine dezvoltarea actului educativ din şcoală, va beneficia ulterior de generaţii de profesionişti, de actori sociali implicaţi, activi şi capabili de schimbare; pe de altă parte acces la educaţie pentru grupurile dezavantajate.

Acţiunile de voluntariat ale instituţiilor şcolare şi reprezentanţilor lor de a răspunde nevoilor comunităţii, vor contribui la rezolvarea problemelor actuale ale societăţii. Se constată că rezultatele unor astfel de acţiuni voluntare nu sunt temporare sau imediate, ci, abordate pe termen lung, vizează dezvoltarea durabilă atât în spaţiul educaţional, cât şi în cel social.

Voluntariatul poate aduce o serie de beneficii precum:

Permite formarea de noi abilități și competențe sau poate fi o oportunitate de a menține sau chiar de a dezvolta abilitățile existente. Oferă o modalitate excelentă de a obține experiență în domeniul în care vizează să activeze sau poate fi recrutat de o anumită instituție în urma prestării unor activități de voluntariat.

Satisfacția personală, stima de sine și sentimentul de împlinire vor crește, prin adugerea unui aport de valoare societății. Fie că este vorba despre o persoană extovertiră sau introvertită, se pot dezvolta, totodată, abilitățile de comunicare și sociale prin contactul cu diferite persoane în contexte variate.

Adesea, voluntariatul adună oamenii din medii culturale diverse, astfel tinerii vor avea contact cu situații diferite de cele de zi cu zi. Acest lucru nu include numai a cunoaște persoane de altă naționalitate, religie, orientare politică sau persoane cu dizabilități, ci presupune interrelaționare cu mentalități și personalități diferite. Munca în echipă nu numai că favorizează abilitățile de colaborare, ci oferă și oportunități de a învăța multe lucruri din diferite perspective și crește nivelul de toleranță.

Un alt aspect important este faptul că prin voluntariat se pot crea lideri. Calitățile de conducere, luarea inițiativei, crearea de noi viziuni, modalități de a contribui și de atingere a unor obiective prin gândire strategică sunt aspecte ce pot fi îmbunătățite în cadrul coordonării unui grup de voluntari. Gestionarea unei echipe implică abilități de leadership, capacitatea de a motiva și de a inspira pe ceilalți, gestionarea schimbărilor, medierea conflictelor.

Voluntariatul constituie un context propice de dezvoltare personală și profesională a tinerilor prin creșterea nivelului de încredere între indivizi, întărirea și diversificarea relațiilor sociale, schimbarea viziunii față de societate și conștientizarea rolului de cetățean activ.

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

În concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat.

Bibliografie:

1. Godfrey, C., Parteneriat şcoală-familie-comunitate. Ghid pentru cadrele didactice, Proiect PHARE 2004. Acces la educaţie pentru grupurile dezavantajate, Ed. Didactică şi Pedagogică, R.A., Bucureşti, 2007

2. Velea, L.S., Toderaş, N., Ionescu, M., "Participarea elevilor în şcoală şi în comunitate. Ghid pentru profesori şi elevi", TEHNE Centrul pentru Inovare şi dezvoltare în educaţie, ed. Agata, Botoşani, 2006

Amplificarea învățării la elevi și studenți prin intermediul activităților de voluntariat

Sociolog Țibuleac – Dinu Marcela,
Colegiul universitar Spiru Haret București

Experiențele de voluntariat ale elevilor și studenților sunt omniprezente în contextele învățământului actual.

Deși există o mulțime de experiențe de voluntariat oferite în învățământ, sunt motive diverse pentru care elevii și studenții fac voluntariat, iar motivația de a face voluntariat diferă de la persoană la persoană. În general, în literatura de specialitate au fost descrise trei tipuri de motive pentru voluntariat: altruiste, utilitare și sociale. Motivele altruistice, denumite în mod obișnuit motive bazate pe valori, includ asistența celorlalți, susținerea cauzelor cunoscute sau serviciul bazat pe credințele religioase. Motivația utilitară implică dezvoltarea de noi abilități, experiență profesională și implicarea în activități destinate să beneficieze de o muncă viitoare plătită. Cea de-a treia categorie implică construirea și valorificarea motivelor sociale, inclusiv voluntariatul cu prietenii, crearea de noi contacte sociale sau voluntariatul din cauza presiunilor sociale.

Elevii și studenții care sunt motivați exclusiv să facă voluntariat pentru a se adăuga la CV-ul lor au mai multe șanse să fie colaboratori voluntari episodici și tind să participe mai puțin. În schimb, elevii și studenții care îmbrățișează motive altruiste investesc mai multe ore și participă mai frecvent. Atribuirea oportunităților de voluntariat pe o platformă bazată pe valori a fost identificată ca o modalitate de a consolida implicarea elevilor și studenților în voluntariat în cadrul programelor școlare.

În cadrul instituțiilor de învățământ legăturile puternice între curriculum și experiențe de voluntariat se intersectează pentru a produce rezultate de învățare tangibile. Actul de voluntariat în cadrul învățământului oferă mai mult decât o activitate care crează o stare de bine; mai degrabă, voluntariatul poate fi un mijloc de conștientizarea a inegalității sociale, de a facilita conștientizarea dincolo de progresul personal și de a diversifica modalitățile existente de cunoaștere ale elevilor și studenților. Ceea ce este imperativ pentru reușita voluntariatului în învățământul este nevoia de a alinia imperativele strategice instituționale ale învățământului cu

așteptările elevilor pentru a se asigura că experiențele de voluntariat sunt semnificative pentru elevi și studenți.

Elevii și studenții care experimentează voluntariatul ca formă de învățare autentică și reciprocă sunt concentrați pe aspectele experienței care i-ar putea ajuta în viitoarea lor carieră și extinderea cunoștințele în jurul domeniilor de interes formate. În timp ce elevii și studenții învață abilități practice își extind cunoștințele prin voluntariat și își îmbunătățesc oportunitățile de a învăța prin implicarea și relaționarea cu colegii voluntari.

Voluntariatul a fost experimentat atât ca o modalitate de a învăța (prin a face și de la alții), cât și ca aplicare a abilităților învățate pe parcursul cursurilor. Importanța voluntariatului, având în vedere că nu se preocupă doar de dezvoltarea competențelor și a angajabilității absolvenților, dar și de a asigura o experiență de învățare pentru tineri este evidentă. Voluntariatul este, de asemenea, o modalitate importantă de creștere a responsabilității civice în rândul elevilor și studenților.

Elevii și studenții care au motive altruiste sau care văd voluntariatul ca o modalitate de a construi capital social și personal descriu experiențe de învățare pozitive. În timp ce cercetările au arătat că voluntariatul este benefic atunci când se aplică pentru locuri de muncă, trebuie depus mai mult efort pentru a ajuta elevii să înțeleagă valoarea voluntariatului în afara declarațiilor transferabile în CV-urile lor. Apelarea la motivele altruiste ale elevilor și studenților creează o legătură între motivație și experiență prin care oportunitățile de învățare pot fi optimizate. Dezvoltarea capacităților de cetățenie și implicarea în conștientizarea socială prin voluntariat crează un sentiment de experiență împărtășită pentru elevi.

Accentuarea doar a experiențelor de voluntariat în care elevii și studenții învață din lumea reală limitează impactul propriilor personalități sociale și personale și contribuțiile pe care le aduc la experiențele comunitare. Reflecția asupra experiențelor de voluntariat asigură o mapare explicită a învățării și a curriculumului; mai pe larg, oferă o oportunitate de a concorda promovarea cetățeniei și a schimbărilor sociale și încurajează învățarea profundă în contexte interdisciplinare. Oportunitățile de reflecție trebuie să fie susținute de un design curricular intenționat, care apreciază experiențele voluntarilor elevilor ca o oportunitate de învățare valabilă, mai degrabă decât să considere oportunitatea de voluntariat ca o linie pe CV-urile absolvenților.

Oportunitățile de voluntariat încrucișat oferă elevilor și studenților experiențe bogate de învățare. Studiile anterioare au analizat dacă notele elevilor și studenților se îmbunătățesc ca urmare a voluntariatului sau a învățării serviciilor, așa cum se numește uneori. În studiul lor, Hébert și Hauf au descoperit că, deși elevii și studenții care au participat la voluntariat nu au obținut note mai mari decât cei care nu au făcut-o, există dovezi că au înțeles mai profund conceptele de curs.

Deși se recomandă apelarea la motivele altruiste ale elevilor și studenților pentru a-i angaja în învățare mai profundă, acest lucru trebuie făcut cu precauție. În timp ce elevii sunt preocupați să își asume responsabilități suplimentare, dacă pot vedea o aliniere clară la domeniile lor de învățare sau de interes, ei sunt dispuși să se angajeze.

Dimensiunea învățării pornește de la învățarea autentică și reciprocă, unde beneficiile pentru aceștia se concentrează pe construirea de abilități și dobândirea de abilități practice, pentru a avea oportunitatea de a demonstra învățarea lor și de a învăța de la ceilalți. Aceasta se poate extinde până la amplificarea învățării lor, unde elevii și studenții își dau seama că pot fi de valoare experiențele de voluntariat și pot contribui în moduri care se aliniază motivației lor de a face voluntariat. Experiențele de voluntariat ar trebui conceptualizate ca parte a oportunităților sistemice din proiectarea curriculumului pentru ca elevii să se implice în experiențe bogate de învățare.

Experiențele de voluntariat creează conexiuni între elevi, studenți și colegii lor și între ei și comunitatea mai largă. Ele pot fi, de asemenea, un mijloc de exprimare a elevilor și studenților în ceea ce privește personalitatea lor.

Evaluarea experiențelor de voluntariat ca parte a proiectării curriculare holistice poate crea condiții pentru experiențele de învățare amplificate ale elevilor și studenților în cadrul instituțiilor de învățământ.

BIBLIOGRAFIE

1. Bussell, H & Forbes, D 2002. Understanding the volunteer market: The what, where, who and why of volunteering. International Journal of Nonprofit and Voluntary Sector Marketing, 7(3), pp. 244-257.
2. Hébert, A & Hauf, P 2015. Student learning through service learning: Effects on academic development, civic responsibility, interpersonal skills and practical skills. Active Learning in Higher Education, 16(1), pp. 37-49.
3. Holdsworth, C & Brewis, G 2014. Volunteering, choice and control: a case study of higher education student volunteering. Journal of Youth Studies, 17(2), pp. 209-219.

EDUCAȚIA PENTRU VOLUNTARIAT

PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PRIMAR, JUGĂNARU FLORENTINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „NICOLAE BĂLCESCU" PLOIEȘTI

Educația pentru voluntariat începe din școală sau chiar de la gradiniță, unde copiii sunt implicați în diverse activități pentru construirea spiritului civic și de solidaritate. Implicarea lor ca beneficiari sau învățăcei în activități de voluntariat desfășurate de cei mari este extrem de valoroasă pentru dezvoltarea lor ca oameni responsabili. Aceste activități aduc cu ele numeroase beneficii psihologice, fiind totodată modul prin care copiii înțeleg să-și ofere ajutorul către semenii lor.

Viitorul si evoluția unei societăți sunt legate de dezvoltarea și educația copiilor. Plecând de la această premisă, voluntariatul pentru copii este un mod eficient și altruist de a-ți aduce contribuția la viitorul societății din care faci parte. Activitățile de voluntariat se fac în familie, în grupul de prieteni, în grupul școlar, în grupul religios, ș.a. Un alt beneficiu adus de voluntariatul pentru copii este legat de confortul psihic adus, deoarece îți va crește încrederea în propria persoană și vei dezvolta sentimentul de apartenență la un grup.

Dacă ai ales să desfășori o activitate în calitate de voluntar, înseamnă că îți dorești să participi la crearea unei lumi noi mai bune.

În calitate de cadru didactic, poți să te implici activ în educația copiilor cu probleme la învățătură și îi poți ajuta să depășească probleme de citit, de socotit sau alte activități legate de școală, în funcție de abilitățile proprii.

Poți să te implici în colectarea de bani, alimente sau obiecte pentru copiii ce provin din familii destrămate, pentru cei care locuiesc în zone defavorizate sau copiii afectați de diverse boli. Împreună cu elevii mei, am mers la o casă de copii din localitate și le-am donat rechizite și hăinuțe, am petrecut timp împreună cu ei, impactul fiind unul pozitiv, de suflet.

Voluntariatul este modalitatea perfectă de a fi bineveniți ca membri productivi, activi ai unei comunități. Ca voluntari, copiii își pot demonstra abilitățile independente și pot să participe

în funcție de vârstă. Experiența dobândită prin voluntariat poate face o diferență de durată, oferind copiilor sentimentul că au un scop și un motiv pentru a rămâne în școală, să se străduiască să învețe și să evite să se angajeze în comportamente negative sau să facă alegeri proaste, căi greșite, abandon.

Prin voluntariat, copilul/elevul îşi creionează mai bine setul de valori după care se conduce în viaţa; învaţă să aprecieze lucrurile pe care le are şi le găseşte o altă utilitate; îşi setează obiective mai realiste în viaţă; capătă abilităţi de comunicare şi abilităţi de relaţionare socială care îi vor ajuta pe viitor, şi chiar în cariera lor profesională; poate descoperi în activităţile de voluntariat realizate, hobby-uri şi îşi poate forma orientări profesionale pe această linie; îşi formează abilităţi de lider, dobândind o capacitate mai bună de a lua decizii; îşi formează prieteni noi; îi creşte încrederea în sine şi se simte util societăţii; îşi petrece timpul într-un mod plăcut, învăţând lucruri noi, în acelaşi timp.

VOLUNTARIATUL, privit din perspectiva celor enumerate mai sus, poate fi considerată ca făcând parte din educaţia non-formală. Cadrul didactic prin însăşi exemplul lui, le deschide inima, le formează deprinderi şi le educă gândirea, copiilor. Copilul/tânărul cu cât va fi lăsat să observe, să cunoască, să exploreze şi cu cât va fi învăţat de mic că este important să îi ajuţi pe alţii, să te implici în activităţi de pe urma cărora să nu te aştepţi neapărat să obţii beneficii materiale, cu atât el va tinde să introducă ideea şi dorinţa de voluntariat în viata lui. Vizitele la centre de copii sau de bătrâni, spectacole caritabile, târguri caritabile cu vânzare de produse hand-made realizate de copii, şi alte evenimente organizate (în care se pot strânge donaţii), pot fi ocaziile potrivite pentru a-i implica pe copii/şcolari şi tineri, şi de a-i obişnui să se acomodeze în rolul de voluntari. Astfel de evenimente şi activităţi civic educative îi formează pe aceştia ca oameni şi îi pregătesc pentru viaţa de adult, câştigând astfel "şcoala vieţii"!

VOLUNTARIATUL este cea mai importantă sursă de bunătate! Educația pentru voluntariat este esențială pentru formarea unui adult responsabil, activ al comunității.

ROLUL VOLUNTARIATULUI

Prof. BOJAN ELENA CLAUDIA
Școala Gimnazială NICOLAE TITULESCU, CARACAL

Voluntariatul este activitatea care ne ajută să ne asigurăm personal că lumea se îndreaptă în direcția dorită de noi. Deși mulți oameni definesc voluntariatul superficial spunând că aceasta reprezintă muncă neplătita a unor oameni, voluntariatul este ceva mult mai profund.

Prin voluntariat, investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, respectiv, lumea în mijlocul căreia trăim. În lume sunt milioane de oameni care au nevoie de ajutor într-un fel sau altul, fiecare dintre noi poate deveni un voluntar, putem să dăruim atât cât ne permitem și nu doar în ceea ce privește resursele materiale. Putem să dăruim deopotrivă lucruri materiale dar și timp din timpul nostru, atunci când, de exemplu, ne dorim să petrecem timp cu persoane care nu au familii sau să oferim cunoștințe dobândite anterior de noi.

Voluntariatul presupune schimb de cunoștințe, idei, servicii, oportunități de a cunoaște oameni noi și de a lega tot felul de relații cu aceștia. Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntari și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și voință.

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (asistența și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educativ etc). Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o

formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

De ce si cum am putea să convingem elevul să facă voluntariat? Iată câteva motive:

- ✓ Prin voluntariat își creionează mai bine setul de valori după care se conduce în viață;
- ✓ Învață să aprecieze lucrurile pe care le au și să se bucure chiar și de mărunțișuri;
- ✓ Își setează obiective mai realiste în viață;
- ✓ Obține abilități de comunicare și relaționare socială care îi vor fi utile pe viitor și în carieră;
- ✓ Într-un CV, activitățile de voluntariat sunt considerate de mulți angajatori ca experiență profesională;
- ✓ Poate descoperă în activitățile de voluntariat realizate, hobby-uri și își poate forma orientări profesionale pe această linie;
- ✓ Își formează abilități de lider, dobândește o capacitate mai bună de a lua decizii;
- ✓ Își formează prieteni noi;
- ✓ Îi crește încrederea în sine și se simte util societății;
- ✓ Își petrece timpul într-un mod cât se poate de plăcut, în același timp învățând lucruri noi;

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

Bibliografie:

- ✓ https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie
- ✓ Andronic, R.-L., 2009, *Comportamentul prosocial şi voluntariat în România postdecembristă. O abordare psihosociologică a programelor de intervenţie* (teză de doctorat), Facultatea de Sociologie şi Asistenţă Socială, Universitatea din Bucureşti.
- ✓ Asociaţia pentru Relaţii Comunitare şi Allavida, 2003, *Tendinţe ale comportamentului filantropic în România: donatori individuali şi companii,* Asociaţia pentru Relaţii Comunitare şi Allavida, Cluj-Napoca.

VOLUNTEERING AND ITS SURPRISING BENEFITS

Salagean Anne-Mari
Scoala Gimnaziala "Aurel Pop",
Osorhei, jud. Bihor

"If you want happiness for an hour, take a nap. If you want happiness for a day, go fishing. If you want happiness for a year, inherit a fortune. If you want happiness for a lifetime, help somebody."
—Chinese proverb

Volunteer work or volunteering is the act of individuals working for or on behalf of others or for a certain cause without being paid for their services. Therefore, volunteer work can be defined as assisting the needy in society. This may entail reading to children in a school for the disabled, raising money to reduce poverty, coaching a community team, raising awareness of essential issues in the community, planting trees, and offering counseling and support, including caring for the elderly. In general, volunteer work is commonly seen as an altruistic engagement, designed to promote public good and enhance human life.

Volunteering is important for numerous reasons that benefit both the community and the volunteer themselves. When someone donates a handful of time, the difference made is tremendous and it shapes a community for the better while the experience improves the person who donated the time. It has been said that the giving of one's time to others is the best gift one can give. Life is short and we all die, so time is of the essence. Time can be seen, to some people, as being more valuable than anything else. People volunteer in many ways – in their children's schools, at nursing and retirement homes, in hospitals, at community events, at museums and libraries. All across the world, people give their time to others in a number of ways – and in a number of forms and methods, as well. Donating time now will also aid in the future. Volunteering strengthens present skills and also shows an employer that an effort has been made to make an improvement. Such skills include communication skills, ability to work with others, ability to take direction and lead others, dedication and time management. Employers realize that as a volunteer you must be able to prioritize your schedule in order to devote time for activities that benefit others. When employers see active volunteer work on a resume, they are much more likely to hire said

person rather than someone who doesn't volunteer. Employers are aware that most people who offer their time are conscientious, honest and hardworking individuals. Volunteers also benefits themselves because they get to see how their contribution has made a difference. This experience contributes to personal development especially in areas such as self' fulfillment, self' confidence, and self' esteem which often flourish in the midst of volunteering experiences. The selfless act of volunteering provides a spiritual enhancement as well. Knowing that you made a positive impact on someone is an emotionally uplifting experience that can never be matched by money or fame. By becoming a volunteer in your community, you can make a change by letting your voice be heard within society, allowing you to express your thoughts and opinions on certain issues that have occurred that you have previously not been given a say in. This could inspire more events or services that could gradually assist more people.

Volunteering is believed to foster interpersonal trust, toleration and empathy for others, and respect for the common good. This, in turn, makes us less likely to engage in socially pathological behavior, such as vandalism, and less likely to prey on other people and engage in self-destructive behavior, or so the reasoning goes. Empirical research on this topic is not very abundant, and its results are somewhat inconsistent, leaving more questions open than answered. Daniel Hart and Robert Atkins said that adolescents involved in voluntary service were less likely to be involved in five of seventeen "problem behaviors" in the same year. However, cross-sectional analyses such as these do not indicate whether more socially conforming students are more likely to volunteer or whether volunteering makes students more likely to conform. It has been demonstrated that programs geared toward encouraging teenagers to volunteer in the expectation this might keep them out of trouble will not work if this encouragement seems to limit the voluntary nature of the work.

Another benefit of volunteering is the fact that it can help your mind and body. The social contact aspect of helping and working with others can have a profound effect on your overall psychological well-being. Nothing relieves stress better than a meaningful connection to another person. By measuring hormones and brain activity, researchers have discovered that being helpful to others delivers immense pleasure. Human beings are hard-wired to give to others. The more we give, the happier we feel. Older adults, especially those who have retired or lost a spouse, can find new meaning and direction in their lives by helping others. Whatever your age or life situation,

volunteering can help take your mind off your own worries. Studies have found that those who volunteer have a lower mortality rate than those who do not. Older volunteers tend to walk more, find it easier to cope with everyday tasks, are less likely to develop high blood pressure, and have better thinking skills. Volunteering can also lessen symptoms of chronic pain and reduce the risk of heart disease.

Last but not the least I can say that volunteering is a fun and easy way to explore your interests and passions. Doing volunteer work, you find meaningful and interesting can be a relaxing, energizing escape from your day-to-day routine of work, school, or family commitments. Volunteering also provides you with renewed creativity, motivation, and vision that can carry over into your personal and professional life.

Finally, I want to emphasize that volunteering is about people – people working with other people to help people in some way or another. That is what matters, and that is what is at the very core of why volunteering is needed and will always exist. Helping people matters.

„Să-i ajutăm, iubindu-i"

Patriche Cristina
Gradinita Nr.56 Galati

Indiferent cum ar fi copilul care urmează să se nască şi dizabilităţile pe care le poate avea, inima este cea care vorbeşte înainte de toate.

Un copil cu … probleme, are nevoie, în primul rând de dragostea părinţilor săi, pentru a creşte în cele mai bune condiţii. Nu de puţine ori, s-a întâmplat să existe un copil pe care să îl iubim, dar în a cărui vindecare ne-am pierdut orice nădejde. Acesta este copilul cu… handicap, pe care îl putem întâlni oriunde: pe stradă, la şcoală, la grădiniţă. Important este să-l vezi şi să vrei să-l ajuţi. Ceva ne spune că acest copil trebuie să fie iubit, că trebuie să-i descoperim calităţile.

Existenţa unui copil cu dizabilităţi într-o familie, are repercusiuni majore asupra întregii familii. Întrebările vin una după alta şi aşteaptă răspunsuri, care de cele mai multe ori,dor: „Ce anume îl face să fie astfel?", „De ce să nu fie şi el ca ceilalţi copiii?", „Oare poate să înveţe sau nu vrea?", „Oare va fi acceptat de cei din jur?" etc. La toate aceste întrebări, există doar un singur răspuns: „În primul rând, pentru a-l putea ajuta, copilul trebuie iubit!".

Ce facem cand întâlnim privirile pline de tristeţe ale părinţilor care au avut neşansa de a li se naşte un copil cu probleme sau care, în urma unui accident nefericit s-au trezit cu un copil care a rămas infirm pe viaţă? Avem mai multe variante, dar cel mai important este să fim alături, să ascultăm, să îndrumăm, să ajutăm sau să consiliem. Indiferent de momentul când părintele este informat asupra stării de sănătate a copilului, se produc o serie de trăiri, de manifestări cum ar fi: reacţii similare reacţiilor de doliu, reacţii de negare a realităţii, atitudini de culpabilitate şi disperare, atitudinea de imputare, reacţia fraţilor faţă de copilul bolnav.

Pentru a înţelege mai bine problemele persoanelor cu deficient, incapacitate, handicap, este nevoie să înţelegem conţinutul definiţiilor acestor termeni. O „deficienţă" corespunde oricărei pierderi de substanţă sau alterare a unei structuri sau a unei funcţii psihologice, fiziologice sau anatomice. O „incapacitate" corespunde oricarei reduceri (rezultată ca urmare a

unei deficienţe) parţială sau totală a capacităţii de a îndeplini o activitate de o manieră sau în limitele considerate ca normale de o fiinţă umană. Un ,,handicap" este un dezavantaj social pentru un individ dat, care rezultă dintr-o deficienţă sau o incapacitate care limitează sau interzice îndeplinirea unui rol normal (în raport cu vârsta, sexul, factorii sociali sau culturali) de către aceea persoană.

Reiese din aceasta că handicapul depinde de relaţiile persoanei cu mediul înconjurător. Handicapul constă în pierderea sau limitarea posibilităţilor de a participa, pe picior de egalitate cu ceilalţi indivizi, la viaţa comunităţii. Copiii cu asemenea probleme, pot beneficia de educare, recuperare, socializare, stimulare complexă, iar familiile, de informare şi consiliere, în instituţii ale statului care sunt abilitate să ofere aceste servicii, dar cel mai important lucru este ca aceşti copii să beneficieze de afectivitatea părinţilor, care nu poate fi substituită de către nici o alta persoană. Consilierea părinţilor trebuie să urmărească două aspecte esenţiale: învăţarea unor comportamente adecvate care să-i ajute să fie eficienţi în procesul de educare a copiilor şi depaşirea de către aceştia a dificultăţilor de natură psihologică, pe care le presupune existenţa în viaţa lor a unui copil cu dizabilitate. Familia deţine rolul cel mai important în educaţia copilului, iar lipsa de îngrijire, de bucurii, amărăciunile, inflenţează nefast dezvoltarea armonioasă a copilului. De regulă, cu cât handicapul este mai sever, cu cât mama este mai autoritară, înclinată să ia cu totul în sarcina sa activitatea copilului şi, prin acesta, să stânjenească posibilitatea dezvoltării sale. În acest caz, putem observa că este vorba de supracompensare din partea mamei, deoarece intervine sentimentul de vinovăţie şi deci responsabilitatea creşte faţă de copil. Tipul relaţiilor părinţi-copii se dezvoltă, în mod diferit, în funcţie de personalitatea părinţilor, precum şi de particularităţile copilului însuşi. Părinţii trebuie să înteleagă că măsurile fundamentale sunt cele educative, prin care potenţialităţile copilului sunt dezvoltate la maximum. Este nevoie însa de mult calm şi răbdare, deoarece efectele subtile ale educaţiei nu se pot obţine de la o zi la alta.

Rolul de părinte al unui copil cu dizabilităţi este de cele mai multe ori foarte stresant. Deşi îşi iubesc copiii, părinţii pot reacţiona la stres ţipând la ei sau tratându-i în moduri în care nu i-ar trata niciodată pe alţii. Părinţii copiilor cu dizabilităţi, sunt confruntaţi mereu cu solicitări de schimbare a timpului, răbdării şi energiei.

Pentru a le reduce stresul şi a le păstra autocontrolul părinţilor prezint câteva exemple de exerciţii.

a) „Faceţi o pauză!" – Asiguraţi-vă că şi copilul este în siguranţă, apoi îndepărtaţi-vă de situaţie. Duceţi-vă în domitor sau baie şi închideţi uşa, luaţi-vă câteva minute să vă reveniţi!"
b) „Mişcaţi-vă!" – Indiferent dacă, credeţi sau nu, acest lucru dă rezultate cu adevărat. Când copiii sunt iritabili şi se plâng, iar dumneavoastră simţiţi că stresul sporeşte, găsiţi un mijloc de a face mişcare, exerciţii fizice. Puteţi să alergaţi în jurul mesei de la bucătărie sau să faceţi 20 de sărituri pe loc, până când veţi termina, veţi avea răsuflarea tăiată şi veţi…râde.
c) „Faceţi câţiva paşi înapoi!" - Prin simpla mişcare înapoi, ne detaşăm de situaţie suficient cât să câştigăm puţină perspectivă. Aceasta ne acordă, de asemenea, posibilitatea de a înţelege că avem alegeri în ceea ce priveşte modul cum reacţionăm faţă de situaţiile stresante.
d) „Respiraţi adânc de 3 ori şi număraţi până la 10." – Inhalaţi şi expiraţi forţat. Respiraţia profundă, va clarifica mintea. Poate să ajute la reducerea sentimentelor şi emoţiilor negative. Dupa aceea, avem mai multe şanse să tratăm problemele în mod constructiv. Acest exerciţiu ne cumpară câteva secunde preţioase, ajutându-ne să ne revenim şi să ne concentram asupra unei chestiuni anume, care se află la îndemână.

În general, copiii nu ne spun cum se simt ei, ci se poartă cum simt – ei plâng sau au un comportament inadecvat. În orice zi, un părinte poate observa duzini de emoţii la un copil. Sarcina părinţilor este să-i ajute pe copii să înveţe despre sentimentele lor şi să le arate relaţia dintre sentimentele şi comportamentele lor. Copiii doresc ca şi oamenii importanţi din viaţa lor să-i înţeleagă şi să ştie ce simt ei. Când sentimentele unui copil sunt înţelese şi confirmate de către un părinte, se întâmplă adeseori un lucru minunat în comportamentul sau starea lui de sănătate se îmbunătăţeşte.

Cu spriinul părintelui, copilul va învăţa să caute propriile sale soluţii pentru probleme, să devină mai independent şi să-şi stăpânească emoţiile şi comportamentul.

În concluzie, putem să spunem că pe aceşti copii cu dizabilităţi trebuie „să-i ajutăm, iubindu-i!"

BIBLIOGRAFIE:

- Arcan P., Ciumagean D., ,,Copilul deficient mintal", Editura Facla, Timişoara, 1990.
- Mitrofan I., Buzducea D., ,,Terapii de familie", Editura Sper, Bucureşti, 2002.
- Rosca M., ,,Psihologia deficienţilor mintal", Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1967.
- Lastovieţchi I., Expert CRED, ,,Revista Învăţământului Preşcolar 1-2/2012", Editura Arlequin, 2012.

VOLUNTARIATUL - ÎNTRE NEVOIA DE A FI ȘI NEVOIA DE A DĂRUI

Prof . Mariana Rusu
Liceul Tehnologic "Aurel Vlaicu", Galați

Educația actuală reprezintă un proces complex care implică numeroși factori externi și interni ce vin să contureze profilul educabilului nostru, în contextul unei societăți în plină schimbare, în care latura umană pare să fie sensibil degradată din cauza tendiței de a anula acest aspect, în favoarea unui materialism greșit înțeles, a unei nevoi de supraestimare a eului nostru.

Educația îmbracă forme și modalități diferite, în funcție de o serie de factori istorici și contextuali, ce definesc societăți, raportat la modurile lor de viață-natura structurilor sociale și politice, mijloace predominante de cunoaștere și comunicare, tipuri de activități practice, simbolice, sisteme de valori și credințe, reprezentările despre lume care definesc o anumită epocă. Dar, indiferent de aceste împrejurări variabile, în toate cazurile, educația presupune un sistem complex de învățare și de acțiuni modelatoare, voluntariatul înscriindu-se printre activitățile care surprind norme și valori specifice individului, determinându-l pe acesta să devină membru activ al unei societăți, personalitate capabilă de autoperfecționare și de atitudini creatoare, altruiste , gata să ofere celui de lângă el suport moral, material, în mod necondiționat. Este bine cunoscut faptul că voluntariatul este un element definitoriu în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestei activități este responsabilitatea obținută efectiv numai prin efort susținut, din care derivă respectul, dar la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv, comunicarea și socializarea.

Așadar, voluntariatul este definit conceptual, ca fiind activitatea desfășurată în mod deliberat ,din proprie inițiativă, prin care o persoană fizică își oferă timpul, energia, valențele personale, în sprijinul celorlalți, fără a aștepta o recompensă financiară sau de orice altă natură.

Activitatea de voluntariat, generic vorbind, presupune o serie de factori intrinseci, de principii ilustrative ce o diferențiază de celelelalte tipuri de activități. În primul rând, voluntariatul este o activitate desfășurată în beneficiul unei întregi comunități, nu este raportat în mod particular la individ, categorie umană sau socială aparte. De asemenea, este binecunoscut faptul că voluntariatul este o activitate desfășurată în mod necondiționat, după cum afirmam, fără să fie remunerată sau care nu urmărește pe termen mediu sau lung un profit financiar. Nu

există constrângeri de nicio natură. Un alt element important, definitoriu , care conturează o astfel de activitate, îl constituie faptul că ea se desfășoară într-o manieră spontană, sub forma unei acțiuni de binefacere.În ceea ce privește cadrul legislativ, acesta este reglementat prin legi speciale, care conlucrează cu diverse tipuri de organizații neguvernamentale, instituții abilitate care presupun voluntari și acțiuni aferente lor.Sistemul educațional din România sprijină voluntariatul prin activități de anvergură, cum ar fi: Săptămâna Națională a Voluntariatului, Gala Națională a Voluntarilor, Ziua Internațională a Voluntarilor, Ziua Internațională a Managerilor de Voluntari.Dincolo de toate aceste aspecte de ordin juridic și administrativ, actele de voluntariat derivă din conștientizarea ideii de „sprijin". Dorința de a ajuta în mod deliberat, nevoia de a fi sprijin pentru cel de lângă tine constituie punctul de plecare pentru astfel de activiăți care sunt facute de oameni și pentru oameni. Munca în echipă unește oamenii, definește caractere, conturează un cadru organizat, nefiind în mod obligatoriu o acțiune spontană.

Este clar că această activitate nu presupune doar investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat atunci când îți permite timpul.

Interesant este cum îl ajută voluntariatul pe tânărul de astăzi, un individ care trăiește în pas cu tehnologia, care este concentrat pe ego-ul propriu, care pare să se distanțeze din ce în ce mai mult de nevoia de a fi altuia sprijin necondiționat.

Ei bine, vom fi surprinși să constatăm că tinerii zilelor noastre sunt din ce în ce mai preocupați de dorința de a întreprinde astfel de activități, de a fi parte dintr-un program ce este dedicat voluntariatului. Acest aspect este ușor de înțeles, dacă reflectăm asupra profilului psiho-social al tânărulu nostru. El are nevoie de aprecieri, are nevoie de crearea unui sentiment de apartenență la comunitate. Binele pe care îl faci pentru cei din jurul tău îți oferă, automat, un sentiment de împlinire și de satisfacție interioară. Munca în echipă poate reprezenta o alta motivație. Te descoperi pe tine în timp ce-i descoperi și pe ceilalți. Îți crește încrederea în sine și constați că preocupările tale coincid cu cele ale celor de lângă tine. Muncești pentru un scop nobil, știi că poți să ajuți, știi că poți fi sprijin pentru semenul tău și asta te împlinește ca om. Acestea sunt doar câteva dintre trăsăturile caracteriologice ale tânărului nostru voluntar.

Voluntariatul este cea mai importantă sursă de bunătate, este sursa ideii de „bine" în general, binele celorlalți, nu al tău. O astfel de activitate te scoate din anonimatul în care te-a

introdus o societate superficială, robotizată și tehnologizată care anulează umanitatea din noi, de cele mai multe ori. Voluntariatul trezește instinctul civic, este liantul dintre oameni.

Nu trebuie, de asemenea, să ignorăm și faptul că, facând voluntariat, poți descoperi că este distractiv și eficient în același timp să ieși din cotidian, să ai motivații clare, să ai o nouă viziune asupra vieții tale personale și profesionale.

Am constatat, de-a lungul carierei mele didactice, faptul că tinerii sunt mai degrabă preocupați să se implice în activități de voluntariat, să facă parte din ONG-uri tematice, decât să fie parte dintr-un sistem educațional arid, bazat doar pe dobândirea de performanțe, de competențe. De fapt, și aici vorbim de competențe, mult mai relevante am putea zice, sunt competențe personale, care fac parte dintr –un sistem integrator al personalității noastre.

Implicarea în activitățile de voluntariat oferă experiență în diferite domenii de activitate. Deși nu echivalează ciclurile standardizate de educație, statutul de voluntar oferă câteva avantaje semnificative. De exemplu, o persoană care dobândește statutul de voluntar va fi acceptată mai repede într-o companie, într-un proiect, va fi altfel percepută la nivelul întregii comunități educaționale. Ideal ar fi ca voluntariatul să fie considerat experiență profesională în specialitate, după modelul altor state europene.

De ce este nevoie de voluntariat? pentru că suntem oameni, pentru că ne definește, pentru că obținem satisfacții clare, pentru că satisfacția este permanentă. La fel de relevant devine, într-un astfel de context, profilul nostru uman. Nu poți fi actant într-o astfel de poveste dacă tu, uman, nu îndeplinești niște criterii.Voluntariatul înseamnă, așadar, umanitate, altruism, empatie, emoție, sensibilitate, sacrificiul sinelui.Doar astfel de categorii umane pot asigura contextul voluntariatului, cu tot ceea ce presupune el. Voluntariatul este povestea pe care o scrii cu sufletul și care se duce tot către suflet, un altul, pe care tu ai grijă să-l îmbraci cu aura personalității tale, să-l înnobilezi cu mentalitatea ta deschisă, fiind la rându-ți un punct de reper pentru ceilalți. Avem nevoie de modele în acestă existență și voluntariatul ne ajută să conturăm estetic și nu numai, ideea de MODEL UMAN.

Importanța acțiunilor de voluntariat

Profesor pentru Învățământul Primar,
Filon (Bălan- Filon) Iuliana- Elena

Voluntariatul reprezintă activitatea de interes public desfășurată din proprie inițiativă, de orice persoană, în folosul altora, fără a primi recompense materiale. Din punctul meu de vedere, voluntariatul aduce o mulțime de beneficii oricărei persoane, indiferent de statutul său social, dar mai ales elevilor.

Voluntariatul contribuie la dezvoltarea personală. Voluntarul vede lucruri noi în fiecare zi, se confruntă cu probleme diverse, este pus în situații excepționale și este în cursă cu timpul. Uneori, acțiunile de voluntariat sunt îngreunate de lipsuri materiale, de nepăsarea celorlalți membrii ai societății sau chiar de autorități. Pus în astfel de situații dificile, voluntarul găsește o soluție care, mai târziu, poate fi utilă și în viața privată. Prin voluntariat se pot dezvolta abilități și competențe sociale precum solidaritatea, încrederea, spiritul civic și responsabilitatea socială. Oamenii implicați devin conștienți de problemele din jurul lor, pe care poate că în mod normal nu le-ar observa, și învață să lupte pentru un ideal comun.

Voluntariatul, ca orice alt tip de activitate, presupune timp, efort și stres. Odată ce sunt stabilite anumite obiective, acestea trebuie îndeplinite, chiar dacă nu există sancțiuni, așa cum se întâmpla în cazul persoanelor care lucrează cu contract de munca. Presiunea este la fel de mare, pentru că alți oameni se bazează pe rezultatele pe care trebuie să le obțină voluntarii. Din acest motiv, nu trebuie să ne alegem responsabilități prea mari de la început si trebuie să studiem cu atenție domeniul în care vom activa. De asemenea, eșecul este foarte probabil în acest tip de acțiuni benevole, fiind cauzat de anumite lipsuri, cum ar fi fondurile reduse sau birocrația.

Cu toate aceste probleme, voluntariatul rămâne un mijloc puternic de autodezvoltare și, mult mai mult, un mod prin care poți arăta că ești activ și îți pasă de ceea ce se întâmplă în jurul tău.

Eram în liceu. Împreună cu colegii ne petreceam puținul timp liber în parc, cântând la chitară sau realizam teme pentru Cenaclul Literar la care eram înscriși. Așa am cunoscut-o pe A.P., o fată cu cinci ani mai mare decât mine, care era de fapt coordonatoarea filialei unui ONG social în zonă. Ne-a propus să participăm la o acțiune de voluntariat și am acceptat . Aici am învățat ce

înseamnă responsabilitatea unui copil, cu tot ce implică acest lucru. La 16 ani, împreună cu alți voluntari, am plecat timp de o săptămână într-o tabără organizată pentru copii nevoiaşi pornind de la 2 la 12 ani, undeva lângă Miercurea Ciuc. Am fost educatoare, mamă, soră pentru zeci de copii . Fiecare joc de cunoaștere, acceptare, integrare mi-a oferit alte valențe asupra educației și a modului în care copiii și tinerii pot crește armonios fără un program strict. Cu fiecare cântecel de campanie care răsuna în toate colțurile ne apropiam și mai mult de sufletele celor mici; și astăzi uneori îmi mai răsună în minte cântecul „Elefantul". Iar nelipsitul foc de tabără a fost un prilej de a împărtăși povești fantastice mai mult sau mai puțin adevărate.

Anii au trecut și sunt învățătoare. De 20 de ani împărtățesc copiilor experiențele mele de voluntar și îi stimulez să se implice în acțiuni care să le aducă satisfacții.

Se spune că dacă doreşti să afli adevărul, un copil este cel mai în măsură să ţi-l spună. Drept pentru care, am organizat, la nivel de clasă, un concurs de compuneri despre voluntariat. Mi-au atras atenția trei eleve de clasa a IV-a care au scris despre acțiunile pe care le-au inițiat și le-au dus la îndeplinire cu grupul de colegi și prieteni. În afara faptului că, modul de organizare al textului le-a aparţinut în totalitate, apelul la situaţiile din viaţa de zi cu zi reprezintă tot o scriere intrinsecă.

Omul sfințește locul

A venit primăvara. Căldura blândă a soarelui trezeşte natura la viaţă. Echipele de voluntari îşi reîncep activitatea. Una din preocupările lor este reprezentată de igienizarea mediului înconjurător.

L., una dintre cele mai destoinice voluntare, propune grupului din care face parte următorul proiect: "Igienizarea parcurilor din localitate". Cu toţii sunt de acord şi trec la fapte. Dotaţi cu cele necesare şi cu multă bună-dispoziţie, pornesc către locul stabilit. Ajungând acolo, încep lucrul. Unul după altul, sacii din plastic sunt umpluţi cu sticle, hârtii, cutii de toate felurile şi multe, multe alte lucruri… După atâta muncă, vine şi o bine-meritată pauză. Râsul şi glumele însoţesc gustările voluntarilor. Buna-dispoziţie pare să alunge oboseala acumulată.

L. alături de prietena ei M. pornesc pe un drum din zona în care făceau curăţenie. Deodată, zăresc doi căţeluşi ce păreau a fi două ghemotoace de blană. Fiind mari iubitoare de animale, cele

două fetiţe decid să-i adopte. Scâncetele celor doi căţeluşi le-a determinat pe voluntare să se îndrepte spre casa pe care o văzuseră în apropiere şi să ceară puţin lapte de la proprietari.

Întorcându-se la grupul de voluntari, L. şi M. i-au prezentat pe noii membri ai echipei: Nero şi Bruno. Împreună, prieteni mari şi mici, au pornit spre casă, mulţumiţi de ceea ce făcuseră în acea zi. La o intersecție din apropiere erau așteptați de un grup de oameni care i-au aplaudat, lăudat, au făcut fotografii, care au fost postate pe site-urile de socializare și mai târziu au fost publicate în revista localității.

Voluntariatul

Voluntariatul e o activitate pe care o fac oamenii pentru o cauză specială. Aceasta cere mai multe sacrificii: timp liber, resurse financiare sau materiale. Totuşi, în aceste activităţi pe care voluntariatul le presupune, trebuie să ştim să lucrăm în echipă, în folosul celorlalţi.

Ne numim voluntari atunci când facem diferite lucruri în folosul altora, fără să aşteptăm o recompensă în schimb. Deşi nu este o muncă uşoară şi eşti nevoit să te dăruieşti trup, minte şi suflet, există speranţa că la final va fi o răsplată sub forma unui simplu mulţumesc. Uneori se întâmplă să nu vedem rodul muncii pe care am depus-o, dar alteori lăsăm în urmă suflete schimbate, pentru simplul fapt că am binevoit să ajutăm un om în necaz.

Un exemplu care întruchipează voluntariatul este prietena mea. Ea a dorit să ajute şcoala la care învăţăm şi s-a oferit să strângă în timpul ei liber deşeurile din curtea acestei instituţii.

Ţinând cont de cele pe care le-am spus până acum, cred că voluntarul este o persoană care are un suflet nobil pentru că acceptă să lucreze în diferite contexte cu scopul de a face o faptă bună.

Ce este voluntariatul?

Voluntariatul este un lucru prin care susţinem ceea ce este important pentru ceilalţi. Un exemplu foarte bun este redat de povestea unei fetiţe care a reuşit să-şi salveze familia prin voluntariat. Totul a început într-o zi în care familia X a aflat ca nu va mai putea sta în apartamentul pe care l-a luat în chirie atunci când s-a născut cel mai mic membru al familiei. C. avea acum 12 ani şi era nevoită să-şi părăsească locul în care crescuse. Situaţia financiară a familiei o obliga să lase deoparte amintirile acumulate şi să caute o altă casă.

Fără să stea tare mult pe gânduri, fetiţa a scris pe o foaie problema ei şi a început să ceară ajutor în diferite părţi. A prezentat la şcoală ceea ce i se întâmplase, a vorbit cu oamenii din cartier şi la un moment dat chiar s-a adresat unei doamne de la magazin. Nu cerea bani, vroia doar să găsească o modalitate prin care putea să rămână în casa în care a crescut.

Oamenii, auzind de cauza, au început să i se alăture. După o săptămână erau 20 de persoane care o susţineau. Când proprietarul casei a venit să-i alunge, vecinii s-au adunat în faţa apartamentului pentru a-l împiedica să-i scoată afară pe chiriaşi. Ba mai mult de atât, oamenii prezenţi la faţa locului au pus mână de la mână pentru a ajuta familia cu banii necesari. Reprezentaseră un model de cinste pentru cartier şi le-ar fi părut rău să plece tocmai acum.

Prin voluntariat, C. şi-a salvat familia şi amintirile pe care le avea.

Nu după mult timp, proprietarul a venit în vizită pentru a-i anunţa că el a decis să se mute într-o altă ţară, iar apartamentul le va rămâne lor atâta timp cât vor avea grijă de el.

Părerea mea despre voluntariat e că nu contează cât de mic eşti, atâta timp cât ai o gândire matură. Fetiţa a avut-o cu siguranţă, din moment ce a reuşit să-i mobilizeze pe ceilalţi oameni.

Importanța voluntariatului în grădiniță

Prof. GAVRIȘ SORINA RAMONA
Gpp nr.53 Oradea

Voluntariatul este activitatea de interes public desfășurată din proprie inițiativă de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestație materială; activitatea de interes public este activitatea desfașurată în domenii cum sunt: asistență și serviciile sociale, protecția drepturilor omului, medico-sanitar, cultural, artistic, educativ, de învățământ, științific, umanitar, religios, filantropic, sportiv, de protecție a mediului, social și comunitar și altele asemenea.

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită atât în școală cât și în grădiniță.

Voluntariatul reprezintă un schimb reciproc avantajos între om și comunitate. Oricine dorește poate fi voluntar. Copii, tineri, adulți, persoane de vârsta a treia. Persoane cu și fără dizabilități. persoane de toate rasele și etniile. Persoane de orice sex sau orientare sexuală. Persoane implicate politic/religios sau nu. Persoane cu studii postuniversitare și persoane fără studii sau cu studii minime. Persoane cu venituri mari, medii sau mici.

Pentru a participa la o activitate de voluntariat trebuie in primul rând să-ți dorești lucrul acesta. Ceea ce faci trebuie să vină din inimă și nu dintr-o constrângere sau impunere din partea cuiva.

Noi, cadrele didactice avem nobila misiune de a-i forma pe copii în spiritul acestor valori umane care să le permită o bună integrare în societate.

Organizarea unor activități extrașcolare prin care preșcolarii să contribuie, după puterile lor, la creșterea calității vieții în comunitatea în care trăiesc, are nenumărate avantaje din punctul de vedere al educației pe care o face grădinița. Acestea sunt: împletirea teoriei cu practica, preșcolarii constatând că ceea ce învață la grădiniță poate fi aplicat în cadrul unei acțiuni concrete; acțiunile dezvoltă la copii responsabilitatea și sensibilitatea față de semenii lor; se creează legături la nivelul comunității; se stimulează gândirea critică; se educă percepția multiculturalității; se dezvoltă stima de sine și devotamentul pentru ideile civice.

Copiii, de cele mai multe ori sunt considerați prea mici pentru a-și asuma responsabilități, dar, dacă li se oferă ocazia, ei pot deveni chiar un model pentru cei mari, ca vârstă sau ca statut în comunitate.

Aceştia sunt creativi, activi, optimişti, visători şi manifestă un entuziasm molipsitor, care poate antrena alți membri ai comunității în procesul de schimbare.

Educația actuală se adresează, în mod special, intelectului copilului și într-o măsură mult prea mica sensibilității acestuia. Fără sensibilitate știm că omul nu poate înțelege semnificația vieții ca întreg. Suntem mult prea ocupați cu activitățile minții și acordăm tot mai puțin timp elanurilor inimii.

Prin educație, copilul trebuie să se descopere și să se creeze pe sine, ca ființă umană capabilă să primească și să dăruiască iubire, idee care a stat la baza inițierii și derulării unei activități de voluntariat cu grupa mea:„ Dăruiește și primește!"

Împreună cu colectivul grupei mari și părinții copiilor implicați în activitate, am reușit sa adunăm 25 de pachete cu alimente, dulciuri, jucării și câteva articole de îmbrăcăminte, pe care le-am dăruit copiilor de la Centrul de Zi și Noapte „ Copiii străzii".

Preșcolarii au rămas profund marcați și impresionați de această acțiune de voluntariat, realizând cât de norocoși sunt că au o familie, dar și că, pot adduce atâta bucurie în inimile unor copii cu care soarta nu a fost la fel de bună.

Alte activități de voluntariat pe care le-am desfășurat cu preșcolarii au fost cele cu fundația Comunia. Astfel, cu ocazia sărbătorilor de Crăciun sau Paște, copiii au adus de acasă pachete cu mâncare și jucării, pe care cei de la Fundație le-au împărțit oamenilor nevoiași.

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

În concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat

Bibliografie:

- www.wikipedia.org
- www.didactic.ro

VOLUNTARIATUL- OAZĂ DE BUNĂTATE

Prof. Șipoș Alina-Ioana
Școala Gimnazială Nr.1 Abram

„ O civilizație înflorește atunci când oamenii plantează copaci la umbra cărora nu vor sta niciodată."

(proverb grec)

Pe parcursul istoriei, au existat multe fraze, care au stat în picioare în fața timpului tocmai datorită mesajului puternic pe care l-au avut de transmis. Una dintre aceste fraze, memorabilă de altfel este: ***„Fii schimbarea pe care vrei să o vezi în lume!",*** rostită de nemuritorul Gandhi.

În cultura românească, treptat semnificația voluntariatului a început se se schimbe. Dacă la început voluntariatul echivala cu munca patriotică, ușor, ușor a căpătat adevărata semnificație, adică activitatea pe care o faci din proprie inițiativă, făcută în folosul altor oameni, cât și al nostru ca indivizi, pentru că ne aduce o dezvoltare atât personală cât și profesională.

Una dintre caracteristicile voluntariatului este responsabilitatea. Atunci când alegi să fii voluntar trebuie să fii conștient că e necesară o responsabilitate maximă. Prin voluntariat învățăm să fim responsabili de faptele noastre pentru că știm că alți oameni depind de munca noastră. Să fim voluntari este un lucru foarte important, atât pentru cariera noastră cât și pentru viața noastră.

În cariera didactică, ca șlefuitori de caractere, avem datoria să-i îndemnăm și să-i antrenăm pe elevii noști în activități de voluntariat, activități care din punct de vedere personal ridică un deosebit interes în rândul copiilor, ocazii prin care aceștia își dovedesc dragostea și bunătatea față de semeni. Recompensa muncii depuse în cadrul voluntariatului nu constă în bani sau în ceva material tocmai pentru că lucrurile pe care le învățăm, sentimentele pe care le trăim, experiența, nu pot fi cumpărate. Prin voluntariat ne îmbogățim spiritul civic și crește în noi dorința implicării în cadrul comunității.

Prin activitățile de voluntariat putem insufla elevilor ideea că pot realiza ceva deosebit prin propriile forțe, încurajându-i spre o viață sufletească mai bună și spre noi încercări de actualitate.

Dacă privim atent la tot ceea ce ne înconjoară vom observa că întreaga natură este antrenată în cel mai desăvârșit exemplu de voluntariat: soarele, copacii, florile, briza, albinele, apa – toți voluntari.

Voluntariatul este o modalitate de a învăța și de a exersa iubirea și bunătatea față de orice om, de a face bine fără vreo plată, prin prisma iubirii lui Dumnezeu, aducând celor care îl practică o serie de beneficii: asigură dezvoltarea personală, schimbă în bine oamenii, cultivă adevăratele valori umane, cultivă dragostea și sentimentul comunitar, unește oamenii, construiește relații noi, întrajutorare reciprocă, cultivă toleranța șiiubirea de oameni, reduce comportamentele agresive și antisociale, aduce cu sine sentimentul de împlinire, aduce o schimbare în bine în societate.

Modelul suprem pentru un voluntar îl reprezintă Însuși Mântuitorul Iisus Hristos, care ne-a învățat iubirea de aproapele, iubirea de dușmani, iubirea față de orice om, îndemnându-ne: *„Iubiți-vă unii pe alții așa cum Eu v-am iubit pe voi!"*

Prin toate activitățile de voluntariat pe care le-am desfășurat împreună cu elevii mei, am încercat să cultivez în inimile copiilor voluntariatul ca și modalitate de a face binele în Hristos, fără vreo plată.

Voi descrie pe scurt câteva activități de voluntariat la care am participat cu elevii din școala în care îmi desfășor activitatea: împreună cu elevii și preotul paroh am pregătit cele mai gustoase clătite de post, umplute cu dulceață, pe care le-am împărțit bătrânilor singuri din localitate, în perioada postului Mare; elevii înscriși la cercul de pictură pe sticlă, pe care îl coordonez au pictat icoane pe sticlă și în urma unei expoziții cu vânzare din cadrul unui proiect caritabil, suma adunată a fost introdusă în urna pentru micuțul Noel, copilașul care are nevoie de o sumă uriașă de bani pentru a putea trăi; elevii,la început de an școlar au echipat cu rechizite și caiete un ghiozdan pentru un coleg cu o situație financiară precară, etc.

În concluzie, a fi voluntar reprezintă dorința de a face ceva fără a exista o constrângere, de a realiza un act conștient și voit.

Bibliografie:

„Ghid pentru măsurarea efectelor și impactul voluntariatului asupra organizației gazdă", Asociația VOLUM, 2016;

„Legea voluntariatului 195/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 276 din 25 aprilie 2007;

https://blogunteer.ro

https://tdvmoldova.wordpress.com

https://ziarullumina.ro

ROLUL VOLUNTARIATULUI ÎN EDUCAȚIE

Prof. Limba și literatura română , Barbu Simona-Florentina
Școala Gimnazială "Balaci"

Voluntariatul este activitatea care ne ajută să ne asigurăm personal că lumea se îndreaptă în direcția dorită de noi. Deși mulți oameni definesc voluntariatul superficial spunând că aceasta reprezintă muncă neplătita a unor oameni, voluntariatul este ceva mult mai profund.

Prin voluntariat investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, respective, lumea în mijlocul căreia trăim. În lume sunt milioane de oameni care au nevoie de ajutor într-un fel sau altul, fiecare dintre noi poate deveni un voluntar, putem să dăruim atât cât ne permitem și nu doar în ceea ce privește resursele materiale. Putem să dăruim deopotrivă lucruri materiale dar și timp din timpul nostru, atunci când, de exemplu, ne dorim să petrecem timp cu persoane care nu au familii sau să oferim cunoștințe dobândite anterior de noi.

Voluntariatul presupune schimb de cunoștințe, idei, servicii, oportunități de a cunoaște oameni noi și de a lega tot felul de relații cu aceștia. Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntari și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și voință.

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (asistența și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educativ etc). Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o

formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

De ce si cum am putea să convingem elevul să facă voluntariat? Iată câteva motive:

- ✓ Prin voluntariat își creionează mai bine setul de valori după care se conduce în viață;
- ✓ Învață să aprecieze lucrurile pe care le au și să se bucure chiar și de mărunțișuri;
- ✓ Își setează obiective mai realiste în viață;
- ✓ Obține abilități de comunicare și relaționare socială care îi vor fi utile pe viitor și în carieră;
- ✓ Într-un CV, activitățile de voluntariat sunt considerate de mulți angajatori ca experiență profesională;
- ✓ Poate descoperă în activitățile de voluntariat realizate, hobby-uri și își poate forma orientări profesionale pe această linie;
- ✓ Își formează abilități de lider, dobândește o capacitate mai bună de a lua decizii;
- ✓ Își formează prieteni noi;
- ✓ Îi crește încrederea în sine și se simte util societății;
- ✓ Își petrece timpul într-un mod cât se poate de plăcut, în același timp învățând lucruri noi;

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

Bibliografie:

- ✓ https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie
- ✓ Andronic, R.-L., 2009, *Comportamentul prosocial şi voluntariat în România postdecembristă. O abordare psihosociologică a programelor de intervenţie* (teză de doctorat), Facultatea de Sociologie şi Asistenţă Socială, Universitatea din Bucureşti.
- ✓ Asociaţia pentru Relaţii Comunitare şi Allavida, 2003, *Tendinţe ale comportamentului filantropic în România: donatori individuali şi companii,* Asociaţia pentru Relaţii Comunitare şi Allavida, Cluj-Napoca.

Voluntariatul, ca valoare incontestabilă a societății contemporane

Prof. Carmen Mariana Codreș
Liceul Tehnologic "Aurel Vlaicu", Galați

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, comunicarea și socializarea. Activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, învățăm să promovăm într-o formă creativă ideile personale și să luptăm pentru realizarea lor până la final. Prin acțiuni de voluntariat putem dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru. Cu siguranță, această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în propria persoană, înseamnă conectarea la colectivitate, socializarea, nevoia de a fi activ într-un mod util și distractiv, apartenența la un grup pe care să-l ajutăm necondiționat în timpul liber. Astfel, valoarea activității de voluntariat și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi, într-o Europă globalizată, fără granițe de limbă, cultură sau colaborare.

Cei care se implică în activităţi de voluntariat fac dovadă, în primul rând, de bunătate, de empatie, aplecându-se către problemele celor vulnerabili. Și, ceea e ce mai important, fac acest lucru cu conştiinţa clară a valorii pe care această activitate o are pentru ei, ca persoane, în absenţa oricărui câştig financiar. Valoarea voluntariatului este, în primul rând, una socială, ca formă de învățare socială, deoarece dezvoltă o serie de abilităţi şi competenţe sociale, cum ar fi: solidaritatea, toleranţa, încrederea, spiritul civic şi responsabilitatea socială. Voluntariatul oferă posibilitatea interacţiunii cu grupuri sociale diverse, contribuind la creşterea solidarităţii şi toleranţei. Implicarea într-o acţiune de voluntariat alături de persoane vulnerabile ne va face să înţelegem problemele cu care acestea se confruntă şi ne va determina să observăm diverse lipsuri din societate, pe care, altfel, nu le-am remarca şi să luăm atitudine în faţa acestor probleme. Implicarea în activităţi de voluntariat îi determină pe tineri să vadă lumea prin ochii celorlalţi şi să observe limitele incorecte pe care societatea le pune uneori în faţa unora dintre membrii ei.

Spiritul civic şi încrederea că orice om poate face o diferenţă în comunitatea lui, mai ales

dacă lucrează împreună cu alţi oameni preocupaţi de aceleaşi aspecte, se învaţă prin implicarea în activităţi de voluntariat. Prin voluntariat, se produce schimbarea, atât la nivel palpabil, observabil, cât și interior, sufletesc. Această schimbare este benefică atât pentru voluntari, cât și pentru cei ajutați, dovedindu-se faptul că că există resurse şi disponibilitatea de a contribui, că este nevoie de curaj şi de un spirit organizatoric care să pună totul în mişcare şi că nu trebuie să aşteptăm totul de la alţii, ci trebuie să ne asumăm responsabilitatea de a lua iniţiativa şi de a trece la acţiune.

Politicile europene actuale evidențiază valoarea de creator de capital social pe care o are voluntariatul o. Capitalul social este reprezentat de reţele, norme şi încredere socială care facilitează coordonarea şi cooperarea pentru atingerea unui beneficiu comun. Astfel, activitatea de voluntariat presupune cunoaşterea unor oameni diverşi, din alte categorii sociale, fapt ce-i determină pe tineri să devină membri ai unor grupuri sociale diferite, un punct de legătură într-o multitudine de reţele interconectate, în cadrul cărora vor dezvolta relaţii bazate pe încredere reciprocă, ducând la atingerea unui beneficiu comun, respectiv rezultatul acţiunii de voluntariat pe de o parte, şi valoarea dobândită de fiecare dintre cei implicaţi la nivel individual, pe de altă parte.

Activitățile de voluntariat ne reamintesc ce înseamnă să fim ființe umane, să punem nevoia altuia înaintea intereselor noastre, ne învață ce este generozitatea. De asemenea, acestea ne determină să ne raportăm la un principiu fundamental al vieții, acela că suntem conectați, asemenea unei pânze de păianjen, iar fiecare gest mic pe care îl facem duce la creșterea stării de bine a celor din jur. Cu siguranță, schimbarea sustenabila începe din interiorul nostru, prin exemplul propriu, inspirandu-i și pe alții să ne urmeze.

Ca parte a acestor schimbări, importanța și valoarea competențelor sociale devin esențiale pentru angajatorii care încep să caute abilități diferite. Munca în echipă, managementul stresului, capacitatea de integrare a schimbării și abilitățile de rezolvare a problemelor sunt printre cele mai importante. Angajatorii caută adaptabilitatea și, de aceea, evaluarea abilităților dobândite în timpul stagiilor de voluntariat este importantă. Într-adevăr, majoritatea competențelor dobândite prin aceste experiențe sunt transversale și transferabile pe piața muncii.

În ansamblu, competențele sociale, în special persuasiunea, inteligența emoțională și predarea/generarea și facilitarea de contexte de învățare, vor avea o cerere mare la nivelul

contextului socio-profesional. În consecință, în viitorul apropiat, multe roluri actuale pur tehnice vor include aspecte creative și interpersonale.

O altă dimensiune importantă a valorii voluntariatului este cea educativă. Voluntariatul are extraordinare valenţe educative, fiind o formă de învăţare prin acţiune practică, care poate genera dobândirea de cunoştinţe şi abilităţi. Nefiind un proces formal, voluntariatul se bazează pe flexibilitate şi pe libera alegere cu privire la majoritatea caracteristicilor activităţii. Tocmai această libertate, coroborată cu atractivitatea și cu dorința de implicare au făcut ca voluntariatul să devină o modalitate prin care tinerii se raportează la viitoarea lor meserie. Voluntariatul este atractiv tocmai pentru că valorifică acea latură practică a învățarii, ce lipsește învățământului formal.

Pentru tineri, valoarea voluntariatului presupune și acumularea de experință în domeniul pentru care se pregătesc, experienţă ce poate ajuta la angajare, după finalizarea studiilor. Această experiență este recunoscută prin acordarea unui certificat de voluntar care să includă detalii despre activitățile în care s-a implicat voluntarul, responsabilitățile acestuia și rezultatele învățării de pe urma stagiului de voluntariat. Desigur că dobândirea experienţei practice este o valoare în plus pentru voluntar, însă scopul primordial al activităţii de voluntariat trebuie să rămână în sfera beneficiului public. În ultima vreme, se militează în mod constant pentru recunoașterea activității de voluntariat ca experiență în muncă.

O altă dimensiune a voluntariatului este valoarea sa economică**.** Chiar dacă valoarea voluntariatului se referă la un aport imaterial, în termeni de abilităţi sociale, cunoştinţe şi abilităţi practice şi valori precum solidaritatea, toleranţa, spiritul civic, trebuie menționat și faptul că, prin activitățile de voluntariat se pot strânge sume de bani semnificative, necesare derulării unor activități relevante pentru diverse grupuri dezavantajate. Astefel, voluntariatul poate pătrunde cu succes în ecuaţia politicilor publice şi poate fundamenta solicitarea sprijinului financiar din partea statului. Este important de subliniat faptul că voluntarii nu sunt plătiţi, însă, pentru a avea oportunităţi de voluntariat de calitate este nevoie de resurse pentru coordonarea şi organizarea voluntarilor şi activităţilor.

Valoarea voluntariatului este indiscutabilă, iar recunoaşterea ei justă în societatea românească devine începe să se observe din ce în ce mai mult. Toţi factorii implicați în mişcarea

de voluntariat din România trebuie să își asume responsabilitatea recunoașterii valorii voluntariatului şi sprijinirii unui voluntariat de calitate.

Trebuie să menționăm și implicațiile psihologice ale voluntariatului, la nivelul unor abilități esențiale, cum ar fi: capacitatea de organizare, gestionarea timpului, gestionarea unor calități de lider, rezolvarea de probleme, munca în echipă, dezvoltarea gândirii creative și a capacității de comunicare interpersonală. Prin implicarea în problemele celor defavorizați, tinerii își dezvoltă încrederea în sine, sunt valorizați de către cei din propria echipă, își explorează capacitățile, astfel încât ajung să aibă siguranța că ceea ce fac este minunat și provoacă o schimbare pozitivă. Odată cu încrederea, se dezvoltă și sentimentul de mândrie, mulțumirea personal, conștiința că ești capabil să îndeplinești o sarcină, chiar daca aceasta este dificilă. În final, contează cel mai mult satisfacția că ai realizat ceva remarcabil.

Voluntariatul este un aspect social relevant pentru politicile publice la toate nivelurile (european, naţional, regional, local) şi pentru cooperarea internaţională şi ajutorul umanitar.Voluntariatul trebuie tratat ca o resursă care aduce valoare adăugată şi beneficii la nivel individual şi social. Voluntariatul nu trebuie văzut ca un înlocuitor al muncii plătite sau ca o alternativă mai ieftină a acesteia, şi nici ca un substitut al responsabilităţii statului de a asigura drepturile economice, sociale şi culturale ale cetăţenilor săi.

Voluntariatul are o valoare intrinsecă ce rezultă din capacitatea sa de a crea capital social şi uman, din valenţele sale de dezvoltator de competenţe sociale şi practice şi din abilitatea sa de a pune în practică valorile europene de toleranţă, diversitate, solidaritate şi cetăţenie activă.

Dincolo de implicațiile sociale, educative sau economice, voluntariatul reprezintă mult mai mult. Este manifestarea bunătății fiecărei persoane care se implică pentru a ajuta, pentru a sprijini sau, pur și simplu, pentru a aduce un zâmbet pentru cineva căruia acest zâmbet i-a fost refuzat prea mult timp. A fi voluntar nu înseamnă doar a progresa la nivel soico-profesional, ci și psihologic, într-o simbioază ce genereaza apariția multiplelor beneficii pentru persoana implicată.

WHY VOLUNTEER?

Prof. Gurău Iuliana
Colegiul Tehnic "Valeriu D. Cotea", Focșani

Nowadays, due to our busy ways of living, it seems difficult to find time to volunteer. However, its benefits it can bring to our lives are huge. Volunteering provides vital help to those in need, humanitary causes and the entire community, but the benefits can be even more important for the one doing it, for the volunteer. If you choose the appropriate cause in which you get involved, it can help you get to know people and make friends, build a sense of community, improve some of your skills and acquire new ones that will be useful for your career.

Below are some of the reasons people choose to volunteer. For some it provides an opportunity to:

- give something back to an organization that has impacted on a person's life, either directly or indirectly
- make a difference to the lives of others
- help the environment
- help others less fortunate or without a voice
- feel valued and part of a team
- spend quality time away from work or a busy lifestyle
- gain confidence and self-esteem.

For some, volunteering can be a route to employment, or a chance to try something new which may lead to a career change. From this perspective, volunteering can be a way of:

- gaining new skills, knowledge and experience
- developing existing skills and knowledge
- enhancing a CV
- improving one's employment prospects
- gaining an accreditation
- using one's professional skills and knowledge to benefit others (usually described as pro bono).

For others, volunteering appeals because of its social benefits. These include:

- meeting new people and making new friends
- a chance to socialise
- getting to know the local community.

One of the benefits of volunteering is that it improves the health and state of mind, even increasing the longevity of those who donate their time. Helping those who are in need increases happiness and decreases the feeling of loneliness both for those volunteering and for the ones for whom people volunteer. The more you give, the happier you will feel.

Volunteering helps people connect to their community and try to make it a better place. Helping out with even the most insignificant things can make a real difference to the lives of people, animals and of the entire society. A good example of that is the present difficult situation we are going through because of the Covid-19 pandemic, which started in China and is spreading around the world, causing many deaths in its path. We all know that the health system in our country is not the most developed one, not having the necessary equipment to successfully deal with this crisis. The doctors and all the employees in the healthcare system cannot properly do their jobs to cure people and even save their lives because they do not have the essential equipment to protect themselves and they are the first victims of this highly contagious virus. Like the rest of the Europe, where health systems have suffered low budgets and supplies shortages, technology is coming to the rescue of doctors and nurses on the frontline of the novel coronavirus pandemic. In this difficult period, the high-school students in our town are trying to help. Responding to this acute shortage, they are using their 3D printers in order to make protective visors that they are distributing for free to the hospital. And they are doing it wholeheartedly.

One of the easiest ways to meet people, make friends and consolidate existing relationships is to get involved in common activities together. While some youngsters are very sociable and naturally outgoing, there are others who are shy and have a hard time connecting with their peers. Volunteering gives them the opportunity to practice and develop their social skills, since they are meeting regularly with a group of people with common interests. Once they have some free time, it's easier to branch out and make more friends and contacts. Being a part of a team with a common goal will help you form bonds with strangers that can be life-changing. Three of my 10th grade students are members of a Personal Development volunteering organization

which offers activities for students of all levels. For the primary pupils they organize a camp called "The Three Little Pigs", where they teach children personal development strategies. For middle school pupils, they have "Junior Workshop", in which the volunteers create sessions about self-confidence, motivation, career orientation. And for high-school students, they organize many workshop with guests making presentations on different topics of interest for their age. My students are very fond of these activities and they believe that they not only allow them to help others, but they are also useful for developing their social and organizational skills, that are important for their future careers.

Donating your free time now will also help in the future. Volunteering strengthens present skills and also shows a potential employer that an effort has been made to make an improvement. Such skills include communication skills, ability to work in a team, ability to take direction and lead others, dedication and time management. Employers are aware that as a volunteer you must be able to prioritize your schedule in order to devote time for activities that benefit others. When employers see active volunteer work on a resume, they are much more likely to hire that person rather than someone who doesn't volunteer. Employers know that most people who offer their free time to help the ones in need are conscientious, honest and hard working individuals.

These are just a few reasons why volunteering is important for students. Not only does it bring happiness and improves their mental state, but it also leads to spiritual and personal growth. It is an experience that cannot be bought with any amount of money.

ONLINE RESOURCES:

https://www.helpguide.org/articles/healthy-living/volunteering-and-its-surprising-benefits.htm

https://www.ncvo.org.uk/ncvo-volunteering/why-volunteer

Voluntariatul și dezvoltarea personală

Prof. înv. primar Bolbotină Oana-Cristina
Școala Gimnazială Nr. 7, Reșița
Județul Caraș-Severin

Voluntariatul reprezintă activitate desfăşurată de de un grup sau de o persoană din proprie iniţiativă în beneficiul oamenilor sau al comunităţii, fără ca părţile implicate să fie remuneraţi direct pentru aceasta. Voluntariatul reprezintă o modalitate prin care pot fi întărite şi susţinute valorile personale şi de grup, serviciile acordate adresându-se categoriilor de persoane cu nevoi specifice sau fiind orientate în folosul comunităţii ca un tot întreg.

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul implică să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste.

Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite precum: asistența și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educativ și multe altele. Prin urmare, această mișcare se desfășoară într-un cadru legal și este susținută de Legea nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 469 din 26 iunie 2014.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți:comunicarea și socializarea.

Activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la la actiunile de voluntariat , înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Astfel, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale precum încredere, solidaritate, toleranță, devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Este clar că această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.

Etimologia cuvântului voluntar are mai multe variante. O primă variantă o întâlnim în latină "voluntarius", iar cealaltă în franceză "volontaire" și se referă la oameni și manifestările lor. "Voluntar" înseamnă conform explicațiilor din DEX, – "*care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere*".

A fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi sprijinim. Cu riscul că mă repet, a fi voluntar înseamnă să fii uman și să ai valoare pentru că aceste calități sunt de neprețuit.

Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve.

În instituţiile de învăţământ, activităţile de voluntariat pot fi organizate pe domenii diferite, cum ar fi:

- ştiinţific - prin implicarea în iniţierea unor demersuri de cercetare sau de creaţie;
- social – prin susținerea de activităţi de îngrijire a bolnavilor şi de acordare a asistenţei de prim ajutor sub supravegherea specialiştilor, activităţi de mentorat, consiliere şi informare pentru persoane cu necesităţi speciale, asistenţă în reducerea şi evitarea stresului;
- civic – prin promovarea acţiunilor cu caracter democratic în comunitate prin activităţi de instruire şi informare, colectarea de semnături, expedierea de scrisori către organele de decizii în sprijinul unor iniţiative în comunitate şi implementarea acestor iniţiative; semnalarea oricăror abuzuri şi organizarea de activităţi pentru soluţionarea acestor probleme;
- sănătate – prin campanii de promovare a modului sănătos de viaţă – educaţie sexuală, alimentaţie sănătoasă, prevenirea fumatului şi/sau a utilizării drogurilor etc., servicii pentru pacienţii din spitale şi acordarea ajutorului la domiciliu, organizarea de emisiuni radio, concursuri;
- ecologic – prin igienizarea unor parcuri sau zone de joacă pentru copii şi menţinerea lor în ordine, campanii de promovare a reciclării diverselor materiale, acţiuni de plantare a pomilor, de salubrizare în comunitate;

- cultural – prin organizarea de activităţi în parteneriat cu instituţiile culturale, campanii de promovare a instituţiei şi a serviciilor în cadrul comunităţii prin manifestări culturale de masă, activităţi în colaborare cu alţi parteneri pe subiecte de interes pentru tineri;
- administrativ – prin tehnoredactarea de materiale, realizarea de publicaţii, traducerea materialelor, realizarea şi menţinerea revistei şcolare, administrarea site-ului instituţiei sau a unor pagini în reţelele de socializare;
- sportiv - prin promovarea în comunitate prin activităţi concrete a sportului ca parte esenţială a unui stil de viaţă sănătos, amenajarea de spaţii adecvate pentru activitatea sportivă;
- cooperare internaţională – prin promovarea păcii şi a drepturilor universale ale omului prin activităţi comune organizate virtual sau real cu tineri din diferite ţări, organizarea de evenimente pentru promovarea interculturalităţii şi a toleranţei, acţiuni de conştientizare şi combatere a traficului de fiinţe umane, implicarea în competiţii de dezbateri despre efectele globalizării, expoziţii foto, vizionarea de filme pentru cunoaşterea diferitelor culturi, consolidarea dialogului intercultural şi conştientizarea problemelor globale ale omenirii.

Astfel, voluntariatul devine o sursă importantă pentru dezvoltare personală şi afirmare în carieră. Implicându-se în acţiuni de voluntariat în comunitate, cetăţeanul adoptă o poziţie şi o atitudine activă, îşi dezvoltă diverse abilităţi, competenţe, îşi îmbunătăţeşte comunicarea în limba maternă şi/sau în alte limbi, învaţă care este rolul muncii în echipă şi cum să aplice diverse tehnici de negociere şi cooperare, îşi lărgeşte cercul de prieteni şi de specialişti din varii domenii, îşi dezvoltă cultura generală, devine mai înţelegător şi mai tolerant, îşi dezvoltă inteligenţa emoţională, participă dezinteresat la evenimente prin care se schimbă pe sine, iar aceasta contribuie la schimbări în societate. Deşi probabilitatea confruntării cu situaţii problematice este mare, prin perseverenţă şi consecvenţă în acţiuni, voluntarul va obţine o experienţă extraordinară, va învăţa să reacţioneze şi să ia atitudine faţă de întâmplări mai puţin obişnuite, să elaboreze şi să implementeze proiecte, să obţină respect şi recunoaştere în societate. Însă cel mai important beneficiu al voluntariatului rezidă în faptul că lumea devine mai bună şi mai consolidată, deschisă să îmbrăţişeze schimbarea, iar multe persoane mai triste şi fără speranţă de viaţă pot primi ajutor.

REFERINŢE BIBLIOGRAFICE:

- Declaraţia Universală cu privire la voluntariat. 2001. (https://www.worldvolunteerweb.org/fileadmin/ docs/old/html/2001/01_01_18INT_vol_declaration)
- Manifestul pentru voluntariat în Europa. 2006. (https://www.cev.be/Documents/CEVManifesto_RO)
- Programul UNV (United Nations Volunteers), ONU, 1970 (https://www.unv.org/fileadmin/docdb/ pdf/2007/NR034924)

VOLUNTARIATUL, „BUMERANG" EDUCATIV ȘI SOCIAL DE LA EXTRINSECUL SOCIAL LA INTRINSECUL EDUCATIV

Prof. Vîrtan Mariana Simona
Școala Gimnazială „Nicodim Ganea", Bistra

„Nimeni nu este inutil în această lume dacă alină povara ce atârnă pe umerii semenilor săi..." (Charles Dickens)

Interpretat în, cheie strict morală, voluntariatul poate fi înțeles ca o manieră umană de a raporta ființa la o variată paletă de acțiuni care se subordonează total compasiunii, răbdării, înțelegerii, grijii pentru preajmă, a iubirii sub forma ei cea mai pură: ca ajutor. Extrapolat cu extindere semantică dar și ca activator de contexte sociale favorabile desfășurării sale, voluntariatul a devenit o modalitate de a responsabiliza, de a interacționa și de a evidenția spiritul civic și organizatoric în mai toate sferele socialului, făcând o echipă potrivită cu educația, cu școala. Participarea la astfel de activități, consumă, în mod pozitiv, într-o formă creativă, ideile personale, planuri de acțiune, naște competențe diverse care implică socialul, colectivitatea.

Mergând înapoi pe firul etimologic, voluntariatul se dovedește a fi o acțiune cu condescendențe vechi, latine „voluntaris", și, mai târziu, franțuzești „volontaire", făcând referire la oameni și manifestările lor altruiste, încă din timpuri străvechi. Prin urmare, tot mai activele și numeroasele acțiuni organizate sub semnul său au cunoscut și cunosc o largă varietate și aplicabilitate care s-a extins și asupra sistemului educativ, devenind parte integrantă a unei educații care se vrea a fi variată, aplicabilă dar și activă. Implementarea nu doar contextuală cât și activă a acțiunilor voluntare în actul educativ însumează o activare utilă a unor competențe pe care elevii le descoperă, purtând „haina" voluntarului.

Fiind activate ca realități ale unui proces flexibil și liber ales, acțiunile de acest tip se dovedesc a fi imediat receptate de către educabili pentru că activează simultan o serie de capacități și priceperi pe care fiecare elev este mândru să le dovedească și să le aplice. Se formează, în acest sens, un cumul de stări și trăiri diverse pe care elevii le activează, ori de câte ori li se propun astfel de acțiuni. Pe de o parte, își pot dovedi liber spiritul civic, altruismul și colaborarea iar, pe de altă parte își confirmă capacități dintre cele mai diverse: teamworking, idei creative și inovative care să sprijine cauza, confirmarea propriei importanțe în contextul sociale

căruia i se subordonează.

Participarea la astfel de acțiuni devine un teren propice pe care elevul știe că își poate lansa ideile menite să sprijine cauza, că poate întâlni și cunoaște oameni noi cu care să interacționeze, că își poate pune în valoare potențialul altruistic, și cognitiv, în alt mod decât o face la clasă. Spațiul deschis, interacțiunea cu oamenii, rezultatele muncii sale cât și participarea propriu-zisă la stabilirea planului de acțiune sporesc încrederea în propriile forțe și capacități, mărind stima de sine și respectul pentru cei din jur.

Voluntariatul devine astfel o cale prin care fiecare elev își confirmă sieși și celor din jur că lumea poate fi un loc mai bun. Peste tot există oameni care au nevoie de ajutor, iar acest fapt trebuie inoculat copiilor ca motivație a acțiunilor în care se pot implica: exploatarea, lipsa accesului la educație, a hranei sau adăpostului, curățarea și ecologizarea naturii, plantarea de copaci, pot deveni acțiuni prin care fiecare elev poate să contribuie la îmbunătățirea vieții. Resursele autorităților și ONG-urilor sunt, de cele mai multe ori, depășite fie numeric fie material sau financiar, și aici intervine necesitatea organizării de voluntariate.Ne propunem o ierarhie aleatorie a motivațiilor pentru a deveni voluntar pe care le-au enunțat elevii deja implicați în astfel de acținui:

- modalitate de configurare a unor prietenii durabile, create sincer, în baza unor interese și realități comune, care nu solicită diferențe de nicio natura între cei implicați, toți sunt subordonați aceluiași țel: dorința de a face bine

-modalitate de depășire a complexelor, a interiorizării, a timidității

-dobândirea unor abilități de socializare sau dovedirea celor deja existente

-responsabilizare și gestionare a timpului liber

-munca în echipă, comunicarea deschisă și calmă cu ceilalți membri ai echipei

-găsirea rapidă a unor soluții eficiente pentru a duce la implinire sarcinile date

Nimic nu se compară însă cu sentimentul mărturisit de toți cei implicați a unei stări de fericire datorată împlinirii sarcinilor primite. Voluntariatul creează un sentiment al apartenenței pe care nu-l poate crea nicio altă acțiune pe care omul o poate intreprinde, fortificând, pe de o parte, societatea ca întreg, pe de altă parte individul.

Voluntariatul oferă elevilor posibilitatea de a înțelege, prin puterea exemplului dar și prin realitatea căreia trebuie să îi facă față, faptul că problemele care nu îl afectează direct sau personal pot afecta însă societatea, devenind astfel problemele noastre, ale tuturor. Voluntariatul devine astfel o modalitate prin care fiecare copil poate deveni schimbarea pe care o vrea în lume.

Sunt sute și mii de cauze care merită timpul copiilor și pentru care copiii implicați oferă din timpul lor, fără a sta pe gânduri, conștienți că munca lor devine o cale de a corecta și a diminua semnificativ impactul negativ al acestora asupra umanității.

Prin urmare, pentru a crea în conștiința unui copil spiritul civic și altruismul, apartenența la un grup, spiritul de echipă și nevoia de a face bine este nevoie să îl implicăm în astfel de activități din care singur va învăța că o lume mai bună se poate constitui cu propriile fapte bune pentru care cea mai importantă remunerație nu este banul sau nota bună ci implinirea sufletească.

IMPORTANȚA VOLUNTARIATUL INCLUZIV

Profesor de fizică: Cuțitoiu Mariana
Liceul Tehnologic Bâlteni -Gorj

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală. Pentru a înțelege mai bine sensul cuvântului "voluntar", am încercat să aflăm care este etimologia acestuia și am descoperit că o variantă o întâlnim în latină "voluntarius", iar cealaltă în franceză "volontaire" și se referă la oameni și manifestările lor. "Voluntar" înseamnă conform explicațiilor din DEX, – "*care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere*".
Voluntariatul oferă posibilitatea interacţiunii cu grupuri sociale diverse cu care nu interacţionăm în mod curent în activităţile noastre obişnuite, contribuind la creşterea solidarităţii şi toleranţei. Probabil că mulţi dintre noi nu am observat că rampele de acces, acolo unde există, sunt uneori imposibil de utilizat datorită înclinaţiei nepotrivite pe care o au. Implicarea într-o acţiune de voluntariat alături de persoane cu dificultăţi de deplasare ne va face să înţelegem problemele cu care această categorie se confruntă şi ne va determina să observăm rampele impracticabile, pe care până atunci probabil că nici nu le-am remarcat, sau lipsa lor, şi să luăm atitudine în faţa acestor probleme. Implicându-ne în activităţi de voluntariat reuşim să vedem lumea prin ochii celorlalţi şi să înţelegem şi să observăm limitele incorecte pe care societatea le pune uneori în faţa unora dintre membrii ei. Am devenit astfel mai solidari şi mai toleranţi, dar şi mai conştienţi de limitele societăţii noastre.
Nu puţine sunt discuţiile care încep sau se termină cu consolarea că „aşa e la noi în ţară" şi trebuie să acceptăm pur şi simplu, pentru că nu ştim cum putem schimba ceva şi, de multe ori, nu ştim că putem schimba şi, mai ales, nu credem că putem schimba ceva în jurul nostru. Spiritul civic şi încrederea că orice om poate face o diferenţă în comunitatea lui, mai ales dacă lucrează împreună cu alţi oameni preocupaţi de aceleaşi aspecte, se învaţă prin implicarea în activităţi de voluntariat. O curte a şcolii năpădită de tufe şi cu gardul căzut se poate transforma într-o zi într-

un loc sigur pentru copii, cu spaţiu de joacă şi teren de sport, prin munca unui grup de voluntari şi mobilizarea unor resurse de care comunitatea dispune deja, dar pe care nimeni nu s-a preocupat să le mobilizeze şi să le utilizeze. Am înţeles astfel că putem şi noi să facem o schimbare, că există resurse şi disponibilitatea de a contribui, că este nevoie de curaj şi de un spirit organizatoric care să pună totul în mişcare şi că nu trebuie să aşteptăm totul de la alţii, ci trebuie să ne asumăm responsabilitatea de a lua iniţiativa şi de a trece la acţiune. Numeroase documente de politici publice europene scot în evidenţă valoarea de creator de capital social pe care voluntariatul o are. Capitalul social este reprezentat de „reţele, norme şi încredere socială care facilitează coordonarea şi cooperarea pentru atingerea unui beneficiu comun." (Putnam 1995: 67) Ce înseamnă acest lucru de fapt? Înseamnă că în activitatea de voluntariat cunoaştem oameni diverşi, din alte categorii sociale decât cele cu care interacţionăm în mod curent, devenim membri ai unor grupuri sociale diferite, care nu sunt în mod necesar intersectate, devenind un punct de legătură într-o multitudine de reţele interconectate care ne influenţează şi pe care le influenţăm, în cadrul cărora dezvoltăm relaţii bazate pe încredere reciprocă şi împreună cu care devenim parte a unei acţiuni colective – activitatea de voluntariat – care duce la atingerea unui beneficiu comun, respectiv rezultatul acţiunii de voluntariat pe de o parte, şi valoarea dobândită de fiecare dintre cei implicaţi la nivel individual, pe de altă parte. Existenţa şi densitatea capitalului social sunt unul dintre factorii de succes în dezvoltarea comunităţilor, iar voluntariatul este un excelent instrument de dezvoltare a capitalului social în orice tip de comunitate. O a doua dimensiune importantă a valorii voluntariatului este cea educativă. Voluntariatul are extraordinare valenţe educative, fiind o formă de învăţare prin acţiune practică, care poate genera dobândirea de cunoştinţe şi abilităţi. Indiferent că vorbim despre o învăţare inductivă, care porneşte de la situaţii generale – sau de la cunoştinţe teoretice – care sunt apoi translatate în activităţi practice specifice, fie că vorbim despre o învăţare deductivă, care porneşte de la exemple particulare pe care apoi le translatează în norme generale sau în concepte teoretice, voluntariatul este o metodă potrivită de a învăţa. Nefiind un proces rigid şi formalizat, voluntariatul are farmecul flexibilităţii şi al alegerii libere a voluntarului cu privire la majoritatea caracteristicilor activităţii sale, ceea ce îl face atractiv, învăţarea fiind un efect al implicării, şi nu un scop în sine al acesteia. De aceea de foarte multe ori voluntariatul a devenit modul în care tinerii fac cunoştinţă în modul cel mai concret cu putinţă cu viitoarea lor meserie.

Fără a dori să impietăm sistemul formal de învăţământ, trebuie să recunoaştem că de multe ori îi lipseşte latura practică, aplicată a învăţării, latură pe care mulţi tineri aleg să o experimenteze prin implicarea în activităţi de voluntariat.

Voluntariatul incluziv este definit ca oportunitățile de voluntariat disponibile tuturor persoanelor, indiferent de vârstă, cultură, gen, orientare sexuală, etnie, religie, statut social sau dizabilitate. Voluntariatul incluziv reprezintă accesibilizarea voluntariatului pentru toți. În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (asistența și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educativ etc). Prin urmare, această mișcare se desfășoară într-un cadru legal și este susținută de Legea nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 469 din 26 iunie 2014. Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Este clar că această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.
Din experiența profesională, pot afirma că a fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi sprijinim.

Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve.

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

În concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat.

Bibliografie:

https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie
http://amelie.ro/carierista/importanta-voluntariatului

Rolul voluntariatului în dezvoltarea personalității elevilor

Prof. Codruța Chirteș
Colegiul Economic „Transilvania" Tg. Mureș

Voluntariatul este activitatea care ne ajută să ne asigurăm personal că lumea se îndreaptă în direcția dorită de noi. Deși mulți oameni definesc voluntariatul superficial spunând că aceasta reprezintă muncă neplătită a unor oameni, voluntariatul este ceva mult mai profund.

Prin voluntariat investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, respective lumea în mijlocul căreia trăim. În lume sunt milioane de oameni care au nevoie de ajutor într-un fel sau altul, fiecare dintre noi poate deveni un voluntar, putem să dăruim atât cât ne permitem și nu doar în ceea ce privește resursele materiale. Putem să dăruim deopotrivă lucruri materiale dar și timp din timpul nostru, atunci când de exemplu ne dorim să petrecem timp cu persoane care nu au familii sau să oferim cunoștințe dobândite anterior de noi.

Voluntariatul presupune schimb de cunoștințe, idei, servicii, oportunități de a cunoaște oameni noi și de a lega tot felul de relații cu aceștia.Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntari și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și voință.

Viitorul și evoluția unei societăți sunt strâns legate de educația pe care le-o oferim copiilor. Este oportun să le cultivăm interesul și plăcerea pentru activitățile de voluntariat, adaptat vârstei lor. Să nu uităm că povara unei lumi o vor duce pe umeri copiii de azi. Copiii obișnuiți să dăruiască de la o vârstă fragedă , fără a aștepta ceva în schimb, vor cunoaște satisfacția pe care un astfel de gest o aduce. Uneori un simplu mulțumesc face mai mult decât orice altă posibilă răsplată.

Pentru înscurajarea tinerilor către activitătile de voluntariat, putem apela la discuții cu scopul constientizării necesitătii efectuării acestui tip de activitäti și desigur și prezentarea unor modalităti concrete de realizare a acestor activitäti, individual dar și în grupuri organizate. Tinerii pot fi încurajați, antrenați să se implice în activitäti de protecție a mediului, pot efectua activitäti

propriu zise sau de consiliere a altor oameni în vederea menținerii unui mediu curat și implicit a unei planete sănătoase, mentorat.

Deasemenea un alt domeniu unde există mare nevoie de implicarea voluntarilor este și domeniul social. Este necesară activarea sentimentului de empatie fată de semenii noștri și încurajareatinerilor și a copiilor incă din grădinită să se implice în activitäti destinate ajutorării semenilor aflați în nevoie.

Un alt beneficiu adus de activitățile de voluntariat este creșterea încrederii în sine, acesta oferă un confort psihic oricărui individ care hotărăște să depună un astfel de efort în spiritul voluntariatului. Totodată , în urma activităților de voluntariat se dezvoltă și spiritul de apartenență la grup, atât de necesar pentru asigurarea unei bune colaborări între indivizi pentru evoluția societății. În România, fenomenul a crescut în ultima vreme în mod alert. Copiii și adulții comunităților sunt implicate în proiecte locale ce presupun voluntariatul dar și naționale sau internaționale, cu un impact major asupra evoluției societății. Voluntariatul rămâne o activitate interesantă, atractivă chiar și pentru copii, demnă de a fi desfășurată cu copiii și de a fi promovată în societate ca exemplu de bună practică. Alegând să desfășori o activitate de voluntariat, demonstrezi că ești un om bun și participi într-un mod real la asigurarea unei lumi mai bune.

Orice implicare în activităţi de voluntariat implică o formă de învăţare socială, chiar dacă de multe ori aceasta nu este conştientizată. **Implicarea în activităţi de voluntariat dezvoltă o serie de abilităţi şi competenţe sociale**, ca prima dimensiune a voluntariatului, cum ar fi de exemplu solidaritatea, toleranţa, încrederea, spiritul civic şi responsabilitatea socială. Voluntariatul te transformă într-o persoană conştientă de mult mai multe aspecte ale lumii din jurul tău pe care în mod curent nu le vezi pentru că, aparent, nu ai nicio legătură directă cu ele.

Voluntariatul oferă posibilitatea interacţiunii cu grupuri sociale diverse cu care nu interacţionăm în mod curent în activităţile noastre obişnuite, contribuind la creşterea solidarităţii şi toleranţei. Probabil că mulţi dintre noi nu am observat că rampele de acces, acolo unde există, sunt uneori imposibil de utilizat datorită înclinaţiei nepotrivite pe care o au. Implicarea într-o acţiune de voluntariat alături de persoane cu dificultăţi de deplasare ne va face să înţelegem problemele cu care această categorie se confruntă şi ne va determina să observăm rampele

impracticabile, pe care până atunci probabil că nici nu le-am remarcat, sau lipsa lor, şi să luăm atitudine în faţa acestor probleme. Implicându-ne în activităţi de voluntariat reuşim să vedem lumea prin ochii celorlalţi şi să înţelegem şi să observăm limitele incorecte pe care societatea le pune uneori în faţa unora dintre membrii ei. Am devenit astfel mai solidari şi mai toleranţi, dar şi mai conştienţi de limitele societăţii noastre.

O a doua dimensiune importantă a valorii voluntariatului este cea educativă. Voluntariatul are extraordinare valenţe educative, fiind **o formă de învăţare prin acţiune practică**, care poate genera dobândirea de cunoştinţe şi abilităţi. Indiferent că vorbim despre o învăţare inductivă, care porneşte de la situaţii generale – sau de la cunoştinţe teoretice – care sunt apoi translatate în activităţi practice specifice, fie că vorbim despre o învăţare deductivă, care porneşte de la exemple particulare pe care apoi le translatează în norme generale sau în concepte teoretice, voluntariatul este o metodă potrivită de a învăţa. Nefiind un proces rigid şi formalizat, voluntariatul are farmecul flexibilităţii şi al alegerii libere a voluntarului cu privire la majoritatea caracteristicilor activităţii sale, ceea ce îl face atractiv, învăţarea fiind un efect al implicării, şi nu un scop în sine al acesteia. De aceea de foarte multe ori voluntariatul a devenit modul în care tinerii fac cunoştinţă în modul cel mai concret cu putinţă cu viitoarea lor meserie. Fără a dori să impietăm sistemul formal de învăţământ, trebuie să recunoaştem că de multe ori îi lipseşte latura practică, aplicată a învăţării, latură pe care mulţi tineri aleg să o experimenteze prin implicarea în activităţi de voluntariat.

Valoarea voluntariatului ca experienţă profesională trebuie deci recunoscută la nivel de angajator, atât public cât şi privat, în baza unei practici cutumiare care se poate impune pe piaţă în timp şi pe baza unor modele de bună practică în acest sens foarte intens promovate de toţi facotrii implicaţi şi nu prin recunoaşterea voluntariatului ca vechime în cartea de muncă.

Toţi factorii interesaţi de mişcarea de voluntariat din România trebuie să îşi asume responsabilitatea recunoaşterii valorii voluntariatului şi sprijinirii unui voluntariat de calitate cu precădere în sfera lor de activitate şi competenţă. Răspunderea majoră, însă, aparţine organizatorilor activităţii de voluntariat, care au datoria să ofere o experienţă de voluntariat de calitate, să coordoneze corect şi eficient implicarea voluntarilor şi să evalueze complex impactul activităţilor de voluntariat, pentru a putea aduce argumente clare factorilor de decizie care trebuie

să susţină dezvoltarea voluntariatului pentru a creşte contribuţia sa la dezvoltarea societăţii noastre.

Bibliografie:

Mara D.– „Strategii didactice în educaţia incluzivă", Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 2004;
Verza E., Păun E. – „Educaţia integrată a copiilor cu handicap", UNICEF şi RENINCO, Bucureşti, 2008.

https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie
http://amelie.ro/carierista/importanta-voluntariatului

Voluntariatul, cea mai importantă sursă de bunătate

Prof. Gina POPESCU
Liceul Teoretic „Radu Popescu", Popești-Leordeni, Ilfov

Doresc să-mi încep articolul cu definiția bunătății, însușire întâlnită, din punctul meu de vedere, la toți oamenii, însă așa cum este firesc, manifestată în funcție de buna lor înțelegere.

Prin urmare, bunătatea este însușirea care cuprinde mai multe calități, precum: compasiune, bunăvoință, toleranță, blândețe, dărnicie, admirație, generozitate, îngăduință, amabilitate și lista ar putea continua cu toate trăsăturie pozitive pe care un om și le-a înmagazinat de-a lungul timpului.

Așa se explică de ce foarte multe persoane recurg la a-și împărți puținul timp liber de care dispun dând o mână de ajutor celor care au nevoie sau care sunt dispuși să o primească. O astfel de activitate, se numește, de câțiva ani încoace, voluntariat. Deci, se poate afirma că voluntariatul este o acțiune caritabilă practicată de orice persoană, indiferent de vârstă sau statut social, în schimbul căreia nu se așteaptă o recompensă.

Această practică, a voluntariatului, a început să ia amploare odată cu mediatizarea ei în mass-media, dar și în momentul în care tinerii au conștientizat și au vazut beneficiile ei. De aceea școala urmărește implicarea elevilor în cât mai multe activități de voluntariat. Indiferent de natura lor, aceste activități dezvoltă o altă latură a elevilor, cea emoțională, în general, însă sunt cazuri în care copiii se descoperă pe ei, își descoperă noi abilități, un nou stil de viață, devin mai înțelegători cu cei din jurul lor, își proiectează obiective noi luptând să și le atingă. Nu sunt puține exemplele în care, copii care proveneau din familii înstărite și care aveau un anumit tipar, și-au schimbat atitudinea în urma acestor activități de voluntariat. De ce? Pentru că atunci au avut ocazia să vadă realitatea, să înțeleagă că „dramele" lor sunt mofturi și că alții se confruntă cu probleme cu adevărat grave pe care le vor căra toată viața după ei.

În felul acesta cuvântul „voluntar" își merită numele, întrucât fiecare literă are povestea ei ce caracterizează o persoană capabilă să practice această „meserie", o persoană care și-a însușit toate atributele *bunătății,* ajungându-se astfel la cuvintele lui Alexandru Vlahuță „Bunătatea e o frumusețe pe care o pricepi direct cu sufletul".

Așadar, în loc de concluzie, am să vă dezvălui substratul acestui cuvânt care a devenit o modă pentru unii, dar care își atinge scopul de fiecare dată indiferent dacă activitatea e făcută din plăcere sau impusă de societate: V – voință (voința și dorința de a duce la bun sfârșit ceea ce ti-ai propus), O – optimism (atitudinea pe care o ai în tot ceea ce vrei să faci), L – libertate (posibilitatea de a acționa după propriile convingeri), U – unitate (capacitatea de a lucra în echipă), N – nevoie (de a împărtăși lucrurile frumoase cu cei din jur), T – tărie (puterea de a face față provocărilor), A – ambiție (dorința puternică de a nu ceda), R – răbdare (rezultatele muncii tale le vei vedea dacă ești îngăduitor cu tine însuți), I – implicare (responsabilitatea pe care ți-o asumi atunci când te angajezi să faci un lucru), A – atracție (față de întreaga activitate pe care o desfășori, dar și față de oamenii cu care interacționezi), T –transparență (desfășurarea activităților și mediatizarea lor).

Rolul voluntariatului în dezvoltarea personalității elevilor

Profesor învățământ primar BREZEANU GABRIELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MATEI BASARAB"-TÂRGOVIȘTE

Voluntariatul presupune realizarea benevolă și gratuită a unor activități cu scopul de a ajuta alți oameni, de a susține o idee sau de a dezvolta un proiect.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntari și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și voință.

Viitorul și evoluția unei societăți sunt strâns legate de educația pe care le-o oferim copiilor. Este oportun să le cultivăm interesul și plăcerea pentru activitățile de voluntariat, adaptat vârstei lor. Să nu uităm că povara unei lumi o vor duce pe umeri copiii de azi. Copiii, obișnuiți să dăruiască de la o vârstă fragedă , fără a aștepta ceva în schimb, vor cunoaște satisfacția pe care un astfel de gest o aduce. Uneori un simplu mulțumesc face mai mult decât orice altă posibilă răsplată.

Pentru încurajarea tinerilor către activitătile de voluntariat, putem apela la discuții cu scopul constientizării necesității efectuării acestui tip de activitati și desigur și prezentarea unor modalitati concrete de realizare a acestor activitati, individual, dar și în grupuri organizate. Tinerii pot fi încurajați, antrenați să se implice în activitati de protecție a mediului,
pot efectua activitati propriu-zise sau de consilierea altor oameni în vederea menținerii unui mediu curat și implicit a unei planete sănătoase, mentorat.

Voluntariatul are extraordinare valenţe educative, fiind **o formă de învăţare prin acţiune practică**, care poate genera dobândirea de cunoştinţe şi abilităţi. Indiferent că vorbim despre o învăţare inductivă, care porneşte de la situaţii generale – sau de la cunoştinţe teoretice – care sunt apoi translatate în activităţi practice specifice, fie că vorbim despre o învăţare deductivă, care porneşte de la exemple particulare pe care apoi le translatează în norme generale sau în concepte teoretice, voluntariatul este o metodă potrivită de a învăţa. Nefiind un proces rigid şi formalizat, voluntariatul are farmecul flexibilităţii şi al alegerii libere a voluntarului cu privire la majoritatea caracteristicilor activităţii sale, ceea ce îl face atractiv, învăţarea fiind un efect al implicării, şi nu un scop în sine al acesteia. De aceea, de foarte multe ori voluntariatul a devenit modul în care tinerii fac cunoştinţă în modul cel mai concret cu putinţă cu viitoarea lor meserie. Fără a dori să impietăm sistemul formal de învăţământ, trebuie să recunoaştem că de multe ori îi lipseşte latura practică, aplicată a învăţării, latură pe care mulţi tineri aleg să o experimenteze prin implicarea în activităţi de voluntariat.

Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve. În acest context, m-am implicat și am coordonat un parteneriat cu o Scoală Specială, din localitate.

Ca urmare a acestei colaborări am inițiat câteva activități sociale și educative, la care am participat împreună cu elevi entuziaști din școala mea, care s-au oferit voluntari pentru a-i ajuta pe copiii cu dizabilități, de aici. Prima întâlnire a avut loc în condiții normale. Cu toate că la început voluntarii au fost reticenți, chiar puțin speriați și emoționați, în cele din urmă, s-au adaptat și au creat o punte de legătură cu elevii de la Scoala Specială, prin atitudine, fiind deschiși și prietenoși, prin jocuri, sprijinindu-i și lucrând împreună cu ei, în final comunicând prin gesturi adecvate și cuvinte simple, clare, distincte, de laudă.

La următoarele întâlniri, activitățile s-au desfășurat din ce în ce mai bine, sub coordonarea noastră directă, astfel că acești copii cu dizabilități s-au bucurat de prezența noastră, iar elevii voluntari au fost mulțumiți că au avut oportunitatea de a-i ajuta pe semenii lor lucrând în echipă și în același timp învățând și experimentând lucruri noi.

Voluntariatul în şcoli este, pe lângă faptul altruist în sine, o activitate de pe urma căreia copiii/ adolescenţii au multe lucruri de învăţat: noi abilităţi, noi contacte, experienţă într-un anumit

domeniu etc. Este un prim pas în conştientizarea tinerilor de rolul lor în societate, de importanţa lor ca individ, de nevoia societăţii de oameni ca ei.

Voluntariatul reprezintă o modalitate prin care pot fi întărite şi susţinute valorile legate de comunitate, de serviciul adus aproapelui, de ataşamentul faţă de celălalt, acesta fiind un deziderat internațional.

Misiunea grădinitei, a şcolii, a dascălilor ei este de a promova o cetăţenie activă, de a educa tineri deschişi, responsabili, foarte implicaţi, care să-şi dea timpul, abilităţile şi cunoştinţele lor în beneficiul altora, care să se dedice unei cauze nobile.

În concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat.

Bibliografie:

1.Jinga, I., Istrate, E. (coord.), Manual de pedagogie, ediţia a II-a, Editura ALL, Bucureşti, 2006
2.Salade, D., Educaţie şi personalitate, Editura Casa Culturii de Ştiinţă, Cluj-Napoca, 1995.
3.Stan, E., Profesorul între autoritate şi putere, Editura Teora, Bucureşti, 1999.

FII BUN, FII VOLUNTARIATUL!

Prof. înv. primar Nicula Gabriela Margareta
Liceul Teoretic „ANA IPĂTESCU" Gherla

Motto:

"Bunătatea valorează mai mult decât cunoştinţele, mai mult decât banii, mai mult decât onoarea, pentru persoanele care o posedă." *Henry Ward Beecher*

Să fii voluntar înseamnă să ai puterea de a schimba lumea, să ai provocări, realizări și un sentiment de împlinire inegalabil. Schimbarea începe cu tine! Ia atitudine! Fii mai bun! Luptă pentru ceea ce crezi și o să ai câștiguri nebănuite. Voluntariatul îți oferă șansa de a te descoperi sau redescoperi. O astfel de experință e una complexă, dinamică, cu perioade în care simți că e posibil să privești neputincios cum proiectul la care muncești se prăbușește din cauza celor care nu mai cred în altruism, în necesitatea de a face bine, de a întinde o mână de ajutor celor care nici nu mai îndrăznesc să spere la un cadou de Crăciun pentru ca Moșu' vine rar și aduce prea puține. Dar speranța reapare când primești un răspuns pozitiv, plin de entuziasm și euforia îți năpădește sufletul.

Voluntariatul însă nu înseamnă doar dăruire și altruism, dar și responsabilitate și angajament. Atunci când ne asumăm conștient și cu seriozitate această activitate, voluntariatul ne ajută să creștem intelectual, să ne dezvoltăm spiritual și să investim în inteligența noastră emoțională.

Voluntariatul este activitatea care ne ajută să ne asigurăm personal că lumea se îndreaptă în direcția dorită de noi. Deși mulți oameni definesc voluntariatul superficial spunând că aceasta reprezintă muncă neplătită a unor oameni, voluntariatul este ceva mult mai profund. Prin voluntariat investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, respectiva lumea în mijlocul căreia trăim. În lume sunt milioane de oameni care au nevoie de ajutor într-un fel sau altul, fiecare dintre noi poate deveni un voluntar, putem să dăruim atât cât ne permitem și nu doar în ceea ce privește resursele materiale. Putem să dăruim deopotrivă lucruri materiale dar și timp din timpul nostru, atunci când de exemplu ne dorim să petrecem timp cu persoane care nu au familii sau să oferim cunoștințe dobândite anterior de noi. Voluntariatul presupune schimb de cunoștințe, idei, servicii, oportunități de a cunoaște oameni noi și de a lega tot felul de relații cu aceștia. Voluntariatul nu impune o anumită

vârstă, putem să fim voluntari și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și voință.

Viitorul și evoluția unei societăți sunt strâns legate de educația pe care le-o oferim copiilor. Este oportun să le cultivăm interesul și plăcerea pentru activitățile de voluntariat, adaptat vârstei lor. Să nu uităm că povara unei
lumi o vor duce pe umeri copiii de azi. Copiii obișnuiți să dăruiască de la o vârstă fragedă , fără a aștepta ceva în
schimb, vor cunoaște satisfacția pe care un astfel de gest o aduce. Uneori un simplu mulțumesc face mai mult decât orice altă posibilă răsplată. Pentru înscurajarea tinerilor către activitățile de voluntariat, putem apela la discuții cu scopul conștientizării necesității efectuării acestui tip de activități și desigur și prezentarea unor modalitati concrete de realizare a acestor
activități, individual dar și în grupuri organizate.

Tinerii pot fi încurajați, antrenați să se implice în activitati de protecție a mediului, pot efectua activități
propriu- zise sau de consiliere a altor oameni în vederea menținerii unui mediu curat și implicit a unei planete sănătoase, mentorat. Deasemenea un alt domeniu unde există mare nevoie de implicarea voluntarilor este și domeniul social. Este necesară activarea sentimentului de empatie față de semenii noștri și încurajarea
tinerilor și a copiilor încă din grădinită să se implice în activități destinate ajutorării semenilor aflați în nevoie.
Un alt beneficiu adus de activitățile de voluntariat este creșterea încrederii în sine, acesta oferă un confort psihic
oricărui individ care hotărăște să depună un astfel de efort în spiritul voluntariatului. Totodată , în urma activităților
de voluntariat se dezvoltă și spiritul de apartenență la grup, atât de necesar pentru asigurarea unei bune colaborări între indivizi pentru evoluția societății.

În România, fenomenul a crescut în ultima vreme în mod alert. Copiii și adulții comunităților sunt implicate în proiecte locale ce presupun voluntariatul dar și naționale
sau internaționale, cu un impact major asupra evoluției societății. Voluntariatul rămâne o activitate interesantă, atractivă chiar și pentru copii, demnă de a fi desfășurată cu copiii și de a fi promovată

în societate ca exemplu de bună practică. Alegând să desfășori o activitate de voluntariat, demonstrezi că ești un om bun și participi într-un mod real la asigurarea unei lumi mai bune.

Valoarea voluntariatului - de ce merită practicat şi sprijinit voluntariatul?

Orice implicare în activităţi de voluntariat implică o formă de învăţare socială, chiar dacă de multe ori aceasta nu este conştientizată. Implicarea în activităţi de voluntariat dezvoltă o serie de abilităţi şi competenţe sociale, cum ar fi de exemplu solidaritatea, toleranţa, încrederea, spiritul civic şi responsabilitatea socială. Voluntariatul te transformă într-o persoană conştientă de mult mai multe aspecte ale lumii din jurul tău pe care în mod curent nu le vezi pentru că, aparent, nu ai nicio legătură directă cu ele.

Voluntariatul oferă posibilitatea interacţiunii cu grupuri sociale diverse cu care nu interacţionăm în mod curent în activităţile noastre obişnuite, contribuind la creşterea solidarităţii şi toleranţei. Probabil că mulţi dintre noi nu am observat că rampele de acces, acolo unde există, sunt uneori imposibil de utilizat datorită înclinaţiei nepotrivite pe care o au. Implicarea într-o acţiune de voluntariat alături de persoane cu dificultăţi de deplasare ne va face să înţelegem problemele cu care această categorie se confruntă şi ne va determina să observăm rampele impracticabile, pe care până atunci probabil că nici nu le-am remarcat, sau lipsa lor, şi să luăm atitudine în faţa acestor probleme. Implicându-ne în activităţi de voluntariat reuşim să vedem lumea prin ochii celorlalţi şi să înţelegem şi să observăm limitele incorecte pe care societatea le pune uneori în faţa unora dintre membrii ei. Am devenit astfel mai solidari şi mai toleranţi, dar şi mai conştienţi de limitele societăţii noastre.

Spiritul civic şi încrederea că orice om poate face o diferenţă în comunitatea lui, mai ales dacă lucrează împreună cu alţi oameni preocupaţi de aceleaşi aspecte, se învaţă prin implicarea în activităţi de voluntariat. Un teren lăsat în paragină se poate transforma într-o zi într-un loc sigur pentru copii, cu spaţiu de joacă şi teren de sport, prin munca unui grup de voluntari şi mobilizarea unor resurse de care comunitatea dispune deja, dar pe care nimeni nu s-a preocupat să le mobilizeze şi să le utilizeze. Am înţeles astfel că putem şi noi să facem o schimbare, că există resurse şi disponibilitatea de a contribui, că este nevoie de curaj şi de un spirit organizatoric care să pună totul în mişcare şi că nu trebuie să aşteptăm totul de la alţii, ci trebuie să ne asumăm responsabilitatea de a lua iniţiativa şi de a trece la acţiune.

În activitatea de voluntariat cunoaştem oameni diverşi, din alte categorii sociale decât cele cu care interacţionăm în mod curent, devenim membri ai unor grupuri sociale diferite, care nu sunt în mod necesar intersectate, devenind un punct de legătură într-o multitudine de reţele interconectate care ne influenţează şi pe care le influenţăm, în cadrul cărora dezvoltăm relaţii bazate pe încredere reciprocă şi împreună cu care devenim parte a unei acţiuni colective – activitatea de voluntariat – care duce la atingerea unui beneficiu comun, respectiv rezultatul acţiunii de voluntariat pe de o parte, şi valoarea dobândită de fiecare dintre cei implicaţi la nivel individual, pe de altă parte. Existenţa şi densitatea capitalului social sunt unul dintre factorii de succes în dezvoltarea comunităţilor, iar voluntariatul este un excelent instrument de dezvoltare a capitalului social în orice tip de comunitate. O a doua dimensiune importantă a valorii voluntariatului este cea educativă. Voluntariatul are extraordinare valenţe educative, fiind o formă de învăţare prin acţiune practică, care poate genera dobândirea de cunoştinţe şi abilităţi. Indiferent că vorbim despre o învăţare inductivă, care porneşte de la situaţii generale – sau de la cunoştinţe teoretice – care sunt apoi translatate în activităţi practice specifice, fie că vorbim despre o învăţare deductivă, care porneşte de la exemple particulare pe care apoi le translatează în norme generale sau în concepte teoretice, voluntariatul este o metodă potrivită de a învăţa. Nefiind un proces rigid şi formalizat, voluntariatul are farmecul flexibilităţii şi al alegerii libere a voluntarului cu privire la majoritatea caracteristicilor activităţii sale, ceea ce îl face atractiv, învăţarea fiind un efect al implicării, şi nu un scop în sine al acesteia. De aceea de foarte multe ori voluntariatul a devenit modul în care tinerii fac cunoştinţă în modul cel mai concret cu putinţă cu viitoarea lor meserie. Fără a dori să impietăm sistemul formal de învăţământ, trebuie să recunoaştem că de multe ori îi lipseşte latura practică, aplicată a învăţării, latură pe care mulţi tineri aleg să o experimenteze prin implicarea în activităţi de voluntariat.

Toţi factorii interesaţi de mişcarea de voluntariat din România trebuie să îşi asume responsabilitatea recunoaşterii valorii voluntariatului şi sprijinirii unui voluntariat de calitate cu precădere în sfera lor de activitate şi competenţă. Răspunderea majoră, însă, aparţine organizatorilor activităţii de voluntariat, care au datoria să ofere o experienţă de voluntariat de calitate, să coordoneze corect şi eficient implicarea voluntarilor şi să evalueze complex impactul activităţilor de voluntariat, pentru a putea aduce argumente clare factorilor de decizie care trebuie să susţină dezvoltarea voluntariatului pentru a creşte contribuţia sa la dezvoltarea societăţii noastre.

BIBLIOGRAFIE:

- Legea nr. 195/2001 – Legea voluntariatului, Monitorul Oficial nr. 206 din 24 aprilie 2001;
- www.voluntariat.ro;
- Voluntariada copiilor, Asociația Centrul Educațional ,,Mara'', Editura Sfântul Ierarh Nicolae, Brăila, 2011;
- Eleonora Rădulescu, Anca Tîrcă, Educația civică prin activități extrașcolare cu caracter interdisciplinar, Editura Educația 2000+, București, 2004;
- https://iteach.ro/experiențedidactice/importanța-activității-de-voluntariat-pentru-educație; http://amelie.ro/carierista/importanța-voluntariatului.

ROLUL VOLUNTARIATULUI ÎN DEZVOLTAREA PERSONALĂ ŞI PROFESIONALĂ A TINERILOR

Prof. Kt. dr. Budeancă-Babolea Oana Bianca
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă "Sf. Vasile" Craiova

Voluntariatul oferă posibilitatea interacţiunii cu grupuri sociale diverse cu care nu interacţionăm în mod curent în activităţile noastre obişnuite, contribuind la creşterea solidarităţii şi toleranţei. Probabil că mulţi dintre noi nu am observat că rampele de acces, acolo unde există, sunt uneori imposibil de utilizat datorită înclinaţiei nepotrivite pe care o au. Implicarea într-o acţiune de voluntariat alături de persoane cu dificultăţi de deplasare ne va face să înţelegem problemele cu care această categorie se confruntă şi ne va determina să observăm rampele impracticabile, pe care până atunci probabil că nici nu le-am remarcat, sau lipsa lor, şi să luăm atitudine în faţa acestor probleme. Implicându-ne în activităţi de voluntariat reuşim să vedem lumea prin ochii celorlalţi şi să înţelegem şi să observăm limitele incorecte pe care societatea le pune uneori în faţa unora dintre membrii ei. Am devenit astfel mai solidari şi mai toleranţi, dar şi mai conştienţi de limitele societăţii noastre.

Nu puţine sunt discuţiile care încep sau se termină cu consolarea că „aşa e la noi în ţară" şi trebuie să acceptăm pur şi simplu, pentru că nu ştim cum putem schimba ceva şi, de multe ori, nu ştim că putem schimba şi, mai ales, nu credem că putem schimba ceva în jurul nostru. **Spiritul civic şi încrederea că orice om poate face o diferenţă în comunitatea lui**, mai ales dacă lucrează împreună cu alţi oameni preocupaţi de aceleaşi aspecte, se învaţă prin implicarea în activităţi de voluntariat. O curte a şcolii năpădită de tufe şi cu gardul căzut se poate transforma într-o zi într-un loc sigur pentru copii, cu spaţiu de joacă şi teren de sport, prin munca unui grup de voluntari şi mobilizarea unor resurse de care comunitatea dispune deja, dar pe care nimeni nu s-a preocupat să le mobilizeze şi să le utilizeze. Am înţeles astfel că putem şi noi să facem o schimbare, că există resurse şi disponibilitatea de a contribui, că este nevoie de curaj şi de un spirit organizatoric care să pună totul în mişcare şi că nu trebuie să aşteptăm totul de la alţii, ci trebuie să ne asumăm responsabilitatea de a lua iniţiativa şi de a trece la acţiune.

Numeroase documente de politici publice europene scot în evidenţă valoarea de creator de capital social pe care voluntariatul o are. Capitalul social este reprezentat de „reţele, norme şi încredere socială care facilitează coordonarea şi cooperarea pentru atingerea unui beneficiu

comun." (Putnam 1995: 67) Ce înseamnă acest lucru de fapt? Înseamnă că **în activitatea de voluntariat cunoaştem oameni diverşi**, din alte categorii sociale decât cele cu care interacţionăm în mod curent, devenim membri ai unor grupuri sociale diferite, care nu sunt în mod necesar intersectate, devenind un punct de legătură într-o multitudine de reţele interconectate care ne influenţează şi pe care le influenţăm, în cadrul cărora dezvoltăm relaţii bazate pe încredere reciprocă şi împreună cu care devenim parte a unei acţiuni colective – activitatea de voluntariat – care duce la atingerea unui beneficiu comun, respectiv rezultatul acţiunii de voluntariat pe de o parte, şi valoarea dobândită de fiecare dintre cei implicaţi la nivel individual, pe de altă parte. Existenţa şi densitatea capitalului social sunt unul dintre factorii de succes în dezvoltarea comunităţilor, iar voluntariatul este un excelent instrument de dezvoltare a capitalului social în orice tip de comunitate.

O a doua dimensiune importantă a valorii voluntariatului este cea educativă. Voluntariatul are extraordinare valenţe educative, fiind **o formă de învăţare prin acţiune practică**, care poate genera dobândirea de cunoştinţe şi abilităţi. Indiferent că vorbim despre o învăţare inductivă, care porneşte de la situaţii generale – sau de la cunoştinţe teoretice – care sunt apoi translatate în activităţi practice specifice, fie că vorbim despre o învăţare deductivă, care porneşte de la exemple particulare pe care apoi le translatează în norme generale sau în concepte teoretice, voluntariatul este o metodă potrivită de a învăţa. Nefiind un proces rigid şi formalizat, voluntariatul are farmecul flexibilităţii şi al alegerii libere a voluntarului cu privire la majoritatea caracteristicilor activităţii sale, ceea ce îl face atractiv, învăţarea fiind un efect al implicării, şi nu un scop în sine al acesteia. De aceea de foarte multe ori voluntariatul a devenit modul în care tinerii fac cunoştinţă în modul cel mai concret cu putinţă cu viitoarea lor meserie. Fără a dori să impietăm sistemul formal de învăţământ, trebuie să recunoaştem că de multe ori îi lipseşte latura practică, aplicată a învăţării, latură pe care mulţi tineri aleg să o experimenteze prin implicarea în activităţi de voluntariat.

Voluntariatul este activitatea de interes public desfăşurată de orice persoană fizică din proprie iniţiativă, care îşi oferă timpul, talentele şi energia în folosul altora, de regulă într-un cadru organizat, fără a primi o contraprestaţie materială, dar care poate deconta cheltuielile realizate în sprijinul proiectului în care este implicată.

Programele de voluntariat au luat amploare în ultimile decenii atât ca formă de educație nonformală, cât și informală. În Legea voluntariatului, articolul 1, alineatul 2, este menționat faptul

că *voluntariatul este un factor important în crearea unei pieţe europene competitive a muncii şi, totodată, în dezvoltarea educaţiei şi formării profesionale, precum şi pentru creşterea solidarităţii sociale.*

Se pot identifica mai multe tipuri de voluntariat din perspectiva modului în care este realizat: (a)*voluntariat direct/ spontan* – activități realizate direct de o persoană pentru ajutorarea altor persoane, (b) *voluntariatul organizațional*– activități realizate benevol și cu titlu gratuit de o persoană în cadrul unei organizații. Voluntariatul organizațional poate fi realizat: în cadrul unei organizații cu scop lucrativ sau în cadrul unei organizații fară scop lucrativ sau în cadrul unei organizații de drept public (instituție) sau de drept privat (ONG, sindicat) și (c) *formal*- pe baza unui contract de voluntariat sau *informal*/ fără o relație contractuală explictă între voluntar și organizația gazdă.

Tinerii în plină dezvoltare au nevoie de experiențe care să le ofere prilejul de a-și forma și consolida misiunea și viziunea personală sau profesională, explorând oportunitățile și extinzându-și orizonturile. Astfel, în acord cu cele menționate anterior, voluntariatul poate aduce o serie de beneficii precum:

- Permite formarea de noi abilități și competențe sau poate fi o oportunitate de a menține sau chiar de a dezvolta abilitățile existente. Oferă o modalitate excelentă de a obține experiență în domeniul în care vizează să activeze sau poate fi recrutat de o anumită instituție în urma prestării unor activități de voluntariat. Deoarece abilitățile de adaptare și rezolvare a problemelor devin din ce în ce mai importante în deceniile următoare, dezvoltarea acestor abilități este la fel de importantă pentru voluntarii cu experiență profesională cât și pentru cei care urmează să facă primii pași pe piața muncii.
- Oferă o mare oportunitate de dezvoltarea a rețelei personale și profesionale, astfel pe baza activităților de voluntariat tinerii pot primi recomanadări de la managerii instituțiilor unde au activat, iar dacă se gândesc la o schimbare în ceea ce privește plaierul de activitate al carierei, voluntariatul este o modalitate perfectă de a explora noi domenii. Totodată, în spectul acțiunilor sociale, tinerii pot întâlni lideri ai comunității, persoane care să le ofere suport/ consiliere în alegerea carierei.
- Satisfacția personală, stima de sine și sentimentul de împlinire vor crește, prin adugerea unui aport de valoare societății. Fie că este vorba despre o persoană extovertiră sau

introvertită, se pot dezvolta, totodată, abilitățile de comunicare și sociale prin contactul cu diferite persoane în contexte variate.

- Adesea, voluntariatul adună oamenii din medii culturale diverse, astfel tinerii vor avea contact cu situații diferite de cele de zi cu zi. Acest lucru nu include numai a cunoaște persoane de altă naționalitatea, religie, orientare politică sau persoane cu dizabilități, ci presupune interrelaționare cu mentalități și personalități diferite. Munca în echipă nu numai că favorizează abilitățile de colaborare, ci oferă și oportunități de a învăța multe lucruri din diferite perspective și crește nivelul de toleranță.
- Un alt aspect important ce merită menționat, este faptul că prin voluntariat se pot crea lideri. Calitățile de conducere, luarea a inițiativei, crearea de noi viziuni, modalități de a contribui și de atingere a unor obiective prin gândire strategică sunt aspecte ce pot fi îmbunătățite în cadrul coordonării unui grup de voluntari. Gestionarea unei echipe implică abilități de leadership, capacitatea de a motiva și inpira pe ceilalți, gestionarea schimbărilor, medierea conflictelor. Alte aspecte ale dezvoltării personale/ profesionale prin intermediul voluntariatului, pe care vreau să notez, sunt dezvoltarea capacității empatice, calitatea comportamentului prosocial, creșterea gradului de conștientizare și altruismul.

Ținând cont de cele menționate supra, putem spune că voluntariatul constituie un context propice de dezvoltare personală și profesională a tinerilor prin creșterea nivelului de încredere între indivizi, întărirea și diversificarea relațiilor sociale, schimbarea viziunii față de societate și conștientizarea rolului de cetățean activ.

Valoarea voluntariatului este, credem noi, indiscutabilă, iar recunoaşterea ei justă în societatea românească devine doar o chesiune de timp, mai ales în contextul european extrem de favorabil recunoaşterii valorii voluntariatului în Anul European al Voluntariatului 2011 şi după încheierea acestui an. Toţi factorii interesaţi de mişcarea de voluntariat din România trebuie să îşi asume responsabilitatea recunoaşterii valorii voluntariatului şi sprijinirii unui voluntariat de calitate cu precădere în sfera lor de activitate şi competenţă. Răspunderea majoră, însă, aparţine organizatorilor activităţii de voluntariat, care au datoria să ofere o experienţă de voluntariat de calitate, să coordoneze corect şi eficient implicarea voluntarilor şi să evalueze complex impactul activităţilor de voluntariat, pentru a putea aduce argumente clare factorilor de decizie care trebuie să susţină dezvoltarea voluntariatului pentru a creşte contribuţia sa la dezvoltarea societăţii noastre.

Bibliografie:

1. Asociația VOLUM,2016, *Ghid pentru măsurarea efectelor și impactului voluntariatului asupra organizației gazdă;*
2. *Legea voluntariatului* 195/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 25 aprilie 2007.

VOLUNTARIATUL ÎN MEDIUL EDUCAȚIONAL

Prof. înv. primar Vișan Niculina – Ionica
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu" Pitești
Prof. Vișan Roberto – Cristian
Liceul cu Program Sportiv „Viitorul" Pitești

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației, dar și a formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Într-o societate „egocentristă" omul uită că trăiește în comuniune cu alții și că alături de el se află semeni ce au nevoie de înțelegerea și sprijinul său. Astăzi, mai mult ca oricând trebuie să învățăm să ne acceptăm, să învățăm să respectăm principiile democrației autentice, pentru că numai împreună vom reuși să coexistăm într-o societate democratică europeană.

În perioada școlară, copilul trăiește o amplificare și diversificare a stărilor afective, dar i se conturează și posibilitatea de valorizare a acestora.

Pornind de la premiza ca inteligența emoțională constituie liantul între persoana și mediul din care face parte, în acest context unul dintre obiectivele școlii și familiei este educarea copiilor în sensul omeniei, generozității, receptivității la supărările și bucuriile celor din jur.

Având în atenție toate aceste considerente, an de an concepem proiecte de implicare a copiilor în acțiuni social-comunitare, intitulându-le sugestiv ***„Dăruiește un zâmbet!", „Copil ca tine sunt și eu!", „Alături de tine", „Nimeni nu e singur!", „ Bucuria de a dărui",*** prilej cu care încercăm să aducem o rază de soare și bucurie în sufletele unor copii care duc lipsa afecțiunii părintești sau au o situație materială mai puțin bună din Centrele de Plasament de Tip Familial, aflate sub tutela D.G.A.S.P.C. Argeș.

Tematica și ținta proiectelor au fost acceptate cu bucurie și receptivitate atât de copii, cât și de părinții acestora, fără ajutorul și implicarea cărora nu am fi reușit.

Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (asistența și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educativ etc). Prin urmare, această mișcare se desfășoară într-un cadru legal și este susținută de Legea nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 469 din 26 iunie 2014.

Pentru a înțelege mai bine sensul cuvântului "voluntar", am încercat să aflăm care este etimologia acestuia și am descoperit că o variantă o întâlnim în latină "voluntarius", iar cealaltă în franceză "volontaire" și se referă la oameni și manifestările lor. "Voluntar" înseamnă conform explicațiilor din DEX, – "*care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere*".

Din experiența profesională, putem afirma că a fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi sprijinim. Cu riscul că ne repetăm, a fi voluntar înseamnă să fii uman și să ai valoare, pentru că aceste calități sunt de neprețuit.

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

În concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat.

Bibliografie:

Gherguţ, A., 2003, *Managementul serviciilor de asistenţă psihopedagogică şi socială. Ghid practic*, Editura Polirom, Iaşi.

Godfrey, C., *Parteneriat şcoală-familie-comunitate. Ghid pentru cadrele didactice*, Proiect PHARE 2004. Acces la educaţie pentru grupurile dezavantajate, Ed. Didactică şi Pedagogică, R.A., Bucureşti, 2007

VOLUNTARIAT - FACTOR DE DEZVOLTARE A COMUNICĂRII, COMPETENȚELOR SOCIALE ȘI PROFESIONALE A ELEVILOR

Drd. Ion Negrila

Abstract:

În societatea modernă, voluntariatul a dobândit statutul de fenomen socio-cultural, care nu numai că este relevant, dar este necesar și pentru rezolvarea unui număr de probleme semnificative din punct de vedere social.

Voluntariatul devine din ce în ce mai mult obiectul studierii diferitelor ramuri ale cunoașterii socio-umanitare. Există o serie de studii în domeniul educației, psihologiei, filozofiei și sociologiei, dedicate atât caracteristicilor semnificative din punct de vedere structural ale voluntariatului, cât și caracteristicilor psihologice personale ale voluntarilor înșiși.

Key words: educație, voluntariat, comunicare

Voluntariatul educațional are ca scop stăpânirea persoanei cu mijloace adecvate de rezolvare a situațiilor de viață dificile, dezvoltarea resurselor de tineret: crearea unei imagini de sine pozitive, calități de competență socială și pedagogică, capacitatea de a-și asuma responsabilitatea pentru viața unuia, de a comunica cu ceilalți, de a empatiza cu ea, de a găsi și de a reda sprijin pentru cei care au nevoie.

Printre criteriile și indicatorii acestui proces:

1) cognitiv (disponibilitatea cunoștințelor necesare despre voluntariatul pedagogic, posibilitățile de utilizare a acestuia, conținutul programelor implementate de asociațiile de voluntari);

2) organizatoric și de activitate (disponibilitatea abilităților necesare ale voluntarilor pentru organizarea activităților);

3) motivațional (prezența unei atitudini stabile a subiecților procesului de voluntariat pedagogic, toate instituțiile sociale ale societății privind organizarea de activități semnificative din punct de vedere social).

Problema voluntariatului educațional trebuie considerată ca un ansamblu de probleme interdisciplinare, justificate de factori externi și interni ai dezvoltării personalității (atitudini socio-

psihologice ale grupurilor sociale, atitudini personale ale tinereții, stereotipuri și valori ale stilului de viață și activități semnificative social).

Trebuie menționat că lucrul cu tinerii în condiții moderne necesită o analiză detaliată și diagnosticarea sistemului orientărilor valorice ale acestora.

Pe baza rezultatelor studiului, observăm că astăzi, liderii tineri, de regulă, evaluează pozitiv voluntariatul și văd în el dezvoltarea unei mai multe calități de conducere inerente acestora. Trebuie menționat că tinerii lideri sunt pregătiți să ofere asistență și sprijin pentru persoanele aflate în situații dificile.

Valorile voluntariatului care vizează satisfacerea intereselor personale sunt mai puțin semnificative pentru tinerii lideri decât motivele, în centrul căruia se observă cel mai clar efortul pentru binele public și schimbările sociale positive. Activitatea de voluntariat are o serie de funcții educaționale importante, al căror scop este de a ajuta la socializarea studenților: în dezvoltare personală, valorică-semantică, inovatoare și inițiativă, creativă și transformatoare etc.

Principalul rezultat al voluntariatului educațional este formarea calităților competenței sociale și a nivelului de creștere a tinerilor, care sunt înțelese ca abilitatea individului de a răspunde activ la schimbarea condițiilor externe, menținând în același timp soluția problemelor de viață complexe, stabilitatea orientărilor valorice.

Voluntariatul tinerilor contribuie și la dezvoltarea calităților sociale semnificative ale tinerilor, la formarea poziției lor active de viață și la formarea competenței lor sociale. Necesitatea studierii voluntariatului ca mijloc de conturare a competenței sociale a tinerilor se datorează mai multor motive. Principala este lipsa unei cercetări sistematice bazate științific asupra potențialului social al voluntariatului, capabil să participe la dezvoltarea individului ca membru competent, capabil și deplin al societății, cu dorința de a contribui personal la dezvoltarea societății prin inițiativă independentă.

Potențialul voluntariatului poate fi semnificativ în formarea competenței sociale datorită faptului că:

- voluntariatul vă permite să includeți tinerii în activități utile social;
- sprijinul direcționat al activităților de voluntariat este axat pe dezvoltarea competențelor sociale, activarea creșterii personale, comunicarea și interacțiunea interpersonală, autodeterminarea voluntarilor din rândul tinerilor;

- implementarea proiectelor semnificative din punct de vedere social este axată pe interesul reciproc și pe conformitatea inițiativelor tineretului cu probleme relevante ale societății.

Voluntariatul educațional în asociațiile de tineret este o unitate de pregătire teoretică și practică a tuturor subiecților (voluntari și profesori) pentru a realiza interacțiuni în rezolvarea problemelor educaționale.

Etapele importante ale dezvoltării mișcării de voluntariat sunt munca socială și educațională și comunicarea cu elevii într-o serie de domenii de formare (printre care, desigur, „Asistență socială", „Organizarea muncii cu tineretul", „Sociologie", „Istorie")

Activitatea de voluntariat, în sensul și scopul său, are aceleași baze umaniste de valoare ca activitățile sociale profesionale, activitățile social-pedagogice sau educaționale cu tinerii. Cu alte cuvinte, voluntariatul este umanism practic. Astfel, contribuția voluntariatului la formarea orientărilor umaniste profesionale și valorice ale viitorilor specialiști este foarte mare.

Scopul activității de voluntariat, la care sunt implicați elevii, este de a desfășura activități educaționale cuprinzătoare, de a căuta și de a introduce noi și de a utiliza metodele de muncă sociale și pedagogice existente, de a atrage experiența organizațiilor publice.

În procesul de învățare, elevii dobândesc experiență practică de participare la activități de voluntariat prin implementarea proiectelor voluntare din punct de vedere social, învață să își dezvolte și să pună în aplicare în mod independent propriile idei de voluntariat.

Abilități sociale și profesionale importante sunt dobândite de elevi voluntari în proiecte locale, județene, naționale și internaționale. În cadrul proiectelor studenții voluntari au participat la evenimente destinate tinerilor și specialiștilor, cum ar fi traininguri psihologice și pedagogice comune pentru adolescenți în dezvoltarea abilităților lor sociale, traininguri construirea de echipe, întâlniri ale tinerilor din două țări, evenimente sportive, drumeții, tabere de vară etc.

Participarea la astfel de evenimente contribuie la formarea unor competențe profesionale importante, precum dorința de a oferi protecție socială, asistență și sprijin și furnizarea de servicii sociale persoanelor și grupurilor sociale; disponibilitatea de a rezolva problemele oamenilor prin atragerea de specialiști relevanți, mobilizarea propriilor forțe, resurse fizice, mentale și sociale ale clientului.

Toți cei care doresc să facă voluntariat găsesc de obicei un proiect educațional și o ofertă pentru o activitate voluntară. De asemenea, proiectele se pot orienta singure către societate cu o

solicitare. Mai mult, destul de des proiectele atrag voluntari fără să se gândească la consecințele acțiunilor lor și fără cheltuieli pentru o instruire adecvată. Pe de o parte, acest lucru poate provoca respingerea voluntarilor ca angajați cu normă întreagă, deoarece simt că sunt prezentate cerințe excesive și, de fapt, nu au posibilitatea de a face voluntariat. Pe de altă parte, voluntarii, pot fi dezamăgiți pentru că simt că cunoștințele și abilitățile lor sunt solicitate.

Prin urmare, lucrul cu voluntari nu este o acțiune spontană, ar trebui să fie precedată de o analiză amănunțită și pregătire pentru a cunoaște toate etapele de lucru. Specialiștii proiectului trebuie să desfășoare următoarele activități în organizație:

- pregătirea unui câmp de activitate pentru voluntari,
- planificarea activității voluntarilor într-un proiect unul dintre elementele fundamentale ale managementului voluntarilor.

Obiectivele planificării sunt următoarele:

- stabiliți care va fi rolul voluntarilor în proiect.
- identificați zonele prioritare pentru voluntari în funcție de nevoie.
- stabiliți câți voluntari sunt necesari pentru un anumit tip de activitate;
- previziunea și minimizarea posibilelor riscuri asociate cu atragerea voluntarilor;
- determinați ce fel de pregătire și asistență au nevoie de voluntari;
- stabiliți ce resurse sunt necesare pentru ca voluntarii să poată realiza activitățile acestora și asigură disponibilitatea acestor resurse;

Atunci când planificați un proiect, este imperativ să fie realist, să setați priorități și să urmăriți

planificarea și implicarea tuturor celor implicați în activitățile voluntarilor.

Implicarea în planificare vă permite să luați în considerare diverse interese, precum și în cele ulterioare

facilitează evaluarea eficacității planificării și a activității în sine.

Rezumând cele de mai sus, trebuie menționat că rolul important al elevilor în voluntariat se datorează potențialului său educativ enorm și posibilității de a obține cunoștințe profesionale suplimentare. Toate cele de mai sus ne permit să considerăm această activitate a elevilor ca un mijloc inovator al socializării lor profesionale, pe care o interpretăm ca o combinație de procese

sociale și educaționale, la diverse grade reglementate și care vizează formarea viitorilor specialiști - membri ai comunității profesionale, subiecți ai diferitelor profesii.

References

ALBOAN, & Universidad de Deusto. (2009). De la ciudadanía local a la global y de laciudadanía global a la local. El camino andado: ALBOAN.

Barber, B. (2003).Strong democracy: participatory politics for a new age. Berkeley, Calif.;London: University of California Press.

European Commission. (2007).Orientations of Young Men and Women to Citizenship and European Identity.Youth and European Identity. Luxembourg: Office for OfficialPublications of the European Communities.

12EURYDICE. (2005).Citizenship education at school in Europe. Brussels: Eurydice.

Wolf, P. J., & Macedo, S. (2004). Educating citizens: international perspectives on civicvalues and school choice. Washington, D.C.: Brookings Institution Press

VOLUNTARIATUL, CEA MAI IMPORTANTĂ SURSĂ DE BINE

Prof. înv. preşcolar ABDULA ŞEIDA
G.P.P. Nr.6, Constanța

„Este un sentiment plăcut când faci pe cineva să zâmbească doar pentru că eşti tu!" - Anonim

De-a lungul timpului, au existat multe fraze care au stat în picioare în faţa timpului tocmai datorită mesajului puternic pe care l-au avut de transmis. Să nu uităm de nemuritorul Gandhi care a rostit: **„Fii schimbarea pe care vrei să o vezi în lume!"**.

Noţiunea de voluntariat a apărut după Primul Război Mondial, ca o reacţie la urmările războiului. Cel care este considerat autorul voluntariatului este considerat a fi sociologul german Eugen Rosenstock-Huessy, care a propus crearea unui „Serviciu Voluntar pentru Pace".

Ilie Bădescu relata faptul că în anul 1920, a fost înfiinţat Serviciul Internaţional Civil de către elveţianul Pierre Ceresole, care avea ca obiectiv reconstrucţia satelor, oraşelor de după război, prin managerierea unor tabere de muncă voluntară. De asemenea, în acelaşi timp, în India, Mahatma Ghandi, implica numeroase echipe de voluntari internaţionali în acţiuni care promovau pacea. Drept urmare, în urma celor două războaie mondiale, s-au format un număr important de organizaţii de voluntariat, care urmăreau extinderea şi întărirea relaţiei de socializare între tinerii europeni din diferite state.

Conform lui Arthur Gillette, în urma celui de-al Doilea Război Mondial, acţiunile de voluntariat s-au multiplicat, scopul lor fiind reconstituirea statelor europene. Astfel, voluntariatul a fost o practică folosită pe termen lung, mai exact începând din anul 1960 până în anul 1970, având ca finalitate Programul de Voluntariat al Națiunilor Unite. Un alt autor relatează faptul că voluntariatul a apărut din perioada Antichităţii, mai precis în Grecia şi Roma antică în timpul unor războaie, regii ajutându-se între ei prin voluntariat informal.

Voluntariatul reprezintă participarea voluntarului persoană fizică la activităţi de interes public desfăşurate în folosul altor persoane sau al societăţii, organizate de către persoane juridice de drept public sau de drept privat, fără renumeraţie, individual sau în grup.

Voluntariatul sau altfel spus activităţi de binefacere, poate fi de două tipuri, şi anume: formal şi informal. Voluntariatul formal reprezintă acumularea unei experienţe profesionale într-un anumit domeniu care să ajute voluntarul să experimenteze lucruri noi şi să se dezvolte în cadrul unei Organizaţii Non-Guvernamentale (ONG). Cel informal se practică prin ajutorarea prietenilor, vecinilor, străinilor, etc (exemplu: a avea grijă de animalul de companie a unui prieten, de a ajuta un vecin în vederea pregătirii unei mese festive). Examinând premisa că voluntariatul este benefic atât pentru voluntar, cât și pentru cel ajutat, o serie de studii au analizat impactul voluntariatului asupra bunăstării subiective și obiective. Efectele pozitive se regăsesc în ceea ce privește satisfacția vieții, stima de sine, sănătatea auto-evaluată, precum și performanțele educaționale și profesionale şi abilitățile funcționale.

Semnificația voluntariatului în cultura românească începe să se schimbe. Până acum, pentru români, voluntariatul echivala cu munca patriotică, lucru ce nu era în niciun caz voluntar, fără beneficii. Nici măcar satisfacție personală nu îți aducea. Între timp, în cultura occidentală, voluntariatul avea cu totul și cu totul altă semnificație. Era o activitate pe care o făceai din proprie inițiativă, făcută în folosul altor oameni, cât și al tău ca individ pentru că îți aducea o dezvoltare atât personală, cât și profesională. Treptat, s-a ajuns ca și în România, voluntariatul să capete această accepțiune.

Pentru un tânăr, voluntariatul s-ar putea să fie cea mai bună soluție. Un ONG, de orice profil ar fi, îi oferă voluntarului posibilitatea de a-și alege programul de muncă în funcție de disponibilitate, de a participa la proiecte de mare amploare și să ia contact cu oameni importanți din toate domeniile. Fiecare își poate alege un ONG din domeniul în care își va dori să lucreze, astfel reușind să ajute pe alții, dar și pe sine în același timp.

De cele multe ori, ONG-urile sunt organizate ca o companie în miniatură. Daca ești voluntar nu înseamnă că ești lipsit de responsabilitate. De fapt, acesta este un lucru foarte important pe care îl putem învăța fiind voluntar, responsabilitatea. Învățăm să fim responsabili de faptele noastre pentru că știm că alți oameni depind de munca noastră. Acesta este un paradox al muncii de voluntar – cu toate că nu suntem plătiți sau supravegheați strict de cineva, toată lumea se străduiește să își facă treaba cât mai bine, știind că munca noastră va ajuta pe cineva.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă,

din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Este clar că această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber. A fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi sprijinim. A fi voluntar înseamnă să fii uman și să ai valoare pentru că aceste calități sunt de neprețuit. Voluntariatul este o activitate neplătită și are drept scop îmbogățirea spiritului civic și creșterea implicării în cadrul comunității. De regulă, o persoană care își dorește să fie voluntar va căuta locații sau asociații care are aceleași valori, militează pentru aceleași scopuri și se identifică cu ele.

Este important de știut faptul că voluntariatul este considerat și recunoscut ca experiență profesională, în baza semnării unui contract de voluntariat și poate fi un mare plus pentru angajatori, deoarece arată dorința de implicare ale candidaților și de a se afirma sau de a face o diferență la nivel de comunitate. În plus, voluntarul poate testa un nou domeniu și totodată, câștiga experiență dacă se gândește să schimbe sectorul de activitate.

Prin activitatea de voluntariat, se dobândesc competențe diverse ce pot fi valorificate în viața profesională. Astfel, înveți să comunici mai bine și să lucrezi într-un grup, să te coordonezi cu acesta, să îți gestionezi timpul mai eficient, planificare și organizare de activități, înveți structura unei organizații și elemente de identitate organizațională.

Un alt plus al voluntariatului este faptul că prin Legea Voluntariatului este recunoscută drept experienţă profesională. De asemenea, înveţi cum să-ţi utilizezi timpul într-un mod eficient şi plăcut şi te conectezi, informându-te corect, la problemele cu care se confruntă comunitatea din care faci parte. Şi cel mai important, ai satisfacţia că ai reuşit să realizezi anumite proiecte sau ai

făcut parte din echipa care şi-a lăsat amprenta asupra comunităţii tale şi de acolo începe schimbarea în bine.

Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără reserve. Probabil cel mai frumos lucru specific activității de voluntariat este faptul că simțim că putem face o diferență, putem schimba în bine anumite aspecte în viața unui om, a unui grup și în general, ne crește încrederea în sine, ne simțim mai siguri pe ceea ce putem face. În plus, devenim mai conștienți de anumite probleme sociale ale comunității și putem deveni ambasadori ai acelei cauze.

În concluzie, voluntariatul este un proces necesar de autocunoaştere şi o investiţie cu valoare mare adăugată. Experienţele pe care le acumulăm ca voluntari pot face diferenţa între succes şi eşec în carieră. De asemenea, oamenii pe care îi întâlnim făcând voluntariat sunt foarte importanţi, deoarece sunt persoane cu valori similare şi pot deveni într-un viitor apropiat clienţi, parteneri şi de ce nu, prieteni pe viaţă.

Bibliografie:

1. - „Ghid pentru măsurarea efectelor și impactul voluntariatului asupra organizației gazdă", Asociația VOLUM, 2016;
2. H.I. Marrou „Istoria educației în antichitate", Vol. 1 , București, Ed. Meridiane, 1997

Despre a fi om

Prof. Adam Irina
Chitila, Ilfov

„Trebuie să ajutăm copilul să acţioneze singur, să voiască singur, să gândească singur; aceasta este arta celor ce aspiră să slujească spiritul."

Maria Montessori

Lucrând cu copii preșcolari, mă gândesc la o societate în care fiecare să ajute pe fiecare, oricine să se poată bucura de oportunitatea de a ajuta, de a se dezvolta complet, multidirecțional, de a simți cu alții și de a trăi în armonie cu cei de lângă noi. Îmi doresc să pot educa copiii pentru o lume mai bună !

Ca și definiție, voluntariatul este o activitate bazată pe voință proprie. Voluntariatul incluziv, activitate voită, conștientă, implementată în timpul liber, fără câștig financiar, pentru binele comun. Conform proiectului "Voluntariatul, unealtă pentru incluziune" (VTI), voluntariatul incluziv este participarea unei persoane care are o dizabilitate sau orice altă dificultate care îi limitează opțiunile de a se implica în voluntariatul„clasic".Voluntariatul incluziv este definit ca oportunitățile de voluntariat disponibile tuturor persoanelor, indiferent de vârstă, cultură, gen, orientare sexuală, etnie, religie, statut social sau dizabilitate. (Proiectul VTI, 2015). Atunci când sunt implicate persoanele din grupuri vulnerabile ca voluntari, se presupune că doresc să se implice în proprrile "cauze". Pentru unele persoane, dovezile sugerează că se ocupă de cauzele proprii, de aceea ar putea prefera să facă voluntariat în afara comunității lor, ceea ce facilitează incluziunea dorită. Unii din noi, îi privesc pe tinerii vulnerabili mai degrabă ca beneficiari decât ca furnizori ai serviciilor lor. Își exprimă deschis dispoziția de a implica toți oamenii în voluntariat, însă, în practică, lucrează rar cu voluntari vulnerabili.

Atributele si caracteristicile necesare dezvoltării competențelor sociale, încă de la cele mai mici varste, ar putea fi enunțate astfel:

- oportunitatea de a împărtăși experiența
- sănătate fizică,sănătate psihologică/emoțională

- a-și exprima sentimentele pozitive, într-o manieră clară;
- a primi si a oferi invitatii de joacă ;
- a aduce contribuția într-un proiect de grup, la o idee de joacă sau activitate desfășurată împreună cu alții;
- a manifesta interes pentru obținerea de informații, pentru a ști mai multe, a afla aspecte diferite din domenii variate;
- apropierea de alte persoane într-un mod pozitiv ;
- capacitatea de a lua singur decizii;
- competențe de a lucra și a realiza o activitate într-un grup care neomogen(cu vârste diferite, etnii și naționalități diferite;
- capacitatea de a se exprima din punct de vedere nonverbal.

Brendtro and Brokenleg (1990), lucrând cu tinerii în situații de risc, a dezvoltat un model cu elementele necesare incluziunii sociale. Pentru acest tip de lucru, au inventat ceea ce se numește "CerculCurajului". Este un model în care incluziunea socială este construită pe o balanță a patru elemente-cheie: *apartenența, priceperea, independența și generozitatea*. Sentimentul de apartenență înseamnă o conexiune sănătoasă și semnificativă cu alte persoane, inclusiv rudele apropiate, prietenii, dar și persoanele din comunitate. Priceperea se referă la dezvoltarea abilităților, creativității și talentelor care permit participarea completă în societate. Independența înseamnă încredere, leadership și stimă de sine sănătoasă. Generozitatea semnifică puterea experimentată de persoane când simt că au ceva de oferit și cu care să contribuie,ceva valoros pentru cei din jur.

Acest model arată că excluziunea/incluziunea socială nu este o stare permanentă, și se poate modifica în timp. Sugerează că voluntariatul poate transforma excluziunea socială în incluziune, în timp, ajutând la dezvoltarea și optimizarea tuturor elementelor esențiale - apartenența (conexiuni, interacțiune socială), profesionalismul (talente, competențe), încrederea (încredere în sine, stimă de sine, mândrie) și generozitate (împuternicire, sentimentul utilității. Multe studii au arătat că voluntarii pot obține beneficii fizice, mentale și emoționale în urma voluntariatului. Brenda J. Simpson & Associates (2011) au finalizat diverse studii și au identificat următoarele beneficii ale voluntariatului pentru indivizi:

- sentimentul de apartenență
- relaționare socială sporită
- singurătate/izolare redusă
- o nouă direcție
- susținere
- stimă de sine
- încredere

Voluntariatul favorizează coeziunea socială și incluziunea socială. Voluntariatul implică împărtășirea și sprijinirea celorlalți, contribuind în acest sens la dezvoltarea solidarității. Activitățile de voluntariat sporesc toleranța popoarelor față de grupurile defavorizate din societate și contribuie la reducerea rasismului și prejudecăților.

Voluntariatul a fost, de asemenea, recunoscut ca fiind vectorul unor noi posibilități de învățare pentru persoanele în vârstă și persoanele cu handicap, oferindu-le, în același timp, posibilitatea de a contribui la modelarea societăților noastre. În același timp, activitățile de voluntariat pot îmbunătăți înțelegerea între generații atunci când tinerii și vârstnicii lucrează împreună și se sprijină reciproc.

> Voluntariatul și scoala incluzivă pot aduce beneficii tuturor, inclusiv voluntarilor, cu atât mai mult dacă aceștia sunt persoane defavorizate sau excluse de societate.

1. Respect - se referă la comunicarea în limba maternă și limbi străine, a învăța să înveți, competențe sociale și civice și a gradului de cunoaștere și exprimare culturală
2. Comunicare activă și pasivă - se referă la comunicarea în limba maternă și limbile străine,
3. Gândire critică - se referă la competențe matematice și competențe de bază în știință și tehnologie, a învăța să înveți, competențe sociale și civice și a gradului de cunoaștere și exprimare culturală
4. Empatia și altruismul - se referă la comunicarea în limba maternă și limbi străine, a învăța să înveți, competențe sociale și civice și a gradului de cunoaștere și exprimare culturală

5. Lucru in echipa - se referă la comunicarea în limba maternă și limbi străine, a învăța să înveți, competențe și inițiativă

6. Aptitudini organizatorice - se referă la comunicare în limba maternă și limbi străine, a învăța să înveți, competențe și inițiativă și antreprenoriat social și civic .

Importanţa recunoaşterii competenţelor cheie dobândite prin voluntariat este dată şi de modul în care această experienţă, a voluntariatului, completează experienţele de învăţare prin şcoală, în multe cazuri asigurând o valoare adăugată acesteia şi conectând experienţele din clasă, sala de curs şi chiar cele profesionale (dacă ne referim şi la adulţii voluntari, nu doar exclusiv la tineri) la viaţa şi problematica reală a acesteia.

La nivel individual, voluntariatul poate fi un mijloc pentru cetățeni de a dobândi competențe sociale, de a juca un rol util, precum și de a se conecta cu societatea. La nivel social, acesta poate fi un instrument de emancipare a cetățenilor, în special pentru grupurile defavorizate ale societății. În egală măsură, activitatea de voluntariat în domeniul mediului înconjurător,joacă un rol important în protejarea și îmbunătățirea mediului de viață pentru generațiile prezente și viitoare, contribuind, în același timp, la sporirea sensibilizării cu privire la problemele de mediu și a probabilității de a aplica practici ecologice.Personal cu fiecarer grupă de preșcolari , am participat activ la acțiuni de ecologizare a mediului . Bucuria lor , știind că aduc un beneficiu societății, este greu de exprimat. Ar fi de dorit ca fiecare din noi să putem aborda voluntariatul , măcar dintr-o singură perspectivă, dacă nu din toate .

Bibliografie:

1. Coita, D., C., (2008), Marketingul organizaţiilor nonprofit, Editura Academiei Române,Bucureşti,
2. Catană D., Catană A., (2009) "Fundamentals of marketing", Editura U.T. Press,
3. Lee, L., Piliavin, J. A., și Call, V. R. A. (1999). Giving time, money, și blood: Similarities și differneces. Social Psychology Quarterly,
4. Rozeboom, L., (2006) Motivations And Barriers: Volunteerism In Rural Non-Profit Societies, Royal Roads University.
5. https://tribunainvatamantului.ro/2018/08/22/competentele-sociale/

VOLUNTARIATUL, O OPORTUNITATE!

Profesor-educator, Milea Paulina
Școala Gimnazială Specială nr 14-Tulcea

"Munca în echipă va uni oamenii cu siguranţă!"

"Voluntariatul este activitatea de interes public desfășurată din proprie inițiativă de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestație materială; activitatea de interes public este activitatea desfășurată în domenii cum sunt: asistență și serviciile sociale, protecția drepturilor omului, medico-sanitar, cultural, artistic, educativ, de învățământ, științific, umanitar, religios, filantropic, sportiv, de protecție a mediului, social și comunitar și altele asemenea."

Voluntariatul, în toate formele sale trebuie să fie „practicat" măcar o dată în viaţă, pentru că experienţa voluntariatului e de departe o întâmplare de care îţi vei aminti cu drag mulţi ani de aici înainte. Te bucuri de oportunitatea de a-ţi pune în practică propriile proiecte, ai ocazia de a-i sprijini pe cei din jurul tău, interacţionezi cu persoane cu care vei putea să dezbaţi teme de interes şi participi la evenimente importante. În plus, îţi creezi relaţii, conexiuni şi asta te va ajuta enorm. Pe lângă asta, colecţionezi amintiri, zâmbete şi clipe memorabile. Te dezvolţi într-un mediu neconvenţional, alături de oameni energici şi creativi. Implicarea într-un program de voluntariat te poate ajuta să te descoperi pe tine, să tinzi către idealuri, să te dedici şi să progresezi. Experimentând, ajungi să te construieşti în cel mai frumos mod!

Îţi îmbunătăţeşti aptitudinile, înveţi să analizezi într-un mod critic lucrurile, realitatea capătă alt sens. Înveţi, experimentezi şi îţi condimentezi viaţa cotidiană. Ieşi din zona de confort şi îţi prioritizezi activităţi care să te sprijine în viitorul tău drum, atât personal, cât şi profesional. Îţi organizezi activităţile şi îţi valorifici timpul.

Voluntariatul te responsabilizează, te învaţă cum să îţi gestionezi timpul, îţi dă anumite competenţe care te vor ajuta la un moment dat în carieră. Atunci când eşti voluntar trebuie să dedici un anumit interval de timp organizaţiei în care activezi, trebuie să lucrezi în echipă şi să înveţi să comunici deschis şi calm cu colegii tăi, trebuie să ajuţi la soluţionarea diverselor probleme, să contribui la un anumit proiect de la început până la final, ceea ce înseamnă că trebuie să fii organizat şi să ştii să gestionezi eficient sarcinile care îţi revin.Toate aceste competenţe sunt absolut necesare la locul de muncă şi te pot ajuta chiar să obţii jobul pe care ţi-l doreai sau să avansezi în carieră.

Unul dintre cele mai bune moduri de a cunoaşte noi persoane şi de a crea o relaţie de prietenie durabilă este prin voluntariat. În funcţie de organizaţia în care alegi să faci voluntariat, vei cunoaşte persoane care au aceleaşi interese, care luptă alături de tine pentru o cauză comună.

Unul dintre cele mai întâlnite avantaje ale voluntariatului este impactul pe care îl produce asupra comunității. Voluntarii sunt cheia care ține unită o comunitate. Mai mult de atât, această

situație este de tipul ***win-win***: unde oamenii care contribuie la realizarea unui obiectiv comun. Încrederea in sine creşte atunci când faci voluntariat! Binele pe care îl faci pentru ceilalți,pentru comunitate îți dă automat un sentiment de împlinire și de satisfacție interioară, iar munca în echipă și în cadru organizat îți creează un sentiment de apartenență, de mândrie și identitate! Toate acestea te ajută să ai o abordare pozitivă asupra vieții și o stare generală de bine, astfel încât te vei putea concentra mai bine pe viitoarele tale obiective.

Ca o concluzie asupra celor spuse, **IMPLICAREA** e cuvântul cheie. Să fii voluntar înseamnă să experimentezi, să creezi, să îndrăzneşti să visezi, să muţi munţii din loc, să te dezvolţi şi, în final, să fii împlinit!

Voluntariatul – un pas spre definirea ca OM

prof. Popica Victoria-Mădălina
Liceul Teoretic Novaci

În societatea contemporană, componenta socială a vieții a căpătat o importanță deosebită. Fie că e vorba de copii, de tineri, de adulți, cu toții au nevoia de a relaționa cu alte persoane în moduri diverse.

Așadar, componenta socială presupune capacitatea de relaționare într-un grup, capacitatea de a accepta pe ceilalți, dar și capacitatea de a fi acceptat de cei din jur.

Această capacitate se dobândește încă din primii ani de viață. Copilul trebuie să relaționeze cu ceilalți în cadrul instituționalizat al creșelor și grădinițelor. Urmează cursurile școlii primare, gimnaziale sau liceale. Și aici se cultivă spiritul de echipă, apropierea de alte persoane într-un mod plăcut, libera exprimare, libera inițiativă.

Rolul major îl au dascălii. Ei trebuie să privească dezvoltarea competențelor sociale ca pe un element esențial al omului modern, al idealului educațional.

Orele de dirigenție au rolul de a dezbate cu elevii probleme adecvate vârstei lor, dar au rolul și de a forma competențe sociale.

Prioritare sunt proiectele pe care un dascăl le inițiază cu elevii. Tot mai mulți elevi sunt implicați în proiecte de voluntariat. Legea nr.339 din 17 iulie 2006 dă următoarea definiție:"Voluntariatul este activitatea de interes public desfășurată din proprie inițiativă de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestație materială; activitatea de interes public este activitatea desfășurată în domenii cum sunt: asistență și serviciile sociale, protecția drepturilor omului, medico-sanitar, cultural, artistic, educativ, de învățământ, științific, umanitar, religios, filantropic, sportiv, de protecție a mediului, social și comunitar și altele asemenea."

Tinerii au spiritul voluntariatului format de mici. Ei se ajută necondiționat, îi ajută și pe alții, simt compasiune pentru cei aflați în suferință, pentru cei bătrâni, pentru cei cărora viața nu le-a surâs.

Ca dascăl, urmărind comportamentul elevilor mei implicați în activități de voluntariat, am observat că, dincolo de cadrul formal al orelor, descătușați de teama notelor sau de cea a lucrărilor

de control, elevii mi-au dovedit faptul că se simt liberi, se simt bine unii cu alții, glumesc, fac planuri împreună, sunt critici sau toleranți.

Satisfacția ta ca dascăl este mare în momentul în care simți că ei te-au integrat în grupul lor, te consideră unul de-al lor. Dorința de a-și dovedi disponibilitatea pentru activități de voluntariat am observat că se intensifică odată cu înaintarea în vârstă. Probabil, acest fapt se datorează dezvoltării cognitive și emoționale. Tinerii conștientizează mai bine nevoile societății, (se implică în activități de voluntariat în care sprijină pe copiii din mediile defavorizate), conștientizează mai bine importanța păstrării mediului curat, (se implică în activități de ecologizare), înțeleg mai bine ce înseamnă singurătatea (se implică în acțiuni de sprijinire a bătrânilor din căminele de bătrâni).

Organizarea de spectacole caritabile este o altă formă de voluntariat a elevilor. Un impact deosebit îl au aceste acțiuni pentru întreaga comunitate. Compasiunea pentru nevoile celorlalți se dovedește calea spre atingerea unei liniști interioare.

Toleranța, capacitatea de a te implica în rezolvarea problemelor prietenilor și nu numai, spiritul de echipă, dorința de a petrece timpul în mod util, compasiunea, grija pentru tot ce te înconjoară sunt, de fapt, competențe sociale dezvoltate prin actiuni de voluntariat.

Implicarea de la o vârstă mai mică în astfel de acțiuni de voluntariat crește șansele de a deveni un adult competent social, care se va implica în problemele societății, va căuta soluții pentru rezolvarea acestora, își va dedica timp pentru binele tuturor. Dincolo de faptul că școala oferă informații din domenii de bază, aceasta trebuie să acorde atenție sporită și formării sociale a copilului sau tânărului. Dascălii trebuie să fie ei înșiși modele pentru educabili în astfel de acțiuni de voluntariat. Succesul acțiunilor ține de achizițiile spirituale, emoționale pe care le-a dobândit copilul sau tânărul.

Aceasta este soluția ca de pe băncile școlilor să plece tineri ce vor deveni Oameni, în sensul bun al conceptului.

Voluntar pentru o lumea mai bună

Realizat de profesor pentru învățământ primar
TOIA VIOLETA

A fi voluntar, conform DEX, înseamnă mai întâi angajarea în aramată de bunăvoie, iar mai apoi să desfășori o activitate în folosul altor persoane sau al societății fără a urmări un câștig material. Așadar, ce putem desprinde din aceste explicații?

Tinerii din vremurile în care s-au desfășurat războaie nutreau sentimente puternice de iubire față de propria patrie, față de viitorul pe care și l-ar fi putut construi și, în consecință, se înrolau în armată tocmai pentru a câștiga valorile morale și disciplina de care aveau nevoie în lupte, dar și în viața personală. Aceștia, cei mai mulți, doreau să meargă în armată tocmai pentru a trece din starea de neofit în starea de matur. Putem aminti aici exemplul lui Harap Alb, din povestea marelui scriitor român Ion Creangă, care de bună voie, *voluntar,* a păsit pe drumul maturizării sale, drum care l-a trecut prin numeroase primejdii, dar care, în final, i-a adus o răsplată mare. Asemenea eroului din povestea lui Creangă erau numeroși tineri care considerau că a te înrola în armată reprezenta un pas important în propria dezvoltare, un pas spre autocunoaștere și creștere personală, calități esențiale bărbatului care va deveni cap de familie.

Analizând celălalt sens pe care îl propune dicționarul explicativ al limbii române pentru cuvântul voluntar, înțelegem că a fi voluntar nu înseamnă numai disponibilitatea de a face un lucru, ci mai ales, faptul că în schimbul unei acțiuni, nu se așteaptă nicio răsplată. Astfel, a face voluntariat însumnează o multitudine de calități pe care trebuie să le aibă o persoană. Mai întâi, trebuie să îți cunoști societatea, să îi simți lipsurile, neputințele, dar să nu te mulțumești cu atât, ci să iei frâiele în mâini și să faci tot ce ține de tine ca spațiul în care îți duci viața să fie azi mai bun decât ieri, chiar și cu o fărâmă. Un voluntar adevărat simte nevoile societății sale și nu rămâne indiferent față de acestea. De asemenea, acesta se simte dator moral să ofere ajutor celor din jurul său, iar satisfacția personală pe care o simte în urma acestor activități îi este cel mai mare câștig.

Analizând modalitatea în care s-a dezvoltat lumea până în prezent, observăm cu ușurință că datorită unor tineri voluntari, societatea a câștigat genii, savanți, *oameni* în adevăratul sens al cuvântului.

Pornind de la acest lucru aș dori să ofer exemplul Maicii Tereza care a început în mod oficial ceea ce jurnaliștii vremurilor sale numeau drept o lucrare de un "curaj scandalos". Curajul de a se implica activ, dezinteresat, cu toată inima în problemele mediului în care trăia și de a-i ajuta pe semenii săi. Astfel, aceasta s-a aventurat în mahalaua Motijhil din Calcutta și a adunat primii ei copii pentru a-i învăța carte, pe care i-a întâlnit pe o bucată noroioasă de pământ între colibe. Ea i-a învățat pe copii alfabetul Bengali desenând literele în țărână și punându-i apoi pe copii să privească și să repete literele după ea. În scrierile sale, Maica Tereza menționează că nu s-a ocupat doar de educația copiilor, ci le-a oferit ajutor în igiena personală de care aveau nevoie "Le-am făcut o baie bună în bazin celor care nu erau curați. Am avut catehismul după prima lecție de igienă și de citire… după ora de lucru manual, ne-am dus să îi vizităm pe cei bolnavi". Ea le-a dat lapte la prânz și le-a dăruit săpunuri drept cadou. Deși era o creștină autentică, ajunsă în inima hindușilor, Maica Tereza nu a fost nicio clipă părtinitoare, ci s-a oferit pe sine însăși pentru binele tuturor celor care strigau după ajutor, indiferent de credințele lor. Deși a fost mult criticată la vremea aceea, în 1979, unul dintre cele mai mari onoruri a fost dăruit Maicii Tereza, atunci când i s-a înmânat Premiul Nobel pentru Pace, la Oslo, în Norvegia. Dar chiar și atunci această femeie nu a crezut că misiunea sa s-a încheiat, ci dimăpotrivă, a continuat și mai înfocată dăruirea sa totală, voluntariatul său absolut în folosul societății în care trăia.

Observând această personalitate, putem deduce că voluntariatul pe care l-a desfășurat a fost cu adevărat o sursă importantă de bunătate.

Dar vremurile pe care noi le trăim astăzi ne strigă parcă să învățăm și noi să fim voluntari în felul nostru. Pandamia globală prin care ne-a fost dat să trecem ne învață cea mai mare lecție de voluntariat, la care participă persoane la nivel moindial. Chiar și în situații grele, suntem datori să ne păstrăm pozitivismul și putem spune că în plină epidemie de COVID-19 actul nostru de voluntariat este să stăm în casă. Spre binele familiei nostre, spre binele societății, al țării, al lumii întregi, suntem nevoiți să ne înrolăm ca voluntari în a sta acasă. Această acțiune, respectată la nivel global, ar micșora gradul de răspândire al viruslui. De asemenea, tot acest virus ne educă să simțim nevoile vecinilor noștri bătrâni și să le oferim ajutorul de care ei au nevoie.

Planeta are nevoie de implicarea noastră voluntară pentru a-și reface echilibrul. Nu trebuie să îi scăpăm din vedere pe italienii care cântă, în izolare, la ferestre, oferind adevărate concerte.

Chiar și aceasta este o formă de voluntariat, căci ei se simt datori să înfumusețeze viața celor din jurul său așa cum pot, dezinteresați, voluntari.

Voluntari putem fi în orice zi a vieții noastre ori de câte ori dorim să facem un bine celor din jurul nostru fără a aștepta o răsplată. Nu trebuie să pierdem din vedere centrele specializate în activitățile de voluntariat din întreaga lumea, care au un rol deosebit de împortant în bunul mers al societății noastre, dar cea mai mare lecție de voluntariat, de dedicare totală o putem învăța și fără a ne înscrie în aceste activități. Simțind durerea celor din jur, neputințele societății noatre, trezindu-ne din amorțeala propriei persoane, vom putea să punem umărul pentru a-i ajuta pe alții în a-și duce poverile zilnice. Și astfel, demonstrăm cel mai autentic voluntariat de care omenirea are nevoie.

Dezvoltarea competenţelor sociale prin intermediul voluntariatului

Prof. Flori Daiana,
Palatul Copiilor „Adrian Băran" Structura Corabia

"Voluntarii sunt singurele fiinţe de pe faţa pământului care reflectă compasiune, grijă nemasurată, răbdare şi dragostea adevărată pentru naţiune." (Erma Bombeck)

Activitatea de voluntariat înseamnă să te conectezi la un grup, să aparţii unui grup pentru care să faci tot ce poţi, în timpul tău liber. Această activitate îți dă posibilitatea să cunoști oameni din diferite domenii, cu care poţi să colaborezi și să te împrieteneşti, pentru a obține ajutorul lor sau pentru a-i ajuta.

Un voluntar poate să participe la pregătirea, organizarea și promovarea unor evenimentelor sau poate promova activităţile unui grup.

Contribuţia voluntariatului la dezvoltarea individuală este reflectată în dobândirea de cunoştinţe, competenţe şi abilităţi transferabile pe piaţa muncii, în potenţialul voluntariatului ca oportunitate de învăţare pe tot parcursul vieţii, în cultivarea abilităţilor sociale de tipul încrederii, toleranţei, stimei de sine, respectului pentru diversitate. Contribuţia voluntariatului la dezvoltarea comunităţilor este reflectată în soluţionarea unor probleme locale prin completarea aportului financiar cu munca voluntarilor, facilitarea coeziunii sociale prin aducerea oamenilor împreună pentru un scop comun, facilitarea integrării sociale şi combaterea riscului de excludere socială a unor categorii sociale vulnerabile. Contribuţia voluntariatului la dezvoltarea societăţii în ansamblu este reflectată în cultivarea încrederii interpersonale şi creşterea nivelului capitalului social, punerea în practică a valorilor europene de solidaritate, toleranţa şi coeziune socială, fiind o forma de cetăţenie activă. În comparaţie cu alte state, nivelul la care se situează voluntariatul în România este sub media europeana,

Voluntariatul este mijlocul prin care poţi să te dezvolți, să avansezi, să devii mai sociabil, să-ți pui în valoare gândurile şi ideile, să organizezi activități și să fii responsabil de consecințe lor. Voluntariatul te poate pune în legătură cu oameni din diferite țări.

Fundamentul voluntariatului este echipa și lucrul în echipă. Fiecare activitate presupune să interacționezi cu oamenii, să ai o echipă cu care să muncești pentru a creea lucruri frumoase, o echipă care să devină cu timpul o familie. Această activitate te determină să cunoști oamenii, să

treci peste barierele de comunicare, să fii responsabil și să simți cum este să muncești cu diverse tipologii de oameni. Lucrul în echipă te poate ajuta să-ți descoperi abilități de lider. Prin fiecare activitate îţi poţi pune în valoare creativitatea.

O altă calitate pe care ţi-o poţi cultiva ca voluntar este motivația. Posibilitatea de a cunoaște oameni de succes, de a vedea inspirația și motivația ce îi însoțesc, creşte dorinţa de a deveni asemenea lor şi motivaţia de a deveni asemenea lor. Este o calitate care te va determina să îți îndeplinești scopuri și să obții ceea ce îți dorești.

Doar interacționând poți evolua și poți să-ți pui în valoare personalitatea. Abilitatea de a vorbi în public, de a-ţi expune gândurile în faţa altor oameni se poate forma în timpul activităţilor de voluntariat. Aceasta îţi este necesară şi te ajută mult şi la locul de muncă, unde, de asemenea, te ajută şi o altă abilitate acumulată din experienţele de voluntariat, planificarea.

În cadrul grupurilor de voluntariat şi a acţiunilor întreprinse se pot forma anumite competenţe, care întotdeauna sunt benefice pentru cei ce se implică. O să enumăr câteva dintre acestea: îmbunătăţirea experienței de comunicare, experimentarea de lucruri noi și activități relaxante, accesul la noi rețele sociale și oportunități, creșterea încrederii în sine și a respectului de sine, şansa de a dobândi noi cunoștințe și experiență, de a căpăta experiență de muncă, oportunitatea de a-ţi demonstra capacitățile, oportunitatea de a combate discriminarea și de a arăta că poţi fi membrul unei echipe, oportunitatea de a deveni exemplu pozitiv și de inspirație pentru alții, reducerea sentimentului de singurătate și excludere, crearea unor perspective de angajare mai bune, oportunitatea de dezvoltare personală și de schimbare a vieții.

Voluntarul înțelege o altă persoană cu durere, dificultate sau opoziție și are dorința și motivația de a oferi ajutor. Încercarea lui de a înțelege ce simte o altă persoană este strâns legată de altruismul - dragostea și grija pentru alții - și capacitatea de a ajuta. Atunci el găseşte voința de a ajuta și de a acționa pe principii morale.

Voluntarul poate să comunice cu persoane de alte culturi și pentru a înțelege diferențele culturale. El demonstrează abilitățile interculturale, vorbeşte limbi străine şi poate accepta diferite opinii și perspective cu privire la subiectele discutate.

Voluntarul se adapteze la evoluția cerințelor de mediu și ia măsuri rapide atunci când este necesar. Adaptabilitatea este capacitatea voluntarului de a se schimba în funcție de nevoile,

situațiile cu care se confruntă în diferite circumstanțe pe care le poate întâlni în activități de voluntariat.

Voluntarul recunoaşte rolurile într-un grup, poate alege roluri care sunt potrivite pentru ei înșuși și comunică eficient cu ceilalți, interacționează cu un grup de oameni. Lucrul în echipă permite schimbul de cunoștințe și abilitate în atingerea scopurilor și obiectivelor comune, deoarece optimizează timpul fiecărei persoane implicate și contribuie la cunoașterea și relaționarea tuturor persoanelor implicate, precum și achiziționarea și dezvoltarea de noi cunoștințe și sarcini.

Cea mai potrivită definiţia şi cea mai semnificativă a voluntariatului este dată de Ivan Scheier: „Faci mai mult decât trebuie, pentru că vrei să ajuţi într-o cauză în care crezi şi pe care o consideri importantă."

Bibliografie:

http://www.futvolproject.eu
http://beestrong.ro
http://www.fdsc.ro/voluntariat

Rolul voluntariatului în dezvoltarea personalității elevilor

Prof. înv. primar, Vlad Niculina-Cornelia
Școala Gimnazială Dipșa,Jud.Bistrița-Năsăud

Voluntariatul este activitatea care ne ajută să ne asigurăm personal că lumea se îndreaptă în direcția dorită de noi. Deși mulți oameni definesc voluntariatul superficial spunând că aceasta reprezintă muncă neplătita a unor oameni, voluntariatul este ceva mult mai profund. Prin voluntariat investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, respectiv, lumea în mijlocul căreia trăim. În lume sunt milioane de oameni care au nevoie de ajutor într-un fel sau altul, fiecare dintre noi poate deveni un voluntar, putem să dăruim atât cât ne permitem și nu doar în ceea ce privește resursele materiale. Putem să dăruim deopotrivă lucruri materiale dar și timp din timpul nostru, atunci când, de exemplu, ne dorim să petrecem timp cu persoane care nu au familii sau să oferim cunoștințe dobândite anterior de noi.

Voluntariatul presupune schimb de cunoștințe, idei, servicii, oportunități de a cunoaște oameni noi și de a lega tot felul de relații cu aceștia. Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntari și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și voință. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală. Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

De ce si cum am putea să convingem elevul să facă voluntariat? Iată câteva motive:

- ✓ Prin voluntariat își creionează mai bine setul de valori după care se conduce în viață;
- ✓ Învață să aprecieze lucrurile pe care le au și să se bucure chiar și de mărunțișuri;
- ✓ Își setează obiective mai realiste în viață;
- ✓ Obține abilități de comunicare și relaționare socială care îi vor fi utile pe viitor și în carieră;
- ✓ Într-un CV, activitățile de voluntariat sunt considerate de mulți angajatori ca experiență profesională;
- ✓ Poate descoperă în activitățile de voluntariat realizate, hobby-uri și își poate forma orientări profesionale pe această linie;
- ✓ Își formează abilități de lider, dobândește o capacitate mai bună de a lua decizii;
- ✓ Își formează prieteni noi;
- Îi crește încrederea în sine și se simte util societății;
- Își petrece timpul într-un mod cât se poate de plăcut, în același timp învățând lucruri noi;

Voluntariatul este o activitate ce poate dezvolta armonios personalitatea unui elev care învaţă să fie bun fără a aştepta vreo recompensă materială. Implicat în activităţi de voluntariat, elevului i se oferă de fapt şansa descoperirii propriilor abilităţi şi dobândirea altora, beneficiile calităţii de a fi voluntar fiind numeroase. Altruismul este şi trebuie să fie trăsătura principală a voluntarului, dorinţa de a sprijini pe cei din jur, de a se implica în problemele comunităţii fiind motivaţia unui tânăr de a deveni preocupat a ajuta fără recompense materiale.Voluntariatul înseamnă, în primul rând, interacţiune cu oameni care au aceleaşi aşteptări şi care se raportează la aceeaşi grilă de apreciere, fapt care ajută copilul să se descopere, să se regăsească şi, astfel, să construiască împreună un sistem de valori cu ajutorul căruia să intervină pentru a schimba radical o situaţie. Prin această activitate copilului i se oferă şansa să-şi descopere propriile abilităţi, dar şi să dobândească altele.Este cunoscut faptul că unii copii sunt în mod natural sociabili, în timp ce alţii sunt caracterizaţi de timiditate şi le este greu să se integreze.

Voluntariatul are un rol hotărâtor în dezvoltarea personalităţii copilului, întrucât contribuie la dobândirea abilităţilor de comunicare şi relaţionare socială. Obţinând aceste abilităţi, încrederea în sine creşte, imaginea de sine se conturează, iar respectul pentru ceea ce îl înconjoară se creionează. În acest sens, a voluntaria înseamnă a crea legături constructive şi durabile între oameni şi

comunităţi, în aşa fel încât oferă copilului posibilitatea de a exersa şi de a dezvolta abilităţile sociale.Având în vedere că în viaţa unui copil pot exista şi momente dificile (neînţelegeri în familie, divorţul părinţilor, etc.), activităţile de voluntariat pot fi un beneficiu, pentru că reduc riscul de depresie. Înconjurat în permanenţă de oameni, tânărul experimentează metode de socializare care îi permit să depăşească mai uşor eventualele impedimente de ordin moral.Prin voluntariat copilul învaţă să fie responsabil de faptele sale, deoarece ştie că alţi oameni depind de munca lui şi, de aceea, se va strădui să-şi facă treaba cât mai bine. Responsabilitatea este o calitate pe care o dobândeşte prin felul în care decide să acţioneze şi să reacţioneze, indiferent de circumstanţele în care se găseşte.Copilul deprinde abilitatea de a lucra în echipă, implicându-se activ şi căutând soluţii. Devine înţelegător faţă de problemele celorlalţi şi încercă să le rezolve. De altfel, în acest mod, dezvoltă şi calitatea de a fi empatic, pentru că va încerca să ia locul celui aflat în dificultate şi să găsească cea mai bună cale de a-l determina să depăşească momentul.Voluntarul învaţă să adopte o atitudine tolerantă faţă de cei din jurul său, învaţă că acceptarea şi aprecierea diversităţii este soluţia pentru a comunica în mod constructiv în situaţii sociale diverse.În perioada şcolarizării se oferă posibilitatea elevului să experimenteze voluntariatul. Se ştie că dascălii promovează acest tip de activitate, pentru că i-au înţeles beneficiile

. Există o preocupare continuă la nivelul fiecărei şcoli de a implica educabilii în cât mai multe acţiuni de voluntariat, elaborând an de an un *calendar de fapte bune* al celor care doresc să-şi ofere ajutorul necondiţionat. Şi, nu de puţine ori am fost plăcut surprinşi să aflăm că singuri, elevii noştri, au iniţiat proiecte la nivelul clasei sau al şcolii, prin care solicitau ralierea altor colegi în scopul rezolvării unei probleme a comunităţii.Elevii implicaţi în activităţi de voluntariat pentru protecţia mediului conştientizează mai uşor importanţa respectării şi ocrotirii naturii, fiind responsabilizaţi faţă de impactul pe care îl are comportamentul individului asupra mediului inconjurator. Expunându-le sursele de poluare, prezentându-le factorii de mediu şi rolul lor, şi implicându-i efectiv în colectarea deşeurilor aflate în spaţiul public, va creşte gradul de educaţie ecologică în rândul tinerei generaţii.Prin voluntariatul de promovare a valorilor şi tradiţiilor culturale româneşti, copilul va înţelege care-i sunt rădăcinile şi devine conştient şi mândru de identitatea sa culturală. Astfel, încrederea în forţele proprii creşte, iar societatea va câştiga un individ ce se va raporta la adevăratele valori care ne definesc.Solidaritatea ar trebui să fie o constantă a vieţii omului. Astfel, iniţiativele voluntare de sprijinire a persoanelor a căror condiţie

socială este defavorabilă, trezesc în copil dorinţa de a fi solidar, de a face bine şi de a-şi oferi ajutorul, manifestând înţelegere faţă de cei aflaţi în neputinţă.

Elevul se va simţi împlinit dacă activităţile la care participă din proprie iniţiativă răspund nevoilor individuale sau ale comunităţii din care face parte. Răbdarea, îngăduinţa, cordialitatea sunt calităţi pe care le câştigă dacă este încurajat să-şi folosească inteligenţa şi ingeniozitatea. De asemenea, creativitatea şi originalitatea pot fi stimulate atunci când copilul este antrenat în acţiunile voluntare, abilităţi ce vor contribui la formarea sa. Acestea corespund profilului unui voluntar care promovează un stil de viaţă bazat pe inovaţie în spiritul evoluţiei societăţii căreia îi aparţine.

Voluntariatul este, în esenţă, un mod plăcut, constructiv şi incitant de a petrce timpul liber. Copilul va fi ferit de anturajul nepotrivit, de eventuala idee a inutilităţii lui sau de anxietate, pentru că va avea întotdeauna această alternativă de a fi *altfel* decât ceilalţi care nu împărtăşesc această idee. Oportunitatea majoră ce derivă din această îndeletnicire constă în lărgirea orizontului abilităţilor profesionale. Pentru elev este cel mai eficient mijloc de a alege cariera care i se potriveşte, de a găsi mai târziu un loc de muncă care să-i placă, care să-i satisfacă aşteptările şi care să-l motiveze permanent.

Neţinând seama de tipul de voluntariat pentru care se optează, acesta rămâne o acţiune complexă ce reprezintă investiţie în propria persoană. Copilul, indiferent de vârstă, reuşind să ajute pe alţii, protejând mediul în care trăieşte, promovând valorile, în acelaşi timp se ajută şi pe sine, dezvoltându-se *frumos*. Dacă tinerii au experienţe pozitive în calitate de voluntari, şansele ca ei să desfăşoare acest tip de activităţi în întreaga lor existenţă sunt mari. În acest mod, ei vor încuraja alţi tineri să devină voluntari la rândul lor, deci să acţioneze întru realizarea şi desăvârşirea binelui comun.

Bibliografie:

- ✓ https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie
- ✓ Andronic, R.-L., 2009, *Comportamentul prosocial şi voluntariat în România postdecembristă. O abordare psihosociologică a programelor de intervenţie* (teză de doctorat), Facultatea de Sociologie şi Asistenţă Socială, Universitatea din Bucureşti.
- ✓ Asociaţia pentru Relaţii Comunitare şi Allavida, 2003, *Tendinţe ale comportamentului filantropic în România: donatori individuali şi companii,* Asociaţia pentru Relaţii Comunitare şi Allavida, Cluj-Napoca.
- ✓ Simon, Marinela Cristina, *Voluntariatul în domeniul social*, Editura Institutul European, Colecţia Academica, Iaşi, 2017
- ✓ http://federatiavolum.ro

VOLUNTARIATUL,CEA MAI IMPORTANTĂ SURSĂ DE BINE

Prof.înv.preșcolar Lambru Nadia
G.P.P NR.6 CONSTANȚA

„Niciodată înaine, omul nu a avut o aşa mare capacitate de a controla mediul în care trăieşte, capacitatea de a pune capat foametei, sărăciei sau dezastrelor. Avem puterea de a fi cea mai bună generaţie pe care a cunoscut-o vreodată omenirea." (President John F. Kennedy).

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștrii dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

Semnificația voluntariatului în cultura românească începe să se schimbe. Până acum, pentru români, voluntariatul echivala cu munca patriotică, lucru ce nu era în niciun caz voluntar, fără beneficii. Nici măcar satisfacție personală nu îți aducea. Între timp, în cultura occidentală, voluntariatul avea cu totul și cu totul altă semnificație. Era o activitate pe care o făceai din proprie inițiativă, făcută în folosul altor oameni, cât și al tău ca individ pentru că îți aducea o dezvoltare atât personală, cât și profesională. Treptat, s-a ajuns ca și în România, voluntariatul să capete această accepțiune. Ulterior au început să funcţioneze în România programe de asistenţă pentru dezvoltare bazate pe voluntariat de tipul Peace Corps, realizat de SUA, sau Voluntary Service Overseas (realizat de organizaţia cu acelaşi nume din Marea Britanie). Voluntariatul practicat de români a rămas însă o perioadă destul de sporadic, fiind mai degrabă un comportament excepţional al unor oameni cu curajul de a alege o astfel de opţiune. (Re)apariţia sectorului neguvernamental a adus un impuls necesar creşterii gradului de dezvoltare a voluntariatului autohton. Încet, încet au apărut şi voluntarii români afiliaţi organizaţiilor nonguvernamentale create."

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la

această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Voluntariatul sau altfel spus activităţi de binefacere, poate fi de două tipuri, şi anume: formal şi informal. Voluntariatul formal reprezintă acumularea unei experienţe profesionale într-un anumit domeniu care să ajute voluntarul să experimenteze lucruri noi şi să se dezvolte în cadrul unei Organizaţii Non-Guvernamentale (ONG). Cel informal se practică prin ajutorarea prietenilor, vecinilor, străinilor, etc (exemplu: a avea grijă de animalul de companie a unui prieten, de a ajuta un vecin în vederea pregătirii unei mese festive).

Pentru un tânăr, voluntariatul s-ar putea să fie cea mai bună soluție. Un ONG, de orice profil ar fi, îi oferă voluntarului posibilitatea de a-și alege programul de muncă în funcție de disponibilitate, de a participa la proiecte de mare amploare și să ia contact cu oameni importanți din toate domeniile. Fiecare își poate alege un ONG din domeniul în care își va dori să lucreze, astfel reușind să ajute pe alții, dar și pe sine în același timp.

De cele multe ori, ONG-urile sunt organizate ca o companie în miniatură. Daca ești voluntar nu înseamnă că ești lipsit de responsabilitate. De fapt, acesta este un lucru foarte important pe care îl putem învăța fiind voluntar, responsabilitatea. Învățăm să fim responsabili de faptele noastre pentru că știm că alți oameni depind de munca noastră. Acesta este un paradox al muncii de voluntar – cu toate că nu suntem plătiți sau supravegheați strict de cineva, toată lumea se străduiește să își facă treaba cât mai bine, știind că munca noastră va ajuta pe cineva.

Ce poţi face ca voluntar într-un astfel de ONG? Poţi să îţi faci prieteni noi, înveţi lucruri noi şi îţi formezi deprinderi utile, devii responsabil, îţi vei face contacte, vei face lucruri pentru prima data, vei consilia beneficiarii, poţi asista la munca de pe teren, te dezvolţi personal, şi nu în ultimul rând, poţi aduce schimbarea în societatea ta.

Voluntariatul oferă: oportunităţi de angajare , dezvoltare profesională, dezvoltarea unei largi reţele sociale care este benefică atât pentru domeniul profesional, cât şi personal, îşi satisfac curiozitatea cu privire la domeniu, munca depusă de asistentul social sau la ONG-ul, instituţia în care aleg să-şi desfăşoare stagiul şi îşi dezvoltă stima de sine. De asemenea, reuşesc să realizeze acte de solidaritate, reuşind să ajute grupurile vulnerabile şi îşi satisfac nevoia de a stabili relaţii profesionale. În plus, majoritatea ONG-urilor se străduiesc în mod activ să-i ajute pe voluntari să-şi dezvolte aptitudinile de încredere în sine și de leadership în cadrul anumitor proiecte, ocupându-se cu organizarea celorlalţi voluntari, respectarea programului, îndeplinirea sarcinilor, etc. De asemenea, voluntarii reuşesc să-şi câştige respectul de sine şi a celorlalţi prin asumarea responsabilităţilor care se dobândeşte prin muncă şi stă la baza practicării voluntariatului.

Comunicarea este un alt element cheie pe care voluntarii au ocazia să-l dezvolte şi să-l aprofundeze prin intermediul voluntariatului. Deşi, zilnic suntem nevoiţi să comunicăm, de cele mai multe ne lovim de anumite bariere: frica de necunoscut, tracul vorbitului în public, frica de eşec, dezinformarea, bariere pe care le putem spulbera în urma interacţiunii cu oamenii cu care suntem nevoiţi să lucrăm. Astfel, sunt acumulate metode şi tehnici de depăşire a acestora pentru că oamenii au nevoie de comunicare, satisfăcându-şi nevoile
de socializare, informare, interacţionare.

Un alt plus al voluntariatului este faptul că prin Legea Voluntariatului este recunoscută drept experienţă profesională. De asemenea, înveţi cum să-ţi utilizezi timpul într-un mod eficient şi plăcut şi te conectezi, informându-te corect, la problemele cu care se confruntă comunitatea din care faci parte. Şi cel mai important, ai satisfacţia că ai reuşit să realizezi anumite proiecte sau ai făcut parte din echipa care şi-a lăsat amprenta asupra comunităţii tale şi de acolo începe schimbarea în bine.

În primul rând, voluntariatul ne oferă șansa de a valorifica într-un alt mod, mult mai original și dinamic, ceea ce dobândim pe parcursul timpului la școală și în activitatea noastră zilnică. De

asemenea, putem fi stimulați de ideea că putem realiza ceva prin propriile forțe, doar cu noi înșine și creativitatea noastră născocită.

În al doilea rând, cu toții suntem încântați de faptul că putem face un lucru bun pentru un cerc restrâns de persoane și inclusiv pentru o comunitate întreagă. Ceea ce numim noi voluntariat este o activitate complexă atât spirituală, cât și fizică prin intermediul lui dobândim anumite trăsături definitorii pentru viața noastră și oferim șanse și noi oportunități persoanelor cu nevoi sau fără. Voluntariatul ne încurajează spre o viață sufletească mai bună și ne îndeamnă spre noi încercări de actualitate.

Voluntariatul este un proces necesar de autocunoaştere şi o investiţie cu valoare mare adăugată. Experienţele pe care le acumulăm ca voluntari pot face diferenţa între succes şi eşec în carieră. De asemenea, oamenii pe care îi întâlnim făcând voluntariat sunt foarte importanţi, deoarece sunt persoane cu valori similare şi pot deveni într-un viitor apropiat clienţi, parteneri şi de ce nu, prieteni pe viaţă.

Bibliografie:

„Ghid pentru măsurarea efectelor și impactul voluntariatului asupra organizației gazdă", Asociația VOLUM, 2016;

Andronic, R.-L., 2009, Comportamentul prosocial şi voluntariat în România postdecembristă. O abordare psihosociologică a programelor de intervenţie (teză de doctorat), Facultatea de Sociologie şi Asistenţă Socială, Universitatea din Bucureşti

Bădescu, I. şi Dobrescu, Emilian M. (coord.), Educaţie-identitate în procesul integrării României în Uniunea Europeană, Bucureşti, Editura Academiei Române, 2008

VOLUNTARIATUL SAU CUM SĂ TE CUNOȘTI CU ADEVĂRAT

Fețeanu Simona Emilia
Profesor de limba și literatura română
Colegiul Tehnic „Costin D. Nenițescu", Pitești

Fără îndoială, voluntariatul se naște din dorința de a dărui dezinteresat, din noblețea inimii fiecăruia dintre noi și bucuria sinceră de a răspândi în jurul nostru o rază de speranță.

Este regretabil că pe plan național, acesta este adesea perceput în mod eronat, ca o reminescență a *muncii patriotice*, fapt ce generează reticență în implicarea multora dintre cei care ar putea întreprinde acest gen de activități.

Voluntariatul reprezintă participarea constantă în acțiuni altruiste, determinarea noastră de a demonstra că, în pofida egocentrismului atât de accentuat al generației noastre, există încă acea urmă magică de umanitate care ne mobilizează să luăm atitudine, să producem schimbare în jurul nostru, să construim o lume mai caldă și mai primitoare.

Principalul beneficiu generat de acțiunile de voluntariat este îmbunătățirea conexiunilor noastre sociale, eliminarea singurătății și a izolării sociale, factori cu un puternic efect depresiv în zilele noastre. Dr. Dawn Carr, de la Centrul Social pentru Longevitate Stanford, sublinia într-un articol modul extraordinar de eficient prin care această formă de dedicare în slujba comunității întărește legăturile interumane: *Lucrând alături de oameni care sunt la fel de puternic legați de sprijinirea unei anumite cauze creează o cale de dezvoltare a relațiilor puternice cu ceilalți.* Astfel, voluntariatul constituie o oportunitate extrem de eficientă pentru a întâlni oameni care ne împărtășesc idealurile, persoane cu care putem lega prietenii puternice, consolidate de obiectivele comune, trăsăturile similare de caracter și o paradigm comună asupra existenței. Lucrând împreună, ne dezvoltăm abilitatea de a empatiza, cunoaștem oameni noi și, poate cel mai important, ne descoperim pe noi înșine.

Când te dedici unei cauze nobile, descoperi ce resorturi interioare te motivează, te analizezi și afli, uneori fără a avea acest lucru ca obiectiv, ce fel de persoană ești, care este viziunea ta asupra vieții, ce anume te ajută să simți că orice zi trăită este un câștig.

Un om care se implică în acțiuni de voluntariat, care își consumă timpul liber și energia luptând pentru o cauză în care crede cu adevărat, schimbă colțul său de univers și își oferă implicit un sens vieții. Indiferent de domeniul în care activăm, ori cel în care alegem să ne facem utili desfășurând activități de voluntariat, vom învăța negreșit lecții valoroase, care ne vor ajuta atât pe plan profesional cât și în sfera profesională. Să lucrezi în echipă, să îl pui întotdeauna pe celălalt pe primul plan îți dezvoltă abilitățile de socializare și te ajută să înveți despre oamenii de lângă tine, despre tine și lumea în care trăiești. Acest fapt îți va crește implicit stima de sine, vei fi mulțumit de realizările tale și încrezător în forțele proprii vei păși pe drumul către maturizare.

Voluntariatul se constituie, înainte de orice, ca un stil de viață. Depinde de fiecare din noi să facem alegerile potrivite care să ne deschidă sufletul și mintea înlesnindu-ne hotărârea de a împărți cu ceilalți tot ceea ce avem, de a oferi un sprijin real și practic celor care sunt mai puțin privilegiați decât noi. Astfel, el are la bază recunoștința pentru lucrurile primite, conștientizarea părților pozitive ale existenței noastre, elementele ce ne impulsionează să fim mai împliniți, mai fericiți.

Se remarcă o interdependență evidentă între starea noastră de sănătate mentală și obiceiul de a dărui. Implicarea continuă, în astfel de demersuri, ne îmbunătățește starea de bine și are un impact benefic în toate spectrele vieții noastre. Un gest de altruism poate face o diferență infinit mai mare decât am putea bănui căci satisfacția interioară născută din recunoștința omului simplu pentru care într-o zi tu poți reprezenta providența este incomensurabilă.

Voluntariatul este modalitatea concretă, desfășurată însă sub diverse forme, de a realiza o punte care poate duce actorul social către o lume normală, în care oamenii responsabili luptă activ pentru bunăstarea societății sau a comunității în care își desfășoară activitatea socio-profesională pe o perioadă lungă sau scurtă de timp, fără a pretinde nimic material în schimbul implicării lor. Totodată, acesta poate fi văzut ca o posibilitate de a ne dezvolta descoperind în noi înșine resursele necesare pentru a progresa pe plan spiritual și psihic și chiar fizic.

Voluntariatul este practicat de persoanele care cred că singura modalitatea de a dobândi fericirea adevărată este dăruind talentele, înzestrările și timpul lor celor vulnerabili, care au cu adevărat nevoie să ne îndreptăm privirile către ei, căutând sa le alinăm suferința și să îi susținem în momentele dificile. Implicarea în activități benevole nu este limitată de vârstă, de pregătirea profesională sau de statutul social. Oameni din toate categoriile își canalizează energia pentru a

schimba viața celor de lângă ei într-un mod constructiv și, în demersul lor, realizează că principalii beneficiar sunt ei înșiși.

Domeniile în care ne putem implica sunt variate și ofertante: cultural/educativ, juridic, social-umanitar, filantropic, protecția mediului, protecția animalelor. Trebuie să alegem în funcție de afinitățile fiecăruia dintre noi, de talentele pe care, odată primite, vrem să le punem în slujba comunității pentru un viitor mai bun, pentru o lume mai frumoasă, ce depinde doar de noi să fie mai bună cu fiecare zi.

Bibliografie:

Silvia Marinescu, Rodica Dinescu, *Invitație la educație*, Ed Carminis, Pitești, 2003.

Stelian Juganu, *Ghidul tânărului voluntary*, Ed. Virgo eBooks Publishing, 2013

VOLUNTARIATUL, O ALTFEL DE ABORDARE A RELAȚIILOR INTERUMANE

Prof. Vădean Elena
Prof. Dona Irina

Școala Gimnazială „Eugen Barbu"
Sector 1, București

"Cea dintâi și singură datorie esențială a omului este caritatea,
adică o neobosită justificare a bucuriei existenței."
Mircea Eliade

Ne confruntăm, în anii din urmă, cu o diminuare a empatiei, a aplecării spre semenii noștri. Goana după existența zilnică determina comportamente în care grija față de ceilalți, de multe ori chiar față de cei apropiați, este din ce în ce mai redusă. Părinții abandonează ideea de a-și petrece timpul cu copiii lor, copiii își abandonează părinții bătrâni. Lipsa timpului este invocată în cele mai multe dintre cazuri, peste problemele financiare sau disfuncționalități în relațiile familiale.

Mai mult decât timpul și resursele financiare, voluntariatul reprezintă demersul unor oameni care pun și suflet în ceea ce fac, în raport cu problemele celor aflați în situații greu de depășit. Indiferent de natura ajutorului oferit, voluntarii sunt cei care spun prezent în fața problemelor, făcând acest lucru necondiționat. A desfășura o activitate voluntară, inseamnă să îți dorești acest lucru. Voluntarii nu sunt persoane care nu au probleme, sunt doar persoane care sunt disponibile a-și lasa propriile probleme, pentru rezolvarea problemelor unor persoane care sunt într-o situație mult mai grea. A fi voluntar, implică o serie de trăsături caracteristice, precum compasiunea, bunăvoința, grija, răbdarea și înțelegerea.

Practica ultimilor ani demonstrează un comportament non emoțional al generațiilor de copii, comportament care se cere a fi schimbat prin educație, prin implicarea copiilor în activități capabile să le trezească atenția către problemele lumii contemporane, către nevoile umane, către comportamente care pot compensa, pot rezolva măcar o parte dintre aceste probleme. Noile educații reprezintă o oportunitate de conturare a unor comportamente compatibile cu voluntariatul. Având în vedere că la nivel social există o multitudine de organizații care se implică în probleme de mediu, de protecție a animalelor, de conservare a unor habitaturi sau a patrimoniului cultural,

rezultatele benefice ale acestor demersuri, pot fi un punct de plecare în educarea tinerilor, pentru implicarea în activitati voluntare. Voluntariatul nu depinde neapărat de un mediu organizat, ci poate fi considerată activitate de voluntariat orice gest altruist pe care îl facem, pentru și până la rezolvarea unei probleme a oamenilor de langă noi.

Un foarte bun exemplu de implicare prin activitatea de voluntariat este colaborarea pe care am avut-o cu Fundația A.C.T.O.R., prin care, tineri din întreaga lume, fac un schimb de experiență, în domeniul educației, lucrând, învățând, colaborând cu unități de învățământ din țările participante, Am avut, astfel, ocazia să colaborăm cu tineri din mai multe țări europene și nu numai, care i-au învățat pe copii elemente de cultură din țările lor. Colaborarea a fost cât se poate de utilă atât copiilor, dar și voluntarilor care și-au însușit, la rândul lor, elemente din cultura și obiceiurile noastre,

O altă modalitate prin care i-am implicat pe copii, dar și pe părinți, în activități de voluntariat, a fost participarea la colecte și donații, în sprijinul copiilor aflați în dificultate. Astfel de activități au fost un imbold pentru părinți în a se preocupa de copiii aflați în proximitate, identificând unde există probleme și încercând să ajute.

Evenimentele ultimelor săptămâni au scos la iveală aspecte sociale care, probabil, nu erau de așteptat. Foarte multe asociații de tineri s-au organizat și contribuie prin activități de voluntariat, în ajutorarea persoanelor aflate în imposibilitatea de a-și procura rsursele necesare supraviețuirii și medicamentele. Acești tineri, care contribuie chiar material la procurarea acestor resurse, demonstrează că dincolo de aparența nepăsării, există un fond uman impresionant, prin care binele celui aflat în nevoie, devine mai important decât grija față de sine. Aceasta este adevărată esență a voluntariatului. Au dispărut, prin aceste acte de binefacere, mult discutatele conflicte între generații. Tineri care ajută bătrâni - imagine emblemă a voluntariatului acestor zile.Voluntariatul nu reperezinta doar ajutorul material care se poate oferi celui aflat în nevoie, ci, mai ales, aplecarea spre omul care are nevoie. Concluzia, cu referire la ceea ce fac organizațiile de tineri, în aceste zile, e că educația pro voluntariat a fost făcută, intenționat sau implicit, astfel încât, roadele au putut fi observate într-o situație limită, care a scos la lumină, tot ce e mai frumos în acești oameni în devenire – altruismul.

Așa cum orice eveniment major poate reprezenta o schimbare de mentalitate socială, probabil, ceea ce se întâmplă acum, va genera schimbări de perspectivă, de comportament uman, astfel încât

voluntariatul să fie văzut și practicat într-o manieră în care să fie o activitate exclusiv dorită, necondiționată, nu doar un trend al ultimilor ani.

VOLUNTARIATUL ÎN ȘCOLILE RURALE

Autor: Pricopănescu Liliana,
Școala Gimnazială Paltin, Vrancea

După cum o știe orișicine, voluntariatul este o activitate desfășurată în mod voluntar, din propria inițiativă a persoanei, cu scopul întrajutorării semenilor. De multe ori din lipsa resurselor financiare, inițiatorii de proiecte apelează la voluntari și donatori în vederea îndeplinirii sarcinilor propuse.

În societatea actuală se remarcă din ce în ce mai mulți tineri care doresc să-i ajute pe cei din jur, să facă lucrurile „să se miște", în sens bun. Așa cum greșit se poate înțelege, în sensul că sunt mai puține proiecte de voluntariat sau deloc, și în școlile rurale se desfășoară mai timide sau ample proiecte de voluntariat.

Lumea satului este atașată de tradiții și obiceiuri, dar în același timp se remarcă prin întrajutorare, și nu de puține ori bunătatea pe care o afișează și oamenii o depășește pe cea din mediul urban.

Voi prezenta în continuare diverse tipuri de activități care se pot realiza împreună cu elevii din școli, pe bază de voluntariat.

Știm foarte bine că activitățile de bază ale locuitorilor de la sate se învârt în jurul gospodăriilor proprii, în activitățile agricole, mai puțin industriale sau de manufactură ori al altor tipuri de activități. Cum putem veni în sprijinul populației defavorizate? Școala poate organiza cu elevi și profesori voluntari spectacole cu diverse ocazii, iar cu banii care se obțin în cadrul acestora se pot procura alimente de bază pentru cei nevoiași.

Deși suntem în era tehnologiei digitale, nu toate persoanele dețin un televizor sau un telefon fix sau mobil. De aceea, copiii pot fi animați și implicați în campanii de întrajutorare și informare, cu scopul realizării unor adunări generale la nivel local, al transmiterii unor informații esențiale pentru comunitate, al comunicării unor măsuri care s-au hotărât la nivelul localității.

De asemenea, copiii pot fi organizați și implicați în activități de realizare a diverselor cumpărături de produse necesare sau medicamente pentru persoanele vârstnice, aflate la distanțe mari de magazin sau pe deal, acestora fiindu-le mai greu să se deplaseze. În acest sens, grupe de voluntari vor vizita aceste persoane, vor stabili liste de cumpărături necesare, apoi vor distribui

obiectele achiziționate. Nu e greu, dar nici ușor, deoarece trebuie foarte bine organizat transportul celor necesare, mai ales când vorbim despre distanțe mari și mai greu accesibile.

Deși prin mai multe locuri există panouri de atenționare „Interzis depozitarea și aruncarea gunoaielor", nu toți oamenii din sat dau dovadă de civilizație. De aceea, nu de puține ori, peisajul încântător al dealurilor și văilor din jur este urâțit de către deșeuri și gunoaie aruncate la întâmplare. Consider că cea mai la îndemână și mai simplă „muncă" voluntară este curățarea peisajelor naturale, care va face în final ca acea comunitate să strălucească, la propriu, în ochii vizitatorilor săi. De asemenea, voluntarii, prin ceea ce fac, pot atrage și alte persoane care să ajute la confecționarea mai multor coșuri de gunoi și dispersarea acestora la nivelul întregii localități, de dotare a acestora cu saci de gunoi specifici, de atragere a acelor consăteni care să ajute la strângerea sacilor în vederea ridicării acestora de către cei de la Salubritate. O localitate curată și îngrijită arată altfel în ochii celor care o tranzitează sau poposesc pe meleagurile sale. Campaniile de ecologizare pot fi organizate a se desfășura periodic, nu numai în cadrul acțiunilor care sunt legate de evenimente de protecție a mediului.

O altă activitate de voluntariat care se poate desfășura cu ajutorul copiilor este cea legată de campaniile de sănătate. După cum bine se știe, oamenii de la sat au obiceiul de a se trata mai mult prin metode străvechi, având tendința de a-și neglija sănătatea. Putem organiza grupe mici de copii care să meargă prin gospodării și să prezinte diverse aspecte legate de sănătatea umană, despre igiena corporală, a dinților în special – care sunt deseori neglijați din cauza lipsei medicilor de specialitate, despre avantajele și progresele din medicina modernă.

Voluntariatul este o activitate destul de interesantă și frumoasă, dar trebuie să ne punem și problema cum vom putea atrage mai mulți voluntari. Ar putea fi mai multe căi la îndemâna profesorilor și a școlii: afișarea la un panou al voluntarilor a celor care au contribuit la diverse proiecte - fotografia, activitatea, cât și cum s-a realizat aceasta (în ce a constat ceea ce a realizat voluntarul), acordarea de diplome de voluntariat, evidențierea voluntarilor în cadrul evenimentelor comunitare sau a serbărilor școlare.

Activitatea de voluntariat scoate la suprafață latura „frumoasă" a omului, care constă în bunătate, generozitate, mărinimie, responsabilitate, implicare etc. Atunci când copiii desfășoară activități voluntare, cunoaștem alte „fețe" ale personalității lor, alte pasiuni, experiențe, hobby-uri. Pentru ei, participarea la activitățile de voluntariat poate fi puntea de lansare spre activități pe care

le vor desfășura sau coordona în viitor, constituind experiență de viață sau în carieră. Unii se simt inspirați, își dezvoltă creativitatea, alții învață din experiențele trăite, iar alții descoperă că pot fi mai buni. Și dacă ne gândim că în viață pentru fiecare există o șansă, de ce să nu oferim noi, prin voluntariat, o șansă de a zâmbi pentru cei din jurul nostru.

ACTIVITĂȚI DE VOLUNTARIAT ÎN CARE POT FI IMPLICAȚI PĂRINȚII ȘI COPIII

Autor: Zaharia Mirela,
Școala Gimnazială „Anghel Saligny" Focșani, Vrancea

Conform DEX, „Voluntar" este cel care „acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni, în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere". „Act voluntar" este o „acțiune săvârșită de cineva în mod conștient, voit".

Peste tot, în jurul nostru observăm mulți oameni care au nevoie de ajutor. Unii sunt în vârstă și nu mai au putere, alții sunt forțați să muncească din greu pentru a asigura familiei cele necesare, sau nu au acces la educație din cauza lipsurilor și, din păcate, unii nu au adăpost sau nu au ce mânca. Oameni care au nevoie de ajutor au fost și vor fi dintotdeauna pe Pământ. Ei pot fi ajutați de către voluntari, oameni care fac o anumită activitate doar pentru că așa își doresc, se pun în slujba și în folosul altcuiva, fără a aștepta să fie remunerați. În orice societate, voluntarii sunt indispensabili, deoarece nu de puține ori autoritățile sunt în imposibilitatea de a ajuta astfel de oameni sau de a-i susține financiar.

Ziua Internațională a Voluntariatului este celebrată în fiecare an la 5 decembrie, pentru a cinsti eforturile depuse de cei care desfășoară o muncă de voluntariat. În România această zi este marcată în începând cu anul 2000.

În cadrul școlilor, în acțiunile de voluntariat putem implica și părinții, alături de copii. Voi prezenta în continuare o serie de activități de voluntariat în care am implicat și părinții, iar aceștia au fost bucuroși să dea exemplu și o mână de ajutor celor mici în activitatea de voluntariat.

Una din activitățile de voluntariat la care au participat toți copiii din clasă a fost crearea de mărțișoare și distribuirea acestora. Pe parcursul mai multor ore am implicat copiii în activitatea de creare de mărțișoare, prin diverse tehnici de lucru. Acestea au fost apoi distribuite astfel: cu o parte am pornit spre Maternitatea din oraș, unde le-am oferit mamelor din secția spitalului din oraș. Am prezentat un program scurt de 8 Martie proaspetelor mămici, apoi le-am dăruit mărțișoare create de noi. Am primit în schimb multe zâmbete, iar pe chipul lor se citea bucuria. Celelalte mărțișoare au fost prezentate în cadrul unei expoziții cu vânzare la Muzeul Unirii, iar cu banii primiți am dotat clasa cu o parte din consumabilele necesare pentru imprimanta din clasă. Ajutorul

părinților a venit prin asigurarea de materiale necesare lucrului și a transportului către locațiile în care ne-am deplasat.

În apropierea sosirii Crăciunului micuții s-au transformat, cu ajutorul părinților în solii lui Moș Crăciun pentru alți copii dintr-un centru de zi. Am pregătit împreună 40 de pachete pentru cei 40 de copii din Centrul de Zi stabilind de comun acord ce să conțină acestea: rechizite, dulciuri, fructe de sezon. Evident că am putut realiza aceste pachete și deplasarea până la centru cu ajutorul părinților. Acolo am fost primiți cu dragoste de către ceilalți copii, care ne-au oferit în schimb un spectacol de Crăciun deosebit și cu implicarea în realizarea de obiecte pe care ei urma să le doneze familiilor nevoiașe din sat.

Tot cu micii voluntari am putut dota o clasă dintr-un județ vecin cu rechizite necesare începerii anului școlar. Copiii au întocmit liste cu rechizitele necesare, s-au organizat în modalitatea de achiziționare și de cooptare a unor sponsori, apoi, cu ajutorul unor părinți inimoși, au reușit să achiziționeze și să trimită coletele cu cele necesare într-o comună din județul vecin.

O altă activitate de voluntariat pe care am realizat-o împreună cu elevii a fost cea de cules. Deoarece suntem orășeni, mulți dintre copii nu știau în ce constă această activitate. O bună colegă de-a lor i-a invitat pe cei care pot, într-o zi de sâmbătă, să vadă o gradină cultivată cu diverse legume. Fiecare copil putea ajuta la cules, dacă voia. În schimb, au primit câte o punguță în care puteau lua acasă ce legume doreau. Cum s-ar spune, au fost „plătiți" pentru munca depusă.

Nu de puține ori ne-am implicat cu toții sau doar cei care au dorit în acțiuni de ecologizare: a curții școlii, a trotuarului din jurul acesteia, a parcului din apropiere. De asemenea, am realizat și pus afișe care să încurajeze trecătorii să păstreze curățenia.

O altă activitate a fost aceea de construire a unor căsuțe pentru păsărele, ajutați de părinți, pe care le-am instalat în pomii din parcul aflat în partea din față a școlii. De atunci multe păsărele ne încântă cu trilurile lor plăcute. Tot în acest parc ne desfășurăm și acțiunile de organizare a activităților de voluntariat care vor urma. E un parc deosebit, al nostru, în care ne desfășurăm mai multe feluri de activități: de la joacă și până la învățare!

Nu tot timpul copiii voluntari primesc ceva în schimbul muncii lor, numai că este foarte importantă starea de satisfacție și de împlinire sufletească pe care o simt aceștia atunci când realizează o activitate de întrajutorare. Oricine poate deveni voluntar, dacă are voință și disponibilitate. Activitatea de voluntariat conduce spre cunoașterea unor noi prieteni, te face să te

simți satisfăcut, împlinit că ai putut face un bine cuiva, ajută la repararea/ corectarea unor nedreptăți care se petrec în jurul nostru. Atunci când îţi canalizezi energia pentru a ajuta pe altcineva, simți că eşti mai puţin tensionat, îţi dă un sentiment al apartenenței şi te face mai încrezător în forţele proprii. De asemenea, voluntariatul amplifică stările şi emoţiile pozitive. Munca oricărui voluntar contribuie cu adevărat la o cauză dreaptă. De aceea am considerat că este de datoria mea ca acești copii să fie recompensați cu câte o diplomă de voluntar, pe care le-am oferit-o într-un cadru solemn, la festivitatea de încheiere a anului școlar.

VOLUNTARIATUL – O ALTFEL DE EDUCAȚIE NONFORMALĂ

Prof. LUPȘAN NICOLETA GABRIELA
Liceul Tehnologic "Sf. Mc. Sava" Berca

Nu de foarte mult timp educația nonformală a început să fie în vogă și la noi în țară. O definiție universal acceptată a educației nonformale încă nu există, însă este înțeleasă ca orice acțiune organizată în afara sistemului școlar, prin care se formează o punte între cunoștințele predate de profesori și punerea lor în practică. Prin intermediul acestui tip de educație intrăm în contact cu o noua abordare a învățării, pusă în aplicare prin activități plăcute și motivante.

Principalele aspecte care atrag la educația nonformală sunt caracterul voluntar al acesteia pe de-o parte, dar și faptul că se bazează mai mult pe practică decât pe teorie. Deși se desfașoară totul într-un mod organizat, persoana în cauză alege de bunăvoie să se implice, fără să aștepte în schimb recompense financiare sau recompense specifice educației formale: notele. De asemenea nu se aplică nici pedepse, cum ar fi absențele, scăderea notei la purtare și altele. Există totuși obiective clare de învățare atașate activităților desfășurate într-un cadru nonformal, dar atingerea lor se realizează într-un alt mod decât acela al predării, care este metoda de bază din instituțiile de învățământ.

Educația nonformală oferă posibilitatea unor altfel de metode, interactive și diversificate, pentru obținerea unor cunoștințe și aptitudini noi, cât și pentru punerea acestora în practică. Câteva exemple de metode folosite în contextul nonformal pot fi:

- activități de team building
- jocuri de rol
- dezbateri
- brainstorming
- jocuri de improvizație

Selectarea metodelor depinde, desigur, de scopul activității respective.

Educația nonformală are o serie de trăsături caracateristice:

- este variată și flexibilă, opțională și facultativă;

- diferențiază conținutul, metodele și instrumentele de lucru în funcție de interesele și capacitățile participanților;
- valorifică întreaga experiență de învățare a participanților.

Aceste tipuri de activități se realizează în mediul socio-cultural ca mijloace de divertisment, petrecere a timpului în mod constructiv sau de odihnă activă. Sunt destinate tuturor categoriilor de vârstă: atât copiilor (pedagogie), cât și adulților (andragogie).

Există mai multe avantaje ale implicării în diferite organizații care se ocupă cu educația nonformală:

- este centrată pe procesul de învățare nu pe cel de predare, solicitând în mod diferențiat participanții;
- dispune de un curriculum la alegere, flexibil și variat propunându-le participanților activități diverse și atractive, în funcție de interesele acestora, de aptitudinile speciale și de aspirațiile lor;
- contribuie la lărgirea și îmbogățirea culturii generale și de specialitate a participanților, oferind activități de completare a studiilor;
- asigură o rapidă actualizare a informațiilor din diferite domenii fiind interesată să mențină interesul publicului larg, oferind alternative felxibile tuturor categoriilor de vârstă și pregătirii profesionle, punând accentul pe aplicabilitatea imediată a cunoștințelor și nu pe memorarea lor;
- antrenează noile tehnologii comunicaționale, ținând cont de progresul societății;
- răspunde cerințelor și necesităților educației permanente.

Educația nonformală presupune următoarele activități: concursuri, cercuri de discipline, excursii, acțiuni socio-culturale (mers la muzeu, teatru etc), activități de educație ecologică, civică și rutieră. În prezent structura anului școlar oferă și o săptămână dedicată în mod special unor astfel de activități care aduc un plus de vigoare activităților desfășurate cu elevii.

Educaţia nonformală oferă un câmp motivaţional mai larg şi mai deschis procesului de formare-dezvoltare a personalităţii elevului, având o capacitate rapidă de receptare a tuturor influenţelor pedagogice informale, aflate, altfel, într-o expansiune cantitativă greu controlabilă.

În ultimul timp, în România, activitatea de voluntariat a cunoscut o dezvoltare rapidă în domenii diverse (educativ, asistență și servicii sociale, cultural, medico-sanitar). Activitățile cele

mai potrivite pentru școlarii mici includ voluntariatul pentru protejarea mediului, activitățile de ajutorare a celor cu lipsuri materiale, activitățile de sprijin pentru copiii cu dificultăți la învățătura, activitățile de sprijin pentru copiii cu CES.

În urma unor astfel de activități voluntare, copiii se simt mai împliniți, devin mai responsabili, conștientizând faptul că pot fi folositori celor din jur. În cadrul unor astfel de activități copiii au posibilitatea de a cunoaște persoane din domenii variate, să colaboreze și să încheie relații de prietenie.

Voluntariatul este cea mai simplă activitate pe care o putem face. Voluntariatul înseamnă să îți dedici o parte din timpul tău altor tipuri de acivități, fără să fii răsplatit pentru ceea ce faci. În schimb, te vei simți răsplătit cu sentimentul de satisfacție al timpului și eforturilor pe care le-ai depus. Voluntariatul este un mod bun să: cunoști persoane noi, să stăpânești mai bine abilitățile personale, să capeți experiență. Nici nu trebuie să mai spunem cât de distractiv poaate fi!

Posibilitățile de implicare în voluntariat sunt imense. Indiferent de abilitățile și experiența socială pe care le ai, întotdeauna există proiecte în care poți să te implici și, negreșit, un punct de la care poți să pornești.

Bibliografie:

Crenguţa Oprea, Strategii didactice interactive, Editura didactică şi pedagogică, Bucureşti, 2007.
Breben S., Gognea E., Metode interactive de grup, Editura, Arves, 2007.
Miron Ionescu, Educaţia şi dinamica ei, Editura, Tribuna învăţământului, Bucureşti, 1998.

VOLUNTARIATUL – IMPLICARE ŞI DĂRUIRE

Preot profesor Pană Sorin
Liceul Tehnologic ,, Sf. Mc. Sava'' – Berca

Voluntariatul este opus logicii strâmte care spune că omul are înclinaţia de a se ocupa doar cu lucrurile care-l servesc pe el însuşi şi individualitatea sa. Voluntariatul se face pentru a-i sluji pe ceilalţi. De ce se face asta? Cu ce puteri poate omul merge împotriva interesului său, împotriva odihnei proprii şi a propriei satisfacţii?

Motivul comun se bazează pe raţionamentul interesului: „Am grijă de binele comun, mă îngrijesc de celălalt, deoarece, la un moment dat, mi se va întoarce acest serviciu." De exemplu, cineva merge să doneze sânge, îşi scoate un certificat de donator, cu gândul că poate va avea el însuşi nevoie de sânge cândva. „Oameni suntem, niciodată nu poţi şti ce se întâmplă!" Sau cineva poate ajuta la îngrijirea spaţiului din jurul blocului, poate participa la patrulele de veghe în zonele afectate de incendii, deoarece şi alţii o vor face altă dată şi va beneficia şi el de aceasta. Este o motivaţie ce nu poate fi ignorată, deoarece poate fi conţinută în multe tipuri de voluntariat.

Un alt motiv, mai înalt, îl constituie idealurile: „Muncesc datorita unor idealuri de dăruire şi jertfă care mă cheamă dinăuntrul meu." Împlinirea acestor idealuri îmi dă o oarecare satisfacţie. Este vorba de o satisfacţie pe care o simte cineva atunci când efortul său este recunoscut, apreciat, simţindu-se astfel creativ. De exemplu, atunci când elevul scrie o compunere frumoasă şi ia o notă bună este satisfăcut acest narcisism fiziologic, firesc. Când cineva îşi împlineşte idealurile sale se încredinţează că sinele său este o imagine compatibilă cu ceea ce voia şi primeşte satisfacţie din asta. Această stare a narcisismului fiziologic, firesc, este, la fel ca precedentul nivel, o stare de după cădere. Avem nevoie şi de aceste motivaţii pentru ca societatea noastră să dăinuie. Ele nu sunt situaţii sau stări sociale desăvârşite, dar sunt necesare, aşa cum este poluarea pentru industria auto: un lucru rău, dar inevitabil.

Nivelul superior, teologic, al motivaţiei voluntariatului, care funcţionează atât înainte de căderea lui Adam, cât şi după cădere, se bazează pe elementul chipului lui Dumnezeu, pe care L-a sădit în creaţia Sa: dragostea şi sentimentul comunitar. Cu alte cuvinte, omul este făcut pentru a iubi, este zidit pentru a ieşi din sine spre întâlnirea cu celălalt. Acest fapt, într-un fel sau altul, se va manifesta în viaţa omului, deoarece are o putere foarte mare, putere ce există înăuntrul nostru,

indiferent de presiunile, apăsările suferite, indiferent de caracterul fiecăruia sau de orice obstacole exterioare. Seamănă, într-un fel, cu puterea pe care o au rădăcinile copacilor, care reuşesc să spargă plăcile de beton ale trotuarelor, ale şoselelor, deşi sunt constituite doar din lemn şi apă.

Spiritualitatea ortodoxă este prin natura ei comunitară. Asta înseamnă că este o spiritualitate care îl are în vedere şi pe celălalt, care există prin intermediul celuilalt, de dragul celuilalt. In Dumnezeiasca Liturghie, în mod repetat se face referire nu numai la unirea noastră cu Dumnezeu, ca ţintă a dumnezeieştii împărtăşiri, ci şi la unirea dintre noi. „Şi ne arată pe noi, prin această pâine şi acest pahar, părtaşi unităţii dintre noi, în comuniunea Duhului Sfânt." Suntem chemaţi să ne unim şi noi între noi. Aceste cuvinte împlinite în realitate deschid perspectiva unei alte vieţi duhovniceşti, rod al celei cultivate astăzi.

Al treilea nivel al motivaţiei la care ne-am referit mai sus ne arată că în Biserică avem un principiu teoretic deosebit de important, pe care se bazează ideea voluntariatului. Trebuie să recunoaştem că, dacă vom lipsi societatea noastră de orice ofertă de voluntariat, ea se va prăbuşi pe de-a-ntregul. De asemenea, este la fel de adevărat că, aşa cum societatea noastră se dezvoltă cu repeziciune, şi noi avem nevoie de noi tipuri de voluntariat, atât instituţionalizate, cât şi atipice.

Voi încheia cu câteva aspecte psihologice ale acţiunii de voluntariat. Putem iniţia o acţiune de voluntariat cu cele mai bune intenţii, dar există întotdeauna elemente ale caracterului nostru care ne influenţează inconştient lucrarea. Cum am putea cunoaşte aceasta dinainte, încât să nu sabotăm bunele noastre intenţii? Iată câteva lucruri legate de această temă:

- ✓ Este foarte uşor ca un voluntar să alunece în atitudinea de putere, de autoritate asupra celui pe care îl ajută, să-l determine, să-i comande: Deoarece îţi ofer ceva de care ai nevoie, am şi eu dreptul să-ţi dau sfaturi, să-ţi arăt ce trebuie să faci, dintr-o postură pe care nu o puteam prevedea la începutul relaţiei noastre - acesta este cel mai dăunător gând, în cazul de faţă.
- ✓ In continuarea primului, dar diferit, este sentimentul fariseic al superiorităţii. Dacă ajutorul dat prin voluntariat se adresează oamenilor (adică nu este doar o acţiune de strângere a gunoaielor sau de sădire de pomi) şi se leagă cu subiecte existenţiale sensibile, foarte uşor voluntarul poate simţi că este superior celuilalt. Din clipa în care simţim aşa ceva, dăruirea noastră s-a alterat profund. Poate continua în exterior, poate fi preţioasă şi utilă, dar există înăuntrul ei un motiv care o întinează şi, la un moment dat, acesta se va arăta şi-n afară şi va crea probleme mari.

Lucrurile pe care le prezentăm vizează nu numai voluntariatul, ci privesc în mod general un tip de morală, de atitudine, de etos. Un cleric, dacă simte că este superior, ca om, faţă de cel care se găseşte în puşcărie sau în spital, are o problemă gravă atât duhovnicească, cât şi psihologică, deoarece ignoră ceea ce Filocalia consemnează, faptul că există în noi seminţele tuturor patimilor, care, datorită condiţiilor şi voinţei, la unii rodesc, iar la alţii nu (şi la aceeaşi persoană unele rodesc, şi altele nu). Spunea părintele Paisie (Aghioritul): Dacă observăm în viaţa cuiva posibilitatea de a face zece crime, iar acela a făcut doar cinci, Dumnezeu va lua în consideraţie asta la judecarea lui, pentru a-l izbăvi.

De aceea are o mare importanţă să nu ne simţim superiori faţă de cel căruia îi oferim ajutorul, ci, încet, încet, să simţim că odată cu ajutorul nostru, ne „plătim" o mică parte din răspunderea personală pentru toată starea rea a societăţii, a lumii.

- ✓ Avem nevoie de o maturitate elementară, aşa încât să nu simţim dezgust faţă de oamenii aflaţi în situaţii grele sau cu comportamente dezechilibrate. Ne înfricoşează diferenţa dintre noi şi ceilalţi, mai ales atunci când se bazează pe alegeri ale voinţei pe care noi, dintr-un motiv sau altul, nu le-am acceptat.
- ✓ O problemă curentă a voluntariatului o constituie dezorganizarea şi discordia. Este greu, dar foarte necesar ca voluntarul să aibă cugetul unităţii cu ceilalţi care se implică în acţiuni de voluntariat asemănătoare celei oferite lui. Mentalitatea fariseică de tipul: Noi ne facem treaba mai bine decât alţii este o problemă spirituală şi psihologică gravă şi, de obicei, are implicaţii şi în iubirea de putere, şi în invidie, slăbiciuni larg întâlnite în universul nostru. Cu greu recunoaştem vreo autoritate deasupra noastră, cu greu ne integrăm în grup sau în echipă. Suntem foarte buni în iniţiativele individuale, dar nu putem colabora decât cu mare greutate.
- ✓ Nevoia ca oricine lucrează în mod voluntar să fie liber de idei preconcepute; rasismul nu este singura formă de idee preconceptă care ne caracterizează deseori...

Prin urmare, având în vedere toate cele de mai sus, trebuie să evităm părerea greşită că toţi putem deveni voluntari în toate, că oricine poate fi voluntar în orice. Este nevoie de particularizare. Toţi avem înclinaţia de a ne interesa, de a ne preocupa de aproapele nostru, dar caracterul fiecăruia va fi cel care determină unde şi cum îşi va pune în aplicare această înclinaţie, având în vedere şi dorinţa cea bună, dar şi slăbiciunea proprie. Este o problemă de discernământ fin şi de individualizare, care nu pot fi prestabilite, dacă dorim să reuşim în intenţia noastră şi să ajungem

la cel mai bun rezultat posibil. Mult mai mult avem nevoie să ne preocupe modul şi mentalitatea în care lucrăm voluntariatul, dacă vrem ca acţiunea noastră să se ridice la nivelul adevăratului etos bisericesc.

Bibliografie:

Breben S., Gognea E., Metode interactive de grup, Editura, Arves, 2007.

Miron Ionescu, Educaţia şi dinamica ei, Editura, Tribuna învăţământului, Bucureşti, 1998.

AVANTAJELE ACTIVITĂȚII DE VOLUNTARIAT

Prof. LUPȘAN CRISTIAN COSMIN
Școala Gimnazială "Căpitan Aviator Mircea T. Bădulescu" Buzău

Educația nonformală este cea mai nouă abordare a învățării prin activități plăcute și motivante. Avantajele sale multiple înglobează bifarea tuturor deprinderilor specifice sistemului tradițional de învățământ, cu un aport suplimentar de abilități câștigate în condițiile unei libertăți de exprimare maxime. Educația nonformală înseamnă orice acțiune organizată în afara sistemului școlar, prin care se formează o punte între cunoștințele predate de profesori și punerea lor în practică. Acest tip modern de instruire elimină stresul notelor din catalog, al disciplinei impuse și al temelor obligatorii. Înseamnă plăcerea de a cunoaște și de a te dezvolta.

Obiectivele educației non-formale nu urmăresc să excludă modul tradițional de educație, ci să completeze instruirea pur teoretică prin activități atractive, la care să aibă acces un număr cât mai mare de tineri. Acestea sunt:

- completarea orizontului de cultură din diverse domenii;
- crearea de condiții pentru formarea profesională;
- spriijinul alfabetizării grupurilor sociale defavorizate;
- asigurarea unui mediu propice exersării și cultivării diferitelor înclinații, aptitudini și capacități

În primă instanță, specific educației non-formale este locul în care ea se desfășoară: într-un cadru instituționalizat, dar în afara școlii. Caracteristice acestui tip de educație sunt activitățile care contribuie la perfecționarea individuală.

Educatorul non-formal trebuie să dețină mai multă flexibilitate, adaptabilitate și rapiditate, dar și un entuziasm răsunător. Acțiunile corespund strict intereselor, aptitudinilor și dorințelor participantilor. În plus, doritorii nu sunt obligați să se alăture programului și nu primesc calificative oficiale. Totuși, în funcție de formele de instruire nonformală, există și situații în care sunt acordate diplome și certificate de absolvire.

Educația non-formală se împarte în două tipuri principale, variind în funcție de activitățile specifice:

- activități extradidactice: cercuri de discipline, ansambluri sportive și artistice, concursuri, olimpiade etc.
- activități extrașcolare: proiecte de ecologie și formare civică, excursii, acțiuni social-culturale (în clubul elevilor, la muzeu, la teatru, în biblioteci etc.)

În ultimul timp, în România, activitatea de voluntariat a cunoscut o dezvoltare rapidă în domenii diverse (educativ, asistență și servicii sociale, cultural, medico-sanitar). Activitățile cele mai potrivite pentru școlarii mici includ voluntariatul pentru protejarea mediului, activitățile de ajutorare a celor cu lipsuri materiale, activitățile de sprijin pentru copiii cu dificultăți la învățătura, activitățile de sprijin pentru copiii cu CES.

În urma unor astfel de activități voluntare, copiii se simt mai împliniți, devin mai responsabili, conștientizând faptul că pot fi folositori celor din jur. În cadrul unor astfel de activități copiii au posibilitatea de a cunoaște persoane din domenii variate, să colaboreze și să încheie relații de prietenie.

De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Așadar, prin acțiuni de voluntariat se pot dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jur.

Pentru mine aceste activități înseamnă implicare totală și dăruire, răbdare și înțelegere, capacitate de a te motiva pe tine, dar și pe ceilalți, perseverență în momentele dificile. Pentru elevii mei, activitățile de voluntariat în care au fost implicați au însemnat acumularea de noi experiențe, dezvoltarea capacității de a-i înțelege pe cei aflați în dificultăți, de a fi mai toleranți, mai sociabili.

Împreună cu elevii mei am participat la mai multe acțiuni de voluntariat cum ar fi: strângere și donarea unor alimente, obiecte de îmbrăcăminte și jucării unor copii dezavantajați din punct de vedere material, confecționarea și dăruirea de mărțișoare și felicitări unor persoane bolnave, activități de curățenie.

Voluntariatul rămâne o activitate interesantă, atractivă chiar și pentru cei mici, demnă de a fi desfășurată cu copiii și de a fi promovată în societate ca exemplu de bună practică. Alegând să desfășori o activitate de voluntariat, demonstrezi că ești un om bun și participi într-un mod real la asigurarea unei lumi mai bune.

Educația non-formală însoțește cu succes formarea educațională a tinerilor și rămâne una dintre variantele optime pentru susținerea plăcerii de cunoaștere și de afirmare profesională.

Bibliografie:

Crenguţa Oprea, Strategii didactice interactive, Editura didactică şi pedagogică, Bucureşti, 2007.

Breben S., Gognea E., Metode interactive de grup, Editura, Arves, 2007.

Miron Ionescu, Educaţia şi dinamica ei, Editura, Tribuna învăţământului, Bucureşti, 1998.

VOLUNTARIATUL, CEA MAI IMPORTANTĂ SURSĂ DE BUNĂTATE

Prof. înv. primar - Zamfir Oana-Ramona
Școala Gimnazială Plosca

Voluntariatul este activitatea de interes public desfăşurată de orice persoană fizică din proprie iniţiativă, care îşi oferă timpul, talentele şi energia în folosul altora, de regulă într-un cadru organizat, fără a primi o contraprestaţie materială, dar care poate deconta cheltuielile realizate în sprijinul proiectului în care este implicată.

Programele de voluntariat au luat amploare în ultimile decenii atât ca formă de educație nonformală, cât și informală. În Legea voluntariatului, articolul 1, alineatul 2, este menționat faptul că *voluntariatul este un factor important în crearea unei pieţe europene competitive a muncii şi, totodată, în dezvoltarea educaţiei şi formării profesionale, precum şi pentru creşterea solidarităţii sociale.*

Conform Asocieției VOLUM se pot identifica mai multe tipuri de voluntariat din perspectiva modului în care este realizat:

(a) *voluntariat direct/spontan* – activități realizate direct de o persoană pentru ajutorarea altor persoane,

(b) *voluntariatul organizațional* – activități realizate benevol și cu titlu gratuit de o persoană în cadrul unei organizații. Voluntariatul organizațional poate fi realizat: în cadrul unei organizații cu scop lucrativ sau în cadrul unei organizații fară scop lucrativ sau în cadrul unei organizații de drept public (instituție) sau de drept privat (ONG, sindicat) și

(c) *formal* - pe baza unui contract de voluntariat sau *informal*/fără o relație contractuală explicită între voluntar și organizația gazdă.

Tinerii în plină dezvoltare au nevoie de experiențe care să le ofere prilejul de a-și forma și consolida misiunea și viziunea personală sau profesională, explorând oportunitățile și extinzându-și orizonturile. Astfel, în acord cu cele menționate anterior, voluntariatul poate aduce o serie de beneficii precum:

- permite formarea de noi abilități și competențe sau poate fi o oportunitate de a menține sau chiar de a dezvolta abilitățile existente. Oferă o modalitate excelentă de a obține experiență în domeniul în care vizează să activeze sau poate fi recrutat de o anumită instituție în urma prestării

unor activități de voluntariat. Deoarece abilitățile de adaptare și rezolvare a problemelor devin din ce în ce mai importante în deceniile următoare, dezvoltarea acestor abilități este la fel de importantă pentru voluntarii cu experiență profesională cât și pentru cei care urmează să facă primii pași pe piața muncii.

- oferă o mare oportunitate de dezvoltarea a rețelei personale și profesionale, astfel pe baza activităților de voluntariat tinerii pot primi recomanadări de la managerii instituțiilor unde au activat, iar dacă se gândesc la o schimbare în ceea ce privește planul de activitate al carierei, voluntariatul este o modalitate perfectă de a explora noi domenii. Totodată, în spectrul acțiunilor sociale, tinerii pot întâlni lideri ai comunității, persoane care să le ofere suport/consiliere în alegerea carierei.

- satisfacția personală, stima de sine și sentimentul de împlinire vor crește, prin aducerea unui aport de valoare societății. Fie că este vorba despre o persoană extrovertiră sau introvertită, se pot dezvolta, totodată, abilitățile de comunicare și sociale prin contactul cu diferite persoane în contexte variate.

-adesea, voluntariatul adună oamenii din medii culturale diverse, astfel tinerii vor avea contact cu situații diferite de cele de zi cu zi. Acest lucru nu include numai a cunoaște persoane de altă naționalitatea, religie, orientare politică sau persoane cu dizabilități, ci presupune interrelaționare cu mentalități și personalități diferite. Munca în echipă nu numai că favorizează abilitățile de colaborare, ci oferă și oportunități de a învăța multe lucruri din diferite perspective și crește nivelul de toleranță.

-un alt aspect important ce merită menționat, este faptul că prin voluntariat se pot crea lideri. Calitățile de conducere, luarea inițiativei, crearea de noi viziuni, modalități de a contribui și de atingere a unor obiective prin gândire strategică sunt aspecte ce pot fi îmbunătățite în cadrul coordonării unui grup de voluntari. Gestionarea unei echipe implică abilități de leadership, capacitatea de a motiva și inpira pe ceilalți, gestionarea schimbărilor, medierea conflictelor. Alte aspecte ale dezvoltării personale/profesionale prin intermediul voluntariatului, pe care vreau să le notez, sunt dezvoltarea capacității empatice, calitatea comportamentului prosocial, creșterea gradului de conștientizare și altruismul.

Ținând cont de cele menționate deasupra, putem spune că voluntariatul constituie un context propice de dezvoltare personală și profesională a tinerilor prin creșterea nivelului de încredere între

indivizi, întărirea și diversificarea relațiilor sociale, schimbarea viziunii față de societate și conștientizarea rolului de cetățean activ.

Semnificația și importanţă voluntariatului în cultură românească începe să se schimbe. Până acum, pentru români, voluntariatul echivala cu munca patriotică, lucru ce nu era în niciun caz voluntar, darămite să îți mai aducă beneficii. Nici măcar satisfacție personală nu poți să zici că îți aducea. Între timp, în cultura occidentală, voluntariatul avea cu totul și cu totul altă semnificație. Era o activitate pe care o făceai din proprie inițiativă, făcută în folosul altor oameni cât și al tău ca individ pentru că îți aducea o dezvoltare atât personală cât și profesională.

Treptat, s-a ajuns ca și în România, voluntariatul să capete această accepțiune. Pentru un tânăr, voluntariatul s-ar putea să fie cea mai bună soluție. Un ONG, de orice profil ar fi, îi oferă voluntarului posibilitatea de a-și alege programul de muncă în funcție de disponibilitate, de a participa la proiecte de mare amploare și să ia contact cu oameni importanți din toate domeniile. Fiecare își poate alege un ONG din domeniul în care își va dori să lucreze, astfel reușind să ajute pe alții dar și pe sine în același timp.

De cele mai multe ori, ONG-urile sunt organizate ca o companie în miniatură. Există un regulament de ordine interioară, departamente și proiecte de rezolvat. Așa că, dacă ești voluntar nu înseamnă că ești lipsit de responsabilitate. De fapt, acesta este un lucru foarte important pe care îl poți învața fiind voluntar, responsabilitatea. Înveți să fii responsabil de faptele tale pentru că știi că alți oameni depind de munca ta. Acesta este un paradox al muncii de voluntar – cu toate că nu ești plătit sau supravegheat strict de cineva, toată lumea se străduieste să își facă treaba cât mai bine, știind că muncă ta va ajuta pe cineva.

Cel mai important lucru pe care ți-l poate oferi activitatea de voluntariat este faptul că te învață să lucrezi în echipă. Vei avea colegi cu aceleași preocupări ca ale tale, cam de aceeași vârstă cu care îți va face plăcere să lucrezi, și față de care nu vei avea niciun sentiment de inferioritate. Se știe că la un loc de muncă, oricât de sigur pe tine și de îndrăzneț ai fi, nu poți să îi pui superiorului tău chiar orice întrebare îți trece prin cap. În schimb, aici vei avea ocazia să înveți lucrurile din mers, alături de colegii tăi.

De asemenea, poți să ajungi și să coordonezi un proiect important și astfel să îți exerciți capacitățile de lider. Vei avea o satisfacție extraordinară când vei vedea un proiect dus la sfârșit. Iar în bucuria sau mulțumirea oamenilor îți vei găsi adevărata răsplată a muncii tale. O să ai ocazia

să cunoști foarte mulți oameni interesanți, atât din colegii tăi, dar și oameni de carieră cu care intri în contact pentru a-ți duce la bun sfârșit proiectul.

În plus, toate companiile vor aprecia activitatea ta de voluntar. Pentru că vor vedea, că deși nu ai lucrat, ai avut activități care ți-au pus la încercare abilitățile. De asemenea, poți obține recomandări foarte bune de la oamenii cu care ai lucrat, ceea ce te poate ajută în carieră ta.

Să fii voluntar este un lucru foarte important atât pentru cariera ta, dar mai ales pentru viața ta. Vei învăța lucruri care te vor ajută în toate aspectele vieții, lucruri că munca în echipă sau responsabilitatea, dar și compasiunea și răbdarea în tot ceea ce faci. Așa că, deși nu ești plătit în bani, lucrurile pe care le poți învăța într-un ONG sunt lucruri pe care nu poți să le cumperi.

Pentru mine voluntariatul înseamnă o lecție de viață, de când sunt aici am văzut oameni și oameni, persoane minunate pe care am avut norocul să le întâlnesc, copiii care m-au învățat că viața este o adevărată încercare pentru noi și orice s-ar întâmpla nu trebuie să renunțăm. Atunci când poți să ajuți pe cineva este bine să o faci din tot sufletul. Copiii nu trebuie să plângă, nu trebuie să se simtă bolnavi, nu trebuie să simtă că sunt într-un spital. Atât cât se poate, oameni cu suflet mare îi fac să se simtă bine în pielea lor și să zâmbească cu toată gura. Pentru mine, a fi voluntar înseamnă mai mult decât o joacă... Mă văd pe mine prin ochii acelor copii și încerc să fac orice să fie fericiți așa cum probabil și eu aș fi. Voluntariatul îi ajută pe oameni să simtă că fac o diferența – că au puterea să schimbe lucrurile în bine. Când sunt oameni care depind de tine, felul în care te privești se schimbă. Poți fi mândră de tine și de obiectivele pe care le vei atinge în cadrul unei astfel de organizații. Este un loc în care nu te vei plictisi niciodată. Deci te-ai hotărât dacă vrei să ajuți și tu comunitatea în care trăiești?

Timpul reprezintă valută forte în activitățile caritabile, este moneda "prețioasă" de schimb care transformă în realitate intențiile caritabile ale unei fundații. Banii, relațiile, prietenii, donațiile în produse, sunt mijloacele prin care opera caritabilă se construiește. Însă timpul reprezintă "donația" cea mai prețioasă.

A te dedica unei cauze nobile înseamnă a-ți înnobila timpul și viața. Fie că este vorba de doar două ore pe zi, o lună sau o întreagă viață dedicată complet cauzei în care crezi, timpul petrecut în slujba celui aflat în nevoie poate reprezenta diferența dintre o viață lipsită de satifacții și o viață trăită sub semnul împlinirii de sine.

Ca voluntar care lucrează cu oamenii, te vei afla între echipa cu care lucrezi formată din voluntari ca și tine, poate uneori complet lipsiți de experiență și, pe de altă parte, copiii sau tinerii care vor beneficia de munca ta de voluntariat.

Vei învăța lucruri noi, îți vei dezvolta răbdarea, abilitățile de comunicare sau manageriale, vei învăța toleranța, spiritul de echipă, vei învăța din propriile greșeli sau succese.

Va fi deopotrivă o provocare, dar și o recompensă care nu va putea fi egalată de nicio altă experiență din viața ta.

Bibliografie:

1. Asociația VOLUM, 2016, Ghid pentru măsurarea efectelor și impactului voluntariatului asupra organizației gazdă;
2. Legea voluntariatului 195/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 25 aprilie 2007.

IMPORTANŢA VOLUNTARIATULUI ÎN VIAŢA ŞCOLARĂ

Prof.înv.preşc.Sabău Lavinia Marinela
G.P.N. Nr.2 CHIRIBIŞ

"Voluntariatul reprezintă o acțiune făcută benevol…". Voluntariatul reprezintă "experiența de vârf care poate fi numită pe bună dreptate, în anumite sensuri, o renaștere", sau așa numita ieșire din zona de confort. Iar pentru că voluntariatul necesită "timp, muncă, disciplină, studiu, angajament și relații cu ceilalți", reprezintă un proces "unificator", de dezvoltare a personalității. Viitorul și evoluția unei societăți sunt strâns legate de educația pe care le-o oferim copiilor, de modul în care aceştia reuşesc să se integreze în societate. Pentru integrarea în societate ar trebui să mai dispunem și de alte calități precum "perseverența, disponibilitatea de a experimenta, de a-și asuma riscuri calculate, de a tolera eșecul și capacitatea de a gândi proiectiv pe lângă gândirea critică" Aceste calități pot reprezenta unul dintre argumentele pentru care voluntariatul este benefic și util.

Voluntariatul este activitatea care ne ajută să ne asigurăm mpersonal că lumea se îndreaptă în direcția dorită de noi. Deși mulți oameni definesc voluntariatul superficial spunând că aceasta reprezintă munca neplătită a unor oameni, voluntariatul este ceva mult mai profund. Prin voluntariat investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, respectiv lumea în mijlocul căreia trăim. În lume sunt milioane de oameni care au nevoie de ajutor într-un fel sau altul, fiecare dintre noi poate deveni un voluntar, putem să dăruim atât cât ne permitem și nu doar în ceea ce privește resursele materiale. Putem să dăruim deopotrivă lucruri materiale dar și timp din timpul nostru, atunci când de exemplu ne dorim să petrecem timp cu persoane care nu au familii sau să oferim cunoștințe dobândite anterior de noi. Voluntariatul presupune schimb de cunoștințe, idei, servicii, oportunități de a cunoaște oameni noi și de a lega tot felul de relații cu aceștia. Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntari și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și voință.

La rândul lor, elevii/tinerii îşi pot asuma rolul de voluntar în acţiuni pe care învaţă să le gestioneze pe cont propriu, pornind de la probleme pe care le vor identifica ei înşişi. De la acţiuni

ce se pot iniţia chiar de la vârstele mici – problema mediului înconjurător care necesită ecologizare, şi până la activităţi de voluntariat mai ample, elevii/tinerii sunt antrenaţi în veritabile exerciţii de interacţiune cu comunitatea într-un spaţiu de acţiune pe care învaţă să-l observe, să-l investigheze, pentru ca mai târziu, ca adulţi responsabili, să-l poată gestiona şi dezvolta. Un exemplu de acţiune voluntară, care dă răspuns, pe de altă parte şi provocărilor educaţiei intergeneraţionale, este sprijinul acordat de tineri generaţiilor vârstnice în a înţelege şi învăţa să utitlizeze mijlocele şi tehnologiile moderne de comunicare din prezent. Totodată este de datoria noastră, cadre didactice şi părinţi să-i învăţăm pe copii să daruiască din puţinul lor şi celor ce nu au nimic, iar pe lângă darurile materiale, e atât de important să fim buni, mărinimoşi şi toleranţi de când suntem mici şi până când albim de tot.

Formarea unor reprezentări morale, însuşirea unor noţiuni şi norme morale, nu sunt suficiente pentru a forma la copii un comportament moral, acestea trebuie să fie interiorizate, să devină motive interioare ale conduitei lor. Noţiunile morale cum ar fi: empatia, generozitatea, respectul, responsabilitatea ş.a, nu pot fi înţelese de copii decât treptat, concomitent cu creşterea experienţei lor sociale şi a dezvoltării lor intelectuale. Astfel de exemple pot fi completate de numeroase alte oportunităţi pe care atât şcoala cât şi societatea trebuie să le promoveze. Apare astfel nevoia implicării copiilor/ elevilor în diferite activităţi de voluntariat.

Se poate concluziona că posibilităţile de interacţiuni şi exerciţii de voluntariat în spaţiul educaţional pot fi multiple şi variate. Iar dacă aplicăm o abordare pe termen lung, având prespectiva durabilităţii, putem observa că, deşi vorbim de voluntariat – acţiune care nu urmăreşte un câştig –, beneficiile sunt multiple: o şcoală care investeşte voluntari în societate, va beneficia în viitor de un spaţiu social mai bine dezvoltat, şi care îi va garanta condiţii mai bune de desfăşurare a actului educativ, aşa cum, o societate care este partener voluntar în educaţie, va dispune mai târziu de generaţii responsabile şi capabile de acţiune, de forţă de muncă în raport cu cerinţele şi dezvoltarea socială.

Voluntariatul rămâne o activitate interesantă, atractivă chiar și pentru copii, demnă de a fi desfășurată cu copiii și de a fi promovată în societate ca exemplu de bună practică. Alegând să desfășori o activitate de voluntariat, demonstrezi că ești un om bun și participi într-un mod real la asigurarea unei lumi mai bune.

Bibliogragie:

1.Velea, L.S., Toderaş, N., Ionescu, M., "Participarea elevilor în şcoală şi în comunitate. Ghid pentru profesori şi elevi", TEHNE Centrul pentru Inovare şi dezvoltare în educaţie, ed.Agata, Botoşani, 2006

Voluntariatul – o modalitate de a face bine altora, dar și ție

Autor: Muntean Virginia

Grădinița cu Program
Prelungit "Micul prinț" nr. 22
Brașov

Oamenii aleg să facă voluntariat pentru o multitudine de motive. Pentru unii, este șnsa de a da ceva înapoi comunității sau de a face o diferență pentru oamenii din jurul lor, pentru alții este șansa de avea oportunitatea de a dezvolta noi aptitudini sau de a-și îmbogăți cunoștințele și experiențele de viață. Indiferent de motivație, ceea ce îi unește pe toți este faptul că acest lucru îi provoacă și răsplătește în același timp. Motivele lor sunt așa cum menționam, diferite, dar majoritatea vizează dorința de a dărui și de a avea un impact direct sau indirect asupra vieții unor persoane mai puțin favorizate de soartă , asupra faunei sau a mediului înconjurător. Numai că, inevitabil, aceste acțiuni au efect asupra propriei vieți, o influențează în mod pozitiv, benefic pentru evoluția fiecăruia ca om și ca parte a societății.

Participând ca voluntari , oamenii se simt valoroși, se simt părți importante ale unei echipe, petrec timp de calitate în afara serviciului sau a unui stil de viață agitat și mai ales câștigă încredere in sine și își îmbunătățesc stima de sine. Desigur, pentru alții, voluntariatul poate fi o cale de a urca treptele unei cariere, dar și în acest caz, a fi voluntar duce la obținerea unor noi abilități, cunoștințe și experiențe, la dezvoltarea celor existente, la obținerea unor noi acreditări și implicit la rezultate mai bune, atât pentru sine cât și pentru cei din jur. Nu trebuie neglijat nici aspectul beneficiilor sociale realizate prin intermediul voluntariatului, cum ar fi: cunoașterea unor noi persoane, șansa de a socializa, posibilitatea de a cunoaște mai bine comunitatea .

Deși există multe dovezi amuzante ale beneficiilor voluntariatului asupra sănătății, ele nu sunt deloc fictive- starea de bine, mulțumirea sufletească pot realmente avea efecte pozitive.

O curiozitate- societatea valorizează voluntariatul atât de mult, încât munca lor este cotată ca fiind mai voloroasă decât munca noastră obișnuită! Dar banii nu înseamnă nimic pentru voluntarii dedicați, în afara binelui care poate fi făcut prin intermediul lor. Ei fac aceste acțiuni

pentru multe motive și ar trebui subliniat faptul că în afara scopului direct, există multe "efecte secundare" ale voluntariatului, care îl fac și mai important.

Când facem voluntariat, observăm o ușoară schimbare în noi înșine, ne simțim mult mai conectați cu ceilalți, devenim mai puțin absorbiți de stresul vieții cotidiene. Ne împărtășim experiențele cu ceilalți și ca urmare , vrem și mai mai mult să facem bine, să ajutăm mai mult. Beneficiile voluntariatului sunt nenumărate, pe plan social emoțional, fizic și profesional. O enumerare a lor ar fi poate suficientă să convingă și mai multe persoane să se implice în acest gen de activitate.

1.Voluntariatul poate să creeze o comunitate- întărește legăturile membrilor comunității și ale relațiilor sociale dintre aceștia, creează conexiuni cu cei ajutați și cultivă relații de prietenie

2. Voluntariatul poate pune capăt singurătății – persoanele singure sunt de multe ori triste, depresive, fără prieteni, se izolează social, iar activitățile de voluntariat pot schimba aceste stări și situații.

3. Voluntariatul dezvoltă socializarea- pe termen surt și lung, interacțiunile sociale îmbunătățesc sănătatea mintală și fizică, activitatea creierului, cresc răspunsul imunitar și scad riscurile de anxietate și depresie

4. Voluntariatul construiește legături – creează relații mai puternice în familie , în grupul de prieteni, în grupul de muncă.

5 Voluntariatul dezvoltă stabilitate emoțională- depresiile, tulburările post-traumatice, stima de sine scăzută, diferite tulburări obsesiv-compulsive- toate se pot remedia parțial/ total prin crearea unui sentiment de utilitate, prin inducerea unui scop , prin conștientizarea utilității și valorii ca persoană în cadrul societății. Stima de sine, mai ales la tineri , poate să le influențeze în mod esențial întreaga viață.

6. Voluntariatul promovează longevitatea- în timp ce fiecare beneficiază de un mic impuls în starea generală de bine, voluntarii pe termen lung se pare că trăiesc mai mult, au mai puține boli, și în general sunt mai sănătoși, conform unor studii și statistici. Voluntarii vârstnici beneficiază fizic cel mai mult , angajându-se în astfel de activități obținând rezultate excelente , atât fizic cât și mental și reușind să fie mai fericiți, să se simta mai tineri.

7. Voluntariatul celor tineri îmbunătățește experiența școlară și academică- le dezvoltă abilitățile sociale și conștientizarea nevoii de a fi voluntar, pentru a face bine și pentru a contribui la binele personal, prin facilitarea obținerii unor burse , admiteri la colegii, chiar a unor posturi bine cotate și ulterior bine platite. Aptitudinile și talentele lor pot fi observate și sesizate de potențiali angajatori, care își doresc oameni cu abilități sociale, competitivi, disponibili. Voluntarii sunt printre cei care beneficază de o apreciere favorabilă în acest sens. Filantropia corporatista actuala este mai mult decât o tendință, creează programe locale și naționale și își încurajează angajații să facă voluntariat.

8. Nu în ultimul rând, voluntariatul îți înseninează viața- dăruind în mod gratuit timpul tau și resursele tale , în timp acest lucru poate crea o schimbare la scară globală. Este incredibil să știi că eforturile unei persoane pot schimba viața altei persoane aflate undeva în lume, și mai ales să vezi că voluntariatul făcut de tine poate fi simplu, ușor, chiar amuzant, dar cu atât de mult impact pozitiv.

Voluntariatul salvează vieți, atât ale oamenilor pe care îi ajuți, cât și pe a ta. Când investești timp și energie să fii voluntar , investești în tine tot atât de mult pe cât investești în cauzele pe care le sprijini. De aceea , interesul pentru voluntariat crește constant, pe măsură ce tot mai mulți devin conștienți de importanța acestuia. Oamenii încep să înțeleagă cât de mult ajută și îi ajută pe ei înșiși ajutorul dat celorlalți.

Sigur, multe organizații și societăți caritabile depind de generozitatea voluntarilor , care au ales să muncească fără a primi compensații bănești sau materiale, doar pentru a-și împlini scopurile/ idealurile . Dar ei sunt conștienți că , în ciuda eforturilor și dificultăților, voluntariatul îi ajută și îi valorizează.

În concluzie, cei care se gândesc să fie voluntari ar trebui să-și pună câteva întrebări înainte de a începe. În primul rând, care sunt cauzele care îi pasionează și pentru care au interes real, pentru a fi siguri că le va plăcea și că vor fi dedicați să muncească. Apoi, să se gândească dacă se vor implica într-un singur proiect sau vor să fie voluntari pe termen lung. În continuare, ar fi bine să știe ce poate oferi și ce speră să obțină din voluntariat. Este important să ajuți, dar la fel de important este să-ți și placă ce faci, pentru a nu abandona!

Bibliografie:

Joanne Fritz "Unexpected Benefits of Volunteering That Will Inspire You"

"Volunteeer for Others But Also for Yourself!"

CUM SĂ CREEM O LUME MAI BUNĂ

Prof. Hordencu Ioana
Grădinița PP "Ion Creangă" Medgidia

„Dacă vrem să trăim într-o lume mai bună, trebuie să contribuim la crearea ei".

(Mahatma Gandhi)

Ne dorim toți să trăim într-o lume mai bună, dar constatăm că puțini oameni mai știu să ofere bunătate celor din jur. Experiența personală mi-a dovedit că pentru a avea o viață frumoasă trebuie să porți în suflet câteva valori: iubirea de oameni, respectul, credința, bunătatea.

Am regăsit aceste valori în voluntariat. Voluntariatul e un îndemn la gesturi frumoase și acte de bunătate, pe care le poate face oricine și oricând, e un îndemn să schimbi viața cuiva printr-un gest frumos. Prin bunătate poți schimba atitudinea cuiva, oamenii nu vor rămâne indiferenți la gesturile frumoase, făcute din inimă, cu zâmbetul pe buze. Pe unii îi va surprinde, pe alții îi va pune pe gânduri, iar pe mulți îi vor îndemna să-și lase și ei o amprentă de bunătate.

Pentru a deveni voluntar, au un rol important mai mulți factori: motivația interioară, dispoziția pentru a face bine și pentru schimbare, educația primită în familie și mentalitatea culturală. Voluntar poate deveni oricine, oricând și oriunde, dacă individul simte îndemn pentru faptele bune; este nevoie în primul rând de o decizie, de o motivație și de perseverență. Persoanele care se implică în voluntariat trebuie să fie înainte de toate, răbdătoare, o calitate care ar trebui să stea lângă altruism, empatie şi implicare în viaţa comunităţii. Toţi oamenii au cel puţin un lucru la care se pricep suficient de bine, aşadar toţi oamenii au ceva de făcut în folosul unor persoane care au nevoie de ajutor, în folosul străzii, al cartierului sau oraşului în care trăiesc. Important este ca fiecare să își dorească acest lucru şi să se implice cu tot sufletul. Ceea ce ştim este că oricine poate să devină voluntar şi să aducă o contribuţie, oricât de mică, la lumea care ne înconjoară, pentru a o face mai bună. Este important să înțelegem cât de mult ar conta implicarea noastră și să ne dorim să ajutăm!

Activitatea de voluntariat se poate desfășura participând la diferite proiecte și programe de voluntariat, în cadrul diferitelor organizații civile sau bisericești, deoarece acestea garantează siguranța, atitudinea profesională și coordonarea. Activitatea de voluntar nu depinde de vârstă, însă sunt diferite activități în care este un avantaj dacă voluntarul are anumite cunoștințe și

pregătire profesională adecvată proiectelor și programelor de voluntariat în care dorește să se implice.

Voi prezenta câteva din proiectele de voluntariat la care am participat în cadrul comunității noastre, începând cu cele mai recente, desfășurate în cadrul Bisericii „Sfinții Apostoli Petru și Pavel" din Medgidia și în cadrul Grădiniței PP "Ion Creangă" Medgidia, unde îmi desfășor activitatea profesională.

La începutul Postului Mare, Biserica „Sfinții Apostoli Petru și Pavel" din Medgidia a organizat tradiționalul Târg de Mărțișoare, iar mărțișoarele confecționate manual de către voluntari - elevi și profesori de la Grădinița PP "Ion Creangă", Școlile „Lucian Grigorescu" și „Spiru Haret" din Medgidia, membrele Asociației Soțiilor de Cadre Militare din Medgidia, membrele Asociației „Zâmbet și Culoare" – au fost valorificate în cadrul expoziției cu vânzare organizată în incinta bisericii. Fondurile bănești obținute au fost donate pentru sprijinirea copiilor cu nevoi speciale din cadrul Centrului de Zi pentru copiii cu dizabilități „Zâmbet și Culoare" din Medgidia.

Cu ocazia zilei de 8 martie, în incinta Bisericii „Sfinții Apostoli Petru și Pavel" din Medgidia și-au făcut apariția culorile și spiritul primăverii, aduse de către copiii parohiei, care participă la activitățile proiectului "Hristos împărtășit copiilor", și care au dăruit bucurie, flori de hârtie (origami) realizate de ei, urări de bine și îmbrățișări, tuturor doamnelor din biserică care au participat la Sf. Liturghie.

În cadrul Proiectului "Lanțul mânuțelor fericite", derulat și de Grădinița "Ion Creangă" Medgidia, în parteneriat cu Grădinița nr. 53, Inspectoratul Școlar Județean, Direcția de Sănătate Publică și Asociația Logopezilor din România Filiala Constanța, în data de 20 decembrie 2019, sub genericul "Caravana lui Moș Crăciun promovează sănătatea", am participat la activitatea de voluntariat de la Căminul pentru persoane vârstnice de la Poarta Albă (bătrânii au primit daruri constând în alimente, obiecte de igienă personală).

O altă activitate de voluntariat periodică, organizată de Protoieria Medgidia și Centrul Regional de Transfuzii Sanguine Constanța, este cea de donare de sânge. Persoanele interesate să dăruiască o șansă la viață pacienților aflați în nevoie de tratament transfuzional, au fost prezente la Biserica Sfinții Apostoli Petru și Pavel. Vestea bună este că tot mai mulți oameni realizează că

o picătură de sânge, ușor de înlocuit pentru un om sănătos, face diferența între viață și moarte în cazul unui bolnav!

Voluntariatul în România se află în plină dezvoltare, activităţile de voluntariat devin tot vizibile şi mai necesare în societatea românească. O definiție a voluntariatului este: „Voluntariatul este activitatea de interes public desfășurată de persoane fizice, denumite voluntari, în cadrul unor raporturi juridice, altele decât raportul juridic de muncă și raportul juridic civil de prestare a unei activități remunerate" (http://www.caritas-iasi.ro/index.php/voluntariat/despre-voluntariat/ce-este-voluntariatul, accesat la 02.04.2020).

Voluntariatul a început să fie inclus și în legislația din diferite domenii, începe să fie valorizat ca și experiență la angajare, iar în sectorul nonprofit este una dintre resursele de bază. Ar fi nevoie de mai multă promovare a activităților de voluntariat, valoarea adăugată pe care acestea o aduce societății românești, pentru a facilita accesul cât mai multor persoane la informațiile despre voluntariat și pentru a stimula dorința de implicare. Legea 78/2014 recunoaște, în primele articole, că voluntariatul are o importanță socială, deoarece această activitatea promovează solidaritatea, dezvoltarea personală și profesională, și în același timp contribuie la asumarea responsabilității în societate și pune accentul pe valorile civile:

Articolul 1(2): „Voluntariatul este un factor important în crearea unei pieţe europene competitive a muncii şi, totodată, în dezvoltarea educaţiei şi formării profesionale, precum şi pentru creşterea solidarităţii sociale"; Articolul 3.a) „voluntariatul reprezintă participarea voluntarului persoană fizică la activităţi de interes public desfăşurate în folosul altor persoane sau al societăţii, organizate de către persoane juridice de drept public sau de drept privat, fără remuneraţie, individual sau în grup";

Articolul 3.b) „activitatea de interes public reprezintă activitatea desfăşurată în domenii precum: arta şi cultura, sportul şi recreerea, educaţia şi cercetarea, protecţia mediului, sănătatea, asistenţa socială, religia, activismul civic, drepturile omului, ajutorul umanitar şi/sau filantropic, dezvoltarea comunitară, dezvoltarea socială" (Legea nr. 78 din 24 iunie 2014, actualizată, http://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/159292, accesat la 02.04.2020, pp.106-108).

Din perspectiva laică, putem afirma ca actele de voluntariat reprezintă acele activități prin care timpul nostru ni-l oferim semenilor în scopuri sociale și filantropice, fără a primi ceva în

schimb. Acest punct de vedere se aseamănă într-o măsură foarte mare cu concepția teologică despre voluntariat.

Noțiunea de muncă voluntară, în doctrina creștină, reprezintă o dovadă de dragoste față de aproapele nostru: „Munca voluntară este manifestarea dragostei noastre față de aproapele. Când putem munci mai mult decât cel de lângă noi, suntem datori a-l ajuta și pe acela. Când noi înțelegem un lucru și îl putem face, suntem datori a-l face chiar și atunci când cel de lângă noi nu îl înțelege și nu îl face" (*Munca voluntară, faptă creștină*, https://www.crestinortodox.ro/religie/munca-voluntara-fapta-crestina128862.html, accesat la 02.04.2020).

Din perspectiva creștină, dacă este făcut cu conștiința curată, fără a avea vreun interes, voluntariatul reprezintă o faptă creștină.

Maica Tereza face referire la faptele pe care le facem pentru cei de lângă noi: „Ceea ce contează nu e magnitudinea gesturilor noastre, ci cantitatea de dragoste cu care le-am făcut. Nu aşteptaţi lideri! Faceţi ce e de făcut singuri, fiecare în parte. De fiecare dată când zâmbeşti cuiva, faci un gest de dragoste, un dar către acea persoană, un lucru frumos. Dacă Îl vezi pe Dumnezeu în oameni, atunci există iubire pentru ei şi de aici apare pacea". (*Altruismul – un remediu pentru întregul organism,* https://doxologia.ro/terapie-pentru-suflet/altruismul-remediu-pentru-creierul-emotional-pentru-intregul-organism, accesat la 02.04.2020).

În momentul în care cineva este plin de iubire, dorința de a ajuta se va sălăşlui în sufletul său. Actul de întrajutorare trebuie să apară din dorința proprie și nu din râvna celui de lângă. Prin cuvintele „Nu așteptați lideri!", maica Tereza încearcă să demonstreze faptul ca gesturile pentru cei din jurul nostru devin fapte ale bunătății, doar daca sunt făcute în mod voluntar.

Pentru a reuși să împlinim ceea ce ne-am propus, adică să-l ajutăm pe cel de lângă noi, să ne arătăm și să ne împărtășim iubirea, avem nevoie în primul rând să știm ceea ce gândește acesta, ce simte, adică să manifestăm empatie. Prin empatie, suferinţa aproapelui devine suferinţa proprie, în sufletul celui care are empatie, se găseşte şi afecţiune, dar şi sentimentul și dorința de a ajuta. Empatia ajuta persoana să se gândească, dacă acţiunile sale sunt benefice nu doar pentru sine, ci şi pentru cei din jur, punându-se astfel în locul aproapelui: „rădăcinile moralităţii se afla în empatie, pentru că ea ne face să ne pese de potenţialele victime – cineva care este în pericol sau duce o viaţă cu lipsuri grave, de exemplu – şi să le împărtăşim suferinţa, ceea ce ne

impresionează suficient cât să-i ajutăm. [...] faptul că ne punem în locul altcuiva – îi face pe oameni să respecte anumite principii morale." (Daniel Goleman, *Inteligența emoțională*, traducere de Irina-Margareta Nistor, Editura Curtea Veche, București, 2008, p. 97).

Formarea sentimentului de bunătate și insuflarea dorinței de asistență reciprocă este necesară încă de la o vârstă fragedă. Pentru copii și tineri, cu precădere, este extrem de important să creăm un mediu de oportunități pentru a-i ajuta pe cei care au nevoie de sprijin în anumite momente ale vieții lor.

Voluntariatul, pentru copii și tineri, este o oportunitate de a fi implicați în societate și de a influența societatea, este un instrument puternic pentru schimbări sociale, creștere culturală și economică, pentru crearea lumii mai bune pe care ne-o dorim!

Bibliografie

-Goleman, Daniel (2008), *Inteligența emoțională*, traducere de Irina-Margareta Nistor, Editura Curtea Veche, București, p. 97

-Legea nr. 78 din 24 iunie 2014, actualizată, http://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/, accesat la 02.04.2020, pp.106-108

-*Altruismul – un remediu pentru întregul organism*, https://doxologia.ro/terapie-pentru-suflet/altruismul-remediu-pentru-creierul-emotional-pentru-intregul-organism, accesat la 02.04.20

-*Munca voluntară, faptă creștină*, https://www.crestinortodox.ro/religie/munca-voluntara-fapta-crestina.html, accesat la 02.04.2020

Voluntariatul – un fel de A FI!!!

Prof.înv.primar: FĂRĂGĂU EVA IOANA
Școala Gimnazială ,,Grigore Moisil,, Satu Mare

,, Nu ești bun pentru nimic dacă ești bun doar pentru tine!,,

(Voltaire)

Din păcate , cu toții, trăim niște momente cu o încărcătură emoțională incomensurabilă, cauzată de apariția acestui virus criminal , CORONA , care pe cât de mic este, pe atât de nociv e pentru comunitate. Ca de obicei, am fost luați prin surprindere, pe nepregătite și mulți dintre noi nu știm care ar fi ideala modalitate de a ne adapta la situație.Este de domeniul evidenței că acum, mai mult ca oricând , ar trebui să reflectăm asupra felului în care să ieșim cu bine din această situație, și, de ce nu , asupra modului în care i-am putea ajuta și pe semenii noștri, mai puțini norocoși decât noi. De unii singuri, cu siguranță nu vom reuși!

În calitate de cadru didactic, cu o experiență de peste 25 de ani la nivelul învățământului primar ,aceste zile deloc liniștite m-au determinat să mă gândesc dacă noi , **OAMENII** , putem fi generoși cu munca , dar mai ales cu timpul nostru , dacă putem ajuta fără să cerem nimic în schimb? Dacă suntem de acord că ceea ce rămâne în urma noastră nu este ceea ce afișăm ci ceea ce scriem în inimile semenilor prin faptele noastre și că ,, posedăm cu adevărat doar ceea ce am dăruit,, , acceptăm mai mult ca oricând că **VOLUNTARIATUL** ar trebui să devină un mod de **A FI** ! Mai întâi , pentru noi, cadrele didactice, dar și pentru elevii noștri pe care îi instruim și educăm cu atâta drag ! De la cele mai fragede vârste, cadrul didactic prin însăşi exemplul personal , le deschide copiilor inima , sufletul și mintea! Cu cât vor fi lăsați mai mult să observe, să cunoască, să exploreze şi cu cât vor fi învăţaţi de mici că este important să îi ajuţi pe alţii, să te implici în activităţi de pe urma cărora să nu te aştepţi neapărat să obţii beneficii materiale , că poți fi răsplătit doar prin zâmbete sau lacrimi de fericire , cu atât el va fi tentat să introducă ideea şi dorinţa de voluntariat in viaţa lui. E important să-i învățăm pe cei mici ce înseamnă **să fii voluntar** , ce face cu adevărat un voluntar. Să le explicăm că voluntariatul este o școală a vieții , o școală care ne învață să fim mai buni și mai sensibili , demonstrând că ne pasă de cei de lângă noi. A le trezi şi a dezvolta spiritul voluntariatului la copii, a cultiva valorile lui sunt unele din

sarcinile de seamă ale educatorilor, pe care le vom forma participand direct la activităţile de voluntariat pentru că ,,nu numai în prag de sărbătoare, lumina şi zâmbetul ar trebui să fie pe feţele celor de lângă noi".

Cu siguranță sunt arhicunoscute modalitățile prin care noi, educatorii ajungem la sufletul și inima copiilor, începând cu vizitele la centre de copii sau de bătrâni, spectacole și târguri caritabile, cu vânzare de produse , dar care în egală măsură pot fi ocaziile perfecte pentru a-i implica pe copii şi de a-i obişnui să se
acomodeze în rolul de voluntari .

Dar ce le spunem copiilor, ce este de fapt **un voluntar** ? Voluntarul este **IUBIREA** în mișcare, este cel care nu are neapărat mult timp liber, mai degrabă are multă iubire. Voluntarul este persoana care **ȘTIE** să ia inițiativă și nu așteaptă ca lucrurile din comunitate să se îmbunătățească de la sine..., este persoana care **POATE** să acorde un pic din timpul său pentru o cauză nobilă în care crede... este persoana care **VREA** să își pună în valoare cunoștințele , talentele și abilitățile în folosul comunității din care face parte.

Promovarea voluntariatului, ca formă de educaţie pentru tot restul vieţii este un răspuns dat necesităţii de a acţiona ca cetăţeni responsabili la nivelul comunităţii în care trăim. Promovarea voluntariatului în unităţile de învăţământ, în familiile copiilor, în comunitate ne asigură conectarea cu ceilalți, ne întărește încrederea în sine, ne poate ajuta în carieră și, de ce nu , dă naștere sentimentului împlinirii personale prin simplul fapt că ai putut contribui la schimbarea vieții altor persoane. A trezi şi dezvolta spiritul voluntariatului, a cultiva valorile lui înseamnă a te ridica la cerinţele unei şcoli europene, în care se respectă normele europene, în care se realizează un învăţământ de calitate. Voluntariatul reprezintă hrană pentru suflet şi înnobilează viaţa celor care doresc şi vor să ajute. Prin faptele lor, voluntarii dovedesc omenie, bun simţ, responsabilitate, dăruire, dragoste, respect pentru sine, dar şi pentru semeni, grijă şi sensibilitate.

Referindu-se la valorile educative ale voluntariatului, Nicolae Iorga afirma:,, ... Oamenii sunt ceea ce au învăţat. Şi oamenii învaţă aproape totul: să gândească, să simtă, să voiască, să efectueze anumite munci şi să intre în relaţii cu alţii. Dar, de apreciat nu-i apreciem după cele ce au învăţat, ci după faptele lor".

Nimeni nu știe exact cum a pornit această mișcare sau cine a inițiat-o, dar un lucru este cert: este CU și DESPRE oameni. A fi voluntar este un mod de viață, este o alegere pe care o faci în

speranța că eforturile tale vor ajuta pe cineva, vor salva o viață, vor îmbunatați societatea în care trăim.Cu siguranță, **voluntariatul** rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.În concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat.

În loc de final, merită să meditățm cu toții la înălțătorul îndemn al Margaretei Pâslaru: „- **FII VOLUNTAR**! Ești liber să alegi pe cine vrei să ajuți!„ ....așadar , **SĂ AJUTĂM** pe oricine, **SĂ AJUTĂM** oricând, **SĂ AJUTĂM** oricum ... dar **SĂ AJUTĂM**!

Voluntariatul, cea mai importanta sursă de bunătate
Alege să fii voluntar, alege bunătatea!

Prof. Înv. Preșc. Drăgan Maria-Adelina

Voluntariatul poate fi văzut din mai multe unghiuri, în funcție de fiecare. În ciuda definițiilor date nu există una care să se muleze perfect.

În România, Legea nr.339 din 17 iulie 2006 dă următoarea definiție:[1]

"Voluntariatul este activitatea de interes public desfașurată din proprie inițiativă de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestație materială; activitatea de interes public este activitatea desfașurată în domenii cum sunt: asistență și serviciile sociale, protecția drepturilor omului, medico-sanitar, cultural, artistic, educativ, de învățământ, științific, umanitar, religios, filantropic, sportiv, de protecție a mediului, social și comunitar și altele asemenea."

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Este clar că această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.

Pentru a înțelege mai bine sensul cuvântului "voluntar", am încercat să aflăm care este etimologia acestuia și am descoperit că o variantă o întâlnim în latină "voluntarius", iar cealaltă în franceză "volontaire" și se referă la oameni și manifestările lor. "Voluntar" înseamnă conform explicațiilor din DEX, – "*care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere*".

Încearcă din răsputeri să devii cea mai bună variantă a ta! Împarte bunătate în jur și vei fi mai fericit! Ajută-i pe cei din jur, fără să aștepți nimic în schimb. Știu, pare să fie greu mai ales dacă ai fost în situația în care cei pe care îi considerai aproiați au avut grijă ca în momentele tale de declin să se asigure că îți fac revenirea mai grea decât se putea, care te-au împins, te-au dat la o parte în loc să-ți întindă o mână pentru a te ajuta să te ridici. Dar privește partea bună. Chiar dacă a durat mult, ai reușit! Te-ai ridicat! Și nu oricum, mai bun decât erai înainte, mai puternic, mai motivat să obții prin propriile forte și cu bunătate ceea ce îți dorești. Te-ai ridicat dornic să ajuți, să fii mai bun cu tine, dar mai ales cu ceilalți.

Devii mai bun doar în momentul în care reușești să te îndepărtezi de persoanele care sunt focusate asupra părților negative ale oamenilor, care caută să evidențieze ce e mai rau și urât în orice situație, de persoanele care au o atitudine negativă asupra lumii înconjurătoare, care nu lasă razele de lumină, soarele, bunătatea să intre in viața lor, pentru ca fereastra minții lor este murdară, este încețoșată.

Să presupunem că te-ai eliberat, acum e timpul să te inconjori de oameni deschiși să facă bine necondiționat și, cea mai bună variantă sunt grupurile de voluntari. Devino voluntar și fi sigur că aceasta este cea mai bună sursă de bunătate.

Deși nu este un job plătit, voluntariatul iți aduce numeroase beneficii și poți mereu să găsești o acțiune în care să te implici, întrucât voluntari se caută mereu în toate domeniile posibile.

Grație implicării tale în diverse proiecte și activități împreună cu alți voluntari te vei confrunta cu situații și probleme care te vor ajuta să dobândești noi abilități. În plus, vei învăța cum să reacționezi când ești pus în fața unor întâmplări mai puțin obișnuite.

Dezvoltarea personală prin voluntariat include activități și experiente prin intermediul cărora iți vei îmbunătăți calitatea vieții și vei contribui într-o mica sau mare măsură la schimbarea vieții altor persoane, prin implicarea ta în proiectele desfășurate.

Prin intermediul voluntariatului poti dobândi competențe în ceea ce privește comunicarea, în limba maternă sau într-o altă limbă, atât cu beneficiarii, sponsorii, cât și cu mass-media sau personalitățile publice. De asemenea, vei învăța tehnici de negociere, de cooperare și vei învăța să iți asumi responsabilități, să gestionezi conflicte și să lucrezi contratimp. În plus, voluntariatul te învață ce înseamnă munca în echipă și comunicarea interculturală.

Totodată, multumită voluntariatului iți vei perfecționa tehnicile de redactare de documente, vei afla cum se scriu proiecte, dar vei avea șansa să înveți și noțiuni de contabilitate primară sau gestionare de fonduri. În plus, pentru că, în prezent, se pune accent pe imagini și pe comunicare în mediul virtual, te vei familiariza și cu diverse tehnologii moderne.

Întrucat vei intra în permanență în contact cu oameni din diverse medii sociale, vei reuși să te adaptezi și să dezvolți noi atitudini față de cei din jur, dar și față de mediul înconjurător.

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

În concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat.

IMPORTANȚA VOLUNTARIATULUI ÎN DEZVOLTAREA COPIILOR DE VÂRSTĂ PREȘCOLARĂ

PROF. ÎNVĂȚĂMÂNT PREȘCOLAR MĂRCUȘ SORINA
GRĂDINIȚA CU P.P. PITICII ISTEȚI ZALĂU

Cuvântului "voluntar", în Dicționarul explicativ al limbii române, i se dă următoarea explicație – care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni, în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere.

Interpretând sensul acestui cuvânt putem înțelege rolul și importanța acțiunilor de voluntariat mai ales dacă acestea încep să se desfășoare de la cea mai fragedă vârstă , încă din grădiniță, când îi putem face conștienți pe copii de importanța contribuției lor la susținerea societății din care fac parte.

Acțiunile de voluntariat desfășurate cu preșcolarii contribuie la educația acestora deoarece prin intermediul lor copiii pot dobândi noi și variate competențe în ceea ce privește comunicarea, munca în echipă, spiritul civic și de întrajutorare. Participarea copiilor la acțiuni de voluntariat le dezvoltă acestora capacitatea de a gestiona eficient timpul , de a coopera . Asumarea responsabilității este un element esențial pe care și-l interiorizează copiii de vârstă preșcolară în urma participării și implicării în activitățile de voluntariat desfășurate la nivelul grădiniței. Acțiunile de voluntariat organizate cu copiii de la cea mai fragedă vârstă îi formează pe aceștia în direcția interiorizării și respectării regulilor grupului din care fac parte, le dezvoltă empatia, spiritul tolerant și de conviețuire în armonie. Voluntariatul leagă prietenii și evidențiază binele, adevărul și frumosul propriilor fapte precum și a celor din jur.

La început contribuția materială este mică , e pe măsura posibilitătilor vârstei, dar rolul în dezvoltarea copilului precum și însemnătatea faptelor este cu rezonanță majoră.

Copiii de vârstă preșcolară pot contribui prin forțe proprii la diferite acțiuni de voluntariat pe diverse tematici cum ar fi:

-voluntariat cu tematică socială: "Dăruind voi dobândi!", "Să fim mai buni!"," Ajută și tu!" în cadrul cărora cu diferite ocazii (Săptămâna fructelor și legumelor donate, Moș Nicolae, Crăciun, Paște, 1Iunie) preșcolarii pot pregăti și distribui pachete cu hrană, îmbrăcăminte, jucării persoanelor din medii defavorizate, aducând o rază de bucurie și speranță în sufletul acestora.

-voluntariat cu tematică ecologică. În cadrul acestor activități copiii pot participa la acțiuni de conștientizare a populației despre importanța protecției mediului prin distribuirea de pliante, flyere de informare a populației. Participarea la acțiuni de ecologizare în parcuri, locuri de joacă au impact puternic asupra copilului, aceste acțiuni făcându-l conștient de necesitatea păstrarii curățeniei pentru a avea un mediu curat, dar și importanța care o are în păstrarea propriei sănătăți.

Familiarizarea copilului cu colectarea selectivă se răsfrânge în înțelegerea necesității economisirii resurselor pământului . Aceste comportamente dezirabile apoi pot fi adoptate și de cei din jur, din grupurile sociale din care fac parte: familie, grup de prieteni.

Participarea în calitate de voluntari în diferite campanii sau cu ocazia diferitelor evenimente cu tematică ecologică (Ziua mondială a apei, Ziua Pământului, Ziua păsărilor etc) sprijină dezvoltarea copilului pe diferite planuri.

Și acțiunile de voluntariat cu tematică civică dezvoltă copilul, acesta înțelegând necesitatea implicării , inițiativei și de a lua decizii în diferite momente pentru a susține o anumită cauză (Ziua mondială a sănătății, Ziua fără mașini, Izolarea în cazul pandemiilor).

Voluntariatul este activitatea care se desfășoară din proprie inițiativă , aceasă actvitate fiind definită prin lege. Legea nr. 339 din 17 iulie 2006 definește voluntariatul astfel: " Voluntariatul este activitatea de interes public desfășurată din proprie inițiativă de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o compensație materială; activitatea de interes public este activitatea desfășurată în domenii cum sunt: asistență și servicii sociale, protecția drepturilor omului, medico-sanitar,cultural, artistic, educativ, de învățământ, științific, umanitar ,religios, filantropic, sportiv, de protecție a mediului, social și comunitar și altele asemenea".

Explicat pe înțelesul preșcolarilor acest cuvânt și pus în aplicare prin activități concrete, prin implicare activă, contribuim la educația și dezvoltarea copiilor.

Implicarea copiilor de vârstă preșcolară în acțiuni culturale de voluntariat cum ar fi organizarea de evenimente cu diferite ocazii , le cultivă acestora sentimentele de prietenie, empatia. În cadrul acestor acțiuni, copiii trăiesc stări afective pozitive, dezvoltându-și astfel latura socio-emoțională.

Desfășurarea de acțiuni de voluntariat pe tema alimentației sănătoase organizarea de concursuri pe teme de sănătate(Alimentație sănătoasă, Micii igieniști), contribuie la înțelegerea

de către copii a necesității păstrării sănătății, dar și a faptului că desfășurând activități din proprie inițiativă contribuim implicit la binele altora și tot odată la binele nostru al tuturor.

Activitățile de voluntariat sunt atractive si interesante pentru copii, astfel că ele au un impact major asupra acestora. Desfășurarea lor cu copiii sunt exemple de bună practică care se cer a fi promovate în societate deoarece evidențiază faptul că ne dorim să fim mai buni .

Bibliografie.

www.monitoruljuridic.ro

https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie

dexonline.ro

MULTIPLELE BENEFICII ALE VOLUNTARIATULUI

Miulescu Tatiana
Prof. învățământ preșcolar

Voluntariatul este considerat o activitate nobilă, desfășurată din proprie voință, fără constrângeri și fără a obține nicio plată. Voluntariatul este definit ca fiind „o muncă neplătită regulat, care beneficiază alte persoane din afara familiei imediate sau a cercului social" (Haefliger & Hug, 2009, p. 3). În literatura de specialitate există mai multe modele teoretice care au fost propuse în încercarea de a explica cum s-a dezvoltat acest fenomen. Voluntariatul este văzut „ca o manifestare importantă a ajutorului uman". Studiile subliniază trei caracteristici relevante ale celor care fac voluntariat, și anume: voluntarii caută deseori oportunități pentru a-i ajuta pe ceilalți; ei intenționează să facă voluntariat, implicarea lor și gradul în anumite activități se potrivesc nevoilor lor personale; voluntarii își pot lua un angajament care se poate prelungi pe perioade lungi de timp și care poate implica costuri de timp, energie și oportunități.

Având în vedere aceste aspecte, apar următoarele întrebări: Ce îi face pe oameni să devină voluntari, ce îi determină să-și dorească să-și ofere ajutorul? Primele modele ale motivațiilor din spatele implicării voluntare se referă la motivele intrinseci și la cele extrinseci ale deciziilor noastre. Dacă ne uităm la motivele extrinseci, normele sociale pot determina decizia de implicare. În ceea ce privește motivele intrinseci care determină oamenii să se implice în activități de voluntariat, au fost identificate următoarele: valorile care ghidează indivizii, interesele și activitățile de distracție. Pe lângă rolul său important în încurajarea dezvoltării societății civile, a democrației și a faptului că este o dovadă a bunătății și angajamentului oamenilor, voluntariatul are efecte pozitive asupra voluntarilor înșiși. Rezultatele cercetărilor indică o asociere pozitivă între voluntariat și sănătatea și bunăstarea voluntarilor (Miljkovic, Rijavec și Jurcec, 2013). Una dintre teoriile utilizate în studiul motivației este teoria autodeterminării, care abordează motivația și personalitatea umană folosind metode empirice tradiționale. Pentru a explica motivația și starea de bunăstare, teoria se referă la nevoile psihologice de bază și identifică trei astfel de nevoi: competență, relație și autonomie, care sunt esențiale pentru promovarea unei funcționări optime, pentru creștere și integrare, precum și pentru dezvoltarea socială și bunăstarea personală.

Voluntarii sunt caracterizați de trăsături precum altruism, sensibilitate la nevoile și suferința persoanelor care se confruntă cu dificultăți, dorință de dezvoltare personală, flexibilitate, creativitate, toleranță și chiar dacă sunt foarte puține persoane implicate în activități de voluntariat, care ar putea să nu aibă vreun obiectiv personal, în spatele statutului de voluntar, comportamentul lor ar trebui totuși să servească în principal obiectivelor umanitare adevărate ale cauzei pentru care lucrează.

După cum se poate observa, participarea la activități de voluntariat nu numai că aduce beneficii personale pentru voluntari, cum ar fi dezvoltarea profesională, dezvoltarea socială și bunăstarea personală, dobândirea de noi cunoștințe și competențe necesare pentru integrarea pe piața de lucru, dar încurajează și dezvoltarea societății civile.

Beneficiile voluntariatului sunt nu numai personale, ci și sociale, deoarece favorizează dezvoltarea societății civile în general. În consecință, „deschiderea" organizațiilor de a primi voluntari, promovarea voluntariatului și receptivitatea tinerilor față de astfel de experiențe sunt importante pentru dezvoltarea voluntariatului în domeniul social:

- Relațiile pe care voluntarul le poate crea sunt nenumărate. Persoana se conectează cu alții prin voluntariat și, dacă o face regulat, poate menține viitoarele rețele sociale valoroase. De asemenea, își poate face prieteni noi, implicându-se într-o activitate obișnuită precum voluntariatul. Cu o rețea socială mai mare, voluntarul va avea mai multe resurse la îndemână, ceea ce duce la o sănătate fizică, mentală și emoțională mai bună.
- Voluntariatul contribuie la stimularea stării de spirit, dar are efecte și asupra stării de bine fizice. Voluntarii se confruntă cu o longevitate mai mare și cu o frecvență mai mică a bolilor de inimă. Voluntarii pot avea, de asemenea, un risc mai mic de pierdere a memoriei.
- Voluntariatul reprezintă mai mult decât distracția de a face ceva în timpul liber; acesta contribuie și la scăderea nivelului de stres. Când îi ajuți pe alții, corpul eliberează dopamină în creier, ceea ce are un efect pozitiv asupra modului în care voluntarul se simte. Voluntarii au, de asemenea, niveluri mai mici de depresie.
- Voluntariatul oferă posibilitatea persoanei de a explora noi abilități și interese de care s-ar putea să nu se bucure altfel. Voluntarul își poate lărgi orizonturile în timp ce îi ajută pe

ceilalți. Voluntariatul oferă informații asupra modului de funcționare a unor organizații și persoana se poate conecta cu câteva referințe utile în vederea obținerii unui loc de muncă.

Voluntariatul este adesea văzut ca o soluție a multor probleme ale societății, atât pentru cei voluntari, cât și pentru cei ajutați. Oamenii șomeri și studenții, de exemplu, sunt încurajați să facă voluntariat, astfel încât să dobândească abilități și experiență care să le crească capacitatea de angajare. În mod similar, voluntariatul este privit ca un singur răspuns la problema singurătății care primește o atenție tot mai mare. Ideea de voluntariat cu impact asupra beneficiarului și a voluntarului este uneori denumită „beneficiu dublu" - termen care a intrat în limba folosită de campaniile de voluntariat.

Voluntariatul ajută la crearea unei plase de siguranță. Cu aceste legături sociale puternice, voluntarul este întotdeauna înconjurat de o comunitate care este dispusă să-l ajute când vremurile devin dificile. Făcând voluntariat, persoana devine parte a rețelei de siguranță a altcuiva. Ajutându-i pe ceilalți, voluntarul va avea un sentiment mai mare de încredere și respect de sine.

Bibliografie

- Clary, E.G., Snyder, M., Ridge, R.D., Copeland, J., Stukas, A.A., Haugen, G., & Miene, P. (1998). Understanding and Assessing the Motivations of Volunteers: A Functional Approach. *Journal of Personality and Social Psychology, 74*(6), 1516-1530.
- Haefliger, U., & Hug, S. (2009). Mean Well to Do Good? Volunteer Motivation ReExamined, Swiss National Science Foundation, Grant, 10, 117733/1.
- Miljkovic, D., Rijavec, M., & Jurcec, L. (2013). Who volunteers, why and with what consequences? Life aspirations, motives and outcomes of volunteering and well-being. In Cunningham, P. (ed.*) Identities and Citizenship Education: Controversy, crisis and challenges*. London: CiCe, pp. 226 – 238.

Voluntariatul, între solidaritate și iubire

Prof. Chertițe Lucia
Școala Gimnazială Cernești

„Dăruind vei dobândi" (Nicolae Steinthard)

În această perioadă de mari transformări și încercări prin care trece umanitatea, cred că este nevoie mai mult decât oricând de solidaritate, iar aceasta se formează prin acțiuni de voluntariat. Implicarea în acțiuni de voluntariat dezvoltă o serie de abilități și competențe sociale, cum ar fi solidaritatea, toleranța,încrederea, spiritul civic și responsabilitatea socială.

Realizând acțiuni de voluntariat te transformi într-o persoană conștientă de mult mai multe aspecte ale lumii din jurul tău pe care în mod curent nu le vezi, pentru că aparent nu ai nicio legătură directă cu ele.

Voluntariatul oferă posibilitatea interacțiunii cu grupuri sociale diverse cu care nu interacționăm în mod curent în activitățile noastre obișnuite, contribuind la creșterea solidarității și toleranței. O voluntară din S.U.A., Ester Dela, care a venit prin intemediul Asociației Peace Corps la școala noastră, mi-a demonstrat că orice om poate face diferența în comunitatea lui, dacă se mobilizează , lucrează împreună cu alți oameni și-și dorește să schimbe ceva.. Această tânără profesoară ne-a dat tuturor un exemplu de dăruire și implicare.A mobilizat toți elevii școlii noastre să adune sticle de plastic împrăștiate prin toată localitatea și să le aducă la școală pentru a construi o miniseră, în care elevii și Ester, au plantat legume. De asemenea, a inițiat acțiuni de plantat puieți, de amenajare a curții școlii și împrejurimile acesteia. Nu se plângea niciodată de lipsa resurselor financiare sau de condițiile de trai care i s-au oferit la noi, deși erau precare. Am înțeles astfel că putem și noi să facem o schimbare, dacă există disponibilitatea de a contribui, că este nevoie de curaj și de un spirit organizatoric care să pună totul în mișcare și că nu trebuie să așteptăm totul de la alții, ci trebuie să ne asumăm responsabilitatea de a lua inițiativa și de a trece la acțiune.

Prin intermediul voluntariatului investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, respectiv lumea în mijlocul căreia trăim. În lume sunt milioane de oameni care au nevoie de ajutor într-un fel sau altul, fiecare dintre noi poate deveni un voluntar, putem să dăruim bunuri materiale, cunoștințe, din timpul nostru, din experiența noastră și recompensa nu va întârzia să apară.

Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și voință. În cadrul Taberei Internaționale de la Fânațe „Word Wide Orphans in Need" am observat că voluntarii erau de diferite vârste: copii, adolescenți, adulți, oameni la vârste mai înaintate, familii cu bebeluși, însă participau în egală măsură la integrarea copiilor rromi în societate și în sistemul educațional din România. Acolo, copiii de etnie română și rromă se jucau împreună fără prejudecăți, mâncau împreună, cântau și chiar înotau împreună în același bazin. M-a impresionat dăruirea și implicarea voluntarilor străini, când noi, de foarte multe ori, ocolim sau ne dăm la o parte când suntem alături de rromi din medii dezavantajate. Fiecare suflet are nevoie de dragoste și de îngrijire pentru a se dezvolta armonios, iar în cadrul taberei copiii beneficiau de acestea.

Evoluția unei societăți și viitorul acesteia sunt determinate de educația pe care le-o oferim copiilor. Este necesar să le cultivăm interesul și plăcerea pentru activitățile de voluntariat, adaptate vârstei lor. Tinerii în plină dezvoltare au nevoie de experiențe care să le ofere prilejul de a-și forma și consolida misiunea și viziunea personală sau profesională, explorând oportunitățile și extinzându-și orizonturile. Prin implicarea elevilor în activități de voluntariat, acestora le crește stima de sine și se dezvoltă sentimentul de împlinire prin aducerea unui aport de valoare societății. În cadrul campaniei de voluntariat „Let-s do it, Romania!" am realizat că unii dintre elevii care nu manifestau interes și implicare la ore, au participat activ la acțiunea de ecologizare deoarece erau și ei valoroși prin munca pe care o făceau, se consolida spiritul de echipă și era o modalitate plăcută de socializare.

Voluntariatul are așadar valențe educative, fiind o formă de învățare prin acțiune practică, care poate genera dobândirea de cunoștințe și abilități. Eu consider că ar fi necesar ca înainte de a ne alege o meserie să realizăm acțiuni de volntariat în diferite domenii de activitate, inclusiv în cel pe care ni-l dorim și să ne dăm seama ce ni se potrivește.

Domeniul social este un alt domeniu în care este mare nevoie de implicarea voluntarilor. Este oportună activarea sentimentului de empatie față de semenii noștri și încurajarea tinerilor și a copiilor încă de la cele mai fragede vârste să se implice în activități destinate ajutorării semenilor aflați în nevoie. Se pot organiza activități de voluntariat pentru vizite la orfelinate, azile de bătrâni, spitale și realiza diferite activități în coloborare cu elevii pentru a se bucura împreună și a alunga tristețea, durerea și deprimarea „ Niciun om nu este o insulă, fiecare este o bucățică de continent".

Un aspect extrem de important al voluntariatului este acela că, prin intemediul acestuia se pot crea lideri. Calitățile de conducere, luarea de inițiative,crearea de noi viziuni, modalități de acontribui și de atingere a unor obiective prin gândire strategică sunt aspecte ce pot fi îmbunătățite în cadrul coordonării unui grupde voluntari. Organizarea unei echipe implică abilități de leadership, capacitatea de a motiva și inpira pe ceilalți, gestionarea schimbărilor și medierea conflictelor. Implicându-ne în activități de voluntariat ne dezvoltăm capacitățile empatice, calitatea comportamentului prosocial și altruismul. Două cărți care sunt exemple grăitoare în acest sens sunt: „Eu sunt Malala" de Malala Yousafzai și Cristina Lamb și „Dă mai departe" de Catherine Ryan Hyde. Cartea Malalei este una autobiografică, tânăra pakistaneză a fost împușcată în cap de către talibani deoarece lupta pentru dreptul fetelor la educație. Malala este simbolul curajului, al jertfei în numele unui ideal și al solidarității. Supraviețuind în mod miraculos, Malala continuă protestele pașnice pentru drepturile fetelor (femeilor) la exprimare și la educație,ea ne întărește astfel credința în puterea oamenilor de a schimba lumea. La doar șaptesprăzece ani , Malala este cea mai tânără câștigătoare a Premiului Nobel pentru Pace. La fel ca și Malala, Trevor, personajul cărții „Dă mai departe", dorește să schimbe puțin lumea. Ideea de la care pleacă Trevor este aceea că, dacă un singur om face trei lucruri importante pentru trei oameni diferiți, iar aceștia fac la rândul lor același lucru pentru alte trei persoane, se poate ajunge la o lume întregă în care favoarea primită nu se întoarce, ci se răsplătește dând mai departe ajutorul celor care au nevoie de el.

În concluzie, desfășurând activități de voluntariat demonstrezi că ești un om mai bun și participi în mod real la asigurarea unei lumi mai bune. Voluntariatul constituie și un context prielnic de dezvoltare personală și profesională a tinerilor prin creșterea nivelului de încredere între indivizi, întărirea și diversificarea relațiilor sociale, schimbarea viziunii față de societate și conștientizarea rolului de cetățean activ.

„Fă cât de mult bine poți,
prin orice mijloc poți,
în orice fel poți,
în orice loc poți,
în orice moment poți
și cât de multă vreme poți". (Regulile lui John Wesley / **Minunea** de R. J. Palacio)

Bibliografie:

1. Asociația Volum 2016, *Ghid pentru măsurarea efectelor și impactului voluntariatului asupra organizației gazdă;*
2. *Dă mai departe* de Catherine Ryan Hyde
3. *Eu sunt Malala* de Malala Yousafzai și Cristina Lamb
4. *Legea voluntariatului 195/2001,* republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.276 din 25.04.2007
5. *https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie*
6. http://amelie.ro/carierista/importanta-voluntariatului
7. *Minunea* de R.J.Palacio

VOLUNTARIATUL CEA MAI IMPORTANTĂ SURSĂ DE BINE

Prof.înv primar Murgu Alexandra
Școala Gimn.Nr 18,Galați

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Acesta înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală. În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (asistența și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educativ etc). Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Este clar că această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.

Pentru a înțelege mai bine sensul cuvântului "voluntar", am încercat să aflăm care este etimologia acestuia și am descoperit că o variantă o întâlnim în latină "voluntarius", iar cealaltă în franceză "volontaire" și se referă la oameni și manifestările lor. "Voluntar" înseamnă conform explicațiilor din DEX, – "*care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere*".

Din experiența profesională, pot afirma că a fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi sprijinim. Cu riscul că mă repet, a fi voluntar înseamnă să fii uman și să ai valoare pentru că aceste calități sunt de neprețuit. Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve. În acest context, m-am implicat de ceva vreme în acest tip de activitate ca membru coordonator voluntar la un centru de educație incluzivă, în urma realizării unui parteneriat între școala unde activez și această organizație, în ideea de a participa împreună cu elevi voluntari. Ca urmare a acestei colaborări am inițiat câteva activități sociale și educative, la care am participat împreună cu un grup de elevi entuziaști din școala gimnazială, care s-au oferit voluntari pentru a-i ajuta pe copiii cu dizabilități de aici. Prima întâlnire a avut loc în condiții normale. Cu toate că la început voluntarii au fost reticenți, chiar puțin speriați și emoționați, în cele din urmă s-au adaptat și au creat o punte de legătură cu aceștia prin atitudine, fiind deschiși și prietenoși, prin jocuri, sprijinindu-i și lucrând împreună cu ei, în final comunicând prin gesturi adecvate și cuvinte simple, clare, distincte, de laudă. La următoarele întâlniri, activitățile s-au desfășurat din ce în ce mai bine, sub coordonarea noastră directă, astfel că acești copii cu dizabilități s-au bucurat de prezența noastră, iar elevii voluntari au fost mulțumiți că au avut oportunitatea de a-i ajuta pe semenii lor lucrând în echipă și în același timp învățând și experimentând lucruri noi.

O altă activitate de voluntariat în care am fost implicată direct aparține de data aceasta domeniului cultural, un domeniu total diferit de cel prezentat mai sus, activitate care s-a desfășurat după încheierea unui parteneriat între școala în care profesez și Alianța Franceză. La inițiativa acestei organizații, s-a creat, în urmă cu un an, un club de limbă franceză pentru copiii cu vârste cuprinse între 7 și 12 ani, la care am participat în calitate de profesor voluntar împreună cu câteva colege. O dată pe lună, ne întâlneam cu copiii la acest club, unde realizam de fiecare dată activități ludice, practice și interesante, astfel că feed-back-ul copiilor era unul pozitiv mai tot timpul. Prin acțiunile clubului se încuraja participarea și implicarea tinerilor elevi la tot felul de activități ce țineau de cultură. Extrem de reușită a fost și colaborarea pe care am avut-o cu o organizație non-guvernamentală ecologistă. Personalul acestei instituții s-a prezentat la școala noastră pentru a instrui voluntarii participanți, oferindu-le informațiile necesare și trasându-le

sarcini precise. În urma unui program dinainte stabilit, unui grup format din șapte elevi observatori, coordonați de profesorul voluntar, li s-a dat sarcina de a verifica, prin rotație în anumite zile plajele de la Marea Neagră, cu scopul de a monitoriza delfinii eșuați. Activitatea aceasta s-a desfășurat de două ori pe lună timp de trei luni. Prin această acțiune copiii au învățat să lucreze în echipă, să fie solidari și să-și asume responsabilitatea protejării acestor mamifere. Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere. De ce voluntariat în educaţie? – o întrebare care îşi găseşte răspunsul în chiar definirea conceptului: ca acţiune cu motivaţie intrinsecă şi fără aşteptări de recompensă, de a veni în sprijinul celui care se află într-o situaţie de criză, o situaţie-problemă. În domeniul educaţiei pot fi identificate anumite crize, limite şi blocaje care intervin (generate de probleme economice sau de ordin social ce apar de-a lungul timpului) în vastul proces instructiv-educativ din şcoli şi care, în mod implicit, au rezonanţă în viaţa socială şi profesională a comunităţii de mai târziu. Rata mare a absenteismului şi abandonului şcolar, situaţii materiale precare şi imposibilitatea familiei de a susţine pregătirea educaţională a copilului, lipsa unor condiţii şi dotări materiale şi tehnice moderne în unităţile şcolare, lipsa de informare şi consilire parentală, posibilităţi limitate ale comunităţilor locale de a spijini actul educaţional, de a stimula şi recompensa eforturile celor implicaţi, etc – sunt doar câteva exemple de factori/probleme care frânează succesul în educaţie. Odată identificate aceste situaţii-problemă, putem contura şi formula şi ţintele pe care voluntariatul şi le propune: susţinerea egalităţii şanselor educaţionale a tuturor copiilor, sprijin în educarea şi consilierea familiei, dezvoltarea instituţională a unităţilor furnizoare de educaţie, susţinerea educaţiei pe tot parcursul vieţii pentru o dezvoltare integrală a personalităţii individului, promovarea şi susţinerea educaţiei de tip incluziv ş.a. Pentru a soluţiona problemele la care se raportează şi a-şi realiza scopurile fixate, voluntariatul trebuie să funcţioneze pe mai multe planuri şi să fie exersat de către toţi factorii implicaţi în educaţie, şi anume familie-şcoală-comunitate. "într-o comunitate, mediul educaţional nu se rezumă la mediul şcolar (...) mediul educaţional comunitar are posibilitatea să se cristalizeze şi să se coalizeze în procesul de educaţie continuă a cetăţenilor" . Aşadar, cine sunt voluntarii şi cine sunt beneficiarii? Pentru a răspunde nevoilor şi cerinţelor educaţiei şi pentru a obţine succesul, acest demers de voluntariat trebuie să realizeze permanent schimbul de roluri astfel ca fiecare să îşi asume atât rolul de voluntar, cât şi pe cel de beneficiar.

Familia şi comunitatea îşi vor asuma responsabilităţi de susţinere (ca voluntari) a educaţiei din şcoală şi sprijin în soluţionarea şi depăşirea limitelor procesului instuctiv-educativ desfăşurat aici (şcoala= beneficiar), şi, invers, şcoala(ca voluntar) trebuie să răspundă şi să susţină nevoile societăţii (=beneficiar) de dezvoltare durabilă.În urma unor asemenea interacţiuni şi forme de voluntariat exersate pe rând de actanţii principali din educaţie, rezultatele nu pot fi altele decât de un real câştig pentru toate părţile implicate. Dacă educaţia în spiritul voluntariatului începe din familie (chiar şi în formele ei cele mai simpliste) şi este complementată apoi de demersul educativ formal din cadrul instituţiilor de învăţământ (implicit prin educaţia de tip nonformal), în mod cert va fi exersată ulterior, în cadrul comunitar al societăţii, de către adultul responsabil, capabil de acţiune şi schimbare. În primul rând subliniem, deci, importanţa şi nevoia de implicare a familiei în traseul educaţional al copiilor, întrucât plecând dintr-un cadru familial centrat pe reuşita şcolară a copilului, se asigură baza pe care va interveni ulterior şcoala. S-a demonstrat prin riguroase studii de cercetare că reuşita şcolară a copilului este strâns legată de concepţia asupra educaţiei a părinţilor, aşa cum şi insuccesul copilului, care creşte într-o familie ai cărei membri nu au beneficiat de servicii educaţionale şi prin urmare nu acordă interes nici în cazul educaţiei copilului. Posibilităţile de interacţiuni şi exerciţii de voluntariat în spaţiul educaţional pot fi multiple şi variate. Iar dacă aplicăm o abordare pe termen lung, având prespectiva durabilităţii, putem observa că, deşi vorbim de voluntariat – acţiune care nu urmăreşte un câştig –, beneficiile sunt multiple: o şcoală care investeşte voluntari în societate, va beneficia în viitor de un spaţiu social mai bine dezvoltat, şi care îi va garanta condiţii mai bune de desfăşurare a actului educativ, aşa cum, o societate care este partener voluntar în educaţie, va dispune mai târziu de generaţii responsabile şi capabile de acţiune, de forţă de muncă în raport cu cerinţele şi dezvoltarea socială. Pentru a asigura un mediu cu condiţii optime de formare a abilităţilor elevilor şi care să răspundă intereselor lor de dezvoltare, este necesară o implicare din partea reprezentanţilor comunităţii. De exemplu, învăţarea şi exersarea rolurilor profesionale poate fi realizată în cadrul unor activităţi la care să participe şi să impărtăşească impresii specialişti din diverse domenii de activitate: cadre din domeniul medical, ingineri, manageri de companii. O astfel de experienţă va fi un punct de referinţă în orientarea profesională a elevilor, iar activităţile extraşcolare, şi parteneriatele educaţionale, răspund cu succes acestor nevoi.

În concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat. Voluntariatul rămâne o activitate interesantă, atractivă chiar și pentru copii, demnă de a fi desfășurată cu copiii și de a fi promovată în societate ca exemplu de bună practică. Alegând să desfășori o activitate de voluntariat, demonstrezi că ești un om bun și participi într-un mod real la asigurarea unei lumi mai bune.

Bibliografie:

Velea, L.S., Toderaş, N., Ionescu, M., "Participarea elevilor în şcoală şi în comunitate. Ghid pentru profesori şi elevi", TEHNE Centrul pentru Inovare şi dezvoltare în educaţie, ed. Agata, Botoşani, 2006 - Patacchini, E., Zenou, Y., "Intergenarational education transmission: Neighborhooh Quality and/or Parent's Involvement", Institut for the Study of Labor, Bonn, 2007 - Godfrey, C., Parteneriat şcoală-familie-comunitate. Ghid pentru cadrele didactice, Proiect PHARE 2004. Acces la educaţie pentru grupurile dezavantajate, Ed. Didactică şi Pedagogică, R.A., Bucureşti, 2007

Voluntariatul, cea mai importantă sursă de bine

MADARASZ ANNAMARIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ DR.
BALASI JOZSEF CURTUIȘENI

Termenul de voluntariat este din ce în mai des întâlnit în societatea noastră, în social media, dar totuși nu se pune un accent mai mare sau mai bine zis nu capătă destulă importanță în sistemul nostru de învățământ. Voluntariatul este una dintre cele mai accentuate forme de manifestare a competențelor sociale. Competențele sociale pe care școala trebuie să promoveze sunt: empatia, ajutorarea celorlalți, compasiunea, recunoștința, cooperarea etc.

În rândurile următoare vreau să împărtășesc experiența mea și a colegilor mei referitoare la tema simpozionului, adică voluntariatul. Instituția noastră, Școala Gimnazială dr. Balasi Jozsef din comuna Curtuișeni, județul Bihor. Școala noastră este o instituție școlară din mediul rural cu un efectiv de aproape 600 de elevi de la grădiniță până la gimnaziu. Instituția noastră a implementat și implementeazî și în prezent un program internațional pentru dezvoltarea intelifenței și a competențelor emoționale. Programul se numește: Ora de fericire și se derulează în mai multe țări, dar mai accentuat în Ungaria, care este și țara elaboratoare a acestui program. Acest program are la bază exercitarea și dezvoltarea unor competențe care ajută pe elevi să se integreze mai ușor în societate și să dezvolte comportamente corecte în ceea ce privește regulile nescrise ale comunității și societății.

În cadrul programului fiecare clasă care participă la program are de parcurs 10 teme, fiecare lună a anului școlar având o tema. De exemplu, în luna septembrie când începem școala întodeauna avem tema gratitudinii. În cadrul acestei teme elevii participă la activități a căror scop este conștientizarea și exersarea gratitudinii. Temele prelucrate pe tot parcursul anului școlar sunt:

1. Septembrie –gratitudinea
2. Octombrie – optimismul
3. Noiembrie – legăturile sociale
4. Decembrie – faptele bune
5. Ianuarie – atingerea scopurilor
6. Februerie – strategii de coping
7. Martie – savurarea bucuriilor mici

8. Aprilie – iertarea
9. Mai – sportul
10. Iunie – fericirea sustenabilă

Importanța acestui program constă în faptul că elevii de diferite vârste învață cum să trăiească în mod fericit și nu numai, învață să se integreze în mod normal și sănătos în societate. Pornind de la premisa că societatea viitorului trebuie clădit azi, este foarte important să educăm și să creștem elevii noștrii în așa fel, să le fie normal ajutorarea celorlalți, gândirea pozitivă, cinstea, legăturile sociale sănătoase, care se bazează pe sinceritate și bunătate. Copiii noștrii trebuie să învețe că integrarea lor în comunitate depinde de comportamentul lor, de felul cum se comportă cu cei din jur.

Pe lângă activitățile lunare derulate cu elevii după programul dat, în fiecare an școlar avem și proiecte de voluntariat cu elevii. În luna decembrie a fiecărui an școlar elevii pregătesc decorațiuni de crăciun pe care o vind cu ocazia Târgului de crăciun și o donează pentru un caz social.

În concluzie putem afirma că conceptul voluntariatului și a competențelor sociale putem exersa foarte bine prin activitățile din școală și programele consacrate pentru dezvoltarea competențelor sociale și a inteligenței emoționale sunt cele mai eficiente pentru formarea elevilor noștrii în acest domeniu.

Voluntariatul pentru copiii de vârstă şcolară medie

Prof. Aioanei Răzvan-Vasile
CSEI Suceava

Voluntariatul făcut de către elevii sub 14 ani este voluntariat neformal. Pentru a cultiva de la o vârstă fragedă cultura voluntariatului este necesar ca vârsta minimă de voluntariat neformal să fie lăsată la aprecierea părinţilor /reprezentanţilor legal al copiilor.

Trebuie făcută diferenţa între activitate educativă practică şi voluntariat. Voluntariatul este considerat când se face în beneficiul public, se exclude orice remunerare şi se face pe baza consimţământului liber exprimat. Atunci când apare
orice fel de remunerare financiară sau materială sau nu se face liber consimţit, nu este voluntariat, ci activitate educativă practică. De regulă, implicarea în activităţile educative practice precedă implicarea în voluntariat formal şi ajută la formarea unei culturi a voluntariatului.

Activităţile educative practice pot avea ca beneiciari elevii din şcoală sau comunitatea. Diferenţa între activităţile educative practice şi voluntariatul neformal este faptul că spre deosebire de voluntariat, în activităţile educative practice, persoanele sunt implicate obligatoriu, la indicaţia conducerii şi a profesorilor. Voluntariatul neformal poate fi individual şi organizat (grupuri de iniţiativă, organizaţii neformale, cum ar fi consiliile de elevi etc.)

Beneficiile aduse de activităţile educative practice şi de voluntariat în şcoală constau în faptul că:

• adaugă la cunoştinţe şi deprinderi academice: experienţă, abilităţi de relaţionare interpersonală şi implicare civică;
• contribuie la aplicarea celor mai bune metode de învăţare;
• învaţă copiii să-şi gestioneze timpul, să fie utili şi demni de încredere;
• învaţă să fie capabili, apţi, competenţi, pricepuţi şi destoinici;
• asigură o creştere intelectuală, personală şi socială;
• învaţă copiii să facă binele şi să aibă grijă de alţii;
• învaţă să se implice şi să fie activi;
• cultivă cetăţenia activă;

• asigură pregătirea pentru angajare în câmpul muncii;
• sprijină dezvoltarea comunităţii;
• contribuie la crearea unei societăţi mai bune.

Elevii pot fi încadraţi în:

• proiecte de activităţi educative practice susţinute de şcoală (se desfăşoară în afara programului şcolar; nu au o structură organizată care continuă în timp; utilizează resursele şcolii; se implică una sau mai multe clase sau întreaga şcoală; pot exista parteneri din comunitate; au loc la şcoală, în vecinătate sau mai departe de zona locală – de ex. salubrizarea teritoriului şcolii, plantarea florilor şi copacilor etc.);
• cluburi extracurriculare: cluburi şi echipe focusate pe nevoi comunitare (lucrul cu persoanele în etate, persoane cu dizabilităţi; salubrizarea comunităţii; plantarea copacilor; protecţia drepturilor omului sau a animalelor etc.); cluburi ştiinţiice, profesionale şi tehnice (robotică, meşteşugărie, aviatică etc.; cluburi şi echipe de amatori (sportive, de dans etc.);
• programe de stimulare a serviciilor incluzive, competitive sau care produc un rezultat dorit / intenţionat (presupune recunoaşterea meritelor, instrucţiuni clare, cerinţe realizabile şi îndrumare / consiliere – de ex. oferirea unei diplome pentru un anumit nr. de ore de voluntariat);
• servicii comunitare – activităţi obligatorii ca parte a învăţării, care pot fi cerinţe de servicii comunitare, nu neapărat de voluntariat, necesare pentru a finaliza cu succes studiile (pentru care este nevoie de a explica obiectivele şi cerinţele tuturor părţilor interesate, instrucţiuni clare, îndrumare, parteneri comunitari etc.);
• servicii de învăţare (ca metodă de învăţare în situaţii de viaţă, elementele cheie care vor asigura calitatea fiind discuţiile, colaborarea, responsabilitatea civică, relecţia, evaluarea, pregătirea, supervizarea, diversitatea, şi demonstrarea celor învăţate, recunoaşterea şi sărbătorirea rezultatelor);
• voluntariatul pentru şcoli realizat de copii, foşti elevi, părinţi cadre didactice active sau pensionate care nu activează în şcolile respective, în cadrul sau în afara unui program de voluntariat (pentru activitate academică, servicii de expertiză, servicii legate de carieră, activităţi extracurriculare, îmbunătăţirea facilităţilor, colectare de fonduri etc.).

Recomandări:

• utilizarea denumirilor de „activitate educativă practică", „voluntariat neformal" şi „voluntariat formal" şi conştientizarea diferenţei dintre acestea;

• includerea prevederilor care îi protejează pe copii de abuzuri sau de exploatarea muncii acestora folosind noţiunea de voluntariat, precum protejarea organizatorilor activităţilor de voluntariat de eventuale acuzaţii de abuz / exploatare a muncii copiilor;

• promovarea dezvoltării politicilor naţionale pentru programele de activităţi educative practice şi voluntariat în şcoală;

• dezvoltarea de politici privind activităţile educative practice şi de voluntariat;

• promovarea dezvoltării programelor şcolare de activităţi educative practice şi de voluntariat;

• pregătirea cadrelor didactice pentru a asigura managementul programelor menţionate anterior;

BIBLIOGRAFIE:

1. NICULESCU M., POPESCU A., COSTEA C. Voluntariat pentru participare şcolară: ghid pentru şcoli şi voluntari. Bucureşti: UNICEF, Vanemonde, 2013
2. ZACON D. Voluntariatul în Republica Moldova: între realităţi şi perspective. Studiu. Chişinău, 2017
3. http://www.voluntareuropean.ro/

VOLUNTARIATUL ÎN COMUNITATE

Prof. Ciucă Gigi
Şcoala Gimnazială Giuvărăşti

Cea mai mare parte a timpului nostru liber o petrecem în comunitatea locală. Pentru ca locuitorii într-adevăr să simtă că aparţin comunităţii, au nevoie de o activitate comună pentru a soluţiona nişte probleme comune. Spre exemplu, a ajuta copiii şi adulţii cu dizabilităţi să fie membri activi ai unei comunităţi, înseamnă a contribui la dezvoltarea acelei comunităţi. Într-o comunitate locală, comparativ cu instituţiile statului, sunt cu mult mai puţine restricţii, iar iniţiativele pot găsi mult mai repede sprijin şi susţinere.

În comunitate ne putem implica voluntar în activităţile diverselor organizații non-guvernamentale, în funcție de cauza în care credem. Participarea în activitatea unor asemenea organizaţii permit membrilor comunităţii să fie implicaţi în luarea deciziilor privind diverse probleme la nivel local, regional, naţional şi internaţional. Un exemplu de participare în activitatea organizaţiilor poate fi elaborarea ideilor şi planificarea propriului proiect în scopul soluţionării unei probleme de importanţă socială. Prin implicare în viaţa comunităţii putem să generăm schimbările pe care ni le dorim în societate.

Orice implicare în activităţi de voluntariat implică o formă de învăţare socială, chiar dacă de multe ori aceasta nu este conştientizată. Implicarea în activităţi de voluntariat dezvoltă o serie de abilităţi şi competenţe sociale, precum solidaritatea, toleranţa, încrederea, spiritul civic şi responsabilitatea socială.

Cadrul legal care reglementează activitatea de voluntariat în România este Legea nr. 78/2014:

Voluntariatul este activitatea de interes public desfăşurată din proprie iniţiativă de orice persoană fizică, în folosul altora, fără remuneraţie. Voluntarul poate desfăşura activitatea în domenii cum sunt: arta şi cultura, sportul şi recreerea, educaţia şi cercetarea,protecţiamediului, sănătate, asistenţa socială, religia, activismul civic, drepturile omului, ajutorul umanitar şi/sau filantropic, dezvoltarea comunitară, dezvoltarea socială

O noutate a Legii nr. 78/2014 este recunoaşterea oficială a experienţei în urma activităţilor de voluntariat. Astfel, activitatea de voluntariat se consideră experienţă profesională şi/sau în domeniul studiilor absolvite.

Indiferent de obiectivul avut, activitățile de voluntariat pot cu adevărat să creeze sentimentul de comunitate și să promoveze schimbări pozitive pe termen lung.

Dintre beneficiile aduse de către acțiunile de voluntariat în folosul comunității se numără crearea de relații strânse între oameni. Aceste relații pot, chiar, ține pe durata întregii vieți, iar acest lucru este cel mai important aspect.

Relațiile bune cu vecinii te pot ajuta să te simți integrat în cartierul în care locuiești. În definitiv, o comunitate mândră și unită va avea mai bine grijă de membrii săi.

Idei pentru activități sociale

Beneficiile acțiunilor de voluntariat sunt destul de clare, dar de unde să începi mai exact? Cum îi putoți inspira pe cei din jur să participe la diferite activități sociale? Exemple de activități de voluntariat (le poți promova prin afișe, pe platformele de social media sau chiar pe un website):

Revopsește băncile și gardurile, curățănpereții de graffiti pentru a înfrumusețea zona respectivă.

Construiește căsuțe pentru păsări și vrăbii pe care le poți monta în copaci. Te poți relaxa și conecta cu mediul înconjurător mult mai ușor stând în grădină și privind păsările.

Oferă un exemplu pozitiv ajutându-i pe ceilalți. Poți fi voluntar pentru o cauză nobilă sau poți strânge bani pentru un ONG.

Organizarea unei curățenii generale în cartier este o idee foarte bună. Poți începe dintr-o zonă restrânsă, iar dacă totul merge bine poți mării zona de acțiune.

Poți să stai de veghe în cartier pentru a încerca să preveni vandalismul și infracțiunile.

Prin activități sociale poți strânge oamenii în jurul unei idei. Spuneți bun venit unui cartier mult mai frumos!

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Este clar că această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.

VOLUNTARIATUL – O IMPORTANTĂ SURSĂ DE BUNĂTATE

Prof.înv.primar Enache Carolina Ileana
Școala Gimnazială Moșoaia, Jud. Argeș

"Voluntariatul este activitatea desfășurată din proprie initiativă, de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestație materială." (Definitie adoptată de Consiliul National al Voluntariatului, iunie 2002)

"Orice acțiune întreprinsă de o persoană fără a se gândi la recompense financiare." (Tracker)

"Voluntariatul este activitatea desfășurată din proprie inițiativă, prin care o persoană fizică își oferă timpul, talentele și energia în sprijinul altora fără o recompensă de natură financiară, dar care poate deconta cheltuielile realizate în sprijinul proiectului în care este implicată." (definiția Pro Vobis)

Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

De ce și cum am putea să convingem elevul să facă voluntariat? Iată câteva motive:

- ✓ Prin voluntariat își creionează mai bine setul de valori după care se conduce în viață;
- ✓ Învață să aprecieze lucrurile pe care le au și să se bucure chiar și de mărunțișuri;
- ✓ Își setează obiective mai realiste în viață;

- ✓ Obține abilități de comunicare și relaționare socială care îi vor fi utile pe viitor și în carieră;
- ✓ Într-un CV, activitățile de voluntariat sunt considerate de mulți angajatori ca experiență profesională;
- ✓ Poate descoperă în activitățile de voluntariat realizate, hobby-uri și își poate forma orientări profesionale pe această linie;
- ✓ Își formează abilități de lider, dobândește o capacitate mai bună de a lua decizii;
- ✓ Își formează prieteni noi;
- ✓ Îi crește încrederea în sine și se simte util societății;
- ✓ Își petrece timpul într-un mod cât se poate de plăcut, în același timp învățând lucruri noi;

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (asistența și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educativ etc). Prin urmare, această mișcare se desfășoară într-un cadru legal și este susținută de Legea nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 469 din 26 iunie 2014.

Există o arie largă de noţiuni, definiţii şi tradiţii în ceea ce priveşte voluntariatul. Totuşi, ceea ce este comun în Europa este că oriunde oamenii se implică împreună în activităţi pentru a se ajuta reciproc, pentru a îi susţine pe cei cu nevoi, pentru a conserva mediul înconjurător, pentru a participa în campanii pentru drepturile omului, sau pentru a iniţia acţiuni menite a asigura fiecăruia o viaţă decentă – atât societatea în ansamblu, cât şi fiecare voluntar ies în câştig.

De ce voluntariatul contează?

Voluntarii reflectă diversitatea societăţii europene, având implicate persoane de diferite vârste, femei şi bărbaţi, angajaţi şi şomeri, oameni cu diferite origini etnice, credinţe, cetăţeni de toate naţionalităţile

Voluntarii sunt implicaţi într-o mare varietate de activităţi, cum ar fi furnizarea de activităţi educative şi servicii, ajutor reciproc sau auto-ajutor, advocacy, campanii, , acţiune comunitară şi pentru mediul înconjurător. Voluntariatul este unul dintre modurile în care persoane cu orice tip de abilităţi şi profil, pot contribui la schimbări pozitive.

Voluntariatul este un mod de incluziune şi coeziune socială. Contribuie la crearea unei societăţi coerente, cu legături bazate pe încredere şi solidaritate, şi prin aceasta, la crearea de capital social. Este o sursă puternică de reconciliere şi reconstrucţie

Voluntariatul joacă un rol important în identificarea de soluţii pentru problemele societăţii. Voluntarii şi organizaţiile lor sunt adesea primii în dezvoltarea de acţiuni inovatoare pentru a identifica, a da voce şi a răspunde nevoilor care se ivesc în societate.

Voluntariatul este un factor economic semnificativ. Sectorul de voluntariat contribuie estimativ cu 5% în PIB-ul economiilor naţionale şi multe dintre oranizaţiile non profit depind puternic de munca voluntarilor pentru a-şi susţine activităţile

Toţi avem cel puţin un lucru la care ne pricepem suficient de bine; aşadar, toţi avem ceva de pus în folosul unei persoane care are nevoie de ajutor, în folosul străzii, al cartierului sau oraşului în care trăim sau în folosul comunităţii în general. Important este să ne dorim acest lucru şi să gasim organizaţia care sa ne ofere oportunitatea de a face acest lucru. Pentru o comunitate mai bună, pentru a fi mai fericiţi şi mai împliniţi.Tinerii îşi pot construi un CV atractiv, testează o posibilă carieră, îşi fac contacte care le vor fi utile în viitor, dar mai presus ajută la crearea unei societăţi mai bune în care să trăiască în viitor. Cei de vârsta a treia au posibilitatea să-şi împărtăşească experienţa şi au satisfacţia că sunt încă utili. Pentru copii şi adolescenţi e distractiv să facă lucruri bune împreună cu prietenii, ei îşi formează astfel deprinderi şi abilităţi adăpostindu-se de tentaţiile periculoase ca drogurile, tutunul, violenţa. Ei au astfel şansa de a deveni adulţi responsabili.Oricine poate fi voluntar "Pentru că dacă aşteptăm să trăim într-o lume mai bună trebuie să contribuim la crearea ei. Pentru a fi schimbarea pe care ne-o dorim în lume." (Mahatma Ghandi).

Atunci când te implici în proiecte în beneficiul unei cauze sau al comunității tale, nu contribui doar la dezvoltarea comunității, ci și la dezvoltarea ta personală și profesională. Voluntarii învață, voluntarii experimentează, voluntarii lucrează în echipă.

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

BIBLIOGRAFIE:

5. Băban A. (coord.)- *Consiliere educaţională. Ghid metodologic pentru orele de dirigenţie şi de consiliere,* Imprimeria Ardealul, Cluj-Napoca, 2001
6. Jigău M.- *Consilierea carierei,* Editura Sigma, Bucureşti, 2001
7. Missoum G.- *Am reuşit!,* Editura Polirom, Iaşi, 2003
8. Theodosiu, D. – *Mai aproape de elevi,* Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1972
9. Tomşa G.- *Consilierea şi orientarea în şcoală,* Casa de Editură şi Presă Viaţa Românească, Bucureşti, 1999

Volunteering -the ultimate exercise in democracy

Timoc Carmen
Scoala Gimnaziala Nr.25, Timisoara

Volunteering is a fundamental building block of civil society. It brings to life the noblest aspirations of human kind : the pursuit of peace, freedom, opportunity, safety, and justice for all people. In this era of globalisation and continuous change, the world is becoming smaller, more interdependent, and more complex.
Volunteering - either through individual or group action - is a way in which human values of community, caring, and serving can be sustained and strengthened; Individuals can exercise their rights and responsibilities as members of communities, while learning and growing throughout their lives, realising their full human potential; and connections can be made across differences that push us apart so that we can live together in healthy, sustainable communities, working together to provide innovative solutions to our shared challenges and to shape our collective destinies. At the dawn of the new millennium, volunteering is an essential element of all societies. It turns into practical, effective action the declaration of the United Nations that "We, the People" have the power to change theworld.

The volunteers and the organisations and communities that they serve have a shared responsibility to: create environments in which volunteers have meaningful work that helps to achieve agreed upon results; define the criteria for volunteer participation, including the conditions under which the organisation and the volunteer may end their commitment, and develop policies to guide volunteer activity; provide appropriate protections against risks for volunteers and those they serve; provide volunteers with appropriate training, regular evaluation, and recognition; ensure access for all by removing physical, economic, social, and cultural barriers to their participation.

Taking into account basic human rights as expressed in the United Nations Declaration on Human Rights, here are the principles of volunteering and the responsibilities of volunteers and the organisations in which they are involved:

- All volunteers proclaim their belief in volunteer action as a creative and mediating force that builds healthy, sustainable communities that respect the dignity of all people;
- Empowers people to exercise their rights as human beings and, thus, to improve their lives; helps solve social, cultural, economic and environmental problems; and builds a more humane and just society through worldwide cooperation;
- The leaders of all sectors join together to create strong, visible, and effective local and national "volunteer centres" as the primary leadership organisations for volunteering; government ensure the rights of all people to volunteer, to remove any legal barriers to participation, to engage volunteers in its work, and to provide resources to NGOs to promote and support the effective mobilisation and management of volunteers;

- business to encourage and facilitate the involvement of its workers in the community as volunteers and to commit human and financial resources to develop the infrastructure needed to support volunteering; the media to tell the stories of volunteers and to provide information that encourages and assists people to volunteer;
- education to encourage and assist people of all ages to volunteer, creating opportunities for them to reflect on and learn from their service;
- religion to affirm volunteering as an appropriate response to the spiritual call to all people to serve;

Volunteering is commonly considered an altruistic interest in which someone or organization presents services for no financial or social benefit "to gain some different person, organization or agency". Volunteering is also famend for capability improvement and is regularly alleged to promote goodness or to decorate human satisfactory of life. Volunteering can also have superb advantages for the volunteer as well as for the person or community served. Many volunteers are in particular trained within the areas they work, along with medication, education, or emergency rescue. Others serve on an as- needed foundation, which includes in response to a natural disaster. Volunteering, the verb was first recorded in 1755. It became derived from the noun volunteer, in C.1600, "one which gives himself for military carrier," from the middle French voluntaire. within the non-military experience, the phrase become first recorded throughout the 1630s.

The word volunteering has more recent usage still predominantly military coinciding with the word community provider. In a military context, a volunteer military is a military frame whose soldiers decided on to enter service, rather than having been conscripted. Such volunteers do not work "for free of charge" and are given normal pay.

Volunteering is a serious leisure and it has been examined. The general characteristics of serious leisure are the need to persevere at, and be committed to, it; the tendency to have a career in it; the durable benefits to be derived from it. For example, feelings of accomplishment, enhancement of self-image; a unique ethos that grows up around a subculture, consisting of special beliefs, values, moral principles, norms and performance standards; and a strong identification with the chosen pursuits. (Parker, 1992). However, volunteering is rarely described and heterogeneous in nature suggesting that future evaluations must seek to better describe the intervention 'tested'. This raises the possibility that the very definition of volunteering, as an act

of free will and choice, is essentially incompatible with the notion of a randomized intervention and evaluation (Jenkinson, et al., 2013). Volunteering has the capability to improve the great of lifestyles and health consisting of toughness of people who donate their time and studies has observed that older adults will benefit the maximum from volunteering. There are obstacles that may save you older adults from participating in volunteer work, which includes socio-economic popularity, reviews held by way of others, or even modern health problems. research have also shown that volunteering can cause a lower in loneliness for those volunteering in addition to those for whom human beings volunteer. Bodily and intellectual illnesses plaguing older adults can be healed through the simple act of assisting others; however, one need to be appearing the best deed from a selfless nature.

So finally, volunteering work is about helping people. Volunteering improves not most effective the communities wherein one serves, however also the life of the person who is presenting assist to the network.

Importanța activității de voluntariat pentru educație și formare profesională

prof. înv. primar: *Modovan Emlia*
Școala Gimnazială „*Alexadru Ioan Cuza*",
Tg. Mureș, jud. Mureș

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite, de la asistență și servicii sociale, până la mediu cultural, medico-sanitar sau educativ. Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru. Este clar că această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.

Pentru a înțelege mai bine sensul cuvântului "voluntar", e bine de știut etimologia acestuia. O variantă o întâlnim în latinescul „voluntarius", iar cealaltă în francezul „volontaire" și se referă la oameni și manifestările lor necondiționate. „Voluntar" înseamnă conform explicațiilor din DEX, „*care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere*".

Din experiența profesională, pot afirma că a fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi sprijinim. Cu riscul că mă repet, a fi voluntar înseamnă să fii uman și să ai valoare pentru că aceste calități sunt de neprețuit. Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve.

În acest context, m-am implicat de ceva vreme în acest tip de activitate ca membru coordonator voluntar la Organizația „*Salvați copiii*", în urma realizării unui parteneriat între școala unde activez și această organizație. Ca urmare a acestei colaborări am coordonat activități sociale și educative, la care am participat împreună cu elevi entuziaști din școala gimnazială, dar și din licee. Cu toate că la început voluntarii au fost speriați de noutatea acțiunii și emoționați, în cele din urmă s-au adaptat fiind deschiși și prietenoși. S-au punctat activități ca „*Ziua voluntariatului*", promovarea în școală a „*Drepturilor copiilor*". Elevii voluntari au fost mulțumiți că au avut oportunitatea de a susține la clasă activități educative și de a-i ajuta pe copiii din comunitatea săracă și defavorizată a cartierului. Lucrând în echipă și învățând, au experimentat lucruri noi.

O altă activitate de voluntariat în care am fost implicată direct a fost „**Școala de după școală**", domeniul educațional care a urmărit sprijinirea copiilor defavorizați în efectuarea temelor și în desfășurarea unor activități culturale și recreative. La inițiativa Organizației „*Salvați copiii*", s-a creat în urmă cu cinci ani, un Centru educațional pentru copiii cu vârste cuprinse între 7 și 12 ani, la care am participat în calitate de profesor voluntar împreună cu câteva colege și liceeni. Zilnic ne întâlneam cu copiii, realizam pe lângă activități de învățare și activități ludice, practice și interesante, astfel că feed-back-ul copiilor era unul pozitiv mai tot timpul. Se încuraja și participarea și implicarea elevilor defavorizați la tot felul de activități ce țineau de cultură: serbări școlare, spectacole, concursuri de teatru/ recitări.

Extrem de reușită a fost și colaborarea pe care am avut-o cu o organizație non-guvernamentală ecologistă. Personalul acestei instituții s-a prezentat la școala noastră pentru a instrui voluntarii participanți, oferindu-le informațiile necesare și trasându-le sarcini precise. În urma unui program dinainte stabilit, unui grup format din șapte elevi observatori, coordonați de profesorul voluntar, li s-a dat sarcina de a colecta hârtie. Activitatea aceasta s-a desfășurat de două

ori an. Prin această acțiune copiii au învățat să lucreze în echipă, să fie solidari și să-și asume responsabilitatea protejării mediului și a colectării selective.

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere. În concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat.

MISSION EN ENSEIGNEMENT: FAIRE DU VOLUNTARIAT DANS DES ÉCOLES A L'ÉTRANGER

profesor Chirea Iulia Clemence,
Liceul Teoretic *Carol I* Feteşti, Jud. Iaomiţa

En s'engageant dans une mission en enseignement en 2020, 2021, les volontaires ont la possibilité d'apporter leur soutien à des écoles en Afrique, Asie, Amérique latine ou Océanie. Sur ces projets, les bénévoles aident les équipes locales à apporter la meilleure éducation possible à des enfants souvent issus de milieux défavorisés, de la maternelle au lycée, et parfois même à des adultes en demande de formation.

Où et pour qui s'engager: quelques exemples de missions

En école maternelle. Au cours d'une mission d'enseignement en école maternelle, les volontaires organisent des activités à destination d'enfants de 3 à 5 ans. Dans ce type de projets, la créativité et la motivation sont des qualités particulièrement précieuses chez les bénévoles. Les bénévoles s'engagent en faveur des enfants et apportent leur aide à des structures variées selon les besoins: écoles maternelles, garderies, centres spécialisés ou groupes de soutien. Au programme: participation aux tâches quotidiennes, organisation d'activités éducatives et ludiques ou encore soutien scolaire.

En école primaire. Il existe de nombreux projets qui proposent aux volontaires d'agir en école primaire

Au collège et au lycée. Le fonctionnement du secondaire varie selon les pays mais bien souvent, les cours de langues étrangères commencent dès le collège, où les bénévoles ont l'occasion de donner des cours à des pré -adolescents et adolescents de 12, 13, 14, 15 ans et plus. Dans ce projet, les volontaires donnent des cours d'anglais dans des écoles primaires et des collèges .

En faveur de personnes handicapées. Certaines missions spécialisées proposent aux bénévoles de soutenir des enfants en situation de handicap, notamment dans des centres specializes. Les bénévoles sont aussi invités à organiser des ateliers et des activités pour les enfants, par exemple en organisant la création d'un jardin potager.

En faveur d'adultes. Les volontaires peuvent aussi mettre leurs compétences en pédagogie au service d'adultes, en organisant par exemple des ateliers pour transmettre des compétences précieuses à des locaux, notamment pour les aider à trouver un métier.

En dehors du contexte scolaire. L'enseignement peut prendre place dans des établissements issus du système éducatif dit « classique », mais peut aussi avoir lieu dans des contextes plus informels, comme par exemple des garderies dans des projets visant à soutenir des enfants des rues. Ce projet cible spécifiquement les enfants vulnérables du pays, en leur permettant de passer leur journée dans des centres plutôt qu'à errer dans les rues. Les bénévoles prennent part à l'organisation d'activités (jeux, sports, danses, musique, art) et de leçons, et assistent le personnel dans leurs tâches quotidiennes.

Pour quoi faire: quelles tâches confie - t - on aux volontaires ?

Donner des cours de langues. Les volontaires occidentaux sont principalement recherchés pour leurs compétences linguistiques. De manière générale, la compétence la plus précieuse est l'anglais, et ce pour plusieurs raisons. Premièrement, l'anglais est très important pour les pays dépendants du tourisme (comme par exemple la Thaïlande), où des compétences dans cette langue peuvent permettre aux enfants d'avoir de meilleures perspectives d'avenir et d'emploi. Les cours d'anglais sont également importants dans des pays où il s'agit d'une langue officielle (comme par exemple le Ghana ou la Tanzanie), mais où celle - ci est rarement connue des enfants issus de milieux populaires, qui ne connaissant que la langue locale, et partent donc avec un désavantage face aux autres. Si vous vous apprêtez à partir en mission d'enseignement où vous aurez à donner des cours d'anglais, nous vous conseillons de jeter un coup d'œil à ce site, sur lequel un professeur d'anglais met à disposition de volontaires moins expérimentés des ressources pédagogiques (chansons, activités, etc.) pour enseigner cette langue.

L'espagnol est également une langue que vous pouvez être amené à enseigner, notamment dans des pays d'Amérique du Sud comme le Chili, le Costa Rica ou encore l'Equateur (dans les pays de la francophonie).

Ces projets sont idéaux pour les volontaires souhaitant se rendre utiles mais n'ayant pas assez confiance dans leurs capacités à enseigner l'anglais, ou pour les professeurs, formateurs et/ou étudiants en FLE (Français Langue Étrangère), projets d'enseignement dans des destinations francophones.

En dehors du contexte scolaire. L'enseignement peut prendre place dans des établissements issus du système éducatif dit « classique », mais peut aussi avoir lieu dans des contextes plus informels, comme par exemple des garderies dans des projets visant à soutenir des enfants des rues.

Enseigner d'autres matières. En plus des cours de langue, il est aussi souvent proposé aux volontaires d'animer des cours d'autres matières: informatique, mathématiques, sciences, théâtre, géographie, musique, sport, art. Cependant, il faut préciser que dans le cas où vous seriez amené à enseigner une autre matière que l'anglais ou le français, il faut absolument que vous soyez capable de communiquer avec les enfants dans une langue qu'ils comprennent. Les prérequis sont normalement mentionnés dans la description des projets.

Quand: à quelle période est - il possible de s'engager ?

Si vous voulez vous engager dans une mission humanitaire en enseignement, soyez conscients que si les cours sont donnés dans un contexte officiel (école, collège, lycée, etc.), les enfants ont des périodes de vacances, pendant lesquelles vous ne pourrez pas travailler. Les dates et les périodes varient évidemment selon les pays et les continents mais les enfants peuvent être susceptibles d'avoir des vacances pendant: l'été, aux mois de juin, juillet et août; l'hiver et la période des fêtes, avec les mois de décembre et janvier; les vacances de printemps (avril, mai) ou d'automne (octobre, novembre). Cependant, certains organismes mettent en place leurs propres camps de vacances où les volontaires peuvent donner des cours.

Pour qui : quelles sont les qualifications requises ?

Il est normal, et même nécessaire, que les candidats au départ d'une telle mission se renseignent sur les compétences et qualifications que l'on attend d'eux pour pouvoir prendre part au projet.

Ai - je besoin d'avoir une expérience dans l'enseignement ?

Tout dépend du projet, mais en général dans le cas d'une mission de volontariat flexible, il n'est pas obligatoire d'avoir déjà eu une expérience en enseignement. Souvent, vous ne serez pas livré à vous-même et agirez en tant qu'assistant d'un professeur local, afin de l'aider à s'occuper d'élèves nécessitant une attention spécifique. Les effectifs sont en effet souvent plus élevés qu'en Europe, et il n'est pas rare d'avoir une quarantaine d'élèves par classe. Il existe aussi

des projets où les volontaires sont amenés à gérer leur propre classe en autonomie, ou avec d'autres bénévoles.

Dernière remarque à ce sujet: les projets d'accueil vous font confiance, et il ne faut pas trahir cette confiance. Répondez sincèrement aux questions que l'on vous pose sur vos motivations et compétences. Avis aux professeurs et formateurs : si vous avez déjà une expérience en enseignement, en soutien scolaire ou une formation en FLE, n'hésitez pas à le mentionner à l'organisme avec lequel vous partez, pour qu'il puisse adapter le projet à vos compétences et aspirations.

Suis-je capable de donner des cours d'anglais s'il ne s'agit pas de ma langue maternelle ?

Nombreux sont ceux qui mettent en doute la possibilité que les volontaires puissent apporter une plus-value dans l'enseignement de l'anglais s'il ne s'agit pas de leur langue maternelle. Cependant, dans la plupart des pays de destinations, la situation ne peut pas être comparée à ce que nous connaissons en Europe, et mieux vaut ne pas tirer des conclusions trop hâtives. Certains vont jusqu'à parler du complexe du « sauveur blanc » pour désigner avec mépris les volontaires qui s'engagent auprès de populations défavorisées. Je ne suis pas d'accord avec cette vision des choses, car nous pensons que le volontariat peut être fait avec une optique d'apprentissage du côté du volontaire et permet de favoriser le développement de la citoyenneté mondiale. De plus, ne serait-ce pas plutôt l'attitude colonialiste consistant à parler à la place des locaux qui serait problématique ?

D'une part, il est bon de rappeler que ce sont les projets d'accueil, et donc les locaux, qui font une demande de volontaires, et personne n'oblige les écoles à accepter des occidentaux pour faire office d'enseignants. S'ils demandent à accueillir des volontaires occidentaux, c'est donc qu'ils voient en eux une valeur ajoutée pour leurs élèves.

D'autre part, dans certains établissements publics (et donc sans beaucoup de moyens) de pays en développement comme le Pérou ou la Thaïlande, le niveau des enseignants d'anglais locaux n'est pas toujours suffisant pour permettre aux enfants d'acquérir de réelles compétences dans cette langue. Les cours consistent souvent à faire répéter aux enfants des phrases apprises par cœur. Dans un tel contexte, même un enseignant dont il ne s'agit pas de la langue maternelle mais qui a vécu l'expérience passive de l'enseignement de l'anglais avec une méthode plus adaptée peut

être très utile. Il faut aussi ajouter que souvent, les volontaires agissent en qualité de soutien aux professeurs locaux, et non comme professeurs à part entière.

Enfin, les bénévoles peuvent être amenés à animer des ateliers facultatifs, où il a été observé que le fait d'avoir un enseignant étranger est souvent un facteur de motivation pour que les élèves participent non seulement aux ateliers facultatifs qui sont parfois animés par les volontaires, mais également aux cours eux-mêmes.

Bibliographie:

https://www.guidisto-volontariat.fr/domaines-missions/enseignement/

https://mondehumain.org/category/activites-volontaires/

Volunteerism and Active Citizenship

Urs Marcela Andrea
Colegiul Tehnic „Traian Vuia", Oradea

Mottos: *"Wherever there is a human being, there is an opportunity for a kindness." Senecas*

"Life's most persistent and urgent question is, What are you doing for others?" – Martin Luther King, Jr.

Volunteerism is an important component for the development of any society. Worldwide it is considered a noble activity, carried out for one's free will, without constraints and without getting paid. Volunteering is defined as being "regular unpaid work which benefits other people outside the immediate family or social circle" (Haefliger & Hug, 2009, p.3).

Volunteering is seen "as an important manifestation of human help". There are three relevant aspects that can be highlighted, i.e. volunteers often seek out opportunities to help others; they deliberate about whether to volunteer, their involvement and the degree to which certain activities fit with their personal needs; and they may make a commitment which may extend over long periods of time and which may involve costs of time, energy and opportunity. (Clary et.al., 1998, p.1516).

In a school context volunteering may have a great beneficial impact on teens. Adolescents are under more pressure than ever, any many suffer from depression and anxiety. It is suggested by researchers that volunteering to help strangers makes them feel better about themselves. Altruistic behaviours, including large and small acts of kindness, may raise teens' feelings of self-worth. For many teens, the turbulent adolescent years bring social and emotional challenges like learning to resolve conflicts with friends, coping with peer pressure, and dealing with rejection. These newfound stressors can rattle their self-esteem. In fact, volunteering may do more than boost personal morale; altruism can help people connect socially, which may prevent loneliness, as well as alleviate mental health concerns, like depression.

What is more, volunteering can be regarded as a form of active citizenship related to the concept of participatory and democratic citizenship. Citizenship in the context of the 21st century has moved in the direction of socio-cultural reconceptualization, thus becoming a civic-cultural phenomenon. In this context, active citizenship accentuates the cultural identity of the individual

who is perceived as a member of a socio-cultural community in which his acts are primarily cultural based. The motivation to participate is formed, first of all, according to the own needs and images of the participants and takes place on a voluntary basis.

In an urge to involve teens in meaningful and thought-provoking activities, a group of schools from six countries in Europe (Cyprus, Romania, Italy, Poland, Latvia and Bulgaria) started a KA229 Erasmus+ programme project, on the 1st of September 2019. The title of the project is "Volunteerism and Active Citizenship: from Individuals to Organizations", abbreviated as V.A.C.I.O. This project is about life, about being helpful and productive in communities, in all countries of Europe. It functions as a carrier of a core of ideas, values and good practices.

European Union is a concept of values which are guiding the countries of EU to the future. Values such as democracy, freedom, rule of low, human rights, active citizenship and volunteerism are keystones of EU culture, promoting actions and serve the values of EU. At the same time individuals who are volunteers and active citizens can provide role models to the students who need motivation and positive reinforcement for social participation. They also need to understand what democracy is and what volunteerism and active citizenship means. In essence, this defines a citizen who offers his free time to help people in need.

The schools in the European Union have to transfer those ideas and values and spread them among students and local communities. Volunteering and democracy, respect to individuals, helping weak groups in the society and interaction with other civilians make you an active person. The indifference and apathy of grown-up people are reflected in the elections in European countries due to abstention in them. Abstention by young voters is even more disastrous as they should be voting for their future and should not be indifferent.

The European Union and its institutions are a democratic field where cultures are entwined and people feel part of the same culture and civilization. That is why the participation of people in democracy and active citizenship must begin in the school community which constitutes the bottom of the pyramid of democracy. The activities of the project, intend to give the chance to the students to interact with those people who are active citizens and who volunteer for a cause. The main objective of the project is to raise a feeling of citizenship in the students of our partnership and spread those ideas to schools in the European Union. Specifically, the project aims to create active European citizens, sensible students for a democratic society, citizens with European ideas

and culture, citizens dedicated to multicultural causes. At the same time, we will try to remove apathy and indifference from students and create cores of active citizens and sources of ideas and helpful people. The project aims to ingrain the European values and ideas into the activities and meetings on active citizenship.

We are especially going to emphasize pupils' motivation and self-esteem, communication skills, innovation, self-confidence, enhancement of tolerance and respect for cultures, meeting new friends, new cross-curricular and building international networks of cooperating schools, creating active citizens.

Finally, the long term benefits are the creation of a Europe of a common culture, values and ideas which aims towards a union of people who care about humanity.

Bibliography:

1. Clary, E.G., Snyder, M., Ridge, R.D., Copeland, J., Stukas, A.A., Haugen, G., & Miene, P. (1998). Understanding and Assessing the Motivations of Volunteers: A Functional Approach. In Journal of Personality and Social Psychology, vol. 74, No. 6, pp. 1516-1530.

2. Haefliger, U., & Hug, S. (2009). Mean Well to Do Good? Volunteer Motivation Re-Examined, Swiss. Available at: emanticscholar.org/paper/Mean-Well-to-Do-Good-Volunteer-Motivation-HÃ¤fligerHug/ Accessed: 02-04-2020.

Valoarea sociala şi educativă a voluntariatului, cea mai important sursa de bine

Prof.inv.primar Popescu Adela
Colegiul National „Mihai Eminescu" Petroşani

„Există două modalități prin care poți răspândi lumină: fii lumânare sau fii oglinda care reflectă."
Edith Wharton.

Orice implicare în activităţi de voluntariat implică o formă de învăţare socială, chiar dacă de multe ori aceasta nu este conştientizată. Implicarea în activităţi de voluntariat dezvoltă o serie de abilităţi şi competenţe sociale, cum ar fi de exemplu solidaritatea, toleranţa, încrederea, spiritul civic şi responsabilitatea socială. Voluntariatul te transformă într-o persoană conştientă de mult mai multe aspecte ale lumii din jurul tău pe care în mod curent nu le vezi pentru că, aparent, nu ai nicio legătură directă cu ele.Voluntariatul oferă posibilitatea interacţiunii cu grupuri sociale diverse cu care nu interacţionăm în mod curent în activităţile noastre obişnuite, contribuind la creşterea solidarităţii şi toleranţei. Implicându-ne în activităţi de voluntariat reuşim să vedem lumea prin ochii celorlalţi şi să înţelegem şi să observăm limitele incorecte pe care societatea le pune uneori în faţa unora dintre membrii ei. Am devenit astfel mai solidari şi mai toleranţi, dar şi mai conştienţi de limitele societăţii noastre.

În domeniul educaţiei pot fi identificate anumite crize, limite şi blocaje care intervin (generate de probleme economice sau de ordin social ce apar de-a lungul timpului) în vastul proces instructiv-educativ din şcoli şi care, în mod implicit, au rezonanţă în viaţa socialăşi profesională a comunităţii de mai târziu. Rata mare a absenteismului şi abandonului şcolar, situaţii materiale precare şi imposibilitatea familiei de a susţine pregătirea educaţională a copilului, lipsa unor condiţii şi dotări materiale şi tehnice moderne în unităţile şcolare, lipsa de informare şi consilire parentală, posibilităţi limitate ale comunităţilor locale de a spijini actul educaţional, de a stimula şi recompensa eforturile celor implicaţi, etc – sunt doar câteva exemple de factori/probleme care frânează succesul în educaţie. Odată identificate aceste situaţii-problemă, putem contura şi formula şi ţintele pe care voluntariatul şi le propune: susţinerea egalităţii şanselor educaţionale a tuturor copiilor, sprijin în educarea şi consilierea familiei, dezvoltarea instituţională a unităţilor furnizoare de educaţie, susţinerea educaţiei pe tot parcursul

vieţii pentru o dezvoltare integrală a personalităţii individului, promovarea şi susţinerea educaţiei de tip incluziv ş.a. Pentru a soluţiona problemele la care se raportează şi a-şi realiza scopurile fixate voluntariatul trebuie să funcţioneze pe mai multe planuri şi să fie exersat de către toţi factorii implicaţi în educaţie, şi anume familie-şcoală-comunitate. "într-o comunitate, mediul educaţional nu se rezumă la mediul şcolar (...) mediul educaţional comunitar are posibilitatea să se cristalizeze şi săse coalizeze în procesul de educaţie continuă a cetăţenilor"1. Aşadar, cine sunt voluntarii şi cine sunt beneficiarii? Pentru a răspunde nevoilor şi cerinţelor educaţiei şi pentru a obţine succesul, acest demers de voluntariat trebuie să realizeze permanent schimbul de roluri astfel ca fiecare să îşi asume atât rolul de voluntar, cât şi pe cel de beneficiar. Familia şi comunitatea îşi vor asuma responsabilităţi de susţinere (ca voluntari) a educaţiei din şcoalăşi sprijin în soluţionarea şi depăşirea limitelor procesului instuctiv-educativ desfăşurat aici (şcoala= beneficiar), şi, invers, şcoala(ca voluntar) trebuie să răspundăşi să susţină nevoile societăţii (=beneficiar) de dezvoltare durabilă.În urma unor asemenea interacţiuni şi forme de voluntariat exersate pe rând de actanţii principali din educaţie, rezultatele nu pot fi altele decât de un real câştig pentru toate părţile implicate. Dacă educaţia în spiritul voluntariatului începe din familie (chiar şi în formele ei cele mai simpliste) şi este complementată apoi de demersul educativ formal din cadrul instituţiilor de învăţământ (implicit prin educaţia de tip nonformal), în mod cert va fi exersată ulterior, în cadrul comunitar al societăţii, de către adultul responsabil, capabil de acţiune şi schimbare. Spiritul civic şi încrederea că orice om poate face o diferenţă în comunitatea lui, mai ales dacă lucrează împreună cu alţi oameni preocupaţi de aceleaşi aspecte, se învaţă prin implicarea în activităţi de voluntariat. O curte a şcolii năpădită de tufe şi cu gardul căzut se poate transforma într-o zi într-un loc sigur pentru copii, cu spaţiu de joacă şi teren de sport, prin munca unui grup de voluntari şi mobilizarea unor resurse de care comunitatea dispune deja, dar pe care nimeni nu s-a preocupat să le mobilizeze şi să le utilizeze. Am înţeles astfel că putem şi noi să facem o schimbare, că există resurse şi disponibilitatea de a contribui, că este nevoie de curaj şi de un spirit organizatoric care să pună totul în mişcare şi că nu trebuie să aşteptăm totul de la alţii, ci trebuie să ne asumăm responsabilitatea de a lua iniţiativa. Scoala se află în obligaţia de a lansa părinţilor invitaţia la cooperare, la implicare în educaţie, oferind şanse egale tuturor: o bună informare, o strategie de consiliere a părinţilor inactivi iniţial, un program de sprijin alături de fundaţii sau organizaţii non-profit, şedinţe, întâlniri, ateliere de lucru în

comun etc., toate acestea pot aduce alături, ca parteneri şi voluntari părinţii. Amintim aici formula celor şapte modalităţi de implicare a părinţilor în spaţiul educaţional, elaborată de Joiyse Epstein3, între care se regăseşte voluntariatul, ca manieră de implicare productivă a familiei în activităţile şcolii. Pornind de la premisa că în cadrul familiei copilul beneficiază de primele experienţe educative – iar dacă nu este aşa, şcoala şi comunitatea trebuie să intervină ca voluntari în acţiuni de educaţie a părinţilor şi consiliere – , şcoala are, apoi, rolul de a forma la elevi spiritul de receptivitate, capacitatea de iniţiativă, angajarea responsabilă în indentificarea problemelor comunităţii şi proiectarea de direcţii de acţiune pentru soluţionarea acestora. Iar cadrele didactice, ca "facilitatori"/ "moderatori", " trebuie să manifeste foarte multă receptivitate, îngăduinţăşi să ofere mereu un răspuns la solicitările elevilor şi ale comunităţii".Aşadar, profesorii sunt cei care conduc şi orientează actele de voluntariat ale elevilor/şcolii în comunitate şi tot ei trebuie să aducă soluţii la problemele şcolii prin atragerea de sponsori/ parteneri, demararea de proiecte educaţionale, înfiinţarea de asociaţii de părinţi, atragere de fonduri de la comunitatea locală, implicarea ONG-urilor. Practicând alături de cadrele didactice primele practici de sprijin, de voluntariat, elevii/tinerii vor realiza tranziţia de la şcoală la o viaţă activăsocială. Ca voluntari pentru obţinerea succesului şcolar, factorii sociali de bază – administraţia locală, instituţiile de cultură, ONG-urile, agenţii economici – pot susţine eforturile şcolii de dezvoltare prin acţiuni de amenajare/dotări cu materiale, echipamente tehnice moderne, extinderi ale spaţiilor şcolare, finanţarea de programe after-school, înfiinţarea unor centre de recreere, cluburi de dezvoltare a abilităţilor şi talentelor copiilor. De asemenea pot fi aplicate programe de finanţare prin atragere de fonduri, sponsorizări, prin care să fie promovată educaţia incluzivă, soluţionând o parte din problemele identificate la nivelul grupurilor vulnerabile: grupuri dezavantajate din punct de vedere material şi social, copii cu nevoi speciale de educaţie, a căror integrare în învăţământul de masă este necesară, şi de multe ori condiţionată de prezenţa şi sprijinul permanent al unei persoane specializate în acest domeniu, care să lucreze alături de profesorul de la clasă. Pentru a asigura un mediu cu condiţii optime de formare a abilităţilor elevilor şi care să răspundă intereselor lor de dezvoltare, este necesară o implicare din partea reprezentanţilor comunităţii.Voluntariatul are extraordinare valenţe educative, fiind o formă de învăţare prin acţiune practică, care poate genera dobândirea de cunoştinţe şi abilităţi. Indiferent că vorbim despre o învăţare inductivă, care porneşte de la situaţii generale – sau de la cunoştinţe

teoretice – care sunt apoi translatate în activităţi practice specifice, fie că vorbim despre o învăţare deductivă, care porneşte de la exemple particulare pe care apoi le translatează în norme generale sau în concepte teoretice, voluntariatul este o metodă potrivită de a învăţa. Nefiind un proces rigid şi formalizat, voluntariatul are farmecul flexibilităţii şi al alegerii libere a voluntarului cu privire la majoritatea caracteristicilor activităţii sale, ceea ce îl face atractiv, învăţarea fiind un efect al implicării, şi nu un scop în sine al acesteia. De aceea de foarte multe ori voluntariatul a devenit modul în care tinerii fac cunoştinţă în modul cel mai concret cu putinţă cu viitoarea lor meserie. Fără a dori să impietăm sistemul formal de învăţământ, trebuie să recunoaştem că de multe ori îi lipseşte latura practică, aplicată a învăţării, latură pe care mulţi tineri aleg să o experimenteze prin implicarea în activităţi de voluntariat. Posibilitățile de implicare în voluntariat sunt imense. Întotdeauna m-am implicat neavând o abilitate și o experiență socială, în diferite proiecte de voluntariat, unde am întâlnit oameni care știu să lucreze în echipă, se dedică cu totul acestui fel de muncă pe care o prestează gratis. Oricine dorește (copii, tineri, adulți, persoane de vârsta a treia) poate fi voluntar.Voluntarii își doresc o lume mai bună. Au înțeles lucrul acesta de-a lungul anilor, prin nenumăratele acte de binefacere pe care le-au făcut. Știu că numai prin exemplul personal pot schimba ceva. Copiii au nevoie de exemple, de modele. Caută repere. Caută surse de inspirație, de unde să își ia seva pentru voluntariatul de mâine. Într-o eră a tehnologiei, în care copilul învață să fie egoist, voluntariatul îi oferă o altă variantă – altruismul.

Voluntariatul înseamnă mai mult decât orice definiție, investiția în propria persoană. Crești o dată cu proiectul tău, îți asumi riscuri și creezi legături durabile. Cel care câștigă într-o activitate de voluntariat este chiar voluntarul. Recompensele sale sunt – sentimentul de implicare, bucuria de a-i ajuta pe ceilalți, dorința de a schimba ceva, experiența, prietenii. De asemenea, activitățile îi pot ajuta să descopere ce le place și să fie decisive pentru ce își vor alege să facă în viitor. A opta pentru voluntariat înseamnă – pasiune, iubire, chemare și dorința de a te dărui pe tine prin tot ce faci, pentru a-i face pe cei din jur mai buni și mai puțin triști. Voluntarismul este un fel de demnitate creștină, prin practicarea căruia, vom deveni mai umani, mai buni, mai înțelepți, mai bogați, mai înțelegători și răbdători, vom trăi în armonie și pace.Voluntarul înseamnă omul cu frică de Dumnezeu care, dorește să-și cunoască semenul și să-l ajute, are deschidere și voința necesară.

La nivelul învățământului primar încercăm să incubăm copiilor simțul și spiritul voluntarismului prin proiecte și acțiuni specifice vârstei lor, semnificativ prin acțiuni umanitari, de protejare a mediului, de acordare a primului ajutor în accidente și dezastre. Voluntariatul este un element esențial al societății. Datoria noastră este să îi învățăm pe copii să cunoască nevoile comunității în care trăiesc, să se implice în aceste nevoi și să știe cum să se comporte. Trebuie să le trezim interesul pentru activitățile de voluntariat și să organizăm cât mai multe acțiuni de acest gen. Să facem educație în spiritul voluntariatului! Formarea prin voluntariat este un drum al schimbării. A face din copiii de azi creatorii de mâine nu este numai pentru a le permite să se adapteze schimbărilor rapide, dar şi pentru a le oferi mijloacele de a se ocupa de "calitatea" vieții lor.

Bibliografie:

1. Băban A. (coord.)- Consiliere educaţională, Editura Imprimeria Ardealul, Cluj-Napoca, 2001
2.Godfrey, C., Parteneriat şcoală-familie-comunitate. Ghid pentru cadrele didactice, Proiect PHARE 2004. Acces la educaţie pentru grupurile dezavantajate, Ed. Didacticăşi Pedagogică, R.A., Bucureşti, 1973.
3.Velea, L.S., Toderaş, N., Ionescu, M., "Participarea elevilor în şcoalăşi în comunitate. Ghid pentru profesori şi elevi", TEHNE Centrul pentru Inovare şi dezvoltare în educaţie, ed. Agata, Botoşani, 2006.

VOLUNTARIATUL – O IMPORTANTĂ SURSĂ DE BUNĂTATE

Prof.înv.primar Enache Carolina Ileana
Școala Gimnazială Moșoaia, Jud. Argeș

"Voluntariatul este activitatea desfășurată din proprie inițiativă, de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestație materială." (Definiție adoptată de Consiliul Național al Voluntariatului, iunie 2002)

"Orice acțiune întreprinsă de o persoană fără a se gândi la recompense financiare." (Tracker)

"Voluntariatul este activitatea desfășurată din proprie inițiativă, prin care o persoană fizică își oferă timpul, talentele și energia în sprijinul altora fără o recompensă de natură financiară, dar care poate deconta cheltuielile realizate în sprijinul proiectului în care este implicată." (definiția Pro Vobis)

Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

De ce și cum am putea să convingem elevul să facă voluntariat? Iată câteva motive:

- ✓ Prin voluntariat își creionează mai bine setul de valori după care se conduce în viață;
- ✓ Învață să aprecieze lucrurile pe care le au și să se bucure chiar și de mărunțișuri;
- ✓ Își setează obiective mai realiste în viață;

- ✓ Obține abilități de comunicare și relaționare socială care îi vor fi utile pe viitor și în carieră;
- ✓ Într-un CV, activitățile de voluntariat sunt considerate de mulți angajatori ca experiență profesională;
- ✓ Poate descoperă în activitățile de voluntariat realizate, hobby-uri și își poate forma orientări profesionale pe această linie;
- ✓ Își formează abilități de lider, dobândește o capacitate mai bună de a lua decizii;
- ✓ Își formează prieteni noi;
- ✓ Îi crește încrederea în sine și se simte util societății;
- ✓ Își petrece timpul într-un mod cât se poate de plăcut, în același timp învățând lucruri noi;

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (asistența și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educativ etc). Prin urmare, această mișcare se desfășoară într-un cadru legal și este susținută de Legea nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 469 din 26 iunie 2014.

Există o arie largă de noţiuni, definiţii şi tradiţii în ceea ce priveşte voluntariatul. Totuşi, ceea ce este comun în Europa este că oriunde oamenii se implică împreună în activităţi pentru a se ajuta reciproc, pentru a îi susţine pe cei cu nevoi, pentru a conserva mediul înconjurător, pentru a participa în campanii pentru drepturile omului, sau pentru a iniţia acţiuni menite a asigura fiecăruia o viaţă decentă – atât societatea în ansamblu, cât şi fiecare voluntar ies în câştig.

De ce voluntariatul contează?

Voluntarii reflectă diversitatea societăţii europene, având implicate persoane de diferite vârste, femei şi bărbaţi, angajaţi şi şomeri, oameni cu diferite origini etnice, credinţe, cetăţeni de toate naţionalităţile

Voluntarii sunt implicaţi într-o mare varietate de activităţi, cum ar fi furnizarea de activităţi educative şi servicii, ajutor reciproc sau auto-ajutor, advocacy, campanii, , acţiune comunitară şi pentru mediul înconjurător. Voluntariatul este unul dintre modurile în care persoane cu orice tip de abilităţi şi profil, pot contribui la schimbări pozitive.

Voluntariatul este un mod de incluziune şi coeziune socială. Contribuie la crearea unei societăţi coerente, cu legături bazate pe încredere şi solidaritate, şi prin aceasta, la crearea de capital social. Este o sursă puternică de reconciliere şi reconstrucţie

Voluntariatul joacă un rol important în identificarea de soluţii pentru problemele societăţii. Voluntarii şi organizaţiile lor sunt adesea primii în dezvoltarea de acţiuni inovatoare pentru a identifica, a da voce şi a răspunde nevoilor care se ivesc în societate.

Voluntariatul este un factor economic semnificativ. Sectorul de voluntariat contribuie estimativ cu 5% în PIB-ul economiilor naţionale şi multe dintre oranizaţiile non profit depind puternic de munca voluntarilor pentru a-şi susţine activităţile

Toţi avem cel puţin un lucru la care ne pricepem suficient de bine; aşadar, toţi avem ceva de pus în folosul unei persoane care are nevoie de ajutor, în folosul străzii, al cartierului sau oraşului în care trăim sau în folosul comunităţii în general. Important este să ne dorim acest lucru şi să gasim organizaţia care sa ne ofere oportunitatea de a face acest lucru. Pentru o comunitate mai bună, pentru a fi mai fericiţi şi mai împliniţi.Tinerii îşi pot construi un CV atractiv, testează o posibilă carieră, îşi fac contacte care le vor fi utile în viitor, dar mai presus ajută la crearea unei societăţi mai bune în care să trăiască în viitor. Cei de vârsta a treia au posibilitatea să-şi împărtăşească experienţa şi au satisfacţia că sunt încă utili. Pentru copii şi adolescenţi e distractiv să facă lucruri bune împreună cu prietenii, ei îşi formează astfel deprinderi şi abilităţi adăpostindu-se de tentaţiile periculoase ca drogurile, tutunul, violenţa. Ei au astfel şansa de a deveni adulţi responsabili.Oricine poate fi voluntar "Pentru că dacă aşteptăm să trăim într-o lume mai bună trebuie să contribuim la crearea ei. Pentru a fi schimbarea pe care ne-o dorim în lume." (Mahatma Ghandi).

Atunci când te implici în proiecte în beneficiul unei cauze sau al comunității tale, nu contribui doar la dezvoltarea comunității, ci și la dezvoltarea ta personală și profesională. Voluntarii învață, voluntarii experimentează, voluntarii lucrează în echipă.

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

BIBLIOGRAFIE:

10. Băban A. (coord.)- *Consiliere educaţională. Ghid metodologic pentru orele de dirigenţie şi de consiliere,* Imprimeria Ardealul, Cluj-Napoca, 2001
11. Jigău M.- *Consilierea carierei,* Editura Sigma, Bucureşti, 2001
12. Missoum G.- *Am reuşit!,* Editura Polirom, Iaşi, 2003
13. Theodosiu, D. – *Mai aproape de elevi,* Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1972
14. Tomşa G.- *Consilierea şi orientarea în şcoală,* Casa de Editură şi Presă Viaţa Românească, Bucureşti, 1999

Însemnătatea voluntariatului în dezvoltarea educației și formării profesionale

Prof. înv. primar Elena-Luminița MINCĂ
Școala Gimnazială Nr. 1 Budeasa
Com. Budeasa, jud. Argeș

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite. Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Este clar că această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.

Pentru a înțelege mai bine sensul cuvântului "voluntar", am încercat să aflăm care este etimologia acestuia și am descoperit că o variantă o întâlnim în latină "voluntarius", iar cealaltă în franceză "volontaire" și se referă la oameni și manifestările lor. "Voluntar" înseamnă conform explicațiilor din DEX, – "*care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere*".

Din experiența profesională, pot afirma că a fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi sprijinim. A fi voluntar înseamnă să fii uman și să ai valoare pentru că aceste calități sunt de neprețuit.

Voluntariatul oferă posibilitatea interacţiunii cu grupuri sociale diverse cu care nu interacţionăm în mod curent în activităţile noastre obişnuite, contribuind la creşterea solidarităţii şi toleranţei. Probabil că mulţi dintre noi nu am observat că rampele de acces, acolo unde există, sunt uneori imposibil de utilizat datorită înclinaţiei nepotrivite pe care o au. Implicarea într-o acţiune de voluntariat alături de persoane cu dificultăţi de deplasare ne va face să înţelegem problemele cu care această categorie se confruntă şi ne va determina să observăm rampele impracticabile, pe care până atunci probabil că nici nu le-am remarcat, sau lipsa lor, şi să luăm atitudine în faţa acestor probleme. Implicându-ne în activităţi de voluntariat reuşim să vedem lumea prin ochii celorlalţi şi să înţelegem şi să observăm limitele incorecte pe care societatea le pune uneori în faţa unora dintre membrii ei. Am devenit astfel mai solidari şi mai toleranţi, dar şi mai conştienţi de limitele societăţii noastre.

În acest context, am inițiat un proiect educațional de voluntariat pe care l-am derulat pentru a ajuta copii care provin din familii defavorizate din Centrul de Plasament Preșcolar,,Sf. Constantin și Elena" aflat în subordinea Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Argeș. Mai exact, am organizat în cadrul Școlii Gimnaziale Nr. 1 Budeasa un târg de primăvară în cadrul căruia am expus spre vânzare produse de cofetărie și patiserie preparate în casă de către elevi și familiile acestora. Oaspeții târgului, părinții elevilor, comunitatea locală, reprezentanți ai instituțiilor și agenților economici din comună, primarul și angajații primăriei, au luat cunoștință în prealabil de obiectivele acestei acțiuni de voluntariat și au cumpărat deliciile dulci, contribuind astfel la crearea de pachete cu rechizite, obiecte de igienă personală, cărți, alimente.

Am realizat astefl că factorii care se implică în activităţi de voluntariat fac acest lucru cu conştiinţa clară a valorii pe care această activitate o are pentru ei, ca persoane, în absenţa oricărui câştig financiar. Cei care sprijină implicarea în activităţi de voluntariat fac acest lucru cu conştiinţa clară a valorii pe care voluntariatul o aduce beneficiarilor sau comunităţii lor.

O a doua dimensiune importantă a valorii voluntariatului este cea educativă. Voluntariatul are extraordinare valenţe educative, fiind **o formă de învăţare prin acţiune practică**, care poate genera dobândirea de cunoştinţe şi abilităţi. Indiferent că vorbim despre o învăţare inductivă, care porneşte de la situaţii generale – sau de la cunoştinţe teoretice – care sunt apoi translatate în activităţi practice specifice, fie că vorbim despre o învăţare deductivă, care porneşte de la exemple particulare pe care apoi le translatează în norme generale sau în concepte teoretice, voluntariatul este o metodă potrivită de a învăţa. Nefiind un proces rigid şi formalizat, voluntariatul are farmecul flexibilităţii şi al alegerii libere a voluntarului cu privire la majoritatea caracteristicilor activităţii sale, ceea ce îl face atractiv, învăţarea fiind un efect al implicării, şi nu un scop în sine al acesteia. De aceea de foarte multe ori voluntariatul a devenit modul în care tinerii fac cunoştinţă în modul cel mai concret cu putinţă cu viitoarea lor meserie. Fără a dori să impietăm sistemul formal de învăţământ, trebuie să recunoaştem că de multe ori îi lipseşte latura practică, aplicată a învăţării, latură pe care mulţi tineri aleg să o experimenteze prin implicarea în activităţi de voluntariat.

În discursul referitor la politicile publice şi economice este încetăţenită viziunea potrivit căreia ceea ce nu poate fi măsurat în bani nu există şi nu merită susţinere, în sensul unei investiţii financiare. Valoarea voluntariatului despre care am discutat până acum se referă la un aport imaterial, în termeni de abilităţi sociale, cunoştinţe şi abilităţi practice şi valori abstracte şi dificil de măsurat (precum solidaritatea, toleranţa, spiritul civic) dar fără de care societatea nu ar fi ceea ce trebuie să fie.

O ultimă problemă dorim să mai clarificăm în încheierea acestei discuţii despre valoarea voluntariatului, şi anume să contracarăm argumentat viziunea potrivit căreia voluntariatul nu are nevoie de **resurse financiare**, pentru că voluntarii nu sunt plătiţi. Este o viziune falsă, de care cu siguranţă s-au lovit mulţi dintre organizatorii de activităţi de voluntariat de-a lungul timpului. Pentru a genera valoarea detaliată mai sus pe toate dimensiunile ei (socială, educaţională şi economică) şi pentru toate părţile implicate (voluntar, organizator, beneficiar şi, prin extensie, societatea în ansamblu) este nevoie de multă muncă de organizare şi pregătire a unei oportunităţi de voluntariat care să ofere o experienţă de calitate voluntarului. De calitatea oportunităţii de voluntariat depind în mod direct menţinerea motivaţiei voluntarului, performanţa sa în activitatea de voluntariat şi satisfacţia beneficiarului şi a organizatorului activităţii de voluntariat.

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

În concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat.

VOLUNTARIATUL - O EXPERIENȚĂ TRĂITĂ ÎMPREUNĂ

PROF. COMAN DANIELA GABRIELA
ȘC. GIMNAZIALĂ „SFINȚII TREI IERARHI" HANU CONACHI,
JUD. GALAȚI

„Voluntarii sunt singurele fiinţe de pe faţa pământului care reflectă compasiune, grijă nemăsurată, răbdare, voinţă şi dragoste adevărată pentru om, comunitate, natură." Erma Bombeck

Mahatma Gandhi spunea că „dacă vrem să trăim într-o lume mai bună, trebuie să contribuim la crearea ei". Voluntariatul transformă în acţiune Declaraţia Naţiunilor Unite, potrivit căreia „noi, oamenii, avem puterea de a schimba lumea" deoarece credem în puterea omului de a fi om.

Ideea de voluntariat este privită, pe de o parte, ca activitate extraşcolară, o activitate care contribuie la ocuparea timpului liber dar şi a formării elevului/adolescentului ca persoană, şi pe de altă parte, voluntariatul este privit ca acumulare de experienţă de muncă, factor de responsabilitate şi maturitate. Munca de voluntar apropie subiecţii societăţii, îi plasează în poziţia de apărători ai valorilor şi principiilor umane. Calităţile unui voluntar sunt creativitatea, ideile inovatoare, activismul, motivarea, dorinţa de a-i ajuta pe alţii, deschiderea, independenţa, dorinţa de a dobândi noi cunoştinţe.

A fi voluntar înseamnă a lucra zilnic asupra ta, a-ţi cultiva abilităţi noi, a învăţa, a organiza şi desfăşura unele activităţi, a-ţi asuma responsabilitate, a acumula experienţă. De ce voluntariat? Implicarea într-un program de voluntariat te poate ajuta să te descoperi pe tine, să tinzi către idealuri, să te dedici şi să progresezi.

Care este valoarea socială a voluntariatului? Orice implicare în activităţi de voluntariat implică o formă de învăţare socială, chiar dacă de multe ori aceasta nu este conştientizată. Implicarea în activităţi de voluntariat dezvoltă o serie de abilităţi şi competenţe sociale, cum ar fi de exemplu solidaritatea, toleranţa, încrederea, spiritul civic şi responsabilitatea socială. Voluntariatul te transformă într-o persoană conştientă de mult mai multe aspecte ale lumii din jurul tău pe care în mod curent nu le vezi pentru că, aparent, nu ai nicio legătură directă cu ele.
Dacă educaţia în spiritul voluntariatului începe din familie (chiar şi în formele ei cele mai simpliste) şi este completată apoi de demersul educativ formal din cadrul instituţiilor de

învăţământ (implicit prin educaţia de tip nonformal), în mod cert va fi exersată ulterior, în cadrul comunitar al societăţii, de către adultul responsabil, capabil de acţiune şi schimbare.

Școala are, apoi, rolul de a forma la elevi spiritul de receptivitate, capacitatea de iniţiativă, angajarea responsabilă în identificarea problemelor comunităţii şi proiectarea de direcţii de acţiune pentru soluţionarea acestora. Iar cadrele didactice, ca "moderatori", " trebuie să manifeste foarte multă receptivitate, îngăduinţă şi să ofere mereu un răspuns la solicitările elevilor şi ale comunităţii". Practicând alături de cadrele didactice primele practici de sprijin, de voluntariat, elevii vor realiza tranziţia de la şcoală la o viaţă activă socială. Viitorul și evoluția unei societăți sunt strâns legate de educația pe care le-o oferim copiilor. Este oportun să le cultivăm interesul și plăcerea pentru activitățile de voluntariat, adaptat vârstei lor. Pentru încurajarea tinerilor către activitățile de voluntariat, putem apela la discuții cu scopul conștientizării necesității efectuării acestui tip de activități și desigur și prezentarea unor modalități concrete de realizare a acestor activități, individual dar și în grupuri organizate. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale.

Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală. Școala incluzivă este un răspuns la redimensionarea educaţiei. Scopul acestei şcoli este de a crea pentru toţi copiii un cadru prielnic învăţării, pornind de la premiza că diferenţele dintre oameni sunt normale şi ele trebuie acceptate. Şcoala incluzivă reprezintă o provocare pentru şcolile obişnuite, însă ea nu trebuie privită ca o ameninţare pentru performanţa acestor şcoli. Şcolile incluzive nu mai asigură o educaţie obişnuită sau o educaţie specială, ci asigură o educaţie incluzivă, iar ca rezultat elevii vor putea învăţa împreună. Cu alte cuvinte, acest tip de şcoală este deschisă tuturor elevilor, astfel încât toţi elevii să participe şi să înveţe. Pentru ca acest lucru să se întâmple, profesorii şi şcolile, privesc deschis, pentru a întâmpina cu mai mult succes diversitatea nevoilor elevilor.

Voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la

final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Voluntariatul oferă posibilitatea interacţiunii cu grupuri sociale diverse cu care nu interacţionăm în mod curent în activităţile noastre obişnuite, contribuind la creşterea solidarităţii şi toleranţei. Probabil că mulţi dintre noi nu am observat căminele de bătrâni, centrele de plasament, viața din Africa sau pantele defrișate ale munților. Sunt realități din jurul nostru, pe care le vedem, dar nu le descoperim. Implicarea într-o acţiune de voluntariat alături de persoane în vârstă sau de copii defavorizați ne va face să înţelegem problemele cu care aceste categorii se confruntă şi ne va determina să observăm într-o altă lumină viețile ascunse ale celorlalți, pe care până atunci nici nu le-am remarcat pentru ca mai apoi să luăm atitudine în faţa acestor probleme. Implicându-ne în activităţi de voluntariat reuşim să vedem lumea prin ochii celorlalţi şi să înţelegem şi să observăm limitele incorecte pe care societatea le pune uneori în faţa unora dintre membrii ei. Am deveni astfel mai solidari şi mai toleranţi, dar şi mai conştienţi de limitele societăţii noastre.

Spiritul civic şi încrederea că orice om poate face o diferenţă în comunitatea lui, mai ales dacă lucrează împreună cu alţi oameni preocupaţi de aceleaşi aspecte, se învaţă prin implicarea în activităţi de voluntariat. Valoarea pe care voluntariatul o are este cea de creator de capital social. Ce înseamnă acest lucru de fapt? Înseamnă că în activitatea de voluntariat cunoaştem oameni diverşi, din alte categorii sociale decât cele cu care interacţionăm în mod curent, devenim membri ai unor grupuri sociale diferite, devenind un punct de legătură într-o multitudine de reţele interconectate care ne influenţează şi pe care le influenţăm. La rândul lor, elevii/tinerii îşi pot asuma rolul de voluntar în acţiuni pe care învaţă să le gestioneze pe cont propriu, pornind de la probleme pe care le vor identifica ei înşişi. De la acţiuni ce se pot iniţia chiar de la vârstele şcolarilor mici – problema mediului înconjurător care necesită ecologizare, şi până la activităţi de voluntariat mai ample, elevii/tinerii sunt antrenaţi în veritabile exerciţii de interacţiune cu comunitatea într-un spaţiu de acţiune pe care învaţă să-l observe, să-l investigheze, pentru ca mai târziu, ca adulţi respnsabili, să-l poată gestiona şi dezvolta. Domenii de voluntariat: îngrijirea copiilor, dezvoltarea comunității, conservarea naturii, leadership tabără de vară, ajutor medical, sporturi, mediu, voluntariat în Africa.

Am înţeles astfel că putem şi noi să facem o schimbare, că există resurse şi disponibilitatea de a contribui, că este nevoie de curaj şi de un spirit organizatoric care să pună totul în mişcare şi că nu trebuie să aşteptăm totul de la alţii, ci trebuie să ne asumăm responsabilitatea de a lua iniţiativa şi de a trece la acţiune.

Copiii pot fi încurajați, antrenați să se implice în activități de protecție a mediului, pot efectua activități propriu-zise în vederea menținerii unui mediu curat și implicit a unei planete sănătoase. Astfel sub egida **Verde pentru România** putem iniția activitatea de voluntariat ce presupune plantarea de puieţi într-o zonă identificată. Ce trebuie făcut pentru ca această oportunitate de voluntariat să fie una de calitate şi care să producă rezultate mulţumitoare? De la identificarea zonei unde va avea loc plantarea, identificare tipului de puieţi ce pot fi plantaţi, procurarea puieţilor şi a instrumentelor necesare – mănuşi, lopeţi etc., până la plantarea efectivă, toate aceste activităţi necesită timp şi presupun costuri. **Scopul**: conservarea şi protejarea mediului înconjurător.

O altă acțiune voluntară **Sportul ca stil de viață sănătos** poate fi un eveniment al întregii comunităţii ce presupune mobilizarea comunității pentru a-și forma deprinderi de a trăi sănătos sau a provoca oamenii la mișcare. Aceeastă acțiune necesită o serie de activități ce încep de la decorarea zonei de start/finiș, precum și a întregului traseu până la reglementarea direcției de circulație a alergătorilor în timpul desfășurării competițiilor și înmânarea medaliilor participanților la linia de finiș, premierea învingătorilor. **Scopul** evenimentului este adoptarea prin sport de către locuitorii din mediul urban, în special, a unui mod de viață sănătos și echilibrat.

Pregătirea pentru şcoală: O abordare de la copil la copil este o altă acţiune realizată cu ajutorul voluntarilor ce constă în strângerea de cadouri/pachete sub formă de ajutoare: cărticele, creioane, carioci, plastilină, caiete, haine noi, încălţăminte, produse de îngrijire şi alte lucruri prin care să ajute un copil defavorizat din Africa. Unicef colaborează cu autorităţi guvernamentale, locale şi diverse comunităţi, în 11 ţări din Africa, pentru a crea condiţiile care să-i atragă pe copii la şcoală, să-i menţină acolo şi să le asigure un mediu sigur în care ei să se poată juca şi învăţa. Elevii noştri se pot mobiliza și pot forma grupuri de câte 4-5 copii. Fiecare grup poate să vină în sprijinul unui copil orfan din Africa. În următorii 4 ani, acesta pentru a

putea merge la şcoală, va fi susținut, astfel, prin trimiterea de ajutoare, haine şi medicamente. **Scopul** este de a-i ajuta pe cei mai defavorizaţi dintre ei: orfani şi copii vulnerabili, copii afectaţi de conflicte armate sau dezastre naturale sau copii proveniţi din zone rurale foarte sărace.

Un exemplu de acţiune voluntară, care dă răspuns, pe de altă parte şi provocărilor educaţiei intergeneraţionale, este sprijinul acordat de tineri generaţiilor vârstnice. Sunt vizate astfel două grupuri ţintă: tinerii, care se implică în probleme actuale ale societăţii şi vârstnicii, care sunt reintegraţi în viaţa comunităţii moderne. **A îmbătrâni nu este o boală** este activitatea de voluntariat ce presupune antrenarea beneficiarilor în activități de petrecere a timpului liber de tip hobby la domiciliu sau în comunitate; suport practic la domiciliu, facilitarea deplasării în exterior, însoțirea în diverse locații – medic, plimbări în parc, spectacole, activități culturale etc; activități de socializare în centre/cămine pentru vârstnici; organizare și participare la evenimente, activități artistice, acțiuni ocazionale. **Scopul** proiectului este dezvoltarea componentei afective şi volitiv-acţionale a personalităţii elevilor, prin acţiuni morale, desfăşurate în şcoală şi în afara acesteia.

Voluntarii reprezintă iubirea în mişcare. Voluntariatul este activitatea care ne ajută să ne asigurăm personal că lumea se îndreaptă în direcția dorită de noi. Prin voluntariat investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, respectiv în lumea în mijlocul căreia trăim. Prin implicarea voluntarilor în domeniul social se activează sentimentul de empatie față de semenii noștri și se încurajează tinerii și copiii să se implice în activități destinate ajutorării semenilor aflați în nevoie.

Un beneficiu adus de activitățile de voluntariat este creșterea încrederii în sine, acesta oferă un confort psihic oricărui individ care hotărăște să depună un astfel de efort în spiritul voluntariatului. Totodată, în urma activităților de voluntariat se dezvoltă și spiritul de apartenență la grup, atât de necesar pentru asigurarea unei bune colaborări între indivizi pentru evoluția societății.

Bibliografie:

https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie

Godfrey, C., *Parteneriat şcoală-familie-comunitate. Ghid pentru cadrele didactice, Proiect PHARE 2004. Acces la educaţie pentru grupurile dezavantajate, Ed. Didactică şi Pedagogică, R.A.*, Bucureşti, 2007

Velea, L.S., Toderaş, N., Ionescu, M., *"Participarea elevilor în şcoală şi în comunitate. Ghid pentru profesori şi elevi", TEHNE Centrul pentru Inovare şi dezvoltare în educaţie, ed. Agata,* Botoşani, 2006,

Rolul voluntariatului

Prof. Sabău Cosmina
Școala Gimnazială Gurghiu, jud. Mureș

Voluntarul este un fel de arhitect 'amator' care lucrează pentru crearea unei lumi mai frumoase şi mai colorate. Într-un mediu în care culorile încep să îşi piardă din strălucire şi intensitate, el găseşte şi aduce în prim plan acele elemente care să întreţină cât de cât liniile esenţiale din tablou. Este persoana care se adaptează relativ uşor la un mediu nou, la o situaţie neprevăzută sau o realitate care, iniţial, părea dificilă. Poate deveni un foarte bun ascultător şi are răbdare să ducă la capăt un proiect pe care l-a iniţiat. Voluntarii sunt adunătorii de experienţe şi poveşti care îi împlinesc sufleteşte.

Costul cu activitatea de voluntariat nu reprezintă un impediment pentru foarte mulți voluntari, cu toate că există un procent pentru care acesta poate constitui un obstacol. Pe de altă parte o mare majoritate a voluntarilor văd un raport pozitiv între beneficiile obținute din activitatea de voluntariat, fie că sunt individuale, fie că sunt publice, ceea ce duce la o evaluare mai puțin severă cu privire la costul cu activitatea de voluntariat.

Voluntariatul este activitatea desfasurata din proprie initiativa, prin care o persoana fizica îsi ofera timpul, talentele si energia în sprijinul altora fara sprijinul altora o recompensa de natura financiara.

Este activitatea desfășurată în domenii cum sunt: asistență și serviciile sociale, protecția drepturilor omului, medico-sanitar, cultural, artistic, educativ, de învățământ, științific, umanitar, religios, filantropic, sportiv, de protecție a mediului, social

Patru principii definitorii stau la baza activitatii de voluntariat si o deosebesc de de activitati similare (precum internshipul/practica, etc): -Este o activitate desfasurata in beneficiul comunitatii / beneficiul public. -Este o activitate neremunerata sau care nu urmareste un castig financiar, chiar daca include decontarea unor cheltuieli derivate din activitatea respectiva (transport, consumabile, etc.). -Este o activitate desfasurata de bunavoie, fara vreo constrangere de vreun fel sau altul. -Este de regula derulata intr-un cadru organizat (sub tutela unei organizatii sau a unui grup de intiativa), spre deosebire de actiunile spontane de binefacere.

Serviciile de voluntariat s-au răspândit în întreaga lume în anii 1920 și 1930, voluntariatul fiind privit în acea perioadă ca o "modalitate de a forma prietenii între tineri din țări diferite". Dar

de exemplu, în timpul crizei economice din 1929, în Statele Unite ale Americii și în Bulgaria, voluntariatul a fost o metodă de a ajuta tinerii ce nu aveau locuri de muncă, în sensul că pentru activitățile sociale desfășurate li se oferea un loc de cazare și mâncare.

In ceea ce privește vârsta celor care fac voluntariat, se observă că numărul tinerilor este ridicat, pe când al celor în vârstă este relativ scăzut. Olanda este singura țară unde bătrânii se implică în activitățile de voluntariat, aceștia fiind cei care petrec cel mai mult timp participând la desfășurarea acțiunilor voluntare. Societatea civilă olandeză a fost întotdeauna considerată "o piatră de temelie" pentru voluntariat și așa o să și rămână pentru că a dat dovadă de solidaritate față de semeni, persoanele în vârstă oferindu-ne un exemplu clar în acest sens.

În afara beneficiilor sale economice, activitatile de voluntariat au o varietate larga de impacturi sociale care aduc beneficii semnificative voluntarilor, comunitatilor locale si societatii in general. Multe dintre aceste impacturi contribuie direct la un numar de obiective cheie stabilite de politicile Uniunii Europene. Cateva dintre acestea le prezentam mai jos: Incluziunea sociala si ocuparea fortei de munca: Multe activitati si servicii voluntare se implica in promovarea coeziunii sociale dar si in integrarea si incluziunea sociala, care la randul lor sunt elemente foarte importante ale politicii sociale din Europa. Munca voluntara ofera o formare profesionala importanta in vederea ocuparii fortei de munca si o cale de ameliorare a capacitatii de insertie profesionala. Voluntariatul consolideaza solidaritatea sociala, capitalul social si calitatea vietii in societate; el ofera persoanelor un sentiment de autosatisfactie, ca pot contribui la progresul social. Astfel, contribuie intr-o mare masura la promovarea „muncii decente", a muncii ca mijloc de promovare a activitatii umane, a demnitatii si a sentimentului de auto-satisfactie.

Educatie si formare: Voluntariatul poate oferi persoanelor neangajate experienta necesara pentru integrarea pe piata fortei de munca. Aptitudinile si competentele dobandite prin actiunile de voluntariat pot fi transferate intr-un context profesional. Multi voluntari apreciaza oportunitatea de a dobandi noi aptitudini precum si practicarea competentelor deja existente. Voluntariatul mai poate fi privit ca o modalitate utila pentru tineri de a-si testa potentialul in cariera si astfel sa poata face o alegere informata asupra cailor de educatie si formare viitoare. Cetatenia activa: Voluntariatul conduce la implicarea directa a cetatenilor in dezvoltarea locala si astfel joaca un rol foarte important in incurajarea societatii civile si a democratiei. Importanta voluntariatului tineretului pentru incluziunea sociala si a cetateniei active a fost evidentiata in

multe state membre. De exemplu, pentru majoritatea voluntarilor din sport, oferirea timpului lor unui club este o oportunitate de a contribui activ la comunitatea din care provin. Sport: Este important sa amintim ca voluntarii si organizatiile de voluntari ofera adesea activitati si sevicii vitale care sunt folosite de catre membrii comunitatii. Aceste pot varia de la serviciile din cluburile locale de sport pana la transportul pentru persoanele in varsta sau servicii speciale de ingrijre a sanatatii, care au toate un impact semnificativ asupra vietii lor si a bunastarii populatiei locale precum si asupra mediului local. Cluburile de sport sunt unul dintre cele mai bune exemple, deoarece miscarea sportiva se bazeaza in principal pe voluntari din toata Europa. In majoritatea Statelor Membre in domeniul sportului in special, sunt atrasi nenumarati voluntari (de ex. Austria detine 14% personal salariat si 86 % voluntari; Franta aproape 80% voluntari, Olanda 13% personal salariat si 87% voluntari). Angajamentul voluntar permite cluburilor de sport sa mentina taxe reduse pentru membrii acestora, indepartand astfel barierele financiare de participare.

Pentru inscurajarea tinerilor către activitătile de voluntariat,putem apela la discuții cu scopul constientizării necesitătii efectuării acestui tip de activităti și desigur și prezentarea unor modalităti concrete de realizare a acestor activităti,individual dar și în grupuri organizate.Tinerii pot fi încurajați, antrenați să se implice în
activităti de protecție a mediului, pot efectua activităti propriu zise sau de consiliere a altor oameni în vederea menținerii unui mediu curat și implicit a unei planete sănătoase, mentorat.

În România, fenomenul a crescut în ultima vreme în mod alert. Copiii și adulții comunităților sunt implicate în proiecte locale ce presupun voluntariatul dar și naționale sau internaționale, cu un impact major asupra evoluției societății.Voluntariatul rămâne o activitate interesantă, atractivă chiar și pentru copii, demnă de a fi desfășurată cu copiii și de a fi promovată în societate ca exemplu de bună practică. Alegând să desfășori o activitate de voluntariat,
demonstrezi că ești un om bun și participi într-un mod real la asigurarea unei lumi mai bune.

Dezvoltarea competențelor sociale prim intermediul voluntariatului

Gârtan Maria Daniela
Școala Gimnazială Coșești

Tinerii în plină dezvoltare au nevoie de experiențe care să le ofere prilejul de a-și forma și consolida misiunea și viziunea personală sau profesională, explorând oportunitățile și extinzându-și orizonturile.Astfel, voluntariatul poate aduce o serie de beneficii :

Permite formarea de noi abilități și competențe sau poate fi o oportunitate de a menține sau chiar de a dezvolta abilitățile existente. Oferă o modalitate excelentă de a obține experiență în domeniul în care vizează să activeze sau poate fi recrutat de o anumită instituție în urma prestării unor activități de voluntariat. Deoarece abilitățile de adaptare și rezolvare a problemelor devin din ce în ce mai mai importante în deceniile următoare, dezvoltarea acestor abilități este la fel de importantă pentru voluntarii cu experiență profesională cât și pentru cei care urmează să facă primii pași pe piața muncii

Oferă o mare oportunitate de dezvoltare a rețelei personale și profesionale, astfel pe baza activităților de voluntariat , tinerii pot primi recomandări de la managerii instituțiilor unde au activat, iar dacă se gândesc la o schimbare în ceea ce privește plaierul de activitate al carierei, voluntariatul este o modalitate perfectă de a explora noi domenii . Totodată, în spectrul acțiunilor sociale, tinerii pot întâlni lideri ai comunității, persoane care să le ofere suport/consiliere în alegerea carierei .

Satisfacția personală, stima de sine și sentimentul de împlinire vor crește, prin aducerea unui aport de valoare societății. Fie că este vorba despre o persoană extrovertită sau introvertită, se pot dezvolta, totodată, abilitățile de comunicare și sociale prin contractul cu diferite persoane în contexte variate .

Adesea, voluntariatul adună oamenii din medii culturale diverse, astfel tinerii vor avea contact cu situații diferite de cele de zi cu zi. Acest lucru nu include numai a cunoaște persoane de altă naționalitate, religie, orientare politică sau persoane cu dizabilități, ci presupune interrelaționarea cu mentalități și personalități diferite . Munca în echipă nu numai că favorizează

abilitățile de colaborare, ci oferă și oportunități de a învăța multe lucruri din diferite perspective și crește nivelul de toleranță .

Un alt aspect important ce merită menționat, este faptul că prin voluntariat se pot crea lideri .

Calitățile de conducere, luarea inițiativei, crearea de noi viziuni, modalități de a contribui și de atingere a unor obiective prin gândire strategică sunt aspecte ce pot fi îmbunătățite în cadrul coordonării unui grup de voluntari .

Gestionarea unei echipe implică abilități de leadership, capacitatea de a motiva și inspira pe ceilalți, gestionarea schimbărilor, medierea conflictelor. Alte aspecte ale dezvoltării personale/profesionale prin intermediul voluntariatului, pe care vrea sa notez, sunt dezvoltarea capacității empatice, calitatea comportamentului procial, creșterea gradului de conștientizare și altruismul .

Ținâmd cont de cele menționate mai sus, putem spune că voluntariatul constituie un context propice de dezvoltare personală și profesională a tinerilor prin creșterea nivelului de încredere între indivizi, întărirea și diversificarea relațiilor sociale, schimbarea viziunii față de societate și conștientizarea rolului de cetățean activ .

Bibliografie :

Asociația VOLUM, 2016, Ghid pentru măsurarea efectelor și impactului voluntariatului asupra organizației gazdă

Legea voluntariatului 195/2001, republicată în Monotorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 25 aprilie 2007

ROLUL VOLUNTARIATULUI

Prof. GAVRILĂ GEORGIANA
LICEUL TEHNOLOGIC BÂLTENI, JUDEȚUL GORJ

Voluntariatul este activitatea care ne ajută să ne asigurăm personal că lumea se îndreaptă în direcția dorită de noi. Deși mulți oameni definesc voluntariatul superficial spunând că aceasta reprezintă muncă neplătita a unor oameni, voluntariatul este ceva mult mai profund.

Prin voluntariat investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, respective, lumea în mijlocul căreia trăim. În lume sunt milioane de oameni care au nevoie de ajutor într-un fel sau altul, fiecare dintre noi poate deveni un voluntar, putem să dăruim atât cât ne permitem și nu doar în ceea ce privește resursele materiale. Putem să dăruim deopotrivă lucruri materiale dar și timp din timpul nostru, atunci când, de exemplu, ne dorim să petrecem timp cu persoane care nu au familii sau să oferim cunoștințe dobândite anterior de noi.

Voluntariatul presupune schimb de cunoștințe, idei, servicii, oportunități de a cunoaște oameni noi și de a lega tot felul de relații cu aceștia. Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntari și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și voință.

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (asistența și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educativ etc). Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare,

inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

De ce si cum am putea să convingem elevul să facă voluntariat? Iată câteva motive:

- ✓ Prin voluntariat își creionează mai bine setul de valori după care se conduce în viață;
- ✓ Învață să aprecieze lucrurile pe care le au și să se bucure chiar și de mărunțișuri;
- ✓ Își setează obiective mai realiste în viață;
- ✓ Obține abilități de comunicare și relaționare socială care îi vor fi utile pe viitor și în carieră;
- ✓ Într-un CV, activitățile de voluntariat sunt considerate de mulți angajatori ca experiență profesională;
- ✓ Poate descoperă în activitățile de voluntariat realizate, hobby-uri și își poate forma orientări profesionale pe această linie;
- ✓ Își formează abilități de lider, dobândește o capacitate mai bună de a lua decizii;
- ✓ Își formează prieteni noi;
- ✓ Îi crește încrederea în sine și se simte util societății;
- ✓ Își petrece timpul într-un mod cât se poate de plăcut, în același timp învățând lucruri noi;

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

Bibliografie:

- ✓ https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie
- ✓ Andronic, R.-L., 2009, *Comportamentul prosocial şi voluntariat în România postdecembristă. O abordare psihosociologică a programelor de intervenţie* (teză de doctorat), Facultatea de Sociologie şi Asistenţă Socială, Universitatea din Bucureşti.
- ✓ Asociaţia pentru Relaţii Comunitare şi Allavida, 2003, *Tendinţe ale comportamentului filantropic în România: donatori individuali şi companii,* Asociaţia pentru Relaţii Comunitare şi Allavida, Cluj-Napoca.

Educația școlară prin activități de voluntariat

Prof.Popa Brîndusa-Georgiana
Liceul Tehnologic Mihai Busuioc
Pașcani, jud.Iași

Motto: *Fericit, ori nefericit, omul are nevoie de alt om, căci nu trăiește decât pe jumătate când trăiește doar pentru el!*

Jacques Delille

Fiecare copil este diferit; acest lucru este exact ceea ce îl face să fie special. Pentru a asigura dezvoltarea socio-emoțională a copiilor, este necesar ca întreaga noastră activitate școlară să cuprindă activități, acțiuni sau elemente care să asigure formarea și dezvoltarea la copii a abilităților de interacțiune cu adulții, cu copiii de vârste apropiate, de a accepta și respecta diversitatea, formarea comoportamentelor prosociale. Responsabilizarea copilului este o aptitudine ce trebuie învățată, iar părinții au un rol esențial în acest sens. Părinții trebuie să fie dispuși să acorde libertatea copilului pentru: a lua decizii; a demonstra că pot face un lucru; a învăța din propriile greșeli. Învățarea și însușirea responsabilității ajută la maturizarea copilului și reprezintă o poartă deschisă către succes. Responsabilitatea își are influența în multe părți din dezvoltarea copilului. Îl ajută să fie autonom, să se descurce pe propriile puteri, să nu depindă de ceilalți. Un copil responsabil câștigă încrederea celor din jur, a părinților, prietenilor și este o persoană pe care te poți baza fără ezitare.

Elevii sunt încurajați să participe activ la viața comunității. Acest fapt, îi ajută să pună în aplicare cele învățate la clasă în viața de zi cu zi. De asemenea, le dezvoltă simțul cetățeniei și abilitățile civice, stima de sine și încrederea în sine. O școală comunitară încurajează părinții și membrii comunității să acționeze ca voluntari și le oferă sprijin și pregătire în acest sens. Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală. Pentru a înțelege mai bine sensul cuvântului „voluntar", am încercat să aflăm care este etimologia acestuia și am descoperit că o variantă o întâlnim în latină „voluntarius", iar cealaltă în franceză „volontaire" și se referă la oameni și manifestările lor. „voluntar" înseamnă conform explicațiilor din DEX, –*care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere*.

Din experiența profesională, pot afirma că a fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi sprijinim. A fi voluntar înseamnă să fii uman și să ai valoare pentru că aceste calități sunt de

neprețuit. Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve. În acest context, m-am implicat de ceva vreme în acest tip de activitate ca membru coordonator voluntar la un centru de educație incluzivă, în urma realizării unui parteneriat între școala unde activez și această organizație, în ideea de a participa împreună cu elevi voluntari. Dacă educaţia în spiritul voluntariatului începe din familie (chiar şi în formele ei cele mai simpliste) şi este complementată apoi de demersul educativ formal din cadrul instituţiilor de învăţământ (implicit prin educaţia de tip nonformal), în mod cert va fi exersată ulterior, în cadrul comunitar al societăţii, de către adultul responsabil, capabil de acţiune şi schimbare. Aşadar, profesorii sunt cei care conduc şi orientează actele de voluntariat ale elevilor/şcolii în comunitate şi tot ei trebuie să aducă soluţii la problemele şcolii prin atragerea de sponsori/ parteneri, demararea de proiecte educaţionale, înfiinţarea de asociaţii de părinţi, atragere de fonduri de la comunitatea locală, implicarea ONG-urilor etc. Într-o societate tot mai tehnologizată, educaţia prin voluntariat vine să propună ca finalitate dezvoltarea conştiinţei şi a aptitudinilor necesare pentru ca oricare cetăţean să joace un rol activ şi constructiv în conservarea resurselor naturale, în activităţile de prevenire a poluării şi protecţie a mediului perceput ca suport al vieţii. Deasemenea, cu ocazia sărbătorii Nașterii Domnului se pot constitui târguri cu produse hand-made, pentru a ajuta centrele de bătrâni și e copii orfani. Acestea reprezintă doar câteva exemple de activități de voluntariat, satisfac nevoia de educaţie permanentă a individului.

Privită din perspectiva educaţiei, practica voluntariatului este raportată la interacţiunea factorilor principali ai educaţiei: familia, şcoala, societatea. Interdependenţa acestora descrie un exerciţiu de sprijin reciproc, în care rolurile de voluntar şi beneficiar sunt pe rând asumate de fiecare dintre ei. O comunitate care susţine dezvoltarea actului educativ din şcoală, va beneficia ulterior de generaţii de profesionişti, de actori sociali implicaţi, activi şi capabili de schimbare; pe de altă parte acţiunile de voluntariat ale instituţiilor şcolare şi reprezentanţilor lor de a răspunde nevoilor comunităţii, vor contribui la rezolvarea problemelor actuale ale societăţii. Se constată că rezultatele unor astfel de acţiuni voluntare nu sunt temporare sau imediate, ci, abordate pe termen lung, vizează dezvoltarea durabilă atât în spaţiul educaţional, cât şi în cel social.

Bibliografie:

✓ Velea, L.S., Toderaş, N., Ionescu, M., "*Participarea elevilor în şcoală şi în comunitate. Ghid pentru profesori şi elevi*", TEHNE Centrul pentru Inovare şi dezvoltare în educaţie, ed. Agata, Botoşani, 2006 ;

✓ www.voluntariat.ro

✓ www.didactic.ro

Voluntariatul, modalitate de a ne redescoperi în semenii noştri

Prof. dr. Mihai FLOROAIA
Colegiul Tehnologic „Spiru Haret" Piatra-Neamţ
Şcoala Postliceală Sanitară Piatra-Neamţ

Având în vedere faptul că voluntariatul reprezintă, în general, o activitate de interes public desfăşurată de către o persoană din proprie iniţiativă în beneficiul altor persoane, al semenilor, fără a primi o contraprestaţie materială, consider că în actualul context cauzat de pandemia COVID-19, un asemenea act se dovedeşte a fi cu adevărat o sursă de bunătate, de manifestare a dragostei faţă de aproapele aflat în nevoie.

După cum ştim cu toţii, domeniile în care se desfăşoară activităţile de voluntariat sunt: filantropie, umanitar, asistenţă socială, religios, cultural-artistic, protecţia mediului, ştiinţific, învăţamânt-educaţie etc.

Este important voluntariatul acum? De ce? Aş răspunde la aceste întrebări cât se poate de simplu şi de concis: da. Este nevoie de voluntariat, mai ales în contextul dat, când, pe lângă activismul social, putem demonstra dragostea faţă de aproapele nostru. Dintre motivele pentru care activităţile de voluntariat se impun, amintesc: există nevoi ce nu sunt acoperite de către stat prin intermediul instituţiilor şi/sau al serviciilor de specialitate, imposibilitatea organizaţiilor neguvernamentale de a angaja suficient personal care să ofere o gamă diversificată de servicii, dorinţa unor persoane de a se implica în viaţa societăţii şi, nu în ultimul rând, identificarea şi soluţionarea problemelor comunităţii reprezintă un indicator al gradului de democratizare a societăţii. Totodată, voluntariatul se face pentru a-i sluji pe ceilalţi, fiind opus logicii greşite conform căreia omul se ocupă numai cu lucrurile care-i servesc doar lui însuşi.

În limbajul teologic s-a păstrat termenul de „filantropie" pentru tot ceea ce reprezintă manifestarea atitudinii unui creştin faţă de semenii săi: bunăstare, sărăcie, boală, necaz. Criteriul după care se stabileşte cât de mult trebuie să se implice fiecare ţine de frăţietatea tuturor în Dumnezeu şi nu de clasă socială, etnie, religie, politică etc., motiv pentru care nu s-a folosit de-a lungul istoriei conceptul de „asistenţă socială". Asistenţa socială este o formulă mai nouă, seculară, ce presupune mai mult profesionalismul în abordarea problemelor sociale decât motivaţia interioară a acţiunilor.

Din iubire faţă de om s-a înfăptuit, de-a lungul istoriei, opera filantropică obiectivată în acte şi fapte caritabile, de binefacere, în acte şi fapte de lansare, încurajare şi susţinere a talentelor prin mecenat, în trecut, prin sponsorizare, astăzi, în acte şi fapte de creaţie. Opera filantropică poate fi considerată întreaga creaţie filosofică, teologică, artistică, ştiinţifică şi tehnică. Iubirea faţă de om s-a obiectivat în filantropie caritativă şi în filantropie culturală. În această ipostază filantropia este un fapt de conştiinţă a comunităţii umane. Filantropia este o virtute general umană, morală, religioasă, o virtute creştină. Modelul suprem de filantrop este Dumnezeu, Creatorul lumii şi iubitorul oamenilor. Dumnezeu a creat lumea pentru ca aici El să devină Om şi pentru ca omul să devină Dumnezeu prin har. Unitatea umană după modelul unităţii Treimice implică în mod necesar ideea de solidaritate. Atât Vechiul, cât şi Noul Testament ne oferă temeiuri teologice ale unităţii umane, temeiul solidarităţii, al răspunderii unuia pentru altul şi al slujirii reciproce pentru refacerea conştiinţei unităţii. Practicarea filantropiei şi milei contribuie atât la progresul spiritual şi material al fiecărui om, precum şi la evitarea unor tensiuni sau conflicte sociale.

Prin natura ei, spiritualitatea ortodoxă este una comunitară. Rugăciunile din cadrul Sfintei Liturghii sunt unele comunitare: „...pe noi înşine şi unii pe alţii şi toată viaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm"[11]. Comunitatea are în vedere comuniunea cu celălalt, cu ceilalţi, cu semenii noştri. Sfânta Taină a Euharistiei (Împărtăşaniei) are drept scop atât unirea noastră cu Dumnezeu, cât şi unirea dintre noi.

În experienţa Răsăriteană, pornind de la exemplul primelor comunităţi creştine (Faptele Apostolilor II, 45-47), bunăstarea nu poate fi acceptată ca o împlinire individuală, ci o realizare comunitară, în care omul disciplinează propriile dorinţe, în paralel cu altruismul şi sensul sacrificiului. A oferi un ajutor semenului, devine pentru creştinul practicant contribuţia la instaurarea Împărăţiei lui Dumnezeu pe pământ ca ideal realizabil. Darul presupune aprioric iertarea, adică o stare spirituală pozitivă. Biserica a preluat de la începuturi preocuparea pentru „bună – stare" atât ca stare a spiritului cât şi ca stare materială şi a lucrat la ameliorarea dificultăţilor sociale ale celor aflaţi în suferinţă.[12] Nu putem trece cu vederea faptul că, la realizarea

[11] ***Sfânta Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur*, în *Liturghier*, Editura Institutului Biblic şi de Misiune Ortodoxă al B.O.R., Bucureşti, 2000, p. 171.
[12] Stanley Samuel Harakas, *Living the Faith. The Praxis of Eastern Orthodox Ethics* (Minneapolis: Light and Life Publishing Company, 1992), p. 362.

bunăstării în ambele ei sensuri (materială şi spirituală), participă atât Biserica, cât şi Statul ca două entităţi sociale cu roluri complementare.

În altă ordine de idei, filantropia poate fi practicată în orice sistem politic sau social, deoarece reprezintă o chestiune vocaţională, de comuniune şi comunicare între oameni. Din punct de vedere creştin, filantropia reprezintă grija faţă de om ca fiinţă eternă, de valoare inestimabilă, nu doar grija pentru nevoile lui sociale sau preocuparea pentru schimbarea unui sistem social care să-i fie mai echitabil. În primele secole ale creştinismului, Biserica a văzut în filantropie o datorie de viaţă veşnică, încărcată de semnificaţii morale. Istoria Bisericească Universală ne oferă numeroase astfel de exemple pornind de la primele forme prin care Biserica a acţionat pentru ocrotirea celor aflaţi în nevoie prin comunităţile creştine, comunităţile bisericeşti sub forma colegiilor, corporaţiile sau asociaţiile admise de lege, respectiv o reţea de societăţi religioase şi de instituţii de asistenţă socială. Cele mai vechi societăţi religioase au fost cele ale văduvelor, fecioarelor şi diaconiţelor care aveau ca scop principal ajutorarea semenilor. Principalele instituţii de asistenţă socială organizate de Biserică au sprijinit, din cele mai vechi timpuri, familiile sărace, copiii orfani sau abandonaţi şi bătrânii bolnavi, asigurându-le îngrijire, şcolarizare şi însuşirea cultului bisericesc în vederea integrării lor morale şi sociale. Totodată, în primele secole creştine, sub ocrotirea împăraţilor romani, de la Constantin cel Mare până la Justinian, au luat fiinţă câteva institutii de asistenţă precum: leagăne pentru copiii abandonaţi, orfelinate, case de adăpost pentru fetele provenite din familii sărace sau din orfelinate, azile pentru bătrânii fără sprijin etc. În perioada Evului Mediu, mănăstirile au continuat, organizat şi promovat modelul de spiritualitate care îmbină în chip armonios contemplarea şi acţiunea practică în folosul celor nevoiaşi prin construirea unor spitale bolniţe, case pentru bătrâni etc.

Astăzi, Biserica (în sens de comunitate a credincioşilor, dar şi ca instituţie) se străduieşte să răspundă noilor realităţi sociale, să extindă pe propria structură un sistem bine organizat de asistenţă socială fundamentat pe filantropie, constituit din ONG-uri sau din centre filantropice puternic dezvoltate. Conştientizăm faptul că niciodată nu vor exista resursele suficiente, necesare finanţării nevoilor societăţii afectate de sărăcie, în paralel cu educaţia prin şi pentru credinţă şi solidaritate umană în spiritul valorilor universale. Soluţia de bază rămâne comunitatea creştinilor (parohia), unde fiecare este chemat să devină filantrop, model al manifestării iubirii de aproapele, aşa cum a făcut Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Numai El, Fiul lui Dumnezeu, în lume fiind ne-

a garantat că „Nu oricine Îmi zice: Doamne, Doamne, va intra în împărăţia cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu Celui din ceruri."(Matei VII, 21) şi „...cel ce va face şi va învăţa, mare se va chema în Împărăţia Cerurilor." (Matei V, 19).

Dacă uneori, după cum spune o veche vorbă românească, *punem carul înaintea boilor* atunci când dorim să desfăşurăm anumite activităţi de voluntariat şi ne tot întrebăm dacă respectăm întru totul o anumită legislaţie, dacă ne asigură sau nu cineva anume măsurile de protecţie (măşti, mănuşi etc., apropo de situaţia actuală), cu siguranţă că nu vom reuşi niciodată să întreprindem nimic spre folosul aproapelui care are nevoie de ajutorul nostru, ci doar vom „bifa" un „act" ce tinde a fi doar contabilizat şi care şi-a pierdut spiritul filantropiei comunitare. Când vorbim de voluntariat este necesar să nu ne raportăm doar la norme, criterii și alte elemente stipulate în diverse acte normative, căci atunci uităm de componenta umană, care este cea mai importantă, riscând să ajungem la un activism social. În acest context, trebuie să dovedim o maturitate elementară, astfel încât să nu simţim dezgust faţă de oamenii aflaţi în situaţii grele sau cu comportamente dezechilibrate. O altă problemă curentă o constituie dezorganizarea şi discordia, specifice anumitor categorii. Este greu, dar strict necesar ca voluntarul să aibă cugetul unităţii cu ceilalţi care se implică în acţiuni de voluntariat asemănătoare celei oferite lui. Mentalitatea fariseică de tipul: noi ne facem treaba mai bine decât alţii constituie o gravă problemă spirituală şi psihologică ce are implicaţii în dorinţa de putere, invidie, ură, slăbiciuni des întâlnite în universul nostru. Cu greu recunoaştem vreo autoritate deasupra noastră, cu greu ne integrăm în grup sau în echipă. Suntem foarte buni în iniţiativele individuale, dar nu putem colabora decât cu mare greutate. În sens creștin, *voluntariatul* nu se poate identifica niciodată cu *activistul social*, care, de cele mai multe ori încalcă respectarea demnităţii umane a aproapelui renunțând la dragostea pentru persoană în favoarea unei acțiuni strategice realizate în numele idealurilor de dreptate, egalitate, onoare etc.

Dacă am căuta motivaţii pentru care realizăm activităţile de voluntariat, cu siguranţă că ne putem opri asupra următoarelor aspecte: raţionamentul interesului, grija pentru binele comun care pare a constitui un motiv general; idealul de jertă şi dăruire care oferă oarecare satisfacţii interioare şi, cel mai important, nivelul teologic care se bazează pe existenţa chipului lui Dumnezeu în om (mai exact, mă refer la suflet cu însuşirile sale: raţiune, conştiinţă, sentimente, liberul arbitru) din care izvorăsc dragostea şi sentimentul comunitar. Nu putem neglija faptul că omul este o fiinţă

dihotomică alcătuită din trup material şi suflet spiritual. Din cele menţionate, deducem şi beneficiile pe care voluntariatul ni le aduce: asigurarea dezvoltării personale, schimbarea în bine a oamenilor, cultivarea adevăratelor valori umane, cultivarea dragostei și sentimentului comunitar, construirea noilor relaţii, ajutorarea din punct de vedere material și spiritual, cultivarea toleranţei, dezvoltarea socio-profesională, schimarea în bine a societăţii etc.

Voluntariatul este un fenomen în continuă dezvoltare, în mod special la noi în ţară, având în vedere faptul că până nu mult timp nu prea se auzea de aşa-ceva sau era înţeles doar ca un act strict caritabil din punct de vedere social, chiar dacă, după cum am amintit sumar, filantropia creştină s-a manifestat dintotdeauna.

Bibliografie:

1. *** *Biblia* sau *Sfânta Scriptură*, Editura Institutului Biblic şi de Misiune Ortodoxă al B.O.R., Bucureşti, 1988.
2. Harakas, Stanley Samuel, *Living the Faith. The Praxis of Eastern Orthodox Ethics*, Minneapolis: Light and Life Publishing Company, 1992.
3. Istrate-Ştefănescu, Adriana şi Nastasă, Anca-Mihaela, *Voluntari şi voluntariat.Ghid pentru cadre didactice*, Editura Smart Academic, Bacău, 2019.
4. *** *Liturghier*, Editura Institutului Biblic şi de Misiune Ortodoxă al B.O.R., Bucureşti, 2000.
5. Sandu, pr. lect. dr., Dan, *Asistenţa socială – vocaţia filantropică a Bisericii*, în *Analele Ştiinţifice ale Universităţii „Al. I. Cuza" Iaşi, Teologie Ortodoxă*, Iaşi, 2008, pp. 199-218.
6. Someşanul, Vasile, *Credinţa creştină şi Medicina. Falsa credinţă şi pseudo-medicina*, în *Medicii şi Biserica*, vol. III, Editura Renaşterea, Cluj-Napoca, 2005.
7. Teodorescu, Mihail, *Filantropia secolului apostolic, model al filantropiei creştine*, în volumul *Familie, Filantropie şi Etică Socială*, Supliment al revistei *Altarul Reîntregirii*, Alba Iulia, 2011.
8. Vicovan, pr. dr., Ion, *„Daţi-le voi să mănânce". Filantropia creştină – istorie şi spiritualitate*, Editura Trinitas, Iaşi, 2001.
9. https://www.crestinortodox.ro/religie/sensul-voluntariatului-153270.html.
10. https://tdvmoldova.wordpress.com/2017/01/25/voluntariatul-religios/.

11. https://ziarullumina.ro/educatie-si-cultura/lumina-educatiei/voluntariatul-intre-activism-social-si-porunca-dragostei-crestine-110877.html.
12. www.voluntariat.ro .

.

VOLUNTEERING AS THE BACKBONE OF A UNITED SOCIETY

Trancă Georgiana Corina, PhD
Elena Cuza National College, Craiova

Volunteering can have a lot of benefits. This type of activity offers essential help to people who are in need, for specific types of causes and for the local community. The right match can help you find friends, connect with the community or learn new skills. It has been commonly agreed that volunteers find great reward in the act of volunteering. Those on the receiving end benefit from the help, the time, the interaction and the tasks completed by someone who does not aim at getting paid for their work. Those people engaged in volunteering benefit from the feel of knowing their time and contributions are helping someone in need. It is a powerful dynamic with valuable rewards. At its very essence, volunteering is a selfless gesture. It is a way of giving time, offering your skills or lending resources to someone who could use the help. It is a valuable way to build community, encourage collaboration and strengthen social connectivity.

It may come as no surprise to know that one of the most difficult tasks for organisations and not-for-profits is identifying people able and willing to give their time as volunteers. Many not-for-profits are struggling under the workload of helping others, offering their own time and resources, but find it difficult to recruit volunteers to support their work. Organisations working with homeless families, teenagers in recovery or with developmentally delayed adults seeking employment could be transformed with the help of volunteers. Those on the fringes of society, those who are struggling to find their way, those who have been isolated, neglected or rejected, need our help and support the most. They stongly rely on the kindness of strangers. Volunteering is the backbone of a strong civil society. The more selfless the communities are, the more we all pitch in and participate, lend our time or our skills, the stronger and more united we become.

Corporate volunteering is growing – more businesses are introducing programs under their corporate social responsibility action plans to give back to the community. However, volunteering is not just a box to tick. It provides numerous benefits for employees – building a positive internal workplace culture which is proven to improve productivity and contribute to long-term

sustainability. So how do we harness the act of volunteering in corporations and businesses and go beyond simply volunteering our time?

Corporates and businesses have an opportunity to create and embrace a culture of giving. They have so many valuable resources that would benefit organisations, starting with intellect. A company that specialises in innovation and development may be able to assist with training on systems, software or company processes. Resources are anothet essential asset. A company who specialises in communications can offer training on social media or media outreach. Building websites and designing marketing material are valuable skills that many not-for-profits would not be able to afford otherwise – so businesses specialising in those areas could volunteer their resources to make a real impact. Space is as important as the other two components – intellect and resources. Larger companies may have wonderful conference rooms, auditoriums or garden space. If businesses volunteered their space for organisations to host an event, put on a talk or facilitate a workshop, it would make a great impact.

Businesses have skill sets, knowledge bases and resources that are invaluable to organisations which may not have the funds to hire professional help. If corporates and businesses volunteered to train organisations and offered to share some of their valuable resources like space, the benefits would be immense for not-for-profit organisations.

The question that naturally comes into our minds is: how can we grow volunteerism in businesses to build a stronger civil society? Firstly, we need to shift from programs to movements. Programs are limited in scope and scale – it is volunteering *for season* rather than *for reason*. By shifting to social movements, there is room for exponential growth which delivers real change and impact in communities. Secondly, we need to foster a sense of agency – encouraging employees to volunteer for real change, not to complete corporate participation rates. This is vital for establishing long-term, meaningful and beneficial relationships between businesses, employees and not-for-profits. Thirdly, we must change the perception of volunteerism. It should no longer be viewed as a transactional model of helping, but rather as an act of making a difference and addressing key issues in society. By understanding that volunteerism as a key to inclusiveness and belonging, we can create a stronger civil society, where communities are united, and all are able to maximise their potential.

Not-for-profits cannot afford to sit back and wait for these opportunities to appear – they must seek them out, ask, and make them happen. There are numerous opportunities available – from pro bono support to accelerator and think tank opportunities and even donation-matching and grants. Not-for-profits need to invest in determining what skill sets would benefit their organisation. Once those skill sets are identified, they need to invest time in approaching larger companies to work with them in volunteering their training or services. Chances are that many businesses would happily lend a hand or lend their talents to help a struggling organisation or under-resourced not for profit.

Once we embrace the idea that we are all connected, that asking for help is ok, and that offering help is even better, our society, our communities and our organisations will thrive. We will be able to embrace the act of volunteering for reason, not for season and we will come to realise that, even as strangers, we can be connected by a simple act of kindness in the form of volunteering.

Dezvoltarea competențelor prin voluntariat

Prof. Pleș Violeta Alina
Gradinita cu P.P. nr 2 Alesd

Voluntariatul este o activitate bazată pe voință proprie, implementată în timpul liber, fără câștig financiar, pentru binele comun care se preteaza la situatia actuala din lume fara dar si poate.

Voluntariatul poate fi o sursa foarte bogata de învățare, atunci când exista atât dorința de a învăța din partea voluntarului, cât și preocupare pentru motivatia voluntarului din partea organizatiei la care acesta activeaza. Implicandu-se in diverse proiecte si activitati, lucrand in echipa sau de unii singuri, confruntandu-se cu diverse situatii si probleme, voluntarii dobandesc implicit noi abilitati, noi cunostinte, noi atitudini - intr-un cuvant, noi competente.

Institutul pentru cercetare în voluntariat a publicat un studiu cu privire la efectele voluntariatului asupra excluziunii sociale. Raportul a demonstrat că, oferindu-le persoanelor abilități, cunoștințe și dezvoltare personală, voluntariatul ajută persoanele să se ajute singure. La un nivel mai personal, voluntariatul oferă o sursă vitală de interacțiune socială pentru multe persoane, reducând sentimentul de izolare, care a fost identificat ca un element important în incluziunea socială pentru unele persoane.

Voluntariatul este și o sursă de mândrie și demnitate, permițând persoanelor să își aducă o contribuție semnificativă unei comunități din care este posibil să fi fost excluși înainte. În același timp, luând parte la voluntariat, persoanele pot îndepărta preconcepțiile răspândite privind grupurile „excluse social". Ele pot contesta presupunerea că membrii acestor grupuri sunt mereu doar beneficiarii voluntariatului. Astfel, voluntariatul poate ajuta la îndepărtarea prejudecăților care perpetuează excluziunea socială.

Voluntariatul poate spori capitalul social, permițând persoanelor să lucreze împreună în comunități. Totuși, nu sugerăm că, dacă organizațiile clasice reușesc să implice mai mulți voluntari din grupurile studiate, aceasta va aduce de la sine incluziunea socială.

Voluntariatul poate fi o sursa foarte bogata de învățare, atunci cand exista atât dorința de a invata din partea voluntarului, cât si preocupare pentru motivatia voluntarului din partea organizației la care acesta activeaza. Implicandu-se in diverse proiecte si activitati, lucrand in

echipa sau de unii singuri, confruntandu-se cu diverse situatii si probleme, voluntarii dobandesc implicit noi abilitati, noi cunostinte, noi atitudini - intr-un cuvant, noi competente

Unele organizatii ofera voluntarilor lor instruire în anumite subiecte de interes pentru derularea în bune conditii a activității acestora sau oportunitatea de a participa la diverse cursuri sau școli de vara în subiecte conexe activitatii lor sau pur și simplu pentru a-i ajuta în dezvoltarea lor personala și pentru a-i motiva.

Alte programe și activități de voluntariat, în schimb, nu necesita instruire prealabila sau nu au posibilitatea de a-si motiva voluntarii in acest fel. Dincolo de aceste instruiri la care au acces, voluntarii învață mult mai multe din experienta lor practica directa din cadrul activitătilor. Majoritatea programelor și a activităților de voluntariat nu sunt concepute pentru a propune obiective de învățare specifice voluntarilor pe care îi implica, ci sunt axate pe nevoile comunității.

O exceptie ar fi, de exemplu, chiar programul Serviciul European de Voluntariat, care este conceput special pentru a ține seama de obiective de învățare adresate voluntarilor SEV. Insă chiar și activitatile obișnuite de voluntariat rezulta în dezvoltarea personală a voluntarilor, de exemplu prin creșterea încrederii în sine sau a abilităților de relaționare interpersonala sau printr-o raportare mai matura la propria responsabilitate într-o comunitate.

Indiferent de instruirea pe care o primesc sau nu, voluntarii spun, adesea, ca au invatat indirect, prin experienta lor concreta, prin interactiunile pe care le-au avut sau prin observarea altora sau a situatiilor in care au fost implicati pe parcursul activitatilor.

Prin interrmediul voluntariatului se insereaza sau se dezvoltă anumite competente cum ar fi:

- **competențe generale** precum comunicare în scris sau verbal – în limba materna sau într-o limba străina, negociere, cooperare, asumarea responsabilității, luarea de initiațiva, rezolvarea de probleme, gestionarea conflictelor, lucrul în echipa, leadership, comunicare interculturala, buna gestionare a timpului de lucru, etc.
- **competențe legate de sarcini specifice** precum redactare de documente, scrierea de proiecte, contabilitate primară și gestionarea de fonduri, documentare, competente administrative, animatie socio-culturala, organizare de evenimente, lucrul cu diverse tehnnologii moderne, etc;

Mai mult decat atât, voluntariatul te poate ajuta să îți dezvolti noi atitudini față de cei din jur și față de lumea care ne înconjoara: civism și participare la viata publică, tolerantă, deschidere culturală, preocupare față de mediul înconjurător,

Voluntarul e mereu cu zâmbetul pe buze şi cu bucurie în suflet, gata să sară în ajutorul tuturor celor care au nevoie de el. El va împarţi bucuria pe care o simte cu restul lumii, iar optimismul lui va aduce soare în inimile tuturor. Chiar dacă el este dedicat unei singure cauze, nu va ignora problemele cu care se confruntă ceilalţi, empatizând cu cei ce muncesc pentru a întrepta lucrurile şi cu cei ce trec prin vremuri mai grele. Voluntarii sunt ca o mare si bine inchegata familie – se ajută unii pe alţii, se sprijină şi se sfătuiesc.

Lucrează mereu în echipă pentru a maximiza impactul lor asupra comunităţii şi pentru a reuşi să rezolve cât mai multe cât mai bine. Voinţa unui voluntar mereu este puternică, acesta fiind mereu motivat să îşi continue drumul său spre o comunitate mai bună. El va fi motivat de fiecare lucru din jurul său, indiferent cât de mic este: zâmbetul unei persoane vârstice, îmbraţişarea unui copil, copâcelul nou plantat, căţelul jucăuş…. Orice realizare, oricât de mică sau mare ar fi ea, îi va oferi voluntarului încrederea de care are nevoie pentru a continua ceea ce face.

Nu veţi vedea niciodată un voluntar fără chef de viaţă sau plictisit. Voluntarii sunt mereu plini de entuziasm şi gata de acţiune, pentru că ştiu că munca lor nu este în zadar. Aceştia ştiu că sunt o parte importantă a comunităţii în care trăiesc, şi nu vor aştepta recompense sau merite pentru ceea ce fac; ei sunt voluntari pentru ei şi pentru ceilalţi, nu pentru faimă şi glorie. Recompensa cea mai de preţ este o comunitate mai curată, mai unită, mai bogată şi mai fericită. Dacă efortul depus de ei dă rezultate, atunci ei şi-au îndeplinit scopul.

Munca unui voluntar nu se termină niciodată, mereu existând noi probleme în societate, oameni care au nevoie de ajutor, animale neajutorate , copii care cerşesc iubire şi atenţie din priviri. Întotdeauna va fi ceva pentu care voluntarii să-şi dedice timpul, enegia şi pasiunea.Când faci voluntariat începi să vezi lumea cu alţi ochi – vezi problemele din jurul tău, lipsurile şi supărările celor din jur iar mintea ta începe să caute soluţii pentru a aduce o pată de culoare şi un zâmbet în jurul lor incercand din toata fiinta lor sa faca lumea mai buna și mai primitoare.

Biblografie

- Raportul de voluntariat la nivel mondial 2011, UN Volunteers, 2011.
- https://asociatiaexistaosansa.weebly.com
- https://www.voluntareuropean.ro
- https://www.shakespeare-school.ro/interviu-cu-un-voluntar
- https://medijobs.ro
- Competenţe cheie pentru o lume în curs de schimbare, Proiect de raport de activitate comun pentru anul 2010 al Consiliului şi Comisiei privind punerea în aplicare a programului de lucru "Educaţie şi formare profesională 2010" preluat integral în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene 2010/C 117/01.
- http://www.voluntareuropean.ro/

PORTRET DE VOLUNTAR

Profesor învățământ preșcolar Zaharia Raluca,
Grădinița Scufița Roșie, Bucuresti

Trăim în secolul modernizării, al inovării, al tehnologiei informației și digitalizării, dar toate aceste resurse nu pot fi accesate și valorificate de toți oamenii. Atât pe Glob, cât și în țara noastră sunt oameni care-și duc existența în sărăcie, fără surse de energie, fără apă curentă, copii care nu frecventează sau au abandonat școala din cauza lipsurilor, bătrâni nevoiași, copii abandonati în centre de plasament etc. Putem să rămânem indiferenți la nevoile lor sau putem empatiza și acționa

Devenind voluntari putem schimba destine. "Voluntar" înseamnă conform explicațiilor din DEX, – "*care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere*"

Voluntariatul este o stare de spirit care porneşte din altruismul fiecăruia, din dorinţa de a-l ajuta pe celălalt sau din dorinţa de a face ca lucrurile din jurul nostru să meargă mai bine. Conform Legii 78/2014 "voluntariatul reprezintă participarea unei persoane fizice la activităţi de interes public desfăşurate în folosul altor persoane sau al societăţii, organizate de către persoane juridice de drept public sau de drept privat, fără remuneraţie, individual sau în grup".

Viitorul și evoluția unei societăți sunt legate de dezvoltarea și educația copiilor, cei care, la un moment dat vor fi nevoiți să poarte pe umeri această uriașă responsabilitate.

Una dintre cele mai importante trăsături ale voluntariatului este că nu are vârstă. Plecând de la această premisă, voluntariatul pentru copii este un mod eficient și altruist de a ne aduce contribuția la viitorul societății din care facem parte. Adulții pot modela portretele viitorilor voluntari prin implicarea directă a copiilor în acțiuni de voluntariat, încă de la vârste fragede, dar și prin puterea exemplului.

Portretul unui voluntar nu cuprinde caracteristici fizice, nu ține cont de rasă, gen, orientări etc. Totul pornește din dorința interioară de a face bine, de a ajuta oamenii, de a produce schimbări pozitive, de a trăi într-un mediu sănătos. A fi voluntar înseamnă să oferi din timpul

tău altor persoane care au nevoie de ajutor, să fii comunicativ și creativ, să fii organizat și responsabil. Prin diversitatea programelor existente, voluntariatul reprezentă o oportunitate de dezvoltare presonală.

Activitatea de voluntariat este o activitate pozitivă și creativă, necesară în orice societate modernă. Aduce o notă de utilitate în raport cu societatea în care trăim și dezvoltă empatia în fiecare dintre noi. Desi este o activitate neremunerată, voluntariatul aduce o serie de beneficii deosebite, cum sunt următoarele

- acumularea de experienţă socială,
- dezvoltarea abilităților de comunicare, de relaționare în cadrul unui grup,
- petrecerea timpului liber în mod plăcut;
- dezvoltarea orizontului personal;
- implicarea activă în viaţa comunităţii din care faci parte;
- contribuirea la rezolvarea problemelor existente în societate;

Portretul unui voluntar trebuie să reflecte calități precum respectul față de mediul înconjurător și oameni, abilități de comunicare și relaționare, empatie, creativitate, toleranța, răbdare.

Activitatea unui voluntar este guvernată de următoarele principii: respectul pentru siguranță și sănătate- prioritară este menținerea stării de sănătate atât a beneficiarilor, cât și a voluntarilor și informarea constantă – voluntarii trebuie să fie la curent cu noutățile și trebuie să cunoască riscurile la care se expun.

Acțiunile de voluntariat au crescut progresiv în România, mulțumită activităților desfășurate de ONG-uri, dar și românilor care devin tot mai implicați în viața socială și sunt mult mai atenți la nevoile semenilor lor. Cu siguranță astfel de activități vor prospera, întrucât sunt flexibile, sunt atractive pentru toate vârstele și oferă satisfacții de natură emoțională, aspect căruia românii îi acordă mai multă importanță.

VOLUNTARIATUL, ALTRUISM ȘI DĂRUIRE

Profesor învățământ preșcolar: Cîmpian Ana Doina
Grădinița cu P.P. Floare de Iris, Cluj-Napoca
Profesor învățământ preșcolar: Jitariu Codruța Alina
Grădinița cu P.P. Floare de Iris, Cluj-Napoca

„Dacă vrem sa trăim într-o lume mai bună, trebuie să contribuim la crearea ei", spunea Mahatma Gandi. Pornind de la ceastă afirmație, cred că a fi voluntar înseamnă că stă în puterea noastră să schimbăm lumea. Prin implicarea personală, prin realizările mai mici sau mai mari, prin dăruire și entuziasm în realizarea obiectivelor propuse, poți obține rezultate poate peste așteptările tale, dar și acel sentiment de împlinire, de satisfacție că tu ai făcut viața cuiva mai bună. Persoanele care sunt implicate în diferite activități de voluntariat sunt conștiente că atunci când învățăm să dăruim, putem afirma că suntem împliniți.

Orice voluntar trebuie sa fie înzestrat cu anumite calități pentru a da rezultate în activitatea pe care o desfășoară. Dorința de a-i ajuta pe cei din jurul nostru, dorința de autoinstruire, creativitatea, optimismul, sunt calități care îți garantează succesul în ceea ce ți-ai propus. A fi voluntar implică asumarea unor responsabilități, înseamnă desfășurarea unor activități nu neapărat ușoare, renunțare la timp liber, a lucra zilnic cu tine și a te implica atât fizic cât și emoțional. Voluntarii trebuie să fie conștienți că activitatea desfășurată de ei reprezintă o componentă fundamentală a societății, deoarece contribuția adusă de ceea ce fac ei, este resimțită atât de organizația în care își desfășoară activitatea, cât și de comunitatea din care ei provin și din societate în general. Abilitățile pe care individul și le dezvoltă pe perioada desfășurării activităților de voluntariat sunt deosebite, pentru că acestea nu pot fi dezvoltate doar prin educație formală.

Analizând beneficiile pe care le are individul care desfășoară activități de voluntariat, putem afirma că aceștia au numai de câștigat de pe urma acestor activități. Pe lângă experiența acumulată în diferite domenii, se leagă prietenii, ții pasul cu evoluția societății, îți dezvolți abilitățile de socializare, stima de sine crește în urma rezultatelor obținute, viața ta se schimbă. Dacă ești la începutul carierei, voluntariatul te responsabilizează, te ajută să devii mai organizat, te învață să-ți gestionezi eficient timpul și sarcinile. Aceste abilități îți vor fi de mare ajutor la locul de muncă, te vor ajuta când vei aplica pentru un job nou și chiar să avansezi în carieră.

Este demonstrat faptul că voluntariatul reduce stresul, îți creează acel sentiment de fericire/împlinire și te dezvoltă sănătos, deoarece emoțiile pozitive, mulțumirea de sine, întăresc sistemul imunitar. Pentru societate, activitatea voluntarilor este impetuos necesară și contribuie la dezvoltarea comunității.

Pentru cei care nu s-au lovit de greutățile lumii în care trăim, este simplu sa trăiască deconectat de ce se întâmplă în jurul lui, însă la un moment dat fiecare ajunge sa se lovească de partea mai puțin frumoasă a vieții. Acolo este nevoie de voluntari care sa se implice pentru a schimba în bine lumea și a fi sprijin semenilor. Voluntariatul ne ajută să înțelegem că este necesar sa facem eforturi cu toții pentru a contribui la rezolvarea problemelor cu care se confrunta societatea, pentru că problemele societății ne influențează în mod direct sau indirect pe fiecare din membrii acesteia. Pentru ca lucrurile sa se schimbe în comunitatea în care trăim este să ne implicăm personal. Acest lucru îți va aduce liniște, satisfacție și împlinire că prin implicarea ta ai făcut cuiva viața mai bună.

Timpul și grija noastra sunt cele mai pretioase lucruri pe care le putem oferi aproapelui nostru. Activitățile voluntarului nu se refera doar la ceea ce faci pentru a sprijini pe cei aflați în nevoie, voluntariatul îl faci și pentru tine, pentru a face ceva util în timpul liber, pentru a dărui un zâmbet, pentru a face un om mai bun și mai fericit.

Bibliografie:

Surse web:

www.provobis.ro

http://www.federatiavolum.ro

Voluntariatul

Prof.inv.primar Pamfile Florina –Cristina
Școala Gimnazială,, Vasile Alecsandri,,
Brăila, jud. Brăila

Gandhi a rostit: **„Fii schimbarea pe care vrei să o vezi în lume!"**.

Voluntariatul reprezintă munca sau realizarea unor anumite activități de o importanță socială. O astfel de activitate nu implică remunerarea sub formă de salarii sau comisioane, ci o angajare personală gratuită pentru o anumită organizație de afaceri.

Beneficiile pe care voluntariatul le poate oferi sunt multiple şi asta nu doar pentru organizaţia care nu plăteşte serviciile voluntarului, ci și pentru voluntarii care dobândesc experiență.

Scopul voluntariatului poate fi un fel de muncă pentru binele general al societății, dar fără profit. De exemplu, dacă amintim situațiile de urgență cauzate de cutremur, de incendii sau de vremea nefavorabilă, atunci voluntarii sunt persoanele care doresc să ajute în astfel de situații. De aceea, voluntariatul este greșit înțeles doar ca o practică sau o muncă de probă în afaceri.

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (asistența și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educativ etc). Prin urmare, această mișcare se desfășoară într-un cadru legal și este susținută de Legea nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 469 din 26 iunie 2014.

Semnificația voluntariatului în cultura românească începe să se schimbe. Până acum, pentru români, voluntariatul echivala cu munca patriotică. Nici măcar satisfacție personală nu îți aducea. Între timp, în cultura occidentală, voluntariatul avea cu totul și cu totul altă semnificație.

Era o activitate pe care o făceai din proprie inițiativă, făcută în folosul altor oameni, cât și al tău ca individ pentru că îți aducea o dezvoltare atât personală, cât și profesională. Treptat, s-a ajuns ca și în România, voluntariatul să capete această accepțiune.

Pentru un tânăr, voluntariatul s-ar putea să fie cea mai bună soluție. Un ONG, de orice profil ar fi, îi oferă voluntarului posibilitatea de a-și alege programul de muncă în funcție de disponibilitate, de a participa la proiecte de mare amploare și să ia contact cu oameni importanți din toate domeniile. Fiecare își poate alege un ONG din domeniul în care își va dori să lucreze, astfel reușind să ajute pe alții, dar și pe sine în același timp.

De cele multe ori, ONG-urile sunt organizate ca o companie în miniatură. Daca ești voluntar nu înseamnă că ești lipsit de responsabilitate. De fapt, acesta este un lucru foarte important pe care îl putem învăța fiind voluntar, responsabilitatea. Învățăm să fim responsabili de faptele noastre pentru că știm că alți oameni depind de munca noastră.

Implicarea într-un program de voluntariat te poate ajuta să te descoperi pe tine, să tinzi către idealuri, să te dedici şisă progresezi.

Voluntariatul, în toate formele sale trebuie să fie „practicat" măcar o dată în viaţă pentru că experienţa voluntariatului e de departe o întâmplare de care îţi vei aminti cu drag mulţi ani de aici înainte. Te bucuri de oportunitatea de a-ţi pune în practică propriile proiecte, ai ocazia de a-i sprijini pe cei din jurul tău, interacţionezi cu persoane cu care vei putea să dezbaţi teme de interes şi participi la evenimente importante. În plus, îţi creezi relaţii, conexiuni şi asta te va ajuta enorm. Pe lângă asta, colecţionezi amintiri, zâmbete şi clipe memorabile.

Fiind într-o armonie cu tine însuţi, vei vedea lumea cu alţi ochi. Te dezvolţi într-un mediu neconvenţional, alături de oameni energici şi creativi. Îţi îmbunătăţeşti aptitudinile, înveţi să analizezi într-un mod critic lucrurile, realitatea capătă alt sens. Înveţi, experimentezi şi îţi condimentezi viaţa cotidiană. Ieşi din zona de confort şi îţi prioritizezi activităţi care să te sprijine în viitorul tău drum, atât personal, cât şi profesional. Îţi organizezi activităţile şi îţi valorifici timpul. Voluntarii ştiu să ţintească acolo unde îşi doresc, iar pentru asta e nevoie de organizare, răbdare şi timp. Voluntariatul poate fi o bază solidă pentru viitorul job.

Voluntariatul este un proces necesar de autocunoaştere şi o investiţie cu valoare mare adăugată. Experienţele pe care le acumulăm ca voluntari pot face diferenţa între succes şi eşec în

carieră. De asemenea, oamenii pe care îi întâlnim făcând voluntariat sunt foarte importanţi, deoarece sunt persoane cu valori similare şi pot deveni într-un viitor apropiat clienţi, parteneri şi de ce nu, prieteni pe viaţă.

Bibliografie:

- https://adevarul.ro/news/societate/cum-ajuta-voluntariatul-dezvolti-personal-profesionalo-1_5912f08d5ab6550cb8f6e7a8/index.html
- „Ghid pentru măsurarea efectelor și impactul voluntariatului asupra organizației gazdă", Asociația VOLUM, 2016;
- „Legea voluntariatului 195/2001", republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 276 din 25 aprilie 2007.

Rolul voluntariatului în dezvoltarea personală și profesională a cadrelor didactice

Prof.psihopedagogie specială Brătilă Zonica-Cristina
C.S.E.I.„Elena Doamna",Focșani, Vrancea

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (asistența și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educativ etc). Prin urmare, această mișcare se desfășoară într-un cadru legal și este susținută de Legea nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 469 din 26 iunie 2014.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Este clar că această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.

Pentru a înțelege mai bine sensul cuvântului "voluntar", am încercat să aflăm care este etimologia acestuia și am descoperit că o variantă o întâlnim în latină "voluntarius", iar cealaltă

în franceză "volontaire" și se referă la oameni și manifestările lor. "Voluntar" înseamnă conform explicațiilor din DEX, – "*care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere*".

Din experiența profesională, pot afirma că a fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi sprijinim. Cu riscul că mă repet, a fi voluntar înseamnă să fii uman și să ai valoare pentru că aceste calități sunt de neprețuit.

Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve. În acest context, m-am implicat de ceva vreme în acest tip de activitate ca membru coordonator voluntar la un centru de educație incluzivă, în urma realizării unui parteneriat între școala unde activez și această organizație, în ideea de a participa împreună cu elevi voluntari.

Ca urmare a acestei colaborări am inițiat câteva activități sociale și educative, la care am participat împreună cu un grup de elevi entuziaști din școala gimnazială, care s-au oferit voluntari pentru a-i ajuta pe copiii cu dizabilități de aici. Prima întâlnire a avut loc în condiții normale. Cu toate că la început voluntarii au fost reticenți, chiar puțin speriați și emoționați, în cele din urmă s-au adaptat și au creat o punte de legătură cu aceștia prin atitudine, fiind deschiși și prietenoși, prin jocuri, sprijinindu-i și lucrând împreună cu ei, în final comunicând prin gesturi adecvate și cuvinte simple, clare, distincte, de laudă. La următoarele întâlniri, activitățile s-au desfășurat din ce în ce mai bine, sub coordonarea noastră directă, astfel că acești copii cu dizabilități s-au bucurat de prezența noastră, iar elevii voluntari au fost mulțumiți că au avut oportunitatea de a-i ajuta pe semenii lor lucrând în echipă și în același timp învățând și experimentând lucruri noi.

O altă activitate de voluntariat în care am fost implicată direct aparține de data aceasta domeniului cultural, un domeniu total diferit de cel prezentat mai sus, activitate care s-a desfășurat după încheierea unui parteneriat între școala în care profesez și Alianța Franceză. La inițiativa acestei organizații, s-a creat, în urmă cu un an, un club de limbă franceză pentru copiii cu vârste cuprinse între 7 și 12 ani, la care am participat în calitate de profesor voluntar împreună cu câteva colege. O dată pe lună, ne întâlneam cu copiii la acest club, unde realizam de fiecare

dată activități ludice, practice și interesante, astfel că feed-back-ul copiilor era unul pozitiv mai tot timpul. Prin acțiunile clubului se încuraja participarea și implicarea tinerilor elevi la tot felul de activități ce țineau de cultură.

Extrem de reușită a fost și colaborarea pe care am avut-o cu o organizație non-guvernamentală ecologistă. Personalul acestei instituții s-a prezentat la școala noastră pentru a instrui voluntarii participanți, oferindu-le informațiile necesare și trasându-le sarcini precise. În urma unui program dinainte stabilit, unui grup format din șapte elevi observatori, coordonați de profesorul voluntar, li s-a dat sarcina de a verifica, prin rotație în anumite zile plajele de la Marea Neagră, cu scopul de a monitoriza delfinii eșuați. Activitatea aceasta s-a desfășurat de două ori pe lună timp de trei luni. Prin această acțiune copiii au învățat să lucreze în echipă, să fie solidari și să-și asume responsabilitatea protejării acestor mamifere.

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

În concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat.

Bibliografie:

1. Asociația VOLUM,2016, *Ghid pentru măsurarea efectelor și impactului voluntariatului asupra organizației gazdă;*
2. *Legea voluntariatului* 195/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 25 aprilie 2007.

ROLUL ACTIVITĂŢILOR DE VOLUNTARIAT ÎN DEZVOLTAREA ELEVILOR DIN CICLUL PRIMAR

PROF.ÎNV. PRIMAR RALEA MIHAELA MARIA
ŞCOALA GIMNAZIALĂ„N.I. JILINSCHI"VERNEŞTI, JUD BUZĂU

Voluntariatul este activitatea de interes public, desfășurată din proprie inițiativă de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o compensaţie materială. Activitatea se poate desfășura în domenii cum sunt: asistență și serviciile sociale, protecția drepturilor omului, medico-sanitare, cultural, artistic, educativ, de învățământ, științific, umanitar, religios, filantropic, sportiv, de protecție a mediului, social si comunitar, și altele de tipul acesta.

Voluntariatul reprezintă un schimb reciproc, avantajos între om și comunitate. Oricine dorește poate fi voluntar. Copiii, tinerii, adulții, persoanele de vârsta a treia, persoane cu și fără dizabilități, persoane de toate rasele și etniile. Pentru a participa la o activitate de voluntariat trebuie, in primul rând, să-ți dorești lucrul acesta. Ceea ce faci trebuie să vină din inimă și nu dintr-o constrângere sau impunere din partea cuiva. Când vine vorba despre voluntariat, există poate o singură problemă care pune la îndoială pe cei mai mulţi dintre noi, şi anume lipsa timpului. Adăugat la lipsa timpului, lipsa educaţiei,atât în familie, cât şi în grădiniţă sau şcoală, este rezultatul "perfect" pentru un eşec al intenţiei de voluntariat. Drept urmare, mai avem nevoie să "lucrăm" la o cultura a voluntariatului. De ce trebuie să facem voluntariat în grădiniţe, şcoli?

Noi, cadrele didactice, avem nobila misiune de a-i forma pe copii în spiritul acestor valori umane care să le permită o bună integrare în societate.

Prin voluntariat elevul:

-îşi creionează mai bine setul de valori după care se conduce în viaţa;

- învaţă să aprecieze lucrurile pe care le au şi le găseşte o altă utilitate;

-îşi setează obiective mai realiste în viaţă;

-capătă abilităţi de comunicare şi abilităţi de relaţionare socială care îi vor ajuta pe viitor, şi chiar în cariera lor profesională;

- poate descoperi în activităţile de voluntariat realizate, hobby-uri şi îşi poate forma orientări profesionale pe aceasta linie;

-îşi formează abilităţi de lider, dobândind o capacitate mai bună de a lua decizii;

-îşi formează prieteni noi;

-îi creşte încrederea în sine şi se simte util societăţii;

- îşi petrece timpul într-un mod plăcut, învăţând lucruri noi, în acelaşi timp.

Cadrul didactic prin însăşi exemplul lui, le deschide inima, le formează deprinderi şi le educă gândirea, copiilor.

Copilul/elevul cu cât va fi lăsat să observe, să cunoască, să exploreze, şi cu cât va fi învăţat de mic că

este important să îi ajuţi pe alţii, să te implici în activităţi de pe urma cărora să nu te aştepţi neapărat să obţii beneficii materiale, cu atât el va tinde sa introducă dorinţa de voluntariat in viata lui.

Organizarea unor activități extrașcolare prin care elevii să contribuie, după puterile lor, la creșterea calității vieții în comunitatea în care trăiesc, are nenumărate avantaje din punctul de vedere al educației pe care o face şcoala. Astfel, împletind teoria cu practica,elevii constată că ceea ce învață la şcoală poate fi aplicat în cadrul unei acțiuni concrete; acțiunile dezvoltă la copii responsabilitatea și sensibilitatea față de semenii lor; se creează legături la nivelul comunității; se stimulează gândirea critică; se educă percepția multiculturalității; se dezvoltă stima de sine și devotamentul pentru ideile civice.

Prin activităţile desfăşurate împreună cu elevii mei, în cadrul parteneriatului educațional "Dar din suflet de copil", ce se derulează pe parcursul anului școlar 2019-2020, am încercat să-i sensibilizez la anumite probleme sociale existente, fie prin grija faţă de copiii cu diferite dizabilităţi sau faţă de bătrani,sunt stimulaţi în dorinţa de a-şi ajuta semenii, de a socializa. Prin acţiunile de voluntariat desfăşurate la această varstă creşte încrederea în sine, simţindu-se folositori pentru cei din jur. Ceea ce este cel mai important este că va învaţa de mic să îi ajute pe cei care au nevoie de sprijin, fără a aştepta în schimb beneficii materiale, mulţumirea sufletească fiind infinit mai mare decât orice recompense pe care le-ar primi.Vizitele realizate la căminele de bătrâni de pe raza comunei noastre,la elevii cu diverse probleme de sănătate din centrele specializate şi nu în ultimul rând situaţia unor familii din satul nostru, care trăiesc în condiţii foarte grele,au reprezentat lecţii de viaţă pentru elevi şi i-au determinat să realizeze o serie de activităţi pe care de obicei nu le-ar fi făcut, în rutina lor zilnică. Astfel de activități i-a ajutat pe copiii să își dezvolte abilitățile de lucru în echipă, să se simtă utili, să își stimulează creativitatea, imaginația și să își dezvolte abilitățile de comunicare.

Momente emoționante au trăit elevii mei în momentul în care au păşit pentru prima dată într-o instituție de educație specială unde au avut ocazia să cunoască o altă față a sistemului de educație, bazat pe programe speciale adaptate copiilor cu diferite deficiențe. Şcolarii au recitat poezii dedicate anotimpului iarna, precum și câteva poezii despre Moş Crăciun, și au cântat colinde. Tinerii cu dizabilități ne-au impresionat prin prezentarea unui dans pe care l-au învăţat pentru a participa la un festival organizat copiilor cu dizabilități. Voluntarii au putut afla amănunte despre copiii cărora le-au oferit cadouri și au fost impresionaţi să afle că mulți dintre aceştia sunt aduși la școală, de familie, zilnic de la mare distanță. Emoția, dar și bucuria, se putea citi atât pe chipurile școlarilor cât și pe cele ale tinerilor cu dizabilități.

Din această experienţă au învaţăt că a dărui înseamnă să fii „OM", să încercăm să fim alături de oamenii care au nevoie de noi, să ne străduim să aducem zâmbetul pe chipul unor copii cu dizabilităţi, să încercăm să-i facem să se simtă cât mai normali şi să-i ajutăm să capete încredere în sine. Omenia înseamnă bunătate şi generozitate.

Acțiunile desfășurate în cadrul parteneriatelor educaționale încheiate cu anumite instituții conduc la responsabilizarea copiilor și implicarea lor în activitățile de voluntariat. Vizitele la centre de copii sau de bătrâni, spectacole caritabile,târguri caritabile cu vânzare de produse hand-made realizate de beneficiari, şi alte evenimente organizate (în care se pot strânge donaţii), pot fi ocaziile potrivite pentru a-i implica pe şcolarii şi tinerii adolescenţi, şi de a-i obişnui să se acomodeze în rolul de voluntari. Pentru a participa la o activitate de voluntariat trebuie in primul rând să-ți dorești lucrul acesta. Ceea ce faci trebuie să vină din inimă și nu dintr-o constrângere sau impunere din partea cuiva.

Rolul nostru,al cadrelor didactice este acela de a-i implica pe elevi în acțiuni de voluntariat, învățându-i astfel să le pese de problemele comunității, să-și asume un rol activ și să genereze soluții creative la diversele probleme cu care se confruntă. Şcoala trebuie să organizeze cât mai multe astfel de activitati de voluntariat,care vor ajuta copilul/elevul/tânărul adolescent să îşi creioneze un traseu mai clar în viaţă.Astfel de evenimente şi activităţi civic - educative îi formează pe aceştia ca oameni şi îi pregătesc pentru viaţa de adult, câştigând astfel, experienţe diverse.

BIBLIOGRAFIE:

- Legea nr. 195/2001 – Legea voluntariatului, Monitorul Oficial nr. 206 din 24 aprilie 2001, art.2;
- www.voluntariat.ro
- Eleonora Rădulescu, Anca Tîrcă, Educația civică prin activități extrașcolare cu caracter interdisciplinar, Editura Educația 2000+, București, 2004, pag. 51

VOLUNTARIATUL ÎN SISTEMUL EDUCAȚIONAL

PROF. ÎNV. PRIMAR ELENA LALĂU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ, COMUNA HANGU

Într-un secol al schimbărilor permanente, atât la nivelul sistemului de învățământ, cât mai ales al societății, voluntariatul a cunoscut o dezvoltare rapidă începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii diverse cum ar fi:cultural, asistența și serviciile sociale, educativ, medico-sanitar, etc. Activitatea de voluntariat se desfășoară într-un cadru legal și este susținută de Legea nr. 78/2014 privind reglementrea activităților de voluntariatîn Români, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 469 din 26 iunie 2014. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în educație, în școala românească. Etimologia cuvântului ,,voluntar,, conform explicațiilor din DEX, este ,,care acționeazăde bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni în mod conștient, (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere,,. A fi voluntar înseamnă să fii uman, să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă și dragoste față de cei pe care vrem să îi ajutăm

Voluntariatul în educație este definit ca o acțiune cu motivație intrinsecă și fără așteptări de recompensă, de a veni în sprijinul celui care se află într-o situație de criză, o situație –problemă. În domeniul educației se pot identifica anumite blocaje, crize, limite care au rezonanță de multe ori în viața socială și profesională a comunității (abandonul școlar, situații materiale precare ale unor familii, lipsa unor condiții și dotări materiale materiale din școli, lipsa de informare și consiliere parentală, etc.). După ce pot fi identificate aceste situații se pot formula acele ținte pe care voluntariatul și le propune: dezvoltarea instituțională a unităților de învățământ, susținerea educației pe tot parcursul vieții egalitatea șanselor educaționale pentru toți copiii, sprijinirea educației incluzive.Voluntariatul trebuie să funcționeze pe mai multe planuri pentru a rezolva problemele ivite și să participe toți factorii implicați în educație și anume familie-școală-comunitate. Voluntarii și beneficiarii pot fi pe rând, prin schimbarea rolurilor, atât familia, elevii cât și comunitatea, pentru a avea un câștig real pentru toți cei implicați. Dacă educația în spiritul voulntariatului începe încă de la cea mai fragedă vârstă, din familie și este apoi continuată prin educația formală și nonformală în cadrul procesului de învățământ va fi exersată și continuată apoi și în cadrul comunitar al societății.

După cum se știe voluntariatul presupune multă socializare, ajutor reciproc față de semenii noștri, interacțiune, spirit civic, organizatoric, curaj, încredere, colaborare și responsabilitate, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.

După cum se știe școala prin activitățile sale invită părinții să se implice în educație, să coopereze, să fie informați despre acțiunile acesteia, îi consiliază în diferite probleme prin programe special create aducându-i ca parteneri ai educației dar și ca voluntari. Dar și comunitatea intervine ca voluntar în educarea și consilierea părinților. Așadar, cadrele didactice sunt cei care conduc și orientează actele de voluntariat ale școlii în care sunt implicați și elevii. Voluntariatul nu presupune o anumită vârstă, această activitae începe încă din perioada copilăriei, continuă în adolescență sau chiar până la vârsta maturității, în funcție de posibilitățile și disponibilitatea fiecăruia, viitorul societății depinzând de educația pe care le-o dăm copiilor. De aceea, să nu uităm că acei copii care învață să dăruiască de la cea mai fragedă vârstă, fără a aștepta ceva în schimb, vor cunoaște în viitor satisfacția acelui gest făcut cândva.

Elevii sau tinerii își asumă rolul de voluntar în acțiuni pe care le învață să le gestioneze pe cont propriu, pornind de la problemele pe care le identifică chiar ei. Pentru încurajarea acestora către activitățile de voluntariat se pot purta discuții despre necesitatea efectuării acelei tip de activități și prezentarea modalităților concrete de realizare, individual sau în grup. La vîrsta școlarilor mici se pot iniția activități de cele mai multe ori de ecologizare, de protejare și menținere a unui mediu curat, care continuă și la celelalte vârste cu activități mai ample, de interacțiune cu comunitatea într-un spațiu de interacțiune pe care să-l observe, să-l investigheze ca mai apoi să-l dezvolte. În parteneriat cu diferite ONG-uri, direcții silvice, consilii locale,sau alte instituții elevii pot ajuta la protejarea mediului prin acțiuni de plantare de copaci, ecologizare a diferitor locuri (maluri ale lacurilor, arii protejate, parcuri,etc) sau la reciclarea unor materialele refolosibile prin confecționarea de obiecte și donarea lor.

Un alt domeniu unde elevii se pot implica de cele mai multe ori este domeniul social, unde aceștia sunt încurajați încă de la grădiniță să ajute semenii aflați în nevoie. De aceea , prin diferite programe și proiecte realizate la nivel local, național sau internațional, școlile participă la diferite acțiuni caritabile de întrajutorare a bătrânilor, caselor de copii și a altor categorii sociale prin strângerea și donarea de alimente, produse de îmbrăcăminte,jucării, echipamente IT, etc, la implicarea ca voluntari în diferite evenimente culturale, artistice dedicate tuturor categoriilor

sociale. O altă formă de voluntariat la care copiii sunt încântați să participe sunt acele activități artistice, practice pe care le realizează cu mare bucurie cu ocazia diferitor sărbători religioase la căminele de bătrâni, casele de copii sau alte instituții.

Astfel de exemple pot fi completate de numeroase oportunități pe care atât școala cât și societatea trebuie să le promoveze. Beneficiile activităților de voluntariat ale elevilor, ale școlilor pot fi multiple plecând de la ideea că o școală care investește voluntari în educație, va beneficia în viitor de un spațiu social mai bine dezvoltat ce garantează condiții mai bune de desfășurare a actului educațional. Pentru acțiunile de voluntariat întreprinse în diferite programe și proiecte, elevii cât și școlile implicate pot fi răsplătiți cu diplome, medalii sau dotarea cu diferite echipamente sau produse educaționale ale acestora.

Prin participarea elevilor la diverse acțiuni de voluntariat crește încrederea în sine , le asigură un confort psihic, se dezvoltă spiritul de apartenență la grup pentru o mai bună colaborare între indivizi. Voluntariatul rămâne o activitatea interesantă, atractivă ce trebuie promovată în societate ca exemplu de bună practică prin care demonstrezi că ești un om bun și participi la asigurarea unei lumi mai bune. Cei care fac voluntariat spun ca ,,voluntariatul nu este despre noi, ci despre cei care ne îndreptăm,,. Prin activitățile de voluntariat se transmit formal valori de către curriculum școlar, se însușesc valori importante pentru orice cetățean:solidaritatea, compasiunea pentru cei aflați în suferință, acceptarea celorlalți, etc

BIBLIOGRAFIE

https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie

http://www.buzznews.ro/63812-valoarea-voluntariatului-de-ce-merita-practicat-si-sprijinit-voluntariatul/

Velea, L.S., Toderaş, N., Ionescu, M., "Participarea elevilor în şcoală şi în comunitate. Ghid pentru profesori şi elevi", TEHNE Centrul pentru Inovare şi dezvoltare în educaţie, ed. Agata, Botoşani, 2006

Mitrache,Alina, Studiu-Voluntariatul

VOLUNTEERING - THE MOST IMPORTANT SOURCE OF KINDNESS

Coordinator Teacher of National Strategy Community Action Department
Teacher Ana Pavel
Colegiul Dobrogean "Spiru Haret" Tulcea, Romania

The role of the teacher in modern society is no longer solely to teach and develop academic skills but try and develop social and moral skills as well as empathy in their students, preparing the young generations for adult life as informed, committed and resourceful citizens in the current and future society.

Some years ago, an English teacher with a golden heart wanted to get his energetic, positive and well-intended students involved in activities meant to help and bring joy to the less fortunate children, but not only, as well as to themselves. This is how the notion of Community Action first appeared, a concept which brings together people who live in the same community but have different needs and different resources, learning from each other, discovering each other and rediscovering themselves, while finding out how easy it is to bring joy to others.

In Romania, Community action has been implemented within a national program called National Strategy Community Action and, in each school, it is organized by a teacher, who has the role of coordinator and is responsible for recruiting volunteers and carrying out the program along the academic year. Each coordinator supports and encourages a group of volunteers, with support from other form teachers in school, organizing and carrying out together different activities with different beneficiaries in need.

These activities are performed regularly so that the interaction between volunteers and beneficiaries can become a continuous, durable and long-lasting one.

Needless to say that nobody can force anybody to become a volunteer, it is just a contradiction in terms, for volunteering
is any activity of public interest carried out on one's own initiative by any natural person for the benefit of others without receiving any reward. By activity of public interest we understand any activity performed in areas such as educational assistance, social assistance, medical assistance, helping the disabled, the elderly in need or protection of human rights.

Volunteering is a responsible job which requires time, effort and commitment, which grants exciting and long-lasting impressions, creates opportunities to meet new people and gives the opportunity to help those in need. As they get older, people get busier and busier so it can be hard to find time to volunteer later in life. This is the reason why people should start getting involved at a young age.

In the modern world we live in, the idea of doing something for free might sound strange. The society has oriented itself on success and profit, people possessing honed professional skills, and being able to "sell" these skills. Therefore, the idea of working for free does not fit into such an outlook. However, it strongly depends on how you look at it. Volunteering, which has become popular in recent decades, is one of the greatest examples of how a job can pay off not just with

money. It can be said that everyone should at least once in their lifetime try volunteering, if not for the obvious reasons then just for the sake of it, to see how it feels like to do good without expecting anything in return.

Many people think that volunteering is a waste of time. My belief is that everyone should regard this as an oportunity to gain experience for their course of life. Teens especially could take advantage of these oportunities to practice before they actually get a paid job.For example, during the summer, when they have a lot of spare time, students can join different volunteering causes: helping poor people or sick people, saving animals in danger of disappearing, helping people in the aftermath of natural disaters, or elderly people who are abandoned by their children, by visiting them, communicating with them, offering them food supplies, in this way helping them forget for a moment about their miserable life,or it can simply be about community in general. Organizers of festivals, concerts,fund raising or charity events are also in need of volunteers during summer, which is also a productive and enjoyable way for teens to spend their summer.

It does not matter what kind of volunteering event you take part in, What is most important is that afterwards you will feel better with yourself. Many people look for confidence boost, developing academic or work skills or even making friends, so volunteering is an ocassion with multiple benefits. Meeting people that are interested in the same things as you, and building friendships with them,sharing experiences,gaining skills in a lot of fields can all lead to a better mental health,better image of yourself and it can give you the feeling of belonging, making you feel like you matter and all your actions are a blessing for someone or something else.

It is said that giving some of one's time to others is the best gift one can give. Time can be seen, by some people, as being more valuable than anything else. Volunteering is a way of giving back to your community while developing important social skills and gaining valuable work experience all at the same time. Not only is volunteering a rewarding experience, but it helps teenagers' reputations and their growing up process. By giving up a few hours of your day or week to help others or help a cause may bring a lifetime of happiness in some people's lives. For example, providing shelter and assistance to a family who lives on the streets by volunteering to help build them a home or helping clean the local parks, woods, river banks or green space could be an unforgettable experience.

Furthermore,because volunteering involves a lot of people,it encourages socializing and making friends. People who help others are most likely to meet others that share the same interests and concepts.This way they will create friendships and connections that can last very long or even for a lifetime. This helps with career networking, too, or meeting other people who know others who can provide job openings, opportunities for consultants, or with curiosities in doing business or building partnerships.

Doing good for others and the community helps create a natural sense of accomplishment. And working as a volunteer can also give one a sense of pride and identity, helping to boost self-confidence by taking people out of their natural comfort zone and familiar environment. Besides, for those who have just graduated and are looking for their first job, volunteering is an important

and relatively easy way to get a foot in the door of a company one would like to work for. Even if there is no immediate chance of employment afterwards, volunteering can help one make connections for the future.Volunteering brings people who are different together, as well as similar people together.

The reasons why one takes up volunteer work are many: whether feeling lonely, isolated, or simply want to widen social circle, volunteering in the local community is rewarding, and often fun, a way to meet new people and make new bonds. In fact, one of the best ways to make new friends and strengthen existing relationships is to commit to a shared activity together, and volunteering allows people to do just that.

In most cases, volunteering means doing a favour to the community one is a member of, so this will give them a feeling of belonging , a feeling of doing good, a feeling of productivity which will increase optimism and self-esteem Going to a place where people come together for a common goal creates a feeling of ownership among the volunteers like they are part of the same social group. Volunteering does not give a person material rewards, but it can give someone knowledge of other people's life experiences and troubles with the time spent with people in need, who can teach volunteers important lessons about life.

Volunteering is fundamentally about helping others and having an impact on people's wellbeing. It is about giving your time, energy and skills freely. Unlike many things in life there is choice involved in it. As a volunteer you have made a decision to help on your own accord or will, free from pressure to act from others. What better way is there to connect with the community and give a little back?

Sometimes, volunteering experiences can lead one to become aware of something they have never even thought about or help them discover a hobby or interest they were unaware of. They can strengthen their professional position or vision as well as career prospects by exploring new opportunities. There are so many!

Volunteers predominantly express a sense of achievement and satisfaction, and this is ultimately generated by enthusiasm and the desire to help. Most people assume that one person can never make a difference, while it may be true that no person can solve all the world's problems, but what you could do is make that little corner of the world a little bit better.

People must know that the benefits of volunteering are manifold. It helps develop the ability to work in a team, imagination, creativity, commitment and involvement, a better understanding of the needs and difficulties people in the community face, it will help one see social problems from a different perspective, it helps one develop on an educational and professional level, it changes behaviours and attitudes, it will help the volunteers and the others understand and promote the values of volunteering: mutual support, tolerance and non-discrimination, to mention the least.

Last but not least, volunteering contributes to personal development and helps one discover themselves. The volunteer sees new things every day, faces various problems and is put in exceptional situations. Like any other type of activity it involves time, effort and commitment. Once a certain objective is set, it must be accomplished, even if there is no sanction if you do not, as in the case of people working with a labour contract.

Volunteering is not only effective, but it is a good way to meet people, learn, experience and develop social skills. Not only does it bring hope and happiness to people, but it also leads to spiritual and personal growth. It is an experience that cannot be bought with any amount of money.

I believe that what you acquire is something more important and more valuable than money.You get to feel joy, pure happiness, self esteem, you become proud of yourself and satisfied with your actions. Spreading care and helping the ones in need turns out to be an important source of happiness, confidence, giving you a genuine feeling of accomplishment.This kind of charity is actually beneficial to people because the more you give, the more you receive. Therefore, investing time and dedication in volunteering actions is actually investing time in yourself, your development and in the process of growing into a kinder human being.

What is the most beautiful thing to do for the humanity? It is, indeed helping it without expecting anything in return. Helping means caring and it means unity, and this is what we need for the earth to be a better place. Volunteering is one of the ways people use to express their kindness and love towards everything that is around them: people, wildlife, the environment. Volunteering implies acting for the benefit of others, which makes the people involved proud of themselves and happy with their endeavours.

All things considered, volunteering is a beneficial activity in which, by helping others you actually help yourself. Any voluteer, whether young or mature, can make a difference not only to the community they live in but also the whole world.

Fii darnic! Fii voluntar!

]Profesor învățământ primar, Rus Corina
] Școala Gimnazială Comuna Pănătău

Ia atitudine! Schimbarea începe cu tine!

Pentru a înțelege mai bine sensul cuvântului "voluntar", am căutat etimologia acestuia și am descoperit că o variantă o întâlnim în latină "voluntarius", iar cealaltă în franceză "volontaire" și se referă la oameni și manifestările lor. *"Voluntar"* înseamnă conform explicațiilor din DEX, – "*care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere*". Voluntarul, acest înger pe pământ, este o persoană care are un suflet nobil pentru că acceptă să lucreze în diferite contexte cu scopul, mai ales, de a face o faptă bună. Oricine poate fi voluntar, trebuie să existe doar voință și entuziasm.

Voluntariatul este activitatea desfășurată din proprie inițiativă, derulat de regulă într-un cadru organizat, prin care o persoană fizică își oferă timpul, talentele și energia, resurse financiare sau materiale în sprijinul comunității, fără a primi o recompensă de natură financiară. Înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste, să schimbăm în bine multe aspecte mai puțin plăcute din viața unui om sau a unui grup de oameni. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită încă din școală. Are atât valoare socială, cât și educativă. Să fim voluntari este un lucru foarte important, atât pentru cariera noastră, cât și pentru viața noastră. Vom învăța lucruri care ne vor ajuta în toate aspectele vieții, lucruri ca munca în echipă sau responsabilitatea, dar și compasiunea, calmul și răbdarea în tot ceea ce facem. Cel mai important lucru pe care ni-l poate oferi activitatea de voluntariat este faptul că ne învață să lucrăm în echipă, să ne coordonăm cu aceasta în folosul celorlalți. A fi voluntar este una dintre cele mai interesante și plăcute modalități de a-ți ocupa util timpul liber. Te ajută să-ți dezvolți abilitățile, să-ți descoperi talentele, să-ți faci noi prieteni, să călătorești, să cunoști oameni și alte culturi, să-ți testezi limitele. Voluntariatul înseamnă responsabilitate. El se naște în inima fiecăruia.

Ca urmare a unor dezbateri în cadrul orelor de educație civică, de opțional și de limba română, am inițiat câteva activități sociale și educative la care am participat împreună cu câțiva colegi și cu un grup de elevi entuziaști din școala noastră, care s-au oferit voluntari pentru a-i ajuta pe copiii dintr-o localitate defavorizată. Întâlnirea a avut loc în condiții normale, în școala unde învață ei. Cu toate că, la început, voluntarii au fost reticenți, chiar puțin speriați și emoționați, în cele din urmă s-au adaptat și au creat o punte de legătură cu aceștia prin atitudine, fiind deschiși și prietenoși, prin jocuri, cântece, sprijinindu-i și lucrând împreună cu ei, în final comunicând foarte frumos cu aceștia. Cu toții am învățat o lecție profundă: să dăruim și să fim recunoscători pentru tot ceea ce avem. Acești copii s-au bucurat de prezența noastră, iar elevii voluntari au fost mulțumiți că au avut oportunitatea de a-i ajuta pe semenii lor, lucrând în echipă și în același timp învățând și experimentând lucruri noi. O altă activitate de voluntariat am desfășurat-o în localitatea noastră, cu tema: „Curățenia în satul meu". Am strâns resturile menajere din jurul și din împrejurimile școlii, ajutați fiind chiar de către părinți ai elevilor noștri care au simțit că e bine să ni se alăture. Elevii și-au exprimat dorința de a mai participa la astfel de activități.

În ultimii ani, această formă de activitate a luat amploare mai ales în rândul tinerilor, dat fiind faptul că experiența în voluntariat a devenit decisivă în obținerea primului loc de muncă. Deși nu este o muncă ușoară, deși ești nevoit să dăruiești minte și suflet, de cele mai multe ori, la sfârșit, primești chiar și o răsplată sub forma magicului cuvânt *mulțumesc*. Voluntariatul este cea mai bună modalitate de a ține pasul cu ce se întâmplă în comunitate, întărește încrederea în sine, consolidează competențele, deschide mintea și schimbă viața celui ce îl desfășoară. Această activitate ne încurajează spre o viață sufletească mai bună și ne îndeamnă spre noi încercări de actualitate.

În concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat. Nimic nu se compară cu satisfacția că ți-ai adus contribuția la binele comunității din care faci parte sau că ai ajutat persoane lipsite de noroc. Voluntariatul te face mai fericit, mai sănătos pentru că te destresează, te detensionează.

Să faci o viață fericită în schimbul unui mic sacrificiu nu este foarte greu și toți putem face acest lucru. Nu evitați să participați la acte de caritate!

,,Lucrurile nu sunt greu de făcut. Greu este să te pui în starea de a le face."

Constantin Brâncuși

Bibliografie:

- „Ghid pentru măsurarea efectelor și impactul voluntariatului asupra organizației gazdă", Asociația VOLUM, 2016;
- „Legea voluntariatului 195/2001", republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 276 din 25 aprilie 2007.

VOLUNTARIATUL APLICAT IN EDUCATIE

Prof. Inv. Preşc. David Ana-Lidia
Liceul Tehnologic „Arhimandrit Chiriac Nicolau" Vânători . Neamț

De ce voluntariat în educaţie? – o întrebare care îşi găseşte răspunsul în chiar definirea conceptului: ca acţiune cu motivaţie intrinsecă şi fără aşteptări de recompensă, de a veni în sprijinul celui care se află într-o situaţie de criză, o situaţie-problemă. În domeniul educaţiei pot fi identificate anumite crize, limite şi blocaje care intervin (generate de probleme economice sau de ordin social ce apar de-a lungul timpului) în vastul proces instructiv-educativ din şcoli şi care, în mod implicit, au rezonanţă în viaţa socială şi profesională a comunităţii de mai târziu. Rata mare a absenteismului şi abandonului şcolar, situaţii materiale precare şi imposibilitatea familiei de a susţine pregătirea educaţională a copilului, lipsa unor condiţii şi dotări materiale şi tehnice moderne în unităţile şcolare, lipsa de informare şi consilire parentală, posibilităţi limitate ale comunităţilor locale de a spijini actul educaţional, de a stimula şi recompensa eforturile celor implicaţi, etc – sunt doar câteva exemple de factori/probleme care frânează succesul în educaţie.

Odată identificate aceste situaţii-problemă, putem contura şi formula şi ţintele pe care voluntariatul şi le propune: susţinerea egalităţii şanselor educaţionale a tuturor copiilor, sprijin în educarea şi consilierea familiei, dezvoltarea instituţională a unităţilor furnizoare de educaţie, susţinerea educaţiei pe tot parcursul vieţii pentru o dezvoltare integrală a personalităţii individului, promovarea şi susţinerea educaţiei de tip incluziv ş.a.

Pentru a soluţiona problemele la care se raportează şi a-şi realiza scopurile fixate, voluntariatul trebuie să funcţioneze pe mai multe planuri şi să fie exersat de către toţi factorii implicaţi în educaţie, şi anume familie-şcoală-comunitate. "într-o comunitate, mediul educaţional nu se rezumă la mediul şcolar (...) mediul educaţional comunitar are posibilitatea să se cristalizeze şi să se coalizeze în procesul de educaţie continuă a cetăţenilor". Aşadar, cine sunt voluntarii şi cine sunt beneficiarii? Pentru a răspunde nevoilor şi cerinţelor educaţiei şi pentru a obţine succesul, acest demers de voluntariat trebuie să realizeze permanent schimbul de roluri astfel ca fiecare să îşi assume atât rolul de voluntar, cât şi pe cel de beneficiar. Familia şi comunitatea îşi vor asuma responsabilităţi de susţinere (ca voluntari) a educaţiei din şcoală şi sprijin în soluţionarea şi depăşirea limitelor procesului instuctiv-educativ desfăşurat aici (şcoala= beneficiar), şi, invers,

şcoala(ca voluntar) trebuie să răspundă şi să susţină nevoile societăţii (=beneficiar) de dezvoltare durabilă.În urma unor asemenea interacţiuni şi forme de voluntariat exersate pe rând de actanţii principali din educaţie, rezultatele nu pot fi altele decât de un real câştig pentru toate părţile implicate.

Dacă educaţia în spiritul voluntariatului începe din familie (chiar şi în formele ei cele mai simpliste) şi este complementată apoi de demersul educativ formal din cadrul instituţiilor de învăţământ (implicit prin educaţia de tip nonformal), în mod cert va fi exersată ulterior, în cadrul comunitar al societăţii, de către adultul responsabil, capabil de acţiune şi schimbare.

În primul rând subliniem, deci, importanţa şi nevoia de implicare a familiei în traseul educaţional al copiilor, întrucât plecând dintr-un cadru familial centrat pe reuşita şcolară a copilului, se asigură baza pe care va interveni ulterior şcoala. S-a demonstrat prin riguroase studii de cercetare că reuşita şcolară a copilului este strâns legată de concepţia asupra educaţiei a părinţilor, aşa cum şi insuccesul copilului, care creşte într-o familie ai cărei membri nu au beneficiat de servicii educaţionale şi prin urmare nu acordă interes nici în cazul educaţiei copilului.

` Şi într-un caz şi în altul, şcoala se află în obligaţia de a lansa părinţilor invitaţia la cooperare, la implicare în educaţie, oferind şanse egale tuturor: o bună informare, o strategie de consiliere a părinţilor inactivi iniţial, un program de sprijin alături de fundaţii sau organizaţii non-profit, şedinţe, întâlniri, ateliere de lucru în comun etc., toate acestea pot aduce alături, ca parteneri şi voluntary părinţii. Amintim aici formula celor şapte modalităţi de implicare a părinţilor în spaţiul educaţional, elaborată de Joiyse Epstein, între care se regăseşte voluntariatul, ca manieră de implicare productivă a familiei în activităţile şcolii.

Pornind de la premisa că în cadrul familiei copilul beneficiază de primele experienţe educative – iar dacă nu este aşa, şcoala şi comunitatea trebuie să intervină ca voluntari în acţiuni de educaţie a părinţilor şi consiliere – , şcoala are, apoi, rolul de a forma la elevi spiritul de receptivitate, capacitatea de iniţiativă, angajarea responsabilă în indentificarea problemelor comunităţii şi proiectarea de direcţii de acţiune pentru soluţionarea acestora. Iar cadrele didactice, ca "facilitatori"/ "moderatori", "trebuie să manifeste foarte multă receptivitate, îngăduinţă şi să oferemereu un răspuns la solicitările elevilor şi ale comunităţii".

Aşadar, profesorii sunt cei care conduc şi orientează actele de voluntariat ale elevilor/şcolii în comunitate şi tot ei trebuie să aducă soluţii la problemele şcolii prin atragerea de

sponsori/parteneri, demararea de proiecte educaţionale, înfiinţarea de asociaţii de părinţi, atragere de fonduri de la comunitatea locală, implicarea ONG-urilor etc. Practicând alături de cadrele didactice primele practici de sprijin, de voluntariat, elevii/tinerii vor realiza tranziţia de la şcoală la o viaţă activă socială.

Ca voluntari pentru obţinerea succesului şcolar, factorii sociali de bază – administraţia locală, instituţiile de cultură, ONG-urile, agenţii economici – pot susţine eforturile şcolii de dezvoltare prin acţiuni de amenajare/dotări cu materiale, echipamente tehnice moderne, extinderi ale spaţiilor şcolare, finanţarea de programe after-school, înfiinţarea unor centre de recreere, cluburi de dezvoltare a abilităţilor şi talentelor copiilor. De asemenea pot fi aplicate programe de finanţare prin atragere de fonduri, sponsorizări, prin care să fie promovată educaţia incluzivă, soluţionând o parte din problemele identificate la nivelul grupurilor vulnerabile: grupuri dezavantajate din punct de vedere material şi social, copii cu nevoi speciale de educaţie, a căror integrare în învăţământul de masă este necesară, şi de multe ori condiţionată de prezenţa şi sprijinul permanent al unei personae specializate în acest domeniu, care să lucreze alături de profesorul de la clasă. Pentru a asigura un mediu cu condiţii optime de formare a abilităţilor elevilor şi care să răspundă intereselor lor de dezvoltare, este necesară o implicare din partea reprezentanţilor comunităţii. De exemplu, învăţarea şi exersarea rolurilor profesionale poate fi realizată în cadrul unor activităţi la care să participe şi să impărtăşească impresii specialişti din diverse domenii de activitate: cadre din domeniul medical, ingineri, manageri de companii. O astfel de experienţă va fi un punct de referinţă în orientarea profesională a elevilor, iar activităţile extraşcolare, şi parteneriatele educaţionale, răspund cu success acestor nevoi.

La rândul lor, elevii/tinerii îşi pot asuma rolul de voluntar în acţiuni pe care învaţă să le gestioneze pe cont propriu, pornind de la probleme pe care le vor identifica ei înşisi. De la acţiuni ce se pot iniţia chiar de la vârstele şcolarilor mici – problema mediului înconjurător care necesită ecologizare, şi până la activităţi de voluntariat mai ample, elevii/tinerii sunt antrenaţi în veritabile exerciţii de interacţiune cu comunitatea într-un spaţiu de acţiune pe care învaţă să-l observe, să-l investigheze, pentru ca mai târziu, ca adulţi respnsabili, să-l poată gestiona şi dezvolta. Un exemplu de acţiune voluntară, care dă răspuns, pe de altă parte şi provocărilor educaţiei intergeneraţionale, este sprijinul acordat de tineri generaţiilor vârstnice în a înţelege şi învăţa să utitlizeze mijlocele şi tehnologiile moderne de comunicare din prezent. Sunt vizate astfel două

grupuri ţintă: tinerii, care se implică în probleme actuale ale societăţii şi vârstnicii, care sunt reintegraţi în viaţa comunităţii moderne. Astfel de exemple pot completate de numeroase alte oportunităţi pe care atât şcoala cât şi societatea trebuie să le promoveze.

Prin toate aspectele pe care le-am pus în discuţie, putem concluziona că posibilităţile de interacţiuni şi exerciţii de voluntariat în spaţiul educaţional pot fi multiple şi variate. Iar dacă aplicăm o abordare pe termen lung, având prespectiva durabilităţii, putem observa că, deşi vorbim de voluntariat – acţiune care nu urmăreşte un câştig – beneficiile sunt multiple: o şcoală care investeşte voluntari în societate, va beneficia în viitor de un spaţiu social mai bine dezvoltat, şi care îi va garanta condiţii mai bune de desfăşurare a actului educativ, aşa cum, o societate care este partener voluntar în educaţie, va dispune mai târziu de generaţii responsabile şi capabile de acţiune, de forţă de muncă în raport cu cerinţele şi dezvoltarea socială. Astfel, având aceeaşi ţintă – "education as a Local Public Good" – şcoala, familia şi comunitatea acţionează, în acelaşi spaţiu de comunicare, "camera comunităţii", una în favoarea celeilalte, exersând şi aplicând practica voluntariatului.

Bibliografie:

1. - Benabou, R., "Working of a City: Location, Education and Production", The Quarterly Journal of Economics, vol.108, no.3(august 1993)
2. Godfrey, C., Parteneriat şcoală-familie-comunitate. Ghid pentru cadrele didactice, Proiect PHARE 2004. Acces la educaţie pentru grupurile dezavantajate, Ed. Didactică şi Pedagogică, R.A., Bucureşti, 2007
3. Patacchini, E., Zenou, Y., "Intergenarational education transmission: Neighborhooh Quality and/or Parent's Involvement", Institut for the Study of Labor, Bonn, 2007
4. Velea, L.S., Toderaş, N., Ionescu, M., "Participarea elevilor în şcoală şi în comunitate. Ghid pentru profesori şi elevi", TEHNE Centrul pentru Inovare şi dezvoltare în educaţie, ed. Agata, Botoşani, 2006

VOLUNTARIATUL FAPTELOR BUNE

Prof.înv,primar, Iuliana Iacob
Lic. Tehn. „Ion Creangă" Pipirig
Școala Gimnazială Boboiești, Neamț

„ Voluntariatul este activitate de interes public desfășurată din proprie inițiativă de orice persoană fizică în folosul altora ,fără a primi o contraprestație materială(definiția din Legea Voluntariatului 2006). Aici pot fi incluse activități diverse printre care cele umanitare, cultural-artistice, comunitare, protejarea mediului etc.

Deoarece se apropia Luna Pădurii iar în cadrul Programului Mondial Eco Școala era inclusă activitatea „Plantăm un copac, salvăm o viață" am dezbătut la clasă tema „Voluntariatul-o faptă bună". Am aflat cu bucurie că elevii aveau cunoștințe despre această frumoasă dar și educativă activitate. Cunoșteau faptul că poți deveni voluntar dacă vrei să participi cu adevărat într-o activitate, să te informezi, să transmiți mai departe acele informații și să te implici activ în rezolvarea ei.

Astfel ne-am înscris ca voluntari la o activitate de împădurire organizată în aprilie 2019, în localitatea Boboiești, la Pădurea Dolița de către Ocolul Silvic Pipirig în parteneriat cu Eco-Școala Boboiești. Organizatorii și-au propus împădurirea unei suprafețe cu puieți de brad. Elevii au ținut cont de responsabilitățile voluntarilor, de cerințele impuse pentru desfășurarea în condiții optime a activității dar și de beneficiile oferite.

La finalul acțiunii toți au fost mulțumiți și de aceea au urmat și alte activități de voluntariat cum ar fi: -
Campania „Ana are …mere pentru zimbri"- campanie organizată de Administraţia Parcului Natural Vânători Neamţ, acţiunea având ca scop strângerea de ştiuleţi de porumb, cereale şi alimente suculente pentru zimbrii aflaţi în ţarcul de aclimatizare de la Vânători. -
Proiectul de voluntariat „Dăruiește din inimă"– proiect umanitar desfășurat în preajma sărbătorilor(Moș Nicolae, Crăciun, Paște, Ziua Copilului).

- Campania „Sădești un pom, salvezi o viață''-copiii au cumpărat un număr de pomi fructiferi (meri, peri, cireși) pe care i-au plantat in grădina școlii și care formează astăzi o adevărată livadă pe care îi îngrijesc cu mare responsabilitate și dragoste în fiecare anotimp.

Voluntariatul rămâne o activitate interesantă, un model de bune practici pentru copii, adulți, maturi.

Importanța voluntariatului

Profesor: Secu Cristina-Roxana
Instituția: C.N.P. „Ștefan Odobleja""
Jud. Mehedinți
Localitate: Dr. Tr. Severin

Voluntariatul este activitatea care ne ajută să ne asigurăm personal că lumea se îndreaptă în direcția dorită de noi. Deși mulți oameni definesc voluntariatul superficial spunând că acesta reprezintă muncă neplătita a unor oameni, voluntariatul este ceva mult mai profund.

În primul rând prin voluntariat investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, respectiv, lumea în mijlocul căreia trăim. În lume sunt milioane de oameni care au nevoie de ajutor într-un fel sau altul, fiecare dintre noi poate deveni un voluntar, putem să dăruim atât cât ne permitem și nu doar în ceea ce privește resursele materiale. Putem să dăruim deopotrivă lucruri material, dar și timp din timpul nostru, atunci când, de exemplu, ne dorim să petrecem timp cu persoane care nu au familii sau să oferim cunoștințe dobândite anterior de noi.

Voluntariatul presupune schimb de cunoștințe, idei, servicii, oportunități de a cunoaște oameni noi și de a lega tot felul de relații cu aceștia. Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntari și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și voință.

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

În al doilea rând, voluntariatul este cea mai simplă activitate pe care o putem face. Voluntariatul înseamnă să îți dedici o parte din timpul tău altor tipuri de activităţi, fără să fii plătit pentru ceea ce faci. În schimb, ce s-ar putea să nu se ştie despre acţiunile de voluntariat este că „răsplata" vine odată cu sentimentul de satisfacţie al timpului şi al eforturilor pe care le depune orice persoană doritoare să se implice voluntar.

De asemneni, voluntariatul deschide noi orizonturi, şi este un prilej bun să: cunoşti persoane noi, să stăpâneşti mai bine abilităţile personale, şi nu în ultimul rând, să capeţi experienţa vieţii.

Ce ne împiedică să nu facem VOUNTARIAT?

Când vine vorba despre voluntariat, există poate o singură problemă care pune la îndoială pe cei mai mulţi dintre noi, şi anume lipsa timpului. Adăugat la lipsa timpului, lipsa educaţiei atât în familie, cât şi în grădiniţă sau şcoală, este rezultatul "perfect" pentru un eşec al intenţiei de voluntariat. Drept urmare, mai avem nevoie să "lucrăm" la
o cultura a voluntariatului. Sunt „intenţii" timide de a iniţia şi organiza în grădiniţe,
şcoli, licee, ba chiar facultăţi acţiuni de voluntariat, şi chiar se fac sporadic, dar este o nevoie mai mare de astfel de activități.

De ce trebuie să facem voluntariat în grădiniţe, şcoli?

Iată câteva motive și soluții:

Prin voluntariat copilul/ elevul:

Își creionează mai bine setul de valori după care se conduce în viață.

Învață să aprecieze mai bine setul de valori după care se conduce în viață.

Învață să aprecieze lucrurile pe care le au și le găsește o utilitate.

Își capătă obiective mai realiste în viață.

Capătă abilități de comunicare și abilități de relaționare socială care îi vor ajuta pe viitor, și chiar în cariera lor profesională.

Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntari și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și voință.

Viitorul și evoluția unei societăți sunt strâns legate de educația pe care le-o oferim copiilor. Este oportun să le cultivăm interesul și plăcerea pentru activitățile de voluntariat, adaptat vârstei lor. Să nu uităm că povara unei lumi o vor duce pe umeri copiii de azi. Copiii obișnuiți să dăruiască de la o vârstă fragedă , fără a aștepta ceva în schimb, vor cunoaște satisfacția pe care un astfel de gest o aduce. Uneori un simplu mulțumesc face mai mult decât orice altă posibilă răsplată. Pentru încurajarea tinerilor către activitătile de voluntariat, putem apela la discuții cu scopul

constientizării necesitătii efectuării acestui tip de activităti și desigur și prezentarea unor modalităti concrete de realizare a acestor activităti, individual dar și în grupuri organizate. Tinerii pot fi încurajați, antrenați să se implice în activităti de protecție a mediului, pot efectua activităti propriu zise sau de consiliere a altor oameni în vederea menținerii unui mediu curat și implicit a unei planete sănătoase, mentorat.De asemenea un alt domeniu unde există mare nevoie de implicarea voluntarilor este și domeniul social. Este necesară activarea sentimentului de empatie fată de semenii noștri și încurajarea tinerilor și a copiilor incă din grădinită să se implice în activităti destinate ajutorării semenilor

aflați în nevoie.

Un alt beneficiu adus de activitățile de voluntariat este creșterea încrederii în sine, acesta oferă un confort psihic oricărui individ care hotărăște să depună un astfel de efort în spiritul voluntariatului. Totodată , în urma activităților de voluntariat se dezvoltă și spiritul de apartenență la grup, atât de necesar pentru asigurarea unei bune colaborări între indivizi pentru evoluția societății. În România, fenomenul a crescut în ultima vreme în mod alert. Copiii și adulții comunităților sunt implicate în proiecte locale ce presupun voluntariatul dar și naționale sau internaționale, cu un impact major asupra evoluției societății. Voluntariatul rămâne o activitate interesantă, atractivă chiar și pentru copii, demnă de a fi desfășurată cu copiii și de a fi promovată în societate ca exemplu de bună practică. Alegând să desfășori o activitate de voluntariat, demonstrezi că ești un om bun și participi într-un mod real la asigurarea unei lumi mai bune.

Bibliografie

- ✓ Andronic, R.-L., 2009, *Comportamentul prosocial şi voluntariat în România postdecembristă. O abordare psihosociologică a programelor de intervenţie* (teză de doctorat), Facultatea de Sociologie şi Asistenţă Socială, Universitatea din Bucureşti.
- ✓ Asociaţia pentru Relaţii Comunitare şi Allavida, 2003, *Tendinţe ale comportamentului filantropic în România: donatori individuali şi companii,* Asociaţia pentru Relaţii Comunitare şi Allavida, Cluj-Napoca.

Volunteering-the most important source of kindness

Prof. UDRESCU FLORELA HERMINA
SCOALA GIMNAZIALA SF. NICOLAE TG JIU

Giving of one's time to others is the best gift one can give. Time is of the essence because time can be seen, to some people, as being more valuable than anything else. This notion extends to volunteering for an organization, or for anything, without being paid. People volunteer in many ways – in their children's schools, at their local church, at nursing and retirement homes, in hospitals, at community events, at museums and libraries. All over the world, people give their time to others in a number of ways – and in a number of forms and methods, as well.

People volunteer for different reasons: some are required to volunteer(it may be part of their academic curriculum); some people volunteer because it helps their careers having real-world experience with doing a trade or being in a particular setting. In some ways, an internship is kind of like volunteering – the work is done free, but the tradeoff is an experience.

Volunteering gives you an opportunity to change people's lives, including your own. It gives you the satisfaction of playing a role in someone else's life, helping people who may not be able to help themselves. Volunteering is a way of giving back to your community while developing important social skills, and gaining valuable work experience all at the same time.

Nonetheless, people are helping others even when they don't have to. They do it because it is important to them to help a cause, lend a helping hand or support an organization in need. There is so much to get out of it. Volunteering, doing something selfless for someone else, evokes this feeling of well-being and satisfaction. While the main motivation usually isn't to feel good, it certainly has that effect. It's very refreshing to volunteer, to maybe spend time talking to elderly people at a nursing or retirement home. You make them feel better, and give them affection and attention – since, after all, one's time is the most important thing one can give another – and it makes that person volunteering to feel better as well. Volunteering benefits a person for another very important reason, too: it helps the volunteer forget about their own problems for a while because they have to concentrate on somebody else's problems.

Also, because volunteering involves people, it encourages socializing, networking and friend-making. People who help others are likely to meet an array of people they may have not otherwise have met if not for giving their time to an organization, person or cause. This helps with career networking, too, or meeting other people who know others who have job openings, opportunities for consultants, or with curiosities in doing business or building partnerships. Volunteering brings unlikely people together, as well as likely people together, too. Some best friends and spouses have likely even been brought together through volunteering.

Although it's easy to avoid volunteering (because it's easy to claim too many responsibilities and time constraints, work, stress and other obligations), volunteering is for everyone, and every single person can give 20 or 30 minutes to an hour of their time a few days a month. Volunteering is so refreshing that giving time to another person seems to give the volunteer a feeling of ease, a feeling of doing good, that it basically restarts their energy clock, increasing their optimism and feeling of productivity. In many ways, volunteering seems to add to the clock rather than take away from it. It's mutually beneficial to all parties included.

Volunteering creates the feeling of ownership among other volunteers, like they are part of something bigger than themselves, part of a team where the individuals only make up a whole. Once again, volunteering is about people – people working with other people to help people in some way or another. That is what matters, and that is what is at the very core of why volunteering is needed and will always exist. Helping people matters.

There are so many beneficial ways of getting involved in and giving back to your community. Not only is volunteering a rewarding experience, but it helps teenagers' reputations. By giving up a few hours of your day to clean up the local community park, you may bring a lifetime of happiness in some child's life. Or provide shelter and warmth to a family who lives on the streets by volunteering to help in building them a home. Why not spend a little time helping others, because in the end, what goes around comes around. Volunteering is not only effective, but it's a good way to meet people, learn, and develop social skills. By helping or supporting others, you learn and use new s...

Interestingly, volunteering has distinct health benefits that can boost your mental and – perhaps more surprisingly – physical health. Indeed, a growing body of evidence suggests that people who give their time to others might benefit from lower blood pressure and a longer lifespan.

When it comes to volunteering being important for mental health, the benefits are clear. It can help counteract the effects of stress, depression and anxiety. Indeed, the social contact aspect of helping others can have a profound effect on your overall psychological well-being.

Volunteering keeps you in regular contact with others and helps you develop a solid support system, which in turn combats against feelings of loneliness and depression. Volunteering with animals has also been shown to improve mood, reducing stress and anxiety.

People often choose to give their time to issues or organisations they feel are important or have a special connection to. For example, if you're a big animal lover you may want to volunteer at a pet shelter. Or, perhaps you've living with or have recovered from an illness and want to dedicate some of your spare time to a charity that helps others living with the same condition. Volunteering like this helps address a social problem that is meaningful to you and in turn helps to build a sense of purpose, which furthermore boosts your own happiness.

One other benefit of volunteering is that focusing on others can give us a deeper sense of perspective and help distract us from negative thoughts and help stop rumination. Volunteering often involves helping those in need and can be useful in showing us that, in fact, our own lives are not as bad as we thought they were.

t's clear the benefits of volunteering are huge – improved mental and physical health, new friends and avoiding loneliness, a sense of purpose and deeper self-confidence. In turn, all of these things will help to boost your overall happiness: a win-win situation for all involved.

If you're considering volunteering, ask yourself a few questions before taking the plunge. Firstly, really think about which causes you're passionate about – it means you're more likely to enjoy and stay committed to the work. Secondly, are you looking for regular volunteering opportunities or would you prefer a one-off project? Thirdly, what skill set can you offer and what can you hope to gain from volunteering? Good luck when you finally get going, and make sure you have fun – volunteering is important – the benefits are clear – but it's important to enjoy it too!

ROLUL VOLUNTARIATULUI ÎN DEZVOLTAREA PERSONALITĂȚII COPIILOR

Prof. Cioacă Elena Daniela,
Grădinița cu P.P.nr.33 Brașov

A trezi şi a dezvolta spiritul voluntariatului la copii, a cultiva valorile lui sunt unele din sarcinile de seamă ale educatorilor, pe care le vom forma participand direct la activităţile de voluntariat.,,Nu numai în prag de sărbătoare, lumina şi zâmbetul ar trebui să fie pe feţele celor de lângă noi". Ar trebui să desfăşurăm mai des activităţi de voluntariat, vizitele la centre de copii sau de bătrâni, concursuri, evenimente organizate la care se pot face donaţii pentru că ele constituie o experienţă bogată de învăţare, facilitează dezvoltarea de capacităţi şi competenţe sociale şi contribuie la dezvoltarea la elevi a sentimentului de solidaritate. Acestea sunt benefice pentru voluntar ca individ, pentru comunitate şi societate în întregul ei şi reprezintă un mod de a aborda nevoile şi provocările umane.

În calitate de cadru didactic, este recomandabil să formezi copiilor gustul pentru activităţi care să le facă bine din punct de vedere sufleteşte si de pe urma cărora să beneficieze şi alţii.
Cu cât observă şi este învăţat de mic că este important să îi ajuţi pe alţii, să te implici în activităţi de pe urma cărora să nu te aştepţi neapărat să obţii beneficii materiale, cu atât va tinde mai mult să introducă voluntariatul în viaţa lui de adolescent. Cu cât începe mai repede să facă astfel de activităţi de voluntariat, cu atât îşi va creiona un traseu mai clar în viaţă. Astfel de lucruri îl formează ca om şi îl pregătesc pentru viaţa de adult.

Responsabilitatea este principiul care stă la baza voluntariatului. Indiferent ce fel de persoană eşti, care îţi sunt convingerile sau ce vrei să devii, responsabilitatea este o abilitate pe care o dobândeşti prin muncă. Respectul faţă de tine şi faţă de ceilalţi îl câştigi prin responsabilitatea cu care iei anumite decizii, indiferent de natura lor.

Prin voluntariat, cel mai rapid se dezvoltă abilitatea de comunicare. Barierele ridicate de timiditate, frica de vorbit în public, greutăţile întâmpinate în crearea unor legături de prietenie sunt spulberate. A voluntaria înseamnă, de asemenea apartenenţa la un grup, un grup care devine în scurt timp o familie, iar relaţiile deşi sunt de natură profesională,devin şi personale. Sub marea umbrela a comunicării, socializarea joacă un al treilea rol foarte important. Voluntariatul creeaza punţi între oameni şi comunităţi. Fără să vrem,suntem nevoiţi să socializăm în viaţa de zi cu zi

pentru a putea exista. Însă, voluntariatul te învaţă tehnici şi metode de socializare, astfel încât timiditatea, teama şi frica să dispară, toate acestea ajutând la crearea ta din punct de vedere profesional.

Pentru a descifra tainele voluntariatului pentru dezvoltare durabilă, cadrele didactice trebuie să implice copiii chiar de la vârste fragede în acţiuni de îngrijire şi protejare a mediului. Formarea voluntarilor pe probleme de mediu presupune formarea unor comportamente globale de protecţia mediului, în funcţie de diversitatea situaţiilor, impune implicarea membrilor comunităţii, necesită o gândire constructivă, integrată care să faciliteze educarea populaţiei pentru a fi responsabilă faţă de problemele mediului.

Iniţierea copiilor mici în ABC-ul voluntariatului de mediu începe cu:

- identificarea problemelor de mediu în grădiniţă, în familie, în comunitatea locală şi intervenţia în schimbarea comportamentului şi atitudinii faţă de mediu;
- furnizarea de informaţii şi instrucţiuni pe înţelesul tuturor;
- identificarea propriilor greşeli de comportament faţă de mediu şi anihilarea lor prin asumarea de responsabilităţi de ecologizare, de plantare, de informare cu obţinerea de performanţe pentru sănătatea mediului;
- găsirea soluţiilor de rezolvare a problememlor de mediu şi conştientizarea rolului pe care îl au voluntarii în transmiterea valorilor: respectul faţă de mediu, iubire faţă de natură, cooperare pentru rezolvarea problemelor.

În scopul formării conduitei ecologice am implicat preşcolarii în desfăşurarea unor activităţi de ecologizare a mediului din curtea grădiniţei sub îndemnul „Pentru un mediu mai curat". În famile, părinţii transmit copiilor cele mai elementare norme de comportament ecologic, care să constituie fundamentul acţiunilor unui cetăţean preocupat de mediul în care trăieşte. De aceea, preşcolarii, alături de părinţi au participat la acţiuni de îngrijire a pomilor, dar şi de plantare de flori în curtea grădiniţei.

Prin participarea şi implicarea directă a preşcolarilor, părinţilor, cadrelor didactice la aceste acţiuni, voluntariatul a devenit o cale prin care orice om capătă experienţă, se poate exprima, poate fi alături de comunitate şi problemele ei. Aceste acţiuni educative contribuie şi la formarea personalităţii copiilor, a unor valori şi atitudini morale, a unor modele de implicare socială exprimate prin:

- cunoaşterea şi utilizarea conceptelor cu privire la voluntariat;
- exprimarea unui mod de gândire creativ, în structurarea şi rezolvarea sarcinilor de lucru;
- conştientizarea impactului social şi moral al acţiunilor de voluntariat;
- dobîndirea unor comportamente responsabile faţă de mediu şi implicit faţă de viaţa omului;
- manifestarea spiritului de iniţiativă în acţiunile de voluntariat;

Promovarea voluntariatului, ca formă de educaţie pentru tot restul vieţii este un răspuns dat necesităţii de a acţiona ca cetăţeni responsabili la nivelul comunităţii în care trăim. Promovarea voluntariatului în unităţile de învăţământ, în familiile copiilor, în comunitate solicită calităţi legate de comunicare, spiritul de echipă, curajul ieşirii din rutină prin activităţi de voluntariat desfăşurate din proprie iniţiativă în scopul cultivării normalităţii în comunitate şi contribuie la creşterea gradului de sensibilizare a populaţiei cu privire la valorile şi importanţa voluntariatului.

A trezi şi dezvolta spiritul voluntariatului, a cultiva valorile lui înseamnă a te ridica la cerinţele unei şcoli europene, în care se respectă normele europene, în care se realizează un învăţământ de calitate. Voluntariatul reprezintă hrană pentru suflet şi înnobilează viaţa celor care doresc şi vor să ajute. Prin faptele lor voluntarii dovedesc omenie, bun simţ, responsabilitate, dăruire, dragoste, respect pentru sine, dar şi pentru semeni, grijă şi sensibilitate. De aceea, Victor Hugo afirma: „Fiecare copil pe care-l instruim este un om pe care-l câştigăm".

Referindu-se la valorile educative ale voluntariatului, Nicolae Iorga afirma*:„ ... Oamenii sunt ceea ce au învăţat. Şi oamenii învaţă aproape totul: să gândească, să simtă, să voiască, să efectueze anumite munci şi să intre în relaţii cu alţii. Dar, de apreciat nu-i apreciem după cele ce au învăţat, ci după faptele lor".* Fiţiu, A. (2004).

Bibliografie

Ecologie şi protecţia mediului. Bucureşti: Editura Academic Pres.

Curriculum pentru învățământul preșcolar,Buc.,2009,Ed.Didactică Publish In House

Educația timpurie pt aplicarea curriculumului preșcolar,Ed.Paralela 45,Cluj,2009

Modalităţi de voluntariat, cu implicaţii benefice în dezvoltarea personalităţii umane

Prof. Brehoi Maria,
Grădiniţa cu P.P. Nr.33,Braşov

Voluntariatul este o activitateîn care fiecare se poateimplicași din care fiecarepoatebeneficia.Activitățile de voluntariatpentrutinerisuntcelemaieficientemetodepentrutinerisăpornească pecaleapotrivităînceea ceprivește cariera, precumși o optiune la îndemânăpentrutinerii care încă nu au vârstanecesarăpentru a fi angajațilegal.Celmai important aspect care trebuieluatînvedereatuncicândtineriidevinvoluntariestedacăaceleactivități de voluntariatvor fi pemăsurainteresel orșiabilităților lorlor.Tineriiinteresați de mediuarputeasădevinăvoluntariîntr-o acțiune de mediu. Întimpce, tineriiatrași de o carierăîncâmpul medical arputea fi interesatăsă se impliceîntr-o acțiune de voluntariatîntr-un spital, un centru de asistențămedicalăsauîntr-un centru de plasamentpentrucopii.

În calitate de cadru didactic, esterecomandabilsaformezicopiilorgustulpentruactivitati care să le facă bine din punct de vederesufletește și de peurmacărorasăbeneficiezeşialtii. Vizitele la centre de copiisau de bătrâni, concursuri, balurimascatesievenimenteorganizate la care se pot face donaţii pot fi ocaziilepotrivitepentru a-i implicapeadolescentisi a-i obisnuisă se acomodezeînrolul de voluntari.

Cu câtîncepemairepedesăfacăastfel de activităti de voluntariat, cu atâtîsivacreiona un traseumaiclarînviată. Astfel de lucruriilformeazăcaomşiilpregătescpentruviaţa de adult.

1. Activități de mentorat

Tineriicărora le place să fie înpreajmacopiilor pot ajutaînmaimultefeluriprinactivităti de voluntariat.Una din modalitateprin care pot ajutaestesăpetreacătimpalături de copiimaimici, care se pot confrunta cu probleme de citit, probleme de matematicăsaualtesubiectedisciplinarepentruşcoală.Demulteori, o simplăîntrebareadresatăînlegatură cu un proiectsau o activitate de voluntariatpoateclarificamultlucrurile.

2. Voluntariatîncartier

Poatecă nu existăactivitate de voluntariatpentrutinerimaibunădecâtintenția de a face voluntariatîncartier.Un mod de a începeesteparticiparea la indeplinireanevoilor din cartierșiasistareaoamenilor care trăiescacolo. Suntvecini care s-au ocupat de curatenia de primăvarăîngrădini? Consideră-l unpunct de plecare bun.

3. Voluntariatpentruoameniisăraci

Activitățile de voluntariat pot aveașimai mare impact pentrutinerii care alegvoluntariatulpentru a susține o cauzăînfavoareacelorsăraci din vecinătatesau din lumeTineriiîși pot începeactivitățile de voluntariat la o organizațielocală care îiajutăpesăraci. Tinerii pot, de asemenea, săînceapăsă se gândească la propriullorproiect de voluntariat. Colectareadonațiilorînalimentesau a donațiilorînobiecte pot fi câtevaidei de activitățivoluntare.

4. Voluntarpentrumediu

Tinerii care vorsăprotejezemediul pot fi interesațisă se impliceînactivități de voluntariat ale cărorcauzerelationează cu mediulînconjurator.Existănumeroasemoduriprin care tinerii pot avea „activități eco” de voluntariat. Activitătile locale de voluntariat pot încurajatineriisăiaatitudinesisă se alătureeforturilor de voluntariatîncomunitățidiverse.Colectareaselectivăpoate fi una din cauzelepentru care tinerii pot devenivoluntari.

5. Voluntaricreativi

Tineriivoluntaricreativiîsi pot folositalentulpentru a-șidezvoltapropriileideidespreproiecte de voluntariat.Tineriiartiști pot donacolectiilelor de artăcătrespitale de copiisaucătrecentre de plasament, sau se pot folosi de talentullorpentru a face o dupăamiazămaiplacutăcătorvacopiiprinactivitati de desensausculptură.Listaideilor din parteavoluntarilorcreativiestenelimitatăpentrutinerii care dorescsăfacă o diferențăînlume.Voluntariatulestemodalitateaperfectă de a fi bineveniticamembriproductivi, activiaiuneicomunități.Chiardacămaimulteorganizațiiformale de voluntariatnecesităeducațiesauexperiențăanterioară, un număr mare de organizațiioferășansa de a încercacevanouși de valoare cu multentuziasmșicreativitatedecât cunoaștere.Ca voluntari, copiiiîși pot demonstraabilitățileindependenteși pot sălucrezeînfuncție de vârstăînfuncție de nivelullor real de calificare, maidegrabădecâtsă fie limitați de

vârstalor.Experiențadobândităprinvoluntariatpoate face o diferență de durată, oferindtinerilorsentimentulcă au un scopși un motivpentru a rămâneînșcoală, să se străduiascăsăînvețeșisăevitesă se angajezeîncomportamente negative sausăfacăalegeriproaste, cum ar fi sarcinaînperioadaadolescențeișiabuzul de droguri.

Voluntariatulpoatestimulaaptitudinileșivalorileimportante ale vieții la copii.Copiii care participă la activități de voluntariatsuntrecompensați cu noiabilitățișiperspective.Opțiunile de voluntariatstimulează abilitățilenecesareuneimaturități productive. Competențele, pe care mulțicopii nu le vădmodelateînviațalor de zi cu zi, pot include: responsabilitateapentrufinalizareasarcinilor, punctualitatea, fiabilitatea, îngrijireașisocializarea cu ceilalți.

Bibliografie

https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie
http://amelie.ro/carierista/importanta-voluntariatului

Voluntariatul –o activitate benefică

Prof. Monica-Gabriela Naste
Colegiul Economic Partenie Cosma, Oradea

Voluntariatul, ca și celelalte acțiuni umane, este o acțiune susținută de voință și motivație. Dar de unde poate să vină această motivație? Cu toții vedem ce se petrece în jurul nostru, și probabil majoritatea dintre noi criticăm, fie pentru sine fie în exterior, cu voce tare. V-ați întrebat vreodată la ce duce critica sau dacă e suficientă?

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în rândul tinerilor. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Este clar că această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.

Din experiența profesională, pot afirma că a fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi sprijinim. Cu riscul că mă repet, a fi voluntar înseamnă să fii uman și să ai valoare pentru că aceste calități sunt de neprețuit.

Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve. În acest context, m-am implicat de ceva vreme în acest tip de activitate ca membru coordonator voluntar la acțiunea "Let`s Do It, Romania!", în școala noastră. În fiecare an numărul de elevi participant crește, ei vin cu entuziasm fiind nu numai o activitate de ecologizare cât și o oportunitate de socializare. În primul an numărul participanților a fost mic, ei fiind reticienți la asemenea activitate pe motiv că fac curățenie după alții și ei nu sunt de la salubritate și le era teamă de un stigmat social care l-ar putea primi.În uema discuțiilor cu ei au început să privească din altă perspectivă activitatea și au participat. Povestind entuziaști cum s-a desfăsurat activitatea și văzând în mass-media promovarea acțiunii și rezultatele acesteia, în următorii ani participarea a fost tot mai numeroasă, anul acesta având peste 200 de particiăanți de la școală.

O altă activitate de voluntariat în care am fost implicată a fost cu Centrul Şcolar De Educaţie Incluzivă NR. 1 Ca urmare a acestei colaborări am inițiat câteva activități sociale și educative, la care am participat împreună cu un grup de elevi entuziaști din liceu, care s-au oferit voluntari pentru a-i ajuta pe copiii cu dizabilități de aici. Prima întâlnire a avut loc în condiții normale. Cu toate că la început voluntarii au fost puțin speriați și emoționați, în cele din urmă s-au adaptat și au creat o punte de legătură cu aceștia prin atitudine, fiind deschiși și prietenoși, prin jocuri, sprijinindu-i și lucrând împreună cu ei, în final comunicând prin gesturi adecvate și cuvinte simple, clare, distincte, de laudă. La următoarele întâlniri, activitățile s-au desfășurat din ce în ce mai bine, sub coordonarea noastră directă, astfel că acești copii cu dizabilități s-au bucurat de prezența noastră, iar elevii voluntari au fost mulțumiți că au avut oportunitatea de a-i ajuta pe semenii lor lucrând în echipă și în același timp învățând și experimentând lucruri noi.

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

În concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat.

VOLUNTARIATUL, CEA MAI IMPORTANTĂ SURSĂ DE BUNĂTATE

Prof. înv. preșc. Vezelovici Gelia Gabriela
Grăd. Cu P.P „Ion Creangă" Zalău

Voluntariatul reprezintă un rol esențial în societatea noastră, la noi în țară fiind în plină dezvoltare. În acțiunile de voluntariat sunt implicați copii, tineri, adulți, reprezentând o modalitate moral civică. Prin implicarea copiilor în aceste acțiuni contribuim la formarea personalității armonioase a copiilor și a valorilor morale. Altruismul se manifestă în relațiile cu cei din jur, nu prin vorbe, ci prin fapte bune. Valorile morale pe care le cultivăm prin participarea directă cu copiii la viața comunității prin activitățile extracurriculare vor da roade mai târziu ,în viața de adult.

Obiectivele voluntariatului sunt:

- dezvoltarea atitudinilor pozitive față de semeni și față de sine: toleranță, responsabilitate, rigoare, altruism, omenie, datorie, etc.
- cultivarea interesului copiilor și a părinților pentru acțiunile de voluntariatului;
- organizarea de acțiuni de voluntariat datorită multiplelor valențe instructive-educative pe care le implică.

Prin voluntariat investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, respectiv lumea în mijlocul căreia trăim. În lume sunt milioane de oameni care au nevoie de ajutor , fiecare dintre noi poate deveni un voluntar, putem dărui atât cât putem, ca resurse umane dar și ca resurse materiale. Putem să dăruim deopotrivă lucruri materiale dar și timp din timpul nostru, atunci când, de exemplu, ne dorim să petrecem timp cu persoane care nu au familii sau să oferim cunoștințele noaste în situații diverse.

Evoluția unei societăți și viitorul ei sunt strâns legate de educația pe care le-o oferim copiilor. Trebuie să le cultivăm interesul și plăcerea pentru activitățile de voluntariat, adaptat vârstei lor. Voluntariatul nu are vârstă, putem să fim voluntari și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau la vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia, dar mai ales de voință.

Vă prezint câteva exemple de bune practici în realizarea voluntariatului cu preșcolarii: am colectat aparatură electocasnică defectă pentru un mediu curat, cu ocazia sărbătorilor de iarnă am adunat hăinuțe groase pentru familii defavorizate, cu ocazia zilei de 8 martie am confecționat

marțișoare, felicitări si am realizat un program artistic pentru bunicii de la un cămin de bătrâni, de Sfintele Paște am adunat alimente, jucării și dulciuri pentru copiii cu dizabilități, iar noi cadrele didactice am gătit zeci de porții de mâncare pentru oamenii fără adăpost. Toate aceste acțiuni de voluntariat au fost realizate în cadrul parteneriatelor, programelor educaționale, in colaborare și cu finanțare de către părinți, educatoare, învățătoare, preot, Asociația „O masă caldă" și alti factori implicați.

Un beneficiu important adus de activitățile de voluntariat este creșterea încrederii în sine, acesta oferă un confort psihic tuturor celor care hotărăsc să se implice în acțiuni de voluntariat. În urma acestor acțiuni copiii din grupa mea au spus că simt o mare bucurie în suflet, fericire și liniște sufletească pentru că au văzut lacrimi de bucurie în ochii copiilor și al bătrânilor pe care i-au ajutat. Prin implicarea și prezența noastră permanentă în ajutorarea aproapelui nostru, aduce speranță, bucurie și o rază de lumină în sufletele celor aflați în dificulate. Nimic nu se compară cu zâmbetele de pe chipurile unor copii sau batrâni cu care viața a fost mai dură sau sunt bolnavi. În urma fiecărei acțiuni de voluntariat, văzând o latură mai întunecată a vieții, îi apreciem mai mult pe cei din jur, suntem mai recunoscători pentru tot ce avem și încercăm să aducem speranță acestor oameni care au dreptul să zâmbească, să viseze, să fie fericiți.

Câteva valori și atitudini care se dezvoltă prin acțiunile de voluntariat:

- conștientizarea impactului social și moral
- formarea deprinderilor de a-i ajuta pe cei defavorizați
- manifestarea spiritului de inițiativă în acțiunile de voluntariat
- dezvoltarea motivației și responsabilității față de persoanele în dificultate
- dezvoltarea toleranței și solidarității față de aceste persoame.

Societatea noastră se află la început în această privință, fiind asfel de datoria noastră și a instituțiilor de învățământ să îi învățăm pe copii să identifice nevoile comunității, să se implice în aceste nevoi. Voluntariatul se naște în inima fiecăruia. Elementele principale în acțiunile de voluntariat nu sunt nici banii, nici numărul de oameni implicați, ci pasiunea și dăruirea cu care cei care vor să ajute își pun în valoare abililitățile și cunoștințele lor.

Undeva, într-o cărticică de rugăciuni am citit „ să muncești ca și cum ai trăi veșnic și să te rogi ca și cum ai muri mâine". Asta dorim să transmitem și copiilor. Voluntariatul, faptele bune, rugăciunea sunt hrană pentru suflet. Valoarea și bunătatea noastră este dovedită de ceea ce suntem

capabili să oferim fără să așteptăm ceva în schimb. Alegând să desfășurăm o activitate de voluntariat, demonstrăm că suntem niște oameni buni și participăm în mod real la asigurarea unei lumi mai bune.

BIBLIOGRAFIE:

MARINESCU VALENTINA, Introcucere in teoria comunicăril - principii, modele, aplicații, Editura Tritonic, 2003.

HANGA CORNELIA, Creativitate. Cultivarea creativității la elevi, in volumul MARCU VASILE, FILIMON LETITIA, Psihopedagogie pentru formarea profesorilor, Editura Universitații din Oradea, Oradea, 2003.

VRASMAS T. Şcoala și ecucația pentru toți, Editura Miniped, 2004.

COROIANU LIANA; BĂGUȚ MIHAIELA; MARIAN ANDA, Ghidul voluntarului licean, Editura Metropolis, Oradea, 2008.

***Declarația universală a drepturilor omului, M.O.

*** Legea voluntariatului, M.O.

Revista învățământului, nr 1-2/2009

Revista Învățământul preșcolar și primar 3-4/2013, editura Arlechin

https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie

http://amelie.ro/carierista/importanta-voluntariatului

Importanța voluntariatului

Profesor: Secu Cristina-Roxana
Instituția: C.N.P. „Ștefan Odobleja""
Jud. Mehedinți
Localitate: Dr. Tr. Severin

Voluntariatul este activitatea care ne ajută să ne asigurăm personal că lumea se îndreaptă în direcția dorită de noi. Deși mulți oameni definesc voluntariatul superficial spunând că acesta reprezintă muncă neplătita a unor oameni, voluntariatul este ceva mult mai profund.

În primul rând prin voluntariat investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, respectiv, lumea în mijlocul căreia trăim. În lume sunt milioane de oameni care au nevoie de ajutor într-un fel sau altul, fiecare dintre noi poate deveni un voluntar, putem să dăruim atât cât ne permitem și nu doar în ceea ce privește resursele materiale. Putem să dăruim deopotrivă lucruri material, dar și timp din timpul nostru, atunci când, de exemplu, ne dorim să petrecem timp cu persoane care nu au familii sau să oferim cunoștințe dobândite anterior de noi.

Voluntariatul presupune schimb de cunoștințe, idei, servicii, oportunități de a cunoaște oameni noi și de a lega tot felul de relații cu aceștia. Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntari și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și voință.

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

În al doilea rând, voluntariatul este cea mai simplă activitate pe care o putem face. Voluntariatul înseamnă să îţi dedici o parte din timpul tău altor tipuri de activităţi, fără să fii plătit pentru ceea ce faci. În schimb, ce s-ar putea să nu se ştie despre acţiunile de voluntariat este că „răsplata" vine odată cu sentimentul de satisfacţie al timpului şi al eforturilor pe care le depune orice persoană doritoare să se implice voluntar.

De asemneni, voluntariatul deschide noi orizonturi, şi este un prilej bun să: cunoşti persoane noi, să stăpâneşti mai bine abilităţile personale, şi nu în ultimul rând, să capeţi experienţa vieţii.

Ce ne împiedică să nu facem VOUNTARIAT?

Când vine vorba despre voluntariat, există poate o singură problemă care pune la îndoială pe cei mai mulţi dintre noi, şi anume lipsa timpului. Adăugat la lipsa timpului, lipsa educaţiei atât în familie, cât şi în grădiniţă sau şcoală, este rezultatul "perfect" pentru un eşec al intenţiei de voluntariat. Drept urmare, mai avem nevoie să "lucrăm" la o cultura a voluntariatului. Sunt „intenţii" timide de a iniţia şi organiza în grădiniţe, şcoli, licee, ba chiar facultăţi acţiuni de voluntariat, şi chiar se fac sporadic, dar este o nevoie mai mare de astfel de activități.

De ce trebuie să facem voluntariat în grădiniţe, şcoli?

Iată câteva motive și soluții:

Prin voluntariat copilul/ elevul:

Își creionează mai bine setul de valori după care se conduce în viață.

Învață să aprecieze mai bine setul de valori după care se conduce în viață.

Învață să aprecieze lucrurile pe care le au și le găsește o utilitate.

Își capătă obiective mai realiste în viață.

Capătă abilități de comunicare și abilități de relaționare socială care îi vor ajuta pe viitor, și chiar în cariera lor profesională.

Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntari și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și voință.

Viitorul și evoluția unei societăți sunt strâns legate de educația pe care le-o oferim copiilor. Este oportun să le cultivăm interesul și plăcerea pentru activitățile de voluntariat, adaptat vârstei lor. Să nu uităm că povara unei lumi o vor duce pe umeri copiii de azi. Copiii obișnuiți să dăruiască de la o vârstă fragedă , fără a aștepta ceva în schimb, vor cunoaște satisfacția pe care un astfel de gest o aduce. Uneori un simplu mulțumesc face mai mult decât orice altă posibilă răsplată. Pentru încurajarea tinerilor către activitătile de voluntariat, putem apela la discuții cu

scopul constientizării necesitătii efectuării acestui tip de activităti și desigur și prezentarea unor modalităti concrete de realizare a acestor activităti, individual dar și în grupuri organizate. Tinerii pot fi încurajați, antrenați să se implice în activităti de protecție a mediului, pot efectua activităti propriu zise sau de consiliere a altor oameni în vederea menținerii unui mediu curat și implicit a unei planete sănătoase, mentorat.De asemenea un alt domeniu unde există mare nevoie de implicarea voluntarilor este și domeniul social. Este necesară activarea sentimentului de empatie fată de semenii noștri și încurajarea tinerilor și a copiilor încă din grădinită să se implice în activităti destinate ajutorării semenilor

aflați în nevoie.

Un alt beneficiu adus de activitățile de voluntariat este creșterea încrederii în sine, acesta oferă un confort psihic oricărui individ care hotărăște să depună un astfel de efort în spiritul voluntariatului. Totodată , în urma activităților de voluntariat se dezvoltă și spiritul de apartenență la grup, atât de necesar pentru asigurarea unei bune colaborări între indivizi pentru evoluția societății. În România, fenomenul a crescut în ultima vreme în mod alert. Copiii și adulții comunităților sunt implicate în proiecte locale ce presupun voluntariatul dar și naționale sau internaționale, cu un impact major asupra evoluției societății. Voluntariatul rămâne o activitate interesantă, atractivă chiar și pentru copii, demnă de a fi desfășurată cu copiii și de a fi promovată în societate ca exemplu de bună practică.

Alegând să desfășori o activitate de voluntariat, demonstrezi că ești un om bun și participi într-un mod real la asigurarea unei lumi mai bune.

Bibliografie

- ✓ Andronic, R.-L., 2009, *Comportamentul prosocial şi voluntariat în România postdecembristă. O abordare psihosociologică a programelor de intervenţie* (teză de doctorat), Facultatea de Sociologie şi Asistenţă Socială, Universitatea din Bucureşti.
- ✓ Asociaţia pentru Relaţii Comunitare şi Allavida, 2003, *Tendinţe ale comportamentului filantropic în România: donatori individuali şi companii,* Asociaţia pentru Relaţii Comunitare şi Allavida, Cluj-Napoca.

VOLUNTARIATUL, CEA MAI IMPORTANTĂ SURSĂ DE BUNĂTATE

Autor: Prof.înv.preșcolar Neacșu Felicia Denisa
Grădinița cu P.N.Nr.8- Giurgiu

Voluntariatul este o activitate de interes public desfășurată de orice persoană fizică din propria inițiativă, care își oferă timpul, talentul și energia în folosul altora, de regulă într-un cadru organizat. Potrivit explicațiilor din DEX, voluntarul este cel care acționează de bunăvoie, din propria inițiativă, nesilit de nimeni, în mod conștient; acțiunea de voluntariat- acțiune care se face de bunăvoie, fără constrângere.

Din 2014 funcționez la grădinița la care sunt și acum, fiind titulară. Primul meu curs de dezvoltare profesională a fost „ Educație ecologică„. De atunci, în fiecare an, desfășor activități de voluntariat cu preșcolarii grupei. Prima activitate a fost de colectare a deșeurilor din parcul din apropierea grădiniței. Le-am explicat copiilor rolul acestei activități și ne-am apucat de treabă. Replica unui copilaș a fost:„ -Doamna, ce mizerie e!„.

În anul școlar 2015-2016 am inițiat un proiect inovator „Și cei mici fac fapte mari!„ În fiecare lună am avut câte o activitate de ecologizare pe care am dus-o la bun sfârșit.

Anul următor școlar, am avut un parteneriat cu cercul de ecologie de la Palatul Copiilor din oraș. Doamna venea o dată pe săptămână și desfășura o activitate de ecologie cu cei mici. Micuții, dar și părinții au fost încântați de acest proiect. O parte din ei au continuat să meargă la cercul de ecologie din incinta Palatului Copiilor. Acolo, cu doamna profesoară, au desfășurat numeroase activități de voluntariat.

În anul școlar 2017-2018 m-am gândit că pe lângă activitățile de ecologizare să facem și altceva. Am ales să fim voluntari pentru copiii din centrul de asistență socială. Am strâns împreună cu părinții haine de la copii (copiii dumnelor, copiii rudelor, copilul meu) , le-am spălat, călcat și împreună cu părinții și cu preșcolarii am fost la centru și le-am dus. Carina, i-a spus doamnei care ne-a întâmpinat :„-Să știți că acolo e rochița mea preferată!„.

Apoi, anul următor școlar,în preajma sărbătorilor de iarnă, ca și voluntari, am strâns alimente neperisabile, dulciuri și le-am dus împreună cu preșcolarii și părinții acestora la biserica din cartier pentru că, preotul de acolo cunoaște familiile defavoriizate și cu siguranță acele alimente au făcut sărbătorile mai fericite câteorva familii. Fiecare copil a vrut să ajute la căratul alimentelor. Am cumpărat pungi și am pus în fiecare câte un pachețel, apoi am mers cu toții la biserică.

Anul următor școlar am participat, în cadrul unei fundații din oraș- „Prietenii de lângă tine!„ la o activitate de ecologizare ca și voluntari. Responsabilul fundației a venit la noi la grădiniță, a discutat cu copiii despre această activitate și ne-a lăsat saci menajeri și mânuși. Acesta

a fost plăcut surprins deoarece preșcolarii au dat dovadă că știu sensul acestor activități, cum se desfășoară și ce implică.

Activitatea de voluntariat le dă preșcolarilor/ elevilor prilejul să cunoască oameni din domenii variate. Această activitate nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod plăcut, util și distractiv, înseamnă apartenență la un grup cu care colaborezi pentru a duce la bun sfârșit activitatea propusă.

Implicarea preșcolarilor/ elevilor în activitățile de voluntariat este o formă de învățare socială, chiar dacă de multe ori aceasta nu este conștientizată. Mulțumirea mea este atunci când vine părintele și-mi spune că buburuza mea mică spune acasă că i-a zis doamna să nu mai arunce hârti pe jos, că nu e bine! Implicarea în activități de voluntariat dezvoltă o serie de abilități și competențe sociale, cum ar fi de exemplu solidaritatea, toleranța, încrederea, spiritul civic și responsabilitatea socială. Voluntariatul ne transformă într-opersoană conștientă de mai multe aspecte ale lumii din jurul nostru, pe care în mod normal nu le vedem pentru că, aparent nu avem nici o legătură directă cu ea.

Prin activitatea de voluntariat crește satisfacția personală, stima de sine și sentimentul de împlinire. Conștientizăm că acucem un aport de valoare societății. Dezvoltăm abilități de comunicare și sociale prin contactul cu diferite persoane.

Desfașurând aceste activități cu preșcolarii, ei au înțeles importanța voluntariatului și sursa de bunătate pe care acesta ne-o oferă. Voi continua cu aceste activități atât de îndrăgite de mine și în primul rând de copii. De asemenea sper să beneficiez în continuare de sprijinul părinților de ,,buburuze,,.

VALORILE FORMATIVE ALE VOLUNTARIATULUI

Prof. înv. Preşcolar: Savin Florina Ioana Școala
Gimnazială „ Elena Cuza"
Grădiniţa cu P.P. „Veronica Filip", Piatra Neamț

Pentru a înțelege mai bine sensul cuvântului "voluntar", am încercat să aflu care este etimologia cuvântului și am descoperit că prima variantă o întâlnim în limba latină "voluntarius", iar cea de-a doua în limba franceză "volontaire" și se referă la oameni și manifestările lor. "Voluntar" înseamnă conform explicațiilor din DEX, – "*care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere*".

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domeniul educației și nu numai. Voluntariatul înseamnă să să-i ajutăm pe oamenii de lângă noi dovedind compasiune, înțelegere, dragoste. Voluntariatul poate însemna socializare deopotrivă. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală și grădinițe.

În țara noastră, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (asistența și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educativ etc). Prin urmare, această mișcare se desfășoară într-un cadru legal și este susținută de Legea nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 469 din 26 iunie 2014.

Voluntariatul este un element semnificativ în dezvoltarea personală și profesională. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care rezultă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Implicând copiii, mai mici sau mai mari, în acțiuni de voluntariat, îi înveți să promoveze într-o formă creativă ideile personale și să lupte pentru realizarea lor până la final. Așadar, copiii implicați în acțiuni de voluntariat dezvoltă sau dobândesc competențe și abilități noi, dar și siguranță de sine , încredere în forțele

proprii, solidaritate, toleranță, devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul lor. Este evident că activitatea care nu îți aduce niciun beneficiu material, nu înseamnă numai câștig pentru tine însuți, înseamnă să te cunoști și să colaborezi cu colectivitatea, să socializezi, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți fără a aștepta ceva în schimb .

Din experiența personală și profesională, pot spune că a fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi sprijinim. A fi voluntar înseamnă să fii uman . Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii diferite, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve. Profesional, m-am implicat împreună cu părinții și copiii de la grupă și nu numai în acest tip de activitate în mai multe proiecte dintre care amintesc:

- Voluntariat în cadrul Proiectului „ Arta de a fi educator " - proiectul face din *Strategia naţională de acţiune comunitară*
- Clubul de copii Artis – voluntariat în cadrul campaniei umanitare „ *Lumină din lumină*"
- voluntariat în cadrul Proiectului Național„ Copil ca tine sunt și eu"
- voluntariat în cadrul Festivalul Internațional de Arte„ Muguri de lumină"
- voluntariat în cadrul Proiectului umanitar„ O șansă pentru Ianis"
- Clubul de copii Artis – voluntariat în cadrul campaniei umanitare „ *Ajută un copil să zâmbească* "

În urma acestor colaborări am implementat și coordonat activități sociale și educative, la care am participat împreună cu copiii entuziaști din grupa mea, care s-au oferit voluntari pentru a-i ajuta pe copiii cu dizabilități, copiii din orfelinate, copiii care suferă de anumite afecțiuni și nu se pot bucura de viață ca ei. La început micii voluntari au fost reținuți, chiar puțin speriați și emoționați, dar în cele din urmă s-au adaptat și au legături cu aceștia prin atitudine, fiind deschiși și prietenoși, prin jocuri, sprijinindu-i și lucrând împreună cu ei, în final comunicând prin gesturi adecvate și cuvinte simple, clare, distincte, de laudă. În cadrul întâlnirilor avute, activitățile s-au desfășurat natural, sub coordonarea noastră directă, iar copiii cu dizabilități s-au bucurat de prezența noastră, micii voluntari au fost mulțumiți că au avut posibilitatea de a-i ajuta pe semenii lor lucrând în echipă și în același timp învățând și experimentând lucruri noi. Activitățile ludice, practice și interesante au obținut un feed-back pozitiv tot timpul. Prin

acțiunile noastre am încurajat și participarea și implicarea părinților care au dat dovadă de o mare implicare.

Foarte reușită a fost și colaborarea pe care am avut-o cu Clubul de Copii Artis. Personalul acestui club s-a prezentat la școala noastră pentru a instrui micii voluntari participanți, oferindu-le informațiile necesare și trasându-le sarcini precise. În urma unui program dinainte stabilit, un grup format din voluntari observatori, coordonați de profesorul voluntar, li s-a dat sarcina de a colecta jucării de la colegi, cunoscuți. Aceste jucării trebuiau ambalate și dăruite copiilor de la orfelinat. Activitatea aceasta s-a desfășurat de două ori pe an , de Crăciun și de Paști. Prin această acțiune copiii au învățat, să facă alegeri, să fie solidari și să-și asume responsabilitatea , să empatizeze cu ceilalți, au învățat despre emoții și nu în ultimul rând au învățat că dacă ai familie lângă tine ești cel mai bogat.

Fără îndoială, voluntariatul rămâne o activitate umanitară atractivă, demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere. În concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este inimensurabilă în societatea de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat.

Bibliografie :

1.Busuioc, D.,Nechita, S.,Lupsan, D., 2006, *Carte despre voluntariat*
*(*Book about volunteering*)*, Ed.
Centru de voluntariat Reșița
2.Cannan, R., Hardy,F., Wadsworth, 1999, *Defining who Is a Volunteer. Conceptual and Empirical*
Consideration, Ed.Tavistock Publication, London and New York

VOLUNTARIATUL – SURSĂ BENEFICĂ ÎN DEZVOLTAREA PERSONALITĂŢII MICULUI PREŞCOLAR. EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

Viorica Buzarna-Tihenea

Grădiniţa cu P.P. „Licurici", Ovidiu, jud. Constanţa

Atunci când suntem generoşi cu semenii noştri, când dăm dovadă de altruism şi un dram de omenie, devenim cu toţii mult mai buni, mai nobili. Deprinderile prosociale ale micului preşcolar se conturează în special pe baza exemplului personal, precedat de explicaţii menite să îl facă să conştientizeze problemele pe care alte persoane le înfruntă în lupta pentru supravieţuire şi să înţeleagă importanţa acţiunilor menite să contribuie la ameliorarea situaţiei acestora.

Un membru de bază al societăţii trebuie să fie în mod inextricabil înzestrat cu şi influenţat în acţiunile sale de valori precum empatia şi iubirea faţă de aproapele său. Mai mult, acesta trebuie să fie mânat de dorinţa de a face bine, de a-i şti în siguranţă şi pe cei din jurul său, de a trăi fericit şi mulţumit cu gândul că a putut să dăruiască o rază din sufletul său, pentru a lumina şi sufletul altora şi aşa îngenunchiate de diferitele probleme ale vieţii. Prin urmare, empatia şi idealul unei convieţuiri armonioase se situază la baza unor abilităţi valoroase care îi vor deschide micului preşcolar noi oportunităţi pentru dezvoltarea personală.

În acest sens, Petru Cîmpeanu (2012) menţionează o serie de beneficii ale activităţilor de voluntariat, după cum urmează:

„Iată cam cum ar arăta descompus un astfel de câştig:

- Înveți să ai mai multă încredere în tine;
- Îți îmbunătățești competențele: comuincare, negociere, lucrul în echipă;
- Înveți să fii mai responsabil, mai organizat, dar și mai creativ;
- Înveți să faci networking;
- Îți dezvolți capacitatea de leadership;
- Dobândești experiențe practice;
- Experimentezi și devii conștient de punctele tale forte, respectiv de cele slabe;
- Înveți să fii mai bun și mai înțelegător cu ceilalți;
- Înveți să vii cu soluții și cu idei out of the box."

Luând în considerare beneficiile menţionate mai sus, în cadrul Grădiniţei cu program prelungit „Licurici" din oraşul Ovidiu, judeţul Constanţa, cadrele didactice au organizat, împreună cu părinţii, autorităţile locale şi alţi membri ai comunităţii, diverse acţiuni menite să vină în spijinul unor familii sau persoane defavorizate, care necesitau un spijin real şi urgent.

Spre exemplu, o parte din părinţii ai căror copii sunt înscrişi în cadrul unităţii noastre preşcolare s-au sprijinit reciproc, făcând schimb de obiecte de îmbrăcăminte, încălţăminte şi jucării; spre exemplu, în cadrul grupei noastre, preşcolarii şi familiile acestora au donat obiecte de îmbrăcăminte şi încălţăminte dar şi jucării colegilor de grupă care aveau fraţi sau surori mai mici şi care proveneau din familii care se confruntau cu probleme fianciare. Mai mult, unii părinţi şi-au oferit ajutorul pentru a sprijini câte o familie defavorizată din cadrul comunităţii noastre. În acest sens, ei au identificat familii cu probleme fianciare sau cu un statut social precar; aceşti oameni buni la suflet le-au oferit alimente neperisabile, rechizite, obiecte de îmbrăcăminte şi alte bunuri necesare unui trai decent. De asemenea, în preajma sărbătorilor de iarnă şi a sărbătorilor Pascale, numeroşi părinţi au pregătit pachete cu alimente şi le-au oferit acestor familii defavorizate.

Trebuie menţionat faptul că aceste activităţi de voluntariat au fost organizate în conformitate cu prevederile stipulate de Legea nr. 339 din 17 iulie 2006. Astfel, acestea s-au desfăşurat într-un cadru organizat, fiind coordonate atât de către instituţia noastră de învăţământ, cât şi de către părinţii preşcolarilor, care au constituit un grup de iniţiativă, în acest sens.

Toate aceste acţiuni de voluntariat au avut un impact social şi emoţional puternic, atât asupra voluntarilor cât şi asupra celor care au beneficiat de acest sprijin vital. Prima categorie – a celor cu o inimă mare – a avut parte de mulţumire sufletească, de o imensă bucurie atunci când au întrezărit o rază de speranţă pe chipurile celor greu încercaţi. La rândul lor, cei care au beneficiat de aceste activităţi de voluntariat au conştientizat faptul că nu sunt singuri în lupta cu greutăţile vieţii şi că întotdeauna există o speranţă şi o mână care te poate alina la nevoie, care te poate sprijini în momente de cumpănă.

În timpul derulării activităţilor de voluntariat, preşcolarii au fost alături de părinţii lor, ajutându-i pe aceştia, pe măsura puterilor lor, în achiziţionarea, sortarea, împachetarea lucrurilor şi a alimentelor, simţindu-se, la rândul lor, bucuroşi şi foarte puternici, că au putut fi de ajutor. Chiar au reuşit, fără regrete, să doneze din lucrurile şi jucăriile lor şi altor copii, înţelegând că ei au prea multe, că nu le mai folosesc pe toate, iar alţi copii suferă, neavând nimic. Cei mici s-au

bucurat la gândul ca ceea ce vor dărui ei va aduce zâmbetul şi bucuria pe chipul multor copii ca ei. În acest fel, ei învaţă de mici că trebuie şi că este mult mai bine să fii aproape de cei din jurul tău, să îi respecţi, să îi iubesti, să îi tolerezi şi să îi ajuţi atunci când este nevoie pentru că în viaţă nu se ştie niciodată când ajutorul dat cândva se va întoarce către tine.

Bibliografie

1. Cîmpeanu, Petru, „Beneficiile voluntariatului", Programul "Tineret in Actiune" Proiectul "Voluntari pentru Viitor", RO-21-016-2012-R1 - Fii proactiv! Alege voluntariatul!, 12 octombrie 2012, https://www.voluntar.ro/stiri/beneficiile-voluntariatului/;

2. Legea nr.339 din 17 iulie 2006;

3. „Despre voluntariat", „Săptămâna Naţională a Voluntariatului: ediţia 18, 13-19 mai 2019", adresa website: <https://www.saptamanavoluntariatului.ro/despre-voluntariat/>, accesat la data de 01.02.2019;

4. „Voluntariat", „Wikipedia, the Free Encyclopedia", adresa website: <https://ro.wikipedia.org/wiki/Voluntariat>, accesat la data de 01.02.2019.

Voluntariatul, cea mai importantă sursă de bine

Profesor învățământ preșcolar: Chendru Maria
Unitatea de învățământ: GPP „ Licurici" Ovidiu

Orice implicare în activităţi de voluntariat implică o formă de învăţare socială, chiar dacă de multe ori aceasta nu este conştientizată. **Implicarea în activităţi de voluntariat dezvoltă o serie de abilităţi şi competenţe sociale**, cum ar fi de exemplu solidaritatea, toleranţa, încrederea, spiritul civic şi responsabilitatea socială. Voluntariatul te transformă într-o persoană conştientă de mult mai multe aspecte ale lumii din jurul tău pe care în mod curent nu le vezi pentru că, aparent, nu ai nicio legătură directă cu ele.

Voluntariatul oferă posibilitatea interacţiunii cu grupuri sociale diverse cu care nu interacţionăm în mod curent în activităţile noastre obişnuite, contribuind la creşterea solidarităţii şi toleranţei. Probabil că mulţi dintre noi nu am observat că rampele de acces, acolo unde există, sunt uneori imposibil de utilizat datorită înclinaţiei nepotrivite pe care o au. Implicarea într-o acţiune de voluntariat alături de persoane cu dificultăţi de deplasare ne va face să înţelegem problemele cu care această categorie se confruntă şi ne va determina să observăm rampele impracticabile, pe care până atunci probabil că nici nu le-am remarcat, sau lipsa lor, şi să luăm atitudine în faţa acestor probleme.

Implicându-ne în activităţi de voluntariat reuşim să vedem lumea prin ochii celorlalţi şi să înţelegem şi să observăm limitele incorecte pe care societatea le pune uneori în faţa unora dintre membrii ei. Am devenit astfel mai solidari şi mai toleranţi, dar şi mai conştienţi de limitele societăţii noastre.

O a doua dimensiune importantă a valorii voluntariatului este cea educativă. Voluntariatul are extraordinare valenţe educative, fiind **o formă de învăţare prin acţiune practică**, care poate genera dobândirea de cunoştinţe şi abilităţi. Indiferent că vorbim despre o învăţare inductivă, care porneşte de la situaţii generale – sau de la cunoştinţe teoretice – care sunt apoi translatate în activităţi practice specifice, fie că vorbim despre o învăţare deductivă, care porneşte de la exemple particulare pe care apoi le translatează în norme generale sau în concepte teoretice, voluntariatul este o metodă potrivită de a învăţa.

Nefiind un proces rigid şi formalizat, voluntariatul are farmecul flexibilităţii şi al alegerii libere a voluntarului cu privire la majoritatea caracteristicilor activităţii sale, ceea ce îl face atractiv, învăţarea fiind un efect al implicării, şi nu un scop în sine al acesteia. De aceea de foarte multe ori voluntariatul a devenit modul în care tinerii fac cunoştinţă în modul cel mai concret cu putinţă cu viitoarea lor meserie. Fără a dori să impietăm sistemul formal de învăţământ, trebuie să recunoaştem că de multe ori îi lipseşte latura practică, aplicată a învăţării, latură pe care mulţi tineri aleg să o experimenteze prin implicarea în activităţi de voluntariat.

Găsirea unui loc de muncă după absolvirea studiilor este o piatră de încercare pentru fiecare proaspăt absolvent din multe puncte de vedere, dar mai ales din perspectiva faptului că majoritatea angajatorilor preferă selectarea unor persoane cu oarecare experienţă de lucru. Aici intervine din nou valoarea voluntariatului pentru tineri care, implicându-se în activităţi de voluntariat în domeniul pentru care se pregătesc, pot dobândi experienţa necesară angajării cu succes la finalizarea studiilor. Tinerii nu au la dispoziţie un sistem organizat prin care să urmărească dobândirea experienţei practice necesare în vederea angajării, astfel că depinde de fiecare să se documenteze, să se implice şi să îşi aleagă cea mai porvită activitate de voluntariat care să îi aducă aportul de experienţă practică ce poate completa în mod fericit cunoştinţele teoretice dopbândite în cadrul programelor formale de studiu.

Valoarea voluntariatului este indiscutabilă, iar recunoaşterea ei justă în societatea românească devine doar o chesiune de timp. Organizatoriiactivităţii de voluntariat, au datoria să ofere o experienţă de voluntariat de calitate, să coordoneze corect şi eficient implicarea voluntarilor şi să evalueze complex impactul activităţilor de voluntariat, pentru a putea aduce argumente clare factorilor de decizie care trebuie să susţină dezvoltarea voluntariatului pentru a creşte contribuţia sa la dezvoltarea societăţii noastre.

Bibliografie:

1996. Volunteer Motivation Primer : Techniques to Maximize Volunteer Involvement & Productivity. Sioux City, Iowa: Stevenson Consultant

Connors, Tracy D. 1995. The Volunteer Management Handbook. New York, NY John Wiley & Sons

Voluntariatul, cea mai importantă sursă de bine

Profesor învățământ preșcolar: Lupu Georgiana- Elena
Unitatea de învățământ: GPP ,, Licurici" Ovidiu

Voluntariatul reprezintă experiența de vârf care poate fi numită pe bună dreptate, în anumite sensuri, o renaștere (sau așa numita ieșire din zona de confort). Iar pentru că voluntariatul necesită timp, muncă, disciplină, studiu, angajament (și relații cu ceilalți), reprezintă un proces unificator, de dezvoltare a personalității.

Și totuși, dacă am înțeles care este filozofia unui act de voluntariat, de ce este dificil să ne convingem părinții și profesorii că astfel de activități nu sunt inutile și nu reprezintă o povară? Răspunsul este simplu: pentru că nu am găsit argumentele potrivite. De aceea, în continuare vom privi la cele două aspecte importante menționate și propuse anterior, respectiv implicațiile voluntariatului la nivel individual/colectiv.

Pentru a valida presupozițiile conform cărora voluntariatul are impact asupra dezvoltării noastre și efecte indirecte asupra celorlalți, o să apelez la "Deprinderile Necesare Supraviețuirii" clasificate de Tony Wagner, care vor demonstra că nu putem finaliza construcția proiectului vieții noastre fără acestea și că nu le putem dobândi decât prin activități de voluntariat, pentru că, din păcate, școala românească nu le poate dezvolta pe toate. Iată-le: gândirea critică și capacitatea de a rezolva probleme, colaborarea în rețea și dominanța prin influență, flexibilitatea și adaptabilitatea, inițiativa și antreprenoriatul, accesarea și analizarea informației, comunicarea orală și scrisă eficientă, curiozitatea și imaginația. De asemenea, pentru integrarea în societate ar trebui să mai dispunem și de alte calități precum perseverența, disponibilitatea de a experimenta, de a-și asuma riscuri calculate, de a tolera eșecul și capacitatea de a gândi proiectiv (*design thinking*), pe lângă gândirea critică. Aceste calități pot reprezenta unul dintre argumentele pentru care voluntariatul este benefic și util. În această categorie de argumente nu putem neglija nici cercetările autorilor Dyer, Gregersen și Christensen care au descoperit alte cinci deprinderi pe care un inovator trebuie să le aibă, pe care un voluntar și le dezvoltă prin acțiunile în care se implică: asocierile de idei, punerea sub semnul întrebării, observarea, experimentarea și activitatea în rețea. Activitatea într-o rețea extinsă cu oameni noi, diverși și profesioniști nu se poate realiza decât prin voluntariat.

Așadar, aș dori să recapitulez pe scurt cele spuse: astfel, voluntariatul dezvoltă deprinderi necesare supraviețuirii și integrării în societate. El este benefic și util pentru că reprezintă o continuare a învățării în școală și nu o suplinire a ei, pentru că ne dezvoltă responsabilitatea, gândirea proiectivă, colaborarea în rețea, creativitatea, arta punerii întrebărilor și lista poate continua.

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Este clar că această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.

În final, vă las cu un gând: să fim altfel, să acționăm altfel, să gândim diferit, să facem voluntariat.

"Pentru ca răul să triumfe este suficient ca cei buni să nu facă nimic." – Edmund Burke , să nu uitați că voluntariatul reprezintă o formă de ajutor, pentru noi și pentru ceilalți…iar în același timp acesta poate diminua problemele cu care ne confruntăm.

Bibliografie:

Maslow, A.H. (2017). Religii, valori și experiențe de vârf. (pp. 20-21). București: Editura Trei.

Wagner, T. (2014). Formarea Inovatorilor: cum crești tinerii care vor schimba lumea de mâine,București: Editura Trei (pp. 32-33/36-39)

Voluntariatul cea mai buna sursa de bunatate

Raluca Iftimie
Colegiul National C.Negri ,
oras Tg Ocna , jud Bacau

Traim intr-o lume infricositoare , unde nu mai exista frica de nimic si de nimeni, unde totul a luat o alta forma si o alta intorsatura. Alergam , alergam in fiecare clipa a vietii noastre , in fiecare minut fugim dar fara sa avem o directie clara, precisa. Toate zilele sunt la fel , aceeasi rutina ne face sa fim propiile victim. Nu ne mai bucuram de soare , nu mai zambim la o vorba buna, nu mai stim din pacate sa apreciem cee ace este frumos in aceasta lume.

Am intrebat elevii ce ati face daca ati vedea un om cazut la propriu neavand posibilitatea sa se ridice?

Raspunsurile lor nu m –au socat pentru ca nu aveau din pacate ce sa raspunda, doar au ridicat instinctive din umeri si atat.

Pe de alta parte mai grea mi s – a parut urmatoarea situatie tot de la mine din clasa avand un colectiv destul de numeros venind din medii sociale asemanatoare as zice : acum o saptamana unul din elevi a spus ca se va muta in Olanda avand ambii parinti acolo. Eu asa cum am fost construita , educata m-am gandit sa- I fac o surpriza nu neaparat de Adio dar sa zicem de ramas bun. Dup ace toate au fost pregatite , l-am intrebat pe elevul respectiv daca ii pare rau ca pleaca , daca o sa duca dorul unor activitati petrecute cu elevii , cu clasa. Raspunsul a fost unul sec , NU.

Atunci am constatat cruda realitate pe care din pacate o traim .O viata traita fara ninci0 norma morala, o viata traita doar de dragul supravietuirii si atat , o viata de dute vino fara nicio noima fara niciun scop fara nicio atitudine , fara niciun rezultat.

Daca analizam aceste 2 situatii umane constatam ca nu educam cee ace ar trebui de fapt sa educam , invatam in scoli doar de dragul de a lua banalele note , superficialele calificative si cee ace ar trebui invatat se da la o parte si de foarte multe ori il ignoram.

Societatea actuala nu intelege de loc expresia a face bine, nu ca nu ar fi capabili de asa ceva sau nu sunt in stare sa traduca aceasta sintagma, ei refuza orice fapt , orice activitate care nu este rasplatita , fie material , fie financiar , etc. Ei nu inteleg ce inseamna sa faci bine, sa ajuti fara sa primesti recompense , ei nu au fost educati , instruiti sau obligati la asa ceva pentru ca nu a avut cine sa le fie model , cum ar zice ei. Sau tot ei ar pune intrbarea pentru ce?

Nu este timp , ar fi raspunsul strict si la obiect , nu este timp de nimic din ce este uman , nu este timp din ceea ce ne – ar face pen oi bucurosi daca nu fericiti macar pentru o clipa, un minut.

Nu este timp sa ne bucuram , nu este timp sa traim tot cee ace este frumos, nu mai avem voie sa ne mai facem timp nici macar sa traim noi asa cum am dori.

Tot ceea ce auzim nu sunt decat banale vaicareli , discutii inutile si plansete pe la colturi si nimic mai mult. Stim sa dam valoare unor aomeni care in viata lor nu au facut absolut nimic, divinizam falsele valori si le dam o valoare maxima si le ridicam miseleste la gradul de Idealuri si continuam sa traim in aceeasi vesnica minciuna si nepasare.

Asa ca impunerea unor activitati de voluntariat este mai mult decat necesara si mai mult decat atat obligatorie , tocmai ca sa dezvolte in noi valorile de mult uitate si negate.

Voluntariatul, cea mai importantă sursă de bunătate

profesor preprimar, Domokos Maria Magdolna,
Școala Gimnazială "S. Illyes Lajos, Sovata

"Există două modalități de a împrăștia lumină: să fii lumânarea sau oglinda care o reflectă"
(Edith Wharton)

Când am citit titlul simpozionului, primul meu gând, prima întrebare pe care mi-am pus-o, a fost: "Noi, cadrele didactice din învățământul preșcolar împreună cu copiii noștri putem desfășura activități de voluntariat? Iar a doua: "Care ar fi modalitățile de organizare ale acestora? Repede mi-am amintit de proiectul desfășurat cu ocazia zilei Sfântului Martin. Deci răspunsul ar fi: "Da! Și un rol foarte important, la această vârstă îl are puterea exemplului! Așadar, voi descrie acest proiect, pe care grădinița noastră îl desfășoară anual în luna noiembrie, în preajma acestei sărbători. Este o sărbătoare a vieții și a luminii, originară din Germania, purtând și numele de "Sărbătoarea Lampioanelor". (Data sărbătorii Sfântului Martin este 11 noiembrie).

Cine este/a fost Sfântul Martin? Conform legendei, Martin era un cavaler foarte blând si iubitor. Ocrotea pe oricine avea nevoie de mângâiere: copiii orfani, bătrânii , oamenii nevoiaşi. Într-o zi geroasă de iarnă în care crivăţul îţi crapă obrajii îmbujoraţi de oboseală şi în care vântul şuieră prin pădurile pustii acoperite parcă de o pătură de zapadă, Martin se îndrepta spre cetate călare pe calul său. La porţile cetăţii se afla un cerşetor înfrigurat, palid cu obrajii supţi care făcea cu greu față vremii crâncene de afară. Martin îşi luă mantia roşie şi işi scoase sabia care reflecta lumina timidă a soarelui spre zăpada. Îşi taie mantia în două, iar o jumătate i-o dă cerşetorului, salvându-i viaţa. În continuare Martin trăieşte o viata cumpătată, dar la un moment dat el decide să facă o schimbare. Îşi dă armura strălucitoare pe modesta robă cafenie si devine călugar. Acum se simte împlinit şi își continuă binefacerile. Recunoscători, când a venit momentul alegerii unui nou episcop, oamenii au hotărât că Martin este singurul care merită cu adevărat o asemenea onoare. Modest din fire, Martin nu a acceptat şi s-a ascuns în coteţul gâștelor, care, gălăgioase fiind, l-au dat în vileag. Astfel a devenit episcop.

De regulă, proiectul nostru se derulează pe parcursul unei săptămâni, perioadă în care preșcolarii sunt familiarizați cu valorile unui om bun, altruist, învață să aprecieze unicitatea fiecăruia, să împartă şi să le pese de cei nevoiași într-o societate lipsită de sentiment în care copiii

învaţă să se centreze doar pe propria identitate și pe bunăstarea materială. Deasemenea ei au ocazia să guste și din tradiţiile germane ale acestei sărbători. Calitățile pe care preșcolarii și le-au cultivat au fost importanţa de a împărţi cu semenii, compasiunea, abililitatea de a face lumină în întuneric prin bunătatea și afecțiunea faţă de oameni. Totodată, preșcolarii au fost angrenați într-o serie de jocuri distractive, care au generat zâmbete și voie bună. Bineînțeles că nu a lipsit nici punerea în scenă, dramatizarea legendei.

Preșcolarii, îndrumați de doamnele educatoare, și-au însușit cântece tradiționale, specifice acestei sărbători, au confecționat lampioane cu care, ținându-și părinții de mână, au defilat până în parcul primăriei pentru ceremonia din jurul focului de tabără – punctul culminant al proiectului. După lăsarea întunericului, când doar luna mai strălucea pe cerul întunecat, iar stelele parcă dansau pe bolta întunecată, obosiţi, dar fericiți, participanții au fost serviți cu cozonac, pâine cu untură sau pateu de gâscă, ceai cald.

Un scop foarte important al proiectului a fost acela al colectării de donații care au fost oferite cu mare drag casei de copii din oraș, în cadrul vizitei întreprinse cu această ocazie.

Consider că această mică-acțiune a preșcolarilor reprezintă un prim pas, o motivație pentru ei, spre a deveni "voluntarii de mâine"!

Voluntariatul, o dovadă de maturitate

Profesor Oprescu Tatiana – Felicia
Școala Gimnazială " Mircea Eliade" Pitești

Voluntariatul dezvoltă deprinderi necesare supraviețuirii și integrării în societate. El este benefic și util pentru că reprezintă o continuare a învățării în școală și nu o suplinire a ei, pentru că ne dezvoltă responsabilitatea, gândirea proiectivă, colaborarea în rețea, creativitatea, arta punerii întrebărilor și lista poate continua.

Implicarea într-un program de voluntariat te poate ajuta să te descoperi pe tine, să tinzi către idealuri, să te dedici şi să progresezi. Experimentând, ajungi să te construieşti în cel mai frumos mod! Te bucuri de oportunitatea de a-ţi pune în practică propriile proiecte, ai ocazia de a-i sprijini pe cei din jurul tău, interacţionezi cu persoane cu care vei putea să dezbaţi teme de interes şi participi la evenimente importante. În plus, îţi creezi relaţii, conexiuni şi asta te va ajuta enorm. Pe lângă asta, colecţionezi amintiri, zâmbete şi clipe memorabile. Fiind într-o armonie cu tine însuţi, vei vedea lumea cu alţi ochi. Te dezvolţi într-un mediu neconvenţional, alături de oameni energici şi creativi. Îţi îmbunătăţeşti aptitudinile, înveţi să analizezi într-un mod critic lucrurile, realitatea capătă alt sens. Înveţi, experimentezi, ieşi din zona de confort şi îţi prioritizezi activităţi care să te sprijine în viitorul tău drum, atât personal, cât şi profesional. Îţi organizezi activităţile şi îţi valorifici timpul. Voluntarii ştiu să ţintească acolo unde îşi doresc, iar pentru asta e nevoie de organizare, răbdare şi timp. Voluntariatul poate fi o bază solidă pentru formarea personalității elevilor.

Prin intermediul activităților extrașcolare elevii își formează aptitudinile pe care, în timpul școlii nu au ocazia să și le construiască, pentru că se insistă pe partea teoretică şi mai puţin pe lucrurile practice. Sunt de părere că este foarte important ca elevii să participe la concursurile școlare, să dobândească multe cunoștințe care le vor fi ulterior utile în viață, dar la fel de important este să le formăm personalitatea. Acest lucru se poate realiza prin intermediul activităților de voluntariat.

În fiecare an, în preajma sfintei sărbători a Nașterii Domnului, merg împreună cu elevii pentru a colinda azilul de bătrâni și casa de copiii. Elevii sunt foarte entuziasmați, se organizează

singuri pentru a le duce fructe, cadouri , pături persoanelor în vârstă, iar copiilor le aduc haine, jucării, dulciuri. Unii din acei copii, sunt elevii școlii noastre și participă cu mare drag la activități , venind cu idei și soluții practice. În învățământul românesc se pune problema integrării eficiente a elevilor în cadrul școlii și a toleranței. Consider că implicându-i pe elevi în activități de voluntariat putem să-i sensibilizăm și să-i responsabilizăm. Prin intermediul scenetelor, al colindelor, copiii transmit entuziasmul și inocența lor, umplându-se de bucuria realizării unei fapte bune. Copiii nu îi ajută doar pe cei nevoiași, ci se ajută și unii pe alții. Am fost emoționată să văd cum își împrumutau haine, învățau împreună rolurile pentru a nu greși. Uniți de un scop nobil, copiii devin solidari învățând să colaboreze. S-au legat multe prietenii, elevii mai mari continuând aceste activități de voluntariat din proprie inițiativă.

La nivelul școlii am realizat concursul "Salvați planeta albastră!" prin intermediul căruia elevii devin conștienți despre importanța protejării mediului înconjurător. Aceștia realizează desene, afișe, poze , referate sau scenete. Mergem prin parcuri, pădure și adunăm gunoaiele. Punem accent pe necesitatea sortării gunoaielor și îi îndrumăm spre centrele de colectare a uleiului, hârtiei sau a becurilor. Facem întrecere între clase și alegem " eco- clasa", clasa care are cele mai multe flori, clasa ai cărei elevi au participat la cele mai multe activități pentru protejarea naturii.

Așadar,privite din perspectiva educaţiei,acţiunile de voluntariat ale instituţiilor şcolare de a răspunde nevoilor comunităţii, contribuie la rezolvarea problemelor actuale ale societăţii. Rezultatele unor astfel de acţiuni voluntare nu sunt temporare sau imediate, ci, abordate pe termen lung, vizează dezvoltarea durabilă atât în spaţiul educaţional, cât şi în cel social.

VALOAREA EDUCATIVĂ A VOLUNTARIATULUI

Prof. DAVID IULIANA
Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu" - Tecuci, jud. Galați

Voluntariatul este activitatea desfășurată din proprie inițiativă, prin care o persoană își oferă timpul, abilitățile și energia în sprijinul altora fără o recompensă de natură financiară, în sprijinul comunității din care face parte, iar *voluntarul* este „persoana care alege să își ofere timpul, cunoştinţele, talentele, abilităţile, energia etc. în beneficiul altora, fără a fi plătit şi fără a fi constrâns". [13]

Implicare în activităţi de voluntariat se bazează pe premiza că spiritul civic şi încrederea că orice om poate face o diferenţă în comunitatea lui. Aceia dintre noi care sprijină implicarea în activităţi de voluntariat, facem acest lucru având conştiinţa clară a valorii pe care *voluntariatul* o aduce comunităţii noastre.

Voluntariatul constituie o formă de învăţare prin acţiune practică, care poate atrage după sine dobândirea de cunoştinţe şi abilităţi, învăţarea fiind un efect al implicării, şi nu un scop în sine al acesteia. Această modalitate de învățare oferă un cadru mai puțin rigid și formalizat, dă elevilor noștri bucuria de a desfășura activități cât mai flexibile și îi implică în libera alegere a domeniului în care să desfășoare activități. De aceea voluntariatul devine atractiv pentru elevi și include dimensiunea afectivă: atitudini, valori, motivaţii, angajamentul ori dorinţa de a construi o societate durabilă.

Voluntariatul în școli este un prim pas în conștientizarea tinerilor de rolul lor în societate, de importanța lor ca individ de nevoia societății de oameni ca ei.

Prin voluntariat investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, respectiv lumea în mijlocul căreia trăim. Comunitatea în care trăim are reală nevoie de implicare, atât în rezolvarea unor probleme ale mediului înconjurător, cât și în sprijinirea unor persoane vulnerabile, iar elevii, pot fi antrenați în activități de către cadrele didactice, de către reprezentanți ai comunității locale sau ai Bisericii și, nu în ultimul rând, de familie. Este oportun să le cultivăm copiilor interesul și

[13] Gabriela Nedelcu, Mădălina Nedelcu, Ioana Mureșan Simona Stan Traian Mureșan, *Educația ecologică și voluntariatul în protecția mediului*, Fundația pentru Cultură și Educație Ecologistă, ECOTOP și Centrul Național de Voluntariat ProVobis, ClujNapoca, 2003, p. 56.

plăcerea pentru activitățile de voluntariat, adaptat vârstei lor. Copiii obișnuiți să dăruiască din ce este al lor de la vârste fragede, vor deveni mai sensibili la nevoile semenilor și se vor implica fără să aștepte nimic în schimbul faptei lor. De aceea, dincolo de valoarea civică a voluntariatului, se deosebește valorea lui creștinească, fiind expresia bunătății, a dragostei față de cel de lângă tine și o ctivitate desfășurată de bunăvoie, fără vreo constrângere de vreun fel sau altul.

Activitățile care implică protecția mediului este o variantă numai bună de petrecere a timpului liber și o modalitate prin care copiii învață să devină mai responsabili pentru faptele lor. Astfel, activitățile care îi implică pe aceștia în igienizarea parcurilor sau a aleilor din preajma școlii, greblatul frunzelor moarte, adunatul crengilor uscate, vopsirea gardului școlii îi învață să respecte natura, să se implice şi să ia atitudine faţă de acţiunile dăunătoare mediului ale altora. Un exemplu de activitate de voluntariat în protecția mediului ar fi: *„Adoptă o stradă"* (elevii organizați pe grupe, „adoptă" o stradă din cartierul în care locuiesc și se asigură că este bine întreținută, plantează copaci și flori, semnalează eventualele probleme ce pot apărea: dacă sunt coșuri de gunoaie lipsă sau bănci deteriorate; fotografiază strada, locurile supravegheate, atât în sensul pozitiv cât şi cel negativ, pune fotografiile la dispoziţia unor organizaţii de mediu ori le oferă unor ziare sau primăriei pentru pagina web a oraşului/localităţii). Actvitatea poate fi desfășurată în cadrul școlii sau în cadrul unor organizaţii neguvernamentale ori în cadrul oricărei instituţii publice.

Implicarea în activităţile de voluntariat dezvoltă celor implicaţi abilităţi şi competenţe sociale, cum ar fi spiritul civic, solidaritatea şi toleranţa, încrederea în sine şi în ceilalţi. În timpul activităților de voluntariat se dezvoltă și spiritul de apartenență la grup, atât de necesar pentru asigurarea unei bune colaborări între indivizi pentru evoluția societății. Voluntariatul te transformă într-o persoană conştientă de aspectele lumii în care trăieşti şi care presupui că nu au nicio legătură directă cu tine. Implicându-ne în activităţi de voluntariat, ne va face să vedem lucrurile prin ochii celor aflaţi într-o dificultate.

Mai mult, poți fi voluntar și pentru a te distra, pentru a nu pierde vremea în rutina de acasă, pentru a face parte dintr-o echipă. „Este distractiv să faci lucruri bune împreună cu prietenii. Îţi formezi deprinderi sănătoase. Având timpul liber bine organizat eşti (mai) la adăpost de tentaţii ca drogurile, fumatul, etc. şi ai astfel şansa să devii un adult mai responsabil şi implicit de a schimba

în bine lumea din jurul lor. Pentru o comunitate mai bună. Pentru a fi mai fericit". [14] Ocuparea eficientă a timpului liber prin activități de voluntariat poate să amelioreze calitatea vieții, poate fi o sursă de progres și bunăstare pentru societate, să contribuie la educarea și formarea tinerilor. Copiii, fie ei chiar și adolescenți, își pot face prieteni foarte ușor în cadrul unor astfel de activități pentru că vor întâlni persoane care le seamănă, care au aceleași valori, același spirit civic și interese comune.

Formarea prin voluntariat este un drum al schimbării. Datoria noastră, a cadrelor didactice, este să îi învățăm pe copii să cunoască nevoile comunității în care trăiesc, să se implice în aceste nevoi și să organizăm cât mai multe acțiuni de acest gen care le permite o bună integrare socială și formarea ca adult în spiritul valorilor umane.

[14] *Idem*, p. 57.

Voluntariatul ca stil de viață

BUTAN CRISTINA, prof. în înv. Primar
ŞCOALA GIMNAZIALA UNIREA, COM. BRANIŞTEA, JUD. GALAŢI

Într-o lume în care majoritatea tinerilor sunt preocupaţi numai de distracţii de moment, iar petrecerea timpului liber se rezumă doar la petreceri şi la învăţat , există o categorie de tineri aparte, care pe langă aceste activităţi işi îndreaptă atenţia şi spre un alt domeniu, cel al voluntariatului.

Să fii voluntar înseamnă să fii motivat şi să dai din timpul şi energia ta pentru susţinerea unui proiect sau a unei cauze care te interesează.

A face muncă voluntară presupune, teoretic, realizarea unei activităţi fără ca cel ce o îndeplineşte să urmărească o recompensă, de orice natură ar fi ea. Voluntariatul reprezintă, în primul rând, un interes faţă de problemele societăţii sau faţă de una dintre acestea. Desigur, o persoană poate fi preocupată de un anumit aspect al lumii în care trăieşte, dar există o diferenţă între interesul pasiv şi cel activ. A face ceva ca voluntar înseamnă, în primul rând, că îţi pasă de o problemă cu care ceilalţi se confruntă. Munca de voluntariat înseamnă dorinţa de a ajuta, de a face ceva pentru societate, de a o sprijini. Este un semn al implicării în realizarea acelui mai bine pe care îl dorim cu toţii, dar pe care puţini sunt dispuşi să-l transforme în fapt. A face o astfel de muncă echivalează cu renunţarea la pasivitatea tradiţională. Munca de voluntariat o pot face şi membrii organizaţiei, nu doar voluntarii.

Beneficiile ale tinerilor în voluntariat implicați sunt:

a) Dezvoltarea spiritului comunicativ;
b) Dezvoltarea unor noi abilităţi de socializare;
c) Sensibilizarea în legătură cu tema proiectului;
d) Deprinderea unor abilităţi de auto-cunoaştere;
e) Crearea de noi prietenii;
f) Dobândirea de informaţii noi referitoare la discriminarea pe criterii etnice;
g) Toleranţa şi colaborarea între voluntari;
h) Depăşirea complexului de inferioritate prin socializare;
i) Facilitarea integrarii în comunitate a etnicilor minoritari si a imigrantilor;
j) Cunoaştere cultural
k) Îmbunătățirea situației socio-profesionale şi educaţionale a voluntarilor şi a echipei de proiect.

În cadrul celor doua interviuri aplicate atât coordonatorului echipei de implementarea a proiectului "Toți suntem egali", cât și a unui voluntar implicat în acest proiect am reușit să obținem informații legate de ceea ce presupune voluntariatul.

Analizând răspunsurile oferite de către membrul echipei de implementare a proiectului "Toți suntem egali", proiect coordonat de asociația Evolve, am aflat că voluntariatul nu este nici pe departe o muncă ușoară și nici că este facută din pierdere de timp, dimpotrivă acesta iți oferă ocazia de a relaționa cu oameni noi și de a căpăta experientă.

Implicarea tinerilor români în activitatea de voluntariat ar fi un mare beneficiu pentru țara noastră, însă din păcate aceștia nu acordă importanța cuvenită acestor activități, ceea ce este o mare pierdere pentru România.

Tinerii interesați de activitățiile de voluntariat pot afla despre asociație Evolve atât prin intermediul canalelor media, cât și prin intermediul siteuri-lor online. Orice persoană dornică să facă parte din organizație, poate face acest lucru indiferent de categoria socială, mediul și cultura din care provine..

Principalele domenii în care voluntarii sunt implicați sunt proiecte de includere a tinerilor cu oportunități reduse, simpozioane, conferințe, mese rotunde, activități de ecologizare, socio-culturale și de cercetare.

Din perspectiva tânărului voluntar al asociației Evolve, a face voluntariat înseamnă "o șansă în plus, încredere în sine, noi prieteni, experiență de muncă și nu în ultimul rând distracție".

Raportându-ne la beneficiile personale dobândite de către tânărul voluntar, putem ajunge la concluzia că voluntariatul îți poate aduce numai satisfacții, cum ar fi faptul că își faci mai mulți prieteni, familia este mândră de tine, ai oportunitatea de a cunoaște locuri noi și tradiții noi și nu în ultimul rând îți poți găsi un loc de muncă.

De asemenea cei care au de câștigat de pe urma voluntariatului sunt în primul rând cei care se implică în aceste activități, cât și societatea.

În urma documentării am descoperit că există Agenția Națională pentru Programe Comuniare în Domeniul Educației și Formării Profesionale, o agenție ce alocă fonduri pentru realizarea diverselor proiecte care vizează voluntariatul. Astfel am ajuns să cunoaștem mai multe date despre proiectele europene de tineret, printe care Programul Tineret în Acțiune, program ce se centrează pe învățare non-formală, evoluție personal, educațională, profesională și social a voluntarului.

Că orice om care este voluntar trăiește mai frumos. Am înțeles că un voluntar adevărat are ca principală motivație iubirea față de semeni în general și față de comunitate.

Voluntarii pot fi toate persoanele care doresc să desfăşoare o activitate în interesul comunităţii indiferent de rasă, culoare, etnie, vârstă, sex sau orientare sexuală, convingeri politice sau religioase, deficienţe fizice/psihice, stare civilă, situaţie economică, sau orice alt asemenea criteriu.

Acesta nu se așteaptă la recunoștință, aprecieri sau merite, altfel va ajunge dezamăgit și nefericit, oricum vor fi câțiva dintre cei mulți care vor aprecia eforturile sale sincere, îi vor arata iubire și-l vor încuraja în această lucrare excelentă.Toți putem face voluntariat indiferent de situația

noastră economică, socială, educațională, viața tumultoasă de tânăr nu este un impediment în realizarea acestui scop nobil, trebuie doar sa gestionăm timpul pe care-l avem la dispoziție fiecare.

Raportându-ne la situația actuală, nu foarte mulți tineri din România sunt dispuși să acorde timpul lor liber activităților de voluntariat, însă există și tineri care au înțeles beneficiile muncii de voluntariat, aceștia din urmă fiind cei mai câștigați.

Voluntariatul,bucuria inimii

Ciordas Gabriela
CNDV,Sighetu Marmației,Maramures

„Tot ce faceti,sa fie facut cu dragoste."
1 Corinteni 16:14

A fi voluntar inseamna a fi atent la nevoile celor din jur,dornic sa-i ajuti pe cei care au nevoe,pentru ca numai daruind neconditionat vei dobandi,daruind din timpul tau,din resursele tale financiare sau sufletesti,daruind valoare celor din jur,devii si tu un om mai bun,mai plin de bucurie,mai binecuvantat,pentru ca asta asteapta Dumnezeu de la noi sa ne ajutam unii pe altii,sa impartim cu generozitate din darurile pe care Dumnezeu ni le-a da.Motivatiile care stau in spatele implicarii oamenilor in activitatile de volunatriat sunt valorile morale,deoarece primeaza preocuparea penru cei din jurul nostru,pentru societatea in care traim,dorinta de a imparti cu ceilalti din recunostinta pentru ceea ce ne-a dat Dumnezeu „dar din dar se face"',spune o vorba din batrani. Grija pentru comunitate este o alta motivatie,aratand ca iti pasa de comunitatea in care traiesti,de oameni,de animale,de natura,de tot ce ne inconjoara.

Voluntariatul este si un mod de a-ti creste stima de sine,deoarece te face sa te simti util societatii. Fiind in centrul unei probleme si ajutand la rezolvarea acesteia,pe langa faptul ca te simti mai bine,te eliberezi de presiune si de stres,te ajuta sa-i intelegi pe cei din jur mai bine si sa nu-i judeci,ci sa-i ajuti.In acest fel un voluntar va deveni mult mai descchis si mult mai atent la cei din jurul sau,fiind un om cu mintea flexibila si mai deschisa,care nu judeca dupa aparente si are o privire de ansamblu asupra problemelor.

Voluntariatul este una dintre cele mai bune metode de a te schimba tocmai pentru ca ai ocazia sa cunosti oameni noi,care pot deveni pentru tine o inspiratie,ai avantajul de a lucra la dezvoltarea ta personala.„Fii tu schimbarea care o doresti"', cum spunea M.GandhiAjutandu-i pe altii te cuprinde o fericire enorma care se manifesta discret,dar care iti readuce energie pozitiva si te face sa ai incredere in tine. Ajutandu-i pe altii neconditionat si Dumnezeu se ingrijeste de nevoile tale,daruind iubire,primesti iubire,iubirea din 1 Corinteni 13. Intr-o zi,maica Tereza in plina epidemie de ciuma,cand ii ajuta pe cei bolnavi,cineva i-a spus ca el n-ar face asa ceva nici pentu un sac de dolari,la care Maica Tereza ii raspund bland ca nici ea n-ar face pentru un sac de dolari,dar pentru, si din Iubire,da....Daca nu faci din adancurile inimii si neconditionat ceea ce faci,sigur niciunul din beneficiile voluntariatului nu se vor intoarce la tine.Tot ce faci fa cu dragoste se spune si in 1 Corinteni 16:14.

Un studiu arata ca activitatile de voluntariat cele mai indragite sunt Fundraising-ul,colectarea si distribuirea de hrana si activitatile de invatare. Este foarte important sa ne descoperim motivatia pe care o avem pentru a ne arata drumul catre ceea ce facem.Mai mult,motivatia este

cea care nu ne permite sa renuntam atunci cand cand lucrurile nu ies intocmai cum am planuit. De asemenea este foarte important domeniul in care doriti sa faceti voluntariat,doar alegand ceea ce va place veti reusi sa faceti ce va place cu drag din pasiune pentru voluntariat.Desigur ca timpul este foarte important,in functie de cat timp disponibil aveti,la fel si abilitatile pe care le aveti,acestea va vor ajuta sa va folositi de ele pentru a fi mai eficient in munca pe care o faceti.

In ciuda a ceea ce cred multi ca voluntariatul nu este altceva decat munca pe gratis,dimpotriva beneficiile pentru voluntariat sunt nenumarate,astel voluntariatul este un mod de a-ti face prieteni noi,de a te implica si a ajuta la corectarea unor probleme sociale,si a te dezvolta ca individ. Ajutandu-i pe altii investesti si in tine,dobandind o serie de competente,care te ajuta atat in relatia cu cei din jurul tau,cat si la facultate sau la locul de munca. Poti sa ajuti,ce poate fi mai inaltator! Sunt foarte multi oameni care au nevoie de ajutor: sunt fortati sa munceasca,nu au parte la educatie,nu au adapost,nu au ce manca. Resursele autoritatilor si organizatiilor guvernamentale sunt limitate atat d.p.d.v. financiar,cat si in ceea ce priveste personalul,de aceea este foarte important sa ne implicam cati mai multi in voluntariat. Cheai este la noi,noi putem alege sa fim voluntari pentru ca ne dorim o lume mai buna,mai plina de bucurie,de recunostinta.

Nimic nu se compara cu sentimntul ca ai contribuit la bunastarea comunitatii din care faci parte si ai adus valoare in viata semenilor. Einsten : ,,Incearca sa fii un om de valoare nu neaparat un om de succes."

,,Daca i-am multumi lui Dumnezeu pentru tot ce face pentru noi,nu am avea timp sa ne plangem.",spunea R. Wurmbrand,iar voluntariatul completeaza,daca i-am ajuta neconditionat pe ceilalti,viata ar fi mult mai frumoasa.Sunt nenumarate feluri de a-i ajuta pe ceilalti,poti sa alegi sa aduci bucurie copiilor de la orfelinate,dar nu numai de sarbatori,poti sa te implici sa-i ajuti pe cei mai in varsta sa le alini singuratatea,rupandu-ti o ora ca sa -i asculti,uneori doar sa fie ascultati au nevoe,poti sa ajuti la un adapost de animalute,chiar sa salvezi un animalut si sa-l aduci la tine acasa,facandu-ti viata mai frumoasa. Indiferent ce alegi sa faci,bucuria pe care o raspandesti,ajutorul pe care il dai,mai degraba sau mai tarziu se intoarce la tine inmiit. Alege sa fii voluntar! Beneficiile sunt imense.

Atasez o fotografie din lucrarile realizate de copiii de la CN Dragos Voda,Sighetu Marmatiei,lucrari care transmit un mesaj de incurajare,solidaritate,credinta ca totul va fi bine,facand referire la faptul ca in ciuda faptului ca nu avem voie sa iesim,ne putem incuraja,transmitand mesaje pline de sensibilitete,expresivitate si dorinta de a-i incuraja pe cei care au nevoie de ajutor...Arta iti face sufletul mai frumos,arta te face sa pretuiesti tot ce a creat Dumnezeu pntru noi,dar e nevoie sa ne activam si ,,ochii inimii"pentru ca,asa cum spunea Antoine de Saint Exupery, ,,limpede nu vezi decat cu inima,ochii nu pot patrunde in miezul lucrurilor."

Dunca Petru
Clasa 10A

VOLUNTARIATUL – UN MOD DE VIATA

Prof. Înv.Preş:Tănasie Elena Alina

Şcoală Gimn. „Grigore Mihăescu" Vladesti,Vâlcea/G.P.P. Vladesti

Noi, educatoarele avem rolul de a forma copiilor gustul pentru activităţi care să le facă bine din punct de vedere sufletesc şi de pe urma cărora să beneficieze şi alţii. Puţini oameni mai ştiu să ofere bunătate celor din jur.Pentru a avea o viaţă frumoasă trebuie să porţi în suflet câteva valori: iubirea, respectul, credinţa, bunătatea.Fără ele nu există nimic. Un proverb albanez spune:"De la omul bun niciodată nu vezi rele".

Dacă fiecare dintre noi am face cat de puţin pentru schimbare, intr-adevăr lumea ar fi mai bună, există pe lume persoane în situaţii dificile care sunt mult mai optimiste, iubitoare şi mai vesele decât noi. Să nu-i respingem pe cei care nu sunt ca noi, dimpotrivă să încercăm să-i înţelegem şi să învăţăm ceva de la ei, mai ales de la copii.

Cu mulţi ani în urmă, lucrând la o şcoală sanatorială am descoperit foarte multe lucruri legate de aceşti copii, care mulţi dintre ei trăiau intr-o sărăcie lucie în familie, dar se bucurau pentru orice lucru pe care alţi copii de-o seama lor nu ştiau să-l facă. Aici am învăţat că fiecare copil e preţios, special, chiar dacă diferă ca aspect sau comportament. Îmi amintesc şi acum de un copil căruia în ciuda comportamentului, îi plăcea extraordinar de mult să citească, cu drag îi aduceam cărţi de acasă , pentru a le citi. Îmi mulţumea cu lacrimi în ochi, spunându-mi ca sunt singura persoană care are încredere in el şi îi împrumută cărţi.Îmi promitea că va avea grijă de ele, si deşi uita de promisiune, eu nu mă supăram. Tot de la el am învăţat că aceşti copii , prin faptul că există, ne fac pe noi mai sensibili, mai buni, mai toleranţi. Ar trebui să ne bucurăm mai mult de ceea ce avem , să privim cu alţi ochi lumea. Câteodată trebuie să ne uităm mai bine, aceşti copii sunt nevinovaţi, ne oferă modele de viaţă, oferă necondiţionat iubire şi merită trataţi cu respect.

În acest sens, acţiunile voluntare pot ajuta foarte mult. Voluntariatul îi ajută pe oameni să simtă că fac o diferenţă , că au puterea să schimbe lucrurile în bine. Consiliul Naţional al Voluntariatului defineste voluntariatul astfel:"Voluntariatul este activitatea desfăşurată din proprie iniţiativă, de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestaţie materială". Mai bine de o sută de milioane de europeni sunt implicaţi în activităţi de voluntariat, trăiesc în solidaritate şi prin aceasta aduc o contribuţie în societate. În America sau Marea Britanie este o parte importantă din modul de viaţă. Multe şcoli le cer elevilor să aibă un număr de ore de voluntariat. Voluntariatul îţi dă posibilitatea să schimbi vieţile oamenilor , în bine, chiar şi pe a ta. Dacă vrei să susţii o cauză şi nu ai bani să donezi , poţi să donezi puţin din timpul tău. Persoanele care se implică în voluntariate tebuie să fie înainte de toate , răbdătoare. Aceasta e o calitate care ar trebui să stea lângă altruism, empatie şi implicare în viaţa comunităţii. Acţiunile voluntare pot ajuta foarte multe persoane să se realizeze şi să-şi găsească astfel, un drum. Voluntariatul reprezintă o cale prin care oricine capătă experienţă, se poate exprima , se poate implica în problemele comunităţii din care face parte. Toţi avem cel puţin un lucru la care ne pricepem suficient de bine, aşadar toţi avem ceva de spus în folosul unei persoane care are nevoie de ajutor , în folosul străzii, al cartierului sau oraşului în care trăim. Important este să ne dorim acest lucru şi s-o facem din tot sufletul. Ceea ce trebiue să ştim este că oricine poate să

devină voluntar şi să aducă o contribuţie, oricât de mică, la lumea care ne înconjoară. Aşa cum am spus, important este să ne dorim!

Voluntariatul este activitatea care ne ajută să ne asigurăm personal că lumea se îndreaptă îndirecția dorită de noi. Deși mulți oameni definesc voluntariatul superficial spunând că aceasta reprezintă muncă neplătita a unor oameni, voluntariatul este ceva mult mai profund.

Prin voluntariat investim întâi în propria persoană și apoi în ceilalți, respective lumea în mijlocul căreia trăim. În lume sunt milioane de oameni care au nevoie de ajutor într-un felsau altul, fiecare dintre noi poate deveni un voluntar, putem să dăruim atât cât ne permitem și nu doar în ceea ce privește resursele materiale. Putem să dăruim deopotrivă lucruri materiale dar și timp din timpul nostru, atunci când de exemplu ne dorim să petrecem timp cu persoane care nu au familii sau să oferim cunoștințe dobândite anterior de noi.

Voluntariatul presupune schimb de cunoștințe, idei, servicii,oportunități de a cunoaște oameni noi și de a lega tot felul derelații cu aceștia.

Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntari și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și voință.

Viitorul și evoluția unei societăți sunt strâns legate de educația pe care le-o oferim copiilor. Este oportun să le cultivăm interesul și plăcerea pentru activitățile de voluntariat, adaptat vârstei lor. Să nu uităm că povara unei lumi o vor duce pe umeri copiii de azi. Copiii obișnuiți să dăruiască de la o vârstă fragedă , fără a aștepta ceva în schimb, vor cunoaște satisfacția pe care un astfel de gest o aduce. Uneori un simplu mulțumesc face mai mult decât orice altă posibilă răsplată.

Pentru inscurajarea tinerilor către activitătile de voluntariat,putem apela la discuții cu scopul constientizării necesitătii efectuării acestui tip de activitati și desigur și prezentarea unor modalitati concrete de realizare a acestor activitati, individual dar și în grupuri organizate.

Tinerii pot fi încurajați, antrenați să se implice în activitati de protecție a mediului, pot efectua activitati propriu zise sau de consiliere a altor oameni în vederea menținerii unui mediu curat și implicit a unei planete sănătoase, mentorat.

Deasemenea un alt domeniu unde există mare nevoie de implicarea voluntarilor este și domeniul social. Este necesară activarea sentimentului de empatie fată de semenii noștri și încurajarea tinerilor și a copiilor incă din grădinită să se implice în activitati destinate ajutorării semenilor aflați în nevoie.

Un alt beneficiu adus de activitățile de voluntariat este creșterea încrederii în sine, acesta oferă un confort psihic oricărui individ care hotărăște să depună un astfel de effort în spiritul voluntariatului.

Totodată , în urma activităților de voluntariat se dezvoltă și spiritul de apartenență la grup,atât de necesar

pentru asigurarea unei bune colaborări între indivizi pentru evoluția societății.

În România, fenomenul a crescut în ultima vreme în mod alert. Copiii și adulții comunităților sunt implicate în proiecte locale ce presupun voluntariatul dar și naționale sau internaționale, cu un impact major asupra evoluției societății.

Voluntariatul rămâne o activitate interesantă, atractivă chiar și pentru copii, demnă de a fi desfășurată cu copiii și de a fi promovată în societate ca exemplu de bună practică.

Alegând să desfășori o activitate de voluntariat, demonstrezi că ești un om bun și participi într-un mod real la asigurarea unei lumi mai bune.

Chiar dacă sunt foarte mici ,încă de la grupa mică, copiii din grădiniţă învaţă în cadrul DOS(Educaţie pentru societate) să accepte şi să respecte regulile de convieţuire în grup,să trăiască în relaţiile cu cei din jur stări afective,pozitive, să manifeste prietenie, toleranţă, armonie, să înţeleagă binele, adevărul şi frumosul din faptele proprii şi a celor din jur. În acest sens, pe parcursul acestui an şcolar, îmi doresc şi sper să realizez alături de copiii din grădiniţă , să putem contribui la reducerea marginalizării copiilor cu situaţii familiale deosebite, precum şi atitudinii copiilor şi cadrelor didactice faţă de aceştia. Vom încerca să creăm momente de bucurie pentru copiii dezavantajaţi, să-i ajutăm oferindu-le mici surprize, în funcţie de posibilităţile pe care le vom avea.Se spune că ce faci pentru alţii s-ar putea să rămână, de aceea cred că ar fi foarte frumos să ne unim şi să facem mai multe pentru alţii. „De unde dai, Dumnezeu, îţi dă!".

„Iubeşte şi ajută.
Iubeşte şi ajută neamul.
Iubeşte şi ajută pe cine te ajută şi te iubeşte.
Iubeşte şi ajută fără a precugeta la folosul tău!" B.P.Hasdeu

Bibliografie:

Ghid de bune practici în lucrul tinerilor voluntari cu copiii din instituţii- Salvaţi copiii.

VOLUNTEERING: THE MOST IMPORTANT SOURCE OF KINDNESS

Simona Gîrcoveanu,
Liceul Tehnologic "Danubius", Corabia

When comes the talk about volunteering, many questions pass through our mind:

-Why be a volunteer?

-What is the purpose of volunteering?

-How can I do that?

-Is volunteering important? Why is it important?

Volunteering can help you make friends, learn new skills, advance your career, and even feel happier and healthier.

With busy lives, it can be hard to find time to volunteer. However, the benefits of volunteering can be enormous. Volunteering offers vital help to people in need, worthwhile causes, and the community, but the benefits can be even greater for you, the volunteer. The right match can help you to find friends, connect with the community, learn new skills, and even advance your career.

Giving to others can also help protect your mental and physical health. It can reduce stress, combat depression, keep you mentally stimulated, and provide a sense of purpose. While it's true that the more you volunteer, the more benefits you'll experience, volunteering doesn't have to involve a long-term commitment or take a huge amount of time out of your busy day. Giving in even simple ways can help those in need and improve your health and happiness.

Volunteering connects people

It creates a connection between us and the community and makes it a better place. We don't need to do great things to be a volunteer, even the smallest tasks can make a real difference to the lives of people, animals and organizations in need. From this great activity can benefit everyone, family to those we choose to help. Dedicating our time as a volunteer helps us make new friends, expand your network, and boost your social skills.

One of the best ways to make new friends and strengthen existing relationships is to commit to a shared activity together. Volunteering is a great way to meet new people, especially if you are new to an area. But, of course, we can work best with old friends too. It's a team activity where everyone tries to do his best to help people or situations in need

Belonging to a group and being involved in all types of activities we are somehow exposed and forced to communicate more often, to cooperate and have initiative, despite the fact that we are maybe shy or find it quite difficult to meet new people to socialize.

An important side of the volunteering is that we are a very good example to our family, especially to our children who see how good it feels to help other people and animals and sooner or later they will enjoy doing this beautiful work.

Volunteering, a good thing for mind and body

Being a volunteer helps us overcome the stress and depression creating a psychological state of well-being. Nothing relieves stress better than a meaningful connection to another person. Working with pets and other animals has also been shown to improve mood and reduce stress and anxiety. When we achieve something or get over a difficult situation, we are happy. This is good for our health. Taking it into consideration, researchers have discovered that being helpful to others delivers immense pleasure. The more we give, the happier we feel. Having this

feeling, it gives us the sense of achievement, we become proud of ourselves and we are likely to see things in a positive way. We become optimistic in fulfilling our future goals.

Volunteering can advance our career

If we're considering a new career, volunteering can help us get experience in our area of interest and meet people in the field. Even if we're not planning on changing careers, volunteering gives us the opportunity to practice important skills used in the workplace, such as teamwork, communication, problem solving, project planning, task management and organization.
Just because volunteer work is unpaid does not mean the skills you learn are basic. Many volunteering opportunities provide extensive training. For specific situations we get involved in, we have to be well informed in order to cope with the problem and get the task to an end successfully. Volunteering is like a second job which gives us the opportunity to do other things, to try new fields of activity never done before. It's a challenge that not everybody is willing to accept. Working as a volunteer we get access to different organizations or partnerships that could benefit our career. But, at the same time, as volunteer we have to be compassionate, open minded, willing to do whatever is needed and have a positive attitude.

Volunteering brings fun and fulfillment to our life

It is a fun and easy way to explore our interests and passions. Doing volunteer work we find out that it's a relaxing, energizing escape from day-to-day routine of work, school or family commitments. Volunteering also provides us with renewed creativity, motivation and vision that can carry over into our personal and professional life. Why do we want to volunteer? Maybe because we want to spend more time in the open air, to work with children, with animals? Have fun? The important thing is to volunteer only the amount of time that feels comfortable to us. Volunteering should feel like a fun and rewarding hobby, not another chore on our to-do list.

Getting the most out of volunteering

We're donating valuable time, so it's important that we enjoy and benefit from our volunteering. To make sure that our volunteer position is a good fit, we should:

-ask questions to make sure that the experience is right for our skills, our goals, and the time we want to spend;

-make sure we know what's expected. We should first be comfortable with the organization and understand the time commitment, take it slowly and give ourselves some flexibility to change our focus if needed;

-not be afraid to make a change**.** If we feel that we don't fit in a certain place, we must talk to the organization about looking for a different organization that's a better fit.

-enjoy ourselves**.** The best volunteer experiences benefit both the volunteer and the organization. If we're not enjoying ourselves, we should ask ourselves why and try to find a solution.

Some sayings about volunteering:

1) "Service to others is the rent you pay for your room here on Earth." **— Muhammad Ali**

2) "Volunteers don't get paid, not because they're worthless, but because they're priceless." **– Sherry Anderson**

3) "Remember that the happiest people are not those getting more, but those giving more." **— H. Jackson Brown Jr.**

4) "The best way to find yourself is to lose yourself in the service of others." **— Mahatma Gandhi**

5) "The smallest act of kindness is worth more than the grandest intention." **– Oscar Wilde**

Bibliography:

Jeanne Segal, Ph.D. and Lawrence Robinson, www.helpguide.org>articles>healthy living, " Volunteering and its Surprising Benefits", 16 february 2020.

DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR SOCIALE PRIN INTERMEDIUL VOLUNTARIATULUI

Prof Nețiu Sânziana
Colegiul Național Iosif Vulcan,
Oradea, Bihor,
România

Colegiul Național "Iosif Vulcan" Oradea se înscrie pe o traiectorie de dezvoltare comunitar-educațională europeană, întrucât susține valori și principii europene ca egalitatea de șanse, educația pentru democrație , educația socială și pluralismul de valori.

Misiunea școlii, "*educație de valoare, educație pentru valori*", este îndeplinită prin aportul cadrelor didactice și a elevilor la această dimensiune europeană a educației, a activităților școlare și de voluntariat, dar și a proiectelor sociale care se derulează în Colegiul Național.

Ce înseamnă competențe sociale?

Competența socială se referă la capacitatea unei persoane de a relaționa intr-un mod adecvat cu alte persoane, a avea capacitatea de a coopera și colabora în cadrul unui grup, precum și de a se face plăcut de ceilalți. [15]

Pot să spun cu mândrie că am devenit profesor voluntar imediat ce am păşit în Colegiul Național Iosif Vulcan, unde acțiunile Strategiei Naționale de Acțiune Comunitară, *SNAC*, se derulau cu plăcere, antrenând elevii diferitelor clase de liceu.

Aveam să mă alătur colegilor diriginți și a claselor coordonate de ei în acțiuni deosebite care erau cuprinse în planul de activități pe anul școlar în desfășurare.

Pentru socializarea elevilor implicați în proiecte SNAC, pentru sensibilizarea lor la nevoile *celorlalți,* pentru formarea și cultivarea competențele sociale, aveam să organizăm activități pe grupe, să pregătim diferite preparate culinare împreună, să dezbatem împreună, să discutăm împreună, să aflăm împreună impresii despre activitățile desfășurate de Zilele Școlii și nu numai, să oferim cadouri beneficiarilor SNAC.

[15] https://www.suntparinte.ro/ce-inseamna-competentele-sociale

(foto 1/ Crăciunul alături de tine.)

(foto 2/ Ajutoarele Moșului.)

Incă din primii mei ani de dascăl, am dorit să îmi învăţ elevii şi prin mijloace care să le pună în valoare personalitatea, felul lor de a fi şi modul ludic.

Şi ce anume am realizat?

O trupă de teatru în limba engleză, care a debutat cu dreptul (aplauze şi premiul I) la DRAMA DAY 2009, serata în care toţi iubitorii muzelor *Thalia şi Melpomene*, dar şi cei care stăpânesc bine limba marelui Will, se puteau afirma pe scena Teatrului ARCADIA din Oradea.

Începând cu organizarea de momente artistice dedicate sărbătorilor de *Halloween* (clasele a IX şi a XI) şi *Crăciun* (clasele de primar, gimnaziu şi liceu), o activitate de voluntariat, la

început, a devenit o întâlnire obişnuită de sâmbătă, pentru că atunci aveam timp liber pentru repetiţii mai toţi "actorii" și "regizoarea".

(foto 3/ aspecte activități trupă de teatru în limba engleză, VULCANICII)

Desi **competențele sociale** pot fi confundate cu cele de comunicare,, acestea sunt diferite.

Abilitatile sociale demonstrează capacitatea individului de a lucra în echipă, de a interacționa cât mai eficient cu colegii și de a se adapta la orice mediu, chiar și la mediile care sunt diferite de cele cu care este obișnuit.

O persoană care s-a integrat în colectivul unei școli, va fi o persoana multumită de jobul pe care îl are și de compania în cadrul căreia lucrează.

Dacă am reușit să formez competențe sociale?

Se spune că stiloul este mai puternic decât spada, dar o fotografie face cât 1000 de cuvinte.

Voluntariat...Devotament și pasiune!

"Voluntarii reprezintă IUBIREA în mişcare."-(autor anonim)

Profesor.logoped.Dickemann-Ioniță Georgeta
Centrul Școlar de Educație Incluzivă
nr.1,Municipiul Ploiești

Fiecare copil este unic şi îşi are propria sa valoare, indiferent de problemele pe care le prezintă în procesul de învăţare şcolară. Recunoaşterea drepturilor egale pentru toţi oamenii, în general şi pentru toţi copiii, în mod special, fără discriminare, subliniază faptul că nevoile fiecăruia sunt la fel de importante. Întâlnim pretutindeni oameni cu deficienţe. Perceperea lor socială nu este întodeauna constantă, ea variază de la societate la societate, furnizând semnificaţii diferite, funcţie de cultura şi de valorile promovate. Persoanele cu dizabilitate sunt oameni ca ceilalţi: unii dependenţi alţii independenţi, unii lideri, alţii persoane obisnuite, unii bogaţi alţii săraci, ca orice persoană, ei sunt produsul unic al eredităriilor şi al mediului. Persoanele cu handicap, la rândul lor, au două păreri în ceea ce priveşte impedimentul lor: unele îl consideră un dezastru, iar altele un simplu inconvenient. Copilul cu dizabilitate care consideră handicapul un dezastru se adaptează greu la relaţiile interpersonale, iar părintele joacă rolul de mediator între el si persoanele străine. Datorită rolului suplimentar de mediator reacţiilor părinţilor în fata unui copil cu deficienţa capată o importanţa majoră. Părinţii reacţionează prin supraprotecţie, acceptare, negare sau respingere. Recunoscând faptul că orice proces de readaptare a unei persoane cu dizabilitate ar trebui să tină cont de măsurile care favorizează autonomia sa personală şi/sau asigură independenţa sa economică şi integrarea sa socială cea mai completă posibil, trebuie incluse şi dezvoltate programe de readaptare, măsuri individuale şi colective care să favorizeze independenţa personală, care să-i permită să ducă o viaţa cât mai normală.

Având în vedere aspectele prezentate se dorește ca prin activitățile de voluntariat să se ofere oportunități copiilor/tinerilor cu dizabilitate din scoala specială dar și din asociație să învețe să se exprime spontan și autentic, să le ofere o experientă care în timp va duce la implinirea personală, vindecarea emotională, să deprindă abilități necesare și nu în ultimul rând să învețe să devină el însuși, să se exprime liber, să devină încrezători în forțele sale proprii, să comunice și să

relaționeze.Toate acestea realizându-se cu ajutorul voluntarilor,elevii din invățământul public de masă(gimnaziu , licee, studenți).

În lucrarea mea fac referire la voluntariatul în instituții non guvernamentale(asociații) ,pentru că m-am implicat în acest tip de voluntariat.

Acum 21 ani am ajuns în Asociația Copiilor Handicapați Fizic România , Filiala Prahova,dorind să mă implic în viețile copiilor /tinerilor cu handicap și a părinților acestora, să-i învăț să se exprime liber ,spontan autentic ,să devină încrezători în forțele proprii și nu în ultimul rând să le aduc zâmbetul ,bucuria și fericirea în sufletele lor curate.Mi-am început activitatea de voluntariat în ASCHFR FILIALA PRAHOVA ,ținând în fiecare săptămână ore de logopedie ,unde i-am învățat pe copii poezii și cântece, am organizat serbări cu diferite ocazii ; Sărbători Pascale,Venirea lui Moș Crăciun ,1 iunie Ziua Internațională a copilului.În cadrul Biroului de Asistență și Consiliere pentru persoanele cu handicap al ASCHFR FILIALA PRAHOVA ,ofer deasemenea voluntar consiliere psihologică copiilor ,tinerilor dar și părinților acestora care sunt membrii ai asociației.
Pe unii copii/elevii îi cunoșteam ,fiind profesor logoped la Centrul Școlar de Educație Incluzivă nr.1,Municipiul Ploiești.În acești ani am implicat cele doua instituții în parteneriate ,proiecte educaționale,proiecte finanțate de Primaria Ploiești ,alte instituții din județ sau țară ,având ca scop instrucția ,educatia ,egalizarea de șanse ,implicarea comunității locale ,nationale în acțiuni comune ,reușind acceptarea acestor persoane în societate.Între timp am făcut un curs „Manager de voluntari", am atras voluntari de toate vârstele și profesiile ,implicându-i în activități de tot felul. Munca în echipa ,implicarea în problemele lor ne fac să ne considerăm o mare familie.

Comportamentul nostru ca profesori ,educatori ,părinți ,voluntari se va reflecta în comportamentele sociale ale copiilor/tinerilor , modul în care aceştia rezolvă problemele sociale şi îşi gestionează propriile emoţii. Fiind atenți la propriul comportament de fapt îi sprijinim pe copii/tineri să îşi dezvolte competenţele sociale şi emoţionale. Abilităţile sociale şi emoţionale reprezintă mijloacele importante pe care vrem să le dezvoltăm la copii/tineri astfel încât adaptarea la viața cotidiană să fie mai permisivă. Exersarea acestor abilităților se face prin stabilirea unor relații importante cu persoanele cu care intră în contact. În general copiii observă și imită comportamentele adulților sau comportamentele persoanelor acceptate ca model de viață.Când ne

stabilim obiectivul de ai învăța abilităţile sociale şi emoţionale, este util să le oferim ca model propriul nostru comportament. Aceste abilități reprezintă abilităţile de viaţă autonomă şi echilibrată.

Comportamentele sociale se dobândesc prin modelare şi învăţare explicită, cu sprijinul părinţilor, profesorilor sau modelelor alese de ei (voluntari). Comportamentul nostru se va reflecta în comportamentele sociale ale copiilor, în felul în care aceştia își vor rezolva problemele sau își vor gestiona propriile emoţii. Reacţiile noastre cognitive (ce gândim), emoţionale (ce simţim) şi comportamentale (cum reacţionăm) modelează atitudinile şi comportamentele copiilor. Studii recente ne arata că empatia, este abilitatetea socială esenţială care poate poate fii influenţată de comportamentul părinţilor şi al educatorilor. Empatia poate fi definită ca abilitatea de a-ţi gestiona propriile emoţii; abilitatea de a conştientiza propriile emoţii şi ale celorlalţi; abilitatea de a privi o situaţie din perspectiva celuilalt.

Sfatul pentru tinerii care doresc să se implice în activitățile de voluntariat este „dacă vă doriți o societate și o România nouă ,nu ezitați să vă implicați"!!!!!!

Bibliografie.

Poveștile voluntarilor Prahoveni, 05.12.2011

Gugiuman, A., Curcan, C. Stimularea dezvoltării sociale a copilului. În Învăţământul preşcolar 3-4 (11-16),

DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR SOCIALE PRIN INTERMEDIUL VOLUNTARIATULUI

Profesor învățător- Cîlcioi Dana
Școala Gimnazială Padeș, Județul Gorj

- Martie 2020-

În psihologie, ***procesul de socializare*** este privit ca un aspect esenţial al dezvoltării personalităţii. În cadrul ei, problema socializării s-a evidenţiat, în special, începând cu anii douăzeci, cercetările fiind impulsionate de teoriile lui Freud.

Personalități marcante, ca Mead, Wallon, Vîgotski, Piaget, s-au ocupat, în lucrările lor, de aspectele socializării copilului.

Cercetările lui Mead au scos în evidență rolul interacțiunilor umane, al limbajului și al luărilor de atitudini, în formarea „eului". El consideră că însuşirea de roluri, atunci când copilul se identifică cu un anumit status social, cu ţeluri şi norme, atitudini şi aşteptări aferente acestuia, constituie condiţia cea mai importantă pentru formarea „eului".

Vîgotski (1971) scoate în evidenţă faptul că ***socializarea*** este o permanentă confruntare a copilului cu mediul său social, în care el învaţă limba, ajungând astfel la socializarea gândurilor şi ideilor sale. El a introdus în psihologie conceptul de ***„situaţie socială a dezvoltării",*** incluzând în sfera acesteia efectele conjugate ale agenţilor interni şi externi ai dezvoltării.

„Situaţia" respectivă este caracteristică fiecărei etape, definind dinamica specială a dezvoltării psihice într-o anumită perioadă.

Piaget (1970) accentuează rolul cunoaşterii patrimoniului psiho-ereditar în evaluarea rezultatelor obţinute şi a celor scontate, în procesul de socializare a individului, deoarece, datorită caracteristicilor ereditare ale copilului, „procesul socializării nu se reduce la a fixa anumite amprente pe o tabula rasa.

Psihologia socială, ca ştiinţă interdisciplinară, priveşte socializarea în dinamica celor doi factori: mediu social şi individ, arătând că învăţarea socială se petrece sub influenţa ambianţei

sociale, dar că din această ambianţă face parte însuşi individul, care este în acest fel atât socializat, cât şi agent socializant.

Drept urmare, sunt studiate în acest cadru, atât învăţarea socială şi conţinutul ei, ca imitaţia, identificarea, învăţare de roluri, formarea unor procese de control interior, a imaginii de sine, modelarea unor relaţii interpersonale-agresivitate, simpatie, dependenţă, cât şi structurile sociale în care se petrec aceste fenomene.

Mecanismele procesului de ***„învăţare socială"***, ca imitaţia, identificarea, învăţarea de roluri, formarea imaginii de sine, a proceselor de autocontrol, condiţiile de apariţie a simpatiei, a dependenţei, au fost studiate de psihologi şi sociopsihologi ca Logan, Olmsted, Rosner, Schwartz, Stevens, Maccoby şi D. Cambell.

Investigaţiile de până în prezent, privind procesul de socializare, au atras atenţia asupra priorităţii raporturilor interpersonale printre modalităţile de influenţare a dezvoltării psihice a copilului.

S-a urmărit îndeaproape instaurarea primelor contacte interpersonale ale copiilor. În acest sens, Chateau (1970) arată că, imediat după naştere, copilul devine ***„o personalitate"***, în *existenţa socială*, are un nume şi un rol, o *existenţă civică*. Perioada până la 2-3 ani, când copilul însuşi poate lua cunoştinţă de existenţa şi poziţia sa în mediul social imediat, este definită de către autor prin termenul de ***„umanizare"***, spre deosebire de ***„socializarea"*** de mai târziu. Studierea unui număr mare de preşcolari şi şcolari mici a condus-o pe Năstăsescu-Cruceru (1980) la desprinderea a trei feluri de raporturi interpersonale la această vârstă:

- relaţii strict personale (bazate pe simpatie-antipatie),
- relaţii de lucru şi relaţii interpersonale apreciative.

Instalarea şi ramificarea unor astfel de legături între copii constituie aspectul cel mai pregnant, din punct de vedere social, al perioadei şcolare mici. Acestea îşi lasă deseori amprenta asupra reuşitei integrării sociale a individului. Din acest considerent, educaţia preşcolară şi şcolară trebuie să asigure toate mijloacele şi căile de a facilita integrarea copiilor în grupuri de covârstnici, să le dezvolte sociabilitatea, creând condiţii favorabile contruirii unei reţele de legături inter-copii.

Cercetările de până în prezent au evidenţiat importanţa grupului de covârstnici, care la o anumită treaptă, devine indispensabil copilului, pentru ucenicia sa socială.

Numai în grup, copilul are posibilitatea să se compare, să îşi evalueze capacităţile şi limitele, să îşi formeze imaginea de sine, mai obiectivă, premize importante în încadrarea sa ulterioară în noi grupuri şi, în general, în societate.

Subliniind importanța dezvoltării sociale a copilului, studiile de psihopedagogie menționează, în același timp, unele ambiguități care persistă în însuși domeniul noțional, cât și insuficiența aprofundării prin cercetări concrete a dezvoltării sociale a copilului. Simplificând, se poate spune că, în copilărie, dezvoltarea socială este echivalentă cu socializarea.

Această interpretare nu întrunește părerile unanime ale psihologilor.

Astfel, Wallon (1959; după Gugiuman şi Curcan, 1999) consideră că întregul mod de a relaționa cu ceilalți, chiar și formele comunicării emoționale, reprezintă un comportament social, iar Chateau (1970) consideră impropriu termenul de socializare, deoarece copilăria nu corespunde integrării în societate a unei ***„ființe dinainte asociale"***.

Pe de altă parte, Piaget nu consideră ***social*** comportamentul copilului în relație cu altul, decât atunci când relația atinge un grad de reciprocitate, ceea ce implică o distanță între un copil și altul.

Însă, indiferent de şcoala psihologică, vocile specialiştilor susţin constant că, în toate domeniile-motric, cognitiv, afectiv- achiziţiile progresive ale copilului sunt mediate prin raportul relaţional cu altul.

Hurtig (1974; după Gugiuman şi Curcan, 1999), aprofundând ideile lui Piaget, subliniază rolul comunicării verbale în dezvoltarea socială a copilului, care trece de la faza de monolog la monolog colectiv, apoi la dialog sau la o veritabilă comunicare multidirecțională, mediată de joc.

Chiar și activitatea ludică este, la început, solitară și numai după ce copiii au putut depăși faza ***„ jocurilor paralele ",*** începând să comunice și să se asocieze, realizează veritabilele raporturi sociale.

Această dinamică este ilustrată de Piaget prin etapele parcurse de judecata morală a copilului. Astfel, copilul pleacă de la un realism moral, în care judecata adultului reprezintă valoarea absolută (dar exterioară), interiorizează progresiv valorile și își construiește un sistem personal care semnifică accesul la autonomia morală, care fiind un aspect al autonomiei, susține dezvoltarea socială. Progresele autonomiei sunt măsuri solidare de adaptare la mediul social.

Bibliografie:

- Gugiuman, A., Curcan, C. Stimularea dezvoltării sociale a copilului. În Învăţământul preşcolar 3-4 (11-16), 1999
- Mureşan, P. Învăţarea socială. Editura Tehnică, Bucureşti, 1980
- Năstăsescu-Cruceru, Ş. Socializarea copiilor prin joc. În Învăţământul preşcolar 1-2 (p 4-7), 1980
- Negreţ-Dobridor, I. Accelerarea psihogenezei. Puterea educaţiei asupra naturii umane. Editura Aramis, Bucureşti, 2001
- Piaget, J. Judecata morală la copil. Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1980
- Teodorescu, R. Socializarea copilului prin joc. În Învăţământul preşcolar 1-2 (p 17-23), 1999
- Tucicov-Bogdan, A. Psihologie generală şi psihologie socială. Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1973
- Vîgotski, L.S. Opere psihologice alese. Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1971

Voluntariatul, cea mai importantă sursă de bine

Înv. Ţuţuianu Iulia , ŞCOALA GIMNAZIALĂ „ C. D. ARICESCU"
CÂMPULUNG MUSCEL, JUD. ARGEŞ

„Dacă vrei să construieşti o corabie, să nu începi prin a-i trimite pe oameni după lemne, cuie, unelte, sfori şi alte materiale. Învaţă-i întâi să iubească marea îndepărtată, nesfârşită."- Antoine de Saint-Exupery

Dacă vrem să creştem şi să formăm copii responsabili, trebuie să-I învăţăm să iubească, să susţină şi să respecte valorile legate de familie, şcoală, comunitate, mediu,tradiţii. Consider că putem face acest lucru mai ales prin activităţile de voluntariat. Pornind de la activităţi mărunte (susţinerea unui coleg la nevoie, ajutând pe cel cu nevoi speciale, etc), ajungem în timp la acţiuni mai complexe în care putem implica şi părinţii elevilor. În acest mod, participând la „a face bine"fără un interes, copiii înţeleg că voluntariatul este o sursă de bine.

Voluntariatul este în mare măsură o achiziţie în sfera valorilor şi a atitudinilor. Stimulaţi să se implice în activităţi ale comunităţii locale ,elevii învaţă roluri sociale în mod direct. În activităţile de voluntariat, învăţarea devine atractivă, agreabilă , este stimulată motivaţia elevilor. Copiii au multe lucruri de învăţat: capătă experienţă într-un anumit domeniu , noi abilităţi, noi contacte. Elevii înţeleg de mici rolul lor ca individ într-o societate care are nevoie de ei . Inţeleg valorile legate de comunitate, de serviciul adus aproapelui, de ataşamentul faţă de celălalt. Formăm tineri deschişi, responsabili , implicaţi , care să se dedice unei cauze nobile.

De asemenea, voluntariatul presupune interacţiune, spirit civic şi organizatoric, curaj, încredere, colaborare, iniţiativă, responsabilitate şi dinamism.

O activitate de voluntariat în care am fost implicată împreună cu elevii mei a fost colaboratea cu Asociaţia Italienilor din Câmpulung. Ei au participat la diferite activităţi desfăşurate de asociaţie, au aflat lucruri interesante din istoria oraşului nostru, au făcut parte din corul de copii BRAVISSIMO, au învăţat cântece în limba italiană.

Am colaborat cu Asociaţia JA ROMANIA şi am desfăşurat în colaborare cu alţi voluntari activităţi pentru educaţie rutieră şi pentru dezvoltarea abilităţilor pentru viaţă(DRUM

SIGUR-ABCDAR RUTIER, FAMILIA MEA). Elevii au participat cu multă plăcere şi s-au implicat în buna desfăşurare a acţiunilor practice, formând o echipă împreună cu voluntarii asociaţiei şi alţi reprezentanţi ai comunităţii locale. Au fost antrenaţi in activităţi deosebite, au înţeles importanţa semnelor de circulaţie, au conştietizat importanţa cunoaşterii şi respectării regulilor.

O altă activitate de voluntariat în care am fost implicată împreună cu elevii mei a fost LET' S DO IT ROMÂNIA. Copiii au înţeles importanţa păstrării unui mediu curat şi că educaţia(sau lipsa ei) ne diferenţiază, ne face să devenim cetăţeni responsabili pentru comunitatea în care vrem să trăim.

În calitate de profesor voluntar în cadrul Strategiei Naţionale de Acţiune Comunitară în judeţul Argeş , am participat la activităţile propuse de şcoală pentru ajutorarea familiilor cu nivel de trai scăzut sau a copiilor bolnavi.

Am urmărit educarea şi formarea copiilor în spiritual înţelegerii, susţinerii şi integrării copiilor cu autism prin acţiuni de colaborare cu Asociaţia Autism, Terapie, Sport şi Arte Argeş.În cadrul acestor acţiuni, s-au implicat şi părinţii elevilor mei.

Reuşită a fost şi colaborarea pe care am avut-o cu Asociaţia ,,ARTĂ ŞI VIAŢĂ" cu sediul în Galaţi.

Parteneriatele realizate au avut drept scop realizarea unei conexiuni mai bune între unităţile de învăţământ şi mediul economic, comunitatea locală, societatea civilă, organizaţiile nonguvernamentale, mass-media, în vederea creşterii calităţii educaţiei civice a părinţilor şi copiilor.De asemenea, sprijinirea iniţiativelor şi proiectelor părinţilor şi copiilor, inclusiv cele care privesc imprimarea caracterului practic aplicativ pentru valorificarea pregătirii şi inteligenţei lor.

Elevii mei au înţeles că voluntariatul înseamnă să te conectezi la colectivitate, să înveţi cum să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util şi distractiv,înseamnă apartenenţa la un grup pe care să-l ajuţi necondiţionat în timpul liber.

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultima vreme o dezvoltare rapidă. Această mişcare se desfăşoară într-un cadru legal şi este susţinută de Legea nr. 78/2014 privind reglementarea activităţii de voluntariat în România, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 469 din 26 iunie 2014.

„ Cea mai valoroasă parte a educaţiei este abilitatea de a te disciplina să faci lucrurile pe care trebuie să le faci, când trebuie să le faci, indiferent că îţi place sau nu".- Aldous Huxley

Când facem educaţie, devenim modele...Rolul clasic al profesorului sau al elevului s-a modificat de-a lungul timpului în funcţie de nevoile societăţii. Modul în care implicăm copiii in activităţi diverse de voluntariat dezvoltă în sufletul lor dorinţa de a „face bine"(de a ajuta) şi certitudinea că voluntariatul este cea mai importantă sursă de bine şi a stării de bine.

Rolul voluntariatului in dezvoltarea personalitatii elevilor

Profesor: Păncescu Mirela
Liceul Tehnologic "Edmond Nicolau" Brăila

Voluntariatul oferă posibilitatea interacţiunii cu grupuri sociale diverse cu care nu interacţionăm în mod curent în activităţile noastre obişnuite, contribuind la creşterea solidarităţii şi toleranţei. Probabil că mulţi dintre noi nu am observat că rampele de acces, acolo unde există, sunt uneori imposibil de utilizat datorită înclinaţiei nepotrivite pe care o au. Implicarea într-o acţiune de voluntariat alături de persoane cu dificultăţi de deplasare ne va face să înţelegem problemele cu care această categorie se confruntă şi ne va determina să observăm rampele impracticabile, pe care până atunci probabil că nici nu le-am remarcat, sau lipsa lor, şi să luăm atitudine în faţa acestor probleme. Implicându-ne în activităţi de voluntariat reuşim să vedem lumea prin ochii celorlalţi şi să înţelegem şi să observăm limitele incorecte pe care societatea le pune uneori în faţa unora dintre membrii ei. Am devenit astfel mai solidari şi mai toleranţi, dar şi mai conştienţi de limitele societăţii noastre.

Spiritul civic şi încrederea că orice om poate face o diferenţă în comunitatea lui, mai ales dacă lucrează împreună cu alţi oameni preocupaţi de aceleaşi aspecte, se învaţă prin implicarea în activităţi de voluntariat. O curte a şcolii năpădită de tufe şi cu gardul căzut se poate transforma într-o zi într-un loc sigur pentru copii, cu spaţiu de joacă şi teren de sport, prin munca unui grup de voluntari şi mobilizarea unor resurse de care comunitatea dispune deja, dar pe care nimeni nu s-a preocupat să le mobilizeze şi să le utilizeze. Am înţeles astfel că putem şi noi să facem o schimbare, că există resurse şi disponibilitatea de a contribui, că este nevoie de curaj şi de un spirit organizatoric care să pună totul în mişcare şi că nu trebuie să aşteptăm totul de la alţii, ci trebuie să ne asumăm responsabilitatea de a lua iniţiativa şi de a trece la acţiune.

În activitatea de voluntariat cunoaştem oameni diverşi, din alte categorii sociale decât cele cu care interacţionăm în mod curent, devenim membri ai unor grupuri sociale diferite, care nu sunt în mod necesar intersectate, devenind un punct de legătură într-o multitudine de reţele interconectate care ne influenţează şi pe care le influenţăm, în cadrul cărora dezvoltăm relaţii bazate pe încredere reciprocă şi împreună cu care devenim parte a unei acţiuni colective –

activitatea de voluntariat – care duce la atingerea unui beneficiu comun, respectiv rezultatul acţiunii de voluntariat pe de o parte, şi valoarea dobândită de fiecare dintre cei implicaţi la nivel individual, pe de altă parte. Existenţa şi densitatea capitalului social sunt unul dintre factorii de succes în dezvoltarea comunităţilor, iar voluntariatul este un excelent instrument de dezvoltare a capitalului social în orice tip de comunitate.

O a doua dimensiune importantă a valorii voluntariatului este cea educativă. Voluntariatul are extraordinare valenţe educative, fiind o formă de învăţare prin acţiune practică, care poate genera dobândirea de cunoştinţe şi abilităţi. Nefiind un proces rigid şi formalizat, voluntariatul are farmecul flexibilităţii şi al alegerii libere a voluntarului cu privire la majoritatea caracteristicilor activităţii sale, ceea ce îl face atractiv, învăţarea fiind un efect al implicării, şi nu un scop în sine al acesteia. De aceea de foarte multe ori voluntariatul a devenit modul în care tinerii fac cunoştinţă în modul cel mai concret cu putinţă cu viitoarea lor meserie. Fără a dori să impietăm sistemul formal de învăţământ, trebuie să recunoaştem că de multe ori îi lipseşte latura practică, aplicată a învăţării, latură pe care mulţi tineri aleg să o experimenteze prin implicarea în activităţi de voluntariat.

Găsirea unui loc de muncă după absolvirea studiilor este o piatră de încercare pentru fiecare proaspăt absolvent din multe puncte de vedere, dar mai ales din perspectiva faptului că majoritatea angajatorilor preferă selectarea unor persoane cu oarecare experienţă de lucru. Aici intervine din nou valoarea voluntariatului pentru tineri care, implicându-se în activităţi de voluntariat în domeniul pentru care se pregătesc, pot dobândi experienţa necesară angajării cu succes la finalizarea studiilor. Tinerii nu au la dispoziţie un sistem organizat prin care să urmărească dobândirea experienţei practice necesare în vederea angajării, astfel că depinde de fiecare să se documenteze, să se implice şi să îşi aleagă cea mai porvită activitate de voluntariat care să îi aducă aportul de experienţă practică ce poate completa în mod fericit cunoştinţele teoretice dopbândite în cadrul programelor formale de studiu. Desigur că dobândirea experienţei practice este o valoare adăugată pentru voluntar, însă scopul primordial al activităţii de voluntariat trebuie să rămână în sfera beneficiului public, discuţia de faţă nereferindu-se la programe de tip internship, traineeship etc. care nu sunt programe de voluntariat, chiar dacă sunt realizate de bună voie şi fără o compensaţie financiară.

Pentru că am ajuns la subiectul **experienţei profesionale** care poate fi dobândită prin voluntariat, trebuie să abordăm aici problema unei forme de recunoaştere a cestei experienţe, promovată pe canale diferite în ultima perioadă, şi pe care dorim să o clarificăm aici: includerea activităţii de voluntariat ca experienţă în cartea de muncă. Valoarea voluntariatului ca experienţă profesională trebuie deci recunoscută la nivel de angajator, atât public cât şi privat, în baza unei practici cutumiare care se poate impune pe piaţă în timp şi pe baza unor modele de bună practică în acest sens foarte intens promovate de toţi facotrii implicaţi şi nu prin recunoaşterea voluntariatului ca vechime în cartea de muncă.

Am ajuns astfel la cea de-a treia dimensiune a valorii voluntariatului. În aprilie 2019 am participat cu activitați în cadrul unui proiect "Îndrăznesc să schimb lumea- Lideri cu Dizabilități Intelectuale pentru Comunități Incluzive" organizat de Special Olimpics. La această activitate, elevii au sustinut prezentari power-point continand afise pe care le-au realizat avand ca temă intergrarea copiilor cu dizabilități în învățământul de masă.

Răspunderea majoră, însă, aparţine organizatorilor activităţii de voluntariat, care au datoria să ofere o experienţă de voluntariat de calitate, să coordoneze corect şi eficient implicarea voluntarilor şi să evalueze complex impactul activităţilor de voluntariat, pentru a putea aduce argumente clare factorilor de decizie care trebuie să susţină dezvoltarea voluntariatului pentru a creşte contribuţia sa la dezvoltarea societăţii noastre.

Bibliografie

http://www.buzznews.ro/63812-valoarea-voluntariatului-de-ce-merita-practicat-si-sprijinit-voluntariatul/

VOLUNTARIATUL - SOLUŢIA PENTRU ŞCOALA VIEŢII

Prof. Înv. Primar Vlad Gabriela
Școala Gimnazială Vasile Alecsandri Brăila

Voluntariatul este activitatea de interes public desfăşurată de persoane fizice, denumite voluntari, în cadrul unor raporturi juridice, altele decât raportul juridic de muncă și raportul juridic civil de prestare a unei activităţi remunerate; (Legea voluntariatului- Legea nr. 195/2001)

Voluntariatul înseamnă de fapt acumularea unei experienţe profesionale într-un anumit domeniu care te ajută să experimentezi lucruri noi, să te dezvolţi si să ajuţi. Practic, a voluntaria înseamnă a ajuta necondiţionat, astfel încât beneficiarii să ajute la rândul lor, pe principiul da mai departe: voluntariez într-o organizaţie ecologică (curăţ pet-urile dintr-o pădure) ca mai departe, pădurea să poată produce oxigen atât pentru mine, cât si pentru comunitatea din care fac parte sau ajut nişte copii, cu sau fără dizabilităţi, pentru ca peste câţiva ani, ajutorul dat de mine să se materializeze .

Noi, educatorii, avem menirea de a sădi în sufletul copiilor/tinerilor iubirea, respectul, compasiunea şi grija faţă de semenii aflați în dificultate, faţă de comunitatea şi mediul în care trăim. Alături de copii ne implicăm în activităţi de voluntariat reuşind astfel să comunicăm asertiv, să relaţionăm eficient. Voluntariatul este mai mult decât un gest altruist. Este o activitate de pe urma căreia tinerii au multe lucruri de învăţat: noi abilităţi, noi contacte, experienţă în anumite domenii .Voluntariatul în şcoli este soluţia pentru o dezvoltare complexă a tinerilor.

Să fii voluntar în afara existenţei tale profesionale, înseamnă să iţi dăruieşti parte din timpul tău liber şi să îl dedici celor care au nevoie de tine. Să te implici, să acţionezi ,să ajuţi ori de câte ori situaţia o cere, ori de câte ori este posibil. Înainte de a răspunde cu „Nu'', să învăţăm să spunem „Da'', să răspundem nevoilor celorlalţi, să căutăm parteneri care să ne ajute atunci când situţia, poate ne depăşeşte, într-un cuvânt să ne implicăm mai mult ,să nu trecem nepăsători pe lângă suferinţele şi problemele celor de lângă noi.

Acţiunile de voluntariat au început cu doi ani în urmă, când am luat contact mai îndeaproape cu copiii care nu aveau ce mânca, sau nu aveau cu ce se îmbrăca, sau nici măcar o jucărie cu care să se joace.

SCOPUL PROIECTULUI

Promovarea valorilor morale, a principiilor pe care se bazează viaţa unei societăţi, și anume: ajutorarea aproapelui, eliminarea egoismului, stimularea implicării in acţiuni de voluntariat, depăşirea barierelor legate de cultură, etnie, religie.

Sprijinul familiilor defavorizate din localitatea noastră sau din comunele învecinate:

- Implicarea părinţilor în activităţile şcolii prin valorificarea experienţei personale a fiecăruia, contribuind astfel la promovarea imaginii instituţiei noastre;
- Atragerea de parteneri dornici să se implice in activităţi de voluntariat;
- Soluţionarea unor probleme sociale, educaţionale;
- Atragerea de sponsori;
- Prin proiectul „DE LA SUFLET PENTRU SUFLET!'' activităţile planificate s-au desfaşurat în baza unor statistici şi a identificării nevoilor viitorilor beneficiari;
- Obținerea de donaţii.

ETAPELE PROIECTULUI

- Lansarea proiectului la nivelul unităţii şcolare
- Stabilirea clară a direcţiei pe care se va derula acest proiect (sprijin pentru familii defavorizate)
- Stabilirea unui calendar de acţiuni de voluntariat
- Identificarea nevoilor (cercetarea la nivelul unităţii şcolare si la nivelul localităţii pentru a identifica nevoile)
- Derularea acţiunilor de voluntariat propuse
- Promovarea proiectului la nivelul unităţii, al comunităţii, pe internet (facebook), mass- media

- Atragerea de parteneri în acţiunile de voluntariat (sponsori, fonduri)

GRUP ŢINTĂ: elevii din ciclul primar şi gimnazial, părinţi ai elevilor de la Şcoala VASILE ALECSANDRI BRĂILA, familii defavorizate, colaboratori.

LOCUL DESFAŞURĂRII PROIECTULUI :

- În ŞCOALA VASILE ALECSANDRI BRĂILA
- La nivelul comunităţii
- În alte localităţi învecinate
- La nivel național prin promovarea lui pe site-uri de socializare (Facebook, Instagram etc)

DURATA PROIECTULUI: Termen nelimitat începând din anul şcolar 2016-2017

Cadourile oferite au adus zâmbete pe chipul copiilor, al părinţilor, iar pe noi această răsplată ne-a bucurat enorm și ne-a făcut să simţim că voluntariatul este cea mai înălţătoare activitate pe care cineva o poate desfăşura.

Dacă fiecare dintre noi ar găsi un moment în care să se gândească şi la ceilalţi şi să facă ceva pentru ceilalţi, cred că lumea ar fi mai bună. Pentru că, faptele bune au viaţă lungă şi **„Noi, oamenii avem puterea de a schimba lumea"**.

Valoarea voluntariatului se identifică pe două dimensiuni: dezvoltarea individuală a elevilor implicaţi în activităţi de voluntariat şi dezvoltarea comunităţii locale. Elevii vor dobândi cunoştinţe, competenţe şi abilităţi utile pe piaţa muncii, o oportunitate de învăţare pe tot parcursul vieţii, cultivarea încrederii, toleranţei, stimei de sine şi a respectului pentru diversitate. Voluntarul poate să soluţioneze unele probleme locale prin cultivarea încrederii, solidaritate, toleranţă şi coeziune socială, fiind o formă de cetăţenie activă.

Elevii şcolii vor continua activităţile de voluntariat sub îndrumarea cadrelor didactice ale acestei unităţi de învăţământ(activităţi de ecologizare, colecte pentru persoanele în vârstă şi pentru familiile cu mulţi copii).

„ Voluntariatul înseamnă, de fapt, dincolo de orice definiţie, o investiţie în propria persoană. Creşti o dată cu proiectul în care eşti implicat, îţi asumi riscuri și creezi legături durabile.

Tu te ajuţi pe tine, te dezvolţi, ceea ce este echivalent cu o lecţie foarte importantă, o lecţie care nu este predată la școală. Toate situaţiile provocatoare care pot interveni in activitatea de voluntariat înseamnă acumulare de experienţă profesională şi învaţarea gestionării crizelor de orice fel. Voluntariatul nu poate aduce decât beneficii în viaţa unui om, care are numai de câștigat din această activitate, atât pe plan profesional cât şi pe plan personal."

Bibliografie

1. *** Să fim responsabil: ghid practic pentru organizarea activităţilor de voluntariat în şcolă, Colegiul Naţional "Mircea cel Bătrân", Râmnicu Vâlcea, 2011.
2. BUSUIOC, Daniela, LUPŞAN, Daniela, NIHTA, Sorina, Cartea despre voluntariat, Centrul de Voluntariat Reşiţa, Reşiţa, 2006.
3. Gillette, Arthur, Istoria voluntariatului, Bucureşti, UNESCO, 2009

DEZVOLTAREA SOCIALĂ A ADOLESCENȚILOR PRIN VOLUNTARIAT

Prof. Radu Camelia
Liceul de Transporturi Auto "Traian Vuia" Galaţi

Legea Voluntariatului îl defineşte ca fiind activitatea de interes public desfaşurată din proprie iniţiativa de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestaţie material,

"Voluntariatul este activitatea desfăşurată din proprie iniţiativă, prin care o persoană fizică îsi ofera timpul, talentele si energia în sprijinul altora fără o recompensă de natură financiară, dar care poate deconta cheltuielile realizate în sprijinul proiectului în care este implicată." (definitia Pro Vobis)

A te înscrie într-un voluntariat nu înseamnă a face muncă degeaba, ci a face primii paşi spre construirea unei cariere. Şi asta pentru că tot mai multe companii pun mare preţ pe activităţile extracurriculare. Acestea dau dovada unei persoane implicate şi active.

Organizaţiile create pe baza de voluntariat prezintă un mare avantaj, şi anume acela că pot acţiona mult mai prompt şi mult mai concentrat decât instituţiile guvernamentale.

Promovarea în rândul adolescenților, a valorilor din sfera individualismului şi a eticii sunt mult mai importante (pondere aproximativ dublă) decât cele din sfera politicului care sunt mai pregnante la nivelul întregii societăţi.

Implicarea adolescenților în activităţile de voluntariat reprezintă o metodă eficientă ca aceştia să pornească pe calea potrivită în ceea ce priveşte cariera.

Beneficiile activităţii de voluntariat sunt multiple porniind de la dezvoltarea diverselor abilităţi ce pot fi aplicate cu success la viitoarele locuri de muncă dar şi de natură psihologică cum ar fi: creşterea stimei de sine, a gradului de responsabilizare, a apartenenţei la un grup cu influenţe pozitive.

În continuare voi prezenta o activitate extraşcolară organizată ca proiect interdisciplinar între disciplina Educaţie antreprenorială si modulul Legislaţia şi protecţia mediului, activitate ce a avut la bază implicarea elevilor ca voluntari în ameliorarea unor probleme de mediu cu care se confruntă oraşul Galaţi.

1. Descrierea unei activităţii

În activitatea iniţială scopul urmarit a fost stabilirea unui plan de acţiune pentru identificarea factorilor de poluare din municipiul Galaţi, aplicând metode ca: cercetarea, cunoasterea, problematizarea, brainstorming.

2. Obiectivele urmărite:

- studierea formelor şi a efectelor poluării în general;
- identificarea principalelor surse de poluare şi modalităţi de protecţie specifice;
- contactarea unor instituţii ce ar putea oferi date suplimentare despre oraşul nostru (Agenţia Judeţeana de Protecţia Mediului, Comisariatul Judeţean pentru Protectia Consumatorului, Primăria municipiului Galaţi ş.a.);
- căutarea în ziarele locale a unor exemple concrete ale efectelor poluării sau protecţiei mediului, implicare şcoala, părinţi, alte persoane interesate) ;
- efectuarea de fotografii în diferite zone poluate ;
- activitate de teren pentru constătări directe.

Activitatea a fost structurata pe trei etape: Evocare, Realizarea sensului şi Reflectie.

Evocare

Din discuţiile purtate cu elevii a rezultat faptul că aceştia aveau cunoştinte de bază referitoare la căile de poluare şi protecţie din zona în care trăiesc, şi cunoşteau şi o parte a surselor poluante din oraş. S-a facut un exerciţiu de imaginatie cerând elevilor să-şi amintească ce au vazut ei prin oras şi nu le-a plăcut. S-au împărţit elevii în două grupe : o grupă de a identificat modul de poluare al oraşului, iar cealaltă grupă a urmărit atitudinile cetăţenilor.

Grupa 1.

- resturi menajere lăsate peste tot, chiar şi acolo unde exisă coşuri de gunoi;
- desene şi picturi pe garduri şi pereţii clădirilor;
- spaţii verzi distruse;
- în parcuri este prea multă gălăgie;
- miros neplăcut atunci când trece pe lânga noi câte o maşina , mai ales autobuze;

Grupa 2.

- cetăţenii aruncă pachetul de ţigari şi resturile de la ţigară pe unde trec;
- în parc oamenii joacă table, cărţi, beau bere, suc şi lasa sticlele pe jos;
- copiii calcă iarba, florile, se leagană pe crengile copacilor;
- copiii desfac dulciuri, gumă şi aruncă ambalajele acolo unde se găsesc;

Le dau posibilitatea celor doua grupe sa se completeaze reciproc, punand intrebarea: „Ce mai ştiti, ce-aţi mai observat?".

Realizarea sensului

A devenit evidentă, însă, necesitatea unei informari suplimentare. Am invitat în grupă un reprezentant al Agentiei Judeţene de Protecţia Mediului, care a adus material informativ ilustrat pe care l-a folosit în explicarea surselor de poluare pe care elevii nu le-au amintit: fabricile, ţigara, gazul emis de maşini, diferite tipuri de îngraşăminte, aruncarea deseurilor in apa etc. Cu materialele aduse s-a amenajat un colţ intitulat "Ţoti împotriva poluării !" . S-a organizat o activitate de teren în vederea îmbogăţirii materialului informaţional. S-a urmărit realizarea unei atmosfere relaxante, de cooperare care să stimuleze participarea fiecarui preşcolar, dezvoltarea gândirii critice şi a aptitudinilor creative.

Brainstorming: Am adresat întrebarea : "Ce măsuri şi atitudini poate lua populaţia pentru a avea un oraş curat?"

Răspunsuri:

- să facă observaţii atunci când ca cineva arunca orice tip de ambalaj pe jos;
- agenţii economici cu activitate de productie, în special, ArcelorMittal S.A (fostul Combinat Siderurgic Galaţi), să aibă filtre de gaz, să nu arunce resturile în ape;
- oamenii să nu fumeze pentru ca nu este sănătos;
- să se planteze mulţi pomi;
- să se amenajeze mai multe parcuri;
- poliţia să pedepsească pe cei care fac mizerie;
- angajaţii de la Primarie să amenajeze containere mai multe şi mai mari şi pe fiecare containar să fie desenat ce tip de deşeuri trebuie puse;

- organizarea mitinguri pentru a atrage atenţia asupra faptului că dorim să ne dezvoltam într- un mediu sănătos.

Am optat pentru realizarea unei hărţi a oraşului, pe care, prin semne convenţionale, am marcat zonele poluante sau protejate, susţinute de materialul fotografic realizat şi de scurte prezentări realizate de copii, prin desene, picturi, sau machete cu materiale din natură.

Reflectia

Jurnalul reflexiv.

Elevii au înţeles că fiecare dintre noi trebuie să devină prieten al naturii, să protejeze solul ca fiind un susţinător al vieţii pe Pământ. Majoritatea şi-au schimbat comportamentul de manifestare în diferite împrejurări.

În jurnalul reflexiv au fot notate opinii şi interacţiuni ale elevilor în situaţii diferite, iar din numeroasele idei ale copiilor le-am ales pe cele mai interesante:

Maria - eu n-am să mai arunc niciodata hârtii pe jos;

Andreea - când am fost la pădure cu prietenii am adunat resturile de mâncare şi hartiile într-o pungă şi am aruncat-o la container;

Dan – am atras atenţia unui prieten ca atunci cand fumează e de bine ca pachetul de ţigari rămas gol să-l arunce la coş.

Amalia - constatând că un vecin, elev şi el, a arucat punga cu gunoi în parculeţul din faţa blocului. I-a spus să o duca la container, dar el raspunzând : "nu vreau, ce-ţi pasa ţie ce fac eu"? Văzându-l şi mama Amaliei i-a spus sa o duca unde trebuie, dar, mama lui, care a auzit discutiile, a spus sa lasam copilul ei in pace. Atunci pe mama Amaliei împreună cu aceasta a luat punga şi au dus-o la container, deoarece a învăţat cum se poate îmbolnavi pământul din cauza deşeurilor aruncate oriunde.

Concluzie:

Acţiunile de voluntariat desfăşurate în domeniul protecţiei mediului şi nu numai, trebuie continuate şi perfecţionate în nici un caz nu trebuie abandonate. În tot acest timp tinerii trebuie incurajaţi să pună întrebari, să caute răspuns singuri la unele dintre ele şi să găsească alternative de soluţionare la unele probleme. Ei trebuie învăţaţi să aleagă, să fie selectivi, să gândească în favoarea naturii. Aprofundarea unui astfel de program va pregati elevul de astazi, pentru momentul în care va fi cetăţean al unei Europe fără graniţe, dar cu reglementari stricte în domeniul protecţiei mediului.

BIBLOGRAFIE

Mircea Duţu „Dreptul Mediului, Ed.Economică", Bucureşti, 1996;
Stelian Juganu "Ghidul tânărului voluntar", Ed. NapocaStar, Cluj- Napoca, 2012;
Crenguta-Lacramioara Oprea „Strategii didactice interactive", EDP, Bucureşti, 2009.
www.centras-constanta.ro
www.tinapse.ro
www.imparte.ro

IMPORTANȚA VOLUNTARIATULUI ÎN FORMAREA PERSONALITĂȚII ADOLESCENTULUI

Prof.Veli Giorgiana Petronela
Școala Gimnazială Nr. 24 "Ion Jalea" Constanța

Voluntariatul este activitatea desfășurată din proprie inițiativă, prin care o persoană fizică își oferă timpul, talentele și energia în sprijinul altora fără o recompensă de natură financiară, dar care poate deconta cheltuielile realizate în sprijinul proiectului în care este implicată.

Patru principii definitorii stau la baza activității de voluntariat și o deosebesc de de activități similare (precum internshipul/practica, etc):

→Este o activitate desfășurată în beneficiul comunității / beneficiul public.

→Este o activitate neremunerată sau care nu urmărește un câștig financiar, chiar dacă include decontarea unor cheltuieli derivate din activitatea respectivă (transport, consumabile, etc.).

→Este o activitate desfăssurată de bunăvoie, fără vreo constrângere de vreun fel sau altul.

→Este de regulă derulată într-un cadru organizat (sub tutela unei organizații sau a unui grup de inițiativă), spre deosebire de acțiunile spontane de binefacere.

Ca voluntar, poti să te implicit intr-o varietate de proiecte și de domenii.

Din punct de vedere social adolescentul se poate implica în activități cu personae defavorizate în măsura în care organizația în care te îndrepti are astfel de activități în aria sa și te poate pregăti în acest sens. Se poate implica în campanii legate de dreptul copilului, cât și în capamnii de întrajutorare sau poate să se implice în activități de informare sau consiliere pe teme sociale.

Din punct de vedere economic, tânărul se poate implica în campanii de ecologizare a unor parcuri, păduri, trasee montane, poate derula activități legate de reciclare, poate desfășura activități ce au legătură cu protecția mediului astfel dezvoltând creativitatea prin confecționarea diferitelor obiecte.

Civic se poate implica în campanii ce au ca scop actele de caritate, în campanii ce promovează principii legate de comunitate, iar cultural se poate implica în activități artistice, în campanii de promovare sau în organizarea de evenimente.

Adolescentul se mai poate implica și în campanii de promovarea a sănătății, poate asigura anumite servicii pentru pacienții din spitale.Avantajele muncii voluntare sunt variante. Voluntarul va avea un CV mai valoros. Angajatorii sunt interesați de oamenii care sunt dispuși să facă muncă voluntară. Voluntariatul poate spune multe despre o persoană și poate prezenta în câteva cuvinte: generozitate, responsabilitate și implicare. De asemenea ,el se va bucura de oameni și experiențe noi.

Atunci cand faci munca voluntară, adolescenții vor cunoaște oammeni speciali, diferiți, de la care vei avea întotdeauna de învățat. Experiențele pe care le va deprinde în urma muncii voluntare îi vor fi de un mare folos la un moment dat, nu doar în viață, cât și în carieră. Dincolo de toate aspectele enumerate, tânărul voluntar va avea parte și de satisfacții personale.

Foarte multe persoane consideră că munca voluntară este o formă de terapie. Unii se simt inspirați și stimulați psihic de faptul că reușesc să facă anumite lucruri bune pentru cei mai puțin norocoși.

Activitățile de voluntariat reprezintă pentru tineri un mediu în care își pot exercita entuziasmul, dorința de cunoaștere și dezvoltare,de întrajutorare a societății prin implicarea lor activă în probleme variate. Valul activităților de voluntariat cel putin în mediul urban a apărut după intrarea României în Uniunea Europeană întrucât atunci și-au făcut aparitia și și-au exercitat activitățile mai multe programe nonguvernamentale care consideră voluntariatul ca fiind o sursa de spor umanitar.

Conform Legii 78/2014 "voluntariatul reprezintă participarea voluntarului persoană fizică la activităţi de interes public desfăşurate în folosul altor persoane sau al societăţii, organizate de către persoane juridice de drept public sau de drept privat, fără remuneraţie, individual sau în grup." (Art.3) .

Voluntariatul este o formă de învățământ non-formală pentru tineri, promovează dezvoltarea sociabilității, sprijinirea și înțelegerea oamenilor, îmbunătățirea cooperării în grup. Prin voluntariat tânărul devine un om plin de idei și este încurajat în desfășurarea și aplicarea acelor idei.

Prin voluntariat lumea poate fi schimbată pentru că dorința de a oferi ceva comunității în care trăiește este îndeplinită și totodată activitatea reprezintă un folos în scopul umanitar.

Activitățile de voluntariat au oferit tinerilor posibilitatea de a-și valorifica creativitatea, de a lucra în echipe, de a-și îmbogăți cunoștințele și totodată de a-și dezvolta unele abilități.

Voluntariatul face parte din Strategia Europeană 2020 care ajută la bifarea unor itemi cu privire la: angajare și educare sau incluziune socială. Ajută totodată România să-și ducă la îndeplinire angajamentul luat în cadrul acestei strategii, în cadrul Agenției pentru noi competențe și noi locuri de muncă, chiar vine in sprijunul implementării de noi legi precum: Legea Educației Naționale, Legea Tinerilor și Legea Voluntariatului.

Voluntariatul privit obiectiv devine un fapt social şi atât, se încarcă cu atribute exterioare, constrângătoare, iar privit în unghiul subiectiv, capătă valenţe comprehensive, astfel omul trăieşte valorile, caută să le înţeleagă semnificaţia, le transformă în ideal.

Voluntariatul susţinut de încredere şi credinţă schimbă mentalităţi, capătă valoare educativă. Nu este de mirare că voluntariatul are în prezent o susţinere financiară la nivel european, dar şi naţional. Reuşita implementării acestui ideal într-o societate nu se poate realiza decât printr-o susţinere economico - financiară sigură şi continuă.

"Faceţi ca alţii să accepte credinţa că un fir de nisip preţuieşte o uncie de aur şi din acea clipă şi chiar prin faptul acestei credinţe, el va valora efectiv, căci orice valută nu e decât o apreciere unanimă, o unanimă credinţă. "

Şi, dacă vrem să atingem un adevăr preţios, trebuie să spunem că o ordine de fapte are valoare numai dacă prezintă interes.

Bibliografie:

1.Legea 78/2014 a voluntariatului;

2.Revista de Economie Socială, articolul de Netedu Adrian si Blaj Andreea , Acţiunile Voluntare. Câteva Observaţii Privind Reprezentările Sociale Şi Opiniile Studenţilor Despre Voluntariat , vol. II, nr. 3/2012.

Rolul voluntariatului în dezvoltarea personalității elevilor

Prof.înv.primar Sevastin Jenica
Școala Gimnazială Greci
Jud. Tulcea

Voluntariatul este activitatea de interes public desfășurată de orice persoană fizică din proprie inițiativă, care-și oferă timpul, talentul și energia în folosul altora, de regulă într-un cadru organizat, fără a primi o contraprestație materială, dar care poate deconta cheltuielile realizate în sprijinul proiectului în care se implică.

Programele de voluntariat au luat amploare în ultimile decenii atât ca formă de educație nonformală cât și informală. în domeniul educației pot fi identificate anumite crize, limite și blocaje care intervin în procesul instructiv-educativ din școli și care, în mod implicit, au rezonanță în viața socială și profesională a comunității de mai târziu. Rata mare a absenteismului și abandonului școlar, situații materiale precare și imposibilitatea familiei de a susține pregătirea educațională a elevului, lipsa de informare și consiliere parentală, posibilități limitate ale comunităților locale de a sprijini actul educațional, de a stimula și recompensa eforturile celor implicați, etc. sunt doar câteva exemple de factori care frânează succesul în educație.

Odată identificate aceste situații –problemă, putem contura și formula țintele pe care voluntariatul și le propune: sprijin în educarea și consilierea familiei, susținerea egalității șanselor educaționale a tuturor copiilor, promovarea și susținerea educației de tip incluziv, etc.

Pentru a soluționa problemele la care se raportează și a-și realiza scopurile fixate, voluntariatul trebuie să funcționeze pe mai multe planuri și să fie exersat de către toți factorii implicați în educație, și anume familie-școală-comunitate. Dacă educația în spiritul voluntariatului începe din familie și este completată de demersul educativ formal din cadrul instituțiilor de învățământ, în mod cert va fi exersată ulterior, în cadrul comunitar al societății, de către adultul responsabil, capabil de acțiune și schimbare.

În cadrul proiectului" În jurul pământului cu albinuța Maya" prin activitățile extracurriculare am urmărit promovarea unei atitudini responsabile față de mediu, consolidarea

deprinderilor de a ocroti plantele, consolidarea deprinderii de a păstra curățenia și de a recicla selectiv și nu în ultimul rând voluntariatul.

Astfel am desfășurat activitatea „***Grădinița ca o floare***" în cadrul căreia am plantat cu elevii flori pentru a înfrumuseța curtea Grădiniței cu program prelungit Greci care a avut următoarele obiective:

-să planteze răsaduri de flori;

-să utilizeze materiale de protecție: mănuși;

-să folosească cu precauție stropitoarea, sapa;

-să participe cu plăcere la activitate;

S-au folosit următoarele resurse:

a) *metode și procedee*: explicația, conversația, activitatea practică;

b) *mijloace didactice*: răsad de panseluțe și bănuți, mănuși, sapă, stropitoare, aparat foto.

c) *forme de organizare*: individual

d) *locul de desfășurare*: curtea grădiniței

e) *parteneri implicați*: părinți, Grădinița cu Program Prelungit Greci

Împreună cu elevii am mers la Grădinița cu Program Prelungit Greci, cu scopul de a planta flori în curtea acesteia. Elevii au fost foarte încântați și au participat activ la înfrumusețarea curții grădiniței, manifestându-și dorința de a reveni.

Evaluarea activității se face prin realizarea unor fotografii iar elevii vor primi aprecieri verbale și brățara „Prietenii naturii".

O altă activitate de voluntariat a fost activitatea de ecologizare a Parcului Școlii Gimnaziale Greci „***Albinuțele ecologiste în acțiune***" care a avut următoarele obiective:

-să participe activ și să lucreze în echipă;

-să folosească material de protecție cum ar fi: mănuși, saci gunoi;

-să explice importanța muncii lor și a unui mediu curat;

S-au folosit următoarele resurse:

a) *metode și procedee*: explicația, conversația, activitatea practică

b) *mijloace didactice*: mănuși, saci de gunoi, aparat foto.

c) *forme de organizare*: individual, echipă

d) *locul de desfășurare*: Parcul școlii

Elevii au ieșit în Parcul școlii unde au desfășurat o activitate de ecologizare. S-au pregătit din timp saci de gunoi, mănuși pentru a realiza activitatea în condiții optime.

Evaluarea se face prin realizarea unor fotografii care vor fi afișate.

La sfârșitul acțiunii au putut admira parcul curat și au conștientizat cât de important este să menținem mediul curat.

Activitățile integrate formale sau activitățile extracurriculare își găsesc finalitatea în comportamentele dobândite de elevi: de a acționa mai disciplinat, de a fi mai buni, mai sensibili față de mediul din care face parte, de a fi mai responsabili, mai protectori, mai solidari, mai plini de inițiative și mai promți în respectarea unor reguli. Însoțită de trăirea afectivă, orice informație

se fixează în structura morală a personalității acționând din interior asupra conduitei și că formarea unei atitudini pozitive față de mediul înconjurător, trezirea interesului și responsabilității se poate realiza la orice vârstă făcându-l pe elev să se simtă responsabil de tot ceea ce întreprinde.

Din experiența mea profesională, pot afirma că a fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care-i sprijinim.Interdependența dintre factorii principali ai educației familie-școală-societate descrie un exercițiu de sprijin reciproc, în care rolurile de voluntar și beneficiar sunt asumate pe rând de fiecare dintre ei.

În concluzie, valoarea activității de voluntariat este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat.

Bibliografie:

1. Antonovici S., Nicu, G., Kerim S.,-„Jocuri interdisciplinare", Ed. Arămişi, București, 2003.
2. Axinte Tonia, Corbuleac, L., -„Educarea ecologică a elevilor în învățământul primar", București, Ed. Miniped, 2004.
3. Breban S., Gangea E., Ruiu G., Fulga M., -Metode interactive de grup-ghid metodic", Ed. Arves, 2002.
4. Cerghit I.-„Metode de învățământ" , Ed. Polirom, Iași, 2006.
5. Cerghit I., Vlăsceanu A., -„Curs de pedagogie", Universitatea București, 1998.

Educația- școala spiritului civic

prof. Ramona Tămâian
Grăd.cu program prelungit ,,Otilia Cazimir" Baia Mare

În Dicționarul Explicativ al limbii române cuvântul ,,voluntariat" înseamnă: ,,activitate desfășurată în folosul altor persoane sau al societății fără a urmări un câștig material".

Conform legii voluntariatului, acesta reprezintă:,,participarea voluntarului persoană fizică la activităţi de interes public desfăşurate în folosul altor persoane sau al societăţii, organizate de către persoane juridice de drept public sau de drept privat, fără remuneraţie, individual sau în grup. Activitatea de interes public reprezintă activitatea desfăşurată în domenii precum: arta şi cultura, sportul şi recreerea, educaţia şi cercetarea, protecţia mediului, sănătatea, asistenţa socială, religia, activismul civic, drepturile omului, ajutorul umanitar şi/sau filantropic, dezvoltarea comunitară, dezvoltarea social."

Ce înseamnă a fi voluntar?

Pentru unii - un mod de viață, pentru alții - o alegere pe care o faci în speranța că eforturile tale vor ajuta pe cineva sau vor salva o viață, poate chiar vor îmbunătăți societatea în care trăim. Sau o acțiune cu care să te mândrești? Ceva care te face mai bun? Un mijloc de socializare? Un mod de a te face util? Să apelezi la o organizație nonguvernamentală și să ajuți la desfășurarea unor activități, fără a pretinde nimic în schimb? Să fii responsabil? Să ai niște valori?

De ce să facem voluntariat?

Pentru a încerca să așezi lumea pe un făgaș mai bun. Pentru a achiziționa niște competențe. Pentru a te dezvolta personal. Pentru o mai bună relaționare cu cei din jur. Pentru a-ți face noi prieteni. Pentru a ajuta la corectarea unor nedreptăți. Pentru a desoperi realitatea din jurul tău. Pentru a te simți împlinit. Pentru un viitor mai bun. Sau poate mai multe argumente la un loc. Însă mai presus de experiența profesională se află motivația fiecăruia, hotărârea de a dedica timp, energie și entuziasm. Și, de ce nu, speranța că vei contribui astfel la consolidarea unei comunități active de oameni care să participe la transformarea în bine a țării, asumându-și rolul cel mai de preț într-o societate democratică — acela de cetățean responsabil, informat și implicat.

Orice voluntar lucrează cu oamenii și pentru oameni. Putem discuta și de unele principii care stau la baza activității de voluntariat: este o activitate neremunerată, desfășurată de bunăvoie, într-un cadru organizat și în beneficiul comunității.

În România, activitatea de voluntariat a renăscut după 1989 o dată cu sosirea primilor voluntari internaţionali prin intermediul organizațiilor nonguvernamentale. Anul internaţional al

voluntariatului a fost 2001. Anul 2011 a fost anul european al voluntariatului. Scopul a fost de a recunoaşte contribuţia voluntariatului la dezvoltarea comunităţilor şi a cetăţenilor pentru a îndemna la sporirea spiritului civic. Voluntariatul nu are vârstă.

Democratia nu poate construi spiritul civic prin legislație,ci prin aplicarea acesteia. Societatea, cu tot cu spirit civic, se construieste prin educație. Școala ar trebui să dea mai multă importanță modului în care ne comportăm în societate în detrimentul unor aspecte teoretice, pe care rareori le aplicăm.

A sosit momentul să ne punem o întrebarea: suntem capabili să participăm activ la acest moment istoric?

Pentru a răspunde favorabil la această întrebare este nevoie să mobilizăm capacitatea necesară înfăptuirii.

Acum este timpul!

VOLUNTARIATUL - "INIMÃ PENTRU INIMÃ"

Prof. înv. Primar Viorica-Maria Smeureanu –
Şcoala Gimnazială „Regele Ferdinand" Sibiu

Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noştri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale.

Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală. Pentru a înțelege mai bine sensul cuvântului "voluntar", am încercat să aflu care este etimologia acestuia și am descoperit că o variantă o întâlnim în latină "voluntarius", iar cealaltă în franceză "volontaire" și se referă la oameni și manifestările lor. "**Voluntar**" înseamnă conform explicațiilor din DEX, – "*care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere*".

Din experiența profesională, pot afirma că a fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi sprijinim. Cu riscul că mă repet, a fi voluntar înseamnă să fii uman și să ai valoare pentru că aceste calități sunt de neprețuit. Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve. În acest context, m-am implicat, in acest an scolar, impreuna cu clasa de elevi pe care o indrum, ca voluntari la un centru de educație incluzivă, ***Complexul de servicii „Prichindelul" Sibiu***, în urma realizării unui parteneriat între școala unde activez și această organizație.

Cu ocazia Sărbătorii Naşterii Domnului, aranjaţi şi pregătiţi sufleteşte, elevii clasei I, au înmânat fiecărui copil din centru un mic dar, un simbol al credinţei şi al dăruirii – o cutie cu dulciuri, haine sau rechizite.

Voluntariatul rămâne o activitate interesantă, atractivă chiar și pentru copii, demnă de a fi desfășurată cu copiii și de a fi promovată în societate ca exemplu de bună practică.

Alegând să desfășori o activitate de voluntariat, demonstrezi că ești un om bun și participi într-un mod real la asigurarea unei lumi mai bune.

Bibliografie:

iteach.ro/experientedidactice/*importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie*

Velea, Luciana-Simona/ Toderaş, Nicolae/ Ionescu, Mihaela – Participarea elevilor în şcoală şi în comunitate. Ghid pentru profesori şi elevi, Botoşani, Editura Agata, 2006

iTeach: Experienţe didactice- *o revistă pentru educaţie şi educatori*

amelie.ro/*carierista/importanta-voluntariatului*

VOLUNTARIATUL ÎNTRE VORBE ȘI FAPTE

Profesor Stoica Maricica
Colegiul Tehnic „Mihail Sturdza"-Iași

Societatea modernă pune în plan secundar ideea de bunătate, percepută astăzi ușor desuet deorece trăim într-o economie capitalistă, ce pune accent pe consum, pe bunuri, iar omul capată valoare doar în măsura în care este productiv și pragmatic. În acest context, bunătatea a devenit o caracteristică a unui cerc restrâns de oameni, deși voluntariatul este o activitate din ce în ce mai căutată. Dacă mai demult se susțineau valorile umaniste, precum respectul, întrajutorarea, dragostea, capitalismul ne servește lecții de egoism. Totuși, în intimitatea spațiilor noastre, cu toții ne grăbim să ne opunem acestei mișcări generale a egoismului, cultivând sensibilitatea și bunătatea copiilor și încurajând toate activitățile de voluntariat, îndemnându-i să fie altfel decât ceilalți, un exemplu de bunătate întrucât, așa cum spunea Ioan Slavici, „*una din marile mulțumiri ale vieții e să te fi știut om bun.*"

Voluntariatul presupune sacrificarea unor resurse fără promisiunea vreunui beneficiu material, efort care reprezintă, poate, cea mai importantă lecție moral-civică. Voluntariatul presupune dăruire, adică să oferi fără să ceri ceva în schimb și sacrificiu deoarece trebuie să oferi, de multe ori, din puținul de care dispui, abia atunci simțind cu adevărat că dăruiești. Altruismul ne apropie de ceea ce înseamnă umanitate, omenie, rai, căci, transformând în bine viața cuiva contribuim la crearea unei societăți mai bune, fapt ce ne încurajează să privim cu încredere spre viitor.

În primul rând, activitățile de voluntariat încep să fie practicate încă din grădiniță, dezvoltând aptitudini și abilități dificil de valorificat în alte contexte. În școala primară și, respectiv, generală, se cultivă înclinația elevilor spre problemele lumii înconjurătoare, grija pentru natură, implicarea în activități civice, sprijinirea persoanelor aflate în dificultate, relevând că omul nu poate fi împlinit dacă se preocupă doar de nevoile sale.

În al doilea rând, activitățile de voluntariat cultivă voința, ambiția, încredea în sine, curajul de a fi noi înșine și de a ieși din zona de confort, contribuind la formarea oricărui om cu idealuri

și dorință de schimbare. În plus, emoțiile pe care le trăiește un voluntar sunt, de cele mai multe ori, pozitive, motivându-l să caute noi experiențe care să îi pună la încercare limitele. Spre exemplu, participarea elevilor la diverse activități sportive în scopuri umanitare, precum un Cros sau un Maraton constituie exemple de bune practici, ce trebuie urmate, contribuind, totodată la menținerea unei sănătăți fizice și mentale corespunzătoare. În acest caz, se poate vorbi de o serie de avantaje, cu implicații atât din punctul de vedere al dezvoltării personale, cât și fizice.

Exersând diverse activități de voluntarait putem descoperi bucuria de a ne dărui întru totul unei cauze umanitare întrucât o asemenea experiență aduce cu sine oportunitatea de a ieși din cercul strâmt al zonei de confort, de a ne integra într-o comunitate care își unește forțele pentru a crea ceva frumos, de a cunoaște oameni dedicați și, totodată, de a crește pe plan spiritual. În acest sens, voluntariatul te marchează pentru totdeauna, îți testează limitele, te determină să fii mai bun, să dai cât mai mult. Deschiderea spre necunoscut, creativitatea, empatia și spiritul de echipă pe care le cultivă, împreună cu o adevărată capacitate de adaptare sunt abilități ce fac diferența între indivizi. Dincolo de cele menționate, voluntarul este o persoană care pune suflet în ceea ce face, munca prestată de acesta dezvăluindu-i noi laturi, ajutându-l să descopere noi provocări și, totodată, să își pună la încercare abilitățile de comunicare și relaționare. Dintre activitățile desfășurate cu elevii amintesc: *Mai mult verde* (proiect în are elevii au plantat în grădina școlii mai multe soiuri de flori și copaci), *Let's Do it România*, *Dăruiește și vei fi răsplătit înzecit!* (copiii au făcut pachete pentru elevii de la Centrul de Plasament Bucium-Iași), Dăruiește un zâmbet! (copiii de spitalul Sf. Maria, Secția Oncologie au primit fructe și jucării donate de elevii Colegiului Tehnic „Mihail Sturdza'' din Iași), Bucurie în familie (elevii si profesorii au donat alimente neperisabile pentru familii nevoiașe din județul Botoșani și Vaslui), îngrijirea, restaurarea monumentelor istorice, a Monumentuuil doctorului Clunet din Bucium-Iași (dedicat memoriei doctorului Jean Clunet și altor eroi francezi care au murit la Iași înPrimul Război Mondial).

Așadar, voluntariatul nu este un simplu mod de a ne ocupa timpul liber, ci o stare de spirit, un stil de viață pentru toți cei care cred în binele dezinteresat, în oameni, în valori precum compasiunea, solidaritatea și altruismul, în mesajele promovate de activitățile în care se implică, contribuind, totodată, prin transmiterea lor generațiilor viitoare la binele suprem.

Bibliografie

- Andronic, Răzvan-Lucian, *Comportament prosocial şi voluntariat în România postdecembristă: o abordare psihosociologică a programelor de intervenţie*, Editura Psihomedia, 2012, Sibiu;
- Simon, Marinela-Cristina, *Voluntariatul în domeniul social*, Editura Insititutul European, 2017, București;
- Daniel, David, *Dezvoltare personală și socială. Eseuri și convorbiri despre viață*, Editura Polirom, 2016, București.

METODE INOVATIVE DE IMPLICARE A TINERILOR ÎN COMUNITATE. VOLUNTARIATUL. INCLUZIUNE SI INTEGRARE

Prof. Stoian Corina
Școala Gimnazială „Ștefan Luchian" Moinești, județul Bacău

- **Serbările școlare**

Modernizarea procesului instructiv-educativ are la bază îmbinarea activităților școlare cu cele extracurriculare, ceea ce generează dezvoltarea la copii a numeroase valori și atitudini formative, pentru că acestea permit manifestarea creativității și imaginației copiilor.

Copiii, prin intermediul serbărilor și a activităților extracurriculare de Crăciun, de Paște, prin interpretarea unor roluri în scenete, prin jocurile tematice (al ursului, capra, Jienii), prin dansurile populare pe care le învață și apoi le dansează cu atât de mult suflet și ardoare, prin desenele care le ilustrează imaginația și puterea creatoare, își dezvoltă creativitatea, atitudinile pozitive față de tradițiile și obiceiurile locale și capătă dorința de a le transmite mai departe, viitoarelor generații, pe căi nebănuite nici chiar de noi, dascălii, deoarece copiii dispun de un fond de inventivitate, creativitate, profunzime și inteligență, pe care avem datoria de a-l activa pentru ca cei mici să poată realiza lucruri mărețe și statornice în timp. Organizarea unor astfel de activități afirmă nu doar creativitatea copiilor, ci și pe cea a profesorului, ilustrată de alegerea temelor, a capacității acestuia de a crea și utiliza materiale adecvate, dar și de a-și manifesta tactul pedagogic, dăruirea și dragostea față de copii.

În prezent, în școala contemporană, se recomandă realizarea activităților extracurriculare în care să fie implicați copiii în acord cu propriile lor interese și dorințe, ca o modalitate complementară a actului didactic. Activitățile extracurriculare constituie o sursă de învățare pentru copii și au drept obiectiv îmbogățirea cunoștințelor însușite în cadrul activităților didactice; cultivă interesul copiilor de a participa la anumite activități care le fac plăcere, având rolul de a-i integra în viața socială. Acestea reprezintă totodată o modalitate plăcută, interesantă și utilă de a-și petrece timpul liber. Atât activitățile didactice, cât și extrașcolare și extracurriculare contribuie la formarea personalității elevilor.

Din cadrul serbărilor pe care le-am organizat, o menționez pe cea de Crăciun, întrucât cu prilejul acestei însemnate sărbători am coordonat un grup de copii care au participat la serbare. În

cadrul proiectului „De Crăciun să fim mai buni", copiii pe care i-am coordonat au participat cu entuziasm; aceasta a cuprins și alte tipuri de activități: realizarea decorațiunilor tematice, expoziție de lucrări; programul artistic „Serbare de Crăciun" s-a desfășurat în perioada 11-21 decembrie 2019, iar ca locații de desfășurare au fost alese interiorul școlii, căsuța de Crăciun și scena din fața Primăriei. Toate cadrele didactice din cadrul școlii unde îmi desfășor activitatea, Școala Gimnazială „Ștefan Luchian" Moinești, s-au implicat activ în organizarea acestui eveniment. Au participat și alte școli din municipiu. Scopul proiectului a fost ca prin participarea copiilor la tradițiile și obiceiurile specifice zonei de Crăciun și Anul Nou, cadrele didactice să dezvolte la aceștia sentimentul de respect față de ele. Dintre obiective amintesc îmbogățirea cunoștințelor despre tradițiile locale, precum și formarea valorilor pozitive la elevi față de transmiterea lor, dar și dezvoltarea spiritului critic. Ca și profesor, am coordonat un grup de copii în cadrul acestei serbări. Am realizat astfel un program artistic de poezii și colinde, împreună cu cei mici; chiar și ei au venit cu idei și propuneri, fapt ce ilustrează atât plăcerea lor de a fi implicați în acest tip de activitate, cât și unele cunoștințe pe care le aveau legate de tradițiile și obiceiurile locale de Crăciun și Anul Nou. Unul dintre băieţi a propus să realizeze și să prezinte un scurt istoric al Crăciunului și semnificația Caprei, ceea ce a dovedit că manifestă interes în cunoaşterea tradițiilor și obiceiurilor moinești. În cadrul repetițiilor care aveau loc după încheierea orelor de curs, toți elevii implicați au răspuns cu seriozitate, iar plăcerea li se citea pe chip, fapt ilustrat și de ardoarea cu care recitau poeziile, interpretau jocurile și scenetele, dansau jocuri populare și cântau colindele. Spectacolul a avut loc în fața Primăriei Moinești, în 20 decembrie 2017, când afară era un ger năprasnic. În ciuda gerului, sufletele copiilor tresăreau de bucuria sărbătorilor de iarnă, dansau cu patos, cântau cu ardoare, interpretau cu dăruire, iar ochii lor sclipind jucăuși și obrajii lor rumeni de copil debordau voie bună și dragoste față de tradițiile care ne individualizează ca indivizii aparținând poporului român. La final, copiii au primit colaci și bomboane, dar cel mai important pentru ei a fost faptul că moinești-lor prezenți i-au aplaudat îndelung, iar reprezentanții Primăriei Moinești i-au felicitat. Spectacolul a fost însoțit de un târg cu vânzare a lucrărilor realizate de un grup de voluntari din cadrul școlii. Grupul de copii voluntari, sub coordonarea cadrelor didactice, au împachetat cadouri pe care le-au dăruit copiilor din școală care aveau nevoie.

Prin valorificarea frumuseții tradițiilor populare în cadrul serbărilor, dar și a activităților extrașcolare și extracurriculare cu elevii, de voluntarit, avem șansa de a-i introduce în lumea

magică a strigăturilor, colindelor, dansurilor populare și a obiceiurilor, a implicării lor totale și asumate, pătrunzând astfel în tainele tradițiilor, în diversitatea folclorului și a voluntariatului. Funcţia distractiv - recreativă satisface una din importantele trebuinţe ale copiilor, aceea de refacere a echilibrului fizic de recreare, psihic şi deconectare și relaxare. La aceste minunate activități participă copii din diverse medii sociale și interacționează într-un mod benefic pentru dezvoltarea lor armonioasă, prilej cu care leagă prietenie frumoase și colaborează, cu scopul de a-i ajuta pe cei care au nevoie. Astefel, se deprind în a se implica activ în identificarea problemelor comunității și în rezolvarea lor în mod creative și efficient.

Copiilor li se dezvoltă spiritul practic, operaţional, dându-le posibilitatea să se afirme conform naturii lor. Copiii se autodisciplinează, ca urmare a faptului că în acest tip de activităţi accepta și de supun de bună voie regulilor, respectându-le și asumându-şi responsabilităţi. Prin acest tip de activitate, profesorul deține posibilităţi deosebite pentru a-şi cunoaște elevii, pentru a le identifica interesele, talentele, să-i dirijeze, să le influenţeze dezvoltarea personală, în final să realizeze scopul principal, acela de pregătire a copilului pentru viaţă. Realizarea acestui obiectiv depinde în primul rând de dascăl, de talentul său, de dăruirea și dragostea sa pentru copii, de modul creator de abordare a temelor, prin punerea în valoare a posibilităţilor şi resurselor de care dispune clasa de elevi.

În această calitate deosebită de dascăl, este important să utilizăm toate strategiile de care putem dispune pentru a atrage un număr cât mai mare de copii la astfel de activități, copiii participând cu o deosebită plăcere, interes și dăruire.

Bibliografie:

1. Bârsănescu, Ștefan (1972), *Istoria pedagogiei,* Editura Didactică și Pedagogică, București.
2. Cebanu, Lilia (2015), *Managementul activităților extrașcolare. Ghid metodologic,* Institutul de Științe ale Educației, Chișinău.
3. Cosmovici, Andrei, Iacob, Luminița (coord.) (2008), *Psihologie școlară*, Editura Polirom, Iași.
4. Creţu, Daniela, Nicu, Adriana (2009), *Pedagogie*, Editura Universităţii „Lucian Blaga", Sibiu.
5. Cucoş, Constantin (2000), Educaţia. Dimensiuni culturale şi interculturale, Editura Polirom, Iași.

VALENŢE ALE VOLUNTARIATULUI ÎN EFICIENTIZAREA RELAŢIEI ELEV - ŞCOALĂ - COMUNITATE

Autori: profesor pentru învăţământ primar, Aurelia Bogdan
profesor pentru învăţământ primar, Teofil Bogdan
Şcoala Gimnazială „Ioan Bob" Cluj-Napoca

În *Legea voluntariatului*, articolul 1, alineatul 2, este menționat faptul că „acesta este un factor important în crearea unei pieţe competitive a muncii şi, totodată, în dezvoltarea educaţiei şi formării profesionale, precum şi pentru creşterea solidarităţii sociale." Voluntariatul este activitatea de interes public desfăşurată de orice persoană fizică din proprie iniţiativă, care îşi oferă timpul, talentele şi energia în folosul altora, de regulă într-un cadru organizat, fără a primi o contraprestaţie materială.

Implicarea în activităţi de voluntariat implică o formă de învăţare socială, dezvoltă o serie de abilităţi şi competenţe sociale, cum ar fi solidaritatea, toleranţa, încrederea, spiritul civic şi responsabilitatea socială. Voluntariatul te transformă într-o persoană conştientă de mult mai multe aspecte ale lumii din jurul tău, pe care în mod curent nu le vezi pentru că, aparent, nu ai nicio legătură directă cu ele.

Dincolo de sensurile date de dicţionare, voluntariatul este o activitate neplătită și are drept scop îmbogățirea spiritului civic, creșterea implicării în cadrul comunității. De regulă, un elev/tânăr care își dorește să fie voluntar se implică în anumite asociații care au aceleași valori și militează pentru aceleași scopuri, identificându-se cu ele.

Din perspectiva educaţiei, practica voluntariatului este raportată la interacţiunea factorilor principali ai acesteia: familia, şcoala, societatea. Relaţia dintre aceştia descrie un exerciţiu de sprijin reciproc, în care rolurile de voluntar şi beneficiar sunt, pe rând, asumate de fiecare dintre ei. O comunitate care susţine dezvoltarea actului educativ din şcoală, va beneficia ulterior de generaţii de profesionişti, de actori sociali implicaţi, activi şi capabili de schimbare. În acelaşi timp, acţiunile de voluntariat ale instituţiilor şcolare şi reprezentanţilor lor de a răspunde nevoilor comunităţii, vor contribui la rezolvarea problemelor actuale ale societăţii.

Rezultatele unor astfel de acţiuni voluntare nu sunt temporare sau imediate, ci, abordate pe termen lung, vizează dezvoltarea durabilă atât în spaţiul educaţional, cât şi în cel social.

Prin activitatea de voluntariat simți că poți schimba în bine anumite aspecte în viața unui copil sau adult, a unui grup, și îți crește încrederea în propria persoană, te simți mai sigur pe ceea ce poți face. Mai mult, devii mai conștient de anumite probleme sociale ale comunității și poți deveni ambasador al acelei cauze.

Şi în domeniul educaţiei pot fi identificate anumite limite generate de probleme economice sau de ordin social care fac necesare acţiuni de voluntariat. De exemplu, rata mare a absenteismului şi a abandonului şcolar, situaţii materiale precare şi imposibilitatea familiei de a susţine pregătirea educaţională a copilului, lipsa unor condiţii şi dotări materiale şi tehnice moderne în unităţile şcolare, lipsa de informare şi consiliere parentală, posibilităţi limitate ale comunităţilor locale de a sprijini actul educaţional, de a stimula şi recompensa eforturile celor implicaţi etc. – sunt doar câteva exemple de factori/probleme care frânează succesul în educaţie.

Date fiind aceste situaţii-problemă, se pot formula ţintele pe care voluntariatul şi le propune: susţinerea egalităţii şanselor educaţionale a tuturor copiilor, sprijin în educarea şi consilierea familiei, dezvoltarea instituţională a unităţilor furnizoare de educaţie, susţinerea educaţiei pe tot parcursul vieţii pentru o dezvoltare integrală a personalităţii individului, promovarea şi susţinerea educaţiei de tip incluziv etc.

Evoluția unei societăți e strâns legată de educația pe care le-o oferă copiilor. Este necesar să le cultivăm interesul și plăcerea pentru activitățile de voluntariat, adaptat vârstei lor. Povara unei lumi viitoare o vor duce pe umeri copiii de azi. Ei trebuie să fie obișnuiți să dăruiască de la o vârstă fragedă, fără a aștepta ceva în schimb. Astfel, vor cunoaște satisfacția pe care un astfel de gest o aduce. Uneori un simplu mulțumesc face mai mult decât vreo răsplată.

În vederea încurajării elevilor/tinerilor către activităţile de voluntariat, putem apela la discuţii cu scopul conştientizării necesităţii efectuării acestui tip de activităţi, dublate de prezentarea unor modalităţi concrete de realizare a acestora.

Tinerii pot fi încurajați sau antrenați să se implice în activităţi de protecție a mediului, pot efectua activităţi de consiliere a altor oameni în vederea menținerii unui mediu curat și implicit a unei planete sănătoase.

Spiritul civic şi încrederea că orice om poate face o diferenţă în comunitatea lui, mai ales dacă lucrează împreună cu alţi oameni preocupaţi de aceleaşi aspecte, se învaţă prin implicarea în activităţi de voluntariat. Dacă se doreşte, există resurse şi disponibilitatea de a contribui, doar că este nevoie de curaj şi de un spirit organizatoric, care să pună totul în mişcare. Nu trebuie să aşteptăm totul de la alţii, ci trebuie să ne asumăm responsabilitatea de a lua iniţiativa şi de a trece la acţiune. O serie de documente de politici publice europene scot în evidenţă valoarea de creator de capital social pe care o are voluntariatul.

În activitatea de voluntariat cunoaştem oameni diverşi, din alte categorii sociale decât cele cu care interacţionăm în mod curent, devenim membri ai unor grupuri sociale diferite, care nu sunt în mod necesar intersectate, devenind un punct de legătură într-o multitudine de reţele interconectate care ne influenţează şi pe care le influenţăm, în cadrul cărora dezvoltăm relaţii bazate pe încredere reciprocă şi împreună cu care devenim parte a unei acţiuni colective.

Voluntariatul este un excelent instrument de dezvoltare a capitalului social în orice tip de comunitate.

Dincolo de aceasta, o dimensiune importantă a valorii voluntariatului este, aşadar, cea educativă. Voluntariatul are extraordinare valenţe educative, fiind o formă de învăţare prin acţiune practică, care poate genera dobândirea de cunoştinţe şi abilităţi. Nefiind un proces rigid şi formalizat, voluntariatul are farmecul flexibilităţii şi al alegerii libere a voluntarului cu privire la majoritatea caracteristicilor activităţii sale, ceea ce îl face atractiv, învăţarea fiind un efect al implicării, şi nu un scop în sine al acesteia. Este şi motivul pentru care, în occident, de foarte multe ori voluntariatul a devenit modul în care tinerii fac cunoştinţă concret cu viitoarea lor meserie. Fără a dori să se minimizeze rolul sistemului formal de învăţământ, trebuie să recunoaştem că de multe ori îi lipseşte latura practică, aplicată a învăţării, latură pe care mulţi tineri aleg să o experimenteze prin implicarea în activităţi de voluntariat.

În cazul în care educaţia în spiritul voluntariatului începe din familie şi este complementată apoi de demersul educativ formal din cadrul instituţiilor de învăţământ

(inclusiv prin educaţia de tip nonformal), sigur va fi exersată ulterior, în societate, de către viitorul adult, capabil de acţiune şi de schimbare.

Voluntariatul constituie o activitate interesantă, atractivă pentru elevi, demnă de a fi desfășurată cu aceştia, de a fi promovată în societate ca exemplu de bună practică. Alegând să desfășori o activitate de voluntariat, demonstrezi că participi într-un mod real la asigurarea unei lumi mai bune.

Bibliografie:

- „Ghid pentru măsurarea efectelor și impactul voluntariatului asupra organizației gazdă", Asociația VOLUM, 2016;
- „Legea voluntariatului 195/2001", republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 276 din 25 aprilie 2007.
- Velea, L.S., Toderaş, N., Ionescu, M., "Participarea elevilor în şcoală şi în comunitate. Ghid pentru profesori şi elevi", TEHNE Centrul pentru Inovare şi dezvoltare în educaţie, Ed. Agata, Botoşani, 2006
- Godfrey, C., Parteneriat şcoală-familie-comunitate. Ghid pentru cadrele didactice, Proiect PHARE 2004. Acces la educaţie pentru grupurile dezavantajate, Ed. Didactică şi Pedagogică, R.A., Bucureşti, 2007

Bunătatea înnobilează sufletul

Prof. Duca Maria – Carmen
Liceul "Gh. Ruset Roznovanu" Roznov, jud. Neamț

„*După verbul a iubi, a ajuta este cel mai frumos verb din lume*."

Bertha von Suttner

Bunătatea este esenţa vieţii noastre, este pace, răbdare și acceptare. Originea bunătății este una divină. Ea derivă din iubirea pentru frumos și din iubirea pentru oameni. Acesteia îi sunt asociate calităţi fără de care n-ar fi completă: blândeţea, bunăvoinţa, compasiunea, toleranţa, dărnicia, admiraţia și lista poate continua. Fiecare om percepe bunătatea într-un mod unic. Toţi o experimentăm şi toţi o oferim într-un mod diferit.

„Bunătatea este o limbă pe care surdul o poate auzi, iar orbul o poate vedea", spunea Mark Twain.

Acum câteva luni, mulți dintre noi plănuiam concediul de vară. O parte dintre noi se bucurau din plin de zăpadă. Fiecare își urma într-un fel sau altul rutina, fără a fi neapărat perturbat de gândul că situația poate degenera atât de tare.

În prezent totul s-a schimbat! În doar câteva zile, frica a anulat tot ce știam despre viața noastră. Planuri de viitor? Vacanțe? Socializare? Cine mai știe de ele? Gândurile noastre se duc acum înapoi la nevoile de bază: siguranță și hrană. Dar siguranța noastră depinde de un cadru medical corect aprovizionat și pregătit pentru ce poate urma.

Cu astfel de gânduri în minte, câţiva dintre membrii fondatori ai Asociaţiei Comunitatea Noastră din Piatra Neamţ au decis, într-o zi cu soare şi lucru de acasă, că nu pot rămâne indiferenţi la situaţia provocată de Covid-19. S-au reunit în mediul online, la o discuţie de principiu, care s-a transformat mai repede decât se aşteptau într-o strategie de lucru!

Ziua de 19 martie a fost trecută în certificatul de naştere al asociației Vivid Neamt, o iniţiativă comunitară, care astăzi reuneşte antreprenori, ONG-uri şi alţi binevoitori responsabili de gestionarea situaţiei provocate de virusul ucigaş.

Această asociație a pornit la drum prin a identifica nevoile majore din comunitate, dar şi soluţiile imediate ce pot fi aplicate. Scopul principal trebuia să fie acela de a sprijini cadrele medicale şi personalul de intervenție.

Demersul a atras mulți donatori și voluntari de toate vârstele. Echipa de voluntari e formată din oameni faini, profesioniști în domeniile lor, entuziaști și capabili de altruism în formă pură. Niciunul dintre ei nu a simțit nevoia să iasă ostentativ în evidență sau să-și aroge merite care aparțin eminamente unei echipe și nu unor persoane, iar întreaga comunitate de oameni de bine care s-au alăturat au făcut-o necondiționat.

Practică transparența ca pe o valoare de preț și din respect pentru sponsori si donatori. În acest sens, se fac eforturi însemnate, zi și noapte, pentru ca paginile de web și de facebook să fie

permanent actualizate cu informații relevante. Încă de la început, s-au trimis scrisori de înștiințare asupra demersului și pentru a se solicita susținere către autoritățile publice județene și locale. Cu Spitalul Judetean de Urgență Piatra Neamț s-a încheiat un protocol de colaborare, care are la bază o solicitare asumată de echipamente de protecție și de aparatură medicală. S-au primit aprecieri publice de la toate instituțiile contactate. Se cere în continuare colaborare și sprijin de la toate instituțiile statului, partide politice, companii, ONG-uri și persoane fizice pentru a putea trece cu bine peste această situație extrem de delicată pentru toată lumea. Este opțiunea reprezentanților autorităților publice locale și judetene dacă vor să sprijine acest demers al comunității locale. Este într-adevăr o situație excepțională, care reclamă o mobilizare extraordinară. S-a încercat să se păstreze concentrarea și să se depună toate eforturile în slujba scopului clar identificat. Intenția asociației de voluntari este pur și simplu de a sprijini cadrele medicale, nu de a intra în jocuri politice sau dispute de orice natură. Au fost identificate nevoile și mobilizați oamenii pentru a găsi cele mai bune și rapide soluții.

S-a mărit mult volumul de muncă la Vivid, toți sunt bine organizați, dar nu sunt nici zei, nici eroi și nici nu își pot permite să fie prinși la mijloc în demersuri de natură a le devia scopul declarat. Pentru toți cei care vor înțelege acest mesaj și vor acționa în consecință, voluntarii le transmit un mare gând de recunoștință și îi consideră donatori de suflet! Pentru sufletul Vivid!

Această asociație a fost creată cu scopul de a ajuta, de a iniția, de a recomanda, de a proteja și de a-i susține pe cei care au nevoie, din punct de vedere moral, financiar și material în lupta cu virusul Covid-19! Este o inițiativă la care au aderat cei care își doresc să ajute! Fiecare dintre cei implicați o face în mod voluntar, pentru că înțelege puterea comunității. Toți sunt conștienți de gravitatea și potențialul devastator al virusului și au decis că nu pot rămâne nepăsători!

Probabil cel mai frumos lucru specific activității de voluntariat este faptul că simți că poți face o diferență, poți schimba în bine anumite aspecte în viața unui om, a unui grup și în general, îți crește încrederea în sine, te simți mai sigur pe ceea ce poți face. În plus, devii mai conștient de anumite probleme sociale ale comunității și poți deveni ambasador al acelei cauze. Deşi voluntariatul te poate ajuta să-ţi dezvolţi o plajă largă de capacităti, de la abilităţi sociale şi psihologice la făcut injecţii sau cunoştiinţe despre artă, cultura şi religie, ca să faci un bine nu ai nevoie decât de 3 lucruri: o minte deschisă, disponibilitatea de a face orice este nevoie în acel moment şi o atitudine pozitivă asupra vieţii!

Doar în felul acesta putem, cu adevărat, clădi împreună o lume nouă. Stă în puterea noastră să punem bazele unei altfel de comunități, unui altfel de sistem educațional, unor altfel de relaționări. Bazate pe cooperare și excelență, nu pe comparație și competiție. Pe iubire, nu pe frică. Pe compasiune, nu pe milă. Pe acțiune conștientă, nu pe reacție. Pe acceptare și străduință, nu pe judecată. Pe devenire, nu pe supraviețuire. Fii tu însuți omul bun pe care îl dorești în viața ta!

În final, am ajuns la concluzia că bunătatea nu are o definiţie şi că nu pot să o explic în cuvinte, dar pot spune că ea este ceea ce un om poate oferi sau primi… Am aflat, totuși, că bunătatea te face mai fericit, poate chiar mai sănătos sufletește. Bunătatea e molipsitoare și ghici

ce? Nu costă nimic. Este un act asupra căruia putem reflecta cu toții, este o alegere. Poate că nu realizăm acest lucru, dar în fiecare moment din viață, suntem liberi să fim buni.

PROFESORUL VOLUNTAR ȘI JOCURILE SPORTIVE ÎN MIȘCARE

Director, Osztalos Ioan
Clubul Sportiv Școlar Brașovia, Brașov

Motto:

"Chiar dacă e un lucru mărunt, fă ceva pentru cei care au nevoie de ajutor" - Albert Schweitzer

Profesorul voluntar își desfășoară activitatea în centre de plasament sau tabere școlare venind în sprijinul copiilor din proprie inițiativă, fără a primi în schimb o recompensă financiară, își oferă timpul, cunoștințele și energia în scopul ajutorării copiilor.

Majoritatea voluntarilor sunt profesori debutanți cât și studenți în an terminali care desfășoară activități practice de voluntariat pentru consolidarea cunoștințelor și formarea abilităților în specializarea sa.

Jocurile şi activităţile didactice alese sunt cele care, pe copii îi ajută să socializeze în mod progresiv şi să se iniţieze în cunoaşterea lumii fizice, a mediului social şi cultural căruia îi aparţin, a comunicării.

Ele se desfășoară pe: grupe, în perechi şi chiar individual în sală sau aer liber. Reuşita desfăşurării jocurilor şi a activităţilor didactice alese depinde în mare măsură de modul în care este organizat. Acesta trebuie să stimuleze copilul, să-l ajute să se orienteze, să-l invite la acţiune. Astfel, dacă este vorba de activităţi desfăşurate afară profesorul voluntar va acorda o atenţie deosebită organizării spaţiului. Organizarea se va face ţinând cont de resursele materiale, de spaţiu şi de nivelul de vârstă al copiilor. Materialele nu trebuie să fie aleatorii, ci atent alese, în strânsă corelare cu tema propusă.

Desfășurarea exercițiilor din jocurile alese vor fi demonstrate de către profesorul - voluntar și elevi.

În derularea demersului didactic se vor lua în considerație următoarele aspecte:

- cuprinderea tuturor copiilor în activitățile de joc și mișcare, adaptând acțiunile motrice la particularitățile fizice și motrice ale copiilor;

- rolurile de conducere/constituire a echipelor va fi acordată tuturor copiilor;
- se vor constitui grupe/echipe echilibrate valoric, evitându-se astfel dezavantajarea copiilor cu capacitate motrică mai scăzută;
- pentru a oferi posibilitatea de revanșă a grupei/echipei învinse, orice întrecere trebuie repetată de minimum 2-3 ori;
- jocurile și ștafetele dintr-o lecție vor angrena echilibrat calitățile motrice și tipurile de efort, respectiv: viteză - forță,
  îndemânare - forță, îndemânare - rezistență;
- se recomandă să existe cel puțin o formă de întrecere (individual, pe perechi, între grupe, între echipe)
- fiecare lecție va începe, obligatoriu, cu pregătirea organismului pentru efort (încălzirea);
- după fiecare joc sau ștafetă se vor acorda pauze de refacere după efort;

Jocuri de mișcare cuprinzând variantele de mers cu schimbări de direcție:
Exemplu de jocuri:
Ștafete cu deplasări în diferite variante de mers: pe vârfuri, mâiniile la spate etc.
Jocuri de mișcare și ștafete cuprinzând variante de alergare:
- cu ocolire de obstacole
- cu trecere peste obstacole
- cu transport, punere și culegere de obiecte

Exemplu de jocuri:
Naveta spațială, Vizitiul și doi cai, Figurile geometrice, Calculatoarele;

Jocuri de mișcare și ștafete cuprinzând variante de sărituri:
- de sărituri cu desprindere de pe un picior și de pe ambele picioare; cu coardă, în lungime, înălțime și adâncime;

Exemplu de jocuri:
Elasticul, Ferește-ți picioarelem Șotronul, Elasticul, Cercurile zburătoare;

Jocuri de mișcare și ștafete cuprinzând variante de aruncare și prindere:

- aruncare azvârlită la distanță, la țintă și la partener
- aruncare împinsă cu două mâini de la piept
- prindere cu două mâini a obiectelor rostogolite
- prindere cu două mâini a mingii transmise de un partener
- aruncare lansată cu două mâini înainte, în sus și pe deasupra capului
- prindere cu o mână prin apucare
- aruncare azvârlită la distanță și la țintă

Exemplu de jocuri:

Suveica încrucișată, Mingea la căpitan, Între două focuri, Vânătorii și rațele, Suveica dublă, Vânătorii și rațele, Ciobanul își apără oile, Țintașii iscusiți;

Jocuri de mișcare, trasee aplicative și ștafete cuprinzând deprinderi motrice complexe (utilitar-aplicative):

- tracțiune-împingere
- cățărare-coborâre
- tracțiune
- escaladare

Exemplu de jocuri:

Lupta cocoșilor, Transportul rănitului, Derdelușul, Topoganul, Avionul Remorcarea, Ancorăm corabia la mal;

Joc de pase în doi cu întrecere

Obiective: consolidarea deprinderilor motrice de prinderea și pasarea mingii

Număr de participanți: jucători împărțiți pe perechi câte doi

Loc de desfășurare: teren de sport, sală de sport

Resurse materiale: mingi, jaloane

Descriere: Jucătorii se impart în două, aliniați pe două linii față în față, perechi

Distanța între cele două linii este de 3-4 metri.

Jucătorii de pe o linie au câte o minge, pe care la semnal o pasează jucătorului pereche.

Se vor realiza un număr de pase între cei doi jucători (5-10 pase), iar perechea care termină prima, câștigă.

Se vor efectua pase cu un singur procedeu în cadrul aceleiași întreceri.

Dacă un jucător scapă mingea, o va ridica și va continua numărătoarea.

Acest joc se poate realiza în cadrul instruirii și pentru baschet, volei și fotbal. Distanța între cele două linii, deci între pereți, va ține cont de vârsta jucătorilor și pregătirea acestora.

Jocul se poate desfășura contra timp. Câștigă echipa care realizează cel mai mare număr de pase.

Fuga în trei picioare

Obiective: consolidarea și perfecționarea deprinderilor motrice de locomoție de bază - săritura

Număr de participanți: 16 – 30 jucători

Loc de desfășurare: sală de clasă, sală de sport, curte, poiană

Resurse materiale: cordoane, șnur sau benzi pentru legat, jaloane, fluier

Descriere: Jucătorii, împărțiți în echipe prin flanc câte unul, stau înapoia unei linii de plecare. La un semnal sonor, primul și al doilea jucător din fiecare șir își leaga picioarele în felul următor: piciorul drept al unuia cu piciorul stâng al celuilalt (se leagă cu șnur, cordon et.). Așa legați cum sunt, ocolesc în trei picioare un obstacol, hotărât dinainte, revenind înapoi la locul de unde au plecat. Jucătorul al doilea îl ia pec el de al treilea, se leagă și ei și așa mai departe până ce terșină toți jucătorii.

Cei care termină de alergat se așează la spatele echipei lor. Ultimii jucători care trec primii la întoarcere, la linia de plecare, aduc victorie echipei lor.

Indicații metodice: Jocul se poate complica mărind distanța. Atenție asupra modului de a excecuta săriturile.

Pentru profesorul voluntar este important să cunoască metodele de predare:

Metode verbale (explicația, expunerea și convesația);

Metode practice (demonstrația și explicatia repetarea);

Metoda observației;

Metoda aprecierii activității;

Profesorul voluntar este o forță socială creativă care contribuie la construirea unei societăți mai umane și mai corecte iar prin sport, contribuie la o lume mai sănătoasă aducând copiilor un zâmbet și o stare de bucurie.

Bibliografie:

1. Oprea Laurențiu – *Enciclopedia jocurilor de mișcare, București, Național 2015.*
2. Mujicicov N., Branga D., Mujicicov C., – *Jocuri pentru copii și tineret, Editura Tineretului de Cultură Fizică și Sport, București, 1959.*
3. Bivolaru S.A. – *Jocuri și distracții pentru taberele de vară, Editura Tineretului de Cultură Fizică și Sport, București, 1957.*
4. Oprea L., Stoican D., Calistru G., - *Lucrări ale simpozionului national, Cultură fizică, domeniu al culturii universale, Ediția a IX a, Național, București, 2016*

STUDIU PRIVIND EDUCAȚIA ȘI FORMAREA PROFESIONALĂ PRIN VOLUNTARIAT

PROF. PĂVĂLUȚĂ MARIANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „RĂDUCANU ROSETTI" CĂIUȚI

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse.

Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste.

Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (asistența și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educativ etc). Prin urmare, această mișcare se desfășoară într-un cadru legal și este susținută de Legea nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 469 din 26 iunie 2014.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Este clar că această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.

Pentru a înțelege mai bine sensul cuvântului "voluntar", am încercat să aflăm care este etimologia acestuia și am descoperit că o variantă o întâlnim în latină "voluntarius", iar cealaltă în franceză "volontaire" și se referă la oameni și manifestările lor. "Voluntar" înseamnă conform explicațiilor din DEX, – "*care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere*".

Din experiența profesională, pot afirma că a fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi sprijinim. Cu riscul că mă repet, a fi voluntar înseamnă să fii uman și să ai valoare pentru că aceste calități sunt de neprețuit.

Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve. Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

Aceste acțiuni de voluntariat aduc FERICIREA pe chipul celor implicați. Fericirea o găsim în orice lucru mărunt care ne face să zâmbim, să ne bucurăm; fericirea este orice lucru de care mă bucur; nu stiu exact ce este fericirea pentru mine, dar este cu siguranță un motiv de a zâmbi, de a fi optimistă, de a fi bucuroasă și veselă mereu, un motiv în plus să realizez ce frumoasă e viața; fericirea poate fi o idee, un context, o noțiune, un sentiment sau un simplu cuvânt ce ne aduce zâmbetul pe buze.

Elevii trebuie să conștientizeze nevoile celorlați, să participle în mod direct la acțiuni umanitare, prin mici surprize, nu neaparat de valoare materială, cât din sufletul lor prin obiecte realizate de ei, personalizate, pe care să le ofere cu drag celorlalți.

Îndemnul meu față de copii ar fi: ,,Cultivaţi un spirit de caritate; fiţi pregătiţi să faceţi

pentru ceilalţi mai mult decât v-aţi aştepta ca ei să facă pentru dumneavoastră dacă situaţia ar fi invers!"

Prin voluntariat, cel mai rapid se dezvoltă abilitatea de comunicare. Barierele ridicate de timiditate, frica de vorbit în public, greutățile întâmpinate în crearea unor legături de prietenie sunt spulberate.

A fi voluntar înseamnă de asemenea apartenența la un grup, un grup care devine în scurt timp o familie, iar relațiile deși sunt de natură profesională, devin și personale.

Copilul, cu cât începe mai repede să facă astfel de activități de voluntariat, cu atât își va creiona un traseu mai clar în viață. Astfel de lucruri îl formează ca om și îl pregătește pentru viața de adult.

Voluntariatul creează punți între oameni și comunități. Fără să vrem, suntem nevoiți să socializăm în viața de zi cu zi pentru a putea exista. Însă voluntariatul te învață tehnici și metode de socializare astfel încât timiditatea, teama si frica să dispară, toate acestea ajutând la crearea ta din punct de vedere profesional.

Bibliografie:

BUSUIOC, Daniela, LUPŞAN, Daniela, NIHTA, Sorina, *Cartea despre voluntariat,* Centrul de Voluntariat Reşiţa, Reşiţa, 2006.

*** *Să fim responsabil: ghid practic pentru organizarea activităţilor de voluntariat în şcoală*, Colegiul Naţional "Mircea cel Bătrân", Râmnicu Vâlcea, 2011.

STUDIU DE SPECIALITATE
PRIVIND IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR DE VOLUNTARIAT

PROF. ÎNV PRIMAR – MARTIN RAMONA NICOLETA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ "RĂDUCANU ROSETTI" CĂIUȚI, BACĂU

Viitorul și evolutia unei societăți sunt legate de dezvoltarea și educația copiilor, cei care, la un moment dat vor fi nevoiți să poarte pe umeri această uriașă responsabilitate. Plecând de la această premisă, voluntariatul pentru copii este un mod eficient și altruist de a-ți aduce contribuția la viitorul societății din care faci parte.

În calitate de cadru didactic, este recomandabil să formezi copiilor gustul pentru activități care să le facă bine din punct de vedere sufletește și de pe urma cărora să beneficieze și alții.

Elevii trebuie să fie învățați încă de la clasa pregătitoare în spiritul voluntariatului, să fie cinstiţi, corecţi şi miloşi, să dea dovadă de un spirit de nobleţe şi evlavie în toate intenţiile şi angajamentele pe care le iau faţă de ei, de ceilalți – în toate faptele şi preocupările lor. Îndemnul meu față de copii ar fi: „Cultivaţi un spirit de caritate; fiţi pregătiţi să faceţi

pentru ceilalţi mai mult decât v-aţi aştepta ca ei să facă pentru dumneavoastră dacă situaţia ar fi invers!"

Unul dintre cele mai bune lucruri pe care un copil le poate avea în vedere, atunci când încearcă să fie "măreţ", este acela de a-i ajuta şi pe alţii să fie "măreţi", să nu-i deranjeze să petreacă puţin timp ajutându-i pe alţii să fie mai buni. Cea mai bună cale de a ne îmbunătăţi pe noi înşine este aceea de a lucra asiduu pentru a le face bine altora. Mai mult decât oricând, astăzi se simte necesitatea formării şi dezvoltării personalităţii elevilor cu accente deosebite pe latura altruistă, în stare să contracareze prin exemple vii de bună practică mentalitatea individualistă a societăţii.

Școala are la îndemână un instrument auxiliar preţios - voluntariatul considerat de societate drept experienţă

profesională, pârghie importantă pentru reconsiderarea priorităţilor vieţii.

Voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism.

Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să

lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru. Este clar că această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.

Posibilitățile de implicare în voluntariat sunt imense. Întotdeauna ne-am implicat neavând o abilitate și o experiență socială, în diferite proiecte de voluntariat, unde am întâlnit oameni care știu să lucreze în echipă, se dedică cu totul acestui fel de muncă pe care o prestează gratis. Oricine dorește (copii, tineri, adulți, persoane de vârsta a treia) poate fi voluntar.

Voluntarii își doresc o lume mai bună. Au înțeles lucrul acesta de-a lungul anilor, prin nenumăratele acte de binefacere pe care le-au făcut. Știu că numai prin exemplul personal pot schimba ceva. Copiii au nevoie de exemple, de modele. Caută repere. Caută surse de inspirație, de unde să își ia seva pentru voluntariatul de mâine. Într-o eră a tehnologiei, în care copilul învață să fie egoist, voluntariatul îi oferă o altă variantă - altruismul. Este o luptă teribilă pe aceste două fronturi. Dar nimic nu e imposibil. Totul ține de voință și de cât de puternici suntem.

Voluntariatul înseamnă mai mult decât orice definiție, investiția în propria persoană. Crești o dată cu proiectul tău, îți asumi riscuri și creezi legături durabile. Cel care câștigă într-o activitate de voluntariat este chiar voluntarul. Recompensele sale sunt - sentimentul de implicare, bucuria de a-i ajuta pe ceilalți, dorința de a schimba ceva, experiența, prietenii. De asemenea, activitățile îi pot ajuta să descopere ce le place și să fie decisive pentru ce își vor alege să facă în viitor.

A opta pentru voluntariat înseamnă - pasiune, iubire, chemare și dorința de a te dărui pe tine prin tot ce faci, pentru a-i face pe cei din jur mai buni și mai puțin triști.Voluntarismul este un fel de demnitate creștină, prin practicarea căruia, vom deveni mai umani, mai buni, mai înțelepți, mai bogați, mai înțelegătorișisi răbdători, vom trăi în armonie și pace.Voluntarul înseamnă omul cu frică de Dumnezeu care, dorește să-și cunoască semenul și să-l ajute, are deschidere și voința necesară. La nivelul învățământului primar încercăm să incubăm copiilor simțul și spiritul voluntarismului prin proiecte și acțiuni specifice vârstei lor, semnificativ prin acțiuni umanitari, de protejare a mediului, de acordare a primului ajutor în accidente și dezastre.

Facem anumite lucruri fără să ne așteptăm la o răsplată materială, din diverse motive - pentru că ne simțim bine făcând asta sau pentru că avem nevoie de ceva ca să ne umplem timpul sau pentru că toți cei din grupul nostru sunt implicați în astfel de activități sau pentru că simțim nevoia să facem ceva concret și nu doar să privim pe alții sau pentru că vrem să vedem ce înseamnă voluntariatul.

Voluntariatul este un element esențial al societății. Prin acesta, oricine se poate exprima, căpăta experiantă, se poate implica în problemele comunității din care face parte. Datoria noastră este să îi învățăm pe copii să cunoască nevoile comunității în care trăiesc, să se implice în aceste nevoi și să știe cum să se comporte. Trebuie să le trezim interesul pentru activitățile de voluntariat și să organizăm cât mai multe acțiuni de acest gen. Să facem educație în spiritul voluntariatului!

Formarea prin voluntariat este un drum al schimbării. A face din copiii de azi creatorii de mâine nu este numai pentru a le permite să se adapteze schimbărilor rapide, dar şi pentru a le oferi mijloacele de a se ocupa de "calitatea" vieţii lor.

Noi, cadrele didactice, avem nobila misiune de a-i forma pe copii în spiritul acestor valori umane care să le permită o bună integrare în societate. Organizarea unor activități extrașcolare prin care elevii noștri să contribuie, după puterile lor, la creșterea calității vieții în comunitatea în care trăiesc, are nenumărate avantaje din punctul de vedere al educației pe care o face școala. Acestea sunt: împletirea teoriei cu practica, școlarii constatând că ceea ce învață la școală poate fi aplicat în cadrul unei acțiuni concrete, acțiunile dezvoltă la copii responsabilitatea și sensibilitatea față de semenii lor, se creează legături la nivelul comunității, se stimulează gândirea critică, se educă percepția multiculturalității, se dezvoltă stima de sine și devotamentul pentru ideile civice.

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

În concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat.

BIBLIOGRAFIE:

1. Băban A. (coord.)- Consiliere educaţională, Editura Imprimeria Ardealul, Cluj-Napoca, 2001;
2. Busuioc, D., Lupșan, D., Nihta, S., *Cartea despre voluntariat*, Centrul de Voluntariat Reşiţa, Reşiţa, 2006;
3. Gîrleanu, Daniela, *Vârsta a treia*, Editura Institutul European, Iaşi, 2006;
4. Jigău, M.- *Consilierea carierei*, Editura Sigma, Bucureşti, 2001;
5. *** *Politici europene de tineret*, A.N.P.C-D.E.F.P., Bucureşti, 2010.

Voluntariatul în România
Studiu de specialitate

Profesor pentru învăţământ preşcolar Niculescu Ramona Elena
Grădiniţa cu Program Prelungit nr.1 Căsuţa Piticilor, Horezu, Vâlcea

Încă de la începutul anilor 2000, Comisia Europeană și Consiliul Europei, prin departamentele proprii de educație, cultură și tineret, au recunoscut în mod din ce în ce mai explicit valoarea educației realizate în alte contexte decât cele școlare. Documentele din perioada 1998 (de exemplu, Declarația Miniștrilor Europeni responsabili de Tineret, București) și începutul anilor 2000 solicită tot mai explicit recunoașterea impactului educației nonformale și activităților de voluntariat asupra dezvoltării de capacități și competențe la participanții acestor tipuri de activități derulate în afara sistemului formal de educație.

Documentul cel mai important și mai recent din punct de vedere al cerințelor privind recunoașterea și validarea învățării în context nonformal este Council Recommendation of 20 December 2012 on the validation of non-formal and informal learning. În cadrul acestuia sunt evidențiate distinct activitățile de voluntariat ca și context de învățare și dezvoltare a competențelor cheie sau altora, ce pot fi asociate cu calificări și ocupații specifice.

Comisia Europeană a declarat anul 2011,, Anul european al voluntariatului,,. Sloganul anului, propus în acest sens este „Oferă-te voluntar! Schimbă ceva!". Conform statisticilor, 100 de milioane de europeni îşi dedică timpul şi experienţa pentru a-i ajuta pe cei care se află în dificultate, contribuind la dezvoltarea comunităţilor în care trăiesc. De asemenea, un studiu Eurobarometru din mai 2010 a relevat faptul că 3 din 10 europeni susţin că sunt implicaţi în mod activ ca voluntari. Clarificarea cadrului legislativ referitor la voluntariat în România, relaţionarea cu sectorul nonprofit, dezvoltarea infrastructurii pentru voluntariat şi crearea unor mecanisme de măsurare a impactului voluntariatului sunt principalele obiective pe care şi le-au propus autorităţile române. Peste jumătate dintre tineri nu erau dispuşi să participe ca voluntari în organizaţii neguvernamentale; mai mult de o treime îşi manifestau disponibilitatea de principiu pentru activităţile de voluntariat, în vreme ce doar o mică parte dintre aceştia participă efectiv. Cu toate acestea, dintre cei care fac voluntariat cei mai mulţi sunt tineri.

Pentru început, a fost necesară construcția unei înțelegeri asupra voluntariatului, o cartografiere a sensurilor acestui concept în termeni de context social, dar și de învățare/ educație:

• Ca misiune socială benevolă ce necesită recunoaștere » În certificat: numele organizației, numărul de ore de voluntariat, domeniul, activitățile și responsabilitățile

• Ca și context de învățare nonformală și informală – necesitatea de a recunoaște rezultatele acestei învățări și de a le conecta cu profesii, astfel încât voluntariatul să poată fi asimilat cu experiența profesională

Ne întrebăm cine poate să fie voluntar, iar răspunsul este că oricine poate şi dacă vrea. Voluntariatul aduce satisfacţie, prietenie, şi nu în ultimul rând distracţie, mai ales tinerilor.Ca să poţi fi voluntar, trebuie să fii o persoană care se poate adapta la o situaţie nouă, necunoscută, neprevăzută, să fii un bun ascultător, să ai răbdare, empatie pentru semeni.

Helen Keller spunea : ,,Cele mai frumoase lucruri din lume nu pot fi văzute sau atinse, ele se simt doar cu inima,,. Cel mai frumos şi satisfăcător lucru este acela să fii printre oameni şi să îi ajuţi. Este minunat să fii voluntar în comunitatea în care trăieşti. Toate aceste valori pot fi cultivate în conştiinţa preşcolarilor prin participarea directă la acţiuni. Activităţile desfaşurate cu preşcolarii fac parte dintr –un demers didactic global, în care graniţele dintre categorii dispar. Selectarea domeniilor s-a făcut în funcţie de interesele copilului şi familiei, de consultarea unor parteneri educaţionali şi specialişti, iar obiectivele, conţinuturile şi strategiile de proiectare au fost adaptate la particularităţile de vârstă ale copiilor.

Am încercat să implic şi părinţii şi copiii în acţiuni de ajutorare a celor care aveau nevoie. Spre surprinderea mea aproape toţi au participat la acţiune, iar după au continuat să ceară să ajute. În cadrul diferitelor activităţi, am încercat să aduc la cunoştiinţa copiilor diferitele tradiţii şi obiceiuri, şi ducerea acestora mai departe, cu ajutorul bunicilor. Bunicii se simt astfel foarte folositori şi bucuroşi să împartă cu cei mici diferite experienţe trăite .

Anual încercăm să cultivăm nevoia de educaţie ecologică, atât de necesară în contextul actual în care trăim. Astfel, in cadrul acţiunii ,, Aer curat la noi în oraş,, , am participat la activitatea de ecologizare a parcurilor din oraş.

A trezi şi a dezvolta spiritul voluntariatului la copii, a cultiva valorile lui, ar putea fi una dintre sarcinile de seamă ale profesorilor, de dezvoltare a unui spirit care transformă valorile sociale în principii de conduită personală. Acţiunile din cadrul diferitelor parteneriate desfăşurate în şcoală, activităţi în cadrul programelor educaţionale, îmbinate cu acţiuni de voluntariat, au demonstrat că problema educaţiei nu poate fi despărţită de problema existenţei fiinţei umane, de pregătirea omului pentru viaţă, aceasta fiind o necesitate atât socială cât şi personală. Desfaşurarea acestor activităţi se ridică la cerinţele unei şcoli europene, în care se respectă normele europene, asigurându-se un învăţământ de calitate.

Voluntariatul e hrană pentru suflet. Aici îşi găsesc locul doar cei care simt, doresc şi vor cu adevărat să ajute.

Vreau să închei prin a spune un citat de pe o icoană :,, Să munceşti ca şi cum nu ai muri niciodată, dar să te îngrijeşti de suflet ca şi cum ai muri mâine !,,

Bibliografie

1.Federaţia Volum.ro- „ Necesitatea certificărilor activităţilor de voluntariat- 2016

2.Inspectoratul pentru situaţii de urgenţă-igsu.ro

3.Revista invăţământul preşcolar, nr. 1-2 , Bucureşti 2009

DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR SOCIALE PRIN INTERMEDIUL VOLUNTARIATULUI

Profesor pentru învățământul preșcolar - Țăpîrdea Mariana Gabriela
Școala Gimnazială Padeș, Județul Gorj

- Martie 2020-

În conştiinţa multor profesori, misiunea majoră a sistemului de învăţământ este aceea de a dezvolta abilităţile academice.

Educaţia socio-emoţională a fost adesea privită cu scepticism, fiind considerată în afara obiectivelor majore ale activităţii şcolare. Argumentele pe care se sprijină această atitudine sceptică scot în evidenţă nevoia cadrelor didactice de a-şi concentra efortul pe performanţele academice, deoarece timpul este limitat şi insuficient pentru a se adresa altor probleme, cum ar fi ***competenţele sociale***, în pofida meritului lor.

Comportamentele sociale ale copiilor se dobândesc, în cea mai mare măsură, prin *modelare şi învăţare* explicită a acestora, cu sprijinul părinţilor şi al profesorilor.

Ce înseamnă modelare? Copilul observă comportamentul adulţilor şi îl imită.

Ceea ce înseamnă că, atunci când ne propunem să îi învăţăm pe copii ***abilităţile sociale şi emoţionale***, care reprezintă abilităţile de viaţă autonomă şi echilibrată, este necesar să le oferim ca model propriul nostru comportament, al nostru ca părinţi şi al nostru ca educatori, profesori.

Copiii învaţă din ceea ce facem noi, adulţii, şi din ceea ce îi învăţăm să facă.

Comportamentul nostru ca şi părinţi, ca şi profesori sau educatori se va reflecta în comportamentele sociale ale copiilor, modul în care aceştia rezolvă problemele sociale şi îşi gestionează propriile emoţii.

Mesajul este simplu: *când ne propunem să îi sprijinim pe copii să îşi dezvolte competenţele sociale şi emoţionale, începem prin a fi atenţi la propriul nostru comportament*.

Care sunt comportamentele sociale pe care le încurajăm, cum ne gestionăm propriile noastre emoţii?

Care sunt convingerile noastre despre emoţii şi comportamentele sociale de bază, cum ar fi empatia, cooperarea, rezolvarea de probleme, negocierea?

Cum reacţionăm atunci când suntem furioşi sau trişti?

Ce învaţă copiii din propriile noastre reacţii?

Abilităţile sociale şi emoţionale reprezintă resurse importante pe care urmărim să le dezvoltăm la copii, pentru a le asigura adaptarea la viaţă.

Abilităţile se exersează în cadrul relaţiilor pe care copilul le stabileşte cu persoanele semnificative din viaţa sa.

Comportamentele adulţilor, părinţi şi educatori, reprezintă principalul context de învăţare a abilităţilor sociale şi emoţionale.

Reacţiile noastre cognitive (ce gândim), emoţionale (ce simţim) şi comportamentale (cum reacţionăm) ***modelează atitudinile şi comportamentele copiilor***.

Să luăm, de exemplu, studiul uneia dintre abilităţile sociale de bază, şi anume ***empatia.***

Studii recente ne indică faptul că ***empatia***, ca abilitate socială esenţială a copiilor, este o abilitate influenţată de comportamentul părinţilor şi al educatorilor.

Empatia poate fi definită astfel:

- abilitatea de a-ţi gestiona propriile emoţii;
- abilitatea de a conştientiza propriile emoţii şi ale celorlalţi;
- abilitatea de a privi o situaţie din perspectiva celuilalt.

Felul în care se comportă părinţii şi educatorii, explică comportamentul social al copilului, pe care acesta îl urmează. S-a constatat că folosirea recompenselor externe ca motivaţie pentru a dezvolta comportamentul de empatie, are efecte negative. În timp, recompensarea externă a comportamentului de empatie scade probabilitatea apariţiei acestui comportament.

De exemplu, conform unui studiu realizat pe această temă, copiii care au primit jucării pentru munca lor de voluntariat, în timp au muncit mai puţin şi le-a scăzut motivaţia semnificativ.

- ***Socializarea elevilor prin joc***

În aserţiunea general acceptată, ***socializarea*** înseamnă asimilarea experienţei sociale (cunoştinţe, norme, roluri, idealuri), formarea capacităţilor acţionale (productive, organizatorice, etc.), a concepţiilor, opiniilor, a trăsăturilor de personalitate, a inteligenţei sociale, dezvoltarea valorilor, trebuinţelor, motivelor şi a aspiraţiilor personale sau colective.

Socializarea include atât organizarea motrică, cât şi îmbogăţirea conţinuturilor cognitive, modelarea afectivă şi, în general, însuşirea largă a experienţei umane. Limbajul, operaţiile

logico-formale, cunoştinţele şi modalităţile practice de acţionare, normele de comportament sunt toate cuprinse în sfera acesteia.

Socializarea nu se reduce la învăţarea socială, care reprezintă unul din mecanismele de bază ale acesteia, alături de influenţa socială, controlul social, presiunea socială şi creativitatea socială.

Învăţarea socială însă, este, în cea mai mare măsură, responsabilă de formarea nivelului psihosocial al conştiinţei sociale.

Uneori, se consideră că diferenţierea noţiunii de „învăţare" de cea de „învăţare socială" este inutilă şi că delimitarea lor este îndreptăţită doar „din motive operaţionale".

În psihologie, ***procesul de socializare*** este privit ca un aspect esenţial al dezvoltării personalităţii.

În cadrul ei, problema socializării s-a evidenţiat, în special, începând cu anii douăzeci, cercetările fiind impulsionate de teoriile lui Freud.

Personalități marcante, ca Mead, Wallon, Vîgotski, Piaget, s-au ocupat, în lucrările lor, de aspectele socializării copilului.

Cercetările lui Mead au scos în evidență rolul interacțiunilor umane, al limbajului și al luărilor de atitudini, în formarea „eului".

El consideră că însuşirea de roluri, atunci când copilul se identifică cu un anumit status social, cu ţeluri şi norme, atitudini şi aşteptări aferente acestuia, constituie condiţia cea mai importantă pentru formarea „eului".

Vîgotski (1971) scoate în evidenţă faptul că ***socializarea*** este o permanentă confruntare a copilului cu mediul său social, în care el învaţă limba, ajungând astfel la socializarea gândurilor şi ideilor sale.

El a introdus în psihologie conceptul de ***„situaţie socială a dezvoltării",*** incluzând în sfera acesteia efectele conjugate ale agenţilor interni şi externi ai dezvoltării.

„Situaţia" respectivă este caracteristică fiecărei etape, definind dinamica specială a dezvoltării psihice într-o anumită perioadă.

Piaget (1970) accentuează rolul cunoaşterii patrimoniului psiho-ereditar în evaluarea rezultatelor obţinute şi a celor scontate, în procesul de socializare a individului, deoarece, datorită

caracteristicilor ereditare ale copilului, „procesul socializării nu se reduce la a fixa anumite amprente pe o tabula rasa.

Psihologia socială, ca ştiinţă interdisciplinară, priveşte socializarea în dinamica celor doi factori: mediu social şi individ, arătând că învăţarea socială se petrece sub influenţa ambianţei sociale, dar că din această ambianţă face parte însuşi individul, care este în acest fel atât socializat, cât şi agent socializant.

Drept urmare, sunt studiate în acest cadru, atât învăţarea socială şi conţinutul ei, ca imitaţia, identificarea, învăţare de roluri, formarea unor procese de control interior, a imaginii de sine, modelarea unor relaţii interpersonale-agresivitate, simpatie, dependenţă, cât şi structurile sociale în care se petrec aceste fenomene.

Mecanismele procesului de ***„învăţare socială"***, ca imitaţia, identificarea, învăţarea de roluri, formarea imaginii de sine, a proceselor de autocontrol, condiţiile de apariţie a simpatiei, a dependenţei, au fost studiate de psihologi şi sociopsihologi ca Logan, Olmsted, Rosner, Schwartz, Stevens, Maccoby şi D. Cambell.

Investigaţiile de până în prezent, privind procesul de socializare, au atras atenţia asupra priorităţii raporturilor interpersonale printre modalităţile de influenţare a dezvoltării psihice a copilului.

BIBLIOGRAFIE:

- Arslan, E., Durmuşoğlu-Saltali, N, Yilmaz, H. (2011). Social skills and emotional and behavioral traits of preschool children. Social Behavior and Personality 39(9) , 2011
- Bernard, M.E. The relationship of young children's social-emotional and behavioral traits of preschool children. Social Behavior and Personality 39 (p 1281-1288), 2004
- Dumitraşcu, D. Socializarea copilului- o credinţă. În Învăţământul primar 1-2 (p 193-194), 2005
- Gough, A. Pedagogies of science (in)formed by global perspectives: encouraging strong objectivity in the classroom. In Weaver J., Appelbaum P., Morris M.(Eds.), Post(modern) science (education): propositions and alternative paths (p 275-300), Peter Lang, New York, 2001
- Gugiuman, A., Curcan, C. Stimularea dezvoltării sociale a copilului. În Învăţământul preşcolar 3-4 (11-16), 1999
- Mureşan, P. Învăţarea socială. Editura Tehnică, Bucureşti, 1980

VALENȚELE SOCIALE ȘI EDUCAȚIONALE ALE VOLUNTARIATULUI

-Studiu de specialitate-

Prof. Sanda Ana-Maria
Liceul Tehnologic Topoloveni, Argeș

Cuvinte cheie: voluntar, educație, socializare, inovație, educație non-formală

Privită din perspectiva educaţiei, practica voluntariatului este raportată la interacţiunea factorilor principali ai educaţiei: familia, şcoala, societatea. Interdependenţa acestora descrie un exerciţiu de sprijin reciproc, în care rolurile de voluntar şi beneficiar sunt pe rând asumate de fiecare dintre ei.

O comunitate care susţine dezvoltarea actului educativ din şcoală, va beneficia ulterior de generaţii de profesionişti, de actori sociali implicaţi, activi şi capabili de schimbare; pe de altă parte, acţiunile de voluntariat ale instituţiilor şcolare şi reprezentanţilor lor de a răspunde nevoilor comunităţii, vor contribui la rezolvarea problemelor actuale ale societăţii. Se constată că rezultatele unor astfel de acţiuni voluntare nu sunt temporare sau imediate, ci,
abordate pe termen lung, vizează dezvoltarea durabilă atât în spaţiul educaţional, cât şi în cel social.

Voluntariatul este o forţă socială în expansiune, este un concept al voinţei comune, care dezvoltă, îmbogăţeşte şi exaltă aspiraţiile morale şi spirituale. Bogăţia şi frumuseţea vieţii sociale stă în umanitatea ei, "fericirea nu este de natură individuală, egoistă, ci e rezultată din solidaritatea umană, din munca pentru umanitate şi din bucuria împreună cu ceilalţi semeni[16]". Dacă educaţia în spiritul voluntariatului începe din familie (chiar şi în formele ei cele mai simpliste) şi este complementată apoi de demersul educativ formal din cadrul instituţiilor de
învăţământ (implicit prin educaţia de tip nonformal), în mod cert va fi exersată ulterior, în cadrul comunitar al societăţii, de către adultul responsabil, capabil de acţiune şi schimbare.

În primul rând subliniez, deci, importanţa şi nevoia de implicare a familiei în traseul educaţional al copiilor, întrucât plecând dintr-un cadru familial centrat pe reuşita şcolară a copilului, se asigură baza pe care va interveni ulterior şcoala. S-a demonstrat prin riguroase studii

[16] Petre Andrei, *Problema Fericirii*, Editura „Viaţa Românească",1921, Iaşi, p.138.

de cercetare[17] că reuşita şcolară a copilului este strâns legată de concepţia asupra educaţiei a părinţilor, aşa cum şi insuccesul copilului, care creşte într-o familie ai cărei membri nu au beneficiat de servicii educaţionale şi prin urmare nu acordă interes nici în cazul educaţiei copilului.

Şi într-un caz şi în altul, şcoala se alfă în obligaţia de a lansa părinţilor invitaţia la cooperare, la implicare în educaţie, oferind şanse egale tuturor: o bună informare, o strategie de consiliere a părinţilor inactivi iniţial, un program de sprijin alături de fundaţii sau organizaţii non-profit, şedinţe, întâlniri, ateliere de lucru în comun etc., toate acestea pot aduce alături, ca parteneri şi voluntari - părinţii.

Acțiunea de voluntariat este o stare de spirit care porneşte din altruismul fiecăruia, din dorinţa de a ajuta pe celălalt sau din dorinţa de a face ca lucrurile din jurul nostru să meargă mai bine.

Fiecare dintre noi simte nevoia de a fi util societății și de a-i fi recunoascute ideile si eforturile. Tânăra generație reprezintă clasa socială cea mai activă și cea mai plină de viață și de accea cred cu tărie că ei, tinerii, pot schimba lumea prin ideile lor inovative.

"Voluntariatul este un aspect social relevant pentru politicile publice la toate nivelurile (european, naţional, regional, local) şi pentru cooperarea internaţională şi ajutorul umanitar. Voluntariatul trebuie tratat ca o resursă care aduce valoare adăugată şi beneficii la nivel individual şi social. Voluntariatul nu trebuie văzut ca un înlocuitor al muncii plătite sau ca o alternativă mai ieftină a acesteia, şi nici ca un substitut al responsabilităţii statului de a asigura drepturile economice, sociale şi culturale ale cetăţenilor săi. Voluntariatul are o valoare intrinsecă ce rezultă din capacitatea sa de a crea capital social şi uman, din valenţele sale de dezvoltator de competenţe sociale şi practice şi din abilitatea sa de a pune în practică valorile europene de toleranţă, diversitate, solidaritate şi cetăţenie activă.[18]"

O societate este o ierarhie de valori şi valorile nu se pot mărgini doar la bilanţuri consumeriste, se cere bilanţul altruismului social. Modestia actului caritabil înnobilează fiinţa umană. Omenia, generozitatea, devotamentul sunt valori cu o încărcătură spirituală superioară

[17] "(...)Based on our descriptive evidence, we assume that low-educated parents prioritize less education than higheducated parents. In this respect, there are two aspects of education: the time spent with children and the quality of this time." – Patacchini, E., Zenou, Y., "*Intergenarational education transmission: Neighborhooh Quality and/or Parent's Involvement*", Institut for the Study of Labor, Bonn, 2007, pag. 3.
[18] Agenda publica pentru voluntariat in Romania 2012-2020.

necesare evoluţiei personalităţii individuale, confirmarea sau recunoaşterea acestei evoluţii este posibilă numai alături de ceilalţi oameni, în societate.

Voluntariatul nu este o noutate pentru români. Regulile şi conduitele occidentale pot modela fondul social românesc, în măsura dorită de populaţie. Condescendenţa, cu sens pozitiv, necesară actului de voluntariat este solidară potenţialului spiritual propriu fiecărui individ. În interiorul sistemului de valori sociale se dă o luptă, timpul reprezintă bani, individualitatea primează, e nepăsare, neputinţa, ruină, rutină.

Un semn de bun augur vine dinspre gestul de caritate, de bunăvoinţă şi compasiune, finalitatea lui fiind mulţumirea de sine. Se întâmplă când, printre noi, se află un om care a făcut un gest de această valoare şi ne transmite mesajul satisfacţiei obţinute. Rezultatul acestei acţiuni: ceilalţi îl vor imita.

Pornind de la premisa că în cadrul familiei copilul beneficiază de primele experienţe educative – iar dacă nu este aşa, şcoala şi comunitatea trebuie să intervină ca voluntari în acţiuni de educaţie a părinţilor şi consiliere – , şcoala are, apoi, rolul de a forma la elevi spiritul de receptivitate, capacitatea de iniţiativă, angajarea responsabilă în indentificarea problemelor comunităţii şi proiectarea de direcţii de acţiune pentru soluţionarea acestora. Iar cadrele didactice, ca "facilitatori"/ "moderatori", " trebuie să manifeste foarte multă receptivitate, îngăduinţă şi să ofere

mereu un răspuns la solicitările elevilor şi ale comunităţii[19]".

Astăzi este important să-ți petreci timpul cel puțin cu o activitate de vountariat care să te formeze pentru viitor și care să-ți deschidă noi orizonturi sau care să te mulțumească și să te îmbogățească sufletește.

Aşadar, profesorii sunt cei care conduc şi orientează actele de voluntariat ale elevilor/şcolii în comunitate şi tot ei trebuie să aducă soluţii la problemele şcolii prin atragerea de sponsori/ parteneri, demararea de proiecte educaţionale, înfiinţarea de asociaţii de părinţi, atragere de fonduri de la comunitatea locală, implicarea ONG-urilor etc. Practicând alături de cadrele didactice primele practici de sprijin, de voluntariat, elevii/tinerii vor realiza tranziţia de la şcoală la o viaţă activă socială.

[19] Velea, L.S., Toderaş, N., Ionescu, M., "*Participarea elevilor în şcoală şi în comunitate. Ghid pentru profesori şi elevi*", TEHNE Centrul pentru Inovare şi dezvoltare în educaţie, Ed. Agata, Botoşani, 2006, pag. 49.

Societatea este creatoare de idealuri şi valori, ori vremurile care le trăim sunt tot mai sărace spiritual, lumea se lasă stăpânită de lucruri, de materialitate. Scopul ajutorării este de îndreptare a ordinii faptelor. Juxtapunerea unor părţi sociale constituite din elemente educative, culturale, economice, în vederea solidarizării indivizilor şi întărirea comunităţii, prinde contur în acţiunea de voluntariat. putem concluziona că posibilităţile deinteracţiuni şi exerciţii de voluntariat în spaţiul educaţional pot fi multiple şi variate. Dacă aplicăm o abordare pe termen lung, având prespectiva durabilităţii, putem observa că, deşi vorbim de voluntariat – acţiune care nu urmăreşte un câştig – , beneficiile sunt multiple: o şcoală care investeşte voluntari în societate, va beneficia în viitor de un spaţiu social mai bine dezvoltat, şi care îi va garanta condiţii mai bune de desfăşurare a actului educativ, aşa cum, o societate care este
partener voluntar în educaţie, va dispune mai târziu de generaţii responsabile şi capabile de acţiune,de forţă de muncă în raport cu cerinţele şi dezvoltarea socială.

Părticică infimă, dar extrem de eficientă, voluntarul deţine puterea exemplului demn de urmat!

Bibliografie:

1.Agenda publică pentru voluntariat în România 2012-2020.
2.Patacchini, E., Zenou, Y., "Intergenarational education transmission: Neighborhooh Quality and/or Parent's Involvement", Institut for the Study of Labor, Bonn, 2007.
3.Petre Andrei, *Problema Fericirii*, Editura „Viaţa Românească",Iași, 1921.
4.Velea, L.S., Toderaş, N., Ionescu, M., *Participarea elevilor în şcoală şi în comunitate. Ghidpentru profesori şi elevi*, TEHNE Centrul pentru Inovare şi dezvoltare în educaţie, Editura Agata, Botoşani, 2006.

VOLUNTARIATUL ÎN SLUJBA COMUNITĂȚII

Prof. UNGUREANU ALICE-MĂDĂLINA,
COLEGIUL ECONOMIC ADMINISTRATIV, IAȘI

„Fără îndoială că un grup mic dar dedicat și gânditor, de cetățeni poate schimba lumea; de fapt, este singurul lucru care a schimbat lumea până acum."

Margaret Mead

Cu siguranță măcar o dată am primit unul din următoarele îndemnuri: „Schimbarea începe cu tine! Ia atitudine! Fii mai bun! Luptă pentru ceea ce crezi și o să ai câștiguri nebănuite!"

Un mod de a realiza schimbarea dorită este VOLUNTARIATUL, care îți oferă șansa de a te descoperi sau redescoperi, experiența fiind una complexă, dinamică la finalul căreia ajungi să te cunoști mai bine, să îți cultivi valorile și identitatea, să îți sporești încrederea, capacitatea și puterea de sine.

Voluntariatul ne permite nu doar să dobândim și să dezvoltăm noi abilități care să ne ajute în cariera profesională. Să fii voluntar înseamnă să ai puterea de a schimba lumea, să ai provocări, realizări și un sentiment de împlinire inegalabil, care poate fi o bună șansă de ajuta pe alții de a fi activ în comunitate, a te implica în cauze comune, a contribui la provocările globale, cum ar fi schimbările climatice sau eradicarea sărăciei, a învăța culturi și limbi noi, a afla lucruri noi și de a descoperi lumea.

În perioada septembrie – octombrie 2019 cinci sute de elevi ai Colegiului Economic Administrativ Iași au participat la activitățile proiectului „Mai puțin fum, mai multă sănătate publică!", proiect de tineret organizat cu sprijinul și finanțarea Primăriei Municipiului Iași, care și-a propus trei scopuri principale și complementare: realizarea unei campanii ample de conștientizare a tinerilor ieșeni cu privire la efectele negative ale fumatului; informarea tinerilor privind Legea Antifumat și consecințele nerespectării ei; sensibilizarea fumătorilor față de poluarea mediului realizată prin aruncarea mucurilor de țigări pe stradă, în iarbă, în parcuri și deprinderea utilizării scrumierei ecologice, de buzunar.

Campanie cu privire la efectele negative ale fumatului

După campania de informare a elevilor realizată în cadrul colegiului a urmat înscrierea a 30 de elevi ca voluntari în cadrul Asociației Centrul Regional de Integrare Socială care au derulat activități alături de ceilalți voluntari ai asociației.

Astfel, pe 19 octombrie 2019 a avut loc o campanie de informare stradală în zona centrală a municipiului Iași, mai exact în Piața Unirii, pe bulevardul Ștefan cel Mare și Sfânt și bulevardul Independenței în cadrul căreia voluntarii au distribui cetățenilor 500 de scrumiere ecologice de buzunar și 500 de broșuri de informare privind pericolele fumatului cetățenilor fumători întâlniți pe stradă. Scrumierele ecologice au purtat titlul proiectului și denumirea finanțatorului.

Broșuri și scrumiere ecologice distribuite în cadrul campaniei de informare stradală

Elevi ai Colegiului Economic Administrativ - voluntari în cadrul proiectului „Mai puțin fum, mai multă sănătate publică!"

În concluzie, proiectul prin metodele de lucru non-formale utilizate a contribuit la dezvoltarea personală și socială a elevilor voluntari, care vor fi mai buni, vor fi mai încrezători în forțele proprii și motivați să devină mai activi în societate luând atitudine în diferite momente ale vieții.

Bibliografie

https://www.bzi.ro/ultima-editie-a-proiectului-mai-putin-fum-mai-multa-sanatate-publica-desfasurat-de-asociatia-centrul-regional-de-integrare-sociala-nord-est-si-finantat-de-primaria-municipiului-ias-3797987

SMILES, MOMENTS, FRIENDSHIP, CHANCES, MEMORIES SNAC (The National Strategy for Community Action)

Professor CECILIA G. SAVA Eng.
"GHEORGHE BALŞ" Technical College, Adjud, Vrancea Professor ANCA MAGDALENA FERARU "GHEORGHE BALŞ" Technical College, Adjud, Vrancea

Motto: Tell me and I will forget, show me and maybe I will remember, let me get involved and I will understand!

SNAC is a coherent and coordinated program of activities carried out regularly and involving volunteers and children with special needs, who are at risk, in difficulty or in danger.
Community action is a voluntary activity that is carried out regularly and is certified in the high school curriculum.

Will = Volunteer = Volunteering

Community actions and programs, as voluntary activities, represent a valuable learning opportunity, which does not come through the study of books, but by active and personal involvement in the learning process.
It all starts with ***will***. That will that is part of the same family of words with ***volunteer*** and ***volunteering***. Volunteering means in no case voluntary work. Nor does it does not imply the system of work for the benefit of the community. It is first and foremost an entirely optional activity which is probably motivated by a developed civic sense and a desire for social involvement. In addition to the possibility of being directly involved in various issues of the community, volunteering also offers the opportunity to improve oneself, to become educated, qualified and to discover hidden talents. It is free and opens huge prospects for lifelong learning, specialization, mutual aid and development of important projects for a large number of beneficiaries.
Volunteering is known to be a significant element in the development of vocational education and training. Its basic criterion is the responsibility achieved only through work, from which respect derives, plus other important factors, namely communication and socialization. Also, the volunteering activity involves interaction, civic and organizational spirit, courage, trust, collaboration, initiative, responsibility and dynamism. By taking part in this action, you learn how to creatively promote personal ideas and how to strive to achieve them to the end. Therefore, through volunteering actions you can develop or gain new skills and knowledge, but also social skills (trust, solidarity, tolerance, etc.), thus becoming more aware of what is happening around us.

A volunteer's…. stories

SIMPLE: **ANYONE**!

Anyone can become a volunteer and make a small contribution to the world around us. The only thing that is important is to want this!
We all have at least one thing we know well enough - an ability, a skill or a talent that we can put to the benefit of a person in need of help, for the benefit of the city or the community.

Between November 18th, 2018 - November 22nd, 2019, in our school was carried out the program called "**V.I.A.Ț.A**"
- Vitality, Immunity, Healthy Eating, Tonus, Harmony, coordinated by Prof. Eng. SAVA CECILIA, which aimed to encourage the eating of fruits in schools and to promote the formation of healthy eating habits and the prevention of various health conditions (diabetes, cardiovascular diseases and childhood obesity), by promoting the nutritional and physiological advantages of the intake of vitamins and minerals through the consumption of fresh fruits and vegetables . The program included several activities:

- The campaign **„A fruit a day"** consisted of the distribution free of charge of fruits in schools, especially apples from local growers.

The beginning of the action was given from the first hours of the morning, when the high school students were greeted with a tasty apple and received information about the importance of fruits in their daily diet.
The campaign was carried out for a week, under the coordination of the teachers enrolled in the campaign.

- The non-formal activity "**Always eat healthy!"**, an action adjacent to the distribution of apples within the Program for encouraging the Eating of Fruit in Schools.

- In this non-formal activity, the students of the ninth grade, food industry profile, guided by Prof. Eng. Sava Cecilia shared with all those present the satisfactions that one can have as a volunteer, through a friendly method: they handed each other a parsley bunch. The non-formal activity ended with a poster contest with the theme: "**The benefits of eating vegetables and fruits**", the aim of the contest being the education and awareness of the students regarding the importance of the consumption of native fruits (especially apples), while promoting a healthy lifestyle. In the medium and long term, the aim is to develop and maintain a consumption behavior of the students, oriented towards the inclusion of vegetables and fruits in their daily menu. The contest consisted of the elaboration of drawings/posters with the purpose to capture the vision of the students in the target group on the importance of the consumption of vegetables and fruits. Each paper/ poster had a slogan that constituted an advertisement for a healthy food or an anti-advertisement for a food with negative effects on health.
- Under the motto: "**Yes! I can do this too**! " a group of students in the 11th grade, food industry profile, from the "Gheorghe Balș" Technical College gave a lesson of generosity towards a lonely and sick person living in Păunești township, Vrancea county, who was left without a home, following a fire just before Christmas.

The young students gladly collected food, clothing items and other products that they thought were necessary in the household. The host rewarded them with smiles and warm hugs, which shows that the purpose of the action, which is to show the disadvantaged person that everyone around cares about them, has been reached.

For ANYONE: "Because if we expect to live in a better world we must contribute to its creation. In order to be the change we want in the world." (Mahatma Ghandi).

…the volunteers make their voices heard

"Volunteering is an activity which comes from one's own initiative, which one does with their soul and gives it to the others around them."(Cosmina)

"Volunteering can be considered a way of life and you can even live from volunteering but it is not necessarily a source of income or a regular job."(Denis)

"Volunteering is a school where the volunteers are constantly improving themselves by learning and deepening areas of interest among the most diverse and having access to information, programs and people who can change their lives." (Luminița)

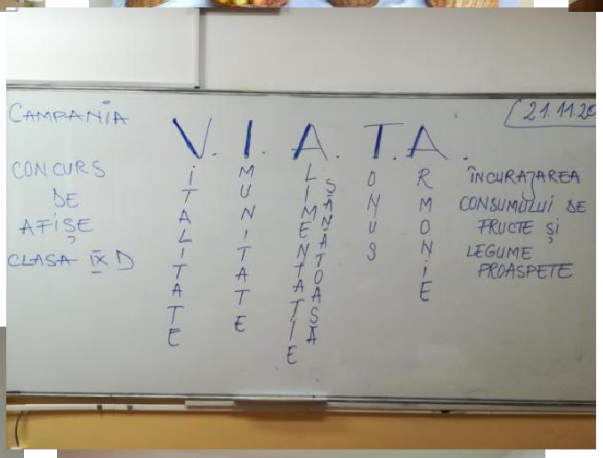
"It is important to be a volunteer because you gain experience, you improve yourself, money does not come into question."(Florin)

"Volunteering means giving."(Bianca)

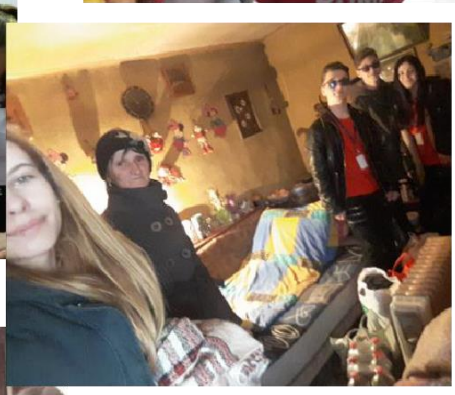
"Let's do small things, but which are of great value to the community! Let's learn to give and get involved voluntarily, without waiting for a reward! Joy comes from small things…"

CAMPANIA
CONCURS
DE
AFIŞE
CLASA IX D
V. I. A. T. A.
VITALITATE
IMUNITATE
ALIMENTATIE SANATOASA
ONUS
ARMONIE
INCURAJAREA
CONSUMULUI DE
FRUCTE ŞI
LEGUME
PROASPETE

Voluntariatul în rândul școlarilor mici

Autor:popf.înv.primar Dan Paula-Mihaela
Școală:Liceul Silvic Gurghiu
Localitatea: Gurghiu, Județul :Mureș
Țara: România

"Fii schimbarea pe care vrei să o vezi în lume".(M.Gandhi)

Societatea în care trăim este într-o permantă schimare. Oportunitățile ne "lovesc" din toate direcțiile.Totul este pe repede-nainte, ca într-o mare competiție pentru a ajunge în punctul propus.Toatea acestea vin asupra noatră ca un tăvălug și de cele mai multe ori ne fac să uitam ce este cu adevărat important pentru noi, oamenii. Uităm valori, uităm principii, uităm sentiente și emoții, uităm de nevoile celor din jur.

Mass-media ne prezintă zilnic fel de fel de cazuri, de povești de viață, de lipsuri, de neajunsuri,etc..Parte a vieții pe care uneori nici nu o remarcăm din cauza vâltorii în care ne învârtim. În acel moment începem să ne întrebăm: ***"de ce se întâmplă toate acestea?", "ce putem face pentru…?",*** iar răspunsul tuturor întrebărilor este ***"IMPLICARE".*** Cea mai bună metodă de implicare este cea a *voluntariatului.* Cum spun și cuvintele premergătoare acestei lucrări: *"Fii schimbarea pe care vrei să o vezi în lume".(M.Gandhi)*, iar acestă schimbare o putem face prin acțiuni de voluntariat. Prin acțiuni pe care vrem să le facem de bună voie pentru cei din jur, pentru mediu, pentru societeate în care trăim.

VOLUNTARIATUL, consider că este atenția la nevoile celor din jur, este protecția mediului înconjurător, este grija față de tot ceea ce ne înconjoară. Pe lângă faptul ca este o acțiune pe care o faci benevol, fără a aștepta remunerație, este și o avalanșă de sentimente. Sentimente de mulțumire, satisfacție, de bine, "de util", de iubire, etc.

Acest tip de acțiuni au început să își fac loc tot mai mult în viețile noastre, din nevoia de a umple anumite goluri, de a repara, de a da lecții, de a educa, de a schimba percepția oamenilor asupra lumii. Așadar, consider că nevoile societății au dat naștere unui fenomen – *voluntariatul.*

Prima cunoștință cu voluntariatul am facut-o în perioada liceului, iar acest lucru mi-l aduc aminte cu foarte mult drag. Primele acțiuni de voluntariat le-am desfășurat la azilele de bătrâni, la școli cu elevi din categorii defavorizate (rromi).Acțiunile au constat în colectarea unor bunuri

material –alimente, rechizite, medicamente și prin programe artistice –colinde de Crăciun, 8 martie, etc. Toate aceste activități îmi confereau mie, cât și colegilor mei o stare de bine, de ușurare, de bucurie, dar și neputință, raportat la condiția fiecărei persoana întlânită.

A doua întâlnire a fost cea în care am fost accceptată în cadrul Fundației "Salvați Copiii"-Târgu-Mureș.În cadrul acesti fundații am desfășurat diferite activități, campanii, acțiuni, care au avut drept țintă protecția copiilor, dar și a mamelor în unele cazuri.

Voluntariatul încet, încet a început să își facă apariția și în rândul șolarilor mici. Astfel angrenându-i pe elevi să se implice tot mai mult.Cea mai populară acțiune de voluntariat fiind cea de ecologizare, urmată de strângerea unor bunuri material și alimentare.

Apariția acestui fenomen la școlarii mici este de o mare importanță , deoarece aceștia vor înțelege și-și vor modela comportamentul , empatia față de cei din jur într-o manieră pozitivă. Elevii vor fi implicați direct în "problemele" societății în care trăim și astfel pot sesiza că sunt și copiii care nu au cele necesare, poluarea mediului este peste tot în jur, dar își vor da seama că pot face și ei ceva pentru a schimba ceva în lume.

Lanțul educația știm cu toții că începe din sânul familiei, apoi își creează zale noi cu trecerea timpului, școală- sistem educațional-profesori-elevi. Acești factori sunt cei care își lasă adânc amprenta în dezvoltare elevilor.Colaborarea familiei cu școala duce la aspect pozitive în ceea ce însemnă dezvoltarea psiho-socio-culturală. Însă educarea copiilor spre practicarea voluntariatului , în familie, este una foarte redusă sau deloc, iar în acest sens apar profesorii , cadrele didactice , care trepta le insuflă acestora dorința de a ajuta, de a face bine, de a schimba ceva în mediul în care trăim.

Cadrele dideactice joacă un rol important în direcționarea copiilor spre practicarea voluntariatului.Aceștia trebuie să le explice copiilor ce înseamnă voluntariat, de ce este important să participle la astfel de acțiuni, cine sunt cei care beneficiază de implicarea lor.Totodată este important a se sublinia că aceste acțiuni sunt benevole și sunt plătite sau răsplătite prin bani, bunuri sau alte metode, ci doar ne oferă satisfacții.

Prin implicarea elevilor în acțiuni de voluntariat, consider că aceștia își vor dezvoltă următoarele comportamente:

- Empatia;
- Simțul civic;

- Spiritul de echipă;
- Responsabilitatea;
- Seriozitatea;
- Respectul;
- Generozitatea;

Practica voluntariatului este raportată la interacţiunea factorilor principali ai educaţiei: familia, şcoala, societatea. Interdependenţa acestora descrie un exerciţiu de sprijin reciproc, în care rolurile de voluntar şi beneficiar sunt pe rând asumate de fiecare dintre ei.

O comunitate care susţine dezvoltarea actului educativ din şcoală, va beneficia ulterior de generaţii de profesionişti, de actori sociali implicaţi, activi şi capabili de schimbare; pe de altă parte, acţiunile de voluntariat ale instituţiilor şcolare şi reprezentanţilor lor de a răspunde nevoilor comunităţii, vor contribui la rezolvarea problemelor actuale ale societăţii.

Elevii clasei mele (clasa a III a), au participat de-a lungul anilor de școală la diferite acțiuni de voluntariat, fie ca voluntari , fie ca beneficiari.

Ca *voluntari* , elevii au fost implicați în acțiuni cu teme ecologice. Cea mai amplă fiind actiunea de ecologizare ***LET'S DO IT ROMÂNIA.*** Elevii au participat într-un număr foarte mare și au fost foarte încântați pentru căau putut participa la o astfel de acțiune, mai ales că au muncit alături de cadre didactice din școală, directorii școlii, dar și autoritățile loacale.

La întrebarea***:"Cum v-ați simțit?",***majoritatea răspunsurilor au fost:"***Bine!", "Utili!", "Ne-am distrat!", "Importanți!",*** dar au și observant mulțimea de ambalaje aruncate, concluzionând***:"Noi nu vom mai arunca ambalajele pe jos, ci le vom pune la coșul de gunoi ca să nu strângă alții după noi, cum facem noi!"(*** *aceste răspunsuri au fost cât se poate de sincere, iar toți cei care ați implicat elevii în astfel de acțiuni cu siguranță le-ați auzit).*

Ca *bebeficiari*, elevii clasei mele au participat la diferite acțiuni de voluntariat.Una dintre aceste acțiuni au fost desfășurată de către mine (pro.inv.primar Dan Paula –Mihaela), în colaborarea cu Crucea Roșie –Tg. Mureș. Programul la care am participat fiind ***Colgate în școlile noastre.*** În cadrul acestui program, elevii au învățat cum să se spele pe dinți corect, dar au și primit instrumentele necesare (pastă de dinți și periuță de dinți, alte material informative).

O altă activitate la care au participat a fost ***Față în față cu autorul.*** O activitate care i-a purtat pe elevi în lumea literaturii și a picturii. În cadrul acestei acțiuni, elevii au ascutat povești citite chiar de către autor, au învățat cum se realizează o carte, s-au jucat și au făcut cunoștință cu lumea picturii.

Elevii au beneficiat și de consultări oftalmologice și stomatologice gratuite.Aceste programe au venit din partea unui cabinet oftalmologic și a unor studenți la stomatologie.

VOLUNTARIATUL – ACTIVITATE PENTRU ASIGURAREA UNEI CONDUITE CIVICE CORESPUNZĂTOARE

Prof.de sprijin/itinerant Diaconu Stela
Școala Gimnazială Șerban Cioculescu Găești

"Voluntariatul este activitatea desfășurată din proprie inițiativă, prin care o persoană fizică își oferă timpul, talentele și energia în sprijinul altora fără de natură financiară, dar care poate deconta cheltuielile realizate în sprijinul proiectului în care o recompensă este implicată." (definiția Pro Vobis)

"Voluntariatul este activitatea desfășurată din proprie inițiativă, de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestație materială." (Definiție adoptată de Consiliul Național al Voluntariatului, iunie 2002)

"Orice acțiune întreprinsă de o persoană fără a se gândi la recompense financiare." (Tracker)

Acestea sunt câteva definiții ale voluntariatului, dar mai presus de orice definiție voluntariatul este atitudinea fiecăruia fată de societate. Vorbind despre atitudini ne gândim desigur la respectul pentru oameni, punctualitate, credibilitate, cinste, persevenență, consecvență, răbdare...tot ceea ce oamenii ar trebui să învețe încă de mici – o relație sănătoasă cu oamenii si cu mediul înconjurător.

Există o arie largă de noţiuni, definiţii şi tradiţii în ceea ce priveşte voluntariatul. Totuşi, ceea ce este comun în Europa este că oriunde oamenii se implică împreună în activităţi pentru a se ajuta reciproc, pentru a îi susţine pe cei cu nevoi, pentru a conserva mediul înconjurător, pentru a participa în campanii pentru drepturile omului, sau pentru a iniţia acţiuni menite a asigura fiecăruia o viaţă decentă – atât societatea în ansamblu, cât şi fiecare voluntar ies în câştig, iar coeziunea socială este semnificativ întărită.

Voluntarii reflectă diversitatea societăţii europene, având implicate persoane de diferite vârste, femei şi bărbaţi, angajaţi şi şomeri, oameni cu diferite origini etnice, credinţe, cetăţeni de toate naţionalităţile

Voluntariatul este un mod de incluziune şi coeziune socială. Contribuie la crearea unei societăţi coerente, cu legături bazate pe încredere şi solidaritate, şi prin aceasta, la crearea de capital social. Este o sursă puternică de reconciliere şi reconstrucţie.

Voluntariatul joacă un rol important în identificarea de soluţii pentru problemele societăţii. Voluntarii şi organizaţiile lor sunt adesea primii în dezvoltarea de acţiuni inovatoare pentru a identifica, a da voce şi a răspunde nevoilor care se ivesc în societate. Voluntarii ajută la îmbunătăţirea calităţii şi cantităţii de servicii şi la dezvoltarea creativă de noi servicii.

Voluntariatul este un factor economic semnificativ.

Voluntariatul sprijină crearea de parteneriate inovatoare între sectorul profit, autorităţile publice şi sectorul non profit. Asemenea parteneriate, dublate de natura iniţiatică a multor dintre activităţile de voluntariat, pot conduce la crearea de noi oportunităţi de angajare.

Voluntariatul oferă oportunităţi de educaţie formală şi non-formală şi este, prin urmare un instrument esenţial în formarea continuă. Prin voluntariat, oamenii dobândesc cunoştinţe, îşi exersează abilităţi şi îşi extind reţelele sociale, ceea ce adesea poate conduce la diversificarea şi îmbunătăţirea ofertelor de angajare la dezvoltare personală şi socială.

Ca voluntar, poti sa te implici intr-o varietate de proiecte ale unor organizatii sau institutii din diferite domenii de interes comunitar, ca de exemplu: **Servicii sociale,Educaţie, Protecţia mediului şi a animalelor, Edilitar, Civism, Cultură & artă, Sănătate, Sport, Cooperare internaţională.**

Principalii actori ai mişcării de voluntariat din România sunt:

- voluntarii;
- ONG-urile si instituțiile publice care implică voluntari; centrele de voluntariat care intermediază, acolo unde ele există, legatura dintre voluntari si nevoia de voluntari a organizațiilor;
- companiile sau instituțiile care susțin sau inițiază proiecte de voluntariat pentru angajații lor;
- mecanisme europene precum programele de schimburi internaționale de voluntari, cum este si Serviciul European de Voluntariat

BENEFICIILE VOLUNTARIATULUI

Atunci când te implici în proiecte în beneficiul unei cauze sau al comunității tale, nu contribui doar la dezvoltarea comunității, ci și la dezvoltarea ta personală și profesională. Voluntarii invață, voluntarii experimentează, voluntarii lucrează în echipă.

Cum te dezvolţi când te implici în programe şi acţiuni de voluntariat?

- Câștigi experiență de muncă, înveți lucruri noi și deprinderi utile;
- îți mentii "în uz" cunoștințe, abilități sau vreun talent pe care nu ai ocazia să le folosești în viata de zi cu zi;
- ești mai activ în timpul tău liber și-l petreci în mod util, provocator și, de ce nu, distractiv;
- socializezi mai mult: iți faci noi prieteni, cunoștințe si contacte care iți pot fi utile in viață;
- te alături și tu prietenilor tăi care sunt deja implicați in acțiuni sau programe de voluntariat;
- dai inapoi comunității si celor din jur o parte din ajutorul primit la rândaul tău in viață;
- devii parte a unei echipe sau organizații a cărei muncă și viziune o respecți și vrei să o sprijini;
- dacă tocmai te-ai mutat intr-un oraș nou sau ai trecut printr-o schimbare de viată, voluntariatul te ajută să te conectezi la comunitate si să faci tranziția spre noua ta viată;
- poți testa practic daca ai abilitătile necesare pentru a urma o anumită carieră sau pentru o reorientare in carieră;
- ai ocazia sa ii ajuți pe cei mai putin norocoși ca tine sau, dimpotriva, poți fi alături de cei care trec prin aceleași probleme ca tine;
- poți realiza ceva ce ți-ai dorit intotdeauna;

- ai oportunitatea de a lucra cu o categorie de persoane cu care ți-ai dorit sa ai contact sau ai ocazia de a intâlni persoane importante din comunitate;
- inveți sa iți asumi o responsabilitate și sa realizezi ceva cu propriile tale mâini;
- contribui la dezvoltarea comunitații in care traiești si înțelegi mai indeaproape problemele comunitații in care traiești.

Decalogul voluntarilor:

1. COEZIUNE
În relaţia lor unii cu altii, voluntarii sunt deschisi, oneşti si prietenoşi.

2. COLABORARE
Voluntarii colaborează cu diverşi factori interesaţi de problematica abordată.

3. ANGAJAMENT
Voluntarii se obligă să respecte responsabilităţile voluntarilor, aşa cum decurg ele din înţelegerea cu organizaţia la care activează şi după cum decurg din legea în vigoare.

4. DEZVOLTARE
Voluntarii sunt preocupaţi permanent de creşterea competenţelor lor de lucru prin învăţare, instruire şi acceptarea supervizării.

5. TRANSPARENŢĂ
Voluntarii oferă informaţii despre munca lor ca voluntari atât organizaţiei, cât şi celor din afara, cu respectarea confidenţialităţii.

6. IMPLICARE ACTIVĂ
Voluntarii se implică activ în soluţionarea problemelor comunităţii.

7. RESPONSABILITATE
Beneficiul comunitații trebuie sa stea la baza tuturor activitaților voluntarilor.

8. CONFIDENŢIALITATE
Voluntarii respectă informaţiile confidenţiale (datele despre beneficiari şi anumite informatii legate de organizația lor gazda).

9. PROMOVARE
In relaţia lor cu mediul extern, voluntarii sunt ambasadori ai valorii voluntariatului în comunitatea locală.

10. RESPECT
Voluntarii respectă toţi oamenii si principiile universale ale egalităţii si echităţii.

BIBLIOGRAFIE:

1. Băban A. (coord.)- *Consiliere educaţională. Ghid metodologic pentru orele de dirigenţie şi de consiliere,* Imprimeria Ardealul, Cluj-Napoca, 2001
2. Jigău M.- *Consilierea carierei,* Editura Sigma, Bucureşti, 2001
3. Missoum G.- *Am reuşit!,* Editura Polirom, Iaşi, 2003
4. Theodosiu, D. – *Mai aproape de elevi,* Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1972
5. Tomşa G.- *Consilierea şi orientarea în şcoală,* Casa de Editură şi Presă Viaţa Românească, Bucureşti, 1999

SIMPOZIONUL INTERNAŢIONAL „VOLUNTARIATUL, CEA MAI IMPORTANTĂ SURSĂ DE BUNĂTATE"
VOLUNTARIATUL – PÂRGHIA ESENŢIALĂ A SECOLULUI CURENT

AUTOR: ARZOIU LEONTINA - FILOFTEIA

1.INTRODUCERE

În contextul vieții actuale, trăite într-un ritm din ce în ce mai alert, precum şi al societăţii tehnologizării, globalizării, precum şi al modernizării din toate punctele de vedere, valenţa pe care o capătă voluntariatul, evident este una pozitivă, dat fiind faptul că acesta are la bază valori, precum: ajutorare, cooperare, empatie. Noţiunea de voluntariat este una foarte complexă în zilele noastre. De-a lungul timpului, voluntariatul a evoluat din ce în ce mai mult şi a cuprins tot mai multe arii de interes. Tot acesta, captivează cât mai mulţi indivizi şi cât mai multe organizaţii în ultima perioadă, astfel, numărul acestora crescând semnificativ de la an la an.

Ipoteza de bază a acestei lucrări constă în sublinierea ideii conform căreia voluntariatul, într-adevăr, reprezintă cea mai importantă sursă de bunătate. Totodată se vor reliefa date statistice cu referire la voluntariatul din Republica Moldova.

2.VOLUNTARIATUL – PÂRGHIA ESENŢIALĂ A SECOLULUI CURENT

Este evident faptul că voluntariatul semnifică o sursă primordială de bunătate, deoarece prin intermediul acestuia, binefăcătorii nu doresc ceva în schimbul efortului depus, ci mai degrabă doresc cu precădere să rezolve, după caz, problemele celor din jur.

Din propria mea experienţă pot spune cu tărie că voluntariatul reprezintă cea mai importantă sursă de bunătate, deoarece, a fi voluntar, implică automat şi acţiunea de a ne pasă de ceea ce se petrece în jur, precum şi deschiderea, empatizarea către nevoile, necesităţile celor aflaţi în situaţii mai puţin favorabile.

Experienţa mea de voluntariat este nu numai una naţională, cât şi una internaţională. În urmă cu un an am fost studentă a programului Erasmus + în Poznan, Polonia. Cu ajutorul voluntarilor ESN (Erasmus Student Network) am participat la câteva activităţi de acest fel, cum ar fi: pregătirea hranei pentru cei aflaţi în nevoie, îngrijirea animalelor de la un centru de întreținere a animalelor, desfășurarea de activități educative la o grădiniță din Poznan. În România, de

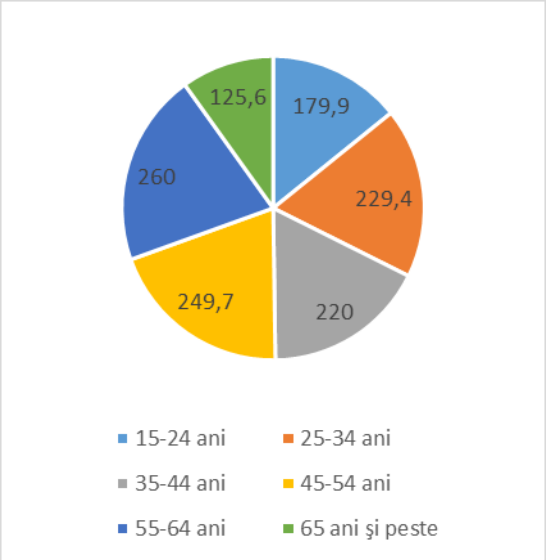
asemenea, am participat la multe voluntariate, cum ar fi: la biserică, prin ajutorarea celor săraci sau a copiilor (activităţi didactice), activităţi didactice pentru copiii cu dizabilităţi în oraşul Târgovişte.

Ceea ce doresc să evidenţiez prin enumerarea acestora este faptul că voluntariatul are mai multe dimensiuni, după cum urmează:

- Creşterea socială a nivelului de încredere: în propria persoană, în persoanele din jur, în organizaţii;
- Creşterea culturală: a identităţii, a valorilor, a apartenenţei;
- Creşterea economică: creşterea valorii adăugate prin nivelul crescut al veniturilor, deci a economiilor efectuate;
- Creşterea umană: formarea şi dezvoltarea diverselor abilităţi, capacităţi, a şanselor de angajare, a integrării sociale;
- Creşterea capitalului fizic: produse, bunuri, obiective individuale sau organizaţionale atinse.

O nouă dimensiune a voluntariatului pe care doresc să o evidenţiez este cea a creşterii puterii exemplului. În societatea actuală apar din ce în ce mai multe cauze de acest tip, din ce în ce mai multe feluri de voluntariate, acest fapt se datorează în totalitate empatizarii, dar şi a bunului exemplu, a bunelor practici.

Graficul 1 – Numărul voluntarilor în funcţie de grupele de vârstă (2015)

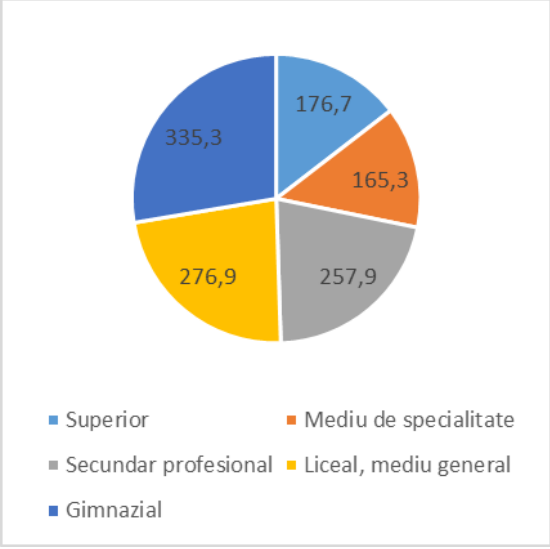

Sursa: prelucrat de autor, în funcţie de datele statistice de pe site-ul oficial al Biroului Naţional de Statistică al Republicii Moldova

Statisticile arată concret acest fapt. În Graficul 1 - Numărul voluntarilor în funcţie de grupele de vârstă reliefează împărţirea oamenilor activi din punct de vedere al voluntariatelor, ce locuiesc în Republica Moldova. Clasificarea acestora este în funcţie de grupa de vârstă. Astfel, se remarcă următoarele aspecte: din totalul de 1264,5 mii de persoane, cea mai mare pondere o au persoanele cu vârste cuprinse între 55 şi 64 de ani, urmaţi fiind de persoanele cu vârste cuprinse între 45 şi 54 de ani. Pe ultimul loc se află persoanele peste 65 de ani.

Cu toate acestea, se observă un număr relativ mare de tineri ce activează în cadrul voluntariatelor, respectiv cei situaţi în grupa de 35 – 44 de ani (220,0 mii de persoane), grupa de 25 – 34 de ani (229,4 mii de persoane), iar grupa de 15 – 24 de ani este reprezentată de un număr de 179,9 mii de persoane. Astfel, cu înaintarea în vârstă oamenii conştientizează importanţa voluntariatelor în viaţa lor şi se implică din ce în ce mai mult în cadrul acestora.

Graficul 2 – Numărul voluntarilor în funcţie de nivelul de instruire (2015)

Sursa: prelucrat de autor, în funcţie de datele statistice de pe site-ul oficial al Biroului Naţional de Statistică al Republicii Moldova

În Graficul 2 – Numărul voluntarilor în funcţie de nivelul de instruire, repartizarea acestora se realizează pe cinci categorii: persoane cu studii superioare, persoane cu studii medii de

specialitate, persoane cu studii secundare profesionale, persoane cu studii în învăţământul liceal, persoane cu studii în învăţământul gimnazial, persoane cu studii în învăţământul primar sau fără învăţământul primar.

Din acesta rezultă că numărul persoanelor implicate în diverse voluntariate este mai mare în cazul următoarelor categorii: persoane cu studii gimnaziale (335,3 mii de persoane), persoane cu studii în învăţământul liceal (276,9 mii de persoane), persoane cu studii secundare profesionale (257,9 mii de persoane). La polul opus acestora se situează următoarele categorii: persoane cu studii superioare (176,7 mii de persoane), persoane cu studii medii de specialitate (165,3 mii de persoane) şi persoane cu studii în învăţământul primar sau fără învăţământul primar (52,3 mii de persoane). Numărul total al acestora este de 1264,5 mii de persoane.

Exemple concrete de organizaţii ce se preocupă de realizarea de voluntariate sunt următoarele: Consiliul Naţional al Tinerilor din Republica Moldova, Asociaţia Tinerilor Artişti „Oberliht", AIESEC, BEST Chişinău, Misiunea Socială Diacona, Centrul Media pentru Tineri, Asociaţia „Motivaţia", Y – PEER Moldova, Asociaţia Obştească „Caroma Nord", AVI – Moldova, AEGEE Chişinău, Asociaţia Obştească „Onoare, Demnitate şi Patrie", Centrul Naţional de Mediu, Sporter, Hai Moldova, OWH TV Studio, Consiliul Municipal al Tinerilor din Chişinău, Centrul de Resurse pentru Tineret DACIA, Consiliul Local al Copiilor şi Tinerilor, Centrul de Tineret Odorhei.

3.CONCLUZII

Aşadar, în contextul societăţii actuale, voluntariatul semnifică activitatea desfăşurată în mod conştient cu scopul de a asigura condiţii mai bune pentru persoanele aflate în nevoie.

Activitatea de voluntariat depinde foarte mult de educaţia personală, astfel, indivizii ce au valori mai puternice, ce sunt mai empatici, întotdeauna vor participa la astfel de activităţi.

Cu ajutorul acestuia se pot dobândi o serie de comportamente ce definesc responsabilitatea socială, cum ar fi:

- manifestarea încrederii faţă de sine şi ceilalţi;
- simțul responsabilităţii față de diverse probleme sociale;
- interesul față de nevoile societății;

- solidaritate manifestată prin diverse acţiuni şi activităţi;
- deschiderea către cooperare;
- manifestarea empatizării;

Deci, voluntariatul reprezintă cea mai importantă sursă de empatizare, de cooperare, de dezvoltare, de ajutorare şi nu în ultimul rând de bunătate.

BIBLIOGRAFIE

1. Băbuțău Ioan Cristian, „Responsabilitatea socială a individului - voluntariat", Proiect cofinanțat din FSE prin POSDRU, 2007-2013

2. Gradinaru Ana - Maria, „Ghid pentru măsurarea efectelor şi impactului voluntariatului asupra organizaţiei gazdă", Ediţia I, Learning Ecosystem, 2016

3. Site oficial: Biroul Naţional de Statistică al Republicii Moldova: https://statistica.gov.md/newsview.php?l=ro&id=4917&idc=%20168#idc=557&

4. https://diez.md/2017/04/07/vrei-sa-devii-voluntar-iata-o-lista-de-organizatii-din-tara-si-din-chisinau-care-te-poti-implica/

Implicarea, salvarea noastră

Prof.Nicoleta Camelia Curteanu

Realitatea actuală se caracterizează, pe de o parte, printr-o relaxare a unor legături afective, iar pe de alta, prin răspândirea de experiențe asociative, cooperative, de grupuri de ajutor reciproc, pentru a le considera, de bună seamă, ca indicatori ai unei nevoi stringente de apartenență. Mișcări de tip cercetași sau *scout*, asocieri afinitare, cluburi, „colegii" pe criterii profesionale, religioase etc. vin cu un supliment de acțiuni sau valori ce completează în mod fericit oferta școlară. Este vorba despre legături semnificative cu care se pot experimenta relațiile de vecinătate emoțională, în sensul de „noi". Astfel de ocazii pot înlesni descoperirea și cultivarea multor talente, copiii bucurându-se de confirmarea abilităților ce se ivesc doar aici.

Scopul școlarizării nu este de a sorta elevii în funcție de capacitatea lor aparentă sau incapacitatea de a învăța, ci de a descoperi și a spori capacitățile lor. Toți copiii caută să reușească și să obțină satisfacții și este responsabilitatea școlii să-i călăuzească cu succes în această căutare. Încrederea copiilor în sine începe cu încrederea și angajamentul altora față de ei. Mai presus de toate, școala trebuie să fie un loc unde fiecare elev e important și în care toate activitățile sunt îndreptate în beneficiul copiilor.

Relațiile pe care profesorii le construiesc cu elevii sunt esențiale în obținerea angajamentului celor din urmă. Expertul în educație Ian Lillico confirmă faptul că *elevii din zilele noastre citesc profesorii și nu manualele.* Profesorul însuși trebuie sensibilizat și pregătit pentru a imprima elevilor nevoia de a deveni responsabili, autonomi în legătură cu procesul în care au intrat. Copiii au o mulțime de abilități, de care nu sunt conștienți; este o problemă pe care o au în legătură cu percepția de sine: ei nu știu ce știu.

Elevii ar trebui să fie încurajați să participe la programe bazate pe chestiuni care îi afectează, cum sunt educația, protecția socială, sănătatea reproducerii, protecția mediului etc.

Exemple de servicii comunitare și activități de învățare:

1. Inovare: depășirea barierelor

- Cercetarea, apoi proiectarea și /sau dezvoltarea de soluții, produse sau servicii (de ex. pt cei cu dizabilități);
- Îmbunătățirea durabilității mediului și a energiei regenerabile;
- Construirea de baze de date simple și soluții IT, aplicații care servesc o funcție comunitară;
- Sensibilizarea comunității cu privire la problemele de sănătate/mediu prin cercetare și comunicare/prezentarea constatărilor

2. Creativitate și performanță:

- Ansamblu muzical, teatru, activități artistice în comunitatea locală; dar și
- Comunitatea locală este adusă în școală unde se desfășoară activități artistice;
- Elevii sunt cei care organizează participarea comunității la activități;

3. Instruire:

- Elevii organizează cursuri de formare în domeniul IT (utilizând facilitățile școlii: calculatoare, săli de clasă) pentru comunitatea locală, în special cu cetățenii mai în vârstă cărora le pot lipsi competențele de bază;
- Elevii instruiesc alți elevi sau grupuri comunitare la limbi străine, matematică sau alte discipline;
- Elevii participă ca asistenți de sală sau asistenți pentru instructori de sport;

4. Serviciu activ:

- Asistență în centre de îngrijire bătrâni/copii, spitale, școli pentru nevoi speciale;
- Asistarea într-un adăpost de animale;

5. Mediu:

- Clubul de mediu din școală monitorizează risipa, organizează reciclarea și sugerează practici de mediu mai bune;
- Elevii sunt implicați în conservarea patrimoniului natural local;

6. Conducere, management: consiliul elevilor, reprezentantul clasei.

Participarea este un drept fundamental. Este unul din principiile directoare ale Declarației Universale a Drepturilor Omului care a fost reiterată în multe alte convenții și declarații. Prin participare activă, tinerii sunt împuterniciți să joace un rol vital în dezvoltarea lor, în comunitățile lor, ajutându-i să învețe abilități esențiale, să-și dezvolte cunoștințele despre drepturile omului și cetățenie și să promoveze acțiuni civice pozitive. Pentru a participa eficient, tinerilor trebuie să li

se pună la dispoziție instrumentele adecvate, cum ar fi informarea, educarea și accesul la drepturile lor civile.

Participarea poate fi consolidată prin includerea tinerilor în proiectarea, implementarea, monitorizarea, raportarea și evaluarea instrumentelor, strategiilor și programelor. Elevii înșiși pot realiza materialele atât prin medii tradiționale, cât și prin tehnologii incluzive, precum internetul, SMS-urile etc. Materialul trebuie să fie accesibil și tinerilor cu dizabilități.

Comunitățile au propriile lor combinații de persoane cu abilități speciale și interese diverse, au instituții, afaceri, resurse naturale etc, care pot reprezenta posibilități neprețuite pentru educabile și-i pot reduce școlii povara. Pentru a stimula accesul elevilor direct la resurse dincolo de școală, școala însăși ar trebui să fie un facilitator și nu un intermediar între elevi și comunitatea locală. Părinți, familii, profesori și comunități – nu există un parteneriat mai bun!

A delega numai școala să facă educație reprezintă un risc pentru vigoarea și spiritualitatea unei societăți. Școala nu este o instituție monopolizantă, lăsând liberă orice inițiativă formativă ce poate să apară la nivelul comunității. E necesar ca orice formă complementară de edificare a persoanei și colectivităților să fie asimilată procesului de educație plenară.

Formarea tinerilor voluntari în contextual dezvoltării competențelor sociale

Prof. ing. Silviana Ciupercă
Liceul Tehnologic "Aurel Vlaicu", Galați

În ultimul timp, voluntariatul a cunoscut o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri, dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste.

Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale, încercând să-i ajutăm pe cei care au nevoie, pe cei vulnerabili.

Voluntariatul este o activitate bazată pe voință proprie, implementată în timpul liber, fără câștig financiar, pentru binele comun.

Experienţa europeană demonstrează că voluntariatul poate fi implementat şi valorificat în toate sferele socialului. Acesta le oferă tinerilor şi adulţilor o modalitate eficientă de a fi împreună, de a lucra în comun, *valorile de bază* fiind încrederea şi respectul reciproc. Este foarte important de remarcat faptul că se voluntariatul colectiv contribuie semnificativ la dezvoltarea conştiinţei sociale a comunităţilor implicate. De altfel, bunăstarea comună este raţiunea pentru care se lucrează în beneficiul celorlalţi. Formarea tinerilor voluntari în contextual dezvoltării competențelor sociale trebuie să cuprindă atât planul cunoştinţelor, partea teoretică, cât și planul acţiunii, ce vizează dezvoltarea competenţelor practice. De asemenea, planul personalităţii, are un rol deosebit, deoarece vizează dezvoltarea personală a fiecărui tânăr, iar planul social este important pentru dezvoltarea competențelor sociale.

Activitatea de voluntariat este reglementată prin lege şi presupune un anumit nivel al conştiinţei şi solidarităţii civice, care să motiveze persoana pentru participarea liber consimţită la astfel de acțiuni. Aceasta va fi considerată experienţă de muncă în condiţiile în care constituie o cerinţă specifică de participare la concursul pentru ocuparea unui anumit post. Voluntariatul se desfăşoară, potrivit legii, în domenii precum: asistenţă şi servicii sociale, protecţia drepturilor omului, medico-sanitar, cultural-artistic, educațional, ştiinţific, umanitar, religios, filantropic, sportiv, protecţia mediului, social şi comunitar. Acţiunea comunitară presupune crearea unor relații de

cooperare, de colaborare între licee, şcoli generale, ceea ce ajută la stabilirea unui parteneriat de învăţare real şi benefic pentru toţi cei implicaţi. Managementul programelor de voluntariat cuprinde un set de procese, acțiuni prin care persoane voluntare sunt recrutate, pregătite, abilitate şi antrenate în activităţi planificate la nivelul unei organizaţii. Totuși, succesul implicării voluntarilor depinde de claritatea scopului şi de angajamentul susţinut de întreaga organizaţie, o atenţie deosebitacordându-se nevoilor individuale ale voluntarilor, asigurării unui mediu încurajator, în care aceştia vor putea progresa şi se vor putea dezvolta în planurile personal şi acţional professional

Voluntariatul se concentrează asupra identificării valorilor de bază şi asupra promovării acestora, mai ales în rândul tinerilor. În centrul voluntarismului se *află idealurile de servicii şi solidaritate*, precum şi speranţa că împreună se poate construi o lume mai bună. Astfel, munca de voluntar este o demonstrare a solidarităţii umane în acţiune, avantajaţi fiind cei care dăruiesc, mai mult decât cei care primesc. Acţiunea comunitară este o experienţă cu caracter formativ pentru tineri, care îi va ajuta să se implice mai mult și să fie apreciaţi pentru efortul depus, să se integreze mai uşor şi să devină mai înţelegători. Totodată, aceasta contribuie considerabil la descoperirea potenţialului individual, care reprezintă un scop educaţional fundamental şi îi încurajează să îi ajute şi pe alţii să se bucure de propria persoană, creându-se astfel, în societate, o adevărată comunitate de oameni cărora le pasă de tot ceea ce se întâmplă.

Acţiunea socială voluntară reprezintă intervenţia dezinteresată a unor oameni individual sau grupaţi în asociaţii, fundaţii etc., în rezolvarea unor cerinţe sociale, educative şi culturale ale comunităţii.

În România, instituţia voluntariatului este reglementată prin Legea Nr. 78/2014. Conform acestei legi, prin voluntariat se înţelege "participarea voluntarului persoană fizică la activităţi de interes public desfăşurate în folosul altor persoane sau al societăţii, organizate de către persoane juridice de drept public sau de drept privat, fără remuneraţie, individual sau în grup".

Tinerii implicaţi în activitatea de voluntariat beneficiază de următoarele instrumente de lucru: certificate nominale de voluntariat, carnet de voluntar sau scrisoare de recomandare. În cadrul programelor de voluntariat, dorinţa tânărului de a activa într-un domeniu de interes al comunităţii este un factor

important, dar nu suficient. Tânărul trebuie să beneficieze de instruire atât teoretică, cât şi practică, îmbunătăţindu-i educaţia anterioară şi stimulându-i vocaţia de voluntar. Educaţia constituie o parte importantă a identităţii tinerilor voluntari și are ca scop acumularea cunoştinţelor şi abilităţilor de bază, dezvoltarea capacităţilor de comunicare şi de relaţionare, formarea atitudinii empatice.

Voluntariatul promovează un set de principii și valori fundamentale, cum ar fi: datoria, solidaritatea, credinţa în acţiunea colectivă pentru binele tuturor, credinţa în drepturile omului şi egalitatea de şanse. Pentru ca munca voluntarului să aibă rezultate pozitive, să contribuie la dezvoltarea capacităţii organizaţionale colective, ea trebuie să se bazeze pe respect şi empatie între membrii comunităţii, iar acţiunea de voluntariat – pe un număr suficient de voluntari proveniţi din comunităţile în care lucrează, pe menţinerea contactului cu comunităţile implicate, pe schimburi reciproce de atitudini, practice şi experienţe. Activităţile de voluntariat din domeniul socio-educaţional pot fi înscrise în mai multe arii de interes. În domeniul educației, am putea aminti: organizarea de cursuri şi seminarii gratuite pe diferite teme, desfășurarea de campanii tematice de conştientizare a unor probleme prin întâlniri directe cu beneficiarii (protejarea mediului, consumul de droguri), organizarea de campanii tematice de conştientizare a unor probleme prin distribuirea şi afişarea în locuri publice a unor postere tematice sau standuri de informare, desfășurarea unor competiţii, dezbateri şi întâlniri pe teme legate de voluntariat.

În domeniul uman și al solidarității, am putea aminti: oferirea de asistenţă medicală gratuită celor care nu îşi pot permite acest lucru, organizarea de programe şi activităţi de timp liber pentru copiii cu cerinţe speciale, colectarea şi distribuirea de îmbrăcăminte, jucării, hrană etc. familiilor sărace, acordarea de ajutor copiilor şi bătrânilor instituţionalizaţi etc.

În domeniul civic, sunt de remarcat: renovarea instituţiilor pentru persoanele cu dizabilităţi, orfani, bătrâni, amenajarea de noi săli de clasă într-o şcoală, a unui parc sau a unui loc de joacă pentru copii, a unei zile de sărbătoare pentru persoane defavorizate sau aflate în dificultate etc. În societatea actuală, un domeniu important este cel al protecţiei mediului. Activitățile de voluntariat ce vizează acest domeniu se referă la organizarea unor campanii ecologice în diferite zone geografice, acțiuni de curăţare a râurilor, parcurilor, rezervaţiilor naturale, campanii de conștientizare desfășurate în cadrul școlilor, cu privire la natură şi la mediu.

În ceea ce privește atragerea de fonduri şi resurse, se pot identifica următoarele

acțiuni: donaţii de materiale şi bani pentru constituirea unor fonduri speciale, atragerea de fonduri pentru achiziţionarea echipamentelor, necesare derulării activităţilor unor categorii specifice de beneficiari, acordarea de burse copiilor şi tinerilor cu posibilităţi materiale limitate pentru a frecventa anumite programe educaţionale, organizarea unor spectacole în scop caritabil.

Un aspect important ține de sprijinirea acțiunilor de voluntariat prin cooptarea actorilor, specialiștilor din diverse domenii. Aceștia asigură popularitatea unor activități de voluntariat, provocând participarea unui public numeros care va cunoaște problemele celor vulnerabili din societate și va acționa în consecință. La nivelul comunităţii, voluntarii lucrează atât pe baza înţelegerii formale a voluntariatului, cât şi a mecanismelor locale informale. Aceştia asigură dezvoltarea capacităţii comunităţii, inclusiv prin proiecte de dezvoltare, servicii sanitare, acţiuni civice. Impactul colectiv al acestor resurse este covârşitor, oferind o altă dimensiune muncii de voluntar. S-a constatat că tinerii din societatea actuală preferă structuri organizaţionale mai deschise, informale, în primul rând.

Dezvoltarea individului în planul acţiunii, în contextual formării competențelor sociale, presupune capacitatea de a recunoaşte şi de a înţelege situaţiile-problemă cu care se confruntă, de a valorifica în consecinţă informaţiile pe care le deţine, precum şi de a planifica, motiva (pe sine și pe ceilalți), executa şi evalua măsurile adecvate. Este de reamarcat capacitatea de a opera pe mai multe niveluri de complexitate informaţională, de la simplu la complex, precum şi de la general la particular, aceasta presupunând atât componenta cognitivă, cât și experienţa practică a individului. Cu cât metodele alese de voluntari sunt mai creative, inovative, cu atât şansele de reuşită cresc și probabilitatea producerii schimbării în comunitatea devine mai mare. Astfel, trebuie să remarcăm faptul că activitățile de voluntariat sunt benefice, în egală măsură, atât pentru voluntari, cât și pentru cei care beneficiază de ajutorul acestora. Prin voluntariat, devii mai bun, mai empatic, realizezi că a-ți păsa de ceilalți reprezintă o necesitate interioară. Voluntarismul determină formarea competențelor sociale atât de necesare în lumea noastră: cooperare în cadrul grupului, relaţionare şi participare socială, egalitate de şanse, toleranţă, empatie, gestionarea situaţiilor de stress, colaborare, asertivitate, integritate.

În mod evident, activitatea voluntarilor este o dimensiune importantă într-o societate modernă, în măsură să influenţeze politicile publice şi să contribuie la diversificarea serviciilor sociale, la rezolvarea diferitelor probleme care fac obiectul serviciilor de asistenţă şi de intervenţie ale organizaţiilor specializate, la identificarea domeniilor de interes şi a nevoilor din cadrul comunităţii, la îmbunătăţirea activităţilor, la extinderea serviciilor în comunitate, astfel încât să beneficieze cât mai multe persoane, la asigurarea și mobilizarea resurselor umane necesare.

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE:

1. LEGE Nr. 78/2014 din 24 iunie 2014 privind reglementarea activităţii de voluntariat în România

2. Gherguţ A. *Managementul serviciilor de asistenţă psihopedagogică socială*, Ghid practic. Iaşi: Polirom, 2003

3. Neacşu I. *Pedagogie socială. Valori, comportamente, experienţe, strategii*, Bucureşti: Editura Universităţii din Bucureşti, 2010

Voluntariatul, cea mai importantă sursă de bine

Clubul voluntarilor

Grecu Maria Olga

Școala Gimnazială „ Ion Creangă", Satu Mare

Voluntariatul este un demers care pune în mișcare resurse creatoare din societate, având ca unic scop binele comun. Cultura voluntariatului este larg raspândită în lume. Acesta a apărut și ca o reacție a societății la imposibilitatea sau incapacitatea administrațiilor locale sau centrale de a rezolva anumite probleme sociale și nu numai. Voluntariatul vizează acțiuni caritabile sau civice neremunerate la care participarea este benevolă. Acțiunile de voluntariat acoperă domenii precum sănătatea, protecția mediului, drepturile omului, incluziunea socială, sănătatea, cultura, etc. Motivația care îi însuflețește pe voluntari este legată mai mult de dorința de a-și ajuta semenii ,de a fi utili societății.Prin acțiunile lor, ei contribuie la întărirea coeziunii sociale.

De fapt ce calități trebuie să aibă un voluntar? Să fie dedicat unei cauze, să fie plin de compasiune, să dea dovadă de spirit de inițiativă, de toleranță, să fie un bun comunicator, să aiba spirit de sacrificiu, să dea dovada de responsabilitate, de corectitudine, să fie dornic să sară în ajutor, etc.

În România există la ora actuală multe organizații care practică voluntariatul. În general tineretul participă la asemenea acțiuni. Am putea spune că a apărut o nouă comunitate de cetățeni: cea a voluntarilor, care s-a dezvoltat în ultimii 30 de ani. Voluntariatul ca atitudine, trebuie dezvoltat de la vârste cât mai mici.Școala este cea chemată în primul rând să –i educe pe elevi în spiritul altruismului, al compasiunii și al toleranței. În acest scop, ar fi necesară trecerea de la stadiul voluntariatului de ocazie, manifestat prin acte de caritate desfășurate cu prilejul unor zile de sărbătoare, sau prin acțiuni de ecologizare și respectiv de colectare de deșeuri, la un alt nivel. Pentru ca elevii sa fie educați în spiritul voluntariatului, ar fi necesară o permanentizare a acțiunilor specifice, o constanță în derularea acestora. O modalitate este crearea în școală a unui Club al voluntarilor. În cadrul acestuia se pot organiza ateliere de lucru, dezbateri, sesiuni de informare. Membrii acestuia organizează activități de voluntariat și participă la diferite alte acțiuni . În cele ce urmează, mă voi referi la un astfel de club care s-a înființat în școala noastră în cadrul unui parteneriat strategic, finanțat prin programul Erasmus+ și care poate servi ca model de bună practică.

În anul 2018 s-a înființat Clubul Școlar al Voluntarilor, cu un rol foarte important în proiectul "Living Books in Schools", realizat în parteneriat cu Serbia(coordonator), Slovenia și Polonia. După selectarea membrilor, au fost semnate Acorduri de voluntariat. A fost elaborat un statut al clubului și un plan de activități.

Pe parcursul desfășurării proiectului, s-au realizat 12 workshop-uri și multe acțiuni de voluntariat. Activitățile au fost propuse astfel încât să fie asiguurată atingerea unor obiective precum:

- Înțelegerea unor termeni precum xenofobie, rasism, antisemitism, discriminare, excluziune, etc.;
- Acceptarea egalității în drepturi și respingerea oricărei forme de discriminare;
- Dezvoltare personală prin autocunoaștere;
- Înțelegerea modului în care mediul de proveniență influențează comportamenul unei persoane;
- Încurajarea interacțiunilor dintre elevi, prin forme de comunicare asertivă;
- Schimburi de experiențe culturale;
- Dezvoltarea gândirii critice;
- Acceptarea voluntariatului ca un proces de a dobândi noi cunoștințe, competențe și abilități.

Voi prezenta în continuare succint, câteva dintre activitățile de voluntariat desfășurate.

1. **Living Library**

   Cea mai importantă dintre ele a fost participarea voluntarilor la organizarea Living Library(Bibliotecă vie), cel mai complex eveniment al proiectului. În etapa de pregătire, elevii s-au implicat în realizarea afișelor și a decorurilor. În timpul desfășurării acestuia, voluntarii au dat informații „cititorilor" despre lista de „cărți" , i-au îndrumat pe aceștia către insulele de lectură, au distribuit fișele de cititori, au colectat feed-back-urile de la participanți. Câțiva elevi au acceptat să fie ei înșiși „cărți" și să prezinte aspecte din viața lor sau experiențe avute în trecut.

2. **Casa Prieteniei**

Elevii au facut vizite la Centrul Social "Casa Prieteniei", loc în care copii și elevi din localitate care provin din familii defavorizate, sunt sprijiniți pentru a depăși situațiile de risc. Voluntarii noștri i-au ajutat pe elevi să-și facă temele, apoi au desfășurat împreună activități recreative.

3. **Micii ecologiști**

Voluntarii au primit câte 2-3 kituri de semănare. Au semănat semințele în ghiveci, apoi au monitorizat mai multe zile ceea ce se întâmplă în fiecare ghiveci, asigurând condițiile necesare pentru ca plantele să răsară. Dupa ce acestea au ajuns la o înălțime de 20-25cm, au fost transplantate în ghivece mai mari, pentru a putea crește răsadurile în vederea plantării ulterioare în grădină.

4. **Ziua deșeurilor**

Micii voluntari au colectat flacoane de plastic pe care le-au trimis către centrul de recreere Kentaur, în vederea construirii Labirintului reciclării. Acțiunea a făcut parte dintr-un program al cărui scop a fost promovarea selectivă a deșeurilor reciclabile.

5. **Toamna în bucate**

Elevii au sărbătorit venirea toamnei printr-un picnic în cadrul căruia au fost colectate cantități mari de fructe care au fost donate către case de copii.

6. **Ziua carității**

Voluntarii au mers în vizită la cîțiva copii care se afla în situații defavorizate, făcând parte din familii cu o situație materială precară. Cu această ocazie, au donat familiei respective alimente și obiecte pentru copii.

7. **Târgul de mărțișoare**

O acțiune de amploare a fost organizată la sfârșitul iernii. Elevii voluntari au confecționat mărțișoare care au fost expuse într-un loc public. Doritorii au ales mărțișoare iar în schimbul lor au făcut donații către unul dintre trei destinatari ai sumelor colectate. O parte dintre mărțișoare au fost realizate în cadrul unui atelier de lucru organizat la muzeul județean. Toate sumele încasate au fost donate celor trei instituții, în scopuri caritabile.

Acestea au fost doar cîteva dintre acțiunile în care s-au implicat membrii Clubului Școlar al Voluntarilor. Diversitatea activităților a permis dezvoltarea multor abilități și competențe: gândire critic, creativitate, colaborare, comunicare, alfabetizare în domeniul media, flexibilitate, inițiativă, leadership, productivitate, abilități sociale. Din această perspectivă, putem privi voluntariatul nu doar ca un modalitate de implicare în rezolvarea problemelor societății ci și ca un mijloc de educație multilaterală.

VOLUNTARIATUL - O OPORTUNITATE DE A FI TU ÎNSUȚI

Prof. Lucreția Claudia Portase
Colegiul Național „Mihai Eminescu", Constanța

A ajuta, a fi solidar, a fi responsabil civic, a empatiza, a fi cetățean activ, a fi membru activ al comunității din care faci parte etc., sunt principii după care se ghidează voluntarul, folosite permanent în a motiva de ce trebuie să facem voluntariat, cine beneficiază de timpul nostru liber, cui ne dedicăm o parte din viața noastră, cum ar trebui să o facem, unde, și lista poate continua.

Organizația Națiunilor Unite[20] definește voluntariatul ca un act de liber arbitru care are ca rezultat beneficii pentru alții (de exemplu, persoane, grupuri, mediu) sau, în plus, sprijin acordat membrilor apropiați ai familiei.

Societății noastre i-a luat ceva timp să pună voluntariatul într-un cadru legal și să adopte o lege în acest sens. Conform Legii Voluntariatului, 2006[21]: „*Voluntariatul este activitatea de interes public desfășurată din proprie* voluntariat *inițiativă de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestație materială; activitatea de interes public este activitatea desfășurată în domenii cum sunt: asistență și serviciile sociale, protecția drepturilor omului, medico-sanitar, cultural, artistic, educativ, de învățământ, științific, umanitar, religios, filantropic, sportiv, de protecție a mediului, social și comunitar și altele asemenea*". În 2014[22] apare legea prin care se reglementa activitatea de voluntariat în România și astfel, apare și definiția voluntarului: „*Voluntarul este persoana fizică voluntarul este orice persoană fizică, fără deosebire de rasă,*

[20] United Nations Volunteers Programme: Preparatory Committee for the Special Session of the General Assembly on the implementation of the outcome of the world summit for social development and further initiatives. Volunteering and social development. A/AC.253/16/Add.7. 2000, United Nations.

[21] Legea nr. 339/2006 pentru modificarea și completarea Legii voluntariatului nr. 195/2001, M.O. din 30 iulie 2006, art. 1, ali.2.

[22] Legea nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, M.O. din 26 iulie 2014, Art. 2, lit. a-g

origine etnică, religie, sex, opinie, apartenență politică, care a dobândit capacitate de muncă potrivit legislației în domeniul muncii și desfășoară activități de voluntariat".

De ce ar trebui să fim voluntari?

1. **Cunoști oameni, îți faci prieteni, împărtășești experiențe !** Cred că este cea mai bună modalitate de ați face noi prietenii, unele care se pot transforma în relații durabile. Cunoști oameni care au aceleași interese, aceleași cauze comune pe care luptă să le rezolve. Voluntariatul este poate singura modalitate de a-ți dezvolta abilitățile de socializare, mai ales, dacă esti timid, rezervat sau mult prea exigent cu lumea înconjurătoare.

2. **Voluntariatul te ajută în carieră.** Este important pentru dezvoltarea personală a fiecăruia să începem să facem acest lucru din adolescență. Voluntariatul te disciplinează, îți organizezi mai bine timpul, înveți să lucrezi în echipă (școala este ghidată, în continuare, de individualism, de multe ori, egoist), dezvolți anumite competențe : comunicare deschisă și directă cu ceilalți colegi, găsirea de soluții eficiente pentru rezolvarea unei probleme, gestionarea emoțiilor și realizarea eficientă a sarcinilor repartizate. Toate acestea sunt necesare într-o viitoare carieră, în alegerea ei, dar și în eficientizarea muncii.

3. **Te face să te simți BINE !** VOLUNTAR= ÎMPLINIRE, AUTOEFICACITATE, ÎNCREDERE ÎN FORȚELE PROPRII. Ce bucurie a sufletului mai mare este atunci când ai acel sentiment că ai contribuit pentru bunăstarea comunității din care faci parte. Oamenii de știință au demonstrat că voluntariatul reduce stresul, ești mai fericit, devii mult mai încrezător în forțele proprii, simți că faci ceva util, dezvoltă sentimentul apartenenței, te face mai sănătos, îți crește imunitatea fizică, dar și socială[23].

[23] https://www.helpguide.org/

4. **Cunoști realitatea care te înconjoară!** Să ieși din bula în care trăiești și să vii în contact cu realitatea mai puțin frumoasă a lumii în care trăiești nu numai că este necesar, este OBLIGATORIU. Lumea nu se schimbă dacă noi așteptăm să se întâmple ceva de la sine fără să ne aducem propria contribuție la consolidarea punctelor forte și la corectarea sau chiar îndepărtarea vulnerabilităților lumii din jurul nostru. Voluntariatul te ajută să descoperi problemele, care mai devreme sau mai târziu, te pot afecta și pe tine, dacă nu se intervine la timp.

5. **Poți ajuta la ameliorarea nedreptăților din societate, chiar eliminarea lor, acolo unde este posibil.** România este una din țările „campioane" la multe din probelemele societății : sărăcie, trafic de persoane minore, abandon școlar, analfabetism funcțional, violență domestică etc. Putem fi parte din organizații care luptă pentru a corecta aceste probleme ale societății.

6. **Poți contribui la schimbarea lucrurilor.** Capacitatea statului de a rezolva toate problemele este uneori limitată sau poate nu are întodeauna cele mai bune soluții pentru că nu cunoaște problema de la „firul ierbii". În loc să critici, poți încerca să dai o mână de ajutor. Sunt mii de persoane, de cauze care au nevoie de ajutor, nu neapărat financiar, ci doar o părticică din timpul tău. Voluntarii pot fi o parte importantă a mecanismului de corectare a nedreptăților. Important este să îți dorești !

7. **Voluntariatul oferă avantaje personale și profesionale.** Poți avea un CV foarte bun, iar voluntariatul înseamnă experiență ; îți poate arăta o latură necunoscută a ta care te poate duce spre o posibilă carieră la care nu te-ai gândit înainte. Ai șansa de acumula experiențe noi, de a te descoperi pe tine însuți, de a-ți cunoaște limitele. Un mare avantaj, din punctul meu de vedere, este că voluntariatul te ajută la ruperea rutinei zilnice, a monotoniei vieții.

Ca voluntar poți face foarte multe, ai drepturi, dar și responsabilități. Poate cel mai important, înainte să pornești pe acest drum, este să faci o analiză obiectivă și să pui în balanță personalitatea și interesele pornind de la următoarele întrebări (sunt doar exemple; ele pot fi mult mai numeroase sau diferite în funcție de personalitatea fiecăruia) :

1. Sunt sigur că vreau să fiu voluntar? Sunt gata să fac o schimbare în modul meu de viață ?

2. Vreau să ajut alți oameni ?
3. Sunt dispus să învăț ?
4. Pot să lucrez în echipă și să fiu un membru de încredere al acesteia ?
5. Pot accepta sfaturi, îndrumări fără a le considera un afront adus pesoanei mele ?
6. Sunt destul de puternic să mă confrunt cu lucruri mai puțin frumoase ?

Mișcarea de voluntariat în România[24] este susținută de o infrastructură bazată pe: legislație, existența centrelor de voluntariat[25], numeroase organizații și instituții care implică voluntari în acest domeniu. Există, de asemenea, numeroase programe, cu finanțare națională și europeană, care oferă schimburi internaționale de voluntari[26].

Am să mă opresc asupra oportunităților oferite de Corpul European de Solidaritate[27], care este noua inițiativă a Uniunii Europene, care le oferă tinerilor șansa de a face voluntariat sau de a se implica în proiecte în propria țară sau în străinătate pentru a ajuta comunități și oameni din toată Europa. Programul este pentru tinerii între 18 și 30 ani, dar și pentru diverse tipuri de organizații : neguvernamentale, de și pentru tineret, publice, firme private. Corpul European de Solidaritate oferă o serie de instrumente de support, precum: **tinerilor**: *mentorat și coaching*, evenimente în cadrul ciclului de formare și evaluare, suport lingvistic, și asigurare ; **organizațiilor**: cursuri de formare și evenimente în cadrul ciclului de formare și evaluare. Acest program este finanțat de Comisia Europeană și este gestionat în România de Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale (ANPCDEFP).[28]

Ca o concluzie, voluntariatul este o componentă fundamentală a societăţii civile. În această epocă a globalizării şi a schimbărilor continue, lumea devine din ce în ce mai interdependentă, mai

[24] Exstă și o serie de evenimente prin care se sărbătorește domeniul voluntariatului în România : Săptămâna Națională a Voluntariatului (eveniment anual derulat în a treia săptămână din luna mai), Gala Națională a Voluntarilor (12 decembrie) și alte gale locale, Ziua Internațională a Voluntarilor (5 decembrie), Ziua Internațională a Managerilor de Voluntari (5 noiembrie) etc.

[25] Pro Vobis a introdus în România conceptul de "centru de voluntariat" în 1997 in urma unor colaborări externe, devenind primul astfel de centru din țară cu sprijinul financiar al UE prin programul PHARE; http://www.provobis.ro/

[26] Erasmus+, CEE Trust, EEA Grants, Programul de cooperare elvețiano-român etc.

[27] www.suntsolidar.eu , https://europa.eu/youth/volunteering_en

[28] www.erasmusplus.ro , www.anpcdefp.ro , http://www.eea4edu.ro/

complexă. Voluntariatul, la nivel individual sau de grup, reprezintă o modalitate prin care pot fi întărite şi susţinute valorile ce ţin de comunitate, de beneficiile pe care tu le poți aduce acesteia. Voluntarul este motorul care pune în mișcare întregul mecanism al voluntariatului prin creativitate, idei novatoare, activitate benevolă, motivare, dorinţa de a-i ajuta pe alţii, interes faţă de diferite domenii, deschidere, independenţă, cunoştinţe etc.

VOLUNTARIATUL POATE FI UN MOD DE VIAȚĂ ! E ALEGEREA TA !
PARTENERI PENTRU ZÂMBETELE COPIILOR

Ene Elena-Mihaela,
Școala Gimnazială Specială Nr.1, Călărași

Am ajuns în ziua Z… Este ziua în care suntem la finalul unui parteneriat cu multă implicare emoțională… Implicare din partea copiilor, a părinților și a cadrelor didactice… Acum, sărbătorim **PRIETENIA**…

O PRIETENIE FRUMOASĂ, care s-a legat între copiii de la grupa **PITICOT** și copiii de la grupa specială **IEPURAȘII**. Cele două grupe de preșcolari, au derulat parteneriatul "COPILĂRIE – PRIETENIE,SOCIALIZARE, ADAPTARE,ACCEPTARE"**.** Prin acest proiect, ne-am dorit reducerea marginalizării copiilor cu CES și schimbarea percepției celorlalți copii de la alte grupe față de aceștia, prin stabilirea unor raporturi afective ca urmare a interacțiunii directe dintre beneficiari în cadrul unor acțiuni culturale, artistice, sociale și sportive. Fiecare copil este diferit şi special şi are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu dizabilităţi, cu toții, au dreptul la educaţie în funcţie de nevoile lor.

În ideea de a obișnui copiii să trăiască în relaţie cu cei din jur, să–şi dezvolte stări afective pozitive, să manifeste prietenie, armonie, ne-am propus să lărgim sfera noastră de prietenie prin încheierea unui parteneriat educaţional între preşcolari din două grupe diferite.

Astfel, cei 6 copii din grupa specială IEPURAȘII, sub îndrumarea d-nei profesor Ene Elena Mihaela, au interacționat cu 18 copii din grupa PITICOT, grupa condusă de d-na profesor Ionescu Mariana. Ambele, promovăm la grupă educația de tip incluziv care este o educaţie de calitate, accesibilă şi care îşi îndeplineşte menirea de a se adresa tuturor copiilor, fără discriminare.

Proiectul educativ pe care l-am derulat în cadrul parteneriatului celor două grupe de copii, a avut ca scop implicarea în a interveni de timpuriu în recuperarea copilului, încă din primii ani, de la

grădiniță, promovând comunicarea, sprijinul reciproc, prietenia, încrederea, dăruirea. Acest parteneriat a plăcut copiilor pentru că s-au regăsit în fiecare activitate în parte.

Activitățile pe care le-am propus spre a fi desfășurate s-au bazat si sprijinit pe dezvoltarea unei atitudini pozitive, autonome, care să armonizeze cu sine şi cu ceilalţi, cu mediul înconjurător. Activităţile au fost extinse spre alte zone din afara grădiniței și astfel copiii s-au apropiat de realitatea cotidiană. Și-au format deprinderi de muncă în echipă, fiecare copil contribuind la succesul echipei, fiecare copil fiind format să accepte părerile altora.

Parteneriatul a dezvoltat spiritul de colaborare şi întrajutorare, a sporit încrederea în forţele proprii, a creat cadrul propice pentru a colabora, a compara, a învăţa de la ceilalţi.

Copiii şi-au exprimat părerile, gândurile, bucuriile, speranţele, iar cei timizi, cei mai puţin activi au avut ocazia să-şi descopere calităţi pe care nu ştiau că le au.

Copiii cu dizabilităţi de la grupa IEPURAȘII, au putut învăţa, alături de cei din grupa PITICOT să utilizeze bine informaţiile, timpul, spaţiul şi materialele puse la dispoziţie, și și-au putut dezvolta spiritul de observaţie, spiritul critic şi autocritic.

Am încheiat acest parteneriat în ideea de a obişnui copiii să trăiască în relaţie cu cei din jur, să manifeste prietenie, armonie şi să cunoască, totodată, aspecte din viaţa copiilor mai mici şi modul acestora de relaţionare

Prin astfel de activităţi , copiii cunosc şi respectă norme de comportament în societate, sunt educate voinţa şi caracterul şi se dezvoltă o atitudine pozitivă faţă de sine şi faţă de ceilalţi.

În plus, copiii au fost ajutaţi să-şi dezvolte aceste deprinderi şi capacităţi, într-un mediu armonios şi interactiv, sub forma jocului, cea mai îndrăgită acţiune a celor mici.

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR

DATA	TITLUL ACTIVITĂȚII	FORMA DE REALIZARE	LOCUL DESFĂȘURĂRII	PARTICIPANȚI
octombrie	„Suntem colegi, să fim și prieteni!"	Jocuri de cunoaștere între copiii celor două grupe cuprinse în proiect	Sala de grupă PITICOT	Preșcolarii și educatoarele grupelor partenere
octombrie	„Ne distrăm împreună la Carnavalul dovlecilor!"	Carnaval	Holul grădiniței	Toți preșcolarii grădiniței, împreună cu educatoarele
04 decembrie	„Hora prieteniei"	Participarea cu un program artistic la spectacolul dedicat Zilei Internaționale a persoanelor cu dizabilități	Sala BARBU ȘTIRBEY Călărași	Preșcolarii grupelor partenere, împreună cu educatoarele și părinții copiilor
februarie	„Peretele copiilor"	Realizarea unui perete cu mesaje pentru copiii cu CES	Holul grădiniței	Preșcolarii grupei PITICOT, împreună cu educatoarea
26 martie	„Sport Unificat"	Activitate sportivă în cadrul proiectului Ilead-Eu Decid – Sportivi Lideri cu dizabilități intelectuale	Sala de sport a Colegiului Agricol „Sandu Aldea" Călărași	Preșcolarii grupelor partenere, împreună cu educatoarele; Special Olympics România
mai	"Împreună de ziua onomastică"	Activitate integrată pt. sărbătorirea zilei de naștere a unui copil de la grupa specială IEPURAȘII	Sala de grupă a IEPURAȘILOR	Preșcolarii grupelor partenere, împreună cu educatoarele
31 mai	"Copile oricine ai fi, azi e ziua ta!"	Jocuri distractive	Curtea grădiniței	Preșcolarii grupelor partenere, împreună cu educatoarele

II
I
III

BIBLIOGRAFIE

Cosma Th., Gherguţ A., *„Introducere în problematica educaţiei integrate",* Ed.„Spiru Haret", Iași, 2000.
Ministerul Educaţiei şi Cercetării, „*Acces la educaţie al copiilor cu cerinţe educative speciale"*, Bucureşti , 2004;

Voluntariatul în educație

Școala Gimnazială Aţintiș - G.P.N. Cecălaca
prof. înv.prim.preșc. Vásárhelyi Ibolya

„Voluntarii sunt inovatori fantastici.De aceea suntem lipsiți de suflet, dacă nu ne facem treaba serios. Dar să nu uităm, cu toții facem multe putem învăța unul de la celălalt ".

Elisabeth Hoodless (1997),

Ce înseamnă, voluntar?

În latină, voluntarius, înseamnă voință. Noțiunea de voluntar a fost definit de mai multe ori, dar principalele sale caracteristici nu se schimbă. Un voluntar este cel care din liberul său arbitru, conștient, face lucruri pentru alții, fără compensații financiare, fără plată.

Voluntariatul reprezintă o poartă deschisă pentru toți cei care vor să persevereze, să învețe lucruri noi, să cunoască oameni noi, caractere diferite. Activitățile de voluntariat ajută cel mai mult la formarea unui tânăr. Îl determină să fie mai organizat, mai responsabil, tolerant cu cei din jur, îl învață să lucreze în echipă, să fie punctual și creativ. Cine crede că voluntariatul te pune doar la treabă, se înșală. Voluntarii se și distrează împreună, fac traininguri, cursuri, merg în excursii gratuite la mare, la munte, participă la proiecte în străinătate. Cred că un voluntar știe să se distreze mai bine. Voluntariatul nu reprezintă o pierdere de timp, nu înseamnă că trebuie să renunți la ceva. Din contră, voluntariatul este un atu. Oare de ce orice angajator te întreabă ce activități ai desfășurat, din ce organizații ai făcut parte? Pentru că ceea ce faci cu timpul tău liber contează. Contează cum îți gestionezi timpul.

Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală. Odată identificate aceste situaţii-problemă, putem contura şi formula şi ţintele pe care voluntariatul şi le propune: susţinerea egalităţii şanselor educaţionale a tuturor copiilor, sprijin în educarea şi consilierea familiei, dezvoltarea instituţională a unităţilor furnizoare de educaţie, susţinerea educaţiei pe tot parcursul vieţii pentru o dezvoltare integrală a personalităţii individului, promovarea şi susţinerea educaţiei de tip incluziv ş.a. Pentru a soluţiona problemele la care se raportează şi a-şi realiza scopurile fixate, voluntariatul trebuie să funcţioneze pe mai multe planuri şi să fie exersat de către toţi factorii implicaţi în educaţie, şi anume familie-şcoală-comunitate.

"într-o comunitate, mediul educaţional nu se rezumă la mediul şcolar (...) mediul educaţional comunitar are posibilitatea să se cristalizeze şi să se coalizeze în procesul de educaţie continuă a cetăţenilor" .[29]

Dacă educaţia în spiritul voluntariatului începe din familie (chiar şi în formele ei cele mai simpliste) şi este complementată apoi de demersul educativ formal din cadrul instituţiilor de învăţământ (implicit prin educaţia de tip nonformal), în mod cert va fi exersată ulterior, în cadrul comunitar al societăţii, de către adultul responsabil, capabil de acţiune şi schimbare.

S-a demonstrat prin riguroase studii de cercetare[30] , că reuşita şcolară a copilului este strâns legată de concepţia asupra educaţiei a părinţilor, aşa cum şi insuccesul copilului, care creşte într-o familie ai cărei membri nu au beneficiat de servicii educaţionale şi prin urmare nu acordă interes nici în cazul educaţiei copilului. Şi într-un caz şi în altul, şcoala se alfă în obligaţia de a lansa părinţilor invitaţia la cooperare, la implicare în educaţie, oferind şanse egale tuturor: o bună informare, o strategie de consiliere a părinţilor inactivi iniţial, un program de sprijin alături de fundaţii sau organizaţii non-profit, şedinţe, întâlniri, ateliere de lucru în comun etc., toate acestea pot aduce alături, ca parteneri şi voluntari părinţii. Aș aminti aici formula celor şapte modalităţi de implicare a părinţilor în spaţiul educaţional, elaborată de Joiyse Epstein[31] , între care se regăseşte voluntariatul, ca manieră de implicare productivă a familiei în activităţile şcolii.

La rândul lor, elevii/tinerii îşi pot asuma rolul de voluntar în acţiuni pe care învaţă să le gestioneze pe cont propriu, pornind de la probleme pe care le vor identifica ei înşisi. De la acţiuni ce se pot iniţia chiar de la vârstele şcolarilor mici – problema mediului înconjurător care necesită

[29] Velea, L.S., Toderaş, N., Ionescu, M., "Participarea elevilor în şcoală şi în comunitate. Ghid pentru profesori şi elevi", TEHNE Centrul pentru Inovare şi dezvoltare în educaţie, ed. Agata, Botoşani, 2006, pag. 76

[30] "(...)Based on our descriptive evidence, we assume that low-educated parents prioritize less education than higheducated parents. In this respect, there are two aspects of education: the time spent with children and the quality of this time." – Patacchini, E., Zenou, Y., "Intergenarational education transmission: Neighborhooh Quality and/or Parent's Involvement", Institut for the Study of Labor, Bonn, 2007, pag. 3

[31] Godfrey, C., Parteneriat şcoală-familie-comunitate. Ghid pentru cadrele didactice, Proiect PHARE 2004. Acces la educaţie pentru grupurile dezavantajate, Ed. Didactică şi Pedagogică, R.A., Bucureşti, 2007, pag. 103

ecologizare, şi până la activităţi de voluntariat mai ample, elevii/tinerii sunt antrenaţi în veritabile exerciţii de interacţiune cu comunitatea într-un spaţiu de acţiune pe care învaţă să-l observe, să-l investigheze, pentru ca mai târziu, ca adulţi respnsabili, să-l poată gestiona şi dezvolta.

Un exemplu de acţiune voluntară, care dă răspuns, pe de altă parte şi provocărilor educaţiei intergeneraţionale, este sprijinul acordat de tineri generaţiilor vârstnice în a înţelege şi învăţa să utitlizeze mijlocele şi tehnologiile moderne de comunicare din prezent. Sunt vizate astfel două grupuri ţintă: tinerii, care se implică în probleme actuale ale societăţii şi vârstnicii, care sunt reintegraţi în viaţa comunităţii moderne.

Implicându-se în activităţi de voluntariat formale (de la 14 ani), elevii pot obţine următoarele beneicii:

• voluntariatul le oferă tinerilor care abandonează şcoala un mediu şi activităţi favorabile incluziunii;

• voluntariatul este recunoscut ca fiind vectorul unor noi posibilităţi de învăţare pentru copii cu ces;

• oferă stimulente de ordin educaţional cum ar fi cursurile de instruire, trainingurile, seminarele şi alte măsuri componente ale educaţiei non formale;

• oferă şansa de a învăţa cum se lucrează efectiv în proiecte;

• învaţă copiii să-şi gestioneze timpul, să fie utili şi demni de încredere;

• formează abilităţi de lider şi capacitate mai bună de a lua decizii;

• oferă orientare în alegerea domeniului studiilor superioare;

• asigură pregătirea pentru angajare în câmpul muncii, setând obiective mai realiste în viaţă.

Dincolo de stimulentele menţionate, practicarea voluntariatului oferă şi o serie de beneicii materiale. Potrivit Ghidului Coordonatorului de Voluntari din Republica Moldova, coordonatorul de voluntari trebuie să posede instruire în următoarele domenii: managementul voluntarilor; managementul resurselor umane; comunicarea; managementul de proiect; planiicarea strategică; formarea de formatori; relaţiile cu mass-media şi promovarea activităţilor în media etc. [32]

[32] Velea, L.S., Toderaş, N., Ionescu, M., "Participarea elevilor în şcoală şi în comunitate. Ghid pentru profesori şi elevi", TEHNE Centrul pentru Inovare şi dezvoltare în educaţie, ed. Agata, Botoşani, 2006, pag. 49

Astfel, această funcţie sau ocupaţie nu implică în mod obligatoriu studii superioare, competenţele fiind obţinute în urma unor cursuri de formare, traininguri etc. Prin urmare, este accesibilă absolvenţilor de licee sau colegii, poate fi atractivă și pentru o serie de cadre didactice.

Regulamentul de aplicare a Legii voluntariatului asigură recunoaşterea experienţei obţinute în cadrul activităţii de voluntariat ca experienţă de muncă. Astfel, • 548 • art. 127 stipulează: la angajarea în muncă a unui candidat sau la atestarea şi promovarea unui angajat, voluntariatul prestat în sectorul public şi în cel neguvernamental, conirmat prin certiicatul nominal de voluntariat, scrisoarea de recomandare şi carnetul de voluntar, va i considerat de angajator ca experienţă de muncă, în condiţiile în care aceasta constituie criteriu de selecţie.

Astfel de exemple pot fi completate de numeroase alte oportunităţi pe care atât şcoala cât şi societatea trebuie să le promoveze.

În concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat.Privită din perspectiva educaţiei, practica voluntariatului este raportată la interacţiunea factorilor principali ai educaţiei: familia, şcoala, societatea. Interdependenţa acestora descrie un exerciţiu de sprijin reciproc, în care rolurile de voluntar şi beneficiar sunt pe rând asumate de fiecare dintre ei.

Bibliografie:

- Velea, L.S., Toderaş, N., Ionescu, M., "Participarea elevilor în şcoală şi în comunitate. Ghid pentru profesori şi elevi", TEHNE Centrul pentru Inovare şi dezvoltare în educaţie, ed. Agata, Botoşani, 2006
- Patacchini, E., Zenou, Y., "Intergenarational education transmission: Neighborhooh Quality and/or Parent's Involvement", Institut for the Study of Labor, Bonn, 2007
- Ghidul coordonatorului de voluntari din Republica Moldova. Chişinău, 2014. [citat 08.08.2019]. Disponibil: https://mecc.gov.md/sites/default/iles/ghidul_coordonatorului_de_voluntari_din_republica_moldova.pdf
- Godfrey, C., Parteneriat şcoală-familie-comunitate. Ghid pentru cadrele didactice, Proiect PHARE 2004. Acces la educaţie pentru grupurile dezavantajate, Ed. Didactică şi Pedagogică, R.A., Bucureşti, 2007
- Benabou, R., "Working of a City: Location, Education and Production", The Quarterly Journal of Economics, vol.108, no.3(august 1993)
- Studiu: Voluntariatul aplicat în sistemul educaţional românesc Prof. înv. preşcolar: Mitrache Alina Constantina Liceul Teoretic „Adrian Păunescu", Bârca

Surse internet:

https://docplayer.hu/37017-1-az-onkentesseg-fogalma-helye-a-tarsadalomban.html
https://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie
https://www.salvaticopiii.ro/implica-te/persoane-fizice/fii-voluntar!

Servicii oferite de profesorul logoped ca voluntar la Centrul de Resurse Pentru Educație și Dezvoltare (CRED) din comunitate

Prof. logoped Buta Corina Nicoleta,

CJRAE Cluj

Ce este voluntariatul?

„Voluntariatul este activitatea de interes public desfășurată din proprie inițiativă de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestație materială;" (definitia din Legea Voluntariatului 2006)

Motive să devii voluntar:

Studiile arată că **primele cinci motivații** ce stau în spatele implicării oamenilor în activități de voluntariat sunt următoarele:

1. **Valorile morale**. În primul rând, prin a fi voluntar ne arătăm grija și preocuparea pentru ceilalți din jurul nostru, pentru societatea în care trăim. Mai mult, voluntariatul poate fi privit și prin a fi recunoscător pentru viața pe care o duci și a oferi drept recunoștință aceleși lucruri și pentru alții.
2. **Grija pentru comunitate**. În general, sunt persoane care practică voluntariatul tocmai pentru că le pasă de comunitatea în care trăiesc și de grupurile care se dezvoltă acolo.
3. **Creșterea stimei de sine**. Studiile au dovedit că pentru mulți voluntariatul funcționează asemeni unui instrument foarte bun de a te face să te simți mai bine, mai util societății. Fiind în mijlocul unei probleme și ajutând la rezvolvarea acesteia te ajută nu numai să te simți mai bine, ci și să te eliberezi de presiune și de stres.
4. **Înțelegerea celor din jur**. Mai mult, când practici voluntariatul și te implici în acțiuni ce presupun empatizarea cu valorile altora și cu nevoile altora, ajungi să ai o mai bună înțelegere a celor din jurul tău și a felului cum privesc aceștia lumea. În felul acesta, un voluntar poate deveni mult mai deschis și mult mai atent la cei din jurul său, fiind un om cu mintea flexibilă și deschisă, care nu judecă după aparențe și are o privire de ansamblu asupra problemelor.
5. **Dezvoltare personală**. Voluntariatul este o bună metoda de a te schimba tocmai pentru că ai ocazia să cunoști oameni noi care pot deveni o inspirație pentru tine, dar mai important, poți

aduna cunoștințe și îți poți dezvolta multe skill-uri care îți pot folosi într-o viitoare carieră. În plus față de asta, multe companii sunt tot mai preocupate de implicarea candidaților în acțiuni de voluntariat.

Exemple de bune practici:

Ca profesor logoped activez ca membru **voluntar** în cadrul **Centrului de Resurse Pentru Educație și Dezvoltare (CRED)** din cadrul **Grădiniței cu P.P. „Căsuța Fermecată" Gherla, jud. Cluj,** a cărui viziune este: „Alături de noi CRED că vei reuși !"

Misiunea CRED:

- **CRED** furnizează servicii de consiliere a părinţilor , de formare a abilităţii de a relaţiona cu copiii ,de învăţare de strategii pentru valorificarea timpului petrecut cu copiii , strategii de cunoaştere a copilului , precum şi servicii de informare , formare şi diseminare.
- **CRED** se preocupă de informarea părinţilor, de importanţa frecventării grădiniţei in vederea reducerii eşecului şcolar .

- **VALORILE ŞI CULTURA ORGANIZAŢIEI**

  Valorile organizaţiei **CRED** – comune personalului angajat şi susţinătorilor organizaţiei –sunt promovate in toată activitatea ei. Ele trebuie cunoscute şi agreate de întregul personal angajat .

  - PORTOFOLIUL DE SERVICII

- **CRED** va furniza servicii integrate în colaborare cu părinţii , cadrele didactice specializate, alte categorii de persoane care au responsabilităţi în asigurarea, educaţiei, îngrijirii şi protecţiei copiilor, şi anume : psiholog , logoped, educatoare , formatori, medic etc.
- Serviciile de consiliere pot fi oferite în cadrul CRED -Gherla de personal specializat – consilier şcolar, logoped, medic, asistent medical, educatoare, alte categorii de adulţi care au responsabilităţi în asigurarea protecţiei, educaţiei şi îngrijirii copiilor mai mici de 7 ani – către copiii preşcolari, părinţi , alţi membri ai familiei.
- Persoanele implicate în furnizarea acestor servicii integrate de educație , îngrijire şi protecţie trebuie să dea dovadă de profesionalism, eficienţă, încredere , respect pentru beneficiari, oportunităţi egale, seriozitate, deschidere spre nou , colaborare .
- Agrearea unui set de valori şi promovarea acestuia în activitatea organizaţiei constituie cultura acestuia .

În concluzie, serviciile de consiliere aflate sub incidenţa CRED au ca scop asigurarea promovării comunicării dintre instituţiile de educaţie timpurie şi servicii specializate pentru consiliere educaţională şi consiliere psihologică, ca şi dintre părinţi şi aceste instituţii . De asemenea, **CRED** poate asigura, prin serviciile de consiliere create o punte de legătură între toate instituţiile si agenţiile implicate în serviciile integrate de educaţie, îngrijire si protecţie a copiilor mai mici de 7 ani de la nivel local cu efecte pe termen lung în prevenţia, promovarea stării de bine şi dezvoltarea personală –ca obiectiv al consilierii .

Servicii oferite de profesorul logoped beneficiarilor Centrului Cred –Gherla:

1. Îndrumarea părinţilor în prevenirea și corectarea tulburărilor de limbaj ale preșcolarilor din mediul rural, care nu beneficiază de servicii logopedice și care apelează la serviciile oferite de acest Centru CRED.
2. Informarea familiei şi a părinţilor pentru prevenirea şi diminuarea stărilor de discomfort psihic legate de evoluţia copilului cu tulburări de vorbire, prin forme diferite (ex. diseminare de materiale informative).
3. Oferirea de instrumente, materiale logopedice specifice fiecărei tulburări de limbaj, cu scopul prevenirii şi diminuării factorilor care duc la eşec în adaptare, formare, dezvoltare, învăţare precum şi la tulburările de comportament ale copiilor.
4. Organizarea şi susţinerea de sesiuni, întruniri de informare pentru părinţi, educatoare, pe teme de prevenire și corectare a tulburărior de limbaj specifice vârstei preșcolare.
5. Menținerea colaborării cu părinele, educatorul copilului, pe diverse căi online sau telefonic.

În urma activităților ca voluntar, pot concluziona că IMPLICAREA și DĂRUIREA sunt cuvintele și atitudinile cheie. Să fii voluntar înseamnă să experimentezi, să creezi, să îndrăzneşti să visezi, să muţi munţii din loc, să dăruieşti timpul și experiența ta, dar în același timp să te dezvolţi alături de beneficiari şi, în final, să te simți împlinit, ajutându-i pe alții!

SIMPOZION INTERNATIONAL
„VOLUNTARIATUL CEA MAI IMPORTANTA SURSA DE BUNATATE"
O CLIPĂ DE FERICIRE PENTRU SEMENII NOŞTRII

VLAD ADRIANA LUMINIȚA – GPN.NR- 2 ZĂBALA, ROMÂNIA
ZARZU MARIA - GPP. BREȚCU,ROMÂNIA

MOTTO:„Voluntariatul apropie oamenii şi rupe frontierele.De asemenea ne face să redescoperim latura umană din interiorul fiecăruia"

„Seamănă un gând, vei culege o faptă,

Seamănă o faptă, vei culege un obicei,

Seamănă un obicei, vei culege un caracter,

Seamănă un caracter, vei culege un destin."

S. Smiles

Voluntariatul este activitatea desfăşurată din proprie initiativă, prin care o persoană fizică îşi oferă timpul, talentele şi energia în sprijinul altora fără o recompensă de natură financiară, dar care poate deconta cheltuielile realizate în sprijinul proiectului în care este implicat(transport, consumabile, etc.).

Este o activitate neremunerată sau care nu urmăreste un căştig financiar, chiar dacă include decontarea unor cheltuieli derivate din activitatea respectiva (Este o activitate desfăşurata in beneficiul comunitătii / beneficiul public.Este o activitate desfăşurată de bunăvoie, fără vreo constrângere de vreun fel sau altul.Este de regulă derulată într-un cadru organizat (sub tutela unei organizații sau a unui grup de iniţiativă), spre deosebire de acţiunile spontane de binefacere.Este minunat să te afli mereu printre oameni cu inima și sufletul,să-i ajuţi necondiţionat acolo unde este nevoie. Este o onoare să fi voluntar în comunitatea unde trăiești,să-ți pese de cei din jur.Ca voluntar, poţi să te implici într-o varietate de proiecte si de domenii care să contribuie la dezvoltarea comunităţii din care faci parte.

Foarte multe persoane consideră că munca voluntară este o formă de terapie. Unii se simt inspiraţi şi stimulaţi psihic de faptul că reuşesc să facă anumite lucruri bune pentru cei mai putin norocoşi.

Ştim cu toţii: copiii sunt diferiţi. Şi totuşi, câteva lucruri esenţiale îi fac să fie asemenea: toţi au nevoie de dragoste, de securitate, de hrană bună şi de stimulare, toţi simt nevoia de siguranţă, de acceptare, de recunoaştere, toţi caută sprijin în adult şi au nevoie de acesta pe

măsură ce îşi dezvoltă încrederea în sine şi îşi dobândesc propria independenţă. Independenţa spre ce anume? Independenţa de a fi membri activi ai comunităţii, membri care ştiu să îşi asume responsabilităţi şi să urmărească să le fie respectate drepturile. Grădiniţa este unul dintre partenerii comunitari implicaţi şi consecvenţi a cărei existenţă în societate marchează începutul traseului educaţional al copilului şi primii paşi către viitoarea sa devenire, de cetăţean responsabil. Întregul personal al grădiniţei se străduieşte să acopere aceste nevoi sprijinind copilul în mod nemijlocit, prin intervenţie directă şi continuă. Relaţia dintre comunitate şi grădiniţă este de determinare şi susţinere reciprocă. De nenumărate ori, grădiniţa este pusă în situaţia de a rezolva o serie de probleme pe care, prin dimensiunea şi locul pe care îl ocupă, nu pot fi soluţionate fără un sprijin adecvat şi o susţinere directă din partea comunităţii. Pe de altă parte, comunitatea încearcă să preia tot ceea ce îi oferă societatea şi în egală măsură intervenţiile sistemului de educaţie. Prin realizarea acestei lucrari ne-am propus să vă sprijinim şi să oferim diferite experienţe şi materiale, care să constituie un sumar bagaj necesar pentru „călătoria" pe care o întreprindeţi zilnic spre şi dinspre comunitate. Însoţiţi de diverşi parteneri de călătorie, având un bagaj adecvat, vom ajunge la finalul acestei călătorii realizând unul dintre cele mai importante obiective ale grădiniţei, şi anume integrarea copilului in societate .

Voluntariatul te poate ajuta să îţi dezvolţi noi atitudini fată de cei din jur şi faţă de lumea care ne înconjoară: civism şi participare la viata publică, tolerantă, deschidere culturală, preocupare faţă de mediul înconjurător.

Noi, cadrele didactice, avem nobila misiune de a-i forma pe copii în spiritul acestor valori umane care să le permită o bună integrare în societate. Organizarea unor activități extrașcolare prin care preșcolarii să contribuie, după puterile lor, la creșterea calității vieții în comunitatea în care trăiesc, are nenumărate avantaje din punctul de vedere al educației pe care o face grădinița. Acestea sunt: împletirea teoriei cu practica, preșcolarii constatând că ceea ce învață la grădiniță poate fi aplicat în cadrul unei acțiuni concrete; acțiunile dezvoltă la copii responsabilitatea și sensibilitatea față de semenii lor; se creează legături la nivelul comunității; se stimulează gândirea critică; se educă percepția multiculturalității; se dezvoltă stima de sine și devotamentul pentru ideile civice. Copiii, de cele mai multe ori sunt considerați prea mici pentru a-și asuma responsabilități, dar, dacă li se oferă ocazia, ei pot deveni chiar un model pentru cei mari, ca vârstă sau ca statut în comunitate.

Aceştia sunt creativi, activi, optimişti, visători şi manifestă un entuziasm molipsitor, care poate antrena alți membri ai comunității în procesul de schimbare. Aşadar, este o onoare să fii voluntar în comunitatea unde trăieşti alături de alţi voluntari inimoşi, care au ceva de dăruit. Este foarte important să-ţi pese de cei din jur. Atunci când dăruieşti iubire, primeşti iubire, când

respecţi, eşti respectat. Toate aceste valori pot fi cultivate în conşiinţa preşcolarilor prin participarea directă la acţiuni.

Le-am dat ocazia copiilor să observe, să acţioneze, să experimenteze în acest plan valoric. Totalitatea acestor condiţii trăite în care ei au acţionat, le-au oferit o experienţă de viaţă mai bogată şi pozitivă care nu va fi uitată uşor. Încheierea unor Contracte de colaborare cu Fundaţia „S.O.S. COPII", TEGA ,ROMSILVA Agenţia pentru Protecţia Mediului şi întocmirea unui Calendar de acţiuni, în funcţie de evenimente, de marcare a unor zile la nivel local, naţional şi mondial şi desfăşurând în acest cadru programe educative cu copiii din grădiniţă, ne-au permis implicarea în acţiuni în domeniul educativ, umanitar, filantropic, religios, drepturile copilului, sanitar, cultural-artistic, sportiv, de protecţia mediului, ecologic, rutier. Toate activităţile desfăşurate cu preşcolarii fac parte dintr-un demers didactic global, în care graniţele dintre categoriile de activităţi dispar. Selectarea domeniilor s-a făcut în funcţie de interesele copilului şi familiei acestuia, cu consultarea unor parteneri educaţionali şi specialişti, iar obiectivele, conţinuturile şi strategiile de proiectare au fost adaptate la particularităţile de vârstă şi individuale ale copiilor. Prin implicarea preşcolarilor care ne frecventează grădiniţa şi a părinţilor acestora, a şcolarilor din şcolile partenere cu care colaborăm, prin participarea directă la aceste acţiuni, am încercat să cultivăm simţul omeniei, datoriei, responsabilităţii, care dau cu totul o altă coloratură vieţii morale a omului. Am încercat ca, prin implicarea în aceste acţiuni educative, să contribui la formarea personalităţii armonioase a copiilor, a valorilor morale şi eficientizarea lor, atrăgând toţi factorii educativi, parteneri în educaţie. Spiritul de omenie, se manifestă în relaţiile cu semenii noştri, iar piatra de încercare a omeniei este fapta bună. Ea nu se manifestă în vorbe, ci în fapte. Bunătatea înfrumuseţează viaţa, împăcînd toate neînţelegerile, ea limpezeşte ceea ce e încurcat, uşurează ceea ce e greu, înveseleşte ceea ce e trist. Ca educatoare, suntem capabile să dăruim şi să primim dragoste şi să purtăm în conştiinţă imensa răspundere de a educa, de a sădi în conştiinţa copiilor valori morale care vor da roade mai târziu.

Am desfăşurat acţiuni de voluntariat cu ROMSILVA -COVASNA, ecologizarea spaţiilor verzi, plantare de pomi şi flori dar şi de informare cu ocazia unor evenimente ecologice ca de exemplu „Ziua Mondială a Zonelor Umede", „Ziua Europei'', „Ziua Pământului" sau „Ziua Mediului''. O altă serie de acţiuni foarte bine primite de preşcolari, au fost cele desfăşurate în cadrul vizitelor făcute la şcoală. Acestea, îi ajută pe copii să cunoască viaţa de şcolar şi sperăm noi, să se adapteze mai uşor la activităţile specifice învăţământului primar. Cu prilejul acestor acţiuni, şcolari au pregătit mici surprize pentru preşcolarii veniţi în vizită. În campaniile „Stop-Violenţa", „Antitutun'' şi „Antidrog", ne-am implicat şi noi. Preşcolarii grădiniţei noastre au participat la mitingul organizat, îmbrăcaţi în costume ecologice şi au purtat mesaje împotriva

fumatului, violenţei şi a drogurilor. Prin proiecte ca „Sunt eu mic dar sunt un ecovoluntar voinic " „Patrula de reciclare " copii au invătat să protejeze mediul şi să –si confecţioneze jucării din materiale reciclabile ,sau să strângă selectiv deşeurile. De asemenea, spiritul sărbătorilor de iarnă (Crăciunul) şi de primăvară (Paştele) ne-au unit din nou în acţiunea de donaţii de haine şi jucării copiilor şi familiilor cu stare materială precară. Tot pentru aceeaşi cauză umanitară, în urma vânzării unor felicitări confecţionate de către copii (în cadrul proiectului „Să fii mai darnic, să fii mai bun" „Daruri mici din suflet mare"sau a „Târgului de Paşte"), cu veniturile rezultate, am achiziţionat alimente şi dulciuri pe care le am dat mai apoi familiilor dezavantajate. A trezi şi a dezvolta spiritul voluntariatului la copii, a cultiva valorile lui ar putea fi una dintre sarcinile de seamă ale cadrelor didactice. Trebuie să reuşim să transformăm valorile sociale în principii de conduită personală. Suntem convinse că acţiunile desfăşurate în cadrul parteneriatelor care au promovat şi promovează valori europene ca toleranţa, egalitatea în drepturi, nediscriminarea, au asigurat un învăţământ de calitate şi au demonstrat că problema educaţiei nu poate fi despărţită de problema existenţei fiinţei umane, de pregătirea copilului pentru viaţă. . Unul dintre mijloacele de îndeplinire a acestui scop – implicarea familiei în educaţie - a existat de generaţii. Familiile trebuie să fie implicate în îmbunătăţirea învăţării acasă precum şi în şcoală, în acţiuni de voluntariat dacă avem copii care vor să devină persoane instruite. Din interacţiunea factorilor educaţionali – grădiniţă, familie, şcoală, comunitate, rezultă o reţea de influenţe care constituie cadrul educaţional în care se formează copiii şi care îi ajută să se integreze corespunzător în societate. Prin aceste activităţi, s-a încercat ca la nivelul înţelegerii copiilor să se explice, să se arate că valoarea unui om rezidă în ceea ce este capabil să dea şi nu în ceea ce este el capabil să primească. Am încercat, ca oferindu-le un model de compotament, să contribuim la educaţia preşcolarilor care ne frecventează grădiniţa. Implicându-i în acţiuni de voluntariat, ei au avut ocazia să cunoască şi să observe oameni minunaţi care prin faptele şi atitudinile lor dovedesc permanent omenie, bun simţ, dragoste şi respect pentru semenii lor. Copiii au observat plăcerea de a pregăti aceste activităţi, de a munci, ca prin această muncă să obţină rezultate în folosul comunităţii. Copiii au observat oameni care se comportă civilizat, care se respectă între ei, care manifestă grijă şi sensibilitate pentru semenii lor. A trezi şi a dezvolta spiritul voluntariatului la copii, a cultiva valorile lui ar putea fi una dintre sarcinile de seamă ale cadrelor didactice. Trebuie să reuşim să transformăm valorile sociale în principii de conduită personală. Suntem convinse că acţiunile desfăşurate în cadrul parteneriatelor care au promovat şi promovează valori europene ca toleranţa, egalitatea în drepturi, nediscriminarea, au asigurat un învăţământ de calitate şi au demonstrat că problema educaţiei nu poate fi despărţită de problema existenţei fiinţei umane, de pregătirea copilului pentru viaţă. Ceea ce este important de menţionat este că, finanţarea

activităţilor desfăşurate s-a făcut de către părinţii preşcolarilor din unitatea noastră de învăţământ şi cadrele didactice ale grădiniţei. Cu mult tact și profesionalism, am reușit să-i determinăm pe părinți să colaboreze cu grădinița și să înțeleagă rolul și scopul programelor educative desfășurate în instituţiile de educație timpurie. Dezvoltând o colaborare foarte bună, am reușit să determinăm înţelegerea și sensibilizarea părinţilor faţă de nevoile grădiniței, faţă de nevoile copilului pentru promovarea reușitei integrării în ciclul primar a viitorului şcolar și mai târziu, în viața socială a acestuia. Am încercat să asigurăm o trecere ușoară de la activitatea predominant ludică, la cea de învățare.

Voluntariatul pregăteşte copiii pentru statutul de cetăţeni activi ai societăţiiReferitor la acest aspect, este necesar să subliniem că voluntarii sunt „resurse" care trebuie cultivate. Acestora le dedicăm timp şi trebuie să îi îndrumăm uneori. Voluntarii nu sunt „resurse gratuite"; ci presupun o anumită investiţie. Este necesar, deci să oferim oeducaţie individului pentru ca aceste resurse să dea roade, pentru ca ele să fie valorificate cât mai bine şi pentru a menţine cât mai sus nivelul motivaţional, ulterior experienţa să fie una pozitivă şi care îmbogăţeşte orizonturile.

Dacă dispare idealul care te motivează, voluntariatul se transformă într-o nouă forma de a munci fără a avea o stabilitate. Pentru a nu risca în acest sens trebuie să investim energie „pentru educarea voluntarului" ceea ce presupune educarea culturii şi a obiceiului de a dărui creând în permamenţă noi legături.

Activitatea de voluntariat - care se bazează pe principiul solidarităţii gratuite poate fi masurată în baza contribuţiilor aduse pentru crearea şi îmbogăţirea capitalului social, pentru punerea în valoarea a relaţiilor interpersonale şi pentru afirmarea individului depăşind astfel limitele unei viziunii pur economice a dezvoltării – pentru promovarea raporturilor între generaţii, pentru susţinerea păturilor nevoiaşe ale populaţiei, pentru efortul depus în scopul de a ajuta la integrare şi înţelegere reciprocă într-un momentcaracterizat prin importante fluxuri ale migraţiei.

In final, dacă se doreşte ca voluntariatul să poată contribui la evoluţia şi dezvoltarea societăţii civile, acesta nu poate fi considerat drept o rezervă sau un surogat atunci când se ajunge la eşecul şi falimentul „economiei" şi al statului. Un ajutor deci, pentru a rezolva problemele atunci când sistemul este depăşit de o anumita situaţie sau pentru că costurilesunt foarte mici, aproape inexistente; pentru ca - aşa cum am menţionat - activitatea de voluntariat este gratuită. Dacă ne ghidăm pe un astfel de raţionament înseamna că într-un sistem economic liber şi într-un stat care funcţionează perfect, existenţa voluntarilor nu ar avea sens.

Despre voluntariat nu putem să afirmăm decât că, acesta reprezintă hrana pentru suflet. Cele mai câştigate persoane sunt cele care ştiu să dăruiască necondiţionat şi ştiu să aducă bucurie în sufletul alora care au fost vitregiţi de ... soartă. Şi pe viitor, vom acorda o importanță deosebită implicării preșcolarilor în acțiuni de voluntariat, învățându-i astfel să le pese de problemele comunității, să-şi asume un rol activ şi să genereze soluții creative la diversele probleme cu care se confruntă.

BIBLIOGRAFIE:

Legea nr. 195/2001 – *Legea voluntariatului,* Monitorul Oficial nr. 206 din 24 aprilie 2001, art.2;
Asociația Centrul Educațional „Mara'' *Voluntariada copiilor*, , Editura Sfântul Ierarh Nicolae, Brăila, 2011, pag.27;
Eleonora Rădulescu, Anca Tîrcă, *Educația civică prin activităţi extraşcolare cu caracter interdisciplinar,* Editura Educația 2000+, București, 2004, pag. 51
www.voluntariat.ro

Dezvoltarea competentelor sociale prin intermediul voluntariatului

Profesor, Mihaiela Jecherean
Liceul cu Program Sportiv „Cetate", Deva -Hunedoara

„Ia toate deciziile învață gândintu-te la persoana care ai vrea să devii."(Dr.Paul Homly)

Când spui VOLUNTARIAT, înseamnă că vrei, să ajuți, să cunoști, să îți dorești să fi acolo, să te dedici, să fi creativ, să răspunzi la nevoi, dorință sau suferința aproapelui tău. Oricine poate deveni voluntar dacă îți dorește implicare în proiecte și implementare lor fără a fi retribuiți financiar. Voluntariatul, se găsește într-o relați bună cu educația, educația nonformală, care oferă posibilitatea contactului direct cu realitatea și nevoile comunității în care trăiești pentru a veni în ajutorul celor mai puțin norocoși, a fi util, folosinind deprinderile cu care ești înzestrat și experiențele dobândite de-a lungul vieții, prin educație și cultură. Educația are sarcina de a pregăti omul ca element activ al vieții sociale. Cultura se referă în general la o activitate umană, considerată ca „o serie de caracteristici distincte a unei societăți sau grupă socială în termeni spirituali, materiali, intelectuali sau emoționali"(definiție dată de UNESCO).

Consider că fiecare dintre noi am desfășurat activități de voluntariat, mai ales prin proiecte educaționale în scopul înbunătățirii actului educațional. Activitățile abordate fiind împărțite în diverse categorii:

social (oricine are o abilitate, pricepere sau talent, pe care le pune la dispoziția unei persoane/ grup, în folosul comunității, nevoilor speciale, companii);

ecologic (igienizare, colectarea selectivă a deșeurilor, reciclarea diferitelor materiale, importanța protejaării mediului în școli);

cultural-artistic (promovarea orașului, zone de inters istoric, organizarea de evenimente, promovare instiiuțiilor și serviciilor în cadrul comunității, activități în relații cu publicul);

sănătate (campanii de educație pentru o alimentație sănătoasă, combaterea obezității la copii prin sport și nutriție, activități de consiliere parentală, servicii pentru pacienții din spitale și celor vârstnici neajutorați);

sportiv (promovarea sportului prin diverse acțiuni adresate copiilor activi dar și celor cu afecțiuni precum autismul, sindrom Down,...);

turistic (promovarea zonelor turistice din imprejurimi, obictivele turistice unice/ inedite, Cetatea Devei, Parcul Național Retezat, stațiunile montane din județul Hunedoara, Rezervația de zimbrii-Hațeg, Lacul de acumulare Cinciș,Castelul Huniazilor- HD, Peștera Bolii-Petoșani, ruinele cetății Sarmizegetusa Regia, Ulpia Traina Sarmizegetusa, refacerea marcajelor turistice pe traseele montane).

Atunci când te implici în proiecte, în beneficiul unei cauze sau al comunității tale, nu contribui doar la dezvoltarea lor, ci și la dezvoltarea ta personală si profesională. Voluntarii învață, voluntarii experimentează, voluntarii lucrează în echipă, iar munca în echipă dă roade. Cercetarile realizate de-a lungul timpului au arătat că șansele de a deveni un adult **competent social și voluntar,** cresc dacă vârsta la care se începe educația din acest punct de vedere este mai mica. Competența socială se refera la capacitatea de a relaționa într-un mod adecvat cu alte persoane, având deschidere de a coopera și colabora în cadrul unui grup de persoane, intr-un mod pozitiv si agreat. Din experiența mea de voluntar pot aminti o parte din diversitatea proiectelor derulate aferente categoriilor enumerate mai sus și colaborările cu diferite organizații, dintr-o perioadă mai recentă.

Fundația Progress –**„Al Treilea Spațiu al Cetățenie active"** - Particip, deci exist! S-au abordat următoarele domenii: drepturile omului, activism civic, dezvoltarea comunitară, dezvoltarea socială; Fundația The Dukeof Eninburgh s Intrnațional - **Programul Award**, program adresat tinerilor pentru dezvoltarea abilităților de viață și voluntariat, individual, necompetitiv, echilibrat, progresiv inspirațional, distractiv prin perseverență;

Festivalul Internațional de teatru pentru tineret **"Experiment",** membru în AITA/IATA din 2017 (singura școală din țară), promovarea imaginii județului Hunedoara și a Municipiului Deva ca punct de reper în plan istoric, cultural-artistic (ex.teatru stradal) internațional al evenimentelor pentru comunitate prin promovarea și educarea tinerilor;

Noaptea Muzeelor **„Susținem educția și cultura"**- Paradă costume și personajelor de poveste, momente cultural-artistice și sportive;

„Ziua Europeană a Soptului Școlar"- mobilizarea tinerilor în diversitatea acțiunilor sportive; Promovarea acțiunilor sportive prin „Vânătoarea de comori", Fun Gym, orientare,...; **„Mânâncă sănătos, fă sport!"** - Fundația Wings – campanie împotriva obezității infantile - consiliere psihologică, de nutriție și sport, oferite atât copiilor cât și părinților;

Let s Do It, România - acțiuni de educare a tinerilor în reamenajare spații destinate diverselor categorii sociale și alte proiecte create pentru a proteja mediul și a contribui la rezolvarea problemei deșeurilor și igienizarea diferitelor locații (Cetatea Devei și împejurimile ei, parte din Parcul Național Retezat și M-ții Retezat, în colaborare cu Serviciul Salvamont Hunedoara);

Refacerea marcajelor turistice - (cruce galbenă, bandă roșie/ galbenă, punct roșu) pe traseele din masivul Retezat – "Căldarea Bucurei" și Vf. Peleaga, Vf. Custura Bucurei și Vf.Bucura II, Cicuitul parțial al lacurilor: Ana, Florica și Lia.

Oricare ar fi motivația, implicarea ta e valoroasă. Educația non-formală / voluntariatul, este o puternică sursă de experiențe, învățare intr-un mediu relaxant, liber, fără constrângeri, inspirațional, asigurând un climat motivațional pentu voluntariat, formând abilități de cooperare, colaborare, comunicare, învățare activă atât adulților dar mai ales tinerilor. Educă adaptibilitatea, flexibilitatea, inițiativa, autonomia, asumarea responsabilității. Toate aceste activități sunt desfășurate în mediul școlar dar și în afara lui și tind a dezvolta principii, abilități de viată, intelectuale și morale ale indivizilor. Din studiile lui David Kolb, schițe - Ciclul învățării experientiale, rezultă:

Ce aud – uit, Ce văd – îmi amintesc, Ce fac – înțeleg.

20% 30% 90%

http://autori.citatepedia.ro/de.php?a=Dr.+Paul+Homoly,
https://www.voluntareuropean.ro/beneficii.php

https://ro.wikipedia.org/wiki/Cultur%C4%83

VOLUNTARIATUL, CEA MAI IMPORTANTĂ SURSĂ DE BUNĂTATE

Prof. Neagu Luminița
Colegiul Tehnic "Valeriu D. Cotea" Focșani

Michael Chekcov afirmă:

„Orice ființă umană exercită trei funcții psihologice principale: gândire, sentimente, impulsuri voluntare."

Acestea reprezintă principalele calități pe care orice suflet le posedă și le poate folosi în scop umanitar, cum ar fi voluntariatul. Cum? Simplu. Multă lume cu siguranță a auzit de această vorba „dacă vrei, poți", doar că nu toți reușesc a crede în puterea cuvintelor. Cum orice om simte compasiune pentru cineva aflat la nevoie, automat sufletul lui îl îndeamnă să facă un gest mărinimos măcar pentru moment. Aici intervine impulsul voluntar care ne pune în funcțiune mintea pentru a găsi soluții pentru acea cauză. Împreună, gândirea, sentimentele și impulsul voluntar, fac cea mai bună echipă atunci când vrei să împarți bucurie celor din jur.

- *Ce înseamnă voluntaritul cu adevărat?*

Voluntariatul înseamnă altruism și dăruire. Este un lucru nobil și demn de apreciat. Să fii voluntar înseamnă să ai puterea de a schimba lumea, să ai provocări, realizări și un sentiment de împlinire inegalabil. Luptă pentru ceea ce crezi și o să ai câștiguri nebănuite!

- *Cum și când să faci voluntariat ?*

Nu există o perioadă de timp limitată sau instrucțiuni de urmat pentru a face voluntariat. Am să rezum într-un cuvânt definiția voluntariatului ca lumea să înțeleagă mai bine importanța acestuia în viețile noastre: ***voluntariat=BUNĂTATE.*** Pentru doritorii de a se alătură unei echipe organizate, cu proiecte active, sugerăm, ca și profesori, în primul și în primul rând implicarea în activitățile școlare, dar și în asociațiile ce-și desfășoară activitatea pe diferite domenii. Gândește-te în ce activități și domeniu ți-ar face nespusă plăcere să te implici, apoi acționează! Câteva exemple oferite: Asociația „ Există o Șansă", Organizația "Salvați Copiii", Asociația de Medicină pentru Sănătate Publică, Societatea Națională „Crucea Roșie„ din România, UNICEF, etc.

Fie că te afli la debutul vârstei unui adolescent sau ai 50 de ani, nu te împiedică nimeni să împărtășești cu cei din jur un strop din bunătatea ta. În România, dar și în străinătate, de-a lungul timpului, voluntariatul a căpătat o semnificație importantă în cultura românească, schimbandu-se pe parcurs. Până acum, pentru români, voluntariatul echivala cu munca patriotică, lucru ce nu era în niciun caz voluntar, fără beneficii. Nici măcar satisfacție personală nu îți aducea. Între timp, în cultura occidentală, voluntariatul avea cu totul și cu totul altă semnificație. Era o activitate pe care o făceai din proprie inițiativă, făcută în folosul altor oameni, cât și al tău ca individ pentru că îți aducea o dezvoltare atât personală, cât și profesională. Treptat, s-a ajuns ca și în România, voluntariatul să capete această accepțiune.

- *Care sunt beneficiile implicării într-un proiect de voluntariat?*

CARIERA ŞI PLAN PERSONAL:

Pentru un tânăr, voluntariatul s-ar putea să fie cea mai bună soluție. Un ONG, de orice profil ar fi, îi oferă voluntarului posibilitatea de a-și alege programul de muncă în funcție de disponibilitate, de a participa la proiecte

de mare amploare și să ia contact cu oameni importanți din toate domeniile. Fiecare își poate alege un ONG din domeniul în care își va dori să lucreze, astfel reușind să ajute pe alții, dar și pe sine în același timp.

Voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Este important de știut faptul că voluntariatul este considerat și recunoscut ca experiență profesională, în baza semnării unui contract de voluntariat și poate fi un mare plus pentru angajatori, deoarece arată dorința de implicare ale candidaților și de a se afirma sau de a face o diferență la nivel de comunitate. Atunci când ești voluntar trebuie să dedici un anumit interval de timp organizaţiei în care activezi, trebuie să lucrezi în echipă şi să înveți să comunici deschis şi calm cu colegii tăi, trebuie să ajuţi la soluţionarea diverselor probleme, să contribui la un anumit proiect de la început până la final, ceea ce înseamnă că trebuie să fii organizat şi să ştii să gestionezi eficient sarcinile care îți revin.

DESCOPERI REALITATEA DIN JUR:

Este uşor să trăieşti într-o bulă, deconectat de ce se întâmplă în lume, însă mai devreme sau mai târziu tot ne vom lovi de aspectele urâte ale lumii în care trăim. Şi nu putem aştepta ca lumea să devină mai bună de la sine, trebuie să ne implicăm. Atunci când eşti voluntar descoperi punctele vulnerabile ale lumii în care trăim şi putem ajuta să le remediem. De asemenea, voluntariatul te ajută să înţelegi de ce deşi o problemă nu te afectează pe tine personal, afectează societatea ca întreg şi este nevoie de toate eforturile noastre să găsim o soluţie, o rezolvare.

AJUȚI LA REMEDIEREA NEDREPTĂȚILOR:

De câte ori ai fost ajutat de cineva atunci când îţi era greu? Poate că a fost vorba de cineva cunoscut, dar simplu fapt că a fost cineva alături de tine, într-un moment în care aveai probleme, a fost suficient ca să te ajute să te pui din nou pe picioare. Atunci când eşti voluntar oferi înapoi o parte din bunătate unor persoane care au mare nevoie. De asemenea, voluntarul contribuie la corectarea unor probleme ale societăţii care afectează multe persoane. Învață să ajuți ca să fii ajutat!

Voluntarii sunt o parte esenţială a mecanismului de corectare a nedreptăţilor! Ei reprezintă forţa secundară de bază a acestei ţări şi susţin uniunea dintre oameni.

Nu putem să avem pretenţia ca lucrurile să se rezolve de la sine sau că autorităţile să fie atât de eficiente încât să rezolve toate problemele lumii fără ajutor. Singurul mod de a te asigura că se lucrează la soluţii pentru cauza care te preocupă e să îţi sufleci mânecile şi să te implici personal. La finalul zilei, vei adormi cu gândul că ai contribuit la soluţionarea unei probleme care afectează mii de oamenii. Sunt sute de cauze sociale care merită timpul tău, fie că este vorba despre persoane care nu au adăpost, victime ale violenţei domestice, persoane care sunt forţate să cerşească, sau implicarea ta în domeniul ecologiei, în domeniul educației, etc.

Eşti chiar tu schimbarea pe care o vrei în lume! Iubește, iartă și ajută, iar poporul îți va mulțumi. Voluntariatul inspiră oamenii să fie mai buni, să se bucure de viață prin cele mai mărunte lucruri și să aibă credința ca cineva se gândește la ei. Fii un erou!

„Niciodată înaine, omul nu a avut o aşa mare capacitate de a controla mediul în care trăieşte, capacitatea de a pune capăt foametei, sărăciei sau dezastrelor. Avem puterea de a fi cea mai bună generaţie pe care a cunoscut-o vreodată omenirea." (President John F. Kennedy)

1.2. Proiecte educationale

PROIECT DE PARTENERIAT INTERINSTITUŢIONAL

„AJUTĂ-ȚI APROAPELE!"

PROGRAM DE DEZVOLTARE PERSONALĂ PRIN ACTIVITĂŢI DE VOLUNTARIAT

DURA ELENA LOREDANA
, ȘCOALA GIMNAZIALĂ BERCHIȘEȘTI,
JUDEȚUL SUCEAVA

Tipul de proiect: local

Perioada de desfăşurare: decembrie 2019

Organizator: Școala Gimnazială Berchișești

Parteneri:

- Centrul Social "Sfânta Vineri" Suceava

Coordonator proiect: director, prof. Dura Loredana

Echipa de lucru:

- Prof. Corniciuc Otilia
- Prof. Oanea Georgeta
- Prof. Cojocariu Gabriela
- Prof. Vîntu Marinela
- Prof. Nistor Bogdan

Grup ţintă:

- Copii abandonați ai Centrului Social "Sfânta Vineri" Suceava

Beneficiari:

✓ *Direcţi*: elevii, cadrele didactice, părinţi
✓ *Indirecţi*: şcoala, comunitatea;

Scopul proiectului:

Încurajarea activităţii de voluntariat prin intermediul căreia participanţii vor reuşi să-şi descopere abilităţile, competenţele personale, devenind cetăţeni informaţi şi devotaţi solidarităţii umane.

(1) Obiective generale:

- ✓ încurajarea elevilor pentru a se dedica activităţilor desfăşurate cu persoane aflate în dificultate.
- ✓ realizarea incluziunii şi implicării persoanelor aflate în dificultate, prin angajarea tuturor celor interesaţi într-un program educaţional de activităţi ce promovează intens integrarea socială;

(2) Obiective specifice:

- ✓ să organizeze acţiuni de suport pentru persoanele aflate în dificultate;
- ✓ să stimuleze mental şi să dezvolte abilităţile de organizare a învăţării pentru copiii cu risc de abandon şcolar;
- ✓ să încurajeze elevii, în sensul însuşirii şi îmbunătăţirii abilităţilor privind succesul şcolar, iniţiativa şi devotamentul.

Argument:

Voluntariatul poate fi o sursă foarte bogată de învatare, atunci când există atât dorinţa de a învăţa din partea voluntarului, cât şi preocupare pentru motivaţia voluntarului din partea organizaţiei la care acesta activează. Implicandu-se în diverse proiecte şi activităţi, lucrând în echipa sau individual, confruntându-se cu diverse situaţii şi probleme, voluntarii dobândesc implicit noi abilităţi, noi cunoştinte, noi atitudini - într-un cuvânt, noi competenţe.

În timp ce altruismul, preocuparea pentru cei din jur şi pentru diverse subiecte cu impact comunitar este cea mai evidentă motivaţie pentru a deveni voluntari, pentru multi tineri este deosebit de motivantă oportunitatea de a dobândi noi abilităţi utile pentru a-şi găsi un loc de muncă sau posibilitatea de a explora diferite opţiuni de carieră. Activităţile de voluntariat pot avea un impact puternic asupra traiectoriei profesionale a unui tânăr. Dintre toate tipurile de învăţare informală şi non-formală, voluntariatul este cea mai complexa modalitate de a învăţa, de a te dezvolta şi de a împărtăşi cele învăţate.

Resurse:

- ✓ **umane**: elevi, profesori voluntari, parteneri
- ✓ **materiale**: spaţii şcolare, mijloace audio-vizuale, materiale consumabile, surse bibliografice
- ✓ **de timp:** 1 an

Desfășurarea proiectului:

A. PREGĂTIRE

Nr. crt	Activitate	Descriere activitate	Locație	Materiale	Perioada	Responsabil
1.	Elaborare proiect	Redactare proiect - stabilirea echipei de lucru, a grupului țintă, a scopului, obiectivelor și a resurselor necesare	Școala Gimnazială Berchișești	Echipamente IT Consumabile	Ocombrie Noiembrie 2019	Coordonator de proiect Echipa de proiect
2.	Stabilirea graficului activităților	Colaborarea cu membrii echipei privind stabilirea termenelor, responsabilităților la nivelul echipei.	Școala Gimnazială Berchișești	Echipamente IT Consumabile	Octombrie Noiembrie 2019	Coordonator proiect Echipa de proiect
3.	Stabilirea modului de raportare și comunicare în cadrul proiectlui	Stabilirea activităților de gestiune a proiectului , de monitorizare și evaluare	Școala Gimnazială Berchișești	Echipamente IT Consumabile Raport periodic	Octombrie Noiembrie 2019	Coordonator proiect

B. IMPLEMENTARE

Nr. crt	Activitate	Descriere activitate	Locație	Materiale	Perioada	Responsabili
1.	Activități de voluntariat Donații	Donații de alimente, haine, jucării, rechizite Activități comune	Centrul Social „Sfânta Vineri" Suceava	Alimente Haine Jucării Rechizite Aparat foto	Decembrie 2019	Coordonator proiect Echipa de proiect

C. EVALUARE ȘI DISEMINARE

Nr. crt	Activitate	Descriere activitate	Locație	Materiale	Perioada	Responsabili
1.	Analiza SWOT	Identificarea avantajelor și a punctelor vulnerabile ale proiectului Analiza impactului asupra beneficiarilor	Școala Gimnazială Berchișești	Fișa de monitorizare a evoluției proiectului	Ianuarie 2020	Coordonator proiect Echipa de proiect
2.	Realizarea raportului de evaluare	Întocmirea raportului de evaluare, menționând indicatorii de evaluare a proiectului	Școala Gimnazială Berchișești	Echipamente IT Consumabile	Ianuarie 2020	Coordonator proiect Echipa de proiect

Rezultate așteptate:

- ✓ schimbarea comportamentului copiilor în viața de zi cu zi, îndeosebi față de semenii lor aflați în situații critice;
- ✓ creșterea interesului față de acțiunile de voluntariat.

Monitorizare:

- ✓ raportul specific fiecărei activități;
- ✓ portofoliul proiectului: concluzii și direcții de acțiune.

Evaluare:

- ✓ observarea comportamentelor și intervenția directă prin încurajarea și stimularea interrelaționării pozitive între elevii voluntari și copiii aflați în situație de abandon familial;
- ✓ impresii și concluzii exprimate în creații artistice și literare.

Diseminare:

- ✓ articole în revista școlii, pe blog-ul și facebook-ul școlii;
- ✓ prezentarea proiectului în cadrul ședinței Consiliului elevilor și Consiliului Reprezentativ al Părinților.

Sustenabilitate:

- ✓ pe baza concluziilor formulate în raportul final există posibilitatea reluării activităților de voluntariat și în anul școlar viitor, precum și proiectarea și desfășurarea altor programe de voluntariat (mediu, comunitate).

*„**VOLUNTARII** sunt singurele fiinţe de pe faţa pământului care reflectă compasiune ,grijă nemăsurată, răbdare, voinţa şi dragoste adevărată pentru **OM, COMUNITATE, NATURĂ**"*

(Erma Bombeck)

PROIECT EDUCAȚIONAL
„DĂRUIM, ZÂMBIM, ÎNVĂȚĂM"

Prof. Drăghiţă Rodica
Centrul Şcolar de Educaţie Incluzivă "Aurora" Reşiţa

Argument

Implicarea în activităţile de voluntariat dezvoltă elevilor implicaţi abilităţi şi competenţe sociale, cum ar fi spiritul civic, solidaritatea şi toleranţa, încrederea în sine şi în ceilalţi. Voluntariatul transformă elevul într-o persoană conştientă de aspectele lumii în care trăieşte, de nevoile semenilor săi, de puterea de care dispune în mod natural, necondiționat, și anume aceea de a schimba ceva în lumea asta mare pornind de la mica sa lume – comunitatea locală.

Activităţile incluse în proiect urmăresc o bună relaţionare între elevii din unităţi şcolare diferite şi bătrânii din comunitatea în care trăim. Prin realizarea unor momente artistice cu ocazia unor sărbători religioase, prin confecţionarea de obiecte pe o anumită tematică, prin dăruirea unor cadouri, prin vizite la căminele de bătrâni şi la unităţi şcolare amplasate la periferia oraşului, elevii îşi dovedesc sensibilitatea şi empatia faţă de problemele vârstei lor, dar şi a altei vârste, vârsta a treia, învăţând astfel ce este respectul şi toleranţa.

Dintre toate tipurile de învăţare informală şi nonformală, voluntariatul este cea mai complexă modalitate prin care elevii învăţa, se dezvoltă şi îşi împărtăşesc cele învăţate.

- **Scopul proiectului**

✓ Încurajarea activităţii de voluntariat prin intermediul căreia participanţii vor reuşi să-şi descopere abilităţile, competenţele personale, devenind cetăţeni informaţi şi devotaţi solidarităţii umane.

- **Obiectivele proiectului**

✓ Încurajarea elevilor pentru a se dedica activităţilor desfăşurate cu persoane aflate în dificultate.

✓ Realizarea incluziunii şi implicării persoanelor aflate în dificultate, prin angajarea tuturor celor interesaţi într-un program educaţional de activităţi ce promovează intens integrarea socială;

✓ Identificarea şi utilizarea unor canale de comunicare comune între copii şi bătrânii din comunitate

- **Grupul ţintă** căruia i se adresează proiectul. Beneficiarii direcţi şi indirecţi

✓ Grup ţintă: 25 elevi, 8 cadre didactice, bătrânii aflaţi la Centrul de Servicii de Asistenţă Socială pentru Persoane Vârstnice şi Clubul Persoanelor Vârstnice şi Clubul Pensionarilor Reșița, părinţi, comunitatea locală;

✓ Beneficiari direcţi: 12 preşcolari, 30 elevi, bătrânii aflaţi la Centrul de Servicii de Asistenţă Socială pentru Persoane Vârstnice şi Clubul Persoanelor Vârstnice şi Clubul Pensionarilor Reșița

✓ Beneficiari indirecţi: cadre didactice, părinţi, comunitate locală

- **Descrierea activităţilor** propuse

✓ "De la inimă la inimă" – campanie umanitară, activitatea constă în oferirea unor cadouri (jucării, produse de igienă, haine, rechizite)

✓ "De 8 Martie, împreună" – vizită la Centrul de Servicii de Asistenţă Socială pentru Persoane Vârstnice şi Clubul Persoanelor Vârstnice şi Clubul Pensionarilor Reşiţa, elevii implicaţi în proiect vor dărui felicitări şi vor susţine un program artistic dedicat femeilor cu ocazia Zilei Internaţionale a Femeii.

- **Unităţi de învăţământ partenere şi rolul lor** în derularea activităților

✓ Şcoala Gimnazială Nr. 2 Reşiţa

✓ Colegiul Național "Diaconovici-Tietz" Reșița

Unităţile şcolare partenere participă la desfăşurarea activităţilor şi mediatizarea proiectului în comunitate.

- **Instituţii partenere (altele decât unitățile de învățământ partenere/participante) şi rolul lor** în derularea activităților

✓ Asociaţia Umanitară „Iniţiativa DA" Reşiţa – donează produse şi mediatizează proiectul.

✓ Centrul de Servicii de Asistenţă Socială pentru Persoane Vârstnice şi Clubul Persoanelor Vârstnice şi Clubul Pensionarilor Reșița – asigură locaţia pentru desfăşurarea activităţii nr. 2.

- **Modalităţi de monitorizare şi evaluare ale proiectului**

Indicatorii urmăriţi în evaluarea proiectului cu scopul de a monitoriza și evalua proiectul sunt:

✓ respectarea calendarului activităţilor;
✓ comunicarea între participanţii la proiect şi coordonator;
✓ impactul proiectului asupra relaţiei între şcoală şi comunitate;
✓ impactul proiectului asupra activităţii extraşcolare;
✓ raportul dintre rezultatele obţinute şi cele intenţionate;
✓ expunerea unor filmuleţe şi a unor fotografii din activităţile realizate, în şcoală și pe sitte-ul școlii

- **Asigurarea continuităţii proiectului** prin diverse modalităţi (finanţare, atragere de parteneri, etc)

Proiectul va fi continuat prin desfășurarea unor activități școlare și extrașcolare tematice. Elevii manifestă deschidere spre acest tip de activități, lucru confirmat de rezultatele obținute în urma participării la diverse proiecte desfășurate în școală, dar și în afara ei.

Resursele materiale necesare desfășurării proiectului și în anul următor sunt asigurate de școlile implicate prin baza materială existentă.

Resursele financiare sunt asigurate din sponsorizări, donații și finanțare proprie.

- **Activităţile de promovare, mediatizare şi de diseminare** din perioada de implementare a proiectului şi după încheierea acestuia

Proiectul va fi mediatizat cu ajutorul cadrelor didactice care fac parte din echipa de proiect care vor mediatiza concursul în școlile unde își desfășoară activitatea.

Diseminare: realizarea unei expoziţii cu poze din timpul activităţilor; postarea unor poze din timpul activităţilor pe sitte-ul şcolii.

Argumentative Essay About Voluntary Work

Teacher:Raica Alina

School:"Gheorghe Tataraescu"

What Is Volunteer Work Essay

Basically, volunteer work or volunteering is the act of individuals working for or on behalf of others or for a certain cause without being paid for their services. Therefore, volunteer work can be defined as assisting the needy in society. This may entail reading to children in a school for the disabled, raising money to reduce poverty, coaching a community team, raising awareness of essential issues in the community, planting trees, and offering counseling and support, including caring for the elderly. In general, volunteer work is commonly seen as an altruistic engagement, designed to promote public good and enhance human life.

Volunteer work comes in numerous forms and is also carried out by a broad range of diverse individuals. Many people involved in volunteering are specifically trained in the area they choose to work in, such as emergency rescue, first aid, medicine, and education. In essence, volunteer work definition covers almost all spheres of life and is available in such institutions as hospitals, schools, homes for the elderly, NGOs, and the military.

Individuals involved in volunteer work may or may not be paid for their work, while their work profits others. All in all, volunteering brings about instrumental social changes both to the involved individual and to society.

With busy lives, it can be hard to find time to volunteer. However, the benefits of volunteering can be enormous. Volunteering offers vital help to people in need, worthwhile causes, and the community, but the benefits can be even greater for you, the volunteer. The right match can help you to find friends, connect with the community, learn new skills, and even advance your career.

Giving to others can also help protect your mental and physical health. It can reduce stress, combat depression, keep you mentally stimulated, and provide a sense of purpose. While it's true that the more you volunteer, the more benefits you'll experience, volunteering doesn't have to involve a long-term commitment or take a huge amount of time out of your busy day. Giving in even simple ways can help those in need and improve your health and happiness.

Benefits of volunteering: 4 ways to feel healthier and happier

Benefit 1: Volunteering connects you to others

One of the more well-known benefits of volunteering is the impact on the community. Volunteering allows you to connect to your community and make it a better place. Even helping out with the smallest tasks can make a real difference to the lives of people, animals, and organizations in need. And volunteering is a two-way street: It can benefit you and your family as much as the cause you choose to help. Dedicating your time as a volunteer helps you make new friends, expand your network, and boost your social skills.

Make new friends and contacts

One of the best ways to make new friends and strengthen existing relationships is to commit to a shared activity together. Volunteering is a great way to meet new people, especially if you are new to an area. It strengthens your ties to the community and broadens your support network, exposing you to people with common interests, neighborhood resources, and fun and fulfilling activities.

Increase your social and relationship skills

While some people are naturally outgoing, others are shy and have a hard time meeting new people. Volunteering gives you the opportunity to practice and develop your social skills, since you are meeting regularly with a group of people with common interests. Once you have momentum, it's easier to branch out and make more friends and contacts.

Benefit 2: Volunteering is good for your mind and body

Volunteering provides many benefits to both mental and physical health.

Volunteering helps counteract the effects of stress, anger, and anxiety. The social contact aspect of helping and working with others can have a profound effect on your overall psychological well-being. Nothing relieves stress better than a meaningful connection to another person. Working with pets and other animals has also been shown to improve mood and reduce stress and anxiety.

Volunteering combats depression. Volunteering keeps you in regular contact with others and helps you develop a solid support system, which in turn protects you against depression.

Volunteering makes you happy. By measuring hormones and brain activity, researchers have discovered that being helpful to others delivers immense pleasure. Human beings are hard-wired to give to others. The more we give, the happier we feel.

Volunteering increases self-confidence. You are doing good for others and the community, which provides a natural sense of accomplishment. Your role as a volunteer can also give you a sense of pride and identity. And the better you feel about yourself, the more likely you are to have a positive view of your life and future goals.

Volunteering provides a sense of purpose. Older adults, especially those who have retired or lost a spouse, can find new meaning and direction in their lives by helping others. Whatever your age or life situation, volunteering can help take your mind off your own worries, keep you mentally stimulated, and add more zest to your life.

Volunteering helps you stay physically healthy. Studies have found that those who volunteer have a lower mortality rate than those who do not. Older volunteers tend to walk more, find it easier to cope with everyday tasks, are less likely to develop high blood pressure, and have better thinking skills. Volunteering can also lessen symptoms of chronic pain and reduce the risk of heart disease.

Benefit 3: Volunteering can advance your career

If you're considering a new career, volunteering can help you get experience in your area of interest and meet people in the field. Even if you're not planning on changing careers, volunteering gives you the opportunity to practice important skills used in the workplace, such as teamwork, communication, problem solving, project planning, task management, and organization. You might feel more comfortable stretching your wings at work once you've honed these skills in a volunteer position first.

Teaching you valuable job skills

Just because volunteer work is unpaid does not mean the skills you learn are basic. Many volunteering opportunities provide extensive training. For example, you could become an experienced crisis counselor while volunteering for a women's shelter or a knowledgeable art historian while donating your time as a museum docent.

Volunteering can also help you build upon skills you already have and use them to benefit the greater community. For instance, if you hold a successful sales position, you can raise awareness

for your favorite cause as a volunteer advocate, while further developing and improving your public speaking, communication, and marketing skills.

Gaining career experience

Volunteering offers you the chance to try out a new career without making a long-term commitment. It is also a great way to gain experience in a new field. In some fields, you can volunteer directly at an organization that does the kind of work you're interested in. For example, if you're interested in nursing, you could volunteer at a hospital or a nursing home. Your volunteer work might also expose you to professional organizations or internships that could benefit your career.

While learning new skills can be beneficial to many, it's not a requirement for a fulfilling volunteer experience. Bear in mind that the most valuable assets you can bring to any volunteer effort are compassion, an open mind, a willingness to pitch in wherever needed, and a positive attitude.

Benefit 4: Volunteering brings fun and fulfillment to your life

Volunteering is a fun and easy way to explore your interests and passions. Doing volunteer work you find meaningful and interesting can be a relaxing, energizing escape from your day-to-day routine of work, school, or family commitments. Volunteering also provides you with renewed creativity, motivation, and vision that can carry over into your personal and professional life. Many people volunteer in order to make time for hobbies outside of work as well. For instance, if you have a desk job and long to spend time outdoors, you might consider volunteering to help plant a community garden, walk dogs for an animal shelter, or help out at a children's camp.

Getting the most out of volunteering

You're donating your valuable time, so it's important that you enjoy and benefit from your volunteering. To make sure that your volunteer position is a good fit:

Ask questions. You want to make sure that the experience is right for your skills, your goals, and the time you want to spend. Sample questions for your volunteer coordinator might address your time commitment, if there's any training involved, who you will be working with, and what to do if you have questions during your experience.

Make sure you know what's expected. You should be comfortable with the organization and understand the time commitment. Consider starting small so that you don't over commit yourself at first. Give yourself some flexibility to change your focus if needed.

Don't be afraid to make a change. Don't force yourself into a bad fit or feel compelled to stick with a volunteer role you dislike. Talk to the organization about changing your focus or look for a different organization that's a better fit.

If volunteering overseas, choose carefully. Some volunteer programs abroad can cause more harm than good if they take much-needed paying jobs away from local workers. Look for volunteer opportunities with reputable organizations.

Enjoy yourself. The best volunteer experiences benefit both the volunteer and the organization. If you're not enjoying yourself, ask yourself why. Is it the tasks you're performing? The people you're working with? Or are you uncomfortable simply because the situation is new and unfamiliar? Pinpointing what's bothering you can help you decide how to proceed.

REFERENCES

1. Aksoy, N. (2003). Action research: a method for improving and changing educational practices, Educational Administration in Theory & Practice, fall 2003 number: 36, 474-489.

2. Allen, J.B., and Shaw, S. (2009). ''Everyone rolls up their sleeves and mucks in'': Exploring volunteers' motivation and experiences of the motivational climate of a sporting event, Sport Management Review, 12, 79–90.

3. Auld, C.J., Cuskelly G. (2000). Volunteer management program: volunteer management – a guide to good practice, Australian Sports Commission 2000, ISBN 1 74013 027 8.

PARTENERIAT EDUCAŢIONAL
Tradiţii şi obiceiuri de sărbători

Suflet pentru suflet

Prof.Stefan Cătălina
Liceul Tehnologic"I.C.Petrescu „Stâlpeni ,Argeş
Prof.Tudosescu Elena Cristina
Liceul Tehnologic „I.C.Petrescu"Stâlpeni,Argeş
Bibliotecar.Mesteacăn Maria
Liceul Tehnologic „I.C.Petrescu „Stâlpeni,Argeş
Prof.inv.primar.Mesteacăn Andreea
Şcoala Gimnazială „Constantin Brâncoveanu „Stefanesti, Argeş

Numele instituției de învățământ aplicantă:
Liceul Tehnologic „.I.C.Petrescu" Stâlpeni
Şcoala Gimnazială „Constantin Brâncoveanu „Stefanesti, Argeş

Numele instituției de învățământ parteneră:
Centrul de Educație Incluzivă Sfântul Nicolae Câmpulung

Tipul proiectului :acţiune comunitară în parteneriat „Suflet pentru Suflet"-voluntariat

COORDONATORI PROIECT :
Prof.înv.gimnaz. Ştefan Cătălina,
Prof.înv.liceal Tudosescu Cristina
Bibliotecar Mesteacăn Maria
Prof.înv.primar:Mesteacăn Andreea

Scopul proiectului :

- Constituirea unui grup partenerial care să promoveze valori comune la nivelul partenerilor implicaţi.
- Promovarea dialogului şi a comunicării între elevi ; dezvoltarea cooperării şi a colaborării între parteneri ;
- Cunoaşterea obiceiurilor şi tradiţiilor creştineşti de Paşti, de Crăciun, descrierea şi identificarea elementelor religioase specifice sărbătorilor ;
- Cunoaşterea şi trăirea de către copii a învăţăturii creştine ortodoxe, promovarea valorilor moral creştine, cunoaşterea şi iubirea lui Dumnezeu, formarea virtuţilor creştine şi consolidarea comportamentului religios-moral ;
- Dezvoltarea exprimării libere a ideilor, sentimentelor şi propriilor viziuni în spaţiul literar;

- Dezvoltarea sensibilităţii elevilor şi implicarea lor în acţiuni cu caracter umanitar faţă de cei aflaţi în suferinţă;
- Pregătirea elevilor în vederea dezvoltării personale şi al inserţiei în comunitate;
- Atragerea efectivă a elevilor în organizarea unor activităţi cu caracter extracurricular, conducând la creşterea numerică şi calitativă a acestor activităţi.

Argument :

Sărbătorile sunt un prilej de bucurie, dar şi de împăcare sufletească . Toţi ne dorim să fim mai buni, mai toleranţi şi ne manifestăm dragostea şi respectul faţă de ceilalţi .De aceea elevii de la Lic.Teh. Stâlpeni si Şcoala Gimnazială „Constantin Brâncoveanu" Ştefăneşti doresc să aducă bucurie,fericire pe chipurile celor aflaţi în nevoie la Centrul de educaţie incluzivă Sfântul Nicolae Câmpulung, fiindu-le alături. Vom desfăşura activităţi împreună şi vom fi „Iepuraşul" de Paşte şi „Moş Crăciun".

Lumina sfântă din noaptea Învierii Mântuitorului şi magia Naşterii Domnului din ziua de Crăciun ne aduc în suflete linişte şi împăcare , călăuzindu-ne spre o viaţă mai bună, lipsită de griji .

Prin acţiunile desfăşurate în acest proiect, încercăm să trezim curiozitatea copiilor de a afla cât mai multe despre Isus şi despre obiceiurile şi tradiţiile creştine de Paşti şi de Crăciun .

Copiii iubesc sărbătorile, pentru că ele vin cu cadouri. De aceea, vom încerca să le sădăm în suflete, iubire pentru Dumnezeu şi semeni. Copiii vor conştientiza faptul că tradiţiile trebuie păstrate şi duse mai departe .Deoarece în cadrul școlii noastre ,la sfârșitul lunii noiembrie are loc Concursul Județean ,,Darurile toamnei " vom dona toate produsele strânse acestor micuți.

OBIECTIVE :

- cunoaşterea obiceiurilor şi tradiţiilor creştineşti de Paşti şi de Crăciun ;
- să cunoască semnificaţia religioasă a sărbătoririi Paştelui şi a Crăciunului ;
- să descrie şi identifice elementele religioase specifice sărbătorilor ;
- să descrie obiceiurile creştinilor legate de fiecare dintre ele ;
- să respecte regulile de comportare în societate (biserică) ;
- să achiziţioneze valori ale moralei creştine ;
- să sesizeze şi să aplice frumosul în lucrările realizate ;
- conştientizarea activităţii de grup ca suport al prieteniei de la vârstă fragedă ;
- să-şi îmbogăţească vocabularul activ şi pasiv ;
- să participe la activităţile de grup, inclusiv la activităţile de joc, atât în calitate de vorbitor, cât şi de auditor ;
- să „citească" diverse imagini ;
- învăţarea unei rugăciuni ;
- realizarea unor obiecte decorative , felicitări,machete specifice sărbătorilor;
- dezvoltarea atitudinii de a dărui celor aflați in suferință, ;
- sensibilizarea elevilor in acțiunile comunitare, de intajutorare;

BENEFICIARI :

- elevii din clasa a VI -ade la Școala de EducatieIncluzivăSfântul NicolaeCâmpulung ;
- elevii din clasa a II.a de la Școala Gimnazială „Constantin Brâncoveanu „Ștefănești **;**
- elevii clasei a VI a și clasei a XI a de la Lic. Teh. I. C.Petrescu Stâlpeni;
- părinți;

RESURSE:
a)Temporale: decembrie 2019 -aprilie 2019
b)Umane:-elevii claselor implicate in proiect ;

-prof. Ştefan Cătălina
-prof.Tudosescu Cristina
- Biblotecar Mesteacăn Maria
- Prof.înv.primar:Mesteacăn Andreea

c)Materiale: -cărţi, albume,CD-uri,calculator, imprimantă, cameră foto digitală, panouri pentru expunerea lucrărilor, hârtie xerox color, acuarele, carioci, creioane colorate, foarfece, lipici.
d)Spaţiale: - sala de clasă,biserica, biblioteca școlii.

PROGRAMUL ACTIVITĂŢILOR:
Pascale: aprilie-mai,*Miracolul Învierii"*
Crăciunul: decembrie „Şi eu sunt Moş Crăciun"

Miracolul Învierii

Clasa a XI .a :
-Povestiri şi legende despre obiceiurile şi tradiţiile de Paşti și Crăciun :"Povestiri biblice", "Legenda ouălelor roşii", "Patimile şi Învierea Domnului"
Clasa a VI-a:
- Prezentarea PPT : "De Paşte !"- simboluri pascale - tradiţii şi obiceiuri de Paşti
- Confecționarea de felicitări și coșulețe pentru ouă;
Clasa a .II.a:
-Vopsireaouălor ,încondeierea ;
-Obiecte decorative de Paşti și Crăciun
-Colectarea bunurilor ce vor fi donate;
Vizită la Școala de educație incluzivă Sfântul Nicolae Câmpulung
"Miracolul Învierii "

DIN PUŢINUL NOSTRU DĂRUIM ŞI PE MULŢI ÎI FERICIM

Elevii de la Liceul Tehnologic: „ I.C. Petrescu Stalpeni „ si Scoala Gimnaziala „Constantin Brâncoveanu „
Ştefăneşti vor înmâna într-un cadru festiv elevilor de la școala parteneră, elevilor cu CES, daruri de Crăciun și de la **IEPURAŞ :**
-elevii clase a II.a dăruiesc ornamente, dulciuri;
- elevii clasei a VI-adăruiesc jucării ;
- elevii clasei a XI a dăruiesc dulciuri .

EVALUAREA PROIECTULUI:
- expoziţii cu lucrările practice şi artistice ale elevilor;
- realizarea de portofolii de prezentare a activităţilor;
- CD cu fotografii din timpul activităţilor;
- realizarea unui PPT cu activităţile desfăşurate în proiect.

PARTENERIAT EDUCAŢIONAL DE VOLUNTARIAT
„VOLUNTARI ÎN CENTRUL DE ÎNGRIJIRE ŞI ASISTENŢĂ"

Profesor învăţământ primar Merloiu Monica
Şcoala Gimnazială ,,Duiliu Zamfirescu"Focşani

Motto: *,,Tineri şi bătrâni împreună îşi pot trăi viaţa din plin"*

Dora Rappard

I. ARGUMENT

II. DESCRIEREA PROGRAMULUI

- Beneficiarii proiectului
- Realizatorii proiectului
- Colaboratori
- Durata
- Instituţii implicate
- Scop
- Obiective

III. ACTIVITĂŢI ÎN PROIECT

- Lansarea proiectului
- Organizarea tehnică a proiectului
- Activităţi prin care se realizează obiectivele proiectului

IV. EVALUARE

V. CONVENŢIE DE PARTENERIAT

I. ARGUMENT

Actuala societate se caracterizează prin numărul din ce în ce mai mare al persoanelor vârstnice. Acest lucru presupune desigur o atenţie sporită din partea societăţii. Trebuie asigurate alternative de îngrijire pentru această categorie de vârstă şi nu în ultimul rând trebuie asigurate famililor care au în îngrijire vârstnici condiţiile necesare pentru asistenţa acestora. Aceste obiective pot fi realizate numai dacă membrii comunităţii îşi asumă responsabilităţile care-i revin

în acest domeniu. Deci educarea tinerilor în domeniul îngrijirii celor de vârsta a treia trebuie începută cât de devreme posibil. Iată câteva idei care au stat şi stau şi în momentul actual la baza încheierii parteneriatului de voluntariat.

Vârstnicii îndrăgesc copiii şi sunt deschişi faţă de această categorie de vârstă şi dezvăluie mult mai liber problemele care îi preocupă. Iar copiii se ataşează cu uşurinţă de vârstnici şi doresc să facă ceva concret pentru ei. Iată deci ca am ajuns la un moment care facilitează ambele părţi în atingerea scopului propus şi anume : formarea la tineri a unui comportament responsabil faţă de cei de vârsta a III-a, respectiv crearea pentru vârstnici a condiţiilor necesare pentru a preveni sentimentul de inutilitate.

Se preconizează ca după un an de "acomodare" prin programe comune să oferim copiilor modele care pot fi urmate în condiţiile îngrijirii şi supravegherii unui vârstnic. Asistaţilor Centrului de îngrijire li se oferă posibilitatea de a-şi retrăi clipele fericite ale tinereţii şi de a oferi în această epocă caracterizată de transformări profunde un punct sigur tinerilor în curs de formare.

Participarea la Programele de acţiune comunitară oferă copiilor posibilitatea de a înţelege şi de a conştientiza problemele cu care se confruntă alte persoane din comunitate.

Voluntarii care participă la acest program vor încerca să aducă un strop de bucurie pe chipurile vârstnicilor de la Centrul de Îngrijire şi Asistenţă, Satu Mare.

Prin acţiunile pe care le vom desfăşura împreună,copiii vor învăţa să recunoască rolul pe care îl au ei în comunitatea asistaţilor de la Centrul de Îngrijire şi Asistenţă , Satu Mare.

II. DESCRIEREA PROIECTULUI

BENEFICIARII PROIECTULUI

- Şcolarii clasei a II-a A de la Scoala Gimnaziala ,,Duiliu Zamfirescu"
- asistaţii de la Centrul de Îngrijire şi Asistenţă
- copii cu tulburari de dezvoltare din cadrul Centrului de Terapii Recuperatorii
-

REALIZATORI DE PROIET

Prof. Merloiu Monica

Psiholog Manolescu Simona

Inspector Morunglav Afrodita

COLABORATORI

- prof.religie: Balasoglu Florin
- consilier şcolar: Drastaru Lucica
- prof. Ilie Anca Adriana

DURATA

- noiembrie 2019 – mai 2020

INSTITUŢIILE IMPLICATE ÎN REALIZAREA PROGRAMULUI

- Scoala cu clasele I-VIII „Duiliu Zamfirescu" Focşani reprezentată prin dir. Moraru Petrica
- Centrul de Îngrijire şi Asistenţă
- Centrul de Terapii Recuperatorii pentru Copiii cu Tulburari de dezvoltare– reprezentată de dir. Nicolas Daniela
- Comitetul de părinţi de la clasele implicate în voluntariat

SCOP

- Elaborarea şi implementarea modelelor de conduită în supravegherea şi îngrijirea vârstnicilor si a copiilor cu tulburari de dezvoltare;
- Organizarea unor activităţi comune de către şcolari în spiritul formării virtuţiilor precum: prietenia, bunătatea, colaborarea şi spiritul de întrajutorare;
- Formarea unei atitudini pozitive faţă de sine şi faţă de ceilalţi;
- Prevenirea sentimentului de inutilitate la cei de vârsta a treia.

OBIECTIVE SPECIFICE

a.)<u>Privind şcolarii:</u>

- Formarea unui comportament adecvat faţă de cei în vârstă sau fata de copiii cu tulburari de dezvoltare ;

- Implicarea directă a tinerilor în soluţionarea problemelor pe care le poate ridica înaintarea în vârstă;
- Formarea unor atitudini pozitive care pentru un cetăţean activ al societăţii moderne sunt indispensabile şi pe care trebuie să le manifeste în situaţii de dificultate.

b.)Privind cadrele didactice:

- Să creeze model comportamental şcolarilor, pentru ca în relaţiile acestora cu persoanele vârstnice sau cu copiii cu tulburari de dezvoltare să poată acţiona conform cerinţelor;
- Să asigure condiţii necesare pentru ca modelele oferite să fie implementate în viaţa cotidiană;
- Să pregătească tânăra generaţie pentru responsabilităţile pe care trebuie să le satisfacă la vârsta adultă.

c.)Pentru asistaţii vârstnici şi copiii asistaţi

- Prevenirea sentimentului de inutilitate prin implicarea directă în formarea tinerilor;
- Formarea şi susţinerea sentimentului de ataşament faţă de cei tineri.

III. ACTIVITĂŢI ÎN PROIECT

DESCRIEREA DETALIATĂ A PROIECTULUI

1. LANSAREA PROGRAMULUI

Lansarea programului se face în prezenţa voluntarilor, a reprezentanţilor celor două instituţii partenere , a părinţilor şi a presei.

2. ORGANIZAREA TEHNICĂ A PROIECTULUI

- Se stabilesc scopul şi posibilităţile derulării acestuia, tipurile de activitate, obiectivele urmărite şi modul în care cei implicaţi în program pot fi implicaţi în realizarea lui.
- Materialul astfel întocmit este prezentat celor doi reprezentanţi oficiali ai instituţiilor implicate şi se oficializează parteneriatul.

3. ACTIVITĂŢI PRIN CARE SE REALIZEAZĂ OBIECTIVELE PROPUSE

a.) Întocmirea documentaţiei necesare pentru oficializarea parteneriatului educaţional şi stabilirea activităţilor comune.

Perioada: noiembrie 2019

Răspunde: Manolescu Simona

Merloiu Monica

Inspector Morunglav Afrodita

b.) **Balul iernii cu surprize – implementat de Centrul Comunitar Copii cu Dizabilitati Focsani – care are ca scop organizarea festiva a Zilei Internationale a persoanelor cu Dizabilitati – 3 decembrie 2019**

„ Datini din străbuni"(colinde, pluguşor, Obiceiuri de Crăciun în scopul păstrării tradiţiilor strămoşeşti).

Perioada: decembrie 2019

Răspunde: Merloiu Monica

Manolescu Simona

d) **Un zâmbet, o floare de 8 Martie" (program artistic)**

Perioada: martie 2020

Răspunde: Merloiu Monica

e.)Sărbătoarea primăverii „Împreună de Paşte"

Perioada: aprilie 2020

Răspunde: Merloiu Monica

Manolescu Simona

f.) Activităţi gospodăreşti: „Fapte bune, să ajutăm"

Perioada: mai 2020

Răspunde: Merloiu Monica

Manolescu Simona

IV.EVALUARE

EVALUAREA OBIECTIVELOR SPECIFICE ALE PROGRAMULUI

a.) pentru obiectivele care vizează copiii:

- se va urmări numărul de copii care s-au implicat efectiv în activităţi;

- realizarea de compuneri şi a unui desen care să pună în evidenţă sentimentele pe care le-au trăit cu ocazia întâlnirilor cu vârstnicii;

b.) pentru obiectivele care vizează vârstnicii

- se va urmări receptivitatea vârstnicilor si a copiilor cu tulburari de dezvoltate şi participarea activă la programele derulate;
- discuţii pe tema : copiii, oameni de viitor
  dragostea şi ajutorul celor din jur pot însenina apusul;

c.) pentru obiectivele ce vizează realizatorii proiectului

- respectarea planificării şi desfăşurării activităţilor în concordanţă cu derularea programului;
- alcătuirea unui portofoliu care să oglindească momente din derularea programului;
- întocmirea unui raport final cu descrierea modului în care s-a derulat proiectul.

SCOALA CU CLASELE I-VIII **DGASPC Vrancea**

„DUILIU ZAMFIRESCU"

FOCSANI - VRANCEA **Nr. /**

Nr. /

ACORD DE PARTENERIAT

I.Părţile,

Şcoala ,,Duiliu Zamfirescu'' Focşani, Vrancea, reprezentată prin doamna profesor **Merloiu Monica,** în calitate de initiatoare şi coordonatoare de proiect

şi

Directia Generală de Asistenţă Socială şi Protectia Copilului Vrancea, *Centrul de Terapii Recuperatorii pentru Copiii cu Tulburari de Dezvoltare*, reprezentată prin ……, în calitate de partener de proiect,

au convenit să încheie prezentul acord de parteneriat în vederea derulării comune de activităţi educative cu caracter extraşcolar.

II.Scopul colaborării: derularea în comun a unor activităţi educative cu caracter extraşcolar, informational, asistential şi aplicativ.

III.Obiectivele comune:

1. Punerea în comun a tuturor resurselor (financiare, umane, materiale, logistice) în vederea realizării obiectivelor comune propuse;

2. Stabilirea unor strategii şi metodologii comune în ceea ce priveste derularea activităţilor proiectului;

3. Promovarea reciprocă, în cadrul activităţilor comune, a imaginii institutiei partenere;

4. Comunicarea în ceea ce priveşte monitorizarea şi evaluarea proiectului.

IV.Durata colaborării

- Prezentul acord se încheie pe perioada noiembrie 2019– mai 2020.
- Prezentul acord poate fi modificat prin acordul reciproc al părţilor.
- Solutionarea oricăror litigii se va face exclusiv pe cale amiabilă.
- Prezentul document a fost redactat în 2 exemplare, câte una pentru fiecare parte.

ÎMPREUNĂ PENTRU UN ZÂMBET

proiect educațional de voluntariat

Prof. înv. primar SILVIA DUȚU
Școala Gimnazială „Nestor Urechia" Bușteni, Prahova

Cu siguranţă ştim cu toţii ce înseamnă să fii copil, mai ales când lucrezi cu copiii. Înseamnă să crezi în dragoste, în frumuseţe, în zâmbete şi lacrimi, în puterea credinţei. Înseamnă să fii atât de mic încât spiriduşii să ajungă să-ţi şoptească la ureche; înseamnă să o transformi pe vrăjitoare în cea mai frumoasă zână, bostanii în caleşti aurite şi şoriceii în telegari, josnicia în nobleţe şi nimicul în orice. Antoine de Saint-Exupery spunea: „Copilul preface totul în miere". Poate de aceea ne dorim, odată deveniţi adulţi, să aducem bucuria în sufletele copiilor, cu precădere în acele suflete mai puţin luminate de norocul vieţii. Acest proiect vine în întâmpinarea copiilor care nu îşi permit să îmbrace culorile curcubeului, să se hrănească din preaplinul bogăţiei, să se bucure de dragostea a doi părinţi sau de bunăvoinţa celor din jur. Poate că acest mic zâmbet pe care îl aducem pe feţele copiilor nu va opri ploaia, dar cu siguranţă le va da încredere şi le va permite să îşi continue drumul. Pentru mine, iniţiatorul acestui proiect, faptul că mai pot bucura suflete va reprezenta promisiunea că nu există cauză pierdută, că împreună putem crea o amintire motivantă acelui copil care îşi doreşte să ajungă „mare", deşi soarta l-a creat în nimicnicia anonimatului.

DESCRIEREA PROIECTULUI

Domeniul şi tipul de educaţie în care se încadrează: Educaţie incluzivă şi educaţie nonformală

Parteneri: Primăria oraşului Bușteni, Şcoala din Voluntari, Primăria oraşului Voluntari, părinţii, ISJ Prahova

Durata proiectului: 1 an

Resurse umane: toate cadrele didactice ale învăţământului primar, 21 elevi (câte trei elevi de la fiecare clasă primară)

Resurse materiale: autocar, 21 pachete, recuzită pentru spectacol, 21 reviste ale şcolii şi 21 pliante de promovare a oraşului Buşteni

Pretextul:

- existenţa unui număr de elevi defavorizaţi în contextul actualei crize economice;
- realizarea unui parteneriat activ între instituții de învățământ.

Declaraţia de misiune:

Asistăm în ultima vreme, în contextul crizei economice, la creşterea numărului de elevi ce provin din familii care au o situaţie materială precară. Vorbim despre acei copii care frecventează cursurile, care au aşteptări de la sistemul de învăţământ şi care obţin rezultate bune şi foarte bune la învăţătură şi disciplină. Pentru recompensarea acestora, dar şi din dorinţa de a le oferi şansa evadării din cotidianul apăsător al restricţiilor financiare, echipa de proiect doreşte realizarea unei excursii în oraşul Voluntari şi în împrejurimi, activitate ce se va conexa cu un schimb cultural şi educativ de experienţă cu cadrele didactice şi elevii din oraşul vizat.

Descriere:

Proiectul trebuie perceput ca o activitate nonformală ce promovează un angajament, în spiritul responsabilităţilor civice, în scopul realizării unor interacţiuni sociale. Este un proiect educaţional extrabugetar de voluntariat care se concretizează într-o acţiune comunitară bidirecţională: pe de o parte, elevii defavorizaţi ai şcolii noastre au ocazia vizitării unei zone în care nu au mers, pe de altă parte, elevii defavorizaţi ai şcolii din Voluntari vor primi cadouri şi se vor bucura de activităţile artistice pe care noi le-am pregătit. De asemenea, este salutară oportunitatea cadrelor didactice din cele două şcoli de a discuta pe marginea problemelor ridicate de reuşita integrării optime a elevilor defavorizaţi în colectivul clasei.

Pe parcursul unei zile, noi, împreună cu elevii dezavantajaţi de la Şcoala „Nestor Urechia" Buşteni, ne vom deplasa cu autocarul la şcoala din oraşul Voluntari, unde vom oferi cadouri elevilor omologi şi unde vom prezenta activităţi artistice şi educative. După încheierea acestei prime părţi, vom vizita, la recomandarea cadrelor didactice din Voluntari, principalele obiective ale oraşului, după care ne vom îndrepta atenţia către obiective de interes turistic din împrejurimi.

Prin acest proiect, ne propunem să lărgim sfera de cunoaştere (umană, geografică, istorică etc), să motivăm copiii, să le dezvoltăm stări afective pozitive, să oferim lumină şi speranţă acestor copii cu care soarta nu a fost prea generoasă. Psihologic, vom influenţa pozitiv actul instructiv-educativ, rezultatele şcolare ale elevilor şi vom încuraja relaţiile interumane. De asemenea, ne dorim realizarea unui parteneriat între două şcoli, care să aibă continuitate pe parcursul a cinci ani calendaristici.

Proiectul se află într-un raport de complementaritate cu educaţia formală, atât sub aspectul conţinutului, cât şi al formelor şi modalităţilor de realizare.

ACTIVITĂŢI INCLUSE ÎN PROIECT

1. Realizarea pachetelor ce urmează a fi dăruite: În funcţie de numărul de elevi ce vor participa la acest proiect şi de nivelul lor de studiu, se vor realiza pachete cu conţinut adecvat.
2. Pregătirea unui program artistic: Spectacolul se doreşte a fi unul adresat copiilor, realizat cu copii, care să aducă bucurie şi să aibă o durată care să ne permită respectarea unui program.
3. Jurnalul generozităţii: Se va concretiza într-o activitate ce presupune o discuţie cu copiii despre ce înseamnă să fii generos şi notarea într-o agendă a câtorva gânduri referitoare la această experienţă.
4. Vizitarea oraşului Voluntari: școala, Primăria, Biserica „Sf. Ilie" din Cartierul Pipera, Monumentul „Eroilor Voluntari", Monumentul „Voluntarilor Ardeleni".
5. Vizitarea unor obiective de interes turistic din împrejurimi: Parcul Pipera, Lacul Tei, Muzeul „Grigore Antipa", Mănăstirea Cernica

ANALIZA PESTE

Acest proiect vizează comunitatea de copii din localitatea Buşteni, judeţul Prahova, mai precis elevii Şcolii „Nestor Urechia", dar şi comunitatea de copii din localitatea Voluntari, judeţul Ilfov, în speţă elevii Şcolii….

Din punct de vedere al incluziunii şcolare, deziderat al UE şi al lumii civilizate, precum şi din punct de vedere al Convenţiei ONU cu privire la Drepturile copilului, toţi copiii au dreptul de a beneficia de un nivel de trai care să permită evoluţia lor fizică, mentală, spirituală, morală şi socială. De asemenea, copiii au dreptul de a primi o educaţie care să le permită dezvoltarea aptitudinilor şi personalităţii sale, în condiţii nediscriminatorii. Copiii au dreptul la siguranţă, odihnă şi recreere. În acest context legislativ, constatăm că zona slab dezvoltată economic şi situaţia financiară precară a familiilor nu permit ocazii de recreere pentru copii sau alte deplasări în scopul lărgirii sferei de cunoaştere.

Momentan, statistic vorbind, doar un procent mic din numărul familiilor cu copii din oraşul Buşteni îşi permite concedii sau excursii. Altă parte a copiilor care se deplasează în afara localităţii pentru destindere reuşeşte acest lucru datorită excursiilor şcolare pe care le întreprind cadrele didactice, excursii care nu presupun resurse financiare mari. Pentru motivarea copiilor dezavantajaţi material, efortul trebuie să vină şi din partea instituţiei de învăţământ, care îşi doreşte îmbunătăţirea imaginii de sine a acestor elevi şi egalizarea şanselor.

OBIECTIVE

Scop: motivarea elevilor în scopul reducerii vulnerabilităţii şi inegalităţilor sociale prin educaţie nonformală. Obiectivele acestui proiect au un caracter:

Specific… pentru că se axează pe egalitatea şanselor copiilor defavorizaţi la educaţie, petrecere a timpului liber şi la o dezvoltare armonioasă a personalităţii.

Măsurabil… din punct de vedere cantitativ, această iniţiativă implică toţi copiii dezavantajaţi financiar care frecventează cursurile Şcolii „Nestor Urechia" Buşteni şi care au rezultate bune şi foarte bune la învăţătură şi disciplină.

Adecvat… conform analizei anterior prezentate, aceste obiective satisfac nevoi specifice în Şcoala „Nestor Urechia" Buşteni şi necesită un minim de resurse.

Relevant… obiectivele propuse sunt relevante pentru actorii în cauză, elevii şi cadrele didactice, întrucât vor facilita realizarea idealurilor educaţionale.

Temporal… anticipăm că derularea acestui proiect, odată ce resursele necesare au fost obţinute printr-o colaborare cu autorităţile locale, elevii şi părinţii acestora, partenerii, nu va dura mai mult de o lună.

O_1: Educarea copiilor în scopul cultivării generozităţii faţă de cei care au o situaţie materială precară.

O_2: Obţinerea unor efecte formative prin forme educative complementare procesului didactic şcolar.

O_3: Creşterea transparenţei actului nonformal.

O_4: Documentarea cu privire la obiectivele ce urmează a întregi activitatea proiectului.

O_5: Finalizarea acţiunii.

REZULTAT

Proiectul se derulează în beneficiul copiilor defavorizaţi şi în spiritul unui parteneriat eficient între două şcoli. Se împlineşte dorinţa de a aduce bucurie pe chipul copiilor, de a învăţa lucruri noi despre oameni şi locuri, de a face un schimb activ de experienţă. De asemenea, scopurile recreativ şi ludic sunt implicite, mergând mână în mână cu latura instructiv-educativă.

Impact: motivarea elevilor, îmbunătățirea rezultatelor școlare, întărirea încrederii și a respectuluid e sine, cultivarea sentimentelor civice, reducerea blocajelor de comunicare, acumularea unor cunoștințe de cultură generală, reducerea stresului, prevenirea abandonului școlar.

***Educaţional*:** Elevii beneficiază de sprijin şi motivare, facilitând munca la clasă şi îmbunătăţind relaţiile interpersonale. Actul instructiv-educativ are de câştigat prin curajul insuflat elevilor spre a face faţă mai bine problemelor cu care se confruntă, dar şi prin activitatea nonformală propriu-zisă, excursia, care îmbogăţeşte orizontul elevilor şi bagajul de cunoştinţe.

***Social*:** Prin crearea unui parteneriat cu autorităţile locale, cu partenerii şi cu părinţii elevilor, acest proiect reuşeşte să aducă la un numitor comun agenţi importanţi ai comunităţii. Se realizează un pas important în conduita civică atât a oamenilor, cât şi a instituţiilor. Implicarea directă a autorităţilor locale şi a părinţilor va facilita o colaborare eficientă între aceştia şi cadrele didactice. Această colaborare este esenţială în a putea îmbogăţi şi susţine experienţa educaţională a elevilor

din Buşteni. Stabilind un precedent de succes, această iniţiativă poate deschide calea altor proiecte de care vor beneficia elevii din Buşteni. Nu în ultimul rând, şcoala şi autorităţile locale, ca instituţii ale statului, dovedesc că le pasă.

Economic: Proiectul se desfăşoară la un micro-nivel, dar este puternic prin impact, deoarece se creează premisele unei bune colaborări elev-cadru didactic-autorităţi locale şi se realizează deschiderea către parteneriate cu alte şcoli.

Sustenabilitate: Cu ajutorul partenerilor, se doreşte implementarea unui parteneriat activ şi continuu care să vizeze soarta copiilor dezavantajaţi material.

VOLUNTARIATUL,CEA MAI IMPORTANTĂ SURSĂ DE BINE
STUDIU DE CAZ

Prof.înv.preșcolar:Crișan Marilena Raluca
Școala Gimnazilă Stoenești-G.P.N.Nr.1

Voluntariatul are numeroase beneficii. Această activitate ajută oamenii să devină mai fericiți, dar și să aibă o sănatate mentala și fizică foarte bună, au arătat doua studii realizate recent la comanda companiei americane UnitedHealth Group.Astfel.Conform celor două analize, cei mai mulți dintre adulții care au participat la activitațile de voluntariat s-au simțit mai plini de viață si mult mai sănătoși fizic. Așadar, incurajarile pe care le primim inca de mici de a fi mai buni cu semenii noștri și de a petrece cât mai mult timp alături de oameni, pentruca ne face bine, au fost confirmate și stiințific. Voluntariatul reduce stresul și ajută la gasirea unui scop in viață. Pe langă faptul ca ajută la ameliorarea sănătății, rezultatele sondajului au arătat ca voluntariatul reduce semnificativ stresul, imbunătațește starea de spirit și ajută pentru că ne face bine, au fost confirmate si științific.Voluntariatul reduce stresul si ajută la găsirea unui scop in viață

Pe langă faptul că ajută la ameliorarea sănătății, rezultatele sondajului au arătat că voluntariatul reduce semnificativ stresul, imbunătațește starea de spirit si ajută oamenii să își găsească un scop in viață mult mai ușor.Astfel că, 76% dintre participanții la aceste sondaje care s-au oferit voluntari in ultimele douăsprezece luni, au declarat că, dupa ce au exercitat această activitate, s-au simțit mai sănătoși, 94% au declarat ca voluntariatul le-a imbunătățit starea de spirit, 78% au marturisit ca voluntariatul le-a redus nivelul de stres, in timp ce 96% au raportat că activitatea de voluntariat le-a alimentat motivația de a-și gasi un scop in viața.Voluntariatul crește stima de sine și ajută la bunăstarea emoțională.Datele relevate de studiile comandate de UnitedHealth Group au arătat, totodată, ca 80% din respondenți au simțit că au mai mult control asupra sănătății lor, in timp ce un sfert dintre respondenții care sufereau de anumite boli au mărturisit ca voluntariatul i-a ajutat sa își canalizeze atenția și pe alte lucruri mai frumoase, astfel încat să se detașeze complet de problemele pe care le au.In plus, cercetarile au arătat că voluntarii obțin scoruri personale mai bune decât persoanele care nu practică voluntariatul. Aceștia reușesc sa aibă o stare emoțională mult mai bună, inclusiv o independentă mai mare si o capacitate mai eficientă de a relaționa cu cei din jur, fapt ce le dă o satisfacție generala mai mare asupra vieții.

Voluntariatul este una dintre sursele in care iți poți dezvolta abilitațile conversationale, poți cunoaște oameni noi și, in plus, poți participa la diferite evenimente care te vor ajuta sa îți îmbogățești cultura generală.Deși nu este un job plătit, voluntariatul îți aduce numeroase beneficii și poți mereu să găsești o acțiune in care să te implici, întrucat voluntari se caută mereu in toate domeniile posibile.

Avantajele voluntariatului-Grație implicarii tale in diverse proiecte și activități împreuna cu alți voluntari te vei confrunta cu situații si probleme care te vor ajuta să dobandești noi abilitați. In plus, vei invața cum să reacționezi cand ești pus in fața unor întamplari mai puțin obișnuite.

Dezvoltarea personală prin voluntariat include activități și experiențe prin intermediul cărora iți vei imbunătăți calitatea vieții și vei contribui intr-o mică sau mare măsura la schimbarea vieții altor persoane, prin implicarea ta in proiectele desfașurate.

Prin intermediul voluntariatului poți dobîndi competențe in ceea ce privește comunicarea, in limba maternă sau intr-o alta limbă, atat cu beneficiarii, sponsorii, căt și cu mass-media sau personalitațile publice. De asemenea, vei invața tehnici de negociere, de cooperare și vei învața să îți asumi responsabilitați, sa gestionezi conflicte și să lucrezi contratimp. In plus, voluntariatul te invață ce inseamna munca in echipă și comunicarea interculturală.Totodată, mulțumită voluntariatului iți vei perfecționa tehnicile de redactare de documente, vei afla cum se scriu proiecte, dar vei avea șansa sa înveți și noțiuni de contabilitate primara sau gestionare de fonduri. In plus, pentru ca, in prezent, se pune accent pe imagini si pe comunicare in mediul virtual, te vei familiariza și cu diverse tehnologii moderne.Întrucat vei intra in permanență in contact cu oameni din diverse medii sociale, vei reuși să te adaptezi și să dezvolți noi atitudini fața de cei din jur, dar și fața de mediul inconjurator.

„Dăruim din suflet!''
proiect de voluntariat

Prof. înv.primar VÎLE MIHAELA CRISTINA
ŞCOALA ŞTEFAN PROTOPOPESCU, SLATINA, OLT

• **Numărul de activităţi derulate:** 6 activități

• **Tipul activității principale:** activitate de voluntariat

• **Domeniul proiectului/concursului:** educaţie civică, voluntariat, proiecte caritabile

• **Ediţia** I

• **Resursele implicate** (număr cadre didactice, număr elevi etc.):cadre didactice-7, preșcolari / elevi-100

• **Parteneri implicaţi** (numele instituţiei): Şcoala Gimnaziala „Ştefan Protopopescu", Slatina, Şcoala Gimnaziala „Vlaicu Vodă", Slatina GPP „Ion Creangă", Slatina

• **Obiectivele urmărite:**

-dezvoltarea unei atitudini pozitive faţă de persoanele aflate în grupul ţintă prin acordarea de respect, toleranţă şi înţelegere faţă de problematica umană;

-conştientizarea şi sensibilizarea preşcolarilor/şcolarilor, cadrelor didactice, părinţilor cu privire la necesitatea acţiunilor de voluntariat, a rolului şi importanţei acestora;

-conştientizarea importanţei relaţionării interumane în diferite medii şi contexte;

-realizarea intercunoaşterii copiilor prin intermediul produselor activităţilor desfăşurate prin participare comuna (voluntari-beneficiari);

-găsirea de modalităţi variate de exprimare a gândurilor şi sentimentelor privitoare la anumite teme de interes comun (creaţii plastice şi de abilităţi);

-motivarea copiilor prin stimulente atractive şi imediate, pentru a participa la activităţile stabilite;

-creşterea implicării partenerilor educaţionali în acţiunile promovate .

7.Descrierea activitatilor propuse:

Nr. crt.	Obiectiv specific	Activitate	Luna oct. 2018	Luna mar-tie 2019	Luna apri-lie 2019	Luna mai 2019	Responsabili
1.	Alegerea temei , elaborarea şi redactarea proiectului. Stabilirea activităţilor, informarea părinţilor şi a partenerilor, obţinerea semnăturilor	Elaborarea şi redactarea proiectului					Echipa de proiect
		Activităţi informative, obţinerea aprobărilor necesare					Echipa de proiect
2.	Conştientizarea şi sensibi zarea preşcolarilor, cadrel didactice, părinţilor cu privire la necesitatea acţiunilor de voluntariat, a rolului şi importanţei acestora.	„Confecţio-năm jucării pentru prietenii noştri!"					Echipa de proiect
3.	Conştientizarea dreptului la educaţie, în şcoală şi în afara ei	„Vrem şi noi să ajutăm!"					Echipa de proiect
4.	Realizarea intercunoaşterii copiilor prin intermediul produselor activităţilor desfăşurate prin participare comuna (voluntari-beneficiari)	*„Dăruim din suflet!''*					*Echipa de proiect*
5.	Diseminarea proiectului	Evaluarea proiectului. Analiza rezultatelor					Echipa de proiect

8.Modalităţi de evaluare a activităţii: expoziții cu lucrările elevilor,fotografii din timpul activităților.

9.Rezultate înregistrate:

- bună dispoziţie, mult entuziasm din partea elevilor
- fotografii realizate in timpul activităților
- conștientizarea faptului că voluntariatul reduce diferențele dintre copii
- îmbunătăţirea relaţiilor dintre elevii clasei și dintre elevii diferitelor școli.

10.ANALIZA SWOT:

a) Puncte tari:

- buna colaborare şi realizare de parteneriate educaţionale;
- munca în echipă;
- implicarea în activităţi a elevilor şi cadrelor didactice în realizarea obiectivelor;
- crearea unui climat educaţional deschis şi stimulativ prin relaţiile interpersonale;
- cadre didactice bine pregătite din punct de vedere ştiinţific, majoritatea cu experienţă profesionale, inclusiv managerială;

b) Puncte slabe:

- fonduri insuficiente pentru realizarea activităţilor şi pentru a răsplăti rezultatele obţinute de elevi;

c) Oportunităţi:

- Creşterea calităţii parteneriatului, a iniţiativei private şi a sprijinului comunitar pentru dezvoltarea şi susţinerea actului educaţional;
- Dezvoltarea personalităţii complexe a copiilor prin implicarea acestora în diferite tipuri de activităţi;
- Promovarea ideilor proprii ale copiilor, părinţilor şi punerea lor în practică;

d) Ameninţări :

- Criza de timp a părinţilor, urmată de scăderea interesului faţă de acţiunile de voluntariat, a rolului şi importanţei acestora;

11. Recomandări şi sugestii de ameliorare a programului:

- Acordarea unor fonduri pentru derularea activităţilor.

- **Anexe:**
  - fotografii
  - lucrări realizate de elevi

VOLUNTARIATUL-PREZENT ŞI VIITOR

Prof.înv.primar Vîrtan Magdalena
Liceul Teoretic Murfatlar

Motto: *„Dacă aşteptăm să trăim într-o lume mai bună trebuie să contribuim la crearea"*

(Mahatma Ghandi)

Voluntariatul reprezinta un element esential al tuturor societatilor .Este activitatea care pune în practică valorile europene ale solidarităţii, toleranţei şi diversităţii aducând beneficii atât celor care se implică voluntar, cât şi comunităţilor în care aceştia trăiesc.

In actiunile de voluntariat sunt implicati copii, tineri, adulti, reprezentand o modalitate de implicare moral- civica. Voluntariatul reprezinta o cale prin care orice om capata experienta, se poate exprima, se poate implica in problemele comunitatii din care face parte.

În această epocă a globalizării şi a schimbărilor continue, lumea devine din ce în ce mai interdependentă, mai complexă. Voluntariatul- la nivelul şcolii– reprezintă o modalitate prin care pot fi întărite şi susţinute valorile legate de comunitate, de serviciul adus aproapelui şi de ataşamentul faţă de aproape, de a forma la elevi acele competenţe sociale pentru a-şi exersa

Drepturile şi responsabilităţile de membri ai comunităţilor,în timp ce învaţă şi se dezvoltă pe parcursul întregii vieţi, realizându-şi astfel întregul potenţial uman.Misiunea şcolii, a dascălilor ei, este dea promova o cetăţenie activă, de a educa tineri deschişi,responsabili, foarte implicaţi, care să-şi dea timpul, abilităţile şi cunoştinţele lor în beneficiul altora, care să se dedice unei cauze nobile, dezinteresaţi.

Copiii pot fi educaţi să protejeze mediul înconjurător, implicându-se alături de adulţi în diverse acţiuni ecologice. În funcţie de vârstă şi de particularităţile individuale, elevii pot să-şi formeze şi să-şi dezvolte atitudini ecologice şi prin manifestarea unor conduite active, de întreţinere şi plantare, de curăţenie a mediului înconjurător.

Elevii trebuie familiarizaţi cu problemele de mediu şi cu normele de ecologizare întrucât vor deveni adulţii de mâine,responsabili de mediul în care vor trăi. Adulţii - părinţi, profesori, voluntari- îi pot antrena în diverse acţiuni extracurriculare de educaţie ecologică, precum: excursii, drumeţii, acţiuni practice de îngrijire si plantare a pădurilor, dar şi de colectare a deşeurilor.

„O zi pentru un mediu mai curat! "

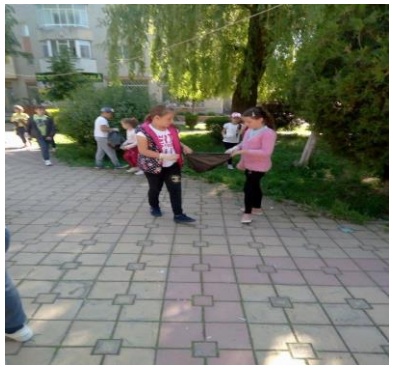
Elevii Liceului Teoretic Murfatlar au desfăşurat activitatea de voluntariat ce se inscrie în Săptămâna Naţională a Voluntariatului . Au plantat flori şi copaci în parcul liceului şi au vopsit gardul Grădiniţei nr.1 cu program normal din oraşul Murfatlar.Au muncit cu drag ,conştienţi că numai prin muncă şi dăriure pot avea un mediu mai curat .

„Implică-te și tu!'' -acțiune organizată de elevii ciclului primar pentru un oraș mai curat.

„Ziua Mării Negre''

Parteneriat cu **Organizația MARE NOSTRUM CONSTANȚA-„Crosul Mării Negre''**

„Să protejăm mediul!''

„Carnavalul costumelor ecologice''

Aşadar,protejarea mediului înconjurător a devenit o problemă stringentă.În ceea ce priveşte educaţia ecologică a tinerei generaţii, şcolii îi revine rolul primordial să formeze atât la nivelul elevilor cât şi la nivelul adulţilor o concepţie sănătoasă asupra vieţii, corespunzând realităţii imediate şi de perspectivă.

„Săptămâna fructelor și a legumelor donate''-acțiune SNAC

„Dăruind, devenim mai buni !''

Participăm la „Târgul toamnei'' „„Târgul mărțișoarelor'', „Târgul de Paști''

Activități în comun cu copii din Centrul „Maria Montessori'' din Constanța ,unde au realizat felicitări pentru Moș Crăciun

Flash mob-„100 de ani de la Marea Unire''

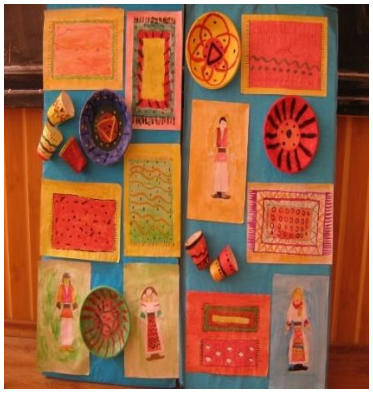

Sărbătorile,prilej să ne păstrăm tradițiile și obiceiurile

Ziua Europei

Activități în colaborare cu diferite Instituții din comunitate-Poliția locală,I.S.U.

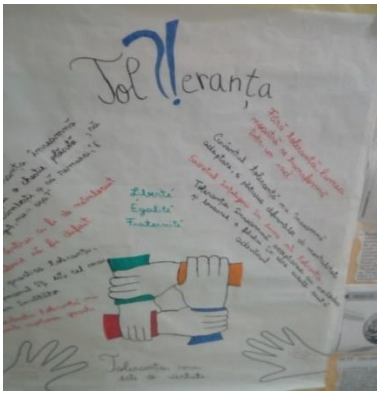
Mici actori,talente mari!

Învățăm despre toleranță

„Școala de bani'' -ne pregătim pentru viață

Și pentru că și în vacanță vrem să muncim-„Școala de vară''

Implicarea în activităţile de voluntariat dezvoltă celor implicaţi abilităţi şi competenţe sociale, cum ar fi spiritul civic, solidaritatea şi toleranţa, încrederea în sine şi în ceilalţi. Voluntariatul te transformă într-o persoană conştientă de aspectele lumii în care trăieşti şi care presupui că nu au nicio legătură directă cu tine.

A opta pentru voluntariat înseamnă: pasiune, iubire, chemare şi dorinţă de te a dărui pe tine prin tot ce faci pentru a face pe cei din jur mai buni şi mai puţin trişti. A contribui acolo unde crezi că trebuie, ori ai convingerea interioară că îţi poţi pune în „negoţ talentul" de a câştiga mai mulţi confraţi în lupta binelui asupra răului.

Datoria noastra este sa ii invatam pe copii, si nu numai, sa identifice nevoile comunitatii, sa se implice in aceste nevoi si sa stie cum sa se comporte in acest caz.

Bibliografie:

1. Drepturile şi responsabilităţile voluntarilor, PROVOBIS- centrul naţional de voluntariat.
2. Gore, A. 1995. Pământul în cumpănă. Ecologia şi spiritul uman. Editura Tehnică.

Proiect educațional de voluntariat „Pentru toți o singură copilărie"

Prof.înv. primar, Chiriac Tatiana

Aplicant: numele instituției

Adresă: adresă, număr telefon, adresă poștală, web

Persoană contact: nume și prenume, funcția, adresa, număr de telefon

Categoria în care se încadrează proiectul:cetățenie democratică

Rezumatul proiectului

1. Număr de elevi implicaţi: 150 elevi

2.Activitati extraşcolare cu copiii de la Asociaţia „P.N" (copii cu dizabilități)

3.Număr de parteneri: 7

Argument justificare, context (analiză de nevoi)

În acest proiect am pornit de la ideea că orice copil, sănătos sau bolnav, îşi petrece majoritatea timpului jucându-se sau socializând prin diverse metode. Jocul şi integrarea/ socializarea reprezintă pentru copii o modalitate de a-şi exprima propriile capacităţi. Prin aceste metode de socializare, copilul capătă informaţii despre lumea în care trăieşte, intră în contact cu oamenii şi cu obiectele din mediul înconjurător şi învaţă să se orienteze în spaţiu şi timp.

Putem spune că socializarea şi integrarea în comunitate sunt «munca şi viaţa copilului». Dacă în timpul acesta, copilul vine în contact cu alţi copii sau adulţi, jocul dobândeşte un caracter social. Aşa se petrece procesul de socializare şi integrare în comunitate în copilărie.

Dacă copilul nu intră în contact cu alţi copii sau cu alte persoane decât membrii familiei, fenomenul de „integrare în comunitate" nu poate avea loc. Dorim socializarea şi integrarea copiilor cu CES în comunitate, descoperirea nevoilor fiecărui copil.

Obiectivele specifice ale proiectului :

- Să contribuie la dezvoltarea capacităţii de exprimare a copiilor cu CES.
- Să educe gustul estetic în rândul copiilor cu CES prin cunoaşterea diferitelor modalităţi de expresie plastică.
- Să crească posibilităţile de autocunoaştere şi de depăşire a propriilor limite prin implicarea copiilor cu CES în diverse activităţi didactice.

Grupul ţintă căruia i se adresează proiectul:

Copiii cu dizabilităţi din cadrul Asociaţiei „Pentru noi" şi părinţii acestora

Elevii din şcolile de masă; învăţătoarele; părinţii

Durata proiectului: 1 an şcolar

Activități desfășurate

Activitatea nr.1: Trasarea obiectivelor şi a activităţilor care se vor desfăşura, identificarea resurselor; Întâlnire între învăţătoarele implicate în proiect şi reprezentanţii asociaţiei.

Titlul activităţii: *„Revedere!"*

Tipul activităţii: Intercunoaştere; Relaţionare

Locul desfăşurării: Sediul Asociaţiei

Cadrele didactice din echipa de proiect vor populariza la clasele pilot proiectul, vor solicita idei de desfăşurare a activităţilor din partea elevilor şi sprijinul părinților la ședințele cu părinții. Elevii vor propune materiale şi vor începe realizarea lor, vor forma grupuri de inițiativă. Echipa de proiect va completa formularul de aplicație pe care îl vor supune aprobării CA şi apoi a ISJ. La întâlnirea comună a grupurilor de iniţiativă se va adopta planul proiectului, care va fi apoi discutat cu partenerii din cadrul asociaţiei.

Activitatea va fi evaluată prin aprobări sau dezaprobări ale felului în care s-au integrat în activitate copiii din cadrul asociaţiei.

2. Titlul activităţii: *„Jocuri şi jucării", „Litere jucăuşe"*

Tipul activităţii: Relaţionare; Socializare

Orice individ trebuie să acorde o deosebită atenţie grupului social din care face parte, aşadar nu poate exista în afara unei experienţe de grup. Însă, pentru ca individul (copil, adult, vârstnic) să poată trăi într-un mediu social, trebuie să respecte unele norme şi reguli importante pentru societate. Aceste reguli după care se ghidează individul în viaţa socială au şi caracter social, motiv pentru care sociologia pune accent pe socializare. Copilul cu dizabilităţi trebuie considerat ca făcând parte din societate. Nu putem să-l ascundem, nu are nevoie de mila noastră, ci de sprijinul nostru, permiţându-i să trăiască alături de ceilalţi copii, ca parte integrantă a comunităţii.

3. Titlul activităţii: *„Colinde, colinde!"*

În luna decembrie, animați de spiritul sărbătorilor de Crăciun, ne amintim de datinile şi tradițiile românești. Cu această ocazie, cu mic cu mare, adulți şi copii beneficiari ai serviciilor Asociaţiei „Pentru noi" împreună cu elevii claselor a II-a şi a IV-a conduşi de doamnele

învăţătoare Chiriac şi Rîpă vor organiza o serie de evenimente prilejuite de sărbătorile de iarnă. Moș Crăciun va veni cu cadouri pentru toţi, iar părinţii se vor strădui să le creeze o atmosferă caldă, pentru a întâmpina cum se cuvine Naşterea Domnului.

4. Titlul activităţii: *„Ne jucăm şi învăţăm"*

Corectarea deficientelor de limbaj, de ritm şi fluenţă a vorbirii, educarea auzului fonematic, educarea respirației şi a echilibrului dintre inspir şi expir, educarea personalităţii persoanei cu tulburare de limbaj. Pentru atingerea obiectivelor se folosesc jocuri şi jucării diferite, cărți de colorat.

De asemenea, copiii desfăşoară activităţi pentru dezvoltarea motricităţii şi activităţi pentru dezvoltarea cognitivă. Prin aceste activităţi sprijinim şi integrarea copiilor cu dizabilităţi în învățământul de masă/special.

5. Titlul activităţii: *„De ziua ta, mămico!"*

Copiii vor confecţiona mărţişoare şi felicitări din hârtie colorată. Vor primi cele necesare lucrului: hârtie groasă, hârtie subţire din care vor decupa modele pentru a fi lipite pe felicitări, creioane colorate, lipici. Totodată, vor avea de completat fişe unde au sarcini de lucru legate de sărbătoarea mamei: propoziţii scurte, labirint, jocuri de numărare, adunări şi scăderi în concentrul 0-10.

6.Titlul activităţii: *„Ouă încondeiate"; „Baloane colorate"*

În fiecare an sărbătorim Paştele, însă, de fiecare dată ne bucurăm de venirea lui ca şi când ar fi prima oară. Copiii sunt cei care sunt cei mai entuziasmați de sosirea Paștelui pentru că ei, cu această ocazie, se pot bucura de pictatul ouălor, de desene şi picturi specifice acestei sărbători. Ei pot desena iepurași, puișori, miei, ouă şi coşulețe pline de bunătăţi. Cei mici primesc planșe de colorat inspirate de sărbătoarea Paștelui precum: Coşul cu ouă, Iepuraşul de Paşte, etc.

7.Titlul activităţii: *Jocuri: „Scara isteţilor"; „Jocul cuvintelor"*

Folosirea unui limbaj simplu şi direct, însoţit de mimică expresivă şi gesturi adecvate Solicitarea copilului cu dizabilităţi să rezolve sarcini diferite, astfel încât să aibă timp să le încheie; de reuşita în aceste activităţi va depinde motivaţia lui pentru învăţare şi progresele înregistrate Chiar dacă la început timpul necesar este mai lung pentru a finaliza o activitate , rezolvând singur sarcina, copilul este capabil de anumite performanţe şi astfel îşi îmbunătăţeşte imaginea de sine

8.Titlul activităţii: *„Şotron"* Copilăria este etapa cea mai frumoasă din viaţa omului, ea este sau ar trebui să fie cea mai fericită perioadă a vieţii unui copil.

Pe platoul din Gradina Publică, copiii din cadrul asociaţiei împreună cu copiii şcolilor de masă îşi vor exprima bucuria şi creativitatea şi îşi vor îmbunătăţi relaţiile de comunicare.

Rezultatele aşteptate ca urmare a implementării proiectului

Fixarea şi consolidarea cunoştinţelor acumulate la grădiniţă sau la şcoală;

Dezvoltarea capacităţii de comunicare;

Dezvoltarea gustului pentru frumos;

Realizarea unor obiecte utile

Modalitatea de monitorizare şi de evaluare a rezultatelor proiectului

Cadrele didactice, părinţii, Direcţia pentru Protecţia copilului vor urmări evoluţia fiecărui copil, depistarea nevoilor fiecăruia, moduri prin care stabilesc legături cu participanţii la proiect şi găsirea celor mai bune metode de a stimula comunicarea verbală şi nonverbală.

Evaluarea şi indicatorii de evaluare ai proiectului

Evaluare colectivă: Fotografii; CD-uri cu filmuleţe din timpul activităţilor; prezentări PPT;

Evaluare individuală: Portofolii; expunerea lucrărilor.

Elevii vor acumula cunoştinţe, priceperi şi deprinderi care să-i ajute să se integreze în colectiv.

Autorităţile locale vor acorda importanţa meritată acestui grup de copii şi vor găsi resurse materiale pentru ajutarea acestora.

PROIECT EDUCAȚIONAL
"DE LA INIMĂ LA INIMĂ"

PROF. PĂUN VERONICA ANGELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ JIJILA, JUD. TULCEA

ORGANIZATORI :

- Şcoala Gimnazială Jijila jud. Tulcea
- Centru de Plasament "Speranţa" Tulcea

COORDONATORI PROIECT :

-prof. înv. primar Păun Veronica Angela

RESURSE:

a) UMANE

- elevii claselor a III- a B şi a IV-a A;
- cadrele didactice;
- părinţii;

b) RESURSE MATERIALE

- baza didactică a celor două unităţi;

c) FINANCIARE

- contribuţia părintilor;
- sponsorizări;

INFORMAŢIONALE:

- studii de specialitate;
- lucrări ale copiilor;
- oferta şcolii

Argument

Motto:

„Pentru a fi în adevăr om, trebuie să te gândeşti la două lucruri: că atâţia oameni au fost să fii tu şi tu însuţi eşti ca să fie după tine atâţia oameni."

Educatorul tuturor timpurilor este cel care se gândeşte şi la sensibilizarea comunităţii în care trăieşte în legătură cu realităţile crude, de neimaginat, uneori, pe care le trăiesc unii din semenii noştri, adulţi şi copii.

Atunci, când cu eforturi materiale minime, dar cu multă iubire se poate pune un mic stâlp de rezistenţă la întărirea încrederii în ceilalţi, nici un sacrificiu nu este prea mare.

SCOPUL:

Trezirea unor sentimente de toleranţă şi apropiere faţă de unele persoane cu probleme de sănătate(bătrâni, copii orfani, bolnavi imobilizaţi la pat, familii nevoiaşe).

Atât copiii cât şi părinţii învaţă să fie mai buni, încercând să creeze momente de bucurie pentru persoanele amintite mai sus.

Grupul ţintă: elevii clasei a III-a B şi a IV-a A

Locul de desfăşurare: Orfelinatul "Speranţa"
Perioada derulării proiectului : aprilie 2019

OBIECTIVE:

- formarea şi educarea spiritului de întrajutorare la vârste foarte mici;
- educarea dragostei şi admiraţiei faţă de cei neajutoraţi, a simţului civic, moral;
- crearea unor momente de bucurie în viaţa celor care primesc, dar şi a celor care dăruiesc;
- stimularea comportamentului participativ al elevilor la diferite acţiuni.

CONŢINUTUL PROIECTULUI

Nr crt	TEMA	MIJLOACE DE REALIZARE	Data	Responsabil
1.	"SĂ FIM PRIETENI"	Întâlnirea coordonatorilor de proiect în vederea stabilirii protocolului de colaborare şi a activităţilor care se vor derula.	**27 III 2019**	**Prof. Păun Veronica şi prof. Banea Angelica**
2	"DIN SUFLETUL MEU DE COPIL CĂTRE VOI..."	Discutarea unor situaţii care necesită întrajutorarea celor din jur	**31 III 2019**	**Prof Păun Veronica şi prof. Banea Angelica**
3	"DE LA INIMĂ LA INIMĂ"	- propuneri pentru intrajutorarea copiilor abandonaţi din centru - realizarea unor felicitări şi decoraţiuni pentru Sărbătoarea Paştelui	**4 IV 2019**	**Prof . Păun Veronica şi prof. Banea Angelica**
4	"CUTIA SPERANŢEI"	Acţiune umanitară pentru strângerea de jucării, hăinuţe şi sume de bani în scopul donării	**7 IV 2019**	**Prof. Păun Veronica şi prof. Banea Angelica**
5	"BUCUROŞI DE OASPEŢI?"	Vizită la Centrul de recuperare - Bârlad	**8 IV 2019**	**Prof .Păun Veronica şi prof. Banea Angelica**

DARURI MICI DIN SUFLET MARE
PROIECT S.N.A.C.- GIMNAZIU

PROFESOR, BUZEA OTILIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ NICOLAE RUSSU" SITA BUZĂULUI

DENUMIREA ACTIVITĂŢII: ***„ Daruri mici din suflet mare!Puterea cuvintelor. "***
DOMENIUL ACTIVITĂŢII: Campanie socială
Data: 17 decembrie-22 decembrie 2018
PARTENERI: Școala Gimnazială „Andrei Șaguna", Barcani- clasa a VII-a
LOCUL DESFĂŞURĂRII:
• Școala Gimnazială Nicolae Russu, Sita Buzăului
- Casa familială Nr.1, Întorsura Buzăului

SCOPUL ACTIVITĂŢII:
Formarea și dezvoltarea unor deprinderi și comportamente morale (empatia, altruismul, responsabilitatea)

OBIECTIVE:
- Sensibilizarea elevilor voluntari cu privire la problemele semenilor lor;
- Implicarea elevilor in viaţa comunităţii locale;
- Educarea spiritului de colaborare, întrajutorare;
- Cultivarea dorinței de a ajuta persoanele aflate în dificultate

BENEFICIARI:
- Copiii de la Casa familială Întorsura Buzăului

• **VOLUNTARI**:
  - **51 de elevi voluntari** (20 de Pregătitoare, 17 de clasa a VII-a, 14 de clasa a VIII)
  - **3 cadre didactice: - prof. Buzea Otilia, înv. Stroie Gilia, prof. Murea Maria**

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII

Colaborarea Școlii gimnaziale *Nicolae Russu*, Sita Buzăului cu Școala Gimnazială *Andrei Șaguna*, Barcani are un scop comun: oferirea unor clipe de fericire copiilor de la Casa familială, întorsura Buzăului.

Pornind din acest punct, între 17 și 20 decembrie echipa de voluntari a Școlii Gimnaziale „Nicolae Russu", reușește să se mobilizeze și să găsească resurse financiare pentru pachețelele de Crăciun ale copiilor din Centrul de plasament. Voluntarii reușesc să strângă 200 de lei pentru pachetele celor 13 copii. Un prim pas spre fericire și împlinire sufletească:

În data de 21 decembrie primim colinda partenerilor noștri de la Școala Barcani, care vor contribui la realizarea felicitărilor dedicate copiilor de la Centrul de plasament. Spiritul sărbătorii de Crăciun se resimte în școala noastră prin glasurile copiilor care, ghidați de doamna înv. Stroie Gilia încep să confecționeze felicitările de Crăciun pentru beneficiarii noștri. Voluntarii de pregătitoare fac echipe ce cei de cls. A VII-a și a VIII-a, reușesc să se cunoască și să interrelaționeze foarte bine. La finalul activității, le este greu să se despartă unii de ceilalți.

Mesajele de pe felicitări sunt foarte profunde, conducând în fond la următoarele cuvinte-cheie: dragoste, fericire, familie, mamă…

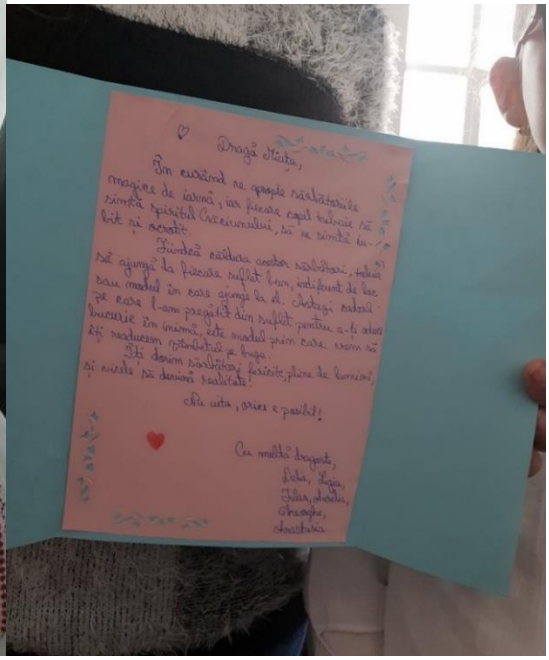
Bucurie, emoție, pace sufletească, nerăbdare…

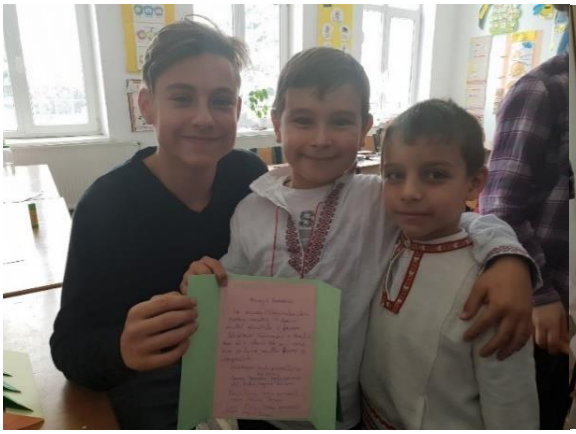

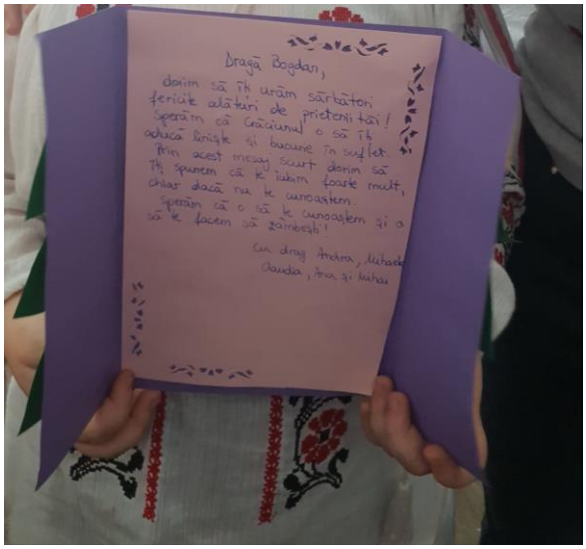

Felicitările sunt gata!!!

În 22 decembrie, pornim animați de spiritul sărbătorii de Crăciun și de dorința de a ne întâlni prietenii de la Casa familială din Întorsura Buzăului pentru a le încălzi sufletele cu colindele și cu mesajele de pe felicitările special pregătite pentru ei.

Ultimele pregătiri înainte de a intra în Casa copiilor...Suntem foarte conștiincioși:

Deschide ușa, creștine!…Și… ne-au deschis, și ne-au primit cu mare căldură…

Colindele atrag după sine darurile. Se citesc felicitările, se dau cadourile, curg lacrimi de fericire și de emoție. Feţele copiilor spun totul…

Se pregăteşte o surpriză şi pentru noi… Copiii ne colindă şi ne oferă un poster pe care fiecare a lăsat un mesaj pentru voluntarii noştri.

Foarte emoţionant momentul!

Poza de final!

Sărbători fericite!

REZULTATELE ACTIVITĂŢII:

• mulţumire , satisfacţie, stare de bine
• creşterea interesului pentru implicarea elevilor în viaţa comunităţii prin activitatea de voluntariat ;
• oferirea de daruri şi felicitări de Crăciun;
• participarea celor 51 de elevi și a celor 3 cadre didactice voluntare la această acțiune umanitară .

O activitate ce a schimbat mentalitatea multor elevi!

Prin urmare, voluntariatul deschide și încălzește inimi, ne face să devenim mai umani și mai implicați în viața comunității, ne arată că lucrurile mici pot aduce satisfacții mult mai mari

„SĂ FII OM DE OMENIE"

– Proiect educaţional de voluntariat –

Autor: profesor Filip Gabriella
Colegiul Tehnic „Ion Creangă", Târgu-Neamț, jud. Neamț

Motto: „*Libertatea alegerii între bine şi rău, dreptul de a cere şi a ne aştepta să fim trataţi cu dreptate, dreptul de a cunoaşte, libertatea de a fi deplin răspunzători de cele ce am făcut ori n-am făcut, dreptul de a nădăjdui că vom fi mântuiţi, că această nădejde, oricât de îndrăzneaţă, nu ne este tăgăduită ori limitată de o prealabilă hotărâre ursitoare.*

La toate acestea – în principal – avem dreptul, şi-l avem întreg, eminent."

Nicolae Steinhardt

Argument

Elevii, de la cele mai fragede vârste, pot fi educați în sensul cooperării și înțelegerii persoanelor cu o situație materială precară, cooperării cu persoanele cu nevoi speciale, precum și acceptării și înțelegerii persoanelor în vârstă, singuratice și bolnave. Doar astfel își vor dezvolta sensibilitatea, spiritul de întrajutorare, altruismul își vor modela de timpuriu sufletul.

În cadrul multor actrivități școlare, cadrul didactic, transmite o gamă variată de informații/noțiuni care au un caracter moral-religios și care vizează formarea unor conduite moral-religioase, a unor comportamente care să fie în conformitate cu cerințele societății aparținătoare. Formarea unor reprezentări morale, însușirea unor noțiuni și norme morale, nu sunt suficiente pentru a forma la elev un comportament moral, acestea trebuie să fie interiorizate, să devină motive interioare ale conduitei lor. Noțiunile moral-religioase cum ar fi: empatia, generozitatea, respectul, responsabilitatea, credința, nu pot fi înțelese de elevi decât treptat, concomitent cu creșterea experienței lor sociale și a dezvoltării lor intelectuale.

Astfel, a apărut dorința noastră, a cadrelor didactice, de a pune elevul într-o situație de a face un gest nobil, o faptă morală și de a îmbogății experiența socială a elevilor. Voluntariatul reprezintă una dintre componentele esențiale ale cetățeniei active și democrației, care concretizează vzlori precum solidaritatea și nediscriminarea și care contribuie prin aceasta la dezvoltarea armonioasă a societății. Activitățile de voluntariat constituie o experiență bogată de învățare, facilitează dezvoltarea de capacități și comportamente sociale și contribuie la dezvoltarea sentimentului de

solidaritate. Acestea sunt benefice pentru voluntar ca individ, pentru comunități și societate în întregul ei și reprezintă un mod de a aborda nevoi și provocări umane și sociale.

- GRUP ȚINTĂ:elevii din învățământul liceal și profesional de la CTIC
- Durata: 9 luni
- Pateneri: Centrul de Îngrijire și Asistență Târgu-Neamț
  Spitalul Orășenesc „Sfântul Dimitrie", Târgu-Neamț;

Asociația cAUTă din Târgu-Neamț – terapie și integrare pentru copiii cu autism;

Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă din Târgu-Neamț.

Scopul proiectului:

- Organizarea unor activități extracurriculare de ajutorare a unor persoane cu cerințe speciale, unor elevi cu situație precară și a unor bătrâni;
- Formarea și dezvoltarea la elevi, a unor deprinderi și comportamente moral-religioase (empatia, altruismul, responsabilitatea).

Competențele specifice ale proiectului:

- Educarea spiritului de colaborare, prietenie, întrajutorare;
- Dezvoltarea simțului responsabilității;
- Sensibilizarea elevilor cu privire la problemele semenilor lor;
- Formarea și dezvoltarea deprinderii de un bun organizator și coordonator de acțiuni.

Descrierea activităților proiectului:

Activitatea 1: ***Nouă ne pasă – Campanie umanitară*** *– Ziua Internațională a Persoanelor Vârstnice*

- Data desfășurării:1 octombrie 2019
- Locul desfășurării:Centrul de Îngrijire și Asistență Târgu-Neamț
- Modalităţi de evaluare:prezentarea evenimentului pe site-ul liceului
- Descrierea activităţii:- vizită la Centrul de Îngrijire și Asistență Târgu-Neamț;
  - pregătirea unor pachete constând în produse alimentare destinate bătrânilor instituționalizați.

Activitatea 2: ***Din suflet pentru Moș Crăciun***

- Data desfășurării:decembrie 2019
- Locul desfășurării: Casa Culturii din Târgu-Neamț
- Modalităţi de evaluare: prezentarea evenimentului pe site-ul liceului

- Descrierea activităţii:- spectacol caritabil;
  - pregătirea unor pachete constând în haine, jucării şi produse alimentare destinate familiilor dezavantajate socio-economic.

Activitatea 3: Un zâmbet pentru copiii abandonați și părăsiți

- Data desfășurării:februarie 2020
- Locul desfășurării:Spitalul Orășenesc „Sfântul Dimitrie", Târgu-Neamț
- Modalităţi de evaluare: prezentarea evenimentului pe site-ul liceului
- Descrierea activităţii:♦ vizită la secția de pediatrie a Spitalului Orășenesc;
  ♦donarea unor materiale pentru copiii abandonați (lapte praf, haine, jucării, scutece, șervețele umede, obiecte de igienă și îngrijire a nou-născuților).

Activitatea 4: Să socializăm prin joacă – *Ziua Internațională de Conștientizare a Autismului*

- Data desfășurării:2 aprilie 2020
- Locul desfășurării:Asociația cAUTă din Târgu-Neamț
- Modalităţi de evaluare: prezentarea evenimentului pe site-ul liceului
- Descrierea activităţii:♦activitati de art terapie (pictură, modelaj, colaj, puzzle etc.);

♦ donarea unor materiale, cărți și jocuri educative/puzzle pentru terapie autism.

Activitatea 4: Să socializăm prin joacă – *Ziua Internațională de Conștientizare a Autismului*

- Data desfășurării:2 aprilie 2020
- Locul desfășurării: Asociația cAUTă din Târgu-Neamț
- Modalităţi de evaluare: prezentarea evenimentului pe site-ul liceului
- Descrierea activităţii:♦ activitati de art terapie (pictură, modelaj, colaj, puzzle etc.);

♦ donarea unor materiale, cărți și jocuri educative/puzzle pentru terapie autism.

Activitatea 5: Copii suntem toți – *Ziua Internațională a Copilului*

- Data desfășurării:1 iunie 2020
- Locul desfășurării:Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă din Târgu-Neamț
- Modalităţi de evaluare: prezentarea evenimentului pe site-ul liceului
- Descrierea activităţii:♦organizarea unor ateliere art & craft;
  ♦ateliere creative, facepainting și multe tatuaje colorate;

♦desene pe asfalt;

♦pregătirea unor pachete constând în haine, jucării şi produse alimentare destinate elevilor cu

CES.

Activitatea 6: Celebrăm succesele

- Data desfășurării:8–12 iunie 2020
- Locul desfășurării:Sala Bucuriei – Colegiul Tehnic „Ion Creangă", Târgu-Neamț
- Modalităţi de evaluare: prezentarea evenimentului pe site-ul liceului
- Descrierea activităţii:♦se vor prezenta tipurile de activităţi, produsele şi rezultatele proiectului;

  ♦organizarea unei expoziţii cu cele mai reuşite produse obţinute în cadrul activităţilor;

  ♦prezentarea evenimentelor pe site-ul oficial al liceului.

PROIECT EDUCAŢIONAL - VOLUNTARIAT
"PROTEJĂM NATURA PENTRU VIAŢĂ"

Alungulesei Elena Cristina,
Şcoala Gimnazială "Elena Cuza", Piatra Neamț

Deoarece unul dintre obiectivele majore ale noului curriculum este formarea unor deprinderi şi atitudini în spiritul respectului pentru mediu precum şi realizarea unor acţiuni speficifice în comunitatea în care preşcolarii trăiesc, doresc să aduc în atenția colegilor profesori pentru învățământul preşcolar, dar nu numai, câteva activități realizate în cadrul Proiectului Național "Protejam Natura pentru viața", desfăşurat la nivelul unitatății noastre.

Educația pentru mediu reprezintă o componentă a educației care contribuie la recunoaşterea valorilor mediului înconjurător şi la clarificarea conceptelor privind mediul. Rolul acesteia este cel de a forma în rândul copiilor a unor motivații, atitudini şi deprinderi pentru gestionarea eficintă a resurselor naturale şi la menținerea calității mediului, prin implicarea în activităţi de voluntariat.

Prin acest proiect s-a urmărit responsabilizarea şi implicarea copiilor în ceea ce priveşte motivele pentru care trebuie să ne implicăm ca voluntari în susţinerea ecosistemului şi motivele pentru care nu trebuie să risipim resursele care au cel mai mare impact asupra noastră.

Scopul Proiectului "Protejam Natura pentru viața" a fost formarea unor deprinderi şi atitudini în spiritul respectului pentru mediu precum şi realizarea unor acțiuni specifice, de voluntariat, în comunitatea în care copiii trăiesc.

Printre rezultatele care s-au obținut în urma implementării proiectului amintesc: , dezvoltarea spiritului de voluntariat, stimularea copiilor să practice activități în aer liber, dezvoltarea unei legături afective cu natura, dezvoltarea gândirii critice pentru identificarea problemelor de mediu, dezvoltarea gândirii orientate către soluții, dezvoltarea viziunii şi a gândirii sistemice pentru a putea adopta un stil de viață durabil şi o abordare sustenabilă asupra relației om-natură în toate activitățile umane.

Evaluarea s-a realizat de către o echipă constituită din reprezentanți ai instituțiilor partenere, pe baza unor rapoarte însoțite de fotografii trimise de şcolile participante.

Proiectul a fost promoat în mass-media locală, una dintre activități "Plantăm arbori pentru sănătate", pe care o voi detalia mai jos, fiind filmată de postul local Est-TV şi apoi

transmisă la televizor. S-a realizat şi un reportaj intitulat "Prichindeii plantează brăduți", care a fost transmis în cadrul Ştirilor de Seară.

Acest proiect a reprezentat şi o modalitate de a trage un semnal de alarmă pentru adulți asupra faptului că dacă nu luăm măsuri azi, mâine poate fi prea târziu.

Vă prezint în continuare două dintre activitățile care au fost realizare în cadrul proiectului:

Plantăm arbori pentru sănatate!

GRĂDINIȚA CU P.P. „VERONICA FILIP", Piatra Neamţ
ŞCOALA GIMNAZIALĂ „ELENA CUZA"
EDUCATOARE: Alungulesei Elena Cristina
TEMA ACTIVITĂŢII: Plantăm arbori pentru sănătate
MIJLOC DE REALIZARE: Activitate de plantarea a florilor şi puieţlor;
LOCUL DE DESFĂŞURARE: Ocolul Silvic Gârcina, Neamț
DURATA: 40min

Obiective propuse:

- ✓ Formarea atitudinii de respect faţă de ceea ce ne înconjoară;
- ✓ Dezvoltarea comportamentelor responsabile faţă de mediul înconjurător;
- ✓ Plantarea de flori în ghivece;
- ✓ Plantarea de puieţi în sprijinul Romsilva.

Rezultatele acţiunii:

- ✓ S-a materializat dorinţa şi necesitatea ca cei mici să fie responsabili şi să contribuie activ la protejarea naturii şi a mediului înconjurător, a sănătăţii, a vieţii şi viitorului lor;
- ✓ Copiii ajutaţi de echipa de proiect, de părinţi personalul grădiniţei şi personalul silvic au contribuit la realizarea obiectivelor propuse.

Copiii au învăţat:

- ✓ Singura modalitate de a avea un aer mai curat şi implicit o viată mai bună este prin îngrijirea şi îmbogăţirea patrimoniului verde;
- ✓ Prin plantarea de pomi şi răsădirea de flori dăm dovadă de respect faţă de natură;
- ✓ Dacă nu luăm măsuri astăzi, mâine poate fi prea târziu.

Fii voluntar, implică-te!

GRĂDINIȚA CU P.P. „VERONICA FILIP", Piatra Neamţ

ŞCOALA GIMNAZIALĂ „ELENA CUZA"

EDUCATOARE: Alungulesei Elena Cristina

TEMA ACTIVITĂŢII: Fii voluntar, implică-te!

MIJLOC DE REALIZARE: Activitate de ecologizare în curtea grădiniţei

LOCUL DE DESFĂŞURARE: curtea gradiniţei

DURATA: 30 min

Obiective propuse:

- ✓ Amenajarea exteriorului grădiniţei (greblarea şi strângerea gunoiului);
- ✓ Recunoaşterea valorilor mediului înconjurător;
- ✓ Cultivarea unei atitudini pro-active şi spiritului civic în rândul preşcolarilor.

Rezultatele acţiunii:

- ✓ Stimularea legăturii preşcolarilor cu natura, încurajarea lor în găsirea de soluţii concrete pentru protecţia mediului;
- ✓ Prin dezvoltarea spiritului de observaţie şi a atenţiei faţă de natură preşcolarii au identificat problemele de mediu şi au găsit soluţii ce permit rezolvarea acestora.

Copiii au învăţat:

- ✓ Păstrând un mediu curat, vor putea creşte sănătoşi;
- ✓ Că şi ei, chiar dacă sunt mici, pot contribui la sănătatea mediului, prin păstrarea curăţeniei, prin depozitarea corectă a gunoaielor;
- ✓ Acordând mediului atenţie, vor primi răsplata meritată: un mediu curat pentru o generaţie sănătoasă!

PROIECT EDUCAŢIONAL de VOLUNTARIAT

Profesor psihopedagog Marfici Oresia -Aurora
Centrul Școlar de Educație Incluzivă Sighetu Marmației

„PRIETENII CARINEI"

Tip: local

Domeniu și tipul de educație în care se încadrează: voluntariat, civic, educație pentru dezvoltare comunitară

Perioada: 10 aprilie 2019 –15 iunie 2019

I. Argument

Acest acord de parteneriat se dorește să fie un acord de parteneriat educațional de voluntariat, care se știe că este o hrană pentru suflet. În cadrul activităților de voluntariat își găsesc locul doar cei ce simt, doresc și vor cu adevărat să ajute, să aducă o rază de lumină în suflete. În acest acord ne propunem să organizăm activități extrașcolare în vederea îmbunătățirii relațiilor dintre copii și tineri pe toate direcțiile educaționale, bazate pe acțiunile de voluntariat ale elevilor.

II. Scopul proiectului

- Desfășurarea unor activități cultural umoristice distractive (clovni, picturi pe fata, baloane, etc) de către „Trupa FRATELLINO" dedicate copiilor cu CES din Centrul Școlar de Educație Incluziva Sighetu Marmației și copii care frecventează atelierele Asociației de sprijin a persoanelor cu nevoi speciale "CARINA"
- Cultivarea spiritului și valorilor voluntariatului în cunoștința copiilor, părinților;
- Dobândirea unui comportament responsabil față de persoanele aflate în dificultate.

III. Obiective specifice

- ✓ Educarea sensibilității copiilor prin implicarea lor în acțiuni caritabile venite în sprijinul copiilor cu cerințe educative din Sighetu Marmației
- ✓ Combaterea discriminării pe motive de origine etnică, sex, religie;
- ✓ Formarea competențelor de comunicare, implicare activă, munca în echipă;
- ✓ Cultivarea imaginației, a creativității copiilor prin realizarea de lucrări artistice din cadrul proiectului.

- ✓ Dezvoltarea interesului cadrelor didactice de a se implica în activități de voluntariat în comunitatea în care locuiesc;
- ✓ Promovarea celor două instituții.

IV. Grup țintă

- Elevi
- preșcolari
- Cadre didactice
- Părinți

V. **Coordonatori proiect:**

Centrul Școlar de Educație Incluzivă – MARFICI ORESIA - AURORA

Asociația " Carina" -MARINESCU KOSOVAN FLORIN

VI. Impactul educativ estimat asupra grupului țintă

- ✓ Reducerea marginalizării copiilor cu CES, a persoanelor cu dizabilități, precum și schimbarea mentalităților și atitudinii comunității, față de aceștia;
- ✓ Integrarea socială a elevilor cu CES prin implicare directă în formarea autonomiei personale a acestora,

VII. R**esurse materiale implicate :**

✓ sponsorizări

✓ Contribuția Asociației de sprijin a persoanelor cu nevoi speciale CARINA

✓ donații

VIII. Rezultate așteptate

- conștientizarea egalității elevilor;
- îmbunătățirea spiritului de cooperare;
- deschiderea spre relațiile interumane
- realizarea și implementarea unor proiecte comune cu finanțare extrabugetară din fonduri UE

IX. EVALUARE :

◊ Monitorizarea activităților în care sunt implicați copiii ;

◊ Activități practice;

◊ Urmărirea comportamentului elevilor în timpul desfășurării acțiunilor comune ;

◊ Informarea rezultatelor și a produselor finale ale proiectului în rândul părinților prin comitetul de părinți al CSEI Sighet

Plan de activități

desfășurate în cadrul parteneriatului CSEI Sighetu Marmației cu Asociația de sprijin a persoanelor cu nevoi speciale "CARINA"

- **ACTIVITATEA 1.**

VINERI 12 APRILIE 2019, între orele 16-19, desfășurarea unei activități cultural distractive în incinta Centrului Școlar de Educație Incluzivă Sighetu Marmației (dacă este vreme frumoasă în curtea interioară și pe terenul de sport iar dacă plouă în sala de sport și sala de mese).
Activitatea presupune desfășurarea unor activități cultural umoristice distractive (clovni, picturi pe față, baloane, etc) de către „Trupa FRATELLINO" sponsorizate de o persoana anonimă din partea Asociației de sprijin a persoanelor cu nevoi speciale CARINA.

Invitați: elevi din cadrul CSEI Sighet, Asociația de sprijin a persoanelor cu nevoi speciale CARINA și alți invitați din partea asociației, cadrelor didactice si părinți.

Vor participa la activitate un nr de aproximativ 80 copii și elevi de la Asociația Carina, Școala Gimnaziala "Ioan Mihali de Apșa " Sighetu Marmației și elevi de la Centrul Școlar de Educație Incluzivă Sighetu Marmației.

Responsabili

Centrul Școlar de Educație Incluzivă – MARFICI ORESIA - AURORA
Asociația " Carina" -MARINESCU KOSOVAN FLORIN

ACTIVITATEA 2.

1 IUNIE 2019, între orele10-14, la sediul Asociației de sprijin a persoanelor cu nevoi speciale "CARINA" se vor desfășura activități de cultivare a imaginației, a creativității copiilor prin realizarea de lucrări artistice pe diferite ateliere.

Invitați: elevi din cadrul CSEI Sighet, Asociația de sprijin a persoanelor cu nevoi speciale" CARINA" , cadrelor didactice si părinți.

Responsabili

Asociația " Carina" -MARINESCU KOSOVAN MIHAIELA

ÎMPREUNĂ SUNTEM ȘI MAI BUNI!

Profesor de religie, Petrea Luminița,
Școala Gimnazială Nr. 10 Galați

I. Argument

Orice implicare în activităţi de voluntariat implică o formă de învăţare socială, chiar dacă de multe ori aceasta nu este conştientizată. Implicarea în activităţi de voluntariat dezvoltă o serie de abilităţi şi competenţe sociale**,** cum ar fi de exemplu solidaritatea, toleranţa, încrederea, spiritul civic şi responsabilitatea socială. Voluntariatul te transformă într-o persoană conştientă de mult mai multe aspecte ale lumii din jurul tău pe care în mod curent nu le vezi pentru că, aparent, nu ai nicio legătură directă cu ele. Voluntariatul are extraordinare valenţe educative, fiind o formă de învăţare prin acţiune practică, care poate genera dobândirea de cunoştinţe şi abilităţi. Indiferent că vorbim despre o învăţare inductivă, care porneşte de la situaţii generale – sau de la cunoştinţe teoretice – care sunt apoi translatate în activităţi practice specifice, fie că vorbim despre o învăţare deductivă, care porneşte de la exemple particulare pe care apoi le translatează în norme generale sau în concepte teoretice, voluntariatul este o metodă potrivită de a învăţa.

Nefiind un proces rigid şi formalizat, voluntariatul are farmecul flexibilităţii şi al alegerii libere a voluntarului cu privire la majoritatea caracteristicilor activităţii sale, ceea ce îl face atractiv, învăţarea fiind un efect al implicării, şi nu un scop în sine al acesteia.

II. Scopul:

La inițiativa Consiliului profesoral și a Consiliului reprezentativ al părinților pe școală, în săptămâna 30.03-03.04.2020 se vor desfășura activități: culturale, de educaţie pentru cetăţenie democratică, pentru promovarea culturii, tradițiilor românești, a valorilor umanitare, de educaţie pentru sănătate şi stil de viaţă sănătos, de educaţie ecologică şi protecţie a mediului.

III. Obiective generale:

- Crearea respectului faţă de om şi de tot ce poate el face bun ;
- Promovarea unei atitudini responsabile faţă de mediul natural;
- Cultivarea respectului pentru semeni prin activităţi extracurriculare de voluntariat: culturale, de educaţie pentru cetăţenie democratică, pentru

promovarea culturii, tradiţiilor româneşti, a valorilor umanitare, de educaţie pentru sănătate şi stil de viaţă sănătos, de educaţie ecologică şi protecţie a mediului.

IV. Obiective specifice proiectului:

- Să promovăm public voluntariatul ca modalitate de responsabilitate socială individuală și ca mod de manifestare a cetățeniei active;
- Să obținem recunoașterea publică a valorii voluntariatului prin promovarea activităților de voluntariat, a rezultatelor obținute și a contribuției voluntarilor la soluționarea problemelor;

Pe parcursul derulării proiectului, elevii trebuie:

- Să realizeze o mascotă a prieteniei;

Nr. crt.	Denumirea activităţii (scurta descriere)	Obiective urmărite	Tipul activităţii	Responsabil	Participan-ţi/ invitaţi	Termen/ Ora	Evaluarea activităţii
1.	● **Ziua prieteniei în Şcoala 10** **Sloganul zilei: <u>Implică-te!</u>** - mascota prieteniei, afiş, postere - Promovarea activităților de voluntariat prin desene ale elevilor claselor V-VIII; - Târg de Paşti – vânzare produse realizate de copii în scopuri caritabile;	- promovarea activităţilor de voluntariat; - organizarea unui Târg de Paşti	**Educaţie pentru cetăţenie democratică**	- educatoarea - învăţătorul – dirigintele+profesor conform planificării	- preşcolari - elevi -cadre didactice -părinţi - voluntari	**<u>30. 03. 2020</u>** - preşcolari şi elevi ciclul primar : 8-11 - elevi gimnaziu – orele: 8 - 13	- expoziţie cu „mascota prieteniei" - afişe -postere -expoziţie desene; - amenajarea unui „Târg de Paşti";
2.	**1. Plantez copacul meu"** **Sloganul zilei: <u>Voluntari pentru VERDE!</u>** - plantare copaci în curtea şcolii alături de părinți, bunici, rude, voluntari ; - Botezarea copacului, angajament de îngrijire şi vizitarea lui în... următorii 70 de ani ! **2. Reciclez şi creez ! Oferim Cadouri de Paşti! – Ateliere de**	- dezvoltarea interesului pentru acțiunile ecologice, pentru îngrijirea mediului; -valorificarea produselor din materiale refolosibile;	**Activitate de educaţie ecologică şi protecţie a mediului, implicare in comunitate**	– educatoarea – învăţătorul – dirigintele+profesor conform planificării	- preşcolari - elevi -cadre didactice -părinţi - voluntari	**<u>31.03.2020</u>** -Preşcolari şi elevi ciclul primar : 8-11 - elevi gimnaziu – orele: 8 - 13	- zonă ecologizată; - pomi plantaţi - angajament de ocrotire a naturii semnat de toţi elevii şcolii; - expoziţie;

	creaţie **Sloganul zilei: <u>Reciclez, creez, deci sunt isteţ!</u>**						
3.	**Atelier de scriere şi creativitate** **Sloganul zilei: <u>Citesc şi sunt isteţ!</u>** Întrebări şi răspunsuri folositoare pentru organizarea unui concurs de cultură generală (de ex. ,,Te pui cu noi?'')	- stimularea dragostei pentru lectură, scris, creaţie;	**Activitate culturală**	– educatoarea – învăţătorul – dirigintele+profesor conform planificării;	- preşcolari - elevi -cadre didactice -părinţi	**<u>01.IV.2020</u>** -Preşcolari şi elevi de la ciclul primar ; 8-11 - elevi gimnaziu – orele:8 - 13	- diplome; - Fotografii, prezentări ppt, - chestionare;
4.	**1.Sănătate pentru trup şi suflet!** **Sloganul zilei: <u>Mănânc sănătos, sunt sănătos!</u>** - obiceiuri sănătoase alimentare versus mâncarea junkfood (un măr pe zi, lapte în fiecare zi) etc	- dezvoltarea interesului copiilor pentru cunoaşterea alimentelor sănătoase;	**Activitate de educaţie pentru sănătate şi stil de viaţă sănătos**	– educatoarea – învăţătorul – dirigintele+profesor conform planificării;	- preşcolari - elevi -cadre didactice -părinţi - voluntari	**<u>02.IV.2020</u>** -Preşcolari şi elevi de la ciclul primar : 8-11 - elevi gimnaziu – orele: 8 - 13	- fotografii; - diplome;

5.	**Moda, muzica, reciclare, creaţie!** **Sloganul zilei:** **Ştim mai multe, suntem mai buni!** -defilare la Târgul de Paşti; - premierea primelor 3 ținute ; - **- Bucurii la sfârşit de săptămână:** -premierea elevilor participanţi la diferite concursuri;	- dezvoltarea interesului pentru diverse acţiuni ecologice; - dezvoltare abilități și creativitate, spiritul competitiv ;	**Activitate de educaţie ecologică şi protecţie a mediului, implicare în comunitate**	– educatoarea – învăţătorul – dirigintele+profesor conform planificării;	- preşcolari - elevi -cadre didactice -părinţi - voluntari	**03.IV.2020** -Preşcolari şi elevi de la ciclul primar : 8-11 - elevi gimnaziu – orele: 8 - 13	-Album foto; -defilarea; -diplome; -fotografii;

- Să planteze un copac;
- Să confecţioneze felicitări, obiecte decorative, bijuterii din materiale refolosibile;
- Să-şi confecţioneze costum din materiale refolosibile;
- Să participe la parada costumelor ecologice;
- Să participe cu interes la ecologizarea unei zone din curtea şcolii;
- Să trăiască în relaţiile cu cei din jur stări afective pozitive, să manifeste respect, prietenie, toleran

V. Modalităţile de monitorizare şi de evaluare ale proiectului

- Activități experimentale, observarea sistematică, autoevaluarea, interevaluarea, coevaluarea;
- Expoziţie cu lucrările realizate pe parcursul proiectului;

- CD cu poze din activităţile desfăşurate pe parcursul derulării proiectului;
- Prezentare PPT a proiectului;
- Site-ul școlii / pagina de facebook a școlii.

VI. Coordonatori proiect:

- ✓ Director
- ✓ Profesor de religie

VII. Număr de elevi şi număr de cadre didactice implicate: 500 elevi şi preşcolari – 34 cadre didactice.

VIII. Beneficiarii direcţi şi indirecţi:

- Beneficiari direcţi: preşcolarii de la Grădiniţa "Lizuca" şi elevii Şcolii Gimnaziale Nr. 10, Galați
- Beneficiari indirecţi: părinţi, comunitate.

PROIECT EDUCAŢIONAL DE VOLUNTARIAT

COORDONATOR PROIECT
PROF.ÎNV.PRIMAR MÎNZICU SIMONA VALENTINA

Aprilie, 2020

„Oamenii sunt ceea ce au învăţat. Şi oamenii învaţă aproape totul: să gândească, să simtă, să voiască, să efectueze anumite munci şi să intre în relaţii cu alţii. Dar, de apreciat nu-i apreciem după cele ce au învăţat, ci după faptele lor". Nicolae Iorga

O modalitate eficientă, cu rezultate deosebite obţinute în atitudinea şi comportamentul elevilor este proiectul extrașcolar si extracurricular. Utilitatea acestuia constă în faptul că îi ajută pe elevi să înţeleagă legătura care există, între cunoştinţele dobândite la diferite discipline de studiu şi lumea din afara scolii, dă posibilitate elevilor de a se implica şi organiza prin investigare individuală sau în grup, punându-i în contact cu comunitatea.

Elevii trebuie apropiaţi de valorile morale, spirituale, culturale, civice nu numai în familie ci, mai ales, în şcoală, în cadrul activităţilor şcolare şi extraşcolare sau în cadrul unor proiecte de anvergură locală, naţională, **internaţională.**

ARGUMENT

În societatea actuală se cere o atenţie deosebită faţă de diferitele nevoi spirituale şi materiale ale semenilor noştri, un sentiment înalt de răspundere şi de încredere şi în acelaşi timp o disciplină de sine. A educa tânăra generație în spiritul credinței creștine înseamnă a crește în iubire, prețuire, toleranță și respect pentru aproapele. Este trist faptul că sunt multe familii care au o situație materială ce nu permite așteptarea sărbătorilor pascale cu tragere de inimă mulți .

Este minunat să fii mereu prezent printre oameni cu inima și sufletul, să-i ajuți necondiționat acolo unde este nevoie**.** Atunci când dăruiești iubire, primești iubire, când respecți, ești respectat. Toate aceste valori pot fi cultivate în conștiința copiilor, încă de la cea mai fragedă vârstă, prin participarea directă la acțiuni care să le insufle acestora valori morale. Încă de mici copiii sunt capabili să înțeleagă și să manifeste calități morale precum bunătate, toleranță, dărnicie, integritate. Ca dascăli, noi suntem datori să le oferim copiilor ocazii concrete, reale, în care ei să poată dobândi și manifesta aceste calitățile morale.

DESCRIEREA PROIECTULUI:

• Scopul proiectului:

Proiectul îşi propune să creeze cadrul informaţional necesar cunoaşterii şi implicării comunităţii locale, a elevilor, profesorilor în acțiuni și activități caritabile în vederea dezvoltării spiritului de solidaritate, loialitate și dragoste față de familiile cu un venit mic și care sunt în imposibilitatea de a oferi celor dragi un tri mai bun. Se urmăreşte astfel creşterea respectului faţă de sine și față de aproapele, cultivarea valorilor moral-spirituale. Încercăm educarea elevilor noştri în spiritul de a dărui un strop de bucurie, un prinos de bunătate, o clipă de gingășie și un zâmbet de fericire celor care de cele mai multe ori sunt abandonați și uitați de familii și chiar de societate, dar care doresc să se știe de ei. Implementarea unor strategii de educare și dezvoltare a conştiinţei morale şi acomportamentelor copiilor în spiritul acceptării diversității, a educării spiritului civic și avalorilor moral-creştine. Formarea și educarea unei atitudini pozitive faţă de semenii noştri aflaţi în dificultate.

•Obiectivele proiectului:

o Dezvoltarea unor calităţi ale copiilor precum bunătate, compasiune, grija faţă de semeni, altruism;

o Formarea unor deprinderi de relaţionare bazate pe prietenie, toleranţă şi armonie;

o Stimularea creativității și a expresivității prin realizarea unor creaţii artistico-plastice şi practice;

o Stimularea participării copiilor în diferite acțiuni caritabile și conștientizarea semnificației faptelor bune;

o Promovarea unei atitudini tolerante, deschise, de acceptare şi înţelegere firească a acțiunii de voluntariat

GRUPUL ȚINTĂ: familii cu venituri mici care au copii în cadrul unității noatre scolare

Este un proiect educaţional nonformal, care oferă elevilor posibilitatea de a participa la acțiuni și activități caritabile de susținere materială și morală familiilor nevoiașe din Slănic, prin intermediul cărora vor învăţa că a trăi pentru alţii este o virtute, care trebuie deprinsă prin exersarea faptelor bune săvârşite dezinteresat. De asemenea, elevii vor avea posibilitatea de a se familiariza cu modul de viață și nevoile materiale și morale a celor aflați în situații dificile.

În forma actuală, proiectul propune atragerea de fonduri prin acțiunea,,De Paște-Dăruiește bucurie!"

ACTIVITĂŢI:

- **Activitatea „Ne pasă!"** - Workshop, identificarea problemei, chestionar; organizarea pentru proiect.
- **Activitatea „Implică-te"-** Workshop, stabilirea sloganului, afişului evenimentului, realizarea unui panou cu informaţii despre proiect..
- **Activitatea „Dăruim bucurie!"** - Strângere de fonduri prin acțiunea " De Paște-Dăruiește bucurie!"
- **Activitatea „Mărțișorul!"** - Strângere de fonduri prin acțiunea propusă, oferirea cadourilor, găsirea și stabilirea sponsorului pentru cadourile(produsele) oferite familiilor nevoiașe

Activitatea „Împreună dăruim" – dăruirea produselor familiilor cu venituri medii sau

inexistente –Partener -Sponsor **„SC.PRAM MAYA SRL"**

REZULTATE AŞTEPTATE:

- Desfăşurarea prin efort interdisciplinar şi de echipă a unor activităţi artistice şi de caritate;
- Implicarea directă şi responsabilă a elevilor, profesorilor, părinţilor şi a diverşilor parteneri; sociali în activităţile caritabile -Atragerea de sponsori;
- Cunoaşterea de către elevii participanţi a scopului şi obiectivelor proiectului;
- Expoziţie de fotografii realizate un cadrul activităţilor;
- Realizarea unui album foto cu imagini de la activităţi;
- Dezvoltarea în rândul elevilor a sentimentului de solidaritate, respect şi iubire faţă de semeni;
- Creşterea prestigiului şcolii în comunitatea locală;

DISEMINARE: Promovarea activităţilor în presa locală; Panou publicitar în incinta şcolii; Pliante, album foto, expoziţii; Site-ul şcolii.

METODE DE EVALUARE: Chestionare; Protocoale de parteneriat; Minutele activităţilor; Album foto şi expoziţii cu materialele realizate în cadrul proiectului: postere, afişe, felicitări, mărţişoare create şi prezentarea lor pe panoul dedicat proiectelor educative din şcoală

IMPACT: Creşterea gradului de adaptabilitate, socializare şi integrare în medii şi contexte noi pentru fiecare copil implicat în proiect; schimbarea în bine a situaţiei psiho-sociale în care se află anumite familii.

CONCLUZII

Proiectul reprezintă o acţiune de responsabilitate şi implicare civică de succes. Deşi la început a pornit cu un număr restrâns de participanţi, treptat s-au implicat tot mai multe persoane interesate, care au pus în cugetul şi faptele lor întâi dragostea. Nu dragostea care vrea pentru sine, ci dragostea care dăruieşte, care alină şi bucură pe altul, dragostea care se revarsă continuu.

De la copii, la copii
Proiect educațional de parteneriat

Coordonator
Prof.inv.primar:Aromânesei Carmen

Tema proiectului: ***„De la copii, la copii"***

Parteneri

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 24 TIMIȘOARA

FEDERAȚIA CARITAS A DIECEZEI TIMIȘOARA

Coordonator:

Prof.inv.primar:Aromânesei Carmen

Perioada de desfășurare: 2 ani

Grupul țintă: Copiii din unitățile implicate în proiect

Argument:

Școala, familia și comunitatea sunt datoare să formeze comportamente adecvate de integrare și adaptare socială a micilor școlari. Îmbogăţirea experienţei de viaţă a copiilor precum şi modelarea comportamentelor, se realizează prin implicarea directă a acestora în activităţi ce presupun contactul nemijlocit cu realităţile apropiate sau îndepărtate.

Lumea exterioară a copiilor este încadrată într-un spaţiu mai restrâns: curtea casei, strada din faţa blocului, curtea grădiniţei. Alteori copilul are şansa de a „ colinda'' printr-o lume mai extinsă: satul sau oraşul din apropiere, judeţul sau chiar ţara.

Prin activitățile acestui proiect dorim ca școlarii să aibă parte de experiențe de învățare prin care să descopere particularități, activități, obiceiuri, tradiții, din mediul rural și urban.

Scopul proiectului:

- Promovarea imaginii instituțiilor partenere
- Realizarea unui schimb de experienţă între instituțiile partenere din zone urbane și rurale
- Dezvoltarea unor relații de colaborare între organizatorii, coordonatorii și partenerii proiectului.

Obiective privind școlarii:

- Să cunoască unele aspecte privind viaţa copiilor din medii urbane sau rurale
- Să descopere particularități, activități, obiceiuri, tradiții, din mediul rural și urban
- Să manifeste dorinţa de a lega prietenii cu alţi copii şi de a cunoaşte oameni şi locuri noi
- Să manifeste o atitudine pozitivă, umanistă în relaţiile cu copiii cu dizabilități ,să comunice impresii, să emită idei pe baza activităţilor desfaşurate
- Să-și formeze unele trăsături pozitive de voință și caracter și o atitudine pozitivă față de sine și de ceilalți

Obiective privind cadrele didactice:

- Să implice părinții și alți factori educaționali în vederea realizării obiectivelor propuse în proiect
- Să organizeze și să desfășoare activități instructiv-educative diverse și atractive pentru atingerea scopului propus
- Să aibă în vedere dezvoltarea la copii a unor comportamente și atitudini morale care să aibă valoare de model
- Să asigiure resurse materiale, temporale și umane necesare pentru desfășurarea activităților planificate
- Să dea dovadă de spirit de echipă în realizarea obiectivelor propuse

Obiective privind părinții:

- Să colaboreze cu cadrele didactice pentru realizarea obiectivelor proiectului

Probleme organizatorice

Proiectul se adresează copiilor preșcolari, cadrelor didactice și părinților. Activitățile proiectului sunt planificate de cadrele didactice din unitățile partenere.

Partenerii acestui proiect vor colabora în vederea desfășurării optime a activităților planificate. Comunicarea între acești factori va fi realizată telefonic, prin e-mail, fax, personal.

Fiecare cadru didactic participant la activitățile ce vor fi desfășurate răspunde de grupul de copii din unitatea lui.

Resurse umane

-elevi și părinți din instituțiilor partenere

Resurse financiare

Finanțare externă din partea părinților pentru asigurarea transportului și cumpărarea materialelor necesare desfășurării activităților sub formă de sponsorizare.

Desfășurarea proiectului

Proiectul se va desfășura în fiecare an școlar în două etape.

Etapa I – Decembrie

Nr. Crt.	Data	Activitatea	Locul desfășurării	Factori implicați
1.	Dec	Împreună de Crăciun	Casa ,,Sf. Maria ,,CaraniI	Instituțiile partenere
2.	Dec	Dăruind altora "Tombola Crăciunului" – acțiune de ajutorare a copiilor de la Casa ,,Sf. Maria ,,Carani	Casa ,,Sf. Maria Carani	Instituțiile partenere

Etapa a II-a - Aprilie

Nr. Crt	Data	Activitatea	Locul desfășurării	Factori implicați
1.	Aprilie	Să cunoaștem orașul Timișoara	Timisoara	Instituțiile partenere

Etapa a III-a - Octombrie

Nr. Crt	Data	Activitatea	Locul desfășurării	Factori implicați
1.	Octombrie	Pădurea în anotimpul toamna	Carani	Instituțiile partenere

Etapa a IV-a - Aprilie

Nr. Crt	Data	Activitatea	Locul desfășurării	Factori implicați
1.	Aprilie	Tradiții de la Carani	Casa ,,Sf. Maria ,,CaraniI	Instituțiile partenere

Rezultate așteptate

- Implicarea unui numar cât mai mare de copii, profesori, şi părinţi într-un schimb de experienţă între instituțiile partenere din două medii urbane și rurale
- Realizarea unui schimb de experienţă eficient prin care să descopere particularități, activități, obiceiuri, tradiții, din mediul rural și urban
- Dezvoltarea unor relaţii de prietenie între copiii din instituțiile partenere
- Dezvoltarea unor relații de colaborare între cadrele didactice implicate în proiect

Evaluarea proiectului

Produsele finale și exemplele de bună practică rezultate din acest proiect educativ vor fi înregistrate în format electronic, portofolii cu poze, materiale diverse din cadrul proiectului.

Cadrele didactice implicate în proiect vor evalua activitățile desfășurate din cadrul proiectului luând în considerare posibilitatea continuării acestuia pentru anul școlar următor.

„MICI,DAR CU SUFLET MARE"
PROIECT DE VOLUNTARIAT

Prof.POPESCU MARIA,
Școala Gimnazială Novaci,Gorj

DGASPC GORJ-COMPLEXUL DE SERVICII COMUNITARE PENTRU COPILUL ÎN DIFICULTATE NOVACI
Șef de centru:GĂINĂ CRISTINA ELENA
Servicii:
-Centrul de zi Novaci
-Centrul de zi pentru copii aflați în situație de risc de separare de părinți „Valea Gilortului"
Casa de tip familial destinată protecției rezidențiale a copiilor „Novaci"
-Casa de tip familial destinată protecției rezidențiale a copiilor „Huluba"
-Casa de tip familial pentru copilul separat temporar sau definitiv de părinții săi„Pociovaliștea"
SPITALUL ORĂȘENESC NOVACI-MANAGER:EC.GRIGORE EMIL
Director financiar-contabil:Ec.SUCITU RAMONA MARIA
ASOCIAȚIA SFÂNTUL TOMA-Punct de lucru CASA SFĂNTUL TOMA , NOVACI
Șef de centru,OPRICESCU IRINA
Școala Gimnazială Novaci-Director, prof. Bibanu Ana Paulina
Coordonator: Prof.Popescu Maria ,Prof. Aramă Adela ,Prof.Duguleană Bianca Elena ,Prof.Popica Nadia ,Prof.Țicu Alina; Prof.Sucitu Ana Maria,Ed.Țăpurel Andreea
Școala Gimnazială Cărpiniș,Director,prof Lăcătușu Ion Cătălin
Coordonatori: Prof. Toarnă Gabriela Maria, Prof. Dogaru Maria Mirabela
Liceul Teologic Tg-Jiu-Director, Pr.prof.Păunescu Anghel Nicolae
Coordonator: Prof.Alexandrescu Claudia,Prof.Alexandrescu Grigore;
Școala Gimnazială nr.1 Polovragi-Director, prof.Georgescu Aurelian
Coordonator: Prof.Cerdac Simona Valentina ,Prof.Catalina Alisa
Beneficiarii:Copiii de la centrul de zi Novaci,copiii din casele de tip familial „Novaci",„Huluba",„Pociovaliștea",copiii din secția de pediatrie a Spitalului Orășenesc Novaci,bătrânii din Casa Sfântul Toma Novaci
Argument-Motto:
„Fericit ori nefericit, omul are nevoie de alt om,căci nu trăieşte decât pe jumătate când trăieşte doar pentru el !"- Jacques Delille

Este minunat sa fii mereu prezent printre oameni cu inima si sufletul, sa-i ajuti neconditionat acolo unde este nevoie.Este o onoare sa fii voluntar in comunitatea unde traiesti, sa-ti pese de cei din jur.Atunci cand daruiesti iubire, primesti iubire, cand respecti, esti respectat.

Toate aceste valori pot fi cultivate in constiinta copiilor prin participarea directa la actiuni.

Piatra de incercare a omeniei e fapta buna caci omenia nu se manifesta in vorbe ci in fapte.A trezi si a dezvolta spiritul voluntariatului la copii, a cultiva valorile lui ar putea fi una din sarcinile de seama ale educatorilor, un spirit care transforma valorile sociale in principii de conduita personala.

Prin aceste activitati , copiii vor intelege ca valoarea unui om rezida in ceea ce este capabil sa dea si nu in ceea ce este el capabil sa primeasca.

Voluntariatul reprezintă un element esenţial al tuturor societăţilor, la noi în ţară fiind în plină dezvoltare, reprezintă o cale prin care orice om capătă experienţă, se poate exprima, se poate implica în problemele comunităţii din care face parte, şi nu numai.Oricine dorește poate fi voluntar: copii, tineri, adulți; persoane cu și fără dizabilități; persoane de toate rasele și etniile; persoane de orice sex sau orientare sexuală; persoane implicate politic/religios sau nu; persoane cu și fără studii sau cu studii minime; persoane cu venituri mari, medii sau mici. Pentru a participa la o activitate de voluntariat trebuie în primul rând să-ți dorești a cesta. Ceea ce faci trebuie să vină din inimă și nu dintr-o constrângere sau impunere din partea cuiva.

Actualul curriculum pentru educaţie timpurie promovează conceptul de dezvoltare globală a copilului accentuând importanţa domeniilor de dezvoltare, în contextul în care, în societatea de azi, pregătirea copilului pentru şcoală şi viaţă trebuie să aibă în vedere nu doar competenţele academice, ci în aceeaşi măsură, capacităţi, deprinderi, atitudini ce ţin de dezvoltarea socio-emoţională (a trăi şi a lucra împreună cu alţii, a gestiona emoţii, a accepta

În ceea ce-i privește pe cei mici, am pornit de la gândul că dăruind o jucărie , o hăinuță pentru secția de pediatrie a Spitalului Orașenesc Novaci , pachete pentru bătrânii din Casa Sfântul Toma, învață să fie darnici, să iubească pe cei din jur , să fie alături de ei la greu.

Scopul

Cultivarea și dezvoltarea spirtului de solidaritate cu copiii și persoanele aflate în dificultate ; sprijin umanitar acordat copiilor din casele de tip familial,copiii de la centrul de zi și bătrânilor din Casa Sfântul Toma Novaci.

Dezvoltarea componentei afective şi volitiv-acţionale a personalităţii elevilor, prin acţiuni morale, desfăşurate în şcoală şi în afara acesteia

Asigurarea pentru toti copii de sanse egale la educatia de baza;

-Reducerea absenteismului ,a abandonului scolar si a analfabetismului functional;

Colaborarea intre cadrele didactice pentru realizarea dialogului intercultural si comunitar;

-Optimizarea dialogului scoala-familie-comunitate locala.

Obiective

privind copii:

însusirea unor norme de comportament care încurajează o relaționare socială pozitivă, care dezvoltă

Sensibilizarea elevilor din cele patru şcoli şi a membrilor comunităţii locale , faţă de persoanele aflate în Casa Sfântul Toma Novaci ;

Dezvoltarea sentimentului solidarităţii faţă de semeni în rândul elevilor celor patru școli şi al dascălilor lor ;

respectul de sine și față de ceilalți, care încurașează participarea activă;

exersarea exprimării, a opiniilor și a stărilor sufletești;

stimularea imaginației și a creativității , prin solicitarea acestora de a participa la acțiune cu propunei ,cu ideei;

responsabilizarea elevilor și preșcolarilor prin implicarea în acţiuni de voluntariat ;

dezvoltarea simțului responsabilității la micii preșcolari.

privind cadrele didactice

planificarea si adaptarea unui curriculum adaptat și adecvat cerintelor programului;

adaptarea strategiilor didactice și a mediului educațional pentru a raspunde nevoilor tuturor copiilor;

menținerea unei comunicări eficiente cu părinții și factori educaționali din comunitate.

privind parinții si factorii educaționali din comunitate

revigorarea spiritului civic şi a mentalităţilor comunitare prin promovarea valorilor de solidaritate si generozitate;

conștientizarea părinților și altor factorori educașionali din comunitățile locale cu privire la rolul lor în formarea și dezvoltarea propriilor copii.

Atragerea alături de noi a cel puţin 2 agenţi comerciali pentru realizarea activităţilor propuse.

Rezultatele asteptate

însușirea unor norme de comportament care încurajează o relaționare socială pozitivă, care dezvoltă respectul de sine și de ceilalți, care încurajează partciparea activă;

abilitatea cadrelor didactice de a dezvolta copiilor un nivel de cunoștiințe și de a construi un ambiant educațional care să motiveze copilul în procesul instructiv-educativ;

sporirea capacității de implicare a părinților, a tuturor factorilor educaționali intr-un demers formativ-educativ, care să sprijine dezvoltarea comportamentului copilului mic pentru integrarea în viața socială.

Stimularea generozităţii în rândul elevilor ,dascălilor şi al celorlaţi membri ai comunităţii , prin activităţi caritabile ;

Îmbunătăţirea traiului vârstnicilor prin diversificarea relaţiilor sociale cu Casa Sfântul Toma Novaci

Resurse umane:

cadre didactice,preșcolari,școlari,părinți,salariațiiAsociaţiei Sfântul Toma,Bătrânii din Casa Sfântul Toma Novaci,Copiii din casele familiale şi de la centrul de zi

Resurse materiale:

aparat foto, calculator, imprimantă, afișe, fișe, diplome, pliante, prezentări PowerPoint

Resurse financiare:

cheltuielile sunt suportate din donații, sponsorizări, autofinanțare şi sunt gestionate de cadrele didactice voluntare.

Modalități de evaluare:

popularizarea rezultatelor, portofoliul acțiunii, album foto, raport scris.

Promovarea/mediatizarea proiectului:

rezultatele activității și experiența pozitivă va fi cunoscută la nivelul tuturor participanților la proiect, precum și în comisiile metodice și cercurile pedagogice.

Impactul proiectului:

îmbogățirea imaginii școlilor în comunitate.Susţinerea persoanelor vârstnice aflate în dificultate prin dezvoltarea unei relații de colaborare cu copiii de la instituțiile din proiect

Calendarul activităților:

1. *Săptămâna fructelor și legumelor donate* - Noiembrie 2019

- Organizarea unei mese rotunde cu toți participanții implicați în vederea informării asupra obiectivelor , activităților propuse, rezultatele așteptate, beneficiari. Promovarea în cadrul Comisiilor metodice si a Cercului pedagogic.
- Donarea de fructe și legume copiilor de la Centrul de zi Novaci și bătrânilor de la centrul „Casa Sfântul Toma " Novaci
- Responsabili : prof. Popescu Maria, prof. Toarnă Gabriela, prof. Dogaru Mirabela,Prof.Alexandrescu Claudia,Prof.Alexandrescu Grigore, prof. Aramă Adela,Prof.Duguleană Bianca,Prof.Cerdac Simona,Prof.Țicu Alina,Prof.Sucitu Ana Maria,Prof.Popica Nadia,Prof.Georgescu Aurelian,Prof.Catalina Alisa

2. *Lângă bradul de Crăciun *-Decembrie 2019

- Oferirea pachetelor strânse în urma donațiilor pentru bătrânii din centrul Casa Sfântul Toma Novaci. Vizitarea centrului de bătrâni.

-Donarea de rechizite și jucării Copiilor de la Centrul de zi Novaci și copiilor de la Centrul de zi pentru copii aflați în situație de risc de separare de părinți „Valea Gilortului"

- Responsabili : prof. Popescu Maria, prof. Toarnă Gabriela, prof. Dogaru Mirabela,Prof.Alexandrescu Claudia,Prof.Alexandrescu Grigore, prof. Aramă Adela,Prof.Duguleană Bianca,Prof.Cerdac Simona,Prof.Țicu Alina,Prof.Sucitu Ana Maria,Prof.Popica Nadia,Prof.Georgescu Aurelian,Prof.Catalina Alisa

3. *Hristos a înviat! *-mai 2020

Vizită la Casa de tip familial destinată protecției rezidențiale a copiilor „Novaci",la Casa de tip familial destinată protecției rezidențiale a copiilor „Huluba" și la Casa de tip familial pentru copilul separat temporar sau definitiv de părinții săi„Pociovalișteа" Distribuire de pachete cu alimente,rechizite şijucării.

- Responsabili : prof. Popescu Maria, prof. Toarnă Gabriela, prof. Dogaru Mirabela,Prof.Alexandrescu Claudia,Prof.Alexandrescu Grigore, prof. Aramă Adela,Prof.Duguleană Bianca,Prof.Cerdac Simona,Prof.Țicu Alina,Prof.Sucitu Ana Maria,Prof.Popica Nadia,Prof.Georgescu Aurelian,Prof.Catalina Alisa

4.*Mici,dar cu suflet mare!"-iunie 2020- Donarea de jucării secției de pediatrie din cadrul Spitalului Orășenesc Novaci

- Responsabili : prof. Popescu Maria, prof. Toarnă Gabriela, prof. Dogaru Mirabela,Prof.Alexandrescu Claudia,Prof.Alexandrescu Grigore, prof. Aramă Adela,Prof.Duguleană Bianca,Prof.Cerdac Simona,Prof.Țicu Alina,Prof.Sucitu Ana Maria,Prof.Popica Nadia,Prof.Georgescu Aurelian,Prof.Catalina Alisa

PROIECT PENTRU DEZVOLTAREA STRATEGIEI NATIONALE DE ACȚIUNE COMUNITARĂ „ BUCURIA DE A DĂRUI"

Munteanu Ionela
Şcoala Gimnazială "Ion Murgeanu",Zorleni

DENUMIRE PROIECT:„ BUCURIA DE A DĂRUI "

DOMENIUL ACTIVITĂŢII: Campanie socială

DURATA: 18 octombrie 2018 -1 iunie 2019

PARTENERI: elevi ,părinţi ,cadre didactice de la Şcoala Gimnazială "Ion Murgeanu",Zorleni și Complexul de servicii comunitare pentru persoane cu handicap, Bârlad

LOCUL DESFĂŞURĂRII:

• Şcoala Gimnazială "Ion Murgeanu",Zorleni

• Complexul de servicii comunitare pentru persoane cu handicap, Bârlad

SCOPUL ACTIVITĂŢII:

Sensibilizarea elevilor cu privire la situația dificilă a copiilor aflați în Complexul de servicii comunitare pentru persoane cu handicap, Bârlad precum și promovarea voluntariatului în rândul elevilor cu suportul părinţilor şi al cadrelor didactice.

OBIECTIVE:

• încurajarea participării elevilor la acţiuni de voluntariat;

• implicarea elevilor in viaţa comunităţii locale;

• însuşirea de valori civice precum solidaritatea, implicarea şi munca în echipa.

BENEFICIARI:

• copiilor aflați în Complexul de servicii comunitare pentru persoane cu handicap, Bârlad

VOLUNTARI: 11 profesori voluntari şi 184 de elevi voluntari ai Şcolii Gimnaziale "Ion Murgeanu",Zorleni

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢILOR

Prima activitate de voluntariat a presupus colectarea de fructe şi legume în vederea distribuirii acestora, copiilor cu nevoi sociale, dorindu-se sensibilizarea elevilor şi profesorilor din cadrul instituţiei de învăţământ cu privire la situaţia dificilă în care se află copiii .

Activitatea a debutat cu formarea echipei de coordonatori şi identificarea instituţiei sociale beneficiară a acţiunii, urmând crearea echipei de voluntari şi a echipei de lucru. În perioada 20-30

octombrie, s-a efectuat colectarea fructelor şi a legumelor în paralel cu promovarea campaniei la nivelul unităţii prin intermediul cadrelor didactice şi elevilor voluntari . Fructele şi legumele colectate au fost distribuite în data de 20 octombrie 2018, instituţie care se ocupă de supravegherea copiilor aflați în Complexul de servicii comunitare pentru persoane cu handicap, Bârlad cu scopul integrării în societate.

S-a reuşit colectarea a peste 50 kg de legume şi de 80 kg de fructe,dar și a altor produse alimentare și de igienă. Un număr de 184 elevi voluntari s-au implicat activ în promovarea campaniei.

Cea de-a doua activitate, precum și cea de-a treia au constat în donarea de produse de igienă, copiilor aflați în Complexul de servicii comunitare pentru persoane cu handicap, Bârlad.Totodată s-a desfășurat un program artistic cu ocazia zilei de 1 Iunie, iar de 8 Martie și cu ocazia Sărbătorilor Pascale s-au confecționat mărțișoare și felicitări.

Activitățile desfășurate au urmărit consolidarea abilităţilor copiilor de a trăi împreună cu ceilalţi într-o societate unită şi solidară, în care contează valenţele umanitare, implicarea, angajamentul, responsabilitatea. Toţi elevii s-au declarat încântaţi de această campanie socială şi în special de ceea ce presupune activitatea de voluntariat.

REZULTATE ALE ACTIVITĂŢII

Copiii vor avea cunoştinţe aprofundate legate de tematica abordată, o mai buna perspicacitate în realizarea actiunilor comunitare, iniţiativa de a cunoaşte mai mult privind activitatile comunitare, □□vor pune mai multe întrebări în timpul activităţilor curriculare şi extracurriculare ,vor fi mai activi, vor arăta mai multa motivare. Se vor implica cu plăcere în toate actiunile comunitare, de cercetare vor fi capabili să lucreze în echipă, să comunice bine, să-şi facă prieteni, fără deosebire de sex, rasa şi situaţia materială din familie.

- Impactul asupra cadrelor didactice

Cadrele didactice se vor implica mai mult in realizarea actiunilor comunitare , vor fi mai motivate să participe la cursuri de perfecţionare privind activitatile comunitare a copiilor, vor manifesta mai multă iniţiativă în activităţile de diseminare a rezultatelor proiectului, vor avea mai multă iniţiativă şi o atitudine pozitiva în implementarea schimbărilor. De asemenea, cadrele didactice din scoala vor fi capabile să lucreze mai eficient în echipă, vor comunica mai bine, îşi vor îmbunătăţi relaţiile profesor - profesor, dar şi profesor - elev şi profesori - părinţi

• mulţumire , satisfacţie, formarea unei gândiri raţionale şi competiţie ;

• creşterea interesului pentru implicarea elevilor în viaţa comunităţii prin activitatea de voluntariat ;

• oferirea de fructe şi legume copiilor cu nevoi speciale;

• participarea a 184 de elevi voluntari şi 11 profesori voluntari .

Feed-back-ul a fost unul pozitiv din perspectiva beneficiarilor , a personalului şi a coordonatorilor.

Aprecieri privind succesul proiectului

Considerăm că scopul si obiectivele acestui proiect au fost atinse în totalitate.Nu au fost înregistrate evenimente nedorite.

Proiectul a avut impact asupra comunităţii scolare si prescolare, iar părintii si-au exprimat deschis părerea despre sustinerea copiilor pentru viitoare activităţi din proiect.

Aprecieri privind impactul proiectului

Şcolarii dar şi părinţii acestora, privesc cu mai multă încredere activitatea desfăşurată în şcoala de copii.

Cadrele didactice implicate vor schimba opinii privind metodele ,mijloacele si strategiile aplicate in atingerea unor scopuri educationale.

Se va asigura continuitatea proiectului prin diversificarea activităţilor ,prin atragerea de alti parteneri, prin desfăsurarea activităţilor si în alte locatii.

PROIECT EDUCAȚIONAL

S.O.S-„SUFLET,OMENIE,SPERANȚĂ"

Prof Szekely Lavinia

Colegiul Național

Pedagogic „Regina Maria",Ploiești

Vă voi prezenta o activitate pe care am desfășurat-o pe 4 ani, respectiv, din clasa a-IX-a până în clasa a-XII-a.Este vorba de proiectul "S.O.S.-Suflet, Omenie, Speranță", proiect desfășurat în cadrul Strategiei Naționale de Acțiune Comunitară, la Centrul de Îngrijire și Asistență pentru Persoane Adulte cu Handicap, din Puchenii Mari.

Este activitatea care ne-a marcat și de care ne vom aminti toata viața.4 ani am fost alături de bătrâneii uitați de cei dragi, le-am oferit cadouri de Crăciun și de Paște, am vorbit cu ei și am ascultat povești de viață impresionante.

Am primit cea mai adevărata lecție de viată, am învățat să respectăm persoanele în vârstă și să ne iubim bunicii.

Bătrânii de la Pucheni ne-au cântat colinde, în fiecare Crăciun, ne-au recitat poezii și ne-au așteptat, de fiecare dată, cu căldură sufletească și cu zâmbetul pe buze.În fiecare an, plecam de la ei cu ochii plini de lacrimi și cu dorința de a reveni și de a le aduce un moment de fericire.

Prezint,spre exemplificare, una din etapele proiectului ,"Crăciun fericit", respectiv Crăciunul anului 2019.

OBIECTIVUL GENERAL AL PROIECTULUI:

Încurajarea elevilor pentru a se dedica acțiunilor desfășurate cu persoane aflate în dificultate, în scopul susținerii morale a acestora;

ACTIVITĂȚI PROPUSE:

- Întocmirea scrisorii de intenție, ce va fi adresată Căminului de Bătrâni,Puchenii Mari;
- Informarea grupului implicat în proiect;

- Găsirea unor societăți comerciale care să dorească să ne fie parteneri de proiect;
- Editarea scrisorilor de intenție către parteneri;
- Editarea acordurilor de parteneriat;
- Alcătuirea bugetului de proiect;
- Întocmirea devizului estimat de cheltuieli;
- Finalizarea proiectului.

REZULTATE AȘTEPTATE:

- Cunoașterea de către elevi a modului de organizare a unui proiect de Acțiune Comunitară, în scopul dezvoltării lor educaționale;
- Implicarea elevilor în realizarea proiectului;
- Dezvoltarea solidarității și a lucrului în echipă;
- Stimularea mentală a persoanelor vârstnice și creerea unui cadru plăcut, care să constituie o activitate terapeutică pentru bătrâni.

INDICATORI ȘI MODALITĂȚI DE MONITORIZARE ȘI EVALUARE ALE REZULTATELOR PROIECTULUI

INDICATOR CALITATIV: Dezvoltarea la elevi a devotamentului față de persoane aflate în dificultate.

INDICATOR CANTITATIV: Număr mare de elevi participanți la proiect.

ACTIVITĂȚI:

Activitatea	Data/ perioada de desfășurare	Locul de desfășu-rare	Responsabil	Beneficiar	Mijloace	Modalit. de evaluare
A_1-Trimiterea scrisorii de intenție către Căminul de bătrâni Puchenii Mari	1-3 noiembrie 2019	Colegiul Național Pedagogic ,,Regina Maria"	-prof. Szekely Lavinia	-director Cămin de bătrâni	-pix, coli A4, plic, timbru	-copie scrisoare
A_2 -Prezentarea grupului țintă, a Căminului de Bătrâni Puchenii Mari	12 noiembrie 2019	Colegiul Național Pedagogic ,,Regina Maria"	-prof. Szekely Lavinia	-elevii par-ticipanți: din clasa a XII-a P1	-informați onale	-scrisoarea primită de la Căminul de Bătrâni

A_3 -Găsirea unor societăți comerciale, care să doreasca să ne fie parteneri la proiect	15-22 noiembrie 2019	-mun. Ploiești	-profesor coordonator și elevi	-toți cei implicați în proiect	-vizite Discuții	-acord de parteneriat
A_5-Constituirea fondurilor proprii	25 noiembrie 2019	Colegiul Național Pedagogic ,,Regina Maria"	-comitetul de constituire a bugetului	-categoria socială aflată în dificultate	-coli A4, pix,calculator	-acordul de donații
A_6-Totalizarea fondurilor finale și alcătuirea bugetului de proiect	26 noiembrie 2019	Colegiul Național Pedagogic ,,Regina Maria"	-comitetul de constituire a bugetului	-categoria socială aflată în dificultate	-coli A4, pix,calculator	-donații și acordul de donații
A_7-Realizarea unui program artistic	Perioada 1-20 decembrie 2019	Colegiul Național Pedagogic ,,Regina Maria"	-eleva Dobre Mădălina	-categoria socială aflată în dificultate	-poezii, colinde	-fotografii înregistrări video
A_8-Asigurarea transportului, pentru deplasare la Puchenii Mari	7-10 decembrie 2019	-la sediul societății de transport	-prof. Szekely Lavinia	-categoria socială aflată în dificultate	-cerere către societatea de transport	-bonuri și facturi de plată
A_9-Procurarea cadourilor pentru bătrâni	13-19 decembrie 2019	-supermar-ket	-prof. Szekely Lavinia, și 5 elevi	-categoria socială aflată în dificultate	-automobil pentru a merge la supermar-ket	-bonuri si facturi de casă
A_{10}-Începerea activității	21 decembrie 2019	Căminul de bătrâni Puchenii Mari	-profesorul coordonator -elevii clasei a XII-a P1	-categoria socială aflată în dificultate	-mijloc de transport -cuvânt de deschidere adresat de eleva Stan Camelia	-fotografii/ înregistrări video

A_{11}-Derularea programului artistic	21 decembrie 2019	Căminul de bătrâni Puchenii Mari	-profesorul coordonator -elevii clasei a XII-a P1	-categoria socială aflată în dificultate	-poezii, colinde	-fotografii/ înregistrări video
A12-Oferirea de cadouri bătrânilor, discuții între elevi si bătrâni	21 decembrie 2019	Căminul de bătrâni Puchenii Mari	-profesorul coordonator -elevii clasei a XII-a P1	-categoria socială aflată în dificultate	-cadouri	-fotografii/ înregistrări video
A_{13}-Întocmirea unui program de voluntariat	21 decembrie 2019	Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria"	-profesorul coordonator -elevii clasei a XII-a P1	-categoria socială aflată în dificultate	-coli A4, -pixuri	-atașarea la proiect a schiței de program

Consider că ceea ce ne-am propus, a dus la încurajarea elevilor pentru a se dedica activităților desfășurate cu persoane aflate în dificultate și la implicarea lor în cadrul unor proiecte ce vor fi realizate în echipă.

După încheierea prezentului proiect, vom încerca să realizăm un program de voluntariat, în care vom implica persoanele aflate în dificultate.

Perioada de realizare a acestui program va fi ianuarie- martie 2020, și va include un plan de necesități pentru continuarea proiectului și posibile surse de sprijin și de finanțare, pe termen lung.

PROIECT DE VOLUNTARIAT - PARADA MĂRȚIȘOARELOR
TÂRG DE MĂRȚIȘOARE

Prof. Gina Marin
Colegiul Naţional Mircea cel Bătrân Constanţa, Jud.Constanţa

A. INFORMAŢII DESPRE APLICANT

Numele instituţiei/unităţii de învăţământ aplicante: Școala Gimnazială

Numărul cadrelor didactice participante la proiect/nr. total de cadre didactice din unitate- Învățătorii și diriginții claselor P-VIII

Numărul elevilor din unitate participanţi la proiect- Toți elevii școlii

Coordonatori: Director , director adjunct ,cadre didactice- Învățătorii și diriginții claselor P-VIII.

B. INFORMAŢII DESPRE PROIECT

B.1. **Titlul proiectului** : **Parada Mărțișoarelor - Târg de mărțișoare**

B.2. Tipul activității principale este : proiect social de voluntariat

B.3. Domeniul în care se încadrează proiectul:

- Domeniul educaţie civică, voluntariat, proiecte caritabile
- Domeniul cultural-artistic, arte vizuale
- Domeniul cultural artistic – folclor, tradiţii, obiceiuri
- Domeniul cultural-artistic – muzică
- Domeniul cultural-artistic – dans
- Domeniul ecologie şi protecţia mediului

B4: **Ediţia nr.** 1

B5. Locul și perioada de desfășurare a activității principale : Școala Gimnazială - 27 februarie 2017

B6: **Număr participanţi la proiect**: Toate cadrele didactice din cadrul unității de învățământ

B7: **Bugetul proiectului**: Fiecare clasă a confecționat obiecte, podoabe, felicitări, tablouri specifice Mărțișorului, pe care le-a expus într-un spațiu special amenajat și le-au vindut. Sumele

de bani obținute din vanzarea produselor vor fi donate Asociației de Părinți a Școlii și au ajuns la un centru de plasament din oraș.

B8: **Proiectul este cu participare: directă**

REZUMATUL PROIECTULUI

Activitatea proiectului s-a desfășurat în 27 februarie 2017, între orele 11-13 la etajul 1 al Școlii gimnaziale .

S-au amenajat standuri pentru fiecare clasă în parte. Elevii fiecărei clase, împreună cu cadrul didactic au amenajat standurile și au expus produsele lucrate la clasă. Produsele au avut etichete cu valori cuprinse între 5 și 25 ron. Banii ce au fost colectați în urne transparente și au fost donați Asociației de Părinți a Școlii.

Această amplă acțiune de voluntariat a fost însoțită și de un program artistic susținut de corul școlii și de alți elevi de la celelalte clase, în funcție de înscrieri. Toți factorii implicați în proiect au fost răsplătiți cu diplome de voluntari.

PREZENTAREA PROIECTULUI

Scopul activitatii:

- Antrenarea elevilor, părinților și a cadrelor didactice într-o activitate proiect cu scop social de voluntariat;
- Eficientizarea relației familie-școală-comunitate prin implicarea directă în activități de sprijinire și de coordonare în vederea asigurării ambientului educațional.

Obiective urmarite:

- Inițierea unei acțiuni comune prin care să se realizeze contactul direct al elevilor, părinților și al cadrelor didactice cu specificul proiectelor sociale la nivelul comunității;
- Implicarea elevilor, părinților și a cadrelor didactice direct în activitatea de realizare de obiecte specifice sărbătorii de **Mărțișor**;
- Implicarea elevilor, părinților și a cadrelor didactice în activități de voluntariat;
- Conștientizarea importanței acestor activități de voluntariat la nivelul comunității locale.

RESURSE:a) umane- elevi, părinți, cadre didactice

b) materiale- obiecte, podoabe, felicitări, tablouri pentru 1 Martie

c) financiare –fondul constituit de comitetul de părinți al clasei pentru realizarea obiectelor prezentate

Beneficiarii acestui demers sunt: elevii, părinții, cadrele didactice, comunitatea locală.

Metode/tehnici de lucru:

- întalnire de lucru desfășurată conform metodicii activităților practice;
- conversația;
- demonstrația
- interacțiunea directă

EVALUARE:

- expozitie cu lucrările executate, cu vânzare
- Album foto, CD.

Miniconcert prezentat de copii care au interpretat cântece specifice anotimpului primăvara.

MATERIALE PUBLICITARE NECESARE: Pliante cu oferta educațională, revista școlii.

PROIECT EDUCATIONAL
SĂPTĂMÂNA LEGUMELOR ȘI FRUCTELOR DONATE

Profesor. Bolog Ionuț
Școala Gimnazială Nanov
Județul Teleorman

TIPUL PROIECTULUI: Educaţie pentru dezvoltare comunitară

- Voluntariat

SCOPUL PROIECTULUI:

Sensibilizarea elevilor şi profesorilor din unitatea de învăţământ cu privire la situaţia dificilă în care se află copiii afectaţi de lipsa de alimente.

OBIECTIVELE PROIECTULUI

Formarea şi dezvoltarea competenţelor în domeniul educaţiei pentru voluntariat în rândul copiilor, în vederea conştientizării şi exercitării cetăţeniei europene active. Prin implicarea copiilor, după puterile lor, în activităţi de voluntariat, dezvoltăm la aceştia responsabilitatea şi sensibilitatea faţă de semenii lor, stima de sine şi devotamentul faţă de ideile civice.

GRUPUL ŢINTĂ

Elevii claselor pregătitoare, I – VIII de la Școala Gimnazială Nanov, Județul Teleorman.

PERIOADA PROIECTULUI

16 noiembrie - 29 noiembrie 2018

RESURSELE PROIECTULUI

1. RESURSE UMANE

- elevi şi cadre didactice, părinţi

2. RESURSE MATERIALE

- materialele necesare desfăşurării proiectului sunt puse la dispoziţie de către şcoală (spaţiul pentru desfăşurarea activităţilor, materiale şi broşuri informative).

3. RESURSE FINANCIARE

Fonduri obţinute din donaţii de la părinţi şi cadre didactice.

ACTIVITĂŢI DESFĂŞURATE ÎN CADRUL PROIECTULUI

1. Stabilirea echipei de proiect și a responsabilitatilor fiecarui membru
2. Prezentarea acestei campanii în unitatea şcolară de către elevii voluntari
3. Colectarea tuturor donaţiilor, constând în fructe şi legume, la nivelul şcolii
4. Dirijarea donaţiilor colectate către familiile aflate în dificultate.

EVALUAREA PROIECTULUI

- realizarea de afişe şi pliante informative;
- întocmirea portofoliului proiectului care să cuprindă fotografii,

IMPACT

- creşterea abilităţilor de comunicare şi relaţionare între elevi, părinţi şi cadre didactice;
- lărgirea orizontului de preocupări ale elevilor;
- creşterea prestigiului colectivului de cadre didactice şi al şcolii în rândul comunităţii locale;
- consolidarea competenţelor elevilor şi cadrelor didactice de a lucra în echipă.

CONTINUAREA PROIECTULUI

Proiectul poate fi continuat/aplicat şi în anii şcolari următori sau cu prilejul altor evenimente.

Director
Prof. Dina Ionuț

Echipa de voluntari
Prof. Bolog Ionuț
Prof. înv. primar Peșa Cătălina
Prof. înv. primar Mihalache Diana
Prof. Lungana Arina

Fişă de lucru

1. Încercuiţi varianta corectă de răspuns:

- Părinţii Sfântului Ioan Botezătorul se numeau:
  - **a.** Ioachim şi Ana;
  - **b.** Iosif şi Maria;
  - **c.** Zaharia şi Elisabeta.
- La naştere, Elisabeta a spus că pruncul se va chema:
  - **a.** Zaharia;
  - **b.** Ioan;
  - **c.** Petru.
- Sfântul Ioan Botezătorul trăia:
  - **a.** în post şi rugăciune;
  - **b.** ca orice om;
  - **c.** nu respecta postul.

2. Completaţi spaţiile punctate cu enunţurile corecte:

a. Sfântul Ioan Botezătorul îi boteza pe oameni în râul ..... .
b. El a vestit venirea ..... .
c. A fost ucis de ..... din cauza urii ce i-o purta ..... .

Lectură
Moartea Sfântului Ioan Botezătorul

Lui Ioan Proorocul, i se descoperise că Mesia va veni, de aceea chema oamenii zicând: „***Pocăiți-vă căci s-a apropiat Împărăția Cerurilor"***. Printre cei veniți să îl asculte pe Ioan în pustie s-a numărat și regele Irod. Cu toate acestea Ioan nu s-a ferit să-l critice de față cu toți oamenii, pentru păcatele sale. Din Evanghelie cunoaștem că Irod, la un ospăț dat de ziua sa de naștere, a tăiat capul Sfântului Ioan Botezătorul. În acea vreme, Sfântul Ioan era închis în castelul lui Irod. Ioan îl mustrase pe Irod pentru traiul lui desfrânat cu Irodiada, care era soția fratelui său. În ura ei de moarte, Irodiada a sfătuit-o pe Salomeea, fiica ei, care dansase și plăcuse oaspeților și lui Irod, să ceară de la acesta capul Botezătorului ca răsplată. După moarte ucenicii au ridicat trupul lui Ioan și l-au îngropat în localitatea Sebastia.

Răspundeți la urmatoarele întrebări

1. Cine a fost fost Sfântul Ioan Botezătorul?
2. Ce a vrut să transmită prin „ Pocăiți-vă căci s-a apropiat Împărăția Cerurilor?
3. Cum a murit Sșântul Ioan Botezătorul?

.

FIȘĂ DE LUCRU - CADRANELE

1. Cui se adresează oamenii când se îmbolnăvesc?	2. Scrieți cuvinte care exprimă ce le dăruiește Dumnezeu celor bolnavi atunci când ne rugăm pentru ei.
3. Enumerați fapte prin care puteți oferi ajutorul vostru concret oamenilor bolnavi.	4. Realizați un desen potrivit textului.

"COPII MAI FERICIȚI, PĂRINȚI MAI IMPLICAȚI"

PROIECT EDUCAȚIONAL

PARTENERIAT-VOLUNTARIAT PĂRINȚI – GRĂDINIȚĂ

Grupa : Mijlocie "Florile"
Coordonator: prof. înv. preșc. Iahkab Anamaria
Școala Gimnazială "Mihai Eminescu" Costinești
Grădinița cu Program Normal "Pinocchio" Costinești

ARGUMENT:

"Copii mai fericiți, părinți mai implicați" "este un proiect educațional bazat pe parteneriatul educaţional iniţiat de educatoare din dorinţa de a colabora, coopera cu familiile preşcolarilor în scopul dezvoltării relaţiei dintre grădiniță şi familie. Parteneriatul are la bază interesul, atât al grădiniței cât și al familiei de a colabora pentru dezvoltarea fizică, cognitivă și socio-emoțională a preșcolarului, dar și stimularea interesului familiei de a se implica în activitățile grădiniței. Această

colaborare presupune desfăşurarea de activităţi curriculare- activităţi practice, dar şi extracurriculare - programe artistice şi vizite.

Considerăm că părinţii trebuie stimulați și ajutați să conştientizeze rolul mediului familial în educaţie şi să înveţe modurile în care îşi educa și susține copiii, de aceea trebuie implicaţi într-o comunicare permanentă cu grădiniţa, încurajaţi să se ofere voluntar pentru realizarea diferitelor activităţi specifice,a susţinerii financiare prin vânzarea obiectelor realiyate în vederea cumpărării de jucării pentru copiii din grădiniţă . Activitățile propuse creează părinților oportunitatea de a participa alături de copii la activitățile specifice grădiniței, de a cunoaște mult mai bine specificul acestor activități și de a-și observa îndeaproape copilul, modul de reacție și comportament al acestuia în timpul programului grădiniței.

ECHIPA PROIECTULUI

- Prof. Înv. Preșcolar AE - Coordonator
- Comitetul Reprezentativ al Părinților:

Parteneri

SCOP: Dezvoltarea unei colaborări între grădiniță şi familie, prin:

- Implicarea părinților în planificarea și organizarea activităților cu preșcolarii;
- Dobândirea de către părinți unor informaţii corecte despre activitățile desfășurate în grădiniță;
- O mai bună cunoaștere de către părinți a copiilor prin participarea la activități de consiliere;
- Implicarea părinților în activități concrete cu preșcolarii, cu caracter curricular și extracurricular;

OBIECTIVE:

- organizarea de activități (work- shop-uri, dezbateri, consiliere individuală, lectorate ș.a.) cu participarea părinților și a copiilor;
- promovarea cooperării ,VOLUNTARIATULUI în domeniul educaţional;
- Stimularea interesului părinţilor de a participa la activităţile desfăşurate de grădiniţă;
- Îmbunătățirea comunicării grădiniță – familie;

- Facilitarea înțelegerii de către părinți a activităților desfășurate în grădiniță, a specificului acestora.
- Realizarea unei bune relații între părinți și copil, condiție a dezvoltării sănătose și armonioase a copilului;
- Prevenirea unor probleme în comportamentul copilului și a spiralei negative pe care o determină acestea (comportamentul negativ al copilului, reacția negativă a părintelui, posibil conflict între copil – părinte – educatoare).

GRUP ŢINTĂ: preşcolarii grupei, părinții și bunicii acestora;

BENEFICIARI: direcți - preșcolarii grupei, familiile acestora;
indirecți: personalul grădiniței, comunitatea locală

LOC DE DESFĂŞURARE: Grădiniţa cu P.N. "Pinocchio" Costinești

DURATA: an școlar

REZULTATE / INDICATORI:

CANTITATIVI:

- numărul de părinți participanţi la fiecare activitate;
- numărul total de părinți participanți la activități
- numărul de activităţi realizate;

CALITATIVI:

- calitatea lucrărilor realizate în cadrul proiectului
- gradul de apreciere al activităţilor - chestionare de satisfacţie (Anexa 2)

ANALIZA SWOT

PUNCTE TARI	PUNCTE SLABE
- dorinţa şi disponibilitatea cadrului didactic de a iniţia, pregăti şi desfăşura parteneriatul; - disponibilitatea părinților de a se implica în activitățile directe cu preșcolarii; -spaţii şi dotări materiale ce permit desfăşurarea activităţilor propuse.	- o mai slabă comunicare a părintelui cu educatoarea în ceea ce privește relația proprie cu copilul și acceptarea de sfaturi; -parintii petrec putin timp cu copiii; -comunicarea cu copiii este foarte redusa; -copiii sunt lasati in majoritatea timpului in grija bunicilor/bonelor; -copiii petrec foarte mult timp in fata televizorului sau calculatorului nesupravegheati; -modalitatile de impunere in fata copiilor sunt neadecvate.
OPORTUNITĂŢI	**AMENINŢĂRI**
- creșterea prestigiului grădiniței în rândul comunității locale; - acces la informatii prin Internet si Mass-media; -posibilitatea de a obtine rezultate bune cu eforturi mici; - posibilitatea derulării unui proiect în parteneriat cu un profesor psiholog; - susţinere din partea părinţilor.	- lipsa de implicare şi cooperare a unor părinţi; -posibilitatea ca părinții să se simta „neputincioși''în fața copiilor.

Semestrul I

NR. CRT.	ACTIVITATEA	MODALITĂŢI DE DESFĂŞURARE	DATA LUNA
1.	**Din nou la grădiniță** Structura semestrului I din anul şcolar 2018 - 2019; - Prezentarea programului grădiniţei - Prezentarea activităţilor ce vor fi desfăşurate la grupa mijlocie - Prezentarea ofertei activităţilor opţionale - Prezentarea auxiliarelor didactice pentru grupa mijlocie - Prezentarea contractului de şcolarizare - Prezentarea programului SNAC - Alegerea comitetului de părinţi Diverse	Şedinţă Dezbatere Discuții libere	Sept.- oct.
2.	**Grădinița-formator și modelator al personalității copilului** Prezentarea rezultatelor obţinute la evaluarea inițială	Şedinţă Discuții libere	oct.
2.	**Dialog pozitiv** (importanța comunicării, a formării unei atitudini pozitive , de încurajare a copilului etc.)	Activități de consiliere individuală cu părinți/ copii	Săptămânal
4.	**Lectorat** : „Şcoala părinţilor"alături de prof. psiholog al şcolii	Dezbatere	Nov.
6.	**"Uite, vine Moș Crăciun!"** - Participare la diverse concursuri locale/ județene - Serbare	Work - shop	Dec.

Semestrul al II-lea

NR. CRT.	ACTIVITATEA	MODALITĂŢI DE DESFĂŞURARE	DATA LUNA
1.	**Din nou la grădiniță** Structura semestrului al II-lea din anul şcolar 2017 - 2018; - programul zilnic; - Necesarul de materiale pentru anumite activități;	Şedinţă Dezbatere Discuții libere	Feb.
2.	**Grădinița-formator și modelator al personalității copilului** Prezentarea rezultatelor obţinute la evaluarea sumativă de la sfârșitul semestrului I	Şedinţă Discuții libere	Mar.
2.	**Dialog pozitiv** (importanța comunicării, a formării unei atitudini pozitive , de încurajare a copilului etc.)	Activități de consiliere individuală cu părinți/ copii	Săptămânal
4.	**O lume fără violență**	Dezbatere	Feb.
6.	**E ziua ta, mămico!**	Work - shop	Mart.
7.	**Şcoala Altfel!**	Şedinţă Discuţii	Apr.
8.	**Sărbătorim Ziua Mondială a Pământului**	Voluntariat Activități practice	Mai
9.	**Copilul meu e fericit?**	Discuții, aplicare chestionar	Iunie

PLANIFICAREA ACTIVITĂŢILOR

Nr crt	Luna	Tematica		Grup țintă
		Consiliere părinți	Consiliere copii	
1	Sept.	"Limbajul copiilor şi mediul social" "Ce expresii învaţă copiii din limbajul adulţilor"	"Cum vorbim cu colegii şi prietenii" "Vreau să vorbesc frumos"	Toţi copiii
2	Oct.	„Sindromul copilului alintat" Prezentare material, dezbatere, comentarii asupra riscului formării unor personalităţi instabile, capricioase, egoiste. "Politeţea mai este o calitate?" "Copilul între critică şi modelul parental"	„ Va fi cum vrei tu, dacă va fi cum vrem și noi" "Cuvintele fermecate" "Bagheta fermecată" reguli de politeţe	Copiii capricioşi
3	Nov.	"Grădinița și familia - o relaţie periclitată?" "Rolul familiei în educaţia copilului"	"Jocurile copiilor la grădiniţă şi în familie"	Toţi copiii
4	Dec.	"Copiii între calculator și șotron" "Sedentarismul copilului"	"Autoportret" –cunoaştere de sine	Copiii anxioşi
5	Ian.	"Surse de stres în viaţa mea" "De ce este încruntat copilul meu" impactul factorilor sociali, culturali, economici şi de mediu asupra stilului de viaţă	Copacul fricii și copacul curajului	Toți copiii
6	Feb.	"Rolul bunicilor în educaţia copiilor" "Nepoţi şi bunici"	"Cartea mea de vizită" – abilităţi de planificare a carierei	Copiii cu dificultăţi de relaţionare, timizi

7	Mar.	”Copilul între posibilităţile sale şi expectanţa familiei” ”Inteligențele multiple” ”Ce-mi doresc pentru copilul meu”	”În lumea magică a lui NU” , comportamentul asertiv ”Tot ce mă- nconjoară!”	Toți copiii
8	Apr.	”Lista succeselor copilului” ”Recunoaşterea şi aprecierea comportamentelor dezirabile”	”Am greșit, mai încerc odată” pregătirea pentru succes	Toţi copiii
9	Mai	”Comunicarea în familie” ”Strategii de comunicare”	”Ce faci în timpul liber?” încredrea în sine şi ceilalţi ”Prieteni buni”	Copiii nesiguri
10	Iunie	Metoda ”DA”	”O zi din viaţa mea” desen dezvoltarea socio-afectivă	Toţi copiii

PROIECT EDUCAŢIONAL DE VOLUNTARIAT "DE LA SUFLET DE COPIL CĂTRE SUFLET DE COPIL"

Prof.înv.preşcolar Botiş Mărioara
Grădiniţa cu Program Normal Nr.37
Baia Mare,Maramureş

Motto*: ,,Fericit, ori nefericit, omul are nevoie de alt om, căci nu trăieşte decât pe jumătate când trăieşte doar pentru el''.*
(Jacques Delille)

ARGUMENT

Pentru copii, implicarea în astfel de proiecte înseamnă cultivarea şi dezvoltarea comportamentelor prosociale,educarea de la vârste timpurii a unor trăsături pozitive de caracter, conştientizarea problemelor reale cu care se confruntă semenii lor în scopul întreprinderii unor acţiuni care să aibă o influenţă pozitivă în plan social,şi nu numai.
Astfel, crearea ocaziilor prin care copiii sunt puşi în situaţii prin care să exprime emoţii,sentimente pozitive faţă de ceilalţi,dar şi puşi în situaţii prin care să fie implicaţi în acţiuni caritabile,constituie demersul proiectului nostru. Noi,cadrele didactice avem nobila misiune de a-i forma pe copii în spiritul acestor valori umane care să le permită o buna integrare în societate.
Organizarea unor activităţi extraşcolare prin care preşcolarii să contribuie,după puterile lor,la creşterea calităţii vieţii în comunitatea în care trăiesc,are nenumărate avantaje din punctul de vedere al educaţiei pe care o face grădiniţa. Acestea sunt:împletirea teoriei cu practica,preşcolarii constatând că ceea ce învaţă la grădiniţă poate fi aplicat în cadrul unei acţiuni concrete;acţiunile dezvoltă la copii responsabilitatea şi sensibilitatea faţă de semenii lor;se creează legături la nivelul comunităţii;se stimulează gândirea critică;se educă percepţia multiculturalităţii;se dezvoltă stima de sine şi devotamentul pentru ideile civice.
Copiii de multe ori sunt consideraţi prea mici pentru a-şi asuma responsabilităţi,dar,daca li se oferă ocazia,ei pot deveni chiar un model pentru cei mari.

SCOPUL PROIECTULUI

Această activitate are scopul de a oferi copiilor din acest centru un strop de bucurie iar copiilor voluntari din unitatea noastră o schimbare în educaţia lor,trăind o nouă experienţă de viaţă şi ţinând seama de schimbarea mentalităţii faţă de semenii aflaţi în dificultate.

OBIECTIVELE PROIECTULUI

- Educarea sentimentului de întrajutorare a persoanelor aflate în dificultate;
- Formarea unei atitudini pozitive faţă de semenii noştri;
- Normalizarea copiilor institutionalizati prin participarea la viaţa comunitară;
- Mobilizarea părinţilor şi copiilor în acţiunile de caritate.

COORDONATOR PROIECT:

Prof. înv. preşcolar Botiş Mărioara

ECHIPA DE PROIECT:

Dir. Prof.....
Prof. înv.preşcolar Botiş Mărioara
Prof.înv.preşcolar .....
Reprezentanţi CTF

DURATA PROIECTULUI:

decembrie 2019– mai 2020

GRUP TINTĂ:

- preşcolarii din grupa mare şi grupa mică de la Gradiniţa cu Program Normal Nr.37
- copiii din CTF
- cadre didactice
- părinţii preşcolarilor

RESURSE UMANE:

- preşcolarii
- părinţii preşcolarilor
- cadre didactice
- copii şi responsabili CTF

RESURSE MATERIALE:

- donatii de produse alimentare şi nealimentare

ACŢIUNI PROPUSE:

„Învăţăm să dăruim''(distribuirea către beneficiari a bunurilor colectate – decembrie 2019)
„ O felicitare pentru prietenul meu'' (confecţionare de felicitări şi oferirea lor copiilor din CTF)
„ Îmi place să ajut!''(distribuirea către beneficiari a bunurilor colectate , aprilie-mai 2020)

FORME DE ACTIVITĂŢI

- acţiuni caritabile
- vizite

PROMOVAREA PROIECTULUI

Popularizarea proiectului la Avizierul grădiniţei;
Prezentarea parteneriatului(în cadrul comisiei metodice,la simpozioane ,mese rotunde etc).

IMPACTUL PROIECTULUI

Participanţii la proiect vor descoperi ce înseamnă toleranţa, bucuria de a dărui, munca în echipă.

EVALUAREA PROIECTULUI

- aprecieri generale;
- realizarea unui portofoliu;
- CD cu aspecte din timpul activităţilor şi album cu poze;
- observarea comportamentului copiilor implicaţi în proiect, în diferite situaţii.

BIBLIOGRAFIE:

Eleonora Rădulescu,Anca Târca, Educaţia civică prin activităţi extraşcolare cu caracter interdisciplinar,Editura Educaţia 2000,Bucureşti,2004.
www.voluntariat.ro

DĂRUIM ZÂMBETE

PROIECT DE PARTENERIAT – VOLUNTARIAT

D-nul Mircea Petriuc- Salvați copiii!
D-na prof. Mihaela Lazăr – Școala Plopeni

Motto:

„ A-ţi învăţa copiii să facă bine înseamnă a le lăsa moştenirea cea mai preţioasă „

Montegazza

„Când dai, la început dai din ceea ce ai, apoi, de la un moment dat, dai din ceea ce ești."

Părintele Arsenie Boca

ARGUMENT

Prin acest proiect ne-am propus să lărgim sfera de cunoaştere umană, copiii să trăiască în relaţie cu cei din jur, să-şi dezvolte stări afective pozitive, să cunoască aspecte ale vieţii unor persoane cu situații financiare precare.

Toți copiii merită să li se umple sufletele de bucuria adusă de Sfintele Sărbători , și nu numai, să fie înconjuraţi cu dragoste, să li se arate că avem nevoie de înţelepciunea lor şi că nu au fost uitaţi şi/sau abandonaţi. Copiii sunt cele mai sensibile fiinţe, dornice să înveţe, să înţeleagă, să simtă. Vârsta lor fragedă nu constituie un impediment în abordarea acestei teme, ci, dimpotrivă, un avantaj căci vom lucra cu nişte minţi şi suflete „nepoluate" încă de alţi factori.

Ajutorarea şi protejarea copiilor este o problemă care trebuie să intereseze pe toată lumea : adulţi și copii. Vrem să aducem un zâmbet pe feţele acestor « mlădițe tinere », să le deschidem uşa sufletului de Craciun, de Paşte, de 1 Iunie, să le aducem un strop de bucurie prin mica noastră atenție.

Scopul proiectului:

- Sprijin umanitar şi spiritual al unei categorii defavorizate, copii cu situația financiară precară și formarea spiritului civic şi a abilităţii de voluntariat a elevilor / părinților și a altor sponsori din Plopeni și Suceava.
- Dezvoltarea sentimentelor de dragoste, preţuire şi respect

Beneficiari indirecti: părinții, școala, comunitatea, Salvați copiii!

Beneficiari directi: - elevii din Plopeni

Perioada desfASurArii proiectului : decembrie 2019 – iunie 2020

RESURSE UMANE

- Copiii noștri;
- cadre didactice:
  - dir, prof. Chelba Anca- Elena
  - prof, Lazăr Mihaela
  - prof, Anton Marcela
  - prof, Podariu Mihaela
  - prof, Mihai Onuța
  - prof, Ciobanu Denisa
  - prof, Lungu Ana- Maria
  - prof, Bulgariu Andreea
- părinţii copiilor; sponsorii proiectului
- Persoana delegată de institutiile care au sponsorizat acest proiect, d-nul Mircea Petriuc din partea filialei SALVAȚI COPIII! Suceava

BUGETUL PROIECTULUI

- ***sponsorizări***

Obiective specifice

- Educarea trăsăturilor pozitive de voinţă şi caracter, a unei atitudini pozitive faţă de sine şi faţă de ceilalţi;
- Formarea deprinderii copiilor de a cunoaşte şi a respecta norme de comportare în societate;
- Educarea abilităţii de a intra în relaţie cu cei din jur.
- Formarea unui comportament civic, onest faţă de oameni ;
- Antrenarea în activități artistice și practice pentru beneficiile celor din jur .
- Atragerea de către coordonatorul de proiect a unor sponsori în vederea realizării acestui proiect de voluntariat (donarea cadourilor pentru copii, donații de biciclete și alte produse)

EVALUAREA va fi realizatĂ prin :

- albume ; fotografii; portofoliu ;
- ***Calendarul activităţilor***

Nr. crt	***Perioada***	***Denumirea activităţii***	***Conţinutul activităţii***	***Cadrul didactic coordonator***
1.	***2 – 6.12.2019***	*Pregătirea proiectului* *Colectarea scrisorilor copiilor*	Se stabilește programul de activități și se ia legătura cu d-nul Mircea Petriuc, reprezentant Salvați Copiii!-Suceava	Lazăr Mihaela Cadre didactice colaboratoare Director, Chelba Anca
2.	***9 – 13.12.2019***	*"Dar din dar se face rai "*	Mediatizarea proiectului de voluntaria si atragerea de sponsori.	Mircea Petriuc Lazăr Mihaela
3.	***16-20.12.2019***	*Sărbătorile de iarnă*	Sponsorii vor dona copiilor cadourile pe care aceștia le-au solicitat în scrisorile lor	Lazăr Mihaela Chelba Anca

4.	*Ianuarie- aprilie 2020*	*Colectarea bicicletelor din donații externe*	Activități de colectare de biciclete, trotinete , spre a fi recondiționate de colaboratorii noștri de suflet de la SALVAȚI COPIII, apoi donate unor copii din localitatea noastră.	Salvați copiii! Lazăr Mihaela Sponsori Dir, Chelba Anca
5.	**Mai – iunie 2020**	*„Daruri mici din suflet mare"*	Bicicletele, trotinetele vor fi donate și vor distibui zâmbete pe chipurile gingașe ale copiilor noștri. AȘA SĂ NE AJUTE DUMNEZEU!	Salvați copiii! Lazăr Mihaela Sponsori Dir, Chelba Anca

Impactul estimat al implementării proiectului asupra grupului țintă

-diminuarea sentimentelor negative de solitudine şi a convingerii de a fi abandonaţi, neajutorați, uitați de societate;

-dezvoltarea abilităţii de comunicare între diferitele categorii sociale ale comunității;-admiterea ideei că realitatea socială presupune și existența multor copii/ familii cu situație financiară precară şi că trebuie să li se acorde o atenţie specială din partea comunităţii, făcând apel la drepturile fundamentale ale copilului.

Credință și bucurie.Împreună în satul copilăriei de ieri și de azi
-Proiect educațional de voluntariat-
Faith and joy. Together in the childhood village of the past and the present
- Volunteering educational project-

prof.SAROSI IRINA
Școala Gimnazială "Vasile Conta " Iași

Proiectul "Credință și bucurie . Împreună în satul copilăriei de ieri și de azi" a apărut ca o nevoie de a oferi copiilor și tinerilor ce provin din medii defavorizate șansa de a participa, în vacanța de vară , la un program de educație non-formală , în care să fie implicați , de asemenea, și bunicii și părinții lor, în scopul reînvierii tradițiilor din lumea satului românesc de ieri în realitatea vieții de astăzi și al unui necesar transfer dinspre bunici/ părinți către copii și tineri. Proiectul s-a desfășurat în perioada 18-25 august 2019, într-un frumos sat din jud. Iași.

Pe lângă momentele de catehează, ateliere de lectură , de pictură și modelaj în lut, de creație hand-made-cusături , împletituri, elevii și tinerii implicați au participat împreună cu părinții și bunicii la o șezătoare derulată zilnic, pe toata perioada taberei, în cadrul căreia au fost aduse în discuție tradiții și obiceiuri din satul de altădată, în contextul unui dialog intergenerațional.

Atelierul motivațional intitulat "Credința și educația salvează vieți!" , dedicat părinților, bunicilor și copiilor , și-a propus să prezinte absolvenți de succes , proveniți din medii sociale dezavantajate și să stimuleze dorința copiilor de a urma cursurile școlii gimnaziale, dar și liceale.

Atelierele de gastronomie tradițională " La cuptorul .....bunicii", de cântece și dansuri populare
" Hai ....la horă!" au fost completate prin două activități reprezentative : o excursie literar-documentară pentru preșcolari și elevi , în județul Neamț , "Satul prin ochi de copil ", și un pelerinaj pentru bunici și părinți , în nordul Bucovinei.

Toate acestea au constituit o alternativă pentru timpul liber al copiilor și tinerilor care au avut, alături de bunici și părinți , șansa de a (re)descoperi valori și tradiții ale satului românesc.

PROIECT DE VOLUNTARIAT/ PARTENERIAT EDUCAȚIONAL

Vis de Crăciun

Prof. Bugaenco Livia-Oana
Școala Profesională Bordușani

Perioada de desfășurare: decembrie

Instituțiile implicate în proiect: școala și UAT

COORDONATORI:

Prof. Bugaenco Livia-Oana

PARTENERI: COMITETUL DE PĂRINŢI, CONSILIUL ELEVILOR ŞCOLII

GRUP ŢINTĂ:

Elevii unităților de învățământ de pe raza comunei;

Părinți și membri ai comunității locale;

BENEFICIARI:

Direcți: elevi ai școlii;

Indirecți: familiile elevilor, comunitatea locală;

RESURSE:

Umane: elevii școlii, personalul didactic și nedidactic al școlii, părinții elevilor și membri ai comunității locale;

Materiale: coli/ cartoane colorate, marker-e, foarfece, lipici, acuarele, calculator, impimantă, jucării, îmbrăcăminte, încălțăminte, dulciuri, rechizite;

Financiare: autofinanțare, donații;

TIPUL DE PROIECT: local

ARGUMENT

Sărbătorile de iarnă reprezintă prilej de bucurie pentru creștini, dar mai ales pentru copiii care așteaptă cu nerăbdare momentul colindelor, a împodobirii bradului și, nu în ultimul rând, slujbele religioase care pentru locuitorii satului românesc, sunt prilej de smerenie și pioșenie.

Acțiunea de voluntariat și parteneriatul educaţional urmăreşte transformarea reală a elevilor în actori principali ai demersului educaţional, urmărindu-se atingerea unor obiective de natură formală, informală, socio-comportamentală.

Colaborarea dintre elevii şcolii este o activitate organizată, susţinută, conştientă, direcţionată spre problemele educative ale tinerei generaţii. Aceste activităţi întregesc activitatea educativă a şcolii, aducând un surplus informaţional elevilor şi completând condiţiile concrete ale educaţiei acestora. Astfel, experienţa de învăţare non-formală şi informală întregeşte şi lărgeşte experienţa de învăţare formală.

Elevii devin capabili să înţeleagă lumea în care trăiesc şi să o transforme, să se cunoască pe sine şi să se transforme, să recepteze şi să transmită mesaje,exprimându-şi gândurile şi sentimentele fie prin comunicare verbală, utilizând un limbaj bogat şi nuanţat, fie prin creaţie plastică, ilustrând realităţile vieţii lor cotidiene, activităţile specifice şcolii, familiei şi comunităţii din care fac parte. Variatele forme de exprimare ale copiilor dobândesc atât rol formator, cât şi informator. Rezultatul actului lor creator devine astfel cartea lor de vizită, dar şi a şcolii în care învaţă.

Prin derularea acestui parteneriat, școala își propune să dezvolte la elevi sentimentele de respect pentru tradițiile și obiceiurile poporului român, dar și sensibilizarea lor față de cei aflați în nevoi și suferințe, în această situație aflându-se câțiva dintre elevii școlii noastre.

Totodată, ne dorim ca activitățile propuse să sensibilizeze atât copiii cât și familiile acestora. De asemenea, ne dorim ca prin acest proiect să fie recuperați câțiva elevi care au tendința de a abandona.

SCOPUL:

Educarea trăsăturilor pozitive de caracter, prin dezvoltarea spiritului de generozitate și bunătate;

Ajutorarea unui grup de elevi ai școlii, fără posibilități materiale;

Păstrarea tradiţiilor şi obiceiurilor de Crăciun.

OBIECTIVE:

a) privind elevii:

- să se realizeze o intercunoaştere a elevilor prin intermediul produselor activităţilor desfăşurate de fiecare clasă de elevi în parte;
- să se găsească modalităţi variate de exprimare a gândurilor şi sentimentelor privitoare la anumite teme de interes comun
- să se desfăşoare activităţi educative în comun, la fiecare dintre şcolile implicate în proiect;

- să fie atraşi şi implicaţi şi alţi factori educativi pentru buna desfăşurare a activităţilor;
- să se motiveze elevii claselor, prin stimulente atractive şi imediate, pentru a participa la concursuri / întreceri cu tematică variată;

b) privind părinţii:

- să conştientizeze cu privire la rolul lor în dezvoltarea şi educaţia propriilor copii;
- să crească implicarea părinţilor în activitatea şcolii, a clasei;

c) privind cadrele didactice implicate

- să se familiarizeze cu metode noi de stimulare a interesului elevilor pentru învăţătură şi educaţie;
- să-şi formeze o atitudine pozitivă faţă de metoda proiectelor, ca metodă de lucru în sprijinul unui învăţământ de calitate, performant.
- revigorarea spiritului civic şi a mentalităţilor comunitare prin promovarea valorilor de solidaritate,generozitate;
- responsabilizarea elevilor şi a cadrelor didactice prin implicarea în acţiuni de voluntariat

REZULTATE SCONTATE:

- Educarea elevilor în spiritul valorilor morale şi sociale;

-Implicarea activă a părinților și membrilor comunității în viața școlii;

-Reducerea abandonului școlar în rândul elevilor cu posibilități materiale reduse;

- Conştientizarea importanţei pe care trebuie să o dăm sărbătorilor de iarnă (Crăciunului) şi păstrării tradiţiilor şi obiceiurilor.

BUGETUL:

- sponsorizări din partea cadrelor didactice/ părinţilor elevilor implicaţi în proiect;
- sponsorizări din partea comunităţii locale;

STRATEGIA DE REALIZARE:

- conversaţia, povestirea, observaţia, exerciţiul, explicaţia, munca în echipă, problematizarea, dezbaterea, lucrul în grup, jocul didactic şi jocul de rol
- Târg de Crăciun (expoziție cu vânzare de produse realizate de elevi, părinți, cadre didactice/donarea sumelor rezultate pentru ajutorarea famiilor aflate în dificultate)

ACTIVITĂŢI DE INFORMARE ŞI DOCUMENTARE:

- întâlniri periodice între colaboratorii proiectului;
- întâlniri periodice cu părinţii elevilor.
-promovare pe pagina de facebook a școlii

MODALITĂŢI DE EVALUARE:

-diplome/ adeverințe;
- expoziţie, desene, lucrări ale elevilor;
- portofolii;
- susţinerea momentului artistic „Sărbătorile iernii"
- cadouri pentru elevi.
-portofolii realizate de fiecare clasă participantă la proiect. O copie a acestui portofoliu să fie predată și consilierului educativ;
-familii aflate în situații dificile cărora li s-au oferit alimente și prroduse de igienă

DISEMINREA:

-Prezentarea rezultatelor obținute în cadrul consiliului profesoral și al lectoratelor cu părinții;

CALENDARUL ACTIVITĂŢILOR :

- Lansarea proiectului : **15 noiembrie - 30 noiembrie 2019**
- Organizarea unor ateliere de creație în unitățile de învățământ participante și realizarea lucrărilor respectând regulamentul concursului și de oferire a bunurilor care vor fi oferite: **1 decembrie 2019 - 16 decembrie 2019**
- Amenajarea expoziției : **19 decembrie 2018**
- *Colinde, colinde* – program artistic – **19 decembrie 2019**
- *Iată, vine Moş Crăciun!* – oferirea darurilor – **20 decembrie 2019**

Activitățile se realizează, la nivelul școlii/Căminului Cultural, astfel:

A. SECȚIUNE DEDICATĂ ELEVILOR: Program artistic

B. SECŢIUNE DEDICATĂ PĂRINŢILOR, CADRELOR DIDACTICE, PREŞCOLARILOR/ ŞCOLARILOR - acțiune de voluntariat;

REGULAMENTUL PROIECTULUI:

Proiectul se va desfăşura în luna decembrie 2019

Coordonatorii proiectului se vor asigura de buna desfăşurare a proiectului şi vor fi responsabili de activitatea desfăşurată în cadrul instituţiei din care fac parte.

„VOLUNTAR PENTRU O CAUZĂ"
Proiect educațional

Profesor Svetlana Ceapă
Școala Gimnazială „Miron Costin", Galați

O modalitate eficientă, cu rezultate deosebite obţinute în atitudinea şi comportamentul elevilor este proiectul extrașcolar și extracurricular de voluntariat. Utilitatea acestuia constă în faptul că îi ajută pe elevi să înțeleagă legătura care există, între cunoştinţele dobândite la diferite discipline de studiu şi lumea din afara scolii, dă posibilitate elevilor de a se implica prin investigare individuală sau în grup, punându-i în contact cu comunitatea.

Elevii trebuie apropiaţi de valorile morale, spirituale, culturale, civice nu numai în familie ci, mai ales, în şcoală, în cadrul activităţilor şcolare şi extraşcolare sau în cadrul unor proiecte de voluntariat de anvergură locală, naţională, internaţională.

ARGUMENT

În societatea actuală se cere o atenţie deosebită faţă de diferitele nevoi spirituale şi materiale ale semenilor noştri, un sentiment înalt de răspundere şi de încredere şi în acelaşi timp o disciplină de sine.

A educa tânăra generație în spiritul credinței creștine înseamnă a crește în iubire, prețuire, toleranță și respect pentru aproapele.

Este trist faptul că milți bătrâni sunt abandonați de copii pe care i-au crescut, i-au educat, iar aceștea ii văd ca pe o povară. Când familiile nu-i mai doresc, bătrânii se văd nevoiți să se retragă la azile și cămine pentru persoane vârstnice unde își găsesc o nouă casă, mângăiere și bucuria prieteniei. Cu toate că acolo sunt îngrijiți de persoane calificate, nimic nu poate înlocui căldura unei familii și nimic nu este mai trist decât un bătrân părăsit de către cei pe care i-a purtat în brațele sale. Însă mare este răsplata celor care fac fapte de milostenie sufletească, aducând un strop de bucurie celor din azile și cămine de bătrâni, întrebându-i de sănătate, aducându-le vești din lumea din afara acestor instituții, petrecând împreună câteva ore.

SCOP

Proiectul îşi propune să creeze cadrul informaţional necesar cunoaşterii şi implicării comunității locale, a elevilor, profesorilor în acțiuni și activități caritabile în vederea dezvoltării spiritului de solidaritate, loialitate și dragoste față de bătrânii aflați în azile și cămine pentru

persoane vârstnice. Se urmăreşte astfel creşterea respectului faţă de sine și față de aproapele, cultivarea valorilor moral-spirituale. Încercăm educarea elevilor noştri în spiritul de a dărui un strop de bucurie, un prinos de bunătate, o clipă de gingășie și un zâmbet de fericire celor care de cele mai multe ori sunt abandonați și uitați de familii și chiar de societate, dar care doresc să se știe de ei.

OBIECTIVE

1. Dezvoltarea spiritului civic, în vederea asumării rolului de cetăţean activ.
2. Sensibilizarea elevilor și a comunității locale față de semenii din azile și cămine pentru persoane vârstnice;
3. Dezvoltarea capacităţii de relaţionare în scopul formării şi promovării unor bune relaţii de cunoaştere, de întrajutorare şi prietenie;
4. Antrenarea elevilor într-o gamă largă de activităţi de voluntariat prin care să-și dezvolte diverse abilități practice.

GRUPUL ȚINTĂ: 85 de bătrâni de la Căminul pentru persoane vârstnice „Sfântul Ștefan cel Mare și Sfânt" din Galați și elevii Școlii Gimnaziale „Miron Costin" din Galați, interesaţi de acţiuni civice, de voluntariat.

DESCRIEREA PROIECTULUI

Este un proiect educaţional nonformal, care oferă elevilor posibilitatea de a participa la acțiuni și activități de voluntariat, de susținere materială și morală a bătrânilor de la Căminul pentru persoane vârstnice „Sfântul Ștefan cel Mare și Sfânt", prin intermediul cărora vor învăţa că a trăi pentru alţii este o virtute, care trebuie deprinsă prin exersarea faptelor bune săvârşite dezinteresat. De asemenea, elevii vor avea posibilitatea de a se familiariza cu modul de viață și nevoile materiale și morale a celor aflați în azile și cămine pentru persoane vârstnice.

În forma actuală, proiectul propune organizarea și desfășurarea unor activități extracurriculare în parteneriat cu Căminul pentru persoane vârstnice „Sfântul Ștefan cel Mare și Sfânt" pe durata unui an și obţinerea de fonduri necesare susţinerii activităţilor propuse.

ACTIVITĂŢI

- **Activitatea „Ne pasă!"** - Workshop, identificarea problemei, chestionar; organizarea pentru proiect.
- **Activitatea „Implică-te"-** Workshop, stabilirea sloganului, afişului evenimentului, realizarea unui panou cu informaţii despre proiect.

- **Activitatea „O, ce veste minunată!"** - Moment artistic: serbarea de Crăciun.
- **Activitatea „Dăruim bucurie!"** - Strângere de fonduri prin acțiunea „Spiridușul lui Moș Crăciun", Cadouri de Crăciun pentru persoanele vârstnice de la Căminul „Sfântul Ștefan cel Mare și Sfânt".
- **Activitatea „Trilul primăverii!"** - Atelier de creație: confecționarea de felicitări, mărțișoare.
- **Activitatea „Mărțișorul!"** - Strângere de fonduri prin acțiunea „Târgul mărțișorului", desfășurarea unei acțiuni de caritate cu ocazia Zilei de 8 Martie – moment artistic și oferirea cadourilor.
- **Activitatea „Încondeiașul"** - Atelier de creație: confecționarea de felicitări, ouă încondeiate.
- **Activitatea „Împreună dăruim"** - Strângere de fonduri prin acțiunea „Târgul de Paști". Cadouri de Paști pentru bătrânii de la Căminul „Sfântul Ștefan cel Mare și Sfânt".

REZULTATE AŞTEPTATE

- Desfăşurarea prin efort interdisciplinar şi de echipă a unor activități artistice și de caritate la Căminului pentru persoane vârstnice „Sfântul Ștefan cel Mare și Sfânt" din Galați;
- Implicarea directă şi responsabilă a elevilor, profesorilor, părinților și a diverșilor parteneri; sociali în activităţile caritabile desfăşurate la Căminul pentru persoane vârstnice „Sfântul Ștefan cel Mare și Sfânt";
- Atragerea de sponsori;
- Cunoaşterea de către elevii participanţi a scopului și obiectivelor proiectului;
- Expoziţie de fotografii realizate un cadrul activităților;
- Realizarea unui album foto cu imagini de la activităţi;
- Dezvoltarea în rândul elevilor a sentimentului de solidaritate, respect și iubire față de semeni;
- Creşterea prestigiului şcolii în comunitatea locală;

DISEMINARE: Promovarea activităţilor în presa locală; Panou publicitar în incinta şcolii; Pliante, album foto, expoziţii; Site-ul şcolii; Revista şcolii.

METODE DE EVALUARE: Chestionare; Protocoale de parteneriat; Minutele activităţilor; Album foto şi expoziţii cu materialele realizate în cadrul proiectului: postere, afişe, felicitări,

mărțișoare create și prezentarea lor pe panoul dedicat proiectelor educative din școală și de la Căminul pentru persoane vârștnice „Sfântul Ștefan cel Mare și Sfânt".

IMPACT: Creşterea gradului de adaptabilitate, socializare și integrare în medii și contexte noi pentru fiecare copil implicat în proiect; schimbarea în bine a situației psiho-sociale în care se află bătrânii asistați.

CONCLUZII

Proiectul reprezintă o acțiune de responsabilitate și implicare civică de succes. Deşi la început a pornit cu un număr restrâns de participanţi, treptat s-au implicat tot mai multe persoane interesate, care au pus în cugetul și faptele lor întâi dragostea. Nu dragostea care vrea pentru sine, ci dragostea care dăruieşte, care alină şi bucură pe altul, dragostea care se revarsă continuu.

Întotdeauna, ne îmbogăţim şi creştem în mod proporţional prin intermediul darurilor binefăcătoare. Astfel de daruri pot fi iubirea, bunătatea, compasiunea, bunăvoinţa, bucuria. Împărțind aceste daruri cu o mare abnegaţie și celor aflați în Căminele pentru persoanele vârstnice ne îmbogăţim, totodată, şi ne diversificăm puterea de a dărui. Important este să arătăm comunității că ne pasă, că dorim să ne implicăm în astfel de acțiuni. În cadrul acestui proiect de voluntariat, BUNĂVOINȚA, DRAGOSTEA, și BUNĂTATEA au fost stări de spirit și atitudini care ne-au captivat pe toți. Faptele noastre pot fi un model de implicare civică pentru toți semenii noștri.

BIBLIOGRAFIE:

1. Gherguţ, A., Ciobanu, C., *Elaborarea şi managementul proiectelor în serviciile educaţionale*, Polirom, Bucureşti, 2009;
2. Lock, D., *Management de proiect*, Codecs, Bucureşti, 2000;
3. Oprea, D., Stan, S., *Managementul proiectelor*, SNSPA, Bucureşti, 2005.

PROIECTE DE VOLUNTARIAT ÎN CADRUL STRATEGIEI NAȚIONALE DE ACȚIUNE COMUNITARĂ

prof. BĂRCULESCU MARILENA
COLEGIUL TEHNIC "VALERIU D. COTEA" FOCȘANI

Motto: Spune-mi şi voi uita, arată-mi şi poate îmi voi aminti, implică-mă şi voi înţelege!

Plecând de la acest motto, acțiunea comunitară reprezintă un concept care aduce împreună o seamă de oameni din aceeași comunitate, dar cu resurse și nevoi diferite. Desfășurând o serie de activități împreună, elevii, atât cei din școala de masă, dar si copiii cu dizabilități, cu cerințe educaționale speciale, cei cu dificultăți de învățare, învață unii de la alții, se descoperă pe ei înșiși, dar se și completează unii pe ceilalți, realizează că anumite sarcini nu sunt greu de îndeplinit mai cu seamă atunci când poți să aduci bucurie celor din preajma ta.

Acţiunea Comunitară este o activitate voluntară care uneşte unităţi de învăţământ de masă cu şcoli speciale, azile, centre de plasament şi alte instituţii sociale într-un program clar, coerent şi coordonat, care cuprinde activităţi educaţionale periodice şi creează un parteneriat de învăţare între toţi participanţii. Voluntarii SNAC din cadrul Colegiului Tehnic "Valeriu D. Cotea" Focșani au desfășurat activități în parteneriat cu copii, elevi sau adulţi din grupuri dezavantajate. S-au efectuat vizite periodice la şcoli speciale sau instituţii sociale pentru a se întâlni cu copii şi adulţi şi pentru a-i implica într-un program de activităţi care au facilitat procesul de dezvoltare educaţională şi integrarea socială între voluntari şi beneficiari. Acţiunea Comunitară și, implicit, voluntariatul se realizează sub formă de curs sau activitate extraşcolară elevilor de liceu care doresc să devină voluntari. Acţiunea Comunitară a fost organizată de către un grup de cadre didactice, cu rol de coordonatori sau participanți, responsabili cu recrutarea voluntarilor şi cu organizarea acestor programe. Fiecare coordonator a sprijinit şi susţinut un grup de voluntari, organizând împreună cu ei diverse activităţi cu acești beneficiari.

Pornind de la această idee am reușit să găsesc în unitatea noastră școlară tineri cu suflet mare, dar și colegi care să-și dorească să se implice în marea familie a voluntariatului SNAC, derulând o serie de activități în parteneriat cu Centrul de Educație Incluzivă "Elena Doamna" din Focșani. Împreună cu conducerea acestei unități școlare, cu profesori și elevi cu cerințe educaționale speciale am construit o echipă puternică implicându-ne împreună în activități SNAC

precum : Săptămâna legumelor și fructelor (desfășurată în luna noiembrie a fiecărui an), Concursul național *Mascota SNAC*, activități de caritate și voluntariat constând în oferire de daruri cu ocazia sărbătorilor de iarnă, a Sfintelor Paști, ateliere de dans, abilități practice dedicate Zilei internaționale a Pâinii, evenimente culturale, artistice precum participarea la Concursul Național "Împreună pentru viitor", activități specifice unor evenimente precum: Ziua internațională a toleranței, dar si activități de socializare: confecționare de felicitări, mărțișoare, excursii, campanii menite să sprijine persoanele aflate în dificultate. Astfel, tânărul voluntar este acela care face mai frumoasă lumea în care trăim, dând forță pentru a merge mai departe pentru toate persoanele aflate într-o situație deosebită.

Acțiunea comunitară este reglementată de prevederile Ordinului MECTS nr. 3477/08.03.2012 privind Strategia Naţională de Acţiune Comunitară, ce legiferează SNAC în România. Documentul stabileşte obiectivele, modalităţile de acţiune şi organizare, responsabilităţile şi drepturile coordonatorilor, precum şi documentele necesare pentru implementarea SNAC. Un alt document oficial, ce reglementează acțiunile SNAC îl constituie și Ghidul voluntarului publicat în anul 2016, care prevede o serie de obiective după cum urmează: implicarea elevilor voluntari în activităţi desfăşurate cu persoane aflate în dificultate; îmbunătăţirea experienţelor de viaţă ale voluntarilor; creşterea şanselor de integrare educaţională şi socială a copiilor şi tinerilor beneficiari; depăşirea barierelor legate de procesul de învăţare; crearea unei punţi de legătură între învăţământul de masă şi cel special, atât în timpul cât şi în afara orelor de şcoală; dezvoltarea la voluntari a următoarelor calităţi: iniţiativă, angajament, ingeniozitate, responsabilitate, creativitate, flexibilitate, empatie.

Ca urmare a unei strânse colaborări pe care unitatea noastră școlară o are în ultimii ani cu CSEI "Elena Doamna" din Focșani, vă prezentăm un exemplu de proiect de voluntariat:

CSEI „ELENA DOAMNA" COLEGIUL TEHNIC „Valeriu D. Cotea"

str. Cuza Vodă, nr.56, Focşani, jud. Vrancea
email: csielenadoamna@yahoo.com

str. CuzaVodă, nr.46, Focşani, jud. Vrancea
email: colegiul_cotea@yahoo.com

NR. ..... DIN 14.12.2018

NR…….. DIN 14.12.2018

PROIECT DE VOLUNTARIAT

Încheiat azi. .....

1. Părţile contractante:

CSEI „ELENA DOAMNA", str. Cuza Vodă, Focşani, jud. Vrancea, reprezentată de prof. Cherciu Ioana, în calitate de director, prof. Bernovici Petronela, director adjunct, şi prof. Simona Munteanu, în calitate de **Aplicant**

COLEGIUL TEHNIC „V.D.Cotea" Focşani, str. CuzaVodă, nr.46, reprezentată de Prof. Paraschiv Remus, în calitate de director, de Prof Bărculescu Marilena, în calitate de director adjunct, şi colectivul de cadre didactice din proiect, în calitate de **Partener.** Anexam tabelul cu profesorii implicaţi în activitatea de voluntariat.

2. Obiectul contractului:

Obiectul prezentului proiect de voluntariat îl reprezintă colaborarea dintre aplicant şi partener în vederea organizării şi desfăşurării activităţii de voluntariat – **activități de caritate și voluntariat constând în oferire de daruri cu ocazia sărbătorilor de iarnă în vederea donării** în cadrul proiectului ***UN ZÂMBET CÂT O MIE DE CUVINTE***, organizat în data de 14 DECEMBRIE 2018 de către CSEI *„ELENA DOAMNA" Focşani*. Activitatea face parte din cadrul ***STRATEGIEI NAŢIONALE DE ACŢIUNE COMUNITARĂ***.

- Educarea sentimentelor de prietenie, toleranță, armonie și bună dispoziție în relațiile cu copii din alte grupuri.
- Dezvoltarea abilităților de comunicare eficientă, de lucru în echipă, de asumare a responsabilităților
- Responsabilizarea elevilor şi cadrelor didactice prin implicarea în acţiuni comunitare
- Promovarea imaginii şcolii în comunitate.
- Întărirea parteneriatului cu alte instituţii şcolare.
- Însuşirea de valori civice precum solidaritatea, implicarea şi munca în echipă.
-

3. Grup ţintă: cadre didactice şi elevi din învăţământul preuniversitar.

4. Obligaţiile părţilor:

Aplicantul se obligă:

- Să informeze şcolile despre organizarea proiectului;
- Să respecte termenul de desfăşurare a activităţii;
- Să emită şi să distribuie diplomele şi mapele cadrelor didactice participante;
- Să ofere daruri cu ocazia sărbătorilor de iarnă în scopul sprijinirii copiilor cu dizabilități;

Partenerul se obligă să respecte următoarele condiţii:

- Să mediatizeze activitatea în unitatea şcolară;
- Să respecte regulamentul de desfăşurare;
- Să participe cu donații în cadrul acțiunii de voluntariat pentru copiii cu dizabilități.

5. Durata acordului:

Acordul intră în vigoare la data semnării acestuia şi este valabil pentru anul şcolar 2018 – 2019.

6. Clauze finale ale acordului:

Proiectul SNAC *UN ZÂMBET CÂT O MIE DE CUVINTE* face parte din categoria activităţilor extraşcolare şi urmăreşte stabilirea de relaţii de colaborare între instituţiile de învăţământ.

Aplicant,	**Partener,**
CSEI „Elena Doamna"Focşani	ColegiulTehnic„V.D.Cotea" Focşani
Director,	Director,
Prof. Cherciu Ioana	Prof. Paraschiv Remus

Toate aceste acțiuni desfășurate de către beneficiarii direcți și cei indirecți în cadrul Stretegiei Naționale de Acțiune Comunitară contribuie la dezvoltarea abilităților educaționale, înțelegerea mai profundă a nevoilor pe care le întâmpină persoanele cu cerințe educaționale speciale, depășirea unor prejudecăți de natură socială, dezvoltarea spiritului de lucru în echipă, a toleranței și a incluziunii sociale.

PROIECTE DE VOLUNTARIAT ÎN CADRUL STRATEGIEI NAȚIONALE DE ACȚIUNE COMUNITARĂ

prof. BĂRCULESCU MARILENA
COLEGIUL TEHNIC "VALERIU D. COTEA" FOCȘANI

REZUMAT

Lucrarea pe care am realizat-o își propune să prezinte importanța voluntariatului, a acțiunii comunitare în România și contribuția pe care o are voluntariatul în viața școlară și extrașcolară a elevilor aflați la cursurile liceale.

În prima parte am discutat despre caracteristicile și beneficiile pe care le are acțiunea comunitară ca activitate de voluntariat și ce activități de voluntariat s-au derulat în ultimii ani în cadrul Colegiului Tehnic "Valeriu D. Cotea" din Focșani în cadrul Strategiei Naționale de Acțiune Comunitară pe care o coordonez în calitate de responsabil la nivel de unitate școlară. Toate activitățile desfășurate s-au realizat prin implicarea unui număr de 40 de cadre didactice voluntare și a unui număr de 50 de elevi voluntari ce s-au implicat în activități organizate în cadrul Săptămânii legumelor și fructelor, a concursului național Mascota SNAC, a concursului national "Împreună pentru viitor". Menționez că elevii coordonați au luat numeroase premii județene, regionale: locul al-III-lea la concursul national "Mascota SNAC" în 2016, locul II, județean în anul școlar 2017-2018 faza județeană a Concursului national "Impreună pentru viitor", Locul I pe județ în anul școlar 2018-2019, locul I regional, sesiunea 2019 și participare la faza națională a Concursului national "Impreună pentru viitor".

De altfel, toate acvitățile desfăsurate la nivelul unității noastre școlare au ținut cont de cadrul legislative respectiv de prevederile Ordinului MECTS nr. 3477/08.03.2012 privind Strategia Naţională de Acţiune Comunitară, ce legiferează SNAC în România, dar și de Ghidul Voluntarului, precum și de precizările coordonatorului județean în persoana doamnei inspector prof. Lefter Aurora din cadrul ISJ Vrancea.

Materialul prezentat se încheie cu un proiect de voluntariat realizat între beneficiarii direcți de la CSEI "Elena Doamna" Focșani și elevii de la CT "Valeriu D. Cotea" Focșani.

...ZÂMBETE, CLIPE, PRIETENIE, ŞANSE, AMINTIRI
SNAC (Strategiei Naţionale de Acţiune Comunitară)

Profesor inginer SAVA G. CECILIA
Colegiul Tehnic "GHEORGHE BALŞ", AdjudVrancea
Professor FERARU ANCA – MAGDALENA
Colegiul Tehnic "GHEORGHE BALŞ", AdjudVrancea

Moto: Spune-mi şi voi uita, arată-mi şi poate îmi voi aminti, implică-mă şi voi înţelege!

SNAC este un program coerent şi coordonat de activităţi desfăşurate cu regularitate şi care antrenează voluntari şi copii cu nevoi speciale, aflaţi în situaţii de risc, în dificultate sau în pericol.

Acţiunea Comunitară este o activitate voluntară care se desfăşoară cu regularitate şi este certificată în programa şcolară a Liceelor

Voinţă = Voluntar = Voluntariat

Acţiunile și programele comunitare, ca activități voluntare, reprezintă o oportunitate de învățare valoroasă, care nu vine prin studierea cărţilor, ci prin implicarea activă şi personală în procesul de învăţare.
Totul porneşte de la ***voinţă***. Voinţa aceea care e în aceeaşi familie de cuvinte cu ***voluntar*** şi ***voluntariat.***

În niciun caz voluntariatul nu înseamnă muncă voluntară. Nicidecum nu presupune sistemul de muncă în folosul comunităţii. Este în primul rând o activitate în totalitate opţională şi care se motivează probabil printr-un simţ civic dezvoltat şi printr-o dorinţă de implicare socială. Pe lângă posibilitatea de implicare directă în diverse probleme ale comunităţii, voluntariatul mai oferă şansa de perfecţionare, de educare, de calificare şi de descoperire a unor veleităţi ascunse. Este gratuit şi deschide perspective uriaşe de educare permanentă, de specializare, de întrajutorare şi de dezvoltare a unor proiecte importante pentru un număr mare de beneficiari.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și

competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Poveşti de… voluntar

SIMPLU: **ORICINE**!

Oricine poate să devină voluntar şi să aducă o contribuţie, cât de mică, la lumea care ne înconjoară. Important este doar să îţi doreşti acest lucru!

Cu toţii avem cel putin un lucru la care ne pricepem suficient de bine- o abilitate, pricepere sau un talent pe care să îl putem pune în folosul unei persoane care are nevoie de ajutor, în folosul oraşului sau al comunităţii.

În perioada 18 noiembrie 2018 -22 noiembrie 2019, în școala noastră s-a desfășurat programul numit **„V.I.A.Ţ.A"-V**italitate, **I**munitate, **A**limentaţie Sănătoasă, **T**onus, **A**rmonie, coordonat de prof ing. SAVA CECILIA care a avut ca obiectiv să încurajeze consumul de fructe în şcoli şi să promoveze formarea de obiceiuri alimentare sănătoase şi prevenirea diferitelor afecţiuni de sănătate (diabet, boli cardiovasculare şi obezitate infantilă), mediatizând avantajele cu caracter nutriţional şi fiziologic privind aportul de vitamine şi minerale prin consumul de fructe şi legume în stare proaspătă. Programul a cuprins mai multe activităţi:

- Campania **„Un fruct pe zi"** a constat în distribuirea gratuită a fructelor în școală în special mere autohtone.

Startul acțiunii a fost dat încă din primele ore ale dimineții, atunci când elevii liceului au fost întâmpinați cu câte un măr gustos și au primit informații despre importanța fructelor în alimentația de zi cu zi.

- Activitatea nonformală "**Consumă mereu sănătos!"** măsură adiacentă distribuției de mere din cadrul Programului de Încurajare a Consumului de Fructe în Școală.

În cadrul acestei activităţi nonformale, elevii clasei a IX-a profil industrie alimentară, îndrumaţi de d-na prof.ing. Sava Cecilia au împărtășit tuturor celor prezenți satisfacțiile pe care le poţi avea ca voluntar, printr-o metodă simpatică: au predat unul de la altul o legătură de pătrunjel. Activitatea nonformala s-a încheiat cu un concurs de afişe cu tema: **„Beneficiile consumului de legume şi fructe"**, scopul concursului fiind educarea şi conştientizarea elevilor a importanței consumului de fructe autohtone (în special mere), promovând, totodată, un stil de viață sănătos. Pe termen mediu și lung se urmărește dezvoltarea și menținerea unui comportament de consum al elevilor orientat spre includerea în meniul zilnic a legumelor și fructelor. Concursul a constat în elaborarea unor

lucrări de desen/afişe cu scopul de a surprinde viziunea elevilor din grupul țintă asupra importanței consumului de legume și fructe. Fiecare lucrare/afiş a avut un slogan ce a constituit o reclamă la un aliment sănătos sau o antireclamă la un produs alimentar cu efecte negative asupra sănătăţii.

Sub moto-ul: **„Da! Și eu pot!"** un grup de elevi de la clasa XI, profil industria alimentară, de la Colegiul

Tehnic "Gheorghe Bals" au oferit o lecție de generozitate față de o persoană singură şi bolnavă din

comuna Păuneşti, jud. Vrancea, care a rămas fără locuinţă, în urma unui incendiu chiar înainte de Crăciun. Tinerii au colectat cu multă bucurie și dăruire produse alimentare, produse de îmbrăcăminte dar şi alte produse pe care le-au considerat necesare în gospodărie. Gazda i-a răsplătit cu zâmbete și cu îmbrățișări calde, ceea ce demostrează că scopul acțiunii, de a arăta persoanei defavorizate că celor din jur le pasă de ea, a fost atins.

Pentru ORICINE: "Pentru că dacă aşteptăm să trăim într-o lume mai bună trebuie să contribuim la crearea ei.
Pentru a fi schimbarea pe care ne-o dorim în lume." (Mahatma Ghandi).

…voluntarii își fac auzită vocea

"Voluntariatul este o acvtivitate care vine din propria inițiativă, pe care o faci cu sufletul și o dăruiești celor din jur."(Cosmina)

"Voluntariatul poate fi considerat un mod de viaţă şi se poate chiar trăi din voluntariat însă nu este neapărat o sursă de venit şi nici un job regulat."(Denis)

"Voluntariatul este o şcoală în care voluntarul se perfecţionează mereu învăţând şi aprofundând domenii de interes dintre cele mai diverse şi având acces la informaţii, programe şi oameni care-i pot schimba viaţa." (Luminița)

"Este important să fi voluntar pentru că, câștigi experiență, te îmbunătățești, banii nu intră în discuție."(Florin)

"Voluntariatul înseamnă dăruire"(Bianca)

"Să facem lucruri mărunte, dar care au o valoare extraordinară pentru comunitate! Să învăţăm să dăruim şi să ne implicăm în mod voluntar, fără să aşteptăm vreo răsplata! Bucuria vine din lucrurile mărunte

PROIECT DE ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ "BLAZONUL FAMILIEI – ACTIVITATE ÎN CADRUL PARTENERIATULUI CU FAMILIA: „VOLUNTARI PENTRU COPIII NOȘTRI""

Prof.înv.preșc. STAN RAMONA
Liceul Vocațional Pedagogic „Nicolae Bolcaș" Beiuș

OBIECTIVUL GENERAL AL ACTIVITĂŢII

- Antrenarea părinților într-o activitate desfășurată cu copiii;
- Instrumentarea părinților cu metode de relaționare cu copiii;
- Eficientizarea relației familie-grădiniță prin implicarea directă a părinților în activitățile copiilor

OBIECTIVE SPECIFICE

- Susținerea unei activități comune prin care să se realizeze contactul direct al părinților cu specificul activității instructiv-educative ce se desfășoară în mod curent cu grupa de copii;
- Implicarea părinților direct în activitate prin asumarea rolului primit de a executa o parte din sarcina didactică (cea mai dificilă) și realizarea împreună cu copilul a unei lucrări cu motivația enunțată de tema și subtema activității;
- Implicarea părinților în educarea copiilor privind modelarea capacităţii de recunoaştere şi respectare a valorilor familiei;
- Educarea abilităţilor de comunicare ale preşcolarilor;
- Dezvoltarea vocabularului şi a capacităţii de exprimare orală;
- Stimularea creativităţii preșcolarilor prin activităţi practice şi plastic

RESURSE:

a) umane- copiii și părinții lor, educatoarele

b) materiale- cartoane/hârtie colorată, lipici, perforator, coli A3, poze cu familia, marker, aparat foto, carioca

BENEFICIARII: copiii, părinții, colectivul didactic.

LOCAȚIA: sala de grupă**;**

METODE/TEHNICI DE LUCRU: întâlnire de lucru desfășurată conform metodicii activităților didactice integrate; turul galeriei; conversația; demonstrația; exercițiul; interacțiunea directă, învățarea în perechi.

EVALUARE: expoziție cu lucrările executate în cooperare copil-părinte;
Album foto, CD.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII:

Activitatea a fost cuprinsă în proiectul de parteneriat educațional cu familia. Părinții au fost invitați înainte cu câteva zile prin invitație scrisă. Copiii au participat zilnic la momentul"Întâlnirea de dimineață" în cadrul căruia au povestit despre familia lor.

Sala de grupă și materialele au fost pregătite pentru ora anunțată.

Activitatea a debutat cu o conversație legată de importanța colaborării gradiniță – familie și nevoia alocării acelui „timp de calitate", timp ce relevă implicarea activă în activitățile copilului.

Copiii au răspuns la câteva întrebări privind aspecte legate de familia sa, din cine este alcătuită, cu cine se joacă cel mai mult și cum.

Am concluzionat subliniind faptul că preșcolarii împreună cu părinții sunt invitati să lucreze în echipă la lucrarea intitulată "Blazonul familiei", folosind materialele puse la dispoziție și etalându-și creativitatea și originalitatea.

Părinții și copiii au fost ulterior invitați să descopere materialele pregătite.

Am demonstrat modul de lucru, subliniind faptul că în fiecare blazon, alături de pozele pe care le vor lipi sau desenele realizate, va trebui să se regăsească cuvinte ce redau valori ale fiecărei familii.

După precizarea sarcinilor ce revin coechipierilor, am trecut la efectuarea unor mișcări pentru a pregăti mâinile în vederea executării temei(" mișcăm degetele","închidem și deschidem pumnii","batem palmele", "morișca",etc.)

În cadrul etapei de executare a lucrărilor de către părinți și copii, am urmărit ca fiecare echipă să își împartă corect sarcinile, încurajând și apreciind modul de executare a temei.

După ce timpul afectat lucrului a expirat, am invitat participanții la activitate (părinți și copii) să-și afișeze blazonul pe dulăpioarele grupei, apoi să treacă prin fața expoziției pentru a aprecia lucrările executate de echipe și de perechi, analizând criteriile tehnice și estetice ale blazonului. După realizarea turului galeriei, unele echipe și-au manifestat dorința de a-și completa blazonul.

În încheiere s-au făcut aprecieri privind modul în care părinții au înțeles să răspundă solicitărilor și să participe la activitate, invitându-i și la alte activități din cadrul parteneriatului , sugerându-le să fie

receptivi la problemele copiilor, să le răspundă la întrebări și să urmărească “scrisorile”afișate la punctul de informare pentru părinți, astfel încât să-și aducă contribuția la derularea în condiții optime a următoarelor activități.

„VOLUNTARIATUL
Activitate necesară, benefică tuturor și o cale spre bunătate!"

(PROIECT DE ACTIVITATE EXTRAȘCOLARĂ)

Pinghireac Simina-Elena

Școala Gimnazială Nr.1 Răchiți, loc. Răchiți, jud. Botoșani

1. **Titlul activităţii: „Voluntariatul-Activitate necesară, benefică tuturor și o cale spre bunătate!"**
2. **Coordonatorul activităţii:** Prof. Pinghireac Simina-Elena
3. **Data desfăşurării: 6.03.2020**
4. **Durata activităţii: 8.00 – 14.00**
5. **Locul desfășurării: Satul Răchiți, comuna Răchiți**
6. **Grupul ţintă:** Elevii școlii- clasele V-VIII: Școala Gimnazială Nr.1 Răchiți (nivel gimnazial, zona rurală) și comunitatea urbană- cămine de copii și bătrâni
7. **Parteneri implicaţi:** Comunitatea locală, părinți, elevi, comunitatea urbană, cămine de copii și bătrâni din orașul Botoșani.
8. **Obiectivele** :
   - **a.** Dezvoltarea spiritului de întrajutorare, a solidarității, a toleranței și prieteniei între oameni din pături sociale diferite (urban-rural);
   - **b.** Dezvoltarea deprinderilor de auto-organizare;
   - **c.** Promovarea și perceperea cauzelor și efectelor sărăciei;
   - **d.** Dezvoltarea capacității de renunțare la o parte din bunurile proprii din solidaritate față de semeni;

e. Educarea prin participare directă la activități de voluntariat în regim de sărbătoare și-n spirit religios și nu numai;

f. Eradicarea sărăciei în spirit de sărbătoare.

9. Resursele:

a. Umane: Elevii claselor V-VIII ai Școlii Gimnaziale Nr.1 Răchiți, comunitatea locală, părinți, comunitatea urbană- cămine de copii și bătrâni;

b. Materiale: produse materiale neperisabile, sacoșe, mănuși, alimente diverse ;

10. Descrierea activităţii:

Prin activitatea propusă s-a urmărit o dezoltare a capacității de renunțare la o parte din bunurile proprii din solidaritate față de semeni, perceperea cauzelor și efectelor sărăciei, educarea prin participarea directă la activități de voluntariat, eradicarea sărăciei, mai ales în spirit de sărbătoare, și în mod special în preajma sărbătorilor pascale, de Paști , când trebuie să fim mai buni, mai omenoși, mai prietenoși cu cei din jurul nostru, în vederea primirii veștii că Iisus Hristos a înviat. Astfel, prin spirit deschis față de semeni, am colectat diverse alimente și am distribuit celor necăjiți câte puțin din tot ceea ce am strâns, am transmis prin viu grai mesaje de bine, specifice sărbătorilor pascale, urări numai de bine, de sănătate, și astfel am educat și format copiii în spiritul toleranței și al solidarității, devenind astfel mai conștienți de limitele societății noastre. Elevii au interacționat cu grupuri sociale diverse, au perceput probleme cu care poate ei nu se confruntă, au învățat ce înseamnă să dăruiești, să prețuiești ceea ce ai, să fii conștient de faptul că mereu există cale de mai bine, dar și de mai rău și că omul poate face mereu numai bine, doar dacă dorește, dacă are voința bine înrădăcinată în spiritul umanității, dacă este perspicace, dacă-și dorește cu adevărat să sprijine, că important este să fii umil, smerit, să ajuți în mod constant, să ai suflet mare în sprijinul celor nevoiași- fie de la sat, fie de la oraș, și nu doar de sărbători, ci pentru că „dar din dar se face rai " și pentru că asta presupune omenia, smerenia, spiritul de solidaritate, domeniul de întrajutorare fiind larg și disponibil oricui, iar respectul, umanitatea, întrajutorarea, smerenia și încrederea sunt cele mai de prisos valori pozitive ale unei societăți valabile în zilele noastre.

11. Rezultate aşteptate:

a. Solidaritate și toleranță între oamenii din mediul rural și urban;

b. Creșterea interesului față de voluntariat în spiritul bunătății;

c. Mobilizarea elevilor pentru a participa la activitate;

d. Relaționare pozitivă și constructivistă între profesori, elevi și comunitatea locală nevoiașă, comunitatea urbană- cămine de copii și bătrâni;

e. Deschiderea de noi orizonturi de cunoaștere și receptare ca atare a celor în prag de sărăcie și nevoie;

f. Formarea unui comportament adecvat vis-a-vis de cei nevoiași.

12. Modalităţi de evaluare a activităţii:

a. Evaluarea impactului proiectului asupra participanților la activitatea propusă;

b. Evaluarea gradului de implicare și interesul copiilor pentru proiectul propus;

c. Calitatea activităților și fotografiilor realizate;

d. Creativitate și disponibilitatea la lucru;

e. Originalitatea ideilor și stilul de cooperare între elevi, profesori, părinți, comunitate locală, comunitate urbană-cămine de copii și bătrâni.

13. Modalități de diseminare a rezultatelor activității:

a. Spirit deschis către solidaritate și toleranță asumat;

b. Noi orizonturi de cunoaștere deschise;

c. Relaționarea pozitivă și constructivistă dintre profesori, elevi, părinți și comunitate locală, comunitate urbană- cămine de copii și bătrâni, dobândită;

d. Simț estetic și de întrajutorare dezvoltat;

e. Educația în spiritul voluntariatului, în rândul elevilor, promovată .

14. Sugestii, recomandări :

a) să încercăm mai mereu să fim solidari cu cei nevoiași, indiferent de comunitate-fie urbană, fie rurală;

b) Să fim pozitivi pentru a atrage pozitivismul și binele, în viața noastră;

c) Să fim deschiși tuturor oportunităților benefice nouă.

CAMPION LA VOLUNTARIAT

PROIECT EDUCAŢIONAL

Prof.GHEORGHE ANA-MARIA

Protecţia naturii devine tot mai mult una din cele mai importante preocupări ale societăţii contemporane şi comportă trei aspecte importante: prevenirea deteriorării mediului, acţiuni de depoluare şi reconstrucţie ecologică, ce constau, în principal, în măsuri reparatorii şi păstrarea sau întreţinerea zonelor depoluate.

Interesul şi dragostea pentru natură sunt la majoritatea copiilor instinctive. In plus, comportamentele şi convingerile formate copiilor la o vârsta cât mai fragedă sunt cele care se pastrează cel mai bine toată viaţa. De aceea, prin parteneriatul realizat de Grădiniţa cu Program Prelungit Tic Pitic Hîrşova, am pornit de la interesul firesc al copiilor pentru plante şi animale, pentru ceea ce reprezintă, în general, natura pentru ei. Pentru a fi prietenul naturii trebuie să ai un comportament ecologic, s-o ocroteşti, menţinând curăţenia şi îngrijind frumuseţile ei, oriunde te-ai afla. Ocrotind natura, ne ocrotim pe noi înşine! Ce ne oferă natura în schimbul prieteniei noastre? Oare puteţi să vă imaginaţi o natură fără clorofilă, fără iarbă, fără frunze, fără arbori şi păsări?

Viitorul se referă la caracterul preventiv al acţiunilor, propunându-ne cu toţii să asigurăm o lume mai curată, în care copilul să ştie că fiecare gest contează, atât al său, personal, cât şi ca parte a unui grup în cadrul comunităţii.

Problema raportului dintre om şi mediul ambiant nu este nouă. Ea a apărut odată cu cele dintâi colectivităţi omeneşti, căci omul cu inteligenţa şi spiritul creator, nu s-a mulţumit cu natura aşa cum era ea, ci a pornit cu curaj şi tenacitate la opera de transformare a ei, potrivit nevoilor sale.În epoca contemporană, o problemă de stringentă actualitate este formarea şi educarea preşcolarilor în spiritul unor responsabilităţi umane ce vizează protecţia mediului înconjurător. Educaţia pentru ocrotirea mediului constituie parte integrantă a unei educaţii de bază. Absenţa sau ignorarea măsurilor imperios necesare de apărare a mediului poate declanşa o criză ecologică cu consecinţe majore pentru omenire. Formarea conştiinţei şi conduitei ecologice devine o cerinţă deosebit de importantă pentru orice demers educativ, atât şcolar, cât şi extraşcolar şi prin orice tip de educaţie, fie ea formală, informală sau nonformală. Grădiniţa este chemată să determine nu numai sentimente de admiraţie faţă de frumuseţile naturii, ci şi convingeri şi deprinderi de protejare a mediului înconjurător. Prin

diferitele discipline incluse în procesul de învăţământ avem datoria morală de a implanta în spiritul fiecărui preşcolar necesitatea apărării mediului înconjurător împotriva poluării şi de a forma conduita ecologică modernă.

Scopul educaţiei ecologice este de a forma cetăţeni conştienţi şi preocupaţi de mediul natural şi de cel creat de om, care să înţeleagă şi să acţioneze cu responsabilitate pentru ocrotirea mediului, şi, de aici, necesitatea implicării în acest proiect într-o măsură cât mai mare a cetăţenilor unei comunităţi prin instituţiile existente.

Adevărata educaţie ecologică îşi va atinge scopul numai atunci când preşcolarii – cetăţenii de mâine – vor fi convinşi de necesitatea ocrotirii naturii şi vor deveni factori activi în acţiunea de conciliere a omului cu natura. Conştientizând frumuseţea mediului local, promovând pitorescul zonei în care locuiesc, copiii vor înţelege utilitatea acţiunilor ecologice.

OBIECTIV GENERAL:

- ✓ Formarea comportamentului ecologic adecvat prin derularea de acţiuni concrete de protecţie a mediului înconjurător.

OBIECTIVE SPECIFICE:

Privind preşcolarii:

- ➢ lărgirea sferei cunoştinţelor referitoare la problemele de mediu specifice zonei;
- ➢ dezvoltarea unor atitudini, comportamente, favorabile ameliorării relaţiilor dintre om şi mediu;
- ➢ antrenarea preşcolarilor şi a familiilor acestora în acţiuni de formare a unor comportamente corecte de ocrotire a mediului înconjurător, de colectare selectivă a deşeurilor reciclabile etc.;
- ➢ cultivarea capacităţii de cooperare în scopul protejării mediului;
- ➢ formarea unei conştiinţe şi a unei gândiri ecologice;
- ➢ formarea unor deprinderi ecologice prin activităţi extracurriculare;

Privind cadrele didactice:

- cultivarea capacităţii de cooperare în scopul protejării mediului;
- popularizarea experienţelor pozitive privind educaţia pentru ecologie;
- diseminarea informaţiilor despre problemele de mediu specifice zonei în care se află grădiniţa implicată în proiect;
- dezvoltarea capacităţii de relaţionare cu instituţiile implicate în proiect.

Privind membrii comunităţii locale

- implicarea concretă în desfăşurarea acţiunilor propuse;
- consolidarea parteneriatului grădiniţă – comunitate;
- formarea unor deprinderi ecologice.

METODE SI PROCEDEE FOLOSITE ÎN DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢILOR:

-explicatia, demonstratia, observatia, problematizarea, activităti de informare, activităţi practice, chestionare.

IMPACT:

a) Modificarea percepţiei preşcolarilor şi a membrilor comunităţii asupra problemelor de mediu ;

b) Constituirea unei comunităţi responsabile ;

c) Creşterea interesului pentru protecţia mediului;

d) Parteneriatul activ între Grădiniţă şi Comunitatea locală, între Grădiniţă şi Familiile preşcolarilor.

REZULTATE AŞTEPTATE:

-îmbunătăţirea comportamentului preşcolarilor şi, totodată, al comunităţii vis-a vis de problematica mediului;

-ecologizarea spaţiului verde;

-refolosirea deşeurilor colectate;

-formarea coeziunii colectivului de preşcolari;

-formarea şi dezvoltarea unei atitudini pozitive faţă de mediul înconjurător.

VALORI PROMOVATE:

-spiritul de echipă

-comunicare

-toleranţă

INDICATORI DE PERFORMANTA:

-colectarea deşeurilor din parc si din jurul Grădiniţei;

-îngrijirea spaţiilor din parcul grădiniţei;

-confecţionare de afişe;

-realizare de obiecte de decor /mobilier exterior din materiale refolosibile;

-realizarea unui CD cu fotografii din timpul activităţii;

Volunteering in schools

Prof. Dumitru Andreea
Gymnasium School no. 2 Boldești-Scăeni

„No gesture of kindness, no matter how small, is not in vain" Aesop

Volunteering is the most effective way for young people to start on the right path in their careers, as well as a handy option for young people who are not yet old enough to be legally employed.

Young people may want to volunteer in their spare time from the age of 13. The benefits of volunteering are numerous, and young people who decide to do volunteering most often realize that volunteering can be a good way to develop their skills that they can put into practice at work.

There are also positive psychological benefits for young people who are involved in volunteering. A sense of belonging to volunteer groups, increased self-confidence and self-esteem, may be some of the mental health benefits that young people can derive from volunteering.

Volunteering activities for young people

The most important thing to consider when young people become volunteers is whether those volunteering activities will be in line with their interests and abilities. Young people interested in the environment could become volunteers in an environmental action, while the young people attracted by a career in the medical field might be interested in getting involved in a volunteering action in a hospital, a healthcare center. or in a children's placement center.

Volunteer for the environment

Young people who want to protect the environment may be interested in getting involved in volunteer activities whose causes are related to the environment. There are numerous ways in which young people can volunteer "eco activities". Local volunteering activities can encourage young people to take attitude and join volunteer efforts in diverse communities. Selective collection can be one of the reasons why young people can become volunteers.

Volunteering for the poor

Young people who want to protect the environment may be interested in getting involved in volunteer activities whose causes are related to the environment. There are numerous ways in which young people can volunteer "eco activities". Local volunteering activities can encourage young people to

take attitude and join volunteer efforts in diverse communities. Selective collection can be one of the reasons why young people can become volunteers.

Mentoring activities

Young people who like to be around children can help in many ways through volunteer activities. One of the ways I can help is to spend time with younger children, who may face reading problems, math problems or other disciplinary subjects for school

Volunteering in the community

Perhaps there is no volunteer activity for young people better than the intention of volunteering in his village. One way to get started is to participate in meeting the needs of the community and to assist the people living there. Are there neighbors who took care of the spring cleaning in the gardens? Consider it a good starting point.

Young creative volunteers

Young creative volunteers can use their talent to develop their own ideas about volunteering projects. Young artists can donate their art collections to children's hospitals or placement centers, or use their talents to make a more enjoyable afternoon for some children through drawing or sculpting. The list of ideas from creative volunteers is unlimited.

The school helps young people to understand the importance of volunteering by involving them in as many projects of this kind.

Relying on this, in our school, a charity educational project was implemented, called "The magic of winter holidays", which aimed to mobilize students, their families and teachers for direct participation in volunteering activities.

We were motivated by the fact that the direct beneficiaries of the project, needy families, with a large number of members and the elderly alone or with serious health problems, will have more beautiful winter holidays due to the work of our school, bringing them a blotchy color in their lives: people, joy, hope.

As a goal of this project we wanted to pursue the increase of civic involvement of students, teachers and the local community.

The specific objectives of the project were:

- Involving students in the preparation of the Christmas show and in making the items that will be sold for charity
- Involving students from primary and secondary school in donating clothes and toys

- Increasing the responsibility of the local community by supporting social cases during the winter holidays
- Improvement of the state of mind of the families who were carved by the students of our school.

The stages of the project were:

- Launching the project and promoting it
- Meetings and debates about the project during the meetings with the Parents 'Committee of the school and the Parents' Association Gymnasium School No.2 Boldesti-Scăeni.
- Collecting donations with objects (clothes, shoes and toys) for children and the needy elderly of the city of Boldești-Scăeni
- Attraction of sponsorships and donations from companies from the city of Boldești-Scăeni
- Purchase of food, sweets and fruits
- Preparation of packages with the things received as donations from students and parents for each family included in the project
- Organizing and running a Christmas show
- Distribution of packages with clothes and food

As a result .. 42 families (of which 63 children) benefited from packages of food, sweets, fruits and clothes. Over 300 students, parents, teachers and members and the local community participated as volunteers in this project. This project has already become a tradition for the Gymnasium School Nr. 2 Boldești-Scăeni, reaching the 4th edition.

Bibliography:

Journal of the Methodist Committee of Teachers, Gymnasium School no. 2 Boldești-Scăeni "School Mosaic" Nr. 2, 2018

https://dofe.ro/wp-content/uploads/2017/09/10-lider_award_voluntar_unitate.pdf

www.imparte.ro

PROIECT EDUCAŢIONAL *„DIN INIMĂ PENTRU INIMĂ..."*

Prof. înv.primar Răuță Lenuța
Școala Gimnazială Sascut, jud. Bacău

,,O mână întinsă, un zâmbet în plus, o rază de lumină în suflete. O faptă bună, o hrană pentru suflet, o mângâiere adusă persoanelor aflate în dificultate."

Scopul proiectului

*Dezvoltarea spiritului comunitar la copii, părinţi, cadre didactice;

*Colaborarea pentru îndeplinirea unui scop nobil;

*Dobândirea unui comportament responsabil față de persoanele aflate în dificultate.

Obiectivele proiectului:

*Educarea spiritului de colaborare, prietenie, întrajutorare;

*Dezvoltarea simţului responsabilităţii la preșcolari și micii şcolari;

*Dezvoltarea creativităţii şi imaginaţiei copiilor prin solicitarea acestora de-a participa la acţiune cu idei şi propuneri noi;

*Educarea sensibilităţii copiilor prin implicarea lor în acţiuni caritabile venite în sprijinul persoanelor aflate în dificultate;

*Implicarea în mod direct a comunităţii locale în acţiunile educative întreprinse de elevi.

Argument

Într-o societate egocentristă, omul uită că trăieşte în comuniune cu alţii şi că alături de el se află semeni ce au nevoie de înţelegerea şi sprijinul său. Astăzi, mai mult ca oricând trebuie să învăţăm să ne acceptăm, să învăţăm să respectăm principiile democraţiei autentice, pentru că numai împreună vom reuşi să coexistăm într-o societate democratică europeană.

Este minunat să fii mereu prezent printre oameni cu inima şi sufletul, să-i ajuți necondiționat acolo unde este nevoie! Este o onoare să-ți pese de cei din jur! Atunci când dăruieşti iubire, primeşti iubire, când respecți, eşti respectat. Toate aceste valori pot fi cultivate în conştiința copiilor prin participarea directă la acțiuni. Piatra de încercare a omeniei e fapta bună căci omenia nu se manifestă în vorbe, ci în fapte. Prin

activități de voluntariat, copiii vor înțelege că valoarea unui om rezidă în ceea ce este capabil să dea şi nu în ceea ce este el capabil să primească.

Cu siguranță, voluntariatul este singura modalitate prin care putem readuce o rază de speranță în sufletele celor pentru care soarta, din păcate, nu a rezervat prea multe bucurii. De asemenea, prin voluntariat nu numai că sădim un zâmbet pe chipul celor care prea rar zâmbesc, dar învățăm totodată să fim responsabili, receptivi la problemele celorlalți…într-un cuvânt: să fim oameni. Nu numai că îi ajuți pe cei nevoiaşi, în primul rând te ajuți şi pe tine, îți construieşti personalitatea, te poti simți cu adevărat un om, care nu este frumos doar la exterior, ci şi în interior, iar asemenea sentiment este mai presus decât orice hârtie cu valoare materială. Voluntariatul este tot cam aşa... Poate că nu putem schimba lumea singuri, dar împreună putem face o diferență în a-i ajuta pe semenii noştri aflați în nevoi!

Resurse:

- **Umane:** cadre didactice, elevi, părinţi, membri ai comunității;
- **Materiale:** surse din finanţare proprie; sponsorizări şi donaţii de la societăți, părinţi, cadre didactice;
- **Temporale :** aprilie - iunie ;
- **Financiare :**

  -sponsorizare

  -finantare din partea parintilor

  -alte societăţi/ ONG/ persoane binevoitoare *(* activitatea se desfăşoară în regim de voluntariat)

  -autofinantare
- **Proceduale :**

  -vizita la Căminul de bătrâni /Centrul de Zi pentru copii;

  -ateliere de lucru pentru confecționarea de felicitări;

  -activitate de colectare de fonduri pentru cadourile oferite cu ocazia sărbătorilor de Paşti;

  -activitate de voluntariat.

Calendarul activităților:

I. „Şi nouă ne pasă..."/aprilie

- lansarea proiectului în cadrul şedinţei cu părinţii;
- cautarea unor sponsori pentru proiect;
- solicitarea implicării lor în proiect;

- anunţarea partenerilor/ stabilirea responsabilităţilor;
- sensibilizarea părinţilor în susţinerea unor astfel de activităţi.

II. „În această lună nimeni nu e singur…" !/aprilie

- Vizita copiilor la persoanele de la azil /la copiii din Centrul de zi
- Susţinerea unui program de cântece și poezii;
- Oferirea unor pachete persoanelor de la azi/ copiilor de la Centrul de zi;

III. „Dăruind din suflet, câştigi un zâmbet"/mai

- pregătirea unor mici surprize, pentru partenerii noştri din proiect;
- expedierea lor in apropierea sărbătorii de Paşte;
- prezentarea unui mic program artistic pentru copiii defavorizați.

IV. „Şi la anul tot împreună"/iunie

- evaluarea activităţii proiectului pentru acest an şcolar;
- discuții cu copiii/părinţii/beneficiarii, privind impactul proiectului asupra lor;
- idei de continuare a proiectului;
- planificarea activităţilor pentru anul viitor (sugestii, propuneri);
- oferirea unor diplome copiilor implicaţi în proiect;
- realizarea unui album fotografic/pagini a proiectului.

Evaluare:

- Fiecare acţiune desfăşurată va fi monitorizată urmărindu-se astfel modul de derulare al activităţilor proiectate, cât şi popularizarea proiectului;
- Piante;
- Afişe;
- CD cu poze si filmulete;
- Portofoliul proiectului.

Mediatizare

- Mediatizarea activităţilor proiectului în revista școlară, prin participarea la simpozioane, conferinţe, prin publicarea de articole;
- Înregistrarea video a unor activităţi și difuzarea pe postul local de televiziune.

Diseminare

- Site-uri educaţionale**:** www.didactic.ro, www.educatoarea.ro ;
- Bloguri personale**;**
- Portofoliul proiectului, album cu fotografii.

Sustenabilitate

- Posibilitatea continuării proiectului în anul școlar următor;
- Implicarea unor parteneri noi.

CENTRUL
DE RESURSE EDUCAȚIONALE

PROIECT EDUCAȚIONAL

PROIECT EDUCAȚIONAL

DESCHIDE UȘA, CREȘTINE!

ASOCIAȚIA DE TINERET, CULTURĂ ȘI EDUCAȚIE „MIORIȚA" ~ SALONTA
PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PRIMAR:ILIE ADELA SOFIA

"Nu contează cât de mult dăruim, ci câtă iubire punem în dăruire." (Maica Tereza):

"Voluntariatul apropie oameni și rupe frontierele. De asemenea ne face să redescoperim latura umană din interiorul fiecăruia.

PARTENERI:

COLEGIUL NAȚIONAL „TEODOR NEȘ" SALONTA

CASA DE CULTURĂ „ZILAHY LAJOS" SALONTA

ANSAMBLUL DE DANSURI POPULARE „MIORIȚA" SALONTA

ANSAMBLUL DE DANSURI POPULARE „ARDELEANA" TULCA

ASOCIAȚIA DE DANS SPORTIV „ARNY DANCE" SALONTA

COORDONATORI PROIECT:

INSTRUCTOR: PÂRGE MONICA

COREGRAF: DODU MĂDĂLIN

PROFESOR: ILIE ADELA SOFIA

Argument

Este minunat să fii mereu prezent printre oameni cu inima și sufletul, să-i ajuți necondiționat acolo unde este nevoie. Este o onoare să fii voluntar în comunitatea unde trăiești, să-ți pese de cei din jur. Atunci când dăruiești iubire, primești iubire, când respecți, ești respectat. Toate aceste valori pot fi cultivate în conștiința copiilor prin participarea directă la acțiuni. Piatra de încercare a omeniei e fapta bună, căci omenia nu se manifestă în vorbe, ci in fapte. A trezi și a dezvolta spiritul voluntariatului la copii, a cultiva valorile lui ar putea fi una din sarcinile de seamă ale educatorilor, un spirit care transformă valorile sociale în principii de conduită personală. Prin aceste activități, copiii vor înțelege că valoarea unui om rezidă în ceea ce este capabil să dea, și nu în ceea ce este el capabil să primească. Pentru anul școlar 2019-2020, am propus copiilor și partenerilor mei în educație un proiect educațional de voluntariat, care, se știe, e o hrană pentru suflet. Aici își găsesc locul doar cei ce simt, doresc și vor cu adevărat să ajute, să aducă o rază de lumină în suflete. Acest proiect l-am intitulat "Deschide ușa, creștine!".

În fiecare an, sufletul depărtat al copilului ce sălășluiește în noi, uneori uitat, alteori ignorat, își găsește drumul către lumină, către dragoste, către recunoștință. E momentul magic al întâlnirii adultului împovărat de griji, cu puritatea, inocența și frumusețea vârstei visurilor și speranțelor.Vă prezentăm un proiect de suflet , inițiat de profesor Ilie Adela Sofia, și este greu să așezi sufletul în cuvinte.

Lupta împotriva sărăciei, bolilor și a excluziunii sociale reprezintă unul dintre obiectivele centrale al Comisiei Europene. Mulți cred că bolile incurabile nu iartă. Totuși, pentru unele din ele, medicina a găsit soluții care nu vindecă, dar prelungesc viața uneori ani în șir, alteori chiar decenii. În alte cazuri, medicina privește încă neputincioasă.

Cancerul reprezintă una din cauzele majore de deces la nivel mondial, cauza lui fiind creșterea dozordonată a unor celule anormale în organism.

Deși considerată ca boală incurabilă, mijloacele terapeutice moderne pot stopa evoluția bolii, în

cazul unui diagnostic precoce și pot încetini evoluția, în alte cazuri.Vindecarea cancerului este una din cele mai mari provocări ale medicinei moderne.

Despre cancer a venit vremea să nu mai vorbim , ci să ajutăm cât putem și cum putem atât oamenii bolnavi cât și familiile acestora.

Când cineva drag suferă de această cruntă și nemiloasă boală, lumea parcă se năruie în jurul tău**.** Cu toții știm că atitudinile și comportamentul nostru față de tot ce ne înconjoară încep a se forma de la cea mai fragedă vârstă. Inițial părinții apoi profesorii încearcă să ne familiarizeze cu diferite norme și valori morale. Una dintre aceste valori este **solidaritatea**.

Toți oamenii au îndatoriri unii față de alții iar îndeplinirea acestora nu este un lucru greu dacă se obișnuiesc de mici să respecte, să ajute, să fie politicoși, înțelegători, să fie generoși, să redea zâmbetul pe chipul celor aflați în suferință și care au dreptul la o viață decentă.

Profesori, copii, părinți, invitați au pus mână de la mână, pentru a fi alături de o femeie bolnavă din comunitate. Fiecare, a ajutat așa cum a putut și cu ce a putut,de la mic la mare, au cântat, au dansat, au fost voluntari pentru a strânge fonduri pentru tratamentul prietenei noastre.

Scop:

- Promovarea activităților caritabile - de voluntariat în rândul elevilor și al cadrelor didactice;

Obiective:

- Formarea și dezvoltarea spiritului civic la elevi și la cadrele didactice;
- Conștientizarea și valorificarea importanței sărbătorilor creștine;
- Dezvoltarea și cultivarea valorilormorale;

Resurse umane:

- elevi, părinți, cadre didactice

Resurse financiare:

- autofinanțare
- donații

Rezultate aşteptate:

- formarea şi educarea spiritului de întrajutorare la vârste foarte mici;
- educarea dragostei şi admiraţiei faţă de cei neajutoraţi, a simţului civic, moral;
- crearea unor momente de bucurie în viaţa celor care primesc, dar şi a celor care dăruiesc;
- implicarea elevilor și a cadrelor didactice în activităţile organizate;
- asumarea unor roluri şi responsabilităţi în derularea activităţilor de către elevi, dar şi de către profesori

Locul desfăşurării:

Casa de Cultură „Zihaly Lajos" Salonta

Evaluare:

- Numărul activităților de voluntariat organizate la nivelul unităţii de învăţământ;
- Calitatea activităţilor organizate;
- Raport final;
- Fotografii postate pe situl de socializare al școlii.

Calendarul activităților:

NR. CRT.	DENUMIREA ACTIVITĂȚII	PARTICIPANȚI	DATA~ PERIOADA
1	PREZENTAREA, POPULARIZAREA PROIECTULUI	CADRE DIDACTICE ELEVI	NOIEMBRIE ,DECEMBRIE 2019
2	DESFĂȘURAREA CONCERTULUI	CADRE DIDACTICE ELEVI ANSAMBLURI	10.12.2019
3	DONAREA FONDURILOR	ECHIPA DE PROIECT	DECEMBRIE, 2019
4	EVALUAREA ACTIVITĂȚII	ECHIPA DE PROIECT	DECEMBRIE, 2019

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL
-PROIECT DE VOLUNTARIAT-

Deschide-ţi inima către oameni!

Raluca Pop
Iahkab Anamaria
Gradinita cu Program Prelungit
Step by Step Baia Mare

ARGUMENTUL PROIECTULUI

Pentru a-şi forma o reală imagine despre sine, copilul trebuie să-şi desfăşoare cea mai mare parte a activităţilor în colectivitate, să colaboreze, să comunice, să asculte, să acţioneze în grup, să studieze pe cei din preajma sa, astfel încât să-şi poată estima valorile.

Integrarea copiilor orfani şi cu deficienţe în colectivităţi şi în societate este esenţială pentru promovarea calităţii vieţii acestora şi respectarea principiului normalizării.

Într-o lume în degradare, într-o lume în care valorile morale par a fi nişte idei uitate în cărţi, se simte acut nevoia responsabilizării tinerilor, pentru a fi capabili să-i ajute şi sprijini pe cei de-o vârstă cu ei, dar nu la fel de fericiţi.

Prin acţiunile stabilite între unităţile implicate în proiect sunt dezvoltate competenţe de comunicare şi cooperare în contexte interactive, se dezvoltă deprinderile necesare activităţilor individuale şi în echipă. Astfel, copiii participanţi îşi propun să intervină activ în desfăşurarea activităţilor, să respecte părerea celorlalţi, să asculte cu răbdare şi să exprime propriile păreri argumentate, să participe cu idei noi la activitatea desfăşurată, să se sensibilizeze în faţa problemelor semenilor, să găsească soluţii pentru rezolvarea diferitelor tipuri de situaţii problematice identificate.

SCOPURI ALE PROIECTULUI:

- Întâlniri între reprezentanţii celor două instituţii participante, în vederea realizării procesului de socializare şi integrare prin activităţi individuale şi de grup;
- Stimularea interesului şi a dorinţei de a cunoaşte noi oameni şi situaţii de viaţă;
- Dezvoltarea spiritului de colaborare;
- Organizarea unor activităţi comune;
- Atragerea elevilor în activităţi de voluntariat şi ajutor reciproc;

- Dezvoltarea simţului responsabilităţii în faţa problemelor semenilor şi a altruismului;
- Realizarea unui schimb de experienţă benefică copiililor şi cadrelor didactice implicate.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- Să-şi exprime prin activităţi trăiri si impresii;
- Să colaboreze, să ia şi să ofere exemple pozitive în spiritul dreptăţii, bunătăţii;
- Să înveţe ce este întrajutorarea şi ataşamentul faţă de cei mai puţin norocoşi;
- Să câştige încredere că pot fi utili societăţii.
- Să înțeleagă importanța altruismului în bunul mers al societății

Loc de desfășurare:

***CRRPH*, str. Castanilor, nr 2, Baia Mare**

Echipa de proiect:

prof. Fekete Corina
prof. Ghiurco Daniela
prof. Torkos Erika
prof. Major Kinga
prof. Breban Crina
prof. Feher Larisa
prof. Buciuman Gabriela
prof. Pipaș Lavinia
prof. Vărtaci Ancuța
prof. zaha Rodica
prof. Cicioc Elena
prof. Moldovan Ana
prof. Sas Văscan Raluca
prof. Buga Flavia
prof. Pop Marcela

PROIECT EDUCATIV:

Suflet pentru suflet

Prof. Înv. Primar: Kupás Enikő

Școala Gimnazială " Dr Balási József" Curtuișeni

A. DENUMIREA PROIECTULUI: Suflet pentru suflet

a. **Titlul:** Învăţăm să fim darnici

b. **Domeniul: Educație pentru societate(** acţiuni de caritate/voluntariat)

c. **Tipul de proiect: Local**

B. APLICANTUL

a. **Coordonate de contact:**

Școala Gimnazială "Dr. Balási József" Curtuișeni ,

TEL :FAX / 0259/ 465037 , e-mail: scoala_curtuiseni@yahoo.com

c. **Coordonator : Kupás Enikő, Izsó Tünde**

d. **Echipa de proiect: elevi, profesori părinți,**

C. ARGUMENT: "Fără îndoială că un grup mic dar dedicat şi gânditor de cetăţeni poate schimba lumea; de fapt, este singurul lucru care a schimbat lumea până acum." (Margaret Mead). Voluntariatul este esenţial în viaţa elevilor „pentru că, dacă vrem să trăim într-o lume mai bună, trebuie să contribuim la crearea ei" aşa cum afirma liderul politic și spiritual indian, Mahatma Gandhi. În această perioadă a globalizării, lumea devine din ce în ce mai interdependentă şi mai egoistă. Voluntariatul reprezintă însă o modalitate prin care pot fi întărite şi susţinute valorile legate de comunitate, de binele făcut a persoanelor din jur, elevii pot să îşi exercite drepturile şi responsabilităţile de membri ai comunităţilor.

Școala este datoare să formeze comportamente adecvate de integrare și adaptare socială a elevilor. Urmârind scopul, educarea copiilor în spiritul valorilor morale, în special educarea în sensul omeniei, a generozitătii, receptivității la durerile si bucuriile celor din jur, am inițiat proiectul educațional Suflet pentru suflet.

Acest proiect se va derula, în preajma sărbătorilor de iarna si, sărbătorilor de paște .

Acțiunile si activitățile voluntariate le vom dedica copiilor care sunt aflați în Casa de copii, îngrijite de "Fundația Dévai Szent Ferenc".

D. DESCRIEREA PROIECTULUI

a. **Scop:**

- Acest proiect urmăreşte trezirea, atât în copii, cât şi în părinţii acestora, a unor sentimente de toleranţă şi apropiere faţă de copii care trăiesc în casa de copii.

- Formarea dorinței de a dărui bunuri precum și trăirea cu bucurie sinceră a momentelor de dăruire.
- Asigurarea șansei pentru copii din instituție de a dezvolta relații cu lumea înconjurătoare

b. Obiective:

- trezirea spiritului civic şi a mentalităţilor comunitare prin promovarea valorilor de solidaritate, generozitate;
- responsabilizarea elevilor, părinților şi a cadrelor didactice prin implicarea în acţiuni de voluntariat;
- educarea sentimentelor de prietenie, toleranță, armonie și bună dispoziție în relațiile cu copii din alte grupuri;
- schimbul de experienta între cadrele didactice implicate, stabilirea relațiilor profesionale;
- creșterea implicării părinților în acțiunile promovate de școala pentru crearea unui mediu familial și social pozitiv;
- crearea unor momente unice de trăire sufletească în viața celor care primesc și dăruiesc;

c. Grup țintă:

- **direct:Copii aflați în Casa de copii, îngrijite de fundația Dévai Szent Ferenc Elevii din Școala Gimnazilă "Dr Balási József"**
- **indirect: părinții, comunitatea Curtuișeni.**

d.Conținutul proiectului: Activitățiile proiectului se grupează în preajma sărbătorilor creștine.

În decembrie fiecare clasă pregătește un cadou, o cutie de pantof pline cu jucării, cu dulciuri, cu rechizite școlare, adunate de elevii clasei. Părinți implicați adună alimente uscate din grădina lor, îmbrăcăminte, încălțăminte, obiecte utile pe care le oferă copiilor aflați în îngrijirea fundației. La vizitarea copiilor casei de copii, o delegație se predă cadourile în cadrul unui spectacol pregătite de clasele primare.

La apropierea Sărbătorilor de Paști în cadrul activităților de educaţie plastică, abilităţi practice şi activităţi liber alese copiii îndrumați de cadrele didactice, vor confecţiona felicitări cu tema "Învierea Domnului".

Cu sprijinul părinților, se vor colecta și împacheta de către copii îmbrăcămintea, încălțămintea, cărțile, jucăriile si dulciurile, fructele si pachetele vor fi însoțite și de felicitările confecționate cu ocazia apropierii Sărbătorilor Pascale.

e. **Criterii de evaluare:** Chestionare aplicate elevilor,cadrelor didactice şi părinților

f. Resurse

- **Resurse umane:** elevii, cadrele didactice, părinți
- **Resurse materiale:** Toate produsele colectate vor fi obținute din donația copiilor, a părinților și a cadrelor didactice.

g. Activități propuse

Nr.crt	Titlul activității	Implicați	Rezultate
1	Nouă ne pasă	elevi părinți	prezentarea și promovarea proiectului
2	Dăruim din inimă	elevi profesori	pregătirea cadourilor
3	Suflet pentru suflet	elevi profesori	dăruirea copiilor aflați în Casa de copii
4	Dăruim din inimă	elevi profesori părinți	pregătirea cadourilor
5	Împreună mai frumos	elevi profesori	Vizită la Casa de copii, și sărbătorirea comună

E. EVALUARE

- Activitățile proiectlui vor fi promovate prin intermediul paginii de facebook a școli
- Raport final
- CD –ul cu aspecte din desfășurarea activităților
- Amenajarea expoziției din fotografile cele mai reușite pe holul școlii

F. REZULTATE: CALITATIVE

- au născut prieteniile sincere
- părinții au dovedit un comportamnet care este exemplu îndemn de urmat pentru copii săi
- copii aflați în casa de copii au adunat experiențe importante

G. IMPACTUL PROIECTULUI

- creşterea stimei de sine în rândul copiilor
- întărirea parteneriatului şcoală- comunitate locală
- dezvoltarea relațiilor între persoane

Proiectul a fost unul dintre cele mai reușite ralizări dintre activitățiile extracurriculare organizată de școală, s-a derulat cu sprijiunul întregului comunitate, a dovedit importanța și necesitatea voluntariatului în viața omului.

Comenzi:
Tel/Fax 0259 355 065
BH 92KGL

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL
High School Partnership Project
Volunteers in School
School year 2019-2020

Prof. Lucia Balanean

School A, country A,
represented by Headmaster A
signature

School B, country B,
represented by Headmaster B
signature

Project duration: October 2019-March 2020

Teachers involved:

Mr. A, Mr, B, Mrs C from School A

Mr. A, Mr, B, Mrs C from School B

Goal: Develop social responsibility in the community and improve communication abilities with other European teenagers who are involved in volunteering

Objectives:

- Be more open to the community needs
- Develop friendship, tolerance and respect for people who need or do voluntary work
- Improve the communication skills between students and teachers from the partner schools, using mainly English and the languages of the two countries (some words)
- Eliminate some communication barriers using Information and Communication Technologies
- Learn and understand each other's needs, culture, traditions, values and languages

Partnership topics addressed by this project: Voluntary work, Foreign languages, Civic education, Traditions, Communication Technology

Target groups: Students of 10th grade from School A (30 students) and students of 10th grade from School B (18 students)

Beneficiaries:

- Direct beneficiaries: students from School A and School B who participate directly in the activities
- Indirect beneficiaries: other students from the partner schools, teachers, parents, students from other schools.

Activities:

No.	Activity	Where	Who organises it	When
1	Project launch	In both schools	Teacher school A, Teacher school B	October 2019
2	Teachers establish contacts via Internet Skype meeting preparation	In both schools	Teacher school A, Teacher school B	Nov. 2019
3	Internet meetings using Skype - for students of 10th grades from School A and School B. Topics: • Introduce yourself • Why Volunteering? • Examples of voluntary activities pupils do in their community	In both schools	2 Teachers school A, 2 Teachers school B	A meeting - in December and another one in January 2020
4	School visit - School B students visit School A • Students meeting in the classroom • Ppt presentations of school A, with examples of voluntary activities students do • Ppt presentations of school, city and country B from volunteering perspective • Workshop – students from both schools share their experience as volunteers in schools, or retirement home • Visit of premises (School A) • Groups of students and teachers visit a school for pupils with disabilities.	Highschool A	2 Teachers from school B 2 Teachers from school A	February 2020
5	Follow up activity Internet meeting using Skype - for students of 10th grades from school A and school B.	In both schools	Teachers school A Teachers school B	March 2020

	• Thoughts about places and people that they have met • Suggestions about continuing the project in the near future • Students plan to meet again in the next year			

Human resources: 30 students and 6 teachers from School A and 18 students and 3 teachers School B

Material resources: computers, cameras, video projector.

Impact:

On students:

- A higher number of students are to be involved in voluntary activity
- They will become more responsible and active citizens.
- They will understand that volunteering is a complex educational experience
- They will become more sociable, more eager to have a social participation in the community life
- They will be more open to cultural diversity, they will have more respect for volunteers
- They will start a new friendship that can last for years

On teachers:

- The teachers will become more involved in promoting volunteering

How to continue the project

- Developing the partnership
    - Including the good pactices gained in this project in the school strategies

PROIECT EDUCATIV JUDEȚEAN

„Copii pentru copii"

Înv. Jalbă Doina Luiza ,
Şcoala Gimnazială"G.E.Palade" Buzău

REZUMATUL PROIECTULUI

Proiectul educativ social „***Copii pentru copii''*** este conceput ca o prelungire a educaţiei didactice şi morale reprezentând o succesiune de activităţi extracuriculare cu efecte benefice asupra procesului instructiv-educativ şi formativ, elevii derulând o serie de activităţi de educaţie civică şi voluntariat.
Prezentaţi minim următoarele elemente ale proiectului dumneavoastră:

a. **Număr de elevi şi număr de cadre didactice implicate**;

La proiect vor participa 500 de elevi şi 20 de cadre didactice implicate.

b. **Beneficiarii direcţi şi indirecţi**:

Beneficiarii direcţi ai proiectului sunt cei circa 400 de copiii şi tineri părăsiţi de părinţi sau ai căror părinţi au murit şi nu există nici o rudă care să le poarte grija. Aceştia se află în purtarea de grijă a Părintelui Nicolae Tănase şi a micii, dar inimoasei comunităţii din localitatea Valea Plopului din Judeţul Prahova.
Beneficiarii indirecţi suntem noi, elevii şi profesorii, care încercăm să le întimdem o mână de ajutor celor mai puţin fericiţi decât noi.

c. **Activităţi propuse, în ordinea în care se vor desfăşura**:

Pregătirea implementării proiectului, mediatizarea proiectului, expoziţie de icoane, expoziţie de mărţişoare, colectarea produselor care vor fi oferite copiilor din Valea Plopului şi Valea Screzii, din judeţul Prahova, excursie pentru oferirea produselor colectate de la elevi.

d. **Descrierea activităţii principale**:

Proiectul „Copii pentru copii" se adresează elevilor înscrişi la Scoala Gimnazială „George Emil Palade" din Buzău şi şcolilor partenere, fiecare unitate de învăţământ putând participa cu elevii în cadrul acestui proiect.

De câteva ori în fiecare an şcolar dorim să ajungem cu daruri la aceşti copii mai puţin fericiţi decât cei care trăiesc în propriile familii. Astfel ne propunem să-i vizităm înaintea marilor sărbători creştine Naşterea Domnului şi Învierea Mântuitorului Iisus Hristos.

Elevii din aceste şcoli au posibilitatea de a oferi ceva din prisosul lor sau să confecţioneze ceva, de exemplu mărţişoare sau icoane, pe care valorificându-le să putem achiziţiona o parte din cele necesare copiilor din Valea Plopului.

Elevii care vor să-i cunoască pe cei cărora le oferă ajutorul, au ocazia să facă cunoştinţă cu ei, atunci când darurile vor fi duse la Valea Plopului şi la Valea Screzii din Judeţul Prahova.

e. **Impactul educativ estimat asupra grupului ţintă**.

- îmbunătăţirea relaţiilor de comunicare dintre şcolile cuprinse în proiect
- valorificarea potenţialului creator al elevilor în procesul instructiv-educativ şi extracuricular
- conştientizarea darurilor pe care elevii noştrii le oferă cu drag din surplus
- dorinţa creştinească de a fi alături de cei mai puţin fericiţi, pe care doresc să-i ajute
- realizarea unui schimb de experienţă între cadrele didactice participante la proiect, în calitate de îndrumători ai elevilor
- dezvoltarea spiritului civic în rândul elevilor.

C. PREZENTAREA PROIECTULUI. Argument justificare, context*:*

Elevii dobândesc în timpul şcolii cunoştinţe pentru a putea deveni adevăraţi voluntari. Ei sunt generoşi, creativi şi curajoşi, iar noi dascălii suntem interesaţi să le orientăm aceste calităţi spre activităţi constructive prin care să se dezvolte personalităţi puternice.

Am constatat că elevii doresc să se implice în acţiuni destinate persoanelor aflate în dificultate. În anii anteriori am organizat câteva excursii pe Valea Prahovei, astfel am trecut şi prin tabara de copii de la Valea Plopului. Aici au putut fi văzuţi copilaşi de toate vârstele cu diferite nevoi. Au rămas impresionaţi elevii noştri. Aşa a luat naştere acest proiect de voluntariat „Copii pentru copii".

Echipa de proiect îşi propune să valorizeze potenţialul elevilor de a se implica în proiecte sociale, să le dezvolte abilităţile de organizare şi de a desfăşura activităţi caritabile în echipă, cu impact atât în şcoală cât şi în societate.

Scopul proiectului: formarea unei atitudini responsabile faţă de nevoile celorlalţi prin acţiuni de voluntariat destinate copiilor

Obiectivele specifice ale proiectului:

- dezvoltarea capacităţii şi spiritului de organizare şi muncă în echipă
- valorificarea stimei de sine şi a respectului faţă de semeni
- realizarea de baze de date privind persoanele cu nevoi sociale

. **Descrierea grupului ţintă căruia i se adresează proiectul:**

Grupul țintă al proiectului este format din elevii, care vor avea posibilitatea de a le fi alături cu mici cadouri copiilor fără familii, aflaţi în grija comunităţii de la Valea Plopului, judeţul Prahova.

Beneficiarii direcți și indirecți:

Beneficiarii direcţi ai proiectului sunt cei circa 400 de copiii şi adolescenţii părăsiţi de părinţi sau ai căror părinţi au murit şi nu există nici o rudă care să le poarte grija. Aceştia se află în purtarea de grijă a Părintelui Nicolae Tănase şi a micii, dar inimoasei comunităţii din localitatea Valea Plopului din Judeţul Prahova.

Beneficiarii indirecţi considerăm că suntem noi, elevii şi profesorii, care încercăm să le întimdem o mână de ajutor celor mai puţin fericiţi decât noi.

Durata proiectului: anul şcolar 2018-2019

. **Descrierea activităţilor***:*

ACTIVITATEA NR. 1

a. Titlul activităţii: "Împreună"

b. Data/ perioada de desfăşurare: octombrie-noiembrie 2018

c. Locul desfăşurării: Școala Gimnazială,, George Emil Palade", Buzău

d. Participanţi: 20 de elevi din cls.I-VIII- 3 profesori, 2 părinți, reprezentanți ai şcolilor partenere

e. Descrierea pe scurt a activității. Profesorii împreună cu elevii şi partenerii propun criteriile de înscriere a participanţilor la tipurile de activități bazate pe voluntariat şi alegere personală, modalităţile de realizare a activităţilor extracurriculare în cadrul atelierelor de lucru, care să vizeze dezvoltarea personală, comunicarea şi interrelaţionarea acoperind atât o componentă axată pe aptitudine de lucru manual, şi oratorică a elevilor cât şi o componentă axată pe exersarea abilităților practice în realizarea materialelor.

ACTIVITATEA NR. 2

a. Titlul activităţii: „Hristos se naşte, slăviţi-L!"

b. Data/ perioada de desfăşurare: luna decembrie - februarie 2019

c. Locul desfăşurării: Școala Gimnazială,, George Emil Palade", Buzău

d. Participanţi 250 de elevi din clasele a I - a VIII-a şi elevi ai şcolilor partenere, 4 profesori, 3 părinți.

e. Descrierea pe scurt a activității:

Elevii în colaborare cu profesorii îndrumători şi cu reprezentanţii părinţilor vor elabora planul operaţional şi graficul activităţii pentru grupele de lucru aplicate pe parcursul a trei săptămâni, în care se vor colecta rechizite, cărţi, alimente, ş.a.m.d. de la fiecare elev doritor sa participe la acest voluntariat. Ulterior fiecare clasă va aduce la nivelul unităţii sale şcolare produsele colectate. Acestea vor fi duse în final la Valea Plopului împreună cu elevi care vor să ajungă şi să-i colinde pe copiii beneficiari ai darurilor.

ACTIVITATEA NR. 3

a. Titlul activităţii: „Primăvară în simțire şi tradiție"
b. Perioada de desfăşurare: luna februarie 2019
c. Locul desfăşurării: Școala Gimnazială,, George Emil Palade" şi şcoli partenere
d. Participanţi: 100 de elevi ai claselor de gimnaziale, 2 cadre didactice, părinți.
e. Descrierea pe scurt a activității

Fiecare unitate şcolară va avea de ales între două variante propuse spre alegere a activităţii nr. A. Elevii vor lucra în două echipe pentru a crea mărțişoarele şi felicitările necesare (felicitari „1 martie", „8 Martie"; mărțisoare pictate, lipite etc.) Cele două ateliere de lucru ale elevilor şi profesorilor vor fi urmate de susținerea lor în cadrul echipei, în vederea realizarii unei prezentări comune necesare în activităţile ulterioare de vânzare a produselor respective.

Elevii vor difuza şi afişa în scoala, în şcoli partenere şi în alte instituţii din oraş (licee, primărie, Aurora Shopping Mall) şi din județ .

B. Elevii împreună cu cadrele didactice şi părinţii vor crearea modele de marţişoare şi felicitari pentru perioada 1-8 Martie. Apoi elevii şi clasele, care au agreat ideea aceasta, vor realiza modele de marţişoare si felicitări propuse. Următoarea etapă constă în expunerea produselor realizate în cadrul unor explziţii cu vânzare astfel încât să putem oferi un număr rezonabil de pachete cu daruri copiilor de la Valea Plopului.

ACTIVITATEA NR. 4

a. Titlul activităţii:" Icoana din sufletul copilului"
b. Perioada de desfăşurare: martie - aprilie 2019
c. Locul desfăşurării: inițial Școala Gimnazială,, George Emil Palade" şi şcolile partenere, apoi bisericile partenere, Galleria Mall Buzău
d. Participanţi 50 de elevi, 3 profesori, 2 părinţi
e. Descrierea pe scurt a activității.

Profesorii coordonatori împreuna cu elevii afişează în atelierul de lucru un numar de 24 de modele de icoane, pe care elevii înscrişi la această activitate le vor picta ajutați de profesoarele de desen din şcolile implicate.

Dupa ce icoanele vor fi pictate, elevii se vor constitui în 7 echipe de cate 6-8 membri care vor deplasa practic la bisericile partenere pentru a le valorifica.

ACTIVITATEA NR. 5

a. Titlul activităţii:" Hristos a înviat şi în inimile noastre"
b. Perioada de desfăşurare: aprilie – mai 2019
c. Locul desfăşurării Colegiul Naţional „Mihai Eminescu", şcoli partenere şi Valea Plopului d. Participanţi 150 elevi, 5 profesori, 2 părinţi
e. Descrierea pe scurt a activității.

Se vor colecta articole de îmbrăcăminte nouă, alimente neperisabile şi produse de igienă. Acestea vor fi sortate şi aranjate în sacoşe/ cutii. O parte dintre elevi şi profesori vor merge la Asociația pentru copii născuți şi nenăscuți „Pro-Vita" la Valea Plopului, jud. Prahova.

. – **Rezultate calitative şi cantitative** aşteptate ca urmare a implementării proiectului: Rezultatele aşteptate sunt implicarea unui număr cât mai mare de elevi şi conştientizarea elevilor cu privire la apartenenţa la marea familie creştină şi îndatoririle ce decurg din aceasta.

- îmbogăţirea talentelor elevilor care pictează, fac cu uşurinţă diverse lucruri manuale de genul felicitărilor, mărțişoarelor, etc.
- dezvoltarea încrederii în sine şi în profesorii care doresc o colaborare directă cu elevii. D. **Modalităţi de monitorizare şi de evaluare ale proiectului** Vom crea un portofoliu special cu informaţii privind: profesorii şi elevii implicaţi în proiectul de voluntariat, lucrările prezentate de cei care vor picta, desena, confecţiona mărţişoare şi felicitări. Revista colegiului va prezenta un articol despre aceste activităţi. D.1 **Modalităţi de asigurare a continuităţii /sustenabilităţii proiectului** Sustenabilitatea proiectului se va realiza printr-

o bună diseminare a informației, prin aducerea în fața opiniei publice, prin implicarea instituțiilor din comunitatea locală și prin experiența pe care o vor câștiga toți participanții, fie elevi sau profesori.

. **Activităţi de promovare/ mediatizare şi de diseminare pe care intenţionaţi să le realizaţi în timpul implementării proiectului**

Proiectul va fi promovat în presa scrisă locală și prin diseminare în cadrul școlii noastre.

Parteneri implicaţi în proiect descrierea parteneriatului

Şcoala Gimnazială "George Emil Palade", Grădinița cu Program Prelungit Nr. 10, Liceul Pedagogic „Spiru Haret", Liceul de Arte "Margareta Sterian", Colegiul Național B. P. Hasdeu şi Şcoala Gimnazială Nicu Constantinescu, Palatul Copiilor din Buzău, Liceul Tehnologic Agromontan "Romeo Constantinescu" Vălenii de Munte din Prahova şi Şcoala Gimnazială „Mihail Sadoveanu" Întorsura Buzăului din județul Covasna vor fi principalii nostri parteneri.

D. DEVIZ ESTIMATIV

Nr. crt.	Descrierea cheltuielilor	Fonduri proprii	Finanţare solicitată	Total sumă
1	Cheltuieli pentru achiziţii de materiale consumabile: coli A4 pentru scris, cartuşe imprimantă, carton pentru diplome	300 Ron		300 Ron
2	Cheltuieli pentru transportul darurilor/ colectei	700 Ron		700 Ron
	TOTAL RON	1000 Ron		1000 Ron

E. Bugetul ultimelor 2 ediții:

Anul de desfășurare	Ediția	Buget total	Buget primit de la Ministerul Educației	Contribuţie proprie/alte surse
Anul scolar 2016-2017	a III-a	550 Ron		550 Ron
Anul scolar 2017-2018	a IV-a	700 Ron		700 Ron

F. În cazul în care nu va exista posibilitatea de finanţare MEN, doresc ca proiectul să fie inclus în CAEN 2019:

a. DA

Coordonatori: Înv. Jalba Doina Luiza /Prof. Daniela Zaharioiu

Promovarea voluntariatului prin intermediul proiectelor educaționale

Prof. Adriana Coțovanu,
Inspectoratul Școlar Județean Suceava

Motto:"Voluntariatul apropie oameni și rupe frontierele. De asemenea ne face să redescoperim latura umană din interiorul fiecăruia."

Este minunat să fii mereu prezent printre oameni cu inima și sufletul, să-i ajuți necondiționat acolo unde este nevoie. Este o onoare să fii voluntar în comunitatea unde trăiești, să-ți pese de cei din jur.Atunci când dăruiești iubire, primești iubire, când respecți, ești respectat. Toate aceste valori pot fi cultivate în conștiința copiilor prin participarea directă la acțiuni. Piatra de încercare a omeniei e fapta bună, căci omenia nu se manifestă în vorbe, ci în fapte. A trezi și a dezvolta spiritul voluntariatului la copii, a cultiva valorile lui ar putea fi una din sarcinile de seamă ale educatorilor, un spirit care transformă valorile sociale în principii de conduită personală.

Prin aceste activități, copiii vor înțelege că valoarea unui om rezidă în ceea ce este capabil să dea și nu în ceea ce este el capabil să primească. Cu siguranță, voluntariatul este singura modalitate prin care putem readuce o rază de speranță în sufletele celor pentru care soarta, din păcate, nu a rezervat prea multe bucurii. De asemenea, prin voluntariat nu numai că sădim un zâmbet pe chipul celor care prea rar zâmbesc, dar învățăm totodată să fim responsabili, receptivi la problemele celorlalți…într-un cuvânt: să fim oameni. Înainte de a spune cu nepăsare NU voluntariatului, trebuie să ne gândim că puteam fi noi în locul celor în cauză și atunci…nu-i așa că ajutorul cuiva ne-ar fi adus lacrimi de fericire în ochi și speranța că nu suntem singuri?

Mulți nu știu că în spatele voluntariatului, se ascund prieteni, emoții, respectul de sine și, implicit, respectul celor din jurul tău față de tine, reușita. Nu numai că îi ajuți pe cei nevoiași, în primul rând te ajuți și pe tine și îți construiești personalitatea, te poți simți cu adevărat un om, care nu este frumos doar la exterior, ci și în interior, iar asemenea sentiment este mai presus decât orice hârtie cu valoare materială.

Scopul: dezvoltarea sentimentelor de dragoste, prețuire și respect pentru copiii defavorizați;

Obiective:

- ✓ dezvoltarea capacității de organizare, acționare pentru strângerea donațiilor de jucării, rechizite și îmbrăcăminte;
- ✓ formarea și dezvoltarea de atitudini, comportamente corecte față de semenii noștri.

TERMEN DE DERULARE: decembrie 2019

GRUP ȚINTĂ:

- ✓ Elevii claselor: Pregătitoare A, B, C și D, a II-a A, B, C, a III-a A și a IV-a C de la Școala Gimnazială nr. 1 Suceava
- ✓ Copiii de la G.P.N. Mitocu Dragomirnei și G.P.N. Lipoveni
- ✓ Copiii din orfelinatul susținut de Asociația Proiect Pro Europa

RESURSE:

- ✓ umane:
  - elevi din ciclul primar, copii preșcolari ;
  - responsabili de proiect la nivelul unităților de învățământ;
  - părinții elevilor, voluntari ai Asociației
- ✓ materiale:
  - jucării;
  - rechizite;
  - îmbrăcăminte;
  - pungi de plastic pentru cadouri;
  - dulciuri;
- ✓ procedurale :
  - ateliere de lucru pentru împachetarea cadourilor;
  - activitate de colectare pentru donațiile oferite.
- ✓ informaționale:
  - proiectul scris;
  - corespondență referitoare la proiect;
  - evidența participanților din cadrul proiectului;
  - portofoliul proiectului;
  - adeverință activitate de voluntariat

VALORI PROMOVATE:

- ✓ Spirit de echipă
- ✓ Comunicare
- ✓ Toleranță
- ✓ Întrajutorare
- ✓ Implicare
- ✓ Respect

FINALITĂȚI AȘTEPTATE:

- ✓ Privind copiii:
  - cultivarea dragostei pentru semeni;
  - formarea unui comportament civic, onest față de oameni;
  - antrenarea în activități practice pentru beneficiile celor din jur.
- ✓ Privind cadrele didactice:
  - familiarizarea cadrelor diactice cu metode noi de stimulare a interesului elevilor pentru întrajutorarea persoanelor aflate în situații dezavantajate.
- ✓ Privind părinții și alți factori educaționali din comunitate:
  - creșterea implicării părinților și a comunității locale în activitățile de voluntariat.
- ✓ Privind produsul finit al proiectului:
  - realizarea unui portofoliu al proiectului cu fotografii de la activitățile desfășurate.

1. ETAPELE PROIECTULUI:

Proiectul se desfășoară în perioada decembrie 2019 și cuprinde următoarele etape:

a) Planificarea proiectului: 1-3 decembrie 2019
b) Implementarea proiectului: 4-12 decembrie 2019
c) Evaluarea rezultatelor proiectului: 13-19 decembrie 2019
d) Diseminarea: 5-10 ianuarie 2020

2. PLANIFICAREA PROIECTULUI:

- ✓ Întâlnirea între colaboratorii proiectului, în vederea realizării acestuia
- ✓ Stabilirea activităților, spațiilor și materialelor necesare
- ✓ Lansarea proiectului

3. IMPLEMENTAREA PROIECTULUI:

- "Dar din dar", gest milostiv față de copiii din grădinițe și orfelinate;
- "Colind pentru ingeri", spectacole inchinate Nașterii Domnului;
- "Pe tărâmul poveștilor", lecturi din cele mai frumoase povești de Crăciun

EVALUARE ŞI INSTRUMENTE DE EVALUARE:

I. Evaluare internă: se va face în urma fiecărei activităţi. Rezultate concrete din timpul activităţilor desfăşurate vor fi depuse în portofoliu ce va cuprinde: concluzii şi direcţii de acţiune; realizarea unui album cu fotografii de la activităţile proiectului.

II. Evaluare externă – va viza măsurarea efectului asupra grupului ţintă:

Şcoala are rezultate mai bune în ceea ce priveşte educaţia elevilor.

Prestigiul şcolii creşte de la an la an ca urmare a atenţiei pe care o acordă persoanelor aflate în situații dezavantajate.

5. DISEMINAREA:

- ✓ Prezentarea proiectului la nivelul comisiilor metodice
- ✓ Realizarea unui album foto cu aspecte din activitățile desfășurate

ANALIZA SWOT

PUNCTE TARI - Asumarea responsabilității elevilor de a se preocupa de copiii defavorizați; - Abilitatea elevilor de a participa activ și afectiv la diverse activități extrașcolare; -Cunoaşterea unui număr mare de persoane defavorizate; -Implicarea și atragerea părinţilor în acţiunile derulate la nivelul şcolii; -Asigurarea condiţiilor optime pentru derularea proiectului; -Promptitudinea cu care răspund părinţii elevilor şi cadrele didactice acţiunilor caritabile.	PUNCTE SLABE - Sensibilizarea adulților la eforturile și preocupările cadrelor didactice și elevilor; - Existenţa unui număr relativ mare de copii care corespund grupului ţintă.
OPORTUNITATI -Valorificarea resurselor umane -Formarea unui grup de voluntari pentru întrajutorarea copiilor	AMENINTĂRI - Interesul scăzut şi lipsa de implicare a agenţilor economici în orice tip de acţiune a şcolii;

SUSTENABILITATEA PROIECTULUI

- ✓ Posibilitatea continuării acţiunilor iniţiate şi pe viitor.

Solidaritate în comunitate

Proiect voluntariat

Prof. Mihalachi-Constantin Elena
Școala Gimnazială Moțca-Iași

Școala Gimnazială Moțca sub îndrumarea doamnei director profesor Borș Vasilica și Comisia SNAC coordonată de profesor Mihalachi-Constantin Elena a încheiat un parteneriat cu Fundația Solidaritate și Speranță Iași a cărui președinte este preotul Narcis-Constantin Axinte, iar coordonator de proiecte este doamna asistent social Gioconda Pancu.

1. Descrierea proiectului

Fundația Solidaritate și Speranță oferă prin intermediul cantinei sociale Sfântul Sava o masă caldă copiilor care frecventează cele trei centre de zi din cadrul Fundației și persoanelor aflate în dificultate, defavorizate din punct de vedere economic și cu risc de marginalizare, ecluziune socială. Aceste persoane nu dispun de resurse proprii (fizice, psihice, intelectuale, materiale, financiare) care să le acopere cel puțin nevoile de bază necesare unui trai decent și nu beneficiază de o rețea de sprijin socio afectivă care să suplinească lipsa resurselor proprii, prin urmare nu reușesc să își asigure cheltuielile pentru întreținerea zilnică și de cele mai multe ori întâmpină dificultăți în procurarea hranei.

Meniurile sunt adaptate regimurilor igieno-dietetice corespunzătoare categoriilor de vârstă și afecțiunilor cronice specificate de către nutriționist.

Proiectul vizează o acțiune cu caracter caritabil destinată celor 65 de copii care beneficiază zilnic (L-V) de o masă caldă, prânz gratuit, în incinta cantinei sociale Sfântul Sava din cadrul Fundației Solidaritate și Speranță. Acțiunea constă în strângerea de produse necesare în prepararea hranei.

Scop

Asigurarea necesarului caloric și proteic zilnic constă în felul 1, felul 2 și desert copiilor beneficiari ai celor trei centre din cadrul Fundației Solidaritate și Speranță. Se urmărește atât prevenirea abandonului școlar și familial în rândul copiilor, cât și o dezvoltare fizică, mentală și emoțional armonioasă.

Obiective

Încurajarea elevilor să se implice activ în comunitate prin sprijinirea cu alimente pentru prepararea hranei în incinta cantinei socială Sfântul Sava.

Promovarea voluntariatului în rândul elevilor și cadrelor didactice prin participarea la activități de caritate pentru copiii centrelor de zi.

Beneficiarii proiectului

Proiectul se adresează celor 65 de copii care frecventează cele trei centre de zi ale Fundației Solidaritate și Speranță: Centrul de zi Sfânta Marina, Centrul de zi Sfântul Stelian și Centrul de zi Mia Casa-Inculeț cu locația în satul Bârnova.

Beneficiarii celor trei centre: sunt copiii, victime ale violenței manifestată în familie, copii care se află în grija altor persoane decât părinții (bunici, frați mai mari, asistent maternal, alte persoane), copii proveniți din familii defavorizante (familii numeroase, familii monoparentale), familii cu un părinte dependent de alcool sau droguri, familii în care un părinte este o persoană cu dizabilități sau alte boli cronice, copii cu risc ridicat de abandon școlar și marginalizare socială, risc de manifestare a delicvenței juvenile.

Desfășurarea proiectului

Proiectul se desfășoară până la sfârșitul anului școlar 2019-2020.

În această perioadă, elevii sunt invitați să doneze alimente: orez, fasole uscată/verde, paste făinoase, paste de tomate, mălai, ulei, mazăre, cartofi, morcovi, alte legume, fructe și alte produse alimentare.

Concluzii

În urma implementării proiectului cele trei Centre de zi din cadrul Fundației Solidaritate și Speranță își vor putea continua activitatea. Astfel în fiecare lună un număr de 65 de copii vor beneficia de o masă caldă.

Campania *„Săptămâna legumelor şi a fructelor donate"* implică strângerea de legume şi fructe de către elevii voluntari implicaţi în programul Strategiei Naţionale de Acţiune Comunitară (SNAC) şi donarea lor familiilor aflate în dificultate sau unor instituţii sociale.

SCOPUL PROIECTULUI

Sensibilizarea elevilor şi profesorilor din unitatea de învăţământ cu privire la situaţia dificilă în care se află persoanele afectate de lipsa de alimente, precum și consolidarea abilităților copiilor de a trai împreună cu ceilalți într-o societate unită și solidară în care contează valențele umanitare, implicarea, angajamentul, responsabilitatea.

OBIECTIVELE PROIECTULUI

Formarea şi dezvoltarea competenţelor în domeniul educaţiei pentru voluntariat în rândul copiilor, în vederea conştientizării şi exercitării cetăţeniei europene active. Prin implicarea copiilor, după puterile lor, în activităţi de voluntariat, dezvoltăm la aceştia responsabilitatea şi sensibilitatea faţă de semenii lor, stima de sine şi devotamentul faţă de ideile civice.

GRUPUL ŢINTĂ

Elevii claselor I – VIII de la Școala Gimnazială Moțca și Structura Boureni, județul Iași

PERIOADA PROIECTULUI

4 noiembrie- 29 noiembrie 2019

RESURSELE PROIECTULUI

1. RESURSE UMANE

- elevi şi cadre didactice, părinţi

2. RESURSE MATERIALE

- materialele necesare desfăşurării proiectului sunt puse la dispoziţie de către şcoală (spaţiul pentru desfăşurarea activităţilor, materiale şi broşuri informative).

ACTIVITĂŢI DESFĂŞURATE ÎN CADRUL PROIECTULUI

1. Identificarea, de către fiecare coordonator, a persoanelor aflate în dificultate.
2. Prezentarea acestei campanii în unitatea şcolară de către voluntarii SNAC.
3. Colectarea tuturor donaţiilor, constând în fructe şi legume, la nivelul şcolii.
4. Dirijarea donaţiilor colectate către persoanele aflate în dificultate.

Nr. crt.	Unitatea de învăţământ	Denumirea acţiunii	Beneficiari/grup ţintă	Număr de voluntari elevi şi profesori	Tip donaţii (cantitatea donată)
1.	Şcoala Gimnazială Moţca	„SĂPTĂMÂNA FRUCTELOR ŞI LEGUMELOR DONATE"	2 familii cu situație materială precară din comuna Moţca , două familii din sat Boureni- au copii la scoală. 3 centre de copii din cadrul Fundației Solidaritate și Speranță-Iași	Elevi 7 profesori	70 kg cartofi 15 kg mere 20 buc.napolitane 17 kg ceapa 5 kg portocale 22 kg fasole uscata 48 sticle ulei 31 pachete orez 45 pachete faina alba 42 pachete zahar 2 kg bomboane 39 pachete faina porumb 10 pachete paste fainoase 5 buc.spaghete 4 buc.pufarine 5 buc ciocolate 6 borcane dulceață 5borcane compot , 4 borcane de dulceață ,2 sticle suc de roșii.

EVALUAREA PROIECTULUI

- realizarea de afişe şi pliante informative;

- întocmirea portofoliului proiectului care să cuprindă fotografii, o prezentare PPT cu activităţile desfăşurate;

- premierea claselor cu cea mai bună implicare în proiect prin oferirea de diplome;

- raportare la ISJ Iași;

IMPACT

- creşterea abilităţilor de comunicare şi relaţionare între elevi, părinţi şi cadre didactice;

- lărgirea orizontului de preocupări ale elevilor;

- creşterea prestigiului colectivului de cadre didactice şi al şcolii în rândul comunităţii locale;

- consolidarea competenţelor elevilor şi cadrelor didactice de a lucra în echipă.

CONTINUAREA PROIECTULUI

Proiectul poate fi continuat/aplicat şi în anii şcolari următori.

Sărbătorile de iarnă – ne îndeamnă la bunătate
Proiect de activitate extracurriculară, de voluntariat

Prof. înv. primar, Elena Cordun
Școala Gimnazială "Elena Rareș

Data: 10 decembrie 2019

Beneficiari direcţi: 28 elevi ai Şcolii Gimnaziale „Elena Rareş", 28 părinți /bunici/ tutori ai elevilor; 2 directori, 1 profesori învățământul primar, psiholog / asistent social și 60 persoane de la Centrul de îngrijire și asistență Leorda;

Beneficiari indirecţi: ceilalţi elevi ai şcolii, părinţi şi personalul didactic al şcolii, partenerii comunitari ai şcolii, personalul auxiliar de la Centrul de asistență socială Leorda;

COORDONATOR PROIECT: Prof. înv. primar: Cordun Elena

Domeniul : Activităţi extraşcolare

Componenta: **educaţie inter si multiculturală**

Subcomponenta: educaţie pentru valori

ARGUMENT

Sărbătorile de iarnă sunt un prilej de bucurie atât pentru cei mici, dar şi pentru cei mari.

Obiceiurile şi tradiţiile româneşti sunt ritm şi muzicalitate, adâncă simţire; reprezintă mândrie, încredere, speranţă, dragoste de viaţă, voioşie, bucurie. Apropiindu-i pe copii de cunoaşterea folclorului le deschidem o portiţă spre cunoaşterea interioară, deoarece folclorul este „identitate" pentru fiecare individ al neamului din care îşi are obârşia şi mai ales că Moldova este un tărâm minunat, cu oameni ce nu lasă să se piardă frumuseţile cuprinse în obiceiurile şi tradiţiile acestor meleaguri.

Trăim într-o lume a inegalităţilor, într-o lume în care unii se nasc sortiţi fiind a purta coroana unui regat pe frunte, iar alţii se nasc sortiţi fiind a purta în spate mai multe poveri. Tot mai mulţi bătrâni rămân singuri fiindcă ai lor copii au luat calea străinătăţii, convinşi fiind că acolo vor putea câştiga bani pentru a-şi întreţine familia, mai ales că la noi în judeţ locurile de muncă sunt tot mai puţine. Aceşti bătrâni ajung astfel în centrele de îngrijire special amenajate pentru ei, unde primesc spaţiu de locuit, hrană şi ajutor medical. Deşi se poate spune că au material tot ceea ce le este necesar, în perioada sărbătorilor de iarnă, sufletul lor este cuprins de tristeţe şi dorul de cei dragi îi copleşeşte.

Proiectul propus urmăreşte să aducă în sufletele bunicilor puţină bucurie şi să-i facă să uite măcar pentru puţin timp faptul că nu sunt lângă copiii lor şi să retrăiască frumuseţea sărbătorilor

de iarnă, atât din copilăria cât şi din tinereţea lor. Copiii sunt un nesecat izvor de bucurii şi dorim ca din bucuria şi tinereţea lor să încărcăm sufletele triste şi goale ale bătrânilor, ca o hrană sufletească. Transformarea reală a elevilor în actori principali ai demersului educaţional, urmăreşte atingerea unor obiective de natură formală, informală, socio-comportamentală.

Majoritatea ţărilor europene serbează Crăciunul şi Anul Nou, dar fiecare în felul ei, cu tradiţii specifice. Peste tot însă copiii sunt aceia pentru care minunile de Crăciun apar din cer, iar îngerii îi ţin în braţe şi îi veghează. Cunoaşterea şi practicarea obiceiurilor străbune de către copii, participarea directă contribuie la clarificarea raportului dintre individ, colectivitate şi tradiţie, la păstrarea nealterată a unui măreţ tezaur de spiritualitate creştină şi mai ales la înţelegerea rolului fiecăruia pentru a se putea trăi într-o lume mai bună, mai fericită, mai mulţumită.

Forma de organizare:

- activitate practică de socializare, pe grupe mixte: copii, părinții copiilor, persoane de la Centrul de asistență socială: confecționarea unor obiecte specifice sărbătorilor de iarnă (brăduți, îngerași, felicitări, Moș Crăciun);

- spectacol oferit persoanelor de la Centrul de asistență socială: cântece şi dansuri populare, tradiţii şi obiceiuri de Crăciun şi de Anul Nou;

-Acţiuni de voluntariat (pachete cu daruri tradiţionale de Crăciun, oferite persoanelor de la Centrul de îngrijire și asistență);

Locul desfăşurării: sala mare și scenă organizată la Centrul de asistență socială Leorda;

Rolul cadrului didactic: coordonator al activității propuse și instructorul formaţiei participante

Scopul : Afirmarea, cunoaşterea şi promovarea obiceiurilor şi tradiţiilor noastre populare autentice româneşti în rândul elevilor, contribuind astfel la sensibilizarea copiilor în ceea ce priveşte arta şi tradiţia populară

Obiective specifice:

- educarea copiilor în spirit civic, de respect și compasiune față de persoanele mai puțin favorizate;
- lărgirea manifestărilor de activitate spontană a elevilor, în afara orelor de curs;
- cunoaşterea tradiţiilor şi obiceiurilor de iarnă specifice poporului român în vederea promovării lor în rândul copiilor, părinţilor şi cadrelor didactice;
- dezvoltarea spiritului de admiraţie faţă de valorile autentice româneşti;
- realizarea unei atmosfere socio-afective permisive, pentru o mai bună cunoaştere a personalităţii elevilor;

- implicarea părinţilor în realizarea şi susţinerea unor activităţi ale copiilor, altele decât cele prevăzute în Programa Şcolară

Program de derulare a activităţii:

- Mobilizarea colectivului de elevi și părinți ai acestora: 19 – 29 noiembrie 2019
- Găsirea de sponsori şi realizarea pachetelor cu daruri tradiţionale de Crăciun, ce vor fi oferite persoanelor de la Centrul de îngrijire și asistență Leorda; 20 nov. – 6 dec;
- Activitate practică confecționarea unor obiecte specifice sărbătorilor de iarnă (brăduți, îngerași, felicitări, Moș Crăciun); 10.12
- spectacol: cântece şi dansuri populare, tradiţii şi obiceiuri de Crăciun şi de Anul Nou: 10 decembrie 2019

RESURSE MATERIALE: materiale xeroxate pentru munca pe echipe, hartie glasse, hartie creponata, lipici, foarfece, boxă cu microfon, aparate foto, dulciuri, fructe;

Resurse financiare: asigurate de părinţi, reprezentanţi ai comunităţii locale şi cadre didactice: daruri, transport şi costume specifice;

Conţinuturi:

- Hora moldovenească, Suită de dansuri populare moldoveneşti, Cântece populare, Colinde, Jocul ursului, Jocul căprițelor, Jocul căiuţilor, Urături;

Modalităţi de evaluare:

- prin aprecieri verbale, aplauze, încurajări
- realizarea unei expoziţii cu fotografii din timpul activităţii
- mediatizarea activităţii în revista şcolii

Rezultate aşteptate:

- implicarea a cât mai multor elevi în activitatea de voluntariat
- cunoaşterea şi promovarea obiceiurilor şi tradiţiilor noastre populare autentice româneşti

Mocha

Proiect educațional de voluntariat
"Dar din dar se face Rai!"

Prof. Mioara Chește
Școala Profesională Cozmești, jud. Iași

Motto:

"Un dar micuț de Crăciun pentr-un sărman, poate-aduce veselie timp de-un an."

(Walter Scott)

Echipa de proiect:

1. Inițiator proiect: prof. Mioara Chește
2. Echipa de voluntari: elevii clasei a V-a, Școala Profesională Cozmești, jud. Iași

Argument:

Pentru noi, românii, sărbătoarea Crăciunului înseamnă prilej de bucurie, dar și de apropiere între oameni, de căutare a aproapelui și de a aduce un zâmbet și o bucurie acolo unde soarta a fost mai puțin darnică.

Astfel, proiectul își propune să sensibilizeze și să dezvolte în rândul elevilor, cadrelor didactice și membrilor comunității locale, sentimentul solidarității, spiritul de întrajutorare și generozitatea. Ca rezultat al proiectului, zece familii din localitatea Cozmești vor avea sărbători mai frumoase, iar copiii se vor putea bucura de spiritul Crăciunului.

Scopul proiectului: Proiectul își propune să colecteze bunuri (alimente, îmbrăcăminte, dulciuri, jucării, rechizite) pe care să le doneze cu ocazia sărbătorii Crăciunului, unor familii aflate în dificultate din localitatea Cozmești, jud. Iași.

Obiective :

- Dezvoltarea spiritului civic, promovarea generozității și solidarității în rândul elevilor;
- Exersarea abilităților de comunicare și de asumare a responsabilităților în munca în echipă

Grup țintă:

- Cadre didactice și elevi de la Școala Profesională Cozmești

Beneficiari:

- **Direcți:** 10 familii cu posibilități financiare reduse
- **Indirecți:** comunitatea locală

Perioada de desfăşurare: 01.12.2019 - 31.12.2019

Rezultate aşteptate :

- creşterea stimei de sine în rândul elevilor;
- întărirea parteneriatului şcoală - comunitate locală;
- promovarea imaginii școlii în comunitate.

Derularea proiectului

1. Alegerea echipei de proiect. Stabilirea responsabilităților fiecărui membru.
2. Promovarea și popularizarea proiectului în cadrul școlii și al comunității.
3. Colectarea bunurilor.
4. Selectarea și ambalarea bunurilor colectate.
5. Distribuirea cadourilor către beneficiari

În perioada de promovare a proiectului, voluntarii stabilesc punctele de colectare a bunurilor, pe care le depozitează în biblioteca școlii și identifică beneficiarii direcți.

Următoarea etapă presupune selectarea bunurilor – îmbrăcăminte, încălțăminte, rechizite, dulciuri, produse alimentare și ambalarea acestota.

În a treia etapă, echipa de voluntari distribuie cadourile familiilor selectate ca beneficiar.

Impactul proiectului

- Promovarea unei imagini pozitive a școlii în cadrul comunității.
- Dezvoltarea sentimentului solidarității în rândul elevilor și lărgirea orizontului de preocupări ale acestora.

Produse ale proiectului:

- Fotografii, filme, postări pe pagina de facebook a școlii.

Calendarul activităţilor

1. Stabilirea echipei de proiect și promovarea proiectului: 01-02.12.2019
2. Colectarea bunurilor : 03.12 – 20.12.2019
3. Pregătirea și ambalarea coletelor : 20-23.12.2019
3. Distribuirea cadourilor: 24-25.12.2019

Indicatori de evaluare :

- Elevii voluntari, sub îndrumarea coordonatorului de proiect, vor pregăti 10 colete pe care le vor dona celor zece familii nevoiașe din localitatea Cozmești, județul Iași.
- 10 colete distribuite.

Modalităţi de monitorizare şi evaluare

- Pe perioada derulării proiectului, echipa se întâlnește în fiecare săptămână.
- Identificarea beneficiarilor direcți ai proiectului.
- Raport de activitate încheiat la finalizarea proiectului și diseminarea rezultatelor. Concluziile vor fi postate pe pagina de facebook a școlii.

Sustenabilitatea proiectului:

- Proiectul se va derula anual, în perioada sărbătorilor de iarnă.
- Implicarea reprezentanților administrației locale în activitățile proiectului.

Bugetul proiectului:

- Bunurile colectate provin din donații.

Anexe: *Acord de parteneriat*

PROIECT EDUCAŢIONAL

DE ACŢIUNE COMUNITARĂ

„Din inimă, pentru o inimă''

prof.înv. primar Gălăţanu Gabriela
prof. Drâmbă Nicuţa Minodora
ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1
ORBENI

Director: prof. Drâmbă Nicuţa Minodora

Coordonator SNAC unitate: prof.înv. primar Gălăţanu Gabriela

Cadre didactice implicate în proiect din şcoală:

TITLUL PROIECTULUI: *„DIN INIMĂ, PENTRU O INIMĂ''*

TIPUL: local

DOMENIUL: educaţie civică, voluntariat, donaţie

NIVEL PROPUS: primar - gimnazial

PERIOADA: an şcolar 2019-2020

INSTITUŢIA COORDONATOARE: Şcoala Gimnazială Nr. 1 Orbeni

PARTENERI/ COLABORATORI/ SPONSORI VOLUNTARI: Primăria comunei Orbeni; Societăţi comerciale, ONG-uri, părinţi,cadre didactice, alte persoane binevoitoare.

ARGUMENT:

Într-o societate „egocentristă'' omul uită că trăieşte în comuniune cu alţii şi că alături de el se află semeni ce au nevoie de înţelegere şi sprijinul său. Astăzi, mai mult ca oricând trebuie să învăţăm să ne acceptăm, să învăţăm să respectăm principiile democraţiei autentice, pentru că numai împreună vom reuşi să coexistăm într-o societate democratică europeană.

Cu siguranţă, voluntariatul este singura modalitate prin care putem readuce o rază de speranţă în sufletele celor pentru care soarta, din păcate, nu a rezervat prea multe bucurii. De asemenea, prin voluntariat nu numai că sădim un zâmbet pe chipul celor care prea rar zâmbesc, dar învăţăm totodată să fim responsabil, receptivi la problemele celorlalţi…….într-un cuvânt: ***SĂ FIM OAMENI.***

GRUP ŢINTĂ:

Beneficiari direcţi:

- şcolarii defavorizaţi (soarta nu le-a rezervat prea multe bucurii)
- Persoane vârstnice din localitate

Beneficiari indirecţi:

- părinţii elevilor
- comunitatea locală
- voluntari (cadre didactice, elevi, societăţi comerciale, persoane binevoitoare ,ONG-uri)

SCOPUL PROIECTULUI:

- Dezvoltarea spiritului comunitar la copii, părinţi, cadre didactice;
- Colaborarea pentru îndeplinirea unui scop nobil;
- Dobândirea unui comportament responsabil faţă de persoanele aflate în dificultate.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- Educarea spiritului de colaborare, prietenie, întrajutorare;
- Dezvoltarea simţului responsabilităţii la preşcolari şi micii şcolari;
- Sensibilizarea copiilor cu privire la problemele semenilor lor;
- Dezvoltarea creativităţii şi imaginaţiei copiilor prin solicitarea acestora de-a participa la acţiune cu idei şi propuneri noi;
- Implicarea în mod direct a comunităţii locale în acţiunile educative întreprinse de elevi;
- Educarea sensibilităţii copiilor prin implicarea lor în acţiuni caritabile venite în sprijinul persoanelor aflate în dificultate.

RESURSE:

- ***UMANE:*** cadre didactice, şcolari, părinţi, personalităţi din comunitatea locală.

- ***MATERIALE:*** surse din finanţare proprie, donaţii de la cadre didactice, primărie, părinţi, societăţi de pe raza comunei Orbeni.

- ***TEMPORALE:***an şcolar 2019- 2020

- ***FINANCIARE:*** sponsorizare societăţi comerciale/ONG/, cadre didactice voluntare, persoane binevoitoare voluntare, Primăria comunei Orbeni, părinţi voluntari.

- ***PROCEDUALE:***

- activităţile se desfăşoară în regim de voluntariat;
- colectarea de hăinuţe, jucării, dulciuri, flori, mărţişoare elevilor nevoiaşi/ persoanelor vârstnice;
- vizite, întâlniri şi donarea lucrurilor colectate;

EVALUARE

- Fiecare acţiune desfăşurată va fi monitorizată urmărindu-se astfel modul de derulare al activităţilor proiectate, cât şi popularizarea proiectului; discuţii cu părinţii privind impactul proiectului asupra lor;
- Afişe, poze ;
- Portofoliul proiectului;
- Decernarea de diplome de voluntariat participanţilor implicaţi avizate de către şcoală şi ISJ Bacău.

MEDIATIZARE:

- Mediatizarea activităţilor proiectului în cadrul comisiilor metodice, comunitate.

DISEMINARE:

- Site-uri educaţionale www.didactic.ro
- Site-uri de socializare https://www.facebook.com/
- Bloguri personale
- Portofoliul proiectului.

SUSTENABILITATE:

- Posibilitatea continuării proiectului în anul şcolar următor;
- Implicarea unor parten

„BUCURIA DE A DĂRUI"

ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ – VOLUNTARIAT

Învățător: MUNTEANU DORINA
Școala Gimnazială „Anton Pann",Brăila

ARGUMENT

Voluntariatul înseamnă a-ți dedica o parte din timpul tău altor tipuri de activități,fără să fii plătit pentru ceea ce faci.„Răsplata" vine odată cu sentimentul de satisfacție al timpului și al eforturilor pe care le depune orice persoană doritoare să se implice.

Voluntariatul este privit ca acumulare de experiență de muncă,factor de responsabilitate și maturitate.Acesta nu impune o anumită vârstă,putem fi voluntari și în perioada copilăriei,și la vârsta maturității,singura limită fiind impusă de posibilitățile,disponibilitatea fiecăruia și voință.Copiii obișnuiți să dăruiască de la ovârstă fragedă,fără a astepta ceva în schimb,vor cunoaște satisfacția pe care un astfel de gest o aduce.Pot fi încurajați să se implice în activități de protejare a naturii,de ajutorare a semenilor aflați în nevoie,în activități socio-culturale.Această activitate non-profit nu înseamnă doar investiție în tine însuți ci și să te conectezi la colectivitate,să socializezi,să fii activ într-un mod util și plăcut,înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.

Din experiența profesională,pot afirma că a fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune,răbdare și înțelegere,de grijă nemăsurată și dragoste pentru cei pe care îi sprijinim.Deci,a fi voluntar înseamnă să fii uman în primul rând și să ai valoare,pentru că aceste calități te ajută în formarea și dezvoltarea personalității.

Activitatea de voluntariat contribuie la creșterea încrederii,dezvoltarea spiritului de apartenență la grup,asigurarea unei bune colaborări.Prin voluntariat poți dezvolta de asemenea abilități și cunoștințe noi,competențe sociale(încredere,solidaritate,toleranță,acceptare),devenind

astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.Astfel de evenimente și activități civice îi formează pe copii ca oameni și îi pregătește pentru viața de adult.

Aplicație : Proiectarea activității extracurriculare - „BUCURIA DE A DĂRUI"

Tipul de activitate	Voluntariat
Grup țintă	- elevii și părinții clasei a III - a
Coordonator	- învățător: MUNTEANU DORINA
Scop	- Acumularea unei experiențe în ceea ce înseamnă voluntariat,grija față de semeni; - Stabilirea unor relații între școală și comunitate; - Formarea unei atitudini corecte față de semenii lor ,dezvoltarea unui comportament tolerant,responsabil;
Obiective	O1: dezvoltarea spiritului civic al persoanelor implicate în proiect,prin desfășurarea activităților de voluntariat; O2: Creșterea motivației elevilor pentru desfășurarea unor acțiuni în care să își dăruiască timp,talent,energie,cunoștințe și abilități în folosul comunității; O3: Dezvoltarea abilităților de comunicare și cooperare pentru realizarea sarcinilor care le revin; O4: Stimularea și promovarea capacităților creatoare ale elevilor; O5: Dezvoltarea simțului estetic și a conduitei empatice,prin asumare de responsabilități; O6: Mobilizarea tuturor participanților la aceste activități; O7: Popularizarea rezultatelor activității prin expoziții cu fotografii,în mas-media,revista școlii;
Resurse materiale/financiare	- coli și cartoane colorate,diferite accesorii,dischete,lipici; - autofinanțare prin organizarea unui târg și a unei tombole; - donații din partea câtorva părinți(dulciuri,fructe);
Resurse de timp	- perioada de desfășurare a activităților: 3 decembrie - 20 decembrie

Rezultate așteptate	- 15 elevi + 5 părinți implicați în activitatea de confecționare a produselor,organizarea târgului și a tombolei,achiziționarea produselor pentru pachete; - sensibilizarea altor persoane de a se implica în activități de voluntariat; - resurse financiare suficiente obținute din vânzarea produselor,participarea la tombolă a cât mai multe persoane,precum și atragerea unor sponsori care să ajute cu dulciuri și fructe; - 10 copii cu vârste între 4-6 ani proveniți din comunitate, din medii socio-economice defavorizate, care nu au parte acasă de un pom de iarnă sau venirea lui Moș Crăciun; - diplome pentru copiii voluntari; - popularizare la nivel local prin comisii metodice și presa locală;

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚILOR

1. **3 - 16 decembrie:** ORGANIZAREA ATELIERULUI DE CREAȚIE

- Identificarea grupului de copii talentați precum și a mamelor care doresc să se implice în această activitate;
- Identificarea spațiului de lucru și a intervalului de timp,precum și a bugetului necesar pentru procurarea materialelor necesare;
- Procurarea materialelor necesare pentru confecționarea obiectelor ;
- Realizarea produselor: felicitări,ornamente pentru brad,coronițe,ghirlande;
- Pregătirea serbării de Crăciun, pe care elevii de clasa a III - a o vor prezenta pentru cei 10 copii mici din comunitate;

2. **17 decembrie**: ORGANIZAREA TÂRGULUI ȘI A TOMBOLEI

- Toți elevii vor confecționa etichete cu denumirea produsului și prețul care va fi unul simbolic;
- Vor amenaja în incinta școlii standuri cu produse;
- Se vor ocupa de vânzarea produselor;
- Pentru tombolă,elevii vor aduce de acasă diferite obiecte și jucării,le vor numerota și vor

afișa prețul de participare;

- Vor pregăti biletele pentru tombolă;

3. **18 decembrie:** PREGĂTIREA PACHETELOR PENTRU CEI 10 COPII MICI

- Câțiva elevi însoțiți de mame vor face cumpărături:dulciuri,fructe,mănuși și căciulițe,chiar și câte o jucărie,apoi vor face pachete pentru fiecare copil.
- Donație de fructe și dulciuri din partea a doi părinți care au societăți comerciale;

4. **19 decembrie**: SERBAREA DE CRĂCIUN

- Primirea celor zece copii mici însoțiți de mamele lor;
- Prezentarea serbării;
- Împărțirea darurilor de către Moș Crăciun;
- Toți copiii vor servi apoi o bucată de tort făcut de mamele elevilor de clasa a III -a;

5. **20 decembrie:** IMPRESII,CONCLUZII

- Amenajarea unei expoziții în holul școlii cu fotografii din timpul activităților derulate pe parcursul celor două săptămâni;
- Impresii ale elevilor,părinților,altor cadre didactice privind utilitatea acestui tip de activitate,importanța voluntariatului,cât de ușor sau greu le-a fost în implicarea la aceste activități;

Proiect educațional de voluntariat
DAR DIN SUFLET

Coordonatori: prof. NIȚU ANDREEA
Prof. SÎRBU ANDREEA
Grădinița cu PP Boboceii, nr.19, Brașov

ARGUMENT

Aprecierea oamenilor se face după acțiuni, fapte și acte voluntare. Bogăția morală este cea mai importantă dimensiune de personalitate. Un om cu calități frumoase nu poate trăi niciodată doar el singur, așa cum o rază de soare nu-și poate da numai ei lumină. Comportarea prietenoasă între semeni, ajutorul dat la nevoie aproapelui, toleranța sunt fapte morale care sunt respectate de toți cei cu bun simț. Prin respectul insuflat copilului față de ființa omenească, față de lumea înconjurătoare se formează o societate care poate fi mai bună.

Orice activitate desfăşurată în grădiniţă constituie o lecţie de viaţă.Cu cât copilul cunoaşte mai multe, cu atât devine mai receptiv, mai curios, mai interesat de ceea ce se întâmplă în jurul său.
Acţiunile umanitare desfăşurate cu copiii din grădiniţă au o valoare formativă deosebită. Astfel ei explorează medii mai puţin cunoscute lor, îşi îmbunătăţesc experienţa de viaţă, învaţă să respecte şi să preţuiască pe cei din jurul lor, devin generoşi şi sociabili.

Ținând seama că majoritatea copiilor din gradinița noastră, provenind din medii cu o situație materială oarecum în avantajul lor, nu au suficiente cunoștințe în ceea ce privește problemele și neajunsurile pe care le întâmpină copiii din orfelinate, copiii cu dizabilități, cu situație socială dezavantajată, ne-am propus împreună cu aceștia și cu părinții lor, să acționăm în sensul îmbogățirii experiențelor acestora. Mai mult, prin intermediul activităților desfășurate dorim să formăm copiilor deprinderi şi capacităţi în acord cu solicitările specifice noilor realităţi sociale : spirit democratic, spirit de iniţiativă, încredere în forţele proprii, toleranţă şi respect pentru ceilalţi, perseverenţă, spirit de răspundere, respect pentru normele sociale.

SCOPUL acestui proiect este de a stimula copiii să desfășoare activități prin care să contribuie la intrajutorarea semenilor lor pentru crearea unui mediu educațional stimulativ pentru

copiii cu dizabilități, copii fără familie sau cu o situație socială dezavantajată; însușirea unor norme de comportament civic; formarea unei atitudini pozitive față de copiii aflați în dificultate.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

Stimularea atitudinilor pozitive față de semenii aflați în dificultate;

Conștientizarea rolului și importanței educației copilului la această vârstă;

Stimularea participării părinților la activitățile educative inițiate de grădiniță;

Îmbunătățirea comunicării și cooperării între grădiniță și familie;

GRUPUL ȚINTĂ: - preșcolarii

- părinții copiilor

- cadrele didactice

BENEFICIARI: -membrii ai comunității: grupuri de copii aflați în dificultate și cuprinși în diferite fundații, instituții.

RESURSE:

RESURSE UMANE::Grădinița cu PP "BOBOCEII", nr19, Brașov.

RESURSE MATERIALE:

- donațiile părinților copiilor de la Grădinița cu PP"Boboceii", nr.19, Brașov: alimente, haine, jucarii, produse de igienă personală, rechizite

- felicitări realizate de preșcolarii grădiniței coordonatoare pentru copiii aflați în dificultate, dăruite cu ocazia diferitelor evenimente: Crăciun, Pași, Ziua Copilului.

RESURSE DE TIMP: 6 luni

REZULTATE SCONTATE:

Dialogul permanent care se naște în acțiunile educative, între cadrele didactice, părinți si copii, nu este un simplu act de comunicare, ci de căutare de soluții la problemele ridicate. Pentru a realiza acest dialog , vom coopera toți cei implicați în acest proiect.

Prin modul cum organizăm și desfășuram întreaga paletă de activități vom reuși să dezvăluim copiilor frumusețea vieții.

În ceea ce privește rolul social acestui demers, prin activitățile propuse urmărim integrarea optimă a copiilor în societate prin sensibilizarea acestora de a accepta diversitatea étnica și culturală prin conștientizarea valorilor umane și cultivarea respectului față de semeni.

MEDIATIZARE:

- Prezentarea proiectului în cadrul Comisiilor metodice ale educatoarelor
- Popularizarea proiectului prin avizierul și site- ul fiecărui partener implicat

EVALUAREA PROIECTULUI

- Expozitie cu lucrarile copiilor
- Realizarea unui album cu fotografii;

ACTIVITĂȚI INIȚIATE:

- Activități de informare a părinților copiilor din instituție privind desfășurarea activităților de voluntariat: ***Importanța activităților de voluntariat la vârsta preșcolară***
- Activități de colectare de jucării, rechizite, obiecte de îmbrăcăminte, obiecte de îngrijire personală de la copii/ voluntari cu posibilităţi materiale şi împărţirea acestor daruri copiilor din medii defavorizate: ***Moș Crăciun cel darnic, Iepurașul de Paști împarte daruri***
- Inițierea unor activități creative desfășurate cu copiii care provin din medii defavorizate: **Ornamente de Crăciun, Mărțișoare, Felicitări de Paști**

- Organizarea de activități distractive și recreative cu ocazia zilei de 1 iunie*: **Ne jucăm împreună***
- Organizarea de expoziții de desene privind drepturile copiilor care vor fi expuse în cadrul asociațiilor/ centrelor partenere.

II. WORKSHOP DE FORMARE

“O scoala pentru toti. Scoala Incluziva – Intre vorbe si fapte”

2.1. Studii de specialitate / Articole

Centrarea pe elevul cu nevoi educaţionale speciale

Profesor învăţământ primar: Purcel Cornelia
Liceul Teoretic "Mihai Veliciu" Chişineu-Criş, Arad

Conceptul de incluziune a început să-şi facă apariţia în anii 1970 şi 1980 odată cu introducerea legislaţiei internaţionale care a influenţat ulterior legislaţiile naţionale.

Pe parcursul anilor 1970 şi 1980 noţiunea de integrare şi-a câştigat popularitatea printre elaboratorii de politici educaţionale. În această perioadă, în multe ţări, au fost adoptate politici educaţionale integraţioniste.

Integrarea este asimilarea unui elev în educaţia de masă, unde acesta se adaptează (sau nu) politicilor, practicilor şi curriculum-ului existente în şcoala respectivă, în timp ce şcoala în sine rămâne în mare parte neschimbată; accentul nu este evident centrat pe schimbarea şcolii.

Spre deosebire de aceasta***, incluziunea*** pune accentul pe necesitatea ca sistemul educaţional şi şcolile să se schimbe şi să se adapteze pentru a răspunde nevoilor elevilor.

Există mai multe forme de integrare, din care menţionăm trei forme principale:

- **Integrarea fizică:** în care elevii sunt plasaţi în acelaşi perimetru cu şcoala de masă, dar în care unii elevi sunt găzduiţi în clase sau unităţi separate sau urmează un curriculum diferit.
- **Integrarea socială**: în care elevii ce frecventează clase sau unităţi speciale au posibilitatea de a socializa cu elevii din şcoala de masă, de exemplu, pe terenul de joacă, în pauza de masă, la întâlnirile la care participă toată şcoala.
- **Integrare funcţională**: în care se prevede (deşi nu întotdeauna în mod consecvent şi riguros) participarea comună în cadrul programelor educaţionale care includ toţi elevii.

Conceptul de educaţie incluzivă a apărut ca urmare a recunoaşterii faptului că integrarea nu era suficientă pentru a împiedica marginalizarea copiilor cu nevoi speciale; copiilor cu deficienţe sau a acelora care diferă în alt mod faţă de „norma" generală. Se recunoaşte acum faptul că nu putem să ne aşteptăm ca elevii să se adapteze în mod miraculos pentru a se armoniza cu politici şi practici şcolare ce au fost iniţial elaborate în vederea educării unei majorităţi dominante de copii, omogenă din punct de vedere cultural şi fără dizabilităţi.

De asemenea, nu este acceptabil nici să căutăm să „re-modelăm" copiii care sunt diferiţi, presupunând că nu este nimic rău dacă aceştia pierd sau sunt forţaţi să îşi ascundă aspecte importante ale propriei persoane, aspecte care le definesc identitatea.

Prin urmare, în educaţia integrată: sistemul rămâne acelaşi, copilul se adaptează, altfel nu se adaptează sistemului.

În educaţia incluzivă, sistemul devine flexibil, copiii diferiţi sunt valorizaţi, toţi pot învăţa împreună.

O şcoală cu o orientare incluzivă are un etos primitor, semn al mediului în care elevii sunt apreciaţi, în care au o părere bună despre ei înşişi şi în care se vor putea dezvolta la maximum de potențial. Reprezintă mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare, un mijloc care creează comunităţi primitoare şi oferă o educaţie pentru toţi.

Trăsături care arată că o şcoală în care se dezvoltă un etos incluziv se află pe drumul cel bun:

- **Creaţi un mediu şcolar primitor** care transmite mesajul că toată lumea este valorizată, astfel încât elevii şi părinţii să se simtă bine primiţi.
    - Faceţi spaţiile şcolii **accesibile** pentru copii cu dizabilităţi. Transformaţi clasa dumneavoastră într-un mediu de învăţare interesant, incitant, confortabil şi plăcut. Decoraţi pereţii cu aranjamente în culori atractive. Asiguraţi-vă că aţi afişat lucrările tuturor elevilor
- **Culegeţi informaţii despre nevoile copiilor** cu diferite tipuri de deficienţe şi identificaţi ce trebuie să se schimbe în şcoala dvs. pentru a asigura că elevii cu aceste nevoi vor beneficia de suportul și atitudinile potrivite.
- Citiţi copiilor poveşti care vizează **diversitatea** şi discutaţi-le împreună cu aceştia. Vorbiţi cu elevii despre cum pot ajuta ei astfel încât noii elevi cu nevoi speciale care se alătură colectivului şcolii să beneficieze de **experienţe educaţionale pozitive** şi să participe **deplin şi productiv** la activităţile organizate în clasă.
- Adaptaţi predarea nevoilor elevilor. Aceasta se aplică indiferent dacă elevul a fost identificat ca având dificultăţi de învăţare sau nu. Cea mai uşoară modalitate de a face asta este de a utiliza o varietate de strategii de predare. Utilizaţi strategii de predare-învăţare care încurajează participarea activă la lecţie.
- Încurajaţi **cooperarea** mai degrabă decât competiţia. Încurajaţi respectul reciproc între elevi. În desfăşurarea lecţiilor încorporaţi strategii de învăţare prin cooperare.
- Oferiţi activităţi de învăţare diferenţiate. Aceasta se realizează cel mai uşor dacă ne gândim că elevii nu au nevoie ca dumneavoastră să le predaţi permanent. Puteţi să organizaţi activităţi individuale de învăţare pentru unii elevi în timp ce dumneavoastră lucraţi cu grupuri de elevi.

- Transformaţi întâlnirile cu părinţii în ocazii de **intercunoaştere, învăţare şi acceptare**.
- Gândiţi-vă la diferitele **tipuri de resurse** care ar fi necesare pentru a facilita acest fapt: oameni, echipamente, formare, modificări ale spațiilor școlii. Copiii trebuie să se bucure de aceeaşi apreciere, să fie implicaţi, iar diferenţele dintre ei să fie o resursă menită să susţină procesul educaţional. Elevii se simt incluşi atunci când ei simt că aparţin şcolii, când sunt mulţumiţi cu rezultatele lor, când participă şi învaţă din activităţile derulate în clasă şi în afara ei. Pe de altă parte , adaptările realizate în mediul de învăţare trebuie să ia în considerare toţi elevii şi nu doar pe cei cu dizabilităţi

Povestea JOCUL

Gabriela şi Liviu s-au hotărât să joace o partidă de şah la care asistau şi alţi colegi. Primele câteva mutări au fost de rutină, apoi, deodată, Gabriela a văzut o posibilitate să câştige un avantaj. Liviu, devenind ofensiv, mută şi el o piesă, capturând nebunul Gabrielei. Gabriela mută şi ea şi îi capturează un pion lui Liviu şi jocul continuă tot aşa, umăr la umăr. Cei care urmăreau jocul deveneau din ce în ce mai curioşi. Cine va câştiga jocul? Liviu face o mutare. Apoi Gabriela...Upss!! Gabriela este încercuită! Dar nu pentru mult timp! Liviu face o mutare greşită şi astfel jocul ia sfârşit. Gabriela a câştigat la limită această partidă de şah.

***Întrebări referitoare la conţinut*:**

1) Plecând de la performanţa elevilor la jocul de şah, putem şti dacă sunt sau nu elevi buni?
2) Plecând de la performanţa elevilor la jocul de şah, putem şti dacă sunt agreaţi de colegii lor sau nu?
3) Plecând de la performanţa elevilor la jocul de şah, putem şti cât de bine se înţeleg cu fraţii şi surorile lor acasă?
4) Plecând de la performanţa elevilor la jocul de şah, putem şti dacă sunt sau nu sunt buni jucători de şah?
5) Ce ştim, de fapt, despre aceşti copii?

***Întrebări de personalizare*:**

1) Ai pierdut sau ai câştigat vreodată la ceva? Dă exemple.
2) Faptul că ai câştigat sau ai pierdut te-a făcut să devii o persoană mai bună sau mai rea? Ce îţi poate spune despre cineva faptul că a pierdut sau că a câştigat la un concurs? Ce ne relevă acest fapt despre ceea ce suntem noi cu adevărat?

3) Ce poţi să îţi spui în sinea ta data viitoare când pierzi? (Elevii pot să îşi spună că este doar un joc, că faptul că au pierdut acum nu înseamnă că vor pierde mereu sau că atunci când pierzi la un joc nu înseamnă că nu eşti bun).

Bibliografie:

- “Şcoala românească – mediu incluziv” - Proiect cofinanţat din Fondul Social European prin Programul Operaţional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007 – 2013

Accesul egal în școli și la educație. Integrare versus incluziune

Prof. înv. Primar COSMA RALUCA- MARIA

„... În livadă ne place să avem copaci care rodesc mai devreme sau mai tîrziu, [...] toate aceste roade sînt
bune, nici unul nu este de aruncat. De ce să nu acceptăm în şcoli minţi mai agere sau mai încete?
De ce nu le-am ajuta? Pierdem timp, dar cîştigăm satisfacţie şi respect... "
Comenius

Educația pentru toți copiii este o cerință imperativă a societății contemporane. Accesul la educație de calitate este o condiție esențială a dezvoltării. Așadar, procesul instructiv-educativ trebuie să se adreseze tuturor, să respecte diversitatea și unicitatea umană.

Această idee este susținută prin Legea Educației Naționale Nr.1/ 2011, în care, la articolul 4 este menționat: "Statul asigură cetăţenilor României drepturi egale de acces la toate nivelurile şi formele de învăţământ preuniversitar şi superior, precum şi la învăţarea pe tot parcursul vieţii, fără nicio formă de discriminare."

Jigău și Surdu (2002), oferă o definiție a egalității de șanse, fiind de părere că, la nivel educațional, aceasta înseamnă oferirea unor opţiuni multiple pentru capacităţi şi aptitudini diferite, este o educație deschisă, o educație pentru fiecare.

Problema accesului egal la educație este una foarte vastă. Un aspect important și încă destul de controversat este asigurarea accesului egal în școli și la educație pentru copiii cu anumite deficiențe.

În decursul timpului s-au dezvoltat trei tipuri de abordări ale educației copiilor cu dizabilități: segregarea, educația integrată și educația incluzivă. Segregarea presupune educarea copiilor cu dizabilități în școli speciale sau la domiciliu. În cazul educației integrate „copiii cu dizabilități învață în clase speciale, în unități speciale integrate școlilor de masă " (Manea, 2016, p.17). În schimb, în educația incluzivă "copiii cu dizabilități învață efectiv în școlile de masă, unde întregul sistem de învățământ s-a transformat și se transformă pentru a face față nevoilor tuturor copiilor " (Manea, 2016, p.17). Același autor evidențiază faptul că succesiunea lor reprezintă o evoluție spre răspunsul cel mai adecvat acordat nevoilor speciale.

“ Educaţia incluzivă reprezintă o abordare care presupune că toţi copiii trebuie să aibă şanse egale de a frecventa aceeaşi şcoală şi a învăţa împreună cu semenii lor indiferent de capacităţile lor intelectuale sau fizice, de apartenenţa lor culturală, socială, etnică, rasială, religioasă” (Solovei, 2013, p.7).

Manea (2016) enumeră o serie de avantaje ale incluziunii: școlile oferă răspuns nevoilor individuale și astfel rezultă beneficii pentru toți copiii, costuri mai reduse în comparație cu școlile speciale segregate, nu presupun costuri adiționale pentru părinți, performanțe școlare superioare ale copiilor comparativ cu mediile segregate, copiii cu dizabilități sunt mai puțin stigmatizați.

Câteva documente internaționale reglemenetează cadrul conceptual al educației incluzive. De-a lungul timpului, acestea au marcat și au impulsionat noi abordări în domeniul educației. Câteva dintre cele mai importante, sunt amintite de Rodica Solovei (2013) în lucrarea sa Educația incluzivă- Ghid metodologic pentru instituțiile de învățământ primar și secundar general: Declarația Conferinței Mondiale de la Jomtien din anul 1990, Declarația de la Salamanca din 1994 și recomandarea Forumului Mondial al Educației de la Dakar din anul 2000.

Prima, referitoare la Educația pentru toți, “face recomandări cu privire la edificarea sistemelor de educaţie naţională pornind de la dreptul fundamental al fiecărui copil la educaţie completă şi la dezvoltare armonioasă, care să se realizeze în baza pedagogiei centrate pe copil; considerarea diferenţelor individuale drept provocare, şi nu un obstacol în realizarea dezideratului educaţional” (Solovei, 2013, p. 8).

Declarația de la Salamanca “recunoaşte necesitatea de a asigura educaţia copiilor, tinerilor şi a adulţilor cu cerinţe educaţionale speciale în cadrul sistemului obişnuit de educaţie” (Solovei, 2013, p.8).

“Forumul Mondial al Educaţiei de la Dakar recomandă orientarea procesului educaţional spre oferirea şanselor egale de educaţie tuturor copiilor, spre accesul copiilor excluşi şi/sau marginalizaţi la sistemul de educaţie general” (Solovei, 2013, p.8).

După cum putem vedea, dreptul la educație este considerat un pilon central al drepturilor stipulate în legislația internațională. Cu toate acestea, oportunitatea de a învăța pe tot parcursul vieții este deseori negată peroanelor cu dizabilități. În România, precum și în alte țări de altfel, persoanele cu dizabilități sunt frecvent excluse de la educație pe considerent de dizabilitate sau le sunt oferite experiențe educaționale mult inferioare celor ale semenilor care nu au dizabilități.

Încă întâlnim atitudini și păreri conform cărora copiii cu dizabilități nu ar fi apți să fie educați și nici nu ar merita o educație. Mi se pare important aici să menționez o experiență proprie legată de acest aspect. Câtorva cadre didactice, printre care mă număram și eu, li s-a cerut să aprecieze cu o notă de la 1 la 10 posibilitatea incluziunii în școlile din România și gradul ei de reușită. Notele au variat de la 5 la 9. Aceasta este și realitatea. Unii cred cu tărie în educația incluzivă, în timp ce alții sunt sceptici. Un lucru însă este bine știut: dacă credem cu adevărat în ceva, acel lucru are șanse de reușită mult mai mari.

Pe lângă mentalitate, asigurarea accesului egal în școli și la educație pentru copiii cu dizabilități întâlnește și o serie de alte bariere: formarea inadecvată în acest sens a cadrelor didactice și a managerilor din sistemul de educație, curriculumul inaccesibil și lipsa ofertei de materiale educaționale în formate alternative, eșecul sistemului de educație în a asigura comunicarea adecvată, cum ar fi interpretarea limbajului mimico-gestual pentru elevii cu dizabilități, transportul inaccesibil la și de la școli și facilități educaționale, număr redus al profesorilor de sprijin, personal insuficient. Consider că în primul rând schimbarea ar trebui să se producă la nivelul mentalității.

După cum am văzut, asigurarea accesului egal în școli și la educație este o problemă de actualitate, o problemă complexă și în același timp prioritară. Educația atrage după sine o integrare optimă în viața socială și pe piața muncii. Prin urmare, pentru o țară sănătoasă, trebuie să creăm mai întâi cetățeni sănătoși.

Personal, doresc să fiu un exemplu pozitiv, doresc să lupt pentru asigurarea șanselor egale la educație pentru toți copiii, deoarece fiecare copil are dreptul la o viață cât mai împlinită.

Să fim conștienți că fiecare dintre noi poate fi protagonistul unor schimbări pozitive, dar mai ales, împreună, solidari fiind, deținem puterea de a crea o lume mai bună și mai prietenoasă pentru copiii speciali. So, let’s DO IT!

“Singura dizabilitate în viață este o atitudine negativă.” – S. Hamilton

Imaginile de mai jos evidențiază atât de clar importanța incluziunii, în detrimentul integrării. Muncind împreună, putem atinge acest deziderat: ca incluziunea să fie o realitate în școlile din România. Să fim conștienți că viitorul societății depinde în mare măsură de modul în care creștem și educăm azi toți copiii!

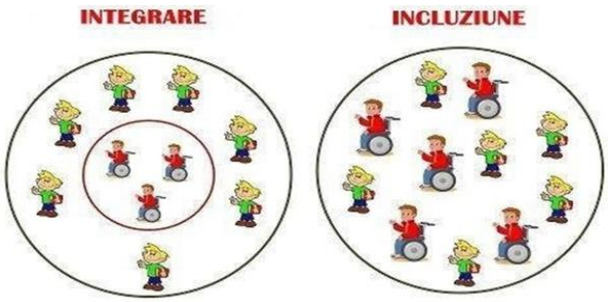

Te rog....

Înțelege-mă!

Acceptă-mă!

Învață-mă!

Toți **diferiți,**

toți **egali,**

toți **împreună!**

"Vino cu mine, școala e și pentru tine!"

BIBLIOGRAFIE

1. Jigău, M & Surdu, M. (2002). *Participarea la educaţie a copiilor romi- probleme, soluţii, actori*, București, disponibil pe Internet: http://www.oportunitatiegale.ro/pdf_files/Participarea%20la%20ed.%20a%20copiilor%20romi.pdf
2. Legea Educației Naționale Nr.1/ 2011, disponibilă pe Internet: http://polito.ubbcluj.ro/scoaladoctorala/?page_id=263
3. Manea, L. (2016). *Accesul la educație a tinerilor cu dizabilități în România, cu focalizare pe invățământul secundar superior, vocațional și universitar*, București: Asociația RENINCO, România
4. Solovei, R. (2013). *Educaţie incluzivă- Ghid metodologic pentru instituţiile de învăţământ primar şi secundar general,* Chișinău: Keystone

STUDIU DE CAZ

Prof.inv.primar Bărbulescu Aurelia
Școala Gimnaziala" I.G.Duca", București

Numele şi prenumele: M.N.

Locul şi data naşterii: 5.02.2020

Vârsta: 8 ani

Clasa: a II-a

1. TIPUL

Studiu de caz care afectează grupul clasei de elevi.

2. DESCRIEREA PROBLEMEI

a. Tipologia problemei

- elevul manifestă un comportament foarte agresiv în mod special la școală, dar şi în familie: loveşte fără motiv, muşcă, împinge;
- manifestă un limbaj vulgar, presărat cu injurii la adresa colegilor;
- provoacă dezordine în jurul lui: se joacă cu caietele și cărțile proprii, împreună cu alte lucrări ale colegilor le aruncă prin clasă.

b. Actori implicaţi

- această situaţie aduce prejudicii clasei de elevi, mulţi dintre ei refuzând să mai vină la școală din cauza elevului M.N..;
- părinţii colegilor de clasă solicită mutarea disciplinară la altă clasă.

c. Contextul apariţiei

În depistarea comportamentului agresiv al elevului am căutat să răspund la următoarele întrebări:

- **Când au apărut aceste manifestări agresive ale elevului?** - nu atât localizarea în timp a apariţiei lor, ci în special a momentelor, situaţiilor sau evenimentelor din jurul lui: ceartă, schimbări, separări, naşterea unui frate sau soră, plecarea unei persoane, situaţii confuze, violenţă.
- **Când se manifestă elevul agresiv?** - Unde apare agresivitatea ? - pentru a putea înţelege care este partea conflictuală, de ce copilul alege să se comporte în felul acesta şi ce anume din mediul respectiv îi creează dificultăţi în a se adapta sau exprima**.**
- **Faţă de cine se manifestă agresiv?** - împotriva cui se direcţionează agresivitatea, este o manifestare difuză şi generalizată sau apare în relaţie cu persoane determinate.

- **Cum sunt manifestările sale? -** Agresivitatea fetiţei poate fi directă: zgârie, zgâlțâie sau îți mușcă prietenii, colegii de clasă, distruge obiectele proprii și pe ale colegilor și ridică mâna asupra mamei. Agresivitatea poate, de asemenea, să ia forma unor exigențe permanente care sfârșesc prin a-l sufoca pe adult.
- **Cum era elevul înainte de a fi agresiv? Cum se exprima el înainte? -** Am încercat să identific care sunt modalităţile alese de el pentru a se exprima pe măsură ce se dezvoltă şi cum se manifestă în situaţii în care nu poate face faţă şi apar schimbări ale comportamentului său.
- **Cum este copilul în familie? -** Cum este relaţia cu mama? Cum este relaţia cu tata? Există fraţi, surori? Care este rolul bunicilor? Există şi alte persoane importante pentru copil care formează o familie lărgită?
- **Cum este familia? -** Relaţiile şi interacţiunile intrafamiliale, precum şi cele cu persoanele din exterior sunt toate filtrate de către copil şi se constituie într-o varietate de stimuli, pentru care nu are întotdeauna un răspuns sau o reacţie adecvată
- **Cum influențeaza mass-media? -** se uită la desene animate, reclame TV sau alte emisiuni ce conțin scene de violenţă.

d. Descrierea situaţiei

Modelul agresivității cazului analizat:

- Nesigur în mediile necunoscute, noi;
- Nesiguranţă cu privire la simpatiile interumane;
- Comportament agresiv ca modalitate de obţinere a respectului;
- Agresivitatea crescută are drept consecinţe pedepsele, sancţiunile şi mai ales respingerea socială.

e. Care sunt motivelele pentru care o considerăm o nevoie emergentă?

Motivele pentru care această problemă semnalată este tratată ca fiind o nevoie emergentă rezultă din ansamblul de provocări, evenimente, probleme şi ameninţări care sunt relevante în dezvoltarea elevului și care manifestă o creştere dramatică în incidenţa lor.

f. Posibile riscuri - conflictul să crească în intensitate;

- elevul M.N. să nu reușească să își gestioneze emoțiile negative;
- să se mute elevi din clasă sau/și părinții să solicite mutarea disciplinară a elevului M.N.

3. PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

A. Ce s-a făcut pentru soluţionarea problemei?

a. Obiectiv de lungă durată:

Stabilirea unei relații de încredere și acceptare reciprocă cu colegii de clasă și familia.

b. Obiective specifice: - dezvoltarea capacității de a analiza conflictele;

- identificarea şi exersarea de soluţii pozitive la conflicte;
- utilizarea instrucţiunilor de autocontrol;
- dezvoltarea autocontrolului;
- stabilizarea comportamentelor adecvate.

În urma analizării tuturor rezultatelor obţinute în urma investigării, am ajuns la conluzia că situația comportamentală a elevului poate fi privită din mai multe unghiuri. Acest avantaj este oferit de disponibilitatea persoanelor din anturajul copilului. Pentru elevul M.N. am realizat o intervenţie pe două planuri:

- consiliere educaţională cu elevul, dar si cu părinţii.

B. Care sunt acţiunile recomandate pentru soluţionarea problemei apărute?

1. Consiliere educaţională cu elevul

Modalităţi de a stăpâni furia copilului:

Elevul M.N. va trebui învăţat tehnici de stăpânire a mâniei. Metodele pe care le-am folosit în relaţia cu elevul agresiv:

•***Discuţia*** - am rugat, cu calm, elevul să explice care este motivul pentru care a devenit atât de nervosă. Răspunsul lui a fost că nu deține controlul și nu se poate stăpâni de unul singur. De aceea, am sugerat că în 5 minute ar putea să se calmeze şi să se gândească la acţiunile sale pe *scăunelul gânditorilor*. Apoi, i-am propus modalități civilizate de a obține ceea ce dorește: să discute şi să ceară mai degrabă, decât să ia ceva fără a spune nimic, să își aștepte rândul sau să schimbe jucăriile cu alţi elevi din clasă.

•***Exerciţii fizice aplicate*** - pentru a se elibera de o parte de mânie l-am antrenat într-o serie de acţiuni şi exerciţii fizice cum ar fi: tropăitul din picioare, lovitul cu pumnii într-o pernă sau trasul şi învârtitul plastilinei, dansul după muzica preferată sau plimbarea mașinuței. L-am încurajat să facă lucrurile care îi plac - să coloreze, să picteze, să socotească sau să îndeplinească anumite sarcini pentru mine.

•***Confort psihic şi afecţiune*** - Am făcut apel la puterea unei îmbrăţişări şi capacitatea lei de a face elevul să se simtă înţeles, iubit şi acceptat.

•***Un bun exemplu*** - am căutat să fiu un bun exemplu pentru ea.

•***Aprecierea bunei purtări*** – L-am asigurat că observ atunci când îşi rezolvă problemele legate de mânie într-un mod pozitiv.

2. Consiliere educaţională cu părinţii:

Probleme identificate în cadrul familiei:

Părinţii au o afacere, lucrează amândoi şi sâmbăta, de aceea elevul este mai mult cu fratele său mai mare, care îl aduce la școală. Tatăl elevului nu are deloc legături cu școala, afacerea fiind în alt oraș, iar mama, vizitează ocazional școala, atunci când nu își ajută soțul și fiind foarte îngrijorat de agresivitatea manifestată de elevul M.N. ,deoarece primeşte foarte multe reclamaţii de la ceilalți părinți. Cu toate acestea refuză sfaturile părinților de a consulta un psiholog, considerând că acesta nu o va putea ajuta şi că problemele vor fi rezolvate în timp, odată cu maturizarea elevului. Soluţia optimă ar fi în opinia tatălui, mutarea elevului la o altă școală.

Mama, căreia i-ar reveni sarcina deplină a supravegherii permanente a fiului ei, refuză asumarea acestei responsabilităţi sub pretextul că nu poate face față și nu îl poate stăpâni.

Aceaste reacţii l-au determinat pe elev să creadă că nu mai este iubit. Mereu întreabă la școală şi acasă *Mă iubeşti?* sau *Pe mine nu mă iubeşti?*.

Obiective vizate în terapia părinţilor:

• Consilierea părinţilor pentru a înţelege nevoile reale ale elevului M.N..;
• Formarea unui stil parental adaptat nevoilor reale ale elevului;
• Implicarea copilului în sarcini pe măsura capacităţii de înţelegere şi acţiune a acestuia;
• Formarea unui program comun de petrecere a timpului liber cu copilul;
• Redescoperirea relaţiilor afective dintre părinţi şi copil.

Aceste obiective ar putea fi realizate în special prin participarea părinţilor la cursuri parentale de tipul *Educaţi aşa!*

3. REZULTATE

Creşterea încrederii în forţele proprii;
Rezolvarea crizelor de identitate;
Creşterea stimei de sine;
Integrare în colectiv şi relaţionare pozitivă cu colegii;
Colaborare în realizarea sarcinilor de echipă;
Detensionarea şi îmbunătăţirea situaţiei familiare;

Familia – element esențial care influențează traiectoria devenirii personajului

prof.Toma Mihaela
Colegiul Tehnic Ion Creanga , Tg.Neamț
Pentru secțiunea studiu de specialitate

Cele trei romane avute în vedere (*Enigma Otiliei*, de George Călinescu, *Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război*, de Camil Petrescu și *Baltagul*, de Mihail Sadoveanu) sunt traversate de o serie de teme comune care, chiar dacă nu au aceleași valențe în toate cele trei elemente ale triadei analizate, se întâlnesc în punctul comun al modului în care influențează evoluția personajului. Astfel, romanul călinescian și cel sadovenian sunt construite și sub auspiciile temei familiei. Tema familiei este strâns legată de ideea de identitate, ea putând fi materializată în sens metaforic într-un creuzet în care creatorul de lumi – scriitorul, amestecă ingredientele necesare preparării personalităţii umane.

Temă favorită a literaturii din toate timpurile, familia poate apărea şi în postura unui simplu fundal al evenimentelor interioare şi exterioare. Întotdeauna evoluţia personajului va fi marcată de trecut, de copilărie, de identitate…într-un cuvânt: de familie. Există romane celebre ale literaturii universale ce trădează încă din titlu fundamentul pe care se construieşte întreaga acţiune: *Fraţii Karamazov*, Dostoievski, *Forsyte Saga*, Galsworthy; există, de asemenea, şi romane care se organizează în cicluri de familie: ciclul *Comăneştenilor* , ciclul *Hallipilor* sau romane care au în vedere istoria unui întreg neam: *Fraţii Jderi*, M .Sadoveanu. Unul dintre cele mai cunoscute romane de familie din literatură română este *Moromeţii*, M. Preda.

Familia a servit ca pretext pentru construirea unor romane frescă, constituindu-se, de asemenea, şi în temă primă a romanului realist sau naturalist. Scriitorii au utilizat tema familiei şi ca modalitate principală de creionare a mediului sau a psihologiei umane.

În calitatea ei principală de teritoriu *sine qua non* al vieţii, team avută în discuţie se transformă în marcă a identităţii, reprezentând suma unor concepte precum: tradiţia, strămoşii, educaţia – în toate formele ei, spaţiul coagulării individuale, matca originară, Primordialul. Ea poate fi percepută şi ca topos al stabilităţii, al echilibrului, actualizând, în acelaşi timp, limita şi cenzura.

Familia se traduce în spaţiul literar ca un prim loc al relaţiilor de putere, aducând în prim plan duritatea societăţii patriarhale. De regulă, conflictele dintre generaţii izbucnesc pentru

prima dată în sânul acestui microcosmos şi, secondate de caracteristicile planului exterior familiei, ele pot genera dezechilibre existenţiale şi rupturi interioare.

Romanul, în calitatea sa de demers epic fundamental, îşi are originea în complexele primordiale ale omului. Universul îngust al familiei declanşează două tipuri de atitudine: fie una retractilă, fie una expansivă. Mergând pe linia modelului psihanalitic în tratarea temei familiei, putem afirma că personajele romanului pot fi încadrate fie în tipologia copilului găsit (învinsul şi interiorizatul), fie în categoria bastardului (arivistul şi parvenitul).

În ciuda faptului că familia este subsumată, de cele mai multe ori, temei identităţii, ea poate fi percepută şi ca un loc al înstrăinării şi al alterităţii. În aceste condiţii, putem concluziona, afirmând că tema avută în discuţie nu este neapărat una luminoasă, echilibrată, armonioasă….pentru că esenţa umană nu este alcătuită doar din plusuri. Este, mai degrabă, unul dintre multele puncte ale ciocnirii dintre convulsiile şi idealurile vieţii.

FORMAREA DEPRINDERILOR DE EXPRIMARE CORECTĂ

-studiu de specialitate-

Prof. înv. primar, POPA EMILIA
Școala Gimnazială Mateești
Com. Mateești, Jud. Vâlcea

Despre limbă se spune, cu deplin temei, că este elementul cel mai durabil al unui popor, al unei națiuni. Din acest punct de vedere, ea depășește componenta intelectuală a personalității umane și ajunge în sfera vieții spirituale. Dovada cea mai elocventă o constituie numeroasele versuri nemuritoare, create de poeții care au rămas și vor rămâne mereu în conștiința vorbitorilor limbii române. În versurile lor limba noastră e dulce, frumoasă și armonioasă. „ Saltă inima-n plăcere/Când o ascultăm/Și pe buze –aduce miere/ Când o cuvântăm/"(G. Simion).

Limbii române îi sunt alocate prin programă cele mai multe ore de pregătire. E firesc acest lucru, iar elevii trebuie să înțeleagă valoarea de cheie universală a acestei discipline. Limba este instrumentul cu care deschidem ușile învățării la toate disciplinele. Dar indiferent de limbajele speciale, de tipologia exprimării, un lucru rămâne esențial pentru toate: corectitudinea exprimării. De acest aspect se ocupă gramatica. Corectitudinea formelor fundamentale, a flexiunii și a folosirii semnelor de ortografie seamănă cu matematica în rigurozitate. Cine știe morfologie știe și ortografie. De asemenea : cine știe sintaxă știe și punctuație.

Exprimarea corectă, orală și scrisă constituie unul dintre instrumentele de bază ale muncii intelectuale. Capacitatea de exprimare se formează prin solicitarea efortului intelectual al elevilor, prin punerea sistematică în situația de a exersa, într-o formă sau alta, verbalizarea, pe cât posibil în mod liber.

Acțiunea de dezvoltare a exprimării corecte este o acțiune complexă, care se desfășoară pe tot parcursul procesului de învățământ, la toate disciplinele școlare, precum și în cadrul activităților extracurriculare. Așa cum este cunoscut, bogăția unei limbii constă în bogăția și varietatea vocabularului. E datoria dascălilor de a dezvolta la elevi capacitatea de a se exprima cu ușurință, de a-i face apți să mânuiască în mod direct acest instrument minunat care este limba, pentru a se exprima corect.

Învățătorii sunt cei dintâi care răspund de formarea deprinderilor de exprimare corectă. Ei trebuie să-i ajute pe elevi să-și însușească conștient și temeinic cunoștințele care fundamentează teoretic deprinderile de exprimare corectă, să dirijeze și să controleze exersarea

aplicării în practică a normelor de ortografie și de punctuație, până la automatizarea activităților respective.

Dacă la început se merge pe cale intuitivă, treptat elevii îşi motivează fiecare normă, fiecare semn. Folosirea conştientă a formelor corecte e un scop fundamental al acestei discipline și de aceea este necesar să-i acordăm cea mai mare atenţie.

Acest lucru se face nu numai la orele de limba română, ci în toate relaţiile noastre cu elevii, la toate disciplinele şi în tot felul de activităţi şcolare şi extraşcolare.

Pentru ca elevii să dobândească însă priceperi și deprinderi de folosire a limbii, atât în comunicarea orală, cât și în cea scrisă, ei trebuie puși în situația de a observa, de a analiza, de a motiva și de a aplica faptele de limbă.

Motivarea ortografică solicită gândirea logică a elevului, spiritul de observație, capacitatea sa de analiză, de comparare, de generalizare, asigurându-se astfel exprimarea clară, corectă, precisă, expresivă. În prezentarea motivărilor ortografice, corelăm permanent noțiunile de morfologie cu cele de sintaxă și de vocabular, precum si cu ortografia și ortoepia, acordând astfel atenția cuvenită tuturor componentelor limbii române. În corectarea greșelilor nu este bine să dăm forma greșită, întrucât uneori se reține această și nu cea corectă.

Este știut că, multe greșeli de limbă se fac în domeniul vocabularului. Până la vârsta școlară copiii acumulează un vocabular minimal care să-i ajute să-și exprime gândurile, acțiunile, sentimentele. Nu toate cuvintele folosite sunt corecte. Deseori sunt folosite cuvinte regionale, vulgare, ticuri verbale, expresii șablon. O îndatorire a școlii este de a înlătura aceste probleme și de a cultiva forma literară a cuvintelor, forma cea mai îngrijită și corectă a limbii noastre.

Modern în predarea limbii române înseamnă rigoare științifică în lecție și utilizarea unor metode și procedee care să stimuleze gândirea elevilor, să-i facă să înțeleagă și să aplice corect normele gramaticii. Cunoașterea foneticii, îmbogățirea vocabularului, educarea pronunției, contribuie la dezvoltarea exprimării orale și scrise a elevilor.

Un neajuns al predării limbii române este acela de a-i spune elevului cum se scrie corect, fără a-i motiva de ce se scrie așa. Predarea gramaticii în școală trebuie să aibă un caracter funcțional. Prin aceste ore se comunică, se însușesc, se consolidează și se întregesc cunoștințele elevilor, dar un rol important în conștientizarea lor îl au motivările ortografice, care se realizează printr-un dialog între elev și profesor, susținut permanent de un efort personal și realizat prin conexiuni inverse. Realizăm astfel un proces de interdependență între normele

ortografice și cele ortoepice, perceput ca un act unitar, cu repercusiuni directe în procesul de învățare.

Prin motivările ortografice stabilim argumentele care susțin scrierea corectă a unui cuvânt sau a unui grup de cuvinte, urmărim însușirea conștientă a normelor unitare a limbii literare actuale. Însușirea conștientă și activă, încă din clasele primare, a cunoștințelor teoretice și dobândirea unor priceperi și deprinderi corespunzătoare depind, în mare măsură de priceperea cu care învățătorul organizează parcursul învățării școlarilor de la intuirea cuvintelor la înțelegerea semnificației lor gramaticale, de la recunoaștere și notarea grafică a sunetelor, la redarea unei compuneri, de la parcurgerea faptelor de limbă, la generalizarea noțiunilor și folosirea acestora într-o exprimare personală.

Motivările ortografice se aplică la întregul sistem ortografic al limbii noastre, dar o mare parte din ortografie se învață fără gândirea acțiunii analitice. Ele vor fi inserate pe parcursul tuturor lecțiilor de morfologie și, când e cazul, și a celor de fonetică și de vocabular. Se vor face lecții speciale de motivări ortografice cu exerciții aplicative la sfârșitul unor subcapitole ale părților de vorbire și în mod obligatoriu, la sfârșitul predării unei clase gramaticale, reușind astfel să cuprindem cazurile ortografice specifice.

Însușirea corectă a limbii presupune și cunoașterea semnelor de punctuație. De aceea învățarea normelor de punctuație reprezintă o sarcină importantă a școlii. Cunoașterea și respectarea acestor norme oferă posibilitatea ca cel ce scrie să-și poată exprima corect ideile, iar cel care citește să poată înțelege ca a citit.

Condiția fundamentală în formarea deprinderilor ortografice și de punctuație o constituie exercițiile. Tot cu ajutorul lor se ajunge la perfecționarea deprinderilor. Aceasta presupune o nouă viziune asupra conținutului, formelor de organizare, metodelor de activizare a elevilor, mijloacelor didactice, metodelor de eficiență practică, care să contribuie și la formarea de automatisme.

Limba se învață sistematic și cel care nu se instruiește în mod corespunzător în școală și nu-și însușește o vorbire și o scriere corectă, cu greu își va completa lipsurile mai târziu. M-am străduit ca elevii să-și însușească o limbă aleasă și o scriere corectă.

Din studiul efectuat asupra modalităților în care se acționează asupra deprinderilor de scriere și exprimare corectă am ajuns la concluzia că se impune un sistem unitar, organizat, care începe chiar din clasa pregătitoare.

Bibliografie:

Avram Mioara,*Gramatica pentru toți,* Editura Academică,București, 1986

Beldescu George, *Ortografia în școală,* E.D.P., București, 1973

Nicola Ioan, *Tratat de pedagogie școlară*, Editura Aramis, București, 2000

Şcoala incluzivă – o şansă pentru fiecare

SÂRBU VIORICA ALINA
Şcoala: C.Ş.E.I. „AURORA”, REŞIŢA
Judeţul:CARAŞ-SEVERIN

Este surprinzător sau chiar revoltător faptul că , trăind într-o epocă a digitalizării, într-o societate aflată în evoluţie galopantă, să existe copii sau tineri care trăiesc în locuri izolate sau, mai grav, la periferiile oraşelor, fără electricitate sau apă curentă, fără să fie şcolarizaţi, fără să beneficieze de cele mai elementare condiţii de viaţă.

Peste tot se vorbește despre dreptul tuturor copiilor de a avea parte de educație, dar puțini știu exact ce presupune acest lucru și mai ales, cât de des este încălcat. În România, dreptul la educație, în sensul învățământului organizat de stat, a fost consfințit oficial, prin primul act constituţional care a impus acest drept la scara întregului spaţiu locuit de români, respectiv Constituția din 1923.Acolo se menționa că „învăţământul este liber în condiţiunile stabilite prin legile speciale şi întrucât nu va fi contrar bunelor moravuri şi ordinei publice. Învăţământul primar este obligator. În şcolile Statului acest învăţământ se va da gratuit. Statul, judeţele şi comunele vor da ajutoare şi înlesniri elevilor lipsiţi de mijloace, în toate gradele învăţământului, în măsura şi modalităţile prevăzute de lege”.
Cu toate acestea, în condițiile actuale, dreptul la educaţie al copilului nu este respectat de multe ori. Spre exemplu, un copil bolnav și sărac, deși are același drept cu unul sănătos și cu o situația financiară bună, nu va avea parte de aceleași beneficii.

Educația incluzivă și dreptul la educație: Dacă este să vorbim despre dreptul la educație și modalitatea în care acesta poate fi aplicat, fără discriminare de niciun fel, atunci educația incluzivă este cea care se mulează cel mai bine pe nevoile tuturor elevilor. Aceasta este caracterizată prin următoarele principii: dreptul fiecărui elev la educaţie pe baza egalităţii şanselor; nici un elev nu poate fi exclus din educaţie sau supus discriminării pe motive de rasă, religie, culoare, etnie, sex, limbaj, dizabilităţi; şcoala se adaptează la nevoile elevilor; diferenţele individuale între elevi constituie o sursă de bogăţie şi diversitate, şi nu o problemă.

Şcoala incluzivă are la bază un curriculum adaptat în raport cu nevoile copiilor. Adaptarea curriculumului poate fi făcută prin selectarea unor conţinuturi din curriculumul general adresat copiilor normali, care pot fi însuşite de copiii cu cerinţe speciale; introducerea elevilor cu cerinţe educative speciale într-o varietate de activităţi individuale, terapeutice, destinate recuperării acestora; folosirea unor metode şi procedee didactice, a unor

mijloace de învăţământ intuitive, de natură să sprijine înţelegerea conţinuturilor predate la clasă.

Cum se respectă dreptul la educație în România: Din păcate, în România, dreptul la educație este înțeles de multe ori, greșit, iar discriminările încă mai ucid vise în școli. Copiii proveniţi din familii monoparentale sau orfani de ambii părinţi, copiii ai căror părinţi nu au serviciu, au grave probleme de sănătate sau un comportament imoral, copiii care locuiesc în zone izolate sau îndepărtate şi a căror şcolarizare depinde de existenţa unui mijloc de transport şi copiii de etnie rromă care se integrează cu greutate în colectivul clasei de elevi. Din acest motiv, mulți dintre ei abandonează școala.

Discriminarea copiilor cu cerințe educative speciale: Cu aceeași problemă, a respectării dreptului la educație se confruntă și părinții ai căror elevi au unele cerințe educative speciale. Tipurile de deficienţe întâlnite la elevii cu cerinţe speciale sunt: deficienţe mintale, deficienţe de auz sau vedere, deficienţe fizice, psihomotorii, tulburări de limbaj, tulburări de comunicare şi relaţionare, tulburări de atenţie şi hiperactivitate – ADHD.

Este adevărat, și aceştia au dreptul fundamental la educaţie, iar procesul instructiv-educativ trebuie să asigure şanse egale pentru toți, prin implicarea tuturor cadrelor didactice, părinţilor şi a instituţiilor locale abilitate. De multe ori însă, realitatea este mai dură.

Pentru ca și copiii cu cerințe educative speciale să beneficieze de dreptul lor la educație, este nevoie de o colaborare permanentă între cadrele didactice – școala în general și familiile elevilor (pentru a discuta eventualele probleme de natură comportamentală, materială sau socială şi pentru a se găsi soluţii care să ducă la rezolvarea acestor probleme).

De asemenea, tot pentru ca dreptul la educație al copiilor să fie respectat, dacă există cazuri în care aceștia locuiesc în zone izolate sau departe de respectiva unitate de învăţământ, este necesar să se asigure transportul zilnic al acestora spre școală și înapoi acasă. Din perspectiva reglementărilor adoptate de statul român, copiii cu cerinţe educative speciale pot fi integraţi fie în unităţi şcolare de educaţie specială, fie în grupe şi clase speciale din unităţi preşcolare şi şcolare obişnuite, fie în mod individual în unităţi de învaţământ obişnuite. Aceste școli trebuie să se adapteze unei pedagogii centrate asupra copilului, capabilă de a veni în întâmpinarea trebuinţelor fiecărui copil în parte. Cadrele didactice trebuie să adopte mijloace de combatere a atitudinilor discriminatorii, construind o societate bazată pe spiritul de toleranţă şi oferind şanse egale la educaţie pentru elevii defavorizaţi.

Dreptul la educație, ”uitat” în cazul copiilor săraci? Dreptul copiilor de a avea parte la educaţie preşcolară, primară şi secundară este ”uitat” de multe ori în cazul

copiilor ce provin din comunităţi dezavantajate. Aceștia au nevoie de mult sprijin pentru a depăşi situaţia în care se află, pentru că sărăcia şi lipsurile cu care se confruntă, ba chiar și nepăsarea multora dintre părinții acestora faţă de perspectivele pe care educaţia le oferă copilului şcolarizat, toate acestea contribuie la limitarea accesului la şansele egale la care au dreptul toţi copiii.

Din păcate, discriminarea este uneori încurajată chiar și de cadrele didactice, așa că nu ar trebui să ne mire și faptul că mulți elevi renunță la dreptul lor la educație și decid să abandoneze școala. Rolul şcolii este de a-i învăţa pe tineri cum să trăiască într-o lume marcată de diferenţe lingvistice, culturale sau sociale, prin acceptarea acestora, dar şi prin identificarea şi însuşirea valorilor care îi unesc. Pentru ca această discriminare să nu mai existe, iar dreptul la educație al tuturor copiilor să fie respectate, cadrele didactice trebuie să realizeze anumite activităţi în care să se integreze şi copiii menţionaţi anterior, deoarece prejudecăţile pot genera un comportament discriminatoriu.

Pentru ca dreptul la educație să fie valabil pentru toți copiii, acest lucru ar presupune școli moderne, cadre didactice motivate și corespunzător pregătite, curriculum și dotări adecvate fără costuri suplimentare din partea părinților. Din păcate, mult prea greu de realizat în societatea românească actuală.

Școlile trebuie să lupte pentru respectarea dreptului la educație: Pentru ca dreptul la educație să nu mai fie condiționat de atâtea discriminări, primii care ar trebui să ia atitudine ar fi profesorii. Prin exemplul lor, și comunitatea locală va putea fi educată pentru a nu se mai împiedica de prejudecăți. Școala, în general, ar trebui să educe elevii în ideea ca nu există valori superioare sau valori inferioare, iar toleranţa, respectarea drepturilor omului – printre care și cel la educație al tuturor copiilor, ar trebui să nu fie doar un simplu deziderat. În acest scop, în cadrul activităţilor extracurriculare, se pot organiza acțiuni care să implice comunitatea, activităţi în cadrul cărora participanţii să se cunoască mai bine, să coopereze şi să se implice împreună diferite evenimente (activităţi muzicale şi sportive, evenimente culturale şi sărbători locale). Egalitatea de şanse este un lucru la care cadrele didactice și nu numai, poate ar trebui să reflecte mai mult.

În vederea respectării dreptului la educație al copiilor, în școlile din România ar trebui să se marșeze mai mult pe asigurarea accesului copiilor din comunităţi vulnerabile la educaţie preşcolară şi şcolară. Aceasta trebuie realizată prin creşterea numărului de grădiniţe cu program normal sau prelungit şi de grădiniţe estivale, inclusiv în comune sau localităţi cu număr redus de copii de vârstă preşcolară; cuprinderea în programe de genul ”A doua şansă”

a mai multor copii, tineri sau adulţi care nu au fost niciodată la şcoală sau care au abandonat învăţământul obligatoriu, dar să nu fie neglijată nici pregătirea cadrelor didactice pentru schimbarea atitudinii lor faţă de copiii săraci sau cu cerințe educative speciale.

Trebuie să înțelegem că toți acei copii cărora le refuzăm din cauza prejudecăților dreptul la educație pot deveni adulții analfabeți din viitor. Prea mulți copii nu se bucură de dreptul la educație deoarece apartin minorităților etnice, au culturi diferite, pentru că provin din familii cu situație financiară precară sau au anumite cerințe educatice speciale. Este nevoie ca toți cei implicați în acest proces, dar și dumneavoastră înșivă să nu vă mai ascundeți după deget, cum se spune și să încercați să apreciați valoarea fiecărui individ în parte, fără prejudecăți sau discriminare. Este unul din modurile prin care se poate ca dreptul la educație al copiilor să fie respectat. Cât despre autorități, aici treaba e ceva mai complicată, pentru că este nevoie de resurse financiare. Dar totuși, se pot găsi soluții.

Școala pentru un copil este locul unde se pun bazele educației, și care contribuie la dezvoltarea personalității sale, într-un spirit bazat pe idealuri pozitive. În afară de menirea pe care o are, de a-l învăța pe copil sa citească, să scrie, să înțeleagă şi să memoreze unele informații, poate cea mai importantă lecție pe care un copil o învață la scoală este cum să se descurce în viață. Un cadru didactic bun este cel care știe cum să-i învețe pe elevi nu numai lecțiile, ci și disciplina şi autocontrolul, dar este conștient în același timp că nimic nu poate fi făcut cu forța, împotriva voinței copilului. Dorința de a fi mai bun trebuie să vină în primul rând din partea elevului. Prin educația făcută în școală, copilul ar trebui să dobândească acel sentiment al responsabilității față de ceilalți.

Este datoria noastră, dascăli fiind, să nu lăsăm ca dreptul tuturor copiilor la educație să fie respectat!

Bibliografie:

1. Doina Balahur,„Protecţia drepturilor copilului ca principiu al asistenţei sociale”, Editura All Beck, Bucureşti, 2001;

2. Irina Moroianu Zlătescu, Emil Marinache, Rodica Şerbănescu(coordonatori)

„Drepturile Copilului şi tânărului”, Institutul Românpentru Drepturile Omului, Bucureşti;

3. Toma Mareş (coordonator), "Evoluţia apărării şi respectării drepturilor copilului aflat în dificultate", Editat de FICE, România, Bucureşti, 1998

4. Wikipedia.ro

NECESITATEA COLABORĂRII ŞCOLII CU FAMILIA

Prof. Macelaru Mihaela Mariana
Gradinita Alba ca Zapada si piticii
Bucuresti, sector 4

Şcoala şi familia sunt cei doi poli de rezistenţă ai educaţiei, care contribuie prin mijloace specifice la formarea tineretului.

Familia este prima şcoala a copilului. Ea este cea care răspunde de trebuinţele elementare ale copilului şi de protecţia acestuia, exercitând o influenţă atât de adâncă, încât urmele ei rămân, uneori, întipărite pentru toată viaţa în profilul moral - spiritual al acestuia.

Familia ocupă un loc aparte în sistemul instituţional al educaţiei. Acţiunea ei pe întreaga perioadă a dezvoltării include şi toate laturile formării personalităţii. Ea reprezintă unul din mediile de socializare şi educare din cele mai complete datorită posibilităţilor ce le are de a-l introduce pe copil în cele mai variabile situaţii şi de a acţiona asupra lui prin cele mai complexe şi fireşti mijloace.

Familia oferă copilului primele informaţii despre lumea ce-l înconjoară, primele norme şi reguli de conduită, dar şi climatul socioafectiv necesar trebuinţelor şi dorinţelor sale.

Procesul de colaborare dintre şcoală şi familie asigură atingerea scopului educaţional. Pornind de la necesitatea cunoaşterii sociopsihopedagogică a copilului, şcoala impune colaborarea cu familia sub diferite aspecte. Urmărind aspectele comune, speciale si diferenţiate pe care viaţa de elev o prezintă, părinţii pot completa, sprijini şi dezvolta personalitatea copilului cu o singură condiţie - colaborarea cu şcoala.

Părinţii şi educatorii contribuie, în strânsă colaborare, la ridicarea nivelului instructiv educativ a elevului integrat în colectiv. Reuşita acestei acţiuni presupune însă o cunoaştere specială a fiecărui copil. El trebuie urmărit permanent şi profund,sub toate aspectele personalităţii lui.

Adunările pe şcoală cu părinţii, şedinţele pe clasă, consultaţiile în grup şi convorbirile individuale, vizitele în şcoală şi cu şcoala, excursiile şi călătoriile, lectoratele pedagogice pentru părinţi, formează un complex de activităţi necesare creşterii continue a valorilor educative atât în şcoală cât şi în familie.

Aceste întâlniri cu părinţii trebuie să se desfăşoare pe o bază tematică solidă.

Ea poate să facă parte dintr-un ansamblu de probleme educative a căror conştientizare, dezbatere şi rezolvare operaţională reclamă continuitate, reluare şi dezvoltare în perioade de mai lungă durată. Munca şcolii cu familia impune un sistem, o unitate de obiective, metode şi măsuri care să conducă această colaborare specifică la un mod planificat de a lucra, astfel încât să nu se desfăşoare pur şi simplu incidental.

Temele colaborării dintre şcoală şi familie trebuie să fie bine conturate, ca de pildă: “Analiza adunărilor şi şedinţelor cu părinţii în şcoală”; “Eficienţa lectoratelor cu părinţii”; “Metodologia practică a activităţilor cu familia la şcoală”; “Conţinutul şi tehnica consultaţiei pedagogice cu părinţii elevilor”; “Vizita pedagogică în familia elevului”; “Înfăptuiri pe planul colaborării şcolii, familiei, consiliului local privind sănătatea şi regimul zilnic al elevului”.

Aceste teme trebuie să stea în atenţia cadrelor didactice şi să le desfăşoare în colaborare cu medicii de familie, cu bibliotecara, cu consiliul educaţional, cu psihologii şcolari, acolo unde există, cu părinţii care au profesiuni apropiate temei desfăşurate: economişti, jurişti, medici, ca şi cu părinţii din comitetul de părinţi al şcolii.

Munca şcolii cu familia poate lua metodologic şi forma unui experiment de pedagogie socială, vizând organizarea şi analiza activităţii, verificarea obiectivelor, metodelor şi procedeelor folosite prin lectorul pentru părinţi, în şedinţele cu părinţii, la consultaţii şi convorbiri, în privinţa legăturilor permanente, între şcoală (proces de învăţământ) şi familie.

“Caietul învăţătorului” sau “Jurnalul clasei” sunt documente care pot să conţină însemnările învăţătorului cu privire la activităţile desfăşurate cu familia sau însemnările unor părinţi despre munca lor de sprijinire a şcolii sau de organizare a condiţiilor de instruire şi educare acasă a copiilor, de îndrumare a pregătirii pentru şcoală.

Fundamentarea pedagogică şi interdisciplinară a colaborării şcolii cu familia, în contextul modernizării procesului de învăţământ, trebuie să corespundă atât obiectivelor teoretice, cât şi acţiunii educative.

Procesul de învăţământ trebuie să se ridice la acel nivel de unitate instructiv-educativă care să asigure optimizarea didactic-educativă a muncii în clasă printr-o întemeiată cunoaştere a elevului ca individualitate, ca produs al familiei. Procesul instructiv -educativ în clasă trebuie să coreleze şi să sprijine, să asocieze procedeele de educaţie în afara clasei, în familie, în viaţa socială.

Cunoaşterea condiţiilor familiare ale fiecărui elev în parte, în sine şi pentru sine, nu este suficientă cu atât mai puţin dacă se realizează după o rămânere în urmă a elevului sau după un act de comportare necorespunzătoare. Deci, se impune o cunoaştere prealabilă, preventivă a fiecărei familii.

Modernizarea şcolii, a procesului de învăţământ, reclamă cercetarea mediului familial de ansamblul în care se desfăşoară activitatea şcolară. Este vorba de cunoaşterea profesiunilor

şi ocupaţiilor, a locurilor de muncă ale membrilor familiei, a gradului de instrucţie, a bugetului, de timp, a condiţiilor educaţionale şi social-morale.

Relaţia şcoală-familie include activităţi de amenajare a sălii de clasă în care învaţă elevii, participări ale părinţilor în organizarea activităţilor extracurriculare şi educative precum: carnavaluri, excursii, drumeţii, scenete de teatru, etc.

Prin toate aceste colaborări şcoală-familie se doreşte ca familia să se dezvolte ca un izvor de educaţie nouă.

În acest sens, putem considera că fundamentarea pedagogică a conlucrării şcolii cu familia devine expresia unei conştiinţe active despre pluritatea izvoarelor de educaţie.

STÂLPII DE REZISTENŢĂ AI EDUCAŢIEI

Prof. Vasile Cornelia Claudia
Gradinita Alba ca Zapada si piticii
Bucuresti, sector 4

Din primele luni de existentă, copilul este foarte receptiv la ceea ce se petrece in jurul său, chiar dacă pare complet străin de mediul ambient.

Vorbele mamei, afecţiunea, gesturile, mimica, buna sau reua dispoziţie, toate se imprimă în memoria, în sufletul, în gândirea copilului. Viaţa de familie este ca o sală inzestrată cu cele mai formidabile proprietăţi acustice.

Copiii cresc auzind nu numai vorbele părinţilor, ei aud si intenţiile, atitudinile dindărătul cuvintelor, află ce admiră, ce dispreţuiesc părinţii. Copilul fură cu ochiul şi cu urechea stările psihice ale părinţilor, râde când părinţii sunt veseli, suspină când părinţii sunt trişti.

Prima educaţie are cea mai mare importanţă; şi această primă educaţie aparţine incontestabil mamei. O mamă bună care dă ea însăşi învăţătură copiilor săi e pururea tot ce e mai frumos in lumea aceasta.

Cuvintele “cei şapte ani de acasă” sintetizează influenţa educaţiei din familie pentru tot restul vieţii, în bine sau în rău, după cum copilul a avut norocul sau neşansa de a creşte într-un mediu prielnic sau într-un mediu nefavorabil.

Dacă familia este nucleul societăţii, şcoala este societatea însăşi, redusă la o scară de proporţii adecvată vârstei elevului. Răspunderea din sfera de influenţă a familiei se deplasează spre şcoală, instituţie profilată pe instruire şi educaţie. O bună colaborare între şcoală şi familie este posibilă numai atunci când familia înţelege bine menirea şcolii; aceea de a fi principalul izvor de cultură şi factor de civilizaţie iar şcoala vede în familie un aliat, un colaborator sincer, permanent şi direct interesat în intregul proces instructiv-educativ.

Sub orice formă s-ar manifesta elevul, şcoala şi familia trebuie să acţioneze la unison, fără compromisuri şi abadonări în faţa greutăţilor întâmpinate.

Colaborarea şcolilor cu familiile elevilor se poate realiza la nivelul conducerii, al învăţătorilor, al diriginţilor şi al profesorilor. Cea mai frecventă şi mai indicate este păstrarea

legăturii dintre şcoală şi familie la nivelul diriginţilor deoarece aceştia cunosc mai bine particularităţile individuale ale elevilor, condiţiile lor de viaţă, prieteniile, mediul familial şi social, în care trăiesc, capacitatea lor intelectuală, randamentul la învăţătură, aptitudinile acestora. Diriginţii colaborează direct cu părinţii elevilor, indirect prin bunici sau rude apropiate sau prin intermediul comitetelor de părinţi ale claselor. Tot diriginţii stabilesc contactele între părinţi şi profesori, inginerii sau maiştrii-instructori.

Colaborarea dintre şcoală şi familie trebuie să se realizeze în toate aspectele concrete ale procesului instrctiv-educativ: învăţătură, frecventă, comportament, ţinută, activităţile obligatorii din atelierele-şcoală, cercuri pe specialităţi, echipe artistice, competiţii sportive.

Având în vedere scopul propus iniţial de a examina posibilitatea şi condiţiile unei strânse colaborări între şcoală şi famile este normal să restrângem sfera noţiunii educaţiei, limitând-o la familie şi şcoală.

Privită din perspectiva formării omului pe parcursul întregii vieţi, educaţia devine permanentă. De-a lungul existenţei educaţiei distingem două mari etape: perioada în care educaţia se desfăşoara întâmplător şi sporadic; perioada în care educaţia este călăuzită de teoria ei (ideile pedagogice , ştiinţa educaţiei care constituie un factor de bază în creşterea eficienţei şi forţei educaţiei). Prima formă , educaţia sporadică (spontană) realizată în familie, acţionează de la naştere în tot decursul copilăriei dar continuă şi mai târziu până la tinereţe şi vârsta adulta fiind conjugate cu acţiunea şcolii.

Educaţia, combinată cu instrucţia sporadică, începe deci încă din primii ani ai copilăriei, când copilul învaţă primele cuvinte, dar şi cele dintâi noţiuni despre relaţiile lui cu părinţii, fraţii, surorile, cu mediul înconjurător. Şcoala desăvârşeşte educaţia copilului în strânsă colaborare cu familia. Învăţământul nefiind posibil fără o disciplină liber consimţită aceasta formează obiectul celor mai frecvente contacte dintre şcoală şi familie.

Uneori, familia se plasează pe altă poziţie decât şcoala, dacă nu una ostilă în orice caz de dezacord în mare măsură needucativă deoarece se minimalizează îndatoririle elevilor şi se ignoră prevederile regulamentare.

Colaborarea şcolii cu familia se realizează şi prin note şi pentru note. Când profesorul consemnează nota în carnetul elevului care trebuie contrasemnat şi de părinţi, stabilessţte mijlocit un contact între şcoală şi familie. Şcoala informează familia despre nivelul cunoştinţelor elevului, despre conştiinciozitatea lui şi eficienţa studiului individual. Când

părintele semnează în carnetul de note al elevului, îi confirmă profesorului(şcolii) că a luat cunoştinţă de nota (notele) primite de fiul sau fiica sa şi că va proceda în consecinţă, dacă răspunsurile elevului, în timpul verificării nu au fost satisfăcătoare. În cazul acesta se impune o legătură mai strânsă între părinţi şi profesori, direct sau prin diriginţi- pentru revenirea la starea normală de însuşire temeinică a cunoştinţelor la unul sau mai multe obiecte, după semnalul de alarmă dat de profesor.

În toate cazurile (fericite sau nu), instrucţia rămâne pivotul relaţiilor dintre şcoală şi familie. Cei dintâi dascăli ai oricărui copil sunt părinţii, dar aceasta nu este instrucţia care se poate realiza în familie, oricâte posibilităţi ar avea ea decât până la un anumit nivel, după aceea şcoala rîmâne singura instituţie capabilă să completeze educaţia copilului. Familia este principalul colaborator al şcolii în toate problemele mari şi mici ale instruirii şi educaţiei.

Bibliografie:

1. Thornthon Wilder,Ziua a opta,Bucureşti, Editura Univers,1976
2. J.H.Pestalozzi,O carte pentru popor,1973
3. Jean - Jacques Rousseau,Emile ou de l'education,Paris
4. Tudor Vianu - Estetica,Bucureşti,1968
5. Dicţionar de pedagogie,Bucureşti,1979

REASONS FOR TEACHING KINDNESS IN SCHOOLS

Preschool teacher Larisa Enache
Ploiesti Kindergarten no. 28

The highest performing education systems are those that combine equity with quality. They give all children opportunities for a good quality education. School failure penalises a child for life. The student who leaves school without completing upper secondary education or without the relevant skills has fewer life prospects. This can be seen in lower initial and lifetime earnings, more difficulties in adapting to rapidly changing knowledge-based economies, and higher risks of unemployment. The same child is also less likely to take up further learning opportunities and less able to participate fully in the civic and democratic aspects of modern societies. Educational failure also imposes high costs on society. Poorly educated people limit economies' capacity to produce, grow and innovate. School failure damages social cohesion and mobility, and imposes additional costs on public budgets to deal with the consequences – higher spending on public health and social support and greater criminality, among others. For all these reasons, improving equity in education and reducing school failure should be a high priority in all education policy agendas.

The evidence shows that equity can go hand-in-hand with quality; and that reducing school failure strengthens individuals' and societies' capacities to respond to recession and contribute to economic growth and social wellbeing. This means that investing in high quality schooling and equal opportunities for all from the early years to at least the end of upper secondary is the most profitable educational policy. Students who have enriching school experiences will be more likely to stay in education and successfully transfer to the labour market. Those who struggle at early stages but receive adequate, timely support and guidance have higher probabilities of finishing, despite any difficulties in their family or social background. The current economic recession adds urgency to the task, with greater unemployment and increasing demand for higher level skills. Challenges remain as to what types of policies and practices work best, and how to implement them.

Globally, there are 150 million children living with disabilities. They are often denied an education because they are the most vulnerable and excluded people in their communities. Children with disabilities are 10 times less likely to attend school than those without. Even if they attend school, they are more likely to drop out early while the level of schooling they

receive is frequently below that of their peers.

Whilst it's nice to celebrate kindness on a specific day or week, the notion of being kind shouldn't be for a day, but a constant theme. Creating a culture of kindness in schools can provide a basis for a caring classroom and benefit the whole school community. It reduces bullying and disruptive behaviour and helps to increase social and emotional wellbeing.

"Teaching social and emotional skills like kindness improves behaviour and academic success." Random Acts of Kindness Foundation.

The teaching of kindness can be integrated into your classroom with simple strategies. We've gathered a few of our favourite ideas together to help you promote kindness in your school.

Kindness is best taught by modelling. Your class are more likely to behave with kindness if they see it shown all around them. The teachers can lead the way by using a positive tone of voice and demonstrating how to speak kindly to one another. Compliment your class like crazy for anything and everything you can. Awesome ideas, interesting word choices or fab friendship skills, acknowledging and commenting on small things will set the tone for your school.

Using visual cues to let your pupils know that you value kind conduct is very effective. Hang posters that show kind, helpful behaviour or designate a display board to kindness in the school hallway.

Set up a 'kind station' in school with pencils, paper and a mailbox for students to deposit thank you letters or 'kindness reports' about their classmates. Go one step further and draw out a name at random from the box during assembly each week. This person then receives a prize, sticker or certificate for their kind act.

Take time to share with your class. This could be a kindness themed circle time where you share stories of kind acts or things that made you smile and say things you are grateful for. This encourages self-reflection and helps bring meaning to actions.

Start the day in a positive way. Have a motivational quote about kindness or positivity on the board, share an inspiring video about kindness before your lesson begins or play a piece of meaningful music each day as your class arrive.

Surround the children with resources that encourage kindness, stock up and read books that promote kindness, compassion and empathy. There's a great list of suggestions from the Book Trust here.

Create a classroom kindness book and send it home with a different child each week. Ask each pupil to add a page of pictures and descriptions of kind acts they have completed or received.

8 Reasons For Teaching Kindness In School

1. Happy Children

Science explains that the good feelings we experience when being kind are produced by endorphins that activate areas of the brain that are associated with pleasure, social connection and trust, and it's proven that these feelings of joyfulness are contagious, encouraging more kind behaviour by the giver and recipient.

2. Increased Peer Acceptance

Research on the subject has determined that kindness increases our ability to form meaningful connections with others. Studies show that kind, happy children enjoy greater peer acceptance because they are well-liked and that better than average mental health is reported in classrooms that practice more inclusive behaviour due to an even distribution of popularity.

3. Improved Health and Less Stress

It's widely documented that being kind can trigger a release of the hormone oxytocin which has a number of physical and mental health benefits as it can significantly increase a person's level of happiness and reduce stress. More recently though, it's been found it plays a significant role in the cardiovascular system, helping protect the heart by lowering blood pressure and reducing free radicals and inflammation, which incidentally speed up the aging process.

4. Greater Sense of Belonging and Improved Self Esteem

Studies show that people experience a 'helpers high' when they do a good deed, a rush of endorphins that creates a lasting sense of pride, well-being and an enriched sense of belonging. Even small acts of kindness are reported to heighten our sense of well-being, increase energy and give a wonderful feeling of optimism and self worth.

5. Increased Feelings of Gratitude

When children are part of projects that help others less fortunate than themselves, it provides them with a real sense of perspective and helps them appreciate the good things in their own lives.

6. Better Concentration and Improved Results

As it increases serotonin, which plays an important part in learning, memory, mood, sleep, health and digestion, kindness is a key ingredient that helps children feel good. Having a positive outlook allows them greater attentions spans and enables more creative thinking to produce better results at school.

7. Less Bullying

Many traditional anti-bullying programs focus on the negative actions that cause children

anxiety and often with little impact. Teaching kindness and compassion in schools, not only fosters the positive behaviour that creates warm and inclusive school environments, but helps children feel that they belong. It's documented that the effects of bullying can be significantly reduced by integrating kindness based programs in schools.

8. Reduced Depression

Dr. Wayne Dyer, internationally renowned author and speaker, says research has discovered that an act of kindness increases levels of serotonin (a natural chemical responsible for improving mood) in the brain. It's also found that serotonin levels are increased in both the giver and receiver of an act of kindness, as well as anyone who witnesses that kindness, making it a wonderful natural antidepressant.

Conclusion

We need to be prepared to teach kindness, because it can be delayed due to maltreatment early in life. It can be smothered under the weight of poverty, and it can be derailed by victimization later in life. Yet despite these and other travails, the receipt of kindness and the ability to show kindness through service are both growth enhancing and soul cleansing.

Kindness can be taught, and it is a defining aspect of civilized human life. It belongs in every home, school, neighborhood, and society."

It's become quite clear that modern education must encompass more than just academics, that in order for children to develop into happy, confident, well-rounded individuals, matters of the heart must be taken seriously and nurtured as a matter of priority.

References:

http://www.edutopia.org/blog/sel-teaching-kindness-maurice-elias
http://www.huffingtonpost.com/david-r-hamilton-phd/kindness-benefits_b_869537.html
http://www.psychologytoday.com/blog/positive-psychology-in-the-classroom/201302/the-positive-psychology-kindness

EDUCAȚIA – ESENȚA ȘI TENDINȚE DE EVOLUȚIE LA ÎNCEPUT DE MILENIU TREI

Bârsan Georgiana
Viorica,Grădiniță cu P.P. NR 13
Focșani,jud.Vrancea,România

Înainte de aborda problematica educatiela începutul mileniului al treilea,trebuie să operăm o cuvenită delimitare.Astfel,educația reprezintă o componentă inseparabilă a ceea ce,de câteva decenii,este cunoscută sub numele de "societatea cunoașterii *"(knowledge society).*Societatea informațională bazată pe cunoaștere înseamnă mai mult decât progresul tehnologiei,aplicațiilor informaticii și comunicațiilor.Ea este promotoarea unui tip nou de educație,de tip holist,în care se integrează factori de natură socială,ambientală,culturală,economică.

Societatea cunoașterii,în această abordare integratoare,presupune:

- extinderea și aprofundarea cunoașterii științifice;
- utilizarea și managementul cunoașterii existente sub formă cunoașterii tehnologiei și organizaționale;
- producerea de cunoaștere tehnologică nouă prin inovare;
- disiminarea fără precedent a cunoașterii către toți semenii prin mijloace noi,folosind cu prioritate internetul,cartea electronică și platformele educaționale*(e-learning)*.

În contextul problematicii paradigmei educaționale la începutul mileniului al treilea intervine și sintagma "dimensiunea europeană a educației",care a apărut în limbajul politicilor educaționale la începutul anilor 80'.Au fost identificate ,astfel,trei momente semnificative în evoluția respectivei sintagme:

1. În primul moment,în contextul art. 149-150 ale Tratatului Uniunii Europene,dimensiunea respective se referee la eforturile de cunoaștere reciprocă,la schimburile și proiectele commune realizate de unitățile de învățământ din statele membre UE.Era vorba,evident,de o extensie europeană a politicilor educaționale,deoarece,că urmare a subsidiarității,educația și formarea erau competențe la nivel național.Dimensiunea er un atribut suplimentar al politicilor naționale în domeniul educației,echivalent cu mai multă deschidere și cooperare.

2. Al doilea moment în această evoluție s-a produs după căderea comunismului din cursul anului 1989.Toate statele Europei geografice au devenitmembre ale consiliului Europei.Că urmare,sensul dimensiunii s-a lărgit considerabil.Începând din acest moment dimensiunea europeană este o finalitate comună a tuturor sistemelor educative din Europa,marcată de cele trei valori care asigura indentitatea Consiliului Europei,respectiv *dprepturile omului,pluralismul și statul de drept.*

3. Al treilea moment în evoluția dimensiunii europene se desfășoară în prezent.Dimensiunea europeană devine modul de a fi al sistemelor educative.Mai exact,indeseobi după Consiliul de la Lisabona(2000),care a proclamat pentru prima dată educația că politică

europeană,dimensiunea se exprimă printr-o cooperareintensa.Începând cu anul 2001,s-a propus chiar crearea unui spațiu european pentru învățarea permanentă,care să ducă ducă la armonizarea politiciolr,structurilor și insituțiilor educative.S-au înregistrat astfel evoluții spectaculoase de armonizare a politicilor educaționale,cu precădere la nivelurile cele mai implicate în dezvoltarea economiei de piață,respectiv în învățământul profesional*("Inițiativa Bruges")* și invatamatul superior *("Procesul Bologna).*

Epoca actuală a informatizării,a călătoriilor interplanetare,a interdependențelor culturale,economice sau de altă natură,pune probleme cu care omenia nu s-a confruntat niciodată în istoria să.Obiectivată în cele trei ipostaze(formală,nonformală și informală),educația este chemată să formeze personalități ușor adaptabile la nou,creative și responsablile.

Realitatea contemporană demonstrează că rolul școlii nu numai că s-a diminuat,ci a devenit tot mai complex.Ideile libertății și descătușării,umanismului și creativității în educație ne îndeamnă să distrugem zidul de nepătruns al gândirii materialiste care ani în șir a creat stereotipii eronate.În contextul actual,avem nevoie de o educație dinamică,formativă,centrată pe valori autentice.În societatea actuală,caracterizată prin mobilitatea ecconomica,politică și culturală,nouă ordine educațională nu se concepe față avangardă mișcării pedagogice teoretice a praxis-ului educațional.

Impasul în care a intrat școală contemporană a fost provocată de trei categorii de explozii:explozia cunoștințelor,explozia demografică și explozia aspirațiilor.Datorită dezvoltării științei și tehnicii,s-a acumulat o imensă cantitate de informație care depășește posibilitățile de asimilare oferite de tehnicile de instruire din trecut.

În vederea facilitării adaptării la schimbare,ideal este că educația să asimileze direcția,conținutul și ritmul dezvoltării sociale,să-și prefigureze conținutul în funcție de exigențele societății viitoare,să pregătească omul pentru a se adapta la schimbare,prevenindu-se să limitându-se strsul schimbării.

Prin urmare,modul de dezvoltare a lumii contemporane este legat,în mare măsură,de modul în care educația poate să satisfacă cerințele acestei dezvoltări.

Răspunsurile educației se situează pe două mari planuri:unul al lărgirii ariei și conținuturile educației și altul constituit din inovațiile în conceperea și efectuarea proceselor educative.În primul caz se impune o elaborare riguroasă a educatiilor,iar în al doilea caz se impune problema regândirii procesului de educație,în privința orientării,dimensionării,instrumentalizarii elementelor de conținut,în vederea integrării tinerei generații în viață socială prin intermediul profesiei.

Problemele lumii contemporane au impus constituirea unor noi tipuri de educație,dintre care:

- Educația relativă la mediu(educația ecologică)
- Educația pentru pace și cooperare
- Educația pentru participare și democrație

- Educația pentru sănătate
- Educația interculturală
- Educația pentru drepturile omului
- Educația pentru schimbare și dezvoltare
- Educația economică și caznica modernă
- Educația pentru comunicare și mass-media
- Educația nutitionala
- Educația pentru timp liber

Noile educației s-au impus într-un timp scurt,dat fiind faptul că ele corespund unor trebuințe de ordin sociopedagogic din ce în ce mai bine conturste.

Fără îndoială,lista noilor educații nu se încheie aici.Proliferarea lor creează dificultăți autorităților în ceea ce privește includerea lor în planurile de învățământ.

Conținuturile,finalitățile și obiectivele noilor educații propun un demers prin care educația încearcă să răspundă exigențelor lumii contemporane și să producă o schimbare a actului educativ în favoarea educației bazată pe învățarea inovatoare,socială și adaptabilă.

Noile educații sunt definite la nivelul programelor și a recomandărilor UNESCO că răspuns la imperativele lumii contemporane.Procesul declanșat stimulează trecerea de la demersurile specifice la abordările globale,interdisciplinare și permite aprofundarea unor probleme sociale care cer soluții concrete:domocratia,pacea,mediul,alimentația,sănătatea etc. Aceste educații trebuie gândite în condițiile optimismului pedagogic,putând facilita descoperire araspunsurilor la problemele cu care se confruntă fiecare generație.

Școală contemporană nu mai poate ocoli acesta problematica interdisciplinară care este a tuturor profesiunilor sia tuturor cetățenilor capabili să-și îndeplinească rolurile sociale,etice și politice care le revin.Introducerea noilor educații se face prin intermediul a două strategii:

a) Prima strategie vizează promovarea unor noi modele consacrate diferitelor educații mergând până la crearea unor discipline mai cuprinzătoare(educația globală,educația ecologică,educația civică și morală etc.).

b) A două strategie presupune infuzia de elemente noi în conținuturile tradiționale,strategie adoptată în multe țări,inclusiv în țară noastră.

În ciuda situației paradoxale în care se găsește,pofida obstacolelor cu care se confruntă,educația este invitată să pregătească într-o manieră activă,mai constructivă și dinamică,generația viitoare.În aceste condiții noile educației vin să pregătească un comportament adecvat,adică rațional care să atenueze în parte *șocul viitorului*.

Bibliografie:

G. Albu, În căutarea educației autentice,Iasu,Polirom,2002
L. Ciolan, “Învățarea integrată.Fundamente pentru un curriculum transdisciplinar”, Iași, Polirom,2008
J. Deoros coord., Comoară lăuntrică .Raportul către UNESCO al Comisiei Internaționale pentru Educație în secolul XXI”, Iași, Polirom, 2000
M. Stanciu , Reforma conținuturilor învățământului ,Cadru metodologic, Iași , Polirom, 1999
A. D. Toader , “Psihologia schimbării și educația.Polarități și accente ale procesului educațional,București, EDP,1995
L. Vlăsceanu coord.,Școală la răscruce.Schimbare și continuitate în curriculum învățământului oblogatoriu.Studiu de impact, I-ÎI,Iași, Polirom,2002

BENEVOLAT D'ENSEIGNER DU FRANÇAIS PRECOCE – ACTIVITES PRATIQUES

Prof. Dr. Miron Costina-Violeta
Ecole Secondaire Tălpaș, localité Tălpaș, département Dolj

Pour le développement de la communication en classe de FLE il est besoin de méthodes traditionnelles associées aux méthodes modernes. Le terme *méthode* provient du terme gr. *methodos – le chemin vers…* dans notre cas vers le *développement de la communication en français.*

Une activité brise-glace, c'est mettre en place en tant que bénévole pour la maternelle et aussi une activité ludique qui me permet de nouer un premier contact avec les élèves de la classe préparatoire. Une activité brise-glace est une activité ludique, il s'agit d'activités distrayantes à employer pour stimuler le groupe, pour développer une bonne ambiance et de renforcer la cohésion de la classe. Il est donc essentiel que chaque élève y participe.

Les activités brise-glace que j'utilise à ma classe sont tous courts et très utiles lorsque je commence à travailler avec la classe préparatoire ou avec un groupe de maternelle en tant que bénévole, pour sensibiliser les élèves pour le français. Une activité brise-glace que je vous propose peut consister à encourager l'interaction, développer les compétences en matière de communication, encourager les participants à travailler en coopération, aider les élèves à faire connaissance en français pendant le Ière leçon de FLE.

L'activité brise-glace amusante que je vous propose pour aider les participants à faire connaissance c'est *Où est Jojo* ?

Cette activité brise-glace offre la possibilité de travailler avec les débutants complets. Les objectifs de cette première séance pour l'enseignant sont : sensibiliser les élèves de la classe préparatoire pour le français, briser la glace et réduire le stress dû à la situation d'apprentissage comme un nouvel enseignant, nouvelle langue, nouveaux collègues.

L'activité a comme objectifs : découvrir le groupe, mémoriser les prénoms, découvrir l'enseignant, travailler en équipe pour encourager l'interaction, échauffer le groupe. L'activité est rapide (maximum 10 minutes) et amusante pour éveiller l'intérêt des élèves et les encourager à parler en français.

Niveau : Pré A1

Support : un jouet

Temps : 10 -11 minutes

Je vous présente l'activité :

https://www.dropbox.com/s/1sgfy3wevwpqfz7/20191024_093109.mp4?dl=0

https://www.dropbox.com/s/lczrvnkq3pc0m6h/20191024_094634.jpg?dl=0

Une autre activité brise-glace que je vous présente est *Je parle avec la mascotte.*

Niveau : Pré A1

Support : feuille de papier, une colle ou une agrafeuse, des crayons colorés.

Temps : 5-6 minutes

L'activité brise-glace *Je parle avec la mascotte* permet aux apprenants de faire la connaissance de leurs camarades et coopérer, c'est une activité aussi pour les débutants complets pour se présenter et se familiariser avec le groupe et avec le professeur.

https://www.dropbox.com/s/1pcew0nv4i6khyi/20191025_094418.jpg?dl=0

https://www.dropbox.com/s/ta2t4cauk5kth0x/20191025_094515.jpg?dl=0

Des autres activités où les méthodes traditionnelles interfèrent avec les méthodes modernes :

https://www.dropbox.com/s/cjx4d88h448v77r/20191024_094111.mp4?dl=0

https://www.dropbox.com/s/wjz4hns8lw7ulmm/20191024_095603.mp4?dl=0

https://www.dropbox.com/s/8ida5m0r30alrub/20191024_100309.mp4?dl=0

Sources bibliographiques :

www.lfeeplatform.net

http://www.institut-francais.org.uk/pages/malette_pedagogique/3_brise-glace.htm

https://www.slideshare.net/moiraida/comment-grer-le-premier-jour-en-classe-15-activits-briseglace

Şcoala incluzivă – o necesitate în educaţia actuală

Prof.Dir.Adj.:Raica Cristinel
Liceul Teologic Tg-Jiu

Poate fiecare profesor a încercat să răspundă la un moment dat la întrebări de genul: De ce nu toţi elevii mei progresează în acelaşi fel? Cum pot să-i ajut pe toţi să înţeleagă? Cum pot să-i ajut pe cei care învaţă mai greu?

Un prim pas în oferirea răspunsurilor la aceste întrebări stă în faptul că profesorul ar trebui să accepte, în primul rând, diversitatea dintr-o clasă; faptul că fiecare elev are propriile sale capacităţi intelectuale, diferite de cele ale altor colegi, că fiecare are stilul său propriu de a învăţa şi fiecare are nevoile sale în privinţa asimilării de informaţii.

Aşadar, unul dintre cele mai importante aspecte a le învăţământului actual este nevoia sa de adaptare la necesităţile copiilor, oricare ar fi acele necesităţi şi oricare ar fi copiii – fie că sunt copiii cu CES, fie că pur şi simplu sunt copii cu un ritm mult mai încet de învăţare.

O astfel de metodă de adaptare o constituie şcoala incluzivă, o şcoală ce se axează pe includerea acelor copiii sau chiar grupuri ce au fost anterior marginalizate şi care implică în procesul de învăţare şi de luare a deciziilor părinţii, îngrijitorii şi consilierii specializaţi.

S-a dovedit că metodele utilizate în cadrul claselor incluzive pot îmbunătăţi semnificativ performanţa tuturor elevilor. In comparaţie cu educaţia în centre sau şcoli speciale, care are riscul de a-i menţine pe copii şi adolescenţi în afara societăţii, şcoala incluzivă constituie un teren de pregătire ideal pentru viitoarea lor integrare în societate. In loc să-i izolăm şi să spunem că sunt „dificili”, „turbulenţi” sau chiar „handicapaţi”, am putea să admitem faptul că aceşti copii ar putea progresa mai mult într-o clasă obişnuită, dacă noi, profesorii, am accepta că educaţia este pentru toţi.

Cel mai important lucru de luat în considerare este că predarea în cadrul diversităţii implică predarea pentru fiecare individ în parte. Ţinând cont de interesele fiecărui elev, de experienţele şi ţelurile sale facem, de fapt, un pas important în educaţia elevilor şi integrarea lor în societate, după terminarea studiilor. Mai mult, putem spune că diferenţele dintre indivizi sunt mult mai pregnante decât cele dintre grupuri. Din acest punct de vedere, poate una dintre cele mai mari provocări căreia trebuie să-i facă faţă un profesor este adaptarea stilului de predare astfel încât să corespundă necesităţilor fiecărui elev în parte.

O nouă dimensiune care începe să se contureze în peisajul învăţământului românesc este aceea de democratizare şi egalizare a şanselor fiecărui copil în parte. În acest scop a fost înfiinţată şi şcoala incluzivă – un răspuns la redimensionarea educaţiei. Scopul acestei şcoli este de a crea pentru toţi copiii un cadru prielnic învăţării, pornind de la premiza că diferenţele dintre oameni sunt normale şi ele trebuie acceptate. Un rol important în cadrul şcolii incluzive îl are pedagogia şi învăţarea centrată pe elev. Acest lucru implică automat adaptarea curriculumului şi metodelor de predare la capacitatea şi nevoia fiecărui elev în parte.

Predarea la elevii cu nevoi speciale solicită aceleaşi strategii şi practici ca şi predarea la orice alt tip de clasă. Cu alte cuvinte, o bună metodă de predare în general va fi o bună metodă de predare şi pentru elevii cu nevoi speciale. Toţi elevii au dreptul să aştepte de la învăţământ cele mai bune şi eficiente metode, iar elevii cu CES nu fac diferenţă.

Şcoala incluzivă reprezintă o provocare pentru şcolile obişnuite, însă ea nu trebuie privită ca o ameninţare pentru performanţa acestor şcoli. Multe dintre aceste instituţii găsesc ca fiind dificil să integreze elevii cu nevoi speciale în cadrul claselor obişnuite. Însă această teamă poate fi depăşită prin educaţie, resurse didactice adecvate, sprijin şi nu în ultimul rând credinţa că incluziunea este un drept moral şi social ce nu poate fi negat nimănui.

Există anumite etape ce trebuie urmate în cadrul şcolarizării copiilor cu CES, printre care, în primă fază, este acceptarea ideii că există astfel de copii, recunoaşterea dreptului lor la educaţie, integrarea lor treptată în cadrul şcolilor obişnuite. Astfel pe măsură ce aceşti copii vor creşte, vor deveni adulţi şi vor avea probabil proprii copii, incluziunea va fi deja un fapt acceptat şi o măsură firească în cadrul educaţiei. Copiii educaţi în cadrul şcolii incluzive vor fi mai bine pregătiţi să interacţioneze cu diverşi indivizi precum şi cu diverse situaţii din lumea reală.

În cadrul şcolii incluzive profesorii trebuie să colaboreze cu diferiţi specialişti în domeniul educaţiei, cum ar fi psihologi, consilieri, terapeuţi şi alţi specialişti pentru că doar împreună vor reuşi să obţină cele mai bune rezultate. Profesorul consultant pentru CES este probabil cel care va lucra cel mai mult cu fiecare profesor în parte, el fiind şi cel care va participa în cea mai mare măsură la orele de curs. Şcoala incluzivă presupune îmbunătăţirea sistemului educaţional pentru toţi elevii. Implică schimbări în curriculum, în modul de predare al profesorilor, în modul de învăţare al elevilor, precum şi schimbări în modul cum interacţionează copiii cu CES cu colegii lor şi viceversa.

Ideea este ca şcolile, centre de învăţare şi educaţie, să se schimbe astfel încât să devină comunităţi educaţionale în care nevoile tuturor elevilor şi profesorilor să fie îndeplinite. Şcolile incluzive nu mai asigură o educaţie obişnuită sau o educaţie specială, ci asigură o educaţie incluzivă, iar ca rezultat elevii vor putea învăţa împreună. Cu alte cuvinte, acest tip de şcoală este deschisă tuturor elevilor, astfel încât toţi elevii să participe şi să înveţe. Pentru ca acest lucru să se întâmple, profesorii şi şcolile, în general, au nevoie de o schimbare, pentru a întâmpina cu mai mult succes diversitatea nevoilor elevilor. Educaţia incluzivă este un proces de facilitare a procesului de învăţare pentru toţi elevii, chiar şi pentru cei ce au fost anterior excluşi.

Printre avantajele şcolii incluzive se numără faptul că elevii cu CES sunt trataţi ca parte integrantă a societăţii, au ca model restul colegilor care nu au probleme, atât copiii cu CES cât şi colegii lor îşi dezvoltă abilităţile comunicative, devin mai creativi, acceptă diversitatea,etc. Profesorii adoptă metode diverse de predare-învăţare, de care beneficiază toţi elevii, nu numai cei cu CES. Socializarea între elevii şi dezvoltarea prieteniilor între colegi este destul de importantă în dezvoltarea procesului de învăţare, datorită schimbului de informaţii permanent.

În ceea ce priveşte cadrele didactice din cadrul şcolii incluzive, ele trebuie încurajate să adopte practici moderne în cadrul orelor de curs, să se autoperfecţioneze în permanenţă în ceea ce priveşte copiii cu CES. Un alt rol important pe care cadrele didactice îl au este acela de a-i face pe copiii fără probleme să-şi accepte şi să-şi ajute colegii cu CES, fără a-i ridiculiza, sau exclude.

Trebuie precizat, de asemenea, că alături de cadrele didactice şi colegii de clasă, un rol important în asigurarea succesului copiilor cu CES este atribuit familiei şi părinţilor acestor copiii. A fost demonstrat, de altfel, că în acele cazuri în care părinţii şi familia, în general s-au implicat activ în procesul de învăţare, copiii cu CES au avut rezultate mult mai eficiente. Prin această implicare activă a familiei se crează, de fapt, o comunitate incluzivă ce-i va ajuta pe

copiii cu CES să se integreze mai repede şi cu mai mult succes în societate, după terminarea studiilor.

Aşadar, necesitatea de redimensionare a învăţământului pentru a stabili standarde educaţionale şi pentru a determina şcolile să devină responsabile de rezultatele elevilor, necesită un mare efort şi dedicaţie, atât colectiv cât şi individual. Pentru aceasta trebuie să credem că fiecare copil în parte poate învăţa şi reuşi, că diversitatea ne este utilă tuturor şi că elevii expuşi diferitelor riscuri le pot depăşi printr-o atenţie şi implicare din parte cadrelor didactice şi a comunităţii, în general.

Pe măsură ce va interveni această redimensionare a învăţământului, incluziunea nu va mai fi privită ca o acţiune izolată, distinctivă, ci va deveni o acţiune naturală, simultană.

Concluzionând, putem spune că incluziunea nu-i implică numai pe copiii cu CES; ea este de fapt o realitate şi recunoaşterea faptului că fiecare copil este unic. Şcoala incluzivă ne demonstrează, aşadar, că suntem unul, dar nu unul şi acelaşi.

Bibliografie:

1. Ungureanu, D., Educaţia integrată şi şcoala incluzivă, Editura de Vest, Timişoara, 2000.
2. Vrăşmaş, T., Învăţământul integrat şi/sau inclusiv, Ed. Aramis, Bucureşti, 2001.
3. Vrăşmaş, T., Şcoala şi educaţia pentru toţi, Ed. Miniped, Bucureşti, 2004.

DISEMINAREA PROIECTULUI POSDRU „E-MENTOR: DEZVOLTAREA DE COMPETENŢE ŞI ABILITĂŢI TIC ŞI MENTORAT EUCAŢIONAL AL PERSOANELOR CU DIZABILITĂŢI PENTRU PROFESORI"

Prof. Popescu Mihaela
Școala Gimnazială ,,Gheorghe Tătărescu''
Tg-Jiu, Gorj, România

Actualmente, dezvoltarea profesională a cadrelor didactice pentru a sprijini un sistem de educaţie incluzivă, bazat pe utilizarea TIC, cuprinde atât o formare iniţială, cât şi o perfecţionare continuă, pe tot parcursul carierei didactice. În ceea ce mă priveşte, consider că, o înţelegere profundă a educaţiei contemporame, în special a educaţiei incluzive, impune, în mod necesar, o reflecţie asupra actului didactic şi o selecţie atentă a resurselor materiale, inclusiv a celor TIC, pentru realizarea eficientă a obiectivelor planului de intervenţie personalizat.

Susţin opiniile exprimate de cadrele didactice chestionate, în cadrul proiectul POSDRU ,,e-Mentor: Dezvoltarea de competențe și abilități TIC și Mentorat educațional al persoanelor cu dizabilități, pentru profesori", furnizat de Universitatea „ Lucian Blaga" din Sibu, în perioada octombrie 2014-octombrie 2015, cum că numărul cazurilor de elevi cu cerinţe educative speciale, în special a celor cu dificultăţi de învăţare, ADHD, tulburări de limbaj, deficienţe de auz şi de vedere, deficienţe fizice este în creştere şi că, formarea continuă în domeniul mentoratului educațional al persoanelor cu dizabilități este absolut necesară, pentru a contribui la succesul şcolar al unui copil cu nevoi educative speciale şi la reuşita lui profesională ulterioară.

Prezint, în cele ce urmează, câteva măsuri de sprijin pentru elevii cu ADHD prezentate în cadrul proiectului POSDRU ,,e-Mentor: Dezvoltarea de competențe și abilități TIC și Mentorat educațional al persoanelor cu dizabilități, pentru profesori", sesiunea iulie 2015, considerând ca acestea pot fi utile pentru numeroase cadre didactice care se confruntă cu tulburarea hiperchinetică cu deficit de atenţie, în cazul unor elevi.

Măsurile de sprijin sunt prezentate în ordinea importanței lor, acestea constituindu-se, de fapt, în exemple de bune practici, care pot fi aplicate la clasă de orice cadru didactic.

1) date fiind caracteristicile comportamentale ale elevului cu ADHD, construirea unui mediu favorabil în clasă, bazat pe un climat prietenos, pe respectul reciproc şi pe colaborare; în aceste sens, este de preferat ca tonul vocii profesorului să fie unul calm, afectiv, chiar dacă elevul manifestă agitaţie; de asemenea, recomand, utilizarea muzicii, spre exemplu, la ora de limba engleză, din moment ce s-a demonstrat că unii elevi cu ADHD pot lucra mai bine dacă au un fond muzical discret,

iar pauzele scurte în care se ascultă cantece în limba engleză constituie un mijloc de combatere a plictiselii sau a suprasolicitării la clasă;

2) integrarea unui plan educaţional individualizat care să fie integrat pentru programul comun cu ceilalţi elevi din clasă, axat pe predare-învăţare-evaluare, pe metode activ-participative, pe elemente din curriculum, pe implicarea activă a imaginaţiei elevilor în ceea ce învaţă − evitându-se astfel plictiseala − pe intervenţii comportamentale şi de acomodare în clasă, ţinând cont de caracteristicile comportamentale ale elevului cu ADHD şi evitându-se totodată, prin acest plan educaţional individualizat, o reacţie de excludere sau de marginalizarea a elevilor cu ADHD de către ceilalţi colegi de clasă;

3) acordarea unui timp mai îndelungat, cât priveşte rezolvarea sarcinilor de lucru stimulative şi reducerea cerinţelor faţa de acest elev, pentru obţinerea unui calificativ mai bun, în vederea încurajării şi oferirii sentimentului reuşitei; în acest sens, recomand recompensarea elevului pentru fiecare sarcină de lucru bine realizată (utilizarea diplomelor, a jetoanelor etc.) pentru a savura mici succese, cu scopul de a-i îmbunătăţi stima de sine; de asemenea, se poate stabili şi un semnal confidenţial cu elevul astfel încât acesta să fie atenţionat când iese din sarcină, evitându-se totodată punerea în inferioritate în faţa colegilor;

4) oferirea posibilităţii elevului cu ADHD de a lider sau responsabil în clasă pentru a fi privit într-o lumină pozitivă de către alţi colegi; spre exemplu, la materia limba engleză atunci când este vorba de expunerea proiectelor elevilor, de ştergerea tablei, de amenajarea clasei la oră, de aducerea CD Player-ului, de curăţenia în clasă etc.

5) aşezarea în bancă, într-un loc aproape de cadrul didactic, departe de posibili factori de distragere a atenţiei şi urmarirea modului în care această poziţionare în bancă îl afectează pe elev; de asemenea, se poate încerca aşezarea în bancă lângă un elev care poate să fie luat drept model; cât priveşte această măsură, recomand întocmirea unei agende, în care elevul cu ADHD, să-şi noteze toate sarcinile şi temele pentru acasă, iar profesorul să-i controleze regulat temele şi să-l încurajeze să fie cât mai organizat;

Desigur, a avea în clasa un copil cu ADHD nu este o sarcină uşoară pentru orice cadru didactic implicat în procesul educaţional. Din experienţa mea ca profesor de limba de limba engleză şi ţinând cont de caracteristicile comportamentale ale elevilor cu ADHD, pot spune că elevii cu tulburare hiperchinetică cu deficit de atenţie au un grad foarte scăzut de implicare în activităţile şcolare, chiar şi în cele active-participative, renunţând uşor la sarcini de lucru parţial efectuate, fiind

uşor distraşi de lucruri fără importanţă − spre exemplu, de floarea de la fereastra clasei. De asemenea, elevii cu ADHD sunt neatenţi, nerespectând instrucţiunile şi nefăcându-şi temele pentru acasă, pierzându-şi foarte repede concentrarea şi având o capacitate redusă de efort, ignorand regulile clasei şi ale şcolii, manifestând un grad foarte ridicat de indiferenţă sau de plictiseală faţă de orice activitate propusă.

Agitaţia le este o caracteristică frecventă şi, deseori, se foiesc pe scaun, se întorc înspre alţi colegi sau se ridcă din bancă, vorbind excesiv de mult. Nu rar se-ntamplă ca elevii cu ADHD să raspundă înainte de formularea completă a întrebărilor de către profesor şi adesea aceştia nu îşi pot aştepta rândul, atunci când doresc să răspundă la o întrebare. Mai mult, adesea elevii cu ADHD îşi deranjează alţi colegi cărora le iau lucrurile (penarul, caietul, pixul fără să le ceară permisiunea) sau intervin inoportun în timpul orei, întrerupându-şi colegii implicaţi într-o activitate.

Raman însă la convingerea că, prin aplicarea unor planuri de intervenţie personalizată, prin colaborarea strânsă între cadre didactice, specialişti şi familie, şcoala actuală începe să facă un pas important în remedierea deficienţelor de învăţare a elevilor cu ADHD, aceştia deseori reușind să promoveze diversele nivele şcolare prin performanţe într-adevăr remarcabile, faţă de nivelul lor iniţial şi în acord cu planul de intervenţie personalizat. Sunt de acord cu ideea exprimată de C. Smith, L. Strick (2011) potrivit căreia „c de la școală și condițiile de acasă pot face diferența dintre o formă ușoară de dizabilitate (de învățare) și una cu adevărat devastatoare”, exprimându-mi totodată încrederea că în viitor atât familiile, cât şi cadrele didactice vor fi din ce în ce mai deschise şi mai conştiente de necesitatea unei colaborări strânse şcoala-familie-specialişti medicali şi, implicit, de alcătuirea acelor planuri de intervenţie personalizată pentru susţinerea integrării sociale a copiilor cu deficienţe de învăţare.

Bibliografie:

*** (2002). *Tehnologia informaţiei şi a comunicaţiilor în procesul didactic – gimnaziu şi liceu. Ghid metodologic*. Bucureşti: Aramis Print.

Vlădoiu, D. (2005). *Didactica Tehnologiei Informaţiei şi Comunicării*. Bucureşti: Ministerul Educaţiei şi Cercetării. Proiectul pentru Învăţământul Rural.

Wills, S. şi Alexander, S. (2000). Managing Technological Change and University Teaching.

În Evans, T. şi Nation, D. (eds) *Changing University Teaching: reflections on creating educational technologies*. Kogan Page. p. 56

INCLUZIUNEA ELEVILOR DIAGNOSTICAȚI CU ADHD

VOINEAG ELENA ADINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 TELEGA
JUDEȚUL PRAHOVA

„Succesul în educaţie depinde fundamental de profesori implicaţi, interesaţi nu numai de ceea ce elevii trebuie să înveţe ci şi de modul efectiv în care aceştia pot să înveţe, interesaţi şi de aptitudinile şi atitudinile ce pot fi dezvoltate, nu numai de cunoştinţe".(Ştefan Popenici, 2008, Managementul clasei pentru elevii cu ADHD).

Ce este ADHD?

* ADHD este o afecțiune comportamentală, de natură neurobiologică, destul de frecvent întâlnita la copii și adolescenți. Cauza precisă a ADHD ramâne nedeterminată.

* ADHD este caracterizată de un set de manifestări implicând lipsa de atenție, agitația excesivă și impulsivitatea,

Cine suferă de ADHD?

Specialiștii estimează că ADHD afectează 3-5% din copiii de vârsta școlară, băieții fiind mai susceptibili a suferi de ADHD decât fetele.

ADHD are caracter ereditar.

Dacă o familie are un copil cu ADHD, există probabilitatea destul de mare că și fratele sau sora să prezinte simptome de ADHD. De asemenea părinții cu ADHD au șanse mari să aibă un copil cu ADHD.

Care sunt simptomele ADHD?

Simptomele ADHD se împart în două categorii principale: inatentie și hiperactivitate - impulsivitate. Diagnosticul de ADHD se pune în urmă analizei de către medicul specialist a numărului, persistenței și istoricului simptomelor manifestate de copil pe tot parcursul zilei și în toate mediile în care acesta evoluează (acasă, la școală, în timpul liber)

Pentru a îndeplini criteriile standard de diagnostic, unele dintre simptomele ADHD trebuie să apară înainte de vârsta de 7 ani și să persiste cel puțin 6 luni la un nivel neobișnuit pentru vârsta copilului.

Simptome de inatentie: Nu acordă atenție detaliilor, nu ascultă când i se vorbește, nu urmărește instrucțiunile primite, nu își poate organiza activitățile, nu își termină sarcinile, pierde des lucruri. Simptome de hiperactivitate / impulsivitate: se foiește, se agită, nu poate

stă într-un loc (își părăsește locul atunci când ar trebui să stea), vorbește excesiv, răspunde înainte de a auzi până la capăt întrebarea, își întrerupe des interlocutorii.

Care sunt potențialele efecte pe termen lung ale ADHD?

ADHD nediagnosticata și netratată la timp poate avea consecințe grave asupra vieții copilului (rezultate școlare slabe, depresie, dificultăți în a-și face prieteni, etc) dar și probleme în dezvoltarea să ulterioară că adolescent și că adult . De asemenea impactul este puternic și asupra părinților și fraților, fiind uneori cauza apariției problemelor în familie.

Ce se poate face?

Părinții sunt cei mai în măsură să contribuie la urmărirea comportamentului copilului și să se adreseze medicului specialist în psihiatria și neurologia copilului și adolescentului, la apariția primelor manifestări specifice.

Primul pas este informarea din toate sursele disponibile despre ADHD. Este esențial însă sprijinul unui medic specialist cu privire la ADHD pentru că doar împreună cu acesta se pot găsi metodele cele mai potrivite pentru a contribui la succesul terapeutic al copilului afectat

Din păcate însă sunt și copii care într-adevăr se confruntă cu probleme neurologice datorită unei disfuncții a creierului și necesită consiliere de specialitate și tratament medicamentos. Simptomele sunt neatenția, impulsivitatea, hiperactivitate motorie,distractibilitate, comportamente distructive, imaturitate, dificultăți în comunicarea de bază

De cele mai multe ori copiii cu ADHD sunt la fel de inteligenți și capabili că ceilalți, dar nu știu cum să-și utilizeze resursele de care dispun. Tot ce trebuie pentru a le canaliza energia este identificarea unui domeniu care să-i pasioneze. Părinții au un rol însemnat în tratarea acestei tulburări investind timp și efort (răbdare) în educația copiilor. Secretul pentru a-i ține în frâu este motivarea și cel mai important lucru este să nu fie lăsați să se plictisească. Școala trebuie să aibă o intervenția primară în viața copilului diagnosticat cu ADHD. Aici, copilul trebuie să învețe abilitățile sociale, să își poată dezvoltă sentimentul că aparține societății, să îi crească stimă de sine pentru că el se simte conectat cu profesorul și cu colegii. Profesorul are rolul de a-l ajută să împartă, îl învață reciprocitatea, îi recunoaște rolul în grup. Copiii pot simți că fac parte din familie sau clasă.

Elevii cu astfel de cerințe trebuie să beneficieze de terapie pentru schimbarea comportamentului și ajutor special la școală.

În încercarea mea de a face că elevul B.D., diagnosticat cu ADHD , să se adapteze la clasă am urmărit creearea unui mediu de învățare stimulativ, prin reducerea elementelor de pe masă de lucru care să-i distragă atenția, așezarea în bancă lângă perete pentru a nu fi tentat să se ridice din bancă.

Predarea eficientă a curricumului implică o serie de strategii didactice care să diminueze obstacolele învățării. Comunicarea cu elevul B.D. am realizat-o prin indicații verbale și scrise în cuvinte simple și clare, însoțite pe cât posibil de imagini, simboluri, activități practice sau care să se bazeze pe experiența de viață a elevului. Am utilizat culorile pentru a evidenția informațiile cheie, astfel încât acestea să îi atragă atenția. Pentru dezvoltarea memoriei, am repetat informațiile și pe cât posibil le-am aplicat în vederea consolidării cunoștințelor nou dobândite. Pentru a-i da încredere în forțele proprii *în evaluare* am crescut treptată a gradului de dificultate a itemilor, l-am încurajat să ceară sprijin sau informații suplimentare în vederea rezolvării sarcinilor de lucru. Fișele au fost adaptate nevoilor elevului, cu informații clare să fie însoțite și de imagini ajutătoare. Timpul de lucru a fost mai mare în comparație cu al colegilor.

Crearea unor parteneriate între şcoală, familie şi comunitate dar şi între diverse instituţii şcolare, presupune succesul elevilor la şcoală şi mai târziu în viaţă. Atunci când părinţii, profesorii, elevii şi ceilalţi membri ai comunităţii se consideră unii pe alţii parteneri în educaţie, se creează în jurul elevilor cu ADHD o comunitate suport care începe să funcţioneze. Într-o şcoală a diversităţii, educaţia trebuie să pună accentul nu numai pe împărtăşirea unor noi modele de socializare şi de percepţie a propriei persoane, ci şi să faciliteze acceptarea unor diverse moduri de viaţă, situaţii, puncte de vedere diferite. Într-o lume perfectă deficienţa nu reprezintă un impediment, o lipsă, ci doar o altă faţă a normalităţii. Deseori comunitatea tinde să-i marginalizeze pe cei care sunt altfel. Persoanele cu deficienţe suferă nu atât din cauza deficienţei, cât din cauza atitudinii pe care cei din jur o au faţă de ea. Nu este suficient să spunem că au aceleaşi drepturi, ci trebuie să le oferim şi aceleaşi şanse la integrarea în societate.

Dacă persoanele cu cerințe speciale de învățare se străduiesc să ţină pasul cu societatea, oare cea din urmă la rândul ei, nu ar trebui să le ofere şansa de a evolua cât mai aproape de normal sub aspect fizic, psihic, personal, profesional şi social?

BIBLIOGRAFIE:

1. Dumitru,I .AL. *Consiliere Psihopedagogică*, Editura Eurostampa, 2004

2. Dumitru G.; Bucurei C,; Cărăbuţ C., *Integrarea elevilor cu cerinţe educative speciale*, Timişoara, Editura Mirton, 2006.

3. Cucoş, C.,*Pedagogie*, Iaşi, Editura Polirom, 2006.

4. Popenici,Şt, *Managementul clasei pentru elevii cu ADHD, Ghid pentru cadrele didactice din învăţământul preuniversitar,* Didactica Publishing House, 2008

5.Preda, V, (coordonator), *Activitatea integrată din grădiniţă***,** Didactica Publishing House. 2008

6.Tomşa, G*., Consiliere şcolară*, Credis, Bucureşti, 2000.

ROLUL COMUNICĂRII ÎN PROCESUL DE ÎNVĂŢĂMÂNT

Prof.înv.primar: Ilinca Sorin Mihai
Școala Gimnazială Ion Grigoroiu Lelești

Schimbarea conceptiei comunicative promovatã în școală pune în mod acut problema educării cu si mai multã sârguintã a capacitãtii comunicative deopotrivã la profesor si la elevi, concomitent cu îmbunãtãtirea comunicării de ansamblu din cadrul institutiei scolare. Comunicarea are semnificatia unei valori umane si sociale, motiv pentru care educarea comunicării constituie un scop în sine, un obiectiv major al învãtãmântului.

Cerintele de comunicare ale scolii sunt într-o continuã crestere, motiv pentru care ea îsi multiplicã formele de comunicare si îsi sporeste exigentele fatã de actul comunicării. O astfel de evolutie obligã cadrul didactic sã devinã un bun profesionist al comunicării didactice, atât în planul stãpânirii tehnicii comunicării, cât si în cel al rezonării receptorului, în cel al influentării formării personalitãtii acestuia sub multiple aspecte, competenta comunicativã cãpãtând, în felul acesta, o valoare integrativã a aptitudinii sale pedagogice.

Comunicarea este un proces relational, în cadrul cãruia doi sau mai multi interlocutori fac schimb de informatii, se înteleg si se influenteazã între ei. Codurile folosite în comunicare sunt: cuvântul, gestul, imaginea, sunetul, miscarea, stãrile afective.

Conform Dictionarului de pedagogie, comunicarea didacticã este parte fundamentalã a procesului de învãtãmânt în care elevii, sub îndrumarea cadrului didactic, dobândesc noi cunostinte, reguli, formule, legi. În pedagogia traditionalã, comunicarea didacticã era consideratã numai actiune de predare, elevul având un rol de simplu receptor.

Reconsiderând rolul elevului în cadrul procesului de învãtãmânt, pedagogia modernã acordã o atentie deosebitã metodelor activ-participative, conlucrării dintre elev si cadrul didactic, toate acestea fac din comunicarea didacticã un proces complex si viu.

Comunicarea didacticã reprezintã o formã particularã de comunicare, specificã procesului didactic. La nivelul comunicării didactice interferează mai multe tipuri de comunicare:

- comunicare oralã (dominantã) si comunicare scrisã;
- comunicare verbalã, paraverbalã si nonverbalã;
- comunicare referentialã (prin care se transmit cunostinte teoretice) si comunicare atitudinalã (se transmit sisteme de valori, criterii de apreciere a valorilor).

Învãtãmântul este, prin excelentã, un domeniu puternic comunicant la toate nivelurile. Aceastã apreciere este cu atât mai evidentã dacã vom privi lucrurile prin prisma pedagogiei moderne a comunicãrii, pentru care:

· relatia instructivã (educativã) este eminamente o relatie de comunicare, ce dã nastere unui tip specific de limbaj- limbajul didactic sau pedagogic pe care se bazeazã. Ceea ce nu înseamnã cã învãtãmântul este reductibil la comunicare, ci evidentiazã o recunoastere a comunicãrii ca parte constitutivã si vitalã a procesului instructiv-educativ;

· ca parte constitutivã si vitalã de învãtãmânt, comunicarea se implicã activ si creator în structurarea acestuia;

· comunicarea constituie una din conditiile fundamentale desfãsurãrii a procesului de învãtãmânt, de unde concluzia cã a organiza conditiile învãtãrii înseamnã a organiza comunicãrile care se produc în clasã, a organiza si controla schimburile de semnificatii ce au loc între profesor si elevi.

Extinzând lucrurile, comunicarea contribuie la formarea si cristalizarea comunitãtii ca mediu mai larg care intervine într-o manierã favorabilã la stimularea învãtãrii si a unei activitãti didactice de calitate. Este important de subliniat faptul cã institutia de învãtãmânt constituie locul unde se învatã comunicarea, unde se deprinde si se perfectioneazã comunicarea, unde se elaboreazã comunicarea, unde se educã (cultivã) comunicarea. Aici, comunicarea are semnificatia unei valori umane si sociale, motiv pentru care educarea comunicãrii constituie un scop în sine, un obiectiv major al învãtãmântului.

Definit în termeni de comunicare, procesul de învãtãmânt apare ca o înlãntuire teoretic infinitã, de situatii de comunicare cu specific didactic. Profesorul trebuie sã-si armonizeze actiunea la nivelul experientei lingvistice a elevilor cu care lucreazã. Mesajul didactic trebuie sã fie structurat, prelucrat si prezentat în concordantã cu posibilitãtile de receptare ale elevilor. Este o problemã care tine de capacitatea educatorului de a-si adapta comunicarea la nivelul maturitãtii intelectuale a elevului. Nu întotdeauna comunicarea didacticã se realizeazã asa cum ne-am propus deoarece pe parcursul comunicãrii pot apãrea si blocaje. Blocajele de comunicare pot interveni atunci când cadrul didactic are o exprimare neclarã, vorbeste prea încet sau prea repede , nu creeazã motivatii, elevii nu au cunostintele necesare pentru a întelege comunicarea sau nu sunt bine fixate, influentând negativ cunostintele noi. Limbajul înseamnã comunicare, dar nu se comunicã nimic dacã vorbirea e lipsitã de sens.

În comunicarea didacticã intervin, determinând-o sau numai influentând-o, factori multipli care pot fi grupati în urmãtoarele categorii: caracteristicile profesorului, caracteristicile

elevului sau clasei, caracteristicile canalului de transmitere si ale contextului în care se desfãsoarã actul comunicativ. Din perspectiva cadrului didactic conteazã stilul didactic, strategiile de instruire abordate, competentele de exprimare clarã, precisã, argumentatã, accesibilã, implicarea profesionalã, formele de motivare utilizate, tipuri de relatii pedagogice(de conducere, afective).

Deosebit de importante sunt si caracteristicile elevului: acuitatea senzorialã (vizualã si auditivã), nivelul dezvoltãrii intelectuale, experienta cognitivã si lingvisticã, motivatia învãtãrii, nivelul competentelor de comunicare, gradul de culturã, ritmul de lucru, atitudinile cognitive si sociale, trãirile emotionale, individuale si de grup (anterioare si simultane actului de comunicare). Comunicarea poate sã întretinã relatii de tipuri diferite: unidirectionale, bidirectionale si multidirectionale. Accentul tinde sã se punã pe dezvoltarea comunicãrii multidirectionale, ce favorizeazã interactiunea, interactivitatea, confruntarea diverselor cunostinte.

Este recunoscut faptul cã relatiile dintre cadrele didactice si elevi sunt multiple, iar modul de manifestare comportamentalã e resimtit de ceilalti în maniere diferite generând douã tipuri de sentimente: de respingere sau de acceptare. Acest lucru este influentat de individ dar si de obstacole apãrute în calea comunicãrii. De multe ori, atunci când dorim sã modificãm comportamentul unui elev, încercãm sã modificãm mediul sau sã intervenim asupra propriului mod de manifestare. Nu reusim însã întotdeauna „sã-i ascultãm pe elevi” cu tact, rãbdare si atentie, lucru ce duce la instalarea unor obstacole în calea comunicãrii. Spre exemplu, în cazul unui elev care se plânge cã întâmpinã dificultãti în efectuarea unei teme, cadrul didactic poate riposta pe un ton :-de avertizare: „Dacã vrei note mari, munceste!”;
-de comandã: „Lucreazã si nu te mai plânge atât!”;
-de ridiculizare: „ Vai de mine … chiar asa?”

Astfel de mesaje sunt depreciative pentru elevi si neagã importanta sentimentelor trãite de acestia , tocmai din acest motiv , pentru cã stim cu totii cã educatia cere nu numai pricepere ci si afectivitate din partea educatorului, ar trebui sã-i rãspundem elevului într-o manierã de acceptare si stimulare a copilului cu disponibilitate pentru cooperare si comunicare. Se impune sã încurajãm copilul verbal si prin gesturi, ascultându-l activ ori sã ascultãm mesajul acestuia în tãcere , incitându-l sã-si destãinuie propriile trãiri. Este necesar, ca noi cei de la catedrã, sã reflectãm mai mult asupra fortei modelatoare a limbajului. Cuvântul poate fi unealtã pretioasã sau mijloc periculos, deoarece poate influenta pozitiv sau negativ interlocutorul. Se stie deja, cã limbajul celui de la catedrã, gesturile sau mimica acestuia sunt copiate de elevi, de aceea

trebuie sã acordãm o atentie deosebitã comunicãrii. Atitudinea cadrului didactic în fata elevilor si a pãrintilor poate declansa sau atenua conflictele care apar între elevi, între elevi si pãrinti ori între pãrinti si profesor.

Referitor la optimizarea comunicãrii trebuie sã recunoastem cã, nu de putine ori, profesorul trãieste cu impresia cã vorbele sau mesajele sale ajung la destinatie asa cum gândeste el, cã sunt receptate de elevi pãstrând aceleasi întelesuri, aceleasi semnificatii cu ale sale. Din pãcate, lucrurile nu decurg întotdeauna asa, mesajele receptate au tendinta de a se îndepãrta mai mult sau mai putin de sensurile emise sau originale, uneori sã fie chiar diferite. Numai cã actul comunicãrii didactice poate fi protejat de posibile variatii si deviatii, distantări sau deteriorări nedorite prin interventia feed-back-ului. În reglarea propriei comunicări, cadrul didactic trebuie sã tinã seama de mimica elevilor, de gesturile, expresiile si miscările lor, reactii care devin simptomatice pentru ceea ce simt, înteleg, acceptã, doresc acestia. El poate sesiza direct si abil, din mers, „starea de spirit” a elevilor si astfel sã valorifice la maximum comportamentul acestora în beneficiul optimizării comunicării. Pornind de aici, cadrul didactic poate sã-si restructureze sau sã amelioreze demersul didactic de moment si nu în ultimul rând sã-si regleze viteza si ritmul propriei vorbiri.

Actul comunicării devine eficient atunci când favorizează o implicare activã din partea elevului, o angajare cu toate fortele sale intelectuale si afective în procesul receptării. Astfel, receptarea depãseste simpla percepere a unor continuturi audiate. A produce interlocutori activi, a-i determina pe elevi sã urmãreascã cu interes si sã manifeste o atitudine activã în cursul ascultării constituie un indicator al competentelor pedagogice a cadrului didactic.

Bibliografie:

1. Ioan Cerghit, Sisteme de instruire alternative si complementare, Bucuresti, Editura Aramis, 2002
2. Dinu Mihai, Fundamentele comunicării interpersonale, Bucuresti, Editura All, 2004
3. ªoitu Laurentiu, Pedagogia comunicării, Bucuresti, Editura Didacticã si Pedagogicã, 1997

DE UNDE APARE VIOLENŢA LA PREŞCOLAR?

Prof. GEORGETA - GINA VASILIU
Şcoala Gimnazială nr. 1
Grădiniţa nr.2 PP, Buftea / Ilfov

De multe ori se întâmplă să observăm semne ce duc cu gândul la violenţă în rândul preşcolarilor. Ce înţeleg aceştia când încearcă să facă unele gesturi nepermise împotriva altui coleg sau să folosească cuvinte care pun pe celălalt într-o situaţie deloc confortabilă?

Copilul mic nu este ferit de aceste situaţii, convieţuind lângă părinţii, bunicii, care constituie modele pentru el şi care în nenumărate cazuri, din păcate, nu reprezintă modele bune de urmat. Ştiind că violenţa are loc atunci când cuvintele sau faptele unei persoane sperie, provoacă durere şi suferinţă altei persoane sau atunci când cineva ameninţă că va lovi sau va face rău altcuiva, aceste fapte sunt lesne de însuşit de copilul care nu poate face încă o selecţie între ce este bine şi ce este rău.

Ce putem face noi, reprezentanţii şcolii , susţinătorii valorilor morale adevărate?! Cum putem avea o influenţă mai mare în faţa situaţiilor întâlnite în mediul familial, ştiind că unul din drepturile fundamentale este acela de a permite copilului să trăiască într-un mediu ferit de violenţă.?

În ţara noastră există legi care protejează copiii de violenţă, dar până unde putem să ne întindem atribuţiile în sprijinul acestor legi ori convenţii? Dascălii au grijă să respecte legea privind drepturile copiilor şi care interzice aplicarea oricărei forme de violenţă împotriva copilului, dar ce putem face în sprijinul celei privind prevenirea şi combaterea violenţei în familie?! Numai discuţiile cu părinţii , individual sau în cadrul şedinţelor de consiliere s-au dovedit a fi nesatisfăcătoare.

În cadrul acestor întâlniri de lucru, am putut constata că sunt părinţi care instigă la ură, la violenţă, aţâţându-şi copilul împotriva altuia. "Să nu te laşi nici tu! Loveşte-l până-l plânge mama care l-a făcut!" ori "Să nu vină la mine lovit! Să dea şi el!" Situaţii frecvent întâlnite şi în rândul unor părinţi care ridică anumite pretenţii în legătură cu parcursul iniţiatic.

Din experienţă, pot spune că violenţa emoţională este cel mai des întâlnită , iar aceasta provoacă multe sechele ori dureri emoţionale imediate. Copiii sunt foarte atenţi la colegii/ partenerii lor de joacă şi foarte uşor se pot referi la lucruri sau situaţii care pot răni. Se întâmplă să auzi des astfel de remarci răutăcioase: "Ce tricou urât ai!"; "Nu mă joc cu tine că n-ai fundiţă."; "Ce nume ai...!?" O poreclă, un apelativ răutăcios, o alungare din joc , pe motiv că

nu eşti bun de nimic, o imitare răutăcioasă, un strigăt , o respingere ori o ignorare , şi alte situaţii neplăcute, pot duce mai târziu la multiple traume. Copiii sunt foarte sensibili la orice remarcă urâcioasă din partea altui copil şi încearcă să se izoleze închizându-şi supărarea în suflet.

În faţa acestor situaţii, de altfel, des întâlnite , profesorul încearcă să-i armonizeze pe copii prin activităţi/jocuri colaborative, prin care fiecare copil , la nivelul grupului, să-şi facă cunoscută valoarea şi să-şi înfrângă timiditatea. În aceste ocazii create cu multă pricepere de profesor, copiii pot să descopere că sunt grozav de buni într-o direcţie pe care nu aveau curajul să o facă cunoscută grupului, iar membrii echipei să descopere că au un partener valoros în copilul care a fost ignorat şi alungat din jocurile liber alese. Metodele interactive de grup sunt un bun mijloc de rezolvare al acestor situaţii dificile. Activităţile şi jocurile desfăşurate împreună cu copiii, oferă de asemenea multiple situaţii de cunoaştere şi de creştere a respectului faţă de sine, a încrederii în propriile posibilităţi, eliminând traumele emoţionale. Dar, este necesar ca poziţia pe care şi-o merită copilul la nivelul grupului să fie cunoscută şi familiei. Din nefericire sunt încă mulţi părinţi care încearcă să compare rezultatele copiilor dintr-o comunitate şi atunci micul câştig emoţional începe să piardă teren în faţa celor apropiaţi. Abuzul emoţional este la fel de dăunător ca şi violenţa fizică.

Nivelul scăzut de trai, lipsurile materiale, consumul de alcool şi migraţia părinţilor pentru un trai mai bun, lăsând copiii singuri acasă, sporeşc riscul neglijării, abuzării copiilor.

Foarte des ne confruntăm în unităţile preşcolare şi cu violenţa fizică. Sunt copii care înţeleg să -şi rezolve o situaţie oarecare apelând la forţa fizică, iar atunci, o muşcătură, o zgârietură, un tras de păr, o îmbrânceală , o palmă, devin floare la ureche pentru promotorul violenţei. De cele mai multe ori aceste situaţii sunt alimentate în familie, prin îndemnuri: “Să nu vii acasă bătut!. Dă şi tu!” “Nu te lăsa bătut!”

Sunt situaţii pe care nu şi le doreşte niciun profesor, dar se întâmplă destul de des să facem pace în situaţii conflictuale, punând faţă-n faţă partenerii învrăjbiţi şi prezentând situaţia de facto, solicitându-i şi pe autori în stabilirea verdictului. Copiii înţeleg unde a fost greşeala şi îşi continuă jocul prieteni, însă, de acasă porneşte jihadul pe situaţia consumată. Destul de greu se mai pot rezolva apoi astfel de situaţii , copilul nemaiştiind de cine să asculte. Uneori adulţii sunt cei care menţin astfel de dureri fizice cu scopul de a menţine controlul. Destul de dificil pentru copil să mai înţeleagă că vorba se-ntoarce cu limba , nu cu ciomagul.

Actele de violenţă la care este supus copilul , direct sau martor , încă de la o vârstă mică, când creierul şi corpul se află într-o etapă importantă a dezvoltării, pot provoca dezastre în

sănătatea acestuia pentru toată viaţa, compromiţând capacitatea de a învăţa şi a socializa, subminând dezvoltarea ca adulţi funcţionali şi părinţi buni mai târziu.

Este bine să ne folosim de situaţiile în care copilul loveşte ca experienţe de învăţare a comportamentelor potrivite, ajutându-l să conştientizeze că există variante alternative, oferind propriul model. Copilul are nevoie să cunoască acele comportamente alternative acceptabile care să înlocuiască comportamentul agresiv: poate are nevoie să exerseze utilizarea cuvintelor pentru a exprima ce îl supară, să relaţioneze şi să exerseze abilitatea de a cere permisiunea pentru a folosi obiecte ce nu-i aparţin :„Dă-mi te rog!” sau „Stop!” pentru a indica faptul că vrea să oprească situaţia ce-l deranjează.

Un alt tip de violenţă , destul de păcătos la copilul mic, este neglijarea. Viaţa stresantă, lupta continuă pentru traiul zilnic face ca multe familii să se dezbine, iar copiii sunt primii grav afectaţi în aceste relaţii disfuncţionale. Copiii fiind ignoraţi se simt ai nimănui, iar sentimentul acesta îşi lasă o amprentă serioasă asupra rezultatelor şcolare şi asupra interacţiunii sociale. Din abuzaţi, aceşti copii, pot deveni abuzatori prin lipsa afecţiunii celor dragi.

Suntem în mijlocul unei cumplite pandemii, când avem posibilitatea să observăm şi să comparăm comportamente şi atitudini care nu sunt potrivite nicicum. Părinţii sunt în sfârşit, în situaţia de a acorda timp de calitate copiilor. Este momentul ca fiecare copil să se bucure de atenţia şi grija părinţilor ori a celor apropiaţi, pentru a creşte şansele de supravieţuire, de sănătate şi bunăstare emoţională .

Pericolul manifestării violenţei, sub toate formele şi din toate direcţiile, există şi se poate întâmpla oricui şi oriunde. Familiei şi şcolii îi revine datoria de a face tot posibilul în a ţine la distanţă copilul de tot felul de manifestări violente. Printr-un front comun violenţa poate fi oprită, iar efectele ei dezastruase întrerupte ori eliminate definitiv. Numai împreună putem stopa acest fenomen dezastruos şi să putem oferi copiilor o lume mai bună, fără violenţă..

Prin schimbarea de atitudine, prin metode educaţionale pozitive, prin respectarea copilului în locul umilirii lui, prin renunţarea la indiferenţă şi acceptarea acestuia aşa cum este, vom contribui la dezvoltarea normală, sănătoasă şi benefică a micuţilor educabili.

Calitatea educaţiei timpurii este responsabilă pentru viitorul copilului în şcoală, influenţând întreg traseul şcolar la nivel de achiziţii academice, motivaţia pentru învăţare şi cunoaştere, precum şi pentru integrarea şi modul de comunicare şi socializare al copilului în grupuri şcolare, favorizând trecerea spre nivelul primar, diminuând astfel substanţial dificultăţile care apar la trecerea de la grădiniţă spre școală.

Primele impresii legate de educaţia din grădiniţă sunt foarte puternice şi atunci ele trebuie să corespundă regulilor adevăratei înţelepciuni despre viaţă fiindcă ele se vor răsfrânge asupra personalităţii adultului de mai târziu. Îndrumarea pedagogică a copiilor, strategiile educaţionale folosite de către „doamna lor” are profunde implicaţii asupra modelării şi devenirii personalităţii acestora, favorizând în fiecare etapă a dezvoltării, amplificarea potenţialului nativ.

Menirea dascălilor este de a diminua cât mai mult consecinţele violenţei asupra copiilor, contribuind la oprirea scăderii calităţii vieţii. Violenţa tolerată ne face părtaşi la actul violentării. Pentru a se ajunge la o educaţie pentru toţi, grădiniţa trebuie să se adapteze individualităţii copiilor, iar aceştia să se adapteze ritmurilor şi cerinţelor grădiniţei.

Identificarea şi oferirea de modele sociale pozitive nu se reduc doar la învăţarea socială, ci acestea se extind prin implicaţiile experienţelor trăite de copil faţă de modelele sociale la nivelul constructelor pe care copilul şi le formează faţă de problemele care sunt evidenţiate şi argumentate în aceste experienţe.

Grădiniţa poate fi cu mult mai mult decât o instituţie, ea poate fi o parte importantă din noi înşine, şi aceasta depinde numai de noi.

Transformând în calitate, fiecare clipă petrecută în slujba copilului, respectându-i copilăria şi încurajându-i evoluţia, contribuim la şlefuirea unor carcatere puternice, pregătite pentru a-şi lua zborul în tumultul vieţii.

Aşa cum spunea Maurice Debesse : “ Fericit este copilul care găseşte în fiecare etapă a drumului său pe educatorul capabil să-i insufle treptat forţa şi elanul necesare împlinirii destinului său ca om.”

EDUCAŢIA INCLUZIVĂ LA ORELE DE MATEMATICĂ

PROFESOR MORTECI GENOVEVA LUCIA
ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR. 24 GALAŢI

Elevii cu dizabilități cognitive, emoționale, motrice,cu deficit de atenție, hiperactivitate, cu dificultăți de învățare, comportamentale, relaționare, elevi care au CES sunt integraţi în școala de masă. Astfel profesorii trebuie să asigure o strategie didacticã specificã acestora pentru orientarea şcolarã şi profesionalã a acestora.

Activitãţile de învãţare la orele de matematicã au rol de a valorifica experinţa concretã a elevilor, reprezintã o ofertã flexibilã care poate fi adaptatã şi completatã, vizeazã în mod special activitatea elevului, nu a profesorului, defines**c** context**e** de învãţare variate şi diversificate în funcţie de particularitãţile elevului, de necesitãţile acestora.

Acestea oferã posibilitatea de a realiza un demers didactic personalizat în funcţie de particularitãţile clasei, a nivelului elevilor, cu scopul de a asigura formarea şi dezvoltarea competenţelor prevãzute în programa şcolarã, în contextual specific fiecãrei clase de gimnaziu.

Am elaborat un plan de acțiune pentru crearea unui mediu de învățare incluziv, în vederea integrării în școala de masă a copiilor cu CES. Am avut în vedere desfășurarea unor activități cu părinții, elevii, cadrele didactice**.**

Am prezentat mai jos exemple de elevi cu C.E.S. şi modalitatea de desfăşurare a activitãţii didactice.

1. Pentru un elev cu CES care are dificultate în exprimare, adicã are o tulburare de vorbire dar are un intelect dezvoltat. Idei de activități: aplicarea unor metode practice, legãtura cu obiecte reale cunoscute de elev, construcţia unor figuri geometrice.

Strategii de învățare: metode de învãţare prin observare, demonstrare, problematizarea, descoperirea, explicaţia.

Resurse: materiale: instrumente de geometrie, culegeri, fişe de lucru.

Evaluare: Elevii vor fi evaluaţi de cãtre profesor utilizând teste scrise,fişe de evaluare, portofoliul, proiectul

2.Pentru un elev cu CES, o dificultate de exprimare, cu un intelect mediu.

Idei de activități: Activităţi specifice interactive de calcul algebric, de utilizare a algoritmilor de lucru, reprezentare prin desen.

Strategii de învățare utilizate: metode de predare-învăţare-evaluare adaptate care pun accent pe exprimarea prin scris, desenare, reprezentare matematica, prin calcul algebric

Resurse materiale necesare utilizate: truse de geometrie, fişe de lucru, culegeri de probleme şi aplicaţii practice

Evaluare: scrisă prin teste de evaluare, portofoliul elevului, construcţii geometrice.

3.Pentru un elev cu CES cu o dificultăţi de învăţare

Idei de activități: construcţia unor figuri geometrice, masurarea unor lungimi, reprezentare prin desen, aplicarea unor metode practice., desen, costrucţii geometrice, activităţi multisenzoriale.

Strategii de învățare (comune cu alți colegi) aplicate sunt: utilizarea jocurilor, activităţilor de grup, metodă bazată pe utilizarea și valorificarea algoritmilor în învățare.

Algoritmul este o metodă bazată pe repetarea unor exerciţii operații executate într-o anumită ordine, aproximativ constantă, prin parcurgerea cărora se ajunge la o înlănțuire logică de conținuturi. *Jocul* ca metodă bazată pe acțiune simulată, care realizează un scop și o sarcină din punct de vedere matematic. Ca metodă, jocul se regăsește pe anumite secvențe de învățare în majoritatea sarcinilor matematice, prezentarea problemelor sub formă de grafică sau cu ajutorul obiectelor, utilizarea exerciţiului, repetarea unor operaţii, legarea matematicii cu obiectele reale cunoscute de elev.

Resurse utilizate au fost: fişe sau materiale cu reprezentarea modului de calcul, materiale ilustrate sau construcţii prin figuri geometrice.

Evaluare: teste de evaluare scrisă adaptate nivelului de cunoştinţe a elevului, fişe de evaluare cu itemi cu grad mediu de dificultate.

Astfel educaţia incluzivă are în vedere integrarea elevilor cu C.E.S. prin:

- oferirea unei căi de urmat în vederea unei mai bune convieţuri în şcoală, clasă, mediu optim pentru desfăşurarea activităţii didactice.
- adoptarea unor tehnici de prevenire şi tratarea unor probleme comportamentale ale elevilor cu aceste probleme
- prezentarea si analiza unor studii de caz bazate pe posibilităţile de gestionare a unor situaţii de conflictuale la nivelul şcolii
- prezentarea unor procedee de intervenţie în cazuri mai deosebite cu probleme comportamentale

Metodele active aplicate elevilor care să vizeze educaţia incluzivă au în vedere dezvoltarea intelectuală, dezvoltarea unor operaţii logice cum ar fi capacităţile de a compara,

de a organiza, de a calcula şi a verifica, a unor operaţii care să le permită acestor elevi dobândirea de cunoştinţe, deprinderi de calcul necesare la matematică.

Specific acestor metode este faptul că pot stimula şi dezvolta învăţarea prin cooperare, lucrul în perechi sau în grupe de elevi facilitând astfel comunicarea, colaborarea, relaţionarea care au ca scop rezolvarea de probleme, cunoaşterea dintre elevi, înţelegerea şi acceptarea reciprocă, abordarea unor teme noi, ceea ce duce la dezvoltarea competenţelor specifice disciplinei.

În rezolvarea exerciţiilor şi a problemelor am propus elevilor diferite modalităţi de calcul, diferite căi de rezolvare, compunere şi completare a problemelor cu scopul de a forma capacităţile necesare matematicii.

BIBLIOGRAFIE

educred.ro Suport de curs proiect CRED
https://www.didactic.ro/materiale/erasmus-20182019

ȘANSA LA EDUCAȚIE, ȘANSĂ LA INTEGRARE SOCIALĂ.

Prof. STANCIU NICOLETA
Colegiul Național de Agricultură și Economie Tecuci

Întâlnim peste tot în jurul nostru oameni cu deficienţe. Ei sunt percepuţi diferit, perceperea lor socială nefiind întotdeauna constantă, ea variază de la societate la societate, furnizând semnificaţii diferite, în funcţie de cultura şi de valorile promovate. Mulţi oameni au reticenţe faţă de persoanele cu deficienţe, deoarece au o concepţie greşită despre ele. Trebuie însă să înţelegem că sunt nişte oameni la fel ca ceilalți, fiind produsul unic al eredităţii lor şi al mediului.

Persoanele deficiente, la rândul lor au două păreri în ceea ce priveşte impedimentul lor: unele îl consideră dezastru, iar altele un simplu inconvenient.

Din categoria copiilor cu C.E.S (cerinţe educative speciale) fac parte atât copiii cu deficienţe propriu zise, cât şi copiii fără deficienţe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigenţele şcolii. Din această categorie fac parte:

- copiii cu deficienţe senzoriale şi fizice (tulburări vizuale, tulburări de auz, dezabilităţi mintale, paralizia cerebrală);

- copiii cu deficienţe mintale, comportamentale (tulburări de conduită, hiperactivitate cu deficit de atenţie-ADHD, tulburări de opoziţie şi rezistenţă);

- copiii cu tulburări afective, emoţionale (anxietatea, depresia, mutism selectiv, atacul de panică, tulburări de stres posttraumatic, tulburări de alimentaţie: anorexia nervoasă, bulimia nervoasă, supra-alimentarea);

- copiii cu handicap asociat;

- copiii cu dificultăţi de cunoaştere şi învăţare (dificultăţi de învăţare, sindromul Down, dislexia, discalculia, dispraxia);

- copiii cu deficienţe de comunicare şi interacţiune (tulburări din spectrul autistic, sindromul Asperger, întârzieri în dezvoltarea limbajului).

Copiii cu C.E.S. pot prin joc să-şi exprime propriile capacităţi. Astfel copilul capătă prin joc informaţii despre lumea în care trăieşte, intră în contact cu oamenii şi cu obiectele din mediul înconjurător şi învaţă să se orienteze în spaţiu şi timp. Datorită faptului că se desfăşoară mai ales în grup, jocul asigură socializarea.

Şcoala este de asemenea un mediu important de socializare. Formele de integrare a copiilor cu C.E.S. pot fi următoarele: clase diferenţiate, integrate în structurile şcolii obişnuite,

grupuri de câte doi-trei copii deficienţi incluşi în clasele obişnuite, integrarea individuală a acestor copii în aceleaşi clase obişnuite. Integrarea şcolară exprimă atitudinea favorabilă a elevului faţă de şcoala pe care o urmează; condiţia psihică în care acţiunile instructive-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivaţii puternice care susţine efortul copilului în munca de învăţare; situaţie în care copilul sau tânarul poate fi considerat un colaborator la acţiunile desfăşurate pentru educaţia sa; corespondenţa totală între solicitările formulate de şcoală şi posibilităţile copilului de a le rezolva; existenţa unor randamente la învăţatură şi în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilităţile copilului sau la cerinţele şcolare.

Elevii cu C.E.S. au nevoie de un curriculum planificat diferenţiat, de programe de terapie lingvistică, de tratament logopedic specializat, de programe specifice de predare-învăţare şi evaluare specializate, adaptate abilităţilor lor de citire, scriere, calcul, de programe terapeutice pentru tulburări motorii. De asemenea vor beneficia de consiliere şcolară şi vocaţională personală şi a familiei.

Stilul de predare trebuie să fie cât mai apropiat de stilul de învăţare pentru ca un volum mai mare de informaţii să fie acumulat în aceeaşi perioadă de timp. Acest lucru este posibil dacă este cunoscut stilul de învăţare al copilului, dacă este făcută o evaluare eficientă care ne permite să ştim cum învaţă copilul, dar şi ce si cum este necesar să fie învăţat. Unii elevi au nevoie de o terapie a tulburărilor de vorbire şi de limbaj şi de psihoterapie individuală şi de grup pentru sprijinirea integrării pe plan social.

De asemenea copiii au nevoie de ajutor suplimentar din partea profesorilor şi colegilor, fiind nevoie să primească în activitatea şcolară conţinuturi şi sarcini simplificate. Elevii cu tulburări vizuale, tulburări de auz, cu dezabilităţi fizice, necesită programe şi modalităţi de predare adaptate cerinţelor lor educative, programe de terapie, rampe de acces pentru deplasare, asistenţă medicală specializată, asistenţă psihoterapeutică.

Din experienţa personală putem afirma că profesorul poate folosi în procesul de predare-învăţare, evaluare diverse strategii şi intervenţii utile:

- ✓ Crearea unui climat afectiv-pozitiv;
- ✓ Stimularea încrederii în sine şi a motivaţiei pentru învăţare;
- ✓ Încurajarea sprijinului şi cooperării din partea colegilor, formarea unei atitudini pozitive a colegilor;
- ✓ Încurajarea eforturilor;

- ✓ Sprijin, încurajare şi apreciere pozitivă în realizarea sarcinilor şcolare, fără a crea dependenţă;
- ✓ Folosirea frecventă a sistemului de recompense, laude, încurajări, întărirea pozitivă, astfel încât să fie încurajat şi evidenţiat cel mai mic progres;
- ✓ Crearea unui climat afectiv, confortabil;
- ✓ Centrarea învățării pe activitatea practică;
- ✓ Sarcini împărţite în etape mai mici, realizabile;
- ✓ Folosirea învăţării afective;
- ✓ Adaptarea metodelor şi mijloacelor de învăţare, evaluare;
- ✓ Sprijinirea elevului să devină membru al unui grup;
- ✓ Organizarea unor activităţi de grup care să stimuleze comunicarea şi relaţionarea interpersonală (jocuri, excursii, activităţi extraşcolare, activităţi sportive, de echipă);
- ✓ Sprijin emoţional;
- ✓ Folosirea unui limbaj simplu, accesibil elevului şi nivelului lui de înţelegere;
- ✓ Instrucţiuni clare privind sarcinile şi elaborarea unor programe individuale de lucru;
- ✓ Încurajarea oricărei tentative de comunicare, indiferent de natura ei;
- ✓ Profesorul să dea dovadă de consecvenţă şi corectitudine în evaluare;

Abordarea incluzivă susţine că școlile au responsabilitatea de a-i ajuta pe elevi să depășească barierele din calea învățării şi că cei mai buni profesori sunt aceia care au abilităţile necesare pentru a-i ajuta pe elevi să reușească acest lucru. Pentru aceasta şcoala trebuie să dispună de strategii funcţionale pentru a aborda măsuri practice care să faciliteze îndepărtarea barierelor cu care se confruntă elevii în calea participării lor la educaţie.

Într-o abordare incluzivă toţi elevii trebuie consideraţi la fel de importanţi, fiecăruia să îi fie valorificate calităţile, pornind de la premisa că fiecare elev este capabil să realizeze ceva bun.

Bibliografie:

1. Albu A., Albu C. “Asistenţa psihopedagogică şi medicală a copilului deficient fizic”, Iasi, Poliron, 2000

2. Ionescu S “Adaptarea socioprofesională a deficienţilor mintal”, Bucuresti, Ed Academiei, 1975

3. Popescu G, Plesa O “Handicap, readaptare, integrare”, Bucuresti, Pro Humanitate, 1998

4. Verza E, Paun E “Educaţia integrată a copiilor cu handicap”, Unicef, 1998

5. Arcan P, Ciumageanu D “Copilul deficient mintal”, Ed Facla

6. Verza F “Introducerea în psihopedagogia specială şi asistenţa socială”, Ed Fundatiei Humanitas, 2002

7. Nicola I “Pedagogie”, Editura Didactica si Pedagogica, Bucuresti, 1994

MARGINALIZARE VERSUS INTEGRARE

Prof. LILIOARA BÂRSAN,
Școala Gimnazială Nr. 1 Orășeni Deal

Educaţia interculturală şi-a făcut apariţia pe agenda politică a Europei odată cu şcolarizarea copiilor imigranţilor din societăţile vest-europene. S-a conştientizat atunci pentru prima dată că existenţa unor grupuri provenite dintr-un fond cultural diferit de cel al populaţiei majoritare poate constitui o provocare. În acest prim stadiu al educaţiei interculturale, diferenţa este percepută şi tratată ca o tară. Urmează apoi stadiul în care copiilor imigranţilor li se recunoaşte dreptul de a beneficia de ore de studiu al propriilor limbi, culturi şi religii, însă în afara procesului de şcolarizare din sistemul de învăţământ formal, şi în afara oricărui dialog intercultural cu elevii majoritari. În cel de-al treilea stadiu, paradigma actuală a educaţiei interculturale, diferenţa constituie o bogăţie şi se promovează dialogul intercultural între diferitele grupuri din societate. La nivelul legislaţiei internaţionale, se observă un interes pentru rolul educaţiei în dialogul intercultural începând cu anul 1966, când se semnează în cadrul Înaltului Comisariat al Naţiunilor Unite pentru Drepturile Omului Convenţia Internaţională privind Drepturile Economice, Sociale şi Culturale.4 Articolul 13 al acestui text stipulează că **„educaţia va permite tuturor persoanelor să participe efectiv într-o societate liberă, să promoveze înţelegerea, toleranţa şi prietenia între toatenaţiunile şi toate grupurile rasiale, etnice sau religioase"**.

Laolaltă cu celelalte probleme ale imigrării, ale integrării interculturale, vine și cea de acceptare a rromilor.

Singura alternativa aceptabila si viabila la problema marginalizării este o politica coerentă si susținută de prevenire a acesteia pe de o parte și de integrare, pe de alta parte. Deși integrarea este un termen față de care majoritatea liderilor rromi au o reacție adversă în acest moment. Cauza este, în opinia noastră, o înțelegere defectuoasă a ideii de integrare, percepută fragmentar, doar în dimensiunea sa coercitivă, de asimilare. În realitate, "integrarea reprezinta o relație, o interacțiune dinamica între sistemul care se integreaza și sistemul care integrează", iar rezultatul acestui proces este "un echilibru functional al partilor".

Nu mai puțin adevarăt este însă și faptul că integrarea sociala are patru dimensiuni fundamentale: integrarea culturala, normativa, comunicationala si functionala. Dacă "integrarea culturală" presupune coerenta normelor si valorilor unei culturi, "integrarea normativă" reprezintă "măsura in care valorile grupului devin norme efective (de comportament) pentru membrii acestuia." Această exigență a majorității – de conformare a minorității la normele sale - este adesea percepută ca o tendință asimilaționistă. În realitate însă, majoritatea insăși se supune acestui set de norme, nu dispune de el, toți cetățenii fiind "supt legi". Iar pe de altă parte, acest set de norme este rezultat din procesul de evoluție istorică a societății, proces in cadrul căruia "majoritatea" a interacționat adesea cu diferite "minorități".

Pentru acest tip de interacțiune este nevoie însă de ceea ce Serge Moscovici numea “minoritatea activă” – minoritatea care este “nu doar provocatoare de deviantă, ci și sursa de inovație și de schimbare socială.” Dar, “condiția ca minoritarii să devină surse de influență este ca aceștia să se manifeste capabili de a crea norme si valori.”

Dimensiunea “comunicativă” a integrării este definită de “schimbul interpersonal de semnificații” iar cea “funcțională” de “schimbul de servicii”. Dacă ar fi să ierarhizăm cele patru dimensiuni ale integrării sociale în funcție de dificultatea realizării acestora, probabil că cea mai ușor de realizat este integrarea normativă urmată de cea funcțională, comunicativă si culturală.

Se poate afirma cu certitudine că în România anului 2019 nu toți rromii sunt marginalizați. Există un procent semnificativ de rromi integrați cel puțin la nivel normativ și funcțional. Cel mai bine integrați sunt membrii elitei intelectuale și a celei economice. Dar, în același timp nu pot fi trecuți cu vederea nici rromii cu un nivel mediu de pregătire și cu profesii moderne care au un nivel satisfăcător de integrare socială.

O situatie inedita apare in comunitatile mixte din punct de vedere etnic dar extrem de sarace in care diferentierile sunt aproape inexistente. Este un exemplu clasic de diminuare a distantelor sociale in conditii de criza. Dar a vorbi despre integrare in aceasta situatie este aproape o ironie deoarece “integrarea” se realizeaza in cadrul unui grup la randul sau marginalizat.

Factorii care pot și trebuie să aibă un rol activ în perfectarea procesului de integrare funcțională a etniei rromilor în societatea “interculturală” a mileniului trei:

1**. Sistemul educațional** în cadrul căruia este necesară focalizarea pe următoarele direcții de acțiune:

- Dezvoltarea sistemului de burse de merit și de studiu în detrimentul burselor sociale, cu scopul de a stimula performanțele școlare ale copiilor;

- Derularea prin intermediul școlilor a unor programe sociale menite să suplinească dificultățile cu care se confruntă elevii rromi în familii sși care pun în pericol procesul de învățământ. Cea mai eficientă strategie ar fi dezvoltarea școlilor de tip semi-internat în care, dupa terminarea orelor de clasa elevii ar putea servi o masă caldă, dupa care și-ar pregăti temele îndrumați de cadre didactice specializate care le-ar putea oferi și meditații.

- Extinderea strategiilor de discriminare pozitivă pentru elevii rromi, ca masură compensatorie menita să atenueze efectele negative ale marginalizării cu care se confruntă în prezent o parte a acestei populații. Scopul acestor măsuri este de a facilita accesul elevilor rromi la instituțiile de învățământ superior, pornind de la ipoteza că elita intelectuală astfel formată ar avea un impact pozitiv semnificativ atât în procesul de integrare al acestui grup etnic cat și în procesul de modificare a stereotipurilor negative ale majorității. Nu trebuie ignorate însă nici efectele

perverse ale discriminării pozitive care se concretizează într-un nou proces de marginalizare și auto-marginalizare la care sunt supuși studentii rromi. Deoarece oricât de “pozitivă” ar fi o discriminare ea rămâne în esență o discriminare pozitivă a etnicilor rromi nu trebuie să constituie altceva decât o etapa în evoluția relațiilor sociale dintre majoritate și minoritate, pe termen lung avțndu-se in vedere renunțarea la astfel de măsuri;

- Tot ca strategie pe termen lung este necesară dezvoltarea unui model intercultural în educație. “Abordarea interculturală … nu este o noua știintă, nici o nouă disciplină, ci o nouă metodologie…”. Fiind un concept relativ nou, beneficiază de puține definiții structurate, una dintre acestea este cea oferită de Micheline Rey: “cine spune intercultural spune în mod necesar, plecând de la sensul plenar al prefixului “inter”: interacțiune, schimb, deschidere, reciprocitate, solidaritate obiectivă. Spune, de asemenea, dând deplinul sens termenului “cultură” recunoașterea valorilor, a modurilor de viață, a reprezentărilor simbolice la care se raportează ființele umane, indivizi sau societăți, în interacțiunea lor cu altul și în înțelegerea lumii…”. Educația interculturală are ca scop formarea unor indivizi diferiți dar egali, cetățeni ai unei societăți democratice funcționale, bazată nu pe relații de dominare sau asimilare ci pe complementaritate.

2. Mass-media trebuie sa-si concentreze eforturile pentru:

- Formarea de jurnaliști specializați în domeniul relațiilor interetnice care să relateze știrile cu profesionalism și responsabilitate, eliberați de rasism și de goana dupa știri senzaționale (care aduc profituri senzaționale), și fideli eticii și deontologiei profesionale;

- Campanie mass-media de remodelare a prejudecăților prin “aportul unui volum mare de informații care sa vizeze două obiective:

- O informare cât mai consistentă despre grupul care suferă valorizarea defectuoasă”(rromii). Pe lângă prezentarea istoriei, tradițiilor, normelor și valorilor culturale ale acestei etnii, ar fi necesară si o campanie de mediatizare a strategiilor de succes (care se mențin ăn limitele legalității) și a modelelor de integrare socială;

- “Lărgirea orizontului atitudinal al populației majoritare în sensul de a accepta și valoriza diversitatea etnică…” ceea ce este echivalentul educației interculturale a adulților.

3. Asistenta sociala este un domeniu de activitate care are de-a face cu toate categoriile de persoane marginalizate. În ce privește asistența socială a persoanelor aparținând unor minorități etnice, este necesară focalizarea pe următoarele direcții de acțiune:

- Formarea de specialiști în asistența socială de tip comunitar având în vedere eficiența pe termen lung a acestui tip de intervenție și implicarea lor activă și susținută în recuperarea comunităților disfuncționale;

- Dezvoltarea serviciilor de monitorizare a respectării drepturilor copilului din cadrul Departamentului pentru Protecția Drepturilor Copilului.

Așadar, conceptul de „intercultural” pune accentul pe interacţiunea dintre grupurile percepute ca distincte din societate, referindu-se mai degrabă la un proces dinamic de schimburi, de dialog, de negociere între grupuri, precum şi de identificare a unui limbaj comun şi a unui spaţiu comun în care să se desfăşoare comunicarea.

Caracterul intercultural al unui fapt este tocmai accentul pe relaţia reciprocă dintre elementele constitutive ale schimburilor. Acceptarea diversităţii culturilor conduce la acceptarea ideii de coexistenţă a mai multor culturi, la adoptarea, ca politică de gestionare a diversităţii, a multiculturalismului. Termenul, echivalent cu pluralismul cultural, politic, religios, etc., predomină în statele anglo-saxone, unde accentul cade pe recunoaşterea existenţei mai multor grupuri etnice, ca şi politică naţională.

Dincolo de aspectul politic al recunoaşterii coexistenţei mai multor grupuri etnice în cadrul aceleiaşi entităţi statale, multiculturalismul nu se opreşte însă decât superficial asupra modului de interacţionare dintre aceste grupuri, şi nici asupra permeabilităţii dintre grupuri la influenţe reciproce.

Bibliografie:

1. C. Zamfir si E. Zamfir. – “Tiganii între ignorare si îngrijorare”, Editura Alternative, București, 1993;

2. Teodor Cozma, Constantin Cucoș, Mariana Momanu – “Educația copiilor de țigani: reprezentări, ipoteze, dificultăți” in vol. “Minoritari, Marginali, Excluși”, Editura Polirom, Iași, 1996;

3. Dana Costin Sima – “Starea de sănătate a copiilor rromi si relația cu sistemul medical” în “Copiii rromi din România”, București,1999.

Metode și strategii utilizate în abordarea tipurilor de personaje din roman
Romanul obiectiv și romanul subiectiv

Profesor: Ungureanu Anca-Paula
Școala Profesională Fântânele, comuna Fântânele, jud. Iași

Ion de Liviu Rebreanu și *Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război* de Camil Petrescu

1. PROBLEMATIZAREA

Problematizarea este considerată a fi o metodă principală, care poate fi utilizată în procesul receptării operei literare deoarece, prin ea, se dinamizează gândirea creatoare a cititorului și se realizează receptarea profundă a operei literare. A problematiza înseamnă a pune probleme, a cere soluționarea unor ipoteze, a dezvălui cauzalitatea și interdependența dintre fenomenele literare. În ceea ce privește demersul didactic, problematizarea poate porni de la elaborarea unei situații-problemă înspre formularea unei probleme sau de la enunțarea problemei înspre construirea situației-problemă.

Exemple de problematizare:

- Imaginați-vă că Ion ar asculta întâi de glasul iubirii, ce s-ar întâmpla cu personajele?
- Dacă Ștefan Gheorghidiu nu s-ar înrola, cum ar evolua acțiunea?

2. METODA R.A.I (Răspunde, Aruncă, Interoghează)

Această metodă este una de fixare și sistematizare a cunoștințelor, dar și de verificare. Ea urmărește realizarea feed-back-ului printr-un joc de aruncare a unei mingi ușoare. Elevul care aruncă mingea trebuie să formuleze o întrebare din lecția predată, elevului care o prinde. Cel care prinde mingea răspunde la întrebare, apoi o aruncă mai departe altui coleg, punând o altă întrebare. Elevul care nu știe răspunsul iese din joc, la fel ca și cel care este descoperit că nu cunoaște răspunsul la propria întrebare. Se poate folosi această metodă pentru a verifica cunoștințele elevilor referitoare la romanul *Ion* de Liviu Rebreanu și romanul *Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război* de Camil Petrescu. Elevii au formulat întrebări de genul: „Din câte părți sunt formate romanele?'', „Cine sunt personajele principale?''

Pe parcursul activităţii, profesorul-observator identifică eventualele carenţe în pregătirea elevilor şi poate adopta, astfel, deciziile necesare pentru îmbunătăţirea performanţelor acestora, precum şi pentru optimizarea procesului de predare-învăţare.

3. TEHNICA 6/3/5

Această tehnică presupune împărțirea clasei în grupe de câte 6 membri. Participanții notează pe o foaie de hârtie câte trei soluții la o problemă dată, timp de 5 minute (consemnarea scrisă a ideilor noi ale participanților determină și celălalt nume al metodei - *brainwriting*). Totalul obținut poate însuma, așadar, un maximum de 18 răspunsuri în 30 de minute, pentru fiecare grup – în mod evident, însă, cel puțin o parte soluțiilor vor fi măcar asemănătoare, dacă nu și identice.

Etapele metodei:

- împărțirea clasei în grupe a câte 6 membri;
- formularea problemei și explicarea modalității e lucru (elevii primesc câte o foaie de hârtie, împărțită în trei coloane, pe care vor trebui să noteze soluțiile);
- desfășurarea activității propriu-zise pentru problema dată, fiecare dintre cei 6 participanți are de notat răspunsuri posibile, în tabelul cu trei coloane, în maximum 5 minute. Foile trec de la stânga spre dreapta, până ajung iarăși la primul participant. Cel ce primește foaia din stânga citește soluțiile notate de colegi și le modifică, le adaptează, le ameliorează;
- analiza soluțiilor și reținerea celor mai bune dintre ele.

Text-suport, romanul *Ion*, Liviu Rebreanu

- Dacă ați fi în locul lui Ion, cum ați proceda în situația în care ați fi jignit de Simion Lungu, la începutul romanului?
- Dacă ați putea rescrie finalul romanului *Ion*, cum ar arăta acesta?

Text-suport, Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război, Camil Petrescu

- Dacă aţi fi în locul lui Ștefan Gheorghidiu, cum aţi proceda în situaţia în care aţi bănui că Ela vă înşală?
- Dacă ați putea rescrie finalul romanului *Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război*, cum ar arăta acesta?
-

4. JOCUL DE ROL

Este o formă de aplicare și utilizare didactică a psihodramei (metodă psihoterapeutică creată de psihosociologul J.I. Moreno în 1921 și folosită mai amplu după 1921, când apare volumul

Who Shall Survive?), văzută ca pretext pentru formarea de comportamente, justificarea de opțiuni sau propuneea de noi atitudini.

Într-un cadru adecvat (cabinetul de literatură) sau în fața clasei, câțiva elevi sunt puși să joace rolul unor personaje literare în situații-cheie, după un timp de gândire în care să-și fixeze planul – elemente de comunicare verbală, paraverbală și nonverbală, cu ajutorul cărora să intre cât mai bine în pielea personajelor respective.

Etapele pregătirii și folosirii jocului de rol:

- încălzirea grupului;
- definitivarea situațiilor și a personajelor;
- organizarea grupului, alegerea actorilor și a observatorilor;
- derularea jocului de rol;
- analiza jocului de rol, ce implică: intervievarea actorilor, analiza de conținut și analiza comportamentală.

Orice personaje sau cupluri de personaje pot fi „jucate” de elevi pe baza textelor literare:

- Ștefan Gheorghidiu- Ela;
- Ion Pop al Glanetașului – George Bulbuc.

5. JURNALISTUL-CAMELEON

După cum o arată și denumirea, „jurnalistul-cameleon” presupune prezentarea aceluiași eveniment – artistic, cultural, istoric etc. – din multiple perspective, ce pot ilustra o gamă întreagă de trăiri emoționale, de la bucurie, înțelegere, mulțumire sau fericire la anxietate, tristețe, nemulțumire ori revoltă.

Cele două variante ale ei derivă din modalitatea de consemnare a reacțiilor față de faptul avut în vedere: în scris sau oral. Este o metodă înrudită cu pălăriile gânditoare.

Atât în activitățile de formare sau evaluare a competenței lingvistice, cât și în activitățile de valorificare a lecturilor literare, această metodă are un spectru larg de întrebuințare. Ea se poate utiliza, spre exemplu, în cazul în care se vizează interpretarea oricărui eveniment cu semnificații majore din textele epice.

Exemplu de utilizare a metodei în romanul *Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război* este povestea de dragoste dintre Ela și Ștefan Gheorghidiu, iar în romanul *Ion* este povestea de dragoste dintre Ion şi Florica.

6. ESEUL DE 5 MINUTE

Eseul de 5 minute este o metodă evaluativă utilizată în faza de reflecție, prin care elevii sunt solicitați să noteze într-un minieseu un aspect (un concept) aflat în acea secvență, respectiv o nedumerire sau o întrebare legată de acest concept. Dacă elevii sunt astfel determinați să își valideze cunoașterea (prin revizuirea succintă a celor învățate și clarificarea noțiunilor reținute), profesorul beneficiază de un feedback eficient și care îi poate servi în planificarea viitoarelor activități. Profesorul le solicită elevilor să răspundă, într-un eseu de 5 minute la o întrebare legată de noțiunile abia însușite sau să analizeze, ținând cont de propriile forțe/opinii critice, un concept aflat la ora respectivă:

-Cum justificați reacția lui George când îl vede pe Ion împreună cu Florica, având în vedere că ei sunt căsătoriți?

-Cum justificați reacția lui Gheorghidiu atunci când Ela se apropie prea mult de domnul G. în excursia la Odobești?

7. JOCUL DE ROL

Este o formă de aplicare și utilizare didactică a psihodramei, văzută ca pretext pentru formarea de comportamente, justificarea de opțiuni sau propuneea de noi atitudini.

Într-un cadru adecvat (cabinetul de literatură) sau în fața clasei, câțiva elevi sunt puși să joace rolul unor personaje literare în situații-cheie, după un timp de gândire în care să-și fixeze planul – elemente de comunicare verbală, paraverbală și nonverbală, cu ajutorul cărora să intre cât mai bine în pielea personajelor respective.

Etapele pregătirii și folosirii jocului de rol: încălzirea grupului, definitivarea situațiilor și a personajelor, organizarea grupului, alegerea actorilor și a observatorilor, derularea jocului de rol, analiza jocului de rol, ce implică intervievarea actorilor, analiza de conținut și analiza comportamentală.

Orice personaje sau cupluri de personaje pot fi „jucate” de elevi pe baza textelor literare:

- Ștefan Gheorghidiu- Ela;
- Ion Pop al Glanetașului – George Bulbuc.

Educaţia incluzivă in învăţământul preşcolar

Prof.înv.preşcolar.Crişan Marilena Raluca
Şcoala Gimnazilala Stoeneşti-G.P.N.Nr.1

Educaţia incluzivă este un proces complex, de durată care necesită analize, schimbări şi construcţii continue pentru a realiza politici şi practici incluzive şi asigura bazele unei culturi incluzive.

Adaptarea la permanentele cerinţe schimbătoare ale unei lumi care evoluează rapid, care necesită abordări multiple ale fenomenelor naturale şi/ sau sociale şi care impune adoptarea de strategii eficiente în vederea atingerii tuturor obiectivelor sale, presupune implicarea activă a întregii societăţi pentru a pune în centrul preocupărilor sale *OMUL*.

Printre atributele acestei societăţi se pot enumera: schimbarea, transformarea, egalitatea şanselor, continua formare, cooperarea, evoluţia tehnologiei, preocuparea pentru oameni şi pentru nevoile lor în ceea ce priveşte dezvoltarea, integrarea şi inovarea.

Elementul central al societății, element care poate contribui în mod valoros și radical la evoluţia tuturor elementelor componente ale societăţii este *EDUCAŢIA*.

Educaţia incluzivă a apărut ca o reacţie firească a societăţii la obligaţia acesteia de a asigura cadrul necesar şi condiţiile impuse de specificul educaţiei persoanelor cu cerinţe educative speciale. Bogăţia spirituală a lumii contemporane rezidă tocmai din respectul şi valorizarea tuturor indivizilor, pentru că lumea modernă acceptă faptul că fiecare individ este o dimensiune care îmbogăţeşte şi potentează, împreuna cu celelalte experienţe, lumea de azi.

Educaţia incluzivă, respectiv integrarea elevilor cu cerinţe educaţionale speciale în învăţământul de masă a apărut ca o provocare spre schimbarea atitudinilor şi mentalităţilor, dar şi a politicilor şi practicilor de excludere şi segregare. Integrarea elevilor cu cerinţe educaţionale speciale în învăţământul de masă are ca scop rezolvarea câtorva dintre problemele pe care le întâmpină copiii în procesul educaţiei şi dezvoltării lor.

Educaţia de bună calitate reprezintă un DREPT fundamenzal al omului şi copiii au dreptul la educaţie generală, iar modelul incluziunii socio-educaţionale are la bază acest drept, înglobat în dreptul internaţional. Fiecare copil, indiferent de apartenenţă sau de nivelul de dezvoltare a

capacităţilor sale, are dreptul la o educaţie de bună calitate care să conducă în cea mai mare măsură la dezvoltarea capacităţilor sale cognitive şi de integrare socială.

Fiecare copil este înţeles ca un participant activ la învăţare şi predare şi pentru că fiecare aduce cu sine în procesul complex al învăţării şi dezvoltării o experienţă, un stil de învăţare, un model social, o interacţiune specifică, un ritm personal, un mod de abordare, un context cultural căruia îi aparţine.

Conceptul de „educaţie pentru toţi” a fost lansat în 1990 în Tailanda la Conferinţa Internaţională a Ministerului Educaţiei, iar în 1994 la Salamanca, în Spania, s-au lansat dimensiunile educaţiei pentru toţi care constau în calitatea actului educaţional şi acces pentru toţi copiii: „ Şcolile trebuie să primească toţi copiii, fără nici o deosebire privind condiţiile lor fizice, sociale, emoţionale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă şi la copiii cu dizabilităţi sau talentaţi, copiii străzii şi copiii care muncesc, copii din populaţii îndepărtate sau nomade, copii aparţinând minorităţilor lingvistice si etnice… “

Pentru ca activitatea instructiv – educativă să fie profitabilă pentru toţi preşcolarii, aceasta trebuie să se realizeze diferenţiat. Educaţia diferenţiată vizează adaptarea activităţii de instruire la posibilităţile diferite ale preşcolarilor, la capacitatea de înţelegere şi ritmul de lucru propriu unor grupuri de elevi sau chiar fiecărui elev în parte.

Pentru ca educaţia copiilor cu cerinţe speciale să fie eficientă, pe de o parte trebuie să aibă un caracter integrat, iar pe de altă parte trebuie să aibă un caracter diferenţiat, să fie adaptată particularităţilor preşcolarilorin.

Caracterul integrat al învăţământului ne pune în faţa problematică a situaţiei în care un copil cu handicap este integrat într-o clasă obişnuită. În fapt este vorba pe de o parte de situaţia copilului respectiv, iar pe de altă parte, de situaţia clasei în care este integrat. Sub ambele aspecte, ceea ce urmărim este o bună înţelegere reciprocă, o existenţă socială normală a copiilor, în ciuda diferenţelor existente. Pentru copilul cu handicap aceasta înseamnă a fi înţeles şi acceptat, cu tot ce are el pozitiv, cu tot ce poate aduce vieţii de grup. Această normalizare a relaţiilor este benefică şi pentru ceilalţi elevi, care învaţă să respecte dreptul la diferenţă, sa fie solidari cu semenii lor care întâmpină dificultăţi în viaţă.

Procesul de integrare educaţională a elevilor cu CES include elaborarea unui plan de intervenţie individualizat, în cadrul căruia, folosirea unor modalităţi eficente de adaptare curriculară joacă rolul esenţial.

Raporturile ce se stabilesc cu fiecare preșcolar în parte sunt foarte importante. Preșcolarul trebuie să simtă că este apreciat ca individ. Astfel, copiii vor participa la procesul de învăţământ dupa posibilităţile fiecăruia, cadrele didactice trebuind să-şi adapteze metodele pedagogice în consecinţă.

Copiii sunt o categorie socială care în ciuda aparenţelor nu au timp să aştepte: dacă sunt lăsaţi să crească fără ajutorul de care au nevoie, personalitatea viitorului adult are cu siguranţă de suferit.

Bibliografie:

1...A. Ghergut, Sinteze de psihopedagogie speciala, Editura Polirom, 2005

2. Informaţii culese de pe internet

Sisteme axiomatice ale geometriei euclidiene (plană şi în spaţiu)

Profesor: Ungureanu Alina- Petronela
Școala Gimnazială Nr.1, Comarna, comuna Comarna, jud. Iași

Prima încercare de prezentare axiomatică a geometriei îi aparţine lui Euclid şi datează din secolul al IV-lea î.Hr., dar aceasta prezintă numeroase lacune precum : încercarea de a defini tote noţiunile geometrice, acceptarea intuitivă a unor noţiuni precum deplasarea, relaţia şi axiomele de ordine sau axiomele de continuitate.

Hilbert reuşeşte să realizeze cea mai reuşită axiomatizare a geometriei în 1899, sistemul propus de el fiind logic, axiomele simple şi concise, având posibilitatea de a analiza modul în care se poate dezvolta geometria, dacă la baza ei stau numai anumite grupe de axiome. Neutilizarea teoriei mulţimilor în construcţia dată de Hilbert reprezintă un avantaj din punct de vedere ştiinţific.

O a treia axiomatizare îi aparţine lui Birkhoff (1932), axiomatizare prezentă şi în vechile manuale şcolare, dar într-o formă uşor modificată.

În construcţia axiomatică a geometriei se porneşte de la un ansamblu de noţiuni primare, de relaţii primare şi adevăruri fundamentale (axiome) asupra noţiunilor şi relaţiilor primare. Noţiunile şi relaţiile primare nu se definesc,iar axiomele nu se demonstrează.

Ansamblul noţiunilor, relaţiilor şi adevărurilor fundamentale formează **sistemul axiomatic**.

Două sisteme axiomatice sunt echivalente dacă toate noţiunile şi relaţiile primare dintr-un sistem pot fi definite pe baza noţiunilor şi relaţiilor din al doilea sistem, iar toate axiomele din primul sistem pot fi demonstrate pe baza axiomelor din al oilea sistem.

Un sistem axiomatic trebuie să îndeplinească următoarele trei condiţii :

1) **Necontradicţia**: orice două noţiuni primare sau derivate să nu se contrazică şi orice două axiome sau teoreme să nu se contrazică;
2) **Independenţa**: nici o noţiune primară să nu poată fi definită cu ajutorul celorlalte noţiuni primare şi nici o axiomă să nu poată fi demonstrată pe baza celorlalte axiome;
3) **Completitudinea**: sistemul axiomatic să nu permit adăugarea sau eliminarea unor noţiuni primare sau axiome fără ca acesta să se deterioreze.

În cadrul geometriei plane se consideră dată o mulţime π numită plan; elementele sale se numesc puncte. Un prim pas spre “*structura*” mulţimii π îl constituie prezentarea unui concept de “*aliniere*” a punctelor. Pentru aceasta se introduce o noţiune primară şi anume aceea de *dreaptă*.

Familia tuturor dreptelor din plan va fi o familie Δ de submulţimi ale lui π care satisface anumite condiţii numite axiome de *incidenţă.*O altă noţiune primară care va fi introdusă este accea de *sens al unei drepte d* , concepută drept o relaţie binară în mulţimea *d* a punctelor acelei drepte ce va satisface anumite condiţii numite *axiome de ordine*.

Folosind axiomele de ordine şi de incidenţă vom defini conceptele de *segment, semidreaptă, semiplan* şi *unghi*.

Alte două relaţii primare care vor fi introduce sunt cele de *congruenţa segmentelor* şi *congruenţa unghiurilor* iar condiţiile ce se presupun a fi satisfăcute pentru aceste două relaţii se numesc *axiome de congruenţă*.

Pentru formularea axiomelor de continuitate şi paralelism sunt necesare alte noţiuni primare înafara celor indicate mai sus. Edificiul geometriei plane nu este o construcţie plată realizabilă într-o singură etapă: o grupă de axiome constituie fundamentul pe care se edifică treptat noi noţiuni, axiome şi teoreme.

Noțiuni și relații primare ale geometriei. Sistemul axiomatic al lui Euclid

Noţiuni primare

Există trei noţiuni primare numite **punct, dreaptă şi plan.**

Punctele se notează cu litere mari *A, B, C*……, eventual cu indici, iar mulţimea tuturor punctelor cu *E***.** Dreptele vor fi notate sunt notate cu litere mici ale alfabetului latin *a,b,c* ……,eventual cu indici iar mulţimea dreptelor cu *D*. Planele sunt notate cu α, β, γ,…., iar mulţimea planelor cu *P*.

Relaţii primare

Relaţiile primare se introduc pe parcursul construcţiei teoriei axiomatice şi sunt distribuite în primele trei grupe de axiome.

Se consideră două relaţii primare, ambele numite **de incidenţă** sau **de apartenenţă**.

Utilizând simbolul "$\in$" pentru ambele relaţii se obţin notaţiile:

$A \in a, A \in \alpha$ - punctul A este incident dreptei a, respectiv apaţine planului α şi negaţiile lor, respectiv:

$A \notin a, A \notin \alpha$ - punctul A nu este incident dreptei a, respectiv, nu aparţine planului α.

A treia relaţie primară este relaţia **între** şi va fi notată "…-…-…", formula corect construită fiind:

A – *B* - *C* care se exprimă astfel: *B* se află între *A* şi *C*.

După definirea noţiunilor de segment şi unghi se pot introduce ultimele două relaţii primare, ambele numite de **congruenţă** şi notate cu acelaşi simbol "$\equiv$".

Postulatele lui Euclid

1. Prin două puncte distincte trece o singură dreaptă.
2. Orice dreaptă poate fi prelungită la infinit.
3. Din orice centru putem trasa un cerc de orice rază.
4. Toate unghiurile drepte sunt egale între ele.
5. Dacă o dreaptă taie alte două drepte situate în acelaşi plan şi formează unghiuri interne de aceeaşi parte a secantei cu suma mai mică decât suma a două unghiuri drepte, atunci cele două drepte se vor întâlni e aceeaşi parte a secantei.

Sistemul axiomatic al lui Euclid este un sistem intuitiv deoarece relaţiile şi noţiunile lui primare au un conţinut intuitiv iar axiomele sunt propoziţii *evidente*, unele verificabile experimental.

TEHNICI DE EVALUARE A REZULTATELOR ŞCOLARE

Profesor pentru învățământ primar MÎRTÎCU ALINA GINA
Școala Gimnazială Mihai Viteazul
Alexandria – Teleorman

Sistemul metodologic al evaluării performanţelor elevilor cuprinde mai multe forme, metode şi procedee de examinare, care pot fi grupate spre a le înţelege şi folosi cu randament sporit în: observarea comportamentului de învăţare al elevilor; diferite tipuri de probe (orale, scrise, practice); analiza produselor activităţii elevilor (caiete de teme, fişe de muncă independentă), lucrări de control, produse ale activităţilor practice ş.a..

Constatările receptate prin aceste mijloace sunt confruntate şi completate cu cele rezultate prin observarea curentă a comportamentului elevilor în timpul lecţiilor, manifestat prin interesul lor pentru studiu; modul în care participă la procesul învăţării; îndeplinirea obligaţiilor ce le incubă calitate de elev; calitatea răspunsurilor în timpul lecţiilor etc..

*Evaluarea prin probe orale presupune respectarea unor cerinţe, precum: durata examinării, în funcţie de vârstă şi particularităţile individuale ale elevilor, frecvenţa (ritmicitatea) acestora, angajarea efortului intelectual al tuturor elevilor, nu doar al celor desemnaţi să răspundă, extinderea verificării de la informaţia bazată doar pe memorie la capacitatea lor de transfer, de operare cu achiziţiile obţinute, de a opera cu cele învăţate pentru aflarea unor date noi, necunoscute (problematizarea).

Se impune, de asemenea, evitarea unor limite, a unor efecte nedorite. Astfel, sunt situaţii care pot influenţa obiectivitatea evaluării rezultatelor: gradul diferit de dificultate al întrebărilor, de la un elev la altul, variaţia stării afective a examinatorului şi a comportamentului acestuia în momente diferite, variaţia comportamentului de examinator, la educatori diferiţi.

Datorită unor asemenea situaţii, evaluările realizate prin examinare orală prezintă un grad ridicat de variaţie de la un cadru didactic la altul, uneori la acelaşi cadru didactic, dar în momente diferite. Examinarea pe cale orală, se face prin sondaj şi nu oferă posibilitatea cadrului didactic de a cunoaşte modul în care toţi elevii realizează rezultatele scontate. Pe lângă toate aceste limite, examinarea orală a tuturor elevilor este mare consumatoare de timp.

*Examinarea prin probe scrise se realizează în moduri diferite: probe scrise de control curent (extemporale), cu întrebări din lecţia curentă şi durează 15-20 minute; lucrări de control

la sfârşitul unui capitol, folosite mai ales în condiţiile aplicării unui sistem de evaluare continuă; lucrări scrise semestrial, de obicei pregătite prin lecţii speciale de recapitulare, de sinteză. Avantajele pe care le prezintă probele scrise faţă de cele orale fac ca ele să fie preferate altor forme. Posibilul anonimat al „autorilor” lucrărilor scrise asigură un mai mare grad de obiectivitate, fapt dovedit şi din sondajele efectuate de către mai mulţi corectori asupra aceloraşi lucrări, fac posibilă verificarea tuturor elevilor în legătură cu însuşirea unui anumit conţinut, ceea ce oferă compararea rezultatelor; permit o mai bună individualizare în ce priveşte ritmul elaborării răspunsurilor.

Ca limite ale probelor scrise se poate considera faptul că nu permit corectare, îndreptarea greşelilor, fie de exprimare, fie de conţinut, că nu fac posibilă acordarea unui sprijin constând din întrebări ajutătoare, atunci când ar fi cazul, că ele sporesc gradul întâmplării în evaluarea rezultatelor, mai ales atunci când conţinutul lor nu acoperă decât o mică parte din materia verificată.

O notă aparte o prezintă probele scrise aplicate la sfârşitul unui capitol, în condiţiile unei evaluări continue, rolul acestora fiind nu atât de a realiza o clasificare a elevilor după notele obţinute, ci de a oferi cadrului didactic informaţii cu privire la calitatea procesului predării/învăţării.

*Examinarea prin probe practice este folosită mai ales pentru verificarea conţinutului experimental şi practic al instruirii. Ceea ce nu înseamnă că ea oferă şi informaţii cu privire la nivelul de însuşire a conţinutului conceptual, mai ales la discipline cum sunt: matematica, fizica, chimia, biologia, ed. fizică etc..

Testul este un instrument de verificare cu structură şi însuşiri aparte; poate fi utilizat fie sub formă orală sau practică, fie, de cele mai multe ori, sub o formă scrisă. Caracteristici: probă complexă, acoperind o arie mare de conţinuturi; asigură o măsurare mai exactă a performanţelor de care sunt capabili elevii; permite stabilirea unor criterii de notare standard; prezintă un grad sporit de obiectivitate.

*Alte modalităţi de examinare:

a)Studiul de caz, jocul de rol, dezbaterea, problematizarea, brainstormin-gul—sunt simultan metode de predare-învăţare şi de evaluare, valoroase, întrucât permit o examinare complexă, la nivel cognitiv, atitudinal, comportamental şi acţional, valorificând achiziţiile existente în forme superioare, facilitând realizarea de analize, sistematizări şi sinteze,

încurajând creativitatea şi iniţiativa personală.

b)Portofolii, lucrări de cercetare sau de creaţie, fişe de activitate personală—sunt realizate de-a lungul unei perioade mai lungi de timp şi reflectă capacitatea elevului de a urmări în mod sistematic o temă, de a lucra în mod independent, abilitatea în utilizarea unor surse de informare complementare etc.

c)Evaluarea cu ajutorul calculatorului—este utilizată şi se realizează prin teste ce marchează finalizarea unui nivel de pregătire şi condiţionează trecerea la un nivel superior, teste ce sunt evaluate automat.

d)Evaluare multiplă—în cazul unor examene şi concursuri importante sunt organizate comisii formate din mai mulţi evaluatori pentru probe orale sau practice şi se utilizează corectarea multiplă pentru probele scrise.

e)Observarea individuală, ancheta socială—sunt realizate de învăţător, diriginte, de consilierul psiho-pedagog şi vizează evaluarea aspectelor atitudinale şi comportamentale a trăsăturilor de personalitate, a motivaţiei elevului faţă de propria educaţie, a situaţiei familiale şi socio-economice a elevilor.

f)Evaluarea prin intermediul activităţilor non-formale—excursiile, vizitele la muzee şi diverse obiective culturale, cercurile şcolare şi alte activităţi de acest gen pot fi prilejuri excelente pentru examinarea elevilor, chiar dacă sunt informaţii în prealabil că sunt supuşi unei examinări; lipsa catalogului şi a carnetului de note din contextul experienţelor de învăţare non-formală şi ineditul acestora faţă de conţinuturile oficiale ale programelor şcolare, se dovedesc adesea catalizatori ai performanţelor individuale şi de grup.

Rezultatele obţinute la probele de evaluare dobândesc semnificaţie numai în urma aprecierii prin raportarea lor la anumite criterii. În practica şcolară sunt folosite diferite sisteme de exprimare a aprecierilor rezultatelor şcolare: comentarea lor prin laude sau observaţii critice, diverse moduri de notare (cifrice, literale, calificative). Oricare ar fi sistemul de apreciere folosit, aceste forme de expresie, de „măsurare” sunt convenţionale.

Ele sunt simboluri, îndeplinind, totuşi, clasificarea, determinarea rangului elevilor în cadrul grupului din care face parte (clasa, şcoala), contribuie la cultivarea motivaţiei pentru învăţare, oferă elevilor repere de autoapreciere a propriilor rezultate şi le cultivă capacitatea de autoevaluare.

În sistemul nostru şcolar, aprecierea rezultatelor se exprimă prin note, de la 10 la 1. Începând cu anul şcolar 1998/1999, la clasele primare aprecierea se face prin calificative (F.B., B., S., I.). Deseori aprecierea se face prin: admis/respins sau prin satisfăcător/nesatisfăcător.

Notarea rezultatelor şcolare generează, frecvent, numeroase probleme şi atitudini diferite din partea celor angajaţi în acest proces. Fie că e vorba de atitudine de subapreciere a rolului şi funcţiilor actului de evaluare, manifestată prin uşurinţa cu care se acordă nota, fie prin „fetişizarea” acestui act, considerat a fi în stare să rezolve prin ceea ce ar trebui soluţionat prin alte mijloace (cultivarea interesului pentru studiu, a motivaţiei învăţării, a responsabilităţilor faţă de obligaţiile şcolare).

De aceea este necesară respectarea unor cerinţe cum sunt: stabilirea cerinţelor la care se raportează rezultatele, deci, asigurarea unei obiectivităţi depline, raportarea calificativelor la cerinţele programelor, la obiectivele pedagogice care reprezintă „rezultatele dorite”, „aşteptate”.

Deseori, aprecierea rezultatelor este influenţată de nivelul general de pregătire al clasei de elevi, de unde se ajunge la „indulgenţă” sau exigenţe care nu corespund realităţii. Alteori, aprecierea se „abate” de la obiectivele propuse spre a fi realizate, de unde se realizează o stimulare fără temei. Un alt fenomen destul de frecvent este variabilitatea” aprecierilor, determinată de diverşi factori.

BIBLIOGRAFIE

Şerdean Ion, „Pedagogie-compendiu”, Ed. „Fundaţiei România de Mâine”, Bucureşti, 2002
Grant, B., Henings, D., „Mişcările, gestica şi mimica profesorului”, EDP, Bucureşti, 1977
Adler, A., „Cunoaşterea omului”, Ed. Ştiinţifică, Bucureşti, 1991

IMPLICAREA IEREULUI ÎN PASTORAŢIA BĂTRÂNILOR ŞI BOLNAVILOR

Prof. Ana-Maria Bodai
Şcoala Gimnazială *Al.I.Cuza* Ruginoasa, Iaşi

Din punct de vedere etimologic, termenii *pastoraţie*[33] şi *misiune*[34] exprimă esența (nucleul) activității pastorale, prin implicarea somatico-psiho-spirituală a clerului în viața credincioșilor. Așadar, putem afirma că sensurile celor doi termeni inseparabili presupun „trimiterea Bisericii în lume în vederea universalizării Evangheliei și integrării omului în împărăția lui Dumnezeu, întemeiată prin lucrarea mântuitoare a lui Iisus Hristos"[35].

Astăzi, pastoraţia Bisericii este omniprezentă pe întregul areal din firescul existenței omului, ocupându-se de problemele acerbe ale credincioșilor din toate păturile sociale, indiferent de vârstă, gen sau ocupație. Prin activităţi formative şi informative, Biserica reuşeşte să îndeplinească mandatul încredințat de Hristos, în scopul realizării binelui comun[36].

În cele ce urmează, vom prezenta aspecte importante ce vizează pastoraţia bătrânilor și bolnavilor.

I) *Pastoraţia bătrânilor*

Rolul preotului, ca păstor de suflete în comunitatea creștină pe care o conduce, este acela de a împlini porunca dată de Hristos Sfinților Apostoli, având referințe clare de a învăța, sfinți și cârmui pe cei încredințați pe calea mântuirii (Matei 2, 1-20)[37].

În cazul persoanelor aflate în situația pensionării, preotul trebuie să identifice potenţiale situaţii de criză în care se pot afla credincioşii. Dintre acestea, doar două sunt mai des întâlnite şi crează epuizare fizică, însoţită de un real disconfort sufletesc.

1. ***Criza sentimentului de inutilitate***

S-a constatat faptul că, după ce și-au pierdut contactul cu locul de muncă, cei mai mulți dintre pensionari se simt inutili pentru societate, în mod deosebit, în mediul urban. Pe de altă

[33]Termenul *pastoraţie* provine din verbul latin *pasco, -ere = a hrăni*; înseamnă *acțiunea de a se întreține prin mâncare, a se oferi hrană duhovnicească*; Cf. Pr. prof. dr. Valer Bel, *Misiune, parohie, pastoraţie. Coordonate pentru o tradiție misionară*, Editura Renașterea, Cluj-Napoca, 2002, p.11.
[34] Termenul *misiune* își are originea din verbul latin *mitto, -ere = a trimite*. Prin extensie, presupune acțiunea de a anunța Evanghelia mântuirii, ca martor al lui Dumnezeu, în numele Său (In 20, 21; Fapte 1, 8).
[35] Pr. prof. dr. Valer Bel, *op.cit.*, p.5.
[36] Pr. prof. dr. Constantin Berea, *Hristos în centrul misiunii*, în *Dialog Teologic*, nr.4, 1999, Editura Presa Bună, Iași, p.91.
[37] Pr. dr. Dumitru Colotelo, *Pastoraţia în contemporaneitate*, Editura Vasiliană '98, Iași, 2009, p.57.

parte, în mediul rural, presiunea acestui gând este diminuată datorită treburilor gospodărești în care se angajează zilnic. Totuşi, statistica ne-a demonstrat şi faptul că unii dintre aceştia şi-au dezvoltat vicii (alcoolism, violență, etc.) sau au fost cuprinși de gândurile negre ale suicidului[38].

În astfel de situații, preotul trebuie să intervină și să le explice acestora etapele firești ale vieții, folosindu-se de modele biblice, precum Marta și Maria, surorile lui Lazăr. De asemenea, pe cei iscusiți în meseriile sau profesiile lor, preotul îi poate antrena în activitățile parohiale. Rolul unor astfel de activități este benefic pentru pensionari, întrucât aceștia vor simți că li se redau tonusul vital și încrederea că sunt utili pentru societate.

2. ***Criza fricii părăsirii acestei lumi***

Se recomandă ca fiecare bătrân să se pregătească spiritual pentru această etapă, fără a transforma despărțirea de cei dragi într-o disperare continuă. Primirea dezlegării păcatelor prin Spovedanie îl va ajuta pe cel înaintat în vârstă să înțeleagă și să trăiască cele trei aspecte ale Sfintei Taine (sacramental, psihologic, profilacto-curativ). Referindu-ne exclusiv la acestea, preotul trebuie să explice cu deosebită atenție importanța Spovedaniei. Asemuită cu un act medical, bătrânul va simți influența benefică a acesteia în trăirea religioasă și propriul comportament. Apăsarea poverii păcatelor se va diminua, va fi capabil să restabilească echilibrul sufletesc și să găsească pacea pe calea îndreptării. În acest mod, va putea reface comuniunea cu Dumnezeu, atât de esențială în dezvoltarea spirituală a omului[39].

Vizita pastorală este esențială și poate fi solicitată la domiciliu, de binecuvântarea periodică a tuturor locuințelor din parohie sau în afara cadrului cultic. Toate aceste vizite trebuie realizate, întrucât preotul are obligația, izvorâtă din legământul de asumare a implicării spirituale făcut la hirotonia sa, de a veghea urcușul duhovnicesc al tuturor enoriașilor încredințați lui spre păstorire, de a le oferi asistenţă necondiţionat. Totuși, trebuie ca preotul să țină cont de o serie de coordonate atunci când își programează vizitele la domiciliu acestora (familia nu trebuie să se simtă apăsată material de vizita preotului; vizita trebuie să fie limitată în timp; nu trebuie uitat scopul vizitei).

Sfatul duhovnicesc poate fi solicitat de credincios sau poate surveni la inițiativa preotului. În cazul în care programul se desfășoară la casa parohială, este imperios necesar a se menaja un loc special, pentru ca cel implicat să nu se simtă stânjenit de alte prezenţe.

[3838] Ursula Șchiopu, Emil Verza, *Psihologia vârstelor*, ediția a III-a, București, 1997, pp.265-325 apud Pr. dr. Dumitru Colotelo, *op.cit.*, p.67.
[39] Andrei, Episcopul Alba Iuliei, Spoveanie și comuniune, Alba-Iulia, 1998, pp.9-114 apud Pr. dr. Dumitru Colotelo, *op.cit.*, p. 69.

Dacă ținem cont de particularitățile de vârstă, bătrânețea este considerată ultima etapă a vieții, bogată în avantajele și dezavantajele ei. O realitate a experienței pastorale a tuturor timpurilor o constituie frecvența deosebit de mare a acestora în activitățile vieții Bisericii, prin participarea la sfintele slujbe, preoții sprijinându-și activitatea pe aceștia. Trebuie să avem în vedere și vârsta acestora, întrucât cei ce depășesc 70 de ani (Ps. 70, 10) intră pe un alt făgaș, preotul sporind vizitele pastorale, pregătind și încurajând (prin Spovedanie și Împărtășanie) pe aceștia să primească cu liniște și seninătate sfârșitul vieții. În cele mai multe dintre cazuri, se observă o conștientizare a apropierii sfârșitului vieții, bătrânii folosindu-se neîncetat de puterea rugăciunii[40].

Preotul, ca trimis al ierarhului în parohia încredințată lui spre păstorire, are, mai înainte de toate, datoria de a se pregăti atât intelectual, cât și duhovnicește, prin săvârșirea Sfintei Liturghii și a celorlalte sfinte slujbe, spre a fi într-o simțire cu Hristos, după cum spune Sfântul Apostol Pavel: *nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine* (Galateni 2, 20). Astfel, în cadrul unei parohii cu preponderență vârstnică, preotul este dator a fi răbdător, bun ascultător și solidar necesităților duhovnicești ale acestora, întrucât se pot instala anumite neputințe trupești, specifice trecerii anilor, sau afecte ce le pot leza trupul și sufletul.

În acelaşi timp, se observă şi o împietrire a simțurilor, dar și a inimii, atât pe plan spiritual, cât și medical (anatomic). Boala, suferință trupească, dă prilej vrăjmașului să ispitească pe credincios cu deznădejdea, cu ținerea de minte a răului, cu uitarea lui Hristos și cu lipsa trezviei. În vâltoarea acestor neputințe, preotul, cu ajutorul și cu lucrarea Lui Dumnezeu, poate interveni cu mult tact şi înţelepciune.

Există, în cele mai multe dintre cazuri, concepția conform căreia, de persoanele bolnave, triste, singure, ar trebui să se ocupe doar personalul medical sau social avizat. Până la un anumit punct, putem fi de acord cu aceasta, însă, din punct de vedere duhovnicesc, preotul, ca slujitor al Celui ce este Doctorul trupurilor și al sufletelor noastre, poate interveni acolo unde cauza unei suferințe trupești poate fi o patimă grea, o suferință sufletească, un păcat nemărturisit. Se observă o licărire de speranță, de gratituine și de bucurie în ochii unui bătrân bolnav, atunci când i se oferă cea mai mică atenție, vorbă de mângâiere sau cel mai simplu dar, cel al rugăciunii pentru aproapele (Iacov 5, 16).

[40] Pr. Cristian Nițu, *Patoraţia bătrânilor. Exigenţe actuale*, în revista *Călăuza Ortodoxă*, nr.286-287, 2012.

II) *Pastorația bolnavilor*

Este arhicunoscut faptul că ,,preoții sunt datori a cerceta pe bolnavi. Vor alerga îndată ce aude că cineva este grav bolnav și nu va aștepta până este chemat. Pe bolnav îl va îndemna să se împărtășească cu sfintele taine, pe cel indiferent și pe cel necredincios”[41].

În ceea ce privește suferința, boala, creștinismul o explică folosindu-se de greșeala protopărinților noștri, Adam și Eva. Îndepărtarea de Dumnezeu povoacă omului dezintegrarea propriului trup. Suferința nu ține cont de vârstă, iar în cazul copiilor este extrem de greu ca ei să înțeleagă faptul că boala este îngăduită de Dumnezeu.

1. *În cazul pruncilor și copiilor până la 7 ani* - pastorația constă în primirea Sfântului Botez, a Sfintei Împărtășanii, citirea rugăciunilor pentru sănătate şi pastorația părinților (ei sunt învățați cum să se roage pentru copilul lor).

2. *În cazul copiilor peste 7 ani* - intervine dialogul, încheiat cu Spovedania și Împărtășania, citirea rugăciunilor pentru sănătate, ungerea cu untdelemn de la Sfântul Maslu[42].

3. *În cazul tinerilor, adulților și bătrânilor* - pastorația are următoarele etape: mărturisirea adevărului bolnavului, ascultarea bolnavului, empatizarea cu suferinţa acestuia. Toate aceste etape sunt dificile, în mod deosebit pentru bolnavii aflați în stadiul terminal, care trec prin cele cinci faze specifice bolii (negarea, revolta, negocierea, depresia și acceptarea). De asemenea, preotul poate fi chemat să conlucreze cu o echipă medicală multidisciplinară.

Preotul, respectând Canonul 57 Apostolic[43], trebuie să aibă în vedere faptul că, în cadrul parohiei, ar putea exista și persoane cu boli trupești rare sau dizabilități. Însă, știind că ,,trupul nostru este templu al Duhului Sfânt” (I Corinteni 6, 19), preotul va întări pe cel bolnav, cultivându-i virtutea creștină a speranței atât prin efortul personal al credinciosului, cât și prin harul divin lucrător al slujitorului. Atunci când păcatele nasc vicii, păstorul de suflete trebuie să lupte şi mai mult cu sursa păcatului, care afectează și înrobește trupul, făcându-l neputincios, însă trebuie să o facă într-un mod curativ[44].

Preotul, asemenea medicului, va veni în ajutorul celor bolnavi și neputincioși trupește doar cu medicamentul adecvat, post și rugăciune (Matei 9,29). Postul implică Spovedania, cea

[41] Dr. Grigorie Gh. Comșa, Episcopul Ardealului, *Pastorația individuală și colectivă*, în revista *Biserica și Școala*, revistă bisericească-culturală, nr.39, anul 1929 (LIII), 22 septembrie, p.1.
[42] Pr. Octavian Buruiană, *Pastorația copilului bolnav*, în revista *Călăuza Ortodoxă*, nr.283, 2012.
[43] Arhid. prof. dr. Ioan N. Floca, *Canoanele Bisericii Ortodoxe,* Ediţia a II-a, Sibiu, 1992, p.37.
[44] Dr. Pavel Chirilă, *Conceptul de Medicină Creștină*, Editura Christiana, București, 2001, pp.117-128.

care la rândul ei face o radiografie omului bolnav, descoperind cauzele sufletești ascunse, recidive, care pot afecta negativ trupul dacă nu sunt tratate la timp. Aici, preotul, asemenea medicului specialist, tratează competent, adecvat și cu fermitate boala, extirpând zona ce produce un blastom uriaș sufletului. După această intervenție chirurgicală duhovnicească, se acordă un tratament post-operator de mare folos, după prescripția lăsată de Sfântul Apostol Iacob (5, 14-15). Acest tratament oferit de Biserică bolnavului se acordă doar la cerere și nevoie, atunci când duhovnicul socotește că se impune și, desigur, cu acordul pacientului.

În concluzie, aşa cum fiecare boală are propriile stadii de evoluție și un tratament specific, la fel și maladia sufletească. Astfel, duhovnicul va proceda cu precauţie, răbdare şi înţelepciune în a acorda bolnavului întărire duhovnicească, mai ales celor aflați în boli în stadiu terminal, şi puterea de a accepta greutatea crucii celei mântuitoare.

De cele mai multe ori, bolnavul este măcinat de durerea produsă de formele manifestării propriei maladii și poate să alunece în deznădejde sau în ideea că starea sa este o pedeapsă primită de la Dumnezeu. Astfel, misiunea preotului, în speță, trebuie să o dubleaze pe cea a medicului. Doctorul va încearca să vindece trupul prin tratament medicamentos, iar clericul va avea datoria morală de a pregăti sufletul bolnavului, argumentându-i faptul că Dumnezeu nu este autorul suferinței sale şi că toate câte ni se întâmplă au un rol pedagogic.

BIBLIOGRAFIE:

- Bel, Pr. prof. dr. Valer, *Misiune, parohie, pastorație. Coordonate pentru o tradiție misionară*, Editura Renașterea, Cluj-Napoca, 2002.
- Berea, Pr. prof. dr. Constantin, *Hristos în centrul misiunii*, în *Dialog Teologic*, nr.4, Editura Presa Bună, Iași, 1999.
- Buruiană, Pr. Octavian, *Pastoraţia copilului bolnav*, în revista *Călăuza Ortodoxă*, nr.283, 2012, (http://www.calauza.edj.ro/?p=3340).
- Chirilă, Dr. Pavel, *Conceptul de Medicină Creştină*, Editura Christiana, București, 2001.
- Comșa, Dr. Grigorie Gh. Episcopul Ardealului, *Pastoraţia individuală şi colectivă*, în revista *Biserica şi Şcoala*, revistă bisericească-culturală, nr.39, anul 1929 (LIII), 22 septembrie.

- Colotelo, Pr. dr. Dumitru, *Pastoraţia în contemporaneitate*, Editura Vasiliană '98, Iași, 2009.
- Floca, Arhid. prof. dr. Ioan N., *Canoanele Bisericii Ortodoxe*, Ediţia a II-a, Sibiu, 1992.
- Nițu, Pr. Cristian, *Patoraţia bătrânilor. Exigenţe actuale*, în revista *Călăuza Ortodoxă*, nr.286-287, 2012, (http://www.calauza.edj.ro/?p=3827).

Educația incluzivă – un process de îmbunătățire a activităților școlare

Autor: prof. Zafiu Mariana

Școala Gimnazială "Constantin Bălăceanu-Stolnici",

Com. Stolnici, Jud.Argeș

Fragmente din declarația de la Salamanca:

"Principiul care fundamentează acest cadru este unul conform căruia școlile ar trebui să primească orice copil, indifferent de condiția fizică, intelectuală, emoțională, lingvistică sau de orice altă natură. Astfel, ar trebui incluși în egală măsură copii în dificultate si copii talentați, copii ai străzii și copii care lucrează, copii proveniți din familii îndepărtate sau nomade, copii aparținând unor minorități etnice, lingvistice sau culturale si copii proveniți din alte grupuri sau zone marginalizate sau defavorizate.

Principiul fundamental al școlii incluzive este acela că toți copiii trebuie să învețe împreună, oriunde este posibil acest lucru, iar diferențele care pot exista între ei sau dificultățile in care se pot afla să nu mai aibă nici o importanță. De asemenea, cu ajutorul unu curriculum adecvat, al unei bune organizări, al unor tehnici de predare, al folosirii resurselor și al unor parteneriate cu comunitățile lor se va crea un sistem de învățământ de calitate. Trebuie să existe o susținere continuă si servicii necesare satisfacerii nevoilor speciale prezente în fiecare școală."

Politica dominantă înainte de apariția conceptului de incluziune era aceea de izolare si segregare a elevilor care se confruntau cu orice fel de dificultate, politică influențată de modelul medical si de modelul deficienței. Conceptul de incluziune a apărut prin anii '80-'90, o dată cu introducerea legislației internaționale, care a influențat legislația națională în ansamblul ei.

Educația incluzivă este o orientare care presupune o schimbare a modalităților de tratare a problemelor educaționale, bazată pe considerentul că modificările in metodologie si organizare, aduse pentru a răspunde elevilor cu dificultăți de învățare, sunt benefice pentru toți copiii. Într-adevăr, persoanele cu nevoi speciale devin factorul stimulator, care încurajează dezvoltarea, pentru crearea unui mediu de învățământ mai cuprinzător.

Educația incluzivă încearcă să se adreseze nevoilor de învățare ale tuturor copiilor, tinerilor si adulților, concentrându-se în special asupra nevoilor celor vulnerabili la maginalizare si excludere.

Susținerea conceptului incluziunii la nivel global se bazează pe principiul drepturilor omului care este cuprins in Declarația Națiunilor Unite privind Drepturile Omului (ONU 1948) si Convenția Națiunilor Unite privind Drepturile Copilului (ONU 1989). Conceptul a fost susținut mai departe si in Regulile Standard ale Națiunilor Unite, privind Egalizarea șanselor pentru Persoanele cu Invaliditâți (ONU 1993), consolidat apoi în Declarația de la Salamanca (UNESCO 1994). În acea vreme, ideea conform căreia copiii au nevoi speciale a fost înlocuită cu convingerea ca acești copii au drepturi, aceleași drepturi ca și adulții: drepturi civile și politice, economice și culturale (Declarația Drepturilor Copilului, UNICEF 1997).

Termenii de **integrare** si **incluziune** sunt adesea confundați. De aceea, se impune o diferențiere a acestora.

Integrarea este procesul de asimilare a elevului in cadrul învățământului normal, proces prin care elevul se adaptează școlii în timp ce aceasta rămâne in cea mai mare parte neschimbată.

Dimpotrivă, termenul de **incluziune** accentuează ideea că școlile și sistemul educațional în general trebuie să se schimbe și să se adapteze nevoilor elevului (Ainscow, 1998, Kisanji, 1999).

Există mai multe **forme de integrare**, iar între acestea putem identifica trei mai importante:

- **Integrarea locală**: se produce atunci când elevii învață în același loc cu cei care frecventează cursurile;
- **Integrarea socială**: se produce atunci când elevii care frecventează cursurile speciale interacționează, pe terenul de joacă, cu elevii școlii normale, în timpul prânzului sau la diferite activități;
- **Integrarea funcțională**: se produce atunci când participarea tuturor elevilor (adeseori neregulată) este asigurata în cadrul programelor educaționale.

Farell remarcă faptul că mulți dintre elevii integrați în viața reală ajung să experimenteze fenomenul de segregare și notează următoarele:

“Termenul alternativ de **incluziune** a fost introdus pentru a descrie mai bine calitatea învățământului oferit elevilor in cadrul unui mediu integrat. Pentru ca acești copii să fie incluși complet este necesar ca ei să ia parte în mod activ si total la viața școlară, să fie considerați membri valoroși ai comunității școlare și totodată membri cu drepturi depline”(Ferrell, 2000).

Cercetătorii au subliniat si faptul că **integrare** înseamnă a face ceva pentru populația marginalizată, individ sau grup, în funcție de standardele si condițiile grupului social dominant, în timp ce **incluziunea** reflectă valorificarea diversității și recunoașterea necesității de a găsi soluții la nevoile diferitelor tipuri de elevi (Kisanji, 1999).

Ainscow (1998), Booth (2001), Dyson (2001) si alții pledează în favoarea unei largi conceptualizări a învățământului incluziv si accentuează ideea că: învățământul incluziv trebuie să se adreseze tuturor elevilor; învățământul incluziv necesită mobilizarea pentru eliminarea barierelor din calea învățării si are în vedere participarea oricărui elev sau tânar, nu doar a acelora despre care se spune că au nevoie de un sistem de învățământ special; incluziunea se referă în egală măsură la participarea cu drepturi depline indiferent de rasă, clasă socială, sex sau condiție socială - precum sărăcia (Booth, 2001). Din acest punct de vedere, dezvoltarea învățământului incluziv ar transforma sau ar restructura învățământul practicat la scară largă în prezent, oferind soluții efective pentru necesitațile diferiților elevi și împotriva marginalizării grupurilor sau indivizilor in cadrul școlilor (Ainscow, 1998 si Ainscow si col., 2001). Învățământul incluziv nu este privit ca ceva static, definitiv, ci mai curând ca un proces continuu în vederea atingerii unui scop.

Integrarea pune accent pe: a) nevoile “elevilor cu nevoi speciale”; b) schimbarea, remedierea elevului vizat; c) profesioniști, expertiză specializată si sprijin formal.

Incluziunea pune accent pe: a) schimbările din școală; b) beneficiile aduse elevilor prin faptul ca îi include pe toți; c) sprijinul informal și expertiza școlilor de masă; d) un bun act al predării pentru toți elevii.

Școala tradițională versus școala incluzivă

Școala tradițională	**Școala incluzivă**
Diferențele dintre elevi sunt mascate si se acționează asupra lor doar când devin problematice	Diferențele dintre elevi sunt studiate si acceptate ca bază de pornire în demersul instructiv-educativ
Interesele elevilor sunt rar apelate	Elevii sunt ghidați în sensul cunoașterii propriilor interese și a alegerilor ghidate de acestea
Domină activitatea cu intreaga clasă	Se folosesc forme de organizare a activității diferite: pe grupe, in echipe, frontal, individual
Timpul este inflexibil	Timpul este flexibil, în funcție de nevoile elevilor
Se admit interpretări unice ale ideilor și evenimentelor	Se caută perspective multiple asupra evenimentelor și ideilor (gândirea critică)
Profesorul direcționează comportamentul elevilor	Profesorul facilitează activitatea independentă a elevilor
Profersorul rezolvă problemele clasei	Elevii se ajută între ei, asistați de profesori în rezolvarea problemelor
Profesorul planifică secvențele, obiectivele instruirii si furnizează standarde de evaluare a activității	Elevii, împreună cu profesorul, acționează în vederea stabilirii obiectivelor, criteriilor de evaluare
Se respectă CE trebuie învățat	Respect pentru CINE învață

Bibliografie:

1.Bourhis, R.Z.,Leyens, J.F.(coord) (1997)- Stereotipuri, discriminare și relații intergrupuri, Polirom, Iași

2.Dasen, P., Perregaux, C., Rey, M. (1999)- Educația interculturală. Experiențe, politici, strategii, Polirom, Iași

3.Doise, W., Deschamps, J.C., Mugny, G (1996)- Psihologie socială experimentală, Polirom, Iași

4.Golu, P. (1974)- Psihologie socială, Editura Didactică și Pedagogică, București

5.Wievirka, M. (1994)- Spațiul rasismului, Humanitas, București

6. Referate pedagogie – Școala incluzivă

PARTENERIAT EDUCAȚIONAL „ PRIETENI CU NATURA„ - MODEL DE BUNĂ PRACTICĂ ÎN EDUCAȚIA INCLUZIVĂ

GACIU-STAN FLORENTINA DANIELA
Școala Gimnazială Stoenești-Olt

Integrarea copiilor cu dizabilități în învățământul de masă este o practică în sistemul românesc de învățământ. Școala este mediul în care educația incluzivă și educația integrată se întrepătrund, elevul cu dizabilități lărgindu-și orizontul de cunoaștere, formându-și deprinderi, dezvoltându-și abilități și capacități, interacționând cu copiii de aceeași vârstă.

Clasa incluzivă oferă copiilor cu dizabilități modele de conduită dezirabile social și oportunitatea dezvoltării abilităților sociale într-un mediu obișnuit sau cât mai apropiat de acesta. Specificul dizabilității, prin capacitățile și limitele elevului integrat, trebuie făcut cunoscut colectivului de elevi și părinților acestora. Cadrul didactic își desfășoară întreaga activitate urmărind evoluția școlară și psiho – socială a tuturor elevilor clasei, dezvoltarea unui climat cu relații interpersonale pozitive, implementarea egalității de șanse pentru toți copiii.

De asemenea, prin atitudinea sa, acesta poate dezbina grupul – clasă, însă o atmosferă încărcată negativ nu facilitează activitatea niciunuia din cei implicați în actul didactic. Relațiile intragrup și interpersonale pozitive – de acceptare, de suport, îndrumare, colaborare – sunt o premisă a atingerii idealului educațional.

Cunoașterea de către colectivul clasei incluzive a capacităților și limitelor operaționale/ instrumentale ale colegului lor cu dizabilități contribuie la dezvoltarea unor relații interpersonale pozitive, armonioase, precum și la implicarea acestuia din urmă în activități pe echipe, alături de colegii valizi. Copiii cu dizabilități au șansa dezvoltării unor capacități fizice și psihice care să îi apropie cât mai mult de copiii valizi, prin implementarea unor programe corectiv – recuperatorii, cu valorificarea tuturor resurselor disponibile și a potențialului restant, ce permite dezvoltarea compensatorie a unor funcții menite să le suplinească pe cele deficitare; de – asemenea, creând comunități primitoare și un climat afectiv pentru stimularea motivației în învățare, educația incluzivă contribuie la asigurarea unui progres continuu (în ritm propriu, cu un efort voluntar susținut), la formarea unor abilități de socializare și relaționare cu cei din jur, la formarea de deprinderi cu caracter profesional și de exercitare a unei activități cotidiene, la dezvoltarea comportamentelor adaptative și a însușirilor pozitive ale personalității.

În aprilie 2019, în cadrul proiectului ,, Prieteni cu natura,, am organizat o acțiune privind integrarea elevilor cu C.E.S. în activitățile școlare.

Scopul l-a reprezentat integrarea elevilor cu C.E.S. și implicarea familiei în activitățile extrașcolare. Titlul acțiunii a fost: ,,Primăvară, primăvară…”.

Obiectivele urmărite au vizat:

-dezvoltarea unei atitudini pozitive faţă de persoanele aflate în grupul ţintă prin acordarea de respect, toleranţă şi înţelegere faţă de problematica umană;

-conştientizarea şi sensibilizarea preşcolarilor/şcolarilor, cadrelor didactice, părinţilor cu privire la necesitatea acţiunilor de voluntariat, a rolului şi importanţei acestora;

-conştientizarea importanţei relaţionării interumane în diferite medii şi contexte;

-realizarea intercunoaşterii copiilor prin intermediul produselor activităţilor desfăşurate prin participare comuna (voluntari-beneficiari);

-găsirea de modalităţi variate de exprimare a gândurilor şi sentimentelor privitoare la anumite teme de interes comun (creaţii plastice şi de abilităţi);

Astfel au avut posibilitatea să-și dezvolte abilități de comunicare și relaționare emoțională pozitivă; să participe cu lucrări la expoziţia cu vânzare, organizată pentru donarea de jucării unui centru de copii.

Resurse materiale: figurine gips de Paști, modele fișe cu iepurași și ouă de Paști, acuarele, foarfece, lipici, carioci.

Primăvara este anotimpul în care natura renaște. Și ce motiv mai potrivit pentru o activitate comună cu familia, pentru integrarea copiilor cu C.E.S.și sărbătorirea Sfintelor Paști. Elevii au cântat, au recitat, apoi au colorat și au decupat.

Fiecare participant a fost antrenat într-un joc de rol: ,, Dacă tu ai fi mama / tata, ce ai face pentru copilul tău?’’. Răspunsurile au adus zâmbete pe buzele tuturor.

În timpul activității, s-au stabilit relații de prietenie, iar atmosfera creată a fost asemeni unei șezători, cu mult antren și voie bună, îndeplinindu-ne obiectivele propuse.

ŞCOALA DE VARĂ- MODEL DE BUNĂ PRACTICĂ ÎN EDUCAȚIA INCLUZIVĂ

VÎLE MIHAELA CRISTINA
Școala Gimnazială Ștefan Protopopescu-Slatina

Şcoala are rolul de a forma indivizi adaptabili la mediul social propriu unui cadru temporal şi spaţial delimitat. Pentru un profesor este necesar să se raporteze la acest aspect în fiecare moment al activității sale.

La clasa la care predau sunt doi copii cu CES. Unul dintre ei are manifestări de spectru autist, iar celălalt întârziere mintală. Pentru vacanță mi-am propus să desfășor câteva activități în cadrul proiectului ,,Scoala de vară,,.Astel, ca la fiecare activitate, copiii s-au ajutat între ei, fiecare după puterile lui. A fost o ocazie pentru toții copiii, indiferent dacă sunt cu CES sau nu de a-si petrece timpul împreună, de a interacționa mai mult cu unii cu alții. Copiii au avut ocazia să își împărtășească cu mai multa relaxare lucrurile frumoase pe care le-au învățat în timpul anului școlar.

Organizarea unor activităţi extraşcolare cu copiii are nenumărate avantaje din punctul de vedere al educaţiei pe care o face şcoala. Acestea sunt:

- Educarea unei exprimări verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical, sintactic.
- Dezvoltarea capacităţii de rezolvare de situaţii problematice, prin achiziţia de strategii adecvate.
- Dezvoltarea capacităţii de observare şi stabilire de relaţii cauzale, spaţiale, temporale.
- Realizarea unor corespondenţe între diferitele elemente de limbaj plastic şi forme, obiecte din mediul înconjurător (natură, artă şi viaţa socială).
- Formarea şi dezvoltarea deprinderilor motrice de bază şi utilitar-aplicative.
- Dezvoltarea spiritului de solidaritate şi întrajutorare, cooperare, spirit de echipă, de competiţie, fair-play.
- Petrecerea timpului într-o formă atractivă şi plăcută.
- Stimularea motivaţiei şi entuziasmului copiilor.

Şcoala de Vară aduce ceva în plus educaţiei copiilor faţă de ceea ce învaţă ei la şcoală. De asemenea, ei îşi petrec vacanţa în mod plăcut și util în același timp, pregătindu-se pentru viitorul lor printr-o învăţare continuă şi susţinută. Ei văd o astfel de Şcoală de Vară ca o oportunitate de dezvoltare şi acumulare de noi cunoştinţe, dar şi o modalitate de a se recrea, de a-şi face prieteni şi de a-şi petrece în mod plăcut şi constructiv vacanţa.

Scopul l-a reprezentat integrarea elevilor cu C.E.S. și implicarea tuturor elevilor în activitățile extrașcolare.

Ce învaţă copiii din această şcoală de vară?

În această « Şcoală de vară » copiii îşi dezvoltă creativitatea, învaţă să aibă încredere în forţele proprii, îşi dau seama că pot face lucruri minunate, învaţă să fie dezinvolţi.

Învaţă că talentul de a picta, de a desena, de a recita poezii sau de a juca teatru îl au, că atelierele noastre înseamnă un cumul de activităţi distractive.

Cel mai bun câştig al copiilor în aceasta şcoală de vară este cel legat de socializare. Copiii învaţă cu adevărat să se joace împreună. Asta pentru că de multe ori relaţiile lor cu alţi copii din timpul şcolii sunt strict legate de cele patru ore petrecute la şcoală, practic patru ore de stat în bancă.

Încercăm ca în primul rând să promovăm activităţi precum jocurile de echipă sau realizarea de mici proiecte în comun. Copiii învaţă cu această ocazie să câştige sau să piardă, dar în echipă.

Activităţile interactive, îi implică în jocuri de echipă foarte antrenanate şi exerciţii individuale. Astfel au participat la concursuri “Ştii şi câştigi”, au realizat puzzle-uri cu teme specifice din curs, au fost implicati în jocuri de rol, au urmărit filmuleţe captivante şi poveşti, prezentări şi jocuri pe în aer liber. În cadrul modulului de bune maniere, copiii au aplicat la propriu regulile de bune maniere chiar în cadrul lecţiei despre etichetă şi comportament civilizat la masă.

Ca educatori, este necesar să formăm la elevii noştri libertatea de a fi ei înşişi. Să le îndepărtăm teama devierii spre conformism, să le dăm încrederea în forţele proprii, să le formăm un sistem de autocontrol eficace.

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ – ROLUL FACTORILOR EDUCATIVI

Profesor pentru învățământul primar Preda Ancuța Nicoleta
Școala gimnazială Răscăeți , județul Dâmbovița

Principiul fundamental al educației incluzive îl reprezintă un învățământ pentru toți, împreună cu toți. Acesta constituie un deziderat și o realitate ce câștigă adepți și se concretizează în experiențe și bune practici de integrare / incluziune. Programele de stimulare timpurie a dezvoltării reprezintă o etapă decisivă în realizarea obiectivelor educației penrtu toți. Acestea au o influență determinantă asupra formării inteligenței, a personalității și a comportamentelor sociale.

În pedagogia contemporană există o preocupare intensă pentru găsirea căilor și mijloacelor optime de intervenție educativă încă de la vârstele mici asupra unei categorii cât mai largi de populație infantilă. Incluziunea poate fi susținută de existența unui cadru legislativ flexibil și realist, de interesul și disponibilitatea cadrelor didactice din școala de masă și din școala specială, de acceptul și susținerea părinților copiilor integrați, de implicarea întregii societăți civile, dar și de nivelul de relații ce se formează și se dezvoltă la nivelul clasei integratoare, care se bazează pe toleranță și respect față de copilul cu probleme.

Primirea în școală a copilului cu cerințe educative speciale, atitudinea față de el trebuie să păstreze o aparență de normalitate, copilul trebuind să fie tratat la fel cu ceilalți copii din clasă. Conduita și atitudinea învățătorului trebuie să demonstreze celorlalți copii că i se acordă școlarului cu dizabilități aceeași valoare ca și celorlalți, respectându-se principiul democratic al valorii egale.

În sistemul de educație românesc au apărut în urmă cu câțiva ani primele măsuri de integrare a copiilor cu cerințe educaționale speciale (CES) în învățământul de masă. O nouă înțelegere a serviciului educațional, cât și a naturii diferenței între copilul „obișnuit" și cel „special" a condus la finalul anilor 90 la o serie de dezbateri cu privire la școlarizarea copiilor cu CES în învățământul de masă și la reconsiderarea abordărilor pedagogice prin care copilul este plasat în centrul activității de învățare. Astfel, toți copiii diagnosticați cu o deficiență, dizabilitate sau tulburare de dezvoltare ușoară sau medie chiar au sprijinit transferul unor copii din învățământul special la cel de masă.

În anul 2005, aceste măsuri au cunoscut o nouă dezvoltare odată cu promovarea ideii de școală incluzivă și cu înțelegerea mai largă a conceptului de cerințe educative speciale (CES) din perspectiva dificultăților cu care se confruntă, care solicită eforturi suplimentare și complementare obiectivelor generale ale educației.

Cadrele didactice apreciază pozitiv posibilitatea flexibizării și selecției la nivelul curriculumului în funcție de capacitățile de învățare ale copiilor cu CES, iar părinții sunt mulțumiți de faptul că propriii lor copii nu sunt puși din start în situația de a se confrunta cu solicitări care le depășesc posibilitățile. De aceea este nevoie și de valorizarea progresului individual al elevului prin evaluare – element de bază în adaptarea curriculară pentru această categorie de copii care reclamă abordări educative speciale (AES).

Caracteristicile copiilor cu dificultăți de învățare

- Lipsa maturității și un comportament de tip narcisist și egocentric, ceea ce îi determină pe adulți să îi trateze ca pe copiii mici;
- Nevoia de sprijin: speriați de școală; ei nu pot depăși aceste probleme decât cu ajutorul colegilor;
- Exprimare dificilă: pot înțelege informațiile, dar sunt incapabili să răspundă la întrebări, ceea ce denotă o incapacitate de redare a celor știute;
- Lipsa aplicației spre practică și exemplificare: pot fi copleșiți de sarcinile de rezolvat, pot ști să rezolve o problemă, dar nu realizează practic demersul respectiv

Kirk și Chalfant (1984, p.14) sugerează două tipuri mari de dificultăți specifice de învățare:

-dificultăți de învățare și dezvoltare (pre-achiziții ale învățării):memorie, atenție, deprinderi perceptuale, deprinderi de gândire, deprinderi de limbaj oral și scris;

-dificultăți de învățare academice / teoretice (achiziții ale învățării): citire,aritmetică, scris de mână, rostire, exprimare în scris.

Semne la școlarul mic:

- Are tulburări în învățarea alfabetului, a zilelor săptămânii, culorilor, formelor și numerelor, în identificarea schemei corporale și a formelor geometrice,
- Este neliniștit, agitat, uneori agresiv și ușor distractibil,
- Nu poate urmări directive și reguli,
- Învață greu legătura între litere și sunete (citește pe litere și nu face sinteza silabei), nu poate forma cuvinte din silabe diferite,
- Nu poate citi sau face greșeli serioase de citire sau pronunție,

- Are probleme în a reține propoziții și a înțelege timpul,
- Nu scrie după dictare și nu face legătura între cuvinte și imaginea lor scrisă,
- Are de multe ori probleme și în copierea de litere, cuvinte și propoziții,
- Este încet în învățarea noilor deprinderi,
- Are dificultăți în planificare și organizarea timpului.

Politicile și strategiile naționale pentru copii și tineri cu nevoi speciale au la bază ideea de „educație pentru toți” și în același timp, „educația pentru fiecare”.

Curriculumul școlar trebuie să fie controlat de nevoile elevilor. Să îl gândim accesibil, centrat pe nevoile și punctele forte ale elevilor, să valorifice colaborarea, experiența personală și ocaziile sociale, fiind mereu focalizat pe esențial. Etapele prin care profesorul adaptează curriculum sunt: identificarea punctelor slabe și ale celor forte ale fiecăruia, stabilirea priorităților de învățare, instruirea prin metodele și strategiile cele mai adecvate, înregistrarea progreselor elevului și evaluarea intervenției.

Fiecare copil cu dificultăți de învățare are dreptul de a fi considerat un copil cu șansă la dezvoltare și felul cum îl apelăm este important pentru imaginea lui. Munca didactică trebuie să pună în centru copilul, nu problema acestuia.

BIBLIOGRAFIE

A. Gherguț, „Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale.Strategii de educație integrată”, Ed. Polirom, Iași, 2001.

Hall și Tinklin, 1998 „Elevii cu deficiențe din învățământul superior”, Consiliul Scoțian de Cercetare a Educației.

T. Vrăjmaș, „Învățământul integrat și / sau incluziv pentru copiii cu cerințe educative speciale”, Ed. Aramis, București, 2001.

ACTIVITATE EXTRAŞCOLARĂ: VIZITĂ DE DOCUMENTARE LA REZERVAŢIA DE ZIMBRI ŞI FAUNĂ CARPATINĂ "DRAGOŞ VODĂ"

Prof.Cojocaru Lăcrămioara
Colegiul Tehnologic „Spiru Haret", Piatra Neamț

Cele mai multe dintre vizitele de documentare se desfăşoară la muzee, grădini botanice, zoologice şi publice. Muzeele şi grădinile zoologice sunt locuri care oferă ocazii de învăţare, dar ele nu sunt şcoli. Oamenii învaţă uitându-se în jur, făcând propriile evaluări şi alegând ceea ce doresc să privească mai atent sau mai în fugă, învaţă observând, descriind, discutând despre ceea ce văd, citind plăcuţe şi stabilind legături între obiectele expuse şi propria lor viaţă. În timpul acesta, ei îşi construiesc propriile semnificaţii privind obiectele. Muzeul, grădina botanică sau cea zoologică, reprezintă un loc de învăţare neoficială, de învăţare în ritmul propriu ,de învăţare în conformitate cu multe şi diverse premise. Autenticitatea lucrului real evocă admiraţie, curiozitate, dorinţa de a atinge, şi chiar această varietate de reacţii încurajează învăţarea prin descoperire, în timp ce experienţa personală devine punctul de atracţie pentru dezvoltarea înţelegerii.

Pregătirea şi identificarea unui obiectiv bine definit sunt foarte importante pentru reuşita unei lecţii vizite.

Lecţia vizită de documentare, în acest caz la Rezervaţia de Zimbri şi Faună Carpatină "Dragoş Vodă" are ca scop trezirea interesului la elevi pentru astfel de evenimente dar şi a familiarizării cu tehnici tradiţionale şi moderne de lucru.Munca în echipă antrenează atât elevii curajoşi, stăpâni pe cunoştinţele şi deprinderile lor, cât şi elevii timizi, nesiguri, stimulându-le interesul şi ajutându-i să depăşească anumite bariere emoţionale existente între ei şi restul clasei. Colectivul de elevi se sudează în acest fel şi între ei se stabilesc sentimente pozitive ca: respectul, ajutorul, altruismul, satisfacţia.

Vizita la Rezervaţia de Zimbri „Dragoş Vodă", permite şi observaţii directe asupra animalelor, a spaţiilor de întreţinere, compararea, utilizarea cunoştinţelor acumulate anterior,lucrul în echipă, consolidarea cunoştinţelor.

Grădina zoologică este o instituţie ştiinţifică dotată cu o suprafaţă de teren pe care sunt crescute diferite specii de animale din diferite regiuni ale pământului, pentru a fi expuse publicului sau studiate. Rezervaţia de Zimbri şi Faună Carpatină "Dragoş Vodă" este o arie protejată a Parcului Naţional "Vânători Neamţ", cu o suprafaţă de 11500 ha.

Rezervaţia "Dragoş Vodă" a fost înfiinţată în anul 1968 şi deschisă publicului în anul 1970.

Primii zimbri pentru popularea rezervaţiei au fost aduşi din Polonia. Toţi zimbri născuţi în România primesc nume proprii a căror prime litere sunt RO: ROCHIŢA, ROMANIŢA.

Spaţii amenjate în cadrul Rezervaţiei de Zimbri şi Faună Carpatină "Dragoş Vodă":

- ţarcuri pentru căprioare, cerb, zimbri;
- adăposturi cu ţarcuri pentru păsări, urs, porc mistreţ, lup;
- hrănitori pentru animale;
- alei pentru circulaţie.

Specii de animale sălbatice: căprioara, cerbul carpatin comun, cerbul lopătar, ursul brun, porcul misteţ, zimbrul, porumbei ,păunul.

Obiective : pe parcursul desfăşurării vizitei elevii trebuie:

- să observe organizarea teritorială a grădinii zoologice;
- să prezinte date despre istoricul rezervaţiei;
- să identifice speciile de animale cuprinse în arealul grădinii zoologice;

- să descrie aspectele morfo-fiziologice, structuri de organizare a speciei principale-**zimbrul;**
- să identifice urme de recunoaştere a trecerii zimbrilor prin pădure;
- să evidenţieze importanţa reintroducerii zimbrului în libertate pentru zona Vînători-Neamţ;
- să exemplifice posibilitatea de monitorizare a zimbrilor în libertate prin Telemetrie.

Pregătirea vizitei:

Pregătirea metodico- ştiinţifică a profesorului.

Cu câteva zile înainte, profesorul ia legătura cu Administraţia Parcului Naţional "Vânători Neamţ şi stabileşte**,** ţinând cont de programul de lucru ziua de desfăşurare a vizitei.

Pregătirea elevilor, constă în anunţarea vizitei, precum şi în prezentarea temei, scopului, obiectivelor. Se fac recomandări privind comportarea elevilor în timpul vizitei la grădina zoologică. Elevii semnează procesul verbal privind instructajul.

Desfăşurarea vizitei:

În ziua şi la ora stabilită elevii se deplasează însoţiţi de pofesor spre grădina zoologică; vor asculta explicaţiile domnului inginer de la Parcului Naţional "Vânători Neamţ", profesorul intervenind pentru a sublinia unele aspecte.

La începutul vizitei elevilor li se reamintesc principalele reguli de comportament pentru buna desfăşurare a activităţii.

Profesorul prezintă principalele elemente de organizare şi amenajare a rezervaţiei: ţarcuri, adăposturi, hrănitori, alei pentru circulaţie.

Elevii sunt invitaţi să viziteze grădina zoologică, citind cu atenţie informaţiile pentru fiecare specie prezentă: căprioară, păsări, urs, porc mistreţ, cerb comun, cerb lopătar, zimbrul.

La ţarcul zimbrilor, care reprezintă scopul vizitei, profesorul aplică întrebări elevilor despre: morfologia, fiziologia, organizarea ciurdelor, hrănirea zimbrilor. Cere elevilor să evidenţieze importanţa reintroducerii zimbrului în libertate, efectele negative ale prezenţei lor în păduri; duşmani ai speciei.

Pentru că principalul vânător al zimbrului este omul, profesorul cere elevilor să identifice posibilităţi de informare precise, despre zimbri în libertate chiar şi atunci când nu putem fi în apropierea lor.

Valorificarea instructiv-educativă a rezultatelor vizitei

Consider vizita la rezervaţia de Zimbri şi Faună Carpatină „Dragoş Vodă”ca fiind utilă pentru elevi ,deoarece ei pot compara ceea ce au învăţat în cadrul orelor la clasă cu ceea ce văd şi pot aplica în grădina zoologică.

Avantajele incluziunii
„Școală pentru toți, educație pentru oricine!"

Prof. Brînzan-Neța Adriana
Școala Gimnazială „Mihai Viteazul" Craiova, Dolj

Se poate vorbi despre educație inclusivă atunci când copii cu sau fără dizabilități participă și învață împreună în aceeași clasă. Cercetările arată că atunci când un copil cu dizabilități merge la aceeași clasă cu alți copii, fără dizabilități, se întâmplă lucruri bune.

De mult timp, copiii cu dizabilități au fost educați în clase speciale sau în școli separate. Oamenii s-au obișnuit cu ideea că educația specială trebuie separată de cea generală. Însă acum știm cu toții că dacă toți copiii sunt educați să învețe împreună, numai lucruri bune se pot întâmpla: rezultatele sunt pozitive atât din punct de vedere școlar, cât și social. Mai știm că dacă doar îi avem la un loc atât pe copiii cu dizabilități, cât și pe cei fără, nu se întâmplă nimic, nici un rezultat nu are loc, aici intervine rolul educației inclusive, care înseamnă mai mult decât educație: consiliere, planificare, susținere și devotament. Vom vorbi în continuare despre câteva dintre avantajele pe care le aduce cu sine educația inclusivă.

Primul și poate unul dintre cele mai importante avantaje ale acestui tip de educație se referă la viziunea familiilor despre viața tipică a copiilor lor, care poate deveni o realitate. Nu este o noutate faptul că toți părinții își doresc să aibă copii acceptați de colegi, care să aibă prieteni și o viață „obișnuită". Educația inclusivă poate face această viziune o realitate pentru mulți copii cu dizabilități.

În al doilea rând, copiii dezvoltă o înțelegere pozitivă atât față de sine cât și față de ceilalți. Atunci când copiii merg la școli care reflectă asemănările și diferențele dintre oameni în lumea reală, ei învață să aprecieze diversitatea. Respectul și înțelegerea cresc atunci când copii din diferite medii, culturi sau cu diferite dizabilități se joacă și învață împreună.

Putem vorbi de asemenea despre prietenie, ca un avantaj al educației inclusive. Școala este u loc important unde copiii se împrietenesc și învață deprinderi sociale. Copiii cu sau fără dizabilități învață unul de la altul, dar și împreună, în clasele inclusive.

În același timp, copiii dobândesc deprinderi de care au nevoie în mediul școlar. În clasele inclusive, copiii cu sau fără dizabilități, învață împreună să scrie, să citească, să se descurce la cât mai multe materii. Dacă așteptările sunt mari, iar predarea este de calitate, copiii cu dizabilități vor învăța ceea ce li se cere de la școală.

Nu în ultimul rând, toți copiii învață să fie împreună. Întrucât filosofia educației inclusive are ca scop să-i ajute pe toți copiii să învețe, toți vor beneficia. Copiii învață în propriul ritm și stil, într-un mediu de învățare propice.

Educația inclusivă de calitate are la bază câteva principii. Primul dintre ele se referă la faptul că toți copiii au sentimentul apartenenței. Educația inclusivă se bazează pe ideea simplă că fiecare copil și fiecare familie sunt egali și au dreptul la aceleași oportunități și experiențe. Educația inclusivă se referă la copiii cu dizabilități (fie ele severe sau nu, ascunse sau evidente) care participă la activități zilnice, ca și când problemele lor nu ar exista. Se referă și la prietenie, acceptare, înțelegere și oportunități egale oferite.

Toți copiii învață în stiluri diferite. Incluziunea se referă la a-i ajuta pe copii să învețe și să participe la activități. Uneori, cel mai bine funcționează ajutorul oferit de la prieteni sau de la profesori. Alteori, de mare ajutor sunt materialele didactice create special sau tehnologia. Cheia succesului este oferirea ajutorului atât cât este nevoie.

Fiecare copil are dreptul de a fi inclus. Educația inclusivă este astfel un drept, nu un privilegiu. Există și o convenție în acest sens, care specifică foarte clar faptul că toți copiii cu dizabilități ar trebui educați alături de copii fără dizabilități, de vârsta lor, și să aibă acces la educația generală, nu specială.

În ceea ce priveste diferența dintre educația generală și cea specială, există anumite păreri contradictorii,dar care nu se bazează pe informații reale. În general, există trei mituri despre incluziune. Primul dintre ele spune că separarea este mai bună. În realitate, separarea nu funcționează. Dacă separăm copiii în funcție de rasă, abilități sau alte caracteristici, o educație separată nu este o educație egală. Cercetările arată că atât copiii cu dizabilități cât și cu cei fără învață la fel de mult și de bine în clasele inclusive.

Un alt mit se referă la copiii care trebuie să fie „gata”să fie incluși. Nu este, din nou, adevărat. Toți copiii au dreptul de a fi împreună cu alți copii de aceeași vârstă. Un copil cu dizabilități nu trebuie să fie la un anumit nivel sau să se comporte exact ca și ceilalți copii din clasa lui pentru a beneficia de educație generală.

Ultimul mit pe care îl supun atenției se referă la părinți, care nu susțin educația inclusivă. În realitate, părinții au fost și sunt în continuare „motorul” educației inclusive. Cele mai bune rezultate se înregistrează atunci când părinții copiilor cu dizabilități și profesioniștii lucrează împreună. Parteneriatele eficiente au loc atunci când există colaborare, comunicare și mai ales încredere între părinți și profesioniști.

Ce putem face pentru a promova educația inclusivă și pentru a o face să devină o realitate? Putem încuraja copiii să participe la ctivități unde pot întâlni diferiți copii de aceiași vârstă, care suferă de diferite dizabilități. Putem promova spiritul de prietenie, atât în clasă cât și în viața de zi cu zi.

Școlile trebuie de asemenea să se adapteze la cerințele educației inclusive. În primul rând trebuie să aibă în vedere acest tip de educație, apoi trebuie să susțină stilul de învățare al fiecărui copil. Există trei tipuri de predare pentru clasele inclusive. Mai întâi, profesorii predau astfel încât toți elevii din clasă, inclusiv cei cu dizabilități, să poată înțelege și să participe. În al doilea rând, temele pentru acasă sau sarcinile pe care elevii trebuie să le rezolve pot fi modificate, atunci când acestea sunt prea dificile. În al treilea rând, profesorii promovează respectul și încurajează prietenia.

Acum, mai mult ca oricând, oamenii au devenit conștienți de importanța învățării elevilor pentru respectul semenilor de diferite etnii, vârstă, cu diferite mărimi sau abilități. Atunci când un copil se respectă pe sine și pe ceilalți, se simte bine în propria piele, iar atunci când învață să-i aprecieze pe cei diferiți de el, este mai bine pregătit pentru viață dintr-o lume atât de diversificată. Întrucât copilul învață în orice moment al vieții, este important ca noi, adulții, să fim conștienți de ceea ce facem și spunem. Copilul învață că oamenii sunt mai mult asemănători decât diferiți și că toți oamenii (indiferent de culoare, mărime, abilitate sau vârstă) vor iubire, bucurie și siguranță. Totul depinde de mesajul pe care îl aude și de comportamentul pe care îl are ca model.

Bibliografie:

1. „Includerea celor excluși: diversitatea în educație”, studiu UNESCO, ED-2001/WS/2
2. „10 întrebări despre educația de calitate inclusivă”, UNESCO, 2009
3. „Respectarea diferențelor”, Elizabeth Erwin, Ed. D. Montclair State University

Școala incluzivă- o necesitate în educația actuală

Prof. înv. primar Radu Ileana-Liliana
Școala Gimnazială Nr. 3 Băilești , Jud. Dolj

Motto: *„Toți trăim sub același cer dar nu toți avem același orizont".*
(Konrad Adenauer)

Educația este un drept fundamental al omului ce permite fiecăruia să dobândească cunoștiințele necesare pentru a înțelege lumea de astăzi și pentru a putea participa în mod activ la aceasta. Ea contribuie la păstrarea valorilor, stă la baza învățării de-a lungul vieții, creează încredere, te face mai independent și totodată conștient de drepturile și posibilitățile proprii, îl învață pe individ cum să se comporte în calitate de cetățean responsabil și informat.

Școla constituie o etapă fundamentală în dezvoltarea copilului, nu doar prin conținutul științific al procesului instructiv-educativ, ci și prin libertatea de acțiune a elevului care-i stimulează interesele de cunoaștere și contribuie la lărgirea câmpului de relații sociale.

Școala trebuie să formeze deprinderea prețuirii valorilor pluriculturale, ideea că nu există valori superioare sau inferioare; există valori specifice care nu trebuie judecate pornind de la criterii etnocentriste, ci prețuite prin aportul lor la nuanțarea și îmbunătățirea celorlalte culturi cu care vin în contact, „…Școala trebuie să primească toți copiii, fără nici o deosebire privind condițiile lor fizice, intelectuale, sociale, emoționale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă și la copiii cu dizabilități sau talentați, copiii străzii și copiii care muncesc, copii din populații îndepărtate sau nomade, copii aparținând minorităților lingvistice, etnice sau culturale și copiilor din alte zone sau grupuri dezavantajate sau marginalizate."(Declarația de la Salamanca și Cadrul General de Acțiune al Nevoilor Speciale în Educație).

Adesea, când explorăm universul ființei umane ne confruntăm cu o mare diversitate. Diversitatea culturală, etnică, socială este un fenomen care cauzează multe probleme oamenilor, pentru ca niciodată nu au învățat să o accepte și să o prețuiască. Copiii care ne trec pragul școlii ne pun în situația de a căuta mereu soluții la problemele ridicate. De cele mai multe ori găsim soluțiile cele mai bune pentru copii. Uneori suntem însă puse în dificultate de complexitatea problemelor. Ce este bine pentru copilul în cauză? Dar pentru ceilalți copii din clasă? Avem resurse suficiente pentru a depăși problemele apărute?

În orice instituție există o manieră de a împărți copiii în categorii determinate, datorită particularităților de dezvoltare și de învățare a acestora. Atitudinea cea mai frecvent manifestată din partea școlii față de copiii care nu pot face față sarcinilor școlare este de subvalorizare. Copiii cu probleme, „dificili”, „turbulenți” și/sau handicapați din diferite motive- sunt percepuți în lumea școlii obișnuite, de cele mai multe ori, negativi sau marginalizați și, nu de puține ori, „excluși”: „nu este pentru școala de masă”, „nu face față programei”, „trebuie trimis la o școală specială”, „nu poate fi școlarizat”- sunt câteva din argumentele prin care unele cadre didactice justifică neacceptarea sau eșecul unor copii de a învăța alături de ceilalți copii de aceeași vârstă. Nu putem învinui pe nimeni pentru că s-a născut mai dotat sau mai puțin dotat fizic sau intelectual, dar nu ne putem învinui dacă am putea face ceva pentru ca cel de alături să poată trece mai ușor peste un handicap, și nu am face asta din lașitate, comoditate sau indiferență.

Handicapul semnifică dezavantajul social rezultat prin pierderea ori limitarea șanselor unei persoane de a lua parte la viața comunității, la un nivel echivalent cu ceilalți membrii ai acesteia.

Numeroși copii sunt excluși din școală deoarece ei aparțin minorităților etnice, au culturi diferite sau pentru că provin din familii dezbinate (aici putem vorbi despre tinerele însărcinate, de copiii seropozitivi sau de cei ce suferă de un handicap).

Existența unor idei preconcepute în mentalitatea cadrelor didactice este dăunătoare și datorită faptului că, prin transfer, copiii sunt tentați să interiorizeze steriotipiile negative aplicate asupra lor și să-și refuze identitatea.

Copiii rromi constituie una dintre cele mai defavorizate categorii de copii și au nevoie de mult sprijin pentru a depăși situația în care se află. Sărăcia și lipsurile din unele familii rrome, prejudecățile care persistă în mentalitatea populației, inerția unor părinți rromi față de perspectivele pe care educația le oferă copilului, toate acestea contribuie la marginalizarea copiilor rromi, la limitarea accesului la șanse egale la care au dreptul toți copiii.

Marginalizarea reprezintă procesul de situare a indivizilor sau grupurilor pe o poziție socială periferică, sau de izolare, și implică limitarea accesului la resursele economice, politice, educaționale și comunicaționale ale colectivității.

Uneori școala devine un element traumatizant pentru copilul rrom din cel puțin două puncte de vedere: pe de o parte pentru că, o dată ajuns în școală, întreg sistemul său de valori și norme ale educației familiale este răsturnat, fiind identificat de autoritatea școlară

cu spațiul subculturii, iar pe de altă parte pentru că, chiar și atunci când încearcă să-și uite identitatea și să devină cât se poate de „român”, abandonarea etnicității nu-i este răsplătită cu o includere reală, el continuând să fie „țiganul”, care trebuie așezat în ultima bancă pentru a nu deranja clasa, care nu are educație, care provine dintr-o familie proastă, etc.

Înstrăinat de propriile reprezentări despre lume și viață, copilul rrom se simte, chiar dacă de multe ori nu la nivel conștient, ci în profunzimile subconștientului, prizonier al unei instituții deformatoare, în care nu se recunoaște și care, în loc să-l protejeze, îl respinge și îi înșeală deja fragilizatul orizont de așteptare.

Educația pentru toți corespunde în educația școlară școlii incluzive. Școala incluzivă este o școală deschisă tuturor, o școală prietenoasă, flexibilă, o școală care abordează procesul de predare-învățare-evaluare într-un mod dinamic și atractiv, o școală care, prin sprijinul pe care îl oferă tuturor copiilor, se constituie într-un factor de bază al incluziunii sociale, contribuind la eliminarea prejudecăților legate de apartenența la un anumit mediu și la spargerea barierelor existente între diferitele grupuri din interiorul unei comunități.

Școala incluzivă se referă în sens restrâns la integrarea/ includerea tuturor copiilor indiferent de capacitățile și competențele de adaptare și deci de învățare, într-o formă de învățământ. În sens larg, ea înseamnă ca fiecare copil să fie sprijinit și să lucreze în beneficiul tuturor.

Fiecare copil este înțeles ca un participant activ la învățare si predare pentru că aduce cu sine: o experiență, un stil de învățare, un model social, o interacțiune specifică, un ritm peresonal, un mod de abordare, un context cultural căruia îi aparține. Specificul integrării înseamnă:

- a educa copiii cu cerințe speciale în școli obișnuite, alături de copii normali;
- a asigura servicii de specialitate (recuperare, terapie educațională, consiliere școlară, asistență medicală și socială, etc);
- a acorda sprijin personalului didactic și managerilor școlii în procesul de proiectare și aplicare al programelor școlare;
- a permite accesul efectiv al copiilor cu cerințe speciale la programul și resursele școlii obișnuite(bibliotecă, terenuri de sport)
- a încuraja relațiile de prietenie și comunicare între toți copiii din clasă/școală;
- a educa și ajuta toți copiii pentru înțelegerea și acceptarea diferențelor dintre ei;
- a ține cont de problemele și opiniile părinților, încurajându-i să se implice în viața școlii;
- a asigura programe de sprijin individualizate pentru copiii cu cerințe speciale;

Impunându-se ca un nou tip de educație, flexibilă, adaptabilă la nevoile tuturor educabililor în general și la cele ale celor disabili în special, educația incluzivă pune accent pe folofirea strategiilor și metodelor moderne. Astfel s-a constatat că: - datorită folosirii strategiilor cooperative, toți elevii învață să asculte activ, să fie toleranți, să ia decizii și să-și asume responsabilități în cadrul grupului; lecțiile bazate pe învățarea prin cooperare influențează în mod pozitiv formarea răspunderii individuale, interacțiunea directă și formarea deprinderilor interpersonale și de grup mic.

În vederea realizării unui climat proprice învățării incluzive, cadrul didactic trebuie să aibă în vedere și unele aspecte legate de mamagementul clasei: ergonomia clasei, așezarea în bănci să fie modificata frecvent, bănci așezate în semicerc, responsabilizarea elevilor, in special a celor cu CES în funcție de capacitățile și înclinațiile fiecăruia, stabilirea regulilor clasei.

Educația incluzivă încearcă așadar să-i detrmine pe copii cu dizabilități (ușoare sau grave/ ascunse sau evidente) să participe la activitățile școlare, zilnice alături de ceilalți elevi. Școlile incluzive nu mai oferă educație normală și educație specială, ci o educație incluzivă și ca rezultat, elevii vor fi capabili să învețe împreună. Acest tip de școală e deschisă tuturor copiilor, oferindu-le șansa de a participa activ la procesul de învățare.

În concluzie, acest tip de școală nu a apărut accidental ci ca răspuns la nevoile unei situații existente: copiii cu CES, copiii rromi, precum și cei proveniți din alte medii defavorizate sau marginalizate, au nevoie în egală măsură cu ceilalți semeni ai lor de educație.

O școală obișnuită cu orientare incluzivă devine o școală prietenoasă prin care salvezi, dacă știi să acționezi „suflete nevinovate" și oferi șanse egale pentru toți.

Bibliografie:

1. Ungureanu Dorel,„*Educația integrată și școala incluzivă*" Ed. de Vest , Timișoara 2000
2. Vrăjmaș Traian *„Învățământul integrat și/sau incluziv*" Ed. Aramis, București 2001
3. Iosivescu S., Rogojinaru A. *„Parteneriat și dezvoltare școlară în comunitățile de rromi, Colecția Șanse egale",* Ed. Corint, București, 2000
4. C. Cocoș, T. Cozma, *„Minoritari, Marginali*" Ed. Polirom, Iași, 1996

TEHNICI DE EVALUARE A REZULTATELOR ŞCOLARE

Profesor pentru învățământ primar MÎRTÎCU ALINA GINA
Școala Gimnazială Mihai Viteazul
Alexandria – Teleorman

Sistemul metodologic al evaluării performanţelor elevilor cuprinde mai multe forme, metode şi procedee de examinare, care pot fi grupate spre a le înţelege şi folosi cu randament sporit în: observarea comportamentului de învăţare al elevilor; diferite tipuri de probe (orale, scrise, practice); analiza produselor activităţii elevilor (caiete de teme, fişe de muncă independentă), lucrări de control, produse ale activităţilor practice ş.a..

Constatările receptate prin aceste mijloace sunt confruntate şi completate cu cele rezultate prin observarea curentă a comportamentului elevilor în timpul lecţiilor, manifestat prin interesul lor pentru studiu; modul în care participă la procesul învăţării; îndeplinirea obligaţiilor ce le incubă calitate de elev; calitatea răspunsurilor în timpul lecţiilor etc..

*Evaluarea prin probe orale presupune respectarea unor cerinţe, precum: durata examinării, în funcţie de vârstă şi particularităţile individuale ale elevilor, frecvenţa (ritmicitatea) acestora, angajarea efortului intelectual al tuturor elevilor, nu doar al celor desemnaţi să răspundă, extinderea verificării de la informaţia bazată doar pe memorie la capacitatea lor de transfer, de operare cu achiziţiile obţinute, de a opera cu cele învăţate pentru aflarea unor date noi, necunoscute (problematizarea).

Se impune, de asemenea, evitarea unor limite, a unor efecte nedorite. Astfel, sunt situaţii care pot influenţa obiectivitatea evaluării rezultatelor: gradul diferit de dificultate al întrebărilor, de la un elev la altul, variaţia stării afective a examinatorului şi a comportamentului acestuia în momente diferite, variaţia comportamentului de examinator, la educatori diferiţi.

Datorită unor asemenea situaţii, evaluările realizate prin examinare orală prezintă un grad ridicat de variaţie de la un cadru didactic la altul, uneori la acelaşi cadru didactic, dar în momente diferite. Examinarea pe cale orală, se face prin sondaj şi nu oferă posibilitatea cadrului didactic de a cunoaşte modul în care toţi elevii realizează rezultatele scontate. Pe lângă toate aceste limite, examinarea orală a tuturor elevilor este mare consumatoare de timp.

*Examinarea prin probe scrise se realizează în moduri diferite: probe scrise de control curent (extemporale), cu întrebări din lecţia curentă şi durează 15-20 minute; lucrări de control

la sfârşitul unui capitol, folosite mai ales în condiţiile aplicării unui sistem de evaluare continuă; lucrări scrise semestrial, de obicei pregătite prin lecţii speciale de recapitulare, de sinteză. Avantajele pe care le prezintă probele scrise faţă de cele orale fac ca ele să fie preferate altor forme. Posibilul anonimat al „autorilor” lucrărilor scrise asigură un mai mare grad de obiectivitate, fapt dovedit şi din sondajele efectuate de către mai mulţi corectori asupra aceloraşi lucrări, fac posibilă verificarea tuturor elevilor în legătură cu însuşirea unui anumit conţinut, ceea ce oferă compararea rezultatelor; permit o mai bună individualizare în ce priveşte ritmul elaborării răspunsurilor.

Ca limite ale probelor scrise se poate considera faptul că nu permit corectare, îndreptarea greşelilor, fie de exprimare, fie de conţinut, că nu fac posibilă acordarea unui sprijin constând din întrebări ajutătoare, atunci când ar fi cazul, că ele sporesc gradul întâmplării în evaluarea rezultatelor, mai ales atunci când conţinutul lor nu acoperă decât o mică parte din materia verificată.

O notă aparte o prezintă probele scrise aplicate la sfârşitul unui capitol, în condiţiile unei evaluări continue, rolul acestora fiind nu atât de a realiza o clasificare a elevilor după notele obţinute, ci de a oferi cadrului didactic informaţii cu privire la calitatea procesului predării/învăţării.

*Examinarea prin probe practice este folosită mai ales pentru verificarea conţinutului experimental şi practic al instruirii. Ceea ce nu înseamnă că ea oferă şi informaţii cu privire la nivelul de însuşire a conţinutului conceptual, mai ales la discipline cum sunt: matematica, fizica, chimia, biologia, ed. fizică etc..

Testul este un instrument de verificare cu structură şi însuşiri aparte; poate fi utilizat fie sub formă orală sau practică, fie, de cele mai multe ori, sub o formă scrisă. Caracteristici: probă complexă, acoperind o arie mare de conţinuturi; asigură o măsurare mai exactă a performanţelor de care sunt capabili elevii; permite stabilirea unor criterii de notare standard; prezintă un grad sporit de obiectivitate.

*Alte modalităţi de examinare:

a)Studiul de caz, jocul de rol, dezbaterea, problematizarea, brainstormin-gul—sunt simultan metode de predare-învăţare şi de evaluare, valoroase, întrucât permit o examinare complexă, la nivel cognitiv, atitudinal, comportamental şi acţional, valorificând achiziţiile existente în forme superioare, facilitând realizarea de analize, sistematizări şi sinteze,

încurajând creativitatea şi iniţiativa personală.

b)Portofolii, lucrări de cercetare sau de creaţie, fişe de activitate personală—sunt realizate de-a lungul unei perioade mai lungi de timp şi reflectă capacitatea elevului de a urmări în mod sistematic o temă, de a lucra în mod independent, abilitatea în utilizarea unor surse de informare complementare etc.

c)Evaluarea cu ajutorul calculatorului—este utilizată şi se realizează prin teste ce marchează finalizarea unui nivel de pregătire şi condiţionează trecerea la un nivel superior, teste ce sunt evaluate automat.

d)Evaluare multiplă—în cazul unor examene şi concursuri importante sunt organizate comisii formate din mai mulţi evaluatori pentru probe orale sau practice şi se utilizează corectarea multiplă pentru probele scrise.

e)Observarea individuală, ancheta socială—sunt realizate de învăţător, diriginte, de consilierul psiho-pedagog şi vizează evaluarea aspectelor atitudinale şi comportamentale a trăsăturilor de personalitate, a motivaţiei elevului faţă de propria educaţie, a situaţiei familiale şi socio-economice a elevilor.

f)Evaluarea prin intermediul activităţilor non-formale—excursiile, vizitele la muzee şi diverse obiective culturale, cercurile şcolare şi alte activităţi de acest gen pot fi prilejuri excelente pentru examinarea elevilor, chiar dacă sunt informaţii în prealabil că sunt supuşi unei examinări; lipsa catalogului şi a carnetului de note din contextul experienţelor de învăţare non-formală şi ineditul acestora faţă de conţinuturile oficiale ale programelor şcolare, se dovedesc adesea catalizatori ai performanţelor individuale şi de grup.

Rezultatele obţinute la probele de evaluare dobândesc semnificaţie numai în urma aprecierii prin raportarea lor la anumite criterii. În practica şcolară sunt folosite diferite sisteme de exprimare a aprecierilor rezultatelor şcolare: comentarea lor prin laude sau observaţii critice, diverse moduri de notare (cifrice, literale, calificative). Oricare ar fi sistemul de apreciere folosit, aceste forme de expresie, de „măsurare” sunt convenţionale.

Ele sunt simboluri, îndeplinind, totuşi, clasificarea, determinarea rangului elevilor în cadrul grupului din care face parte (clasa, şcoala), contribuie la cultivarea motivaţiei pentru învăţare, oferă elevilor repere de autoapreciere a propriilor rezultate şi le cultivă capacitatea de autoevaluare.

În sistemul nostru şcolar, aprecierea rezultatelor se exprimă prin note, de la 10 la 1. Începând cu anul şcolar 1998/1999, la clasele primare aprecierea se face prin calificative (F.B., B., S., I.). Deseori aprecierea se face prin: admis/respins sau prin satisfăcător/nesatisfăcător.

Notarea rezultatelor şcolare generează, frecvent, numeroase probleme şi atitudini diferite din partea celor angajaţi în acest proces. Fie că e vorba de atitudine de subapreciere a rolului şi funcţiilor actului de evaluare, manifestată prin uşurinţa cu care se acordă nota, fie prin „fetişizarea” acestui act, considerat a fi în stare să rezolve prin ceea ce ar trebui soluţionat prin alte mijloace (cultivarea interesului pentru studiu, a motivaţiei învăţării, a responsabilităţilor faţă de obligaţiile şcolare).

De aceea este necesară respectarea unor cerinţe cum sunt: stabilirea cerinţelor la care se raportează rezultatele, deci, asigurarea unei obiectivităţi depline, raportarea calificativelor la cerinţele programelor, la obiectivele pedagogice care reprezintă „rezultatele dorite”, „aşteptate”.

Deseori, aprecierea rezultatelor este influenţată de nivelul general de pregătire al clasei de elevi, de unde se ajunge la „indulgenţă” sau exigenţe care nu corespund realităţii. Alteori, aprecierea se „abate” de la obiectivele propuse spre a fi realizate, de unde se realizează o stimulare fără temei. Un alt fenomen destul de frecvent este variabilitatea” aprecierilor, determinată de diverşi factori.

BIBLIOGRAFIE

Şerdean Ion, „Pedagogie-compendiu”, Ed. „Fundaţiei România de Mâine”, Bucureşti, 2002
Grant, B., Henings, D., „Mişcările, gestica şi mimica profesorului”, EDP, Bucureşti, 1977
Adler, A., „Cunoaşterea omului”, Ed. Ştiinţifică, Bucureşti, 1991

O ŞCOALĂ PENTRU TOŢI, O ŞCOALĂ PENTRU FIECARE

Autor: Prof. înv.preşc. Calciu Vasilica Emilia
Şcoala Gimnazială Nr.1 George Uscătescu

Educaţia incluzivă vizează reabilitarea şi formarea persoanelor cu nevoi speciale, aflate în dificultate psihomotorie, de intelect, de limbaj, psihocomportamentală etc., printr-o serie de măsuri conjugate de ordin juridic, politic, social, pedagogic. Ca strategie, principiul educaţiei integrate atrage incluziunea persoanelor cu handicap în medii de formare normale, generale, dar cu dispozitive de instrucţie şi educaţie diferenţiate, circumstanţiate la diversitatea situaţiilor de handicap. Scopul acestei educaţii îl constituie maximizarea abilităţilor şi performanţelor pornind de la registrele şi nivelurile deja existente, normalizarea existenţei acestor persoane, dobândirea unor competenţe sociale optime, care să asigure o inserţie benefică şi persoanelor aflate în dificultate, şi a celorlalte categorii: „Educaţia incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătăţire a instituţiei şcolare, având drept scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susţine participarea la procesul de învăţământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunităţi." (UNICEF, 1995)Printre avantajele şcolii incluzive se semnalează şi optimizarea de ansamblu a calităţii educaţiei oferite, prin creşterea eficacităţii (în sensul măririi numărului de elevi care progresează corespunzător în şcoală) – de aici şi tendinţa unor autori de a utiliza în locul termenului şcoală incluzivă pe cel de „şcoală/educaţie eficientă (eficace)".

Lecţiile bazate pe învăţare prin cooperare prezintă câteva caracteristici importante:

- răspunderea individuală - se evaluează frecvent performanţa fiecărui elev care trebuie să ofere un răspuns în nume personal sau în numele grupului, iar rezultatele se comunică atât elevului, cât şi grupului din care face parte;
- interacţiune directă – elevii se ajută unii pe alţii încurajându-se şi împărtăşindu-şi ideile, fiecare explică celorlalţi, discută ceea ce ştie, se învaţă unii pe alţii;
- interdependenţa pozitivă - elevii realizează că au nevoie unii de alţii pentru a duce la bun sfârşit sarcina grupului;
- deprinderi interpersonale şi de grup mic – grupurile nu pot exista şi nici nu pot funcţiona eficient dacă elevii nu au şi nu folosesc anumite deprinderi sociale (conducerea, luarea deciziei , încrederea reciprocă, comunicarea, managementul conflictelor);

- procesarea în grup – elevii au nevoie să vadă cât de bine şi-au atins scopurile şi cât de eficienţi au fost în grup; învăţământul monitorizează în permanenţă activitatea de învăţare a grupurilor, le oferă feedback (lor şi întregii clase), intervine şi corectează eventualele confuzii sau răspunsuri incomplete.

Structura unei lecţii alcătuite pe baza metodei activ-participative este diferită de structura unei lecţii clasice. Momentele principale ale acesteia corespund unor etape bine definite şi anume :

a) evocarea – interpretarea cunoştinţelor noi prin prisma cunoştinţelor anterioare,
b) realizarea / construirea activă a sensului - participarea activă din partea elevului,
c) reflecţia – reevaluarea şi reconstruirea / resistematizarea cunoştinţelor anterioare.

Pentru fiecare moment sau etapă a lecţiei se pot folosi o serie de metode sau tehnici de lucru incluse într-o strategie adaptată disciplinei, conţinutului, vârstei şi performanţei elevilor. Iată câteva posibile strategii de învăţământ prin cooperare care pot fi aplicate cu mare eficienţă şi în condiţiile şcolii incluzive: predicţiile în perechi, gândiţi – lucraţi în perechi – comunicaţi, rezumaţi – lucraţi în perechi – continuaţi, ştiu / vreau să ştiu / am învăţat, brainstormingul şi brainstormingul în perechi, activitatea dirijată de citire-gândire, interviu între trei etape, creioanle la mijloc, unul stă - ceilalţi circulă, turul galeriei, jurnalul cu dublă intrare, SINELG, eseul de 5 minute, cubul, bulgărele de zăpadă , ciorchinele.Cunoaşterea strategiilor educaţiei integrate este indispensabilă oricărui cadru didactic, care vrea să răspundă tuturor exigenţelor şi cerinţelor educative ale diverşilor elevi ce le calcă pragul clasei cu speranţa reuşitei.

Comportamentul reprezintă expresia relaţiei dintre dezvoltarea psihică, mai cu seamă personalităţii şi mediul ambiant în care trăieşte individul. Tulburările de comportament sunt abateri de la normele şi valorile umane pe care le promovează un anumit tip de societate. În derularea procesului instructiv-educativ sunt deosebit de importante măsurile psihopedagogice de prevenire a handicapurilor de comportament deoarece asemenea demersuri se realizează cu mai puţine eforturi şi îi scutesc pe copii de multe din neajunsurile ce le implică, asigurându-se totodată dezvoltarea armonioasă a personalităţii.

Proiectarea unei lecţii bazate pe valorificarea metodelor activ-participative şi pe cooperare în învăţare poate fi prezentată astfel:

1. Motivaţia faţă de lecţia respectivă:

- cum se leagă subiectul ales de alte teme pe care elevii le-au studiat deja sau cum pot fi valorificate deprinderile formate deja în contextul lecţiei noi;
- cum îi va pregăti noua lecţie pe elevi să poată înţelege mai bine disciplina respectivă;
- în ce măsură lecţia nouă are în vedere experienţa personală a elevilor şi interesele lor pentru învăţare;
- ce informaţii din aceste lecţii pot fi descoperite sau construite de elevi;
- cum poate fi structurat conţinutul noii lecţii pentru a stimula o gamă largă de răspunsuri personale din partea elevilor;
- cum poate fi examinată tema din perspectiva interdisciplinară;

2. Stabilirea obiectivelor lecţiei:

- obiective de proces – se referă la formarea, dezvoltarea sau consolidarea unor deprinderi şi capacităţi;
- obiective de conţinut – se referă la însuşirea şi cunoaşterea conţinutului noii lecţii;

3. Condiţii prealabile:

- cunoştinţele anterioare ale elevilor;
- capacitatea de a folosi procesele de învăţare propuse de lecţie;

4. Evaluarea (ce dovezi vom avea că elevii au învăţat conţinutul lecţiei noi ?):

- să evoce anumite informaţii din conţinutul lecţiei;
- să utilizeze în mod adecvat anumite procese de gândire şi învăţare;

5. Managementul resurselor şi timpul:

- ce resurse sunt necesare în cadrul lecţiei ? (texte , mijloace , aparatură etc .);
- cum voi gestiona timpul ? - este întrebarea cea mai des invocată în cazul acestor tipuri de lecţii . Fără o experienţă minimă de utilizare a metodelor interactive există riscul crizei de timp şi parcurgerea rapidă a conţinutului în detrimentul calităţii şi eficienţei activităţii respective.

Lecţia propriu-zisă – desfăşurarea lecţiei include următoarele secvenţe principale:1. Evocarea – are în vedere formularea către elevi a unor scopuri şi / sau a unor întrebări pentru învăţare:

- cum vom trezi curiozitatea elevilor?
- cum îi vom determina să-şi amintească cunoştinţele anterioare ?
- cum îi vom mobiliza să formuleze întrebări ?

În această secvenţă se pot utiliza diverse metode prin care să se evoce cunoştinţele anterioare (brainstormingul, ştiu / vreau să ştiu / am învăţat, ciorchinele, activitatea dirijată de citire gândire, predicţiile în perechi, gândiţi – lucraţi în perechi – comunicaţi) şi să identifice priorităţile în cunoaşterea noilor conţinuturi.

2. Realizarea / Construirea sensului – urmăreşte modul cu va fi explorat conţinutul lecţiei de către elevi şi are un caracter foarte flexibil - Ce conţinut vom folosi şi cum va fi prezentat ?

- Care este activitatea elevilor pentru a ajunge la înţelegerea conţinutului ?

Şi în această etapă există o gamă diversă de strategii şi metode la îndemâna cadrului didactic , unele având o continuare firească din prima etapă, care pot parcurge inclusiv şi a treia secvenţă (ştiu / vreau să ştiu / am învăţat, activitatea dirijată de citire gândire, predicţiile în perechi, gândiţi – lucraţi în perechi – comunicaţi, rezumaţi / lucraţi, unul stă - ceilalţi circulă, interviu în perechi).

3. Reflecţia – sau modul cum vor folosi elevii conţinutul lecţiei; explicarea implicaţiilor, înţelegerea noilor cunoştinţe în lumina propriei experienţe sau atitudinea faţă de problemele pe care le ridică unele texte. Această secvenţă se caracterizează prin:

- discuţii reflexive sau teme scrise;
- utilizarea deprinderilor sau concepţiilor dobândite în mod dirijat.

Această etapă poate continua şi după finalizarea lecţiei, în afara clasei, după o perioadă mai lungă sau mai scurtă de timp, în cadrul unor lecţii viitoare la etapa de evocare, iar strategiile şi metodele des folosite în această secvenţă sunt: linia valorică, ştiu / vreau să ştiu / am învăţat, turul galeriei, scrierea liberă etc .

4. Încheierea lecţiei – modul cum se va încheia lecţia aparţine în totalitate cadrului didactic. De exemplu, după o oră de ştiinţe care începe cu precizarea fenomenelor, observaţii şi discutarea cauzelor şi efectelor, este important pentru elevi ca ei să sintetizeze într-o formă concisă legea sau mecanismul de producere a unui fenomen asociat, cu activitatea practică desfăşurată în decursul orei, după o oră de literatură, încheierea lecţiei poate să se rezume la o interogaţie care să incite elevii pentru investigaţii şi analize după programul şcolar.După terminarea lecţiei pot urma activităţi de extindere a cunoştinţelor şi deprinderilor dobândite. Marele avantaj al acestor metode constă în valenţele lor formative şi posibilitatea evaluării continue şi

obiective a elevilor. Dezavantajul constă în dificultatea aplicării lor într-un sistem rigid, cu un program aglomerat pentru elevi şi cu un conţinut supradimensionat pentru majoritatea disciplinelor .

Bibliografie :

Cucoş, Constantin, Pedagogie, Editura Polirom, Iaşi, 2006

Ungureanu, Dorel, Educaţia integrată şi şcoala incluzivă, Editura de Vest, Timişoara, 2000

UNICEF, Cerinţe speciale în clasă: Pachet de resurse pentru instruirea profesorilor, Reprezentanţa specială UNICEF pentru România, Bucureşti, 1995

A.Alder, Psihologia copilului greu educabil, Editura Ştiinţifică ,Bucuresti,1975.

Verza, Emil, Psihopedagogie specială, Editura Didactică si Pedagogică, Bucureşti, 1999.

Dezvoltarea practicilor incluzive în şcoli, MEC., UNICEF, Bucureşti, 1999.

EDUCAŢIA INCLUZIVĂ ÎN GRĂDINIŢĂ

Prof. Constantin Sorina Carmen
Gradinita nr. 255-Sector 3 Bucuresti

Educaţia incluzivă în grădiniţă presupune integrarea şi includerea tuturor copiilor indiferent de capacităţile şi competenţele de adaptare şi de învăţare, în mediul educaţional. În acest sens, fiecare copil trebuie să fie sprijinit şi să se lucreze în beneficiul tuturor. Oricare copil este înţeles ca un participant activ la învăţare şi predare pentru că aduce cu sine: o experienţă, un stil de învăţare, un model social, o interacţiune specifică, un ritm personal, un mod de abordare, un context cultural căruia îi aparţine.

Prin incluziune se înţelege:

- a educa copiii cu cerinţe speciale în grădiniţe obişnuite, alături de copii normali;
- a permite accesul efectiv al copiilor cu cerinţe speciale la programul şi resursele grădiniţei (bibliotecă,terenuri de sport,spaţii de joacă etc.);
- a încuraja relaţiile de prietenie şi comunicarea între toţi copiii din grupă;
- a educa şi ajuta toţi copiii pentru înţelegerea şi acceptarea diferenţelor dintre ei;
- a ţine cont de problemele şi opiniile părinţilor, încurajându-i să se implice în viaţa grădiniţei; - a asigura programe de sprijin individualizate pentru copiii cu cerinţe speciale; - a accepta schimbări în organizarea activităţilor instructiv-educative.

De la cea mai fragedă vârstă conştiinţa copiilor trebuie formată şi dezvoltată, învăţându-i că primirea celor „diferiţi" alături de ei înşişi trebuie făcută nu doar din obligaţie sau milă, ci pentru că fiecare individ are dreptul de a participa la acţiuni comune care să conducă la dezvoltarea lui ulterioară şi la dezvoltarea comunităţii în care trăieşte. Toţi copiii trebuie să înţeleagă că o persoană instruită are o şansă în plus pentru o viaţă mai bună, mai sănătoasă, când se va afla în situaţia de a lua propriile decizii şi a-şi decide singură drumul în viaţă.

Acceptarea necondiţionată a diversităţii într-un grup şi stimularea toleranţei este o adevărată provocare pentru educatori. Ei trebuie să încurajeze cooperarea,lucrul în perechi sau formarea de grupuri eterogene, cunoaşterea şi discutarea diverselor obiceiuri,tradiţii, valori. Desigur că rezultatele nu se văd imediat, ci în urma multor activităţi educative având la bază obiective clar precizate şi accesibile copiilor preşcolari.

Incluziunea preşcolară vizează implementarea unor strategii coerente de dezvoltare a conştiinţei şi formare a comportamentelor copiilor în sprijinul toleranţei şi

nediscriminării, al acceptării şi oferirii de şanse egale pentru toţi. Aceasta presupune pregătirea celorlalţi copii în vederea acceptării copiilor cu cerinţe speciale şi de alte etnii în mod firesc, pentru a nu face diferenţe în manifestarea comportamentală sau verbală. Evaluarea iniţială oferă educatoarelor, posibilitatea de a analiza nivelul de cunoştinţe al copiilor precum şi modul de socializare al lor la grupul respectiv, în vederea elaborării unei optime strategii de intervenţie. În acest sens s-a realizat un inventar al cunoştinţelor copiilor preşcolari despre colegii lor „diferiţi”, despre problemele acestora şi cum reacţionează ei în situaţiile „diferite” întâlnite. Anul acesta la grupă am o fetiţă aflată în dificultate de intelect şi limbaj, 3 copii de etnie rromă, 10 copii din familii de intelectuali, iar 13 copii provin din familii ai căror părinţi au studii medii. Unii copii ştiu din familie că nu au voie să se joace cu copii de altă etnie spunând despre ei că nu ştiu să vorbească frumos, că le iau jucăriile, că nu au hăinuţele curate. Discutând cu părinţii individual am reuşit să-i determin să înţeleagă faptul că trebuie să vină curaţi la grădiniţă, să se comporte civilizat şi să se respecte unii pe alţii. De atunci cei doi copii sunt acceptaţi în grupul de joacă; relaţionează, cooperează şi se ajută reciproc.

Prin activităţi educative folosind diferite strategii, punând accent pe metodele şi tehnicile interactive, am reuşit să-i învăţ pe copii ce înseamnă toleranţa. Prin tema de discuţie „ Diferiţi dar egali”, care a avut şi suport intuitiv şi anume: reviste, cărţi,albume ilustrând viaţa copiilor din alte ţări, am reuşit să-i familiarizez pe copii cu diversitatea oamenilor (de culoare, de aspect) în general. Le-am relatat întâmplări din viaţa de zi cu zi punându-i în situaţia de a spune şi ei alte întâmplări auzite şi cum ar fi procedat în astfel de situaţii. Nu mică mi-a fost mirarea când am sesizat că anumiţi copii pornesc de la prejudecăţi învăţate în familie.

În grupuri de 3-4 copiii au sortat după preferinţă imagini cu copii „diferiţi”, dar pe care i-ar alege ca prieteni. Fiecare grup a motivat alegerea făcută şi a alcătuit o poveste intitulată „Aşa vreau să fie prietenul meu!”. După fiecare expunere, copiii din alte grupuri trebuiau să găsească un alt sfârşit poveştii. Am sesizat că în urma celor discutate se pot reduce prejudecăţile copiilor prin diminuarea concentrării atenţiei asupra diferenţelor intergrupale şi creşterea atenţiei asupra relevării individualităţilor.

Dar oare îşi mai amintesc ce drepturi au? În mijlocul unei coli de hârtie am desenat câte un copil de culoare diferită reprezentând rasa şi fiecărui copil i-am cerut să deseneze 3 elemente cu tot ceea ce crede el că are nevoie acel copil desenat. Am folosit tehnica Brainwriting (6/3/5). Cum am procedat? Grupul este format din 6 copii. Fiecare primeşte o foaie cu un copil de rasă diferită. Trebuie să deseneze trei elemente fiecare într-un timp de 5 minute. Pentru scurgerea timpului am folosit clepsidra. Apoi foaia se transmite colegului din

dreapta, care şi el va desena alte trei elemente şi aşa mai departe până ce foaia revine la copilul iniţial. După ce timpul a expirat, copiii s-au grupat şi au comparat desenele. Un reprezentant al fiecărui grup a prezentat ideile comune rezultate din desene pe care le-am notat în jurnalul clasei şi care îi vor ajuta şi la alte activităţi. Din această activitate copiii au învăţat că indiferent de culoare, toţi au elemente comune:au părinţi,jucării, iubesc natura, au o casă, au dreptul să înveţe (o fetiţă a desenat o carte), au o ţară.

La apariţia unor incidente care apar în grupă am folosit şi folosesc brainstormingul. Această metodă îi determină pe copii să elaboreze soluţii personale pentru problemele identificate în diverse situaţii. Atunci când în grupă s-a petrecut un incident prin care s-a încercat îndepărtarea unui copil dintr-un grup sau o altă situaţie neplăcută, le-am amintit copiilor regulile discutate despre drepturile fiecăruia, despre modul în care trebuie să ne comportăm unii cu alţii. Fiind în grupuri de 4-5 copii, le-am cerut să se gândească şi să găsească soluţii la incidentul produs. Notându-le toate ideile în lista de opinii le-am citit pe rând, le-am analizat împreună, căutând soluţia cea mai bună pentru toţi. Cei care greşeau îşi schimbau opiniile, acestea devenind pozitive.

Poveştile reprezintă un izvor de rezolvare a situaţiilor conflictuale şi abordare a lor din perspectiva „câştig-câştig”. În acest sens am ales poveşti cunoscute de copii, cu personaje pozitive şi negative aflate într-un conflict permanent. Lucrând tot pe grupuri, copiii trebuiau să identifice conflictul personajelor negative. Ajutaţi de întrebările: Cine este fericit/nefericit la sfârşitul poveştii? De ce?; Au fost încălcate drepturile vreunui personaj? De către cine?,le-am cerut copiilor să recreeze povestea din punctul de vedere al personajului negativ care este pedepsit de obicei de către autor. I-am încurajat să explice atitudinea şi comportamentul personajelor negative (de exemplu, toate animalele râdeau de vocea groasă a lupului, bunicuţa sforăia tare şi de aceea s-a hotărât lupul să-i pedepsească). Copiii trebuie să găsească întotdeauna soluţii de rezolvare paşnică a tuturor situaţiilor conflictuale astfel încât toate personajele să fie mulţumite. În acelaşi timp, copiii constată că oricine are dreptul la o a doua şansă şi are dreptul să se apere. Astfel liderul grupului comunică rezumatul discuţiilor şi soluţia paşnică adoptată de grup. De exemplu: Lupul citeşte iezilor o poveste cât timp mama lor este plecată după mâncare; o ajută pe Scufiţa roşie să culeagă flori şi ciupercuţe pentru bunica, etc.

Modelând copiii de la cea mai fragedă vârstă avem avantajul că anumite prejudecăţi învăţate în familie pot fi diminuate, iar ideea de apartenenţa etnică nu este încă formată.

Dar, putem spune că munca noastră a avut succes, dacă se implică şi familia în propria formare a copiilor. La orice copil, în mod particular la copiii cu cerinţe speciale, gradul de interes şi de colaborare al părinţilor este direct proporţional cu rezultatele şi evoluţia copiilor. Psihopedagogia modernă, centrată pe copil, se bazează pe convingerea că familia este primul educator şi are cel mai mare potenţial de modelare. Rolul nostru foarte important este acela de a sprijini familiile să aibă încredere în resursele proprii, să facă faţă greutăţilor cu care ele se confruntă.

Bibliografie:

- CUCOŞ, C, Pedagogie, Iaşi, Editura Polirom, 2002, p.125.
- M.E.C., UNICEF; Ghid managerial – dezvoltarea practicilor incluzive în şcoli, Bucureşti, 1999, p.378
- GHERGUŞ, A; Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale. Strategii de educaţie integrată, Iaşi, Editura Polirom, 2001, p.187.
- UNGUREANU,D; Educaţia integrată şi şcoala incluzivă, Timişoara, Editura de Vest, 2000, p.32
- VRASMAS, T; Şcoala şi educaţia pentru toţi, Bucureşti, Editura Miniped, 2004, p.98.

Școala incluzivă- Necesitate de strictă urgență

Stănescu Corina Mihaela, Prof. înv. primar
Școala Gimnazială Tărtășești, județul Dâmbovița

- Pentru că fiecare dintre noi ne întrebăm de ce nu toți elevii noștrii progresează la fel, de ce nu toți înțeleg la fel de ușor, cum să-i ajutăm pe cei care pricep mai greu, cum să-i învățăm să învețe.
- Cu toții știm că fiecare elev are propriile lui capacități intelectuale, fiecare are stilul său de învățare și nevoile sale.
- În acest context este important să știm să adaptam necesitățile copiilor, oricare ar fi, fie că sunt copii cu cerințe educaționale speciale, fie că sunt copii cu ritm mai lent de învățare sau cu ritm normal de învățare.
- Aici intervine măiestria și dăruirea dascalului de a include copiii care anterior au fost marginalizați, de a-i implica în procesul de învățare. Pentru acest lucru este nevoie de dechidere din partea acestor copii, a colegilor lor, a profesorilor care predau la clasă, a psihologului școlar și nu în ultimul rând, a familiei. Ne confruntăm nu de puține ori cu refuzul părinților de a recunoaște că acești micuți sunt altfel, au nevoie de mai multă atenție, afecțiune și uneori de implicarea factorilor specializați.
- Școala incluzivă este o rampă de lansare, pregatirea acestor copii face integrarea acstora cu mai multă usurinta în societate, în viață. Niciodată NU spunem „sunt dificili, turbulenți ‚handicapați'', ci îi integrăm frumos, ușor și cu implicare maximă între colegii lor cu speranța care poate deveni certitudine că într-o clasa normală, cu un regim normal de lucru acesti copii vor progresa. Pentru acest lucru se alocă foarte mult predarea ‚lucrul diferențiat ținând cont de interesele fiecarui elev, de ceea ce îi place să facă fiecaruia, mergând pe premisa că fiecare copil este bun la ceva. De asemene, se lucrează în echipe, avându-se în vedere ca fiecare echipă să aibă în componența ei un elev cu ritm mai lent

de învățare, sau un elev cu cerințe educaționale speciale. Dorim să dovedim că fiecare copil este special și trebuie să aibă parte de un mediu prielnic pentru dezvoltarea lui fizică și intelectuală, deci se merge pe învățarea centrată pe elev, acest lucru însemnând adaptarea curriculumului și metodelor de predare la capacitatea și nevoia fiecărui elev.

- Predarea la elevii cu nevoi speciale solicită aceleași strategii ca și la predarea la o clasa cu altfel de elevi, deci ceea ce este necesar să se găsească este metoda de predare adecvată pentru elevii cu cerințe educaționale speciale. Toți elevii au dreptul la educație și la metode eficiente și moderne, deci nici elevii cu CES nu trebuie să fie excluși.
- A lucra cu elevii cu nevoi speciale este o provocare, fiind destul de dificil să-i integrezi în clasa de elevi, însă poate fi o binecuvantare cand reușești să găsești resursele didactice adecvate, să vezi în fiecare zi un progres al elevului și nu în ultimul rând, zambetul de pe fața copilului altădată exclus.
- În învățământul de masa, fiecare profesor își îmbunătățește metodele și caută cele mai eficiente mijloace de a interacționa cu copii și de a-i face parte la bucuriile și victoriile clasei. Deci elevii cu CES sunt tratați ca parte integrantă a societății, îi au ca model pe colegii lor care nu-i exclud, ba chiar îi integrează, își dezvoltă alături de ei abilități de comunicare, devin mai creativi, leagă prietenii și dincolo de porțile școlii .
- Cadrele didactice care au asemenea copii în clasă, si nu sunt puține, trebuie să fie încurajate să participle la cursuri de perfecționare și formare. Se cunoaște faptul că niciunul dintre profesorii din învățământul de masă,nu are pregătirea necesară, că fiecare s-a autoperfecționat din dorința de a integra copiii, de a-i ajuta și prin stransă legatură a tuturor factorilor implicați: COPIL-PROFESOR-FAMILIE-AUTORITĂȚI LOCALE, formând o comunitate incluzivă care ajută la integrarea mai rapidă și cu mai mult succes a copilului cu probleme.
- Avem convingerea că fiecare copil poate învăța și va reuși prin implicarea tuturor factorilor care participă la acest proces, incluziunea neimplicând doar copiii cu nevoi speciale, ci pe fiecare copil, deoarece fiecare e unic.

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ - O GRĂDINIȚĂ PENTRU TOȚI

Droc Corina,
prof. Grăd. P.P. nr.4, Cisnădie

Prin **definiție,**"educația incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătățire a instituțiilor școlare având ca scop, exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susține participarea la procesul de învățământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunități".(Șovar.R., 1999).

Deoarece diversitatea educațională impune includerea în școala de masă a tuturor copiilor, ne-am gândit că o formă de cunoaștere a celor diferiți de noi, s-ar putea realiza prin colaborare.

Copiii preșcolari cu care lucrez, sunt deosebit de receptivi la a-și ajuta semenii aflați în dificultate, dând dovadă de empatie și toleranță.

Argument

"Orice sistem de educație, oricât ar fi de perfect, rămâne neputincios, dacă se lovește de opoziția sau indiferența părinților". H.H. STERN

Principiul fundamental al educației incluzive: " Învătământ pentru toți, împreună cu toți!"

Copilul pe care îl creștem este unic și de aceea educația, trebuie adaptată personalității și nevoilor lui, educația incluzivă fiind sprijin și educație pentru toți.

Accesul copiilor cu CES, din familii monoparentale sau aflați în plasament, împreună cu elevii din învățământul de masă reprezintă o permanentă provocare pentru noi, cadrele didactice, părinți, manageri de școală.

Din aceasta perspectivă orice întâlnire, acțiune, activitate sau dezbatere pe teme de integrare școlară a copiilor cu CES, precum și dezvoltarea de practici incluzive in școlile si grădinițele de la noi, trebuie salutată si apreciată. Să fii părinte singur azi, nu e deloc ușor!

Scopul: vizează realizarea incluziunii si implicării prin angajarea tuturor celor interesați intr-un program educațional de activități, ce promovează pe lângă educația ecologică a preșcolarilor, voluntariatul și lucrul in echipă.

Obiective: - integrarea socială și dezvoltarea abilităților copiilor cu CES prin activități ecologice, de imaginație, ateliere de creație, Eco-carnavalul copiilor, etc...

-organizarea de activități incitante si interesante care să includă și copiii cu CES;

-utilizarea jocului atât ca metodă de învățare, cât și ca instrument psihoterapeutic;

În cadrul proiectului :” Un viitor fără gunoi “care vizează pe lângă educația ecologică asupra căreia ne-am axat in activitățile noastre, dezvoltarea spiritului de colaborare și întrajutorare între copii cu implicarea părinților, organizarea de activități comune (igieinizarea zonei verzi din curtea grădiniței, colectarea selectivă a deșeurilor, plantarea de puieți si flori, confecționarea de jucării, mărțișoare din materiale reciclabile, crearea de costume pentru carnaval din materiale refolosibile).Implicarea părinților copiilor cu CES în aceste activități, este imperios necesară.

Pentru formarea și dezvoltarea copilului, socializarea și integrarea are o importanță deosebită. Prin integrare în colectiv, copilul cu CES comunică prin diferite forme cu cei din jur, construiește răspunsuri, își manifestă sentimentele, învață să se comporte in diferite situații, relaționează cu cei din jur, se integrează în grupuri de copii, cunoaște lumea înconjurătoare.

În grădiniță, in ultimii ani sunt tot mai dese cazurile în care se impune integrarea unor copii diagnosticați cu diferite forme de deficiențe senzoriale, mintale, de comunicare și interacțiune (T.S.A., A.D.H.D., sindromul Down).

Grădinițele incluzive sunt prietenoase, deschise, pun accent pe dezvoltarea curriculumului, calitatea predării și învățării, evaluarea permanentă a actului educațional.Succesul integrării copiilor cu CES, depinde de identificarea, evaluarea in echipă (medici, logoped, terapeut, părinți, cadru didactic), de stimulare a copiilor începând cu o vârstă cât mai fragedă.

Este nevoie de un parteneriat grădiniță - famile - comunitate, de o construcție comună în folosul copilului cu CES, fără prejudecăți bazată pe respect reciproc, toleranță, acceptare, indiferenent de situația economică, socială sau de educație a părinților. De asemenea, nu trebuie ignorat faptul că pentru educatoarele implicate în integrare, un copil cu CES este o provocare și sunt supuse unui stres suplimentar. Însă, orice copil are dreptul să învețe în școala de masă.

Pentru a diminua reacția de respingere a grupului și pentru a-i face pe copii să înțeleagă ce înseamnă “să fii diferit”, este nevoie de anumite activități desfășurate de cadrul didactic în care să-i pregătească pe copii pentru a fi mai toleranți și a accepta diversitatea în cadrul grupei. De aceea, am încercat ca prin proiectul ecologic” Un viitor fără gunoi”, să facilităm integrarea copiilor prin invățarea prin cooperare la grupă, care presupune acțiuni de învățare a mai multor persoane (cadre didactice, părinți, voluntari, preșcolari) în vederea atingerii unor obiective comune.

Colaborarea presupune sarcini, iar cooperarea este o formă de interacțiune în învățare care include colaborarea.

Principiile care stau la baza învățării prin cooperare:

- interdependența pozitivă : copiii au scop comun, sunt stimulați de o apreciere colectivă, rezultând din suma eforturilor grupului, adică succesul depinde de efortul tuturor;
- responsabilitatea individuală : fiecare membru este responsabil în rezolvarea unei sarcini;
- formarea si dezvoltarea capacității sociale și stimularea inteligenței interpersonale : copiii sunt motivați să folosească colaborarea, acceptarea tuturor părerilor, capacitatea de a primi și a oferi ajutor, priceperea de a rezolva situații conflictuale, abilitatea de comunicare între membrii grupului;
- interacțiunea “față în față” presupune contactul direct cu colegul, astfel încât copiii se incurajează și se ajută reciproc;
- împărțirea egală a sarcinilor in grup: fiecare membru are sarcini precise de implicare și rezolvare;

Se poate spune astfel, învățarea prin cooperare, învățarea care implică jocul ca instrument terapeutic, respectă spiritul egalitarist, antiautoritar, precum și cel al toleranței, evitându-se etichetarea.

Copiii cu CES au nevoie de toate tipurile de joc, însă cel mai mult se pune accentul pe încurajare și ajutor. Derularea efectivă a activităților și oferirea de sprijin ca suport (shadow), se face prin implementarea unui P.I.P.(plan de intervenție personalizat), în cadrul demersului instructiv - recuperator la care iau parte toți cei implicați in recuperarea copilului și care lucrează în echipă pentru implementarea măsurilor ameliorative.O bună colaborare formată

din: educatoare, logoped, profesor psihopedagog, familie, în vederea integrării normale în grupa de copii și implicit in pregătirea pentru școală a copilului cu CES, va constitui un cerc de susținere, echilibrare si integrare ulterioară a acestuia in societate.

Promovarea educației incluzive și interculturale este o direcție importantă a reformei educației timpurii din România, care se regăsește și în Noul Curriculum pentru Educație Timpurie, aprobat prin O.M.E.N., nr.4.694 / 2.08.2019 , în care sunt avute în vedere cel mai frecvent două aspecte : copiii cu CES asociate unor caracteristici individuale și copiii proveniți din medii sociale defavorizate pentru reducerea abandonului școlar.

Bibliografie:

1.Gherguț , Alois, Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale, Ed. Polirom, Iași, 2009.

2.Vrășmaș, Ecaterina Adina, Introducere in educația cerințelor speciale, Universitatea din București, Ed. Credis, București, 2006.

PROMOVAREA EGALITĂŢII DE ŞANSE ÎN EDUCAŢIE

Prof. Trăistaru Maria
Liceul Tehnologic,, Petre Ionescu Muscel''

Fiecare copil este unic şi işi are propria sa valoare, indiferent de problemele pe care le prezintă în procesul de învăţare şcolară. Recunoaşterea drepturilor egale pentru toţi oamenii, în general şi pentru toţi copiii, în mod special, fără discriminare, subliniază faptul că nevoile fiecăruia sunt la fel de importante.

Tendinţa de a crea şi sprijini cadrul necesar integrării sociale şi societale a copiilor cu dizabilităţi este cu cât mai activă, cu atât mai eficientă, argumentul suprem constituindu-l beneficiile psihosociale ale incluziunii, aceasta facilitând asumarea de roluri sociale proprii în comunitate şi stabilirea de relaţii sociale. Ne-am oprit asupra integrării sociale şi societale, cunoscut fiind faptul că aceste integrări se ating destul de greu, chiar şi la persoanele fără deficienţe evidente.

Se conturează, din ce în ce mai organizat, interesul pentru cunoaşterea şi aplicarea Convenţiei cu privire la drepturile copilului din 1989, a Regulilor standard privind egalizarea şanselor persoanelor cu handicap, precum şi a dezideratelor acceptate în 1994 la Conferinţa UNESCO de la Salamanca. Convenţia cu privire la drepturile copilului include un articol specific asupra drepturilor copiilor cu dizabilităţi (art. 23), în care participarea activă la comunitate printr-o integrare socială cât mai deplină primează.

În acest sens se are în vedere o reconsiderare a modelelor de educaţie şi asistenţă specifică, pentru o cât mai bună valorizare a acestei categorii de populaţie, cu atât mai mult cu cât, integrarea europeană se apropie încet dar sigur, cu o gamă largă şi precisă de condiţii, care trebuie indeplinite conform standardelor explicit formulate de către forurile superioare ale UE.

Convingerea noastră este că aceşti copii au dreptul firesc de a aparţine societăţii şi de a se integra cât mai bine acesteia, mai cu seamă după terminarea şcolii. Comunitatea, la rândul ei, are obligaţia de a-i accepta diminuând riscurile marginalizării acestora până la eliminarea atitudinii de respingere din partea copiilor normali, în sensul acceptării şi sprijinirii lor.

STUDIU DE CAZ

D.D.I este elev în grupa mare. Deşi nu este un copil slab la învăţătură, acesta este considerat copilul-problemă al clasei. Întrerupe profesorii, se plimbă printre bănci în timpul

lecţiilor şi adresează cuvinte injurioase colegilor. Este foarte agitat şi se implică doar în activităţi de grup, unde este o adevărată resursă.”

I.Numele Şi Prenumele Elevului: D.D.I

Data Naşterii:14.01.2014

Mama: factor poștal

Tata: -

II.Prezentarea Cazului

II.1.Problema:Tulburare de inadaptare şcolară de natură socio-emoţională

II.2.Istoricul problemei

Încă din grupa mică elevul s-a prezentat ca un copil cu exces de vitalitate, manifestând instabilitate pshio - motorie. Îi este greu să se concentreze mai mult timp asupra unei sarcini şcolare şi-atunci desenează la sfârşitul caietului sau chiar pe manual. Uneori pune întrebări care nu au legătură cu subiectul discutat în acel moment. Chiar dacă nu pleacă de pe scaun, îşi face de lucru cu o carte, mişcă picioarele, le distrage atenţia colegilor vecini-îi mângâie sau îi ţine de vorbă. În timpul activităţilor şcolare, de multe ori cântă, vorbeşte cu voce tare, imită gesturile mele sau ale colegilor.

III.ACTIVITATE ŞCOLARĂ

III.1.REZULTATE ŞCOLARE:

a)domenii curriculare de excelenţă - lucrează cu plăcere la centrul de arte, mai ales lucrări care necesită îndemânare.

b)domenii cu rezultate bune - la lb. şi literatura română şi la matematică(dacă este atent).

c)domenii cu rezultate modeste - ed. fizică, cunoaşterea mediului.

III.2.CONDUITA ELEVULUI LA LECŢIE:

atenţia şi interesul sunt inegale, fluctuante;

alternează pregătirea conştiincioasă cu perioade de delăsare.

IV.DEZVOLTAREA FIZICĂ ŞI STAREA DE SĂNĂTATE

IV.1.Dezvoltarea este corespucnzătoare vârstei

IV.2. Prezintă deficienţe senzoriale vizuale, purtând ochelari.

În prezent starea generală a sănătăţii este medie. Actualmente i se administrează tratament (IACES) Adenopatie(ganglioni inflamaţi).

V.PROCESE COGNITIVE ŞI STILUL DE MUNCĂ INTELECTUALĂ

V.1.Caracteristici ale funcţiei senzorio -perceptive:

a)percepţie difuză, superficială a materialului de învăţare

V.2.Nivelul de inteligenţă:

- bun(nivel II +) conform Testului Raven Color.

V.3.Inteligenţe definitorii: - kinestezică

V.4.Memoria: - bună

V.5.Imaginaţia: - bogată

V.6.Limbajul: - vocabular bogat, exprimare frumoasă şi corectă, uneori vulgară

V.7.Autonomie,creativitate: - inventiv, cu manifestări de creativitate

V.8.Motivaţia pentru învăţare: - extrinsecă

V.9.Capacitatea de efort intelectual: - medie

VI.TRĂSĂTURI DE PERSONALITATE

VI.1.Temperamentul: - puternic exteriorizat, impulsiv, nestăpânit, inegal, iritabil,uneori agresiv, cu tendinţe de dominare a altora(coleric).

VI.2.Dispoziţie afectivă predominantă: - vesel, optimist, uneori visător cu tendinţe romantice

VI.3.Însuşiri aptitudinale - rezolvă greoi, consumă mai mult decât investeşte

- aptitudini speciale: artistice

VI.4.Trăsături de caracter în devenire

a)atitudini faţă de alţii:

- pozitive: prietenie(doar cu un singur elev)

- negative: lipsă de respect, uneori răutate

b)atitudini faţă de muncă: lene, neglijenţă, nepăsare

VII.RELAŢII SOCIALE

Elevul aduce la şcoală diferite jocuri, pe care le prezintă la „ Noutăţi”. Abia aşteaptă să vină pauzele pentru a se putea juca cu ele. Colegii se joacă cu el în acele momente, dar în restul timpului îl ignoră. El încearcă să atragă atenţia, mai ales fetelor, cu gesturi de tandreţe, le sărută pe obraji, le gâdilă sau se joacă cu părul lor. Uneori, devine violent, atunci când este deranjat de vreun coleg, deşi lui nu-i place să fie agresat.

VIII.RELAŢII FAMILIALE

Darius este singur la părinţi.. Tatăl nu participă la educația lui Darius. Atmosfera şi climatul educativ se bazează pe frecvente conflicte verbale, dezacorduri între părinţi privind comportamentul fiului lor. Tatăl, de fapt, este mai toată ziua plecat la serviciu. Mama lucrează până târziu ajungând acasă pe la ora 18. De la ora 12, când Darius ajunge acasă de la şcoală,

până soseşte mama stă cu bunicul. Chiar şi când aceasta este acasă tot singur stă în camera lui unde-şi face de lucru(se joacă la calculator, ascultă muzică, cântă şi desenează).

IX. PLAN DE INTERVENŢIE

IX.1.Întervenţia cadrului didactic:

a) cunoaşterea amănunţită a elevului prin informaţiile culese din mai multe surse

b) se aduc la cunoştinţă elevului regulile clasei şi consecinţele nerespectării lor;

Se monitorizează comportamentul acestuia şi se încurajează comportamentele dezirabile.

c)se utilizează metode active pentru implicarea elevului în activitatea de învăţare:

- activităţi pe grupe mici
- controlul vocii
- contactul vizual
- organizarea timpului în sarcină

d) rezolvarea imediată a problemelor apărute prin:

- controlul proximităţii: apropierea fizică sau proximitatea faţă de elev.
- recurgerea la regulă ------->consecinţe
- comunicarea asertivă: mesaje asertive pozitive la persoana I („ Vreau ca tu să….” ; „ Eu mă simt bine dacă…..”).

e) recompensa imediată

f) crearea unui cadru de interacţiune pozitivă, securizat pentru toţi copiii

g) manifestarea încrederii, a dragostei necondiţionată faţă de elev

h) Se va pune accent mai mult pe întăririle pozitive:

- obiectuale: cadouri, premii
- simbolice: buline, feţe luminoase, steluţe, care se pot preschimba în alte obiecte
- sociale: lauda, încurajarea, zâmbetul, aplauze, a te arăta surprins, interesat de situaţie
- activităţi: timp de joacă, dans, timp liber, a fi în primul rând

X.COLABORAREA CU PSIHOLOGUL ŞCOLII

- consiliere pe probleme emoţionale(labilitate afectivă, anxietate, depresie, agresivitate) pe care le are copilul;
- psihoterapie/ intervenţie(primară, secundară).

XI.COLABORAREA CU FAMILIA

-acordarea de timp mai mult în relaţia cu elevul din partea familiei;

-angrenarea familiei în jocurile copilului;

- asigurarea unui climat socio-afectiv propice dezvoltării armonioase a personalităţii, în special sub aspect motivaţional-afectiv;

- oferirea de materiale părinţilor pentru informarea şi sensibilizarea în acest sens;

-manifestarea dragostei necondiţionate din partea părinţilor, prin mângâieri, îmbrăţişări, atenţie;

-implicarea copilului în diverse activităţi casnice.

Integrarea nu poate fi un proces impus de anumite interese personale, de sentimente sau atitudini umanitare sau de politici educaţionale şi sociale cu caracter propagandistic. Ea trebuie simţită ca un act responsabil - asumat de comunitate, de familie, de personalul şcolii – ca un proces de normalizare a vieţii de zi cu zi a persoanelor aflate în dificultate.

Bibliografie

1. A.Cosmovici, L. Iacob, Psihopedagogie şcolară, Editura Polirom, Iaşi, 1999 .

2.C. Cucoş, Pedagogie, Editura Polirom, Iaşi, 1998

3.Vrăsmaş Ecaterina Adina, Consilierea şi educaţi părinţilor, Editura Aramis, Bucureşti, 2002

MODALITĂȚI PRACTICE PRIVIND UTILIZAREA CALCULATORULUI ÎN PREDAREA- ÎNVĂȚAREA- CONSOLIDAREA CUNOȘTINȚELOR

Prof. înv. primar Tirala Paula Adina
Liceul Teoretic Gabriel Țepelea Borod

În gândirea multor pedagogi, sociologi și oameni de cultură generalizarea utilizării tehnicilor moderne capătă un sens revoluționar, ca una din primele înnoiri ale practicii educaționale însăși R. Maheu remarca în acest sens că este „....din ce în ce mai evident că problemele extinderii educației sunt practic insolubile fără o adevărată revoluție în însăși tehnologia educației....fără introducerea unor tehnici și metode noi care să sporească eficacitatea mijloacelor folosite și în special randamentul profesorilor".

Merită studiat și aprofundat impactul sistemului de învățământ cu mediul informatizat contemporan. Din acest punct de vedere, trebuie puse în evidență cel puțin două aspecte legate de necesitatea studierii în școală a informaticii, pe o parte, și de utilizarea calculatorului ca mijloc didactic, pe de altă parte.

Instruirea asistată pe calculator reprezintă o nouă formă sau metodă de concepere și realizare a învățării, promovată în ultimele două decenii.

Am ales ca obiect de studiu un subiect din opționalul de geografie la clasa a IV-a. Menționez că acest subiect poate fi abordat și la clasele mai mici, respectiv la clasa a II-a și la clasa a III-a. Subiectul abordat a fost *Bradul,* iar denumirea activității – *O călătorie în lumea științelor.*

În mod concret le-am propus elevilor să facem o călătorie imaginară pe „planeta'' fiecărei științe și a fiecărui obiect de studiu. Planetele propuse spre explorare au fost: geografia, științele, limba română, matematica, educația muzicală și educația plastică.

Pe calculator am avut inserate imagini animate și sonor sugestive pentru fiecare obiect de studiu. Imaginile s-au schimbat rând pe rând, pe măsura trecerii de la o știință la alta.

Apoi am început călătoria pe planeta *științe, cu imaginea* unui brad căruia elevii trebuiau să-i denumească părțile componente. Alte imagini redau cetina de brad; elevii trebuiau să spună că frunza bradului este sub formă de ac, iar floarea se numește con. De aici am dedus că bradul face parte din familia coniferelor.

La geografie am folosit ca imagine harta fizică a României. La *matematică* am prezentat pe monitorul calculatorului o problemă în care era vorba despre brazi, iar rezolvarea a fost făcută de către elevi, verificându-se apoi cu imaginea prezentată. La *limba română* am avut un

text în care am prezentat câțiva scriitori care au scris poezii și povestiri despre brad. La *educație muzicală* am cântat cu elevii *O, brad frumos.* În sfârșit, la *educația plastică* elevii au avut de lucru sarcina de a desena și colora un brad din pădure și un brad de Crăciun.

Activitatea a fost antrenantă, si în același timp atractivă, pentru că a îmbinat imaginile pe calculator cu munca independentă a elevilor, sintetizată pe fișele de lucru individuale. Aprecierea este confirmată de rezultatele obținute după corectarea fișelor.

În concluzie, am constatat că formele moderne de evaluare permit valorificarea sub multiple forme a cunoștințelor acumulate în procesul de învățământ, stimulând conștientizarea cunoștințelor asimilate în cadrul mai multor ore de studiu de la școală.

Prezint în incheiere, modelul de fișă de lucru utilizată pe parcursul acestei activități.

FIȘĂ DE LUCRU

Numele și prenumele elevului:.....

Clasa:.....

Științe

Bradul aduce următoarele foloase:

Geografie

În județul Bihor se găsesc păduri de brazi în:

Limba română

Scrieți 2-3 enunțuri despre bradul de Crăciun.

Matematică

8m

5m = 13-7m = 150: 10: 5

Educație plastică

Desenați și colorați un brad din pădure și un brad de Crăciun.

Calitățile învățării asistate pe calculator au evoluat și au devenit evidente o dată cu evoluția ordinatoarelor. Calitatea serviciilor pedagogice furnizate de cele mai noi ordinatoare constă în:

- Capacitatea de a furniza cu rapiditate și fără greș un volum mare de informații (de cunoștințe) bine sistematizate.
- Posibilitatea de a furniza informațiile solicitate la un număr mare de educați (elevi, studenți, adulți în perfecționare), oferindu-le o asistență pedagogică de bună și foarte bună calitate: cunoștințe- aprecierea răspunsurilor- corectarea acestora.
- Posibilitatea unei individualizări autentice a învățării și, prin aceasta, asigurarea succesului marii majorități a elevilor sau studenților, este mult sporită. „ Asistența pedagogică" oferită de ordinator se adaptează ritmurilor fiecărui educat, furnizează soluții ajutătoare în funcție de natura greșelilor, fiind capabilă să întrețină un dialog cu cel care-i solicită sprijinul.

Instruirea asistată de calculator oferă șanse sporite ca profesorul să devină un adevărat educator: ghid și amator, evaluator și îndeosebi formator preocupat de cultivarea atitudinilor superioare și a capacităților intelectuale.

Calculatorul poate îndeplini un șir de operații didactice importante:

a) Oferirea de informații organizate conform programelor sau în funcție de cererile celui asistat;
b) Chestionarea celui ce învață și identificarea lacunelor;
c) Corectarea greșelilor și eliminarea lacunelor prin furnizarea de informații pertinente

d) Controlul sistematic al cunoștințelor;
e) Sprijinirea eforturilor de autoevaluare ale celui care învață;
f) Realizarea unor acțiuni de recapitulare a unor teme, a unor module sau a unor discipline;
g) Exerciții de stimulare a creativității;

Calculatorul poate realiza aceste operații pentru grupuri de elevi/studenți sau pentru fiecare elev/student. Astfel, se atinge un înalt nivel de individualizare a învățământului; în același timp, calculatorul poate fi programat și folosit astfel încât să fie util în situații educaționale foarte diferite: învățare în grupe mari, în grupe mici, studiul individual.

Ideile fundamentale care stau la baza instruirii programate sunt:

- Fragmentarea pe unități mici, pe pași, a cunoștințelorși dificultăților, în scopul de a oferi un număr cît mai mare de confirmări sau întăriri ale răspunsului corect;
- Participarea activă și conștientă; la fecare pas elevul se găsește în fața unei sarcini didactice de rezolvare;
- Acțiune inversă (retroacțiune), întărirea imediată a răspunsului dat; la fiecare pas elevul are posibilitatea să-și compare rezolvarea cu răspunsul corect;
- Respectarea particularităților individuale; parcurgerea programului de instruire fără bariere de timp;

În instruirea programată, învățarea are loc prin trecerea riguros programată de la o dificultate la alta și prin verificarea imediată a depășirii sau nedepășirii dificultății. Pentru fiecare pas elevul are la dispoziție, prin modul în care este asigurată învățarea, elementele necesare depășirii dificultăților.

Un pas cuprinde: informația (explicația), tema (problema) de rezolvat, locul pentru răspuns la tema dată. La pasul (secvența) următor se dă confirmarea răspunsului. Instruirea asistată de calculator este avantajoasă prin stringența logică a secvențelor pe care trebuie să le urmeze elevul în învățare, prin economia de timp în însușirea temeinică a unui volum de cunoștințe.

Învățarea asistată de calculator constituie un mijloc care îndeplinește două funcții importante: a) aceea de a asigura atingerea unor performanțe școlare superioare de către toți elevii sau studenții; b) aceea de a furniza întregului tineret o pregătire elementară în domeniul informaticii.

Calculatorul devine un mijloc de instruire foarte prețios în funcție de calitatea programării (care este o acțiune logico-pedagogică) și de asocierea lui inteligentă cu alte mijloace sau forme de organizare a învățării: instruirea programată, televiziunea școlară etc. El

trebuie folosit cu competență pedagogică, adică de acele persoane care cunosc specialitatea procesului instructiv-educativ , care stăpânesc finalitățile și obiectivele educației, principiile, metodele și mijloacele didactice, caracteristicile psihologice diferitelor vârste ale celor care învață etc.

În instruirea asistată de calculator rolul esențial revine educatorului. Pe lângă o serie de avantaje, această modernă și eficientă formă de învățare are și anumite limite:

- Individualizarea excesivă a învățării duce la negarea dialogului elev-profesor și la izolarea actului de învățare în contextul său psihosocial;
- Segmentează și atomizează prea mult materia de învățat;
- Duce prea mult la ,, tutelare", dirijând pas cu pas activitatea mental a subiectului, și, prin aceasta, împiedicându-l să-și dezvolte capacitățile creatoare;

Avantajul utilizării calculatorului în procesul didactic constă în eficiența dovedită prin însușirea rapidă a cunoștințelor, dar și în faptul că asigură subiectului supus procesului de instruire o coordonare mai riguroasă a activității de învățare, dezvoltând în acelasi timp abilitatea de studiu individual.

Utilizat cu inteligență și competență pedagogică, calculatorul a dobândit locul pe care-l merită, instruirea asistată de calculator constituindu-se ca o componentă a informaticii și ca o modalitate modernă de concepere și realizare a învățării.

BIBLIOGRAFIE

1. Furlan, I., 2000, Învățământul modern și instruirea intensivă, București, E.D.P., 1975.
2. Învățământul primar, 2000, Editura Discipol, Revistă dedicată cadrelor didactice.
3. Învățământ primar, 2004, Editura Miniped, Revistă dedicată cadrelor didactice.
4. Bontaș, I., 2007, Tratat de pedagogie, Editura Bic All, București, ediția a VI-a revăzută și adăugită.
5. Cerghit, I., 1972, Mass media și educația tineretului școlar, E.D.P., București.
6. Cerghit, I., 1983, Perfecționarea lecției în școala modernă, Editura Didactică și Pedagogică, București.
7. Cucoș, S., 2002, Pedagogie, Editura Polirom, ediția a II-a, Iași.
8. Zlate, M., 2000, Introducere în psihologie, Editura Polirom, Iași.

9. Jinga, I.; Istrate E. (coord), 2008, Manual de pedagogie, Editura All, București; ediția a II-a revăzută și adăugită.
10. Văideanu, G., nr. 2/1982 Învățământul asistat de calculator. O perspectivă și o soluție, în „Revista de pedagogie”.
11. Ionescu, M., Chiș, V., 1992, Strategii de predare și învățare, Editura Științifică, București.
12. Jinga, I., Gavotă, M., 2004, Evaluarea performanțelor școlare, București, Editura Licorna.

EDUCAŢIA INCLUZIVĂ ÎN GRĂDINIŢĂ

EDUCATOARE: TUDORACHE CORNELIA
GRĂDINIŢA NR.1
VOLUNTARI, ILFOV

,,Eu sunt copilul! Tu ţii în mâinile tale destinul meu.Tu determini în cea mai mare măsură, dacă voi reuşi sau voi eşua în viaţă! Dă-mi, te rog, acele lucruri care să mă îndrepte spre fericire. Educă-mă , te rog, ca să pot fi o binecuvântare pentru lume".
(Din ,,Child's Appeal", Mamie Gene Cole)

Fiecare copil este diferit şi special şi are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu dizabilităţi.Toţi copiii au dreptul la educaţie în funcţie de nevoile lor. Educaţia incluzivă are ca principiu fundamental un învăţământ pentru toţi,împreună cu toţi, care constituie un deziderat şi o

realitate ce câștigă adepți și se concretizează în experiențe și bune practici de integrare/ incluziune.

Educația de tip incluziv este o educaţie de calitate, accesibilă şi care îşi îndeplineşte menirea de a se adresa tuturor copiilor, fără discriminare. În întreaga lume, din ce în ce mai mulți copii care provin din medii defavorizate urmează grădinițele, școlile primare sau gimnaziale.În cele mai multe țări se stipulează prin lege că toți copiii trebuie să beneficieze de educație.

Grupul Român pentru Educație Incluzivă (GREI) are ca obiectiv general conectarea României la eforturile internaționale în realizarea educației incluzive, susținerea și dezvoltarea modelului românesc și promovarea acestuia la nivel național și european. Principiile pe care GREI le promovează sunt simple, clare și de maximă generalitate:

- fiecare copil este unic și valoros în cadrul sistemului de educație;

-fiecare copil poate învăța;

-politicile școlare sunt cele care trebuie să încurajeze mai curând ideea de școală pentru copil, decât cea de copil pentru școală;

-încurajează dezvoltarea și susținerea serviciilor de sprijin în școală , pentru a oferi oportunități de dezvoltare tuturor elevilor, dar și pentru a forma și sprijini profesorii;

- susțin parteneriatul educațional dintre profesori, părinți, elevi, alături de toți profesioniștii care dau valoare adăugată actului educațional; educație incluzivă înseamnă sprijin și educație pentru toți, grijă și atenție pentru fiecare.

În acest sens, integrarea educativă vizează reabilitarea și formarea persoanelor cu nevoi speciale, aflate în dificultate psihomotorie, de intelect, de limbaj, psihocomportamentală, senzorială, printr-o serie de măsuri de natură juridică, politică, socială, pedagogică. În pedagogia contemporană există o preocupare intensă pentru găsirea căilor și mijloacelor optime de intervenție educativă, încă de la vârstele mici, asupra unei categorii cât mai largi de populație infantilă. Astfel, conștiința copiilor, de la cea mai fragedă vârstă, trebuie formată și dezvoltată , învățându-i pe aceștia că primirea copiilor „diferiți”, alături de toți ceilalți, trebuie făcută nu de dragul lor, în primul rând, și nu din milă pentru ei, ci pentru dreptul fiecărui individ de a participa la acțiuni comune pentru dezvoltarea lui ulterioară , pentru a contribui și el la dezvoltarea comunității în care trăiește.

Argumentul acestui referat este tocmai ideea că incluziunea poate și este mai mult decât un discurs demagogic, declarativ; ea poate fi pusă în practică prin tehnici concrete de predare și adaptare curriculară individualizată, prin formarea și dezvoltarea conștiinței tuturor copiilor pentru accepțiunea diversitară de orice tip. Grădinița are ca scop crearea unui program coerent și coordonat de incluziune a copiilor preșcolari cu diferite dizabilități, de alte etnii, proveniență socială etc. și pregătirea celorlalți copii în vederea acceptării acestora alături de ei, fără diferențe de manifestare comportamentală sau verbală. De asemenea, se impune și implementarea unor strategii coerente de dezvoltare a conștiinței și a comportamentelor copiilor în spiritul toleranței și nediscriminării, a acceptării de șanse egale pentru toți copiii.

Integrarea/ incluziunea poate fi susținută de existența unui cadru legislativ flexibil și realist, de interesul și disponibilitatea cadrelor didactice din școala de masă și din școala specială, de acceptul și susținerea părinților copiilor integrați, de implicarea întregii societăți civile, dar și de nivelul de relații ce se formează și se dezvoltă la nivelul clasei integratoare care se bazează pe toleranță și respect față de copilul cu probleme. Grădinița care îi receptează în colectivitatea sa pe c opiii defavorizați și își determină intern „direct și indirect”, atitudinea față de aceștia este alcătuită din: educatoare, părinți, copii, iar la nivel extern, societatea cu numeroase instituții și diverși factori media. O condiție esențială pentru reușita acestor acțiuni comune ale celor trei factori activi din grădiniță este existența unor relații de înțelegere, constructive care se realizează prin atitudini deschise, prin disponibilitate, printr-un „pozitivism” specific ce se cimentează cu voință și convingere.

Educatoarea trebuie să cunoască deficiențele copiilor pe care îi va primi în grupăîn scopul înțelegerii acestora și pentru a-și putea modela activitățile, în funcție de necesitățile copiilor. Grupa în care va fi integrat copilul cu cerințe speciale va trebui să primească informații

într-o manieră corectă și pozitivă despre acesta. Este foarte importantă sensibilizarea copiilor și pregătirea lor pentru a primi în rândurile lor un coleg cu dizabilități. Sensibilizarea se face prin stimulări: crearea și aplicarea unor jocuri care permit stimularea unor deficienţe (motorie, vizuală, auditivă), ceea ce determină copiii să înţeleagă mai bine situaţia celor ce au dizabilităţi: prin povestiri, texte literare, prin discuţii, vizitarea/ vizita unor persoane cu deficienţe.

Primirea în grupă a copilului cu cerinţe educative speciale, atitudinea faţă de el trebuie să păstreze o aparenţă de normalitate, copilul trebuind să fie tratat la fel cu ceilalţi copii din grupă. Conduita şi atitudinea educatoarei trebuie să demonstreze celorlalţi copii că i se acordă preşcolarului cu dizabilităţi. De aceea trebuie să exprime aceleaşi aşteptări şi să stabilească limite similare în învăţare ca şi pentru ceilalţi copii din grupă. Ea trebuie să îşi asume rolul de moderator , să promoveze contactul direct între copiii din grupă şi să direcţioneze întrebările şi comentariile acestora către copilul cu cerinţe educative speciale.

De asemenea, trebuie să-i încurajeze şi să-i stimuleze ori de câte ori este nevoie pe aceştia, dându-le încrederea în forţelele proprii, în propria reuşită în acţiunile întreprinse, evidenţiind unele abilităţi sau interese speciale lor în dezvoltarea şi sprijinirea cărora trebuie implicate şi familiile copiilor. Copiii cu cerinţe educative speciale integraţi în programul grădiniţei trebuie să dispună de o bună colaborare între educatoare, părinţi, psihologi şi profesorul logoped. Părinţii sunt parteneri la educaţie pentru că deţin cele mai multe informaţii despre copiii lor. Relaţia de parteneriat între părinţi şi grădiniţă presupune informarea părinţilor cu privire la programul grupelor, la conţinuturile şi metodele didactice, dar presupune şi întâlniri cu aceştia, participări la expoziţii, excursii, serbări, vizite, etc., în care sunt implicaţi proprii lor copii.

Această relaţie a grădiniţei cu părinţii copiilor cu cerinţe educative speciale este necesară şi benefică, ea furnizând, informaţional, specificul dizabilităţii preşcolarului, precum şi date despre contextul de dezvoltare a acestuia. Părinţii informează grădiniţa şi despre factorii de influenţă negativă care ar trebui evitaţi (fobii, neplăceri, stimuli negativi, atitudini care determină inhibarea / izolarea copiilor). Angajarea şi responsabilizarea familiei în educaţia copiilor este fundamentală pentru reuşita participării la programul instructiv- educativ al grădiniţei. La orice copil, în mod particular la copiii cu dizabilităţi, gradul de interes şi de colaborare a părinţilor cu grădiniţa este, cel mai adesea, proporţional cu rezultatele obţinute de aceştia. De aceea, putem afirma că familia este primul educator şi are cel mai mare potenţial de modelare.

Grădiniţa are rolul de a sprijini familiile să aibă încredere în resursele proprii, să facă faţă greutăţilor cu care acestea se confruntă. Educaţia părinţilor şi consilierea acestora au un rol important în integrarea copiilor cu afecţiuni de natură psihică, emoţională ori de altă natură în grădiniţă. Rezultatele muncii pentru promovarea incluziunii, atât directe cât şi indirecte, faţă de partenerii educaţionali, părinţi, apar după intervale mari de timp şi sunt efectul unui exerciţiu asiduu, susţinut. Centrarea atenţiei educaţionale pe grupurile vulnerabile este un indiciu al nivelului de civilizaţie atins de o anumită societate şi aceasta impune căutarea unei noi formule de solidaritate umană, fapt ce are o semnificaţie aparte în societatea noastră.

Grădiniţa este incluzivă printr-un curriculum flexibil şi deschis ce permite adaptări succesive. Nu copilul urmează curriculumul, ci acesta este un instrument menit să sprijine dezvoltarea lui, se adaptează nevoilor şi particularităţilor acestuia. Când spunem „grădiniţă incluzivă”, nu trebuie să ne ducem cu gândul la copiii cu CES, ci la fiecare copil în parte, pentru că fiecare are un ritm propriu de dezvoltare şi la un moment dat poate avea nevoie de anumite cerinţe speciale în ceea ce priveşte educaţia. Există, de asemenea, şi anumite situaţii de risc, în care educatoarea trebuie să cunoască trăirile şi comportamentele copilului, pentru a-l sprijini. Riscurile pot apărea din mediul socio-cultural din care acesta face parte, din relaţiile de familie care îi determină existenţa zilnică, precum şi modul de dezvoltare, din modelele formale educaţionale ce pot exercita un stres deosebit asupra copilului care nu corespunde „normalităţii” cu care ne-am obişnuit.

O planificare nu poate porni aşa, tradiţional, ca altă dată, de la conţinuturi, ci de la personalităţile copiilor, de la caracteristicile şi particularităţile individuale. Pe de altă parte, grădiniţa, ca instituţie, nu poate face faţă singură cerinţelor multiple ale unui program eficient de educaţie. Este nevoie de un parteneriat între grădiniţă- familie- comunitate, de o construcţie comună în folosul copilului, fără prejudecăţi, bazată pe respect reciproc, acceptare, toleranţă, indiferent de situaţia economică, socială sau educaţională a părinţilor. Educatoarea, la rândul ei, trebuie să răspundă diversităţii şi unicităţii fiecărui copil, să-şi orienteze pozitiv atitudinea, limbajul şi metodele pedagogice. Copilul preşcolar se află într-un proces de formare în care fiecare gest, fiecare cuvânt, fiecare privire din partea adulţilor care îl înconjoară poate să îi influienţeze imaginea de sine. Este foarte importantă atitudinea educatoarei la acţiunile copilului, apelativele, aprecierea pozitivă sau negativă, pentru a-i da copilului încredere în forţele proprii.

Pentru a evalua copilul, educatoarea trebuie să aibă în vedere competenţele şi capacităţile educaţionale ale fiecărui copil şi să identifice:

- cum este fiecare;
- ce ştie fiecare;
- ce face fiecare;
- cum cooperează cu ceilalţi.

În concluzie, pentru abordarea unei educaţii incluzive în grădiniţă, educatoarea trebuie să respecte următorii paşi:

-să elaboreze un plan de dezvoltare a grădiniţei în care să se precizeze concret parteneriatul cu familia şi comunitatea;

-să fie pregătit întregul personal al grădiniţei pentru a primi toţi copiii, fără discriminări;

-să asigure un climat primitor şi deschis prin organizarea mediului educaţional cât mai eficient şi stimulator;

-să aibă discuţii, în prealabil, cu copiii pentru a se accepta unii pe alţii, pentru a negocia, a colabora şi a lucra împreună;

-să asigure un curriculum flexibil şi deschis la care să aibă acces şi părinţii;

-să evalueze fiecare copil prin observaţie directă şi indirectă pentru a asigura participarea lui adecvată la activităţile curriculare;

-să asigure accesul tuturor copiilor la programul grădiniţei, dar şi la modificările şi adaptările acestuia;

-să asigure participarea tuturor familiilor la decizii şi acţiuni în favoarea tuturor copiilor;

-să evalueze permanent şi periodic progresele pe care le fac toţi copiii, nu numai di punctul de vedere al achiziţiilor intelectuale, dar şi al relaţiilor sociale, al cooperării şi colaborării, al dezvoltării imaginii de sine şi încrederii în forţele proprii;

-să elaboreze planuri individualizate, personalizate pentru copiii care au nevoie de sprijin în anumite componente ale dezvoltării şi la anumite momente;

-să ajusteze permanent curriculumul pentru a-l adapta la nevoile educative ale copiilor;

-să realizeze un permanent schimb de idei, experienţe şi soluţii cu celelalte colege, din grădiniţă sau din alte instituţii, precum şi cu familiile copiilor.

Bibliografie:

-Ecaterina Vrăşmaş-,, Educaţia copilului preşcolar", Editura ProHumanitas, Bucureşti, 1999;
-Ecaterina Vrăşmaş-,,Introducere în educaţia cerinţelor speciale", Editura Credis, Bucureşti, 2004.

Școala pentru toți, educația incluzivă

Prof. Retevoi Romeo,
Lic Th. Ferdinand I
Curtea de Argeș

Educaţia incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătăţire a instituţiei şcolare, având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susţineparticiparea la procesul de învăţământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunităţi. Şcolile trebuie să includă în egală măsură copiii cu dizabilităţi şi pe cei supradotaţi, copiii străzii şi pe cei încadraţi în muncă, copiii aparţinând populaţiilor locuind în zone greu accesibile sau ducând o viaţă nomadă, copiii aparţinând minorităţilor lingvistice, etnice sau culturale, precum şi copiii provenind din alte zone sau grupuri dezavantajate sau marginalizate. Şcoala incluzivă trebuie să recunoască şi să reacţioneze la diversele cerinţe ale elevilor, armonizând, pe de o parte stiluri şi ritmuri diferite de învăţare, iar, pe de altă parte să asigure o educaţie de calitate pentru toţi, prin programe de învăţământ adecvate, bună organizare, strategii de predare, folosirea optimă a resurselor şi parteneriatul cu ceilalţi membri ai comunităţilor în care funcţionează. Trebuie să se asigure un continuum al sprijinului şi serviciilor oferite pentru cerinţele speciale în fiecare şcoală.

Viziunea de la Salamanca legata de curriculum „Curriculum-ul şcolar trebuie adaptat la cerinţele copiilor, şi nu invers. De aceea, şcolile trebuie să ofere oportunităţi curriculare, care să se potrivească copiilor cu diverse capacităţi şi interese. Copiii cu cerinţe speciale trebuie să primească sprijin suplimentar de instruire în contextul curriculum-ului şcolar obişnuit şi nu în cadrul unui curriculum distinct. Principiul călăuzitor trebuie să constea în a oferi tuturor copiilor o educaţie egală, acordând asistenţă şi sprijin suplimentar copiilor care au nevoie de acestea. Pentru a se putea urmări progresul fiecărui copil trebuie revizuite procedurile de evaluare. Evaluarea formativă trebuie încorporată în procesul educaţional obişnuit, pentru a-i informa permanent pe elevi şi profesori asupra nivelului de învăţare atins, cât şi asupra dificultăţilor, dar şi pentru a-i putea ajuta pe elevi să le depăşească.

Abordarea incluzivă se regăseşte nu numai la nivelul sistemului de educaţie ci şi la nivelul procesului didactic. Principalele trăsături ale procesului didactic de tip incluziv sunt cele care ţin de adaptarea lui la diferenţele dintre copii. Profesorii care au o experienţă bogată în viaţa personală şi socială folosesc relaţia cu părinţii şi cu alţi membri ai comunităţii pentru a-şi îmbunătăţi metodele folosite în predarea-învăţarea la clasă. Relaţiile dintre profesori sunt o

sursă de învăţare şi un schimb de experienţă continuu. Practicile curente duc prin reflexivitate la acumulare de experienţă care trebuie împărtăşită cu colegii pentru a deveni o altă sursă de îmbunătăţire a învăţării. Profesorul este cel care organizează situaţiile de învăţare în care implică toţi elevii şi el poate valoriza potenţialul fiecăruia, într-o manieră pozitivă şi flexibilă. Învăţarea şcolară este un proces continuu care se desăvârşeşte în urma interacţiunilor din clasă şi pune în valoare acumulările fiecărui elev. Pentru dezvoltarea personalităţii elevului şi construirea competenţelor lui psihosociale, procesul de învăţare este mai important ca produsul. Elevul nu poate fi considerat o problemă, dacă nu de adaptează ritmurilor propuse de învăţare şcolară. Cea mai recomandată abordare de predare pentru elevii cu dizabilități intelectuale este aceea de a folosi prompteri vizuali. Elevii manifestă adesea puncte forte în gândirea concretă, memoria repetitivă și înțelegerea aspectelor vizual-spațiale și o swrie de dificultăți în gândirea abstractă, cunoașterea socială, comunicare și atenție. Indicațiile pictografice și scrise pot deseori ajuta elevul să învețe, să comunice și să-și dezvolte autocontrolul. Unul dintre avantajele utilizării prompterilor vizuali este acela constă în faptul că elevii îi pot folosi cât timp au nevoie ca să proceseze informațiile. Spre deosebire de aceștia, informația orală este tranzitorie: odată spusă, mesajul nu mai este disponibil. Informațiile orale pot pune probleme elevilor care au dificultate în prelucrarea limbii și care necesită timp suplimentar. În plus, ar putea fi dificil pentru elevul cu CES să asimileze informații relevante și simultant să poată bloca stimularea de fundal. Folosind prompterii vizuali permitem elevului să se concentreze asupra mesajului.

Prompterii vizuali și simbolurile vizuale variază în complexitate de la simple și concrete la abstract. Continuumul variază de la obiect sau situație reală la fotografie color, imagine color, imagine alb-negru, line și, în sfârșit, la simbolul grafic și limba scrisă. Obiectele sunt cea mai simplă formă de ajutor. Simbolurile grafice, deși departe în spectrul/continuumul reprezentărilor vizuale în termeni de complexitate și abstractizare, și-au dovedit succesul în cazul elevilor cu CES. Există în prezent numeroase pachete software care oferă acces rapid la simbolurile grafice și la capacitatea de a crea simboluri personalizate gratuit sau la prețuri accesibile.

Prompterii vizuali pot fi folosiți într-o varietate de moduri în sala de clasă. Cu toate acestea, pentru a avea succes, aceștia trebuie să se potrivească nivelului de înțelegere al elevului, adică asigurându-ne de faptul că se află la punctul corespunzător pe continuumul complexității. Elevii cu CES nu pot fi motivați cu întăriri comune care funcționează la alți elevi. Aceștia pot prefera un timp petrecut singur, timp pentru a vorbi cu o persoană preferată din școală, o excursie la

cantină, un exercițiu de rutină (de exemplu, plimbare), timp pentru a juca cu un obiect dorit, muzică, un joc, o rutina preferata, elemente care ofera stimularea senzorială sau statul la fereastră. Dat fiind faptul că elevii cu CES pot fi frecvent frustrați de incapacitatea lor de a se face înțeleși, aceștia au nevoie de instruire și practică pentru a face alegeri benefice pentru ei înșiși. Să ținem cont de faptul că multe aspecte ale vieții lor pot fi bine structurate și controlate de adulți. Uneori elevii continuă să aleagă o activitate sau un obiect pentru că ei nu știu cum să aleagă altul. Trebuie astfel dezvoltate metode individuale de a oferi studenților posibilitatea de a alege în absența unei abilități de a comunica. Învățarea directă de a face alegeri poate fi o metodă utilă. Alegerea ar trebui să se limiteze la una sau două activități preferate până când elevul înțelege conceptul de alegere. Alegerile de tip deschis nu vor spori abilitatea elevului de a face alegeri și pot genera frustrare. Atunci când furnizăm instrucțiuni pentru elevi cu CES, trebuie să evităm seriile lungi de informații orale. După cum s-a discutat mai sus, instruirea orală cu indicii și reprezentări vizuale îi vor ajuta pe elevi să înțeleagă. Acordați atenție problemelor de procesare și de stimulare. Elevii cu CES ar putea avea nevoie de mai mult timp pentru a răspunde decât ceilalți elevi**.** Acest lucru poate fi legat de dificultăți cognitive și / sau motorii. Elevii cu CES ar putea avea nevoie să proceseze fiecare componentă a mesajului sau cerinței și prin urmare, au nevoie de timp suplimentar pentru a răspunde. Oferind timp suplimentar în general, și un timp suficient între instrucțiuni și răspunsurile elevilor sunt câteva tactici importante pentru sprijinirea elevilor cu CES. Izvorul dezvoltarii psihice il constituie, după cum se ştie, contradicţiile interne care apar ca urmare a solicitarilor externe. Crearea mijloacelor necesare pentru depasirea si rezolvarea acestor contradictii revine, in primul rând, educaţiei. Dreptul fiecarui individ la educație trebuie conștientizat de societate, iar dacă sistemul școlar general nu vine în întâmpinarea necesităților tuturor persoanelor, trebuie avută în vedere educația specială, care se refera la toți acei copii ale căror cerinţe sunt generate de incapacităţi sau dificultăţi în a se adapta cerințelor educaționale și sociale ca si cei considerati “ normali “ de către societate.

https://www.educatiepentruviata.ro/2017/scoala-incluziva/
https://proform.snsh.ro/campanie-online/educatia-incluziva-si-managementul-scolii-pentru-diversitate

LE DÉCROCHAGE SCOLAIRE EN ROUMANIE : FACTEURS, CAUSES, SOLUTIONS

Prof. dr. Mititiuc Sveica Loredana Gabriela
Liceul cu Program Sportiv Suceava

Chaque année, un nombre énorme de jeunes roumains sortent du système scolaire sans diplôme ni qualification. C'est un phénomène généralisé qui touche plusieurs pays européens qui a des causes diverses spécifiques mais avec des effets désastreux partout. Au niveau macro, cette situation vise tous les organismes gouvernementaux responsables mais surtout l'ensemble des acteurs de l'éducation. Au niveau micro, face à cette perte d'intérêt pour l'apprentissage, le métier d'enseignant interpelle l'expérimentation de nouvelles approches éducatives, didactiques et organisationnelles susceptibles de prévenir le décrochage scolaire et de favoriser le retour dans un parcours de formation des jeunes.

Les facteurs sont immédiats et visibles : crise, désindustrialisation, perte de repères culturels et familiaux, les nouvelles technologies de communication.

Chez nous, si on regarde attentivement les chiffres statistiques et la mosaïque de la population scolaire roumaine, on peut catégoriser deux groupes évidentes de déterminants du décrochage scolaire roumain : d'un côté les déterminants externes au système d'enseignement qui se déclinent en facteurs sociaux et familiaux et de l'autre côté les déterminants internes au décrocheur.

Au niveau des déterminants externes, on peut énumérer quelques évidences de la société roumaine telles : le faible revenu des parents, la monoparentalité (voir le cas des enfants restés seuls au foyer familial avec des parents partis à l'étranger pour des causes financières), le manque d'intérêt des parents pour l'investissement dans la scolarité, les relations familiales conflictuelles, le manque de soutien et de communication parents-élèves, la conduite déviante. On y ajoute le cas des déterminants de nature culturelle qui se manifeste dans le cadre de l'ethnie rome, l'éducation propre et spécifique que les enfants reçoivent basée sur des coutumes anciennes en dehors de la réalité de nos jours. En ce qui concerne les facteurs organisationnels scolaires, on met en évidence tout d'abord le manque des sanctions dures liées au nombre énorme d'absences non-justifiées au cas des élèves qui suivent l'enseignement obligatoire, ce qui conduit à la formation des habitudes négatives avec des effets sur tout le système d'enseignement roumain. Un rôle important jouent également les facteurs liés aux interactions

entre enseignants et élèves, la gestion de la réussite ou de l’échec scolaire, les pratiques pédagogiques et éducatives qui doivent atteindre en qualité et efficacité le niveau européen et s’adapter à la spécificité roumaine à la fois, les aspects relationnels entre enseignants et élèves. L’enseignant doit savoir gérer d’une manière très adéquate les difficultés d’apprentissage des élèves, les lacunes d’adaptabilité de certaines élèves, le comportement délinquant, en effet tous des facteurs de nature interne au décrocheur.

Avant de parler de pédagogie, il faut accepter dès le début le fait que les jeunes roumains en décrochage en général ne sont pas prêts à recevoir un quelconque enseignement. Il faut donc analyser minutieusement avant cette étape l’historique personnel de ces élèves et identifier tous les événements « malchanceux » qui se sont constitués en freins pour ces jeunes (pauvreté, maladie, histoire de vie, etc.).

En tant qu’enseignant, on a donc besoin d’une intervention pratique et efficace visant trois clientèles cibles : l’école, les parents et les élèves. La diminution du nombre de la population scolarisée chez nous accompagnée d’un décrochage massif les dernières années devraient déterminer les actants du système d’enseignement roumain à intervenir efficacement pour stopper le nombre grandissant d’analphabètes (surtout parmi la population rome très résistante à toute forme d’éducation) ou d’illettrés (on parle des jeunes roumains nés à l’étranger à cause des facteurs sociaux et économiques qui rentrent dans le système scolaire roumain sans connaître bien l’écrit dans la langue natale !).

D’une part il s’agit de trouver les meilleures solutions pour attirer et faire rester dans le système scolaire roumain les membres d’une population qui continuent à vivre selon leur mode nomade, ancrés dans une culture ancienne qui valorisent leurs propres normes d’éducation et d’autre part de gérer l’apparition chez nous d’une nouvelle forme d’illettrisme qui nécessite la suite d’une formation de remise à niveau en lecture/écriture auprès de l’école.

Deux défis très actuels et importants en vue desquels les organismes d’enseignement roumains devraient commencer par sensibiliser les actants scolaires à l’importance du climat de l’école et de la classe ; ces derniers envisager les types d’élèves à risque, les stratégies d’interventions applicables à chacun, les outils de prévention et d’intervention et les ressources disponibles même précaires et insuffisantes ; les directions d’écoles devraient informer les parents sur les types d’élèves à risque et les moyens pour prévenir le décrochage de leur enfant et les enseignants roumains guider les jeunes dans leur réflexion en leur suggérant des pistes d’actions.

En conclusion, l’identification des facteurs de risque du décrochage scolaire permet la mise en place d’un programme de prévention et d’intervention. La seule solution acceptable : échanger et mutualiser autour de cette problématique par l’implication directe et indirecte de tous les actants de la société roumaine actuelle.

SITOGRAPHIE :

Le site web www2.cndp.fr, consulté le 9 septembre 2019.

ATITUDINEA CADRELOR DIDACTICE FAŢĂ DE INTEGRAREA COPIILOR CU DEFICIENŢE MINTALE ŞI DE AUZ

Prof. logoped. dr. ANGELA TIMUŞ
Colegiul National „J.Honterus" din Braşov, România

Adesea, deficienţa de auz la copii este percepută altfel decât deficienţa mintală, cum este cazul unor cadre didactice care nu sunt bine informate sau nu au suficientă experienţă în abordarea copiilor cu deficienţe.

Şi în cazul specialiştilor bine informaţi şi cu o experienţă mai bogată în lucrul cu copiii deficienţi există o diferenţă de percepţie, care poate influenţa decisiv atitudinea faţă de integrarea acestei categorii de copii.

Are o influenţă importantă, în formarea percepţiei sociale asupra deficienţei, de un tip sau altul, nivelul de pregătire şi formare profesională? Există inflluenţe diferite exercitate de către mediul integrator al şcolilor obişnuite şi de către mediul separat al şcolilor din învăţământul special?

***Cuvinte cheie**:* atitudine, percepţie socială, deficienţă mintală, deficienţă de auz, integrare

Perspective teoretice

Atitudinile sunt procese psihologice latente sau manifeste ale tuturor persoanelor, care sunt exprimate sau formulate când sunt evocate de stimuli (Antonak şi Linveh, 2000). Ele se formează în timp, prin experienţe, sunt construite social şi reprezintă atracţii sau repulsii, evaluări favorabile sau nefavorabile ale obiectelor, oamenilor, evenimentelor, ideilor şi reacţiile la acestea. Atitudinile, ca modalităţi relativ constante de raportare a individului/ grupului faţă de anumite laturi ale vieţii sociale sau faţă de propria persoană, pot furniza informaţii cu privire la modul în care sentimentele şi părerile influenţează cunoaşterea socială şi producerea comportamentului social.

Atitudinile au la bază procese care nu pot fi observate în mod direct, deoarece sunt interne subiectului. Atitudinile se exprimă însă în răspunsurile evaluative ale indivizilor cu privire la obiectul atitudinii. După Petty, Wegener şi Fabrigar (1997), deşi atitudinile au fost definite în diverse moduri, la baza lor se află dimensiunea evaluativă. Atitudinile sunt evaluări

succinte ale obiectelor (propria persoană, alte persoane, diverse subiecte etc.) de-a lungul unui continuum, de la pozitiv la negativ. În urma proceselor de elaborare a atitudinilor rezultă o activitate evaluativă, prin care obiectul atitudinii este plasat pe un punct, de-a lungul unei axe, care are un pol negativ şi unul pozitiv. Când ating un grad mai înalt de stabilitate, atitudinile se constituie în însuşiri caracteriale ale unei persoane. În relaţie cu valorile, atitudinile formează sisteme de valori-atitudini (Linton R.) care au funcţia de vectori orientativi personali (de exemplu, atitudinea faţă de sine, faţă de muncă, faţă de o ideologie etc.).

Aceste structuri psihice sunt orientări personale sau de grup, rezultate din combinarea de elemente afective, cognitive şi conative, care exercită influenţe de direcţionare, motivare sau evaluare asupra comportamentului. Eaglz şi Chaiken (1993) explică modul în care pot genera atitudinile răspunsuri cognitive (de exemplu, credinţe cu privire la obiectul atitudinii), răspunsuri afective (de exemplu, emoţii sau sentimente faţă de obiectul atitudinii) şi răspunsuri comportamentale (spre exemplu, intenţia sau efectuarea unor acţiuni asupra obiectului atitudinii).

Se pot delimita trei caracteristici pe care atitudinile le prezintă şi care exercită influenţe în interpretarea informaţiilor relevante pentru respectiva atitudine, rezistenţa la influenţă şi predicţia comportamentelor: accesibilitatea (când asocierile dintre obiect şi evaluare sunt puternice, simpla prezentare a obiectului atitudinii poate activa automat evaluarea acestuia); tăria (persistenţa în timp, rezistenţa la schimbare şi influenţele asupra procesării informaţiilor şi comportamentelor indivizilor); ambivalenţa (când avem atitudini care conţin atât elemente pozitive, cât şi elemente negative).

Atitudinea are rol dinamogen, determinând o preparaţie pentru acţiune mai durabilă şi mai generică decât motivaţia şi este apreciată ca fiind o stare de pregătire sau de fundamentare a opţiunii pentru iniţierea şi manifestarea unui comportament. Atitudinea exercită şi o funcţie reglatorie asupra comportamentului, în care se exprimă prin acţiuni corespunzătoare. Aceasta are un caracter de variabilă inferantă (Stoetzel), întrucât nu este direct observabilă, ci rezultă din comportamentele pe care le suscită.

Totodată, atitudinile sunt implicate în relaţii şi interacţiuni sociale, exercitând o funcţie de motivare şi orientare a acestora. Atitudinile exercită influenţe asupra comportamentelor indivizilor, relaţiile dintre atitudini şi comportamente constituind un domeniu preferat de cercetare. Din această perspectivă, atitudinile reflectă o predispoziţie de a ne comporta în mod stereotip şi predictibil faţă de, sau în prezenţa membrilor unui anumit grup (Hunt şi Hunt, 2000). Atitudinile fac parte din categoria factorilor dispoziţionali de estimarea a comportamentului

uman şi sunt buni predictori pentru comportament atunci când: sunt puternice şi constante, sunt legate direct de comportamentul prezis, sunt bazate pe experienţa personală directă şi când subiectul este conştient de atitudinile sale.

Atitudinile constituie obiect al învăţării şi schimbării. Achiziţionarea de atitudini se realizează pe trei căi mai importante: contactul direct cu obiecte, evenimente, persoane etc.; interacţiunea cu cei care deţin deja o atitudine; experienţa socială asimilată în grupurile formale sau informale. Aici, familia se consideră că are un rol important în modelarea atitudinii la copil, ca urmare a identificării acestuia cu unul dintre părinţi. Atitudinile dobândite în copilărie şi adolescenţă sunt ulterior consolidate sau schimbate ca urmare a multiplicării influenţelor şi relaţiilor sociale care pot avea efect de întărire sau de generare de conflicte între informaţiile sau experienţele vechi şi noi.

Au fost descrise legături între atitudini şi reprezentările sociale relative la obiectele atitudinilor, în sensul că, atitudinea faţă de un obiect nu poate să apară fără reprezentarea prealabilă a acelui obiect. Reprezentările sociale sunt ansambluri dinamice cu rol esenţial în producerea şi reglarea comportamentelor, în stabilirea relaţiei cu mediul înconjurător, care subordonează atitudinile şi opiniile (expresiile verbale ale atitudinilor), alimentează, organizează şi le orientează spre câmpul manifestărilor acţionale cotidiene, oferind stiluri de conduită bine conştientizate, grefate pe grile atitudinale, prin care individul se racordează la concepţia grupului/ a comunităţii de care aparţine.

Există o serie de factori care pot contribui la formarea atitudinilor faţă de persoanele cu handicap şi care le imprimă un specific orientării comportamentului membrilor societăţii faţă de integrarea socială a acestei categorii de persoane. În funcţie de orientarea acestor atitudini, favorabilă sau defavorabilă faţă de persoanele cu handicap, este influenţat, în acelaşi sens, şi procesul includerii acestor categorii de persoane în mediile obişnuite.

Factorii care determină constituirea unor atitudini pozitive sau negative faţă de persoanele cu handicap şi, implicit, faţă de copiii cu handicap şi care reflectă măsura în care persoanele obişnuite sunt pregătite sau nu să intre în relaţii cu persoanele ce prezintă un handicap, pot fi din cel puţin trei categorii: factori care ţin de persoana care exprimă opinia, tipul handicapului şi contextul socio-cultural, la un moment dat. Pe de altă parte, mai mulţi autori au trecut în revistă o serie de factori care pot influenţa formarea atitudinilor faţă de persoanele cu handicap, dintre care amintim: vârsta, genul, naţionalitatea, statutul marital, nivelul educaţional, nivelul socio-economic, reşedinţa în mediul urban sau rural, experienţa cu persoanele cu deficienţe etc. (Tervo, Redinius şi Palmer, 2004).

Investigarea atitudinilor faţă de persoanele cu handicap s-a aflat în centrul mai multor cercetări, mai ales în ultimii ani. Deşi studiile privind atitudinile societăţii faţă de persoanele cu deficienţe/handicap arată o evoluţie a atitudinilor membrilor acesteia către acceptare şi toleranţă, totuşi mai există persoane care împărtăşesc concepţii greşite privind diferite categorii de persoane cu deficienţe sau manifestă comportamente discriminatorii în ceea ce priveşte oportunităţile educaţionale sau profesionale care pot fi puse la dispoziţia acestora.

Literatura de specialitate a prezentat o serie de studii care au pus un accent deosebit pe investigarea atitudinilor faţă de integrarea sau includerea persoanelor cu handicap şi în special a copiilor cu CES/ handicap. De o importanţă deosebită în calitatea vieţii persoanelor cu handicap o au atitudinile specialiştilor (logopezi, psihoterapeuţi etc.) faţă de această categorie de persoane. Investigarea atitudinilor specialiştilor faţă de integrarea acestor persoane ajută la identificarea celor mai potrivite măsuri de influenţare, în scopul formării unor relaţii bazate pe valorificare reciprocă şi de promovare a egalităţii şanselor de participare.

Bibliografie

1. *Atkinson & Hilgard’s - Smith E., Fredrickson B., Lufhes G., Nolen-Hoeksema S.,* “Introducere în psihologie”, ediţia a XIV-a, Bucureşti, Ed. Tehnică, copyright 2005
2. *Avramidis E., Norwich B.*, „Teachers’ attitudes towards integration/inclusion: a review of the literature”, European Journal of Special Needs Education, 2002
3. *Antonak R.F., Livneh H.,* „Measurement of attitudes towards persons with disabilities”, Disability and Rehabilitation, 2000
4. *Curelaru M.*, „Reprezentări sociale, opinii şi atitudini”, rev. Psihologie Socială nr.8, 2001
5. *Zamfir C., Vlăsceanu L.*, coord., „Dicţionar de sociologie”, Ed. Babel, Bucureşti, 1998
6. Angela Timuș, teza de doctor „Aspecte ale integrării educaționale și sociale a elevilor cu deficiențe de auz”, Chișinău 2013

MONOGRAFIA ȘCOLII INCLUZIVE

PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PRIMAR,SABĂU OLGA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.2 BOGEI,BIHOR

O școală incluzivă este o școală deschisă către orice elev, o școală care primește orice elev,îl valorizează și îl face să se simtă acasă.Este,aș spune,școala ideală,unde toată lumea se duce cu plăcere și toți copiii sunt ajutați să-și atingă maximumul potențialului nativ.Este școala care oferă sprijin accentuat pentru acei copii care au nevoie în mod deosebit de el.

Școala incluzivă facilitează accesul tuturor la o educație de calitate prin:ameliorarea și flexibilizarea curriculum-ului,utilizarea unor metodologii de predare-învățare-evaluare centrate pe elev,implicarea comunității în viața scolară,formarea cadrelor didactice din perspectiva valorilor educației incluzive,oferirea de servicii educaționale conform principiului ,,resursa urmează copilul",programe de tip "A doua șansă" dedicate persoanelor care au abandonat școala sau nu au frecventat niciodată învățământul obligatoriu,îmbunătățirea atitudinilor adulților și copiilor față de diversitatea culturală, umană și etnică dintr-o comunitate.

Incluziunea,la nivel școlar,se referă la trei dimensiuni::

a)*Dimensiunea culturală,* adică măsura în care filosofia educației incluzive este împărtășită de toate cadrele didactice din școală și în care ea poate fi observată de toți membrii comunității școlare și de toți cei care intră în școală.Crearea unei culturi a școlii trebuie să devină un proces la fel de important ca acela de predare a cunoștințelor și de dezvoltare a deprinderilor.O astfel de filosofie va putea sta apoi la baza elaborării unor strategii și a luării unor decizii curente privind practica.

b)*Dimensiunea strategică* se referă la plasarea abordării incluzive în nucleul dezvoltării școlare,astfel încât aceasta să se reflecte în toate strategiile școlare și să nu fie privită ca o adăugire exterioară,distinctă de toate celelalte.Conceptul de educație incluzivă trebuie să se reflecte în toate documentele de planificare școlară.

c)*Dimensiunea practică* se referă la asigurarea reflectării în activitatea la clasă atât a culturii cât și a politicilor incluzive ale școlii.Metodele de predare-învățare-evaluare trebuie să încurajeze participarea fiecărui elev la activitățile desfășurate în cadrul orelor de curs.

Educația sau școala incluzivă/integrată implică ideea de reformă a școlii și a societății în ansamblu,cu scopul de a răspunde dezideratului,,o societate pentru toți”,care să raspundă mai bine nevoilor,potențialului și aspirațiilor tuturor copiilor,inclusiv ale celor cu nevoi educative speciale.

S-a ajuns la concluzia că satisfacerea nevoilor educaționale și profesionale ale celor mai mulți copii nu se poate realiza în centre și școli speciale,care pot genera uneori și apariția unui sindrom discriminatoriu,segregațional.Se face simțită nevoia ca școala publică să cuprindă o mai mare diversitate de elevi decât în prezent și să permită incluziunea/încorporarea în sistemul de învățământ general a cît mai multor copii cu cerințe educaționale speciale.

O școală incluzivă este o școală democratică. Ea încearcă să realizeze respectul reciproc între membrii implicați și modurile lor diferite de experiență și viață.Școala incluzivă cere ca toți să lucreze împreună în mod creativ,în așa fel încât fiecare elev să învețe. De aceea,o școală pentru toți/incluzivă se caracterizează prin faptul că :

- ✓ Diversitatea este vazută ca o realitate;
- ✓ Asigură fiecărui elev accesul la cunoaștere, formare de deprinderi și informație;
- ✓ Asigură învățarea individualizată;
- ✓ Folosește pregătirea și amenajările speciale în colaborarea dintre membrii ei;
- ✓ Colaborează cu familiile,agențiile externe și alți membrii ai comunității;
- ✓ Organizează și structurează flexibilitatea școlilor;
- ✓ Are mari așteptări pentru asigurarea succesului tuturor elevilor;
- ✓ Se perfectionează permanent;
- ✓ Construiește comunități incluzive.

Având în vedere aceste premise,ideea integrării copiilor cu dizabilități în școala publică a apărut ca o reacție necesară și firească a societății la obligația acesteia de a asigura normalizarea și reformarea condițiilor de educație pentru copiii cu cerințe educative speciale.Conform principiilor promovate în materie de educație de către organismele internaționale,precum și prevederilor incluse în *Declarația drepturilor persoanelor cu dizabilități,* se menționează că persoanele/elevii cu diferite tipuri de deficiențe au aceleași drepturi fundamentale cu ceilalți cetățeni de aceeași vârstă,fără discriminare pe motive de sex,limba vorbită,religie,opinii politice, origine națională sau socială,stare financiară sau orice caracteristică a persoanei în cauză sau a familiei sale.De asemenea,aceste persoane au drept la tratament medical,psihologic și funcțional, la recuperare medicală și socială,la școlarizare,pregătire și educare/reeducare profesională,la servicii de consiliere,la asistență pentru încadrare în muncă,precum și la alte servicii care să le permită dezvoltarea și manifestarea aptitudinilor și capacităților de care aceștia dispun și să le faciliteze procesul de integrare/reintegrare socială.

Dacă acceptăm ideea că,după absolvirea școlii,toți copiii,inclusiv cei cu dizabilități/cerințe speciale,trebuie să beneficieze de șansa de a participa activ la viața socială, atunci trebuie să le acordăm necondiționat această șansă încă din școală;deci integrarea socială este pregatită și condiționată de integrarea școlară.Pe de altă parte,dificultățile apărute în procesul integrării nu sunt generate atât de natura cerințelor speciale ale elevilor integrați,cât mai ales de modul nostru de a percepe acest proces,așadar,în esență,este o chestiune de atitudine.

În scopul unei reușite depline a copiilor cu dizabilități/cerințe educative speciale,într-o școala de masă este nevoie de parcurgerea în timp a mai multor etape distincte prin care se urmărește asigurarea condițiilor optime pentru o nouă formă de organizare a școlii și a curricumului aplicat în școala respectivă.Iată,în sinteză,cele mai importante etape a acestui amplu demers reformator al sistemului actual de învățământ din țara noastră:

Sensibilizarea-este prima etapă și urmărește pregătirea mediului școlar,începând de la conducerea școlii,continuând cu colectivul de cadre didactice,elevii,personalul administrativ al școlii,părinții copiilor.În această etapă,prin acțiuni de informare pe toate căile,se încearcă identificarea și valorificarea potențialului uman existent în școală,în primul rând cadrele didactice,care să dorească și să aibă competența necesară în lucrul cu clasele și cu elevii incluși într-un program de integrare.

Trainingul-este pasul următor,în care persoanele din școală,implicate în activități didactice și care manifestă deschidere față de ideea integrării,sunt incluse într-un program de training unde învață principii,metode și tehnici adecvate activităților instructiv-educative cu elevii deficienți și/sau dificili și,în același timp,modalitățile prin care aceste metode și tehnici pot fi adaptate în timpul orei,la clasa pentru fiecare categorie sau tipuri de elevi în parte,astfel încât fiecare dintre ei să primească cunoștințele în forme accesibile capacităților și cerințelor proprii de învățare.

Luarea deciziei-reprezintă o etapă decisivă care,prin implicațiile sale,va determina schimbări majore la nivelul vieții sociale,în ansamblu.Această etapă are o conotație managerială puternică și implică reorganizarea structurilor funcționale ale școlii și revizuirea atitudinii tuturor angajaților școlii față de actul educațional în noile condiții impuse de procesul integrării.

Tranziția-este etapa cea mai dificilă,în care transformările manageriale din școală solicită din partea cadrelor didactice,în special,adoptarea noilor modalități de lucru,în plan didactic și renunțarea la unele stereotipuri care vin în contradicție cu noul mod de abordare a

educației în condițiile integrării.Cel mai dificil moment,pentru unii profesori,va fi atunci când vor fi nevoiți să-și reorganizeze seturile de status-rol în concordanță cu noile poziții oferite de relația profesor-elev,privită din perspectiva integrării/incluziunii.Tranziția spre noul mod de lucru necesită schimbări și în organizarea școlii privind structura claselor,dotările necesare în clasă și în școală, alcătuirea unui curriculum flexibil și accesibil fiecărui elev în parte,stabilirea unor modalități noi de relaționare și colaborare cu părinții copiilor.

Evaluarea procesului-este o etapă fundamentală care asigură reușita integrării.Ea trebuie să se facă periodic prin implicarea tuturor părților:profesori,elevi,părinți și uneori,o serie de experți,cadre didactice universitare,cercetatori in domeniu.Evaluarea ajută,în primul rând, adaptarea permanentă la nevoile reale ale elevilor,a tuturor proceselor care se desfașoară în școală pe linia integrării/incluziunii și,în acelasi timp,permite menținerea unei transparențe și a unei flexibilități absolut necesare în privința organizării și conducerii școlii.

Principiile generale pe care le propune educația incluzivă au în vedere următoarele patru formulări:

1.Principiul drepturilor egale. Fiecare ființă umană are dreptul la o dezvoltare personală,socială și intelectuală și trebuie să aibă asigurate ocaziile de a-și desăvârși potențialul propriu de dezvoltare.

2.Principiul unicității. Fiecare ființă umană este unică,în termeni de caracteristici, interese,abilități,motivații și nevoi de învățare.

3.Principiul diversității. Sistemul educațional trebuie astfel proiectat încât să ia în calcul și să-și asume întreaga diversitate a persoanelor pe care le antrenează.

4.Principiul accesului și participării. Toți cei care au nevoi/cerințe speciale de învățare și/sau dizabilități ar trebui să aibă acces la o educație adecvată și de calitate.

În perspectiva școlii inclusive,înțeleasă ca școală care se deschide flexibil tuturor copiilor,dificultățile de învățare sunt considerate probleme normale în activitatea didactică. Rezolvarea lor este un prilej și o provocare pentru profesori,elevi,manageri ai școlii și ceilalți factori implicați.Fiecare act didactic este o presiune asupra copilului și trebuie completat cu un sprijin corespunzător.Pentru a rezolva diferitele probleme de învățare pe care le întâlnește învățarea didactică,trebuie antrenată perfecționarea școlii,a profesorului și parteneriatul educațional cu familia și comunitatea.

Profesorii trebuie să pornească în rezolvarea problemelor din clasă de la urmatoarele acțiuni care determină maniera incluzivă:

Legat de elev:- cunoașterea individualității în mod global și pe anumite componente care dovedesc nevoia de intervenție;detectarea ariilor de dificultate,în special când acestea sunt intermitente sau temporale.

Legat de grup:- cunoașterea relațiilor din clasa sa;folosirea tehnicilor de negociere, cooperare,colaborare,comunicare,în activitățile de grup;

Legat de propia sa persoană:- să-și folosească experiența într-un mod reflexiv și empatic;să folosească colaborarea cu ceilalți profesori și cu managerul școlii;să se informeze permanent de practici și teorii noi pe care să dorească să le implementeze în activitățile sale.

Accesul la educație înseamnă a recunoaște că orice copil poate învăța,nefiind nevoie decât de profesori care să vadă și să stimuleze capacitatea de învățare și de un mediu în care copilul să deprindă abilități de viață independente.Prin învațarea incluzivă se realizează cea mai bună corespondență dintre nevoile fiecărui elev și oferta educațională adresată acestuia. Strategiile educației incluzive/integrate sunt "strategii de micro-grup,activ participative, cooperative,colaborative,parteneriale".

În concluzie,astăzi se impune o redimensionare a formelor de educație în conformitate cu schimbările intervenite în societatea noastră,o preocupare sporită în vederea găsirii modalităților celor mai eficiente de a integra copiii cu CES într-o clasă normală,fie prin perfecționarea continuă a cadrelor didactice existente în școală,fie prin apelarea la serviciile persoanelor specializate în acest domeniu.Cert este că nu trebuie să ignorăm existența unor astfel de cazuri în școală,pentru a fi pe deplin convinși că ne respectăm profesia de cadru didactic.

BIBLIOGRAFIE :

1.Ungureanu,D., *Educația integrată și școala incluzivă*,Editura de Vest,Timisoara,2000;

2.Vrasmas,T.,Daunt,P.,Musu,I., *Integrarea în comunitate a copiilor cu cerințe educative speciale,* Reprezentanța UNICEF în România,1996;

3.Vrasmas,T., *Invățământul integrat și / sau incluziv pentru copiii cu cerințe educative speciale,* Ed. Aramis, București,2001.

FIECARE COPIL ESTE UNIC ÎN FELUL LUI

Autor: prof. înv. preșcolar Popescu Ramona-Ștefania
Grădinița „ Lumea Copiilor” Tg-Jiu, Jud. Gorj

Fiecare copil este unic, iar ceea ce face și deciziile pe care le ia își au punctul de plecare în noi prin ceea ce gândim, știm, credem despre el și facem pentru el.

O importanță fundamentală pentru formarea unei conduite și aptitudini corecte ulterior în viața comunitară, este integrarea în activități a copiilor cu cerințe speciale. Integrarea lor în învățământul de masă le va oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase şi cat mai echilibrate.

mulată și practici ce și-au demonstrat eficiența în timp.

Copilul cu dizabilităţi nu reprezintă un final de drum, ci este doar începutul unei mari provocări: aceea de a acorda copilului drepturile fundamentale, de a-i recunoaşte şi accepta posibilităţile şi limitele, de a-i oferi şanse egale. Şcoala, ca instituţie publică de formare şi socializare umană trebuie să răspundă cerinţelor tuturor copiilor, atât celor care au un ritm de învăţare şi un potenţial intelectual şi aptitudinal peste medie, dar şi celor care manifestă deficienţe de învăţare. Ambele categorii pot fi considerate cu cerinţe educative speciale şi necesită un program individualizat de învăţare.

Grădiniţa reprezintă un prim mediu organizaţional cu care se confruntă copilul şi care exercită o influenţă profundă, cu rol facilitator pentru experienţele sociale ulterioare. Studiile de specialitate subliniază faptul că prin integrarea copilului într-un grup social, el dobândeşte abilităţi în a se raporta la ceilalţi membri ai grupului, cu care învaţă să stabilească relaţii eficiente şi este ajutat să rupă relaţiile de dependenţă faţă de părinţi, prin afirmarea capacităţilor de autoservire: a mânca, a se îmbrăca, a se încălţa, a se pieptăna, ceea ce îi conferă o altă libertate de acţiune.

Pentru a învăţa, copilul va trece prin etapa caracterizată prin “a fi pregătit” (este motivat), după care urmează cea legată de “a vrea” (recunoaşte situaţia în care anumite comportamente sunt adecvate), iar în cele din urmă cea legată de “a fi capabil” (posedă abilităţile care îi sunt necesare într-un anumit context legat de învăţare).

Pentru ca activităţile să fie profitabile pentru toţi copiii, educatoare trebuie să găsească calea de mijloc în care instruirea şi evaluarea să aibă atât caracter integrat, cât şi caracter diferenţiat, adaptat la particularităţile deficienţelor elevilor cu CES, participanţi la procesul educativ. Este mereu necesară identificarea celor mai bune metode pentru ca copiii cu CES să-

şi menţină participarea activă la un nivel optim pentru ca, în cadrul lecţiei, să nu intervină plictiseala,modificarea conţinuturilor învăţării fiind un proces gradat şi anevoios, mai ales sub aspectul corelării instruirii cu restul elevilor clasei.

Jocul, activitatea conștientizată de copii, experiență naturală alături de învățare, muncă și creație, devine o forma de activitate prin care acesta încearcă să-și însușească experiența de viață a adulților.

Prin joc sunt antrenate, colectate, asamblate informațiile despre starea și evoluția copilului cu CES, activitate ce îi dă posibilitatea să participe și să se implice în mod direct în viața socială. Copilul inventează, repetă anumite mișcări, își manifestă dorința de a participa la viață, de a intra în raport cu ceilalți, fapt ce va contribui la dezvoltarea gândirii, memoriei și creativității.

Pornind de la considerentul că jocul însuși e o strategie ce contribuie la dezvoltarea intelectuală a copiilor și tot prin joc îi stimulează pe mai multe planuri, am demarat acest studiu menit să demonstreze că jocul pentru copiii cu nevoi speciale, are importante funcții formative și deține o importantă valoare instructiv-educativă.

Jocurile sunt esențiale pentru copiii cu dizabilități, întrucât le oferă șansa de se juca cu ceilalți copii, de a descoperi lumea, de a o înțelege, încurajând toate tipurile de inteligență, conturând dezvoltarea personalității. Ei nu trebuie excluși de la jocurile caracteristice copiilor sănătoși. Copilul inventează, repetă anumite mișcări, își manifestă dorința de a participa la viață, de a intra în raport cu ceilalți, fapt ce va contribui la dezvoltarea gândirii, memoriei și creativității.

Activitate conștientizată ce oferă copiilor bogăția, stimularea și activitatea fizică de care au nevoie pentru dezvoltarea creierului, jocul este o activitate extrem de solicitantă, chiar dacă pare a fi lejeră activitatea de joc intră într-o veritabilă situație de învățare.

Evaluarea preşcolarilor cu CES se realizează diferenţiat faţă de ceilalţi participanţi la lecţie prin evaluări formative şi sumative personalizate, prin itemi care să măsoare o înregistrare minimă a progresului şcolar prin raportare la cerinţele din curriculum.

Reuşita activităţilor depinde de reuşita dublei abordări a instruirii în interiorul grupei si a relaţiei fundamentale dintre instruire si evaluare.

Bibliografie

Educaţia incluzivă în grădiniţă : dimensiuni, provocări şi soluţii/ UNICEF România, coord.: Ecaterina Vrasmaş, Traian Vrasmaş. - Buzău : Alpha MDN, 2012 Alois Gherguţ, 2006, *Psihologia persoanelor cu cerinţe speciale*, Editura Polirom, Iaşi

Elevul cu CES, elevul şcolii noastre

Profesor: Oniciuc Carmen – Elena
Liceul Tehnologic Economic „V. Madgearu", Iaşi

Şcoala incluzivă se referă în sens restrâns la integrarea tuturor copiilor, indiferent de capacităţile şi competenţele de adaptare şi deci de învăţare, într-o formă de şcoală. În sens larg, ea înseamnă preocuparea pentru ca fiecare copil să fie sprijinit şi să se lucreze în beneficiul învăţării tuturor.

Fiecare copil este înţeles ca un participant activ la învăţare şi predare şi pentru că fiecare aduce cu sine în procesul complex al învăţării şi dezvoltării o experienţă, un stil de învăţare, un model social, o interacţiune specifică, un ritm personal, un mod de abordare, un context cultural căruia îi aparţine.

Şcoala incluzivă ridică învăţarea la rang de principiu general şi presupune înainte de orice acceptarea faptului ca orice copil poate invata. Fiecare participant învaţă şi se dezvoltă pri faptul că interacţionează cu ceilalţi. Sursele învăţării, pentru fiecare, vin din relaţiile interumane şi din experienţa permanentă cu obiectele, cu semenii şi cu sine. Şcoala nu este un teritoriu al cunoştinţelor academice , ci şi unul al experienţelor practice si al relaţiilor interumane.

Predarea este un act de cooperare, reflectie şi descoperire, la care participă atât profesorul (care poate coopera cu colegii săi) cât şi elevii unei clase. O resursă importantă pentru profesor în predare este cooperarea elevilor. Pregătirea predării şi de multe ori realizarea ei se completează cu cooperarea între profesori şi chiar cooperarea cu unii părinţi.

Fiecare şcoală care doreşte să fie deschisă şi flexibilă, abordând maniera incluzivităţii, trebuie să asigure, prin managementul pe care îl propune :
- o înţelegere reală a ceea ce este incluziunea, definirea procesului ca atare, nu numai o simplă plasare a copiilor împreună ;
- să recunoască legăturile dintre educaţia incluzivă şi valorizarea diversităţii umane. Această manieră asigură promovarea ethosului şcolar care valorizează toţi copiii şi familiile lor ;
- să favorizeze un climat de sprijin flexibil si raspunsuri creative la nevoile / cerintele individuale. Lipsa de succes la răspunsurile iniţiale nu trebuie să constituie un motiv pentru a abandona incluziunea ci să devină un punct de plecare ;
- recunoaşterea incluziunii ca o parte a politicilor de egalizare a şanselor cu aranjamentele clare pentru implementare, fundamentare şi monotirizare ;
- să asigure ca toate dezvoltarile şcolilor si politicilor şcolare să ţină cont de principiile incluzivităţii ;
- să asigure ca admiterea copiilor cu cerinţe educateive speciale în structuri educative este orientată pozitiv şi cu sensibilitate. În unele cazuri trebuie să se ia în calcul prezenţa unui sprijin adecvat, a unui sfat potrivit si a unei orientări cât mai eficiente pentru a se asigura că toate nevoile copiilor sunt rezolvate pozitiv, că toţi copiii si părinţii trebuie să se simtă acceptaţi ;
- să lucreze în colaborare cu autorităţile locale si agenţiile pentru a identifica barierele posibile şi să ia în considerare cum pot fi mai bine depăşite ;
- să recunoască că schimbările în practicile educative vor necesita sprijinul întregului personal al scolii şi al comunităţii locale. Toţi trebuie implicaţi şi consultaţi în dezvoltarea incluzivă a

şcolii ;
- să susţină accesul personalului la ocazii de dezvoltare profesională care să susţină / sprijine dezvoltarea unor practici incluzive.

În perspectiva şcolii incluzive înţeleasă ca şcoală care se deschide flexibil tuturor copiilor, dificultăţiile de învăţare sunt considerate probleme normale in activitatea didactică. Rezolvarea lor este un prilej şi o provocare pentru profesori, elevi. Managerii şcolii si ceilalti factori implicaţi. Fiecare act didactic este o presiune asupra copilului si trebuie completat cu un sprijin corespunzător.

Profesorii trebuie să pornească în rezolvarea problemelor din clasa de la următoarele acţiuni care determină maniera incluzivă :

- Legate de elev :

- cunoaşterea individualităţii în mod global şi pe anumite componente care dovedesc nevoia de interventie ;

- detectarea ariilor de dificultate în special când acestea sunt intermitente şi temporale.

- Legate de grup :

- cunoaşterea relaţiilor din clasa sa ;

- folosirea tehnicilor de negociere, cooperare , colaborare, comunicare în activităţile de grup ;

- Legate de propria sa persoană :

- să-şifolosească experienţa într-un mod reflexiv si empatic ;

- să folosească colaborarea cu ceilalţi profesori si cu managerul şcolii ;

- să se informeze permanent de parctici si teorii noi pe care să le implementeze în activităţile sale.

Valoarea educaţiei incluzive, pentru orice elev, constă în faptul că este împreună şi poate să colaboreze cu ceilalţi copii. Copiii cu cerinţe speciale au nevoie de sprijin. De aceea, ei nu vor avea decât de câştigat dacă activitatea de predare este orientată către nevoile lor speciale. Dar este destul de greu să asigurăm sprijin individual pentru aceşti copii, de aceea am selectat câteva metode de lucru cu elevii cu nevoi speciale :

a) În timp ce clasa lucrează la o activitate, profesorul se poate ocupa de unul sau doi copii, reluând cu acestia principalele puncte ale lecţiei sau ajutându-i să înceapă să rezolve singuri sarcina legată de subiectul lecţiei respective.

b) Copiii pot fi organizaţi pe grupe, pe nivele de abilitate. Profesorul poate trece de la un grup la altul, pentru a oferi asistenţă adecvată necesităţilor celor din fiecare grup.

Dacă în clasă avem copii care au tendinţa de a se mişca prin clasă, cea mai bună strategie, pe lângă aceea de a-i muta lângă perete sau lângă alţi copii, pentru a nu putea ieşi foarte uşor,

este aceea de a-i da copilului sarcini pe care să le rezolve şi pe care să le înţeleagă, ca de pildă să împartă fişe de lucru celorlalţi copii, să se ocupe de ordinea din clasă, astfel încât tendinţa de a se mişca în timpul orei să fie direcţionată către un comportament adecvat.

c) Copilul cu cerinţe speciale poate lucra împreună cu un alt coleg mai capabil, care, după ce şi-a terminat sarcina pe care a avut-o el de rezolvat, îl poate ajuta să-şi organizeze munca. Ambii elevi sunt angajaţi în acest fel. Acest mod de lucru este cunoscut sub denumirea de « învăţarea elev-elev ».

d) Se pot uni câte două clase. Unul dintre profesori lucrează cu toată clasa, iar celălalt se ocupă de câte un elev, sau de un grup mic de elevi, care are nevoie de sprijin.

e) Dacă şcoala are posibilitatea de a lucra cu profesori resursă sau cu profesori specialişti, aceştia pot fi solicitaţi să ajute profesorii şcolii în planificarea şi proiectarea lecţiilor şi la stabilirea metodelor de predare-învăţare adecvate. Aceştia pot fi solicitaţi, din când în când si pentru a oferi sprijin individual unor elevi din clasă.

f) În ţările mai dezvoltate, şcoala angajează asistenţi pentru profesori, care lucrează în clasă cu profesorul respectiv. Este foarte important ca între profesor şi asistent să existe o bună comunicare şi o planificare preliminară a modului de lucru. În aceeaşi măsură, însă, prezenţa unui asistent în timpul orelor de clasă poate fi un element de inhibiţie pentru elevul cu cerinţe speciale, care ar putea avea reţineri în participarea activă la ore, dacă lecţiile nu sunt organizate astfel încât fiecare elev să se simtă parte a grupului clasei.

Bibliografie:

1. **E. Verza**, Psihopedagogie specială, manual pentru clasa a XIII-a, şcoli normale, E.D.P., Bucureşti, 1994;
2. **V. Blândul**, Introducere în problematica psihopedagogiei speciale, Ed.Univ. din Oradea, 2005;
3. **A. Gheruţ**, Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale.Strategii de educaţie integrată, Ed.Polirom. Iaşi, 2001;

LUCRARE DE CERCETARE
„INTEGRAREA EDUCAŢIONALĂ A COPIILOR / ELEVILOR ŞCOLARIZAŢI LA DOMICILIU ÎN JUDEŢUL GORJ"

PROFESOR, MURGILĂ MARIA
CENTRUL JUDEȚEAN DE RESURSE ȘI ASISTENȚĂ EDUCAȚIONALĂ GORJ

1. Introducere

Beneficiarii acestei forme de educatie adaptate sunt copiii/elevii nedeplasabili, cu boli cronice sau cu boli care necesită perioade de spitalizare mai mari de 4 săptămâni, cu sau fără alte deficienţe asociate care, temporar sau permanent, nu pot frecventa cursurile şcolare în cadrul unităţii de învăţământ.

La noi în ţară, învăţământul la domiciliu este reglementat de Ordinul Administratiei Publice 5086/2016 prin care se **aprobă Metodologia-cadru privind şcolarizarea la domiciliu, respectiv înfiinţarea de grupe/clase în spitale.**

În anul şcolar 2018 – 2019, numărul total de copii şcolarizate la domiciliu din judeţul Gorj a fost de 42**. Nu există grupe/clase în spitalele în care să fie școlarizați copii din Gorj.**

Identificarea problemei

- Integrarea educaţională a copiilor/elevilor nedeplasabili, cu boli cronice sau cu boli care necesită perioade de spitalizare mai mari de 4 săptămâni, cu sau fără alte deficienţe asociate care, temporar sau permanent, nu pot frecventa cursurile şcolare în cadrul unităţii de învăţământ, prin eliminarea barierelor de atitudine şi de mediu care împiedică adaptarea desfăşurării procesului instructiv – educativ la posibilităţile de educaţie individuale ale fiecărui copil / elev şcolarizat la domiciliu şi la mediul în care se desfăşoară acest proces.
- Calitatea serviciilor oferite copiilor / elevilor şcolarizaţi la domiciliu de către instituţiile de învăţământ din judeţul Gorj în vederea integrării educaţionale a acestora cu scopul de a le acorda elevilor aflaţi în imposibilitatea frecventării şcolii de masă şansa de a atinge un nivel de educaţie corespunzător particularităţilor individuale, premisă a unei bune integrări sociale şi profesionale cu participarea lor deplină şi efectivă în societate în condiţii de egalitate cu ceilalţi. Acele condiţii sociale, economice, juridice, politice şi de mediu care acţionează ca bariere în exercitarea deplină a drepturilor copiilor / elevilor cu dizabilităţi trebuie să fie identificate şi eliminate pentru ca aceştia să-şi poată

îndeplini rolurile în societate, la fel ca toţi ceilalţi. Persoanele cu dizabilităţi trebuie să fie informate, consultate şi să beneficieze de oportunităţi de participare activă şi de măsuri adecvate pentru exercitarea sau revendicarea drepturilor lor. În acest sens, actorii sociali, economici şi politici implicaţi în promovarea, protecţia şi asigurarea exercitării drepturilor persoanelor cu dizabilităţi trebuie să lucreze în parteneriat şi să prevină apariţia de noi bariere în toate aspectele vieţii, astfel încât să se asigure valorificarea cât mai eficientă a resurselor existente.

- Exercitarea deplină şi efectivă de către copiii şcolarizaţi la domiciliu a drepturilor şi libertăţilor fundamentale pe care le garantează Constituţia României şi tratatele internaţionale la care România este parte.

Metode şi tehnici de colectare a datelor: 1. Ancheta: pe bază de chestionar; pe bază de interviu; **2.** Observaţia psihopedagogică.

Prelucrarea datelor: Metoda statistico-matematică.

Studiul s-a realizat pe un eşantion (au fost chestionate cadrele didactice care predau elevilor şcolarizaţi la domiciliu precum şi părinţii acestora) care a cuprins un număr de 42 părinţi şi 66 cadre didactice de la școlile unde sunt elevii școlarizați la domiciliu, din judeţul Gorj:

2. Obiective urmărite:

O1. Cercetarea nivelului de reuşită în ceea ce priveşte e*liminarea barierelor* de atitudine şi de mediu care împiedică adaptarea desfăşurării procesului instructiv – educativ la posibilităţile de educaţie individuale ale fiecărui copil/elev şcolarizat la domiciliu şi la mediul în care se desfăşoară acest proces;

O2. Cercetarea calităţii serviciilor oferite, de către instituţiile de învăţământ, elevilor aflaţi în imposibilitatea frecventării şcolii de masă precum şi şansa oferită de a atinge un nivel de educaţie corespunzător particularităţilor individuale, premisă a unei bune integrări sociale şi profesionale;

O3. Furnizarea de servicii şi programe integrate de intervenţie şi sprijin pentru copiii, elevii şi tinerii şcolarizaţi la domiciliu şi pentru familiile lor, cât şi gradul de satisfacţie al acestora;

O4. Asigurarea de resurse umane calificate care să intervină în procesul educaţional, precum şi progresul înregistrat de elevii şcolarizaţi la domiciliu;

O5. Crearea şi dezvoltarea unei bune relaţii de comunicare între mediul şcolar şi cel al copiilor, elevilor şi tinerilor şcolarizaţi la domiciliu precum şi cu al părinţilor acestora;

O6. Speranţa de ocupare a unui loc de muncă după terminarea studiilor precum şi promovarea unui model integrat bazat pe identificarea potenţialului său de dezvoltare şi a abilităţilor, în contextul familiei şi al comunităţii;

Semnificația prescurtărilor din textul lucrării de cercetare:

TTL – Terapia Tulburărilor de Limbaj; CES – cerințe educaționale speciale.

În judeţul Gorj,distribuţia copiilor / elevilor şcolarizaţi la domiciliu pe cicluri de învăţământ este următoarea: Preşcolar-0; Primar-12; Gimnazial-18; Liceal-12; Postliceal-0.

Cadrele didactice din învăţământul de masă au întâmpinat probleme / bariere în desfăşurarea activităţii didactice la domiciliu. Aspecte importante menţionate de acestea în legătură cu sprijinirea copiilor şcolarizaţi la domiciliu şi cu combaterea situaţiilor de discriminare a acestora sunt următoarele: implicarea comunităţii locale în programe de pregătire cu privire la problemele elevilor şcolarizaţi la domiciliu; conştientizarea situaţiei de către ceilalti elevi, dar şi de către părinţii acestore prin a-i determina să accepte activităţi în comun la domiciliu; schim barea mentalităţii, egalitate de şanse.

Pentru a creşte şansa copiilor în a atinge un nivel de educaţie corespunzător particularităţilor individuale, premisă a unei bune integrări sociale şi profesionale, cadrele didactice au susţinut că au nevoie de sprijin în ariile de mai jos după cum urmează: Elaborarea curriculumului adaptat, a planului de intervenţie personalizat; Utilizarea unor noi strategii, metode şi tehnici de predare în funcţie de particularităţile elevilor şcolarizaţi la domiciliu; Utilizarea unor mijloace de învăţământ specifice pentru facilitarea integrării educaţionale ș.a.

Serviciile şi programele integrate de intervenţie şi sprijin oferite copiilor şcolarizaţi la domiciliu sunt următoarele: Structură de sprijin (profesor itinerant şi de sprijin); curriculum adaptat; activităţi pentru terapia tulburărilor de limbaj (TTL); consiliere psihopedagogică.

În ceea ce priveşte asigurarea de resurse umane calificate care să intervină în procesul educaţional oferit elevilor şcolarizaţi la domiciliu, în judeţul Gorj există un deficit din acest punct de vedere în unele şcoli din mediul rural unde nu există profesor itinerant şi de sprijin, consilier şcolar, profesor logoped, mediator şcolar.

Profesorii din şcolile de masă consideră că cele mai bune soluţii pentru copiii şcolarizaţi la domiciliu ar fi următoarele: Integrarea în şcoli speciale - 18%; Integrarea în şcolile de masă - 20%; Înfiinţarea de clase speciale în şcolile de masă - 39%; Şcoli speciale sau şcoli de masă în funcţie de caz 23%.

Progresul şcolar înregistrat de elevii şcolarizaţi la domiciliu a fost măsurat atât din punctul de vedere al cadrelor didactice cât şi al părinţilor, obţinându-se următoarele rezultate:

- cadre didactice: Progres – 56%; Stagnare – 32%; Regres – 3%; Nu ştiu – 9%.
- Părinți: Progres – 67%; Stagnare – 28%; Regres – 5%; Nu ştiu – 0%.

În rândul părinţilor, speranţa de ocupare a unui loc de muncă, după terminarea studiilor copiilor şcolarizaţi la domiciliu este următoarele: În foarte mare măsură – 5 %; În mare măsură – 12 %; În mică măsură – 25 %; În foarte mică măsură – 35 %; Deloc – 23%.

4. Măsuri pentru o mai bună integrarea educaţională a copiilor/elevilor şcolarizaţi la domiciliu

a) Perfecţionarea cadrelor didactice din învăţământul de masă în vederea creşterii randamentului educaţional şi înregistrarea progresului la învăţătură a elevilor şcolarizaţi la domiciliu, dar şi a copiilor cu CES;

b) Asigurarea de personal didactic specializat (profesor itinerant şi de sprijin, consilier şcolar, profesor logoped, mediator şcolar) pentru toate şcolile, inclusiv pentru cele din mediul rural;

c) Diminuarea numărului de copii de la 800 / consilier şcolar în aşa fel încât un specialist în consiliere psihopeda gogică să aibă posibilitatea să lucreze mai mult cu fiecare copil şi în special cu cei şcolarizaţi la domiciliu ș.a.

Bibliografie

Tutunaru, Ramona-Elena (2018), Incluziunea școlară și incluziunea sociala a copiilor cu cerințe educaționale speciale în Revista de Asistență Socială, pp.133-145, Ed. Polirom, Iași;

Vrasmas E.,Vrasmas T.(1993).Copiii cu cerinte educationale special. Revista de educatie speciala, 1.

Ordinul Administrației Publice 1985/2016 *(Ordin privind aprobarea metodologiei pentru evaluarea si interventia integrata in vederea incadrarii copiilor cu dizabilitati in grad de handicap, a orientarii scolare si profesionale a copiilor cu cerinte educationale speciale, precum si in vederea abilitarii si reabilitarii copiilor cu dizabilitati si/sau cerinte educationale speciale*);

Ordinul Administratiei Publice 5086/2016 (*Ordin pentru aprobarea Metodologiei-cadru privind scolarizarea la domiciliu, respectiv infiintarea de grupe/clase in spitale*).

VIOLENŢA ÎN SPORT

prof. MATEI ANCA RAMONA
Şcoala Gimnazială Fărcaș, Dolj

Violenţa reprezintă, fără îndoială, un fenomen social. Ea este prezentă şi se manifestă peste tot, inclusiv în fenomenul sportiv. Deşi sportul contemporan este utilizat de societate ca mijloc de educare a personalităţii, istoria şi analiza situaţiilor cu privire la acesta, ne demonstrază că în anumite condiţii activitatea sportivă poate servi nu perfecţionării indicate, ci, invers, reducerii acestei perfecţionări. Aşa cum preciza, baronul P. de Coubertin, "Sportul poate să trezească cele mai nobile dar şi cele mai josnice sentimente. El poate să nască atât onestitate şi abnegaţie cât şi minciună şi aviditate, poate fi corect şi coruptibil, uman şi feroce." Rezultatul sportiv de performanţă este considerat factor de prestigiu internaţional al unei naţiuni ce determină guverne, indiferent de orientările politice să se implice prin acordarea de spijin material în favoarea sportului de performanţă, în lupta pentru obţinerea de rezultate remarcabile în competiţiile sportive de anvergură. Rezultatele obţinute şi creşterea interesului publicului, ca efect al acţiunii mass media, Prin implicarea mass media în promovarea competiţiilor sportive a dus la creşterea interesului publicului, interes ce duce la apariţia unei atmosfere de entuziasm şi de multe ori de fanatism în interiorul şi în afara arenelor sportive. În domeniul evenimentelor de competiţie sportivă, poate fi observată violenţa în multiple forme. *Violenţa fizică* (încăierări, atacuri, lovituri, căderi), *violenţa verbală* (abuzuri, ameninţări,proteste, injurii), *violenţa psihologică* (război al nervilor, hărţuire, demoralizare) şi *trişări* (vânzări de meciuri, corupţie, droguri) sunt cele mai frecvente forme de violenţă .

Acolo unde se luptă crampoanele, unde fluierul arbitrului nedreptăţeşte, unde se plăteşte pentru a fi numărul 1, ispita pentru a încălca regulile jocului este mare şi se escaladează uşor graniţele toleranţei şi ale calmului, non violenţei şi echilibrului. Nevoia de victorie şi tensiunea succesului nu lasă loc onestităţii. Fair play-ul devine astfel un lux, iar fairness-ul , o utopie. Fairnees înseamnă în primul rând adoptarea unui comportament decent în viaţa de zi cu zi – chiar dacă termenul a fost tot mai rstrâns doar la domeniul sportului. Pe terenul de sport, termenul absurs de "fault" apare firesc în cotidianul fotbalistic. Alte noţiuni, precum cea de "instinct criminal" vorbesc şi ele de la sine. Toate acestea distrug plăcerea jocului şi transformă adversarii în duşmani. Este clar faptul că sportul a devenit şcena unor forme de violenţe, dar la fel de clar este şi faptul că fenomenele din timpul competiţiilor şi ceşterea actelor de violenţă ale suporterilor nu pot fi atribuite sportului. Pe de altă parte trebuie făcută dinstinţie între

violenţa din interiorul terenului de joc, violenţă caracteristică sportivului şi huliganismul – formă de manifestare a violenţei colective. Sportul reprezintă prin esenţă competiţie, luptă pentru victorie, succes sau performanţă.

Cercetările privind prezenţa elementului competitiv şi agresiv la unele jocuri sportive, a menifestărilor unor tendinţe intelectuale, constituie subiectele observaţiilor multor specialişti. Iată câteva aspecte ale fenomenului luat în discuţie: **a)** brutalitatea ce caracterizează unele sporturi în care victoria se obţine prin scoaterea din luptă a adversarului, în deplin acord cu prevederile regulamentare; **b)** brutalitatea manifestată de unii sportivi faţă de partenerii de întrecere, ca mijloc de intimidare a acestora, de scădere a potenţialului fizic, de obţinere a unui avantaj în ciuda prevederilor regulamentare, ocolirea acestor prevederi când arbitrii sau oficialii nu sunt suficienţi de vigilenţi; **c)** injurii adresate adversarilor, dueluri dintre sportivi şi spectatori, sportivi şi arbitri, spectatori şi arbitri şi chiar între spectatori. De exemplu după Bercowitz în concurs sunt angajate pentru aceeaşi recompensă două unităţi, astfel că, oricum, competiţia apare ca frustrantă pe de o parte din cauza pierderii recompensei şi a necesităţii de a învinge supărarea, iar pe de altă parte din cauza succesului care trebuie apărat de atacul permanent al adversarului. Nivelul maxim al agresivităţii, în acelaşi timp şi al frustrării, este atins în condiţiile egalităţii forţelor celor doi combatanţi. De asemenea, frustrarea poate proveni şi din necesitatea de a respecta regulile, din volumul prea ridicat al antrenamentelor epuizante, din actele incorecte sau dure adversarilor, din arbitrajele dezavantajoase, din stresul provocat de importanţa competiţiei, din atitudinile ostile ale spectatorilor. În raport cu agresivitatea manifestărilor manifestate în interioprul terenului, care este supusă regulilor prestabilite şi cunoscute, în afara terenului de joc violenţa a căpătat o amploare deosebită cu consecinţe grave de-a lungul timpului. Huliganismul este din păcate astăzi, o prezenţă constantă pe arenele mapamontului. Tribunele arenelor sportive sunt constituite din indivizi frustraţi (în special tineri) de condiţiile sociale actuale. Pentru aceştia sportul reprezintă un mijloc de exprimare violentă a decepţiilor lor. Ei reacţionează frecvent prin violenţă încercând să-şi depăşească statutul social. A asista la o competiţie sportivă este în viziunea lor un mod de a combate şi a distruge modelele existente şi de a protesta cu voce tare împotriva excluderii lor de la actul decizional. Mulţi sportivi şi fani se manifestă violent pentru că au crescut în familii disfuncţionale, unde au fost expuşi la violenţă, abuz de substanţe sau, pur şi simplu, dezordine, lipsă de reguli. Un astfel de mediu reuşeşte foarte puţin să dezvolte calităţi cum ar fi bunăvoinţa, altruismul sau empatia. Ca lucrurile să fie şi mai grave, o serie de sportivi abuzează de medicamente, alcool şi steroizi, ceea ce poate intensifica furia lor internă. Uneori, violenţa se

datorează faptului că sportivii nu au învăţat cum să-şi controleze emoţiile dedicând tot timpul perfecţionării abilităţilor fizice, astfel că ei sunt aproape imaturi sub aspect emotional.

Fenomenul violenţei din sport este o problemă ce trebuie rezolvată de lumea sportului (sportive, antrenori, factori decizionali din domeniu) dar şi de mediile de competenţă la diferite niveluri (mass media, conduceri locale, regionale, naţionale şi international). Organele competente pot şi trebuie să contribuie la trasarea unor măsuri, în cadrul unor strategii anticipative, care să canalizeze comportamentele sportivilor şi suporterilor lor, cu scopul de a găsi cele mai eficiente căi de combatere şi restrângere a violenţei crescând din interiorul şi din afara sportului. Se poate combate violenţa în sport prin instituirea de pedepse clare şi stricte pentru actele violente. Mulţi sportivi pot să-şi controleze comportamentul prin utilizarea unor tehnici de management al furiei, meditaţie, vizualizare sau auto-hipnoză. Astfel de intervenţii ar trebui introduse în majoritatea programelor sportive. O bună idee ar fi să se înceapă cu antrenarea tinerilor sportivi în anii în care ei se formează pentru marea performanţă. Părerea mea este că sportivii care demonstrează patternuri de comportament violent au nevoie de evaluare şi referire la un specialist în consiliere psihologică. Unele foruri sportive ar avea reţineri pentru astfel de intervenţii, dar eu cred că programe de acest fel sunt esenţiale dacă violenţa în sport se doreşte a fi redusă.

Contribuţia sportului în combaterea violenţei rămâne importantă. Sportul îi determină pe indivizi să acţioneze, să facă faţă unor probe, şă-şi măsoare forţele în cadrul unor discipline sportive care au la bază anumite regulamente. În competiţii sportivul utilizează maximul de resurse cu maxima eficienţă (pentru a obţine victoria). Dorinţa de victorie devine un exemplu de emulaţie paşnică, încât să se stabilească legături pacifiste între state şi indivizi.
Agresivitatea poate devein un element pozitiv, întrecerea sportive orientându-se spre cooperare, colaborare în toate domeniile de activitate umană, suprimând elementele negative ale violenţei.

BIBLIOGRAFIE

- M. Epuran – Psihologia educaţiei fizice şi sportului, Ed. Sport-Turism, Bucureşti, 1980;
- M. Epuran – Despre problematica cercetării agresivităţii, în Buletinul Informativ sportul de performanţă, nr. 167/1975
- Imternet http://www.sport.ro
- S. Maxim, D.I. Dascălul, B. Popoveniuc, E. Ionescu – Violenţa în Sport, Ed. Universităţii din Suceava, 2006
- I.Sandu, A. Colaţchi, O. Braharu – Sociologia sportului, curs, Universitatea ” Al.I. Cuza” IAŞI, 2002

ROLUL EXERCIȚIILOR FIZICE ȘI AL SPORTULUI PENTRU PĂSTRAREA ȘI ÎNTĂRIREA ORGANISMULUI

Prof. Vrînceanu Irina Carmen
Școala Gimnazială „ Dr. Alexandru Șafran” Bacău

Exercițiile fizice și sportul sunt mijloace permanente de păstrare a sănătății, de creștere a capacității de muncă și de prelungire a duratei vieții.

Exercițiile fizice efectuate regulat supun în mod obligatoriu organismul la mișcare. Mișcarea la rândul ei intensifică toate activitățile din organism: circulația sângelui în plămâni și în celelalte organe, respirația, schimburile de substanțe nutritive la nivelul țesuturilor, procesele de excreție, de curățire a sângeluide substanțele vătămătoare rezultate din arderile celulare etc.

Lipsa de mișcare îngreunează desfășurarea normală a proceselor biologice, fapt care se răsfrânge negativ asupra stării de sănătate și de rezistență a organismului față de agenții patogeni.

Prin mișcare se îmbunătățește nutriția țesuturilor și celulelor, ceea ce duce la creșterea și dezvoltarea organelor, la mărirea capacității lor funcționale.

În primul rând, se îmbunătățește activitatea inimii. Mușchiul cardiac antrenat prin exerciții fizice regulate și de o intensitate crescândă, expulzează la fiecare sistolă mai mult sânge decât inima neantrenată. El nu obosește în timpul eforturilor fizice mai mari atât de repede ca mușchiul neantrenat și își revine mai repede la situația normală, după ce efortul a încetat.

În al doilea rând, se ameliorează activitatea plămânilor. În timpul efortului fizic, plămânii respiră mai frecvent și mai amplu, pentru a acoperi necesitățile crescute de oxigen în mușchi.

Este cunoscut faptul că în repaus plămânii se dialtă de aproximativ 16 ori pe minut, timp în care trec prin ei circa 8 l de aer. În cazul eforturilor fizice intense (muncă grea, alergări rapide, înot etc.), cantitatea de aer ce trece prin plămâni într-un minut este mult mai mare.

Așa cum inima trebuie antrenată pentru a face față eforturilor excesive, prin creșterea puterii de contracție a mușchiului cardiac și plămânii trebuie antrenați să respire mai puternic, să permită o ventilație mai mare pe unitatea respectivă de timp. Fără acest antrenament nu se pot efectua activități fizice grele, deoarece plămânii nu pot asigura cantitatea de oxigen crescută. Exercițiile fizice în aer liber, ca și ședințele speciale de antrenament, în cazul sportivilor, constituie mijloace eficiente de pregătire a aparatului respirator pentru noile sarcini la care trebuie supus organismul.

Concomitent, prin mișcarea în aer liber se îmbunătățește compoziția sângelui, crește numărul globulelor roșii, care ajută la transportul oxigenului; crește și numărul unor globule albe care apără organismul de infecții. Așa se explică de ce persoanele care fac mai multă mișcare în aer liber, practicând sistematic exercițiile fizice și sportul, se îmbolnăvesc rar sau fac forme ușoare de boală.

Lipsa de mișcare în aer liber, statul pe scaun la birou sau acasă, sau altfel spus - sedentarismul - predispune la îngrășare, ceea ce are un efect dăunător asupra sănătății și duratei vieții active.

Nu trebuie să uităm influența binefăcătoare a exercițiilor fizice și a sportului practicat în aer liber asupra sistemului nervos. În creier, schimbul de substanțe nutritive este mai intens decât în celelalte organe. În activitatea sa de coordonare a tuturor proceselor biologice și psihice, creierul consumă o cantitate mult mai mare de oxigen decât inima sau plămânii, organe care sunt mari consumatoare de oxigen. În felul acesta putem înțelege sensibilitatea extraordinară a țesutului nervos la lipsa de oxigen, manifestată prin scăderea capacității de lucru a creierului și apariția oboselii premature.

Asigurarea aerului curat și a unui flux sporit de oxigen la creier este o condiție fundamentală pentru menținerea sănătății, în mod special la persoanele cu ocupații intelectuale (profesori, ingineri, psihologi, medici, economiști, contabili etc.), acestea realizându-se prin exerciții fizice și sport practicate în aer liber.

Prevenirea oboselii și a surmenajului

În general, după o activitate de 8 ore desfășurată de către persoanele adulte și de 4-6 ore de către copii și adolescenți, energia fizică și psihică se epuizează și apare fenomenul de oboseală. Aceasta se manifestă prin slăbirea capacității de muncă și de concentrare a atenției.

Oboseala este un fenomen fiziologic normal și dispare după ce ne-am odihnit. Când însă senzația de oboseală persistă și după trecerea timpului destinat odihnei ne indică faptul că ori munca este prea epuizantă, ori că odihna nu este bine organizată. Dacă oboseala persistă, poate apărea starea de epuizare sau de oboseală cronică, cunoscută sub denumirea de surmenaj.

Surmenajul este o oboseală de durată, manifestată printr-o senzație neplăcută de slăbire generală, lipsă de interes pentru muncă, dureri de cap, tulburări de somn, scăderea poftei de mâncare și a capacității intelectuale (gândire, memorie, atenție, imaginație etc.).

Surmenajul apare la oamenii care muncesc intens, fără un program chibzuit, la studenții care nu învață în mod planificat și trag tare abia către sfârșitul semestrului sau anului școlar.

În zilele noastre, o cauză importantă a oboselii nervoase o constituie viața din ce în ce mai zgomotoasă și mai agitată a orașelor. Zgomotul marilor orașe, cauzat de circulația intensă a mașinilor, tramvaielor, troleibuzelor, trenurilor, avioanelor etc., tulbură munca intelectuală, împiedică somnul necesar refacerii forțelor și duce la apariția tulburărilor de natură psihică, printre care și surmenajul.

Formele cele mai accesibile de exerciții fizice și sport

Gimnastica practicată acasă sau de preferat în aer liber, stă la baza educației fizice. Ea constă în mișcări ale corpului, efectuate astfel pentru a antrena toate grupurile musculare și toate organele corpului. Gimnastica nu trebuie practicată numai de către sportivii de performanță și nici numai în școli, în cadrul orelor de educație fizică, ci trebuie să devină un mijloc zilnic de întărire a sanătății și de mărire a capacității de muncă.

Gimnastica de dimineață ajută organismul să treacă de la perioada de somn, de inactivitate, la una de activitate, asigurând condițiile cerute pentru ca schimburile de substanțe la nivelul celulelor și organelor să se facă în cel mai bun mod. În exercițiile de gimnastică de dimineață se acordă un rol deosebit mișcărilor respiratorii (respirație cu expirație prelungită) pentru a crește capacitatea de ventilație pulmonară. De asemenea, trebuie să aveți grijă ca mișcările să fie ritmice, de aceea este și mai indicat să le facem ascultând muzică. La sfârșitul exercițiilor, făcute în fața geamului deschis și îmbrăcați ușor, trebuie să facem un duș sau să ne frecăm pe corp cu un șervețel umed.

Jogging-ul sau alergarea de dimineață poate substitui gimnastica, fiind chiar mai indicat datorită beneficiilor pe care le poate avea pentru activarea funcțiilor practicarea sportului în aer liber.

Sportul este un mijloc prin care se poate ajunge la perfecționare executării unor anumite exerciții fizice și la obținerea unor rezultate maxime în acest sens. Sportul este legat de competiția între diferiți participanți, care luptă pentru a fi pe primul loc în obținerea rezultatelor la înot, canotaj, ciclism, patinaj, schi, volei, baschet, fotbal, tenis de masă sau tenis de câmp, scrimă etc.

Fiecare persoană trebuie ca, pe lângă exercițiile fizice efectuate zilnic, să practice și un sport, chiar dacă nu urmărește neapărat obținerea unor rezultate de mare performanță. Jogging-ul, înotul, voleiul, tenisul etc. sunt sporturi la îndemâna oricui și cu un rol important în reîmprospătarea forțelor organismului, a recreării lui plăcute, după orele de muncă.

Drumețiile în aer liber constituie modul cel mai sănătos de petrecere a timpului liber în weekend, concedii sau vacanțe, contribuind în mod special la alimentarea sistemului nervos

cu oxigen și la refacerea energiei lui, prin buna dispoziție pe care drumeția în grup o crează și o menține.

Bibliografie:

1) Gherghina Mitra, Alexandru Mogos - Metodica Educatiei fizice scolare, Editura Sport-Turism, Bucuresti, 1980;

2) Epuran Valentina – „Jocuri de mişcare” ,Bucureşti , I.E.F.S. 1973

3)Zapletal Milos – „Mica enciclopedie a jocurilor” , Bucureşti , Editura Sport –Turism , 1980

DESCOPERIREA ELEVILOR CU DEFICIENȚE

Prof. Vrînceanu Iulian
Liceul Tehnologic ,, Grigore Antipa" Bacău

Educaţia fizică şi sportul oferă elevilor posibilitatea de a învăţa să preţuiască sănătatea deoarece este bunul cel mai de preţ pe care îl are omul. Integrarea copiilor cu deficiențe fizice reprezintă o componentă a învățământului; copii cu deficiențe fizice, mai mult sau mai puțin vizibile, pot frecventa cursurile alături de ceilalți copii normali**.** În acest context, profesorul are rolul de a favoriza diferențierea trăirilor și structurarea unei personalități armonioase și la copilul cu deficiențe fizice, într-un mediu favorabil în care performanțele, capacitățile și incapacitățile privite în corelație directă cu felul în care acesta își percepe propria personalitate.

Perioada de vârstă critică la care se efectuează depistarea cât mai precoce si aplicarea cât mai rapidă a tratamentului corectiv, existând un timp optim, propice pentru a obtine ameliorări notabile este perioada de vârstă între 10-14-18 ani, perioada în care deficientele fizice apar si se agravează.

Identificarea elevilor cu dificultăți de mobilitate, cu deficiențe fizice este realizabilă încă din primele zile de școală prin examenul de dezvoltare fizică realizat de profesor, precum și prin parcurgerea documentelor care atestă starea de sănătate a acestora - adeverințele medicale care sunt obligatorii.

După investigația inițiala se vor propune programe corective, a căror eficiență va putea fi evidențiată la investigațiile următoare.

Deficientele fizice sunt definite ca abateri de la normalitate, în forma si funcțiile fizice ale organismului, care tulbură cresterea normală și dezvoltarea armonioasă a corpului, modifică aspectul exterior, reduc aptitudinile si puterea de adaptare la efortul fizic si diminueaza capacitatea de munca productiva a individului.

E bine de subliniat, în acest material, că în lipsa altor anomalii, deficienții fizic sunt normali din punct de vedere al capacitatilor intelectuale, dar prin situatia lor de exceptie si într-un mediu nefavorabil, personalitatea lor poate deveni fragilă, cu pronunțate note de frustrare si de anxietate, cu conflicte si tensiuni interioare, cu dificultăți de relaționare cu cei din jur și de integrare în viața social-profesională.

Realizarea oricărui act motor adecvat presupune nu doar executie si receptie, ci si prelucrare de informatii, sub controlul si dominarea psihicului, implicând, asadar, participarea functiei complexe numite psihomotricitate**.**

Clasificarea deficienţelor fizice nu este deloc o sarcină uşoară, nici nu o impune tema referatului nostru; un criteriu unic de clasificare este greu de identificat si, de aceea, voi prezenta tipologizarea deficienţelor fizice în funcţie de mai multe criterii:

a) din punctul de vedere al prognosticului (evolutiei) deficientei fizice vorbim despre: deficiente neevolutive (statice, fixate definitiv, foarte greu de corectat) si despre deficiente evolutive (care progresează sau regresează, putând fi corectate, într-o proportie mai mare sau mai mică, mai uşor sau mai greu).

b) din punctul de vedere al gravităţii există:

- deficientele fizice usoare, care includ micile abateri de la normalitatea corporală si sunt considerate *atitudini deficiente* globale sau segmentare, care prin executarea de mişcări corective (de timpuriu) se pot corecta destul de uşor
- deficientele de grad mediu, în care sunt înglobate defectele morfologice si functionale staţionare sau cu evolutie lentă, care se corectează partial sau rămân nemodificate; cele mai multe asemenea deficienţe sunt de tip segmentar
- deficientele accentuate, care constau în modificări patologice ajunse într-un stadiu avansat de evolutie; cele mai multe deficiente de acest tip sunt determinate de malformatii ale aparatului locomotor sau ca urmare a unor paralizii, traumatisme osoase si articulare, a unor infectii ale oaselor, muşchilor, articulaţiilor sau ale vaselor de sânge;

In acest material nu voi aduce în discuţie toate deficienţele fizice, ar fi imposibil, ci doar pe cele mai des întâlnite printre elevi şi care permit corectarea lor într-un mediu favorabil în care performanţele, capacităţile să fie privite în corelaţie directă cu programa şcolară şi posibilităţile de realizare.

Deficienţele în funcţie de gradul lor de gravitate pot fi depistate şi de profesor, dar de cele mai multe ori, posibilele deficienţe sunt diagnosticate de medici şi pe lângă recomandarea acestora de practicare a gimnasticii medicale , toate pot fi corectate prin măsurile ce decurg din realizarea obiectivelor educatiei fizice, a exerciţiilor fizice, prin practicarea unui sport adaptat.

Enumerarea şi prezentarea câtorva dintre cele mai întâlnite deficienţe:

Scolioza este afecţiunea în care coloana vertebrala este deviată în plan frontal (într-o parte- S spre stânga, ori spre dreapta) în conditii normale fiind dreaptă. In acelasi timp coloana vertebrală poate fi si răsucită (rotată în jurul axului). In mod obisnuit scolioza apare la mijlocul spatelui (coloana toracică) sau în partea de jos a spatelui (coloana lombară).

Scolioza apare de obicei în copilărie sau adolescență si este asociată factorilor genetici, adesea fiind o afecțiune familială.

Cifozele sunt deviații ale coloanei vertebrale în plan sagital (în planul vertical de simetrie), prin exagerarea curburilor normale ale coloanei vertebrale.
Cifoza se manifestă prin curbarea excesiva a coloanei în regiunea toracică, compensată fiind, printr-o hiperlordoză cervicală si lombară pentru echilibrarea coloanei.

Cifoscoliozele sunt deviatii ale coloanei vertebrale, ce se caracterizează prin asocierea unei curburi cifotice cu una scoliotică, de acelasi nivel. In aceasta situatie, curbura cifotică si cea scoliotică se accentuează reciproc, respectiv, cifoza favorizează torsionarea vertebrelor, mărind gibozitatea, în vreme ce scolioza măreste cifoza, fapt datorat asimetriei funcționale de la nivelul mușchilor spatelui.

Lordoza reprezintă o deviatie a coloanei vertebrale cu convexitate anterioară, prin exagerarea curburilor normale, ea putând fi determinată de obezitate, de obisnuița de a purta tocuri (caz în care corpul capată tendința de a înclina trunchiul înapoi si bazinul înainte) sau de pozitiile vicioase datorate fie obisnuiței, fie unei slăbiciuni musculare (statul la birou ori statul în fata televizorului).

Piciorul plat (sau platfusul) reprezinta una dintre cele mai dese forme de tulburare statica ce se manifesta la nivelul membrului inferior. Afectiunea se caracterizeaza prin prăbusirea boltei plantare, care poate fi remarcată cu usurinta prin lipsa scobiturii în talpa piciorului.

Corectarea acestor deficiențe și rezultatele depind de sesizarea atitudininilor deficiente, de alegerea mijloacelor de corectare si mai ales de complexitatea factorilor folositi pentru obtinerea unei atitudini corecte. Cel mai important factor este folosirea exercitiului fizic.

În lecţiile de educaţie fizică, influenţarea evoluţiei corecte şi armonioase a organismului elevilor reprezintă un obiectiv constant, în virtutea căruia se acţionează complex şi sistematic, incluzând **măsuri, acţiuni şi activităţi didactice practice.**

Pe parcursul desfăşurării lecţiei de educaţie fizică, în afara situaţiei de instruire proiectată special pentru influenţarea selectivă a aparatului locomotor, cadrul didactic va interveni sistematic pentru realizarea acestui obiectiv şi în alte etape ale lecţiei, respectiv:
pe durata momentului organizatoric va impune, încă de la începutul lecţiei, cerinţa adoptării şi menţinerii posturii corecte a corpului, exersând cu elevii poziţiile „drepţi” şi „pe loc repaus”, întoarcerile, insistând asupra poziţiei verticale a corpului cu pieptul „scos” înainte, umerii duşi spre înapoi, capul sus, privirea înainte;

- pe durata pregătirii organismului pentru efort, atât la exersarea variantelor de mers şi alergare, cât şi a mişcărilor segmentelor realizate pe fondul acestora, se va insista – prin observaţii generale şi individualizate – asupra menţinerii corecte a poziţiei trunchiului şi capului, cât şi a mişcării braţelor;

Pe parcursul etapelor în care se realizează temele lecţiilor, intervenţiile cadrului didactic vor viza adoptarea corectă a poziţiilor din care se realizează exersarea (stând pe genunchi, şezând, culcat), realizarea structurilor motrice în condiţiile păstrării atitudinii corporale corecte, cât şi unele exerciţii cu caracter compensator (extensii ale trunchiului după o serie de rostogoliri, flexii ale trunchiului după exersarea podului de jos etc.);

-etapa în care se urmăreşte dezvoltarea forţei dinamice a diferitelor segmente sau grupe musculare poate avea o contribuţie consistentă la dezvoltarea tonicităţii şi troficităţii musculaturii, la creşterea stabilităţii şi mobilităţii articulaţiilor, la „întărirea” musculaturii de susţinere, dacă exerciţiile sunt precis localizate şi exersate din poziţii care concură la o atitudine corporală globală corectă;

Bibliografie:

1. Albu, A., Albu C. - Asistenta psihopedagogică și medicală a copilului deficient fizic, Ed. Polirom, 2000.
2. Demeter, A.,-Fiziologia educației fizice și sportului, Ed. Stadion, București, 1970
3. Fozza C., A.- Indrumar pentru corectarea deficiențelor fizice, Ed. Fundatiei Romania de Maine, Bucuresti, 2002.
4. Săvescu , I.- Educație fizică și sportivă școlară- culegere de exerciții, Ed. Aius Print, 2007, Craiova
5. Toma, S. - Didactica specialității educației fizice, UEB,2005, București
6. Verza, E.- Probleme de defectologie, vol.8, Ed. Universității Bucuresti, 1

ȘCOALĂ ȘI INTERCULTURALITATE

Profesor învățământ primar Dindiri Carmen
Școala Gimnazială Deveselu
Localitatea Deveselu, județul Olt

„Cunoscându-i pe alții,mă cunosc mai bine și pe mine...”

Cultura include credințe,tradiții și obiceiuri dobândite într-un anumit context,deci constituie un ansamblu de cunoștințe,atitudini,deprinderi și modele de comportament proprii unui grup social dat,transmisibile prin educație.

Trăind într-o lume aflată în continuă dezvoltare, ne confruntăm cu o serie de provocări al căror impact asupra vieţii se manifestă tot mai mult, educaţia fiind aceea care trebuie să găsească soluţii.Fenomenul globalizării, explozia demografică, poluarea mediului, explozia informaţională, etc. sunt numai câteva din provocările la care educaţia trebuie să-şi găsească propriile strategii, una dintre acestea fiind promovarea „noilor educaţii”.

Educaţia interculturală, deschisă diverselor valori culturale,constituie unul dintre răspunsurile nevoilor existenţiale ale individului şi ale oricărei comunităţi, în condiţiile societăţii din vremea noastră. Importanţa educaţiei interculturale creşte considerabil în condiţiile lărgirii posibilităţilor de liberă circulaţie inter ţări a cetăţenilor.

Într-o eră a globalizării economice şi culturale, oameni din ţări şi culturi diferite comunică şi muncesc împreună. Ei trebuie să se cunoască reciproc şi, această cunoaştere, nu se reduce doar la cunoaşterea limbii în care comunică celălalt ci şi la cunoaşterea culturii şi a condiţiilor în care s-a format.În faţa acestui pluralism cultural, rezultat al evoluţiei societăţii, este necesar ca educaţia să încorporeze, în conţinuturile şi obiectivele ei, elemente care să vizeze formarea conştiinţei şi a capacităţii individului de a comunica şi de a se raporta la alte culturi, de toleranţă şi de evitare a conflictelor interculturale.

Educația pentru interculturalitate constituie una dintre condiţiile principale pentru îmbunătăţirea aspectelor relaţionale ale locuitorilor aparţinând unor culturi diferite şi, în general, a raporturilor interumane Prin interculturalism trebuie să se înţeleagă atât dreptul la egalitate, cât şi afirmarea propriei identităţi. Educaţia interculturală se referă la posibilitatea educării diferitelor grupări etnice, religioase, culturale şi tradiţionale pentru a lucra împreună în spiritul respectului reciproc şi al înţelegerii reciproce.

În România, în fiecare şcoală există elevi aparţinând unor etnii diferite, de religii diferite dar și elevi aparținători altor culturi, ca efect al migraţiei internaţionale a capitalurilor

şi a forţei de muncă în mișcare. Într-un asemenea univers cultural complex se impune restructurarea atitudinilor faţă de valorile fiecăruia, mai mare atenție la limbajul pedagogic utilizat, la folosirea strategiilor didactice integrate.

Desfăşurarea adecvată şi consistentă a educaţiei pentru mileniul III, într-o lume accelerat globalizantă, impune considerarea şi reconsiderarea educaţiei din perspectiva interculturalităţii.

Educaţia interculturală trebuie înţeleasă ca o propunere pedagogică în stare de a configura modalităţi apte de a ne învăţa să trăim împreună, în diferenţă, îmbogăţindu-ne reciproc tocmai din patrimoniul acestor deosebiri, centrându-ne pe valorile de respect şi preţuirea diferenţei culturale, empatie,solidaritate, toleranţă activă. Alteritatea trebuie să îşi ocupe locul său adevărat în lumea şcolară; ea trebuie recunoscută, acceptată, preţuită, valorificată în direcţia autodezvoltării personalităţii.

Din punct de vedere educaţional, este foarte important de a păstra în minte faptul că fondul culturii de origine nu coincide cu ansamblul cunoştinţelor, abilităţilor şi obiceiurilor propuse de programele şcolare. În aceste cazuri, educaţia trebuie organizată cu ajutorul unor activităţi de învăţare plăcute şi atractive, care să asigure: dezvoltarea motivaţiilor cognitive ale copilului, crearea unei imagini coerente despre lume, achiziţionarea unor valori morale şi crearea bazelor unei culturi personale. Astfel, dezvoltarea copilului se realizează ca un proces de afiliere la lumea culturii şi a valorilor, în sensul căutării unui loc propriu în această lume şi în sensul dobândirii capacităţii de autodeterminare a comportamentului.Astfel, poate să-şi păstreze un copil ce aparţine unei grupări etnice identitatea culturală şi să adere, în acelaşi timp, la valorile culturale ale omenirii. Motivaţia pozitivă are un rol important în procesul participării active a copilului la învăţarea limbii în care îşi va exprima emoţiile şi gândurile.Copiii aparţinând unor grupări etnice diferite trebuie să fie obişnuiţi de mici să achiziţioneze actualele valori europene cu privire la naţionalitate şi etnicitate.

Achiziţionarea culturii este un proces creativ în cadrul căruia copilul acumulează, dezvoltă şi exprimă importante abilităţi:imaginaţie, gândire comprehensivă, orientarea către ceilalţi,control comportamental. Cunoaşterea elevilor este una dintre condiţiile esenţiale pentru integrarea lor în activitatea şcolară şi socială. Fiecare copil reprezintă un univers.

Universul acesta atât de complex, al fiecărui copil, se află într-o continuă evoluţie, fapt pentru care, cunoaşterea are un caracter dinamic. Cu toate că nu se încheie niciodată, o cunoaştere imediată este necesară pentru a interveni prompt,atunci când este nevoie în tratarea deficienţelor şi disponibilităţilor. Când cunoaşterea elevilor este atât de profundă încât cadrul

didactic poate anticipa cu exactitate reacţia copilului pus într-o anumită situaţie, atunci se poate interveni eficient şi se poate alege strategia didactică care să producă transformările de ordin calitativ.

Copiii proveniţi dintr-o diversitate de medii socio-culturale, familiale,din etnii diferite, impun includerea lor în programe educaţionale adecvate. Ideea de la care se porneşte este aceea a admiterii, înţelegerii şi acceptării faptului că desfăşurarea procesului de învăţământ în clase/şcoli eterogene şi pluriculturale este o realitate obiectivă, în curs de consolidare şi expansiune într-un număr din ce în ce mai mare de şcoli,chiar şi în unele care nu au cunoscut până de curând, în mod semnificativ, acest aspect al convieţuirii.

De aceea,abordarea pedagogică cea mai bună este aceea care face din diferenţele culturale un avantaj, o potenţială sursă de îmbogăţire pentru fiecare participant, şi nu un handicap care trebuie ascuns şi care generează anxietate şi complexe. Spiritul care trebuie să antreneze educaţia interculturală este unul de deschidere,cooperare şi nu unul de selecţionare, ierarhizare, segregare şi respingere.

Inevitabil, vor fi mereu „diferenţe” între cei aparţinând populaţiei majoritare şi cei ce aparţin unor ,,minorităţi”,educaţia interculturală derulată prin acţiuni la nivelul şcolii sau al comunităţii trebuie să vizeze:

promovarea unei atitudini tolerante, deschise, de acceptare şi înţelegere firească a raporturilor dintre etnii;

recunoaşterea şi respectarea diferenţelor culturale prin valorificarea pozitivă a relaţiilor de egalitate între oameni;promovarea unei politici şcolare care să favorizeze egalizarea şanselor în educaţie;demararea unor strategii de valorificare a diferenţelor culturale pentru a le transforma în resurse pedagogice;iniţierea de demersuri pentru cunoaşterea culturii etniei minoritare şi pentru tratarea cu tact şi înţelegere a aspectelor vieţii lor culturale şi sociale;amendarea oricărei forme de manifestare ostilă, privind populaţia minoritară; promovarea unor relaţii de cunoaştere şi de bună înţelegere între etnii;lupta împotriva prejudecăţilor etnice;activităţi desfăşurate în parteneriat cu părinţii şi cu reprezentanţii diferitelor instituţii culturale;participarea la evenimente culturale şi sărbători locale, serbări, concursuri, în condiţiile în care arta se prezintă ca un excelent pretext şi ca o cale privilegiată pentru descoperirea,recunoaşterea şi aprecierea altor culturi;manifestări sportive- acestea fiind ocazii autentice de întâlniri, colaborări, cu atât mai mult cu cât principiul de constituire al echipelor nu este unul al separării, ci al integrării (într-o competiţie sportivă se vor forma echipe mixte, care contribuie la dezvoltarea cooperării, dacă se valorifică diferenţele între

sportivi şi se acţionează prin complementaritate);organizarea de întâlniri între persoane aparţinând unor culturi diferite, în scop de cunoaştere şi de stabilire a unor relaţii de prietenie, mergând de la vizite, excursii etc. până la schimburi muzicale, culinare etc.

Misiunea educatorilor este de a cultiva elevilor respectul pentru diversitate,toleranță, spiritul de solidaritate,de a le forma conduite și atitudini interculturale de tipul:deschiderea spre altul,spre străin,spre neobișnuit;aptitudinea de a percepe ceea ce ne este străin;acceptarea celuilalt ca fiind altul;trăirea situațiilor ambivalente fără teamă,ca premisă pentru acceptarea a ceea ce e diferit;atitudinea favorabilă de a experimenta;

alungarea fricii față de altul;capacitatea de a pune în discuție propriile norme;neacceptarea utopiei discursului comunicațional egalitar;aptitudinea de a asuma conflicte;capacitatea de a recunoaște și a relativiza propriile repere etno și socio-centriste.

Trebuie să învățăm să ne respectăm unuii pe alții,să comunicăm,să ne tolerăm,să cooperăm,deoarece doar așa nu vor mai exista diferențe între noi care suntem diferiți,dar totuși egali.Pentru că toți copiii au drepturi egale la educație,este necesară identificarea,valorificarea și stimularea tuturor capacităților și disponibilităților existente la fiecare,indiferent de etnie,în scopul unei educații eficiente.

Educaţia interculturală este necesar să devină o constantă a pregătirii cadrelor didactice, care să-şi pună amprenta asupra disciplinelor de învăţământ şi programelor şcolare, asupra priorităţilor educative, asupra criteriilor de evaluare a competenţelor şi comportamentelor, asupra relaţiilor cu părinţii şi comunităţile.

Bibliografie

1. Dasen, P.; Perregaux, C.; Rey, M.,Educaţia interculturală,1999,Iași,Editura Polirom;
2. Ciolan, L.,Paşi către şcoala interculturală.Colecția Șanse Egale,2000, Editura Corint;

3.Cucoș,C.,Educația.Dimensiuni culturale și interculturale,2000,Iași,Editura Polirom;

4.Malița,M.,Zece mii de culturi,o singură civilizație,1998,București,Editura Nemira

O ȘCOALĂ PENTRU TOȚI. ȘCOALA INCLUZIVĂ – ÎNTRE VORBE ȘI FAPTE

Prof. pt. înv. primar și preșcolar, STOICA CERASELA-ELENA,
Școala Gimnazială „Minerva Alexandrescu"
comuna Șoimari, jud. Prahova

În Declarația de la Salamanca se spune că „Școala obișnuită cu o orientare incluzivă reprezintă mijlocul cel mai eficient de combatere a acțiunilor de discriminare, un mijloc care creează comunități primitoare, construiesc o societate incluzivă și oferă educație pentru toți; mai mult, ele asigură o educație eficentă pentru majoritatea copiilor și îmbunătățesc eficiența și, până la urmă, chiar și rentabilitatea întregului sistem de învățământ."

Educația pentru toți a fost definită (Salamanca, 1994) ca acces la educație și calitate a acesteia pentru toți copiii. S-au identificat două obiective generale:

1 .Asigurarea posibilităților participării la educație a tuturor copiilor, indiferent de cât de diferiți sunt ei și se abat de la modelul personal de dezvoltare de la ceea ce societatea a denumit normal. Participarea presupune în primul rând acces și apoi găsirea căilor ca fiecare să fie integrat în structurile care facilitează învățarea socială și individuală, să-și aducă contribuția și să se simtă parte activă a procesului. Accesul are în vedere posibilitatea copiilor de a ajunge fizic la influențele educative ale unei societăți (familie, școală, comunitate), de a se integra în școală și de a răspunde favorabil solicitărilor acesteia.

2. Calitatea educației se referă la a găsi acele dimensiuni ale procesului, conținuturilor învățării și calități ale agenților educaționali care să sprijine învățarea tuturor, să asigure succesul, să facă sistemul deschis, flexibil, eficient și efectiv.

Educația pentru toți este o cerință atât pentru politicile, cât și pentru practicile educaționale.

Dacă pentru politicile educaționale se pot determina direcțiile și recunoaște nevoile acestei orientări, pentru practici, schimbările cerute sunt de profunzime și în același timp de orientare.

Pentru a se adresa tuturor copiilor și a deveni deschisă, flexibilă, adaptată și orientată spre fiecare și pentru toți, educația trebuie să presupună în practică o schimbare de optică. Este vorba despre o nouă orientare care pune accentul pe cooperare, pareteneriat, învățare socială și valorizare a relațiilor pozitive, umaniste în educație.

- Această orientare are în vedere schimbări în următoarele componente:
- Educație – Educație în general cu referire la principii, proces, produs și beneficiari;

- Școala – Educația școlară care se referă la abordarea generală, strategii și durata programelor propuse;
- Societate – Legăturile necesare între formele educației și agenții acesteia ceea ce înseamnă în primul rând nevoia de parteneriat social (familie, comunitate, societate) pentru îndeplinirea sarcinilor educației moderne.
- Individ – Se pune accentul pe calorizarea fiecărei persoane, pe o abordare pozitivă, umanistă a relațiilor și a rolului fiecărui participant la procesul educațional.

Analizând contextul socio-economic din România, deși se afirmă în lucrările de specialitate că „în prezent sărăcia în România este, în cea mai mare parte o sărăcie temporară” (Tesliuc Pop, 2001), prelungirea crizei economice și cronicizarea depravărilor populației aflate în sărăcie duce la o permanentizare a sărăciei, putând astfel să discutăm de un dsegment al populației aflat în sărăcie extremă.

Sărăcia extremă nu se referă exclusiv la lipsurile materiale și financiare, ci este un complex de factori care cronicizează în timp situația persoanelor afectate, ducând la excluderea socială a acestora din viața socio-economică și culturală a societății. Acești factori sunt legați de lipsa/calitatea foarte scăzută a locuinței, lipsa unui loc de muncă din cauza condițiilor economice din zona în care locuiesc, precum și a calificării profesionale reduse a acestora și implicit lipsa veniturilor, lipsa accesului la sănătate, la educație, precum și la viața socială a comunității.

Din cauza efectelor pe termen lung, între sărăcie și accesul la educație există o relație de influență reciprocă, lanțul cauzal conducând la transmiterea intergenerațională a stării de sărăcie, cu efecte atât la nivel individual, cât și colectiv, social. Cu alte cuvinte, unui copil provenit dintr-o familie aflată în sărăcie extremă, din cauza lipsei de resurse materiale și a suportului social adecvat, i se va limita accesul la educație și la instruire profesională adecvată.

Accesul la educație, definit ca posibilitatea de utilizare a dreptului la învățătură, reprezintă în contextul actual al societății românești, alături de accesul la serviciile de sănătate și condițiile adecvate de hrană și locuire, un instrument capabil să faciliteze sau să restricționeze integrarea socială, să mărească sau să reducă șansele la reușită ale generației tinere.

Factorii care limitează accesul la educație sunt:

I. Situația familiei:

1. Asigurarea hranei zilnice, a pachetului de mâncare pentru școală.

Majoritatea părinților spun că aceasta este cea mai mare problemă pentru ei , efectele asupra sănătății copiilor fiind cele mai grave. Asigurarea hranei zilnice nu mai constituie o

problemă minoră, ci, prin implicațiile pe care le poate avea o alimentație insuficientă și neadecvată, accesul la educație și actul educațional în sine devine direct dependent și influențat de acest factor.

2 .Lipsa îmbrăcămintei și încălțămintei sezoniere, în special în familiile cu mai mulți copii de vârstă școlară.

Iarna, părinții se află de multe ori în imposibilitatea de a-și trimite copiii la școală din cauza lipsei de bani necesari pentru procurarea de ămbrăcăminte și încălțăminte sezonieră.

3. Lipsa condițiilor locative necesare studiului.

Din cauza lipsei spațiului fizic, dotării precare a acestuia cu un mobilier, precum și lipsa energiei electrice și a căldurii, copiii din aceste familii nu dispun de condițiile necesare studiului și efectuării temelor.

4. Starea de sănătate precară a copiilor.

Acesta este efectul cumulării condițiilor inadecvate de alimentație, îngrijire și locuire de care dispun aceste familii și constituie o cauză a rezultatelor școlare scăzute și a unei subdezvoltări fizice și psihice a copiilor care provin din aceste familii.

5. Dezorganizarea familiei.

Aceste familii sunt dependente de procurarea de bani sau alimente din activități ocazionale pe care părinții și uneori copiii de vârstă mai mare le desfășoară. Aceste procurări reprezintă o prioritate pentru familiile sărace, sprijinul ăn pregătirea școlară a copiilor având de suferit.

6. Lipsa controlului asupra copiilor.

Aceasta se datorează fie mediului familial dezorganizat, caracterizat de violență și consum de alcool, fie faptului că părinții sunt de multe ori nevoiți să caute de lucru, neputând astfel să-și supravegheze copiii.

II. Oportunitățile / constrângerile din comunitate

Părinții îți trtimit copiii la școală în funcție de resursele pe care le acumulează din agricultură sau alte munci necalificate.

III. Probleme din sistemul educațional

1. Probleme de ordin financiar: resurse insuficiente alocate pentru învățământ.

2. Probleme privind capitalul uman.

Educația pentru toți poate să fie un mijloc de îmbunătățire a educației în general prin reconsiderarea sprijinului care se acordă anumitor copii. Maniera în care o serie de particularități de dezvoltare și învățare determină împărțirea copiilor în categorii determinate

tinde să fie înlocuită de o manieră noncategorială, care consideră că orice copil este o persoană care învață într-un anumit stil și ritm și deci poate avea nevoie și de un sprijin diferit.

Bibliografie:

1. Dezvoltarea practicilor incluzive în școli – Ghid managerial, M.E.C., U.N.I.C.E.F., București, 1999;
2. Radu T. Ion – Învățământul diferențiat. Concepții și stategii, E.D.P. București, 1980.

Un stil de viaţă sănătos pentru copii

Prof. Bogdan Mariana
Școala Gimnazială „Aurel Vlaicu” Arad

Promovarea sănătății este una din principalele responsabilități ale școlii în vederea educării elevilor pentru un stil de viață sănătos. Dreptul la sănătate este unul din drepturile fundamentale ale omului. Conform Organizației Mondiale a Sănătății, sănătatea individului este definită drept „o stare de bine fizică , mentală și socială, și nu doar absența bolii sau infirmității”.

Profesorilor le revine sarcina de a informa elevii, de a le oferi cunoștințe despre o viață sănătoasă, de a le forma atitudini și deprinderi pentru formarea unei conduite responsabile privind sănătatea. În acest sens, profesorii sunt mai mult decât un simplu transmițător de informații privind sănătatea, ei au sarcina de a oferi un model de conduită elevilor.

În primul rând, profesorul informează elevii, le transmite cunoștințe privind noțiunile din domeniul sănătății, informații privind o alimentație sănătoasă, reguli de igienă personală și importanța exercițiilor fizice pentru dezvolatea armonioasă a corpului, în funcție de particularitățile de vârstă ale elevilor.

Următorul pas este de a le forma elevilor sentimente și emoții pozitive privind desfășurarea unei vieți sănătoase. Această fază presupune experimentarea de către elevi a unor situații, în care au acționat pentru sănătatea proprie. Al treilea pas constă în aplicarea celor învățate zi de zi, pentru a deveni obișnuințe, care vor duce la formarea unei conduite sănătoase.

Ne-am propus, ca în cadrul unităților tematice, să promovăm în rândul elevilor o conduită sănătoasă. Astfel, în activitățile integrate, am introdus noțiuni legate de sănătate: alimentație sănătoasă, vitamine, igienă, exerciții fizice, etc.

Măsurile de igienă previn îmbolnăvirea organismului. Astfel, pentru copilul mic, se are în vedere însuşirea unui limbaj adecvat identificării şi recunoaşterii comportamentelor sănătoase, a tipurilor de boli, a principalelor pericole pentru sănătate. Obiectivele comportamentale vizează aplicarea corectă a normelor igienico-sanitare, dar şi iniţierea de măsuri active pentru recunoaşterea în viaţa de zi cu zi a factorilor interni şi externi care determină starea de boală.

La şcoală, în clasele primare aceste reguli de igienă se pot însuşi tot prin joc şi mult exerciţiu. Începând cu primele zile din clasa pregătitoare încercăm să le insuflăm elevilor regulile de igienă şi un comportament sănătos prin diferite jocuri şi poezii, de exemplu :”Răducu şi săpunul”,”La baie”,”Sănătate de la toate”. Vom explica, pornind de la aceste poezii importanţa spălării mâinilor înainte de masă, spălarea dinţilor pentru a creste sănătoşi după fiecare masă, spălarea părului şi a întregului corp regulat şi nu în ultimul rând efectuarea unor exerciţii fizice de înviorare atunci când se trezesc. Le vom explica că pentru a fi sănătoşi trebuie să avem grijă de corpul nostru atât prin ceea ce consumăm cât şi prin păstrarea unor reguli care ne feresc de diferite boli.

Păstrând aceste reguli şi consumând alimente sănătoase, ei vor creşte sănătoşi. Astfel, trebuie să îi obişnuim pe elevi cu unele reguli de igienă elementară: înainte de a servi pachetul pe care mama l-a pregătit pentru şcoală,trebuie să se spele pe mâini cu apă şi săpun și de fiecare dată când folosesc toaleta. De asemenea, apa şi săpunul se vor folosi ori de câte ori se murdăresc.

Pentru a-i obişnui cât mai repede cu aceste reguli am inventat jocul “Apă,săpun, ,vitamine!”. Se formează un cerc, iar în mijlocul cercului va sta un copil care reprezintă pe rând cele trei cuvinte din titlul jocului. Copilul care stă în cerc, va spune unul din cele trei cuvinte şi va arunca mingea unui copil din cerc, iar copilul care prinde mingea trebuie să spună la ce foloseşte sau importanţa lui în viaţa noastră .De exemplu dacă este rostit cuvântul “apă”, cel care va prinde mingea va spune când, unde, sau pentru ce este folosită apa în viaţa noastră.

Este foarte important să instruim copilul privind măsurile elementare de igienă atât în colectivitate, cât şi acasă pentru a avea sănătos atât corpul cât si sufletul. Dacă îi obisnuim pe copii cu aceste reguli de igienă, încă de la grădiniţă sau şcoală şi sunt respectate cu strictețe, zi de zi, vom reuși să formăm o atitudine responsabilă a copilului față de igiena sa personală.

Informarea elevilor privind o alimentație sănătoasă, la clasa pregătitoare și clasa a I-a , s-a realizat în cadrul unităților tematice „Grădina de legume ” , ”Livada bunicilor”, „Coșul cu vitamine” cu ajutorul unor povești, în care personajele principale sunt legume și fructe. Elevilor le face mare plăcere de a asculta povești la clasa pregătitoare și clasa a I-a, iar în clasele mai mari să le citească chiar ei. În aceste povești, personajele principale au fost înlocuite cu fructe și legume(de ex. Prințesa Roșie și Prințul Salată ; Regele Cartof și Regina Conopidă; Prințesa Căpșună și Prințul Măr). Aceste personaje se implică în acțiuni de eroism, ceea ce duce

la admirația în rândul elevilor. În urma povestirii s-a purtat o conversație cu elevii în legătură cu actele lor de vitejie, despre importanța acestora în viața oamenilor. În final s-au consumat acestea, pentru a le aminti elevilor ce gust minunat au aceste fructe și legume.

Ei au avut ocazia de a descoperi acestea prin toate simțurile: au observat fructele și legumele, le-au cântărit în palmă, în cadrul jocului ”Care este mai greu?”, „Care este mai ușor?”; le-au mirosit în cadrul jocului „Ghici ce-ai în mână” (cu ochii legați); le-au gustat în cadrul jocului „Ghici ce-ai gustat” (cu ochii legați).

În cadrul orelor de AVAP au avut ocazia de a realiza diferite colaje, chiar și piramida alimentelor, care a fost expusă în clasă, pentru a le aminti mereu de alimentele valoroase în sănătatea omului. În unele zile am realizat împreună cu elevii activități gospodărești. Am discutat despre importanța spălării fructelor și legumelor înainte de a fi consumate. În fiecare zi din săptămână am preparat împreună o salată de fructe: salată exotică din banane, portocale, grapefruit, lămâie, kiwi și miere; salată albă din mere, pere, banane; salată colorată din mere, pere și fructe uscate. De asemenea, din legume am preparat salate: salată de cartofi cu ciuperci; salată de cartofi colorată: cu ciuperci, gogoșari, măsline verzi, ceapă verde; salată de crudități din: castraveți, ceapă verde, roșii, ardei gras; salată asortată din: salată verde, mărar, roșii, măsline, etc. Aceste salate au fost preparate împreună și au fost consumate împreună, deoarece modelul oferit de profesor este foarte important.

În timpul desfășurării acestor activități am observat comportamentul elevilor. Elevii, care la început au refuzat să consume unele fructe și legume, după câteva zile au început să le guste și chiar să le îndrăgească gustul. Ei au plecat acasă încântați de modul în care au decurs aceste zile la școală și au cerut părinților să pregătească acasă împreună asemenea salate.

Elevii din clasa a III-a și a IV-a pot culege singuri informații cu privire la substanțele hrănitoare ale diferitelor categorii de alimente. În acest sens, am realizat împreună cu elevii un proiect denumit „Noi mâncăm sănătos”. Ei au prezentat individual lucrările lor, astfel au avut șansa de a învăța unii de la alții. S-au prezentat informații valoroase despre lactate, cereale, proteine, miere, etc.

Înlocuirea zahărului este un obiectiv primordial din cauza obezității în rândul populației. S-a constatat că în rândul copiilor se consumă mult prea multe dulciuri, care au un conținut ridicat de zahăr. Din această cauză, am hotărât să le oferim copiilor o alternativă sănătoasă, și anume aceea de a consuma dulciuri sănătoase: stafide, fructe uscate: prune, mere, caise,

curmale, smochine, vișine, etc. La început, elevii au fost reticenți, dar și în acest caz a contat foarte mult puterea exemplului.

Am hotărât să luăm masa împreună, elevi și profesori, pentru a fi un exemplu demn de urmat. Exersând zilnic acestea, ne asigurăm că măcar la școală, elevii consumă alimente sănătoase.

Pentru a implementa acestea a fost nevoie de sprijinul părinților. În urma discuțiilor purtate cu aceștia, au reacționat pozitiv la această propunere. Mai mult, unii părinți au implementat aceste obiceiuri și acasă.

Activitatea fizică este deosebit de importantă pentru dezvoltarea sănătoasă și armonioasă a copiilor. Cele două ore de educație fizică, însă nu pot fi singura sursă de activitate fizică pentru un stil de viață sănătos.

Nevoia de joc și mișcare este una din nevoile fundamentale ale elevilor din ciclul primar. Pentru o dezvoltare psihică optimă, influența aerului curat, luminii și soarelui în timpul desfășurării jocurilor de mișcare este de o importanță capitală. Școala noastră dispune de o sală de sport, o curte mare și una mică, unde elevii pot desfășura activități sportive. În timpul pauzelor, elevii se joacă în curtea școlii diferite jocuri împreună cu profesorul clasei. Uneori se practică și întreceri între clase: ștafete, concursuri de alergări, jocuri de mișcare,etc.

În timpul orelor, când elevii dau semne de oboseală, o mică pauză cu exerciții fizice simple îi înviorează pe elevi.

În urma discuțiilor purtate cu părinții, în cazul lectoratelor sau ședințelor cu părinții, am ajuns la concluzia că mulți copii nu practică niciun sport. Am propus înscrierea elevilor la diferite activități complementare, care se desfășoară în școala noastră sau la Palatul Copiilor, cluburi sportive, etc.

Aceste activități, practicate în școală zi de zi, duc la formarea unei conduite pozitive față de propria persoană. Menținerea stării de sănătate a și dezvoltarea arominoasă a corpului elevilor este condiția de bază a unei educații eficiente.

Socializarea copiilor cu cerinţe educative speciale în familie şi la şcoală

Prof.Varga Violeta
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Arad

Orice individ trebuie să acorde o deosebită atenţie grupului social din care face parte, aşadar nu poate exista în afara unei experienţe de grup. Naşterea, creşterea, educaţia, asigurarea traiului zilnic, locul de muncă sunt doar câteva etape prin care trece omul în decursul vieţii sale.

Însă, pentru ca individul (copil, adult, vârstnic) să poată trăi într-un mediu social, trebuie să respecte unele norme şi reguli importante pentru societate. Aceste reguli după care se ghidează individul în viaţa socială au şi caracter social, motiv pentru care sociologia pune accent pe socializare.

Socializarea este, după cum arată profesorul Ion Ungurean, „procesul prin care individul se integrează într-o societate însuşindu-şi valorile şi normele acesteia (obişnuinţe, reguli de viaţă, conduită, idealuri) şi îşi manifestă propria măsură a socilităţii, sociabilitatea lui." [45]

Sociabilitatea este şi „trăsătura psihocomportamentală care constă în capacitatea de adaptare rapidă la situaţii sociale noi, de a stabili uşor contacte şi relaţii interpersonale, de a manifesta constant nevoia de relaţionare cu ceilalţi semeni." [46]

Copilul cu cerinţe educative speciale trebuie considerat ca făcând parte din societate. Nu putem să-l ascundem, nu are nevoie de mila noastră, ci de sprijinul nostru, permiţându-i să trăiască alături de ceilalţi copii, ca parte integrantă a comunităţii.

Pentru a socializa o persoană cu cerinţe speciale este important:

- Să beneficieze de intervenţie individuală;
- Să participe la activităţile de grup.

Educaţia trebuie făcută posibilă pentru orice copil, pentru orice persoană cu cerinţe speciale, atât în familie cât şi în grădiniţă, în şcoală, în grupuri sociale, în comunitatea locală.

[45] Ungureanu, I., *Paradigme ale cunoaşterii societăţii*, Humanitas, Bucureşti, 1990, p. 64;

[46] Mitrofan, I., Mitrofan, M., *Familia de la A....la Z*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1991, p.309;

Teoretic, fiecare copil trebuie să aibă şanse egale la educaţie. Practic, rămân în afara şcolilor şi al grădiniţelor un număr semnificativ de copii. Aceştia, cu timpul, vor fi marginalizaţi de către societate, nemaiputând fi nicicând socializaţi.

Termenul de socializare se referă, de fapt, la integrare. Integrarea şcolară reprezintă procesul de includere în şcolile de masă / clasele obişnuite, la activităţile formale şi non-formale ale copiilor cu cerinţe educative speciale.

Considerând şcoala ca principala instanţă de socializare a copilului, integrarea şcolară reprezintă o particularizare a procesului de integrare socială a acestei categorii de copii, proces care are o importanţă fundamentală în facilitatea integrării ulterioare în viaţa comunitară prin formarea unor conduite şi atitudini, a unor aptitudini şi calităţi favorabile acestui proces.

Integrarea şcolară ca situaţie particulară a socializării, se poate defini, de asemenea, în două feluri:

- Într-un sens larg, care se referă la adaptarea oricărui copil la cerinţele şcolare;
- În sens retrâns, legat de problematica copiilor cu cerinţe educative speciale, în contextul normalizării, cuprinderea acestora în instituţii şcolare obişnuite, sau în moduri de organizare cât mai apropiate de acestea.

Şcoala şi familia, ca agenţi ai socializării, au un rol foarte important în integrarea copiilor cu cerinţe educative speciale în învăţământul de masă. Aşadar, în urma deciziei că acel copil se va înscrie în învăţământul obişnuit, se iau măsuri pentru integrarea lui reală:

- Pregătirea clasei care va primi copilul;
- Pregătirea părinţilor copiilor;
- Pregătirea cadrului didactic itinerant care va prelua cazul;
- Adaptarea programei;
- Terapii specifice pentru copilul cu cerinţe educative speciale;
- Evaluarea după criterii stabilite iniţial, se va evalua progresul;
- Creare unei atmosfere calme;
- Înainte de a vorbi, educatorul trebuie să se asigure că este linişte, atrăgând atenţia copiilor când va anunţa ceva important, deci şi copilului cu cerinţe educative speciale să se asigure că recepţionează (ar putea fi nevoie ca anumite informaţii să fie decodificate special pentru el);
- Folosirea unui limbaj simplu şi direct, însoţit de mimică expresivă şi gesturi adecvate;

- Solicitarea copilului cu cerinţe educative speciale să rezolve sarcini diferite, astfel încât să aibă timp să le încheie; de reuşita în aceste activităţi va depinde motivaţia lui pentru învăţare şi progresele înregistrate;
- Chiar dacă la început timpul necesar este mai lung pentru a finaliza o activitate, rezolvând singur sarcina, elevul este capabil de anumite perfomanţe şi astfel îşi îmbunătăţeşte imaginea de sine;
- Educatorul trebuie să păstreze faţă de copii aceeaşi atitudine; cu toţii trebuie să stabilească reguli de comportare în grup, cu toţii trebuie să le respecte;

Păstrarea legăturii cu părinţii, informându-i despre progresele copilului şi despre modul în care îşi pot ajuta copilul acasă. A fi prezent, sau a fi în situaţie „este atitudinea prin care percepem şi descoperim lumea, dar totodată exerciţiul comportamental prin care ne dezvoltăm ca persoane, modul prin care intrăm în contact şi stabilim relaţia personală cu ceilalţi, cu mediul şi cu Dumnezeu, oricare ar fi reprezentarea noastă cu privire la el."[47]

Analiza perspectivei psihologice a socializării copiilor cu cerinţe educative speciale necesită pe de o parte, o abordare din punct de vedere al psihologiei individului şi pe de altă parte, o abordare din punct de vedere al psihologiei colective (de grup).

Dacă privim problema din perspectiva psihologiei individului, atunci trebuie să evidenţiem cunoaşterea trăsăturilor dominante ale personalităţii copilului, reacţiile şi comportamentele sale în diferite situaţii, conştientizarea de către copii a propriilor nevoi, identificarea căilor de satisfacere ale acestor nevoi. De asemenea, se va avea în vedere setul de interese şi aspiraţii ale copilului care îi motivează orientarea selectivă şi durabilă spre anumite activităţi şi setul de atitudini care se manifestă în contextul relaţiilor speciale.

Dacă privim problema din perspectiva psihologiei de grup, trebuie să urmărim stadiul intercunoaşterii şi aprecierii interpersonale dintre membrii grupului de elevi, stadiul coeziunii socio - afective care influenţează dinamica grupului, stadiul conştiinţei de sine a grupului ca rezultat al maturizării relaţiilor şi interiorizării setului de reguli şi norme existente în viaţa şi activitatea grupului. În viaţa grupurilor sociale şi şcolare există şi momente de disfuncţionalitate care pot fi prevenite sau înlăturate prin intervenţii focalizate pe:

- Schimbarea unor atitudini sau opinii necorespunzătoare;
- Sensibilizarea membrilor grupului faţă de anumite probleme;
- Satisfacerea unor cerinţe ale grupului sau exprimarea unor păreri cu privire la reorganizarea grupului.

[47] Mitrofan, I., Mitrofan, M., *Familia de la A....la Z*, Editura Didactică şi Pedagogică,, Bucureşti, 1991, p. 276;

Jocul de dezvoltare personală copiii cu Ces

prof. Frățilă Flavia
Școala Gimnazială „Aurel Vlaicu" Arad

Jocul e definit o activitate umană fundamentală, o activitate dominantă în copilărie, prin care copilul își satisface imediat, după posibilități, propriile dorințe, acționând conștient și liber în lumea imaginară pe care și-o creează singur.

Prin joc învățăm să trăim împreună cu ceilalți, învățăm să ne exprimăm, învățăm să fim! Copiii care se joacă mai mult, își dezvoltă mai ușor logica, empatia, încrederea în ei și în ceilalți. Prin joc copilul reușește să își concentrez atenția, să urmărească desfășurarea evenimentelor la care asistă și să achiziționeze informația propusă de adult în procesul educațional propiu în obiectivele curriculare. Pentru copil, jocul este modalitatea de a experimenta și stă la baza stilului de învățare încă din prima copilărie.

Obiectivele jocului de dezvoltare:

-Dezvoltarea gândirii critice, rezolvarea problemelor, găsirea de soluții, luarea deciziilor

-Dezvoltarea abilităților de autocunoaștere și construirea imaginii de sine, capacități, defecte, valori, interese, cum mă văd eu versus cum mă văd alții

-Dezvoltarea unei atitudini de auto-acceptare, asemănări defecte

-Identificarea și etichetarea corectă a emoțiilor

-Dezvoltarea empatiei: emoțiile celorlalți și emoțiile personale

Exemple de jocuri de dezvoltare

1. „Baloane vesele si triste"

Activitatea vizează stimularea copiilor pe direcția unei exprimări emoționale deschise, autentice, spontane și descoperirea abilităților empatice, antrenarea conduitelor prosociale și de socializare, dezvoltarea spontaneității și exersarea potențialului creativ al copiilor.

Sarcina. Dupa ce se umflă câteva baloane cu ajutorul copiilor, aceștia vor desena pe baloane stări și trăiri emoționale preferate: bucurie, tristețe, furie, mirare, îndoială, rușine etc. Așadar, copiii trebuie să identifice diferite stări emoționale, să confere etichete verbale acestor stări și să interpreteze în fața celorlalți un rol ales sau dat.

Baloanele se vor arunca în aer. Copiii le vor prinde pe rând și se vor identifica cu ele, experimentând toate trîirile.

Metode și mijloace de realizare:

-jocul de rol;

-expunerea;

-autoanaliza.

2. „Pictura sentimentelor"

Activitatea îți propune relaxarea copiilor, prin angajare tactil-chinestezica și facilitarea exprimării sentimentelor acestora.

Sarcina: sub îndrumarea profesorului, copiii trebuie să realizeze o dactilo-pictură (pictură cu degetele), reprezentând diferite stări emoționale.

Exemple de stări emoționale exprimate: veselie, tristețe, mânie, supărare, îndoială, mirare, îngrijorare, frică, ură, rușine\vinovăție, etc.

Copiii sunt invitați apoi să exprime exact ceea ce simt în acest moment (un alt desen), folosind culorile pe care le consideră cele mai potrivite.

Culorile alese, fluiditatea mișcarii, tonurile și consistența petelor de culoare oferă indicii interesante privind afectivitatea, dar și calitatea cogniților.

Metode si mijloace de realizare:

-conversația;

-exercițiul;

-munca independentă.

3. „Teatrul sentimentelor"

Jocul își propune dezvoltarea capacității empatice, prin antrenarea copiilor în exerciții simple de expresivitate corporală (mima, pantomima) conștientizându-și emoțiile, stimularea unei atitudini deschise, empatice, cooperante prin implicarea activă și constantă în activitate.

Sarcina: se pornește de la ideea că, în teatru, corpul omenesc reprezintă un instrument de lucru. Ca niște adevărați actori, copiii vor învăța să se exprime atât prin cuvânt, cât și prin gest (mima-pantomima). Astfel că ei vor descrie, vor exprima cu ajutorul corpului (cap, trunchi, brațe-mâini, picioare), câte o emoție\sentiment\stare (tristețe, bucurie, teamă, îngrijorare, plictiseală, furie, fericire, dragoste). Se va puncta ideea ca toate elementele corpului participă la exprimarea emoțiilor și e foarte important ca emoțiile exprimate să fie în concordanță cu ceea ce simțim. Ulterior, se vor explica\ enumera motivele personale care conduc la trăirea anumitor stări emoționale.

Se va pune mare accent pe antrenarea copiilor în activitate prin expresivitate, spontaneitate și bucurie\libertate în exprimare.

Metode și tehnici de lucru:
-exercițiul;
-tehnici corporale;
-tehnici expresiv-creative.

4. „Cutia pentru supărări, cutia pentru bucurii”

Sarcina: copiii sunt solicitați să-și amintească, verbalizând, diferite situații trăite ce conțin o anumită încărcătură emoțională. Apoi, ei vor experimenta diferite trăiri emoționale asociate, exprimându-le deschis în fața celorlalți. La final, copiii ei trebuie să găsească o rezolvare creativă frustrărilor, tensiunilor, elementelor de agresivitate identificate.

Se vor construi doua cutii sau doua pălării (coifuri). Pe rând, fiecare copil își va exprima verbal o bucurie și o supărare, apoi o vor simboliza grafic prin desen. Desenele astfel realizate vor fi puse de copii în cele două cutii, în funcție de ceea ce exprimă. În final, vor hotărî împreună cu privire la ce se va întâmpla cu cele două cutii.

Metode si mijloace de realizare:
-lucrul cu metafora;
-tehnicile expresiv-creative.

O ȘCOALĂ INCLUZIVĂ ÎNTRE VORBE ȘI FAPTE

Prof. Dina Denisa – Reli
Școala Gimnazială Mănești

Ca și celelalte metode, tehnici, grupate sub denumirea de *metode active,* cele ale gândirii creative cultivă prioritar formarea și dezvoltarea gândirii divergente, definită prin producția de soluții multiple pentru aceeași problemă.

Elevii trebuie învăţaţi să gândească critic, creativ, constructiv, eficient.

Ei nu trebuie să se simtă stingheri, să le fie teamă de reacţia celor din jur față de părerile lor, ci trebuie să aibă încredere în puterea lor de analiză, de reflecţie.

În cadrul unor ore de limba și literature română este necesar să fie pusă în valoare dezvoltarea personală a elevilor (capacitatea de utilizare maximă, eficientă a cunoștințelor și a propriei experiențe).

Având în vedere importanta limbii şi literaturii române ca obiect de studiu, dar şi importanţa acesteia în activitatea umană, am considerat că este necesar să ne ocupăm, în mod special, de câteva aspecte legate de dezvoltarea capacităţilor creative ale elevilor în cadrul lecţiilor de limba şi literatura română. Aceste aspecte se referă, în special, la câteva strategii didactice adecvate şi eficiente care să contribuie cu maximă eficienţă la stimularea şi dezvoltarea creativităţii tuturor elevilor din ciclul gimnazial.

Creativitatea poate fi stimulată la nivelul întregii clase cu ajutorul unor strategii adecvate. Ea poate deveni o modalitate de învăţare cu multiple beneficii pentru elevii de gimnaziu. Aceştia sunt de-a dreptul încântaţi să li se ofere şansa să-şi exprime gândurile şi sentimentele în moduri cât mai variate şi originale, jocurile de creativitate fiind un cadru optim în acest scop. Problema care se ridică este aceea a efortului pe care îl vor depune atât elevii, cât şi profesorul în realizarea obiectivelor propuse.

Dezvoltarea spiritului de observaţie, a gândirii şi imaginaţiei, dezvoltarea aptitudinilor de ordin caracterial până la setul direcţional al personalităţii creatoare (corelaţia integrativă a intereselor şi aptitudinilor creatoare) asigură originalitatea în cazul exerciţiilor de limba română. De asemenea, este nevoie de restructurări radicale în metodologia învăţării, precum şi de crearea în clasă a unei atmosfere permisive, care să favorizeze comunicarea în activitatea de învăţare. Supleţea şi originalitatea gândirii, găsirea unor soluţii noi şi satisfacţia faţă de găsirea acestora pot fi cultivate prin toate disciplinele de învăţământ, dar în special, pot fi utilizate în acest sens resursele oferite de studiul limbii şi literaturii române.

Flexibilitatea în ceea ce priveşte adaptarea conţinuturilor la nivelul de dezvoltare concretă şi la interesele copiilor, precum şi punerea accentului pe învăţarea procedurală, conducând la structurarea unor strategii şi proceduri proprii de rezolvare de exerciţii, de explorare şi de investigare, la dezvoltarea interesului şi a motivaţiei pentru studiul şi aplicarea limbii române în contexte variate.

Pentru o învățare eficientă pusă sub semnul activizării elevilor, se impune implementarea metodelor moderne de predare într-un procent covârșitor, neexcluzând metodele și procedeele tradiționale cum ar fi: conversația, explicația, analiza lingvistică, fonetică, morfologică, lexicală, sintactică, ortografică, a punctuației și stilistică, învățarea prin exerciții, dar rolul covârșitor va fi preluat de brainstorming, metoda mozaic, a bulgărelui de zăpadă, a ciorchinelui, a turului galeriei, a pălăriilor gânditoare etc. Profesorul va deveni un mediator, iar lecțiile, experiențe de învățare prin stimularea imaginației și creativității elevilor, care în acest mod, vor deveni adaptabili și competitivi. Pentru aceasta trebuie stimulate componentele creativității: ingeniozitatea, spontaneitatea, flexibilitatea, noutatea prin aplicații stimulative, interesante, plăcute.

Creativitatea este un atribut definitoriu al omului modern. Dezvoltarea ştiinţei şi tehnicii implică un înalt nivel de cunoaştere din partea tuturor celor care participă la procesul de producţie, precum şi valorificarea tuturor resurselor umane cu caracter creator al fiecărui individ, însăşi esenţa personalităţii umane constând în afirmarea ei creatoare.

Pentru învăţământ o importanţă deosebită o constituie educabilitatea creativităţii, în general, care implică receptivitate şi atitudine deschisă faţă de experienta pozitivă, sensibilitatea faţă de nou, dorinţa de a experimenta şi valorifica noi ipoteze, o activitate călăuzitoare de norme şi achiziţii valorificate, dar bazate pe invenţie, pe creaţie şi pe dăruirea dascălului faţă de copil şi valori.

Lecţiile de limba şi literatura română oferă reale posibilităţi de organizare şi desfăşurare a unor multiple activităţi menite a dezvolta capacitatea de creaţie a elevilor. Dintre acestea pot fi amintite: povestirea cu schimbarea formei, povestirea prin analogie, continuarea povestirii, intercalarea unor noi episoade în povestiri, ilustrarea textelor literare, modelajul, dramatizarea povestirilor, realizarea compunerilor, crearea de poezii, ghicitori, cvintete, alcătuirea propoziţiilor după scheme date, transformarea vorbirii directe în vorbire indirectă şi invers.

Un loc important în dezvoltarea limbajului şi a vocabularului activ îl are ***utilizarea jocurilor didactice orale***, asemenea activităţi de învăţare oferind elevilor nu numai bucuria şi satisfacţia de a se juca, dar şi un real prilej de dezvoltare a capacităţilor de exprimare orală şi

în acelaşi timp de dezvoltare a capacităţilor creative. Pentru ca activitatea didactică să aibe o mai mare atractivitate pentru toți elevii, am utilizat o serie de jocuri didactice: ***Să găsim familia cuvântului, Cine răspunde repede și bine?, Jocul însuşirilor, Ordonaţi şi transformaţi, Cele mai frumoase expresii, Unde sunt greşelile?, Eu spun una, tu spui multe, Eu, tu, el, noi, voi, ei, Cum nu este?, Cel mai bun povestitor, Spune cum e corect!, Unde e greşeala?, Litera se plimbă, Scara cuvintelor.***

De asemenea, am stimulat activitatea creativă a tuturor elevilor prin redactare de poezii, ghicitori, cvintete pe diverse teme.

Creativitatea nu are limite, trebuie doar să o stimulăm, să o activăm, eliminând caracterul descriptivist din acțiunea didactică și adoptând o viziune nouă asupra limbii, ceea ce duce la formarea de competențe și performanțe în alegerea și combinarea elementeleor componente ale sistemului limbii, într-o manieră personală.

Aşadar, noile metode se bazează pe toate formele de organizare a activităţilor (individual, în perechi, pe grupe şi frontal), clasa de elevi devenind o comunitate de învăţare, în care fiecare contribuie atât la propria învăţare, cât şi la procesul de învăţare colectiv. Elevii sunt solicitaţi să apeleze la acele surse care îi ajută să rezolve problemele şi sunt implicaţi în experienţe de învăţare complexe, proiecte din viaţa reală prin care îşi dezvoltă cunoştinţele şi deprinderile.

Cercetarea experimentală efectuată de către mine a arătat că această abordare are o eficienţă crescută în creşterea motivaţiei elevilor şi în stimularea operaţiilor superioare ale gândirii. Învăţarea bazată pe proiect este o activitate de cercetare, dar şi una practică, în acelaşi timp. În cadrul acestei acţiuni de cercetare, elevii investighează, descoperă, prelucrează informaţii de real interes pentru ei; sunt actori cu roluri multiple în organizarea, planificarea, realizarea şi evaluarea activităţilor; sunt puşi în situaţii practice în care sunt determinaţi intrinsec să experimenteze deprinderi şi capacităţi noi şi să le consolideze pe cele dobândite; utilizează cooperarea ca modalitate de bază în atingerea scopurilor individuale şi de grup.

Bibliografie:

1. ILIE, Emanuela, 2014, *Didactica limbii și literaturii române*, Iași: Editura Polirom.

2. PAMFIL, Alina, 2008, *Limba și literatura română în gimnaziu*, Pitești: Editura Paralela 45.

3. PARFENE, Constantin, 1999, *Metodica studierii limbii și literaturii române în școală*. *Ghid teoretico-aplicativ*, Iași: Editura Polirom.

4. SÂMIHĂIAN, Florentina, 2014, *O didactică a limbii și literaturii române*, București: Editura ART.

Drepturi egale, șanse egale

Prof. Apostol Claudia
Școala Gimnazială *Constantin Brâncuși*, Medgidia, Constanța

Voluntariatul este activitatea desfasurată din proprie initiativă, prin care o persoană fizică îsi oferă timpul, talentele si energia în sprijinul altora fără sprijinul altora o recompensă de natură financiară, dar care poate deconta cheltuielile realizate în sprijinul proiectului în care este implicată.

Am organizat diverse activități de voluntariat la Asociația *Zâmbet și Culoare* din Medgidia alături de clasa la care sunt în prezent diriginte. In prezent Asociația Zâmbet și Culoare a înfiintat în Medgidia un serviciu social denumit Centru de Zi pentru copii cu dizabilități „ Zâmbet și Culoare" – care se adresează copiilor cu dizabilități, domiciliați în Municipiul Medgidia si zonele limitrofe, cu vârste cuprinse intre 3-18 ani. Pe lângă problemele de sănătate pe care le au copiii cu dizabilități, ei întâmpină și grave probleme de integrare. O dificultate de integrare a copiilor cu dizabilități în comunitate este cea a părinților copiilor sănătoși care uneori își retrag copiii de la joacă cu alți copii cu dizabilități crezând probabil ca e ceva „contagios" . Încrederea în sine vine de la sentimentul că sunt „iubiți frumosi și speciali".

Astfel, organizăm o dată pe lună o întâlnire cu acești copii pentru a face diferite activități împreună. Scopul lor este de a îmbunătăți relația dintre copii, de a conștientiza că un copil cu dizabiliăți poate deveni un real prieten, iar colaborarea în desfășurarea sarcinilor este de fiecare dată deosebită.

În orice societate contemporană, oricât de elevată ar fi aceasta, membrii anumitor grupuri umane au de înfruntatsituații de discriminare sau inegalitate doar din cauza faptului că sunt într-un fel sau altul diferiți în raport cu cei care constituie majoritatea, fiecă e vorba de culoarea pielii, convingerile religioase, apartenența etnică, apartenența de gen, orientarea sexuală, apartenența la anumite categorii socio-economice sau anumite dizabilități fizice ori psihice. Instituirea unei egalități reale a șanselor pentru toți membrii societății înseamnă în cele din urmă eliminarea pe cât este posibil a tuturor situațiilor de acest fel.

Şcoala românească trebuie să construiască diverse strategii pentro o tratare pluralistă a diversităţii culturale, cum ar fi: aprecierea patrimoniului cultural pe care îl aduc cu ei elevii şi utilizarea acestuia pentru a ajuta profesorii şi directorii să înveţe culturile elevilor; utilizarea conflictelor etnice pentru producerea unor schimburi culturale şi sociale pozitive; crearea unui

mediu de cooperare între elevi, profesori şi familiile elevilor; facilitarea succesului tuturor prin asigurarea accesului egal şi eficient la instituţia şcolară; înlăturarea prejudecăţilor legate de rasă, clasă socială sau etnie; eliminarea unor practici care dezavantajează persoane şi grupuri de elevi.

După cum se știe, oamenii sunt în anumite privințe asemănători, iar în altele diferiți. Pentru a putea ajunge la o situație cât mai apropiată de egalitatea deșanse, trebuie uneori să ținem seama de asemănările dintre oameni, de ceea ce îi face să fie cu toții membri ai speciei umane, iar alteori de deosebirile dintre ei, de ceea ce le conferă specificul individual sau de grup.Trebuie să luăm notă de diferențeledintre ei mai ales atunci când aceste diferențe naturale conduc la apariția unor dezavantaje socialeși economice pentru cei afectați de ele, și să căutăm să luăm acelemăsuri care pot minimiza ori compensa, în diverse moduri, acestedezavantaje. Trebuie să punem însă accent pe asemănări, adică pe ceea ce oamenii au cu toții în comun, în sensul că nu trebuie să îngăduim nici unei forme de discriminare să funcționeze și să producă ori să accentueze prin aceasta alte situații de inegalitate care se pot naște astfel. Oserie de reguli de acțiune prin care fiecare dintre noi, ca persoană individuală și în nume propriu, să se comporte în mod corect față de toți ceilalți, în așa fel încât să nu producă inegalități în ceea ce privește șansele lor de a fi tratați în mod egal și de a se bucura de oportunități similare, a nu accentua inegalitățile deja existente, ci dimpotrivă, a face tot ce îi stă în putință pentru compensarea ori eliminarea acestora.

Egalitatea şanselor semnifică, în fapt, oferirea de opţiuni multiple pentru capacităţi şi aptitudini diferite, „o educaţie pentru toţi şi pentru fiecare”, o educaţie deschisă pentru toate persoanele, indiferent de vârstă şi condiţii socio-economice, dar şi o educaţie pentru fiecare, în funcţie de nevoile sale specifice – evitându-se omogenizarea şi încurajându-se diversitatea – care să creeze premisele egalităţii şanselor de acces în viaţa socială. Această opţiune a fost susţinută de politicile de egalizare a şanselor care au avut ca obiective combaterea excluziunii şi selecţiei exacerbate, formarea competenţelor de bază pentru toţi indivizii, educaţia de tip „a doua şansă” pentru cei care au părăsit sistemul educativ, integrarea educaţiei formale cu educaţia non-formală şi educaţia informală, astfel încât să se extindă situaţiile de învăţare.

Cu toate că, în general, egalitatea șanselor este afectată de prejudecățile negative, fapt este că și acelea pozitive pot conduce la discriminare și la inegalitate, deoarece opinia nejustificat de bună pe care o avem despre o persoană sau un grup ne poate face să-i concedem drepturi suplimentare în raport cu ceilalți.

Formarea stereotipurilor ne determinăsă îi etichetăm pe ceilalți cu deosebită ușurință. În general, cu toții ne așteptăm să fim tratați ca persoane individuale și să ne fie observate și luate în considerație trăsăturile individuale, însă etichetarea reprezintă tocmai neglijarea individualității și atribuirea necritică a unor trăsături generale (pozitive ori negative) care pun în umbră adevăratele calități ale fiecăruia, ceea ce este incorect și poate deveni frustrant, mai ales atunci când are consecințe cu privire la drepturile sau oportunitățile care ni se refuză din acest motiv.

Școala românească se confruntă în ultimul timp cu diferite probleme, printre care se numără şi şcolarizarea copiilor defavorizaţi sau celor cu cerinţe educative speciale Egalitatea șanselor de instruire este teoretic garantată în aproape toate țările lumii, dar realizarea practică a acestui principiu generos continuă să rămână una din cauzele de importanță majoră ale reformelor. Conceptul de „egalitate“ înseamnă astăzi ceva mai mult decât drepturile egale pe care democrații secolului trecut le revendicau cu entuziasm pentru toți cetățenii; ea înseamnă o egalitate reală a șanselor individuale de promovare socială, iar educația este instrumentul cel mai important în dezvoltare.

De asemenea, este nevoie de o dorință reală de a ne corecta comportamentul, cu scopul de ane manifesta mereu nediscriminatoriu și echitabil față de ceilalți, de a respecta modul în care ei sunt diferițide noi și de a nu încălca niciodată principiul egalității șanselor. Deoarece, în general, societatea manifestă așteptarea ca noi să avem această disponibilitate, se întâmplă uneori ca anumite persoane care nu o posedă realmente să simuleze dorința autentică de a da dovadă de corectitudine față de ceilalți, însă oamenii au dezvoltat o capacitate deosebită de a detecta aceste cazuri și acționează în consecință pentru sancționarea lor.

Profesorii au nevoie să îşi conştientizeze propriile prejudecăţi, să fie corect formaţi, să ia în considerare condiţiile sociale şi nevoile elevilor. Copiii trebuie pregătiţi să înveţe să trăiască şi să interactioneze pozitiv în această lume diversă. Multiculturalitatea este un fenomen care ne îmbogăţeşte cu diversitate. Şcoala trebuie să formeze deprinderea preţuirii valorilor pluriculturale, ideea ca nu există valori superioare sau valori inferioare. Există valori specific care trebuie preţuite prin aportul lor la nuanţarea şi îmbogăţirea celorlalte culture cu care vin în contact.

Principala problemă de la nivelul concepției generale despre persoanele cu dizabilități este aceea a persistenței modului bipolar de a privi situația acestora: pe de o parte, există o înțelegere teoretică extrem de cuprinzătoare a situațieidezavantajoase în care se află acestea, dar pe de altă parte ea este dublată de evitarea implicării în gestionarea pozitivă a ei, și chiar

încontexte care presupun contact social direct și apropiat cu persoanele cu handicap. Remedierea acesteia presupune nu doar o schimbare a modului de gândire, în sensul acceptării ca stare de normalitate a existenței și participării sociale active a persoanelor cu dizabilități, dar și a modului de comportare în raport cu acestea.

Egalitatea şanselor de instruire este teoretic garantată în aproape toate ţările lumii, dar realizarea practică a acestui principiu generos continuă să rămână una din cauzele de importanţă majoră ale reformelor. Conceptul de „egalitate“ înseamnă astăzi ceva mai mult decât drepturile egale pe care democraţii secolului trecut le revendicau cu entuziasm pentru toţi cetăţenii; ea înseamnă o egalitate reală a şanselor individuale de promovare socială, iar educaţia este instrumentul cel mai important în dezvoltarea la maximum a acestor şanse. Specia umană se conformează şi ea acelui principiu director al evoluţiei speciilor – variabilitatea; indiferent de numărul indivizilor, educaţia lor trebuie să fie diferenţiată şi specializată, în funcţie de „echipamentul natural-genetic“ al fiecăruia, de aptitudinile şi interesele fiecărei persoane, corelate cu nevoile de cadre competente ale societăţii.

Bibliografie:

Creţu D., Nicu A. – *Pedagogie pentru definitivat şi gradul didactic II*, Editura Universităţii „Lucian Blaga” Sibiu, 2009.

Mara D. – *Strategii didactice în educaţia incluzivă*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 2004.

Verza E., Păun E. – *Educaţia integrată a copiilor cu handicap*, UNICEF şi RENINCO, Bucureşti, 2008.

Bălan S. – *Egalitatea de sanse. Scurta introducere*, Editura Eikon, București, 2013.

„O şcoală pentru toţi. Şcoala incluzivă – între vorbe şi fapte"
DESPRE INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂŢĂMÂNTUL DE MASĂ

Prof.înv. primar Bîru Mioara
Şcoala Gimnazială „George Apostu" Stănişeşti, judeţul Bacău

Motto:

"Copiii, aceste flori pe care pământul le naşte spre frumuseţe şi candoare, au nevoie de lumina şi căldura sufletelor noastre, pentru a creşte şi a se împlini, purtând cu ei visuri şi speranţe nebănuite" (H.Wallon)

Deviza unităţii noastre de învăţământ este „O şcoală pentru toţi, o şcoală pentru fiecare", iar revista şcolii se numeşte „Copiii noştri, steluţe pe pământ", un titlu ce ne trimite cu gândul la un excepţional film indian - Taare Zameen Par. Este un film emoţionant despre copii şi despre adulţii care îi cresc", este povestea emoţionantă a unui băieţel dislexic care repetă clasa pentru că nu ştie să scrie şi să citească… fiindcă "literele dansează". Un film pe care îl recomand părinţilor, educatorilor, pedagogilor, psihologilor, logopezilor… Copiii care nu pot face faţă cerinţelor şcolare, cei care prezintă diverse forme şi niveluri de eşec şcolar sunt încă prea puţin cunoscuţi, şi acceptaţi din punct de vedere psihopedagogic. Atitudinea cea mai frecventă manifestată faţă de aceştia din partea şcolii /şi a societăţii în general este de subvalorizare – bazată în mare măsură pe lipsa de reuşita şi de competenţa şcolară.

-De ce nu pot face progrese semnificative în învăţare toţi elevii dintr –o clasă ?

-Cum pot fi sprijiniţi să progreseze în învăţarea de tip şcolar elevii care învaţă (sau care par să înveţe) mai greu ?

-Cât este de justificată marginalizarea sau chiar excluderea unor elevi din şcoala de masa ?

Copiii cu probleme -„dificili ", „turbulenţi " şi /sau handicapaţi din diferite motive sunt percepuţi în lumea şcolii obişnuite de cele mai multe ori negativi sau marginalizaţi şi nu de puţine ori excluşi: „ Nu este pentru şcoală!", „Nu face faţă programei." „Nu această şcoală". „Trebuie trimis la o şcoală specială" sau /nu poate fi şcolarizat" –iată doar câteva din argumentele prin care unele cadre didactice justifică neacceptarea ori eşecul unor copii, de a învăţa alături de ceilalţi copii de aceeaşi vârstă.

Este adevărat că nu de puţine ori, condiţiile de organizare şcolară –efective numeroase de elevi în clasă, programa şcolară foarte încărcată, timpul scurt pentru activităţi şi interacţiuni în clasă cu elevii pe parcursul unei lecţii; insuficienta pregătire psihopedagogică şi /sau de

educaţie –reprezintă obstacole serioase în asigurarea unui învăţământ eficace pentru fiecare copil. Dar nu întotdeauna…

Referitor la INTEGRAREA ŞI INCLUZIUNEA ŞCOLARĂ

Integrare presupune:

-educarea copii cu cerinţe speciale în şcolii obişnuite alături de ceilalţi copii normali;

-asigurarea servicii de specialitate (recuperare,terapie educaţională,consiliere şcolară,asistenţă medicală şi socială) în şcoala respectivă;

-acordarea de sprijin personalului didactic şi managerilor şcolii în procesul de proiectare şi aplicare a programleor de integrare;

-permiterea accesul efectiv al copiilor cu cerinţe speciale la programul şi resursele şcolii obişnuite;

-respectarea problemelor şi opiniilor părinţilor;

-asigurarea programe de spirijin individualizate pentru copii cu cerinţe speciale;

-acceptarea schimbării radicale în organizarea şi dezvoltare activităţiilor

-instructiv-educative din şcoală.

Integrare şcolară - procesul de includere în şcolile de masă sau în clasele obişnuite la activităţile educative formale şi nonformale,a copiilor consideraţi ca având cerinţe educative speciale.

Educaţia integrată se referă la integrarea în structurile în învăţământul de masă a copiilor cu cerinţe educative speciale în educaţie (copii cu deficienţe senzoriale,fizice,intelectuale sau de limbaj,defavorizaţi socio-economic şi cultural , copii din centrele de asistenţă şi ocrotire,copii cu uşoare tulburări psiho-afective şi comportamentale,copii infectaţi cu virusul HIV).

Incluziune - procesul de pregătire a unităţilor de învăţământ pentru a cuprinde în procesul de educaţie toţi elevii comunităţii, indiferent de caracteristicile şi dificultăţile acestora;

- se referă la integrarea copilului cu cerinţe speciale în sistemul educational

Educaţia incluzivă este un proces permanent de îmbunătăţire a instituţiei şcolare,având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane ,pentru a susţine participarea la procesul de învăţământ a tuturor elevilor din cadru unei comunităţi.

-asigură participarea la educaţie a tuturor copiilor, promovând diversitatea şi egalitatea.

-pune accentul pe cooperare, învăţare socială şi pe valorizarea fiecărui individ.

-formează competenţe de comunicare, negociere şi cooperare necesare în contextul unui învăţământ divers din punct de vedere etnic şi cultural.

-acceptă ideea că orice copil poate învăţa.

-asigură învăţarea individualizată şi dezvoltă abilităţile de lucru în echipă.

-dezvoltă relaţiile cu comunitatea locală pentru implicarea în activităţi de educaţie .

-personalul didactic promovează educaţia interculturală.

-sistemul de evaluare poate aprecia rezultatele tuturor copiilor.

Şcoală incluzivă –instituţie şcolară din învăţământul public de masă unde au acces toţi copii unei comunităţi,indiferent de mediul de provenienţă în care sunt integraţi într-o formă sau alta şi copii cu cerinţe speciale în educaţie,unde programul activităţilor didactice are la bază un curriculum specific;

-asigură o educaţie pentru toţi copiii şi reprezintă mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare;

-elevii din aceste instituţii de învăţământ beneficiază de toate drepturile şi serviciile sociale şi educaţionale conform principiului “resursa urmează copilul”.

Cerinţe educative speciale- cerinţe în plan educativ ale unor categorii speciale de elevi, cerinţe consecutive unor disfuncţii sau deficienţe de natură intelectuală, senzorială, psihomotrică, fiziologică sau ca urmare a unor cauze psiho-afective, socio-economice sau de altă natură (absenţa mediului familial, condiţii de viaţă precare, anumite particularităţi ale personalităţii copilului) care plasează elevul într-o stare de dificultate în raport cu cei din jur;

-nevoi educaţionale suplimentare, complementare obiectivelor generale ale educaţiei şi adaptate particularităţilor individuale;

-implică o asistenţă complexă, incluzând aspecte medicale, sociale şi educaţionale.

Cadrul didactic de sprijin - persoană specializată în activităţi educative şi recuperatorii adresate copiilor cu CES, statutul său este de profesor specializat in psihologie sau psihopedagogie speciala care poate fi angajatul unei şcolii speciale a unui centru de recuperarea sau chiar angajatul unei şcolii de masă. Cadrul didactic trebuie să aibă noi roluri.

Responsabilităţi : identificarea nevoii de sprijin în clasa de elevi, evaluarea potenţialului de învăţare al grupului de copii, stabilirea inventarului de dizabilităţi a grupei de elevi, organizarea şi susţinerea unor activităţi de consiliere a cadrelor didactice cu privire la problematica complexă a dificultăţilor de învăţare, colaborarea şi consultarea cu cadrele didactice oferind şi primind informaţii cu privire la integrarea şcolară a elevilor cu CES, elaborarea programelor educationale personalizate

Curriculum-ul adaptat se referă la adaptarea conţinuturilor, metodelor, mijloacelor şi tehnicilor de lucru în cadrul activităţilor instructiv-educative, adaptarea conţinuturilor are în

vedere atât volumul de cunoştinţe, dar mai ales particularităţile elevilor cu cerinţe educative speciale.

Adaptarea curriculară -se poate realiza prin **extensie**, ce presupune introducerea unor activităţi suplimentarea (activităţi de socializare, comunicare, orientare spaţială, practice focalizate pe pregătire profesională);

-selectarea unor conţinuturi din curriculum general adresate copiilor normali care pot fi înţelese şi însuşite de copiii cu C.E.S.;

-accesibilizarea şi diversificarea componentelor curriculum-ului general prin introducerea elevilor cu C.E.S. în activităţi individuale variate;

-folosirea unor metode şi procedee didactice a unor mijloace de învăţământ preponderent intuitive care să ajute elevul cu C.E.S. să înţeleagă, precum şi folosirea unor metode şi procedee de evaluare prin care să se evidenţieze evoluţia şi performanţele elevilor.

Activitatea la catedră a dovedit că elevii cu C.E.S. ce au beneficiat de sprijin din partea cadrului didactic itinerant au progresat în comparaţie cu ceilalţi lipsiţi de ajutor.

Cadrele didactice din şcolile de masă ar trebui să-şi flexibilizeze demersul didactic pentru satisfacerea cerinţelor educative ale fiecărui elev. În grupele/clasele în care sunt integrați copii/elevi cu CES care beneficiază de servicii educaționale de sprijin efectivele să se diminueaze cu 4 copii/elevi pentru fiecare copil/elev integrat.

Cadrele didactice din unitățile de învățământ integratoare trebuie să beneficieze de cursuri de formare în domeniul educației incluzive, organizate de MEC în mod gratuit.

Învăţând împreuna, copiii învaţă să trăiască împreună.

Incluziunea se va realiza atunci când structurile sistemului de învătământ vor fi adecvate când de la afirmaţia “şcoala pentru toţi” vom trece la practica “şcoala pentru fiecare”.

Incluziunea fără suport, resurse, implicare şi fără pregătire continuă nu va da rezultate. Educaţia incluzivă evidenţiază munca în echipă atât pentru elevi cât şi pentru cadrele didactice, vizează răspunsul pozitiv la diversitate şi individualitate, simbolizează şansele egale pentru fiecare copil în parte.

Bibliografie :

Gherguţ, A. (2006), Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale, Editura Polirom, Iaşi
Vrăşmaş, T.(2004), Şcoala şi educaţia pentru toţi, Ed. MiniPed, Bucureşti
-Suport de curs:”Strategii în abordarea didactică a copiilor cu CES în sistemul de învățământ preuniversitar”,formator Dr.Diana Dana Fericel (modul I si modul II);
VRĂŞMAŞ, T. „ Învăţământ şi/sau inclusiv”, Ed. Aramis, 2001

O ȘCOALĂ PENTRU TOȚI. ȘCOALA INCLUZIVĂ – *ÎNTRE VORBE ȘI FAPTE*

Profesor, Chiriac Monica
Colegiul Tehnic *Valeriu D.Cotea* , Focșani

Cei care educă copiii sunt demni de mai multă onoare decât cei care le dau viață; de aceea pe lângă viață, daruiți copiilor și arta de a trăi bine, educându-i. *Aristotel*

Incluziunea nu este un simplu concept aplicat doar la mediul şcolar. Din contră, problematica incluziunii, a diversităţii, este o sursă complexă de politici, dezbateri şi acţiuni sociale. Unul dintre deziderateleacestor politici este acela de a asigura o schimbare durabilă de mentalitate la nivel de societate faţă de persoanele cu dizabilităţi, schimbare care să se integreze în mai larga cerinţă a acceptării şi promovării diversităţii.

Școala, prin misiunea ei de instituţie formatoare de personalităţi, alături de misiunea de a transmite elevilor informații și un bagaj solid de cunoștințe reprezintă un mediu prioritar pentru începerea şi implementarea politicii incluzive. Să ne gândim doar la perioada pe care un copil o petrece în școală. Aceste ore și ani pot fi marcaţi de segregare, de excluziune sau pot fi marcaţi de efortul de a adapta metodele, tehnicile şi instrumentele de care dispune profesorul pentru a facilita integrarea copiilor cu cerinţe educaţionale speciale în mijlocul copiilor fără CES. Educaţia formală, nonformală și informală transformă individul dependent de familie, de societate, într-unul independent, care se bucură de autonomie. Valorile învăţate în şcoală şi în familie ar trebui să îndrume omul pe tot parcursul vieţii. Un climat de armonie şi bună înţelegere în şcoală este definitoriu. Un dezechilibru al şcolii devine o problemă la nivelul societăţii.

Trecând de la discuţia asupra beneficiilor educaţiei incluzive şi a locului ei în cadrul politicilor generale privind incluziunea, este bine să accentuăm faptul că vorbim de un proces, şi nu de un fapt. Această trecere a societăţii în general şi a şcolii în special către acceptarea diversităţii şi educaţia incluzivă este un demers de lungă durată. Din acest motiv este important să privim şi la mecanismele prin care acest proces este facilitat sau din contră, întâmpină rezistenţe din partea actorilor câmpului social, politic, educaţional.

Copiii cu nevoi educaţionale speciale constituie unul dintre grupurile ţintă pe care le vizează învăţământul special integrat parţial sau complet.

În mod specific, procesul de integrare vizează:

- să ofere şanse egale la educaţie fiecărui copil, indiferent de posibilităţile sale de învăţare, participare şi dezvoltare;
- pregătirea şcolilor şi comunităţilor (conducere, personal didactic, părinţi, comunitatea în întregul său) să accepte copiii cu nevoi educaţionale speciale şi astfel să fie asigurată dezvoltarea unui mediu educaţional inclusiv;
- realizarea condiţiilor optime în comunitate pentru dezvoltarea intelectuală, psihică, comportamentală şi atitudinală a copiilor cu nevoi educaţionale speciale prin: asistenţă psihopedagogică specializată în şcoli; asistenţă specializată în familie; servicii sociale specializate furnizate copilului şi familiei din partea autorităţilor îndreptăţite de lege.

Metodele didactice aplicate în învăţământul special sunt alese astfel încât să conducă la realizarea obiectivelor propuse şi, mai ales, să fie adaptate dizabilităţilor, vârstei şi particularităţilor individuale ale elevilor. Cadrul didactic este responsabil de alegerea metodelor, luând în considerare structura clasei, materialele didactice existente în şcoală şi urmând orientările metodologice oferite în Curriculumul Naţional şi materialele publicate pentru cadre didactice.

Pe parcursul învăţământului preşcolar şi primar, pentru majoritatea disciplinelor, o clasă lucrează cu acelaşi cadru didactic. Pe parcursul învăţământului secundar, fiecare disciplină din planul de învăţământ este predată de un cadru didactic diferit. Conform principiului continuităţii, în mod obişnuit acelaşi cadru didactic lucrează cu o clasă dată pe parcursul tuturor claselor în care se predă disciplina respectivă în cadrul unui nivel educaţional dat. În timpul lecţiilor, managementul clasei este în responsabilitatea cadrului didactic. În consecinţă, cadrele didactice aleg independent organizarea activităţilor cu toţi elevii (activitate frontală), pe grupe sau individual (activitate diferenţiată) - în funcţie de obiectivele specifice propuse pentru lecţie şi de nivelul elevilor. Activităţi de predare-învăţare pe grupe separate şi individualizate sunt organizate în programul de după-masă în regimul de şcolarizare cu semi-internat sau internat. Pregătirea practică este o activitate obligatorie în cadrul învăţământului profesional şi tehnic şi este asigurată de profesori-ingineri şi/sau de maiştri în laboratoare şi ateliere.

În ultimele două decenii, s-au intensificat eforturile pentru incluziunea copiilor cu dizabilităţi în şcolile obişnuite. În încercarea de a-i primi pe toţi elevii, se pune accentul pe schimbarea politicii şcolare. Aceasta presupune eliminarea formelor de discriminare în ceea ce priveşte şcolarizarea copiilor cu dizabilităţi, dobândirea unor valori ca: deschidere în faţa

diferenţelor, a toleranţei şi respectul faţă de celălalt. Pentru adoptarea acestei politici de incluziune este are să lucreze cu copiii care au CES, să ai servicii adecvate nevoilor lor speciale, să poţi coopera strâns cu părinţii. Alinierea la reglementările internaţionale a făcut ca şi învăţământul românesc să devină din ce în ce mai deschis la ideea de incluziune. O serie de proiecte-pilot, care s-au efectuat în ţara noastră, au scos în evidenţă faptul că integrarea copiilor cu dizabilităţi în şcolile obişnuite este posibilă şi poate fi extinsă la nivel naţional . Un alt studiu recent indică faptul că un număr semnificativ dintre copiii cu dizabilităţi înscrişi în învăţământul de masă şi părinţii lor se declară satisfăcuţi de experienţa de învăţare din şcoala obişnuită şi de serviciile educaţionale de care au beneficiat.

În ceea ce priveşte metodele didactice utilizate, pot fi luate în considerare următoarele remarci generale: Sunt utilizate activităţi integrative şi terapeutice pentru a facilita reabilitarea şi recuperarea copiilor.

Activităţile compensatorii şi terapeutice sunt organizate de cadre didactice specializate în centre speciale pentru grupe de 2-3 copii - în funcţie de dizabilităţile lor - şi constau în terapie cognitivă, exersarea deprinderilor manuale, terapie ocupaţională şi dezvoltarea autonomiei individuale . Metodele bazate pe comunicare orală utilizate pot fi clasificate în metode bazate pe expunere (povestirea, descrierea, explicaţia etc.) şi metode bazate pe conversaţie (conversaţia, conversaţia euristică, problematizarea etc.). Cadrele didactice utilizează de asemenea şi metode de învăţare şi explorare prin descoperire: explorarea directă a obiectelor şi fenomenelor (observaţii sistematice şi independente, experimente, activităţi practice etc.) şi explorarea indirectă (rezolvare de probleme, demonstraţia prin imagini, filme etc.);

Activități pentru integrarea elevilor cu CES: Jocuri de dezvoltare cognitivă

Gândirea, memoria, atenția, motivația, creativitatea reprezintă elemente esențiale în obținerea reușitei școlare. Elevul cu CES trebuie să urmeze o programă adaptată conform cu nivelul dezvoltării sale intelectuale. Profesorul poate folosi însă câteva trucuri, care-l vor ajuta pe cel mic să învețe cu ușurință:

* folosirea în predare a mijloacelor audio-vizuale (în cazul elevilor cu ADHD si autism au un randament destul de bun)
* evaluarea prin metoda proiectelor (și nu prin teste de evaluare clasice care de obicei au și limită de timp în rezolvare)

* jocuri de sinteză perceptuală în cadrul software-ului educativ (manuale digitale), înlocuirea scrisului de mână cu cel de tipar sau chiar folosirea calculatorului la majoritatea materiilor (da, legea permite)
* alegerea diverselor jocuri didactice precum: jocuri cu elemente de abstractizare și generalizare, jocul omisiunilor (excluderea elementelor nepotrivite dintr-un ansamblu/ sesizarea elementelor lipsă dintr-un ansamblu); jocuri asociative („Jocul categoriilor”, „Familia de animale“; „Salata de legume”; „Care este casa lui?”, „La ce foloseşte …?”); – jocul ghicitorilor.

Considerăm , de asemenea, că un pas important care poate constitui model de bună practică aplicat şcoli îl reprezintă profesorul itinerant, care prezintă avantajul că asigură interacțiunea elevi cu deficienţe- elevi normali, iar aceştia pot învăţa împreună şi ,totodată, permite o intervenţie timpurie pentru copii şi pentru părinţi: se evită deplasările la cabinete de specialitate, se întocmeşte un raport după fiecare şedinţă pentru părinţi şi cadrul didactic astfel încât, acesta din urmă să poată folosi strategiile didactice cele mai potrivite pentru remedierea deficienţei semnalate.

Bibliografie selectivă:

„Dezvoltarea practicilor incluzive în şcoli. Ghid managerial” UNICEF, Bucureşti, 1999

www.educatiepentruviata.ro

Creţu D, Nicu A., Mara D – Pedagogie - formarea iniţială a profesorilor, Ed. Universităţii „Lucian Blaga” Sibiu, 2005

WORKSHOP DE FORMARE
’’O ŞCOALĂ PENTRU TOŢI. ŞCOALA INCLUZIVĂ- ÎNTRE VORBE ŞI FAPTE’’

Cunoaşte-mă pe mine! Sunt r(OM) !

Prof. Huzum Simona Mădălina
Şcoala Gimnazială’’Gheorghe Petraşcu’’Tecuci
Jud.Galaţi

Etnia romă este a doua minoritate ca proporție numerică în țara noastră. Problemele cu care se confruntă rromii sunt foarte multe, printre care: lipsa locuințelor, sărăcia, șomajul, lipsa actelor de identitate, a actelor de sănătate, discriminarea, etc.

Meseriile rromilor sunt plătite cu puțini bani și sunt din ce în ce mai puțin căutate (lăutari, argintari, fierari, spoitori, cărămidari,etc., aceste meserii fiind transmise din generație în generație, la care se adaugă altele învățate în timpul cursurilor sau la locul de muncă cum ar fi: zidar, zugrav, tâmplar, șofer, sudor,etc.

Dacă integrarea preșcolarilor de etnie romă în grădinița românească este de foarte multe ori greoaie , deoarece părinții copiilor invocă ” *Dacă îl fură cineva!’’*, la ciclul gimnazial multe fete renunță la școală, fiind căsătorite de familii (așa impune tradiția), iar băieții continuă să meargă la școală, foarte puțini fiind absolvenţi de liceu.

Trebuie să se țină seama de la început de faptul ca rromii cu greu vor căpata încredere într-un cadru didactic pentru a-și aduce copilul la școală, de aceea se poartă discuții între cadru didactic și părinte din care să rezulte o apropiere și cunoaștere a obiceiurilor și tradițiilor rrome.

Urmează perioada de adaptare care este urmărită de părinți (stau mult timp la gradiniță cu copiii).

Integrarea în grădiniță are în vedere și aspecte care țin de neajunsurile lor , de distanța de la locuința lor până la grădiniță, de lipsa veniturilor pentru achiziționarea de haine și încălțăminte necesare preșcolarilor.

Din experiența dobândită în anii în care am desfășurat activități cu copii de etnie romă pot spune că sunt mult mai sensibili, simt nevoia de a primi afecţiune, se atașează de cadru didactic numai dacă îl simt că nu face diferențe între ei și alți copii.

Trebuie acordată o atenție foarte mare integrării preșcolarilor de etnie romă. Dacă un cadru didactic are metode, copiii rromi îl vor îndrăgi și vor fi receptivi. Activitățile preferate de elevi sunt activitățile care implică muzică, mișcare cât şi activităţile sportive.

În ciclul primar integrarea și adaptarea elevilor de etnie rromă are alte caracteristici. Dacă la grădiniță majoritatea activităţilor se desfăşoară cu material intuitiv, fiind necesare foarte puține rechizite, la ciclul primar este nevoie de un necesar de rechizite iar părinţii de multe ori nu le pot procura pe fondul sărăciei.

Sunt puține cazurile în care părinții elevilor rromi conștientizează importanța educației și își doresc ca fii și fiicele lor să știe mai mult decât “ citit și socotit”.

Dacă la școală se imprimă o educație bună prin diverse activități obligatorii și opționale, acasă elevul uită de regulile impuse, de normele de comportare și imită adulții din comunitate, în ziua următoare cadrul didactic o ia de la capăt….

Lipsa igienei în locuințe, dar și odihnei, dificultăţi în realizarea igienei personale, lipsa spațiului care să asigure intimitate pentru tinerele cupluri au consecințe grave asupra socializării și educației copiilor și adolescenților.

Deşi în ultimii ani au avut loc o serie de inițiative atât la nivel național cât și local pentru îmbunătățirea sistemului de educație având la bază principiile incluziunii, a nediscriminării, a egalității de șanse, a dreptului la educație, cu toate acestea există încă o serie de probleme la nivelul școlilor, abandonul școlar al romilor, slaba lor participare la procesul instructiv, slaba implicare a părinților rromi în educarea copiilor lor dar și lipsa cadrelor didactice pregătite în acest sens. Procesul incluziunii, a luptei împotriva desegregării și marginalizării este unul greu și lent, de aceea este nevoie de mult efort, voință și responsabilitate pentru a susține aceste inițiative în continuare, prin realizarea și îmbunătățirea lor permanentă, ținând cont de interesul superior al copilului, de dreptul său la educație.

Particularităţile procesului cognitiv la elevii cu dificultăţi de învăţare

prof. Cristina Buda
Centrul Școlar de Educație Incluzivă Tîrgu Lăpuș

1. Percepţia confuză

Pentru a percepe corect lumea care ne înconjoară şi a primi informaţii complete, facem apel la simţuri (văz, auz, miros, gust, pipăit). Copiii ce prezintă dificultăţi de percepţie nu primesc informaţii decât vag şi superficial, neputând întelege, de multe ori, detaliile şi aspectele complexe ale unei situaţii.

2. Aptitudini parţiale de rezolvare a problemelor

Deseori, elevii cu dificultăţi de învăţare abordează problemele într-o manieră impulsivă, dezorganizată, fără sistematizare. De aceea, problemele iau în general o direcţie greşită atrăgând după sine eşecuri repetate în această privinţă.

3. Slabe aptitudini verbale

S-a constatat faptul că mulţi copii cu dificultăţi de învăţare nu cunosc terminologia adecvată pentru a desemna un obiect, o acţiune, un raport sau o noţiune. Ei înlocuiesc cuvintele ce le lipsesc prin intonaţii, mimică şi gesturi. Lipsa sau diminuarea aptitudinilor verbale face ca raporturile complexe şi elementele abstracte să fie mai dificil de înţeles.

4. Relaţii spaţiale deficitare

Elevii cu dificultăţi de învăţare . pot avea probleme de orientare spaţială, care le-ar permite distingerea, de exemplu, a localizărilor dreapta-stânga şi o lipsă de ordonare, care se referă la aranjarea lucrurilor sau evenimentelor după un model. Incapabili de a se orienta bine în spaţiu şi în timp, nu pot gândi complex şi se mulţumesc să identifice obiectele, fără a stabili raporturi între ele.

5. Instabilitatea perceptivă

Stabilitatea perceptivă se bazează pe capacitatea de a se raporta la caracteristicile imuabile ale unui obiect sau ale unei situaţii, chiar dacă acestea suferă anumite modificări. De exemplu, un pătrat rotit poate părea un romb, elevii putând să înţeleagă noţiunea de

pătrat, fiindu-le greu să admită că elementele unui obiect rămân aceleaşi dacă i se modifică orientarea.

6. Necesitatea preciziei

Mulţi elevi cu dificultăţi de învăţare se mulţumesc cu aproximări, neachiziţionând toate informaţiile necesare şi putând chiar să le deformeze pentru a le simplifica. Aceasta se întâmplă pentru că nu le este dezvoltată suficient necesitatea preciziei, care se poate dezvolta prin răspunsurile primite din comunicare cu ceilalţi. La copii, nevoia de precizie constă în instrucţiuni explicite; mai târziu, această necesitate intră în obişnuinţă şi se manifestă ca o necesitate implicită.

7. Tulburări de comportament

Elevii cu dificultăţi de învăţare pot avea un comportament impulsiv ce nu decurge din incapacitatea de a fi atenţi, ci din faptul că ei nu pot aborda problemele într-un mod sistematic. Deseori, de vină sunt reacţiile clasei la răspunsurile lor false sau incomplete, ce decurg şi din faptul că nu înţeleg instrucţiunile primite. Tulburările de comportament implică hiperactivitae, lipsă de atenţie, agresivitate şi emotivitate exagerată.

8. Gândirea logică

Unii elevi au tendinţa de a accepta lucurile aşa cum sunt, fără să evalueze importanţa coerenţei logice. Sunt indiferenţi la ilogica unor raporturi sau a propriilor răspunsuri. Această lipsă de logică nu provine din lipsa de inteligenţă, ci mai degrabă este cauza unui sistem deficitar, în care logica nu este importantă.

9. Comunicarea egocentrică

Comunicarea egocentrică provine dintr-o lipsă de diferenţiere care îl împiedică pe copil să vadă că ceilalţi sunt diferiţi de el. El este incapabil de “a intra în pielea altcuiva”. Iar din cauza acestei atitudini, comunicarea este limitată în ce priveşte detaliile, precizia şi logica.

10. Eficienţa transferului vizual

Prin transfer vizual se înţelege aptitudinea de a regăsi la distanţă un element sau a-l găsi printre altele. Incapacitatea de a realiza transferul vizual comportă doi factori:

instabilitatea percepţiei în sine (incapacitatea de a reţine mental o imagine) şi faptul că elevul este atent la altceva, neputându-se concentra asupra obiectului căutat.

11. Aptitudini de planificare

Elevii cu dificultăţi de învăţare sunt incapabili de a elabora un plan compus din etape, pentru atingerea unui obiectiv. Planificarea cuprinde următoarele elemente: stabilirea obiectivelor, stabilirea mijloacelor necesare pentru a le atinge, stabilirea etapelor necesare pentru realizarea obiectivelor, pornind de la criterii de fezabilitate, economice etc, stabilirea ordinii corecte a etapelor.

12. Atitudine pasivă privind învăţarea

Elevii cu dificultăţi de învăţare nu consideră învăţătura ca pe o sursă de informare. Este posibil ca ei să o perceapă ca pe ceva ce "primesc", mai mult decât ca pe un proces pe care îl pot iniţia singuri şi la care pot participa.

13. Înţelegerea raporturilor

Pentru a stabili raporturi între obiecte şi experienţa proprie, ca şi între experienţa proprie şi a altora trebuie făcute comparaţii. Cu alte cuvinte, trebuie stabilite similitudini şi diferenţe între diferite situaţii. Trebuie făcut apel la organizarea şi integrarea de unităţi de informaţie distincte şi la gândire.

14. Lipsa de evaluare a ipotezelor

Evaluarea ipotezelor înseamnă a gândi mai multe posibilităţi şi a alege pe cea mai bună dintre ele. Elevii cu dificultăţi de învăţare acţionează deseori fără să gândească consecinţele acţiunilor lor. Va trebui să li se prezinte explicit activităţi de evaluare a diverselor ipoteze, implicându-l direct în prezentare.

15. Dificultăţi de discriminare figură-fond

Această dificultate poate fi de ordin vizual sau auditiv:

- Elevul cu dificultăţi figură-fond ajunge să converseze sau să vorbească prost la telefon, atunci când peste conversaţie se suprapune un zgomot provenit de la televizor sau radio.

- Elevul cu dificultăţi vizuale figură-fond nu îşi poate concentra privirea asupra unui obiect aflat printre altele. El distinge greu obiectul în raport cu celelalte. Contrar expresiei obişnuite, el ajunge să nu mai vadă copacii de pădure. Această dificultate rezidă în incapacitatea de a distinge elementele predominante.

17. Lipsa generalizărilor

Lipsa generalizărilor poate fi vizuală sau auditivă. Procesul de percepţie vizuală globală permite recunoaşterea unui obiect, a unei litere sau a unui cuvânt plecând de la o prezentare vizuală incompletă. Procesul similar auditiv permite recunoaşterea sensului unui enunţ incomplet.

18. Memorie mediocră

Elevul cu o memorie mediocră uită repede ce a învăţat şi nu poate grupa în categorii sau organiza obiecte. Elevii cu probleme în a-şi aduce aminte ce au învăţat sau au auzit au probabil asociate deficienţe lingvistice şi intelectuale grave. Memoria auditivă şi cea vizuală nu trebuie tratate deci ca elemente izolate. Nu trebuie să considerăm memoria ca pe un element independent, ci ca fiind produsul unui ansamblu de mijloace şi de procese, cum ar fi memoria asociativă şi utilizarea procedeelor mnemotehnice. Procesul de memorare asociativă permite reunirea conceptelor şi memorarea lor. Procedeele mnemotehnice sunt metode de asociere de imagini, cuvinte şi idei, ce vor servi apoi pentru memorare.

Strategii de receptare a personajului literar – tradiţie şi modernitate

Prof. înv. primar: Iuhas Cecilia-Georgeta
Școala Gimnazială Nr 3 Chiribiș

Pentru ca receptarea literară în general şi a personajului în special să fie optimă este necesară crearea din timp a unor condiţii şi cultivarea acestora, astfel încât să nu aibă caracter ocazional. Dintre acestea, interesante ni se par următoarele, poate pentru că nu sunt intens mediatizate în cadrul activităţilor metodice şi, deci, ar putea fi în pericol de a nu li se acorda atenţia cuvenită: cultivarea empatiei; comunicarea cu textul; apelul la imaginaţie; cultivarea simbolului; diferenţierea în activitatea didactică.

Procedând astfel, educatorul devine exemplu pentru elevul care îşi va exersa calităţile empatice în relaţiile cu ceilalţi, ca o condiţie a toleranţei. A empatiza înseamnă a lua temporar locul celuilalt, în realitatea lui, pentru a o înţelege pe aceasta şi a o accepta. Empatia se înscrie printre trăsăturile comune de personalitate, orice persoană normală dispunând de valenţe empatice, "ca premisă a interacţiunii "eu"- "celălalt".

Practicarea empatiei poate avea loc din clasa I prin păstrarea şi perfecţionarea statutului de ascultător al copilului, pentru că a asculta este o decizie care previne blocajul comunicării şi creează un climat afectiv pozitiv în clasă.

Se pot propune exerciţii-joc de dezvoltare a empatiei, cum ar fi:

"Mimează…" activitatea presupune ca un elevi să transmită colegilor un cuvânt şoptit lui de către coordonatorul de joc fără a rosti nici un sunet, ci folosindu-şi posibilităţile de expresie corporală (mimică, gestică, atitudine corporală, mişcare);

"Imaginează-ţi!…" – elevii sunt invitaţi să-şi imagineze că sunt păsări şi că zboară spre casă, apoi să povestească ce văd.

Întrebări de felul "Cum ai fi procedat dacă ai fi fost în locul personajului "X"? sau cerinţe ca: "Imaginează-ţi că eşti mama lui Ionel, personajul lui Ion Luca Caragiale din schiţa Vizită, şi că băiatul se apucă de pozne. Ce faci ?" contribuie, de asemenea, la dezvoltarea abilităţilor empatice, a mecanismelor de transpunere în psihologia celuilalt.

În încercarea învăţătorului de a-şi cunoaşte elevii pentru a ameliora activitatea didactică se poate surprinde şi tipul de inteligenţă a fiecăruia dintre ei; avem în vedere Teoria inteligenţelor multiple, elaborată de Hovard Gardner în 1985.

Specialistul distinge următoarele nouă tipuri de inteligenţă: lingvistică, logicomatematică, muzicală, spaţială naturalistă, kinestezică, interpersonală, intrapersonală,

existenţială. Personalitatea fiecăruia prezintă câteva din aceste tipuri de inteligenţă ca fiind dominante şi este dreptul oricărui individ de a fi tratat diferenţiat în aşa fel încât, în funcţie de acestea, să i se asigure o dezvoltare armonioasă.

Un element esenţial în aplicarea teoriei inteligenţelor multiple la clasă este cunoaşterea profilului de inteligenţă a elevilor.

Trebuie să se stabilească astfel care sunt inteligenţele care ”promit” şi care sunt cele “în risc“.

BIBLIOGRAFIE:

1. Creţu Carmen, Curriculum diferenţiat şi personalizat. Ghid metodologic pentru învăţătorii, profesorii şi părinţii copiilor cu disponibilităţi aptitudinale înalte, Ed. Polirom Iaşi,1998.
2. Durand Gilbert, Structurile antropologice ale imaginarului, Ed.Univers Enciclopedic Bucureşti,2000.
3. MECT- Instruirea diferenţiată - Aplicaţii ale teoriei inteligenţelor multiple, Bucureşti 2000.

ŞCOALA INCLUZIVĂ - INTEGRAREA COPIILOR CU CERINŢE SPECIALE ÎN ŞCOLILE DE MASĂ

Profesor învăţământ primar ILIE P. NICOLETA
ŞCOALA GIMNAZIALĂ ALBEŞTII DE ARGEŞ

Conceptul de educaţie incluzivă are la bază principiul dreptului egal la educaţie pentru toţi copiii, indiferent de mediul social sau cultural din care provin, religie, etnie, limbă vorbită sau condiţiile economice în care trăiesc.

Educația sau școala incluzivă implică cu siguranţă şi ideea de schimbare – reformă a școlii și a societății în ansamblu, cu scopul de a răspunde dezideratului societății viitorului “o societate pentru toți” care să răspundă mai bine prin educație nevoilor, potențialului și aspirațiilor tuturor copiilor, inclusiv al celor foarte dotați și/ sau talentați, al celor ce fac față în prezent în școala obișnuită, al celor cuprinși în școli speciale separate.

Fiecare copil este diferit şi special şi are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu dizabilităţi. Toţi copii au dreptul la educaţie în funcţie de nevoile lor.

Educaţia integrată se referă la faptul că toţi copiii trebuie să înveţe împreună în medii cât mai aproape de contextul normal al vieţii şi nu în medii separate. Fiecare copil trebuie integrat într-un program adecvat de educaţie; fiecare copil are dreptul să meargă la grădiniţă/şcoală unde merg toţi copiii din vecinătatea sa, iar grădiniţă/şcoala să răspundă nevoilor sale educative.

Educaţia copiilor necesită o preocupare deosebită din partea tuturor factorilor implicaţi în această misiune fundamentală. Alături de copiii din şcolile de masă, cresc şi se dezvoltă şi o altă categorie de copii şi anume, cei cu cerinţe sau nevoi speciale (CES). Orice copil are o serie de particularităţi care se referă la modul, stilul, ritmul şi specificul învăţării sale. În acelaşi timp o serie de copii au particularităţi ce necesită un sprijin suplimentar, activităţi specifice pentru realizarea sarcinilor de învăţare; este vorba de cerinţe speciale, diferite de ale majorităţii copiilor şi care determină măsuri specifice. Cerinţe speciale poate avea orice om/copil în anumite perioade, pentru că cerinţele speciale acoperă o realitate extrem de variată, complexă şi dinamică - de la probleme simple, determinate de dezvoltarea tipică a individualităţii şi persoanei, până la problemele unice, care nu se rezolvă decât cu o intervenţie specială şi specifică.

Să nu uităm că şi copiii care au anumite dizabilităţi/handicapuri au trebuinţe de bază în creştere şi dezvoltare ca toţi copiii. Identificăm: „nevoia de securitate şi afecţiune , de întărire

pozitivă şi apreciere, de încredere în sine, de responsabilitate şi independenţă”. (E. Vrăşmaş, 1998).

În jurul nostru întâlnim oameni cu deficienţe. Ei sunt percepuţi diferit, perceperea lor socială nefiind întotdeauna constantă şi variază de la societate la societate furnizând semnificaţii diferite în funcţie de cultură şi de valorile promovate. Cadrul didactic trebuie să cunoască deficienţele copiilor pe care ii va primi în clasă în scopul înţelegerii acestora şi pentru a-şi putea modela activităţile în funcţie de necesităţile lor. Clasa în care va fi integrat copilul cu cerinţe speciale va trebui să primeasca informaţii într-o manieră corectă şi pozitivă despre acesta. Este foarte importantă sensibilizarea copiilor şi pregătirea lor pentru a primi în rândul lor un coleg cu dizabilităţi. Sensibilizarea se face prin stimulare: crearea şi aplicarea unor jocuri care permit stimularea unor deficient (motorie, vizuală, auditivă), ceea ce determină copii să înţeleagă mai bine situaţia celor ce au dizabilităţi prin povestiri, texte literare, prin discuţii, vizitarea/vizita unor personae cu deficienţe.

Copilul cu C.E.S., prin joc, poate să-şi exprime propriile capacităţi căpătând informaţii despre lumea în care trăieşte, intră în contact cu oamenii şi cu obiectele din mediul înconjurător învăţând să se orienteze în timp şi în spaţiu. Datorită faptului că se desfăşoară în grup, jocul asigură socializarea. Jocurile sociale sunt necesare pentru persoanele cu handicap, întruncât le oferă şansa de a juca cu alţi copii, orice joc, având nevoie de minim două personae pentru a se desfăşura; ele fiind adaptate în funcţie de deficienţa copilului.

Copii cu C.E.S. au nevoie de curriculum planificat, diferenţiat, de programe de terapie lingvistică, de tratament logopedic specializat, de programe speciale, de predare-învăţare-evaluare specializate, adaptate abilităţilor lor de citire, scriere, calcul, de programe terapeutice pentru tulburări motorii.

Stilul de predare trebuie să fie cât mai aproape de stilul de învăţare pentru că un volum mai mare de informaţii să fie acumulat în aceeaşi perioadă de timp. Acest lucru este posibil dacă este cunoscut stilul de învăţare al copilului, dacă este făcută o evaluare eficientă care ne permite să ştim cum învaţă copilul dar şi ce este necesar să fie învăţat. De asemenea, copii au nevoie de ajutor suplimentar din partea profesorilor şi colegilor fiind nevoie să primească în activitatea şcolară conţinuturi şi sarcini simplificate. Cadrul didactic crează un climat afectiv pozitiv, stimulează încrederea în sine şi motivaţia de învăţare, încurajează sprijinul şi cooperarea din partea colegilor, încurajează creşterea autonomiei personale, foloseşte frecvent sistemul de recompense, laude, încurajări, astfel încât de fiecare dată să fie evidenţiat cel mai mic progres.

Relaţia şcolii cu părinţii copiilor cu cerinţe educative speciale este necesară şi benefică,ea furnizând informaţional specificul dizabilităţii copilului precum şi date despre contextual de dezvoltare al acestuia. Părinţii informează şcoala despre factorii de influenţă negativă care ar trebui evitaţi,(fobii, neplăceri, atitudini care determină inhibarea/izolarea). Angajarea şi responsabilizarea familiei în educaţia copiilor este fundamentală pentru reuşita participării la programul instructiv-educativ al şcolii. La orice copil, în special la copii cu dizabilităţi, gradul de interes şi de colaborare al părinţilor cu şcoala este cel mai adesea, proporţional obţinut de aceştia. De aceea, putem afirma că familia este primul educator şi are cel mai mare potenţial de modelare.

Şcoala are rolul de a sprijini familiile să aibă încredere în resursele proprii, să facă faţă greutăţilor cu care aceştia se confruntă. Educaţia părinţilor şi consilierea acestora au un rol important în integrarea copiilor cu C.E.S. Abordarea incluzivă susţine că şcolile au responsabilitatea de a-i ajuta pe elevi să depăşească barierele în calea învăţării, şi că cei mai buni profesori sunt aceia care au abilităţile necesare pentru a-i ajuta pe elevi să reuşească acest lucru.

Într-o abordare incluzivă toţi copii trebuie consideraţi la fel de importanţi, fiecăruia să-i fie valorificate calităţile, pornind de la premisa că fiecare elev este capabil să realizeze ceva bun. Copii cu cerinţe educative nu sunt speciali în sine, ei având nevoie doar de o abordare personalizată în ceea ce priveşte demersurile pe care le întreprindem în educaţia lor; educaţia incluzivă fiind un mod de educaţie adaptat şi individualizat în funcţie de nevoile tuturor copiilor în cadrul grupurilor şi claselor echivalente ca vârstă în care se regăsesc copii cu nevoi, capacităţi şi nivele de competenţă foarte diferite.

Şcoala va reuşi să răspundă cerinţelor speciale de educaţie ale copiilor aflaţi în dificultate şi nevoilor de educaţie ale familiilor acestora doar prin eforturile ei interne şi cu sprijinul tuturor.

Condiţiile de care are nevoie copilul cu CES sunt: condiţii de stimulare si sprijin a dezvoltarii din cele mai timpurii perioade, flexibilitate didactica, adaptarea curriculumului la posibilitatile individuale, individualizarea educatiei, protectie sociala, programe individualizate de interventie, integrare scolara si socială.

Educația incluzivă fiind un fenomen complex, constituie o provocare pentru instituţiile implicate şi pentru societatea în ansamblu şi are drept consecinţă nevoia de schimbare atât a mentalităţilor cât şi a politicilor educaţionale. În ultimii ani, s-au făcut progrese simţitoare în

ceea cepriveşte incluziunea elevilor cu dizabilităţi în şcolile de masă însă aceste realizări rămîn uneori insuficiente pentru asigurarea șanselor egale la educație și instruire a copiilor cu C.E.S.

Bibliografie

1. Verza F ,,Introducerea în psihopedagogia special şi asistenţa socială,, Ed. Fundaţiei
2. ,,Perspective in integrarea copiilor cu C.E.S. in invatamantul de masa”
3. Ecaterina Vrăşmaş-,,Introducere în educaţia cerinţelor speciale”, Editura Credis, Bucureşti, 2004

INTEGRAREA COPIILOR CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE ÎN STRUCTURILE ÎNVĂȚĂMÂNTULUI DE MASĂ ȘI ÎN COMUNITĂȚILE DIN CARE FAC PARTE

Prof.logoped Amalia Maria Dragomir
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Brașov

Un element fundamental de care trebuie să se țină seama în proiectarea curriculumului destinat elevilor cu cerințe educative speciale îl constituie tipul și gradul deficienței.

Experienta practică a demonstrat că pentru elevii cu deficiențe severe sau cu deficiențe grave asociate, este mai indicata școlarizarea în instituții speciale, după un curriculum propriu, beneficiind de strategii didactice adaptate nivelului lor de receptare și înțelegere a conținuturilor.

În cazul integrării copiilor cu deficiențe senzoriale sau fizice, în structurile învățământului de masă, se realizează pe baza adaptării curriculare care se face prin extensiune, adică în curriculumul comun tuturor categoriilor de elevi sunt introduse o serie de activități suplimentare specifice: de demutizare, de însușire a unor limbaje specifice (precum dactilemele, alfabetul Braille, limbajul semnelor etc.) și de comunicare, dar și activități de orientare spațială, de socializare și integrare în comunitate.

În cazul elevilor nevăzători, intervin o serie de particularități care afectează procesul didactic, deoarece aceștia folosesc citirea și scrierea în alfabetul Braille, au nevoie de un suport intuitiv mai bogat și mai nuanțat pentru înțelegerea celor predate, au nevoie de metode și adaptări speciale pentru prezentarea și asimilarea conținuturilor învățării, este necesară intervenția unui interpret și alocarea unui timp suplimentar de lucru.

Integrarea copiilor cu deficiențe de auz reprezintă o problemă destul de controversată, deoarece pierderea auzului la vârste mici determină imposibilitatea dezvoltării normale a limbajului și, implicit, a gândirii copilului, cu consecințe serioase în planul dezvoltării sale psihice. Din acest motiv, diagnosticul precoce al pierderii de auz, urmat de protezarea auditiva timpurie, este cea mai eficientă cale de compensare a auzului și garanția reușitei integrării școlare a copilului cu tulburări de auz. Odată cu integrarea școlară a copilului deficient de auz se impun anumite cerințe privind modul de organizare al clasei, metodele de prezentare a conținuturilor, strategiile de comunicare în clasă.

Principalele probleme privind integrarea școlară a copilului cu handicap fizic, sunt:

• resursele de la nivelul școlii privind integrarea copiilor care au nevoie de sprijin în acțiunile lor de locomoție;

• atitudinea personalului din școală față de această categorie de copii;

• imaginea de sine și gradul de sociabilitate din partea copilului;

• posibilitatea efectuării unor mișcări într-o postură care să favorizeze normalitatea tonusului muscular în cazul copiilor cu afecțiuni motorii cerebrale.

Integrarea copiilor cu tulburari de comportament presupune aplicarea unor strategii de intervenție psihopedagogică destinate prevenirii și corectării comportamentelor indezirabile mediului școlar și social.

Un rol important în cadrul acestui proces revine consilierului școlar care poate folosi o varietate de metode și tehnici de consiliere destinate schimbării sentimentelor și atitudinilor ce stau la baza apariției tulburărilor de comportament.

Activitatea educativă cu elevii care prezintă tulburări de comportament solicită din partea fiecărui profesor o foarte bună cunoaștere a naturii umane, a strategiilor de cunoaștere a personalității elevilor și o capacitate empatică deosebită pentru înțelegerea și acceptarea lor.

Modelul educaţiei integrate prezintă şase caracteristici principale:

a) un program şi o strategie individualizate de educaţie vor fi puse în lucru pentru fiecare copil, pe baza unei evaluări permanente a trebuinţelor şi a progreselor sale;
b) contactele vor fi organizate sistematic între copiii cu handicap şi cei fără handicap, în cadrul instituţiilor şcolare şi în afara lor;
c) programele de educaţie vor fi elaborate în funcţie de nevoile şi exigenţele vieţii în comunitate şi pentru a facilita trecerea de la activitatea şcolară la viaţa adultă;
d) programele de educaţie vor fi elaborate şi prin conlucrarea cu părinţii, de către membrii echipei pluridisciplinare;
e) se va urmări o evaluare dinamică, permanentă a modului de punere în lucru, de aplicare practică a

programelor de educaţie individualizată, precum şi efectele lor specifice asupra tuturor dimensiunilor

personalităţii copiilor cu nevoi speciale în condiţiile integrării;

f) educaţia integrată, pornind de la intervenţia timpurie, urmăreşte să ajute familia şi copilul cu nevoi

speciale în vedere valorizării tuturor potenţialităţilor latente şi manifeste, pentru a trăi din plin, cu posibilităţile pe care le are şi le dezvoltă, într-o ambianţă constructivă și echilibrată.

Integrarea presupune egalitatea de participare socială și egalitatea de șanse în realizarea accesului la educație.

În concluzie, transpunerea în practică a integrării necesită desfășurarea unui sistem închegat de acțiuni, din domenii diverse: psihologie, pedagogie, sociologie, asistență socială, asistenta medicala, organizatoric, juridic, politic etc. Acțiunile respective trebuie desfășurate începând de la nivelul individual până la cel social, urmărindu-se, în final, transformarea societății într-un sistem capabil să asigure integrarea persoanelor cu cerințe speciale în structurile din interiorul său.

Bibliografie

1. Albu, A., Albu, C. (2000), Asistenţa psihopedagogică şi medicală a copilului deficient fizic, Editura Polirom, Iaşi
2. Baban, Adriana, (coord), 2001, Consiliere educaţională, Cluj Napoca,
3. Băran-Pescaru, A. (2004). Parteneriat în educație familie-școală-comunitate, Bucureşti, Editura Aramis Print
4. Gherguţ, A. (2005, 2007), Sinteze de psihopedagogie specială. Ghid pentru concursuri și examene de obtinere a gradelor didactice, Editura Polirom, Iaşi
5. Gherguţ, A. (2006), “Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale”. Editura Polirom

EDUCAȚIE SPECIALĂ SAU INCLUZIVĂ: TENDINȚE VIITOARE

ȚIBULEAC SIMONA – MARCELA
Școala Gimnazială Avram Iancu,
Sector 4 București

O politică de incluziune este în general înțeleasă în întreaga lume ca parte a unei agende pentru drepturile omului care solicită acces la educație și echitate în educație. Cu toate acestea, există numeroase interpretări despre ceea ce constituie drepturile educaționale, precum și modul în care acestea ar trebui apreciate, evaluate și așa mai departe. Există o diferență între dreptul la educație (acces) și drepturile la educație (echitate)? Garanția unui loc școlar înseamnă că dreptul la educație a fost obținut dacă forma de acordare a unui elev care a fost identificat ca având nevoi speciale de educație este diferită de ceea ce primesc alți elevi de o vârstă similară? Diferite forme de furnizare garantează echitate? Educația specială este o problemă sau o parte a soluției în îndeplinirea drepturilor și răspunsul la întrebări de echitate în educație?

Caracterul paradoxal al educației copiilor cu nevoi speciale i-a determinat pe mulți să îmbrățișeze ideea educației incluzive ca alternativă. După cum au subliniat mulți comentatori, educația copiilor cu nevoi speciale este văzută pe scară largă ca fiind unul dintre mecanismele prin care elevii care întâmpină dificultăți în învățare sunt incluși și excluși din formele de școlarizare care sunt altfel disponibile copiilor de vârste similare. În vorbirea educațională familiară, ceea ce este furnizat în mod obișnuit va răspunde nevoilor celor mai mulți cursanți, în timp ce câțiva la capetele de distribuție pot necesita ceva „suplimentar" sau „diferit" de cel care este disponibil în mod obișnuit. Într-adevăr, aceasta este definiția educației cu necesități speciale și a unui sprijin suplimentar în multe țări. Deși pot exista unele tipuri de suport „suplimentar" și „diferit" care nu sunt legate în mod specific de inteligență, cum ar fi antrenamentul pentru mobilitate și limbajul semnelor, acestea sunt adesea asociate cu „dificultăți de învățare. Drept urmare, se dovedește deosebit de dificil să articulăm un proces de incluziune ca practică. În schimb, după cum a explicat recent Norwich (2007), cadrele didactice și alți angajați ai școlii se confruntă cu dileme despre cum să răspundă atunci când elevii întâmpină dificultăți. Cum pot asigura aceștia pentru toți elevii fără a perpetua efectele stigmatizante ale notării unor studenți ca diferiți? Există diferențe care pot fi și ar trebui ignorate? Ce diferențe contează și cum vor ști profesorii?

Aceste întrebări evidențiază tensiunile dintre structura școlarizării - întrucât se bazează pe idei despre cel mai mare bun pentru cel mai mare număr și presupunerea că populația este distribuită în mod normal - și problemele de echitate ridicate de această structură. Cu alte cuvinte, există o tensiune între școlarizarea „celor mai mulți și a ”unora” etichetat ca având nevoi educaționale speciale. Revizuirea lui Cook and Schirmer (2003), care a urmărit să identifice ceea ce este „educația specială”, a arătat că practicile didactice care sunt eficiente pentru studenții identificați ca având nevoi educaționale speciale funcționează, de asemenea, cu studenți care nu sunt identificați ca având nevoi speciale educaționale. Lewis și Norwich (2005) au ajuns la o concluzie similară în revizuirea lor de pedagogie de specialitate. Ei au sugerat că strategiile de predare ar putea fi aranjate de-a lungul unui continuu de intensitate ridicată până la mică, mai degrabă decât să fie aranjate în funcție de asocierea lor cu un anumit tip de nevoie educațională specială. Încă o dată, accentul este pus pe utilizarea unei strategii, mai degrabă decât în abordări didactice aparent diferite. Acest lucru este important, deoarece contestă ideea că profesorii de clasă obișnuiți nu recunosc sau nu știu să implementeze practici de predare eficiente pentru elevii cu nevoi speciale.

Cu toate acestea, a răspunde la diferențele dintre elevi nu este doar o chestiune de „predare bună”, deoarece știm că ceea ce funcționează pentru cei mai mulți nu funcționează pentru unii. Într-adevăr, acesta este raționamentul care a dus inițial la dezvoltarea educației cu nevoi speciale ca formă separată de furnizare; dar acesta este și punctul în care apar dificultăți pentru a articula ceea ce este distinct fie pentru educația specială, fie pentru cea incluzivă. Ce trebuie să știe și să facă profesorii? Care este rolul cunoștințelor de specialitate și cum trebuie utilizat?

În primul rând, profesorii trebuie să știe că este important să se facă diferența între formele de furnizare și predarea și învățarea care se întâmplă în cadrul acestora. Aceasta este o distincție importantă, deoarece deseori sunt confundați în literatura de specialitate cu privire la nevoile educaționale speciale. Deoarece locurile în care are loc învățarea formală, formele de furnizare sunt contextele în care au loc predarea și învățarea. Abordarea propriu-zisă de predare adoptată de profesor este, în general, determinată de convingerile profesorului despre modul în care oamenii învață. Unele școli dezvoltă o abordare a predării în jurul unei anumite filozofii a educației, dar, în general, profesorii sunt atrași să lucreze în aceste tipuri de școli, deoarece sunt de acord cu filozofia care stă la baza abordării

educaționale. Deoarece furnizarea nevoilor speciale a fost organizată istoric în jurul tipurilor de deficiențe, abordările didactice și formele de furnizare sunt adesea confundate.

O provocare centrală pentru profesorii care doresc să dezvolte practică incluzivă este să ia în considerare modul în care gândesc problema incluziunii. Provocarea nu constă în apărarea necesității de a adapta diferențele elevilor, așa cum s-a întâmplat până în prezent, ci a contesta conștiința noastră colectivă cu privire la ceea ce nu este „altfel disponibil”. Este posibil ca profesorii individuali să nu poată schimba structura organizatorică a școlii, dar activitatea lor poate fi informată prin cunoașterea faptului că este posibil să susțină învățarea tuturor elevilor.

Există două lucruri pe care profesorii trebuie să le știe pentru a implementa o astfel de abordare. Unul este că strategiile de predare nu sunt diferite în mod diferit pentru diferite tipuri de cursanți. Deciziile eficiente cu privire la strategiile de predare sunt la fel de probabil să fie confirmate atât de ceea ce este învățat cât și de cine este învățat. În al doilea rând, profesorii trebuie să recunoască faptul că nu toți elevii sunt la fel. Elevii variază de-a lungul mai multor dimensiuni, iar profesorii iau în mod constant decizii multiple despre cum să răspundă la toate tipurile de diferențe. Diferențele în sine sunt o problemă de grad, mai degrabă decât o distincție categorică, astfel încât un elev este considerat a avea nevoi speciale sau suplimentare atunci când amploarea dificultăților cu care elevul se confruntă depășește capacitatea profesorului de a ști să răspundă. Prin urmare, atunci când elevii întâmpină dificultăți, profesorii trebuie să depună eforturi pentru a sprijini elevul.

Indiferent de structurile școlare și de pozițiile lor în cadrul lor, profesorii sunt liberi să se gândească diferit la natura problemei „dificultăților de învățare” și la răspunsurile pe care le-ar putea face atunci când elevii se confruntă cu bariere în învățare. Astfel, tendințele viitoare în cercetarea incluziunii ar trebui să fie concentrate pe practică: modalități de lucru care îi ajută pe profesori să înțeleagă structurile de excludere care îi diferențiază pe cursanți pe baza unor caracteristici precum „capacitatea” și să sprijine în dezvoltarea încrederii de a ști ce să facă face atunci când elevii lor întâmpină dificultăți în învățare.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cook, B. G. & Schirmer, B. R. (2003) ‘What is special about special education? Overview and analysis’, Journal of Special Education, 37 (3), 200–204.
2. Lewis, A. & Norwich, B. (eds) (2005) Special Teaching for Special Children? Pedagogies for inclusion. Maidenhead, UK: Open University Press.
3. Norwich, B. (2007) Dilemmas of Difference, Inclusion and Disability: international perspectives and future directions. London: Routledge.

Educaţia incluzivă în context internaţional

Prof. Bojan Elena Claudia
Școala Gimnazială Nicolae Titulescu, Caracal

Adaptarea la permanentele cerinţe schimbătoare ale unei lumi care evoluează rapid, care necesită abordări multiple ale fenomenelor naturale şi/ sau sociale şi care impune adoptarea de strategii eficiente în vederea atingerii tuturor obiectivelor sale, presupune implicarea activă a întregii societăţi pentru a pune în centrul preocupărilor sale *OMUL*.

Printre atributele acestei societăţi se pot enumera: schimbarea, transformarea, egalitatea şanselor, continua formare, cooperarea, evoluţia tehnologiei, preocuparea pentru oameni şi pentru nevoile lor în ceea ce priveşte dezvoltarea, integrarea şi inovarea.

Elementul central al societății, element care poate contribui în mod valoros și radical la evoluţia tuturor elementelor componente ale societăţii este *EDUCAŢIA*.

Educaţia incluzivă este un proces complex, de durată care necesită analize, schimbări şi construcţii continue pentru a realiza politici şi practici incluzive şi a asigura bazele unei culturi incluzive.

Educaţia incluzivă a apărut ca o reacţie firească a societăţii la obligaţia acesteia de a asigura cadrul necesar şi condiţiile impuse de specificul educaţiei persoanelor cu cerinţe educative speciale. Bogăţia spirituală a lumii contemporane rezidă tocmai din respectul şi valorizarea tuturor indivizilor, pentru că lumea modernă acceptă faptul că fiecare individ este o dimensiune care îmbogăţeşte şi potentează, împreuna cu celelalte experienţe, lumea de azi.

Educaţia incluzivă, respectiv integrarea elevilor cu cerinţe educaţionale speciale în învăţământul de masă a apărut ca o provocare spre schimbarea atitudinilor şi mentalităţilor, dar şi a politicilor şi practicilor de excludere şi segregare. Integrarea elevilor cu cerinţe educaţionale speciale în învăţământul de masă are ca scop rezolvarea câtorva dintre problemele pe care le întâmpină copiii în procesul educaţiei şi dezvoltării lor.

Educaţia de bună calitate reprezintă un DREPT fundamenzal al omului şi copiii au dreptul la educaţie generală, iar modelul incluziunii socio-educaţionale are la bază acest drept, înglobat în dreptul internaţional. Fiecare copil, indiferent de apartenenţă sau de nivelul de dezvoltare a capacităţilor sale, are dreptul la o educaţie de bună calitate care să conducă în cea mai mare măsură la dezvoltarea capacităţilor sale cognitive şi de integrare socială.

Fiecare copil este înţeles ca un participant activ la învăţare şi predare şi pentru că fiecare aduce cu sine în procesul complex al învăţării şi dezvoltării o experienţă, un stil de învăţare, un model social, o interacţiune specifică, un ritm personal, un mod de abordare, un context cultural căruia îi aparţine.

Conceptul de „educaţie pentru toţi" a fost lansat în 1990 în Tailanda la Conferinţa Internaţională a Ministerului Educaţiei, iar în 1994 la Salamanca, în Spania, s-au lansat dimensiunile educaţiei pentru toţi care constau în calitatea actului educaţional şi acces pentru toţi copiii: „ Şcolile trebuie să primească toţi copiii, fără nici o deosebire privind condiţiile lor fizice, sociale, emoţionale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă şi la copiii cu dizabilităţi sau talentaţi, copiii străzii şi copiii care muncesc, copii din populaţii îndepărtate sau nomade, copii aparţinând minorităţilor lingvistice si etnice… "

Pentru ca activitatea instructiv – educativă să fie profitabilă pentru toţi elevii, aceasta trebuie să se realizeze diferenţiat. Educaţia diferenţiată vizează adaptarea activităţii de instruire la posibilităţile diferite ale elevilor, la capacitatea de înţelegere şi ritmul de lucru propriu unor grupuri de elevi sau chiar fiecărui elev în parte.

Pentru ca educaţia copiilor cu cerinţe speciale să fie eficientă, pe de o parte trebuie să aibă un caracter integrat, iar pe de altă parte trebuie să aibă un caracter diferenţiat, să fie adaptată particularităţilor elevilor.

Caracterul integrat al învăţământului ne pune în faţa problematică a situaţiei în care un copil cu handicap este integrat într-o clasă obişnuită. În fapt este vorba pe de o parte de situaţia copilului respectiv, iar pe de altă parte, de situaţia clasei în care este integrat. Sub ambele aspecte, ceea ce urmărim este o bună înţelegere reciprocă, o existenţă socială normală a copiilor, în ciuda diferenţelor existente. Pentru copilul cu handicap aceasta înseamnă a fi înţeles şi acceptat, cu tot ce are el pozitiv, cu tot ce poate aduce vieţii de grup. Această normalizare a relaţiilor este benefică şi pentru ceilalţi elevi, care învaţă să respecte dreptul la diferenţă, sa fie solidari cu semenii lor care întâmpină dificultăţi în viaţă.

Procesul de integrare educaţională a elevilor cu CES include elaborarea unui plan de intervenţie individualizat, în cadrul căruia, folosirea unor modalităţi eficente de adaptare curriculară joacă rolul esenţial.

Raporturile ce se stabilesc cu fiecare elev în parte sunt foarte importante. Elevul trebuie să simtă că este apreciat ca individ. Astfel, elevii vor participa la procesul de învăţământ dupa posibilităţile fiecăruia, cadrele didactice trebuind să-şi adapteze metodele pedagogice în consecinţă.

Copiii sunt o categorie socială care în ciuda aparenţelor nu au timp să aştepte: dacă sunt lăsaţi să crească fără ajutorul de care au nevoie, personalitatea viitorului adult are cu siguranţă de suferit.

Bibliografie:

1. A. Ghergut, Sinteze de psihopedagogie speciala, Editura Polirom, 2005
2. Informaţii culese de pe internet

O şcoală pentru toţi

PROFESOR POPICA NADIA
CJRAE GORJ- LICEUL TEORETIC NOVACI

Educaţia incluzivă acordă şanse egale tuturor copiilor, indiferent de apartenenţa lor socială, culturală, religioasă sau de aptitudinile lor intelectuale şi fizice, dar implică schimbarea continuă a sistemului educaţional. În momentul actual este foarte importantă coeziunea socială.

Educaţia incluzivă pune accentul pe educaţia socială şi pe importanţa relaţiilor interumane, pe parteneriat şi cooperare. Pentru a oferi medii propice invăţării, este necesară schimbarea continuă a sistemului educaţional pentru a se adapta diversităţii copiilor. În acest mod este posibilă crearea unor servicii de abilitare şi sprijin al copiilor în situaţii de dificultate. Pe plan mondial, se incearcă oferirea de oportunităţi egale tuturor persoanelor.Educaţia incluzivă valorifică diferenţele în favoarea copiilor. Ei sunt pregătiţi, în siguranţă, indiferent de starea materială a familiilor, de apartenenţa etnică, limba vorbită, apartenenţa religioasă, starea de sănătate, caracteristici de învăţare, inclusiv copii orfani, instituţionalizaţi, cu dificultăţi de comunicare, copii cu deficienţe mai grave.

Sistemul deschis, flexibil, eficient asugură calitatea educaţiei. Astfel sunt identificaţi copiii excluşi şi ei sunt integraţi. Se oferă educaţie gratuită, accesibilă, se asigură egalitatea în învăţare pentru toţi copiii, se răspunde nevoilor copiilor. Are un conţinut larg, incluzând copiii marginalizaţi sau vulnerabili din punct de vedere social, pedagogic sau psihologic. Colaborarea dintre şcoală şi familie este foarte importantă, având rol în învăţare, sprijinire şi luarea deciziilor. Cadrele didactice au rol de liant, ele maximizează beneficiile şcolii pentru toţi copiii şi familiile acestora. Succesul apare doar dacă este congruenţă între ceea ce se predă la şcoală şi valorile şi interesele exprimate acasă.
Copiii aflaţi în dificultate se descurcă mai greu şi în acest caz cooperarea este foarte importantă.
Ei trebuie să beneficieze de activităţi de interacţiune cu ceilalţi copii şi cadrul didactic poate reduce barierele sociale, stimulând prietenia dintre colegii de clasă. Poate fi stimulată participarea independentă şi participarea activă în grup.

Nu stiu cum este pe alte meleaguri, dar ştiu cum este la noi în şcoală. Avem, în şcoală, copii cu certificate de orientare şcolară şi lucrul acesta a dus la dezvoltarea empatiei , atât în rândul elevilor, cât şi în rândul cadrelor didactice. Ei sunt primiţi într-un mediu prietenos, profesorii încearcă să facă lecţiile cât mai atractive, să-i implice pe toţi în activitate, să vadă cooperare şi ajutor. Lecţiile dezvoltă înţelegerea, gândirea şi sentimentul de respect pentru diferenţe. Elevii sunt ajutaţi şă lucreze împreună, să vorbească despre ei , să se cunoască mai bine. Avem cadre de specialitate: profesor consilier, medic, asistent medical care îi sprijină permanent şi eficient pe toţi elevii din şcoală. Munca în echipă este reuşita activităţii noastre şi este importantă şi implicarea comunităţii locale, a părinţilor. Foarte importantă este pregătirea profesorilor, dar şi dotările din şcoală au rolul lor.

În clasa unde sunt copii cu CES, ar fi necesar un număr redus de elevi. Lucrul acesta nu a fost realizat şi consider că ar trebui să fie o prioritate, am putea ajuta în acest mod şi pe cel care desfăşoară activitatea didactică , dar şi elevul cu deficienţe, care ar putea beneficia de mai multă atenţie. Comunicarea dintre şcoală şi familie este o verigă importantă în asigurarea succesului şcolii incluzive.

Copiii se integrează şi au rezultate bune la şcoală, dacă familia coooperează cu şcoala şi se interesează îndeaproape de educaţia lor. Părinţii cunosc foarte bine copilul şi pot ajuta profesorii. Astfel, părinţii pot asista la programul educaţional şi terapeutic, pot continua acasă şi pot aduce noi informaţii. Toată lumea afirmă că educaţia este importantă, chiar foarte importantă. Probleme apar însă atunci când se uită că educaţia este un domeniu complex şi complicat, cu o infinitate de variabile. Toţi suntem martorii şi actorii educaţiei, dar numai unii dintre noi devin profesionişti în acest domeniu. Pentru toţi însă, educaţia se învaţă. Înveţi să înveţi. Te educi, ca să educi. Ca părinţi, de multe ori simţim nevoia de a fi informaţi şi sprijiniţi pentru a ne creşte copiii mai bine. Profesionişti sau nu, toţi suntem implicaţi în procesul educaţiei şi este nevoie să identificăm schimbarea continuă a valorilor şi dimensiunilor acesteia. Nu există nici un dubiu asupra faptului că toţi avem nevoie de educaţie, nu numai unii dintre noi. Să nu uităm că societatea nu este formată numai din unii oameni, ci din toţi. Educaţi sau mai puţin educaţi, suntem parte a întregului şi dăm fiecare identitate şi specific comunităţii din care facem parte. Valoarea unui om este dată de unicitatea sa, de ceea ce reprezintă el prin particularităţile, caracteristicile, capacităţile şi competenţele pe care le are, dar şi de modul în care este integrat social, apreciat de comunitatea şi societatea din care face parte. Fiecare om are dreptul de a beneficia de sprijin.

Bibliografie:

1. Abrudan,C.(2005), Fundamentele psihopedagogiei speciale. Editura Universităţii din Oradea.
2. Blândul,V. C.(2005), Probleme contemporane ale educaţiei. Editura Universităţii din Oradea.

ŞCOALA INCLUZIVĂ

PROFESOR POPICA ADRIAN NOVAC
LICEUL TEORETIC NOVACI

Educaţia incluzivă se bazează pe dreptul tuturor elevilor la o educaţie de calitate, indiferent de dificultăţi sau diferenţe, prin programe de studiu adecvate tuturor copiilor, folosind strategii de predare inovative. Fiecare copil are dreptul fundamental la educaţie. Procesul de dezvoltare a educaţiei inclusive implică participarea familiei, instituţiilor de educaţie, autorităţilor publice centrale şi locale, serviciile comunitare, dar şi formarea profesională iniţială şi continuă a cadrelor didactice. Şcoala incluzivă crează o atmosferă atrăgătoare, stimulantă.

Colaborarea dintre şcoală şi familie este foarte importantă, având rol în învăţare, sprijinire şi luarea deciziilor. Cadrele didactice au rol de liant, ele maximizează beneficiile şcolii pentru toţi copiii şi familiile acestora. Succesul apare doar dacă este congruenţă între ceea ce se predă la şcoală şi valorile şi interesele exprimate acasă.

Copiii aflaţi în dificultate se descurcă mai greu şi în acest caz cooperarea este foarte importantă.

Ei trebuie să beneficieze de activităţi de interacţiune cu ceilalţi copii şi cadrul didactic poate reduce barierele sociale stimulând prietenia dintre colegii de clasă. Poate fi stimulată participarea independentă şi participarea activă în grup.

Comunitatea are menirea de a-i ajuta pe elevi şi părinţi pentru a-şi dezvolta capacităţi fizice, intelectuale, emoţionale şi sociale, pot promova drepturile copiilor indiferent de diferenţele individuale.

Educaţia incluzivă pune accentul pe educaţia socială şi pe importanţa relaţiilor interumane, pe parteneriat şi cooperare. Pentru a oferi medii propice invăţării, este necesară schimbarea continuă a sistemului educaţional pentru a se adapta diversităţii copiilor. În acest mod este posibilă crearea unor servicii de abilitare şi sprijin al copiilor în situaţii de dificultate. Pe plan mondial, se incearcă oferirea de oportunităţi egale tuturor persoanelor.

Educaţia incluzivă valorifică diferenţele în favoarea copiilor, ei sunt pregătiţi în siguranţă indiferent de starea materială a familiilor, de apartenenţa etnică, limba vorbită, apartenenţa religioasă, starea de sănătate, caracteristici de învăţare, inclusiv copii orfani, instituţionalizaţi, cu dificultăţi de comunicare, copii cu deficienţe mai grave.

Sistemul deschis, flexibil, eficient asugură calitatea educaţiei. Astfel, sunt identificaţi copiii excluşi şi ei sunt integraţi, se oferă educaţie gratuită, accesibilă , se asigură egalitatea în învăţare pentru toţi copiii, se răspunde nevoilor copiilor. Are un conţinut larg, incluzând copiii marginalizaţi sau vulnerabili din punct de vedere social, pedagogic sau psihologic.

Educaţia incluzivă acordă şanse egale tuturor copiilor, indiferent de apartenenţa lor socială, culturală, religioasă sau de aptitudinile lor intelectuale şi fizice, dar implică schimbarea continuă a sistemului educaţional. În momentul actual este foarte importantă coeziunea socială.Educaţia incluzivă este un proces de durată, complex, care necesită schimbări, analize, construcţii permanente pentru a realiza bazele unei culturi incluzive. Şcoala trebuie să-şi construiască cu claritate scopurile şi formele de sprijin adecvate pentru a primi toţi copiii, a le asigura participare socială , acoperirea nevoilor lor educaţionale. Există mai multe dimensiuni şi provocări contemporane, legate de introducerea şi aplicarea acestui concept, de largă rezonanţă asupra modului în care este organizată şi funcţionează şcoala: centrarea pe copil, pe unicitatea acestuia, răspunsul la situaţii educaţionale diverse (o pedagogie respondentă, de luare în considerare şi de valorizare a diversităţii umane, sub diversele ei aspecte), comprehensivitate – înţelegere, acceptare a diferenţelor între copii (o pedagogie a alterităţii), o şcoală mai echitabilă, mai naturală, o şcoală deschisă, prietenoasă, o şcoală flexibilă, care se adaptează, învaţă (ea însăşi) şi se schimbă. Educaţia pentru toţi este generatoarea perspectivei incluzive asupra educaţiei. Pornind de la deschiderea oferită de sintagma „educaţie pentru toţi”, prin acces şi participare, pas cu pas, se ajunge la educaţia incluzivă care se defineşte ca o schimbare majoră ce presupune politici, practici şi culturi incluzive.

Educaţia incluzivă presupune existenţa sprijinului care să egalizeze şansele tuturor şi să se adreseze fiecăruia. Putem sintetiza că educaţia pentru toţi devine coerentă dacă se bazează pe educaţia incluzivă şi dacă se defineşte ca: educaţie de calitate, eficienţă, responsabilitate, pluridisciplinaritate, proces complex, strategie de respectare a drepturilor, evidenţiere a valorii individuale umane. Educaţia ne îndeamnă să gândim oarecum diferit faţă de modul tradiţional în care înţelegem şi realizăm formarea copiilor. Se porneşte de la ceea ce s-a acumulat până acum în câmpul teoretic şi practic educaţional. Într-o viziune pluridisciplinară şi complexă, educaţia pentru toţi abordează actul formării tinerei generaţii dintr-o perspectivă nouă, a drepturilor individuale şi a valorizării fiecărui om. Nu este suficientă includerea unui copil într-un grup educativ sau în cadrul unui program. Este nevoie ca programul să se

schimbe în aşa fel încât fiecare copil să fie bine primit. De aceea nu putem vorbi despre o clasă de copii că este „incluzivă“. Este o clasă cu practici educative incluzive, adică primeşte toţi copiii şi acordă valoare şi atenţie fiecăruia, dar educaţia nu poate fi incluzivă decât dacă cuprinde tot programul, practicile, managementul şi acţiunile permanente cu copiii. Adică toate componentele actului de educaţie în ansamblul lui.

Educaţia incluzivă înseamnă sprijin şi educaţie pentru toţi, grijă şi atenţie pentru fiecare. O şcoală incluzivă se adaptează nevoilor şi particularităţilor copiilor. Centrul preocupărilor este în a oferi ocazii de învăţare şi dezvoltare fiecăruia în parte, pentru că fiecare este important. Curriculum-ul este flexibil, deschis şi permite adaptări succesive. Nu copilul se conformează curriculum-ului, ci acesta este un instrument pentru a sprijini dezvoltarea copilului. Devine mai important să stabilim procesul prin care se dezvoltă competenţele, capacităţile, cunoştinţele, comportamentele şi atitudinile, decât conţinutul prin care o facem. Desigur, când se prezintă educaţia incluzivă în şcoală, ne gândim în primul rând la copiii cu CES. Nu este însă suficient să ne referim numai la această categorie de copii, cu atât mai mult cu cât educaţia incluzivă evită orice formă de ierarhizare şi de etichetare a copiilor. Unii copii au nevoie să fie sprijiniţi pentru că au caracteristici, particularităţi, stiluri de învăţare şi ritmuri de dezvoltare diferite de ale celorlalţi. Dar, fiecare copil poate avea la un moment dat anumite cerinţe speciale faţă de educaţie.

În esenţă, putem defini următoarele concepte care ne facilitează înţelegerea educaţiei incluzive în şcoală:

• Cerinţele educative speciale (CES) sunt toate acele nevoi - cerinţe educative întâlnite la orice copil, pe o perioadă sau alta a dezvoltării sale şi care apar din particularităţi sau caracteristici ale dezvoltării individuale, sau din orice tip de dificultate de învăţare şi care solicită un sprijin suplimentar educaţional. • Riscul sau situaţia de risc este o situaţie care poate împiedica sau deforma dezvoltarea copilului. Acesta este dependent de premisele de la care porneşte dezvoltarea copilului, de contextul sociocultural în care creşte şi de măsurile pe care comunitatea şi societatea le pun în aplicare pentru a sprijini adecvat dezvoltarea fiecăruia.

• Integrarea educaţională descrie eforturile făcute pentru a introduce copilul într-o grupă sau clasă obişnuită.

• Incluziunea este o politică şi un proces care permite tuturor copiilor să participe la programele educaţionale, prin schimbare şi adaptarea curriculară. În mod firesc, viziunea incluziunii cuprinde o integrare a aspectelor tuturor domeniilor dezvoltării individuale.

„ Educaţia incluzivă caută să răspundă nevoilor de învăţare ale tuturor copiilor, tinerilor şi adulţilor, cu un accent deosebit pe cei vulnerabili din punctul de vedere al marginalizării şi excluziunii sociale.’’ (UNESCO, Conferinţa de la Salamanca, 1994)

BIBLIOGRAFIE :

1.Ungureanu,Dorel, *Educatia integrata si scoala incluziva*, Editura de Vest,Timisoara, 2000

2.Vrasmas T, Daunt P, Musu I, *Integrarea in comunitate a copiilor cu cerinte educative speciale*, Reprezentanta UNICEF in Romania,1996.

3.Vrasmas, Traian, *Invatamantul integrat si / sau incluziv pentru copiii cu cerinte educative speciale*, Ed. Aramis, Bucuresti, 2001.

ȘCOALA CREATIVĂ – ȘCOALA SECOLULUI XXI

Dumitru BOB, director, grad managerial I
Liceul Teoretic „Mihai Eminescu" comuna Sipoteni, raionul Călărași
Republica Moldova

Cuvinte cheie: *creativitate, scoală, şcoala creativă, educație, educația bazată pe arte, responsabilitate, leadership.*

Rezumat: *Creativitatea este ceea ce ne face unicități. Școala creativă dezvoltă unicități, este accesibilă tuturor și pentru toți. Aici creativitatea și cultura dezvoltă climatul pozitiv, a stării de învățare. Articolul dat se bazează pe două modele de școli din Statele Unite care dezvoltă creativitatea. Creativitate și cultura permisivă trebuie să domine școala viitorului.*

Educația nu este un proces linear de pregătire pentru viitor, ci se referă la cultivarea talentelor și a sensibilităților prin care să ne putem trăi viețile în prezent și să ne creăm viitorul.

Sunt mulți profesori cu aptitudini creative, ce fac lucruri minunate la orele de clasă, în laboratoare și ateliere. Instituții întregi susțin programe inovatoare în cadrul propriilor departamente și orașe întregi se luptă să procedeze la fel în regiunile de care aparțin. Totuși, în mare parte, aceste inovații se produc nu datorită culturii dominante din educație, ci în pofida lor. Provocarea este aceea de a realiza o inovație de amploare: să transformăm educația într-un proces care, realmente, să răspundă adevăratelor provocări de pe piața de muncă și de viață a secolului XXI. Ce presupune această transformare?

Așa cum spunea Winston Churchill: „Ne modelăm instituțiile, pentru ca acestea să ne modeleze pe noi". Provocarea este aceea de a ne recrea instituțiile prin reformarea scopului pe care îl urmărim.

Încă în 1997, guvernul britanic a format o comisie națională care să elaboreze o strategie privind educația creativă în școli și licee. Astfel că în Regatul Unit există deja, la nivel național, o astfel de strategie. Promovarea sistemică a creativității în școli presupune transformarea întregii culturi a educației. (1)

Un părinte al cărui copil frecventa Academia de Arte din Boston, SUA, mărturisea: „Aceasta este singura școală care a început cu ceea ce fata mea poate face și nu cu ceea ce nu poate." Școala este legată de expunerea înzestrării și punctele forte ale elevilor. Asta schimbă conversația. Modelul Academiei de Arte din Boston demonstrează construirea programei în jurul a ceea ce îi interesează pe elevi duce la rezultate mai bune în toate domeniile. Profesorii din această academie sunt cei care dezvoltă creativitatea și gândirea interdisciplinară. Tot ei mărturisesc că acesta este motivul pentru care absolvenții au atât de mult succes. Pentru a înțelege mai bine acest fenomen trebuie să spunem că Academia de arte din Boston a fost creată în 1998 prin fuzionarea a șase colegii din zona Boston dedicate educării profesioniștilor din domeniul artelor (Colegiul de Muzică Berklee, Colegiul Arhitectural Boston, Conservatorul din Boston, Colegiul Emerson, Colegiul de artă și design din Massachusetts și Școala Muzeului de arte fine). (2)

În calitate de școală publică din aproprierea unui oraș, Academia de Arte din Boston se confruntă cu provocări academice ca fiecare școală care are o mare proporție de elevi dezavantajați din punct de vedere economic. Pentru această școală nivelul de sărăcie este foarte mare: 65% dintre elevi se califică pentru prânzul gratuit și pentru cel la cost redus. În plus, o treime dintre elevii admiși, ajung acolo cu abilități de citire sub nivelul clasei lor, adesea, mult sub nivelul clasei lor. Totuși, 94% dintre absolvenți merg la facultate, un procent semnificativ mai mare decât rata națională din SUA. Interesant, dar majoritatea absolvenților de la Academia de Arte din Boston nu se înscriu la facultăți de arte, în mare parte datorită conducerii care le deschide elevilor o lume mult mai mare. Printre absolvenții, principalele specializări pe care le aleg sunt designul și ingineria. Ei funcționează pornind de la o altă definiție pentru care educația ar trebui și ar putea să fie și cu într-un sens diferit pentru succes. Nu este definit prin evaluări standardizate, ci și prin acele tipuri de lucruri pe care le învață artele: perseverența, colaborarea, creativitatea, viziunea și vocea. Au descoperit că mulți dintre elevii lor care nu aveau succes înainte de a ajunge la Academia de arte din Boston devin implicați prin ceea ce înseamnă școala prin arte pentru că școala nu este ceva ce urăsc și la care nu sunt buni. Ceea ce este primordial – aprecierea individualității fiecărui elev, căutarea potențialului pretutindeni și încontinuu și strădania constantă de a aduce școala mai departe în fața schimbărilor constante. (2)

Esența educației este relația dintre profesor și elev. Dacă elevii nu învață nu mai există educație. În multe sisteme educaționale calitatea acestei relații, a fost afectate de agenda politică, de termenii și de condițiile de angajare, de standardele naționale și de stat. În mijlocul acestor interese, adevăratele nevoi ale elevilor pot fi ușor date la o parte, și chiar așa se si întâmplă. Acesta este motivul pentru care mulți elevi abandonează sistemul. Ei simt exact ceea ce se întâmplă, anume că sistemul întreg nu îi mai are pe ei în vedere.

Claritatea scopului în educație este esențială, mai ales când sunt implicate atât de mulți oameni și în atâtea roluri. Pentru a funcționa, orice sistem complex se bazează pe o multitudine de roluri; unele dintre acestea sunt roluri principale altele secundare, de susținere. Organizațiile trebuie să știe foarte precis pe care anume dintre acestea roluri trebuie să se centreze preocuparea lor, și să înțeleagă că toate rolurile au o potențială contribuție creativă la îmbunătățirea activității organizației.

În discuție cu un reprezentant a unui lanț hotelier, despre abordarea în ceea ce privește implicarea personalului în buna funcționare a procesului. Întreaga companie înțelege că scopul ei central este confortul și mulțumirea clienților și că fiecare membru al personalului are un rol, direct sau indirect, în a se asigura că oaspeții sunt mulțumiți și că vor reveni la hotel. Această înțelegere este împărtășită nu doar de personalul care vine în contact direct cu oaspeții, ci și de personalul auxiliar, cei de la bucătărie, spălătorie sau de la echipele de întreținere. Succesul sistemului ca întreg depinde de toți cei implicați, fără excepție. Cei ce spală vasele sunt conștienți că o urmă de ruj pe un pahar poate fi suficient de importantă ca să afecteze experiența generală a unui oaspete. Și că prin munca lor contribuie efectiv la calitatea serviciului hotelier ca întreg. Acest sentiment al scopului comun și implicarea tuturor călăuzesc brandul și expansiunea companiei.

Deși se uită adesea, esența educației în școli vizează îmbunătățirea procesului de învățare a elevilor. În educație, principiile de leadership creativ se aplică la orice nivel. Directorii de școli au o responsabilitate specială, aceea de a hrăni o cultură care realizează acest lucru. Prin

facilitarea implicării creative a fiecărui membru al comunității, indiferent de rolul lui. Cultura presupune tot ceea ce are legătură cu școala și include fiecare persoană care contribuie într-o formă sau alta mai bine sau mai rău la acestă cultură.

În școli directorii excepționali(2) știu că treaba lor principală nu este să îmbunătățească rezultatele testelor; ci este construirea unei comunități printre elevi, profesori, părinți și personal, toți aceștia având nevoie să împărtășească un set comun de scopuri.

Școlile excepționale sunt mereu creative (3) în felul în care se conectează cu comunitățile extinse din care fac parte. Nu sunt ghetouri izolate; sunt nuclee de învățare pentru întreaga comunitate. Școala trebuie să dezvolte o cultură a inovației. Oamenii de peste tot au idei pe care ar vrea să le dezvolte, dar au nevoie de permisiune pentru a le testa și pentru a verifica dacă funcționează. Dacă se tem de eșec, de a fi umiliți sau de dezaprobare, de regulă, se vor abține să împărtășească ceva. Dacă sunt încurajați să încerce, în principal , vor încerca.

Cultura se referă la permisiune. Are de a face cu ceea ce este acceptabil și cu ceea ce nu este și cu cine decide acest aspect.

Un exemplu elocvent putem menționa școlile din inițiativa A+. Acestea au apărut în Carolina de Nord atunci când abia începea să se răspândească în Statele Unite problema tragerii la răspundere a școlilor. Există **opt angajamente** pe care școlile și le asumă atunci când spun că fac parte din rețeaua A+:

1. *se dedică artelor în fiecare zi pentru fiecare copil;*
2. *unei programe care să fie conectate, împărtășite și planificate în timp;*
3. *formelor de învățare practice din lumea reală, nu doar foilor de lucru;*
4. *mai multor căi de învățare;*
5. *evaluărilor îmbogățite;*
6. *colaborării intenționate – nu doar între profesori, ci și între casă și școală sau între copii și profesorii lor;*
7. *se dedică schimbării infrastructurii;*
8. *își asumă să creeze un climat pozitiv, pentru a avea elevi care să fie voioși, profesori care să fie bucuroși că sunt acolo și părinți și o comunitate care să simtă care fac parte de procesul de învățare.* (2)

Experiența și cercetarea Școlilor A+ a demonstrat că ceea ce influențează decisiv rezultatele și eficienta școlii nu este tipul de școală sau poziționarea geografică. Este prezența a trei motoare principale care pot schimba cadrul oricărei școli: *spiritul de lider al directorului, un corp didactic dispus să se implice în schimbare și dezvoltarea profesională de calitate.*

Școlile A+ au rezultate la teste mai mari de cât media. Așa că sunt OK în această privință. Dar mai presus decât atât au mai puține probleme și referate disciplinare. De asemenea, au ceva ce ei numesc un „factor de bucurie”, bazat pe gradele de implicare ale elevilor. Sondajele de opinie făcute printre profesori arată o satisfacție și o capacitate mai mare a cadrelor didactice – un sentiment că sunt mai încrezători și mai capabili în profesia lor.

Bibliografie

1. **ROBINSON, Ken.** *O lume ieșită din minți. Revoluția creativă a educației.* București : Publica, 2011. p. 369.

2. **ROBINSON, Sir Ken.** *Școli creative. Revoluția de bază a învățământului.* București : Publica, 2015. p. 345.

3. **KHAN, Salman.** *O singură școală pentru toată lumea. Să regândim educația.* București : Publika, 2015. p. 248.

4. **GORAȘ-POSTICĂ, Viorica.** *Merediane educaționale.Eseuri.* Chișinău : CEP USM, 2016. p. 128.

5. **SENGE, Peter.** *Școli care învață. A cincea disciplină aplicată în educație.* București : Trei, 2016. p. 535.

ȘCOALA INCLUZIVĂ

Prof. înv. preșcolar Piculeasa Mihaela Simona
Școala Gimnazială „Gheorghe Bibescu”, Craiova

Şcoala nu reprezintă doar o instituţie unde copiii şi tinerii vin să primească informaţii, ci un loc unde trebuie să înveţe toţi cei care lucrează. Până acum, profesorul era considerat principala sursă de informaţii pentru o anumită disciplină, într-un anumit domeniu, o autoritate de necontestat. Datorită democratizării accesului la cunoştinţe, acest rol al profesorului se reduce dramatic, el devenind un organizator, o călăuză a învăţării, oferind elevilor, în locul tradiţionalei „transmiteri a cunoştinţelor”, veritabile „experienţe de învăţare”, provocând elevii să descopere şi să aplice în practică noile cunoştinţe dobândite. Acest lucru se poate realiza însă doar într-o şcoală incluzivă, cea care poate răspunde unei diversităţi mari de copii, o şcoală în care toţi participă şi sunt trataţi ca fiind la fel de importanţi.

Realităţile vieţii sociale, economice, culturale, precum şi noile schimbări ale lumii contemporane au impus, la rândul lor, ample schimbări în proiectarea şi implementarea politicilor şi strategiilor educaţionale din majoritatea statelor lumii. În aceste condiţii problematica incluziunii/integrării şcolare a copiilor cu cerinţe educative speciale sau provenind din medii socioculturale precare (cazul rromilor) a devenit un domeniu prioritar de acţiune şi pentru specialiştii din sistemul nostru de învăţământ, în contextul promovării principiilor educaţiei pentru toţi şi al normalizării vieţii persoanelor cu cerinţe speciale.

Principiul şcolii incluzive, susţinut atât de legislaţia naţională, cât şi de cea internaţională, conferă dreptul tuturor copiilor la învăţătură împreună oriunde este posibil, indiferent de starea lor fizică, intelectuală, emoţională sau de diferenţele de origine etnică, religioasă, culturală. Incluziunea este adeseori asociată cu elevi care au dizabilităţi, sau care au „nevoi educaţionale speciale” (CES). De fapt, incluziunea se referă la educaţia şcolară a tuturor copiilor şi tinerilor, conform conceptului „şcolii pentru toţi”. În Declaraţia Conferinţei UNESCO de la Salamanca din 1994 se spune că: „Şcolile obişnuite cu o orientare incluzivă reprezintă mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare, care crează comunităţi prioritoare, construiesc o societate incluzivă şi oferă forme de educaţie pentru toţi; mai mult, ele asigură o educaţie eficientă pentru majoritatea copiilor şi îmbunătăţesc eficienţa şi rentabilitatea întregului sistem de învăţământ”. Altfel spus, şcolile incluzive sunt acele şcoli deschise, prietenoase în care se urmăreşte flexibilizarea curriculumului, ameliorarea calităţii procesului de predare – învăţare, evaluarea permanentă şi formativă a elevilor, precum şi

parteneriatul educaţional, iar educaţia incluzivă se referă în esenţă la înlăturarea tuturor barierelor în învăţare şi la asigurarea participării tuturor celor aflaţi în situaţii de risc sau vulnerabili la excludere şi marginalizare la activitatea de învăţare.

„Şcoala pentru toţi” reprezintă dezideratul maximei flexibilităţi şi toleranţe în ceea ce priveşte diferenţele fizice, socioculturale, lingvistice, religioase şi psihologice existente între copii/elevi, misiunea şcolii fiind aceea de a le oferi tuturor posibilitatea de a învăţa în funcţie de ritmul, capacităţile şi nevoile proprii şi de a se exprima conform trăsăturilor individuale de personalitate. În acest sens educaţia pentru toţi a fost definită ca un proces ce presupune accesul la educaţie şi la calitatea acesteia pentru toţi copiii, fiind identificate două obiective generale:
-asigurarea posibilităţilor participării la educaţie a tuturor copiilor, indiferent de cât de diferiti sunt ei şi cât se abat, prin modelul personal de dezvoltare, de la ceea ce societatea devenind normal. Participarea presupune în primul rând accesul şi apoi identificarea modalităţilor prin care fiecare să fie integrat în structurile ce facilitează învăţarea socială şi individuală, să contribuie şi să se simtă parte activă a procesului. Accesul are în vedere posibilitatea copiilor de ajunge fizic la influenţele educative ale unei societăţi (familie, şcoală, comunitate), de a se integra în şcoală şi de a răspunde favorabil solicitărilor acesteia;
-calitatea educaţiei se referă atât la identificarea acelor dimensiuni ale procesului didactic, ale conţinuturilor învăţării, cât şi calităţi ale agenţilor educaţionali, care să sprijine învăţarea tuturor categoriilor de elevi, să asigure succesul, să facă sistemul deschis, flexibil, eficient şi efectiv.

Noţiunea de incluziune este foarte complexă, mai largă decât cea de adaptare şi integrare socială. Aceasta presupune toţi copiii care au nevoie de o pedagogie specială - aceia care au dificultăţi şcolare, un handicap, o boală, tulburări de limbaj, copii precoce, copii de rromi, copii cu performanţe intelectuale deosebite, copii aparţinând altor naţii… să fie incluşi în cadrul şcolii. Cum şcoala este o societate în miniatură, problemele sociale există şi se manifestă şi în cadrul ei: rasismul, sărăcia, inacceptarea, violenţa. Societatea noastră începe să fie pluriculturală. Migrarea populaţiilor începe să fie un aspect întâlnit şi în cadrul şcolii româneşti. Nouă, dascălilor, ne revine rolul de a înfrunta aceste probleme, de a le combate, de a le rezista. La şcoală este spaţiu pentru toţi şi fiecare elev trebuie să aibă dreptul la învăţământ.

Principiile de funcţionare ale unei şcoli sunt gratuitate, obligativitate, libertate, neutralitate. Aceasta presupune că şcoala să fie deschisă tuturor, fără discriminare în ceea ce priveşte clasa socială, originea, naţionalitatea, religia, nivelul de inteligenţă. Ca urmare în scopul unei reuşite depline în includerea copiilor într-o şcoală de masă, copii ce aparţin uneia

din situaţiile descrise mai sus, este nevoie de parcurgerea în timp a unor etape distincte prin care se urmăreşte crearea unor condiţii optime procesului integrării (includerii).

Atât în şcoala românească cât şi în societate există persoane care critică şi resping pe aceia care sunt diferiţi - romii, străinii, persoanele cu convingeri religioase diferite, persoanele cu cerinţe educative speciale. Cred că această atitudine reiese din teama pentru ceea ce este diferit: culoarea părului, a pielii, religia, caracterul, nivelul de dezvoltare psihologică. Intoleranţa de fapt creează rasismul, si nu diferenţele.

Pentru a nu încuraja astfel de practici în şcoli dascălii învaţă copiii să se informeze despre persoanele pe care nu le cunosc, care nu au aceeaşi origine, care nu le seamănă, să vorbească cu ei pentru a vedea cine sunt cu adevărat, să nu aibă prejudecăţi, şi să se gândească că toţi aparţinem aceleaşi rase.

Noţiunea de incluziune este de fapt traducerea într-o orientare socială şi politică a valorilor conţinute în Declaraţia Drepturilor Omului şi Cetăţeanului - Toţi oamenii se nasc şi rămân liberi şi egali in drepturi. Ea recunoaşte fiecăruia apartenenţa egalităţii drepturilor grupului în care el trăieşte: naţiune, şcoală, cartier, oraş.

BIBLIOGRAFIE

1. Gherguţ, Alois – ***Sinteze de psihopedagogie specială – ghid pentru concursuri şi examene de obţinere a gradelor didactice***, Editura Polirom, Iaşi, 2005
2. Gherguţ, Alois – ***Psihologia persoanelor cu cerinţe speciale. Strategii de educaţie integrată,*** Editura Polirom, Iaşi, 2001
3. Ungureanu, Dorel – ***Educaţia integrată şi şcoala inclusivă***, Editura de Vest, Timişoara, 2000
4.Vrăşmaş, Traian – ***Învăţământul integrat şi/sau incluziv***, Editura Aramis, Bucureşti, 2001

EDUCAŢIA INCLUZIVĂ ÎN GRĂDINIŢĂ

Prof. înv. preşcolar Cojocaru Andreea Mihaela
Şcoala Gimnazială „Gheorghe Bibescu”, Craiova

Fiecare copil este diferit şi special şi are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu dizabilităţi.Toţi copiii au dreptul la educaţie în funcţie de nevoile lor. Educaţia incluzivă are ca principiu fundamental un învăţământ pentru toţi,împreună cu toţi, care constituie un deziderat şi o realitate ce câștigă adepți și se concretizează în experiențe și bune practici de integrare/ incluziune.

Educația de tip incluziv este o educaţie de calitate, accesibilă şi care îşi îndeplineşte menirea de a se adresa tuturor copiilor, fără discriminare. În întreaga lume, din ce în ce mai mulți copii care provin din medii defavorizate urmează grădinițele, școlile primare sau gimnaziale.În cele mai multe țări se stipulează prin lege că toți copiii trebuie să beneficieze de educație.

Grupul Român pentru Educație Incluzivă (GREI) are ca obiectiv general conectarea României la eforturile internaționale în realizarea educației incluzive, susținerea și dezvoltarea modelului românesc și promovarea acestuia la nivel național și european. Principiile pe care GREI le promovează sunt simple, clare și de maximă generalitate:

- fiecare copil este unic și valoros în cadrul sistemului de educație;

-fiecare copil poate învăța;

-politicile școlare sunt cele care trebuie să încurajeze mai curând ideea de școală pentru copil, decât cea de copil pentru școală;

-încurajează dezvoltarea și susținerea serviciilor de sprijin în școală , pentru a oferi oportunități de dezvoltare tuturor elevilor, dar și pentru a forma și sprijini profesorii;

- susțin parteneriatul educațional dintre profesori, părinți, elevi, alături de toți profesioniștii care dau valoare adăugată actului educațional; educație incluzivă înseamnă sprijin și educație pentru toți, grijă și atenție pentru fiecare.

În acest sens, integrarea educativă vizează reabilitarea și formarea persoanelor cu nevoi speciale, aflate în dificultate psihomotorie, de intelect, de limbaj, psihocomportamentală, senzorială, printr-o serie de măsuri de natură juridică, politică, socială, pedagogică. În pedagogia contemporană există o preocupare intensă pentru găsirea căilor și mijloacelor optime de intervenție educativă, încă de la vârstele mici, asupra unei categorii cât mai largi de populație infantilă. Astfel, conștiința copiilor, de la cea mai fragedă vârstă, trebuie formată și dezvoltată

, învățându-i pe aceștia că primirea copiilor „diferiți”, alături de toți ceilalți, trebuie făcută nu de dragul lor, în primul rând, și nu din milă pentru ei, ci pentru dreptul fiecărui individ de a participa la acțiuni comune pentru dezvoltarea lui ulterioară , pentru a contribui și el la dezvoltarea comunității în care trăiește.

Integrarea/ incluziunea poate fi susținută de existența unui cadru legislativ flexibil și realist, de interesul și disponibilitatea cadrelor didactice din școala de masă și din școala specială, de acceptul și susținerea părinților copiilor integrați, de implicarea întregii societăți civile, dar și de nivelul de relații ce se formează și se dezvoltă la nivelul clasei integratoare care se bazează pe toleranță și respect față de copilul cu probleme.

Educatoarea trebuie să cunoască deficiențele copiilor pe care îi va primi în grupăîn scopul înțelegerii acestora și pentru a-și putea modela activitățile, în funcție de necesitățile copiilor. Grupa în care va fi integrat copilul cu cerințe speciale va trebui să primească informații într-o manieră corectă și pozitivă despre acesta. Este foarte importantă sensibilizarea copiilor și pregătirea lor pentru a primi în rândurile lor un coleg cu dizabilități. Sensibilizarea se face prin stimulări: crearea și aplicarea unor jocuri care permit stimularea unor deficienţe (motorie, vizuală, auditivă), ceea ce determină copiii să înţeleagă mai bine situaţia celor ce au dizabilităţi: prin povestiri, texte literare, prin discuţii, vizitarea/ vizita unor persoane cu deficienţe.

Primirea în grupă a copilului cu cerinţe educative speciale, atitudinea faţă de el trebuie să păstreze o aparenţă de normalitate, copilul trebuind să fie tratat la fel cu ceilalţi copii din grupă. Conduita şi atitudinea educatoarei trebuie să demonstreze celorlalţi copii că i se acordă preşcolarului cu dizabilităţi. De aceea trebuie să exprime aceleaşi aşteptări şi să stabilească limite similare în învăţare ca şi pentru ceilalţi copii din grupă. Ea trebuie să îşi asume rolul de moderator , să promoveze contactul direct între copiii din grupă şi să direcţioneze întrebările şi comentariile acestora către copilul cu cerinţe educative speciale.

Această relaţie a grădiniţei cu părinţii copiilor cu cerinţe educative speciale este necesară şi benefică, ea furnizând, informaţional, specificul dizabilităţii preşcolarului, precum şi date despre contextul de dezvoltare a acestuia. Părinţii informează grădiniţa şi despre factorii de influenţă negativă care ar trebui evitaţi (fobii, neplăceri, stimuli negativi, atitudini care determină inhibarea / izolarea copiilor).

Grădiniţa are rolul de a sprijini familiile să aibă încredere în resursele proprii, să facă faţă greutăţilor cu care acestea se confruntă. Educaţia părinţilor şi consilierea acestora au un rol important în integrarea copiilor cu afecţiuni de natură psihică, emoţională ori de altă natură în grădiniţă. Rezultatele muncii pentru promovarea incluziunii, atât directe cât şi indirecte, faţă de

partenerii educaţionali, părinţi, apar după intervale mari de timp şi sunt efectul unui exerciţiu asiduu, susţinut. Centrarea atenţiei educaţionale pe grupurile vulnerabile este un indiciu al nivelului de civilizaţie atins de o anumită societate şi aceasta impune căutarea unei noi formule de solidaritate umană, fapt ce are o semnificaţie aparte în societatea noastră.

Grădiniţa este incluzivă printr-un curriculum flexibil şi deschis ce permite adaptări succesive. Nu copilul urmează curriculumul, ci acesta este un instrument menit să sprijine dezvoltarea lui, se adaptează nevoilor şi particularităţilor acestuia. Când spunem „grădiniţă incluzivă”, nu trebuie să ne ducem cu gândul la copiii cu CES, ci la fiecare copil în parte, pentru că fiecare are un ritm propriu de dezvoltare şi la un moment dat poate avea nevoie de anumite cerinţe speciale în ceea ce priveşte educaţia. Există, de asemenea, şi anumite situaţii de risc, în care educatoarea trebuie să cunoască trăirile şi comportamentele copilului, pentru a-l sprijini. Riscurile pot apărea din mediul socio-cultural din care acesta face parte, din relaţiile de familie care îi determină existenţa zilnică, precum şi modul de dezvoltare, din modelele formale educaţionale ce pot exercita un stres deosebit asupra copilului care nu corespunde „normalităţii” cu care ne-am obişnuit.

O planificare nu poate porni aşa, tradiţional, ca altă dată, de la conţinuturi, ci de la personalităţile copiilor, de la caracteristicile şi particularităţile individuale. Pe de altă parte, grădiniţa, ca instituţie, nu poate face faţă singură cerinţelor multiple ale unui program eficient de educaţie. Este nevoie de un parteneriat între grădiniţă- familie- comunitate, de o construcţie comună în folosul copilului, fără prejudecăţi, bazată pe respect reciproc, acceptare, toleranţă, indiferent de situaţia economică, socială sau educaţională a părinţilor.

Pentru a evalua copilul, educatoarea trebuie să aibă în vedere competenţele şi capacităţile educaţionale ale fiecărui copil şi să identifice:

- cum este fiecare;
- ce ştie fiecare;
- ce face fiecare;
- cum cooperează cu ceilalţi.

În concluzie, pentru abordarea unei educaţii incluzive în grădiniţă, educatoarea trebuie să respecte următorii paşi:

-să elaboreze un plan de dezvoltare a grădiniţei în care să se precizeze concret parteneriatul cu familia şi comunitatea;

-să fie pregătit întregul personal al grădiniţei pentru a primi toţi copiii, fără discriminări;

-să asigure un climat primitor şi deschis prin organizarea mediului educaţional cât mai eficient şi stimulator;

-să aibă discuţii, în prealabil, cu copiii pentru a se accepta unii pe alţii, pentru a negocia, a colabora şi a lucra împreună;

-să asigure un curriculum flexibil şi deschis la care să aibă acces şi părinţii;

-să evalueze fiecare copil prin observaţie directă şi indirectă pentru a asigura participarea lui adecvată la activităţile curriculare;

-să asigure accesul tuturor copiilor la programul grădiniţei, dar şi la modificările şi adaptările acestuia;

-să asigure participarea tuturor familiilor la decizii şi acţiuni în favoarea tuturor copiilor;

-să evalueze permanent şi periodic progresele pe care le fac toţi copiii, nu numai di punctul de vedere al achiziţiilor intelectuale, dar şi al relaţiilor sociale, al cooperării şi colaborării, al dezvoltării imaginii de sine şi încrederii în forţele proprii;

-să elaboreze planuri individualizate, personalizate pentru copiii care au nevoie de sprijin în anumite componente ale dezvoltării şi la anumite momente;

-să ajusteze permanent curriculumul pentru a-l adapta la nevoile educative ale copiilor;

-să realizeze un permanent schimb de idei, experienţe şi soluţii cu celelalte colege, din grădiniţă sau din alte instituţii, precum şi cu familiile copiilor.

Bibliografie:

-Ecaterina Vrăşmaş-,, Educaţia copilului preşcolar”, Editura ProHumanitas, Bucureşti, 1999;

-Ecaterina Vrăşmaş-,,Introducere în educaţia cerinţelor speciale”, Editura Credis, Bucureşti, 2004.

Educația incluzivă prin activități de voluntariat

prof. Muntean Corina Sanda
Liceul Teoretic „Ioan Buteanu", Șomcuta Mare, Maramureș

Voluntariatul face parte din categoria acțiunilor educative nonformale, o importantă dimensiune a valorii voluntariatului fiind cea educativă. Prin intermediul acțiunilor de voluntariat se dobândesc diverse cunoștințe, dar mai ales se formează o serie de competențe și se dezvoltă valori, în maniera practică pe care educația formală, a manualelor și programelor școlare, nu o pune întotdeauna la dispoziția elevilor. Tocmai pentru că nu este un proces formalizat, rigid, ci are atributul flexibilității și al alegerii libere, voluntariatul devine atractiv, iar învățarea reprezintă un efect al implicării și nu un scop în sine al acesteia.

Din perspectiva valorii sociale a voluntariatului se știe că orice implicare în acțiuni de voluntariat înseamnă o formă de învățare socială, chiar dacă, de cele mai multe ori, aceasta nu e conștientizată. Participarea la acțiuni de voluntariat dezvoltă o serie de abilități și competențe sociale, precum spiritul civic, responsabilitatea socială, solidaritatea, toleranța, încrederea în sine. Voluntariatul oferă posibilitatea interacțiunii cu grupuri sociale diverse cu care nu interacționăm în mod curent în activitățile noastre obișnuite, contribuind la dezvoltarea personalității individului ca ființă socială.

Spiritul civic și încrederea că orice om poate face o diferență în comunitatea lui se învață, cu siguranță, prin implicarea în acțiuni de voluntariat.

Acțiunile de voluntariat întreprinse împreună cu elevii mi-au confirmat faptul că acestea i-au tranformat în persoane conștiente de mult mai multe aspecte ale lumii din jurul lor, pe care nici nu le sesizaseră, ori le cunoșteau doar teoretic din mass-media, pentru că nu avuseseră nicio legătură directă cu ele.

O astfel de acțiune de voluntariat a vizat atingerea obiectivului general al educației intercultural, dar și al educației incluzive, și anume acela de a facilita deprinderea abilităților de conviețuire în societatea plurală a zilelor noastre. Obiectivele educației interculturale privesc câteva axe.

Este vorba, în primul rând, de dobândirea cunoașterii în domeniul culturii în general și al culturii proprii în particular, inclusiv în ceea ce privește impactul acesteia asupra comportamentelor indivizilor și grupurilor. Reflecția asupra propriei culturi precede reflecția asupra culturii alterității.

Al doilea obiectiv este conștientizarea cauzelor și rădăcinilor propriilor determinări culturale, a stereotipurilor, a prejudecăților proprii, precum și identificarea acestora la ceilalți. Odată cu această conștientizare, se urmărește deprinderea capacității de a relativiza perspectivele și punctele de vedere, precum și de a dezvolta abilități de comunicare cu ceilalți.

Cel de-al treilea obiectiv este formarea unor atitudini pozitive care să fie aplicate în cadrul unei societăți plurale: respectul pentru diversitate, pentru identitatea celor percepuți ca fiind diferiți și, implicit, respingerea atitudinilor intolerante și discriminatorii față de aceștia.

În fine, cel de-al patrulea obiectiv al educației interculturale privește stimularea unei participări active în sensul aplicării principiilor pluraliste și a combaterii rasismului, xenofobiei și a discriminării din orice punct de vedere.

Educația interculturală, premisă a educației incluzive, se poate realiza prin strategii și forme diverse, dintre care principalele identificate sunt: educația interculturală la nivelul curriculum-ului nucleu, educația interculturală la nivelul curriculum-ului la decizia școlii și educația interculturală la nivelul activităților extracurriculare. În cele ce urmează ne vom referi la un exemplu practic de realizare a obiectivelor educației interculturale prin activități extracurriculare.

În cele ce urmează ne vom referi la un exemplu practic de acțiuni de voluntariat care și-au propus realizarea obiectivelor educației interculturale și totodată ale celei incluzive, prin activități extracurriculare.

Precizăm de la început că educația interculturală la care au acces elevii de la Liceul Teoretic „Ioan Buteanu” din Șomcuta Mare se desfășoară în contextul în care în localitate funcționează Centrul Regional de Cazare și Proceduri pentru Solicitanții de Azil Maramureș, unul dintre cele șase centre existente în țară. Pașii spre atingerea obiectivelor educației interculturale au fost parcurși treptat, în primul rând în cadrul unor activități extrașcolare desfășurate de elevii liceului în parteneriat cu Centrul de Cazare și Proceduri pentru Solicitanții de Azil. Proiectul educațional în care sunt implicați ca parteneri Liceul Teoretic „Ioan Buteanu” și Centrul de Cazare și Proceduri pentru Solicitanții de Azil este sugestiv intitulat „Împreună vom reuși” și și-a propus încă de la început familiarizarea elevilor cu diferitele mentalități, obiceiuri și tradiții aparținând popoarelor din care proveneau solicitanții de azil, în scopul eliminării prejudecăților, acceptării și chiar înțelegerii celor de altă etnie.

Primele vizite la centru au stat mai degrabă sub semnul curiozității și al îndoielii, dar poate că tocmai curiozitatea specifică vârstei adolescentine i-a determinat pe elevii noștri să-și dorească să interacționeze cu etnicii ce proveneau din țări îndepărtate, ori chiar exotice, precum

Camerun, Coasta de Fildeș, Sri Lanka, Pakistan, Afganistan, Iran, Irak, Siria,Brazilia, să afle cât mai multe despre mentalitatea lor, despre cultura din care provin, dar și, în măsura posibilului, despre motivele care i-au determinat să-și asume riscul de a-și părăsi țara și familia și a purcede spre necunoscut, de a-și asuma un destin incert. Apropierea s-a produs treptat, după cum tot treptat s-au estompat barierele impuse de dificultatea comunicării, a înțelegerii pe deplin a celui diferit de noi și mai ales barierele impuse de prejudecăți.

În relativ scurt timp, acțiunile comune cu cei din centru au devenit un obicei, astfel că sărbătorile românești precum Crăciunul sau Paștele au fost prilej de a sărbători și a ne bucura împreună. Elevii noștri i-au învățat dansuri populare și colinde românești, iar cei din centru ne-au împărtățit din tradițiile popoarelor lor, recunoscând faptul că obiceiurile noastre sunt cu adevărat impresionante și chiar ajungând să îmbrace portul popular românesc din zona Chioar, în care este situat orașul Șomcuta Mare. De Paști am încondeiat împreună ouă, dar am ajuns și să ne pictăm fețele în culorile steagurilor națiunilor reprezentate în acel moment în centru și în schimb, ca semn al deschiderii și al dorinței de comunicare și colaborare, refugiații și-au pictat pe obraz steagul tricolor.

Ziua Refugiatului este sărbătorită întotdeauna împreună de cei cazați în centru și elevi ai liceului nostru și pentru că vremea din luna iunie, când se sărbătorește această zi, ne permite, au devenit o tradiție competițiile sportive comune, în special meciul de fotbal la care participă echipe mixte –elevi și refugiați-, precum și sărbătoarea la iarbă verde, care implică gătitul în colaborare, atât a mâncărurilor tradiționale românești, cât și a celor specifice țărilor din care provin refugiații, prilejuri de cunoaștere reciprocă, de socializare, de participare activă și de eliminare a discriminării.

O acțiune comună extrem de interesantă și cu un important rol în educația interculturală este cea numită generic „Biblioteca vie”, o bibliotecă a ființelor umane, în care fiecare refugiat este o carte care așteaptă să fie răsfoită, să fie descoperită prin întrebările pe care i le adresează elevii români și care au astfel ocazia să afle cele mai nebănuite lucruri despre civilizații cu care nu au avut niciodată până acum tangență. Pe măsură ce „cititul” „cărților vii” avansează, dispare reticența, teama de necunoscut, se dezvoltă comunicarea și se creează acele legături afective care, în primă instanță, păreau imposibile, din moment ce era vorba despre oameni atât de diferiți.

Chiar fără să conștientizeze, elevii au învățat să fie solidari și toleranți, să depășească barierele sociale, să-și formeze și să-și dezvolte conștiința și responsabilitatea socială. Au învățat că lumea e una singură, a noastră, a tuturor, că oamenii sunt, în primul rând, oameni, iar

copiii sunt copii, indiferent de falsele impresii care provin din necunoaștere, ignoranță și neimplicare. Și mai ales că fiecare dintre noi poate face o diferență în comunitatea lui prin implicare socială, prin acțiuni de voluntariat, care îți dezvoltă cunoașterea de sine, dar și a lumii din jur și care te desăvârșesc sufletește.

Trecând în revistă aceste aspecte ale educației interculturale concrete, putem afirma că valorile descoperite au fost repede internalizate, ceea ce a și permis implicarea activă în promovarea pluralismului și combaterea discriminării, fiind formate și dezvoltate atitudini care să reflecte principiile educației interculturale.

Dovadă a atingerii obiectivelor educației interculturale, parte a educației incluzive, nu sunt doar toate aceste acțiuni și activități extrașcolare, ci și faptul că minori cazați în centru au devenit în timp elevi ai liceului nostru, având la început statutul de audienți, iar astăzi fiind școlarizați cu drepturi depline. Ei au fost ajutați de elevii români să se integreze surprinzător de rapid în colectivitate, unii dintre ei ajungând chiar să atingă standarde ridicate de pregătire și să obțină performanțe școlare notabile. Și, la fel de surprinzător, au ajuns să vorbească limba română aproape impecabil. Orele de limba română la care participă refugiații în centru le facilitează accesul la o mai rapidă integrare socială, comunicarea, chiar și minimală, cu localnicii fiind esențială.

Cu siguranță că educația interculturală este mult mai ușor de aplicat în rândul tinerilor, respectiv al elevilor, în cazul nostru, deoarece ei sunt mult mai receptivi față de nou, au o mai mare deschidere a orizontului cultural și nu au atât de adânc înrădăcinate prejudecățile încât să nu poată fi depășite.

Prin urmare, considerăm că în cadrul Liceului Teoretic „Ioan Buteanu” din Șomcuta Mare s-au atins, prin intermediul acțiunilor de voluntariat, al activităților extrașcolare, obiectivele educației interculturale și ale celei incluzive, iar aceasta nu a rămas la stadiul de principii teoretice, ci a devenit un fapt, o stare de lucruri, o practică ce a condus la internalizarea principiilor educației intercultural și ale celei incluzive, la depășirea barierelor de orice fel și la conviețuirea în condiții optime în spiritul ideii de incluziune.

La Șomcuta Mare, noțiunea de voluntariat, educația interculturală și educația incluzivă au trecut, cu adevărat, de la teorie la practică, iar acest fapt nu poate decât să contribuie la instituirea dialogului cultural și la dezvoltarea armonioasă a unei societăți caracterizate prin diversitate culturală.

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ
„TOȚI DIFERIȚI … TOȚI EGALI"

Prof. înv. primar Bălțatu Laura
Școala Gimnazială Genuneni
Comuna Frâncești, Județul Vâlcea

„Fericit este copilul care găseşte în fiecare etapă a drumului său pe educatorul capabil să- i insufle treptat forţa şi elanul necesare împlinirii destinului său ca OM."
(Maurice Debesse)

Johann Amos Comenius, în lucrarea sa „Didactica magna", considera că la naștere, natura înzestrează copilul numai cu „semințele științei, ale moralității și religiozității", ele devin un bun al fiecărui om numai prin educație. Rezultă că în concepția sa, educația este o activitate de stimulare a acestor „semințe", și implicit, de conducere a procesului de umanizare, omul "nu poate deveni om decât dacă este educat".

Educaţia incluzivă a devenit parte integrantă a educaţiei pentru toţi şi constituie răspunsul şcolii la nevoile ce decurg din diversitatea copiilor. Incluziunea presupune efortul de a asigura tuturor elevilor - de limbă şi cultură diferite, din familie diferite, cu orice probleme de sănătate, cu interese şi moduri de învăţare diferite - strategii de predare-învăţare adecvate şi individualizate, fără a stigmatiza sau a separa. Includerea îmbunătăţeşte procesul de învăţare pentru toţi elevii, cu şi fără nevoi speciale. A asigura şanse egale elevilor înseamnă a asigura posibilităţi maxime de dezvoltare fiecăruia, în funcţie de aptitudinile şi interesele sale. Fiecare copil este unic, cu necesităţi diferite. Însă există copii marginalizaţi, defavorizaţi şi/sau excluşi de la educaţie. Aceştia sunt cei pentru care educaţia incluzivă a devenit o şansă pentru o dezvoltare armonioasă.

"Şcoala pentru toţi" reprezintă dezideratul maximei flexibilităţi şi toleranţe în ceea ce priveşte diferenţele fizice, socio-culturale, lingvistice şi psihologice existente între copii, scopul fiind acela de a le oferi tuturor posibilitatea de a învăţa în funcţie de ritmul, capacitatea şi nevoile proprii şi de a se exprima conform trăsăturilor individuale de personalitate. Acest fapt impune gândirea unei structuri care să îmbine flexibil şi eficient demersurile din toate domeniile, proces care implică formarea unei atitudini pozitive faţă de incluziune.

Obiectivul principal al şcolilor de masă în care învaţă elevii cu CES este asigurarea integrării acestora în mediul şcolar. Şcoala trebuie să aibă în vedere transformarea elevului într-

o persoană capabilă să-şi creeze propriile procese şi strategii de raţionament, utile pentru rezolvarea problemelor reale şi apropiate.

Actul educativ în școala incluzivă are șanse de reușită dacă cvei trei factori implicați – elevul cu deficiențe, familia, echipa de specialiști- cooperează, conlucrează în acceeași direcție: dezvoltarea copilului cu cerințe educative speciale.

Școala incluzivă presupune recunoașterea dreptului fiecărui copil la educație și înțelegerea diferențelor de adaptare și învățare, specifice fiecărui copil în parte, ca fiind naturale. Într-un mediu școlar optim integrării sociale a elevilor cu dizabilități, se realizează adaptarea școlii la diversitatea copiilor dintr-o comunitate.

Pentru ca activitatea instructiv –educativă să fie profitabilă pentru toţi elevii, aceasta trebuie să se realizeze diferenţiat. Educaţia diferenţiată vizează adaptarea activităţii de instruire la posibilităţile diferite ale elevilor, la capacitatea de înţelegere şi ritmul de lucru propriu unor grupuri de elevi sau chiar fiecărui elev în parte. Principiul egalității de șanse reprezintă conceptul de bază al școlii incluzive, prin aplicarea căruia aceasta contribuie la anularea diferențelor de valorizare bazate pe criterii subiective, de ordin etnic sau social. Incluziunea la nivel școlar se realizează prin respectarea și valorizarea diferențelor socio-culturale existente în rândul elevilor și prin promovarea bogăției și a diversității experienței educative care rezultă din aceste diferențe.

Egalitatea de șanse reprezintă conceptul conform căruia toate fiinţele umane sunt libere să-şi dezvolte capacităţile personale şi să aleagă fără limitări impuse de roluri stricte. Egalitatea de şanse are la baza asigurarea participării depline a fiecărei persoane la viața economică și socială, fără deosebire de origine etnică, sex, religie, vârstă, dizabilități etc.

Şcoala este leagănul copilăriei în care toate speranţele pot deveni realitate dacă cei care iau parte la activităţile de învăţare, pofesori şi elevi, conştientizează diversitatea şi complexitatea naturii umane şi valorifică fiecare talent sau latură creativă dăruită de Dumnezeu. În sens lărgit, conceptul de „egalitate“ înseamnă astăzi ceva mai mult decât drepturile egale pe care democraţii secolului trecut le revendicau cu entuziasm pentru toţi cetăţenii; ea înseamnă o egalitate reală a şanselor individuale de promovare socială, iar educaţia este instrumentul cel mai important în dezvoltarea la maximum a acestor şanse.

Copiii sunt o categorie socială care în ciuda aparenţelor nu au timp să aştepte: dacă sunt lăsaţi să crească fără ajutorul de care au nevoie, personalitatea viitorului adult are cu siguranţă de suferit.

Educaţia incluzivă are la bază câteva principii esenţiale:

- fiecare elev are dreptul inerent la educaţie pe baza egalităţii şanselor;
- niciun elev nu poate fi exlus din educaţie sau supus discriminării pe motive de rasă, religie, culoare, sex, limbaj, etnie, dizabilităţi etc;
- toţi elevii pot să înveţe şi să beneficieze de pe urma educaţiei;
- şcoala se adaptează la nevoile elevilor, nu elevii se adaptează la nevoile şcolii;
- diferenţele individuale între elevi constituie o sursa de bogăţie şi diversitate, nicidecum o problemă.

Este nevoie ca dascălul să aibă în vedere faptul că “fiecare om în acelaşi timp seamănă cu toţi, seamănă cu unii şi nu seamănă cu nimeni”(V.Pavelcu), căci aşa cum nu există doi fulgi de nea în natură care să aibă acelaşi desen, două apusuri de soare identice, tot aşa omul – copil este unic - unicitate irepetabilă. Esenţială este modalitatea prin care putem stârni curiozitatea şi imaginaţia fiecărui copil. Stă în puterea educatorului să găsească bobul de rouă şi raza de lumină pe care să le insereze în sămânţa cu rod curat a minţii copilului, astfel încât acesta să rodească şi să înflorească. Şi totuşi, cel mai important lucru este să putem să facem ca rozul zâmbetului să persiste pe feţele pure ale copiilor noştri. Zâmbetul este un gest tandru de prietenie. El destinde sufletul împovărat şi redă speranţa celui descumpănit. Este nevoie uneori de un singur zâmbet, căci el dureză un moment, dar se păstrează în minte, veşnic!

Procesul instructiv-educativ și compensator-recuperator în educaţia specială se subordonează principiilor didacticii generale, cu menţiunea că este nevoie de flexibilitate și adaptare la particularităţile aptitudinale ale elevilor. În proiectarea și desfășurarea lecţiilor, cadrele didactice pot valorifica cele mai operante modalităţi de lucru, combinând strategiile didactice tradiţionale cu cele moderne, utilizând diverse tehnici terapeutice, obiectivul fiind acela de a crea competenţe ce vor asigura autonomia personală și integrarea socio-profesională.

Şcoala reprezintă spaţiul propice pentru a pune bazele unei prietenii. În clasele incluzive elevii cu sau fără probleme ajung să înveţe împreună dar şi unul de la celălalt. Un climat de prietenie este foarte important în dezvoltarea învăţarii; fiind capabili să stabilească astfel de relaţii între ei, se creează un mediu optim de învăţare. Toţi membrii clasei beneficiază aşadar de pe urma acestui tip de educaţie. Copiii care învaţă împreună, învaţă să trăiască împreună. Importanţa cunoaşterii copilului de către profesor este vitală pentru actul didactic. Practic, întreg demersul porneşte de la tabloul particularităţilor psihoindividuale pe care dascălul le identifică şi în funcţie de acestea sunt alese metode şi strategii didactice care să vină în sprijinul copilului, pentru a-i asigura o învăţare şi implicit o integrare cât mai eficientă.

Pentru ca activitatea instructiv-educativă să fie profitabilă pentru toţi elevii, aceasta trebuie să se realizeze diferenţiat. Educaţia diferenţiată vizează adaptarea activităţii de instruire la posibilităţile diferite ale elevilor, la capacitatea de înţelegere şi ritmul de lucru propriu unor grupuri de elevi sau chiar fiecărui elev în parte. În general, mai mulţi factori determină succesul claselor incluzive: parteneriate între familie şi şcoală, colaborarea cu cadre de specialitate, formarea continuă a personalului didactic, programe educaţionale individualizate şi nu în ultimul rând comunicare. Profesorii utilizează numeroase tehnici pentru a ajuta la construirea şi consolidarea unităţii clasei: jocuri şi sarcini de natura să construiască un grup, cântece referitoare la comunitate, căutarea de către elevi a noi metode de a-i ajuta pe ceilalţi, precum şi implicarea elevilor în rezolvarea problemelor.

Cadrul didactic trebuie să fie animat de o puternică receptivitate faţă de tot ce este nou și important în specialitatea sa şi în pedagogie, iar în practică să dovedească un efort continuu spre autodepăşire, pentru a face faţă sarcinilor pe care le ridică învăţământul.

Rolul esenţial în educaţia integrată îl deţine învăţătorul clasei, care devine principalul factor de acţiune şi de coordonare a realizării programului pedagogic individual pentru elevi. Acesta trebuie :

· să elaboreze un program pedagogic individualizat.

· să-şi îmbogăţească pregătirea cu elemente care să-i faciliteze includerea optimă în clasă a acestor elevi şi asigurarea de şanse egale pentru aceştia la instrucţie şi educaţie;

· să manifeste interes continuu pentru identificarea, evaluarea şi reprogramarea periodică a conţinuturilor învăţării pentru fiecare elev;

· să coopereze în cu ceilalţi membri ai echipei educaţionale, dar şi cu familia elevului;

Învățământul integrat este, în esență, un învățământ ‘centrat pe elev” și răspunde dezideratului societății viitorului “o societate pentru toți”. Învăţarea centrată pe elev este o abordare pedagogică care se focusează pe nevoile elevilor, şi nu pe ale celorlalţi actori ai procesului educaţional, cum ar fi profesorul ori administraţia instituţiei, menţionează K. Rogers. A. Hutorskoi consideră că, în paradigma respectivă, învăţarea este activitatea comună a profesorului şi a elevului direcţionată spre autorealizarea elevului şi dezvoltarea calităţilor lui personale

Prin învățarea centrată pe elev îi oferă posibilitatea acestuia să genereze noi idei, având la bază experiențe dobândite anterior ce devin ancoră în dobândirea de noi cunoștințe și totodată consolidarea acestora.

Elevul în procesul de învățare centrat pe elev devine subiectul procesului educațional. El îşi asumă responsabilitatea pentru rezultatele învăţării, participă activ în luarea deciziilor privind rezolvarea sarcinii primite. Învaţă independent şi dobândește capacităţi de autoformare,dezvoltându-și capacitatea de a gândi critic, autonom. Alegerea unui activități educaționale centrate pe elev trebuie să satisfacă următoarele cerințe:

- Se bazează pe caracteristicile personale ale elevilor;
- Are ca scop dezvoltarea de competenţe (obiectiv principal) şi transmiterea de conţinuturi specifice (obiectiv secundar);
- Implică activ elevul în planificarea, execuţia şi evaluarea ei;
- Constituie o experienţă de învăţare pozitivă;
- Permite transferul de experienţă la altă situaţie educațională.

Strategiile de predare centrate pe elev au ca obiectiv central facilitarea învățării, ceea ce face ca aceasta să fie determinate în funcție de stilul de învățare necesar. De menționat este faptul că strategiile permit elevului să se implice total în procesul de planificare, execuție și evaluare a activității didactice

Profesorii au nevoie să îşi conştientizeze propriile prejudecăţi, să fie corect formaţi, să ia în considerare condiţiile sociale şi nevoile elevilor. Fiecare copil cu dificultăți de învățare are dreptul de a fi considerat un copil cu șansă la dezvoltare și felul cum îl apelăm este important pentru imaginea lui. Munca didactică trebuie să pună în centru copilul, nu problema acestuia. Copiii trebuie pregătiţi să înveţe să trăiască şi să interacţioneze pozitiv în această lume diversă. Multiculturalitatea este un fenomen care ne îmbogăţeşte cu diversitate. Şcoala trebuie să formeze deprinderea preţuirii valorilor pluriculturale, ideea ca nu există valori superioare sau valori inferioare. Există valori specific care trebuie preţuite prin aportul lor la nuanţarea şi îmbogăţirea celorlalte culturi cu care vin în contact. Educaţia pentru diversitate se poate realiza prin toate disciplinele de învăţământ, pentru că toate pot să invite la toleranţa, la respectarea drepturilor omului, la dezvoltare. Cadrele didactice trebuie să identifice obiective şi conţinuturi care pot promova interculturalitatea, şi să valorifice diversitatea culturală din clasa de elevi, ca resursă în procesul instructiv-educativ. La nivelul activităţilor extracurriculare, se pot organiza activităţi care să implice comunitatea, activităţi în cadrul cărora participanţii să se cunoască mai bine, să coopereze şi să trăiască împreună diferite evenimente (activităţi muzicale şi sportive, evenimente culturale şi sărbători locale, înfrăţiri etc). Parteneriatul școală - familie - comunitate are un rol esențial în integrarea copiilor cu cerințe educative speciale și reprezintă o reală

provocare în contextul exigențelor la nivel de sistem de învățământ care se dezvoltă tot mai mult astăzi .

Toţi elevii care participă la procesul de educaţie trebuie să beneficieze de o diferenţiere educaţională pentru că: au abilităţi diferite, au interese diferite, au experienţe anterioare de învăţare diferite, provin din medii sociale diferite, au diferite comportamente afective(timiditate, emotivitate) au potenţial individual de învăţare, învaţă în ritmuri diferite, au stiluri de învăţare diferite.

Educaţia incluzivă reprezintă aşadar soluţia nu doar pentru creşterea şanselor de acces egal tuturor copiilor la educaţie ci şi pentru ameliorarea calităţii în educaţia contemporană. Aşadar o şcoală incluzivă este o şcoală deschisă către orice elev, o şcoală care primeşte orice elev. Îi valorizează şi îi fac să se simtă ca acasă, o şcoală care oferă sprijin accentuat pentru acei copii, o şcoală ideală unde sunt ajutaţi să-şi atingă potenţialul nativ, **unde toți sunt diferiți, dar egali** în șansa de a se educa.

Bibliografie:

1. Gherguţ, A. – Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale. Strategii de educaţie integrată, Iaşi, Editura Polirom, 2001;
2. Ionescu, Miron – Demersuri creative în predare şi învăţare, Cluj-Napoca, Editura Presa Universitară Clujeană, 2000;
3. Popovici, D.V. – Elemente de psihopedagogia integrării, 1999, Bucureşti, Editura Pro Humanitate;
4. Vrășmaș, T., Școala și educația pentru toți, Ed. Miniped, București, 2004.

Scoala incluziva- intre vorbe si fape

Onila Alina-Florentina
Scoala Gimnaziala,,Dr.Balasi Jozsef,,Curtuiseni-structura Vasad,

Educaţia incluzivă se referă la a identifica şi a da un răspuns adecvat la cerinţele educative speciale ale copiilor, la fel ca şi la situaţiile de risc pentru dezvoltarea lor.În grădiniţă si scoala, educaţia incluzivă înseamnă, în esenţă, accesul tuturor copiilor, participarea lor la toate programele educative, dar şi pregătirea cadrelor pentru realizarea acestor sarcini.

Scopul unei astfel de pregatiri este insușirea de către pedagogi din școli și grădinițe a strategiilor de instruire și educație a copiilor cu dezabilități fizice siintelectuale, oferindu-le posibilitatea de a obține educație de calitate. Pentru copiii cu cerințe speciale cărora le este "indicată" integrarea în școlile sau grădinițele de masă acesta poate fi primul pas spre a deveni "ca toți ceilalți".

Deoarece, socializarea timpurie se răsfringe pozitiv asupra formării personalității și a adaptării la viață, majoritatea cercetărilor științifice din domeniul educației incluzive, indică la importanța depistării timpurii a abaterilor în dezvoltarea copilului și calitatea procesului de intervenție.

Evaluarea sau selecția copiilor cărora li se propune instruirea integrată trebuie să fie obiectivă și întemeiată. Este necesar să se țină cont de vîrsta copilului, de caracterul tulburării primare și de particularitățile manifestărilor secundare, de nivelul de dezvoltare intelectuală și de posibilitățile sale potențiale.

Scoala incluziva ar trebui sa fie scoala care :

- nu selecteaza si nu exclude;
- este deschisa, toleranta, prietenoasa si democratica;
- este naturala prin eterogenitatea ei
- valorizeaza toti elevii;
- se adapteaza la diversitatea nevoilor educationale si la particularitatile de invatare si dezvoltare

„Scolile obişnuite, cu orientare incluzivă, sunt cele mai utile mijloace de combatere a atitudinilor discriminatorii, creând comunităţi primitoare, construind o societate incluzivă şi oferind educaţie pentru toţi; mai mult, ele furnizează o educaţie utilă pentru majoritatea copiilor, cresc eficienţa şi în ultimă instanţă rentabilitatea întregului sistem educaţional” (declaraţie, art.3).

„Principiul fundamental al şcolii incluzive este acela că toţi copiii trebuie să înveţe împreună, oricând acest lucru este posibil, indiferent de dificultăţile pe care le au sau de diferenţele dintre aceştia.

.Situatii problema

Din ce în ce mai des întâlnim sintagmele ”copil cu CES”, ”integrare”, ”școală incluzivă”. Am descoperit cu tristețe că mulți dascăli nu fac deosebire între școala incluzivă și integrarea școlară sau, și mai grav, ce este un copil cu CES.

Copilul cu CES nu este doar un copil cu probleme de dezvoltare fizică, mentală...Este și un copil cu tulburări emoționale, de comportament, cu probleme sociale, cu tulburări de învățare...A avea în clasă un copil cu CES nu este o sarcina ușoară, fiind un efort permanent marcat deseori de frustrări și probleme care par la un moment dat copleșitoare atât pentru cadrul didactic cât și pentru copiii tipici.

Integrarea înseamnă adaptarea copilului la cerințele școlii în timp ce incluziunea presupune adaptarea școlii la nevoile copilului.

Una dintre problemele care ar putea să apară poate fi reticența părinților celorlelți părinți în legătură cu simpla prezență a unui copil cu cerințe educaționale speciale. Este de dorit ca acestora să le fie prezentată situația, nevoile, eventualele neplăceri care ar putea apărea și cum va rezolva cadrul didactic situația . De asemenea prezența unui copil cu ces nu aduce doar neplăceri ci poate fi chiar un real câștig pentru grup având în vedere necesitatea elevului de a se educa ca din punct de vedere civic, social .

Şcoala incluzivă reprezintă o provocare pentru şcolile obişnuite, însă ea nu trebuie privită ca o ameninţare pentru performanţa acestor şcoli. Multe dintre aceste instituţii găsesc ca fiind dificil să integreze elevii cu nevoi speciale în cadrul claselor obişnuite. Însă această teamă poate fi depăşită prin educaţie, resurse didactice adecvate, sprijin şi nu în ultimul rând credinţa că incluziunea este un drept moral şi social ce nu poate fi negat nimănui.

Copiii educaţi în cadrul şcolii incluzive vor fi mai bine pregătiţi să interacţioneze cu diverşi indivizi precum şi cu diverse situaţii din lumea reală.

În cadrul şcolii incluzive profesorii trebuie să colaboreze cu diferiţi specialişti în domeniul educaţiei, cum ar fi psihologi, consilieri, terapeuţi şi alţi specialişti pentru că doar împreună vor reuşi să obţină cele mai bune rezultate.

Şcoala incluzivă presupune îmbunătăţirea sistemului educaţional pentru toţi elevii. Implică schimbări în curriculum, în modul de predare al profesorilor, în modul de învăţare al elevilor, precum şi schimbări în modul cum interacţionează copiii cu CES cu colegii lor şi viceversa.

Printre avantajele şcolii incluzive se numără faptul că elevii cu CES sunt trataţi ca parte integrantă a societăţii, au ca model restul colegilor care nu au probleme, atât copiii cu CES cât şi colegii lor îşi dezvoltă abilităţile comunicative, devin mai creativi, acceptă diversitatea,etc.

Profesorii adoptă metode diverse de predare-învăţare, de care beneficiază toţi elevii, nu numai cei cu CES. Socializarea între elevii şi dezvoltarea prieteniilor între colegi este destul de importantă în dezvoltarea procesului de învăţare, datorită schimbului de informaţii permanent. Alături de cadrele didactice şi colegii de clasă, un rol important în asigurarea succesului copiilor cu CES este atribuit familiei şi părinţilor acestor copiii.

Mediul educaţional şcolar incluziv cuprinde totalitatea factorilor interni şi externi care influenţează activitatea educativă, fiind un mediu organizaţional complex, care ridică prioritar

exigenţe atît pentru profesori, cît şi pentru elevi. Prin mediu educaţional incluziv se înţelege atît mediul fizic şcolar —amenajarea spaţiilor, afişaje, facilităţi etc., cît şi atmosfera generală existentă în şcoală, bazată pe o anumită conduită şi anumite valori promovate. Competenţa profesorului vine să completeze particularităţile de dezvoltare ale elevului (biologice, psihologice şi sociale) pe fondul unor elemente obiective (spaţiu, dotare, confort, legi şi norme, numărul de elevi în clasă, organizare şcolară şi servicii auxiliare) care, în interacţiunea lor, determină eficienţa activităţii instructiv-educative.

. **Educaţia incluzivă** prevede schimbarea şi adaptarea continuă a sistemului educaţional la condiţiile de oferire a educaţiei de calitate copiilor şi tinerilor într-un mediu comun de învăţare.

Adaptarea și integrarea școlară efectivă a copiilor cu dizabilități și/sau cu cerințe educaționale speciale presupune :

- schimbări la nivel de școală;

- o atitudine pedagogica pozitivă a cadrelor didactice;

- un management al clasei care să faciliteze forme mai flexibile de instruire și de organizare a colectivului, cu accent pe activități în comun, pe grupe bazate pe interacțiune și comunicare între elevi;

- planuri de învățământ și programe școlare individualizate, adaptate la particularitățile fiecărui copil cu dizabilitate/cerințe speciale;

- adaptare materialelor si mijloacelor didactice;

- intervenție specifică de recuperare in echipă interdisciplinară.

INTEGRAREA COPIILOR CU DIZABILITĂŢI

Profesor pt.înv. preșcolar Comșiț Mădălina-Georgiana
Grădinița P.S. „Pinochio” Făgăraș

Atunci, când explorăm universul fiinţei umane, ne confruntăm cu o mare diversitate. Copiii ne pun în situaţia de a căuta mereu noi soluţii la problemele abordate. De multe ori găsim soluţiile cele mai bune pentru copii, însă uneori suntem puşi în dificultate de complexitatea problemelor. Una dintre aceste probleme o reprezintă copiii cu cerinţe educative speciale, în particular - cei cu dizabilităţi. Aceşti copii, nu sunt speciali în sine, ci au nevoie de o abordare personalizată în ceea ce priveşte demersurile pe care le întreprindem în educaţia lor. O caracteristică specială a acestor copii aflați în pericol de a fi excluși este aceea că ei nu sunt în concordanţă cu nivelul obişnuit al aşteptărilor faţă de copii, ei nu se adaptează cu uşurinţă. În spatele acestor probleme stă, desigur, şi faptul că nici în cadrul familiei, nici în societate ei nu beneficiază de o stimulare corespunzătoare. Deficitul apărut în urma educaţiei necorespunzătoare este totuşi reversibil şi poate fi compensat chiar şi în cazul unor tulburări organice, cu condiţia ca potenţialul copilului să fie activat în mod corespunzător.

Educaţia incluzivă presupune ca atât copiii cu dizabilităţi cât şi cei fără probleme să înveţe împreună în instituţiile de învăţământ de masă, având sprijinul corespunzător. Fiecare copil este diferit şi special şi are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu dizabilităţi. Toţi copiii au dreptul la educaţie în funcţie de nevoile lor. Şi copiii diferiţi au drepturi egale cu ceilalţi, iar o educaţie separată ar duce la marginalizare şi discriminare, împiedicînd formarea, împlinirea de sine şi afirmarea personalităţii. Beneficiile incluziunii sunt reciproce, dar majoritatea dintre noi n-a conștientizat încă acest lucru evident. Separarea ne limitează înţelegerea reciprocă. Familiaritatea şi toleranţa reduc frica şi respingerea, favorizînd relaţii de comunicare şi colaborare în beneficiul tuturor. Tocmai de aceea, incluziunea poate şi este mai mult decât un discurs demagogic, declarativ. Ea poate fi pusă în practică prin tehnici concrete de predare/învăţare şi adaptare curriculară individualizată, prin formarea şi dezvoltarea conştiinţei tuturor copiilor pentru acceptarea diversității de orce tip. Prin strategii didactice bazate pe cooperare, cadrul didactic poate favoriza unele procese de interacţiune socială, diferenţele dintre copii fiind percepute ca modalităţi de îmbogăţire a practicii pedagogice, iar strategiile învăţării - ca modalităţi de abordare a diversităţii

Politicile și strategiile naționale care vizează persoanele cu dizabilități sunt bazate pe principii care vizează protecția, integritatea și incluziunea social a acestora a acestora în vederea

eliminării barierelor care ar putea exista între acestea și ceilalți membri ai comunității. Astfel, și în țara noastră, există măsuri legislative de natură socială, de psihologică și psihopedagogică care vizează intervenția timpurie, facilitarea accesului la servicii educaționale, medicale și sociale, integrarea profesională și social a persoanelor cu dizabilități. Pentru reușita integrării în viața socială a acestor persoane, pe lângă măsurile enumerate mai sus, un rol extrem important îl are familia. Dar totuși, în adara familiei, măsurile de asistență social dețin un rol primarodial în menținerea stabilității la nivel individual și social.

Dificultățile copiilor cu dizabilități impun modalități organizate și sistematizate de intervenție psiho-pedagogică, medicală și socială, cengtrate nu arât pe deficiență cât și pe ceea ce reprezintă potențialul restant sau nevalorificat al colilului. În acest context, o importanță deosebită o are intervenția timpurie, care se dovedește a fi eficientă atât în prevenirea handicapului, acestea având beneficii nu doatr sociale ci și economice. Nu în ultimul rând, cercetările au demonstrat ca investiția în sanatatea și dezvoltarea copilului mic are beneficii nu doar sociale ci și economice.

Misiunea intervenției timpurii este de a identifica și evalua, cât mai repede posibil, acei copii a căror dezvoltare este compromisă și oferirea unei intervenții corespunzătoare dezvoltării copilului și familiei. Programele de intervenție timpurie își propun în primul rând să contribuie la depistarea cât mai timpurie a întârzierilor de dezvoltare, pentru a le putea corecta optimal, și, deasmeena, pentru a preveni agravarea lor.

Identificarea copiilor cu deficiențe trebuie făcută cât mai precoce, depistarea precoce fiind unul din imperativele majore ale intervențiilor ulterioare și este hotărâtoare în obținerea unui rezultat optim. Serviciile de intervenție timpurie, au un impact semnificativ asupra părinților și fraților unui copil cu probleme. Intervenția timpurie poate duce la îmbunătățirea atitutinilor părinților despre ei înșiși și despre copiii lor, poate îmbunătăți abilitățile părinților de a-și educa propriul copil și le poate da mai mult timp pentru odihnă și muncă.

Un alt motiv de a interveni mai devreme este că societatea va culege beneficii maxime. Un copil poate crește dezvoltarea și câștigurile educaționale și scade dependența de instituțiile sociale, familia își crește abilitatea de a se descurca cu un copil cu problema și poate crește eligilibilitatea copilului de a ocupa un loc de muncă,

Toți copiii au dreptul să învețe normal cu semenii lor în școlile locale. Principalul motiv pentru promovarea frecventării școlilor obișnuite de către copiii cu deficiențe constă în sporirea posibilităților lor de a învăța din interacțiunea cu alții și în promovarea lor la viața comunității. Deseori acești copii sunt excluși din viața comunității, fie se ascund ei înșiși din cauza fricii

și/sau superstițiilor. Dar această izolare reduce posibilității copiilor de a învăţa, de a creşte şi a se dezvolta la nivelul potenţialităţilor native. Astfel, sunt dublu dezavantajaţi! Frecventarea şcolii locale constituie principala modalitate de a asigura includerea tuturor copiilor în societate. Procesul de învăţare a copiilor nu se desfăşoară exclusiv la şcoală. Ei învaţă de la familiile lor, din contactul cu semenii şi prietenii, din participarea la diversele activităţi care au loc în comunitate.

În complexul proces de integrare a copiilor cu dizabilităţi în şcoala publică, cadrele didactice au un rol special, acela de model și mediator dar și conducător al procesului de instruire.

Bibliografie:

1. Bogdănescu, I., Neamţu, M., Rosan, A., Marcu, *Învăţăm împreună,* Editura Alma Mater, Cluj-Napoca, 2006.
2.Vrăsmaş, T., *Educaţia integrată şi/sau incluzivă*, Editura Aramis, Bucureşti, 2001

ȘCOALA INCLUZIVĂ, ȘCOALA VIITORULUI

PROFESOR VOINEA IULIA GEORGIANA
COLEGIUL TEHNIC MĂTĂSARI ȘI ȘCOALA GIMNAZIALA GODINEȘTI

Datorită schimbărilor în domeniul economic și sociocultural s-a produs fenomenul exluderii copiilor din procesul educațional și social, fapt datorat inegalității și segmentării populației , migrației , dispersării familiilor , exodul rural , denaturării solidarității umane.

Deși diferite țări au facut eforturi pentru a preântâmpina acest fenomen , in realitate educația tinde să reproducă segmentarea sociala și culturală , rolul tradițional al educației fiind de a promova coeziunea socială însă influența cotextului actual economic își pune amprenta.

Astfel unele categorii sau grupuri de indivizi au fost izolate si chiar excluse. De aceea este imperios necesar ca in zilele noastre să acordam o atentie deosebită reconceptualizării sistemului de educație din perspectiva incluziunii.

Educația incluzivă urmarește schimbarea și adaptarea permanentă a sistemului educațional pentru a raspunde diversității personalităților copiilor și nevoilor lor, având drept scop o educație de calitate tuturor.

Reformele în domeniul educației prevăd includerea în învătamantul de masa a tot mai mulți copii cu cerințe educaționale speciale , precum și restructurarea politicilor și practicilor școlare astfel încat acestea să răspundă diversității copiilor și necesităților lor.

În aceste procese , rolul esențial revine cadrului didactic căruia ii revine rolul de agent al schimbării care trebuie sa promoveze la nivelul instituției de învățământ și al comunității,beneficiile și necesitatea participării tuturor copiilor la educație și stoparea excluderii lor din mediul școlar comun.

Școala trebuie să aiba contacte cu toate instituțiile sociale interesate de domeniul educației copilului , de vârstă școlară și să stabilească relații de colaborare.

Fiecare persoană – copil , tânăr sau adult , trebuie sa beneficieze de oportunități educaționale proiectate pentru a le satisface necesitățile educaționale de bază.

Bibliografie:

Vrajmaș T. (2004) „Școala și educația pentru toți „Ed. Miniped Bucuresti

Alois Gherguț (2016) „Educatia Incluzivă și Pedagogia diversității” Ed. Polirom București

COMUNICAREA DIDACTICĂ - DEFINIRE ȘI CARACTERISTICI DE BAZĂ

Prof.drd. Banu Vasilica-Carina
Școala Gimnazială Ungureni, Bacău, România

Introducere. Procesele de comunicare sunt esenţialmente sociale, se întemeiază pe fenomene de interacţiune şi sunt în relație de interdependență. Orice comunicare fiind o interacţiune, implică o influenţă reciprocă. Procesul de predare-învăţare este o formă specifică de comunicare şi ca atare întruneşte toate caracteristicile modelului oferit de teoria comunicării. În plus, comunicarea didactică se particularizează prin anumite trăsături date de scopul propriu al activităţii instructiv-educative, de caracteristicile psihosociale individuale şi de vârstă ale educaţilor şi de contextul psihosocial în care are loc. În legătură cu importanţa comunicării în predare- învăţare, Miron Ionescu şi Ioan Radu precizează că „reuşita actului pedagogic este dată în bună măsură de succesul actului de comunicare, ceea ce presupune anumite cerinţe precise pentru lecţia orală, pentru dezbaterea sau convorbirea etică, pentru elaborarea manualului etc." (Ionescu, Radu, 2001)

Comunicarea didactică privită şi considerată ca model de formare a capacităţilor comunicative ale elevilor de ciclu primar ocupă un loc central în demersul educaţional, dat fiind faptul că în faţa şcolii stă sarcina pregătirii copiilor pentru autoinformare permanentă. Aceasta poate fi definita ca „un transfer complex, multifazial şi prin mai multe canale al informaţiei între două entităţi (indivizi sau grupuri) ce-şi asumă simultan şi succesiv rolurile de emiţători şi receptori semnificând conţinuturi dezirabile în contextul procesului instructiv-educativ" (Ansubel, Robinson, 1981). Ea presupune o interacţiune de tip feed-back privind atât informaţiile explicite, cât şi cele adiacente intenţionate sau formate în cursul comunicării. Nota de reciprocitate specifică actului de comunicare este tocmai ceea ce o deosebeşte de informare (aceasta desemnând actul de a face cunoscut, a tansmite un mesaj care să fie receptat de destinatar). Actul comunicaţional trebuie, astfel, privit ca o unitate a informaţiei cu dimensiunea relaţională, aceasta însăşi fiind purtătoare de informaţii. Actul comunicaţional este un act interactiv în care simultan cei doi locutori – profesorul şi elevii – transmit şi receptează informaţii. Emiţătorul şi receptorul în situaţia şcolară sunt profesorul şi elevul. Între sursă şi destinatar se interpune canalul de comunicare care poate suferi perturbări. Pentru ca informaţia să treacă prin canal, ea trebuie să fie redată într-o formă aptă de transmisie. Mesajul trebuie să fie transpus într-un cod, semne şi reguli de combinare a acestora, comun profesorului şi

elevului. Repertoriul, ca ansamblu de semne şi reguli logico-gramaticale de folosire a acestor semne, trebuie să fie parţial comun emiţătorului şi receptorului. Partea comună a repertoriului se lărgeşte continuu ca efect al învăţării. Codul comun în procesul comunicării este, în mod obişnuit limba, împreună cu mijloacele neverbale de expresie.

Între persoanele aflate în dialog trebuie să existe o anumită atracţie reciprocă şi o atitudine comună faţă de ceea ce se comunică. Atitudinile identice sau apropiate-preţuirea învăţăturii, sârguinţa etc.- sporesc deschiderea reciprocă, în vreme ce atitudinile diferite distanţează. Comunicarea didactică stă la baza oricărei intervenţii educative. Conţinutul cognitiv predat-învăţat în procesul didactic şi influenţarea formativă (asupra capacităţilor operaţionale, formării morale, estetice etc.) presupun o interacţiune permanentă între educator şi educat.

În cercetările tradiţionale s-au tratat, de regulă, separat cele două roluri: educatorul a fost mereu considerat ca emiţător, transmiţător de informaţii, iar educatul ca receptor al acestora. Chiar dacă în momente reale comunicarea pare unidimensională, de la educator spre elev în predare şi de la elev spre educator în verificarea cunoştinţelor, aceasta se referă la un flux informaţional principal. În acelaşi timp însă funcţionează o conexiune inversă prin care emiţătorul este informat permanent despre efectele comunicării asupra partenerului: învăţătorul „citeşte” reacţiile elevilor, iar elevii „citesc” atitudinea învăţătorului cu privire la reacţia lui (a elevului) şi fiecare dintre locutori îşi adaptează conduita comunicaţională ulterioară în funcţie de ceea ce receptează. Astfel, comunicarea didactică este bilaterală. Comunicarea didactică este în acelaşi timp ierarhică şi reciprocă. Învăţătorul este cvasipermanent iniţiator al mesajului şi organizator, conducător al actului comunicaţional. Este şi firesc acest lucru de vreme ce el stabileşte obiectivele, conţinutul, metodele şi canalele de transmitere a mesajului şi structurează/ordonează utilizarea timpului afectat activităţii. Mesajul lui este codat după principiile ştiinţei şi ale legităţilor psihopedagogice, este previzibil şi prescriptiv. Reciprocitatea relaţiei comunicaţionale didactice trebuie înţeleasă în primul rând, dar nu exclusiv, în sensul că iniţiativa mesajului aparţine, într-o viziune interactivă asupra procesului instructiv-educativ, şi elevului. Elevul este, în egală măsură cu educatorul, agent al comunicării didactice, dar iniţierea mesajului de către elev se referă mai puţin la conţinutul cognitiv al ştiinţei pe care trebuie să şi-l însuşească şi mai mult la cum poate face acest lucru.

Prin comunicarea didactică se realizează interacţiunea profesor-elev şi o serie de relaţii care influenţează procesul de predare: relaţii de schimb informaţional, de influenţare reciprocă, de

cooperare, simpatetice faţă de emiţătorul mesajului didactic. Reglarea predării se face în funcţie de datele obţinute de profesor prin mecanismul feedback- ului. Preocupările practicienilor pentru creşterea eficienţei învăţării şcolare se fundamentază pe cunoaşterea proceselor învăţării aşa cum le găsim tratate în diferite teorii şi modele de învăţare: conexionismul lui Thorndike, condiţionarea clasică a lui Pavlov, condiţionarea prin contiguitate a lui Guthrie, condiţionarea operantă a lui Skinner, teoria sistematică a comportamentului a lui Clark Hull, teoria lui Tolman, teorii ale comportamentului bazate pe prelucrarea informaţiilor, învăţarea prin discriminare.

Ontogenetic, temporal, comunicarea apare de la primele semne de viaţă ale individului. Primele mişcări ale copilului, strigăte, plânsete, gesturi, zgomote, mimică iar mai apoi surâsul sunt modalităţi de comunicare cu ceilalţi. Adultul le recepţionează şi, la rându-i, emite semnale prin gesturi, mimică, mişcări, sunete etc. pe care copilul le recepţionează şi circuitul comunicaţional continuă. Este o comunicare afectivă, deosebit de importantă, care va însoţi relaţiile individului cu ceilalţi de-a lungul întregii vieţi. Comunicarea afectivă este însă limitată pentru că implică contactul direct între persoanele care interacţionează şi pentru că este săracă în informaţii cognitive. Comunicarea prin contagiune şi gesturi este continuă, comunicarea nonverbală fiind deseori mai persuasivă şi oferind o mulţime de semne de identificare a individului, chiar mai puternice decât vorbirea. Comunicarea lingvistică permite să se emită şi să se recepţioneze un număr considerabil de mesaje care depăşesc distanţe mari şi bariere temporale. Cu un număr limitat de foneme, limba asigură un număr infinit de semnificaţii.

Într-o definire foarte cuprinzătoare, comunicarea interumană este procesul prin care un conţinut cognitiv se transmite de la o persoană la alta prin semne care au aceeaşi semnificaţie pentru emiţător şi pentru receptor. Comunicarea cuprinde informaţii, impresii, trăiri afective, judecăţi de valoare, comenzi etc. şi se realizează cu scopul de a stabiliza un comportamet existent sau de a produce modificări comportamentale la indivizi sau grupuri.

Procesele de comunicare sunt esenţialmente sociale, se întemeiază pe fenomene de interacţiune şi sunt determinate de acestea. Orice comunicare fiind o interacţiune, implică o influenţă reciprocă. Este oarecum impropriu să vorbim despre emiţător şi receptor pentru că cei doi termeni ai relaţiei sunt de fapt doi locutori care simultan transmit şi receptează semnale. Deliberat sau involuntar, conştient sau nu, orice comportament al individului/grupului are valoare de mesaj şi, ca atare, are o finalitate explicită sau implicită.

Procesul de predare-învăţare este o formă specifică de comunicare şi ca atare întruneşte toate caracteristicile modelului oferit de teoria comunicării. În plus, comunicarea didactică se particularizează prin anumite trăsături date de scopul propriu al activităţii instructiv-educative, de caracteristicile psihosociale individuale şi de vârstă ale educaţilor şi de contextul psihosocial în care are loc.

În legătură cu importanţa comunicării în predare-învăţare, Miron Ionescu şi Ioan Radu precizează că „reuşita actului pedagogic este dată în bună măsură de succesul actului de comunicare, ceea ce presupune anumite cerinţe precise pentru lecţia orală, pentru dezbaterea sau convorbirea etică, pentru elaborarea manualului etc.”

Comunicarea didactică este „un transfer complex, multifazial şi prin mai multe canale al informaţiei între două entităţi (indivizi sau grupuri) ce-şi asumă simultan şi succesiv rolurile de emiţători şi receptori semnificând conţinuturi dezirabile în contextul procesului instructiv-educativ” (Cucoş, 2006). Comunicarea didactică presupune o interacţiune de tip *feed-back* privind atât informaţiile explicite, cât şi cele adiacente intenţionate sau formate în cursul comunicării. Nota de reciprocitate specifică actului de comunicare este tocmai ceea ce o deosebeşte de *informare* (aceasta desemnând actul de a face cunoscut, a tansmite un mesaj care să fie receptat de destinatar). Actul comunicaţional trebuie, astfel, privit ca o unitate a informaţiei cu dimensiunea relaţională, aceasta însăşi fiind purtătoare de informaţii. Actul comunicaţional este un act interactiv în care simultan cei doi locutori – profesorul şi elevii – transmit şi receptează informaţii.

Emiţătorul şi receptorul în situaţia şcolară sunt profesorul şi elevul. Între sursă şi destinatar se interpune canalul de comunicare care poate suferi perturbări. Pentru ca informaţia să treacă prin canal, ea trebuie să fie redată într-o formă aptă de transmisie. Mesajul trebuie să fie transpus într-un cod, semne şi reguli de combinare a acestora, comun profesorului şi elevului. Repertoriul, ca ansamblu de semne şi reguli logico-gramaticale de folosire a acestor semne, trebuie să fie parţial comun emiţătorului şi receptorului. Partea comună a repertoriului se lărgeşte continuu ca efect al învăţării. Codul comun în procesul comunicării este, în mod obişnuit limba, împreună cu mijloacele neverbale de expresie. Mesajul informaţional purtat de undele sonore sau semne grafice se completează cu un mesaj afectiv transmis prin gesturi, mimică, postură corporală şi prin subtextul emoţional al vorbirii. Dimensiunea afectivă a actului comunicării didactice este de nelipsit. Faptul că profesorul predă şi elevul învaţă presupune o deschidere reciprocă, un nucleu motivaţional implicat în rolurile specifice ale celor doi termeni ai relaţiei: „Profesorului i se cere apropiere, dăruire, iar elevului i se sugerează receptare,

sârguinţă. Fără aceste valori, comunicarea devine precară”. Între persoanele aflate în dialog trebuie să existe o anumită atracţie reciprocă şi o atitudine comună faţă de ceea ce se comunică. Atitudinile identice sau apropiate-preţuirea învăţăturii, sârguinţa etc.- sporesc deschiderea reciprocă, în vreme ce atitudinile diferite distanţează.

Comunicarea didactică stă la baza oricărei intervenţii educative. Conţinutul cognitiv predat-învăţat în procesul didactic şi influenţarea formativă (asupra capacităţilor operaţionale, formării morale, estetice etc.) presupun o interacţiune permanentă între educator şi educat.
În cercetările tradiţionale s-au tratat, de regulă, separat cele două roluri: educatorul a fost mereu considerat ca emiţător, transmiţător de informaţii, iar educatul ca receptor al acestora. Orientările actuale pun accentul pe interacţiunea locutorilor. Chiar dacă în momente reale comunicarea pare unidimensională, de la educator spre elev în predare şi de la elev spre educator în verificarea cunoştinţelor, aceasta se referă la un flux informaţional principal. În acelaşi timp însă funcţionează o conexiune inversă prin care emiţătorul este informat permanent despre efectele comunicării asupra partenerului: învăţătorul „citeşte” reacţiile elevilor, iar elevii „citesc” atitudinea învăţătorului cu privire la reacţia lui (a elevului) şi fiecare dintre locutori îşi adaptează conduita comunicaţională ulterioară în funcţie de ceea ce receptează. Astfel, comunicarea didactică este bilaterală.

Comunicarea didactică este în acelaşi timp ierarhică şi reciprocă. Învăţătorul este cvasipermanent iniţiator al mesajului şi organizator, conducător al actului comunicaţional. Este şi firesc acest lucru de vreme ce el stabileşte obiectivele, conţinutul, metodele şi canalele de transmitere a mesajului şi structurează/ordonează utilizarea timpului afectat activităţii. Mesajul lui este codat după principiile ştiinţei şi ale legităţilor psihopedagogice, este previzibil şi prescriptiv. Elevul este coparticipant la actul comunicării. Lui însă trebuie să i se transmită/formeze nu numai informaţii, ci şi deprinderi şi capacităţi de însuşire a informaţiilor şi de utilizare a acestora, nu atât pentru aplicarea în prezent a informaţiilor în contexte noi, cât, mai ales, pentru a deveni în stare de formare şi autoformare ulterioară şi permanentă. Elevul trebuie să-şi interiorizeze rostul actului de învăţare, să devină doritor de a învăţa şi capabil de a o face. Pentru aceasta, firește, el are nevoie, indispensabil, de conducerea educatorului. Dar fără reciprocitate în comunicare, orice intervenţie a învăţătorului are mici şanse de influenţare. Copilul „răspunde” oricum mesajului care i se adresează, dar în ce constă acest „răspuns” rămâne problema esenţială. Şi indiferenţa, şi
răspunsul nul sunt tot efecte ale mesajului. Educatorul, însă, urmăreşte un efect progresiv:

un plus de informaţii, un plus de capacităţi, un plus atitudinal. Reciprocitatea relaţiei comunicaţionale didactice trebuie înţeleasă în primul rând, dar nu exclusiv, în sensul că iniţiativa mesajului aparţine, într-o viziune interactivă asupra procesului instructiv-educativ, şi elevului. Elevul este, în egală măsură cu educatorul, agent al comunicării didactice, dar iniţierea mesajului de către elev se referă mai puţin la conţinutul cognitiv al ştiinţei pe care trebuie să şi-l însuşească şi mai mult la *cum* poate face acest lucru. El nu poate să ceară explicit „învaţă-mă cum să pricep mai mult, mai bine”, dar întreabă „cum se rezolvă acest exerciţiu?”, „de ce (se întâmplă acest fenomen)?” etc. Şi, mai ales fără voia lui şi deci nesupus vreunei cenzuri conştiente, el, elevul emite o mulţime de semnale care-i spun învăţătorului în ce moment copilul nu mai recepţionează, când face efort de înţelegere sau lasă să treacă „pe lângă el” mesajul. Când învăţătorul recepţionează acest mesaj transmis de elev şi îl decodifică răspunzând pentru sine întebării „de ce?”, atunci reciprocitatea comunicaţională este asigurată şi potenţează eficienţa actului didactic. Comunicarea se perfecţionează şi se autogenerează pe tot parcursul desfăşurării ei.

În Concluzie, activitatea celor doi termeni ai relaţiei pedagogice se centrează cu precădere pe educator sau pe educaţi în funcţie de conţinutul ei, de metodele şi mijloacele didactice folosite de învăţător, dar îi vizează în permanenţă şi pe unul şi pe ceilalţi. Adaptarea comportamentului comunicaţional al fiecăruia dintre cei doi locutori este permanentă, cu deosebirea că cea a învăţătorului este conştientă şi urmărită sistematic, în vreme ce a elevului este în mare măsură spontană. Acest caracter spontan nu-i reduce, nici pe departe, valoarea, ci, dimpotrivă, i-o sporeşte impunând educatorului o adaptare comportamentală, nu în genere, ci la situaţia concretă manifest

Bibliografie

1. ABRIC, J.-C., *Psihologia comunicării. Teorii şi metode*, Iaşi, Ed. Polirom, 2002.
2. ANSUBEL, D., ROBINSON, F., *Învăţarea în şcoală,* Bucureşti, E.D.P., 1981
3. CUCOŞ, C. Pedagogie. Ediţia a II-a. Iaşi: Polirom, 2006, p.202.
4. DEX, ediția a II-a, Academia Română, Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan”, Editura Univers Enciclopedic, 1998, p.1192.
5. GUȚU, V, Pedagogie. Chişinău: CEP USM, 2013;
6. HILGARD, E. R., BOWER, G. H., *Teorii ale învăţării*, Bucureşti, E.D.P., 1974
7. IONESCU, M., RADU, I. (coord.), *Didactica modernă*, ed. A II-a, Cluj-Napoca, Ed. Dacia, 2001 (p. 39, 40)
8. NUŢĂ, S., *Metodica predării limbii române în clasele primare*, vol. II, Bucureşti, Ed. Aramis, 2002 (p.
9. PERETTI, de, A., LEGRAND, J.-A., BONIFACE, J., *Tehnici de comunicare,* Iaşi, Ed. Polirom, 2001 (p. 297-298)
10. FRUMUȘANI, D. Analiza discursului. Ipoteze și ipostaze. București: Editura Tritonic, 2005, p.65.
11. SALADE, D. Dimensiuni ale educaţiei. Bucureşti: Idei Pedagogice Contemporane, 1998.
12. SCHAUB, H., ZENKE, K. G., *Dicţionar de pedagogie,* Iaşi, Ed. Polirom, 2001 (p. 42)

INCLUZIUNEA SOCIALĂ PRIN INTERMEDIUL VOLUNTARIATULUI

Prof. Ionescu Daniela,
Șc. Gim. „Sf. Grigorie Teologul", Galați

Din perspectiva tinerilor, incluziunea socială este procesul de integrare a individului în cadrul unei societăți, acceptarea și recunoașterea potențialului propriu de către instituții sociale. În societatea actuală, conceptul este relevant pentru toți tinerii deoarece aceasta este etapa vieții în care se face tranziția de la familie la societatea aflată într-o continuă schimbare. Are o semnificație deosebită pentru acei tineri care provin din medii defavorizate și trăiesc în condiții precare. Pentru ei, incluziunea socială implică ruperea diverselor bariere înainte de a-și dobândi drepturile sociale ca membri deplini ai societății.

Voluntariatul ar putea fi unul dintre mijloacele prin intermediul căruia incluziunea socială s-ar realiza cu o rată de success mai mare decât în trecut. Prin intermediul voluntariatului este facilitată comunicarea ce duce la o mai bună înțelegere a semenilor noștri. Comunicând aflăm de unde provine fiecare individ, prin ce încercări ale vieții a trecut, dar și cum a fost ajutat, sau nu, să ajungă unde este în prezent. Fiecare are o poveste de spus și din fiecare poveste avem ce învăța.

Pe lângă comunicare, voluntariatul ne face să fim mai înțelegători, să dăm dovadă de compasiune și dragoste. Cum vom putea înțelege elevul din mediul rural care "fuge" la școală pentru a scăpa de treburile silnice de acasă? Sau copilul care găsește la școală un refugiu departe de certurile părinților? Sau copilul care acasă este ignorat și simte nevoia unei vorbe bune? Pe aceștia, dar și pe mulți alții, îi vom putea înțelege doar daca vom comunica, dacă vom da dovadă de empatie, răbdare și dăruire. Aceștia sunt cei pentru care trebuie dezvoltate programe de voluntariat, programe de școală după școală pentru cei defavorizați sau pentru cei ce nu primesc sprijin din altă parte.

Există copii ai căror părinți nu știu să scrie sau să citească, și prin urmare, acasă, nu primesc ajutor pentru îmbunătățirea performanțelor școlare. Învățătorul sau profesorul de la clasă poate dezvolta un program prin intermediul căruia elevii cu rezultate bune la învățătură se pot oferi voluntari pentru a ajuta elevii ce au nevoie de sprijin. Prin astfel de programe se pot dezvolta abilitățile de comunicare ale elevilor, empatia dar și spiritul de echipă. Totodată elevii implicați pot crea noi legături de prietenie și solidaritate. Acesta ar fi doar un exemplu de activitate de voluntariat de pe urma căruia toate părțile implicate ar avea de câștigat.

Incluziunea socială este multidimensională și afectează diferite domenii de viață. Procesele de integrare nu acționează independent unele de celelalte. Trecerea cu succes a tinerilor prin sistemul educațional le oferă resurse vitale pentru incluziunea lor socială în alte domenii de viață. Voluntariatul joacă un rol important în dezvoltarea și creșterea acestora ca indivizi.

BIBLIOGRAFIE:

1. Siyka Kovacheva - *Social Inclusion*, EU-CoE youth partnership policy sheet; https://pjp-eu.coe.int/en/web/youth-partnership/social-inclusion
2. Theodosiu, D. – *Mai aproape de elevi,* Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1972

CALCULATORUL TE AJUTĂ SĂ AI SUCCES CÂND SPUI CES

Prof. Viziteu Dana-Cristina
Liceul Tehnologic Târnăveni

"Copiii învaţă mai bine atunci când sunt într-un climat socio-afectiv sigur, când relaţionează plăcut cu părinţii, cu educatorii şi cu ceilalţi din jurul lor".

John Bennet, UNESCO, 2004

Ceea ce îi deseobește pe toți elevii cu dificultăți de învățare este caracterul unic al deficienței. Diferențele care se remarcă de obicei la majoritatea elevilor cu cerințe educaționale speciale, sunt atât de mari încât cadrele didactice nu pot stabili criterii ferme pentru fiecare categorie de dificultăți clasice. Acestea pun în evidență o discrepanță semificativă între potențialul lor intelectual estimat și nivelul performanțelor reale.

Asigurarea succesului la elevii cu cerințe speciale depinde de programele de incluziune școlară și de tipul/gradul deficienței acestora. Practica educativă a demonstrat eficiența utilizării mai multor tipuri de curriculum: obișnuit, parțial adaptat şi special. Reușita programelor de intervenție individualizate depinde în mod esențial de vârsta elevului; cu cât programul este aplicat la vârste mici, când copilul percepteză mai ușor influențele externe, cu atât șansele de reușită sunt mai mari, iar urmările provocate de natura deficiențelor sau dificultăților manifestate vor scădea simțitor. De menționat faptul că activitatea diferențiată permite activitatea cu includerea în această activitate şi a profesorului de sprijin, specializat în activitățile cu elevii cu cerințe speciale din clasa respectivă. Parteneriatul în predare se folosește mai ales atunci când se urmăresc obiective legate de integrarea socio-școlară. Programul educațional individualizat/personalizat presupune așteptări pozitive pentru elevii cu cerințe speciale în educație, respectiv o gândire pozitivă din partea cadrelor didactice, oferă oportunități de implicare și participare a părinților și familiei la educația copilului.

Introducerea tehnologiilor informatice în aproape toate domeniile societății contemporane a condus, pe de o parte, la creșterea considerabilă a diversității volumului de informații. La nivel mondial se pot distinge o serie de tendințe în construirea aplicațiilor informatice destinate adaptării, integrării și incluziunii școlare.

Tendința utilizării calculatorului, ca fiind un fel de mediator care poate menține și întări motivația și adapta procesul de învățare în funcție de nivelul școlar al elevului. Aceasta se poate

baza pe seturi de programe/softuri ce sunt de un real folos elevilor cu dizabilități care stăpânesc în mod convenabil cititul, scrisul. La disciplina Istorie putem predarea şi viziona filmulețe, fragmete din emisiuni istorice, PPT-uri cu un limbaj accesibil elevului și ajutându-l să facă corespondența dintre rezumat și imaginile derulate.

Tendința utilitară de folosire a computerul ca instrumnet de scriere se manifestă tot mai mult; astfel, apăsarea pe tastatură facilitează gestica scrisului și sensibilitatea tastelor permit realizarea scrisului. Utilizarea computerului înregistrează următoarele efecte: antrenează-exersează-dezvoltă percepția vizuală și auditivă, dezvoltă creativitatea și abilitățile de rezolvare a problemelor, permite efectuarea de sarcini relativ independent și într-un ritm asemănător cu al unei persoane fără dizabilități. Au apărut site-uri didactice prin care elevul dă test sub forma unei grile, putând alege varianta corectă, având corespondent auditiv sau vizual. De exemplu, alege stema corectă a Moldovei, Țării Româneşti sau Transilvaniei, într-un proiect PPT, alegerea variantei corecte fiind însoţită auditiv de aplauze. Totodată, cu ajutorul calculatorului pot fi atinse o serie de obiective referitoare la dezvolarea abilității manuale, rapiditatea reflexelor, precizia observației, fidelitatea memoriei, rezistența la presiunea timpului, puterea de concentrare și stimulare a atenției. Tehnologia este centrată pe patru mari domenii: comunicare, mobilitate, manipulare și orientare. Acestea contribuie la compensarea limitelor impuse de dizabilitate și la dezvoltarea sau susținerea unui nivel cât mai înalt de autonomie personală și socială. Computerul le menține mai eficient atenția trează, exersează citirea și o corelează și cu alte aspecte ale limbajului sau activității intelectuale. Folosirea computerelor stimulează dezvoltarea sensibilității conștiente și oferă modalități de substituție pentru exprimarea elevilor. Utilizarea calculatorului le permite elevilor să exploreze, să experimenteze și să creeze diferite exerciții.

O altă cale de a asigura succesul este metoda de simulare, bazată pe jocul didactic și metode modern aplicate diferit aplicate atât în ceea ce privește conținutul unor discipline cât și formare și dezvoltarea comunicării la elevii cu deficiențe. Implicarea lor cât mai directă în situații și circumstanțe de viață simulate trezește motivația și facilitează participarea activă, emoțională a elevilor, constituind și un mijloc de socializare și interrelaționare cu cei din jur.

Adaptarea curriculumului realizat de cadrul didactic la clasă asigură succesul și se poate realiza prin: adaptarea conținuturilor având în vedere atât aspectul cantitativ, cât și aspectul calitativ, adaptate la potențialul de învățare al elevului fie prin extindere, fie prin selectarea obiectivelor și derularea unor programe de recuperare, fie prin simplificarea și eliminarea conținuturilor care depășesc capacitatea de înțelegere și asimilare a elevilor.

Succesul la elevul cu CES se confirmă și prin asigurarea încrederii în profesor, înlăturarea stării de anxietate, asigurarea unor condiții de confort și eliminarea influențelor negative din exterior.

Jocul ca modalitate de relație între individ și lumea obiectelor și a relațiilor constituie formula primară a acțiunii umane, o formă de succes spre calea de organizare a cunoașterii. Jocul simbolic devine din ce în ce mai mult o activitate socială încă de la 3 ani. Contribuţia jocului didactic la stimularea şi dezvoltarea capacităţilor cognitive ale elevului, educarea trăsăturilor de personalitate şi realizarea obiectivelor de cunoaştere ale procesului de predare-învăţare este evidentă; prin jocul didactic, elevul își angajează întregul potențial psihic, își ascute observația, își cultivă inițiativa, inventivitatea, flexibilitatea gândirii, își dezvoltă spiritul de cooperare, de echipă. Caracteristica esențială a jocului didactic constă în crearea unor condiții favorabile pentru valorificarea achizițiilor și pentru exersarea priceperilor și deprinderilor sub forma unor activități plăcute și atractive. Folosirea jocurilor didactice în toată varietatea lor constituie prima treaptă în realizarea învățământului formativ, care urmărește să dezvolte în primul rând activismul intelectual, deprinderile de muncă intelectuală, de conduită morală, de activitate fizică, urmărind ca toate aceste deprinderi active să se dezvolte prin valorificarea resurselor psihice și fizice proprii.

BIBLIOGRAFIE:

1. Gherghuț, A.(2005).Sinteze de psihopedagogie specială, Iași: Polirom
2. Gherghuț, A.(2013). Sinteze de psihopedagogie specială, Iași: Polirom
3. Gherghuț, A.(2016). Educația incluzivă și pedagogia diversității, Iași: Polirom

INCLUZIUNEA SOCIALĂ PRIN INTERMEDIUL VOLUNTARIATULUI

Prof. Ionescu Daniela
Șc. Gim. „Sf. Grigorie Teologul", Galați

Din perspectiva tinerilor, incluziunea socială este procesul de integrare a individului în cadrul unei societăți, acceptarea și recunoașterea potențialului propriu de către instituții sociale. În societatea actuală, conceptul este relevant pentru toți tinerii deoarece aceasta este etapa vieții în care se face tranziția de la familie la societatea aflată într-o continuă schimbare. Are o semnificație deosebită pentru acei tineri care provin din medii defavorizate și trăiesc în condiții precare. Pentru ei, incluziunea socială implică ruperea diverselor bariere înainte de a-și dobândi drepturile sociale ca membri deplini ai societății.

Voluntariatul ar putea fi unul dintre mijloacele prin intermediul căruia incluziunea socială s-ar realiza cu o rată de success mai mare decât în trecut. Prin intermediul voluntariatului este facilitată comunicarea ce duce la o mai bună înțelegere a semenilor noștri. Comunicând aflăm de unde provine fiecare individ, prin ce încercări ale vieții a trecut, dar și cum a fost ajutat, sau nu, să ajungă unde este în prezent. Fiecare are o poveste de spus și din fiecare poveste avem ce învăța.

Pe lângă comunicare, voluntariatul ne face să fim mai înțelegători, să dăm dovadă de compasiune și dragoste. Cum vom putea înțelege elevul din mediul rural care "fuge" la școală pentru a scăpa de treburile silnice de acasă? Sau copilul care găsește la școală un refugiu departe de certurile părinților? Sau copilul care acasă este ignorat și simte nevoia unei vorbe bune? Pe aceștia, dar și pe mulți alții, îi vom putea înțelege doar daca vom comunica, dacă vom da dovadă de empatie, răbdare și dăruire. Aceștia sunt cei pentru care trebuie dezvoltate programe de voluntariat, programe de școală după școală pentru cei defavorizați sau pentru cei ce nu primesc sprijin din altă parte.

Există copii ai căror părinți nu știu să scrie sau să citească, și prin urmare, acasă, nu primesc ajutor pentru îmbunătățirea performanțelor școlare. Învățătorul sau profesorul de la clasă poate dezvolta un program prin intermediul căruia elevii cu rezultate bune la învățătură se pot oferi voluntari pentru a ajuta elevii ce au nevoie de sprijin. Prin astfel de programe se pot dezvolta abilitățile de comunicare ale elevilor, empatia dar și spiritul de echipă. Totodată elevii implicați pot crea noi legături de prietenie și solidaritate. Acesta ar fi doar un exemplu de activitate de voluntariat de pe urma căruia toate părțile implicate ar avea de câștigat.

Incluziunea socială este multidimensională și afectează diferite domenii de viață. Procesele de integrare nu acționează independent unele de celelalte. Trecerea cu succes a tinerilor prin sistemul educațional le oferă resurse vitale pentru incluziunea lor socială în alte domenii de viață. Voluntariatul joacă un rol important în dezvoltarea și creșterea acestora ca indivizi.

BIBLIOGRAFIE:

1. Siyka Kovacheva - *Social Inclusion*, EU-CoE youth partnership policy sheet; https://pjp-eu.coe.int/en/web/youth-partnership/social-inclusion
2. Theodosiu, D. – *Mai aproape de elevi*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1972

INTEGRARE, TOLERANȚĂ, ACCEPTARE!

Prof.înv.primar STROE AMALIA
Școala Gimnazială "I.A.Bassarabescu", Ploiești

Ce ție nu-ți place, altuia nu-i face! Handicapul este definit ca "o pierdere sau limitare a abilităților funcționale fizice sau psihice". Ca urmare a unei asemenea definiții, poate fi considerat o problemă, o boală. Este deplin acceptat că persoanele cu nevoi speciale au, în general, mai puține posibilități de afirmare și o calitate a vieții mai scăzută. Astfel, orice acțiune pe care o întreprindem pentru a micșora dezavantajele ce decurg dintr-un handicap depind de ceea ce credem noi că l-ar putea cauza.

Misiunea noastră este să oferim tuturor persoanelor posibilitatea de a-și exprima valoarea, de a simți bucuria vieții și de a descoperi lumea care le înconjoară. Statul și familia oferă - sau ar trebui să ofere - șanse egale pentru fiecare prin educație, grijă, dragoste și respect.

Integrarea este în favoarea comunității, ajută în dezvoltarea solidarității și toleranței, dând posibilitate familiilor să-și asume un rol mai important în comunitate, iar pe termen lung, previne și reduce problemele sociale ale comunității și societății. Oamenii au nume: Ion, Cristi, Dan, Florin... cu toate acestea, mulți dintre noi găsim mai la îndemână să folosim etichete pentru a caracteriza persoanele, pentru a le descrie sau chiar pentru a ne adresa lor. E mai ușor să spunem despre cineva: "E țigan, handicapat, boșorog, țăran, pocăit" și gata... le-am pus o etichetă, i-am așezat într-o cutie, știm totul despre ei! Intr-adevăr, avem nevoie doar de o scurtă privire pentru a observa caracteristicile exterioare, evidente ale unei persoane. Dar cât ne spun aceste caracteristici despre acea persoană? Probabil că nu v-ați gândit niciodată ce reprezintă aceste etichete, fiecare în parte...

Lumea de azi evoluează într-o direcție nouă: Învățăm că nu trăim într-un univers al "excluderii", ci într-o lume a "includerii", nu într-o lume a scindării, ci într-o lume a relației simbiotice între interacțiune și interdependență. Fiecare persoană care locuiește această planetă posedă o abilitate deosebită de a urca culmile sau de a cădea în disperare, dar ni se oferă tuturor șansa de a putea încerca? Toți avem "daruri" și "talente". Toți suntem identici și, totuși, deosebiți. Indată ce un om este dezavantajat, marginalizat, zborul este compromis, nu mai poate să atingă înălțimi nemărginite, este reprimat, iar aripile îi vor fi frânte, la fel și spiritul.

Egalitatea între oameni ar trebui să reprezinte un mod de viață existent, nu doar o concepție care pare imposibil de atins din cauza unor lucruri minore care în ochii unora iau

proporții colosale. Sănătatea este unul din lucrurile esențiale la care are dreptul un om, deoarece aceasta este o virtute necesară unei vieți senine. Diversitatea nu este o cauză a sănătății, ci un efect.

Toti greșim, dar creștinește e să ne corectăm. Dacă ni se reproșează obiectiv, să reacționăm adecvat în loc sa ne apărăm agresiv. Dacă ne afectează condițiile sau cuvintele adresate nouă, să vorbim despre ele deschis, în loc să atacăm interlocutorul. Dacă ne displace persoana, să ne gândim că și noi nu plăcem tuturor și ne-ar deranja dacă vom fi respinși "Ce ție nu-ți place, altuia nu-i face!", - înțeleaptă vorbă.

Unul dintre cuvintele corecte din punct de vedere socio-politic care este folosit de tot mai multă lume în zilele noastre este toleranța. Aceasta reprezintă capacitatea sau practica de a recunoaște și a respecta convingerile și practicile altora. Toleranța nu înseamnă resemnare, cedare, mai ales în raport cu idealurile, convingerile, sentimentele, etc, toleranța e grația minții, e antonimul violenței.

Ideea îngăduinței este principiul fundamental al vieții libere și trăite în pace, în care cea mai mare problemă este, în mod tradițional, tolerarea celor care nu respectă pacea. Limita toleranței este intoleranța, îngăduința față de intoleranță distruge toleranța. Acesta e un paradox existențial și trebuie să conștientizăm foarte bine unde se află limita. Principiul toleranței - atrage dupa sine toleranța, un șir larg de credințe și valori morale ce ar permite în întregime credințele, tacticile și principiile lor în diverse stiluri de viață. Acest principiu presupune o societate deschisă, o societate pluralistică și democratică, care respectă libertățile civile și drepturile umane. El de asemenea, promovează libertatea intelectuală, artistică, științifică, religioasă, filozofică și morală.

Toleranța presupune valoare individului, autonomia lui, libertatea alegerii. O societate tolerantă va tinde mai mult spre a fi creativă și inovativă, deoarece este deschisă față de noi descoperiri, adevăruri și noi pătrunderi psihologice, îmbunătățind astfel experiența umană. O societate tolerantă este mai potrivită pentru a promova încrederea și colaborarea reciprocă. Într-o societate tolerantă va fi mai puțină cruzime și înșelăciune, mai puțin dogmatism și fanatism.

Astăzi trăim în secolul XXI, secolul în care toleranța nu mai predomină. Viața e un drum către infinit în care adesea, răbdarea, îngăduirea sunt în mai multe cazuri o soluție. Din păcate, noi avem doua vieți, nu una: una pe care o dorim, iar alta pe care o trăim. De aceea, trebuie să râvnim spre toleranță, căci în ea se contopesc răbdarea, îngăduirea, adevărul pur. Nimic nu e mai presus decât lumina adevărului. Acea frunză, acel firicel de iarbă, acea piatră, acel

copăcel... ei toți trăiesc în solitudine și solidaritate, dar poate e de zeci de mii de ori mai bine decât a trăi în stil uman, poate e mai bine că ei nu știu ce e viața, cum pot fi oamenii, ce este fericirea și cum e să plângi de DURERE.

Schimbarea nu se inițiază de la sine. Când oamenii nu dețin proprietatea unei idei, de obicei i se opun, chiar dacă ideea respectivă le servește acum interesele. Pur și simplu ei se simt bine dacă nu acceptă ceva "din prima " comentează sau se abțin, obișnuința ne face să acționăm de multe ori fără a ne gândi prea mult: poate tocmai de aceea avem atât de multe obiceiuri la care nu vrem să renunțăm. Uneori, oamenii, deși în fapt sunt nemulțumiți, le este frică să recunoască anumite nereguli de frica unor posibile consecințe sau pierderi personale ce ar putea să vină. Schimbarea naște totodată și teama de necunoscut. Schimbarea reprezintă o călătorie în ape tulburi, ceea ce determină apariția sentimentului de nesiguranță. Unii oameni sunt deschiși schimbărilor cu condiția ca acestea să nu-i incomodeze sau să nu-i coste nimic.

Schimbarea este un proces evolutiv care, în general, parcurge următoarele etape:

-Ignoranța. Nu se simte nici o direcție unitară sau ordine a priorităților.

-Informarea. Oamenii primesc idei și cunoștințe speciale legate de tema supusa schimbării.

-Răspândirea. Pătrunderea noilor idei în starea de lucru existentă.

-Schimbarea individuală. Apare când convingerile personale înlocuiesc sentimentul de automulțumire.

-Schimbările organizatorice. Acum se observă o mai mică rezistență și o mai mare disponibilitate pentru ideile noi propuse.

-Aplicarea stângace. În timpul implementării schimbării, apar unele eșecuri, dar și reușite.

-Integrarea. Apare un sentiment din ce în ce mai mare al realizărilor și un val secundar de rezultate negative.

-Inovația. Rezultatele semnificative dau naștere la încredere și la dorința asumării riscurilor.

In România, din păcate, trebuie reflectat mult în domeniul politicii structurale în domeniul educației... iar asta ne omoara de ceva timp încoace.

ROLUL PROIECTELOR EDUCAȚIONALE

PROFESOR: RADU ADRIANA
LICEUL TEORETIC “ALEXANDRU ROSETTI”-VIDRA,ILFOV

Proiectarea şi implementarea unor activităţi extracurriculare şi extraşcolare, în şcoală şi în comunitate, pe baza proiectelor şi parteneriatelor dintre elevi, profesori şi membri ai comunităţii locale este o necesitate a activităţii didactice .

Parteneriatul reprezintă procesul de colaborare dintre două sau mai multe părţi care acţionează împreună pentru realizarea unor interese sau scopuri comune. În practica şcolară există mai multe expresii destinate parteneriatului educaţional: acord de parteneriat, acord cadru de parteneriat pentru educaţie, parteneriat de colaborare, protocol de colaborare, protocol de parteneriat, contract de parteneriat, convenţie de parteneriat, parteneriat, parteneriat de colaborare instituţională, proiect de parteneriat şi altele. Termenul de parteneriat este definit ca „asocierea a doi sau mai mulţi parteneri, iar în literatura de specialitate, parteneriatul reprezintă modalitatea, formală sau informală, prin care două sau mai multe părţi decid să acţioneze împreună pentru atingerea unui scop comun.” (Cucoș, 2009). Mă opresc asupra proiectului eTwinning pe care vreau să îl propun anul școlar viitor.

Proiectul încurajează elevii să descopere pasiunea pentru matematică . De asemenea elevii vor conștientiza mai ușor cât de importantă este matematica în viața cotidiană. Elevii vor realiza materiale care vor ilustra toate etapele proiectului. Proiectul se va desfășura în fiecare școală parteneră. Echipa proiectului va fi constituită din cel puțin 8 elevi, care vor fi coordonați de un profesor.

Etapele proiectului:

- concurs pentru realizarea siglei proiectului - octombrie 2020
- concurs între parteneri , ”Matematica distractivă”, în care elevii vor realiza machete, desene cromatice, colaje, utilizând o singura figură geometrică sau un singur corp geometric- noiembrie 2020
- 1 DECEMBRIE ȘI MATEMATICA! Elevii vor elabora harta țării lor , utilizând simboluri matematice- decembrie 2020

- POATE MIHAI EMINESCU A IUBIT ȘI MATEMATICA concurs interdisciplinar cu limba și literatura română- ianuarie 2021
  - concurs matematic ”AȘTEPTÂND PRIMĂVARA”, - februarie 2021
  - Expoziție pentru Sărbătorile Pascale – realizarea de machete, colaje, felicitări, obiecte de decor - aprilie 2021
  - ”REVISTA MATEMATICA DISTRACTIVĂ”- realizare unei reviste cu toate activitățile proiectului, cu impresiile elevilor participanți la proiect , precum și propuneri pentru un nou proiect -mai -iunie2021. Proiectul își propune:
  - tratarea matematicii cu ”prietenie”
  -dezvoltarea interesului pentru identificarea, prezentarea și transmiterea valorilor tradiționale și nu numai, din Europa
  -promovarea interdisciplinarității ca mijloc de dezvoltare și stimulare a creativității elevilor,
  -dezvoltarea abilităților /competențelor digitale pentru elaborarea materialelor digitale
  -dezvoltarea abilităților de comunicare între participanți din localități, țări diferite

ROCEDURĂ DE LUCRU

Fiecare grup participant (format din profesor și cel puțin 10 elevi) își va alege o siglă pe care o vor confecționa în prima săptămână a proiectului. Aceasta nu va putea fi modificată/îmbunătățită/înlocuită pe toată perioada proiectului. Fiecare grup va realiza materialele de prezentare pentru fiecare etapă a proiectului. Aceste etape au următoarele tematici:

- concurs pentru realizarea siglei proiectului
- concurs între parteneri , ”Matematica distractivă”
- 1 DECEMBRIE MATEMATIC!
- concurs matematic ”Vine, vine, Primăvara!”
- Expoziție pentru Sărbătorile Pascale - ”IEPURAȘUL DIGITAL”
- concurs mate-info ”ABILITĂȚI VIRTUALE”
- ”Cartea prieteniei”- mai 2020

REZULTATE PRECONIZATE

- filme de prezentare ale echipelor participante
- expoziție cu siglele confecționate de elevi
- colaje, desene cromatice, machete, care să ilustreze ”MATEMATICA DISTRUCTIVĂ”
-hărți ale tărilor participante , realizate utilizând numai simboluri matematice

-catalog cu rezultatele concursului în platforma www.kahoot.com
-pagina de facebook a proiectului
-panoul proiectului
-albume cu fotografii ce prezintă diverse etape ale realizării materialelor pentru proiect
-pliante de prezentare a proiectului
- pliante cu lucrările în mianiatură.

Proiectele de parteneriat educaţionale vizează întărirea relaţiilor dintre părinţi, elevi, dascăl şi comunitate, creşterea gradului de implicare a tuturor factorilor educaţionali. Activitatea în parteneriat are nenumărate avantaje, deoarece creează relaţii de colaborare, clarifică diverse probleme educative, oferă un nou cadru în dezvoltarea personalităţii elevului. Iniţierea diferitelor proiecte de parteneriat educaţionale sunt benefice atât pentru elevi, cât şi pentru toţi factorii implicaţi: şcoală, familie, comunitate.

Un rol anume în stabilirea relaţiilor de colaborare îi revine managerului instituţiei şcolare, care asigură o implicare activă în lansarea proiectelor de parteneriat educaţional, care vizează întărirea relaţiilor dintre părinţi, elevi, profesori şi comunitate, care contribuie la creşterea gradului de implicare a tuturor factorilor educaţionali. De faptul cum managerul instituţiei a reuşit să formeze o relaţie de comunicare, relaţionare, cooperare între părţile implicate depinde reuşita parteneriatului educaţional şcoală-familie-comunitate. Şcoala şi familia sunt cei doi piloni de rezistenţă ai educaţiei, iar între aceştia şi comunitate, mediul extraşcolar şi extrafamilial, pendulează copilul, obiect şi subiect al educaţiei. Dacă aceste medii educaţionale se completează şi se susţin, ele asigură într-o mare măsură buna integrare a copilului în activitatea şcolară şi pe plan general în viaţa socială. Școala face posibilă participarea grupurilor şi colectivităţilor la viaţa publică, elaborarea şi luarea deciziilor. Schimbul de informaţii favorizează interacţiunea socială şi permite unui număr mare de oameni să ia parte activă la soluţionarea problemelor. Motivul principal pentru crearea unor astfel de parteneriate este dorinţa de a ajuta elevii să aibă succes la şcoală şi, mai târziu, în viaţă. Atunci când părinţii, elevii și ceilalţi membri ai comunităţii se consideră unii pe alţii parteneri în educaţie, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcţioneze. Parteneriatele trebuie văzute ca o componentă esenţială în organizarea şcolii şi a clasei de elevi. Ele nu mai sunt considerate doar o simplă activitate cu caracter opţional sau o problemă de natura relaţiilor publice. Astfel, elevii învaţă să gândească critic, complex, îşi dezvoltă gândirea multicauzală, experimentează abilităţi de rezolvare de probleme, de

empatie, de toleranţă și, nu în ultimul rând, socializează, învăţând să fie mai apropiaţi, să lege noi prietenii, să-şi împărtăşească experienţe personale. Experiențele elevilor participanți sunt pozitive, legăturile de prietenie dintre participanți sunt stabile și viabile astfel încât nu mai este nevoie de motivare suplimentară pentru participarea la alte programe

Bibliografie

1. Cucoş, C. (coord.) Psihopedagogie pentru examenele de definitivare şi grade didactice. Ediţia a III-a revăzută şi adăugită. Iaşi: Editura Polirom, 2009.
2. Ioan Jinga, Elena Istrate Manual de PEDAGOGIE, editura ALL

SALUTUL

Profesor director, Mureșan Luminița,
Școala Gimnazială " Andrei Mureșanu" Cehu Silvaniei,
localitatea Cehu Silvaniei,
județul Sălaj, România

Lucrarea de față își propune să realizeze un inventar al unor serii de forme/formule de salut utilizate în spațiul public românesc actual și analiza acestora din perspectivă structurală și funcțională (valori pragmatic contextuale). Alături de unitățile consacrate (gramaticalizate/clișeizate), vom înregistra și altele purtătoare de noi valori semantice, survenite în urma unor determinări situaționale. Astfel, vom distinge două modalități lingvistice de salut: *convenționale* – neutre din punct de vedere stilistic, utilizate de întreaga comunitate de locuitori - și *neconvenționale* – de import recent, englezești majoritatea, calcuri, care reconstituie tiparul originar sau sunt preluate fără nicio modificare din limba împrumutătoare, utilizate cu intenție persuasivă sau ironică. Importanța unor asemenea analize devine tot mai relevantă, dacă ne referim la valoarea comunicării în cadrul procesului de globalizare. O idee care a stat la baza lucrării de față este legătura indisolubilă dintre cultura unei societăți și limba pe care o vorbește. În viziunea multor lingviști, valorile culturale se reflectă în comportamentul indivizilor, în modul lor de viață, precum și în toate nivelele de comunicare – verbal, nonverbal, emoțional. Particularitățile culturale se manifestă și în folosirea actelor de limbaj. Cât privește obiectivul lor primordial, expresivele ritualice, după cum afirmă Ramon-Maria Zvirid Necula, funcționează ca mărci lingvistice ale comportamentului politicos, în virtutea căruia vorbitorii își manifestă atenția și respectul față de ceilalți[48].

Salutul – *Delimitarea conceptului*

Având în vedere mecanismele pragmatice implicate în structura actului de limbaj de tip salut, acestuia i-au fost conferite diverse definiții. Astfel *salutul* este:

- comportament comunicativ, prin care vorbitorul își arată disponibilitatea față de interlocutor;

[48] Necula (Zvirid), Ramona-Maria (2013), *Actele verbale expresive în limba română*, Editura Universității din București, p.344

- „comportament comunicațional, gestual sau verbal (ori și gestual și verbal), cu o semnificație cunoscută unui micro- sau macrogrup social, prin care se dă un semn de atenție, de respect, de politețe unei persoane sau unui grup"[49];
- „comportament comunicativ deliberat, care se exprimă prin procedee lingvistice consacrate de vorbirea uzuală și care sunt semnificative pentru normele socioculturale ale politeții"[50];
- „o modalitate de manifestare a *interesului* și a *bunăvoinței* față de receptor sau a *surprizei* de a-l întâlni"[51];
- un „act expresiv de natură inițiativă, urmat de un alt act de salut reactiv sau consecutiv, intrând într-un raport de complementaritate structural cu actul precedent[52].

Din punctul de vedere al momentului adresării salutului, acest act de limbaj nu cunoaște o localizare unică în perimetrul unei secvențe verbale, el putând sta la începutul, în interiorul sau la sfârșitul acesteia.

Salutul – *Mod de comunicare*

Importanța unor asemenea studii devine tot mai relevantă, dacă ne referim la valoarea comunicării în cadrul procesului de globalizare. O idee care a stat la baza studiului de față este legătura indisolubilă dintre cultura unei societăți și limba pe care o vorbește. În viziunea multor lingviști, valorile culturale se reflectă în comportamentul indivizilor, în modul lor de viață, precum și în toate nivelele de comunicare – verbal, nonverbal, emoțional. Particularitățile culturale se manifestă și în folosirea actelor de limbaj. Comunicarea umană se realizează nu numai prin limbă, informația poate fi produsă, transmisă și receptată altfel decât cu ajutorul cuvintelor. Actele de comunicare umană sunt extrem de variate și interpretarea lor ține de multe ori de domeniul semioticii și al pragmaticii, care au scopul să explice semnele și felul în care acestea codifică informația, condițiile receptării ei, particularitățile schimbului de informații. Modul în care oamenii se salută atunci când se întâlnesc sau când se despart spune mult despre relația dintre ei, cât și despre tipul de societate în care trăiesc. S*alutul* reprezintă o *formă de comunicare* prin care se conturează un anumit comportament al emițătorului și receptorului. Adeseori, el este foarte banal, mai

[49] Pietreanu, Marica, *Salutul în limba română. Studiu sociolingvistic,* Editura Științifică și Enciclopedică, București 1984, p.29
[50] Idem, p.8
[51] Necula (Zvirid), Ramona-Maria (2012), *Actele verbale expresive în limba română*, Editura Universității din București, p.7
[52] Idem, p.10

ales în cazul persoanelor care nu se cunosc sau nu se știu prea bine. Astfel, în viața tribală, oamenii strigau sau făceau semne pentru a-i feri pe ceilalți de un pericol sau pentru a-și anunța semenii că au găsit hrană. Dar, ca multe lucruri care la origine au fost vitale, *salutul* a devenit *un simbol*. Totuși, nu se face la întâmplare, ci se impune un anume ceremonial care ridică multe probleme. Să știi să saluți este, într-adevăr, dovada că știi să respecți uzanțele.

Salutul este prima manifestare de curtoazie cu care întâmpini pe cineva. Deși formulele de salut sunt vechi de când lumea, salutul în sine are în mimică, în poziția corpului, sau în ținută, o infinitate de nuanțe care-i modifică sau îi completează sensul. Un simplu salut poate demonstra cuiva, de pildă, în ce măsură îl stimezi, cu condiția să mai adaugi încă un mic gest. Orice salut este o formă de politețe, dar nu implică același grad de cordialitate. Știm cât de greu este să-i faci pe copii să salute pe cineva. Pentru adult, salutul nu presupune o manifestare de dragoste, ci un gest de politețe, o convenție. Dar pentru copil, mai ales cand este foarte mic, singurul criteriu este acela al simpatiei sau antipatiei. Mai târziu, sub influența educației, el se va convinge singur cât de necesar este salutul în relațiile cu oamenii. Niciun om nu este atât de neînsemnat încât să nu merite un salut din partea noastră. Ludovic al XIV-lea o saluta și pe ultima bucătăreasă cu aceeași curtoazie pe care o manifesta față de strălucitoarea domnișoară de La Vallière. Numai snobii pot crede că e sub demnitatea lor să salute primii.

Salutul – *Funcții lingvistice și pragmatice*

Salutul îndeplinește diverse funcții în cadrul procesului comunicativ[53]:

- **comunicativă** – formule consacrate, formale, neutre, precum *Bună dimineața!, Bună seara!*, decodificate: *Îți doresc ca ziua/seara să fie bună,* stabilesc și constituie codul comun al celor ce se salută;
- **fatică** – de contact, se realizează atât în limbajul verbal, cât și în cel nonverbal, paraverbal (prin mimică, gesturi, intonație); în cadrul dialogului la distanță/mediat, în condițiile întreruperii temporare a acestuia, locutorul poate (re)formula alte expresii verbale cu rol de salut cu scopul de a verifica interesul alocutorului în vederea continuării dialogului;
- **conativă** – de implicare, de atragere. Predomină în formulele de salut/adresare utilizate de crainicii de la radio, TV, mai ales în emisiunile interactive; lansarea unei provocări perlocuționale la dialogul partenerului;

[53] Felecan, Daiana 2015: *Modalități lingvistice de adresare convenționale vs neconvenționale. (Formule de salut vechi și noi în limba română)*, în „Diacronia” 1/2015, A4, http://www.diacronia.ro/ro/journal/issue/1A4/ro.

- **metalingvistică** – locutorul precizează/numește, folosindu-se de un verb performativ explicit, cu sau fără acuzativul beneficiarului, actul de a saluta prin enunțuri de tipul: *(Te) salut, Te-am salutat* (secvențe care pot funcționa ca formule de salut propriu-zise);
- **de a numi (identificatoare)** – atunci când se întâlnesc sau se despart, interlocutorii nu sunt obligați să-și spună pe nume, însă se cuvine să se salute; felul în care salută devine semn distinctiv pentru enunțiator;
- **socială** – salutul are rol integrator din punct de vedere social. Există comunități rurale (astăzi tot mai puține ca urmare a extinderii urbanizării) în care localnicii îi salută pe necunoscuți.

Salutul – *Formula de salut*

Formula de salut este, potrivit unei abordări tradiționale, "o formă de politețe, consacrată prin uz, deci o formă convențională de exprimare verbală a adresării reverențioase"[54]. *Formula de salut, ca expresie a comportamentului comunicativ de tip salut, reprezintă un enunț sau grupuri de enunțuri prin care se exprimă actul de salut și care are/au drept scop transmiterea unor atitudini cu valoare psihosocială.* Formulele de salut, alături de alți termeni de adresare, devin elemente lexicale utilizate pentru exprimarea politicoasă. Formulele de salut consacrate sunt structuri lingvistice clișeizate, stereotipizate, pietrificate, fixate prin uz repetat, determinate de comportamentul sociocultural al locuitorilor în situații variate ale comunicării[55]. Atitudinea lingvistică a vorbitorilor în actul verbal de tip salut este prin excelență *pragmatic*ă, de vreme ce ei operează o *selecție stilistică* între posibilitățile oferite de sistem: locuitorii nu creează neapărat modalități adresative noi, ci *de-construiesc* și apoi *re-constituie* sau *re-construiesc* formule de salut pe baza unor fundamente existente în fondul lingvistic:„ […] în actul de salut nu putem vorbi de o creație în sensul de «inovație» lingvistică, ci de o imitație funcțională […]. Nu este o imitare pasivă a modelelor și formulelor lingvistice, ci o folosire în funcție de intențiile comunicative ale fiecărui vorbitor"[56].

Actualizarea formulelor de salut este influențată într-o măsură variabilă de coordonate obiective și subiective, precum:

- momentul temporal în care se desfășoară interacțiunea (dimineața, miezul zilei, seara);
- intervalul de timp în care locuitorii nu au comunicat;

[54] Pietreanu, Marica, *Op. cit.*, p.83
[55] Felecan, Daiana, Op. cit., în „Diacronia" 1/2015, A4, http://www.diacronia.ro/ro/journal/issue/1A4/ro.
[56] Pietreanu, Marica, Op. cit., p.44

- vârsta și sexul locutorilor;
- numărul participanților la interacțiune;
- statutul socioprofesional al participanților la actul intercomunicativ;
- specificul raporturilor sociale dintre interlocutori;
- gradul de formalitate/semiformalitate/informalitate a interacțiunii;
- nivelul de distanță/familiaritate a relațiilor interpersonale.

Algoritmul pragmatic al formulelor de salut

Reprezentând un act de limbaj *puternic ritualizat și stereotip, deschis și potențial,* salutul verbal urmărește provocarea unei reacții verbale/nonverbal din partea destinatarului. *Salutul verbal* este *o secvență dirijată,* rostită în momentele multiple și variate ale existenței cotidiene, reprezentând, probabil, cel mai uzual act verbal expresiv, și presupunând existența a cel puțin *doi participanți,* ambii fiind *elemente active* ale actului lingvistic comportamental de tip salut. În funcție de *variabila externă de realizare a salutului* (canalul de comunicare), se pot identifica:

- saluturi specifice comunicării „reale” (conversația face-to-face);
- saluturi specifice comunicării mediate (prin intermediul televizorului/radioului/internetului/telefonului mobil).

În funcție de *factorii lingvistici și extralingvistici specifici procesului de comunicare,* formulele de salut pot fi:

- **convenționale** – adică formale, neutre, utilizate de toți locuitorii, de exemplu, salutul oficial, tradițional, în comunicarea scrisă, corespondența diplomatică, de afaceri, având în majoritatea cazurilor funcții comunicative (de ex., *Bună ziua!, Sărut mâna!, Bun întâlnișul!, O seară bună!* etc.);
- **nonconvenționale** – adică nonformale, de import recent, englezești majoritatea, utilizate cu scopul de a capta atenția, de a impresiona, tendința utilizării acestui tip de salut fiind *persuasivă,* uneori *ironică,* îndeplinind funcție conativă, persuasivă sau retorică, centrată pe receptor, de ex., *Ciao!, Hi!, Hai, noroc!, Pa!* etc.

Salutul cunoaște o realizare diferită de la o limbă la alta, dar și, în interiorul aceleași limbi, de la o variantă funcțională la alta. Există, astfel, o serie de *expresii verbale circumstanțiale* de realizare a salutului în limba română în funcție de protagoniștii actului comunicativ contextual, statutul/rolul interlocutorilor și specificul relației de comunicare. Se disting, prin urmare, saluturi ocazionate de diferitele tipuri de întâlnire: zi de naștere/onomastică, nuntă, înmormântare, sărbători religioase.

Modalități lingvistice de adresare convenționale vs neconvenționale

1) *Modalități directe*

a) Tipul „avatar" sau „intrarea în ritual" (saluturi convenționale)

Bună ziua, Bună seara, Bună dimineața, Noapte bună, La revedere sunt modalități consacrate, ritualizate de salut, neutre din punct de vedere stilistic, utilizate de locator la întâlnire (primele patru) și la despărțire (toate). Aceste formule convenționale cunosc diverse variante (neconvenționale) obținute prin *inversiune: Ziua bună, Seara bună* sau prin *intercalarea unui modificator și schimbarea substantivului: La bună vedere,* permutările expresive fiind utilizate cu „intenție stilistică arhaizantă și neaoșistă"[57].

Deși codul bunelor maniere verbale recomandă utilizarea salutului *La revedere* la despărțire doar într-un context asimetric în ce privește distribuția rolurilor sociale, în care doar celui cu statut social superior (ca vârstă/rang) i se cuvine să folosească formula, în practica adresativă actuală se înregistrează situații de încălcare flagrantă – din ignoranță și lipsă de preocupare din partea locutorului pentru adecvarea la situația comunicativă – a cutumei adresative invocate (studentul îi spune *La revedere* profesorului la plecare).

b) Tipul "recondiționat" sau "ieșirea din ritual" (saluturi convenționale „revizuite") Salutul *Bună seara, România, bună seara Bucureşti!* A fost consacrat de Andreea Esca, cea mai longevivă prezentatoare a unei emisiuni TV de știri din România. Formula de salut ritualizată, neutră din punct de vedere stilistic, *Bună seara,* iese din ritual prin precizarea destinatarului la modul metonimic.

Bună seara, prieteni! – salutul adresat la intrarea în scenă de către solistul vocal al unei trupe de muzică rock, Cristian Minculescu.

Bună ziua/seara dumneavoastră şi invitaților/ascultătorilor dumneavoastră!

Considerăm că trebuie semnalată folosirea abuzivă a acestui salut în unele emisiuni de televiziune și de radio, în care sunt invitați prin telefon ai moderatorului, prezent în platou sau în studio, și a invitaților din platou/studio sau a telespectatorilor presupuși, de acasă: *Bună ziua/seara dumneavoastră şi invitaților/ascultătorilor dumneavoastră!*

În acest caz, prezența beneficiarului nu trebuie precizată lexico-gramatical:

- prin pronumele de politețe desemnându-se primul component al sintagmei referențiale;
- prin substantivul *invitat* la sg./pl desemnându-se al doilea component al referinței locative, întrucât aceasta este implicată în salut. Salutul nu este un act verbal suspendat, monologic, iar precizarea destinatarului, ca adaos al salutului în cazul emisiunilor de

[57] Zafiu, Rodica, *Saluturi noi*, în „România literară", 2003

tipul menționat, nu asigură activarea lui, el rămânând, oricum, în stare de incompletitudine, actualizat doar unidimensional.

Subtipul **Bună!**

De la salutul convențional *Bună ziua* este întrebuințată foarte frecvent forma prescurtată *Bună,* un soi de echivalent al englezescului *Hi!,* fără acoperire în română, întrucât adjectival, la feminin, *bună* impune obligatoriu un centru de grup nominal (purtător al informației semantice), *ziua/seara,* el singur necomportând vreo semnificație. Se înregistrează tendința de a-i atribui lui *Bună* un rol polisemantic, care concentrează semnificația tuturor celorlalte saluturi legate de diverse momente ale zilei. Această formă nespecifică și neadaptată este folosită deopotrivă de elevi și studenți pentru a se saluta între ei, și mai grav, pentru a-și saluta profesorul, vecinul, cunoscuții. Faptul că sistemul adresativ românesc este multiplu ierarhizat impune câteva interdicții de utilizare a acestui tip de salut, al cărui loc este bine determinat de o serie de restricții funcționale în ce privește mărcile verbale ale politeții.

Subtipul **(Să ai/aveți) o zi bună! (și ție/tuturor)!**

Intrate în română ca urmare a calchierii unor formule englezești, *Ai grijă de tine* (utilizată de interlocutori la despărțire) este o adaptare a formulei *Take care,* iar *Să ai/aveți o zi bună* sau *O zi bună (și ție/tuturor)* – cu marcarea alocutorului printr-un dativ sau a verbului performativ +/- subiect: *Vă/îți urez și eu o zi bună,* a formulei *Have a nice day.* În ultimul caz, se reiterează conținutul semantic și pragmatic de urare, remotivându-se, totodată, salutul, în vreme ce în formula prototipică *Bună ziua,* urarea nu se mai percepe. „Imitarea expresiei străine [n.n. Have a nice day] nu reprezintă un calc fidel, pentru că respectă regulile gramaticale și lexicale românești: poziția normală a adjectivului, afinitatea semantică prototipică cu substantivul. Impresia de «corp străin» nu e produsă de veritabile abateri, ci doar de faptul că noua formulă apare ca o rescriere a salutului prin excelență neutru – bună ziua" (Zafiu, 2003). Formula cunoaște și alte dezvoltări, obținute prin substituții cvasisinonimice: *Să ai/aveți o noapte liniștită/ un week-end reușit!*

2) *Modalități indirecte*

a) *Salutul- brand din registrul cultural monden*

Unii actori din media video și audio românească au impus, la nivelul mentalului colectiv, o serie de structuri verbale care, prin repetiție, au devenit *echivalente* cu formulele de salut. Din dorința de a se distinge de alți confrați de emisiuni tv sau radio din peisajul public autohton, dar și din considerente ce țin și de rating, personajele în cauză s-au folosit de anumite *structuri polivalente* din limba română pentru a exprima saluturi:

- *formule de tip urare*: verbul, la modul conjunctiv, din aceste saluturi-enunț se referă direct la starea destinatarului: *Să fiți iubiți!* – enunțul prin care Radu Moraru, realizatorul emisiunii *Naşul*, difuzată pentru o perioadă la postul B1, își saluta la final telespectatorii.
- *fraze asertive: Țineți aproape!* – enunțul-salut al lui Marius Tucă, fost realizator al emisiunii tv *Marius Tucă Show.* În acest fel își lua rămas bun, în fiecare seară, de la telespectatori (*subtext:* implicarea invitației de a rămâne telespectatori fideli ai emisiunii sale).

Prin larga lor circulație care le-a asigurat fixarea în „conștiința lingvistică" a locutorilor, aceste structuri noi funcționează ca *mărci expresive înregistrate* în nomenclatorul saluturilor emblematice românești actuale, căpătând comportamentul (stabilitatea) saluturilor specializate pe bresle: *Fir întins! (*salutul pescarilor), *Vânt din pupa! (*salutul marinarilor*), Cer senin! (*salutul aviatorilor), *Noroc bun!* (salutul minerilor).

b) Saluturi din comunicarea mediată de un suport electronic

Accesând diverse programe din internet, se observă circulația unor formule de salut diferite de cele din stilul comunicării orale, comunicarea mediată de computer (e-mail, skype, messenger, Facebook, bloguri) și cea prin intermediul telefonului mobil (SMS), distanțându-se, din acest punct de vedere, de cea obișnuită.

Între caracteristicile modalităților de salut întâlnite în conversația online se înscriu următoarele:

- prezența prescurtărilor: *nb* pentru „noapte bună*", bd (*„bună dimineața"), *Sal (salve „*salut"/„salutare"):

  Irina: fugi, **nb (noapte bună),** *somn ușor și bălăceală plăcută!*

  Vlad: îți dai seama ce varză sunt eu ☺)) mai varză ca varza din frigider

  Irina: ms somn ușor, **nb!**
- abundența formulelor de salut de import: calcuri/împrumuturi din engleză:

  marealexandra92: *ok, ne auzim. mulțu înk o dată. pupik*

  photo.oana: *npc. te pup. Bye.*

  heeei: *
- amestec de formule de salut românești și străine:

Grup public, „Sălaj grup public"

- Cf vare
- Mirela ieu sunta
- Hai la noi ca avem mere
- Salut govita sau
- Salut
- Da cf vere

- Cf

- utilizarea întrebării familiare *Ce faci?* Cu rol de salut; maniera de a substitui salutul consacrat prin formule interogative (modalitate de salut curentă în civilizația anglo-americană, vezi *How do you do!* sau *How are you?),* caracteristică mai ales pentru codul sociocultural românesc rural, este tot mai prezentă în deschiderea dialogului virtual:

  photo.oana: ***da' ce faci,*** *hei?*

  Marealexandra92: *apoi numai stau*

Concluzii

Salutul este cartea de vizită a unui om, este un act expresiv obligatoriu pentru garantarea unei comunicări reușite, absența acestuia conducând fie la inițierea abruptă a interacțiunii, fie la crearea premiselor instaurării tăcerii (non-comunicării). Definit, cum am văzut, ca expresie verbală a unui comportament afectiv, salutul – prin varietatea formelor sale de manifestare – „valorează prin funcție mai mult decât prin conținut"[58], codificând specificul relațiilor interindividuale. Tendința tot mai accentuată, înregistrată în ultimele două decenii, de remaniere a practicii tradiționale de a saluta adecvat are repercusiuni în *structura* formulelor de salut. Din inventarul bogat al formulelor de salut din româna actuală am selectat câteva dintre uzurile individuale inedite, veritabile mostre de inventivitate și expresivitate stilistică. Acestea, grație asumării de către tot mai mulți utilizatori și circulației lor în medii de comunicare diverse („real"- oral/scris și virtual) tind să se generalizeze în limbă sub tirania uzului. În exemplele investigate, norma convențională (*congruența universală și corectitudinea istorică)* se suspendă în favoarea adecvării contextuale.

Se desprind câteva trăsături – unele specifice, altele universale – emiterea considerațiilor asupra acestora din urmă impunând, evident, un studiu contrastiv între situația din română și cea din alte limbi în vederea omiterii dificultăților de "*echivalare interculturală",* este de părere Angelica Mihăilescu, citată de Gabriela Pană Dindelegan în *Limba română. Dinamica limbii, dinamica interpretării. Actele celui de-al 7-lea colocviual Catedrei de limba română (7-8 decembrie 2007)*[59], ale românei actuale în ceea ce privește conceptul investigat, și anume, bogăția și dinamismul saluturilor din registrul informal al comunicării (abandonarea treptată a formulelor de salut consacrate și propulsarea celor marcate expresiv/afectiv), expresivitatea datorată spontaneității stilului și factorului afectiv, rapiditatea difuzării

[58] Zafiu, Rodica, Op. cit., p. 183
[59] Angelica Mihăilescu, apud Gabriela Pană Dindelegan, *Limba română. Dinamica limbii, dinamica interpretării. Actele celui de-al 7-lea colocviual Catedrei de limba română (7-8 decembrie 2007)* , Editura Universității din București, 2008, p.431

saluturilor noi, în special a celor provenite din media, analiza formulelor de salut prilejuind observații ce țin de evoluția relațiilor interumane și a societății românești actuale, în general.

Bibliografie

Felecan, Daiana 2015: *Modalități lingvistice de adresare convenționale vs neconvenționale. (Formule de salut vechi și noi în limba română),* în „Diacronia” 1/2015, A4, http://www.diacronia.ro/ro/journal/issue/1A4/ro.

Pană Dindelegan, Gabriela, *Limba română. Dinamica limbii, dinamica interpretării. Actele celui de-al 7-lea colocviual Catedrei de limba română (7-8 decembrie 2007)*, Editura Universității din București, 2008

Marinescu, Aurelia 2004, *Codul bunelor maniere astăzi,* Ediția a treia revăzută și adăugită, București, Humanitas.

Necula (Zvirid), Ramona-Maria 2012, *Actele verbale expresive în limba română,* Editura Universității din București

Pietreanu, Marica, 1984, *Salutul în limba română. Studiu sociolingvistic,* Editura Științifică și Enciclopedică, București.

Zafiu, Rodica 2001, *Diversitate stilistică în româna actuală,* Editura Universității din București, București.

Zafiu, Rodica (2003), *Saluturi noi,* în „România literară”

Surse:

DEX – http://dexonline.ro

http://nemaipomenit.wordpress.com/2011/01/24/salutul-la-români

http://wwwpărinți.com

http://știrileprotv.ro

Şcoala incluzivă

Prof.înv.primar Pamfile Florina –Cristina
Şcoala Gimnazială,, Vasile Alecsandri,,
Brăila, jud. Brăila

Şcoala incluzivă este unitatea de învăţământ în care se asigură o educaţie pentru toţi copiii şi reprezintă mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare. Copiii din aceste unităţi de învăţământ beneficiază de toate drepturile şi serviciile sociale şi educaţionale conform principiului „resursa urmează copilul”. (în conformitate cu prevederile anexei nr. 1 din HG. 1251/2005)

Unul dintre cele mai importante aspecte ale învăţământului actual este nevoia sa de adaptare la necesităţile copiilor, oricare ar fi acele necesităţi şi oricare ar fi copiii – fie că sunt copiii cu CES, fie că pur şi simplu sunt copii cu un ritm mult mai încet de învăţare.

O astfel de metodă de adaptare o constituie şcoala incluzivă, o şcoală ce se axează pe includerea acelor copiii sau chiar grupuri ce au fost anterior marginalizate şi care implică în procesul de învăţare şi de luare a deciziilor părinţii, îngrijitorii şi consilierii specializaţi.

Principiul fundamental al şcolii incluzive este acela că toţi copiii trebuie să înveţe,împreună oriunde este posibil acest lucru, iar diferenţele care pot exista între ei să nu aibă nici o importanţă.

În cadrul şcolii incluzive, variatele necesităţi ale elevilor trebuie recunoscute şi trebuie căutată o soluţie pentru fiecare dintre ele ţinând cont de stilurile şi de ritmurile diferite de învăţare.

În privinţa sistemului de învăţământ din Romania exista în prezent numeroase polemici şi controverse. Ideea de ansamblu care controlează acţiunile celor răspunzători de schimbările din acest sistem este cea de îmbunătaţire a serviciilor şi de modernizare a acestora în scopul facilitării accesului tuturor tipurilor şi claselor de indivizi la educaţie şi formare.Toate aceste tehnici şi strategii prin care se doreşte implementarea unei structuri solide a învăţământului şi a unei metode de abordare a educaţiei bazate pe nevoile şi capacăţile reale ale elevului, nu trebuie să se adreseze doar şcolilor de masă , obişnuite şi implicit elevilor acesteia, ci şi copiilor care prezintă deficienţe sau dificultăţi de orice natură.

Apare astfel, destul de recent, noţiunea de cerinţe educative speciale din încercarea de a înlocui inadaptarea şcolară şi dificultăţile de natură educaţională, în aşa fel încât conceptul să fie cât mai sugestiv şi mai puţin etichetator, respectând noile viziuni asupra dreptului la educaţie.

S-a dovedit că metodele utilizate în cadrul claselor incluzive pot îmbunătăţi semnificativ performanţa tuturor elevilor. În comparaţie cu educaţia în centre sau şcoli speciale, care are riscul de a-i menţine pe copii şi adolescenţi în afara societăţii, şcoala incluzivă constituie un teren de pregătire ideal pentru viitoarea lor integrare în societate. In loc să-i izolăm şi să spunem că sunt „dificili”, „turbulenţi” sau chiar „handicapaţi”, am putea să admitem faptul că aceşti copii ar putea progresa mai mult într-o clasă obişnuită, dacă noi, profesorii, am accepta că educaţia este pentru toţi.

In cadrul şcolii incluzive profesorii trebuie să colaboreze cu diferiţi specialişti în domeniul educaţiei, cum ar fi psihologi, consilieri, terapeuţi şi alţi specialişti pentru că doar împreună vor reuşi să obţină cele mai bune rezultate. Profesorul consultant pentru CES este probabil cel care va lucra cel mai mult cu fiecare profesor în parte, el fiind şi cel care va participa în cea mai mare măsură la orele de curs. Şcoala incluzivă presupune îmbunătăţirea sistemului educaţional pentru toţi elevii. Implică schimbări în curriculum, în modul de predare al profesorilor, în modul de învăţare al elevilor, precum şi schimbări în modul cum interacţionează copiii cu CES cu colegii lor şi viceversa.

Ideea este ca şcolile, centre de învăţare şi educaţie, să se schimbe astfel încât să devină comunităţi educaţionale în care nevoile tuturor elevilor şi profesorilor să fie îndeplinite.

Printre avantajele şcolii incluzive se numără faptul că elevii cu CES sunt trataţi ca parte integrantă a societăţii, au ca model restul colegilor care nu au probleme, atât copiii cu CES cât şi colegii lor îşi dezvoltă abilităţile comunicative, devin mai creativi, acceptă diversitatea,etc.

Rolul esenţial în educaţia integrată îl deţine învăţătorul clasei, care devine principalul factor de acţiune şi de coordonare a realizării programului pedagogic individual pentru elevi. Acesta trebuie:

- să elaborareze un program pedagogic individualizat.
- să-şi îmbogăţească pregătirea cu elemente care să-i faciliteze includerea optimă în clasă a acestor elevi şi asigurarea de şanse egale pentru aceştia la instrucţie şi educaţie;
- să manifeste interes continuu pentru identificarea, evaluarea şi reprogramarea periodică a conţinuturilor învăţării pentru fiecare elev;
- să coopereze cu ceilalţi membri ai echipei educaţionale, dar şi cu familia elevului;

La un nivel fundamental, incluziunea este, de fapt, corectitudine. Depinde şi de noi să le deschidem drumul pe care pornesc, pentru că nu putem să-i ignoram şi nici să-i excludem. Ei vor fi cei alături de care vor trăi copiii noştri, ei sunt copiii noştri, adulţii de mâine.

Este nevoie ca dascălul să aibă în vedere faptul că „fiecare om în acelaşi timp seamănă cu toţi, seamănă cu unii şi nu seamănă cu nimeni”(V.Pavelcu), căci aşa cum nu există doi fulgi de nea în natură care să aibă acelaşi desen, două apusuri de soare identice, tot aşa omul – copil este unic - unicitate irepetabilă.

Bibliografie:

- Vrăjmaş, Traian, Învăţământul integrat şi/sau incluziv, Editura Aramis, Bucureşti, 2001
- Ungureanu, D., Educaţia integrată şi şcoala incluzivă, Editura de Vest, Timişoara, 2000

CAUZE ȘI CONSECINȚE ALE ABANDONULUI SCOLAR

COMȘIȚ ELENA
Colegiul Național „Radu Negru"
Făgăraș

Abandonul şcolar reprezintă o problemă gravă cu care se confruntă societatea contemporană și constă în abandonarea şcolii, părăsirea sistemului de educație înainte de a încheia un cilul de învățământ, de a obține o calificare sau pregătiri profesionale complete. De obicei, cei care abandonează școală sunt elevii care pe parcursul frecventării au absententat, au dificultăţi de comportament, au fost sancţionaţi în repetate rânduri în şcoală. Acest abandon este cu atât mai grav cu cât are loc la nivelul formelor terminale de învăţământ, căci până a ajunge acolo societatea a cheltuit cu persoana respectivă o grămadă de resurse.

Efectele abandonului şcolar demonstrează că acest tip de conduită este considerat deosebit de grav. Mai întâi, cei care abandonează şcoala nu au nici calificarea profesională indispensabilă integrării socio-economice, nici formația morală şi civică necesară exercitării rolului de părinte şi celui de cetățean al unei comunități. În al doilea rând, neavând o calificare, cei care abandonează şcoala sunt viitorii şomeri şi reprezintă, pe termen mediu şi lung, o sursă de dificultăți sociale şi de pierderi, care depăşesc investiția cerută de formarea inițială.

Pentru o reduce numărul cazurilor de abandon școlar, școala prin cadrele didactice și consilierii şcolari să realizeze programe, să găsească soluții și să identifice factorii care ar favoriza apariţia unor astfel de situaţii de risc la nivelul şcolii, pentru prevenirea şi pentru rezolvarea unor situaţii de abandon şcolar încearcînd să-i determine pe elevi să conştientizeze importanța şcolii, a terminării unui liceu.

Principalele cazuri care conduc la abandon şcolar sunt:

Zonele defavorizate, caracterizate de izolare, sărăcie şi lipsa oportunităților de succes socio-profesional pentru absolvenți. Lipsiți de motivație, mulți dintre elevi renunță chiar din primii ani de studiu, rămânând să dea o mână de ajutor în gospodăriile proprii sau chiar muncind ca zilieri la oamenii mai avuți din satele respective. Tot din cauza sărăciei, părinții nu au posibilitatea de a oferi copiilor resursele necesare educației, această stare ducând la lipsa interesului pentru școală.

Cultura de origine a elevilor. Cercetările din domeniul educațional au relevat faptul că mediul socio-cultural de proveniență al elevilor este una dintre cele mai importante variabile în reuşita sau eşecul şcolar şi profesional al elevului. Este foarte importantă atitudinea

familiei în raport cu şcoala, existând şi cazuri în care părinţii încurajează să încalce normele valorilor şcolare prin atitudinea lor faţă de şcoală.

Climatul familial are un rol hotărâtor în cauzele de abandon şcolar. Astfel, dezorganizarea vieții de familie, consecință a divorțului, climatul familial conflictual şi imoral, excesiv de permisiv, divergența metodelor educative şi lipsa de autoritate a părinților, atitudinea rece, indiferentă sau, dimpotrivă, tiranică a acestora sunt alte câteva aspecte care conduc spre abandonul şcolar.

Factori de natură socială şi economică cum ar fi: crize politice, economice, sociale şi morale, prăbuşirea sistemului de protecție socială, confuzia sau absența unor norme sau valori sunt alte cauze care conduc la dezorientarea elevilor, îndepărtarea lor de mediul educațional şi, în final, abandon şcolar.

Factorii de natură educațională: insubordonare față de normele şi regulile şcolare, chiul, absenteism, repetenție, motivații şi interese slabe în raport cu şcoala, greşelile dascălilor (de atitudine şi relaționare, competența profesională, autoritate morală) au şi ei un rol important în apariția fenomenului de abandon şcolar.

Anturajul debusolează elevii cu un psihic labil datorat unor carențe din copilărie; dorința de a scăpa de sub tutela educațională sau familială, dorința de a capta obiecte, haine sau mâncare prin căi ocolite, necurate reprezintă cauze pentru care elevul abandonează şcoala. Anturajul reprezintă un factor negativ în viața elevului; el poate să-l determine pe elev să fumeze, să consume băuturi alcoolice, să consume

Principalele obiective în cadrul unui program de prevenire a abandonului şcolar:

- identificarea elevilor aflaţi în abandon sau risc de abandon şcolar în vederea menţinerii acestora în sistemul de învăţământ;
- implicarea familiei în reabilitarea şcolară şi socială a elevului;
- creşterea gradului de implicare a comunităţii locale în soluţionarea situaţiilor de abandon şcolar sau a situațiilor ce prezintă risc de abandon şcolar.

În măsura în care aceste obiective vor fi îndeplinite, abandonul şcolar nu va mai reprezenta un pericol imediat de abandon, fiind urmărite în cadrul unui program de prevenţie bine organizat, ce se desfăşoară pe o perioadă foarte îndelungată. Se impun măsuri de prevenire a abandonului şcolar:

- psiho-pedagogice şi psiho-sociologice – care urmăresc cultivarea unor relații interpersonale adecvate pentru realizarea unei inserții socio-familiale pozitive;

- socio-profesionale – ele decurg din măsurile psiho-pedagogice şi psiho-sociale;
- psihiatrice – depistarea precoce a minorilor cu diferite probleme caracteriale, comportamentale, emoționale, tendinte agresive;
- juridico-sociale – aceste măsuri permit creşterea gradului de influențare socială prin popularizarea legilor şi prin propaganda juridică, în general.

În cadrul învăţământului, cadrele didactice au un rol decisiv în formarea conceptului despre şcoală a copiilor. Rolul acestora este nu numai de a-i informa cu privire la şcoală, ci şi de a-i face să conştientizeze importanța pe care o deține scoala în viața unui individ.

Un alt element în combaterea abandonului şcolar este participarea tuturor copiilor la programul educativ, fiecare după forţa şi posibilităţile sale. Copiii sunt diferiţi, capacităţile lor sunt diferite, gradul lor de adaptare şi percepere este diferit, dar în grupul de la școală fiecare poate avea un loc, un statut, un rol şi o valoare, fapt ce îi determină să îndrăgească mediul şcolar. Trebuie plecat de la premisa că fiecare copil are valoare şi este unic şi că fiecare copil poate învăţa, indiferent de nevoile lui sociale. Pentru o mai bună prevenire a abandonului şcolar trebuie cunoscute aptitudinile şi nevoile fiecărui copil integrat în sistemul de educaţie, fie el de religie sau etnie diferită faţă de restul copiilor.

Bibliografie*:*

1. Clerget, Stephane, *Criza adolescenţei*, Editura Trei, Bucureşti, 2008.
2.Moisin, Anton, *Arta educării copiilor şi adolescenţilor în familie şi în şcoală*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 2007.

STIMULAREA PERSONALITĂŢII ELEVILOR CU C.E.S. PRIN ACTIVITĂŢILE EXTRAŞCOLARE

prof. psihopedagogie specială CONSTANTIN LENUȚA,
C.Ș.E.I. Maria Montessori, Constanța

Rolul activităţilor extraşcolare constă în faptul că prin ele se poate realiza nu numai dezvoltarea capacităților creatoare, dar și socializarea copiilor cu CES. În funcţie de specificul lor, aceste activităţi dezvoltă la copii priceperi, deprinderi, abilităţi cognitive şi comportamentale, mult mai solide, pentru că, desfăşurându-se în afara cadrului tradiţional al sălii de clasă, ele permit contactul direct cu realitatea socială. Activităţile extracurriculare organizate împreună cu copiii cu CES au conţinut cultural, artistic, ştiinţific, creativ.

Activităţile extraşcolare, în general, au cel mai larg caracter interdisciplinar, oferă cele mai eficiente modalităţi de formare a caracterului copiilor încă din clasele primare, deoarece sunt factorii educativi cei mai apreciaţi şi mai accesibili sufletelor acestora.

Activităţile complementare concretizate în excursii şi drumeţii, vizite, vizionări de filme sau spectacole imprimă copilului un anumit comportament, o ţinută adecvată situaţiei, declanşează anumite sentimente. O mai mare contribuţie în dezvoltarea personalităţii copilului o au activităţile extraşcolare care implică în mod direct copilul prin personalitatea sa şi nu prin produsul realizat de acesta.

Se ştie că încă de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoştinţe dacă sunt puşi în contact direct cu obiectele şi fenomenele din natură.

Copiii au nevoie de acţiuni care să le lărgească lumea lor spirituală, să le împlinească setea de cunoaştere, să le ofere prilejuri de a se emoţiona puternic, de a fi în stare să iscodească singuri pentru a-şi forma convingeri durabile. Participarea efectivă şi totală în activitate angajează atât elevii timizi cât şi pe cei slabi, îi temperează pe cei impulsivi, stimulează curentul de influenţe reciproce, dezvoltă spiritul de cooperare, contribuie la formarea colectivului de elevi. Elevii se autodisciplinează, prin faptul că în asemenea activităţi se supun de bună voie regulilor, asumându-şi responsabilităţi.

Cadrul didactic are, prin acest tip de activitate posibilităţi deosebite să-şi cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influenţeze dezvoltarea, să realizeze mai plăcut şi mai temeinic obiectivul principal al şcolii şi al învăţământului primar - pregătirea copilului pentru viaţă.

Activităţile extraşcolare sunt atractive pentru elevii cu C.E.S.. Ele stârnesc interes, produc bucurie, facilitează acumularea de cunostinţe. Copiilor li se dezvoltă spiritul

practic, fiecare dintre ei având posibilitatea să se afirme conform naturii sale.Activităţile extracurriculare mai sus enumerate şi analizate sunt apreciate atât de către copii, cât şi de cadrele didactice în măsura în care :

- valorifică şi dezvoltă interesele şi aptitudinile copiilor;
- optimizarea procesului de învăţământ ;
- formele de organizare sunt din cele mai ingenioase, cu caracter recreativ ;
- au un efect pozitiv pentru munca desfăşurată în grup.

În concluzie, putem spune că activitatea extracurriculară este o componentă educaţională valoroasă şi eficientă căreia orice cadru didactic trebuie să îi acorde atenţie, adoptând o atitudine creatoare atât în modul de realizare a activităţii, cât şi în relaţiile cu elevii, asigurând astfel o atmosferă relaxantă care să permită stimularea creativă a elevilor.

Gândirea creativă şi învăţarea din proprie iniţiativă trebuie încurajate prin laudă. Trebuie promovat modul variat de abordare a problemelor de manipulare a obiectelor şi a ideilor. Elevii trebuie să fie îndrumaţi să dobândească: o gândire independentă, nedeterminată de grup, toleranţă faţă de ideile noi, capacitatea de a descoperi probleme noi şi de a găsi modul de rezolvare a lor şi posibilitatea de a critica constructiv.

Înainte de toate, este însă important ca profesorul însăşi să fie creativ, pentru că numai aşa poate să aducă în atenţia elevilor săi tipuri de activităţi extraşcolare care să le stârnească interesul, curiozitatea, imaginaţia şi dorinţa de a participa necondiţionat la desfăşurarea acestora.

Bibliografie

* Cernea, Maria, Contribuţia activităţilor extracurriculare la optimizarea procesului de învăţământ, în “ Învăţământul primar“ nr. 1 / 2000, Ed. Discipol, Bucureşti;

* Ionescu, M., Chiş, V., Mijloace de învăţământ şi integrarea acestora în activităţile de instruire şi autoinstruire, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001

* Lespezeanu, M., Tradiţional şi modern în învăţământul preşcolar, Editura S.C. Omfal, Bucureşti, 2007

* Vlăsceanu, Gheorghe, coord., Neculau, Adrian, Şcoala la răscruce. Schimbare şi continuitate în curriculumul învăţământului obligatoriu. Studiu de impact, Editura Polirom, 2002.

DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR SOCIALE ȘI ANTREPRENORIALE PRIN METODA DE PREDARE - FIRMA DE EXERCIȚIU

prof. Mihaela - Gabriela Roșca
Școala Superioară Comercială ”Nicolae Kretzulescu” București

Şcoala, una din instituţiile componente ale societăţii cu rol fundamental, pregăteşte resursele umane capabile să pună şi să menţină în funcţie întregul sistem social. De aceea sunt necesare mutaţii profunde în proiectarea, organizarea, desfăşurarea, dotarea materială precum și în evaluarea procesului de învăţământ.

Pentru favorizarea adaptării actuale şi viitoare a elevului la condiţiile evolutive ale vieţii contemporane, cadrul didactic nu mai poate promova aceeaşi relaţie statică de predare - învăţare; în faţa acestuia se impune imperativul incitării capacităţilor de iniţiativă a elevilor, astfel încât, dintr-o pedagogie a obiectivelor şi obiectelor de învăţământ, pedagogia contemporană să devină o pedagogie interacţionistă și personalitară.

În procesul instructiv-educativ cadrul didactic trebuie să coordoneze resursele din mediul de învăţare pentru a facilita munca elevilor. Aceste resurse diferite constau în resursele umane (elevi, alte cadre didactice şi specialişti), resurse de timp şi resurse materiale (materiale didactice şi echipamente).

În condițiile adaptării cunoștintelor și capacităților elevilor la o piață a muncii în continuă schimbare, demersul educațional, în societatea contemporană, a înregistrat modificări profunde atât de structură cât și de conținut. În acest scop noul curriculum-ul a fost conceput pe module majore care vizează atât prezentarea conceptelor, principiilor şi noţiunilor esenţiale care formează sistemul teoretic, cât şi aplicabilitatea metodelor şi procedurilor larg utilizate în diferite demersuri la locul de muncă.

Adaptarea la noile cerinţe ale economiei de piaţă, presupune însuşirea acelor competenţe care să dezvolte în rândul elevilor înaltul profesionalism, iniţiativa, perspicacitatea,voluntariatul, precum și abilitatea de a opera eficace într-un mediu economic dinamic şi concurenţial.

Firma de exercitiu este o metoda didactică modernă si interactivă care are ca obiectiv dezvoltarea spiritului antreprenorial al elevilor prin simularea proceselor dintr-o firma reala,

fiind în acelasi timp o conceptie de integrare si de aplicare interdisciplinară a cunoștințelor, conferind elevului competențe sociale si abilitati necesare în viitoarea activitate profesională.

Conceptul – firma de exercițiu- a fost implementat pentru prima dată în România în anul scolar 2000-2001în cadrul proiectului ”ECONET – Crearea unei rețele regionale de educație economică la nivel politic și școlar”, dezvoltat în cadrul Pactului de Stabilitate pentru Europa de Sud-Est si finanțat de Ministerul Afacerilor Externe din Austria si KulturKontakt Austria. Țările implicate în cadrul acestui proiect au fost Albania, Bulgaria si România. În țara noastră, primele licee din învățământul preuniversitar în care s-a implementat conceptul de firma de exercițiu au fost: Colegiul Economic „F.S. Nitti” Timișoara, Colegiul Național Economic „Theodor Costescu” Drobeta Turnu Severin și Colegiul Economic „Ion Ghica” Brăila.

În anul școlar 2001-2002 se înfiinteaza Centrala Roct- centrala firmelor de exercitiu, iar începând cu anul școlar 2008-2009, ROCT este afiliată la EUROPEN (organizația europeană care reprezintă rețeaua de firme de exercitiu din 42 de țări). Tot în același an școlar, ROCT ia ființă prin ordin OMECT 5109/25.08.2008, în cadrul Centrului Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic din România.

Trăsăturile firmei de exercițiu:

- Activitatea se desfasoară într-un cabinet specific dotat din punct de vedere material cu echipamente care sa faciliteze învățarea elevilor;
- Munca desfășurată de către elevi este foarte asemanatoare cu a unei firme reale, dar cu bani şi mărfuri virtuale, în conformitate cu practica şi legile specifice economiei naţionale;
- Profesorul preia rolul de coordonator, facilitator, îndrumand activitatea grupului de elevi;
- Oferă posibilitatea de a implica în procesul de învăţare experţi din sfera practică, prin efectuarea de lecții vizită la firma-mamă;
- Deciziile greşite, care în realitate ar crea probleme serioase, nu au astfel de urmări în cazul unei firme de exerciţiu deoarece activitatea didactică este una simulată și nu una reală.

Activitatea didactică desfășurată la clasă prin metoda interactivă firma de exercițiu a reprezentat o schimbare majoră în conceptul de predare-învățare-evaluare. Spre deosebire de medodele clasice, tradiționale, metoda firma de exercițiu reprezintă o metodă dinamică,

atractivă pentru elevi care permite acestora nu doar asimilarea de conținuturi teoretice, dar și obtinerea de abilități necesare desfașurării în bune condiții a activității în cadrul unei firme reale.

Noul concept didactic răspunde cerinţelor economiei naţionale şi europene printr-un învăţământ orientat la maximum către pregătirea practică. Acesta este dirijat spre individ şi dezvoltarea personalităţii lui. În firmele de exerciţiu se creează, pe cât posibil, interconexiunile cele mai apropiate de realitate care se stabilesc între oameni, în cursul desfăşurării diferitelor tipuri de activităţi specifice procesului de producţie dintr-o companie.

Pentru desfășurarea activității în firma de exercițiu, un rol important îl are **firma – mamă.** Firma – mamă este agentul economic cu același obiect de activitate ca firma de exercițiu și care sprijină elevii în toată activitatea acestora. Prin vizitele efectuate la sediul firmei –mamă și prin activitățile de voluntariat pe care le realizează în cadrul acesteia, elevii îți dezvoltă competențe sociale și economice, atât de necesare pentru viitoarea inserție pe piața forței de muncă.

Prin activitățile de voluntariat desfășurate la fima – mamă elevii obțin informații importante care îi ajută în activitatea din firma de exercițiu, cum ar fi:

- identificarea concurenței reale de pe piață;

- informații de specialitate legate de gama de produse sau servicii prestate;

- documentele suport pentru derularea proceselor și activităților într-un mediu de afaceri real;

- participarea la acțiuni specifice activității în cadrul firmei: selecția de resurse umane, completarea de documente, realizarea aprovizionării cu materiale, prezentarea unei oferte, încheierea de tranzacții economice, elaborarea de material promoționale, elaborarea unui plan de afaceri;

- obținerea de sprijin material și de specialitate pentru participarea elevilor la târguri interne și internaționale, desfățurate într-un cadru profesional.

Activitățile de voluntariat realizate prin metoda de predare – firma de exercițiu, la firma mamă, contribuie la dezvoltarea competențelor sociale și antreprenoriale ale viitorilor absolvenți, fapt care a fost demonstrate și prin inserția acestora mai facilă pe piața forței de

muncă, precum și prin creșterea antreprenoriatului în rândul tinerilor, prin deschiderea de noi afaceri în mediul economic românesc.

COMUNICAREA DIDACTICĂ - DEFINIRE ȘI CARACTERISTICI DE BAZĂ

Prof.drd. Banu Vasilica-Carina
Școala Gimnazială Ungureni, Bacău, România

Introducere. Procesele de comunicare sunt esenţialmente sociale, se întemeiază pe fenomene de interacţiune şi sunt în relație de interdependență. Orice comunicare fiind o interacţiune, implică o influenţă reciprocă. Procesul de predare-învăţare este o formă specifică de comunicare şi ca atare întruneşte toate caracteristicile modelului oferit de teoria comunicării. În plus, comunicarea didactică se particularizează prin anumite trăsături date de scopul propriu al activităţii instructiv-educative, de caracteristicile psihosociale individuale şi de vârstă ale educaţilor şi de contextul psihosocial în care are loc. În legătură cu importanţa comunicării în predare- învăţare, Miron Ionescu şi Ioan Radu precizează că „reuşita actului pedagogic este dată în bună măsură de succesul actului de comunicare, ceea ce presupune anumite cerinţe precise pentru lecţia orală, pentru dezbaterea sau convorbirea etică, pentru elaborarea manualului etc." (Ionescu, Radu, 2001)

Comunicarea didactică privită şi considerată ca model de formare a capacităţilor comunicative ale elevilor de ciclu primar ocupă un loc central în demersul educaţional, dat fiind faptul că în faţa şcolii stă sarcina pregătirii copiilor pentru autoinformare permanentă. Aceasta poate fi definita ca „un transfer complex, multifazial şi prin mai multe canale al informaţiei între două entităţi (indivizi sau grupuri) ce-şi asumă simultan şi succesiv rolurile de emiţători şi receptori semnificând conţinuturi dezirabile în contextul procesului instructiv-educativ" (Ansubel, Robinson, 1981). Ea presupune o interacţiune de tip feed-back privind atât informaţiile explicite, cât şi cele adiacente intenţionate sau formate în cursul comunicării. Nota de reciprocitate specifică actului de comunicare este tocmai ceea ce o deosebeşte de informare (aceasta desemnând actul de a face cunoscut, a tansmite un mesaj care să fie receptat de destinatar). Actul comunicaţional trebuie, astfel, privit ca o unitate a informaţiei cu dimensiunea relaţională, aceasta însăşi fiind purtătoare de informaţii. Actul comunicaţional este un act interactiv în care simultan cei doi locutori – profesorul şi elevii – transmit şi receptează informaţii. Emiţătorul şi receptorul în situaţia şcolară sunt profesorul şi elevul. Între sursă şi destinatar se interpune canalul de comunicare care poate suferi perturbări. Pentru ca informaţia să treacă prin canal, ea trebuie să fie redată într-o formă aptă de transmisie. Mesajul trebuie să fie transpus într-un cod, semne şi reguli de combinare a acestora, comun profesorului şi

elevului. Repertoriul, ca ansamblu de semne şi reguli logico-gramaticale de folosire a acestor semne, trebuie să fie parţial comun emiţătorului şi receptorului. Partea comună a repertoriului se lărgeşte continuu ca efect al învăţării. Codul comun în procesul comunicării este, în mod obişnuit limba, împreună cu mijloacele neverbale de expresie.

Între persoanele aflate în dialog trebuie să existe o anumită atracţie reciprocă şi o atitudine comună faţă de ceea ce se comunică. Atitudinile identice sau apropiate-preţuirea învăţăturii, sârguinţa etc.- sporesc deschiderea reciprocă, în vreme ce atitudinile diferite distanţează. Comunicarea didactică stă la baza oricărei intervenţii educative. Conţinutul cognitiv predat-învăţat în procesul didactic şi influenţarea formativă (asupra capacităţilor operaţionale, formării morale, estetice etc.) presupun o interacţiune permanentă între educator şi educat.

În cercetările tradiţionale s-au tratat, de regulă, separat cele două roluri: educatorul a fost mereu considerat ca emiţător, transmiţător de informaţii, iar educatul ca receptor al acestora. Chiar dacă în momente reale comunicarea pare unidimensională, de la educator spre elev în predare şi de la elev spre educator în verificarea cunoştinţelor, aceasta se referă la un flux informaţional principal. În acelaşi timp însă funcţionează o conexiune inversă prin care emiţătorul este informat permanent despre efectele comunicării asupra partenerului: învăţătorul „citeşte” reacţiile elevilor, iar elevii „citesc” atitudinea învăţătorului cu privire la reacţia lui (a elevului) şi fiecare dintre locutori îşi adaptează conduita comunicaţională ulterioară în funcţie de ceea ce receptează. Astfel, comunicarea didactică este bilaterală. Comunicarea didactică este în acelaşi timp ierarhică şi reciprocă. Învăţătorul este cvasipermanent iniţiator al mesajului şi organizator, conducător al actului comunicaţional. Este şi firesc acest lucru de vreme ce el stabileşte obiectivele, conţinutul, metodele şi canalele de transmitere a mesajului şi structurează/ordonează utilizarea timpului afectat activităţii. Mesajul lui este codat după principiile ştiinţei şi ale legităţilor psihopedagogice, este previzibil şi prescriptiv. Reciprocitatea relaţiei comunicaţionale didactice trebuie înţeleasă în primul rând, dar nu exclusiv, în sensul că iniţiativa mesajului aparţine, într-o viziune interactivă asupra procesului instructiv-educativ, şi elevului. Elevul este, în egală măsură cu educatorul, agent al comunicării didactice, dar iniţierea mesajului de către elev se referă mai puţin la conţinutul cognitiv al ştiinţei pe care trebuie să şi-l însuşească şi mai mult la cum poate face acest lucru.

Prin comunicarea didactică se realizează interacţiunea profesor-elev şi o serie de relaţii care influenţează procesul de predare: relaţii de schimb informaţional, de influenţare reciprocă, de

cooperare, simpatetice faţă de emiţătorul mesajului didactic. Reglarea predării se face în funcţie de datele obţinute de profesor prin mecanismul feedback- ului. Preocupările practicienilor pentru creşterea eficienţei învăţării şcolare se fundamentază pe cunoaşterea proceselor învăţării aşa cum le găsim tratate în diferite teorii şi modele de învăţare: conexionismul lui Thorndike, condiţionarea clasică a lui Pavlov, condiţionarea prin contiguitate a lui Guthrie, condiţionarea operantă a lui Skinner, teoria sistematică a comportamentului a lui Clark Hull, teoria lui Tolman, teorii ale comportamentului bazate pe prelucrarea informaţiilor, învăţarea prin discriminare.

Ontogenetic, temporal, comunicarea apare de la primele semne de viaţă ale individului. Primele mişcări ale copilului, strigăte, plânsete, gesturi, zgomote, mimică iar mai apoi surâsul sunt modalităţi de comunicare cu ceilalţi. Adultul le recepţionează şi, la rându-i, emite semnale prin gesturi, mimică, mişcări, sunete etc. pe care copilul le recepţionează şi circuitul comunicaţional continuă. Este o comunicare afectivă, deosebit de importantă, care va însoţi relaţiile individului cu ceilalţi de-a lungul întregii vieţi. Comunicarea afectivă este însă limitată pentru că implică contactul direct între persoanele care interacţionează şi pentru că este săracă în informaţii cognitive. Comunicarea prin contagiune şi gesturi este continuă, comunicarea nonverbală fiind deseori mai persuasivă şi oferind o mulţime de semne de identificare a individului, chiar mai puternice decât vorbirea. Comunicarea lingvistică permite să se emită şi să se recepţioneze un număr considerabil de mesaje care depăşesc distanţe mari şi bariere temporale. Cu un număr limitat de foneme, limba asigură un număr infinit de semnificaţii.

Într-o definire foarte cuprinzătoare, comunicarea interumană este procesul prin care un conţinut cognitiv se transmite de la o persoană la alta prin semne care au aceeaşi semnificaţie pentru emiţător şi pentru receptor. Comunicarea cuprinde informaţii, impresii, trăiri afective, judecăţi de valoare, comenzi etc. şi se realizează cu scopul de a stabiliza un comportamet existent sau de a produce modificări comportamentale la indivizi sau grupuri.

Procesele de comunicare sunt esenţialmente sociale, se întemeiază pe fenomene de interacţiune şi sunt determinate de acestea. Orice comunicare fiind o interacţiune, implică o influenţă reciprocă. Este oarecum impropriu să vorbim despre emiţător şi receptor pentru că cei doi termeni ai relaţiei sunt de fapt doi locutori care simultan transmit şi receptează semnale. Deliberat sau involuntar, conştient sau nu, orice comportament al individului/grupului are valoare de mesaj şi, ca atare, are o finalitate explicită sau implicită.

Procesul de predare-învăţare este o formă specifică de comunicare şi ca atare întruneşte toate caracteristicile modelului oferit de teoria comunicării. În plus, comunicarea didactică se particularizează prin anumite trăsături date de scopul propriu al activităţii instructiv-educative, de caracteristicile psihosociale individuale şi de vârstă ale educaţilor şi de contextul psihosocial în care are loc.

În legătură cu importanţa comunicării în predare-învăţare, Miron Ionescu şi Ioan Radu precizează că „reuşita actului pedagogic este dată în bună măsură de succesul actului de comunicare, ceea ce presupune anumite cerinţe precise pentru lecţia orală, pentru dezbaterea sau convorbirea etică, pentru elaborarea manualului etc.”

Comunicarea didactică este „un transfer complex, multifazial şi prin mai multe canale al informaţiei între două entităţi (indivizi sau grupuri) ce-şi asumă simultan şi succesiv rolurile de emiţători şi receptori semnificând conţinuturi dezirabile în contextul procesului instructiv-educativ” (Cucoş, 2006). Comunicarea didactică presupune o interacţiune de tip *feed-back* privind atât informaţiile explicite, cât şi cele adiacente intenţionate sau formate în cursul comunicării. Nota de reciprocitate specifică actului de comunicare este tocmai ceea ce o deosebeşte de *informare* (aceasta desemnând actul de a face cunoscut, a tansmite un mesaj care să fie receptat de destinatar). Actul comunicaţional trebuie, astfel, privit ca o unitate a informaţiei cu dimensiunea relaţională, aceasta însăşi fiind purtătoare de informaţii. Actul comunicaţional este un act interactiv în care simultan cei doi locutori – profesorul şi elevii – transmit şi receptează informaţii.

Emiţătorul şi receptorul în situaţia şcolară sunt profesorul şi elevul. Între sursă şi destinatar se interpune canalul de comunicare care poate suferi perturbări. Pentru ca informaţia să treacă prin canal, ea trebuie să fie redată într-o formă aptă de transmisie. Mesajul trebuie să fie transpus într-un cod, semne şi reguli de combinare a acestora, comun profesorului şi elevului. Repertoriul, ca ansamblu de semne şi reguli logico-gramaticale de folosire a acestor semne, trebuie să fie parţial comun emiţătorului şi receptorului. Partea comună a repertoriului se lărgeşte continuu ca efect al învăţării. Codul comun în procesul comunicării este, în mod obişnuit limba, împreună cu mijloacele neverbale de expresie. Mesajul informaţional purtat de undele sonore sau semne grafice se completează cu un mesaj afectiv transmis prin gesturi, mimică, postură corporală şi prin subtextul emoţional al vorbirii. Dimensiunea afectivă a actului comunicării didactice este de nelipsit. Faptul că profesorul predă şi elevul învaţă presupune o deschidere reciprocă, un nucleu motivaţional implicat în rolurile specifice ale celor doi termeni

ai relaţiei: „Profesorului i se cere apropiere, dăruire, iar elevului i se sugerează receptare, sârguinţă. Fără aceste valori, comunicarea devine precară”. Între persoanele aflate în dialog trebuie să existe o anumită atracţie reciprocă şi o atitudine comună faţă de ceea ce se comunică. Atitudinile identice sau apropiate-preţuirea învăţăturii, sârguinţa etc.- sporesc deschiderea reciprocă, în vreme ce atitudinile diferite distanţează.

Comunicarea didactică stă la baza oricărei intervenţii educative. Conţinutul cognitiv predat-învăţat în procesul didactic şi influenţarea formativă (asupra capacităţilor operaţionale, formării morale, estetice etc.) presupun o interacţiune permanentă între educator şi educat.
În cercetările tradiţionale s-au tratat, de regulă, separat cele două roluri: educatorul a fost mereu considerat ca emiţător, transmiţător de informaţii, iar educatul ca receptor al acestora. Orientările actuale pun accentul pe interacţiunea locutorilor. Chiar dacă în momente reale comunicarea pare unidimensională, de la educator spre elev în predare şi de la elev spre educator în verificarea cunoştinţelor, aceasta se referă la un flux informaţional principal. În acelaşi timp însă funcţionează o conexiune inversă prin care emiţătorul este informat permanent despre efectele comunicării asupra partenerului: învăţătorul „citeşte” reacţiile elevilor, iar elevii „citesc” atitudinea învăţătorului cu privire la reacţia lui (a elevului) şi fiecare dintre locutori îşi adaptează conduita comunicaţională ulterioară în funcţie de ceea ce receptează. Astfel, comunicarea didactică este bilaterală.

Comunicarea didactică este în acelaşi timp ierarhică şi reciprocă. Învăţătorul este cvasipermanent iniţiator al mesajului şi organizator, conducător al actului comunicaţional. Este şi firesc acest lucru de vreme ce el stabileşte obiectivele, conţinutul, metodele şi canalele de transmitere a mesajului şi structurează/ordonează utilizarea timpului afectat activităţii. Mesajul lui este codat după principiile ştiinţei şi ale legităţilor psihopedagogice, este previzibil şi prescriptiv. Elevul este coparticipant la actul comunicării. Lui însă trebuie să i se transmită/formeze nu numai informaţii, ci şi deprinderi şi capacităţi de însuşire a informaţiilor şi de utilizare a acestora, nu atât pentru aplicarea în prezent a informaţiilor în contexte noi, cât, mai ales, pentru a deveni în stare de formare şi autoformare ulterioară şi permanentă. Elevul trebuie să-şi interiorizeze rostul actului de învăţare, să devină doritor de a învăţa şi capabil de a o face. Pentru aceasta, fireşte, el are nevoie, indispensabil, de conducerea educatorului. Dar fără reciprocitate în comunicare, orice intervenţie a învăţătorului are mici şanse de influenţare. Copilul „răspunde” oricum mesajului care i se adresează, dar în ce constă acest „răspuns” rămâne problema esenţială. Şi indiferenţa, şi
răspunsul nul sunt tot efecte ale mesajului. Educatorul, însă, urmăreşte un efect progresiv:

un plus de informaţii, un plus de capacităţi, un plus atitudinal. Reciprocitatea relaţiei comunicaţionale didactice trebuie înţeleasă în primul rând, dar nu exclusiv, în sensul că iniţiativa mesajului aparţine, într-o viziune interactivă asupra procesului instructiv-educativ, şi elevului. Elevul este, în egală măsură cu educatorul, agent al comunicării didactice, dar iniţierea mesajului de către elev se referă mai puţin la conţinutul cognitiv al ştiinţei pe care trebuie să şi-l însuşească şi mai mult la *cum* poate face acest lucru. El nu poate să ceară explicit „învaţă-mă cum să pricep mai mult, mai bine”, dar întreabă „cum se rezolvă acest exerciţiu?”, „de ce (se întâmplă acest fenomen)?” etc. Şi, mai ales fără voia lui şi deci nesupus vreunei cenzuri conştiente, el, elevul emite o mulţime de semnale care-i spun învăţătorului în ce moment copilul nu mai recepţionează, când face efort de înţelegere sau lasă să treacă „pe lângă el” mesajul. Când învăţătorul recepţionează acest mesaj transmis de elev şi îl decodifică răspunzând pentru sine întebării „de ce?”, atunci reciprocitatea comunicaţională este asigurată şi potenţează eficienţa actului didactic. Comunicarea se perfecţionează şi se autogenerează pe tot parcursul desfăşurării ei.

În Concluzie, activitatea celor doi termeni ai relaţiei pedagogice se centrează cu precădere pe educator sau pe educaţi în funcţie de conţinutul ei, de metodele şi mijloacele didactice folosite de învăţător, dar îi vizează în permanenţă şi pe unul şi pe ceilalţi. Adaptarea comportamentului comunicaţional al fiecăruia dintre cei doi locutori este permanentă, cu deosebirea că cea a învăţătorului este conştientă şi urmărită sistematic, în vreme ce a elevului este în mare măsură spontană. Acest caracter spontan nu-i reduce, nici pe departe, valoarea, ci, dimpotrivă, i-o sporeşte impunând educatorului o adaptare comportamentală, nu în genere, ci la situaţia concretă manife

Bibliografie

1. ABRIC, J.-C., *Psihologia comunicării. Teorii şi metode*, Iaşi, Ed. Polirom, 2002.
2. ANSUBEL, D., ROBINSON, F., *Învăţarea în şcoală,* Bucureşti, E.D.P., 1981
3. CUCOŞ, C. Pedagogie. Ediţia a II-a. Iaşi: Polirom, 2006, p.202.
4. DEX, ediția a II-a, Academia Română, Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan", Editura Univers Enciclopedic, 1998, p.1192.
5. GUȚU, V, Pedagogie. Chişinău: CEP USM, 2013;
6. HILGARD, E. R., BOWER, G. H., *Teorii ale învăţării*, Bucureşti, E.D.P., 1974
7. IONESCU, M., RADU, I. (coord.), *Didactica modernă*, ed. A II-a, Cluj-Napoca, Ed. Dacia, 2001 (p. 39, 40)
8. NUŢĂ, S., *Metodica predării limbii române în clasele primare*, vol. II, Bucureşti, Ed. Aramis, 2002 (p.
9. PERETTI, de, A., LEGRAND, J.-A., BONIFACE, J., *Tehnici de comunicare,* Iaşi, Ed. Polirom, 2001 (p. 297-298)
10. FRUMUȘANI, D. Analiza discursului. Ipoteze și ipostaze. București: Editura Tritonic, 2005, p.65.
11. SALADE, D. Dimensiuni ale educaţiei. Bucureşti: Idei Pedagogice Contemporane, 1998.
12. SCHAUB, H., ZENKE, K. G., *Dicţionar de pedagogie,* Iaşi, Ed. Polirom, 2001 (p. 42)

O școală pentru toți
Școala incluzivă- Între vorbe și fapte

Agapie Valentina Raluca

În ultimele decenii ale secolului XX s-a promovat ideea unei societăți incluzive care să fie receptivă la fenomenul unei diversități umane. De aceea, au fost create numeroase politici sociale pe de o parte, și, pe de altă parte, o serie de strategii canalizate pe anumite direcții de acțiune, cea mai impoartantă fiind educația.

Conform viziunilor conturate de-a lungul timpului, promovate și de organismele internationale, elevii cu cerințe speciale au aceleași drepturi fundamentale ca toți ceilalți copii, fără vreo discriminare legată de gen, mediul de proveniență, religie și , mai ales, dezvoltare intelectuală.

Prin urmare, "Școala pentru toți" reprezintă expresia acceptării și a flexibilității în ceea ce privește diferențele dintre copii. Astfel, când vorbim astăzi de educația diferențiată, includem în mod necesar o abordare individualizată a învățării din perspectiva diferențelor dintre elevi. Cum misiunea școlii este aceea de a oferi tuturor posibilitatea de a învăța în funcție de ritmul propriu de învățare, capacitățile și nevoile individuale, criteriul vârstei cronologice nu primează.

"Școala pentru diversitate" sau "Școala incluzivă", valorifică individul conturând ideea că în orice societate există persoane diferite care fac parte din grupuri diferite, cu puncte de vedere diferite. În acest sens, deosebit de importantă rămâne diferențierea curriculară, nu doar pentru copiii cu cerințe educative speciale, ci și pentru cei cu un potențial de învățare ridicat. Având în vedere faptul că elevii învață în ritmuri diferite, au stiluri diferite de învățare, cadrele didactice trebuie să valorizeze potențialul copiilor, diferențierea devenind astăzi o practică incluzivă normală în fiecare clasă.

Dezideratele școlii incluzive rămân:

- **Crearea unui mediu şcolar primitor** care transmite mesajul că toată lumea este valorizată, astfel încât elevii şi părinţii să se simtă bine primiţi.

- **Accesibilizarea spaţiilor şcolii** pentru copii cu dizabilităţi. Transformarea claselor într-un mediu de învăţare interesant, incitant, confortabil şi plăcut. (Decorarea pereţilor cu aranjamente în culori atractive. Afișarea lucrărilor tuturor elevilor.)

- **Culegerea informaţiilor despre nevoile copiilor** cu diferite tipuri de deficienţe şi identificarea aspectelor ce trebuie să se schimbe în şcoală pentru a oferi siguranța că elevii cu aceste nevoi vor beneficia de suportul și atitudinile potrivite.

- Citirea poveştilor care vizează **diversitatea** şi discutarea împreună cu aceştia. Discuții libere cu elevii despre cum pot ajuta ei astfel încât noii elevi cu nevoi speciale care se alătură colectivului şcolii să beneficieze de **experienţe educaţionale pozitive** şi să participe **deplin şi productiv** la activităţile organizate în clasă.

- Încurajarea **cooperarării** mai degrabă decât competiția. Încurajarea respectului reciproc între elevi. În desfășurarea lecţiilor pot fi incluse strategii de învăţare prin cooperare.

Individualizarea curriculară la clasă se traduce prin câteva direcții clare de diferențiere, realizate de cadrul didactic: conținuturi, metode de predare, mediul psihologic de învățare și , mai ales, standarde de performanță și de evaluare.

Astfel, elaborarea unui curriculum incluziv implică abordarea învățării ca un proces activ la care participă toți elevii activ prin asumarea de roluri și de responsabilități.

În învățământul de tip tradițional s-a demonstrat că principala cauză a marginalizării și chiar a excluderii unor copii de școală obișnuită este un curriculum cu conținut greoi și inflexibil . De aceea , unii elevi pot întâmpina dificultăți serioase în învățarea la clasă: au dizabilități mentale, au dificultăți de limbaj, au dificultăți perceptiv-motrice, au dificultăți senzoriale de auz sau de văz, au dificultăți emoționale sau sociale, nu au urmat toate etapele în educație.

Elaborarea unui program de intervenție individualizat care vizează copiii cu dizabilități presupune respectarea unor cerințe fundamentale: evaluarea și reevaluarea copilului din punct de vedere medical, pedagogic, psihologic și social, stabilirea obiectivelor programului pe termen scurt, mediu și lung, elaborarea activităților și stabilirea metodelor, mijloacelor și procedeelor

specifice de educație și recuperare, realizarea echipelor interdisciplinare, implicarea altor instituții ce pot oferi servicii terapeutice și educaționale. Dincolo de respectarea acestor condiții, primordial rămâne stabilirea unor căi utile de implicare a familiei în susținerea programului de recuperare.

Planul educațional de intervenție individualizată rămâne unul dintre cele mai importante instrumente de planificare, un document de lucru util cadrelor didactice, mai ales dacă este revizuit cel puțin de două ori pe an. Acesta are rolul de a sprijini educația copiilor cu dizabilități și de a orienta intervenția și recuperarea. Relizat de cadrele didactice, de profesorul itinerant în colaborare cu părinții copilului, specialiști colaboratori și elev, Planul Educațional de Intervenție Individualizată poate să conțină atât informații generale (nume, data nașterii, psihodiagnostic, stare de sănătate, recomandarea comisiei pentru protecția copilului, intervenția, modul de elaborare al planului), cât și informații educaționale (comportament cognitiv, vocabular, relații sociale).

Profesorii trebuie să explice celorlalţi copii de ce unii dintre colegii lor nu pot vorbi sau se comportă altfel, etc. Diversitatea trebuie recunoscută şi respectată. Copiii trebuiesc lăsați să se autodescopere şi să descopere singuri modul în care vor lucra împreună cu colegii lor. Acelaşi lucru se poate face şi la şedinţele cu părinţii.

Din punct de vedere al socializării, copiii cu nevoi speciale integrați în școala de masă, au nivelul competențelor sociale semnificativ mai ridicat, față de cei din școala specială, printr-o maturizare socială mai bună, determinată de diversitatea interacțiunilor sociale.

Din punct de vedere al comunicării, inferioritatea copiilor cu nevoi speciale din școala specială față de cei integrați în școala de masă, este puțin evidentă. Comunicarea se realizează cu dificultate, fiind condiționată de dezvoltarea cognitivă deficitară, practicile educative și mediul, neinfluențând-o într-o manieră semnificativă.

ROLUL ŞI PERSONALITATEA ÎNVĂŢĂTORULUI ÎN FORMAREA DEPRINDERILOR DE CITIT ŞI SCRIS

Popescu Maria-prof.inv.primar,
Scoala Gimnaziala Genuneni,
Com,Francesti,jud.Valcea

În şcoală,învăţătorul este organizatorul şi conducătorul activităţii didactice şi educative.Prin tot ceea ce întreprinde şi prin exemplul personal,cadrul didactic este un modelator al structurii personalităţii copilului ,având un rol hotărâtor în devenirea acestuia ca viitor cetăţean.

Dascălul ,prin menirea profesiei sale,se transpune în rol de înlocuitor al părinţilor, de consilier,de îndrumător al elevilor ,dar este şi un transmiţător de valori culturale şi sociale. Învăţătorul este omul care îşi dedică întreaga viaţă activităţii de ridicare a nivelului de cultură şi educaţie a copiilor.Datorită faptului că deţine o poziţie cheie în organizarea şi conducerea procesului de învăţământ,el are atât răspundere pedagogică cât şi socială.

Atmosfera pe care omul de la catedră o creează,condiţionează favorabil sau defavorabil evoluţia ulterioară a copiilor.Climatul psiho- social din cadrul lecţiilor influenţează pozitiv rezultatele instructiv educative sau dimpotrivă frânează dezvoltarea unor interese ale copiilor.Eficienţa actului de învăţare depinde de modul cum elevii sunt întăriţi pozitiv şi încurajaţi, pentru a le determina motivaţia învăţarii.

Relaţia dintre cadrul didactic şi elevi este determinată de felul în care dascălul îşi îndeplineşte îndatoririle dar şi invers,adică fiecare dintre cele două părţi să stabilească un echilibru relaţional bazat pe responsabilităţi comune ,respect şi acceptare.Personalitatea învăţatorului ,dragostea faţă de elevi ,respectul,simţul dreptăţii interesul pentru profesia aleasă,tactul pedagogic,autoritatea,exigenţa,cunoaşterea aprofundată a elevilor,priceperea de a organiza activitatea ,tratarea diferenţiată sunt câteva condiţii necesare pentru îmbogăţirea conţinutului activităţii instructiv educative dar şi pentru ambianţa şcolară în general.

Măiestria didactică a dascălului se reflectă prin modul în care stimulează participarea activă a întregului colectiv,sporeşte independenţa şi iniţiativa acestora.El trebuie mai mult să sugereze decât să impună si astfel să trezească interesul pentru cunoastere.Multe dificultăţi de învăţare în pregătirea şi educarea elevilor constau în lipsa de organizare a colectivului ,adică un slab management al clasei.S- a constatat că deşi unii învăţători au o bună pregătire profesională şi utilizeaza metode şi materiale didactice adecvate,au uneori relaţii deficitare cu elevii,pentru că activitatea din clasă deşi este ştiinţifică,nu satisface nevoile afective ale elevilor.Acest lucru înseamnă că învăţătorul nu trebuie să apară în faţa clasei doar ca un simplu transmiţător de idei ,ci trebuie să vibreze odată cu sufletul copiilor de vârstă şcolară mică.

În concluzie, omul care simte că profesia de dascăl este adevărata sa vocaţie,trebuie să se integreze în colectivul clasei,să se identifice cu viaţa si activitatea elevilor săi,să cunoască zestrea naturală a copiilor şi pe această bază să intervină cu metode adecvate pentru a- i modela în concordanţă cu trăsăturile lor.

Învaţătorul trebuie să cunoască cuantumul de cunoştinţe însuşite de elevi ,pentru a îmbogaţi permanent priceperile si deprinderile elevilor în studiul limbii române.

Având la îndemână manualul,cadrul didactic trebuie să aleagă judicios,materialul ce urmează să fie predat ,să precizeze cu claritate informaţiile elaborate sub formă de reguli,definiţii,idei ,trebuie să -l folosească în mod creativ în funcţie de pregătirea elevilor,adică cunoştinţele se pot extinde sau restrânge ca volum în funcţie de de nivelul intelectual al elevului.

Un rol important al procesului de predare-învaţare a limbii române îl are şi corectarea temelor, pentru a verifica în permanenţă nivelul de cunoştinţe.Elevii pot fi îndrumaţi spre lectura suplimentară,atât pentru dezvoltarea cititului şi scrisului cât şi pentru îmbogaţirea vocabularului necesar pentru a povesti oral sau în scris cele citite dar şi pentru alte creaţii proprii ,compuneri, descrieri.

Lectura suplimentară poate cuprinde cărţi recomandate de programa şcolară dar şi alte lecturi care stimulează nevoia de cunoaştere a copilului adică poveşti despre viaţa şi faptele unor oameni.

Diversitatea temelor (poveşti,povestiri,proverbe,zicători,ghicitori,fabule,basme, povestiri istorice,literatura ştiinţifico-fantastică) contribuie la înţelegerea conţinutului citit,determină

citirea conştientă,funcţională,aprecierea valorii textelor,consolidarea mecanismelor citirii corecte.

Însuşirea tehnicii cititului corect se realizează numai prin exerciţii,prin efort propriu şi personal,numai descifrând textul elevul evită memorarea mecanică,în cazul în care lectura ar fi facută de altcineva ,învăţator sau părinte.

Robert Dottrens considera că elevul trebuie să citeasca cu viteza care îi permite să nu se poticnească,să nu greşească,restul ramâne pe seama exerciţiului si controlului.
Lectura îmbogaţeste orizontul cunoştinţelor dobândite în clasă.

Eficacitatea interesului depinde de cultura generala a îndrumătorului ,respectiv,învaţatorul ,de preferinţele elevilor,de vârsta lor, de temperament, de mediul social, şi de ambianţa colectivului de elevi.

După ce este recomandată lista lecturii suplimentare ,se poate verifica rezultatul prin întocmirea unei fişe de lectură ,caracterizări de personaje,povestiri pe scurt.Elevii care citesc pot fi evidenţiaţi prin completarea în clasă a unui panou pe perete, cu lectura parcursă ,pentru a-i motiva şi pe cei care sunt mai delasători. O alta modalitate de evaluare a activitaţii de acasă poate fi şi jocul literar ,adică se povesteşte în lanţ un text literar şi se descoperă astfel cine nu citeşte sau studiază superficial. Această verificare permanentă are rolul de a evidenţia modul în care sunt înregistrate informaţiile citite,dar şi aspecte superficiale cum ar fi greşeli de scriere si de exprimare,scris dezordonat, prea puţine idei rămase după citirea textului,sau reţinerea unor idei nerelevante ,fără importanţă estetică şi literară.

Pentru înregistrarea permanentă a textelor citite se recomandă un caiet cu fişe de lectură,unde se precizează, data,titlul ,autorul,personajele,povestirea pe scurt a subiectului,extragerea unor citate,caracterizarea unui personaj preferat ,cuvinte sau expresii frumoase. Toate aceste demersuri conduc învaţarea spre dimensiuni noi,care dezvoltă creativitatea ,originalitatea,spontaneitatea,curiozitatea, trăsături specifice vârstei şcolare mici.

La dezvoltarea limbajului pot contribui şi alte activitaţi literare precum dramatizările,programele artistice,medalionul literar,şezătorile,ghicitorile,jocurile de rol dar şi creaţiile proprii,afişe ,reclame,invitaţii,bilete,scrisori ,compuneri.

Alte modalităţi de însuşire corectă a limbii române sunt exerciţiile de transcriere,copiere,gasirea unor cuvinte cu sens asemanator si cu sens opus pentru cuvinte date,exerciţii de modificare,de completare, propoziţii lacunare,compuneri cu expresii sau cuvinte de sprijin,după desene,tablouri ,dupa texte citite,crearea unor dialoguri,proverbe lacunare,dictari.

Bibliografie

Curs Psihopedagogie ,Editura Polirom ,2005
Dumitru Gherghina , Limba română în şcoala primară, Editura Didactica Nova,1999

L'école inclusive : un droit à l'éducation pour chaque enfant suivant ses besoins

Professeur Ilişoi Elena-Iulia,
Lycée Technologique Economique "Virgil Madgearu", Iaşi

L'école inclusive a pour objectif de permettre à tous les élèves « quels que soient leurs handicaps et leurs difficultés » d'apprendre et d'avoir « une chance égale » de réussir (Unesco). Depuis plusieurs années, on peut constater une forte volonté politique pour la mise en place de cette école à la fois à l'échelle internationale et nationale.

En France, certaines circulaires, notamment celle de 2016, soutiennent ces mesures législatives en réaffirmant que « le droit à l'éducation pour tous les enfants, quel que soit leur handicap, est un droit fondamental » et que « chaque école a vocation à accueillir tous les enfants, quels que soient leurs besoins ». Elle précise par ailleurs que : « L'élève, en situation de handicap, est un élève comme les autres. Avec les aménagements et les adaptations nécessaires, il doit avoir accès aux mêmes savoirs et être soumis aux mêmes exigences. »

Suite à la reconnaissance des discriminations et au développement des politiques sociales pour lutter contre ces discriminations, l'accent a été mis dans les textes internationaux sur l'application et le respect des droits des personnes potentiellement exclues de la société, dont les personnes en situation de handicap. Côté éducation, c'est le droit à l'éducation de chaque enfant ou jeune, qui doit pouvoir bénéficier d'une éducation de qualité.

Malgré cette forte volonté politique, force est de constater que de nombreux obstacles persistent. La difficulté de mise en place de l'éducation inclusive s'explique par de nombreuses variables comme, par exemple, le faible sentiment de compétence des enseignants, leur manque de formation ou encore le manque de soutien perçu de l'institution. L'inclusion des élèves à besoins éducatifs particuliers peut légitimement être questionnée dans ses finalités. En effet, l'éducation inclusive met l'accent, dans ses principes fondamentaux, sur les valeurs d'équité

et de justice sociale. Mais est-ce que l’éducation inclusive atteint son objectif ? En d’autres termes, permet-elle vraiment aux élèves à besoins particuliers d’apprendre comme les autres ? Permet-elle aussi aux élèves ordinaires d’apprendre dans les meilleures conditions ?

Comment prendre en compte les différentes valeurs de l’école inclusive dans le quotidien de la classe ? Curchod-Ruedi sous-tend qu’elle suppose une coopération exemplaire du côté des acteurs et actrices intervenant dans ou hors de l’école (et dont les cultures professionnelles sont très différentes), une implication forte des familles (alors que les relations famille-école sont en général compliquées) et des prises de risque par les enseignants dans le quotidien de leur classe. Moreau de Bellaing évoque les principes sur lesquels repose la scolarisation, dans le cadre des enfants en situation de handicap : la précocité (âge auquel les enfants en situation de handicap sont pris en charge), la proximité, la continuité et la prise en compte des différents réseaux. Pour répondre au plus près des particularités de chaque élève, les résultats des recherches portant notamment sur le domaine de l’enseignement spécialisé sont utilisés, pour chercher les pratiques efficaces en matière de gestion de la diversité des élèves, notamment du côté de la différenciation, de la prise en compte de la coexistence éventuelle des problèmes médicaux et des difficultés d’apprentissage. Pour Warnock, c’est davantage l’engagement dans l’apprentissage, dans « l’entreprise éducative commune d’apprentissage », qui compte pour les élèves, dans le lieu « où ils ou elles apprennent le mieux. Les élèves doivent par ailleurs être amenés par leur école à se percevoir en tant que citoyen à part entière, c’est l’effet d’affiliation décrit par Ebersold, et développer ainsi leur estime de soi, qui combine la reconnaissance même de la valeur de la personne et la valeur de son apport à la société. Le manque de reconnaissance peut donc provenir non seulement des attitudes vis-à-vis des personnes concernées, mais aussi des institutions sociales qui accordent un statut inférieur aux personnes en situation de handicap ou désavantagées au sens large. Ce sont donc des valeurs culturelles préexistantes qui empêchent l’égalité. L’exemple d’élèves sourds est évoqué par Norwich, certains élèves ne voyant pas la surdité comme un handicap, mais comme des différences de langue et de culture, beaucoup se voyant plutôt dans une position intermédiaire. S’ils ou elles ne se considèrent pas comme en situation de handicap, ils et elles acceptent en revanche des subventions de soutien aux personnes handicapées sans y voir aucune contradiction. « Les

individus doivent d’abord être intégrés au niveau sociétal ou communautaire pour pouvoir jouir de leurs libertés et de leurs droits fondamentaux. Et c’est très important pour la vie des individus de disposer d’un certain degré de liberté pour décider dans quel endroit ils souhaitent être inclus et à quoi ils désirent être associés. » (Felder, 2018)

Une méta-analyse, c’est-à-dire une synthèse exhaustive des résultats de la littérature scientifique, réalisée par Ruijs et Peetsma en 2009, tend à montrer que, de manière générale, l’inclusion a des effets soit positifs (dans la plupart des études), soit neutres sur le développement cognitif des élèves à besoins éducatifs particuliers. En d’autres termes, leur inclusion en classe ordinaire leur permet, dans la majorité des cas, de développer davantage leurs apprentissages. Parfois, cet effet positif ne se retrouve pas, mais l’inclusion ne nuit pas à leurs apprentissages. Cette méta-analyse s’intéressait également aux effets de l’inclusion sur le développement socio-affectif des élèves souffrant de handicap, comme la confiance en soi ou la qualité des relations sociales. Sur ce point, l’analyse n’a pas permis de tirer des conclusions. Pour expliquer le manque de consensus des études, les auteurs pointent l’inégale efficience des pédagogies inclusives dans les classes.

En effet, les enseignants et les enseignantes ne sont pas tous préparés à l’inclusion et certaines pratiques, peu adaptées, peuvent amener les élèves à besoins éducatifs particuliers à se sentir marginalisés : manque d’interaction avec les autres élèves, support non adapté et donc difficulté face aux tâches, évaluation négatives… D’autres pratiques, plus adaptées, peuvent au contraire favoriser le développement socio-affectif.

Une étude de Sermier et ses collaborateurs montre des effets contrastés en fonction des compétences travaillées. Ces auteurs se sont intéressés aux effets de l’inclusion en classe ordinaire sur les progrès d’élèves suisses présentant une déficience intellectuelle. Pour ce faire, deux groupes d’enfants – similaires en termes d’âge, de QI, de statut socio-économique et de performances scolaires avant l’étude – étaient comparés :

- ✓ Un groupe d’enfants inclus dans des classes ordinaires à plein temps et bénéficiant de quelques heures par semaine avec un enseignant spécialisé

✓ Un groupe d’enfants scolarisés en classe spécialisée.

Ces élèves ont été suivis pendant deux ans et leurs performances scolaires ont été évaluées à trois reprises sur cette période. Les résultats indiquent que les élèves inclus en classe ordinaire ont plus progressé en lecture, expression écrite, vocabulaire, orthographe et grammaire que les élèves en classe spécialisée. En revanche, les deux groupes présentaient une progression similaire en mathématiques. D’autres études ont également montré que le nombre d’heures d’inclusion en classe ordinaire a un effet sur les apprentissages : plus les élèves sont scolarisés en classe ordinaire, plus leurs scores aux évaluations de langue et de mathématiques sont élevés.

Si l’inclusion ne peut être que bénéfique pour les élèves à besoins éducatifs particuliers, qu’en est-il pour les élèves ordinaires ? Une méta-analyse autour de 47 études réalisées en Europe, aux États-Unis, et au Canada montre que l’inclusion a un effet faible, mais globalement positif sur les apprentissages des élèves ordinaires. Elle indique également que l’effet positif est plus prononcé aux États-Unis et au Canada qu’en Europe.

Selon les auteurs, ce résultat peut s’expliquer d’une part, par la mise en place de l’éducation inclusive plus récente de l’Europe, et d’autre part, par des conceptions différentes de la notion d’inclusion. En effet, en Europe, l’inclusion est plutôt perçue comme une forme d’instruction adaptée aux élèves à besoins éducatifs particuliers, alors qu’aux États-Unis et au Canada, elle est vue comme une manière de transformer l’école. L’effet de l’inclusion sur les compétences socio-affectives des élèves ordinaires a fait l’objet d’une investigation très limitée. Il semblerait cependant que les élèves ordinaires scolarisés dans une classe inclusive présentent moins de préjugés à l’égard des élèves souffrant de handicap, soient plus enclins à jouer avec eux, et aient des attitudes plus positives à leur encontre.

Ces différentes études tendent à montrer que l’inclusion est au mieux bénéfique pour les élèves, au pire ne nuit pas à leurs acquisitions. La poursuite de l’éducation inclusive dans notre pays semble donc être une bonne chose pour les élèves à besoins éducatifs particuliers mais aussi pour

les élèves ordinaires. Elle permet d'offrir un véritable service public de l'éducation à tous les élèves.

BIBLIOGRAPHIE :

• Allenbach Marco et al. (2016). Le défi de la collaboration entre enseignants et autres intervenants dans l'école inclusive : croisement des regards. Revue des sciences de l'éducation, vol. 42, n° 1, p. 86-121.

• Bablet Marc (2011). Discriminations : l'éducation à l'épreuve de la Seine-Saint-Denis. Administration & Éducation, n° 4, p. 61-68.

• Benoit Hervé & Feuilladieu Sylviane (2017). De la typologie des outils numériques dans le champ des EIAH à leur opérationnalité inclusive. La nouvelle revue de l'adaptation et de la scolarisation, n° 78, p. 25-45

Chauvière Michel & Fablet Dominique (2001). L'instituteur et l'éducateur spécialisés. D'une différenciation historique à une coopération difficile. Revue française de pédagogie, n° 134, p. 71-85.

• Gaudreau Nancy (2011). La gestion des problèmes de comportement en classe inclusive : pratiques efficaces. Éducation et francophonie, vol. 39, n° 2, p. 122-144.

Elevul instituționalizat-o provocare pentru învățământul de masă

Prof. Suciu Camelia

Pornind de la premisa conform căreia educația incluzivă „presupune o nouă orientare care pune accentul pe cooperare, parteneriat, educaţie socială și valorizarea relaţiilor interumane"[60] ne îndreptăm atenția către câteva elemente cheie care stau la baza unei abordări corecte a modului în care mediul școlar, prin intermediul cadrului didactic văzut ca participant definitoriu al acestuia, trebuie să se raporteze la situația elevilor proveniți din medii instituționalizate.

Înainte de toate suntem nevoiți să evidențiem faptul că elevii proveniți din medii instituționalizate, reprezentate de centre de plasament sau alte forme asemenea, sunt elevi cu cerințe educaționale speciale. Afirmația se bazează pe faptul că acești elevi au cerințe educaționale speciale datorită structurii lor emoționale particulare. Asupra acestei dimensiuni acționează mai mulți factori ce influențează definirea unui tipar specific tinerilor care fac parte din astfel de medii. Numirea acestor elevi ca elevii cu cerințe educaționale speciale nu face referire la existența unor probleme legate de evoluția fizică sau intelectuală a acestor elevi, ci este legată de faptul că, fiecare participant al sistemului educațional din care fac parte astfel de elevi, trebuie să conștientizeze faptul că aceștia dețin un handicap din punct de vedere emoțional. De cele mai multe ori, elevii instituționalizați au trăit experiențe traumatizante care le-au anulat bucuria copilăriei și implicit posibilitatea stabilizării emoționale încă de la început. Lipsa experienței unei familii stabile, nevoia de spațiu individual, personal, permanenta necesitate de adaptare la schimbare, nesiguranța spațiului personal, sunt doar câteva dintre aspectele care duc la instaurarea unei instabilități emoționale pe care elevul aflat în astfel de situații, o trăiește și apoi o exteriorizează în forme dintre cele mai diverse. Provocarea pentru cadrele didactice care lucrează cu astfel de elevi o reprezintă modul de abordare a etapelor de exteriorizare prin care trec elevii proveniți din astfel de medii. În acest sens, trebuie să avem în vedere patru elemente cheie care trebuie să stea la baza demersului

[60] https://www.academia.edu/5669367/133826272-Educatia-incluziva, accesat la data de 11.03.2020.

educativ care are ca țintă integrarea eficientă a elevilor proveniți din mediile instituționalizate: cooperarea, parteneriatul, educația socială și valorizarea relațiilor interumane.

Cooperarea este un aspect care trebuie să funcționeze pe trei direcții: cooperarea cu educatorul în grija căruia se află elevul și implicit cu instituția din care face parte, cooperarea cu părinții elevilor care nu fac parte din mediile respective și implicit cu elevii și stabilirea unei relații de cooperare între cadrul didactic și elevii care fac parte din mediile instituționalizate. Cooperarea trebuie să aibă loc în strânsă legătură cu parteneriatul. În ceea ce privește cooperarea cu educatorul elevilor din centrele de plasament, este foarte importantă asocierea acestuia cu imaginea unui părinte.

Cadrul didactic trebuie să se raporteze la acesta ca și la un părinte, să păstreze în permanență legătura cu el și să-i semnaleze orice probleme legate de evoluția elevului în colectivul clasei. În ceea ce privește cooperarea cu instituția, aici intervin celelalte două dimensiuni ale procesului de cooperare. O foarte bună strategie de creare a unei legături între colectivul de elevi o reprezintă activitatea de voluntariat pe care aceștia o pot întreprinde în centrele de plasament. Spre exemplu elevii mai mari pot să-i ajute pe colegii lor mai mici la teme, astfel ei ajung să relaționeze în mediul lor, să se înțeleagă unii pe ceilalți și să se accepte. Pe de altă parte pot fi organizate activități de carnaval sau petreceri în pijamale. Prin aceste mijloace elevii care nu fac parte din centrele de plasament pot să se familiarizeze cu mediul din care fac parte colegii lor, să se împrietenească și să-i cunoască mai bine petrecând mai mult timp în preajma lor. Acest schimb de experiență îi ajută pe fiecare în parte să se integreze în mediul celuilalt și să se înțeleagă unii pe ceilalți.

Un prilej foarte bun pentru a realiza activități în comun, îl reprezintă activitățile desfășurate în preajma diferitelor sărbători. În acele momente instabilitatea emoțională a elevilor intituționalizați crește, iar sprijinul moral acordat prin activități comune îi ajută să depășească acele momente. Tratatrea elevilor instituționalizați în același mod ca și restul colectivului de elevi, reprezintă o bună strategie de omogenizare a grupului și de stabilizare emoțională a elevilor. În acest fel, elevii se percep ca egalii celorlalți și nu mai resimt bagajul de traume care i-a determinat să se simtă, la un moment dat, inferiori celorlalți. În acest mod, sunt asigurate nivelurile doi și trei

din piramida lui Maslow, nevoia de siguranță și securitate personală, și nevoia de apartenență socială. Bineînțeles că în demararea acestor procese, cadrul didactic trebuie să țină cont de particularitățile de vârstă spcifice, raportându-se în permanență la etapele dezvoltării emoționale corespondente fiecărui nivel de vârstă.

Pe de altă parte, educația socială, este un element care ține cu precădere de pregătitirea grupului de elevi pentru o viață socială bazată pe abordarea unor principii sănătoase din punctul de vedere al valorilor umane. Implicarea elevilor în diferite activități de voluntariat direcționate către căminele de bătrâni, centre de plasament, ajutarea unor familii nevoiașe, activități de ecologizare, duce la un proces de conștientizare a rolului pe care fiecare individ îl are în lume și, totodată, duce la atingerea celui de-al patrulea nivel din piramida lui Maslow, îndeplinirea nevoii de recunoaștere socială. Prin implicarea activă, voluntară, în activități sociale, elevii conștientizează faptul că prin forțele proprii, mânați de puterea de a face bine, reușesc să atingă anumite standarde sociale care le oferă un anumit statut la nivelul grupului din care fac parte.

Așadar atingerea idealului educațional este un punct care trebuie atins prin asigurarea unui mediu educațional incluziv care să țină cont de toate nevoile intrinsece și extrinsece ale tuturor participanților. Pantru atingerea acestui obiectiv, poate fi realizată omogenizarea conceptelor de voluntariat și educație incluzivă prin proiectarea unui demers la nivel educațional care să aibă în vedere piramida lui Maslow, în special nivelurile 2, 3, 4 și 5. În acest sens, mediul școlar trebuie să asigure în primul rând nevoia de siguranță și securitate personală, aspect care reprezintă un punct cheie în integrarea elevilor instituționalizați în învățământul de masă. Prin asigurarea acestei nevoi, elevii câștigă încredere în sine și maturizarea emoțională. Pe de altă parte, prin sudarea grupului de elevi învățătorul sau profesorul diriginte, le asigură elevilor satisfacerea nevoilor sociale și de apartenență. Deși elevii instituționalizați provin din medii sociale destabilizate, mediul școlar devine pentru ei *acasă,* iar acest lucru nu poate să fie realizat decât printr-o strategie didactică și managerială foarte bine pusă la punct. Nevoia de recunoaștere socială, a patra treaptă din piramida lui Maslow, poate să fie asigurată pe lângă procesul instructiv educativ și rezultatele sale, prin activități de voluntariat. Acest lucru ducând la conștientizarea rolului personal în mediul social precum și cultivarea valorilor umane. Acest pas duce la autorealizarea și dezvoltarea

personală, adică la atingerea idealului educațional. Un membru al societății care are cultivate atât aptitudinile practice și intelectuale, cât și cele emoționale și sociale.

Bibliografie

https://www.academia.edu/5669367/133826272-Educatia-incluziva, accesat la data de 11.03.2020.

Maslow, H. ,Abraham, *Motivație și personalitate*, București, Editura Trei, 2007.

CLASA STEP BY STEP. CLASA PENTRU TOŢI COPIII

Prof. înv. primar ZALUM ROXANA – CRISTINA
Şcoala Gimnazială ,,Elena Doamn'' Tulcea

Educația incluzivă este definită ca "procesul de a se adresa și a răspunde diversității nevoilor tuturor copiilor/tinerilor prin intensificarea participării la procesul de învățare, la împărtășirea ideilor despre culturi și comunități diferite și la reducerea excluziunii din și în educație. Aceasta implică schimbări și modificări în conținut, abordări, structuri și strategii, o viziune comună care acoperă toți copiii/tinerii și convingerea că este responsabilitatea sistemului de a-i educa pe toți". (UNESCO)

Şcolile trebuie să primească toţi copiii, fără nici o deosebire privind condiţiile lor fizice, sociale, emoţionale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă şi la copiii cu dizabilităţi sau talentaţi, copiii străzii şi copiii care muncesc, copii din populaţii îndepărtate sau nomade, copii aparţinând minorităţilor lingvistice şi etnice.

(Declarația de la Salamanca asupra educației cerințelor speciale adoptată la conferința mondială „Acces și calitate" organizată de UNESCO și Ministerul Educației din Spania, 7-10 iunie 1994)

În alternativa educațională Step by Step copilul este considerat ca o persoană demnă de respect, unică, şi caută să-i asigure o continuitate individuală în dezvoltare, precum şi practici de dezvoltare adecvate, specifice lui. Cooperarea şi colaborarea au drept scop verificarea demersurilor şi experienţelor individuale de descoperire a lumii si valorizarea lor. Step by Step caută să se asigure că orice copil achiziționează şi dezvoltă aptitudini fizice, cognitive, emoţionale, etico-morale, artistice, teoretice, sociale și practice pentru a participa la o societate democratică, deschisă. Aici, procesul de învătământ este centrat pe elev, educaţia este individualizată.

Prezența în clasa de elevi a copiilor cu diferit potențial de învățare și diferite necesități conferă un alt nivel de complexitate managementului clasei, solicitând profesorului la clasă competențe speciale de proiectare, structurare a demersului didactic. Managementul clasei din perspectivă incluzivă presupune, înainte de toate, crearea condițiilor pentru asigurarea accesului la curriculum. Aceasta înseamnă crearea oportunităților prin activități, spațiu și materiale, astfel încât toți elevii să poată învăța.

Mobilierul din clasa Step by Step este așezat în clasă în așa fel încât să permită organizarea activităților în grup. Elevii pot lucra împreună pe proiecte comune, pot comunica. Tehnologiile pe care le are clasa Step pot oferi softuri educaționale pentru accesibilizarea curriculumului, în special pentru copiii cu CES, și diferențierea sarcinilor, modalităților de învățare. Tehnologia se adresează majorității grupurilor de copii și încurajează incluziunea în numeroase moduri. Pentru unii copii, manipularea cu obiecte/lucruri este cea mai eficientă metodă de învățare. Materialele manipulative pot sprijini procesul de învățare, permițând copiilor să-și demonstreze cunoștințele, să dezvolte noi niveluri de înțelegere și să exploreze concepte mai profunde. Biblioteca clasei oferă cărți adecvate vârstei (editate sau audio), interesante și care pot fi citite de cititori la diferite niveluri. Ele reprezintă o modalitate importantă de a face o clasă mai incluzivă. Jocurile sunt adesea folosite de profesori pentru a consolida un nou concept. Ele au, de asemenea, un rol important în predarea competențelor sociale și a muncii în echipă. Cel mai important lucru este că jocurile permit copiilor să se relaxeze în mediul de învățare, să se bucure de compania semenilor și să formeze relații.

Pentru un copil cu nevoi speciale modul în care comunici cu el, neconstrângerea și relativa libertate conduce la succesul educațional. Relația învățător-elev, într-o clasă Step by Step, este una de prietenie, colaborare, în care educatorul sugerează și întărește motivația pozitivă de descoperire a copilului. Un copil din clasa Step by Step este mult mai deschis, mai comunicativ, iar nivelul cunoştinţelor acumulate este superior. Această relaţie este foarte importantă şi în şcoala incluzivă, doar că timpul este mult mai scurt, iar relaţionarea este întreruptă în momente importante. În clasa Step by Step, copilul petrece 7-8 ore cu cadrul didactic, lucru benefic pentru el.

Pentru copilul cu nevoi speciale munca în centrele de activitate e o reală plăcere. Pentru cadrul didactic, munca cu aceşti copii este uneori foarte dificilă, iar centrele de interes îi ajută pe copil să-şi reducă frustrările şi să-şi depăşească temerile. Astfel, cadrul didactic din clasa Step by step trebuie să creeze un climat afectiv-pozitiv, să organizeze activităţile sub formă de jocuri didactice, dramatizări, jocuri de rol, să organizeze activităţi comune cu părinţii, cu profesorul de sprijin, să stimuleze încrederea în sine şi a motivaţiei pentru învăţare, să încurajeze sprijinul şi cooperarea din partea colegilor, formarea unei atitudini pozitive a colegilor, să încurajeze

independenţa, creşterea autonomiei personale, să folosească frecvent sistemul de recompense, laude, încurajări, întărirea pozitivă, astfel încât să fie încurajat şi evidenţiat cel mai mic progres.

Este nevoie ca dascălul să aibă în vedere faptul că „fiecare om în acelaşi timp seamănă cu toţi, seamănă cu unii şi nu seamănă cu nimeni”(V.Pavelcu), căci aşa cum nu există doi fulgi de nea în natură care să aibă acelaşi desen, două apusuri de soare identice, tot aşa omul – copil este unic - unicitate irepetabilă.

INTEGRAREA ELEVILOR CU TULBURĂRI DE COMPORTAMENT

Prof. Pavel Stela
Școala Gimnazială Nicolae Bălcescu Tecuci

„ A iubi un copil nu înseamnă să îi faci toate capriciile; a-l iubi constă în a scoate tot ce este mai bun în el și a-l învăța să iubească dificultățile".

(Nadia Boulanger)

Tulburarea de comportament se definește ca un ansamblu de probleme comportamentale și emoționale care se concretizează în dificultatea de conformare la un sistem de reguli și într-o serie de conduite neplăcute la nivel social.

În raport cu planul lor de manifestare, tulburările de comportament se clasifică în *plan intern* (când apar stări de ostilitate, indiferență, izolare, repulsie față de orice activitate și față de ceilalți, anxietate, depresie) și *în plan extern* care se manifestă prin reacții afective instabile (râs sau plâns nestăpânit, furie, frică), agitație psihomotorie (sindrom ADHD), mișcări dezorganizate, spirit de contrazicere, fapte antisociale (furt, violență, cruzime), automutilare, abandon școlar, vagabondaj).

La baza tulburărilor de comportament se află numeroase cauze și anume: factori genetici (majoritatea copiilor care prezintă tulburări de comportament, se manifestă la scurt timp după naștere ca ușor iritabili, fără a avea un program regulat), educația necorespunzătoare a copilului (caracterizată prin libertate exagerată sau limitată la maxim, lipsă de unitate), tulburările de personalitate ale educatorilor (când copiii au de-a face fie cu educatori prea rigizi sau autoritari fie cu educatori labili emoțional), condițiile de mediu extrem de favorabile (atunci când copilul trăiește într-un mediu socio-familial necorespunzător din punct de vedere educațional, afectiv, spiritual, cultural și economic).

Pentru realizarea unei comunicări eficiente cu elevii care prezintă tulburări de comportament, trebuie respectate câteva principii: cunoașterea particularităților de vârstă ale copilului, pentru a nu confunda trăsăturile specifice unei anumite etape de vârstă cu manifestările ce intră în sfera tulburărilor de comportament; stabilirea, de comun acord cu elevul, a unor reguli

pe care acesta, în timp, va învăța să le respecte; construirea unei relații de comunicare profesor-elev bazată pe toleranță și nu pe autoritate sau forță; centrarea pe găsirea unor soluții pozitive pentru a încuraja un comportament adecvat și nu pe căutarea unor modalități de a pedepsi copilul pentru anumite comportamente nedorite; respectarea cerințelor unei vieți sănătoase, echilibrate pentru copii, în care timpul liber să ocupe un loc important; recompensarea reușitei copilului prin atitudinea noastră, prin laude, acest lucru determinând motivarea lui și dorința de a repeta o experiență pozitivă; acordarea atenției cuvenite copilului care are nevoie să se simtă în centrul preocupărilor noastre, să fie ascultat, înțeles și sprijinit.

Într-o unitate de învățământ atunci când profesorul-diriginte/învățătorul recunoaște tulburarea de învățare la elev, se poate considera că s-a făcut primul pas în remedierea acestuia. În vederea realizării unei activități instructiv-educative corespunzătoare trebuie cunoscute cât mai amănunțit motivele care au determinat acel comportament, trebuie comparată conduita copilului manifestată în mediul școlar cu cea manifestată în mediul familial, să lucreze în echipă cu familia elevului și cu consilierii școlari, să valorifice punctele forte ale elevului, aptitudinile și interesele manifestate de către acesta.

În școală, copilul cu tulburări de coportament aparține de obicei grupului de elevi slabi sau indisciplinați, el încălcând deseori regulamentul școlar, motiv pentru care el se simte respins de către mediul școlar (profesori, colegi). Refugiul lui este contactul cu alte persoane marginalizate, intrarea în grupuri subculturale, trăind alături de aceștia tot ceea ce nu-i oferă societatea. Datorită comportamentului lui discordant în raport cu normele și valorile comunității sociale, o astfel de persoană, de cele mai multe ori, este respinsă de societate. Ea este pusă în situația de a renunța la ajutorul instituțiilor abilitate, trăind în familii problemă, care nu se preocupă de bunăstarea ei.

Elevul identificat cu tulburări de comportament va avea un plan educațional individualizat, acest document fiind un prim pas în identificarea resurselor necesare pentru a avea succes la școală. Profesorii care predau la clasă au obligația de a pune bazele unei relații bazată pe încredere care se dezvoltă prin manifestarea sinceră a credinței în valoarea copilului, prin grija față de nevoile acestuia și prin sprijinirea succesului. Totodată trebuie avută grijă pentru a crea oportunități ca acest elev să dezvolte relații cu ceilalti colegi, să-i fie identificate punctele tari, deoarece îi poate aduce roluri unice în cadrul clasei, astfel încât să fie perceput pozitiv de către colegi.

Stilul de predare trebuie să fie cât mai apropiat de stilul de învățare pentru ca un volum mai mare de informații să fie acumulat în aceeași perioadă de timp. Acest lucru este posibil dacă este cunoscut stilul de învățare al copilului, dacă este făcută o evaluare eficientă care ne permite să știm cum învață copilul dar și cum este necesar de învățat. Pentru aceasta, cadrul didactic utilizează o gamă variată de strategii și intervenții, precum: crearea unui climat afectiv-pozitiv; stimularea încrederii în sine și a motivației pentru învățare; încurajarea sprijinului și a cooperării din partea colegilor precum și formarea unei atitudini pozitive a acestora; sprijin, încurajare și apreciere pozitivă în realizarea sarcinilor școlare, fără a crea dependență; folosirea frecventă a sistemului de recompense, laude, încurajări, astfel încât să fie încurajat și cel mai mic progres; centrarea învățării pe activitatea practică; sarcini împărțite în etape mai mici, realizabile; adaptarea metodelor și mijloacelor de învățare-evaluare.

Abordarea incluzivă susține că școlile au responsabilitatea de a-i ajuta pe elevi să depășească piedicile din calea învățării și că cei mai buni profesori sunt aceia care au abilitățile necesare pentru a-i ajuta pe elevi să reușească acest lucru. Toți copiii trebuie considerați la fel de importanți, fiecăruia să-i fie valorificate calitățile pornind de la premisa că fiecare elev este capabil să realizeze ceva bun. Pentru aceasta școala trebuie să dispună de strategii funcționale pentru a aborda măsuri practice care să faciliteze îndepărtarea barierelor cu care se confruntă elevii în calea participării lor la educație.

Bibliografie

Educație și dezvoltare profesională, 2011, coord, Dogaru-Ulieru Valentin, Drăghicescu Luminița, Scrisul Românesc Fundația-Editura, Craiova

Verza F., 2002, *Introducerea în psihopedagogia specială și asistența socială*, Editura Fundației Humanitas, Iași

Mara, D., 2009, *Strategii didactice în educația incluzivă,* București, Editura Didactică și Pedagogică

MANAGEMENTUL GRUPEI DE COPII

Prof. Inv. Preşcolar PETRE MIRELA,
Grădinița cu Program Normal Nr.1 Lugoj

Grupa de copii poate fi concepută ca fiind, din punct de vedere psihosociologic, „un grup social unde, ca urmare a interrelaţiilor ce se stabilesc între membrii ei, apare şi se manifestă o realitate socială cu consecinţe multiple asupra desfăşurării procesului instructiv-educativ” (I.Nicola). Grupa de copii, poate fi considerată ca „fiind un grup primar , între membrii săi stabilindu-se relaţii directe, nemijlocite, fiecare putând cuprinde şi suferind, la rândul său, influenţa totalităţii relaţiilor structurale ce se stabilesc la acest nivel”. Geneza grupei este artificială, fiind creată pe baza unor criterii de vârstă, de dispersie geografică a populaţiei şcolare, şi sub directe intervenţii, îndrumări şi evaluări al unor organisme şi persoane investite socialmente cu asemenea funcţii organizatorice.Structura grupei ne permite observaţia că în interiorul acesteia se pot constitui în mod spontan subgrupuri, componente grupale informale, pe bază de afinităţi reciproce, cu instituirea unor lideri informali corespunzători acestora.

Grupa de copii este un ansablu dinamic, în cadrul căruia au loc procese formative subordonate scopului fundamental, predarea, învăţarea unor seturi de informaţii, atitudini şi comportamnete şi care este supus în mod constatnt influenţelor educative exercitate de şcoală.

Managementul educaţiei reprezintă acea ştiinţă pedagogică, elaborată interdisciplinar, pentru studierea evenimentelor care intervin într-o activitate pedagogică: decizie, organizare, gestiune.

Spre deosebire de managementul şcolii sau al altor medii educaţionale, managementul grupei de copii este definit de două aspecte: pe de o parte, de specificul relaţiei educator-copil, al cărei scpop este formarea dezvoltării personalităţii copiilor, iar pe de altă parte, de problmatica specifică- pedagogică şi metodică. Această abordare este întărită prin: argumente organizaţionale, epistemice, istorice, sociologice, psihologice şi manageriale.

Selecţia cadrului didactic constă în:

1. **Cercetarea candidatului:** este o formă de preselecţie care are drept scop îndepărtarea candidaţilor care de la început se dovedesc inapţi- vârstă maximală, vârstă minimală, vechime maximală, vechime minimală etc.

2. Chestionarul de angajare: inventar de date biografice privind candidaţii. Astfel, prin el se precizează:

- vârsta, starea civilă, numărul de membri ai familiei, întreţinuţi, statutul de locatar sau proprietar etc.;
- pregătirea academică, nivelul de şcolarizare sau natura educaţiei primite în diverse instituţii de învăţământ;
- experienţa şi pregătirea profesională în perioada de muncă;
- posturile ocupate antrior şi raţiunile care au determinat individual să părăsescă aceste locuri de muncă;
- scopurile şi interesele candidatului;
- asociaţiile profesional-pedagogice în care candidatul a activat.

În afara faptului că acest chestionar poate servi la selecţie, chestionarul de angajare constituie o sursă de informaţii utilă în diverse alte situaţii viitoare.

3. Inventarul preliminar: reprezintă prima întâlnire între cel care se ocupă de selecţie şi candidat. Scopul acestuia este:

- să verifice şi să păstrreze informaţia înscrisă în chestionarul de angajare;
- să ofere candidaţilor o primă ocazie pentru a se informa despre şcoală, despre particularităţile postului şi ale colectivului şi despre natura sarcinilor suplimentare prevăzute.

4. Examenul psihologic: testul este o probă care poate permite investigarea gradului de sănătate mintală şi a echilibrului psihic, a motiovaţiei şi a trăsăturilor de caracter, prin raportarea rezultatelor la o normă pentru o populaţie de referinţă.

5. Istoricul ocupaţiilor candidatului:natura locurilor de muncă anterior ocupate permite o judecată de valoare asupra experienţei profesionale sau psihopedagogice dobândite de-a lungul istoriei ocupaţionale, asupra randamentului şi a stabilităţii acesteia. Ipoteza pe care se întemeiază raţionamentul de studiu al istoriei ocupaţionale este că prestaţia sau chiar reuşita profesională într-

un anumit loc de muncă, este un predicator relevant al reuşitei viitoare a candidatului. Posturile anterior ocupate, pot constitui, din punct de vedere managerial, un ,,echivalent al perioadei de probă".

6.Veificarea referinţelor:este recomandabil să i se solicite candidatului şi aprecieri de la vechiul loc de muncă, aprecieri formulate de director, şef de comisie metodică, inspector. Limitele de care trebuie să se ţină seama la o utilizare a referinţelor sunt următoarele:

- uneori , şeful precedent nu ş-a cunosctut bine subalternul, astfel încât judecăţile de valoare emise pot vicia imaginea prestaţiei profesionale;
- şeful precedent manifestă o reticenţă în a-i dezvălui candidatului şi punctele sale slabe, sprijinindu-l în a-şi gasi un alt loc de muncă.

7. Vizita medicală

8. Întrevederea de angajare:constă într-o întâlnire organizată, la care participă candidatul şi comisia de selecţie. Întrevederea are o dublă finalitate:

- să permită obţinerea unei informări precise asupra ansamblului de caracteristici personale ale candidatului;
- să permită candidatului cunoaşterea concretă a specificului postului şi condiţiile executării sale.

9. Decizia finală de angajare.

10.Angajarea formală: angajatul reţinut pentru post va primi o confirmmare scrisă asupra deciziei luate, menţionându-se si raţiunile care au stat la baza selecţiei.

În vederea capacităţii de a prelua funcţii. Educatoarea are de studiat legislaţia în vigoare, participă la concursul de ocupare a postului, este aleasă sau numită. După ocuparea acestei funcţii, preia coordonarea unor acţiuni de informare, planificare, organizare, îndrumare, decizie şi control ale tuturor sectoarelor de activitrate, cu accent pe munca educativă, dar şi administrativ-gospodărească, munca metodică şi de perfecţionare ş.a. , în cadrul unui consiliu de conducere, ales de adunarea generală – la 4 ani. Va ţine cont de principiul conducerii democratice, tuturor membrilor consiliului, dar şi altor persoane din grădiniţă-şeful comisiei metodice, administrator. s.a.

Consiliul de administraţie şi activitatea directorului se ghidează după legislaţia în vigoare şi cerinţele şi dispoziţiile organelor ierarhice superiosre: Ministerul Învăţământului şi Cercetării,

Inspectoratul şcolar judeţean, din punct de vedere are datoria de a constitui grupele, de a repartiza personalul,educatori, institutori, de a alcătui orarele şi programul zilnic al copiilor din fiecare grupă, de a elabora regulamentul de ordine interioară şi fişa postului pentru personal, de a asigura igienizarea , baza materială, mijloacele didactice necesare bunei desfăşurări a activităţiii. De asemenea, conducerea se ocupă de coordonarea activităţii m,etodice şi de perfecţionare a personalului didactic, de gestionarea unităţii, de organizarea personalului administrativ, de legătura cu forurile superioare, înscrierea copiilor şi cunoaşterea provenienţei sociale şi a stării de sănătate a acesora.

În respectarea şi aplicarea legislaţiei şcolare, directoarea trebuie să aibă informaţii legate de încadrare, funcţionare p epost, transfer, salarizare, alte drepturi legale, perfecţionare, îndatoriri,m recompense şi sancţiuni, despre gestionarea, organizarea localului secretariat, arhivă, contracte de muncă ş.a.

Un caz aparte al relaţiilor sociale îl ocupă relaţiile interpersonale, definite de Mielu Zlate ca ,legături psihologice, conştiente şi directe între oameni”.

Grupul reprezintă o pluralitate de persoane asociate în vederea realizării unor scopuri comune, ce implică unele norme comune, interacţiuni între acestea, ce se diferenţiază de alte ansambluri umane după funcţiile sau sarcinile urmărote.

Grupa ca unitate pedagogică, ca sistem social modeleazăp şi este un puternic factor de contact social, de socializare, contribuind decisiv la formara şi manifestarea spirituui de colegialitate şi cooperare, a spirituşui de responsabilitate, a spiritului desolidaritate, la dezvoltarea unor compoirtamente prininiţiativă, activism social, evaluare colectivă.

Bibliografie:

1. Revista Învăţământului preşcolar, 2-2007
2.Elena Joiţa, V.Ilie, M.Vlad, E. Frăsineanu ,,Pedagogie şi elemente de psihologie şcolară”, Ed.Arves, 2003
3. Gheorghe Tomşa ,,Psihopedagogie preşcolară şi şcolară”, Bucureşti, 2005
4. Elisabeta Voiculescu ,,Pedagogie Preşcolară”, Ed.Aramis, 2003
5. Nicola, Ioan, Microsociologia colectivului de elevi., Ed.Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1974

EDUCAŢIA INCLUZIVĂ

PROF. ED. TIMPURIE:EMURLA NURŞEN

Fiecare copil este diferit şi special şi are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu dizabilităţi sau fie că provine dintr-un mediu familial dezavantajat.

Toţi copiii au dreptul la educaţie în funcţie de nevoile lor. Educaţia incluzivă are ca principiu fundamental un învăţământ pentru toţi,împreună cu toţi, care constituie un deziderat şi o realitate ce câştigă adepţi şi se concretizează în experienţe şi bune practici de integrare/ incluziune.

Educaţia de tip incluziv este o educaţie de calitate, accesibilă şi care îşi îndeplineşte menirea de a se adresa tuturor copiilor, fără discriminare. În întreaga lume, din ce în ce mai mulţi copii care provin din medii defavorizate urmează grădiniţele, şcolile primare sau gimnaziale.În cele mai multe ţări se stipulează prin lege că toţi copiii trebuie să beneficieze de educaţie.

Grupul Român pentru Educaţie Incluzivă (GREI) are ca obiectiv general conectarea României la eforturile internaţionale în realizarea educaţiei incluzive, susţinerea şi dezvoltarea modelului românesc şi promovarea acestuia la nivel naţional şi european. Principiile pe care GREI le promovează sunt simple, clare şi de maximă generalitate:

- fiecare copil este unic şi valoros în cadrul sistemului de educaţie;
- fiecare copil poate învăţa;
- politicile şcolare sunt cele care trebuie să încurajeze mai curând ideea de şcoală pentru copil, decât cea de copil pentru şcoală;
- încurajează dezvoltarea şi susţinerea serviciilor de sprijin în şcoală , pentru a oferi oportunităţi de dezvoltare tuturor elevilor, dar şi pentru a forma şi sprijini profesorii;
- susţin parteneriatul educaţional dintre profesori, părinţi, elevi, alături de toţi profesioniştii care dau valoare adăugată actului educaţional; educaţie incluzivă înseamnă sprijin şi educaţie pentru toţi, grijă şi atenţie pentru fiecare.

În acest sens, integrarea educativă vizează reabilitarea şi formarea persoanelor cu nevoi speciale, aflate în dificultate psihomotorie, de intelect, de limbaj, psihocomportamentală,

senzorială, printr-o serie de măsuri de natură juridică, politică, socială, pedagogică. În pedagogia contemporană există o preocupare intensă pentru găsirea căilor şi mijloacelor optime de intervenţie educativă, încă de la vârstele mici, asupra unei categorii cât mai largi de populaţie infantilă. Astfel, conştiinţa copiilor, de la cea mai fragedă vârstă, trebuie formată şi dezvoltată , învăţându-i pe aceştia că primirea copiilor ,,diferiţi”, alături de toţi ceilalţi, trebuie făcută nu de dragul lor, în primul rând, şi nu din milă pentru ei, ci pentru dreptul fiecărui individ de a participa la acţiuni comune pentru dezvoltarea lui ulterioară , pentru a contribui şi el la dezvoltarea comunităţii în care trăieşte.

Iincluziunea poate şi este mai mult decât un discurs demagogic, declarativ; ea poate fi pusă în practică prin tehnici concrete de predare şi adaptare curriculară individualizată, prin formarea şi dezvoltarea conştiinţei tuturor copiilor pentru accepţiunea diversitară de orice tip. Grădiniţa are ca scop crearea unui program coerent şi coordonat de incluziune a preşcolarilor cu diferite dizabilităţi, de alte etnii, provenienţă socială etc. şi pregătirea celorlalţi copii în vederea acceptării acestora alături de ei, fără diferenţe de manifestare comportamentală sau verbală. De asemenea, se impune şi implementarea unor strategii coerente de dezvoltare a conştiinţei şi a comportamentelor copiilor în spiritul toleranţei şi nediscriminării, a acceptării de şanse egale pentru toţi copiii.

Integrarea/ incluziunea poate fi susţinută de existenţa unui cadru legislativ flexibil şi realist, de interesul şi disponibilitatea cadrelor didactice din şcoala de masă şi din şcoala specială, de acceptul şi susţinerea părinţilor copiilor integraţi, de implicarea întregii societăţi civile, dar şi de nivelul de relaţii ce se formează şi se dezvoltă la nivelul clasei integratoare care se bazează pe toleranţă şi respect.

Relaţia grădiniţei cu părinţii copiilor cu cerinţe educative speciale este necesară şi benefică, ea furnizând, informaţional, specificul dizabilităţii preşcolarului, precum şi date despre contextul de dezvoltare a acestuia. Părinţii informează grădiniţa şi despre factorii de influenţă negativă care ar trebui evitaţi (fobii, neplăceri, stimuli negativi, atitudini care determină inhibarea / izolarea copiilor). Angajarea şi responsabilizarea familiei în educaţia copiilor este fundamentală pentru reuşita participării la programul instructiv- educativ al grădiniţei. La orice copil, în mod particular la copiii cu dizabilităţi, gradul de interes şi de colaborare a părinţilor cu grădiniţa este, cel mai

adesea, proporţional cu rezultatele obţinute de aceştia. De aceea, putem afirma că familia este primul educator şi are cel mai mare potenţial de modelare.

Grădiniţa are rolul de a sprijini familiile să aibă încredere în resursele proprii, să facă faţă greutăţilor cu care acestea se confruntă. Educaţia părinţilor şi consilierea acestora au un rol important în integrarea copiilor cu afecţiuni de natură psihică, emoţională ori de altă natură în grădiniţă. Rezultatele muncii pentru promovarea incluziunii, atât directe cât şi indirecte, faţă de partenerii educaţionali, părinţi, apar după intervale mari de timp şi sunt efectul unui exerciţiu asiduu susţinut. Centrarea atenţiei educaţionale pe grupurile vulnerabile este un indiciu al nivelului de civilizaţie atins de o anumită societate şi aceasta impune căutarea unei noi formule de solidaritate umană, fapt ce are o semnificaţie aparte în societatea noastră.

Grădiniţa este incluzivă printr-un curriculum flexibil şi deschis ce permite adaptări succesive. Nu copilul urmează curriculumul, ci acesta este un instrument menit să sprijine dezvoltarea lui, se adaptează nevoilor şi particularităţilor acestuia. Când spunem „grădiniţă incluzivă”, nu trebuie să ne ducem cu gândul la copiii cu CES, ci la fiecare copil în parte, pentru că fiecare are un ritm propriu de dezvoltare şi la un moment dat poate avea nevoie de anumite cerinţe speciale în ceea ce priveşte educaţia. Există, de asemenea, şi anumite situaţii de risc, în care educatoarea trebuie să cunoască trăirile şi comportamentele copilului, pentru a-l sprijini. Riscurile pot apărea din mediul socio-cultural din care acesta face parte, din relaţiile de familie care îi determină existenţa zilnică, precum şi modul de dezvoltare, din modelele formale educaţionale ce pot exercita un stres deosebit asupra copilului care nu corespunde „normalităţii” cu care ne-am obişnuit.

O planificare nu poate porni aşa, tradiţional, ca altă dată, de la conţinuturi, ci de la personalităţile copiilor, de la caracteristicile şi particularităţile individuale. Pe de altă parte, grădiniţa, ca instituţie, nu poate face faţă singură cerinţelor multiple ale unui program eficient de educaţie. Este nevoie de un parteneriat între grădiniţă- familie- comunitate, de o construcţie comună în folosul copilului, fără prejudecăţi, bazată pe respect reciproc, acceptare, toleranţă, indiferent de situaţia economică, socială sau educaţională a părinţilor. Educatoarea, la rândul ei, trebuie să răspundă diversităţii şi unicităţii fiecărui copil, să-şi orienteze pozitiv atitudinea, limbajul şi metodele pedagogice. Copilul preşcolar se află într-un proces de formare în care fiecare

gest, fiecare cuvânt, fiecare privire din partea adulţilor care îl înconjoară poate să îi influienţeze imaginea de sine. Este foarte importantă atitudinea educatoarei la acţiunile copilului, apelativele, aprecierea pozitivă sau negativă, pentru a-i da copilului încredere în forţele proprii.

În concluzie, pentru abordarea unei educaţii incluzive în grădiniţă, educatoarea trebuie să respecte următorii paşi:

- să elaboreze un plan de dezvoltare a grădiniţei în care să se precizeze concret parteneriatul cu familia şi comunitatea;
- să asigure un climat primitor şi deschis prin organizarea mediului educaţional cât mai eficient şi stimulator;
- să aibă discuţii, în prealabil, cu copiii pentru a se accepta unii pe alţii, pentru a negocia, a colabora şi a lucra împreună;
- să asigure un curriculum flexibil şi deschis la care să aibă acces şi părinţii;
- să evalueze fiecare copil prin observaţie directă şi indirectă pentru a asigura participarea lui adecvată la activităţile curriculare;
- să asigure accesul tuturor copiilor la programul grădiniţei, dar şi la modificările şi adaptările acestuia;
- să asigure participarea tuturor familiilor la decizii şi acţiuni în favoarea tuturor copiilor;
- să evalueze permanent şi periodic progresele pe care le fac toţi copiii, nu numai din punctul de vedere al achiziţiilor intelectuale, dar şi al relaţiilor sociale, al cooperării şi colaborării, al dezvoltării imaginii de sine şi încrederii în forţele proprii;
- să elaboreze planuri individualizate, personalizate pentru copiii care au nevoie de sprijin în anumite componente ale dezvoltării şi la anumite momente;
- să ajusteze permanent curriculumul pentru a-l adapta la nevoile educative ale copiilor;
- să realizeze un permanent schimb de idei, experienţe şi soluţii cu celelalte colege, din grădiniţă sau din alte instituţii, precum şi cu familiile copiilor.

ȘCOALA INCLUZIVĂ, ȘCOALA VIITORULUI

VOINEA IULIA GEORGIANA- PROFESOR ISTORIE
COLEGIUL TEHNIC MĂTĂSARI GORJ ȘI
ȘCOALA GIMNAZIALA GODINEȘTI GORJ

Datorită schimbărilor în domeniul economic și sociocultural s-a produs fenomenul exluderii copiilor din procesul educațional și social, fapt datorat inegalității și segmentării populației , migrației , dispersării familiilor , exodul rural , denaturării solidarității umane.

Deși diferite țări au facut eforturi pentru a preântâmpina acest fenomen , in realitate educația tinde să reproducă segmentarea sociala și culturală , rolul tradițional al educației fiind de a promova coeziunea socială însă influența cotextului actual economic își pune amprenta.

Astfel unele categorii sau grupuri de indivizi au fost izolate si chiar excluse. De aceea este imperios necesar ca in zilele noastre să acordam o atentie deosebită reconceptualizării sistemului de educație din perspectiva incluziunii.

Educația incluzivă urmarește schimbarea și adaptarea permanentă a sistemului educațional pentru a raspunde diversității personalităților copiilor și nevoilor lor, având drept scop o educație de calitate tuturor.

Reformele în domeniul educației prevăd includerea în învătamantul de masa a tot mai mulți copii cu cerințe educaționale speciale , precum și restructurarea politicilor și practicilor școlare astfel încat acestea să răspundă diversității copiilor și necesităților lor.

În aceste procese , rolul esențial revine cadrului didactic căruia ii revine rolul de agent al schimbării care trebuie sa promoveze la nivelul instituției de învățământ și al comunității,beneficiile și necesitatea participării tuturor copiilor la educație și stoparea excluderii lor din mediul școlar comun.

Școala trebuie să aiba contacte cu toate instituțiile sociale interesate de domeniul educației copilului , de vârstă școlară și să stabilească relații de colaborare.

Fiecare persoană – copil , tânăr sau adult , trebuie sa beneficieze de oportunități educaționale proiectate pentru a le satisface necesitățile educaționale de bază.

Bibliografie:

Vrajmaș T. (2004) „Școala și educația pentru toți „Ed. Miniped Bucuresti

Alois Gherguț (2016) „Educatia Incluzivă și Pedagogia diversității” Ed. Polirom București

ȘCOALA INCLUZIVĂ - ȘCOALĂ PENTRU TOȚI COPIII

Înv. Cincu Bianca
Școala Gimnazială „Ion I. Graure” Bălteni, Olt

Fiecare copil prezintă particularităţi individuale şi de relaţie cu mediul, trăsături care necesită o evaluare şi o abordare personalizată. Copii cu deficienţe au şi ei aceleaşi trebuinţe în creştere şi dezvoltare. Aceşti copii au în aceleaşi timp şi anumite necesităţi particulare, specifice, individualizate.

Ei sunt diferiţi din punct de vedere al temperamentului, motivaţiilor, capacităţii chiar dacă prezintă acelaşi tip de deficienţă.

Conceptul de cerinţe educative speciale aspiră la depăşirea tradiţională a separării copiilor pe diferite categorii de deficienţe, printr-o abordare noncategorială a tuturor copiilor.

Educaţia sau şcoala inclusivă implică cu necesitate pregătirea de ansamblu a şcolii şi societăţii, pentru a primi şi satisface participarea persoanelor cu handicap la medii şcolare şi sociale obişnuite, ca elemente componente naturale ale diversităţii umane, cu diferenţele ei specifice.

Educaţia sau şcoala inclusivă implică ideea de schimbare, a şcolii şi societăţii în ansamblu, cu scopul de a răspunde dezideratului societăţii viitorului - „o societetate pentru toţi” comprehensivă şi integratoare prin însăşi natura ei, care să răspundă mai bine prin co-educaţie-nevoilor, potenţialului şi aspiraţiilor tuturor copiilor, inclusiv ale ceror deosebiţi de dotaţi sau talentaţi, ale celor care nu fac faţă în prezent în şcoala obişnuită, ale celor cuprinşi în şcolile speciale separate.

Integrarea şcolară este un proces de includere în şcolile de masă/clase obişnuite la activităţile educative formale şi nonformale, a copiilor consideraţi ca având cerinţe educative speciale.

Integrarea şcolară reprezintă o particularizare a procesului de integrare socială a acestei categorii de copii, proces care are o importanţă fundamentală în facilitatea integrării ulterioare în viaţa comunitară prin formarea unor conduite şi atitudini, a unor aptitudini şi capacităţi favorabile acestui proces. Integrarea copiilor cu CES permite, sub îndrumarea atentă a cadrelor didactice,

perceperea şi înţelegerea corectă de către elevii normali a problematicii şi potenţialului de relaţionare şi participarea lor la serviciile oferite în cadrul comunităţii.

Educaţia specială se referă la adoptarea, completarea şi flexibilitatea educaţiei pentru anumişi copii în vederea egalizării şanselor de participare la educaţie în medii de învăţare obişnuite.

Condiţiile de care are nevoie copilul cu CES sunt:

- Condiţii de stimulare şi sprijin a dezvoltării din cele mai timpurii perioade;
- Flexibilitate didactică;
- Adaptarea curriculumului la posibilităţile individuale;
- Individualizarea educaţiei;
- Protecţie socială;
- Programe individualizate de intervenţie;
- Integrare şcolară şi socială.

Centrele educative speciale se axează pe particularităţile individuale de dezvoltare, de învăţare, de relaţie cu mediul şi necesită o evaluare şi o abordare personalizată a necesităţilor copilului.

Cerinţele educative speciale sunt interpretate ca unitate în dezvoltarea copilului, stilul unic de adoptare, de învăţare, de integrare, în nivelul individual de dezvoltare fizică şi psihică cu caracteristici biologice, fizice, psihice şi sociale.

Educaţia integrată se referă la integrarea în structurile învăţământului general cu CES pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase şi cât mai echilibrate acestor categorii de copii.

Educaţia integrată a copiilor cu CES urmăreşte dezvoltarea capacităţilor fizice şi psihice a acestora care să-i apropie cât mai mult de copii normali, a implementării unor programe cu caracter corectiv-recuperator; stimularea potenţialului restant, ce permite dezvoltarea compensatorie a unor funcţii menite să le suplinească pe cele deficitare; crearea climatului afectiv în vederea formării motivaţiei pentru activitate, în general şi pentru învăţare, în special asigurarea unui progres continuu în achiziţia comunicării; formarea unor abilităţi de socializare şi relaţionare cu cei din jur; formarea de deprinderi cu caracter profesional şi de exercitare a unor activităţi cotidiene;

dezvoltarea comportamentelor adaptative şi a însuşirilor pozitive ale personalităţii, care să faciliteze normalizarea deplină. Fiecare copil cu CES trebuie să beneficieze de un program adecvat şi adaptat de recuperare, care să dezvolte maximal potenţialul fizic şi psihic pe care îl are. Integrarea urmăreşte valorificarea la maximum a disponibilităţilor subiectului deficient şi antrenarea în mod compensatoriu a palierelor psiho-fizice care nu sunt afectate în aşa fel încât să preia activitatea funcţiilor deficitare şi să permită însuşirea de abilităţi care să înlesnească integrarea eficientă în comunitatea normală. Prin integrare, se realizează şi o pregătire psihologică a copilului, care să contribuie la crearea unor stări efectiv emoţionale corespunzătoare, în care confortul psihic este menţinut de satisfacţiile în raport cu activităţile desfăşurate. Raportul relaţiei socializare, integrare, incluziune, are în vedere implicaţiile practice şi teoretice ce privesc evoluţia sistemului de organizare a educaţiei speciale şi a pregătirii copiilor pentru integrarea şi incluziunea în activităţile profesionale şi în colectivităţile sociale.

Există diferite forme de integrare a copiilor cu CES şi anume:

- Forme de integrare totală parţială-elevii cu CES petrec doar o parte din timpul său în şcoala obişnuită sau la anumite discipline, şcolare unde pot face faţă;
- Forme de integrare totală- elevii cu CES petrec tot timpul în şcoala obişnuită cu excepţia programelor terapeutice care se pot desfăşura în spaţii speciale, destinate acestui scop;
- Şi forme de integrare ocazională – participare în comun la diferite excursii, serbări, întreceri sportive, spectacole, etc.

Fiecare cadru didactic pus în ipostaza de a avea în colectivitatea sa un copil cu CES acţionează în urma unei reflecţii îndelungate. Un lucru important pentru cadrele care lucrează cu aceşti copii îl reprezintă colaborarea cu părinţii şi consilierea acestora, implicarea lor directă în lucrul efectiv cu copii, nu în calitate de observator ci şi de participanţi activi. Părinţii copiilor cu CES trebuie să înţeleagă că au multe idei ru a relaţiona cu copii lor în mod pozitiv şi că pot să-i aprecieze mai mult. Ei sunt modele pentru copii lor şi prin ei învaţă să trăiască în armonie cu lumea. Sarcina părinţilor şi a cadrelor didactice este să-i ajute pe copii să înveţe despre sentimentele lor şi să le arăte relaţia dintre sentimentele şi comportamentul lor.

Relaţia dintre părinţi, cadre didactice şi copii cu CES trebuie privită pozitiv, iar pentru acest lucru este nevoie de respectarea următorelor reguli:

- Părinţii şi copii trebuie să fie realişti în aşteptări. Copilul trebuie implicat în luarea deciziilor şi trebuie alese situaţiile la care poate să participe. Trebuie oferite copilului o alegere de 2 opţiuni, pe care cei mai mari le acceptă. Problemele trebuie discutate până când se ajunge la o concluzie acceptabilă, chiar dacă nu se ia o hotărâre;
- Trebuie să existe un parteneriat cât mai strâns între părinţii copiilor cu CES şi cadrele didactice bine pregătite şi informate în legătură cu felul în care pot interbeni pentru consilierea acestora. Trebuie redusă izolarea părinţilor punându-i în legătură cu alţi părinţi aflaţi în situaţii similare, promovând o abordare pozitivă a creşterii şi disciplinării copiilor;
- Trebuie susţinut că nu există un singur model de părinte şi numai prin unirea forţelor părinţilor, cadrelor didactice şi a şcolii se poate face o mai bună integrare a copiilor cu CES.

Copii sunt o categorie socială care, în ciuda aparenţelor nu au timp să aştepte.

Educaţia specială este o formă de educaţie adoptată şi destinată tuturor copiilor cu CES care nu reuşesc singuri să atingă, în cadrul învăţământului obişnuit-temporar sau pe toată durata şcolarităţii, un nivel de educaţie corespunzător vârstei şi cerinţelor societăţii pentru un om activ, autonom şi independent.

Principiile care stau la baza educaţiei al oricărui copil:

1. Garantarea dreptului la educaţie al oricărui copil:
   - Copii au dreptul să înveţe împreună, indiferent de dificultăţi şi de diferenţe
   - Fiecare este unic şi are un anume potenţial de învăţare şi dezvoltare
   - Şcoala şi comunitatea asigură şanse egale de acces la educaţie pentru toţi –copiii.
2. Asigurarea de servicii specializate centrate pe nevoile copiilor cu CES:
   - Corelarea tipurilor de educaţie şi a formelor de şcolarizare în funcţie de scopul educaţiei, obiectivele generale şi specifice precum şi de finalităţile educaţiei
   - Asigurarea conexiunilor educaţionale activităţii complexe

Finalităţile educaţiei speciale sunt acelea de a crea condiţii unei bune integrări sociale şi profesionale a persoanei cu nevoi speciale.

Un obiectiv important al şcolii inclusive îl reprezintă sprijinul acordat pentru menţinerea în familie a copiilor cu CES. De aceea, se pune problema respectării principiului normalizării ce

se referă la condiţiile de mediu şi viaţă, la eliminarea separării copiilor cu CES şi la acceptarea lor alături de ceilalţi copii.

Principiul normalizării presupune luarea în seamă nu doar a modului în care persoana cu deficienţe se adapteză la cerinţele vieţii sociale, dar în acelaşi timp, la felul în care comunitatea înţelege să se conformeze nevoilor şi posibilităţilor persoanei în dificultate. Normalizarea implică includerea într-un mediu şcolar şi de viaţă cotidiană nediscriminatoriu şi asigurarea unei multitudini de servicii care să reducă pe cât posibil starea de handicap, chiar dacă deficienţele sau afecţiunile propriu-zise nu pot fi încă depăşite.

Bibliografie

- VERZA, E. , PĂUN, E. „Educaţia integrată a copiilor cu handicap”, Unicef, 1998
- POPESCU, E. , PLEŞA, O.(coord) „Handicap, retardare, integrare”, Bucureşti, Pro Humanita, 1998
- VRĂŞMAŞ, T. „ Învăţământ şi/sau inclusiv”, Ed. Aramis, 2001

2.2. Proiecte educationale

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAŢIONAL
INCLUZIUNE ŞCOLARĂ

TOŢI SUNTEM EGALI!

Profesor învăţământ primar: Purcel Claudiu
Liceul Teoretic „Mihai Veliciu" Chişineu-Criş, Arad

ARGUMENT

Comportamentul unui elev devine cartea lui de vizită în societate, de aceea considerăm rolul dascălului și al familiei extrem de important în formarea personalității unui copil. Nu putem, oricât am dori și ne-am strădui, să îi ferim de pericole sau de conflicte, de aceea trebuie să îi învățăm să își gestioneze emoțiile și să își controleze acțiunile. Integrarea acestor copii nu poate fi un proces impus de anumite interese personale, de sentimente sau atitudini umanitare sau de politici educaţionale şi sociale. Ea trebuie simţită ca un act responsabil - asumat de comunitate, de familie, de personalul şcolii – ca un proces de normalizare a vieţii de zi cu zi a persoanelor aflate în dificultate.

SCOPUL:

Colaborare, relaţionări pozitive şi asigurarea de şanse egale tuturor copiilor pentru crearea unui mediu educaţional bazat pe acceptare, toleranţă şi diversitate

OBIECTIVE:

Elevi

- stabilirea unor relaţii de prietenie, abordând diferite metode de comunicare ;
- aprofundarea sentimentului de solidaritate şi respect faţă de semeni;
- dezvoltarea unor atitudini pozitive;

Cadre didactice

- Aplicarea metodelor de predare-învăţare-evaluare în activităţile de lucru cu elevii cu dificultăţi de învăţare şi a celor cu cerinţe educaţionale speciale
- Dezvoltarea abilităţilor de relaţionare cu familia copiilor cu dificultăţi de învăţare şi de management al situaţiilor conflictuale
- Formarea unor atitudini pozitive faţă de elevii proveniţi din diferite grupuri vulnerabile

REZULTATE AŞTEPTATE:

- implicarea cadrelor didactice în dezvoltarea practicilor de educaţie incluzivă în şcoli.
- valorizarea copiilor cu dificultati de adaptare pentru a le induce sentimentul de utilitate;
- formarea unor abilităţi de socializare şi relaţionare cu cei din jur;
- dezvoltarea însuşirilor pozitive ale personalităţii copilului cu comportament deviant;
-

EVALUAREA PROIECTULUI:

- portofoliul cadrului didactic
- album cu fotografii, lucrări ale elevilor, diplome
- activităţi artistice şi recreative

ACTIVITĂŢI

- Realizarea graficului de desfăşurare a activităţilor de testare a elevilor
- Stabilirea perioadelor şi a modului de desfăşurare a activităţilor remediale
- **Workshop -** Abordarea diferenţiată a învăţării - un răspuns la nevoile reale de dezvoltare a copilului
- **Consilierea părinţilor – întâlnire de lucru**
- **Suntem creativi – ateliere de lucru** - -Întâlnire comună a tuturor elevilor şi cadrelor didactice implicate în activităţile proiectului; - Realizarea de expoziţii cu lucrările elevilor
- ***Pur şi simplu diferit*** - -creşterea stimei de sine
- **Cine nu este ce? -** joc de creştere a încrederii în forţele proprii
- ***Jocuri recreative-Socializare***
  - Întâlnire comună a tuturor elevilor şi cadrelor didactice implicate în activităţile proiectului;
  - relaţionarea cu elevii din şcolile partenere;
  - integrarea şi acceptarea în diferite grupuri
- **Ateliere de lucru -** diseminarea rezultatelor proiectului

PUR ŞI SIMPLU DIFERIT

- Prezentaţi activitatea, cerând elevilor să îşi scoată câte un creion cu care scriu de obicei şi să

îl aducă în faţa clasei. Spuneţi-le că veţi vorbi despre diferenţe şi că îşi vor utiliza creioanele pentru un experiment.

- Rugaţi elevii să îşi examineze cu atenţie creioanele, să caute acele caracteristici care i-ar ajuta să îşi recunoască mai târziu creioanele. Cereţi-le apoi să pună toate creioanele într-o grămadă.
- Amestecaţi creioanele. Apoi, unul câte unul, elevii îşi vor căuta creionul.

Întrebări referitoare la conţinut:

1) Câţi dintre voi aţi putut să vă recunoaşteţi creionul cu uşurinţă? Cum aţi reuşit?
2) Ce caracteristici speciale a deosebit creionul tău de creioanele celorlalţi?
3) Dacă am fi pus împreună oameni, şi nu creioane, ar însemna că unii ar fi mai buni decât ceilalţi? Dar mai răi?
4) Pentru că tu sau creionul tău sunteţi diferiţi, asta înseamnă că sunteţi mai buni? Sau mai răi?
5) Ce probleme ar apărea dacă toţi oamenii sau toate lucrurile ar fi identice?

Întrebări de personalizare:

1) Prin ce te deosebeşti de ceilalţi?
2) Ce părere ai despre aceste diferenţe? Eşti bucuros că eşti diferit? Te simţi

bine că eşti diferit?

DIFERIŢI, DAR CU DREPTURI EGALE!
Proiect de parteneriat educaţional pentru integrarea elevilor cu CES

Prof. înv. primar, Spiridon Gabriela
Şcoala Gimnazială „Mareşal Al. Averescu"
Adjud, Jud. Vrancea

A. DENUMIREA PROIECTULUI:

Titlul: ***„Diferiţi, dar cu drepturi egale!"***

Tipul de educaţie în care se încadrează: Educaţie pentru dezvoltare personală

Domeniul: educaţie civică, voluntariat, proiecte caritabile

Tipul de proiect: parteneriat educaţional pentru integrarea elevilor cu CES

Durata proiectului: anul școlar 2019 - 2020

B. ARGUMENT:

În şcoală, elevul învaţă să–şi desfăşoare activitatea într-un cadru organizat, într-o colectivitate, în grup, iar apoi, chiar în grupuri diferite. Acest lucru îi dă posibilitatea de a comunica mai bine, de a se integra în cadrul grupului, de a învăţa din experienţa altora, de a deveni mai sociabil, de a lega prietenii.

Şcoala are datoria de a veghea asupra dezvoltării personale optime a fiecărui elev, stimulându-l în descoperirea intereselor şi talentelor, valorificând cunoştinţele, experienţa sa de viaţă şi potenţialul său creativ.

Proiectul educativ de parteneriat şcolar ***„Diferiţi, dar egali!"*** este un bun prilej de antrenare a elevilor în diverse acţiuni realizate individual sau în echipă, de stimulare a potenţialului lor artistic şi creativ, de dezvoltare afectivă a personalităţii acestora prin educarea în spirit civic şi moral.

În cadrul acestui parteneriat dorim să legăm noi prietenii, să realizăm un schimb de experienţă între elevi si tinerii de la CARTHA.

C. DESCRIEREA PROIECTULUI

SCOPUL PROIECTULUI:

Crearea şi dezvoltarea unor relaţii de colaborare, cooperare şi cunoaştere reciprocă între elevii participanti la proiect

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- Dezvoltarea competenţelor de comunicare eficientă, de lucru în echipă, asumarea responsabilităților ;
- Conştientizarea afectivităţii de grup ca suport al prieteniei;
- Cultivarea sentimentelor de prietenie, respect reciproc;
- Investigarea mediului natural şi social şi valorizarea experienţelor personale în activităţile desfăşurate;
- Intercunoaştere a elevilor prin intermediul activităţilor desfăşurate;
- Cultivarea dragostei şi a respectului faţă de locul natal, faţă de pitorescul ţării;

GRUP ŢINTĂ:

- **beneficiari direcţi:**

- elevii clasei pregătitoare de la Şcoala Gimnazială "*Mareşal Al. Averescu"* Adjud, prof. inv. primar, Spiridon Gabriela

- **beneficiari indirecţi:**

- părinţii copiilor implicaţi în proiect, comunitatea locală

DURATA PROIECTULUI: anul școlar 2019- 2020

CONŢINUTUL PROIECTULUI

- **Obligaţiile părţilor:**

1. **ŞCOALA GIMNAZIALĂ "MARESAL AL. AVERESCU" ADJUD, prin prof. SPIRIDON GABRIELA**:

- Mediatizează proiectul în unitatea şcolară;
- Pregăteşte elevii pentru activitate;
- Desfăşoară activităţi artistico-plastice, de confecţionare de obiecte şi realizează expoziţii cu lucrările elevilor;

- Asigură accesul tinerilor de la CARTHA în şcoală;
- Însoţeşte elevii, în condiţii de siguranţă, la CARTHA când activităţile desfăşurate o impun;
- Distribuie diplomele de participare elevilor şi adeverinţe cadrelor didactice îndrumătoare;
- Realizează portofoliul proiectului.

2. CENTRUL DE ZI PENTRU RECUPERAREA PERSOANELOR CU HANDICAP „CARTHA" ADJUD, JUD. VRANCEA

- Mediatizează proiectul în unitate;
- Coordonează tinerii in activitati;
- Desfăşoară activităţi artistico-plastice, de confecţionare de obiecte şi realizează expoziţii cu lucrările elevilor;
- Facilitează accesul elevilor de la şcoala parteneră în unitate.

RESURSE PROIECT:

- ***Resurse umane***: cadrele didactice partenere ale proiectului, elevii claselor implicate şi părinţii acestora
- ***Resurse financiare***: derularea activităţilor din proiect va fi susţinută financiar de părinţii elevilor participanţi la proiect şi comunitatea locală, respectiv Primăria ;
- ***Resurse de spaţiu***: sala de clasă, central CARTHA;
- ***Resurse materiale***:
  - *informaţionale*: cărţi, reviste, ilustraţii;
  - *materiale:* pentru confecţionarea mărţişoarelor/felicitărilor– scoici, pene,flori presate, aracet, creioane colorate, carioca, acuarele, carton colorat etc.;
  - *audio-video*: laptop, videoproiector, camere video

REZULTATE MĂSURABILE:

- CD cu filmări realizate cu ocazia activităţilor desfăşurate
- expoziţie de lucrări, fotografii care surprind momente din desfăşurarea diferitelor activităţi
- portofoliu cu produse ale activităţii elevilor

- postere afise realizate de elevi

PROMOVAREA PROIECTULUI:

- prezentarea proiectului în cadrul Comisiei metodice şi a Cercului pedagogic

EVALUAREA PROIECTULUI:

- realizarea unui portofoliu cu lucrări realizate de copii, CD cu fotografii din timpul activităţilor;
- analiza produselor rezultate în cadrul activităţilor desfăşurate

MEDIATIZARE:

- articole despre activităţile proiectului în revista scolii, în presa locală

CALENDARUL ACTIVITĂŢILOR

NR. CRT.	*DENUMIREA ACTIVITĂŢII*	*ACŢIUNI SPECIFICE*	*TERMEN*
1.	***CE NE PROPUNEM SĂ REALIZĂM?***	Formarea echipei de lucru Alcătuirea grupului ţintă Întocmirea documentelor Stabilirea responsabilităţilor Stabilirea calendarului de activităţi	octombrie 2019
2.	***NE CUNOAŞTEM, NE ACCEPTĂM, PRIETENII NOI LEGĂM!***	Vizita elevilor la CARTHA, cunoasterea partenerilor *Vizionarea unor filme educative*	noiembrie 2019
3.	***NE PREGĂTIM ÎMPREUNĂ DE SĂRBĂTOAREA CRĂCIUNULUI***	Semnificația Crăciunului- prezentare Confecționarea unor podoabe pentru brad Învățarea colindelor	decembrie 2019
4.	***BUN VENIT, PRIMĂVARĂ!***	*Mărţişorul* – semnificaţie, legende, tradiţii; confecţionare mărţişoare *"Legenda mărţişorului"* – povestire "*Ion Creangă - mărţişorul literaturii române*"- dezbatere, prezentare PP Oferirea mărţişoarelor confecţionate părinţilor, cadrelor didactice din şcoală şi colegilor din alte clase	februarie 2020
5	***GÂNDURI ÎNCHINATE MAMEI***	Program artistic dedicat mamelor	8 martie 2020

		Oferirea de felicitări doamnelor din comunitate	
6	***SĂRBĂTOAREA ÎNVIERII DOMNULUI LA ROMÂNI***	*ÎNVIEREA DOMNULUI*- semnificaţie, legende, tradiţii; Realizarea unor felicitări de Paşti şi ouă încondeiate, utilizând procedee diferite	aprilie 2020
7	***SUNTEM PRIETENII NATURII***	Plantare de pomi, răsaduri de flori; Activitati de ecologizare in lunca Trotusului; Realizarea unei expozitii cu obiecte realizate din materiale reciclabile. Paarada costumelor eco	mai 2020
8	***NE BUCURĂM ÎMPREUNĂ DE REZULTATE!***	Expoziţie cu produse realizate în timpul proiectului Finalizarea şi prezentarea portofoliului proiectului Prezentarea *PPT* a unor aspecte din cadrul activităţilor realizate în timpul proiectului	iunie 2020

PROIECT EDUCAŢIONAL
ADAPTARE ȘI TRANSFORMARE PENTRU COPII CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE

Profesor consilier școlar Bobic Otilia Loredana

Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Gorj

Motivaţia proiectului:

Una din tendințele modernizării învățământului românesc vizează flexibilitatea procesului instructiv-educativ pentru a asigura dezvoltarea capacităților și aptitudinilor fiecărui elev in raport cu propriile posibilități și interese. Cadrul didactic trebuie să adapteze întregul demers educațional la diversitatea indivizilor și grupurilor, evitând marginalizarea ori excluderea socială. Educația este un drept esențial al fiecărui copil și trebuie să se adreseze tuturor copiilor, valorizând diferențele care există între ei, de ordin cultural, economic, religios, de ritm și de stil de învățare, de deficiențe posibile, de tulburări ale învățării și dezvoltări individuale. De aceea, considerăm că este necesar să implementăm strategii coerente de dezvoltare a conștiinței și a comportamentelor comunității în spiritul toleranței și nediscriminării, precum și a educației incluzive.

Problematica educației copiilor cu CES a devenit în ultimii ani o preocupare aparte în rândul specialiştilor. Conceptul CES se referă la acele nevoi specifice care derivă sau nu dintr-o deficiență și care presupun o școlarizare adaptată fiecărui copil în parte, ce implică, de cele mai multe ori, o asistentă educațională specială. În categoria CES intră de la dificultăţi de învăţare, până la tulburări de limbaj, deficienţe motorii, vizuale, auditive sau tulburări emoţionale şi de comportament ce pot fi temporare sau permanente. Conform statisticilor, la CJRAE Gorj numărul copiilor cu cerințe educaționale speciale înscrişi în învăţământul de masă este în creştere iar cadrele didactice sunt insuficient pregătite pentru actul educativ al acestor copii la clasă.

Cu certitudine, elevii cu cerințe educaționale speciale au nevoie de ajutor în vederea adaptării, integrării şi devenirii lor ca şi ceilalţi elevi–cu succese şi insuccese, cu realizări şi ratări dar şi cu rezultate încurajatoare.

SCOPUL PROIECTULUI

Obiectivul general este facilitarea integrării copiilor cu cerințe educaționale speciale în învățământul de masă din orașul Târgu Jiu.

OBIECTIVELE PROIECTULUI

1. Modificarea cogniţiilor iraţionale privind integrarea elevilor cu cerințe educaționale speciale în învățământul de masă.

2. Îmbunătăţirea competenţelor profesorilor implicaţi în proiect prin participarea la un curs de formare continuă acreditat MEN în vederea îmbunătățirii metodelor de predare-evaluare în activitățile de lucru cu elevii cu cerințe educaționale speciale.

3. Dezvoltarea unei colaborări coerente între şcoală – familie – autorităţi publice locale în vederea integrării copiilor cu cerințe educaționale speciale;

4. Sensibilizarea comunității Târgu Jiu privind nevoia integrării copiilor cu cerințe educaționale speciale prin acțiuni de voluntariat ale reprezentanților OMV Petrom.

ORGANIZATOR

Asociaţia pentru Dezvoltare şi Educaţie “Colorful Minds” Tg-Jiu

PARTENERI

Centrul Judeţean de Resurse şi Asistenţă Educaţională Gorj;

Colegiul Tehnic “G-ral Gheorghe Magheru” Tg-Jiu

Casa Corpului Didactic Gorj

COORDONATORI

Prof. Giorgi Daniel

Prof. consilier Purece Claudia

Prof. consilier Bobic Otilia Loredana

Prof. Andreescu Liliana

Prof. consilier Sonia Gorun

GRUP ŢINTĂ

* Cadre didactice

* Elevii

* Părinţi

* Reprezentanţi ai comunităţii locale

BENEFICIARI

În urma derulării proiectului "Adaptare și transformare pentru copii cu cerințe educaționale speciale", în școli și comunitate vor beneficia:

- direct: 610 de elevi din învățământul preuniversitar, 20 de părinţi/tutori legal instituții, 75 de cadre didactice provenite din 6 unităţi de învățământ preuniversitar din Târgu Jiu si 15 reprezentanți ai CJRAE Gorj.

- indirect: membrii comunității Tg Jiu, elevii şi profesorii din cele 6 şcoli gimnaziale, care nu participa la activităţi, dar beneficiază de rezultatele proiectului, instituţiile de învățământ preuniversitar, ca organizaţii, precum şi managerii acestora, instituţiile cu scop educativ, care vor beneficia de activităţile de diseminare, profesorii consilieri din C.J.R.A.E. Gorj, si cetățenii targujieni care vor cunoaște acțiunile de promovare a proiectului.

LOCUL DESFĂŞURĂRII:

Centrul Judeţean de Resurse şi Asistenţă Educaţională Gorj;
Colegiul Tehnic “G-ral Gheorghe Magheru” Tg-Jiu

DOMENIUL:

* exrtracurricular

TIPUL DE PROIECT:

* județean

DURATA DE DESFĂŞURARE A PROIECTULUI

1 iunie- 31 octombrie 2019

ACTIVITĂŢI

1. Promovarea activităților și realizărilor proiectului - Conferinţa de presă de lansare a proiectului, realizare materiale de promovare: afişe, flayere, roll-up;

-apariţii periodice în mass-media locală și promovarea Organizatorului proiectului.

- conferinţa de presă finală pentru diseminarea rezultatelor proiectului;

2. Achiziţii- Achiziție servicii de formare, consumabile;

3. Campanie de informare și conştientizare privind necesitatea integrării constructive a elevilor cu cerințe educaționale speciale, pentru 500 de elevi de clasele VIII- XII, in 6 unități școlare.

4. Simpozion județean, cu toţi actorii implicaţi în domeniul învățământului (100 elevi, 50 profesori, 20 părinți, 15 reprezentanți ai factorilor interesați- CJRAE Gorj cu tema: "Învățământul, o șansă egală pentru toți copiii", pentru o mai bună cunoaştere a problematicii integrării elevilor cu cerințe educaționale și identificarea soluțiilor posibile.

5. Derularea cursurilor de formare continuă pentru 25 de profesori în vederea perfecționării metodelor de predare - evaluare a elevilor cu cerințe educaționale speciale.

6. **Renovarea unui cabinet școlar** de consiliere psihopedagogica de voluntari: 5 OMV Petrom, 10 elevi cu cerințe educaționale speciale din învățământul liceal si 5 reprezentanți ONG.

RESURSELE PROIECTULUI:

Resurse umane: profesorul consilier de la cabinetul de asistenţă psihopedagogică din colegiu, pedagogii şcolari, profesorii diriginţi, elevii grupului ţintă.

Resurse materiale:

* Spaţii didactice;
* Sisteme informatice;
* Surse bibliografice de specialitate;
* Pliante;
* Mijloace audio-video

MEDIATIZAREA PROIECTULUI

* în instituţiile partenere

* în revista colegiului

* site-ul colegiului şi instituţiilor partenere

MONITORIZARE ŞI EVALUARE

Monitorizarea se va realiza de către coordonatorii proiectului pe tot parcursul derulării proiectului urmărind concordanţa între scopul, obiectivele şi activităţile în derulare, precum şi respectarea agendei de lucru propuse.

EVALUAREA FINALĂ

* realizarea unui CD cu imagini şi filmări de la activităţile desfăşurate,

* expoziţii cu lucrările elevilor

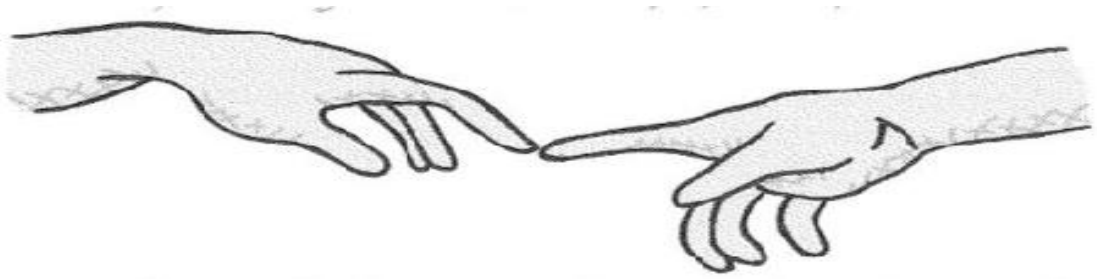
* diseminarea proiectului educaţional

DISPOZIŢII FINALE

Partenerii se obligă să colaboreze pe perioada desfăşurării proiectului pentru ca acesta să se deruleze conform calendarului de activităţi stabilit. Modificările ulterioare şi alte precizări sunt posibile numai cu acordul scris al părţilor implicate, prin act adiţional la prezentul proiect educaţional.

Prezentul proiect educaţional se încheie în trei exemplare, câte un exemplar pentru fiecare parte.

Proiectul educaţional a fost încheiat astăzi ……..

PROIECT EDUCAȚIONAL JUDEȚEAN
"ORIENTARE ȘCOLARĂ ȘI EDUCAȚIONALĂ – DIMINUAREA ABANDONULUI ȘCOLAR"

PROFESOR: SICHITIU AURA MARIA

INFORMAȚII DESPRE PROIECT

Titlul proiectului : „Orientarea școlară și educațională-diminuarea abandonului școlar"

Precizați tipul activității principale din cadrul proiectului (parteneriat)

Domeniul în care se încadrează, proiectul: Domeniul cultural

Ediția nr. 1

Locul și perioada de desfășurare a activităților principale (etapa județeană).

Număr participanți la proiect: 35 de cadre didactice din unități de învățământ implicate și 250 de elevi .

Buget proiect

Buget total	**Buget solicitat MEN**	**Contribuție proprie unități de învățământ**
	0	**2000 lei**

Proiectul este cu participare: directă

Beneficiari direcți și indirecți:

Elevi / Cadre didactice /Părinți

Activități propuse, în ordinea în care se vor desfășura:

1. Prezentarea ofertei educaționale de admitere la liceu și școlii profesionale pentru anul școlar 2019-2020.
2. Prezentarea spațiilor școlare/ Dotarea unității de învățământ (baza materială).
3. Dialog/ Comunicare între elevii claselor a VIII-a și elevii claselor a XII-a.
4. Prezentarea unor situații care au dus la abandonul școlar.
5. Propuneri de soluții pentru evitarea abandonului școlar.

ARGUMENT

Părăsirea școlii influenlează persoanele pe tot parcursul vieții și reduc șansele lor de participare la viața socială, culturală și economică a societății.

În contextul actual, abandonul școlar devine o problemă socială, un semnal al existenței unor probleme, o conduită care reflectă atitudinea structurată a lipsei de interes, motivație, încredere în educația școlară. Problemele economice, problemele de relaționare între părinți și copii, timp redus petrecut cu familia, redistribuirea rolurilor, suportul social și emoțional redus, supraîncărcarea profesională a părinților sau munca în străinătate determină mai multe probleme emoționale la copii decât în trecut.

Implementarea proiectului „Orientarea școlară și educațională-diminuarea abandonului școlar" are ca principal obiectiv prevenirea și diminuarea abandonului școlar, în sensul dezvoltării competențelor de comunicare, economice, matematice, informatice, tehnice și de integrare în societate ce sunt esențiale pe piața muncii. Prin acest proiect, elevii sunt ajutați să-și formeze o atitudine pozitivă față de educație și față de viitorul lor. Elevii atât de nivel gimnazial cât și liceal, clasele terminale, vor participa la diferite activități pentru a înțelege și conștientiza care este „prețul pe care îl vor plăti" dacă vor renunța la educație, vor învăța că orice alegere are un efect, în sensul că înainte de a alege trebuie cântărite avantajele și dezavantajele, beneficiile și efectele. O alegere este rațională atunci când beneficiile depășesc costurile. Ei trebuie să știe că decizia le aparține, dar când fac o alegere trebuie să cunoască problema cu care se confruntă, ce au de pierdut sau de câștigat în viitor analizând din punct de vedere educațional, profesional și salarial.

Elevii care abandonează școala sunt cei care s-au făcut remarcați pentru absenteism și alte dificultăți de comportament, pentru care au fost sancționați în repetate rânduri în școală. Elevul care prezintă un risc înalt de abandon școlar - incapabil să se adapteze și să funcționeze adecvat în contextul clasei tradiționale, rezultatele școlare sub medie - nu-și stabilește obiective profesionale,

prezintă absenteism, ostilitate față de adulți și reprezentanții autorității școlare, provine dintr-o familie ce experimentează un stres existențial cu probleme economice serioase, nu este implicat în nicio activitate organizată, de școală, nonformală sau formală.

Persoanele care au părăsit timpuriu școala au tendința de a participa mai puțin la procesul democratic și sunt cetățeni mai puțin activi. Abandonul școlar prematur limitează, creșterea economică și competitivitatea: economiile modeme bazate pe înalte tehnologii au nevoie de personal califrcat, iar cei care abandonează vor fi, cel mai probabil, în situația de a fi asistați social, suprasolicitând resursele statului.

Școala este unul dintre principalii factori care contribuie, prin influențele sale specifice la dezvoltarea viitorului tinerilor și implicit al societății.

Ea are în același timp un rol formator, de educare, un rol integrator și de socializare, conturând caracterul după cele mai bune principii și în acest fel ajutând la cunoașterea și depășirea limitelor intelectuale, tinerii putând să-și controleze impulsurile și să-și găsească echilibru interior în funcție de comunitatea în care este integrat.

Scopul proiectului: Informarea, sensibilizarea și conștientizarea elevilor, cadrelor didactice și părinților cu privire la fenomenul abandonului școlar și a consecințelor lui negative.

Activitățile din proiect au drept țintă creșterea motivației elevilor pentru studiu și scăderea ratei abandonului școlar.

Partenerii din proiect își propun să dezvolte la elevi sentimentul apartenenței la un grup, să creeze un spațiu în care se stimulează creativitatea și inițiativa elevilor.

Se urmărește de asemenea creșterea stimei de sine, a încrederii în forțele proprii, dezvoltarea cetățeniei active și implicit a dezvoltării personale.

Prin participarea la acest proiect se promovează egalitatea de șanse, dezvoltarea procesului didactic într-un cadru multicultural, susţinerea categoriilor dezavantajate, lupta împotriva abandonului școlar.

Obiective:

1. Menținerea elevilor în sistemul de învățământ de zi;
2. Exprimarea de către elevi a opiniei cu privire la fenomenul abandonului școlar;
3. Identificarea unor modalități de a face față situațiilor de criză în cazul celor cu risc de abandon școlar;

4.Creșterea gradului de implicare a comunității locale în soluționarea situațiilor de abandon sau risc de abandon școlar.

Grupul Țintă: Elevii claselor a VIII-a și a XII-a din unitățile de învățământ participante, părinți și cadre didactice.

Durata proiectului: Martie-Aprilie – anul școlar 2019-2020

Activități:

Ziua I

Data/perioada de desfășurare: 04.04.2020 / orele 15^{00}- 16^{50}

Locul și ora desfășurării:

Colegiul Tehnic „Henri Coandă" Tg-Jiu, Gorj 15^{00} - 15^{50}

Colegiul Auto „Traian Vuia" Tg-Jiu, Gorj 16^{00} - 16^{50}

Participanți: elevii claselor a VIII-a de la școlile gimnaziale menționate în proiect, elevii claselor a XII-a de la liceele menționate în activitate și cadrele didactice.

Ziua II

Data/perioada de desfășurare: 06.04.2020, orele 15^{00}- 17^{50}

Locul și ora desfășurării:

Liceul Energetic, Tg. Jiu ,Gorj 15^{00} - 15^{50}

Liceul Teologic Tg-Jiu, Gorj 16^{00} - 16^{50}

Colegiul Tehnic Nr. 2 Tg Jiu, Gorj 17^{00} - 17^{50}

Participanți: elevii claselor a VIII-a de la școlile gimnaziale menționate în proiect, elevii claselor a XII-a de la liceele menționate în activitate și cadrele didactice.

Ziua III

Data/perioada de desfășurare: 11.04.2020 / orele 15^{00}- 17^{50}

Locul și ora desfășurării:

Colegiul Tehnic „General Gheorghe Magheru", Tg. Jiu, Gorj, 15^{00} - 15^{50}

Colegiul Tehnic „Ion Mincu" Tg-Jiu, Gorj, 16^{00} - 16^{50}

Colegiul Economic „Virgil Madgearu", Tg-Jiu, Gorj, 17^{00} - 17^{50}

Participanți: elevii claselor a VIII-a de la școlile gimnaziale menționate în proiect, elevii claselor a XII-a de la liceele menționate în activitate și cadrele didactice.

Descrierea pe scurt a activităților:

Fiecare unitate de învățământ își prezintă oferta educațională de admitere la liceu și școală profesională (după caz) pentru anul școlar 2019-2020, oferă elevilor claslor a VIII-a posibilitatea vizitării spațiilor școlare/ internatelor, timp în care pot schimba opinii cu elevii claselor a XII-a.

În ultima parte a întâlnirii se prezintă una, maximum două situații de abandon școlar și câteva propuneri, soluții pentru evitarea abandonului școlar.

Rezultate așteptate:

- Reducerea ratei de abandon școlar
- Creșterea capacității de adaptare și integrare socio-școlară
- Promovarea unei atitudini responsabile ca elev într-o instituţie şi a unei atitudini pozitive faţă de şcoală.
- Sporirea capacității de relaționare.

MEDIATIZAREA PROIECTULUI:

- *în școlile partenere, în rândul elevilor și profesorilor*
- *pe site-urile școlilor partenere.*

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL
"PRIETENIE FĂRĂ BARIERE!"

GRĂDINIȚA "RAZĂ DE SOARE", TÂRGOVIȘTE – "CENTRUL DE RECUPERARE, SOCIALIZARE, CONSILIERE A COPILULUI CU DIZABILITĂȚI " TÂRGOVIȘTE

Prof. înv. presc. Ene Raluca Alexandra,
Grădinița "Rază de Soare", Târgoviște
Prof. înv. presc. Ene Ana-Maria, Grădinița
"Rază de Soare", Târgoviște

Membrii proiectului:

Sef Centru: ec.V N. Ioana

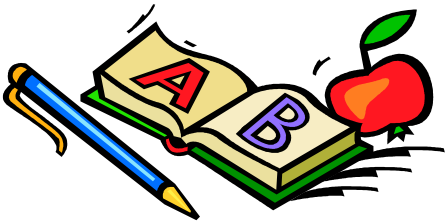
Coordonator Centru: as. soc. Dinca Sorina

Asistent Social: Leonte Aurelia

Psihologi: Iordache Georgiana, Marin Georgica, Stancu Carmina

Medic: Moisescu Larisa

Kinetoterapeut: Iordaiche Madalina, Popescu Radu

Obiectivul general al proiectului de parteneriatiat:

Obiectivul general al parteneriatului îl reprezintă cooperarea institutională dintre cele două părți, în vederea promovării și oferirii unei intervenții integrate în scopul asigurării dreptului la educație, a egalizării șanselor pentru copiii cu dizabilități, precum și în vederea abilitării și reabilitării lor, încurajarea preșcolarilor de a se dedica activităților desfășurate cu copiii cu nevoi speciale.

ARGUMENT:

Parteneriatul reprezintă o cale de a dezvolta relații de colaborare între copiii celor două instituții partenere, în vederea realizării unui proiect comun. Colaborarea copiilor în cadrul unui parteneriat care se finalizează prin desfășurarea unor multiple activități, care dau posibilitatea creării unei ambianțe de lucru propice dezvoltării unei relații de prietenie și claborare sinceră.

Grupul ţintă: *preşcolarii din grupa mare* de la Grădinița "Rază de Soare"- beneficiarii Centrului de Recuperare, Socializare, Consiliere a Copilului cu Dizabilități.

Beneficiari direcţi şi indirecţi:

- *preşcolarii din gradiniță și centru;*
- *cadre didactice;*
- *kinetoterapeuți;*
- *asistenți sociali;*
- *părinţi;*
- psihologi.

Durata*: 2019 – 2020 cu posibilitate de prelungire.*

Locul desfăşurării:

- *Gradinița "Rază de Soare", Târgoviște;*
- *Centrul de Recuperare, Socializare, Consiliere a Copilului cu Dizabilități, Târgoviște;*

Obiective specifice proiectului:

- Formarea unor reprezentări corecte despre gradiniță și activitatea din centrele de recuperare a copiilor cu nevoi speciale;
- Pregătirea psihologică a copilului preșcolar și captarea interesului de a desfășura activități comune împreună cu copiii care au nevoi speciale;
- Eficientizarea relaţiei grădiniţă - Centru cu dizabilități -familie;

- Stimularea mentală și dezvoltarea abilității copiilor cu nevoi speciale prin activități de socializare, abilități manuale, cultural-sportive.
- Formarea unei conduite civilizate;

Rezultate aşteptate:

- Schimb eficient de experienţă în ceea ce priveşte specificul muncii din grădiniţă si Centrul pentru copii cu nevoi speciale;
- Stabilirea unor relaţii de prietenie între preşcolari şi copiii din centru;
- Formarea și dezvoltarea abilităţilor de comunicare;
- Promovarea în comunitate, a unei imagini pozitive a celor două instituţii implicate;
- Expoziţie cu materialele realizate - panou tematic, album foto;
- Postarea pe site-ul grădiniței/ Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului;
- Produse/ materiale ale activităţilor comune ale preşcolarilor şi din gradiniță si centru;

Monitorizarea şi evaluarea proiectului:

Cadrele didactice vor realiza un portofoliu care să cuprindă fişe de evaluare pentru fiecare activitate. Se va urmări:

- *desfăşurarea activităţilor cuprinse în proiect;*
- *modul în care sunt îndeplinite responsabilităţile şi în care reacţionează participanţii la proiect;*
- *modul în care sunt folosite resursele umane;*
- *impactul implementării proiectului asupra grupului ţintă şi asupra celor două instituţii (anticiparea schimbărilor produse ca urmare a derulării proiectului)*
- *probleme care apar în implementarea proiectului;*

Evaluarea va fi:

- *curentă (la sfârşitul fiecărei activităţi);*
- *finală (la sfârşitul proiectului).*

Materiale/ instrumente de evaluare:

- *chestionare;*
- *portofolii/ proiecte;*
- *produse ale activităţii elevilor;*
- *jurnal de reflecţii;*
- *fişe de autoevaluare;*
- *rapoarte de lucru.*

JOCURI PENTRU COPIII CU AUTISM

prof. Platona Florica Dana
prof.Limba română/religie ortodoxă
Liceul Teoretic German „Friedrich Schiller”,
Oradea

Jocul reprezintă poarta spre cunoaştere, experimentare şi relaxare pentru fiecare dintre noi, indiferent de vârstă. Cum a luat naştere acest instrument cognitiv, emoţional şi comportamental, nu ştim sigur. Istoricul şi eseistul olandez Johan Huizinga spunea că jocul este mai vechi decât cultura, pentru că noţiunea de cultură, oricât de incomplet ar fi ea definită, presupune în orice caz o societate omenească, iar animalele nu l-au aşteptat pe om ca să le înveţe să se joace. Astfel, jocul nu este caracteristic doar omului, iar rădăcinile acestuia sunt bine împământenite în istoria lumii.

În primul rând jocul trebuie raportat la vârsta şi sexul copilului şi necesită foarte multă flexibilitate. Din acest punct de vedere, este aproape imposibil de conceput un curriculum specific pentru abilităţile de joc, având în vedere faptul că pacienţii cu TSA deseori prezintă fluctuaţii şi pot accepta sau respinge aceeaşi jucărie în momente diferite datorită tulburărilor senzoriale de hiper şi/sau hiposensibilitate. Abilităţile de joc trebuie să includă: abilităţi de joc interactiv (jocul cu mingea), abilităţi de joc solitar (construirea unui turn din lego) şi de joc la masă (jocul de memorie).

Jocuri educative pentru copiii cu autism

1.Curcubeul de baloane

Obiectiv fundamental:Dezvoltarea atenţiei copilului

Obiective operaționale:

O1:extinderea vocabularului

O2:să repete anumite cuvinte

O3:să pronunțe cuvinte noi

Metode și procedee: Conversaţia, explicaţia

Mijloace didactice: Recipientul cu soluție pentru balonașe

DESCRIEREA ACTIVITĂŢII:

Ideea acestui joc este simpla si are la baza extinderea vocabularului, mai ales daca, copilul tau autist se afla in faza de dezvoltare a vocabularului (deci vorbeste putin, spune doar 1-2 cuvinte legate, sau nu vorbește deloc).

Daca nu vorbeăte deloc, incearca sa-l faci sa spuna cuvantul curcubeu. Iata cum:

Imediat ce copilul se uita la tine, captivat fiind de sticla cu baloane de sapun, iei betisorul “magic”, il fluturi de la stanga la dreapta si invers, de la dreapta la stanga, de cateva ori (pana cand betisorul nu mai face baloane), deasupra capului, ca si cum ai desena un curcubeu imaginar si spui cuvantul “curcubeu” la fiecare fluturare a mainii dintr-o parte in cealalta.

Rezultatul: un curcubeu de baloane, care se indreapta incet incet spre podea. Ajuta foarte mult daca, betisorul folosit are mai multe gaurele si astfel, dintr-o singura miscare prind viata o puzderie de baloane mai mici si mai mari.

În acest moment, copilul are mai multe variante. Chiar poti sa încerci diverse versiuni si sa vezi care ii surade si il distreaza mai tare:

- să alerge in jurul curcubeului
- să treaca pe sub curcubeu de cat mai multe ori inainte ca baloanele sa se sparga toate, de podea
- alergați impreuna prin curcubeul de baloane
- să spargă baloanele din curcubeu unul cate unul cu mâna, cu piciorul sau si cu mâna și cu piciorul încercând să prindă cât mai multe

Baloanele au cazut pe podea. Copilul arată ca se distreaza asa ca repeti miscarea pentru crearea curcubeului de baloane repetand si verbal cuvantul “curcubeu” in timp ce cu miscarea mainii dai “nastere” la zeci de baloane si balonase.Dupa 3 runde, te opresti si il intrebi. “Ce vrei sa fac?” Așteaptă răspunsul copilului.

Atenție: fii rabdator. Copiii cu autism isi gasesc mai greu cuvintele. Mai ales daca au si ADHD , spune: “curcubeu” si eu o sa iti fac un curcubeu cu multe multe baloane”. Practic il incurajezi.Daca zice orice forma, oricat de stricata, a cuvantului, bucura-te si felicita-l pentru ca ti-a spus si apoi ofera-i imediat un curcubeu de baloane.In cazul in care copilul autist spune doar 1-2 cuvinte, încearca sa-l inveti expresia “curcubeu de baloane” sau “un curcubeu de baloane”.Spune propozitii simple?

Perfect. Ajuta-l prin acest joc interactiv sa spuna “Fa un curcubeu de baloane”.Daca totusi copilul nu spune nimic, nu-ti pierde speranta. Mai fă de 2-3 oricate un curcubeu de baloane, apoi cere-i din nou sa iti spuna cuvantul/cuvintele magice.

“Modul de lucru” in cazul urmatoarelor idei este asemanator, asa ca, nu voi mai detalia, ci iti voi expune doar ideea principala.

2.Furtuna de baloane

Obiectiv fundamental:Dezvoltarea atenţiei copilului
Obiective operaționale:
O1:extinderea vocabularului
O2:să repete numere
O3:să numere invers
Metode și procedee: Conversaţia, explicaţia
Mijloace didactice: Recipientul cu soluție pentru balonașe
DESCRIEREA ACTIVITĂŢII:

Este foarte asemanator cu jocul precedent, cu singura diferenta ca, mana se misca pe orizontala, de la stanga la dreapta si inapoi, cat mai sus, deasupra capului copilului + sufli in baloane pentru ca ele sa se “zbenguiasca” in aer “alergand” de colo-colo si umpland si mai mult spatiul din camera.Cuvintele si frazele magice exersate de noi: “Incepe numaratoare inversa: 10, 9, 8… 3,2,1. Vine furtuna de baloane!”.Asa, il inveti pe copil sa si numere invers. Daca nu stie, poti numara initial 3,2,1, apoi de la 5 la 1 si abia apoi sa sari de la 10 la 1. Daca te-ai jucat jocul precedent cu el, ii poti cere sa faca si alegeri: vrei o furtuna de baloane sau un curcubeu de baloane? Acest gen de alegeri il poti aduce in atentia copilului tau oricand doresti, mai ales daca vrei ca el sa invete sa aleaga intre mai multe variante, pe cea pe care o prefera mai mult.

3.Jocul cu mingea

Obiectiv fundamental:Dezvoltarea atenţiei copilului
Obiective operaționale:

O1:să interacționeze cu cei din jur

O2:să socializeze

O3:să numere invers

Metode și procedee: Conversaţia, explicaţia

Mijloace didactice: Mingea

DESCRIEREA ACTIVITĂŢII:

Cel mai simplu si totodata unul dintre cele mai indragite jocuri ale copilariei. Jocul cu mingea este cel mai simplu joc pe care îl poți juca, alaturi de copilul autist. El este un joc terapeutic prin prisma faptului ca faciliteaza interactiunea intre cele doua persoane care participa la joc.

În cartea lui Raun Kaufman este pfezentată, importanța interactiunii copilului cu autism cu alte persoane. Asta pentru ca, o caracteristica, comuna, copiilor cu autism este retragerea in propria lume si jocul cu sine insusi.Iar daca face deja asta, incearca sa extinzi perioada in care va jucati cu mingea cat mai mult. In felul acesta ii extinzi abilitatea de a interactiona cu alte persoane.

Bibliografie

3. Cucuruz Martinescu, Daniela, *Autism. Cartea pentru părinţi*, Bucureşti, Editura Licenţia Publishing, 2004.

4. Mureșean Cristina, *Autismul infantil. Structuri psihopatologice şi terapie complexă,* Cluj-Napoca, Editura Presa Universitară, 2004.

NE PREGĂTIM ÎN BIBLIOTECĂ PENTRU BACALAUREAT

Profesor Tinc Luminița,
Liceul Teoretic „Emi Racoviță", Baia Mare

Motto:

"Voluntariatul este cel mai bun exemplu de democrație. Votăm la alegeri, dar când te oferi voluntar, votezi în fiecare zi pentru comunitatea în care vrei să trăiești."
Marjorie Moore

În materialul de mai jos doresc să prezint un proiect de voluntariat, susținut încă din anul școlar 2017-2018, în parteneriat cu Biblioteca Județeană „Petre Dulfu", Baia Mare, deci în acest an împlinim 3 ani de continuitate. Proiectul este intitulat - **Proiect educațional și de voluntariat „Ne pregătim în bibliotecă - pentru bacalaureat!"- cerc de biologie.**

ARGUMENT- Activităţile din cadrul proiectului se adresează tuturor elevilor din liceu și întreaga comunitate şi presupune îmbinarea activităţilor legate de voluntariat cu activităţi din domeniul științific-biologie. Se reliefează, prin acest proiect dorința de implicare voluntară în activitarea de învățare a biologiei pentru examenul de bacalaureat. Pot spune că ideea mi-a venit când pe afisul bibliotecii am văzut acum câțiva ani un cerc de matematică. Am gândit atunci la comunitatea care trăieşte în realitatea crudă, de neimaginat, uneori, pentru unii din semenii noştri, copii care nu-și permit realizarea de meditații ...și la biologie. Atunci, când cu eforturi materiale minime, dar cu multă iubire am înțeles că pot contribui la clădirea unui mic stâlp de rezistență, în ceea ce privește pregătirea elevilor la disciplina biologie, pentru bacalaureat, la întărirea încrederii în forțele proprii, nici un sacrificiu nu a fost prea mare. De asemenea am considerat că prin exemplul meu de voluntar pot să aduc la cunoștință tinerilor unele principii privind activitățile de voluntariat, prin care ei înșiși ar putea contribui la sprijinirea comunității de unde provin.

Mă aştept ca, luând contact cu eleganţa şi solemnitatea Bibliotecii Judeţene, elevii participanți să înregistrez un progres nu numai pe plan instructiv cât mai ales sub aspect educativ. În activitatea

cu elevii mei, urmărind nu atât cât învaţă, ci mai ales cum învaţă şi pentru ce învaţă, susținând mereu că ajutându-i pe cei din jur, ne ajutăm și pe noi înșine deoarece ei sunt generația de mâine.

SCOP - Remedierea situaţiei la învăţătură, creşterea procentului de promovabilitate la bacalaureat, precum şi formarea unei imagini de sine corespunzătoare, astfel încât nivelul de aspiraţie al elevului să fie în concordanţă cu posibilităţile sale reale de învăţare.

GRUP ŢINTĂ LA NIVELUL PARTENERIATULUI- Elevi doritori aparţinând claselor a IX-a - a XII-a, din liceul nostru sau alte licee din Baia Mare

ORARUL DE DESFĂȘURARE AL CERCULUI - *Săptămânal* - în fiecare MARȚI între orele 15,30-17,30- din 1 octombrie 2019 până în 30 iunie 2020; alternativ Biologie vegetală și animală(IX-X)/ Anatomie,genetică și ecologie(XI-XII)

RESURSELE CERCULUI

- **Procedurale:** observația, investigatia, reprezentarea grafică, expunerea, lectura selectivă, argumentația, rezolvarea de probleme
- **Materiale:** caiete, coli A4, A3, fotografii, atlase, calculatr, videoproiector din dotarea bibliotecii
- **Umane:** elevii doritori, profesorul coordonator, părinți, personalul bibliotecii-secția copii
- **Financiare:** proprii

OBIECTIVE GENERALE	**Obiective specifice**
- Remedierea situaţiei la învăţătură, creşterea procentului de promovabilitate la bacalaureat, -Formarea unei imagini de sine corespunzătoare, astfel încât nivelul de aspiraţie al elevului să fie în concordanţă cu posibilităţile sale reale de învăţare - Informarea elevilor despre domeniile în care se poate face voluntariat dar și conştientizarea avantajelor voluntariatului - Conștientizarea elevilor cu privire la resursele educaționale disponibile ale bibliotecii	- îmbogăţirea cunoştinţelor în domeniul biologiei - formarea deprinderilor de a folosi diferite metode de învățare a disciplinei biologie și de aplicare a acestora în practica personală - formarea elevilor în spiritul respectului față de natură și elementele integrate ei - reactualizarea cunoștințelor prin educație nonformală în vederea Examenului de Bacalaureat

- Exersarea deprinderii de lucru în echipă, a capacităţii de a stabili relaţii de colaborare, de întrajutorare.	- vizionări de filme didactice - atragerea altor elevi la cerc sau în alte activități specifice biologiei sau de voluntariat

PRODUSELE FINALE

■ **EDUCAȚIE ȘI VOLUNTARIAT - masă rotundă**

✓ *Descriere activitate:* Activitatea presupune informarea elevilor cu privire la voluntariat, Ziua Internațională a Voluntariatului (5 decembrie) care este marcată în întreaga lume prin diverse acțiuni ale ONG-urilor. De asemenea li se fac cunoscute domeniile în care se poate face voluntariat, principiile voluntariatului. Tot în această perioadă li se prezintă elevilor cunoștințe despre educația non formală, amintindu-se despre Ziua Educației nonformale.

■ **CERC DE BIOLOGIE - dezbateri, activități teoretice și practice.**

✓ *Descriere activitate:* Activitatea presupune dezbateri aplicații teoretice și practice, în vederea pregătirii elevilor, în special de clasa a XII-a, pentru examenul de Bacalaureat, disciplina Biologie vegetală și animală și Anatomie-Ecologie, alternativ, la care pot lua parte și elevi din clasele a IX-a- a XI-a, pentru fixarea sau recapitularea cunoștințelor învățate la școală. În acest scop se va avea în vedere și fondul de carte al bibliotecii.

REZULTATE - Prin derularea proiectului se vor realiza:

- Mărirea interesului pentru fiecare membru care participă la activitățile proiectului pentru acest domeniu de activitate(voluntariat și domeniul științific-biologie).

- Descoperirea calităţilor fiecărui individ şi a colectivului în general prin aportul şi prin rezultatele obţinute în realizarea proiectului.

- Creşterea prestigiului unităţii de învăţământ.

- Creşterea nivelului fiecărui individ privind situaţia şcolară atât prin rezultatele la învăţătură cât şi prin cele privind disciplina.

- Un schimb de experienţă între elevi, sensibilizarea elevilor, privind încrederea în forțele proprii,

- Informarea cu privire la noutățile din domeniul biologiei

- Îmbogăţirea experienţei prin activităţi extraşcolare,

EVALUAREA - se realizează prin: disponibilitatea implicării elevilor în activitate, măsurarea rezultatelor elevilor prin monitorizarea periodică a activității fiecărui elev, promovarea examenului de bacalaureat la biologie. feedback de la părinţi

DISEMINAREA REZULTATELOR

- pe site-ul Bibliotecii Județene „Petre Dulfu” Baia Mare

CARACTERUL INOVATOR ȘI SUSTENABILITATEA PROIECTULUI

Se realizează datorită: promovării publice a voluntariatul ca modalitate de responsabilitate socială individuală şi ca mod de manifestare a cetăţeniei active cât și prin atribuirea de șanse egale tuturor elevilor prin educație nonformală.

Proiect educațional„O carte mică pentru un copil cu suflet mare"

Prof. înv. preșc. Pintilie Nicoleta
Grădinița cu P.P.Norocel Negresti,Vaslui

„Copilul se naşte curios în lume şi nerăbdător de a se orienta în ea. Literatura, care îi satisface această dorinţă îl încântă. Ca să fie opere de artă, scrierile pentru copii trebuie să intereseze şi pe oamenii maturi, instruiţi. A ieşi din lectură cu stima sporită pentru om, acesta este secretul marilor lecturi pentru tineret."

George Călinescu

Basmele sunt foarte atractive pentru cei mici. De-a lungul timpului ele au fost cele care au fermecat generatii, au alimentat elanurile, imaginația deschizând astfel căi de acces către nenumăratele taine ale Universului. Este știută marea lor valoare instructiv-educativă și formativă. Putem spune asta deoarece în primul rând basmele sunt adevărate tablouri ale vietii, reflectând în ele problemele majore ale existenței: nașterea și moartea, căsătoria și despărțirea, calitatea fizică și morală a omului, ridicarea prin merite a celui sărac, originea bogației și a sărăciei, aspirația și posibilitatea omului de a birui boala și moartea, spațiul și timpul, de a supune forțele ostile ale naturii, de a-și face viața mai ușoară și mai frumoasă.

Cuvinte cheie: basm, morală, carte, personalitate

Iată o întâmplare petrecută la grupa mea de copii, care cred că va argumenta cel mai bine justificarea alegerii temei proiectului:

„Într-un ianuarie binecuvântat cu o iarnă adevărată, i-am anunţat pe copii că azi este ziua marelui poet Mihai Eminescu. Am trecut în revistă poeziile cunoscute, le-am arătat tabloul, explicându-le ce reprezintă acest poet pentru români, am ilustrat împreună strofele din „Somnoroase păsărele" şi totul a fost foarte bine până când un băieţel m-a întrebat: „Vine la noi să ne dea tort?" I-am explicat că poetul nu mai este printre noi, că el a rămas în sufletul şi mintea oamenilor prin poeziile deosebite pe care le-a scris, pe care fiecare generaţie de copii le învaţă de mulţi ani până la noi."

Dincolo de aspectul ilar şi pueril al întâmplării, am realizat ce important este pentru copii să înţeleagă o serie de aspecte mai greu de pătruns pentru vârsta lor. Atunci când le precizăm copiilor titlul şi autorul unei opere, dacă nu au şi explicaţiile necesare, după puterea lor de înţelegere, copiii nu vor reda decât nişte cuvinte memorate mecanic, fără sens şi implicit fără nici o finalitate a actului

educativ.Lectura rămâne una din cele mai intense, mai educative şi ai răspândite activităţi a copilului mic –preşcolar şi din ciclul primar.

Cu cât copilul se apropie mai devreme de lectură cu atât mai importante şi mai durabile vor fi efectele ei în domeniul limbajului, al comunicării, al comportamentului şi a socializării lui.Devenind prietenul copilului încă din etapa preşcolară, continuând în cea şcolară, ***cartea*** îl va ajuta să parcurgă uşor căile cunoaşterii, de la concret la abstract, de la intuiţie la reprezentare şi apoi la fantezie. Cu ajutorul ei, copilul intră în posesia numeroaselor instrumente care îi pot satisface dorinţa de a descoperi realitatea înconjurătoare, ea însăşi fiind o lume. În contextul actual al reformei educaţionale, şcoala şi grădiniţa, ca instituţii-cheie, joacă un rol important în apropierea copilului de lumea cărţii şi, implicit, de lectură.

Copilul trebuie să perceapă cartea ca pe un domeniu care merită să fie cucerit, ca pe un prieten mereu alături de el, un prieten care îi vorbeşte, îi dă sfaturi bune şi care nu-l trădează niciodată.

Lucrurile aflate din cărţi îi îmbogăţesc mintea şi sufletul, îl ajută să se înţeleagă pe sine şi pe ceilalţi.

SCOP:

Cunoaşterea unor autori pentru copii şi a câtorva creaţii ale acestora;

Dezvoltarea respectului cuvenit pentru carte şi autorul acesteia;

Stimularea interesului pentru lectură în perioada preşcolară, în vederea dezvoltării şi activizării vocabularului şi a dobândirii tehnicilor de muncă intelectuală;

Înţelegerea importanţei lecturii, a influenţelor axiologice pe care aceasta le poate avea asupra dezvoltării personalităţii copiilor.

OBIECTIVE:

PENTRU COPII:

- recunoaşterea şi denumirea autorilor învăţaţi;
- denumirea titlurilor poeziilor sau poveştilor învăţate şi atribuirea acestora autorilor aferenţi;
- redarea conţinuturilor poveştilor şi poeziilor cu cuvinte proprii, demonstrând că le-au înţeles conţinutul;
- trezirea interesului pentru lectură,
- formarea unei atitudini de grijă, respect şi consideraţie faţă de carte şi autorul acesteia;
- apropierea copiilor preşcolari de activitatea cu cartea;
- îmbogăţirea şi activizarea vocabularului, dezvoltarea capacităţii de exprimare;

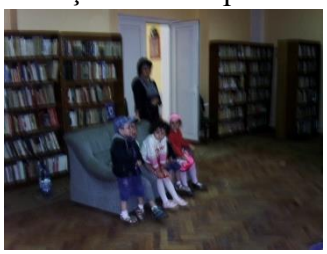
- formarea deprinderii de a gândi şi exprima realizând conexiuni interdisciplinare;
- lărgirea orizontului imaginativ în direcţia presupunerii unor universuri posibile, ca o anticipare a lumii viitorului;
- cultivarea dragostei pentru carte, a atitudinii pozitive a copiilor faţă de aceasta;

PENTRU EDUCATOARE:

- intensificarea colaborării între grupele de preşcolari şi celelalte instituţii implicate;
- abilitarea cadrelor didactice cu capacitatea de a construi un mediu educaţional care să motiveze copilul în procesul de apropiere faţă de carte, cuvântul scris şi autorul acesteia;
- educarea unei atitudini pozitive faţă de abordarea metodei proiectelor, ca metodă de lucru folosită în sprijinul atingerii obiectivelor curriculum-ului;

PENTRU PĂRINŢI:

- conştientizarea rolului pe care fiecare părinte îl are în educaţia propriului copil;
- creşterea implicării părinţilor în activitatea grădiniţei în scopul realizării unui mediu ambiental cald şi sigur pentru copii, felul în care familia şi educatoarea faciliteza realizarea activităţilor;
- educarea părinţilor cu privire la selectarea activităţilor pe care copiii le desfăşoară în timpul liber;

CALENDARUL ACTIVITĂŢILOR:

- Vizită la bibliotecă;
- George Topârceanu – „Balada unui greier mic" –activitate integrată;
- „Moş cu barbă şi mustăţi / Iată, vine prin nămeţi ''
- „O zi de neuitat" – ne citesc mamele noastre
- Ion Creangă – copilul „Nică" – prezentare de fotografii şi albume de la Casa memorială
- „Acasă la cărţi şi autori" – vizită la bibliotecă

Activităţile au urmărit formarea unor comportamente, cum ar fi : să manipuleze cărţi , să respecte norme de comportament civilizat în bibliotecă, să împrumute cărţi, să studieze cărţi în locuri special amenajate pentru ei (la ludotecă),să socializeze, să înţeleagă faptul că tiparitura (carte, revistă, afiş) are înteles (semnificaţii), să cunoască, prin intermediul literaturii pentru copii, poveşti, poezii, ghicitori, zicători, proverbe, etc al căror conţinut să-l poată valorifica în cadrul unor activităţi special organizate (serbări, şezători, spectacole omagiale).

„Prin lectură, copiii sunt conduşi să-şi formeze capacitatea de a surprinde, de a descoperi conţinuturi şi forme ale realităţii exprimate într-o multitudine de modalităţi de expresie, de a le

asocia cu altele, ceea ce le permite să-și extindă, astfel, aria cunoașterii. Pătrunzând în diversitatea textelor literare, elevii vor parcurge căi specifice ale cunoașterii, de la concret la abstract, de la intuiție la reprezentare și fantezie, ajungând în posesia unor multiple instrumente utile satisfacerii dorinței lor de a descoperi realitatea înconjurătoare. Astfel se cultivă interesul pentru cunoaștere, capacitatea de selecție, de asociere, în vederea întelegerii multiplelor semnificații ale realității.” (Ioan Șerdean în „Metodica predării limbii române la clasele I-IV”)

Bibliografie:

-Anton. I.,Cozma. J.,Soriteu. E., *Didactica învățământului preșcolar,* Editura UAV, Arad, 2005

- Corniţă, Georgeta, *Metodica predării şi învăţării limbii şi literaturii române,* Ed. Umbria, Cluj-Napoca, 1993

- *„Curriculum pentru educaţia timpurie a copiilor de la 3 la 6/7ani”,* 2008

- Șerdea Ioan, *Metodica predării limbii române la clasele I-IV*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1993

Tehnici plastice de lucru în cadrul orelor de desen la ciclul primar

Prof.inv.primar:Walter Cristina
Colegiul de Arte ,Baia Mare

Educaţia plastică este unul din factorii care influenţează în mod deosebit conturarea personalităţii umane contribuind, prin formele specifice, la dezvoltarea receptivităţii faţă de actul cultural, la formarea şi cultivarea gustului faţă de frumos şi faţă de adevăr, realizând în acelaşi timp completarea culturii generale a elevului, cunoaşterea caracteristicilor artei şi oferind posibilitatea intrării în contact cu procesul de creaţie artistică

Prin folosirea diversificată a tehnicilor de lucru în activitățile practice, copiii își dezvoltă capacitatea de expunere artistico-plastică, având posibilitatea de a comunica prin mijloace diverse, propriile idei, trăiri, sentimente. Este important să dezvoltăm la copil dorința de a realiza ceva inedit, iar acest lucru îl putem realiza având ca linie directoare diversitatea. Familiarizarea copiilor cu unele tehnici noi de lucru le mărește curiozitatea și imprimă activităților artistico-plastice un caracter atractiv și creativ. artistico-plastice. Familiarizarea cu tehnicile de lucru poate fi organizată sub forma unor exerciţii- joc, a unor demonstraţii, dar mai ales prin metoda învăţării prin descoperire. Cunoaşterea de către elevi a diferitelor tehnici plastice de lucru este condiţionată şi de anumite condiţii materiale (exemplu: procurarea din timp a unor materiale: diferite hârtii, pensule, carioca, creioane, ceracolor, acuarele, guaşe, tempera)

1 Tehnica culorilor umede

Procedeul de colorare, în umed al unei suprafeţe, prin întinderea unei culori care se dizolvă în apă, se realizează cu ajutorul pensulei. În funcţie de natura lor, culorile pot fi transparente (acuarela) sau opace (tempera şi guaşa).

1566

2 Tehnica Origami

Presupune o anumită viziune şi anumite deprinderi în scopul creării unor forme spaţiale, artistice, prin plierea hârtiei, cu mai multe valenţe educative.

3. Pictarea cu tuş colorat sau în culori carioca

Sunt bune pentru lucrările de grafică, pentru executarea unor felicitări, programe – invitaţii pentru serbări, afişe.

4. Desenarea cu beţişorul pe o suprafaţă acoperită cu vopsea opacă

Se foloseşte o vopsea opacă pe bază de clei, care se întinde pe întreaga suprafaţă a hârtiei cu pensula. Cu un beţişor tăiat în formă de lopată se desenează repede, până când nu se usucă culoarea; observăm că urmele sunt albe (este bine să pregătim schiţa viitorului desen).

5. Desenarea cu lumânarea

Cu lumânarea se poate desena pe foaia de desen, apoi se pictează toată suprafaţa. Pe conturul desenat cu lumânarea, culoarea nu se prinde si astfel desenul apare alb (sau colorat mai deschis, dacă lumânarea a fost colorată).

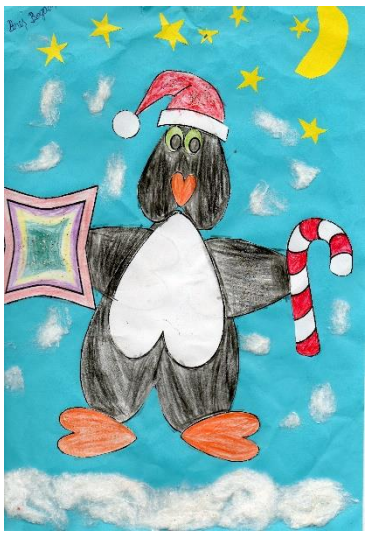

6. Tehnica colajului (tehnica formelor rupte)

Pentru rupere se pot folosi diferite hârtii lucioase, colorate; formele necesare se rup direct din hârtie, fără a fi mai întâi schiţate cu creionul. Astfel formele rupte au margini albe, care le subliniază şi le dau valori plastice suplimentare pe un fond închis.

7**. Tehnica decolajului (tehnica formelor tăiate din hârtie)**

Constă în tăierea unor forme întregi sau a unor părţi ale acestora, din hârtie şi aşezarea lor într-un anumit context (compoziţie). Atunci când de pe hârtie sunt tăiate şi scoase cu grijă formele desenate, negativul rămas se poate lipi pe un alt suport obţinându-se astfel efecte noi prin tehnica decalajului.

8. T**ehnica formelor tăiate din materiale textile**

Din materialele textile, diferit colorate se taie forme întregi sau părţi care se lipesc de carton. Pe lângă valoarea plastică a acestei tehnici se poate menţiona şi o valoare educativă, deoarece materialul poate fi procurat, împărţit şi folosit în colectiv.

9. **Tehnica formelor obţinute prin zgâriere**

Se colorează cu acuarelă întreaga suprafaţă a hârtiei (în culori deschise) apoi, când hârtia este complet uscată se şterge bine în întregime cu o lumânare; după aceasta se acoperă toată suprafaţa cu tuş negru. Se pregătesc apoi schiţele compoziţiilor, pe care elevii le vor realiza prin tehnica zgârierii.

Pentru zgâriere se pot folosi: ace, cuie, beţişoare, obţinându-se astfel linii şi mici suprafeţe colorate. Această tehnică se foloseşte mai ales la ilustrarea basmelor, deoarece contururile obţinute dau efecte fabuloase, fantastice.

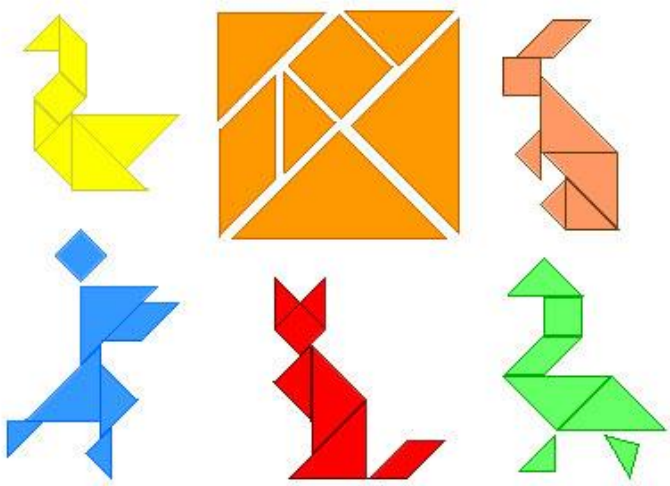
10. Tehnici mixte

Folosirea tehnicilor mixte dezvoltă imaginaţia, fantezia, spiritul de invenţie şi de iniţiativă a elevilor, trezind un viu interes pentru această activitate. Se pot folosi pentru realizarea unei compoziţii, materiale diferite, noi şi tradiţionale. Tehnicile mixte cultivă gustul estetic al elevilor şi le oferă largi posibilităţi de a-şi afirma inventivitatea.

11. Tangram

Este „*jocul celor şapte figuri*” obţinute prin împărţirea pătratului de hârtie într-un anumit mod. Cu aceste figuri se pot comune mai multe imagini, sugerări de forme din natură, inspirate din lumea plantelor, animalelor, fiinţe schematizate, obiecte şi lucruri.

12. Tehnica imprimării ţesăturilor având textură rară

Deasupra foii de hârtie se aşează materialul înmuiat în tuş negru, baiţuri colorate sau acuarelă diluată (ţesătura poate fi: voal, fileu, plasă deasă, etc.). Materialul trebuie stors bine, apoi deasupra materialului se aşterne o altă hârtie şi se apasă pe toată suprafaţa (de preferinţă cu un rulou de cauciuc). După ce se ridică foaia şi ţesătura folosită, pe foaia de bază rămâne imprimarea care constituie fondul peste care elevii pot desena cu pensula sau cu un alt instrument. Motivele care se creează spontan prin imprimare sunt variate. Se pot dezvolta configuraţii de animale, flori, peisaje fantastice, totul depinzând de imaginaţia copilului şi de modul în care este îndrumat. (După ce tehnica este bine stăpânită se poate trece la imprimarea prin combinarea diferitelor materiale în aceeaşi compoziţie).

13. Tehnica picturii pe sticlă

Este o tehnică tradiţională în pictarea icoanelor. Se execută desenul pe hârtie, după care se transpune pe spatele sticlei, cu tuş. Se trece la colorarea suprafeţelor. (Pe sticla degresată cu spirt sau diluant, se lucrează în tuş sau tempera neagră amestecată cu aracet).

14. Tehnici de gravură

Principalele tehnici sunt: linogravura, xilogravura, acvaforte, litografia.

Linogravura este un procedeu de reproducere şi multiplicare pe hârtie a unui desen săpat într-o placă de linoleum, în care imaginea este obţinută prin săparea plăcii, pe care a fost trasat sau gravat desenul.

15. Monotipia

Monotipia sau monourma este un procedeu de lucru cu un anumit efect de spontaneitate şi prospeţime, care oferă copilului posibilitatea de exprimare rapidă a unei dispoziţii sufleteşti, a unei idei sau atitudini. Sticla se acoperă cu puţină cerneală de tipărit (tempera sau vopsea de ulei) şi se întinde uniform.

a) deasupra stratului de cerneală se aşează o foaie de hârtie, iar apoi peste ea, foaia desenată cu motivul ales. Se apasă apoi pe conturul desenului un vârf de plastic (sau creion), fără a atinge foaia cu degetele.

b) peste stratul de cerneală aşternută se poate desena (grava) cu un beţişor sau cu o bucată de hârtie îndoită, se poate folosi amprenta degetului, etc.

Iată alte tehnici de lucru:

- Tehnica ştampilelor din cartof
- Tehnica firului de aţă
- Tehnica ştampilelor din plută
- Tehnica culorilor umede
- Tehnica petei de cerneală
- Tehnica dirijării culorii prin jet de aer
- Tehnica picturii cu palma
- Tehnica desenului cu lumânarea
- Tehnica amprentei cu vârful degetului
- Desenul cu pic
- Desenul cu creta
- Desenul cu tempera
- Desenul cu acuarela
- Tehnica modelajului
- Tehnica colajului
- …şi lista ar putea continua

Copiii desenează, pictează, ştampilează,modelează, execută jucării din hârtie, etc., desfăşoară o bogată activitate. In timpul lucrului ei fac cunoştinţă cu o serie de materiale, instrumente şi procedee tehnice de lucru cu ajutorul cărora se familiarizează cu elementele de bază ale limbajului plastic. Toate aceste câştiguri nu reprezintă un scop în sine, ci este un mijloc eficient şi îndrăgit de educare a unei personalităţi active cu iniţiativă capabilă să se adapteze la condiţiile mereu schimbătoare ale societăţii**.**

Exemple :

PATA DE CULOARE

Motto: "*Imaginaţia se simte liberă numai atunci când lasă pe moment la o parte teama de a greşi* " – A. Toffler

Obiective:

- să-şi dezvolte capacitatea de elaborare prin valorificarea unei pete de culoare (elaborare = capacitatea de transformare şi combinare de date în procesul de construcţie mentală);
- să-şi dezvolte capacitatea de interpretare abstract-verbală a figurativului;
- să-şi dezvolte capacitatea de analiză a propriilor lucrări.

Mod de desfăşurare:

- activitate individuală

Fiecare elev primeşte o foaie de bloc de desen, A4, pe care se află o pată de culoare (culoarea şi forma petei poate să difere de la un elev la altul). Observă timp de câteva minute pata de culoare şi încearcă să îi dea un sens, prin adăugare de elemente în interiorul/ exteriorul ei.

Timp de lucru: 45 minute

Sarcini:

Pornind de la pata de culoare din faţa voastră, realizaţi o lucrare în tempera sau acuarele.

Recomandări:

- Priviţi cu atenţie pata de culoare şi încercaţi să-i daţi o formă precisă şi un sens.
- Puteţi interveni asupra petei de culoare, modificându-i forma sau adăugându-i noi culori sau elemente în interiorul sau exteriorul ei, astfel încât să devină parte integrantă a lucrării
- Încercaţi să nu acoperiţi pata cu o altă culoare , astfel încât să nu mai poată fi distinsă!
- După ce aţi terminat lucrarea şi sunteţi mulţumiţi de ea, daţi-i un titlu cât mai interesant (se acceptă şi titlurile ironice sau glumeţe), apoi fiecare dintre voi îşi va prezenta în faţa colegilor lucrarea.

CUM REPARĂM LUCRAREA?

Motto: *"Greşelile sunt porţi spre descoperire "* – James Joyce

Obiective:

- să găsească soluţii noi când situaţia se schimbă;
- să-şi dezvolte capacitatea de rezistenţă la închidere prematură (capacitatea de rezistenţă la figura indusă sau de rezistenţă la „gestalt");
- să-şi dezvolte capacitatea de analiză a propriilor lucrări.

Mod de desfăşurare:

- activitate individuală

Elevii încep să realizeze o lucrare pe o anumită temă dată (de exemplu, tema „Oraşul meu"). După ce au pictat cam jumătate din lucrare, învăţătoarea intervine în fiecare lucrare cu un element grafic sau cu o pată de culoare în dezacord cu armonia elementelor pictate.

Fiecare elev suferă un „şoc" în urma acestei intervenţii, care are rolul de a-l mobiliza în „repararea" desenului.

Această tehnică a „reparării" se poate utiliza la orice altă temă în cadrul orei de educaţie plastică.

Timp de lucru: 45 minute

Sarcini:

„Reparaţi" lucrarea astfel încât, în final, pata inestetică să nu deranjeze, ci dimpotrivă, să devină un element de atracţie al lucrării. După ce aţi terminat, fiecare va veni în faţă cu lucrarea şi ne va explica cum a reparat-o .

Recomandări:

- Încercaţi să nu acoperiţi pata cu o altă culoare şi să-i daţi o formă cu sens

DESCOPERĂ FORME NOI!

Motto: *„Imaginaţia este mai importantă decât cunoaşterea" A.Einstein*

Obiective:

- să-şi dezvolte capacitatea de rezistenţă la închidere prematură (sau de rezistenţă la „gestalt");
- să-şi dezvolte capacitatea de analiză a propriilor lucrări.
-

Mod de desfăşurare:

- activitate individuală şi pe grupe

Activitatea se desfăşoară individual, apoi în echipă. Pe o coală A4 sunt desenate linii de diferite tipuri, la întâmplare. Fiecare participant primeşte o astfel de foaie, având sarcina de a completa liniile trasate, astfel încât să obţină obiecte diferite.

Timp de lucru: 20 minute

Sarcini:

Pornind de la liniile trasate, desenaţi obiecte fără a stabili o legătură între acestea. Încercaţi să desenaţi ceva la care altcineva nu s-ar gândi.

Recomandări:

- înainte de a desena, priviţi timp de 5 minute liniile trasate şi încercaţi să vă imaginaţi obiectele pe care le-aţi putea desena pornind de la aceste semne. Puteţi aşeza foaia în ce poziţie doriţi.

- Alegeţi în cadrul fiecărei echipe câte un obiect din cele desenate de membrii grupului pentru fiecare semn dat. Decupaţi aceste obiecte şi puneţi-le într-un plic. Obiectele din plic vor fi grupate în funcţie de semnul dat şi lipite pe o coală A2 , realizându-se o lucrare de grup.

JUMĂTATE TU, JUMĂTATE EU

Motto: *„Creativitatea nu înseamnă să găseşti un lucru, ci să faci ceva din el după ce l-ai găsit."* James Russell Lowell

Obiective:

- să găsească o soluţie originală în recompunerea unei imagini
- să aprecieze pozitiv inventivitatea colegilor care au completat jumătatea lucrării

Mod de desfăşurare:

- activitate individuală

Elevii vor desena pe mijlocul colii (albe sau colorate) un subiect la alegere sau li se va da o temă. După ce au terminat de desenat şi colorat (de preferat cu creioane colorate), elevii vor tăia cu o foarfecă foaia pe jumătate (linia de demarcaţie va fi numai pe orizontală sau numai pe verticală, la latitudinea învăţătoarei). Fiecare copil va rămâne cu o jumătate din desenul propriu. Cealaltă jumătate va fi reţinută de învăţătoare.

Urmează schimbul de jumătăţi între colegi. Se pot numi copiii care să facă schimb (sau li se va permite să facă acest schimb cu ce coleg doresc ei). Astfel, fiecare elev va primi câte o jumătate dintr-o lucrare pe care o vor lipi pe o foaie de bloc de desen. Privesc cu atenţie jumătatea desenată şi încearcă să refacă desenul. În final, lucrările vor fi expuse, iar învăţătoarea va arăta jumătatea lipsă a desenelor completate. Se va observa dacă soluţia oferită de cel care a primit jumătatea este mai interesantă sau asemănătoare cu cea iniţială (cea originală).

Timp de lucru: 45 minute

Ex de titluri orientative:

- „Circul", „Oraşul nostru", „Strada mea", „Jucăriile preferate", „La florărie", „Acvariul", „În Laponia", „La patinoar", „Personaje dintr-un film de desene animate", „

Sarcini:

- Desenaţi cât mai frumos tema aleasă de voi!
- Trasaţi cu ajutorul liniarului o linie orizontală la jumătatea foii iar apoi decupaţi cu foarfeca şi obţineţi 2 jumătăţi ale desenului.
- O jumătate din desen mi-o daţi mie, cealaltă o schimbaţi cu a unui coleg!
- Lipiţi jumătatea pe o foaie de bloc de desen şi completaţi desenul aşa cum consideraţi voi că este mai interesant şi mai frumos.
- Expuneţi lucrările realizate şi căutaţi jumătatea din desenul vostru iniţial.

Recomandări:

- încercaţi să veniţi cu idei cât mai interesante, pentru a realiza o lucrare cât mai frumoasă, mai surprinzătoare.

PETELE DE CERNEALĂ

Motto: *"Prima idee care vă vine în minte este adesea cea mai bună !* " M. Roco

Obiective:

- să atribuie un sens petelor de cerneală;
- să găsească un număr cât mai mare de soluţii;
- să identifice petele după denumirile date de către celelalte grupe.

Mod de desfăşurare:

- activitate pe grupe

Fiecare grupă primeşte câte o planşă cu pete de cerneală, având forme nedefinite. Timp de 10 minute, elevii privesc planşa încercând să distingă cât mai multe figuri, obiecte, etc. Un reprezentant din fiecare echipă notează pe o foaie toate lucrurile pe care le-au descoperit coechipierii. Foile se

schimbă apoi între echipe. Citesc ideile pe care le-au scris elevii din echipa respectivă şi încearcă sa descopere şi ei acele obiecte, apoi notează alte descoperiri făcute de ei (dacă nu mai descoperă nimic, dau foaia mai departe, la altă echipă). Se procedează la fel până când fiecare echipă îşi recuperează foaia.

Timp de lucru: 30 minute

Sarcini:

Petele de cerneală ascund o mulţime de figuri, obiecte pe care voi trebuie să le descoperiţi, folosindu-vă de imaginaţia voastră. Notaţi pe foaie tot ceea ce descoperiţi!

Recomandări:

- încercaţi să găsiţi cât mai multe lucruri!;

- puteţi aşeza foaia în ce poziţie doriţi;

Suşală, I.N., *Culoarea cea de toate zilele*, Bucureşti, Ed.Albatros,1988

2 Guilford, J.P., - *Three faces of intellect*, American Psychologist, vol. 14, 1959

3 Roşca, A., Zorgo, B., - *Aptitudinile*, Editura Ştiinţifică, Bucureşti, 1972

4 Stoica A., *Creativitatea elevilor – Posibilitați de cunoaștere și educare*, EDP, București,1983

EDUCATIV

Prof. Băran Irina
Școala Gimnazială „Ghe. Jienescu " Rast,
Jud. Dolj

Titlul proiectului: ***Împreună pentru un viitor mai bun!***

Tipul de proiect : local

Contextul de desfășurare: desfășurat în timpul orelor de consiliere/extracurricular

Locul de desfăşurare al proiectului: Comuna Rast, Jud. Dolj

Partener(i): Consiliul Local , Poliția de Frontieră Rast, psihoterapeut școlar

DESCRIEREA PROIECTULUI/JUSTIFICARE PROIECT

Școala are un rol important în formarea unor indivizi independenți, responsabili, cu o gandire laterală, liberi în exprimare și capabili de adaptare la noi provocări.

În unitățile școlare, crește, de la o zi la alta un fenomen care promovează un comportament violent în rândul elevilor, cunoscut și sub numele de bullying. Acesta este definit ca fiind un comportament ostil, de excludere și de luare în derâdere a cuiva, de umilire. Un elev este etichetat, tachinat, batjocorit în cercul său de prieteni sau de către colegi. Uneori aceste tachinari se transformă în îmbranceli sau chiar, în unele cazuri, în atacuri fizice.

Dacă privim în istoricul acestor copii cu calitatea de agresori sau victime vom găsi aproape întotdeauna un background familiar complicat, ei fiind martori ai unor relatii violente între parinți. Un alt factor declansator poate fii școala, care la nivel de programă nu deține conținuturi și atitudini pedagogice care să îi ajute pe elevi să dezvolte relații de cooperare, de empatie.

Astfel devine important dezvoltarea prin activități extracurriculare a capacității elevilor de a comunica, coopera și de a interrelaționa chiar dacă au un statut social și cultural diferit, având ca efect îmbunatățirea vieții în comunitate.

Atât elevii cât și profesorii acestora au evidențiat nevoia existenței în școală a unor resurse, atât materiale cât și umane care să faciliteze ameliorarea relațiilor din școală și să conducă la diminuarea conflictelor.

Proiectul își propune să implice elevii, profesorii cât și familiile acestora în diverse activități educaționale pentru a-i învața ce înseamnă responsabilitatea privind toleranța și solidaritatea.

CORELAREA PROIECTULUI/ACTIVITĂȚILOR CU DEZVOLTAREA DURABILĂ-Prin dezvoltarea abilitații de interrelaționare elevii se integrează mai ușor în grup și societate, acceptă diferențele socio-economice ce scad gradul de violeța verbală și nonverbală fiind capabili să facă față noilor provocări în contextul dezvoltării durabile a societății.

SCOPUL ŞI OBIECTIVELE PROIECTULUI

Scopul educativ: *Dezvoltarea abilității de interrelaționare în rândul elevilor ce pun probleme de comportament*. *Diminuarea fenomenului de bullying.*

Obiective proiect:

O1. Dezvoltarea respectului pentru diversitate și nondiscriminare în rândul elevilor de gimnaziu.

O2. Formarea de valori și atitudini privind combaterea violenței în randul elevilor.

O3. Sensibilizarea elevilor privind impactul noilor tehnologii asupra capacității lor de interrelaționare

BENEFICIARI:

Grup țintă: un numar de 50 de elevi din clasele V-VIII

Beneficiari:- direcți: un numar de 50 elevii, parinții și comunitatea locală

-indirecți: toți elevii școlii, profesorii, parinții și comunitatea

ACTIVITĂȚI

A1.,, ***În timp ce unii fac teatru, noi suntem teatru***,,- activitate în cadrul căreia sunt dezbătute problemele de zi cu zi ale elevilor, având ca scop dezvoltarea respectului pentru diversitate și nondiscriminare. Se foloseste ca metodă teatrul Forum.

La activitate participă 20 de elevi de clasa a VIII a sub îndrumare echipei de proiect în colaborare cu dirigintele clasei și psihopedagogul . Pregatirea activității are loc în timpul orelor de consiliere si orientare, dar și prin întalniri saptamânale de 2 ore în cabinetul de CDI, aceasta presupune: ateliere de prezentare a metodei, vizionarea unei piese de Teatru Forum, documentare despre metoda, stabilirea scopului metodei și cui se adresează, consolidarea echipei și clarificarea conceptului.

Descrierea activității. Un grup este instruit în această metodă printr-un training prin care se dezvoltă abilități din sfera teatrului cu ajutorul exercițiilor, jocurilor și dezbaterilor specifice.

Ei interrelaționează și propun dezbateri pe teme de actualitate (discriminări etnice și sociale, solidaritate), de asemenea problema poate fi semnalată și de coordonator.
Pentru realizarea piesei au loc întâlniri în care se stabilesc prin improvizație personajele piesei și scenariul, ținandu-se cont de cazurile reale.
Piesa se joacă pentru un public țintă care sa confruntat sau are potential să se confrunte cu astfel de probleme.

Desfășurarea efectivă are trei etape: piesa, discuția, forumul. În prima parte situația de opresiune este prezentată în maxim 15 min. cu ajutorul personajelor și a interactiunilor dintre acestea. Personajele sunt construite incomplet astfel încât publicul să se poată identifica cu acestea și să simtă nevoia de a completa cu propriile acțiuni, prin înlocuirea respectivului personaj.

Partea de forum – moderatorul ,, Joker,, facilitează discuția despre situația prezentată, cauza opresiunii, relația dintre personaje și poziția ocupată de fiecare în parte: oporesor, opresat, aliați ai acestora, personaje neutre. Joker-ul are rolul de a motiva și a stimula publicul să vină cu soluții realiste sau îmbunătățirea situației prezentate. Tot el explică și urmarește respectarea regulilor.
În partea de forum piesa se reia, publicul devine activ, are posibilitatea să schimbe toate personajele, mai puțin opresorul.

În realitatea cotidiană, opresiunea nu va dispărea pur și simplu și își propune ca aceasta să fie înlaturată prin schimbarea atitudinii vizavi de opresor și problemă.

Fiecare spectator poate să intervină. Scopul este ca publicul să actioneze asupra personajelor care nu au luat atitudine și care pot schimba cursul acțiunii intr-unul pozitiv, care pot ajuta opresantul să ia o decizie care să îl susțină și să îl dezvolte pozitiv.

Se intervine astfel în fiecare scenă, rând pe rând, introducându-se personaje pană când se ajunge la soluția votată de public ca fiind cea mai realistă și utilă în situația prezentată. După alegerea situației se poarta discuții despre cum ar putea fi implementata aceasta în realitatea de zi cu zi, în randul celor care se confrunta cu problema dezbatută.

Prin această metodă pot fi dezvoltate urmatoarele competențe:

- capacitatea de a face față provocărilor
- de a se adapta la diferite situații
- abilități de comunicare interpersonală și asertivitate

- competențe în sfera relaționării, creativității, lucrului în echipă
- dezvoltarea empatiei
- încrederea în sine
- autovalorizarea

A 2. ,,***Conflict-negociere-violență***,,- în cadrul activității au loc întalniri cu reprezentanți ai I.P.J-ului în cadrul cărora au loc dezbateri în urma vizionarii unor filme cu puternic impact emoțional. Ținând cont de abilitațile practice ale elevilor, cadrele didactice alături de persoanele implicate solicită elevilor realizarea unor postere pe tema „Stop violență –toți suntem egali"ce vor fi afișate în scoală și folosite în cadrul altor activități. Activitatea are loc pe parcursul a 5 întâlniri.

A 3. "Tehnologia- prieten sau dușman"- Prin această activitate ne propunem să îi informăm pe elevi că tehnologiile pe care le utilizam tot mai frecvent ne ușurează munca, ne relaxează dar ne fac să devenim din ce în ce mai inactivi, supunandu-ne riscului apariției unor probleme de comunicare, interrelaționare și chiar de sănătate. Se vor organiza activități diverse: dezbateri, filme, fotografii, întreceri în aer liber(ex. activități: Furnica harnică, Cărăușii, Păienjenii, Zip-Zap-Boeing, Lupta navală, Întreceri în doi), cu exemplificari privind nocivitatea abuzului de utilizare a tehnologiei. Activitățile au loc pe tot parcursul derulării proiectului sub coordonarea echipei de proiect în colaborare cu diriginții claselor V-VII și cu profesorul de educație fizică și sport.

REZULTATELE PROIECTULUI:- La încheierea proiectului, majoritatea elevilor din grupul țintă și-au dezvoltat abilități de comunicare, interrelaționare, de autocunoastere și practice, iar restul elevilor au conștientizat efectul negativ declanșat de comportamentul agresiv asupra relatiilor sociale.

EFECTELE/IMPACTUL PROIECTULUI -Elevii din grupul țintă au demonstrat că și-au format abilitatea de interrelaționare, având un comportament ce demonstrează capacitatea de a dialoga, de acceptare a diferențelor socio-economice dintre ei și deschidere spre noi provocări.

Dezvoltarea acestei abilități a avut efecte pozitive și asupra relațiilor parinți-copii, elev-profesor iar în peisajul comunității vor dispărea treptat violența verbală, actele de discriminare și comunicarea fără apel la tehnologie va deveni din nou din ce în ce mai folosită.

Pe parcursul desfășurării proiectului în cadrul grupului de implementare , s-a evidențiat energizarea și sudarea colectivului, s-au dezvoltat abilitățile de comunicare și lucru în echipă.

Bibliografie: -Hussar Elena, Safciuc Tatiana „Colaborare și incluziune în sala de casă. Ghid metodologic de utilizare a strategiilor incluzive în învățământul preuniversitar” Ed. Casei Corpului Didactic Bacău, 2008

Webografie - www.teaching4abetterworld.co.uk/docs/download18.pdf
- www.ubuntu.ie/teaching-resources/cocoa-trading.html

Jocul didactic şi stimularea creativităţii
-studiu de specialitate-

prof. înv. primar Albulescu Cornelia,
Şcoala Gimnazială nr. 24 Timişoara

De cele mai multe ori se ignoră faptul că omul este, prin structura sa biologică, o fiinţă autocinetică şi că dreptul la mişcare nu poate fi abolit de nici un fel de normă didactică. În activitatea didactică nu trebuie ignorat raportul dintre evoluţia randamentului intelectual şi starea fizică generală.

Jocurile didactice oferă un cadru propice pentru învăţarea activă, participativă, stimulând iniţiativa si creativitatea elevului. Obiectivele instructiv-educative ale fiecărui obiect de studiu pot fi mai bine realizate prin utilizarea jocului. Acesta, prin natura sa, cuprinde o motivaţie intrinsecă de a mobiliza resursele psihice ale copiilor, de a asigura participarea lor creatoare, de a le capta interesul, de a-i angaja afectiv şi atitudinal.

Elementele de joc: descoperirea, ghicirea, simularea, întrecerea, surpriza, aşteptarea vor asigura mobilizarea efortului propriu în descoperirea unor soluţii, în rezolvarea unor probleme, stimulând puterea de investigaţii şi cointeresarea continuă.

Jocul este foarte important, sub variatele sale forme, în dezvoltarea copilului, importanţe subliniate de numeroase teorii ale jocului din literatura pedagogică şi de locul acestuia în diferite sisteme de educaţie. Jocul are o valoare funcţională ce rezidă în faptul că el transpune simbolic copilul în rolurile adultului. De aici decurge importanţa îmbogăţirii impresiilor copiilor despre viaţa şi activitatea oamenilor dintr-o sferă largă, de domenii profesionale, accesibile înţelegerii lor.

Copilul se joacă de-a ceea ce a văzut sau a auzit. Modelele de urmat pe care el le transpune în joc izvorăsc din realitatea apropiată, din viaţa şi activitatea adulţilor din preajma lui. Pe această cale îşi asimilează semnificaţia socială a rolurilor care îl aşteaptă în viaţă.

Prin joc, copilul învaţă cu plăcere, devine interesat de activităţile ce se desfăşoară. Datorită conţinutului şi modului de desfăşurare, jocurile didactice sunt mijloace eficiente de activizare a întregului colectiv al clasei, dezvoltă spiritul de echipă, de întrajutorare, formează şi dezvoltă unele deprinderi elementare şi de muncă organizată.

Jocurile didactice sunt un mijloc foarte important şi pentru realizarea sarcinilor educaţiei morale. Ele contribuie la dezvoltarea stăpânirii de sine, a autocontrolului, a spiritului de independenţă, a disciplinei conştiente, a spiritului colectiv şi a altor calităţi de voinţă şi de caracter. În joc copiii învaţă să se ajute unii pe alţii, să se bucure de succesele colegilor, să aprecieze nepărtinitor succesele altora. Aşadar, jocurile didactice exercită o influenţă pozitivă asupra întregii personalităţi a copilului. Ele pot însoţi fiecare obiect de învăţământ, fiecare lecţie luând şi forma unor întreceri, concursuri între toţi elevii, între rânduri de bănci, grupe de elevi.

Voi prezenta în continuare câteva jocuri didactice folosite la educaţie plastică pentru dezvoltarea creativităţii.

Continuă tu!—este un exerciţiu care cere îmbogăţirea formei date. Se oferă spre observare o planşă pe care au fost desenate fragmente, elemente, forme: o mână, un cap de peşte, un triunghi, o pălărie, o frunză, o petală şi se cere elevilor să constituie, alegând dintre posibilităţi pe aceea care li se pare cea mai potrivită, pentru a realiza ei înşişi o compoziţie, completând partea aleasă cu elementele care întregesc forma.

Un tablou neterminat—este un exerciţiu care vizează imaginaţia, creativitatea, cât şi inteligenţa şi abilitatea de a desena. Se prezintă o lucrare neterminată (sunt trasate doar câteva linii) şi se cere elevilor să o continue.

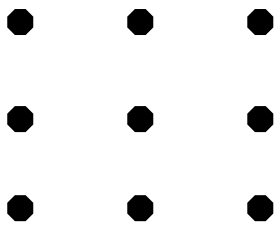
Creează un model—este un joc ce urmăreşte inventivitatea, simţul măsurii, ritmul şi originalitatea. Se cere elevilor să folosească semnele: ∩, *, │, în orice poziţie, în orice ordine şi repetate de câte ori vor pentru a realiza un desen decorativ (friză, chenar sau un obiect astfel decorat).

Jocul Kim, dezvoltă memoria vizuală – grafică—o serie de 8 – 12 obiecte sunt puse pe catedră şi se lasă un timp în câmpul vizual al copiilor, apoi se acoperă cu o pânză. Copiii vor desena toate obiectele pe care şi le amintesc.

Tunelul—joc ce urmăreşte dezvoltarea memoriei vizuale, plecând de la datele percepute într-o anumită ordine. Un copil confecţionează un colier din mărgele multicolore cu o anumită alternanţă de culoare. Colierul va fi introdus sub un tunel format dintr-o bucată de carton pliat în două. Copiii trebuie să-şi imagineze şi să spună ordinea perlelor la ieşirea din tunel (ordinea directă sau ordinea inversă).

Serii de desene—joc pentru dezvoltarea memoriei vizuale şi atenţiei. Se execută la tablă, sub ochii elevilor, o serie de desene şi, în timp ce atenţia copiilor este distrasă, se şterge unul sau mai multe. Elevii trebuie să identifice desenul sau desenele care au fost şterse.

Jocul punctelor—elevii trebuie să unească cele nouă puncte cu numai patru drepte fără să ridice creionul de pe hârtie şi fără să revină pe acelaşi traseu.

Gama jocurilor didactice este foarte variată. Imaginaţia învăţătorului poate genera jocuri noi, dintre cele mai ingenioase.

Jocurile didactice contribuie la dezvoltarea unei gândiri creatoare, la formarea priceperilor şi deprinderilor de activitate independentă. De aceea, metoda jocurilor trebuie să facă parte din strategiile didactice de predare-învăţare.

Bibliografie:

Ludmila Preda, Mirela Paraschiv—Educaţia plastică în ciclul primar, Editura Didactica Nova, Craiova, 2003;

Rafila Cotuna—Locul şi rolul jocului didactic în învăţare, Revista Învăţământul primar nr. 3-4, Editura Miniped, Bucureşti, 2005;

Miron Ionescu, Ioan Radu—Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2005.

Proiect educațional „Pe urmele scriitorilor noștri"

Coordonator: Popescu Tamara – Vasti

A. **Titlu: „Pe urmele scriitorilor noștri"**
B. **Domeniul şi tipul de educaţie în care se încadrează:**
   Educaţie multiculturală
C. **Tipul de proiect: local – la nivelul unităţii şcolare**
D. **Evaluare**
E. **Monitorizare**

A. CONTEXT

În cadrul activităţilor organizate cu ocazia zilelor de naștere ale marilor scriitori din literatură, disciplina Limba si literatura română a ocupat întotdeauna un loc special, iar cadrele didactice s-au implicat activ în organizarea de evenimente care să marcheze valoarea incontestabilă a scriitorilor români în evoluția literaturii. Astfel anul şcolar 2019-2020 i-a pus pe elevi în ipostaza de a evoca imaginea marelui poet, devenit simbolul Culturii Naționale – Mihai Eminescu, eveniment ce se va desfășura pe 15.01.2020. Ziua de 30.01.2020 va însemna evocarea celui mai de seamă dramaturg, I.L.Caragiale prin interpretarea unor schițe din opera scriitorului, în timp ce luna martie va aduce primăvara în sufletul liceenilor sub forma unor mărțișoare ce poartă numele de Ion Creangă și Nichita Stănescu. Nu în ultimul rând, universul cunoașterii elevilor va fi îmbogățit cu metaforele luminii din opera lui Lucian Blaga.

Misiunea oricărei instituţii este de a promova tot ceea ce este valoros în domeniile pe care le reprezintă. Acest proiect al școlii va reuni elevii fascinați de profesia de scriitor, actor, dascălul în general, creatorul de cultură scrisă. Activitatea literară a constituit una dintre coordonatele permanente ale preocupării elevilor liceului, îmbinându-se cu abilitățile muzicale și artistice ale acestora, cu universul literaturii românești din care au descoperit modele și repere autentice pentru formarea lor profesională sau culturală. Prin implementarea acestui proiect, se dorește atragerea tuturor iubitorilor de literatură fiind un demers firesc, căruia participanţii îi vor da anvergura şi importanţa mediatică pe măsură.

Imaginaţia şi creativitatea trebuie sărbătorite într-un cadru festiv ca o recunoaştere a importanţei lor în societate, importanţă pe care trebuie să o conştientizeze şi elevii pentru ca scopul acestui demers să fie atins.

B. DESCRIEREA PROIECTULUI

Scopul

Proiectul urmăreşte valorificarea potenţialului creativ al elevilor şi cadrelor didactice din scoală, aceasta fiind atât o cerinţă a integrării europene, cât şi o cerinţă a recunoaşterii identităţii noastre naţionale. Aceste activităţi vor reprezenta un mijloc de răspândire a artei în rândul elevilor şi a cadrelor didactice, precum şi o punte de legătură între creatorii şi consumatorii de literatură prin scenete, dezbateri, evocări, audiţii muzicala.

Obiective

- Descoperirea de talente literare şi oferirea posibilităţii de afirmare şi dezvoltare acelora care dovedesc vocaţie artistică;
- Stimularea tinerelor talente care se vor putea remarca în cadrul organizat, festiv şi deschis şi care vor avea posibilitatea să intre în contact direct cu oameni de cultură, să dialogheze cu aceştia într-un mediu propice;
- Dezvoltarea ideii de cultură prin lectură şi creaţie artistică (poezie, proză, eseuri, artă vizuală, artă teatrală, artă muzicală)
- Crearea unui cadru organizat de întâlnire a celor ce consumă literatură de calitate-elevi şi cadre didactice;
- Consolidarea identităţii naţionale prin educaţie şi prin respectarea valorilor reale ale societăţii;
- Redescoperirea și apropierea de valorile artei literare;

Grupul ţintă

- direct: elevii claselor V-VIII, elevii claselor IX - XII

- indirect: părinţii, comunitatea locală

Durata: anul şcolar 2019-2020, cu posibilitate de extindere şi în anii următori

C. CALENDARUL ACTIVITĂŢILOR:

Nr. crt	Activitatea	Grup ţintă	Termen	Responsabil	Rezultate	Observaţii
1.	***Mihai Eminescu-simbolul Culturii Naționale***	Elevii de gimnaziu și liceu	Ianuarie 2020	Echipa de proiect	-prezentare ppt, Viața și opera poetului -interpretare *Luceafărul;* -Moment muzical; -planșe realizate de elevii de gimnaziu; -concurs educativ;	
2.	***I.L.Caragiale – în lumea teatrului***	Elevii de liceu	Ianuarie 2020	Echipa de proiect	-prezentare PPT – viața și opera lui I.L.Caragiale - viața de actor: interpretarea schițelor *Five a clock, Justiția* cu organizarea unui concurs între echipe	
3.	***Ion Creangă – în lumea Amintirilor***	Elevii de liceu și gimnaziu	Martie 2020	Echipa de proiect	-prezentare PPT- viața și opera -interpretare fragmente din operă -concurs educativ	
4.	***Nichita Stănescu-poetul Necuvintelor***	Elevii de liceu	Martie 2020	Echipa de proiect	-prezentare PPT- viața și opera -recitare versuri	
5.	***Lucian Blaga-poezia cunoașterii***	Elevii de liceu	Mai 2020	Echipa de proiect	-prezentare PPT- viața și opera -recitare versuri	

D. EVALUARE- CALITATE

Evaluare internă:

-portofolii personale sau colective

-afişe

-compuneri

-albume foto

-expoziţii

Evaluare externă:

Chestionar de evaluare a proiectului adresat partenerilor educaţionali:

-Biblioteca

-Presa

E. MONITORIZAREA PROIECTULUI

-procese verbale

-comunicate de presă

PROIECT EDUCAŢIONAL DE REMEDIERE ŞCOLARĂ

Profesor: Pîrvoaica Tatomirescu Dorina-Georgiana
Şcoala Gimnazială „Alexandru Ştefulescu", Tg-Jiu, Gorj

TEMA PROIECTULUI

„Remedierea situaţiei la învăţătură la matematica"

ARGUMENT

Scăderea rezultatelor la evaluarea naţională, precum şi obţinerea de note mici la evaluarea iniţială la începutul acestui an şcolar, a condus la întocmirea unui program de remediere şcolară cu elevii cls a VIII –a, la obiectul matematică.

Majoritatea elevilor, pierd la punctaj foarte mult în partea I, când știm cu toții că în ciuda exercițiilor foarte ușoare, greșesc la etapele de calcul , deci obțin același rezultat la punctul respectiv ca şi cel care poate nici nu-l încearcă acel exercițiu. Suntem de acord cu acest sistem de notare, dar trebuie să eliminăm pe cât posibil greșelile de calcul, precum şi redactarea neeficientă pe ciornă,de exemplu când nu trebuie rezolvări complete. Mulți elevi au pierdut timp la rezolvarea exercițiilor din partea I, ceea ce a condus la obținerea unui punctaj minim.

Pentru a elimina dificultăţile la învăţătură am căutat cunoașterea cauzelor şi a factorilor determinanți cu care se confruntă elevii din ciclul gimnazial, printre care amintim: superficialitatea în gândire, lipsa unor exerciții suplimentare, asimilarea noțiunilor predate într-o oră corect chiar prin aprofundarea lor în rezolvări de exerciții în contradicție cu asimilarea noțiunilor dintr-o unitate de învăţare în urma căruia mulți elevi,„uită",' sau nu mai fac faţă multitudinii de exerciții diverse. Se impune identificarea de activităţi, depistarea factorilor, tipologiilor şi strategiilor de diminuare şi eradicare a acestora, prin recapitularea materiei sub forma de sinteză pe capitole şi aplicarea practică a lor în teste.

Formarea elevilor în rezolvarea problemelor cu aplicații practice şi interdisciplinare în care apar de exemplu folosirea densității corpurilor, a concentrației unei soluţii etc. Modelele de teste tip evaluare națională prevăd astfel de probleme, pe când manualele de matematică au majoritatea problemelor pur teoretice.

SCOPUL

Scopul activității este de a elimina obținerea de note mici la evaluarea națională ,prin adaptarea elevilor la sistemul de notare şi de încadrare în timp, prin eficientizarea ritmului de lucru la un test tip evaluare națională.

Se urmărește eliminarea factorilor de risc ale învăţării eficiente, precum şi inadaptabilitatea la o rezolvare eficientă şi corectă. Se acordă mai mult timp elevilor care îşi însuşesc mai greu materia şi care au puţină intuiție matematică în a aplica metode de rezolvare şi de a utiliza cele mai potrivite metode de instruire, de a le oferi feed-back-uri concludente şi de a le acorda idei de rezolvare, atenţie şi înţelegere asemenea elevilor cu rezultate mai bune. Remedierea situaţiei la învăţătură, creşterea procentului de promovabilitate la evaluarea naţională, precum şi formarea unei imagini de sine corespunzătoare, depinde de colaborarea permanentă dintre profesor-elev –părinte şi de interesul reciproc al lor, astfel încât nivelul de aspiraţie al elevului să fie în concordanţă cu posibilităţile sale reale de învăţare.

OBIECTIVE

- Cognitive

– de comprehensiune

- menţinere trează a impulsul cognitiv şi motivaţia activităţilor de învăţare;

- organizarea cunoştinţelor sub formă de scheme care să permită evidenţierea legăturilor dintre concepte;

- *de aplicare*

- stabilirea legăturilor între un domeniu pe care elevii îl cunosc bine şi altul nou;

- *de analiză*

- distingerea relaţiilor, argumentelor, concluziilor;
- deducerea ipotezelor;
- evitarea unor situaţii competitive;

- *de evaluare*

- controlarea şi dirijarea sistemul motivaţional specific activităţilor de învăţare;
- utilizarea celor mai potrivite metode de instruire;
- evaluarea eficienţei strategiilor utilizate;
- verificarea progresului şi corectitudinii rezultatelor;

- *Afective*

- *reacţie-răspuns*

- creșterea motivației de a ști matematica din necesitate şi nu din obligație

- manifestarea interesului pentru reuşitele elevilor;

- *receptivitate*

- însușirea cunoştinţelor minime sau maxime;

- *de caracterizare*

- aprofundarea cunoştinţelor minime ale elevilor;

- *Psiho-motorii*

- *reacţie dirijată*

- observarea motivaţiei elevilor pe parcursul derulării activităţilor propuse;

- *automatism*

- executarea corectă a tehnicile de calcul, exercițiu, analiză şi sinteză, demonstrații etc.

Performanţele aşteptate:

- Ridicarea nivelului rezultatelor la învăţătură ale elevilor.

- Dezvoltarea spiritului de apreciere critică şi a curiozităţii elevilor, a disponibilităţii lor de a căuta argumente şi de a le evalua, de a căuta oportunităţi pentru a învăţa şi de a aplica ceea ce au învăţat, în contexte variate de viaţă;

GRUP ŢINTĂ

- Elevi;
- Profesor;
- Conducerea unităţii şcolare

RESURSE

- De timp: an şcolar 2019-2020
- Umane: Profesor

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂȚII

Activitatea constă într-o oră de pregătire suplimentară pe săptămână, pe parcursul anului școlar urmărindu-se recapitularea materiei din cls a V-a până la zi. Orele de remediere la matematică vizează atât geometria cât şi algebra,alternativ de la o săptămână la alta, încercând eliminarea plictiselii şi a inhibiției faţă de geometrie în special.

Activităţile propuse sunt pe capitole din matematică ascendent clasa a V-a, a VI-a ,a VII-a şi a VIII-a. Elevii au posibilitatea de a se debarasa de pericolul notării sau a pedepselor, concentrându-

se asupra activităţii în sine. Fiind motivaţi în rezolvarea exercițiilor pentru a obține note mai bune, elevii vor lucra individual în special dar şi pe grupe şi frontal, în atingerea obiectivelor propuse.

Activităţile se desfășoară într-un mediu prielnic unei activităţi eficiente, relaxante pentru elevi ceea ce sa conducă la creşterea randamentului învăţării. Elevii au fost interogați în alegerea temelor propuse să aleagă variante de teste şi exerciții care consideră că nu le știu singuri ,deci se ţine cont şi de oportunităţile lor de învăţare.

Strategia de învăţare vizează, gândirea logico-matematică, creativitatea, inteligenţa, modul de redactare al problemelor şi motivația înțelegerii matematicii.

EVALUAREA ACTIVITĂȚII

Rezolvarea unui test de către elevi pe notă la începutul fiecărei luni de pregătire, analizându-se permanent progresul sau regresul fiecărui elev, urmate de corectarea greşelilor, de emiterea de sugestii, de analiza altor soluţii şi confruntarea acestora, precum şi reţinerea ideilor de rezolvare a problemelor şi exercițiilor.

Bibliografie:

1) Cristea S., Managementul organizaţiei şcolare, EDP, Bucureşti, 1996

2) Cherchez, N., Mateescu, E., Elemente de management şcolar, Editura Spiru Haret, Iaşi, 2005.

3) Joiţa Elena, Management educaţional. Profesorul manager: roluri şi metodologie, Iaşi, Ed. Polirom, 2000

STUDIU DE SPECIALITATE PRIVIND MARILE CRIZE ECONOMICE ȘI ÎNCEPUTUL UNEI MARI CRIZE ECONOMICE MONDIALE GENERATĂ DE ACEST VIRUS UCIGĂTOR COVIT 19

Prof. Cercel Otilia
Liceul Energetic, Târgu-Jiu, Gorj
Liceul Tehnologic Bîrseşti, Gorj

Covid-19, *cu consecințe umane tragice este un test semnificativ pentru economia mondială, anunțând realmente o* forma severă de criză economică mondială, *poate cea mai mare din întreaga ei istorie.* Măsurile luate pentru a gestiona criza COVID-19 vor tulbura pieţele financiare generând efecte semnificative asupra economiei mondiale. *Efectele economice dezastroase se resimt asupra marilor companii iar afacerilor mici ar putea dispărea de pe piață.*

O eventuală criză mondială va duce la deprecierea monedei naționale în raport cu euro și dolarul, lucru ce se va resimți imediat în ratele creditelor bancare, în facturile care vor fi mai mari și în puterea de cumpărare a cetățenilor. Bursele internaționale sunt în cădere liberă, din cauza impactului negativ pe care epidemia de coronavirus îl are asupra economiei globale.

Problemele tot mai mari de aprovizionare, mai ales din China, principalul exportator al lumii, fluctuațiile semnificative ale tarifelor resurselor, precum petrol, gaze, cupru etc., sunt elemente de natură să genereze perspectivele unei potențiale crize, accentuată și de scăderea semnificativă a consumului la nivel mondial, principalul motor economic", după părerea unor analiști.

Criza economică, puternic vehiculată în momentul actuala , un punct de cotitură dintre recesiune și expansiune economică în cadrul unui ciclu economic, nu este nici prima și nici ultima**.**

Se spune ca daca vrei sa îți afli viitorul trebuie sa îți cunoști trecutul. În acest **sens** mergând pe firul istoriei, omenirea a fost bântuită de numeroase crize economice :

1. **Marea Depresiune (1929-1940)**: originara din SUA, extinzându-se în plan mondial odată cu crahul bursier din 29 octombrie 1929 (Black Tuesday).

În loc sa aplice o politica monetara expansionist FED-ul a strâns șurubul , oferta de bani s-a contractat puternic care a transformat un crah bursier într-o criză bancara , iar in final a provocat o grava depresiune economica . Criza a dus la rate nemaiîntâlnite a șomajului , falimentul unei bune părți a sistemului financiar . Este de prisos sa mai amintesc ca , precum într-un joc de domino , criza a cuprins întreaga lume . Multe din tările lumii au înregistrat rate incomparabile ale șomajului si un declin economic accentuat . Multe națiuni din Europa au ajuns in cele din urma sa-si deprecieze monedele,

să-și diminueze datoriile prin intermediul inflației si chiar sa-si declare oficial neplata obligațiilor . Războaiele monetare au condus la la războaie comerciale. Sintetizat cauzele au fost cele de supraproducție, de distribuție inegala a bogăției, tarife ridicate si datoria de război. In 1993, rata șomajului a atins nivelul de 25%, iar salariile au fost diminuate cu aproximativ 60%.
In 1932, Franklin D. Roosevelt a propus un nou plan focusat pe ajutor, redresare si reforma.

2. **Hiperinflația din Germania (1921-1924)**. Cauza acestei hiperinflații a fost pierderea de către Germania a Primului Război Mondial și semnarea Tratatului de la Versailles prin care își recunoștea întreaga vina pentru aceasta conflagrație. Ca si consecință s-a angajat să plătească Aliaților despăgubiri de 226 miliarde de mărci, suma care ulterior a fost redusa la 132 miliarde de mărci-aur. Datorita epuizării rezervei de aur, preturile bunurilor si serviciilor au crescut rapid, iar banca centrala a acționat spre tipărirea unor noi bancnote. In 1914 rata de schimb intre marca si dolar era de 4 la 1, iar in 1923 rata ajunsese la 1 miliard la 1 Finalmente, Germania s-a orientat spre o reforma monetara prin introducerea Rentenmark, ce a stabilizat economia.

3. **Criza financiara internațională** (2008-prezent): originara din SUA, în epicentru aflându-se falimentul băncii Lehman Brothers. Cauzele sunt legate de politici monetare publice sărace, reglementare necorespunzătoare, promovarea politicii banilor ieftini, evaziuni si fraude fiscale .
Este considerate drept cea mai grava criza de după Marele Crah din 1930. Criza a dus la prăbușirea marilor instituții financiare, salvarea băncilor de către guvernele naționale si perioade de regres pentru piețele financiare din întreaga lume.
În esență, criza a fost declanșată de un deficit de lichiditate in sistemul bancar din Statele Unite. Colapsul bancar din SUA care a atins apogeul in anul 2007 a provocat deteriorarea financiara a instituțiilor din întreaga lume. Declinul disponibilității creditelor si a încrederii investitorilor a avut un impact major pe piețele mondiale valorile imobiliare suferind pierderi mari pe parcursul anului 2008 si începutului lui 2009.
Economiile la nivel mondiala au scăzut in aceasta perioada, condițiile de creditare s-au înăsprit, iar comerțul mondial s-a diminuat. Guvernele si băncile centrale au răspuns cu stimulări fiscale, cu o expansiune a politicii monetare si ajutoare instituționale fără precedent.

4. Criza petrolului din 1973. In timpul războiului Yom Kippur (Iom Kipur), OPEC (respective țările arabe din OPEC plus Egipt si Siria) au decis sa stopeze livrările de petrol către SUA si alte țări dezvoltate – în special Olanda – care au acordat sprijin Israelului în războiul de Yom Kippur . A fost pentru prima data când o resursă naturală a fost folosită pe post de armă iar ca urmare a embargoului,

prețul petrolului a urcat extreme de repede de la 3$ la12$. Prețul unui baril de petrol a crescut de patru ori, ce putea conduce la un posibil colaps al bugetului in economiile mai puțin stabile. Țările importatoare au fost serios afectate, această criză venind după ce timp de ani de zile economia mondială a suferit de pe urma denunțării acordului de la Bretton Woods. Criza petrolului a fost punctual de pornire al unei noi abordări legate de consumul de energie și a durat până în 1974.

5. Criza datoriilor suverane 2009. Criza financiara internațională a generat dificultăți în refinanțarea datoriilor guvernamentale, astfel cele mai afectate tari au fost: Grecia, Irlanda, Italia, Portugalia, Spania, Franța si Cipru.

In mai 2011 grecii resping masurile de austeritate si si-au manifestat nemulțumirea prin demonstrații de strada violente. În iunie 2011 situația se stabilizează, guvernul elen reușind sa adopte un pachet de masuri de austeritate, liderii UE alocând fonduri pentru susținerea țării.

6. Criza financiara din Asia (1997): a început in Thailanda, prin colapsul financiar al Baht, cauzat de decizia guvernului ce a lăsată moneda națională sa se devalorizeze fata de dolarul american. Criza a durat aproximativ 2 ani, pana in 1999.

7. Criza economica din Rusia sau Criza rublei (1998). Cauzele fac referire la un nivel înalt de corupție, la un set de reforme economice ineficiente si instabilitatea politica ce au dus la devalorizarea rublei și la incapacitatea de plată a datoriilor.

8. Lunea Neagra (1987): pieţele bursiere din plan mondial s-au prăbușit, printre cauze evocându-se probleme referitoare la programul de Trading, dispute referitoare la politica monetara si anticipațiile pesimiste privind inflația. Tensiunile din Orientul Mijlociu si perspectivele economice negative au determinat cea mai mare cădere într-o singură zi a valorii acțiunilor, de după Primul Război Mondial Criza a început in Hong-Kong, unde s-au înregistrat pierderi de circa 45.8% din valorile înregistrate, răspândindu-se spre Vestul Europei, lovind chiar si SUA.

9. Panica Bancara (1907): declanșată de o tentativa de manipulare a pieței de acțiuni (corner the market), ce a avut precum ținta compania United Cooper, încercându-se cumpărarea unui număr suficient de mare de acțiuni, astfel încât cumpărătorul sa poată manipula piața.

Conducerea Knickerbocker Trust Co. a încercat să provoace colapsul pieței de cupru. Deși nu au reușit, panica s-a instalat rapid pe Wall Street. Într-o săptămâna nicio bancă nu mai primea cecurile emise de Knickerbroker. Gigantul JP Morgan a organizat o echipa de salvare care a stimulat sprijinul pentru un sistem de rezerva federala (care este cred si acum in vigoare). New York Stock Exchange a scăzut cu 50% față de maximul anului anterior. Foarte multe bănci și întreprinderi au intrat în

faliment. În esență însă, cauzele primare ale acestei crize au fost lipsa lichidităților din piața si pierderea încrederii în rândul deponenților.

10. “Deceniul pierdut” al Japoniei (1990-2000). Cauzele fac trimitere la un nivel exagerat de speculații, la un volum nesuspendabil al împrumuturilor acordate si un nivel redus al ratei dobânzii. După cum reiese din istoria crizelor economice mondiale, îmi dau seama ca Pandemiei Covit 19 este declanșatorul unei crize la nivel mondial va urca lejer direct pe primul loc.

În baza măsurilor luate de autoritățile mai multor țări, în scopul gestionării crizei medicale, efectele și asupra economiei mondiale nu se lasă mult așteptate. După cea mai lungă perioadă de creștere economică, economiștii estimau că această criză va veni din China având ca fond încetinirea creșterii economice dar nimeni nu anticipa că o criză economică poate fi adusă de acest virus ucigător sub toate aspectele.

Practic această pandemie ce a pus stăpânire pe întreg globul implicit gripează și economia.. Acest șoc economic este mai puternic din istorie și anunță o recesiune majoră la nivel mondial.. COVID-19 a intrat în scenă, a găsit economia globală stând pe o bulă imensă de datorii private acordate de băncile centrale în numele pieței de capital. Omenirea nu trebuie să fie cu gara joasă trebuie să fie mereu în alertă. Va fi nevoie de o regândire a modului de a trata problema echității în funcționarea sistemelor economice. Este nevoie de solidaritate financiară și în general pe plan mondial în a înființa un fond social menit să energizeze atât capitalul public cât și finanțele private și folosirea lichidităților existente pentru investiții în sănătatea publică. protejarea capitalului uman este esențială pentru orice societate. În acest tablou mondial, România ar trebui să aloce mai multe resursele sistemului de sănătate, sistemului educațional, să sprijine producția autohtonă prin intervenții fiscale și monetare.

Suntem în plină furtună, timpul își aruncă apele învolburate asupra noastră, suntem responsabili pentru prezentul și viitorul nostru, puterea stă în noi.. „Nu există soluții, ci numai forțe în mers...Trebuie să le creezi și soluțiile vor veni!”

Fiecare criză e diferită în felul ei și fiecare criză a „provocat” economia unei națiuni sau chiar mondială să treacă la un alt nivel de dezvoltare și de „derulare”.

BIBLIOGRAFIE

1. E. Dijmărescu,... – „Criza economică mondială, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1986
2. **Dobrescu E., Popescu T. V., 2010, Crizele care ne macină, în Cartea Crizelor – O privire optimistă, Editura Wolters Kluwer, București**
3. **Alex Berca-Crizele economice și ciclicitatea lor, Editura: Institutul European,2011**
4. **Costel Ioan Cioban, Criza-secvență a dinamicii economice, Editura Economica,2018**

PROIECT EDUCAȚIONAL – EDUCAȚIA INCLUZIVĂ
PROIECTUL „UN ZÂMBET CÂT O MIE DE CUVINTE"

Prof. Neagu Luminița, Prof. Enoiu Cristina
Colegiul Tehnic "Valeriu D. Cotea" Focșani

Proiectul „Un zâmbet cât o mie de cuvinte", derulat de **Colegiul Tehnic "Valeriu D. Cotea" Focșani** în parteneriat cu **CENTRUL ȘCOLAR PENTRU EDUCAȚIE INCLUZIVĂ "Elena Doamna"**, **Focșani** face parte din cadrul *Strategiei Naționale de Acțiune Comunitară (SNAC)*
.

Grupul țintă este reprezentat de cadre didactice și elevi din învățământul preuniversitar.

În cadrul acestui proiect, s-au urmărit o serie de *obiective specifice*, cum ar fi:

- educarea sentimentelor de prietenie, toleranță, armonie, și bună dispoziție în relații cu copii din alte grupuri;
- dezvoltarea abilităților de comunicare eficientă, de lucru în echipă și de asumare a responsabilităților;
- responsabilizarea elevilor și a cadrelor didactice prin implicarea în acțiuni comunitare;
- întărirea parteneriatului cu alte instituții școlare;
- înţelegerea de către elevii voluntari a importanţei valorii muncii depuse de către ei;
- promovarea metodelor didactice de individualizare a procesului instructiv educativ al elevilor aflaţi în dificultate;
- promovarea drepturilor persoanelor cu surdocecitate;
- dezvoltarea unor comportamente relaţionale în sfera valorilor civice, privind relaţiile dintre grupuri prin stabilirea de relaţii sociale şi formarea unor trăsături morale ca: prietenia, altruismul, colaborarea, încrederea, sinceritatea şi toleranţa;
- sensibilizarea elevilor privind nevoile copiilor instituţionalizaţi, care sunt nevoiţi să stea departe de familiile lor în perioada studiilor.
- egalizarea şanselor copiilor cu CES spre integrare socială şi îmbunătăţirea calităţii vieţii acestora.
- promovarea acţiunilor de voluntariat social umanitar în presa locală Monitorul de Vrancea şi pe facebook pentru sensibilizarea comunităţii locale.

- stimularea integrării sociale şi dezvoltarea abilităţilor copiilor cu nevoi speciale prin activităţi recreative şi creative.

De asemenea, prin intermediul acestui proiect s-a urmărit și consolidarea unor relații de colaborare între instituțiile de învățământ, promovând în același timp și imaginea școlii în comunitate. Parteneriatul dintre cele două instituții de învățământ este unul consacrat acesta derulându-se pe o perioada de zece ani. In acest timp s-au derulat multe proiecte educaționale care s-au finalizat cu numeroase premii, distincții, satisfacții și…… zâmbete .

PROIECT EDUCAȚIONAL
„LĂSAȚI COPIII SĂ VINĂ LA MINE!"

PROF. ÎNV. PRIMAR:Năstase Valentina
LICEUL de ARTĂ „GH. TATTARESCU'',FOCȘANI

MOTTO:

„Iar Iisus a zis:Lăsați copiii și nu-i opriți să vină la Mine,că a unora ca aceștia este împărăția cerurilor.Și punându-Și mâinile peste ei,S-a dus de acolo."

Matei 19,14-15

Argument

Acum,la începutul sec.al XXI-lea,Creștinismul rămâne un reper pentru toate societățile democratice care așează la loc de cinste educația și formarea individului.Plecând de la această premiză,am socotit că Biserica Ortodoxă,prin învățăturile și rânduielile sale,își poate aduce un aport semnificativ în procesul instructiv-educativ al elevilor.Colaborarea cu Biserica subliniază importanța învățării și a avantajelor venite de pe urma unei educații religioase corespunzătoare.Sistemul de învățare românesc prevede ore de religie,în care elevii își însușesc o educație temeinică religioasă,în care învață să respecte biserica și valorile ei culturale.În prezent,elevii au mai multe mijloace de informare și învățare decât părinților.De aceea,activitatea cu biserica pune accent pe păstrarea valorilor creștine,a sărbătorilor religioase importante care sunt un prilej de sărbătoare în sânul familiei și al comunității din care fac parte.Educația religioasă trebuie desfășurată nu numai în cadrul orelor de religie,ci,noi toți trebuie să contribuim la educarea ,cultivarea conștiinței binelui și răului,să-i ajutăm pe elevii noștri să distingă fapta bună de cea rea și,astfel,copilul devine conștient că are de respectat niște norme morale și îndatoriri față de semenii săi. Iubirea reciprocă,milostenia,bunătatea,blândețea,recunoștința,cinstea,dreptatea sunt însușiri pe care elevul le dobândește în colectivitate.De aceea,noi,cadrele didactice,suntem datoare să le cultivăm aceste valori pentru a ne asigura că ei vor trăi într-o lume mai bună.

SCOP:

Promovarea credinței și moralei ortodoxe în rândul tinerilor,prin intermediul triadei Biserică-Școală-Familie.Formarea și consolidarea virtuților creștine și consolidarea deprinderilorde comportament moral-religoios.

OBIECTIVE

1.Privind copiii

Formarea unor deprinderi religioase sănătoase prin intermediul respectării sărbătorilor creștin-ortodoxe,a datinilor și obiceiurilor naționale;participarea activă la viața comunității,cultivarea toleranței între semenii de toate vârstele;implicarea în viața liturgică și filantropică a Bisericii;implicarea responsabilă în acțiuni de întrajutorare a semenilor aflați în dificultate;înțelegerea că Sf Liturghie este centrul cultului ortodox.

2.Privind cadrele didactice

Dezvoltarea abilității cadrelor didactice de a crea un mediu educațional care să motiveze copilul în procesul de cunoaștere a virtiților promovate de biserică;conștientizarea tinerilor asupra drepturilor și îndatoririlor pe care aceștia le au față de biserică,școală și comunitate;stabilirea unor strategii și metodologii comune în ceea ce privește derularea activităților;organizarea unor acțiuni cu tematică creștină-vizite la azile de bătrâni,realizarea de scenete religioare la Crăciun,acțiuni de voluntariat pentru ajutorarea bătrânilor nevoiași;educarea unei atitudini pozitive față de abordarea metodei proiectelor de parteneriat educațiponal ca metodă de lucru în formarea cetățeanului de mâine.

3.Privind părinții și alți factori educaționali din comunitate

Conștientizarea necesității implicării lor în procesul educațional din școală și biserică;asigurarea unui mediu educațional sănătos din punct de vedere fizic și emoțional pentru copii

Program de intervenție

Prof. înv. primar: FILIP SIMONA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ DAIA ROMÂNĂ

Numele şi prenumele beneficiarului: D.E.

Clasa: a III-a

Diagnostic: diagnostic ADHD

Identificarea problemei de către cadrul didactic:

Copilul D.E.. provine dintr-o familie organizată, cu resurse financiare medii şi cu un grad mediu de culturalizare. D.E. a prezentat încă din clasa I tulburări uşoare de comportament, caracterizate printr-o accentuată hiperactivitate şi lipsă de concentrare. Motivaţia pentru activităţile şcolare este aproape în totalitate externă, de tip condiţional-recompensatoriu.

Colaborează bine cu adulţii dacă aceştia sunt indulgenţi cu el. Concentrarea în timpul unei activităţi este pe termen scurt şi este condiţionată de interesul copilului pentru tema activităţii, mai ales dacă aceasta se referă la lumea sa concretă sau dacă prezintă o dificultate scăzută. Reuşeşte să calculeze cu suport material şi să citească pe litere, dar înţelegând semnificaţia cuvântului şi a propoziţiei citite.

Limbajul este slab dezvoltat, având un vocabular activ sărac, concret şi cu multe erori în pronunţie. Hiperactivitatea se manifestă şi în relaţiile cu ceilalţi copii din clasă, D.E. preferând să alerge, să se târască, să se "lupte" cu colegii. În timpul orelor îşi arată permanent nerăbdarea de a ieşi în pauze ori de a se sustrage unei activităţi educative care presupune cel mai mic efort; emite tot felul de sunete, disturbă orele, cere des să meargă la toaletă. Afectiv este normal dezvoltat, fiind o fire pozitivă.

Precizarea obiectivelor:

a) Pe termen scurt:
   - Să realizeze activităţi de învăţare de minim 15 minute, timp în care să participe efectiv;
   - Să socializeze şi să fie integrat cel puţin într-un subgrup al clasei;
   - Să-şi amelioreze pronunţia cuvintelor;

b) Pe termen lung:
   - Să realizeze activităţi şcolare – proiecte în colaborare cu colegii;

- Să-şi amelioreze capacitatea de a fi atent la ore;
- Să facă faţă cerinţelor educaţionale prevăzute în programa şcolară, evitând eşecul şcolar;

Durata programului și frecvența activităților propuse:

Programul este conceput pentru a fi derulat pe parcursul unui semestru.

Activități zilnice la clasă – în fiecare oră de curs cu activități, sarcini, instrumente de lucru

Activități de modelare comportamentală și restructurare cognitivă - o activitate pe săptămână (20-30 de min., în timpul programului școlar sau în afara acestuia, în funcție de specificul activității) - oferirea de modele când se dau instrucțiuni: este mai eficient dacă și învățătorul execută sarcina în timp ce o cere

Activități de consiliere – de câte ori este nevoie, dar cel puțin o activitate pe săptămână – 15 min., în afara programului școlar constând în realizarea unui mediu de învățare stimulativ și adecvat pentru toți copiii (atât în clasă, cât și în afara clasei);

Activități curente:

- Se organizează în sala de clasă, un mediu educațional destinat subiectului de a-și petrece timpul;
- Elevul este permanent încurajat să desfășoare activități de studiu care îi plac cel mai mult, combinate cu sarcini mai puțin plăcute, dar benefice și folositoare;
- Stabilirea, împreună cu învățătorul a modului de alternare a tipului de activitate prin folosirea unui cod, pentru facilitarea învățării;

Activități specifice:

- Cartonașul cu conflicte – joc pentru ora de Consiliere;
- Jocuri de rol pe tema consecințelor comportamentelor lor;
- Planul cu puncte este un program inițiat cu scopul reducerii comportamentelor hiperchinetice şi opozante în situaţii bine definite;
- Jocul „Oglinda"- pentru dezvoltarea spiritului de observație, a empatiei și a ascultării active;
- Jocul „Afișul pe spate" – pentru creșterea stimei de sine;

Activități de Consiliere:

- Acestea se organizează de către învățătorul clasei (pot participa și alte cadre didactice) și au ca scop identificarea și cunoașterea cât mai bine a dificultăților de învățare a fiecărui elev, modul lor de manifestare și domeniul în care apar, să se asigure că elevii aflați în situație dificilă au achiziționate

aptitudinile prealabile, să adapteze materialul didactic folosit la fiecare temă, să procure material de sprijin-atunci când este nevoie, să-și rezerve timp necesar în fiecare oră pentru a evalua eficacitatea activităților de învățare și predare și, nu în ultimul rând, realizarea unui mediu de învățare stimulativ și adecvat pentru toți copiii (atât în clasă, cât și în afara clasei);

- Să apeleze la sprijinul persoanelor specializate, imediat când constată că nu poate remedia rămânerile în urmă la învățătură-doar cu ajutorul părinților;

Strategia de intervenţie:

- Copilul îşi continuă tratamentul medicamentos şi şedinţele de lucru cu psihologul;
- Învăţătoarea planifică activităţi suplimentare de recuperare cu D.E., bazate pe jocuri didactice, materiale atractive;
- Copilul este încurajat, lăudat şi recompensat des pentru realizările sale;
- Copilul este încurajat să solicite explicaţii suplimentare şi ajutor atunci când nu reuşeşte să rezolve o sarcină, decât să o abandoneze;
- Copilului i se explică simplu şi clar ce este important şi ce nu este;
- D.E. este integrat într-un subgrup al clasei care să-l sprijine moral şi în timpul activităţilor de învăţare;
- Elevul participă la un alt proiect al şcolii în colaborare cu psihologul, de terapie prin teatru şi joc, cu participare individuală.

Evaluarea rezultatelor programului de intervenţie:

În urma programului de intervenţie, D.E. are progrese vizibile în calculul matematic şi citit-scris, reuşeşte să fie atent la ore în proporţie mai mare (cu pauze între perioadele de atenţie), dar nu mai este certat pentru întârzierea sau neîndeplinirea sarcinilor şcolare.

Este mândru de micile sale realizări şi se bucură, chiar dacă pentru scurt timp, de activităţile pe care altădată le refuza. Este tot mai mult apreciat şi încurajat de către colegi, care îi tolerează mai mult “ieşirile” comportamentale şi îl acceptă aşa cum este.

Se face util în clasă ştergând tabla, împărţind laptele şi cornurile colegilor, fiind astfel mai mulţumit de utilitatea sa. Are un tonus bun şi îi place să constate că şi el ştie tot atât cât ştiu colegii, mai ales când este şi recompensat cu câte o bomboană sau o jucărioară.

Părinţii sunt mult mai relaxaţi în ceea ce priveşte activitatea şcolară a lui D.E., colaborează foarte bine cu învăţătoarea şi sunt mai încrezători în viitorul copilului.

ŞCOALA INCLUZIVĂ – O NECESITATE ÎN EDUCAŢIA ACTUALĂ

Prof. înv. primar ROŞU IOANA CARMEN
Şcoala Gimnazială Nr. 1 Avram Iancu

,,Eu sunt copilul! Tu ţii în mâinile tale destinul meu. Tu determini în cea mai mare măsură, dacă voi reuşi sau voi eşua în viaţă! Dă-mi, te rog, acele lucruri care să mă îndrepte spre fericire. Educă-mă , te rog, ca să pot fi o binecuvântare pentru lume".

(Din ,,Child's Appeal", Mamie Gene Cole)

Unul dintre cele mai importante aspecte ale învăţământului actual este nevoia sa de adaptare la necesităţile copiilor, oricare ar fi acele necesităţi şi oricare ar fi copiii – fie că sunt copiii cu CES, fie că pur şi simplu sunt copii cu un ritm mult mai încet de învăţare. O astfel de metodă de adaptare o constituie şcoala incluzivă, o şcoală ce se axează pe includerea acelor copiii sau chiar grupuri ce au fost anterior marginalizate şi care implică în procesul de învăţare şi de luare a deciziilor părinţii, îngrijitorii şi consilierii specializaţi.

S-a dovedit că metodele utilizate în cadrul claselor incluzive pot îmbunătăţi semnificativ performanţa tuturor elevilor. In comparaţie cu educaţia în centre sau şcoli speciale, care are riscul de a-i menţine pe copii şi adolescenţi în afara societăţii, şcoala incluzivă constituie un teren de pregătire ideal pentru viitoarea lor integrare în societate. In loc să-i izolăm şi să spunem că sunt „dificili", „turbulenţi" sau chiar „handicapaţi", am putea să admitem faptul că aceşti copii ar putea progresa mai mult într-o clasă obişnuită, dacă noi, profesorii, am accepta că educaţia este pentru toţi.

Cel mai important lucru de luat în considerare este că predarea în cadrul diversităţii implică predarea pentru fiecare individ în parte. Ţinând cont de interesele fiecărui elev, de experienţele şi ţelurile sale facem, de fapt, un pas important în educaţia elevilor şi integrarea lor în societate, după terminarea studiilor. Mai mult, putem spune că diferenţele dintre indivizi sunt mult mai pregnante decât cele dintre grupuri. Din acest punct de vedere, poate una dintre cele mai mari provocări căreia trebuie să-i facă faţă un profesor este adaptarea stilului de predare astfel încât să corespundă necesităţilor fiecărui elev în parte. O nouă dimensiune care începe să se contureze în peisajul învăţământului românesc este aceea de democratizare şi egalizare a şanselor fiecărui copil în parte.

În acest scop a fost înfiinţată şi şcoala incluzivă – un răspuns la redimensionarea educaţiei. Scopul acestei şcoli este de a crea pentru toţi copiii un cadru prielnic învăţării, pornind de la premiza că diferenţele dintre oameni sunt normale şi ele trebuie acceptate. Un rol important în cadrul şcolii incluzive îl are pedagogia şi învăţarea centrată pe elev. Acest lucru implică automat adaptarea curriculumului şi metodelor de predare la capacitatea şi nevoia fiecărui elev în parte.

Predarea la elevii cu nevoi speciale solicită aceleaşi strategii şi practici ca şi predarea la orice alt tip de clasă. Cu alte cuvinte, o bună metodă de predare în general va fi o bună metodă de predare şi pentru elevii cu nevoi speciale. Toţi elevii au dreptul să aştepte de la învăţământ cele mai bune şi eficiente metode, iar elevii cu CES nu fac diferenţă. Şcoala incluzivă reprezintă o provocare pentru şcolile obişnuite, însă ea nu trebuie privită ca o ameninţare pentru performanţa acestor şcoli. Multe dintre aceste instituţii găsesc ca fiind dificil să integreze elevii cu nevoi speciale în cadrul claselor obişnuite. Însă această teamă poate fi depăşită prin educaţie, resurse didactice adecvate, sprijin şi nu în ultimul rând credinţa că incluziunea este un drept moral şi social ce nu poate fi negat nimănui.

Există anumite etape ce trebuie urmate în cadrul şcolarizării copiilor cu CES, printre care, în primă fază, este acceptarea ideii că există astfel de copii, recunoaşterea dreptului lor la educaţie, integrarea lor treptată în cadrul şcolilor obişnuite. Astfel pe măsură ce aceşti copii vor creşte, vor deveni adulţi şi vor avea probabil proprii copii, incluziunea va fi deja un fapt acceptat şi o măsură firească în cadrul educaţiei. Copiii educaţi în cadrul şcolii incluzive vor fi mai bine pregătiţi să interacţioneze cu diverşi indivizi precum şi cu diverse situaţii din lumea reală.

În cadrul şcolii incluzive profesorii trebuie să colaboreze cu diferiţi specialişti în domeniul educaţiei, cum ar fi psihologi, consilieri, terapeuţi şi alţi specialişti pentru că doar împreună vor reuşi să obţină cele mai bune rezultate. Profesorul consultant pentru CES este probabil cel care va lucra cel mai mult cu fiecare profesor în parte, el fiind şi cel care va participa în cea mai mare măsură la orele de curs. Şcoala incluzivă presupune îmbunătăţirea sistemului educaţional pentru toţi elevii. Implică schimbări în curriculum, în modul de predare al profesorilor, în modul de învăţare al elevilor, precum şi schimbări în modul cum interacţionează copiii cu CES cu colegii lor şi viceversa.

Ideea este ca şcolile, centre de învăţare şi educaţie, să se schimbe astfel încât să devină comunităţi educaţionale în care nevoile tuturor elevilor şi profesorilor să fie îndeplinite. Şcolile incluzive nu mai asigură o educaţie obişnuită sau o educaţie specială, ci asigură o educaţie incluzivă, iar ca rezultat elevii vor putea învăţa împreună. Cu alte cuvinte, acest tip de şcoală este deschisă tuturor elevilor, astfel încât toţi elevii să participe şi să înveţe. Pentru ca acest lucru să se întâmple,

profesorii şi şcolile, în general, au nevoie de o schimbare, pentru a întâmpina cu mai mult succes diversitatea nevoilor elevilor. Educaţia incluzivă este un proces de facilitare a procesului de învăţare pentru toţi elevii, chiar şi pentru cei ce au fost anterior excluşi.

Printre avantajele şcolii incluzive se numără faptul că elevii cu CES sunt trataţi ca parte integrantă a societăţii, au ca model restul colegilor care nu au probleme, atât copiii cu CES cât şi colegii lor îşi dezvoltă abilităţile comunicative, devin mai creativi, acceptă diversitatea etc.

Profesorii adoptă metode diverse de predare-învăţare, de care beneficiază toţi elevii, nu numai cei cu CES. Socializarea între elevii şi dezvoltarea prieteniilor între colegi este destul de importantă în dezvoltarea procesului de învăţare, datorită schimbului de informaţii permanent. În ceea ce priveşte cadrele didactice din cadrul şcolii incluzive, ele trebuie încurajate să adopte practici moderne în cadrul orelor de curs, să se autoperfecţioneze în permanenţă în ceea ce priveşte copiii cu CES. Un alt rol important pe care cadrele didactice îl au este acela de a-i face pe copiii fără probleme să-şi accepte şi să-şi ajute colegii cu CES, fără a-i ridiculiza, sau exclude.

Trebuie precizat, de asemenea, că alături de cadrele didactice şi colegii de clasă, un rol important în asigurarea succesului copiilor cu CES este atribuit ***familiei şi părinţilor acestor copiii***. A fost demonstrat, de altfel, că în acele cazuri în care părinţii şi familia, în general s-au implicat activ în procesul de învăţare, copiii cu CES au avut rezultate mult mai eficiente. Prin această implicare activă a familiei se crează, de fapt, o comunitate incluzivă ce-i va ajuta pe copiii cu CES să se integreze mai repede şi cu mai mult succes în societate, după terminarea studiilor.

Aşadar, necesitatea de redimensionare a învăţământului pentru a stabili standarde educaţionale şi pentru a determina şcolile să devină responsabile de rezultatele elevilor, necesită un mare efort şi dedicaţie, atât colectiv cât şi individual. Pentru aceasta trebuie să credem că fiecare copil în parte poate învăţa şi reuşi, că diversitatea ne este utilă tuturor şi că elevii expuşi diferitelor riscuri le pot depăşi printr-o atenţie şi implicare din parte cadrelor didactice şi a comunităţii, în general. Pe măsură ce va interveni această redimensionare a învăţământului, incluziunea nu va mai fi privită ca o acţiune izolată, distinctivă, ci va deveni o acţiune naturală, simultană.

Concluzionând, putem spune că incluziunea nu-i implică numai pe copiii cu CES; ea este de fapt o realitate şi recunoaşterea faptului că fiecare copil este unic. Şcoala incluzivă ne demonstrează, aşadar, că suntem unul, dar nu unul şi acelaşi.

Bibliografie:

- Albu, G., - (2002). *În căutarea educaţiei autentice*, Editura Polirom, Iaşi
- Blândul.,C.,V.,(2012), *Psihopedagogia comportamentului deviant*, Ed. Aramis, Colecţia: Bucureşti
- Catrinel.A.,Kallay.S.,(2007), *Dezvoltarea competentelor emotionale si sociale*. Ghid. Ed.ASCR,Cluj-Napoca
- Vrăşmaş, E., (2004), *Introducere în educaţia cerinţelor speciale*, Editura Credis, Bucureşti

"FACILITAREA INCLUZIUNII PRIN PARTENERIATUL ŞCOALĂ-FAMILIE-COMUNITATE ŞI PRIN CURRICULUM INCLUZIV".

PROIECT EDUCAŢIONAL INTERCULTURAL- „ÎMPREUNĂ ÎN DIVERSITATE"

Autor:Badea Irina Ionela,
Școală Gimnazială NR. 1 Bolintin Vale,
Bolintin Vale, Giurgiu

Domeniul*:* Interculturalitate /Activitate extracurriculară

Perioada de desfăşurare: martie – iunie 2020

Durata proiectului : an şcolar 2019-2020

Instituţia coordonatoare*:* Şcoala Gimnazială Nr.1 Bolintin Vale

Colaboratori/parteneri: Prof. înv. primar Badea Irina Ionela/ Înv. Dobrin Maria/ Bibliotecar Stanciu Gina/ Mediator școlar Curt Marian/ Secţia de Poliție Bolintin Vale

Echipa de implementare a proiectului: Prof. înv.primar Badea Irina Ionela/ Bibliotecar Stanciu Gina/ Mediator școlar Curt Marian

Beneficiari - grup ţintă: Elevii claselor: a III- a B/ a IV- a A/ Părinții elevilor

Scop: Proiectul a fost iniţiat din necesitatea cunoaşterii obiceiurilor, a muzicii şi dansurilor specifice fiecărei culturi existente în școală, precum şi a cultivării toleranţei între etnii, ştiut fiind faptul că, Școală Gimnazială nr.1 Bolintin Vale este populată cu elevi de etnie romă (aprox. 50%) iar acest lucru trebuie să facă din școală un model al interculturalităţii şi a convieţuirii paşnice între cele două culturi. Recunoaşterea şi respectarea diferenţelor culturale prin valorificarea pozitivă a celorlalte culturi.

Obiective: educarea şi formarea interculturală a copiilor; pregătirea copiilor în sensul dezvoltării personale şi a inserţiei în comunitate; necesitatea cunoaşterii valorilor culturale ale diferitelor etnii; satisfacerea unor nevoi comunitare specifice educaţiei;

Argument: Activitatea de cercetare în domeniul interculturalităţii în România are ca obiectiv producerea unor concepte şi cunoştinţe mai precise şi clare în vederea oferirii unor argumente mai bune pentru practicile sociale şi politice din domeniul drepturilor omului în Uniunea Europeană.

Deseori ne punem întrebarea cum îi putem stimula pe copii, cum îi putem motiva pentru a deveni cetăţeni responsabili şi creativi, dacă nu tocmai prin calitatea relaţiei pedagogice a cărei bogăţie este dimensiunea ei interculturală.

Şcoala are misiunea de a permite fiecărui copil să crească, să-şi dezvolte spiritul, corpul şi inima, deci inteligenţa, sensibilitatea, creativitatea; să permită copiilor să înveţe să trăiască împreună, unii cu alţii, cu persoane diferite, să-şi poată ocupa progresiv locul în societate, să poată deveni cetăţeni activi.

Interculturalitatea este înainte de orice respectul diferenţelor. Cadrele didactice sunt garanţii ale acestor rigori ale spiritului care veghează asupra diferenţelor, pentru a învăţa, a cunoaşte şi a înţelege ceea ce ne leagă, ceea ce ne face asemănători, ceea ce ne apropie.

Interculturalitatea este o componentă a realităţii zilnice din grădiniţă şi din şcoală. Tot modul de învăţare este organizat din perspectivă interculturală, permiţând învăţarea prin colaborare, comunicare şi nicidecum de marginalizare a unor copii. Deschiderea spaţiului şcolii către comunitate şi specificul ei, organizarea unor întâlniri, excursii, serbări cu specific intercultural, dar nu în detrimentul majorităţii, urmăreşte realizarea obiectivelor de egalizare a şanselor în educaţie.

În şcoala noastră sunt copii de etnie romă în proporție de aprox.50 % .

Resurse: Materiale: CDI-ul instituției, biblioteca şcolară, biblioteca clasei, bibliotecile personale, fişe de lucru, expoziţii, vizite, casete video, cd-uri, cărţi, aparate foto, imprimantă, diplome; Umane: elevi, cadre didactice, părinţi, mediator școlar, reprezentant poliție locală; Temporale – martie - iunie 2020; Financiare – fonduri obţinute din sponsorizări,donații;

Locul de desfăşurare: sala de clasă, sala de sport, biblioteca şcolii/ Centrul de Documentare şi informare al unității, Orașul Bolintin Vale;

Strategii de realizare: Metode: conversaţia, explicaţia, execiţiul, problematizarea, învăţarea prin descoperire; Materiale didactice: fotografii, colecţii etnografice, reviste, manuale, pliante

Calendarul activităţilor

DATĂ	OBIECTIVE	ACTIVITATEA	LOC DE DESFĂŞURARE	RĂSPUNDE
Martie 2020	Familiarizarea copiilor cu conţinutul şi obiectivele proiectului	" Împreună în diversitate" – cunoaşterea etniilor existente în şcoala noastră	sala de sport	prof. înv.primar Badea Irina Ionela Înv.Dobrin Maria bibliotecar Stanciu Gina mediator școlar Curt Marian
Martie 2020	Cunoaşterea portului şi a tradiţiilor românești și rome	Vizită la bibliotecă/CDI Vizită în cartierul populat de etnia romă	Bibliotecă CDI-ul şcolii Cartierul Palanca	prof. înv.primar Badea Irina Ionela Înv.Dobrin Maria bibliotecar Stanciu Gina mediator școlar Curt Marian reprezentant poliţia locală

aprilie 2020	Cunoaşterea produselor specifice românilor/etniei rome	Joc de rol: De-a bucătarii Expoziție de bucate tradiționale specifice diferitelor etnii	sala de clasă	prof. înv.primar Badea Irina Ionela Înv.Dobrin Maria bibliotecar Stanciu Gina mediator școlar Curt Marian părinții elevilor
Aprilie 2020	Cunoaşterea diferitelor dansuri populare specifice românilor şi a romilor	Vizionare CD-uri cu diferite dansuri româneşti,rome	sala de sport	prof. înv.primar Badea Irina Ionela Înv.Dobrin Maria bibliotecar Stanciu Gina mediator școlar Curt Marian
Mai 2020	Învăţarea unui cântec cu ajutorul unor eleve de etnie romă, din școală	Cântece	sala de clasă	prof. înv.primar Badea Irina Ionela Înv.Dobrin Maria bibliotecar Stanciu Gina mediator școlar Curt Marian
Mai 2020	Redarea prin desen a copiilor de diferite etnii, sesizarea diferenţelor legate de port şi vorbă	Desen: - Prietenul meu	sala de clasă	prof. înv.primar Badea Irina Ionela Înv.Dobrin Maria bibliotecar Stanciu Gina mediator școlar Curt Marian
Iunie 2020	Educarea sensibilităţii şi a respectului faţă de obiceiurile, tradițiile și portul etniilor din școală și din comunitate	Parada costumelor reprezentative pentru români, romi	Cartierul de romi Palanca	prof. înv.primar Badea Irina Ionela Înv.Dobrin Maria bibliotecar Stanciu Gina mediator școlar Curt Marian Reprezentant poliţia locală Părinții elevilor

Monitorizare şi evaluare: Realizarea de afişe, postere; Mediatizare în presa locală şi online; Adeverinţe, diplome; Procese verbale; Portofoliul şi CD-ul ce includ activităţile desfăşurate în perioada derulării proiectului;

Diseminare: albume, pliante, CD-uri/ popularizarea activităţilor în rândul părinţilor/ prezentare ppt/ informaţii în Consiliul profesoral/Comisia metodică

Sustenabilitate: Prin activităţile proiectului, ne propunem să respectăm drepturile fundamentale ale copilului, cum ar fi: dreptul la sănătate, la o calitate mai bună a vieţii, la educaţie, la informare, egalitate şi diversitate religioasă/etnică. Proiectul va promova atât prin activităţile desfăşurate cât şi prin intermediul persoanelor implicate; colaborarea, toleranţa şi înţelegerea interculturală indiferent de etnie sau naţionalitate.

DIAGRAMĂ GANTT A ACTIVITĂȚILOR						
Competențe specifice	**Activități**	**Martie**	**Aprilie**	**Mai**	**Iunie**	**Cine răspunde**
1.Familiarizarea copiilor cu conţinutul şi obiectivele proiectului	▯ " Împreună în diversitate" – cunoașterea etniilor existente în școala noastră					prof. înv.primar Badea Irina Ionela Înv.Dobrin Maria bibliotecar Stanciu Gina mediator școlar Curt Marian reprezentant poliția locală
2.Cunoaşterea portului şi a tradiţiilor românești și rome	▯ Vizită la bibliotecă ▯ Vizită în cartierul populat de etnia romă ▯ Prezentare de costume tradiționale românești, rome					prof. înv.primar Badea Irina Ionela Înv.Dobrin Maria bibliotecar Stanciu Gina mediator școlar Curt Marian
3.Cunoaşterea produselor specifice românilor/etniei rome	▯ Joc de rol: De-a bucătarii ▯ Expoziție cu degustare de bucate tradiționale românești și rome					prof. înv.primar Badea Irina Ionela Înv.Dobrin Maria bibliotecar Stanciu Gina mediator școlar Curt Marian părinții elevilor
4.Cunoaşterea diferitelor dansuri populare specifice românilor şi a romilor	▯ Vizionare CD-uri cu diferite dansuri românești,rome ▯ Exersarea diferitelor dansuri specifice					prof. înv.primar Badea Irina Ionela Înv.Dobrin Maria bibliotecar Stanciu Gina mediator școlar Curt Marian
5.Învăţarea unui cântec cu ajutorul unor eleve de etnie roma, din școală	▯ Audiții ▯ Intonări ▯ Cântece					prof. înv.primar Badea Irina Ionela Înv.Dobrin Maria bibliotecar Stanciu Gina mediator școlar Curt Marian
6.Redarea prin desen a copiilor de diferite etnii, sesizarea diferenţelor legate de port şi vorbă	▯ Desen: - Prietenul meu ▯ Expoziție de desene					prof. înv.primar Badea Irina Ionela Înv.Dobrin Maria bibliotecar Stanciu Gina mediator școlar Curt Marian
7.Educarea sensibilităţii şi a respectului faţă de obiceiurile, tradițiile și portul etniilor din școală și din comunitate	▯ Parada costumelor reprezentative pentru români, romi					prof. înv.primar Badea Irina Ionela Înv.Dobrin Maria bibliotecar Stanciu Gina mediator școlar Curt Marian reprezentant poliția locală părinții elevilor

PROIECT DE ACTIVITATE

Prof. Înv. Preșc. Constantinescu Cristina Elena
Grădiniţa cu Program Prelungit Nr. 2, Focşani

DATA: 30.01.2020

TEMA ANUALĂ: „Cum este, a fost și va fi aici, pe Pământ?"

PROIECT TEMATIC: „Animalele, prietenele noastre"

TEMA SĂPTĂMÂNALĂ: „Lumea subacvatică"

TEMA ZILEI: „O fereastră spre lumea subacvatică"

TIPUL ACTIVITĂȚII: Joc didactic şi pictură

FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată ADP+ALA+ADE

DURATA: o zi

COMPONENȚA ACTIVITĂȚII

ACTIVITĂȚI DEZVOLTARE PERSONALĂ

Joc liber - ALA

Întâlnirea de dimineață – „Mesajul din larg "

- **Salutul**
- **Calendrul naturii**
- **Prezența**

Rutina: „Un pahar de apă pe zi, sănătate curată!" (deprinderea de a consuma lichide)

Tranziții: „Înotăm în largul mării" – joc de mişcare

ACTIVITĂȚI LIBER ALESE

Bibliotecă: „Caracatiţa, peştele, broasca ţestoasă, căluţul de mare" (exerciţiu grafic)

Sarcină de lucru: Să traseze corect semnele grafice.

Ştiinţă: „Ajută puiul să-şi găsească drumul către mamă" (labirint)

Sarcină de lucru: Să rezolve corect labirintul.

Construcţii: „ Acvarii pentru peşti" (piese lego)

Sarcină de lucru: Să construiască acvarii pentru peşti.

„Pune mâna pe...!" (joc de mișcare) - **MM**

DOMENII DE DEZVOLTARE

Dezvoltarea cognitivă şi cunoaşterea lumii

Capacităţi şi atitudini în învăţare

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE

DŞ (Activitate matematică) „Al câtelea animal subacvatic a fost mâncat?"

DEC (Activitate artistico-plastică) „Acvarii cu peşti"

FORMA DE REALIZARE: DŞ – joc didactic

DEC – pictură

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII

- Motricitate grosieră şi motricitate fină în contexte de viaţă familiare.
- ✓ Conceptul de sine.
- ➢ Activare şi manifestare a potenţialului creativ.
- ❖ Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute.
- Cunoştinţe şi deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme şi cunoaşterea mediului apropiat.

COMPORTAMENTE VIZATE

- Utilizează mâinile şi degetele pentru realizarea de activităţi variate.
- ✓ Exersează, cu sprijin, autoaprecierea pozitivă, în diferite situaţii educaţionale.
- ➢ Demonstrează creativitate prin activităţi artistico-plastice, muzicale şi practice, în conversaţii şi povestiri creative.
- ❖ Demonstrează înţelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoţiilor, semnificaţiilor etc.
- Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr şi numeraţia.

OBIECTIVE

O1 Să rezolve sarcinile jocului folosind corect numeralul ordinal, în limitele 1-6.

O2 Să observe schimbările făcute în complicarea jocului.

O3 Să respecte regulile jocului.

O4 Să picteze acvariul respectând acurateţea lucrării.

O5 Să picteze elemente diverse respectând proporţiile.

O6 Să aprecieze critic lucrarea proprie, dar și cele realizate de colegi.

STRATEGII DIDACTICE

METODE ȘI PROCEDEE: conversația, explicația, jocul didactic, demonstrația, exercițiul, Turul galeriei.

MIJLOACE DIDACTICE: mascota Rozy căluţul de mare, sticlă cu mesaj, fişe individuale pentru exerciţiul grafic, labirint, piese lego, mini acvarii, animale subacvatice, undiţe, ecusoane medalii, acvarii, acuarele, pensule, stimulente.

FORMA DE ORGANIZARE: frontal, individual, pe grupe.

BIBLIOGRAFIE:

Curriculum pentru educaţie timpurie, 2019.

SCENARIUL ZILEI

Joc liber

Ziua debutează cu **Întâlnirea de dimineață**, moment în care copiii primesc vizita unui invitat surpriză, căluţul de mare Rozy. Are loc **Salutul** care se va desfășura într-un cerc prin intermediul tehnicii comunicării rotative. Salutul pornește de la căluţul de mare care îşi spune numele şi face cunoştinţă cu fiecare copil din grupă. Copiii impreună cu educatoarea vor completa **Calendarul naturii** după ce vor observa vremea de afară. După completarea calendarului se face **Prezența**.

Noutatea zilei este reprezentată de surpriza căluţului de mare, o sticlă care conţine un mesaj din lumea subacvatică.

Căluţul ajutat de doamna educatoare le transmite copiilor mesajul din sticlă şi anunţă tema, activităţile şi obiectivele urmărite în acea zi.

La **Centrul Bibliotecă**, copiii vor trasa corect semnele grafice pe caracatiţă, peşte, căluţ de mare şi broscuţă ţestoasă, la **Centrul Ştiinţă** vor rezolva labirintul, ajutând puiul să-şi găsească drumul către mamă,

iar la **Centrul Construcţii** vor construi acvarii pentru peşti, din piese lego. La **Activitatea Matematică** copiii vor juca jocul didactic „Al câtelea peşte a fost mâncat?” şi vor picta „Acvarii cu peşti” în cadrul **Activității artistico-plastice**.

După activităţile desfăşurate în cadrul domeniilor experienţiale, copiii vor fi antrenaţi în jocul de mişcare *„Pune mâna pe...!”* și vor primi recompense.

DISCRIMINAREA COPIILOR DE ETNIE RROMĂ DIN MEDIUL ȘCOLAR

P.I.P Delca Lavinia Cerasela
Școala Gimnazială Brânceni

Copiii rromi constituie una dintre cele mai defavorizate categorii de copii şi au nevoie de mult sprijin pentru a depăşi situaţia în care se află. Sărăcia şi lipsurile familiilor rrome, prejudecăţile care persistă în mentalitatea populaţiei, inerţia unor părinţi rromi faţă de perspectivele pe care educaţia le oferă copilului, toate acestea contribuie la marginalizarea copiilor rromi, la limitarea accesului la şansele egale la care au dreptul toţi copiii. Respectarea şi implementarea dreptului copiilor rromi la educaţie constituie principala condiţie pentru viitoarea îmbunătăţire a situaţiei lor. Toţi copiii au dreptul la şanse egale; azi, copiii rromi au încă de înfruntat, pentru a-şi găsi un loc în societate, stigma pe care le-o atribuie populaţia majoritară. Speranţele lor vor putea fi la fel de îndrăzneţe că speranţele copiilor români atunci când mamele române nu-şi vor mai ameninţa copiii că, dacă nu sunt cuminţi, îi "dau la ţigani", atunci când mamele rrome nu le vor mai spune copiilor lor că n-are nici un rost să viseze la o facultate pentru că n-au cum face faţa între români.

Obstacolele cu care se confrunta copiii romi în mediul şcolar:

- sărăcia: peste 90% din totalul rromilor din România trăiesc în condiţii de pauperitate economică
- izolarea socială, care are drept cauze discriminarea şi prejudecăţile rasiste ale unei mari părţi din populaţia româna, dar şi tendinţele anti-sistem ale rromilor ;
- analfabetismul şi deficitul calificărilor profesionale.

Situaţia copiilor rromi este una critică, majoritatea aparţinând unor familii extrem de sărace. Mulţi dintre ei abandonează şcoala datorită lipsurilor materiale, iar cei care continuă sunt deseori discriminaţi faţă de colegii lor: puşi în ultimele bănci ale clasei, trataţi cu indiferenţă, sau, mai rău câteodată, agresaţi verbal de către copii sau profesori. Educarea adulţilor (cadrelor didactice) şi a copiilor în spiritul toleranţei şi nediscriminării constituie o prioritate dacă dorim schimbarea mentalităţilor.

Integrarea populaţiei rrome continuă la vârsta şcolii, o şcoală căreia îi revine ca misiune promovarea printre profesorii şi elevii celorlalte naţionalităţi, valorile şi cultura elevilor etnici. Trebuie încurajată dorinţa rromilor de integrare şi accentuat că integrarea nu înseamnă pierderea culturii tradiţionale. Teama etniei rrome de diversitatea culturală ar trebui să fie înlocuită de interesul mutual şi de deschiderea către schimbul de experienţe cu ceilalţi.

Înţelegerea mutuală va reduce riscul discriminării şi va contribui la crearea de condiţii mai bune de

învăţătură pentru copiii rromi. Condiţiile mai bune de învăţare vor stimula încrederea de sine a elevilor şi vor contribui la reducerea abandonului şcolar - o problemă extrem de frecventă între rromi.

CHESTIONAR -copii rromi

1. **După opinia dumneavoastră, în momentul actual, vă simţiţi discriminat din pricina faptului că sunteţi de etnie rromă?**

a. da
b. nu
c. cu siguranţă
d. nu răspund

2. **Dacă da, care au fost situaţiile în care v-aţi confruntat cu această problemă?**
3. **Dacă aţi întâmpinat această problemă cine v-a ajutat să o depăşiţi?**

a. familia
b. comunitatea
c. şcoala
d. prietenii
e. altele

4. **Care sunt relaţiile dumneavoastră cu familia?**

a. bune
b. foarte bune
c. rele
d. satisfăcătoare

5. **Credeţi că reprezintă un impediment faptul că sunteţi de etnie rromă să urmaţi o formă de învăţământ?**

a. nu
b. da
c. cu siguranţă
d. poate

6. **În ce măsură vă sprijină familia pentru a urma o formă de învăţământ?**

a. în mare măsură
b. în mică măsură
c. deloc

7. Care ar fi principala cauză care i-ar împiedica pe cei de aceeaşi etnie să urmeze o formă de învăţământ?

a. familia
b. tradiţia
c. comunitatea
d. situaţia financiară
e. altele

8. Care este relaţia dumneavoastră cu cadrele didactice?

a. bună
b. foarte bună
c. rea
d. satisfăcătoare

9. Dar cu colegii?

a. bună
b. foarte bună
c. rea
d. satisfăcătoare

10. Consideraţi că unii colegi vă tratează cu inferioritate?

a. da
b. nu
c. poate

11. Pe o scală de la 1 la 3 în ce domeniu credeţi că sunteţi cel mai des discriminat?

Şcoală	Sănătate	Comunitate

1- deloc
2- discriminat
3- foarte discriminat

12. După terminare acestui ciclu de învăţământ doriţi să continuaţi şcoala?

a. da
b. nu
c. nu ştiu
d. poate

13. Vârsta dumneavoastră?

14. În ce clasa sunteţi?

În urma chestionarelor aplicate elevilor de etnie rromă s-au constatat următoarele:

- Majoritatea elevilor nu se simt discriminaţi că sunt de etnie rromă;
- Dintre cei care au răspuns afirmativ se simt discriminaţi la şcoală, iar principalele persoane care i-au ajutat să depaşească această problemă sunt membrii familiei;
- Cei mai mulţi sunt în relaţii foarte bune cu familia, fiind sprijiniţi de aceştia în mare măsură pentru a urma o formă de învăţământ, considerând că etnia nu reprezintă un impediment;
- Relaţia cu cadrele didactice este bună la fel şi cu colegii;
- Intervievaţi au răspuns la intrebarea: "Consideraţi că unii colegi vă tratează cu inferioritate?" cu "poate";
- Elevii romi nu se simt disciminaţi în privinţa sistemului de notare a profesorilor;
- Cei mai mulţi consideră că nu sunt deloc discriminate în domeniul sănatăţii, se simt discriminaţi la şcoală şi foarte discriminati în comunitate;
- În urma aplicării chestionarelor majoritatea au râs;

În urma răspunsurilor date de către elevii rromi aceştia susţin că nimic nu îi împiedică să urmeze o formă de învățământ, însă este important ca aceştia să fie sprijiniți de către familie.

Bibliografie :

Zamfir Cătalin, Preda Marian – 2002,*Rromii in România,* Expert;

TINERII DE O PARTE ȘI DE ALTA A PRUTULUI

Prof. dr. Cristina Cărăbuș
Colegiul Tehnic „Mihail Sturdza", Iași

Lucrarea de față se referă la un proiect educațional, realizat la nivel local, în anul școlar 2019-2020, care vizează activități educative extracurriculare și de voluntariat. Acest proiect are la bază deviza Consiliului Europei: „Toți diferiți, toți egali". Elevii trebuie să fie conștienți de importanța valorilor tradiționale, a voluntariatului, a incluziunii sociale, a dialogului social, punându-se accent pe solidarizarea cu persoanele aflate în dificultate.

După cum se știe, odată cu schimbarea societății s-a modificat și mediul școlar. O problemă actuală o reprezintă diversitatea a cărei natură poate fi: etnică, religioasă, profesională, culturală etc. Proiectul *Tinerii de o parte și de alta a Prutului* se vrea a fi un proiect dezvoltat la nivelul instituției, în cadrul *Comisiei de prevenire și combatere a discriminării și a promovării interculturalității*, care să reunească valorile umane (binele, adevărul, frumosul), să promoveze atitudini tolerante, deschise, de acceptare și de înțelegere firească a raportului *eu – celălalt* și să respecte diferenţele culturale prin valorificarea pozitivă a relaţiilor de egalitate între oameni, în general, și între elevi, în special, în niciun caz, prin aplicarea distincției superior-inferior. Vor fi implicate și alte comisii și catedre (*Catedra de limba și literatura română, Catedra de limbi moderne, Catedra de științe socio-umane* și *Comisia diriginților*). Se impune să pornim, în elaborarea acestui proiect, de la ideea că orice om are șanse egale la educație și că, în urma diversității, elevul se va îmbogăți și va deveni un adult responsabil, care își va respecta aproapele și care se va familiariza cu alte culturi (în cazul de față, cu obiceiurile tinerilor din Republica Moldova). Elevii care vin la studii în școala noastră trebuie să se simtă ca acasă și să se integreze ușor. Ei se cazează la căminul Colegiului Tehnic „Mihail Sturdza", care oferă un mediu propice dezvoltării relațiilor de prietenie și de colaborare între elevi din diverse medii etnice (tineri din Republica Moldova), de religii diferite (ortodocși, catolici, protestanți, ortodocși pe rit vechi, cum este exemplul copiilor din Republica Moldova).

Grupul-țintă se compune din **beneficiari direcți** (elevii din Republica Moldova, ceilalți elevi, care studiază în liceu, la școală profesională, în învățământul dual sau la postliceală și profesorii liceului) și **beneficiari indirecți** (părinții copiilor, comunitatea locală, biblioteca).

Scopul proiectului este integrarea elevilor basarabeni în mediul școlar ieșean (Colegiul Tehnic „Mihail Sturdza"), promovarea interculturalității (cultura română și cultura din Republica Moldova) și combaterea discriminării, cultivând ideea egalității și a diversității.

Obiectivele generale sunt: 1. Respectarea principiilor școlii incluzive; 2. Reducerea fenomenului de discriminare; 3. Creșterea gradului de satisfacție a elevilor din Basarabia

Obiectivele specifice sunt: 1. Realizarea unui plan de acțiune a activităților *Comisiei pentru prevenirea și combaterea discriminării și promovarea interculturalității*; 2. Elaborarea unui cod de conduită, care să reglementeze comportamentele nondiscriminatorii la nivelul unității de învățământ; 3. Identificarea tuturor formelor de discriminare în cadrul şcolii (prin aplicarea unor chestionare); 4. Colaborarea școală-familie-comunitate ; 5. Consilierea părinților cu privire la posibilitatea de îmbunătăţire a calităţii vieţii copiilor, aceştia fiind încurajați în vederea susţinerii copiilor cu nevoi speciale, pentru a-i apropia cât mai mult posibil de o viaţă trăită cu demnitate; 6. Sensibilizarea tinerilor, în vederea respectării permanente a drepturilor omului; 7. Diseminarea materialelor.

Analiza SWOT

Puncte tari	Puncte slabe
- existența unei biblioteci, a unui amfiteatru și a două terenuri de sport cu gazon sintetic și cu nocturnă; - o bună colaborare între elevi – profesori; - încurajarea talentului artistic (în pictură, muzică, poezie, dans) al elevilor moldoveni; - dorința de a se perfecționa în studiul limbii române și al limbilor străine (franceză, engleză, rusă); - existența site-ului școlii (www.gsmsis.ro); - implicarea tuturor elevilor (inclusiv a celor basarabeni) la activități școlare și extrașcolare (concursuri, olimpiade, voluntariat, vizite, proiecte); - acordarea burselor de studiu	- nr. redus de profesori care au cursuri de combatere a discriminării și specifice interculturalității; - implicarea deficitară a părinților în viața școlară; - cunoașterea insuficientă a obiceiurilor și a tradițiilor din Republica Moldova și a celor de etnie romă; - insuficiente măsuri pentru tratarea diferențiată a unor elevi.
Oportunități	**Amenințări**
- atragerea unor noi parteneri / menținerea partenerilor (Biblioteca Județeană „Gheorghe Asachi", Departamentul Pro Vita al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei) sau ONG-uri (Asociația „Salvați copiii!")	- creșterea absenteismului / abandonului școlar; - condiții sociale precare; - retragerea copiilor din cadrul școlii noastre și întoarcerea în Republica Moldova.

Exemplificarea unor activități din anul școlar 2019-2020

1. *Împreună de Ziua Europeană a Limbilor* (26 septembrie 2019) - concurs de promovare a limbilor europene, prin traducerea unor sintagme în diverse limbi europene și dezbatere, pornindu-se de la întrebările: "Why do you learn foreign languages?"; 2. "How can I learn a foreign language?"

2. *Importanța drepturilor de autor* (30 octombrie 2019) - activitate juridică de dezbatere, încadrată în tematica *Respectul față de lege – echitate socială și atitudine civică* din cadrul Proiectului Județean „Școala pentru valori autentice – școala comunității", pornindu-se de la exemple de drepturi de autor, de respectarea și de încălcarea acestora prin ORDA = Oficiul Român pentru Drepturile de Autor; urmărirea filmulețului de pe Youtube: https://www.eu-legalservices.com/servicii-legale-autorizate/proprietate-intelectuala/protejare-drepturi-autor-si-al-drepturilor-conexe-national-si-international.html.

3. ***Bucurie în familie, pizza pentru fapte bune*** (13 decembrie 2019) - activitate de voluntariat, în parteneriat cu Departamentul Pro Vita al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, cu scopul de a colecta alimente neperisabile și de a le dona unor familii dezavantajate din județele Iași, Neamț și Botoșani, iar donatorii au fost răsplătiți cu pizza.

4. ***Serbarea de Crăciun*** (18 decembrie 2019) - concert de colinde, Obiceiuri de iarnă: *Capra, Ursul, Pluguşorul*, dansuri folclorice.

5. ***În amintirea lui Eminescu*** (15 ianuarie 2020) - moment artistic la împlinirea a 170 de ani de la nașterea poetului, în cadrul proiectului Erasmus + *Learning through school projects – motivates, creates awareness and makes students more responsible, 2018-2020, 2018-1-RO01-KA201-049104*, activitate de prezentare a etapelor de creație, de recitare a unor versuri eminesciene în diverse limbi europene și citirea unor curiozități legate de numele lui Eminescu, cum ar fi asteroidul 9495, descoperit în 1971: https://ro.wikipedia.org/wiki/9495_Eminescu.

6. ***Dragobetele, sărbătoarea dragostei la români*** (24 februarie 2020) - activitate educativă ce a constat în: prezentarea lui Dragobete, fiul Babei Dochia, simbolul dragostei autohtone, scrierea unor mesaje de dragoste, pe bucăți de hârtie roșie decupate în formă de inimă și lipite pe o foaie de flipchart, confecționarea unei inimi mari din inimi mai mici făcute din plastic multicolor și lipte pe un „panou al iubirii".

Rezultate așteptate: Prin implementarea acestui proiect se urmărește obținerea următoarelor rezultate: elaborarea unui plan de acțiune, a unui cod de conduită, desfășurarea tuturor activităților educative propuse, dezvoltarea unor relații de prietenie între elevii români și basarabeni, schimburi de experiență, privind tradițiile și obiceiurile altor etnii.

Monitorizare/evaluare: Monitorizarea proiectului se face permanent, prin discuții cu responsabilii și cu persoanele implicate în proiect, precum și prin urmărirea activităților derulate, iar evaluarea proiectului se va face pe parcurs prin observarea sistematică și pe baza unor portofolii, iar, la final, aceasta se va axa pe baza unui raport de activitate și a unui chestionar de feedback.

Diseminarea rezultatelor: Rezultatele proiectului vor fi diseminate pe site-ul școlii: www.gsmsis.ro, în clubul Impact, în Revista Școlii „Amprente literare”, în Revista „Orizonturi” și în „Revista Consiliului Elevilor”, precum și la diverse simpozioane sau reviste școlare pe teme de educație școlară.

Poze de la activitățile desfășurate în anul școlar 2019-2020

În urma vorbelor şi a faptelor rămân valori

Profesor învăţământ primar: FLOREA ADRIANA
Colegiul de Arte “Sabin Drăgoi” - Arad

În seria trecută am avut parte de surpriza vieţii mele, în clasa pregătitoare s-a nimerit în clasa mea un elev cu vârsta de 7 ani, suferind de surditate congenitală cu implant cohlear, vârsta auditivă la preluare, de 3 ani şi jumătate, adică de cât timp aude copilul, de când are implantul, fără frecventarea grădiniţei.

Eu consider că achiziţiile acestui elev mă fac să fiu mândră de realizările lui şi totodată, fără modestie şi de realizările mele ca învăţătoare. Consider că m-am maturizat profesional alături de el. Îmi amintesc de prima zi de şcoală, în clasa pregătitoare, clasa pregătitoare fiind o noutate şi pentru mine, fiind prima serie de cinci ani. Îmi amintesc teama şi nesiguranţa mea când l-am văzut prima dată şi nu înţelegeam ce are, ce este cu acel aparat practic lipit de zona encefalului, credeam că este o mufă. Cu diplomaţie am rugat părinţii care au o problemă deosebită, să rămână să discutăm. Aceasta se întâmpla imediat după prima zi de şcoală, care dealtfel a decurs de nota 10, fără ca să manifest ceea ce simţeam. S-au oprit câţiva părinţi, ultima a fost mămica lui M. Fără a manifesta o clipă temerea mea am întrebat-o ce problemă deosebită are, atunci a început să îmi povestească despre elevul meu. S-a arătat tare încântată de faptul că l-am acceptat aşa cum e pentru că a fost mereu respins, oriunde a fost pentru a se înscrie la grădiniţă.

Pur şi simplu nu m-am lămurit nici când mama lui mi-a explicat că este un implant cohlear pentru că nu ştiam nimic despre acel aparat. În gândul meu am spus: "... dacă eu, îl voi ajuta pe acest copil să scrie după dictare, atunci voi fi cea mai bună învăţătoare..." atât am crezut că va fi cea mai mare realizare a mea.

Ajunsă acasă am studiat tot ce am gasit pe internet despre implantul cohlear, am văzut pe youtube până şi cum se realizează operaţia. Am fost impresionată şi m-am ambiţionat sa lucrez eficint cu el, sa îl integrez în clasă, ceea ce am reuşit cel mai uşor, prin jocurile de autocunoaştere, intercunoaştere, interrelaţionare şi de coeziune a grupului.

Am studiat mult timp pentru a reuşi să ştiu cât mai multe despre cum pot să lucrez cu el eficient, am colaborat cu mulţi oameni din diferite specialităţi. M. mergea la logoped specializat pentru implanturile în cohlee, săptămânal, am colaborat foarte bine cu dânsa. Copilul este membru în asociaţia "ASCULTĂ VIAŢA!", încă colaborez prin donaţii cu asociaţia care îi ajută pe aceşti copii. Să ştiţi că sunt tare mulţi la noi în ţară. Toţi copiii cu implant cohlear merg împreună în excursii şi tabere, sponsorizate de "Ascultă viaţa!". După prima săptămână am învătat să îi schimb bateriile la aparat, pentru nu aştepta venirea unui părinte care să execute această procedură. Copiii nu mai vorbeau, spuneau că nu are rost să vorbim dacă M. nu aude. Atâta solidaritate între copii mai rar mi-a fost dat să întâlnesc, am reuşit să am o clasă unită.

Pentru mine formarea acest copil a însemnat enorm, a fost unul din ţelurile mele, pe care, cu multă muncă, am reuşit să îl ating. Acum el este elev în clasa a VII-a, specialitatea arte plastice, fiind extrem de talentat la pictură şi grafică. L-am încurajat să se exprime prin pictură, acum excelează. Are un palmares bogat

în premii pe toate nivelurile, începând de la nivelul regional până la cel internaţional. Sunt mândră că acum elevul meu lucrează la nivelul clasei, este premiant cu media generală peste 9, ceea ce mie mi se pare extraordinar, de necrezut pentru mine pe când era în clasa pregătitoare. Cei cinci ani în care am lucrat împreună eu m-am perfecţionat alături de el, de când am început să lucrez cu el nu am mai vorbit niciodată cu faţa la tablă, sau într-o parte, ci mereu cu faţa la elevi, privindu-i... (elevul M. citea pe buze , informaţiile ajung cu ecou prin implant).

Sunt tare mandră de elevul meu, mă caută deseori, încă îmi cere sfaturi şi îmi mulţumeşte de fiecare dată pentru că l-am ajutat, iar eu îi mulţumesc că a avut încredere în mine şi m-a ascultat. Colaborarea cu părinţii care a fost foarte bună, a fost deasemenea, esenţială.

Doresc sa vă prezint programul de intervenţie personalizat pe baza căruia am lucrat cu elevul meu, l-am adaptat în fiecare an, acesta fiind cel final, din clasa a IV-a.

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Plan de acțiune pentru integrarea copiilor cu dizabilități

prof. înv. primar Florea Adriana

1. INFORMAŢII DE BAZĂ:

Numele elevului: A. R. M.

Data naşterii: 02.02. 2005

Clasa: a IV-a A

Domiciliul: Arad.....

Psihodiagnostic: Tipul de deficienţă*: Surditate congenitală, implant cohlear.*

Informaţii despre starea de sănătate a elevului: Stare bună de sănătate.

Informaţii despre mediul social: Locuieşte împreună cu familia lui, având în componenţa sa mama, tata şi copilul. Familia are venituri şi prezintă condiţii foarte bune de locuit. Ambii părinţi acordă atenţie deosebită copilului şi sunt interesaţi de activitatea şcolară.

2. ECHIPA DE INTERVENŢIE:

Profesor logoped: A. R.

Prof. Logoped specializat implant cohlear: X. R.

Conşilier şcolar: L. G.

Itinerant: P.– C. C.

Numele cadrului didactic: Florea Adriana

Data elaborării P.I.P.: 1 octombrie 2012, CP A

Data revizuirii P.I.P.: 1 octombrie 2013, clasa I A

1 octombrie 2014, clasa a II-a A

1 octombrie 2015, clasa a III-a A

1 octombrie 2016, clasa a IV-a A

3. INSTRUMENTE UTILIZATE ÎN EVALUARE:

- chestionare orale;
- observaţii curente;
- aplicaţii practice;
- fişe de lucru utilizate la diferite activităţi;
- proba de evaluare;
- convorbire individuală şi în grup;
- observaţia spontană şi dirijată.

4. OBIECTIVELE PROGRAMULUI:

Pe termen lung:

- Descoperirea şi folosirea potenţialului psihic de învăţare ale subiectului, a ritmului propriu de achiziţie, prin observarea zilnică şi prin concentrarea tuturor informaţiilor din cadrul familiei;
- Dezvoltarea exprimării orale, înţelegerea şi utilizarea corectă a semnificaţiilor structurilor gramaticale;
- Dezvoltarea expresivităţii şi creativităţii;
- Dezvoltarea motricităţii mâinilor, dar şi a altor părţi ale corpului;
- Dezvoltarea capacităţilor de calcul matematic;

Pe termen scurt:

- Formarea abilităţilor de comunicare;
- Formarea abilităţilor de participare la lecţii;
- Dezvoltarea capacităţilor de scriere;
- Participarea la activităţi de grup;
- Participarea la activităţi specifice matematicii;
- Dezvoltarea capacităţilor de numărare şi efectuare a calculului matematic, oral şi în scris;

5. SCOPURILE PROGRAMULUI:

- Reducerea şi eliminarea lacunelor din cunoştinţele elevului;
- Educarea exprimării verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical şi sintactic;
- Formarea deprinderilor de scriere şi citire corectă, precum şi scrierea lizibilă a cuvintelor;

- Formarea capacităţilor de cunoaştere şi înţelegere a materialului citit, a cerinţelor itemilor din fişe, teste, muncă independentă sau pe grupe;
- Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii;
- Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic;
- Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investigare şi rezolvare de probleme;

6. DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE:

- Stimulează elevul în vederea reducerii dificultăţilor de învaţare prin exersarea şi dezvotarea proceselor psihice (memorie, atenţie, motivaţie), a unor trăsături pozitive de personalitate din domeniul afectiv şi motivaţional, a deprinderilor de muncă individuală;
- Implică mama pentru a o ajuta să lucreze cu copilul pentru asimilarea unor cunoştinţe esenţiale: cunoaşterea mediului, coordonare spaţio-temporală, dezvoltarea limbajului şi a vocabularului, abilităţi de relaţionare socială;

OBIECTIVE	METODE ŞI TEHNICI	MATERIALE UTILIZATE
- efectuarea unor exerciţii de relaxare, pentru concentrarea atenţiei şi dezvoltarea memoriei;	- convorbirea - povestirea - problematizarea - exerciţiul de relaxare	- planşe - fişe de lucru - cărţi - puzzle
- educarea auzului fonematic, a atenţiei vizuale, a analizei auditive şi îmbogăţirea vocabularului;	- exerciţii de gimnastică respiratorie, linguală; - exerciţii pentru formarea priceperilor şi deprinderilor de pronuntie corecta a silabelor şi cuvintelor; - exerciţii de formulare a unor propoziţii simple cu sunetul corectat in diferite pozitii; - povestiri după imagini, planşe; - demonstraţia;	- planşe - fişe de lucru - jocuri - cărţi

- stăpânirea şi motivarea personală prin gestionarea adecvata a trăirilor afective negative;	- exerciţii de autocunoastere; - exerciţii pentru cresterea stimei de sine şi a încrederii în forţele proprii; - exerciţii pentru managementul emoţiilor negative; - convorbirea; - problematizarea; - lauda, încurajarea;	-fişe de lucru -desene -joc de rol
- explicarea şi formarea unor deprinderi eficiente de studiu; - efectuarea temelor la cabinet când este posibil;	- efectuarea temelor şi invatarea pentru oferirea unui model de lucru; - explicatia; - exerciţiul	-cărţi, caiete; -fişe de lucru şi cartonaşe
- organizarea locului de învaţare cu eliminarea elementelor distractoare;	- convorbirea; - exercitul; - încurajarea	
- sprijinirea copilului in parcurgerea materiei in ritm propriu şi ajutor la cererea doamnei invatatoare;	- tratarea diferentiata; - relatie empatica învaţător-elev, consilier-elev; - activităţi ajutătoare	-planşe -jocuri -casete -cărţi
- construirea unui orar şi respecterea lui astfel încât elevul să îşi facă temele, oferirea de recompense de către familie;	- convorbirea; - exerciţiul	-cartonaşe cu sarcini expuse în cameră
- măsuri unitare de sustinere a copilului de către familie; - motivarea familiei în continuarea tratamentului, schimbarea aparatului cu unul mai performant. Clasa mea a adunat o parte din suma, prin	- consultarea; - informarea - empatia	-monitorizarea succesului prin acordarea de feţe vesele

donaţii (2% din impozitul pe venit);		

- Frecvenţa activităţilor programului terapeutic este de o şedinta pe săptămână (45-50 de minute)

ÎNVĂŢĂTOR:

- Antrenează elevul în activităţile specifice pe arii de stimulare sau recuperatorii şi recreative, cu respectarea particularităţilor de vârstă şi individuale;
- În cadrul lecţiilor se lucrează diferenţiat, cu respectarea planificării materiei (cu revizuiri şi adaptări);

MIJLOACE: probe de evaluare, fişe de lucru, planşe, jetoane, jocuri didactice, rechizitele şi manualele şcolare, obiecte de uz general;

Domeniul de intervenţie: *limba română*

Elevul pronunţă corect cuvintele dar are un vocabular sărac. Răspunsurile sale sunt monosilabice sau în propoziţii incomplete. Nu reuşeşte să povestească texte auzite în clasă ori întâmplări din viaţa personală, pierde firul logic al acestora. Capacitate scăzută de organizare şi coordonare a acţiunilor în conformitate cu comanda verbală.

Obiective pe termen scurt	Obiective operaţionale	Activităţi de învăţare	Criterii minimale pentru evaluarea progresului	Metode şi instrumente de evaluare
1. Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului oral	- să înţeleagă semnificaţia globală a mesajului oral - să sesizeze intuitiv corectitudinea unei propoziţii ascultate - să distingă cuvintele dintr-o propoziţie dată, silabele dintr-un	-exerciţii de delimitare a cuvintelor în enunturi; -exerciţii de stabilire a poziţiei unui cuvânt într-o propoziţie; -jocuri de identificare a pozitiei silabelor în cuvânt; -exerciţii de distingere a sunetului iniţial, final sau	- înţelege semnificaţia globală a unui text scurt, după ascultarea repetată a acestuia, sau după lămuriri suplimentare; - formulează răspunsuri la întrebările puse, uneori cu imprecizii, corectate	Evaluarea orală şi scrisă Aprecieri stimulative Evaluare cu mai multe reveniri

	cuvânt şi sunetele dintr-o silabă - să sesizeze sensul cuvintelor într-un enunţ dat	din interiorul unei silabe sau al unui cuvant; -identificarea cuvintelor ce contin sunetul învăţat şi despartirea lor in silabe;	la solicitarea învăţătorului; - distinge şi delimitează cuvintele în propoziţii de două	Evaluări curente formative Probe scrise, fişe de lucru
2. Dezvoltarea capacităţii de exprimare orală	- să formuleze clar şi corect enunţuri verbale potrivite unor situaţii date - să integreze cuvintele noi în enunţuri	-jocuri de punere in corespondenta a unui cuvant auzit cu imaginea corespunzătoare; -exerciţii de despărtire a cuvintelor în silabe; - exerciţii de adoptare a poziţiei corecte şi comode pentru scris;	cuvinte, rostite clar de învăţător; - distinge, după auz, silabele şi sunetele, dintr-un cuvânt dat, de 1-2 silabe; - pronunţă, corect, cuvântul integral şi pe silabe, cu imprecizii corectate cu sprijinul învăţătorului;
3. Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului scris (citirea / lectura)	- să identifice litere, grupuri de litere, silabe, cuvinte şi enunţuri în textul tipărit şi în textul de mână - să sesizeze legătura dintre enunţuri şi imaginile care le însoţesc - să desprindă semnificaţia	- exerciţii de scriere a literelor, silabelor, cuvintelor şi propoziţiilor; - exerciţii de scriere a literelor şi a cuvintelor, respectând forma, mărimea lor; - exerciţii de încadrare corectă în pagina a textului (data, alineat);	- asociază sunetul cu litera de tipar, sau de mână; citeşte în ritm propriu silabe, cuvinte şi propoziţii alcătuite diin 2-3 cuvinte, uneori cu inversiuni sau repetări, corectate la intervenţia învăţătorului;	

4. Dezvoltarea capacităţii de exprimare scrisă	globală a unui text citit - să citească în ritm propriu, corect un text cunoscut - să scrie corect litere, silabe, cuvinte - să scrie corect, lizibil şi îngrijit propoziţii scurte	- exerciţii de apreciere corectă a spaţiului dintre cuvinte; - dictări de cuvinte şi propoziţii;	- citeşte cuvinte scrise, formate din silabe cunoscute; - citeşte fluent şi corect enunţuri cunoscute, cu ezitări sau pauze mai lungi, atunci când întâlneşte cuvinte care conţin aglomerări de consoane, grupuri de litere etc.; - copiază, transcrie şi scrie după dictare litere, silabe şi cuvinte cu abateri de la regulile grafice; - construieşte în scris propoziţii formate din 2-3 cuvinte, cu mici abateri de la regulile grafice, ortografice şi de punctuaţie, corectate la intervenţia învăţătorului; -copiază/ transcrie/ scrie după dictare,	

			cu unele omisiuni, inversiuni de litere, uneori cu abateri de la normele de aşezare în pagină, sau de la folosirea corectă a semnelor de punctuaţie;	

Domeniul de intervenţie: *matematică*

Obiective pe termen lung	**Obiective de referinţă**	**Activităţi de învăţare**	**Criterii minimale pentru evaluarea progresului**	**Metode şi instrumente de evaluare**
1. Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii	- să scrie, să citească numerele naturale de la 0 la 1 000 000 - să compare două numere - să completeze un şir de numere; - să scrie vecinii numerelor;	- exerciţii de citire şi de scriere a numerelor naturale de la 0 la 1 000 000; - compararea şi ordonarea numerelor de la 0 la 1 000 000; - exerciţii compunere şi descompunere cu numere naturale de la 0 la 1 000 000; - exerciţii de alegere a unei descompuneri	- asociază mulţimi (alcătuite din obiecte identice, uşor de numărat), cu numărul lor (cardinalul mulţimii); - identifică cifra zecilor şi cifra unităţilor în scrierea unui număr de cinci cifre; -numără corect, crescător şi descrescător, ordonează numerele;	Evaluarea orală şi scrisă Aprecieri stimulative Evaluare cu mai multe reveniri

2. Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investigare şi rezolvare de probleme 3. Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic	- să efectueze operaţii de adunare şi de scădere cu numere naturale de la 0 la 1 000 000 cu sau fără trecere peste ordin cu ajutorul calculului in scris; - să efectueze exerciţii cu mai multe operaţii, respectând ordinea efectuării operaţiilor;	potrivite pentru efectuarea unui calcul; - rezolvarea de probleme -ex. de descompunere a numerelor în sume şi diferenţe ; -ex. de adunare şi scădere cu numere de la 0 la 1 000 000 ; -ex de înmulţire şi împărţire a numerelor naturale în concentrul 0-100 -ex. de aflare a numărului necunoscut ; -ex. de verificare a rezultatului prin probă ; -ex. – joc pentru verbalizarea etapelor de calcul -ex. de analiză a părţilor componente ale unei probleme -ex de transformare a unei probleme păstrând numerele date	- copiază, transcrie şi scrie după dictare numerele in concentrul 0 - 1 000 000 -efectuează adunări şi scăderi în concentrul 0- 1 000 000 cu sau fără trecere peste ordin, utilizând simbolurile +, -, = în scrierea unui exerciţiu; - efectuează corect 80-90% dinexerciţiile cu o singură operaţie cuprinsă într-o listă dată; -rezolvă probleme cu date numerice şi enunţ sintetic, recurgând la modelarea figurală a datelor problemei; - efectuează, parţial corect, în ritm propriu, după	Evaluări curente formative Probe scrise, fişe de lucru

4. Dezvoltarea interesului şi a motivaţiei pentru studiul şi aplicarea matematicii în contexte variate	- să rezolve probleme matematice cu operaţiile cunoscute	-ex. de numărare cu pas dat „înainte" şi „înapoi" cu şi fără sprijin de obiecte sau desene ; -ex. de comparare a numerelor folosind diferite reprezentări ale acestora ;	lămuriri suplimentare;	

Prin acest program am urmărit:

- recuperarea laturilor disfuncţionale;
- structurarea unor comportamente dezirabile (elaborarea unor modele de comportament cu un grad mare de adaptare şcolară şi socială);
- consilierea comportamentală;
- antrenarea elevului în activităţi plăcute pentru a-l stimula;
- antrenarea elevului în activităţi extracurriculare;
- dezvoltarea motricităţii generale şi a finei motricităţi;
- dezvoltarea abilităţilor de numeraţie, calcul matematic şi rezolvarea problemelor diverse din programa clasei a IV –a ;
- formarea deprinderilor de scriere corectă şi respectare a spaţiului de scris;
- îmbogăţirea, precizarea şi activizarea vocabularului;
- dezvoltarea autonomiei personale şi sociale;
- dezvoltarea capacităţii de orientare şi adaptare la mediu;
- dezvoltarea atitudinilor pozitive de relaţionare în grup;

O ȘCOALĂ PENTRU TOȚI
ȘCOALA INCLUZIVĂ
ÎNTRE VORBE ȘI FAPTE BUNE

PROF.ÎNV. PRIMAR,
RĂȚOI OANA - ELENA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 3, PIATRA NEAMȚ

Şcoala este spaţiul învăţării pluralităţii culturale prin preţuirea diversităţii, a notei distincte aduse de cultura fiecărui actor social participant. Scopul acţiunii şcolii în optica interculturalităţii este educaţia pentru diversitate prin diversitate.

Şcoala trebuie să formeze deprinderea preţuirii valorilor pluriculturale, ideea că nu există valori superioare sau inferioare; există valori specifice care nu trebuie judecate pornind de la criterii apriori etnocentriste, ci preţuite prin aportul lor la nuanţarea şi îmbogăţirea celorlalte culturi cu care vin în contact. În şcoală, direcţia concretă de aplicare a acestui principiu este moderarea orgoliului etnic al majorităţii şi întărirea încrederii în sine a minorităţii.

Incluziunea în educaţie implică următoarele:

Egalitate în aprecierea tuturor elevilor şi membrilor personalului.

Sporirea gradului de participare a elevilor la/ în şi reducerea gradului de excludere a acestora din mediile culturale, curriculum şi din comunitate.

Restructurarea mediului cultural, a politicilor şi practicilor din şcoli, astfel încât să răspundă gradului de diversitate a elevilor din localitatea respectivă.

Reducerea obstacolelor care împiedică actul de învăţare şi participarea tuturor elevilor, nu doar a celor cu deficienţe sau care intră în categoria celor cu „nevoi educaţionale speciale".

Învăţăminte de pe urma încercărilor de a depăşi obstacolele care stau în calea accesului şi participării anumitor elevi, în vederea introducerii unor schimbări în beneficiul elevilor, în general.

Perceperea diferenţelor dintre elevi ca fiind resurse prin care se poate sprijini actul de învăţare, mai degrabă decât probleme de depăşit.

Recunoaşterea dreptului pe care îl are fiecare elev la educaţie în propria localitate.

Îmbunătăţirea condiţiei şcolilor în beneficiul personalului şi al elevilor.

Întărirea rolului pe care îl are şcoala în dezvoltarea comunităţii şi a valorilor, cât şi în sporirea realizărilor.

Crearea şi stimularea unor relaţii de sprijin mutual între şcoală şi comunitate.

Recunoaşterea faptului că incluziunea în educaţie reprezintă un aspect al incluziunii sociale.

Ce trebuie să asigur pentru cadrele didactice din şcoală pentru a le facilita succesul în drumul spre realizarea educaţiei inclusive?

1.Ce schimbări în mediul fizic al şcolii mele pot să comunice angajarea direcţiunii în sensul realizării unei educaţii inclusive ?

2.Ce mesaje pot să transmit spre comunitate pentru a semnala angajarea şcolii mele pe calea realizării unei educaţii inclusive?

3.Cum voi putea evalua nivelul de angajare a comunităţii în sprijinirea şcolii spre o educaţie inclusivă?

4.Cum voi putea evalua la nivelul elevilor, impactul schimbărilor din şcoala mea?

De ce sprijin am nevoie din afara comunităţii pentru a mă asigura că educaţia inclusivă nu este doar „o modă trecătoare”?

Lumea contemporană este o structură din ce în ce mai evident pluriculturală. Însă modalităţile prin care sistemul de învăţământ – de la grădiniţă până la ultimul stadiu de şcolaritate – răspunde acestor realităţi rămâne un subiect deschis, un domeniu în care iniţiativele concrete sunt aproape inexistente.

Cadrele didactice pot avea tentaţia să considere pregătirea pentru interculturalitate un lux sau o gratuitate, inventată din dorinţa de a face pe plac standardelor euro-atlantice. Însă o multitudine de motive demonstrează contrariul: pregătirea dascălilor în spirit intercultural este o necesitate evidentă, chiar o prioritate.

Interculturalismul presupune două niveluri principale de acţiune:

- primul, la nivel internaţional presupune conlucrarea între diferite culturi, diferite ţări, pentru cooperare internaţională;
- al doilea nivel priveşte colaborarea dintre diferitele segmente culturale şi etnice ale unor comunităţi în vederea formării tuturor membrilor, indiferent de etnie (respectarea şi valorificarea specificităţii etnice şi culturale a minorităţilor).

Educaţia interculturală acţionează pentru :

- promovarea unor atitudini tolerante, deschise, de acceptare şi înţelegere firească a raportului eu – celălalt şi a noţiunii de străin;
- recunoaşterea şi respectarea diferenţelor culturale prin valorificarea pozitivă a relaţiilor de egalitate între oameni şi nu prin aplicarea polarităţii superior – inferior;
- promovarea unor politici şcolare care să promoveze egalizarea şanselor în educaţie;

- strategii de valorificare a diferenţelor culturale pentru a le transforma în resurse pedagogice.

„Diversitatea culturală, etnică, socială este un fenomen care cauzează multe probleme oamenilor, pentru că niciodată nu au învăţat să o accepte şi să o preţuiască. Au învăţat asta în şcoală? Nu. Unde altundeva?"

Şcoala este spaţiul învăţării pluralităţii culturale prin preţuirea diversităţii, a notei distincte aduse de cultura fiecărui actor social participant. Scopul acţiunii şcolii în optica interculturalităţii este educaţia pentru diversitate prin diversitate.

Şcoala trebuie să formeze deprinderea preţuirii valorilor pluriculturale, ideea că nu există valori superioare sau inferioare; există valori specifice care nu trebuie judecate pornind de la criterii apriori etnocentriste, ci preţuite prin aportul lor la nuanţarea şi îmbogăţirea celorlalte culturi cu care vin în contact. În şcoală, direcţia concretă de aplicare a acestui principiu este moderarea orgoliului etnic al majorităţii şi întărirea încrederii în sine a minorităţii.

Existenţa unor idei preconcepute în mentalitatea cadrelor didactice este dăunătoare şi datorită faptului că , prin transfer, copiii sunt tentaţi să interiorizeze stereotipiile negative aplicate asupra lor şi să-şi refuze identitatea. Studiul lui Milner pe 100 de copii albi, 100 indieni şi 100 asiatici, între 5-8 ani, demonstrează acest refuz al propriei identităţi.

Milner foloseşte tehnica păpuşilor introdusă de soţii Clerk în 1940:

- „ce păpuşă arată ca şi tine? (pentru definirea identităţii)
- „care păpuşi vă plac cel mai mult?" (preferinţă)
- „care păpuşi reprezintă un om rău?" (stereotipul)

În timp ce albii nu au nici un stereotip despre grupul din care fac parte, 82% dintre asiatici ar dori să arate ca păpuşa albă, iar 45%, refuzându-şi propria identitate, afirmă chiar că seamănă cu păpuşa albă.

Bibliografie

1. BOURHIS, R.Z., LEYENS, J.F. (coord.) (1997) – *Stereotipuri, discriminare şi relaţii intergrupuri*, Polirom, Iaşi
2. DASEN, P., PERREGAUX, C., REY, M. (1999) – *Educaţia interculturală*. Experienţe, politici, strategii, Polirom, Iaşi
3. DOISE, W., DESCHAMPS, J.C., MUGNY, G (1996) – *Psihologie socială experimentală*, Polirom, Iaşi
4. GOLU, P. (1974) – *Psihologie socială*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti

5. NICOLESCU, B. (1999) – *Transdisciplinaritatea*, Polirom, Iaşi
6. WIEVIORKA, M. (1994) – *Spaţiul rasismului*, Humanitas, Bucureşti
7. x x x (1998) – *Conflictele şi comunicarea: un ghid prin labirintul artei de a face faţă*
8. ACHIM, VIOREL – *„Tiganii in istoria Romaniei, Bucuresti*
9. GRIGORE, DELIA si SARAU GHEORGHE –Istirie si traditii rrome, Bucuresti 2003.
10. academia.edu

O ȘCOALĂ PENTRU TOȚI
ŞCOALA INCLUZIVĂ
ÎNTRE VORBE ȘI FAPTE

PROF. ÎNV. PRIMAR,
CHIRICA FLORENTINA SIMONA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.3, PIATRA NEAMȚ

Educaţia inclusivă este o orientare care presupune o schimbare a modalităţilor de tratare a problemelor educaţionale, bazată pe considerentul că modificările în metodologie şi organizare, aduse pentru a răspunde elevilor cu dificultăţi de învăţare, sunt benefice pentru toţi copiii. Într-adevăr, persoanele cu nevoi speciale devin factorul stimulator care încurajează dezvoltarea, pentru crearea unui mediu de învăţământ mai cuprinzător.

Educaţia inclusivă încearcă să se adreseze nevoilor de învăţare ale tuturor copiilor, tinerilor şi adulţilor, concentrându-se în special asupra nevoilor celor vulnerabili la marginalizare şi excludere.

În contextul educaţiei incluzive "…şcolile trebuie să primească **toţi copiii,** fără nici o deosebire privind condiţiile lor fizice, intelectuale, sociale, emoţionale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă şi la copiii cu dizabilităţi sau talentaţi, copiii străzii şi copiii care muncesc, copii din populaţii îndepărtate sau nomade, copiii aparţinând minorităţilor lingvistice, etnice sau culturale şi copiilor din alte zone sau grupuri dezavantajate sau marginalizate. (Declaraţia de la Salamanca şi Cadrul General de Acţiune al Nevoilor Speciale în Educaţie, paragraful 3).

Principiul fundamental al şcolii incluzive este acela că toţi copiii trebuie să înveţe împreună, oriunde este posibil acest lucru, iar diferenţele care pot exista între ei sau dificultăţile în care se pot afla să nu mai aibă nici o importanţă. De asemenea, cu ajutorul unui curriculum adecvat, al unei bune organizări, al unor tehnici de predare, al folosirii resurselor şi al unor parteneriate cu comunităţile lor se va crea un sistem de învăţământ de calitate. Trebuie să existe o susţinere continuă şi servicii necesare satisfacerii nevoilor speciale prezente în fiecare şcoală."

Susţinerea conceptului incluziunii la nivel global se bazează pe principiul drepturilor omului care este cuprins în Declaraţia Naţiunilor Unite privind Drepturile Omului (ONU 1948) şi Convenţia Naţiunilor Unite privind Drepturile Copilului (ONU 1989). Conceptul a fost susţinut mai departe şi în Regulile Standard ale Naţiunilor Unite, privind Egalizarea şanselor pentru Persoanele cu Invalidităţi (ONU 1993), consolidat apoi în Declaraţia de la Salamanca (UNESCO 1994). În acea vreme, ideea conform căreia copiii au nevoi speciale

a fost înlocuită cu convingerea că aceşti copii au drepturi, aceleaşi drepturi ca şi adulţii: drepturi civile şi politice, economice şi culturale (Declaraţia Drepturilor opilului, UNICEF 1997).

În anii '70-'80, noţiunea de integrare a câştigat teren printre cei implicaţi în conceperea politicilor, adoptându-se politici de integrare în multe ţări. Termenii de **integrare** şi **incluziune** sunt adesea confundaţi. De aceea, se impune o diferenţiere a acestora.

Integrarea este procesul de asimilare a elevului în cadrul învăţământului normal, proces prin care elevul se adaptează şcolii în timp ce aceasta rămâne în cea mai mare parte neschimbată.

Dimpotrivă, termenul de **incluziune** accentuează ideea că şcolile şi sistemul educaţional în general trebuie să se schimbe şi să se adapteze nevoilor elevului (Ainscow, 1998, Kisanji, 1999).

Există mai multe **forme de integrare**, iar între acestea putem identifica trei mai portante:

• **Integrarea locală** se produce atunci când elevii învaţă în acelaşi loc cu cei care frecventează cursurile şcolii normale, dar unora dintre ei li se predă în clase sau unităţi separate sau învaţă după un curriculum diferit.

• **Integrare socială**: se produce atunci cînd elevii care frecventează cursurile speciale interacţionează, pe terenul de joacă, cu elevii şcolii normale, în timpul prânzului sau la diferite activităţi.

• **Integrare funcţională**: se produce atunci cînd participarea tuturor elevilor (adeseori neregulată) este asigurată în cadrul programelor educaţionale. (Ref: Raportul lui Warnock 1978)

Farrell remarcă faptul că mulţi dintre elevii integraţi în viaţa reală ajung să experimenteze fenomenul de segregare şi notează următoarele:

“Termenul alternativ de **incluziune** a fost introdus pentru a descrie mai bine calitatea învăţământului oferit elevilor în cadrul unui mediu integrat. Pentru ca aceşti copii să fie incluşi complet este necesar ca ei să ia parte în mod activ şi total la viaţa şcolară, să fie consideraţi membri valoroşi ai comunităţii şcolare şi totodată membri cu drepturi depline” (Farrell, 2000).

Cercetătorii au subliniat şi faptul că **integrare** înseamnă a face ceva pentru populaţia marginalizată, individ sau grup, în funcţie de standardele şi condiţiile grupului social dominant, în timp ce **incluziunea** reflectă valorificarea diversităţii şi recunoaşterea necesităţii de a găsi soluţii la nevoile diferitelor tipuri de elevi (Kisanji, 1999).

Ainscow (1998), Booth (2001), Dyson (2001) şi alţii pledează în favoarea unei largi conceptualizări a învăţământului incluziv şi accentuează ideea că: învăţământul incluziv trebuie să se adreseze tuturor elevilor; învăţământul incluziv necesită mobilizarea pentru eliminarea barierelor din calea învăţării şi are în vedere participarea oricărui elev sau tânăr, nu doar a acelora despre care se spune că au nevoie de un sistem de învăţământ special; incluziunea se referă în egală măsură la participarea cu drepturi depline indiferent de rasă, clasă socială, sex sau condiţie socială - precum sărăcia (Booth, 2001).

Între **incluziune** şi **excluziune** (sau marginalizare) există o legătură esenţială, deoarece o acceptare din ce în ce mai largă a elevilor, urmată de un proces intensificat de participare din partea acestora din urmă, va conduce la o reducere a presiunii de excluziune îndreptate spre ei. Slee descria învăţământul incluziv ca fiind o luptă continuă împotriva procesului de excludere din învăţământ şi, în ultimă instanţă, chiar din societate.

Este importantă **recunoaşterea legăturii dintre incluziune şi procesul de excludere**, deoarece ea încurajează focalizarea pe multitudinea de factori ce acţionează asupra unor elevi - grupuri sau indivizi – factori generaţi de o varietate de surse (Ainscow, 1998, 2001) - aceasta mai poate fi privită şi ca o reflecţie a modelului ecosistemic.

Din acest punct de vedere, dezvoltarea învăţământului incluziv ar transforma sau ar restructura învăţământul practicat la scară largă în prezent, oferind soluţii efective pentru necesităţile diferiţilor elevi şi împotriva marginalizării grupurilor sau indivizilor în cadrul şcolilor (Ainscow, 1998 şi Ainscow şi col., 2001). Învăţământul incluziv nu este privit ca ceva static, definitiv, ci mai curând ca un proces continuu în vederea atingerii unui scop.

Bibliografie

11. BOURHIS, R.Z., LEYENS, J.F. (coord.) (1997) – *Stereotipuri, discriminare şi relaţii intergrupuri*, Polirom, Iaşi
12. DASEN, P., PERREGAUX, C., REY, M. (1999) – *Educaţia interculturală*. Experienţe, politici, strategii, Polirom, Iaşi
13. DOISE, W., DESCHAMPS, J.C., MUGNY, G (1996) – *Psihologie socială experimentală*, Polirom, Iaşi
14. GOLU, P. (1974) – *Psihologie socială*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti
15. NICOLESCU, B. (1999) – *Transdisciplinaritatea*, Polirom, Iaşi
16. WIEVIORKA, M. (1994) – *Spaţiul rasismului*, Humanitas, Bucureşti
17. x x x (1998) – *Conflictele şi comunicarea: un ghid prin labirintul artei de a face faţă*
18. ACHIM, VIOREL – *„Tiganii in istoria Romaniei, Bucuresti*
19. GRIGORE, DELIA si SARAU GHEORGHE –Istirie si traditii rrome, Bucuresti 2003.
20. academia.edu

PROIECT EDUCAȚIONAL

Copilăria , o lume de basm !

PROF. ANDREI IRINA MIRELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR 1 BOLINTIN VALE
JUDEȚUL GIURGIU

ARGUMENT

Copilăria… copilăria este un tărâm magic.

Copilăria este cea mai frumoasă perioadă din viaţa fiecăruia, reprezentând vârsta inocenţei şi a candorii.

Nu ştim când şi unde începe şi nu ştim când şi unde se termină. Ne trezim doar că nu mai suntem copii, că am ieşit din copilărie, uneori fără să o fi trăit pe deplin... Copilăria este o lume fermecată, duioasă, dulce, lină, în care orice se poate întâmpla … absolute orice!

Din fericire, există pe lume COPILĂRIA. Este vârsta marilor superlative pe care le merită viaţa, vârsta celei mai pure sinceităţi, a celei mai depline libertăţi, vârsta viselor fără graniţă, vârsta care trăieşte prin flori şi se exprimă prin exclamaţii, vârsta în care toţi suntem frumoşi.

Copilăria este singurul moment al vieţii în care trăim totul la maximă intensitate, în care plângem şi râdem în acelaşi timp, în care ne supărăm şi iertăm după câteva momente, în care suntem singuri şi totodată cu toată lumea.

Hai mai bine despre copilărie să vorbim, căci ea singură este veselă şi nevinovată! Şi drept vorbind, acesta-i adevărul !

Da, din fericire există pe lume copilăria – susur al tuturor izvoarelor de cristal, râs gingaş al răsăritului lunii, privire candidă şi adiere a dimineţilor care proclamă şi opresc gesturile negre ale inconştienţei, pulbere de aur şi diamant cu care vrea să se obişnuiască eternitatea.

În organizarea acestui eveniment am pornit de la premisa că progresul omenirii nu este posibil fără activitatea creatoare, practică a fiecăruia dintre noi.

Am considerat că este necesar să dezvoltăm şi să valorizăm potenţialul creator al elevilor, să le stimulăm aptitudinile, nu numai prin activităţile de la clasă, ci şi prin participarea lor la un concurs de creaţie care să le solicite rezolvarea unor sarcini de lucru incitante, neconvenţionale, care să facă apel la imaginaţie, să le stimuleze curiozitatea, spiritul critic şi de observaţie.

Proiectul de faţă oferă copiilor posibilitatea de a afla mai multe informaţii despre drepturile şi îndatoririle ce le revin, despre cultura, tradiţiile, jocurile copiilor din alte ţări, de alte naţionalităţi, despre viaţa copiilor defavorizaţi, îi antrenează în activităţi interesante.

Ziua copilului este un prilej de a sărbători copilăria, de a oferi sprijin copiilor, de a inspira comunitatea şi familia noastră, de a aprecia şi iubi.

Prin propunerile noastre copiii ne vor fi ghizi printr-o lume a jucăriilor realizate de ei pentru ei, ne vor fi gazde într-o lume de poveşti.

Luând parte împreună la această zi, va deveni o clipă de neuitat, iar zâmbetul şi bucuria vor face acest loc mai fericit.

Scopul proiectului

Stimularea capacitatilor creatoare ale elevilor prin organizarea unor activitati comune la care sa participe elevii si parintii acestora ;

Educarea atitudinilor şi comportamentelor copiilor în vederea acceptării diversităţii, a toleranţei şi nediscriminării în cadrul grupului;

Cunoaşterea şi respectarea normelor de comportare în societate;

Educarea abilităţii de a intra în relaţie cu ceilalţi;

Desfăşurarea unor activităţi menite să sărbătorească copiii şi afirmarea lor prin limbajul universal al artei: muzică, dans, creaţie plastică;

Dezvoltarea creativităţii;

Realizarea unei atmosfere de sărbătoare pentru copii.

Obiective

O1 Să identifice drepturile şi îndatoririle copilului prin intermediul activităţilor desfăşurate;

O2 Să analizeze critic situaţii diverse, exprimându-şi punctul de vedere;

O3Să exprime plastic sentimente, atitudini, trăiri personale, legate de tema propusă;

O4 Să manifeste atitudini pozitive faţă de copiii aflaţi în dificultate;

O5Să combine materialele şi tehnicile de lucru pentru obţinerea unor produse complexe (coifuri, măşti, cadouri etc);

O6Să participe cu entuziasm în descoperirea marilor semnificaţii ale zilei copilului;

O7 Să realizeze desene pe asfalt

Grup țintă

Elevii claselor primare

Beneficiarii:elevii școlilor participante,părinți, comunitatea;

Durata proiectului :aprilie-iunie 2019

ACTIVITĂȚI

1. Constituirea echipei,organizarea şi împarţirea sarcinilor"

- Data/perioada de desfăşurare: septembrie 2018
- Locul de desfăşurare: școala
- Participanţi-cadre didactice,elevi,părinti

2. Elaborarea proiectului si lansarea proiectului

-Data:perioada de desfăşurare: octombrie 2018

3. Dezbatere-"Copilaria de azi,copilaria de ieri"

- Data: perioada de desfășurare:aprilie 2019
- Locul de desfăşurare : Școala Gimnazială Nr. 1 Bolintin Vale
- Participanți: elevii înscriși în proiect,cadre didactice și părinti
- Desfășurarea activității: se va desfasura sub forma unei dezbateri între copii și părinții lor.Acestia le vor povesti copiilor cum a fost copilăria lor,care erau jocurile pe care ei le jucau.
- Beneficiari:elevi şi cadre didactice

4. Concurs –"Parada florilor"

- Data: perioada de desfășurare:mai 2019
- Locul de desfăşurare : Școala Gimnaziala Nr. 1 Bolintin Vale
- Participanți: elevii înscriși în proiect,cadre didactice
- Desfășurarea activității:Activitatea se va desfășura sub forma unei parade de costume din materiale reciclabile.Fiecare copil își va accesoriza costumul cu cate o floare realizata tot din materiale reciclabile.
- Acţiunea se finalizează prin realizarea unui album de fotografii ale elevilor
- Beneficiari:elevi şi cadre didactice
- Modalităţi de evaluare: acordarea de diplome

5. 1 IUNIE-" Zâmbetul,jocul,veselia …îmi coloreaza copilăria"

- Data: perioada de desfasurare:mai 2019
- Locul de desfăşurare : Școala Gimnaziala Nr. 1 Bolintin Vale
- Participanti: elevii înscriși în proiect,cadre didactice
- Desfășurarea activității:

-Semnificaţia zilei de 1 Iunie-prezentare power point

-„Drepturile copilului”- realizarea unor desene

-„Versurile copilăriei”- memorarea unei poezii

-„Toți suntem egali”-desene pe asphalt

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL - ECOLOGIC
„NOI SUNTEM PRIETENII NATURII!"

COORDONATOR PROIECT:
PROF. ÎNV. PRIMAR COJOCARU LILIEANA

ARGUMENT

Protecţia naturii devine tot mai mult una din cele mai importante preocupări ale societăţii contemporane şi comportă trei aspecte importante: prevenirea deteriorării mediului, acţiuni de depoluare şi reconstrucţie ecologică, ce constau, în principal, în măsuri reparatorii şi păstrarea sau întreţinerea zonelor depoluate.

Interesul şi dragostea pentru natură sunt la majoritatea copiilor instinctive. In plus, comportamentele şi convingerile formate copiilor la o vârsta cât mai fragedă sunt cele care se pastrează cel mai bine toată viaţa. De aceea, prin proiectul realizat de Şcoala Primară Recea, ne-am propus să găsim soluții optime pentru conştientizarea elevilor în prevenirea și rezolvarea problemelor de mediu, asimilarea unor deprinderi de viață care reduc impactul negativ asupra mediului, precum și promovarea unor atitudini pozitive de ocrotire a mediului. De asemenea, am pornit de la interesul copiilor pentru plante şi animale, pentru ceea ce reprezintă, în general, natura pentru ei. Pentru a fi prietenul naturii trebuie s-o ocroteşti, menţinând curăţenia şi îngrijind frumuseţile ei, oriunde te-ai afla. Ocrotind natura, ne ocrotim pe noi înşine! Natura , în schimbul prieteniei noastre ne oferă toate frumusețile ei. Oare puteţi să vă imaginaţi o natură fără plante , păsări şi animale?

TIPUL DE PROIECT : proiect local

DOMENIUL : „ Educaţie ecologică pentru elevi şi comunitate "

APLICANTUL: Şcoala Primară Recea, com. Bisoca, jud.Buzău

INIŢIATOR ŞI COORDONATOR DE PROIECT : Prof. înv. primar COJOCARU LILIEANA

OBIECTIV GENERAL: formarea comportamentului ecologic adecvat prin derularea de acţiuni concrete de protecţie a mediului înconjurător

OBIECTIVE SPECIFICE

Privind elevii:

-dezvoltarea unui comportament socio-ecologic adecvat care să integreze atitudini pozitive ;

-lărgirea sferei cunoştinţelor referitoare la problemele de mediu specifice zonei;

- antrenarea elevilor și a familiilor acestora în acțiuni de formare a unor comportamente corecte de ocrotire a mediului înconjurător, de colectare selectivă a deșeurilor reciclabile etc.;

-cultivarea capacităţii de cooperare în scopul protejării mediului;

-formarea unei conştiinţe şi a unei gândiri ecologice;

-formarea unor deprinderi ecologice prin activităţi extracurriculare;

-creșterea calității actului educațional, a respectului față de voluntariat, dar şi diversificarea modalităților de atingere a scopurilor

Privind cadrele didactice:

-cultivarea capacităţii de cooperare în scopul protejării mediului;

-popularizarea experienţelor pozitive privind educaţia pentru ecologie;

-diseminarea informaţiilor despre problemele de mediu specifice zonei în care se află şcoala implicată în proiect;

- dezvoltarea capacităţii de relaţionare cu instituţiile implicate în proiect

Privind membrii comunităţii locale:

- implicarea concretă în desfăşurarea acţiunilor propuse;
- consolidarea parteneriatului şcoală – comunitate;
- formarea unor deprinderi ecologice

GRUP ŢINTĂ: Elevii din clasele primare de la Şcoala Primară Recea, cadre didactice, personalul auxiliar al şcolii, membrii comunităţii, instituţii locale

DURATA: septembrie 2019 – iunie 2020

METODE ŞI PROCEDEE FOLOSITE ÎN DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚILOR: observația, explicația, demonstrația, problematizarea, activități de informare, drumeții, expoziții, activități practice, chestionare, concursuri

FORME DE ORGANIZARE: activitate frontală, activitate pe echipe

RESURSE MATERIALE:

- Materiale necesare pentru ecologizare (mănuşi , saci menajeri, pensule,vopsea, var etc.)
- Materiale necesare pentru informare, evaluare şi diseminare (aparat de fotografiat, cameră video, videoproiector, calculator, CD-uri etc.)
- Materiale necesare desfășurării activității:coli de scris, pliante, acuarele, semințe de flori, răsaduri de flori, puieți, diferite materiale reciclabile pentru realizarea unor costume ecologice

RESURSE FINANCIARE: din bugetul local al şcolii şi al comunei, sponsorizări

MODALITĂȚI ŞI ACTIVITĂȚI DE DISEMINARE:

- Fotografii ale activităţilor desfăşurate;
- Popularizarea acțiunilor online;

- Mese rotunde de informare a celorlalți elevi din comună, a părinților , a celorlalte cadre didactice;
- Miniexpoziție cu materiale publicitare și rezultate ale activităților desfășurate

RISCURI ESTIMATE: vreme defavorabilă în desfăşurarea unor activităţi; dificultăţi în găsirea unor parteneri şi a unor sponsori care să sprijine desfăşurarea activităţilor propuse

IMPACT: a) Modificarea percepţiei elevilor şi a membrilor comunităţii asupra problemelor de mediu ;

b) Constituirea unei comunităţi responsabile ;

c) Creşterea interesului pentru protecţia mediului;

d) O mai bună colaborare între şcoală şi comunitatea locală

REZULTATE AŞTEPTATE: îmbunătăţirea comportamentului elevilor vis-a- vis de problematica mediului; ecologizarea unor spaţii verzi; refolosirea unor deşeuri colectate; formarea coeziunii colectivului de elevi; formarea şi dezvoltarea unei atitudini pozitive faţă de mediul înconjurător

VALORI PROMOVATE: spiritul de echipă, comunicare, toleranţă

- *INDICATORI DE PERFORMANȚĂ:* expunere ; colectarea deşeurilor din jurul şcolii şi din satul Recea; îngrijirea spațiilor din curtea şcolii; confecționare de afişe; realizare de lucrări din materiale refolosibile; realizarea unui CD cu fotografii din timpul activității; întocmirea unui portofoliu cu desene, compuneri, afişe, fotografii etc.
- *EVALUAREA PROIECTULUI* – iunie 2020

ACTIVITĂȚI PROPUSE SPRE DESFĂŞURARE

DENUMIREA ACTIVITĂŢII	MODUL DE REALIZARE	PERIOADA	RESPONSABIL
Pregătirea proiectului	• Stabilirea echipei • Întocmirea documentelor • Stabilirea responsabilităţilor • Stabilirea calendarului propriu de activităţi	Septembrie 2019	Prof. înv. primar Cojocaru Lilieana

„Ocrotind natura, ocrotim viața!"	• Activități de ecologizare a spațiului din curtea şcolii si a localității; • Plantarea şi îngrijirea plantelor. Plantarea copacilor • Condiții prielnice de dezvoltare, sensibilitatea plantelor la condițiile de mediu • Importanța apei, aerului, soarelui pentru dezvoltarea plantelor	Octombrie 2019	Prof. înv. primar Cojocaru Lilieana
„ Apa - izvorul vieții"	• Surse de poluare a apei - prezentarea unui ppt despre poluare • Realizarea unor desene pe teme ecologice	Noiembrie 2019	Prof. înv. primar Cojocaru Lilieana
„Bradul Eco"	• Confecționarea unor obiecte din materiale refolosibile - *Ornamente pentru bradul de Crăciun*	Decembrie 2019	Prof. înv. primar Cojocaru Lilieana
„ Un mediu curat, o viață sănătoasă!"	• **Noi şi natura!** - norme de comportare în natură; Comportamente agresive față de natură • Concurs pe teme ecologice: *„Copiii, prietenii naturii!*	Ianuarie 2020	Prof. înv. primar Cojocaru Lilieana
„Planeta văzută prin ochi de copil!"	• **Pericolul poluării** • Efectele poluării asupra mediului înconjurător • Realizarea unor colaje și afișe ecologice	Februarie 2020	Prof. înv. primar Cojocaru Lilieana

„Suntem harnici gospodari!"	• **Un pom, o floare, o speranță pentru viitor** • Acțiuni de ecologizare a parcului - Să-i ajutăm pe angajații comunitari, contribuind la curățenia localității noastre • Plantarea de flori în grădina școlii • Plantarea de puieți în grădina școlii • Văruirea pomilor • Imortalizarea acțiunilor desfășurate	Martie 2020	Prof. înv. primar Cojocaru Lilieana
„Prietenii pădurii!"	• Acțiuni de realizare a unor placuțe cu sfaturi ca*: „ Păstrați curățenia!", „Nu aprindeți focul!", „Aruncați gunoaiele doar în locurile special amenajate", „Nu rupeți florile!"„ Nu călcați iarba!"* Aceste placuțe vor fi amplasate în pădurea Lacurile şi în pădurile de la marginea satului • Concurs de recitări. *„Glasul pădurii*, de P. Stoicescu; *„Fiind băiet*, *păduri cutreieram*, *Ce te legeni, Revedere"*, de M. Eminescu • Realizarea unor lucrări artistico - plastice • Prezentarea unor ghicitori, proverbe	Aprilie 2020	Prof. înv. primar Cojocaru Lilieana
„Ne recreăm civilizat!"	• Drumeție în pădurea Lacurile	Mai	Prof. înv. primar Cojocaru Lilieana

	• Reguli de comportare	2020	
„Natura, minunea care ne înconjoară!"	• **5 Iunie - Ziua mondială a mediului** • Expoziție cu lucrări realizate de copii în timpul desfăşurării proiectului • Ce-am descoperit împreună? • Evaluare. Concluzii.	Iunie 2020	Prof. înv. primar Cojocaru Lilieana

PROIECT EDUCAŢIONAL

ECHIPA DE PROIECT:
PROF.ÎNV. PRIMAR COSMA MONICA
PROF.ÎNV. PRIMAR COSMA MELANIA
UNITĂŢI IMPLICATE:
ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR.5 PIATRA NEAMŢ
LICEUL TEHNOLOGIC " DIMITRIE LEONIDA " PIATRA NEAMŢ

ARGUMENT

Primăvara e un mod de a trăi ,
Primăvara e un mod de a gândi,
Paşti... e un mod de a simţi.
A simţi , a gândi , a trăi … E Paşti !

Cu aceste gânduri, de a păstra şi promova tradiţiile legate de Paşti , am pornit în derularea acestui proiect. Cine nu se bucură când oferă sau primeşte un mic dar pascal ?

Lucrăm în echipă, ne descoperim talentul şi îndemânarea în realizarea unor podoabe pascale originale, suntem mândri de roadele muncii noastre şi întâmpinăm Sfintele Paşti cu încântare şi bucurie . Dăruind facem o bucurie cuiva , oferind din căldura sufletească şi din dragostea noastră.

Tema "**Paştile în suflet de copil ”** îl provoacă pe elev să se implice afectiv şi efectiv în realizarea ei, în căutarea şi sortarea materialelor necesare, în culegerea de informaţii şi curiozităţi referitoare la subiectul ales. În cadrul acestor activităţi se îmbină cât mai armonios utilul cu plăcutul, copilul construind noi produse utilizând toate formele de activitate: jocul, învăţarea, munca şi creaţia.

E Paşti, dragi copii! Veniţi să dăruim podoabe pascale !

Puncte tari

Oferta curriculară permite cuprinderea în planurile de învăţământ a unor teme ce vizează activităţi nonformale din cadrul educaţiei pentru comunitate;

Resurse umane –cadre didactice bine formate şi intenţionate, cu experienţă în desfăşurarea unor activităţi de educaţie nonformală şi parteneriate cu elevii;

Relaţia cu comunitatea- desfăşurarea în şcoală a altor activităţi din cadrul proiectelor locale, pe diferite teme, cu sprijinul şi implicarea autorităţilor locale.

Puncte slabe

Programa nu permite introducerea de ore suplimentare decât prin intermediul disciplinei opţionale, care se axează îndeosebi pe studierea limbilor străine sau utilizarea calculatorului ; de aceea unele activităţi se desfăşoară în afara programului de curs, ca o continuare a procesului de învăţământ sub forme diferite;

Slaba implicare a părinţilor în susţinerea unor astfel de activităţi, considerând că şcoala e cea răspunzătoare pentru derularea în condiţii optime a acţiunilor educaţionale.

SCOPUL PROIECTULUI:

Valorificarea şi promovarea tradiţiilor despre Paşti prin stimularea potenţialului creator al elevilor în realizarea unor creaţii originale;

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- Atragerea şi implicarea elevilor în activităţi de cercetare privind istoricul, tradiţiile şi legendele pascale;
- Implicarea efectivă a elevilor în organizarea de activităţi cu caracter extracurricular, conducând la creşterea numerică şi calitativă a acestora;
- Valorificarea potenţialului creator prin realizarea de lucrări artistice, tehnologice şi literare, originale, care să exprime tematica dată;
- Stimularea interesului elevilor în realizarea de expoziţii **, expoziţii cu vânzare în vederea întrajutorării copiilor din şcoala noastră ce provin din familii nevoiaşe ;**
- Implicarea comitetelor de părinţi în susţinerea şi sprijinirea desfăşurării unor astfel de acţiuni;
- Sensibilizarea faţă de nevoile altora, dezvoltarea simţului artistic, al simţului practic şi gospodăresc;
- Stimularea activităţilor desfăşurate în grup ;
- **Cultivarea dragostei şi preţuirii pentru aproapele nostru, aflat in nevoie;**

Grup ţintă

Beneficiari direcţi

Elevii clasei a IV a A de la Şcoala Gimnazială Nr. 5 Piatra- Neamţ

Elevii clasei a IV a de la Liceul Tehnologic " Dimitrie Leonida " Piatra- Neamţ

Cadrele didactice implicate în organizarea şi desfăşurarea concursului

Beneficiari indirecţi

Cadrele didactice îndrumătoare ale elevilor participanţi cu lucrări la concurs

Părinţi

Durata : aprilie- mai

Locul desfăşurării : Şcoala Gimnazială Nr. 5 Piatra- Neamţ

Echipa de coordonare

Prof. înv. primar Cosma Monica

Prof. înv. primar Cosma Melania

Echipa de implementare

Director-prof. Carmen Munteanu

Iniţiatorii proiectului :

prof. înv. primar Cosma Monica

prof. înv. primar Cosma Melania

RESURSE PROIECT:

- ***Resurse umane***: cadrele didactice partenere ale proiectului, elevii claselor implicate şi părinţii acestora ;
- ***Resurse temporale***: 22 aprilie – 4 iunie 2020
- ***Resurse financiare***: autofinanţare;
- ***Resurse de spaţiu***: sala de clasă, holurile şcolii
- ★ ***Resurse materiale***:
  - *informaţionale*: cărţi, reviste, ilustraţii;
  - *materiale* pentru confecţionarea lucrărilor pascale – făină, sare, mărgele, paiete, aţă, scoici, pene, aracet, creioane colorate, carioca, acuarele, carton colorat etc.;
  - *audio-video*: casetofon, aparate foto, camere video;

MEDIATIZARE:

- Prezentarea proiectului educaţional

ACTIVITĂŢI PROPUSE :

Nr.crt.	Denumirea şi conţinutul activităţii	Loc de desfăşurare	Termen	Observaţii
1.	❀ „ Sfintele Paşti la români ” Tradiţii şi legende despre Paşti; ❀ Colectarea,sortarea şi pregătirea materialelor necesare confecţionării de lucrări pascale;	sala de clasă	22 aprilie	
2.	❀ Tradiţii şi obiceiuri de Paşti şi de Sf. Gheorghe – povestire ;	sala de clasă	23 aprilie	
3.	❀ "Fantezie şi îndemânare"- confecţionare de colaje pascale	sala de clasă	30 aprilie - 15 mai	
4.	„Paştile în suflet de copil" - expoziţie de lucrări pascale;	holurile şcolii	15 mai	

5.	❀ „ Salbă de cântări pascale" –învăţarea unor colinde şi pricesne pascale;	sala de clasă	21 aprilie - 15 mai	
6.	❀ Realizarea şi postarea portofoliului pe site-ul şcolii. ❀ Jurizarea lucrărilor din cadrul expoziţiei	sala de clasă	4 iunie	

Metode şi tehnici de lucru, forme de organizare

Metode tradiţionale: conversaţia, observaţia, analiza, exerciţiul, documentarea, expunerea;

❀ Metode moderne : învăţarea prin cooperare, proiectul;

❀Tehnici de lucru : împletitul, îndoitul, şnuruirea, croşetatul, înşiruirea, decupatul, perforatul;

❀ Forme de organizare: lucrul pe grupe, în perechi, întâlniri colective;

Rezultate măsurabile şi producere de materiale

❀ Pliante cu aspecte din derularea proiectului;

❀ Album cu lucrări pascale produse din materiale ecologice, lână şi cânepă, nasturi, materiale sintetice, hârtie;

❀ CD –ul ce va conţine momente din desfăşurarea activităţilor , organizarea expoziţiei , înmânarea premiilor;

❀ Diplome de merit pentru coordonatorii concursului;

Diplome cu premii şi diplome de participare;

Evaluare internă

Portofoliul de evaluare ce va conţine :

❀ Legende despre Paşti,

❀ lucrări pascale confecţionate, felicitări;

❀ acordarea de diplome pentru lucrările ce se remarcă prin originalitate

❀analiza activităţii independente şi de grup.

Evaluare externă

❀ Aprecieri, critici, recomandări din partea cadrelor participante la concurs;

❀ Chestionare pentru elevi şi părinţi pentru a studia impactul pe care l-a avut implicarea acestora în derularea unor astfel de activităţi;

Indicatori

❀ Raportarea elevului la tema dată;

❀ Respectarea termenelor pentru fiecare etapă;

❀ Nivelul creativităţii în originalitatea produselor finale dând dovada efortului personal;

Calitate

- Modul de concepere şi dezvoltare a proiectului;
- Realizarea conexiunilor interdisciplinare, transdisciplinare
- Creativitate, originalitate;
- Corectitudinea realizării lucrărilor.

Sustenabilitatea proiectului

Instituţia noastră şcolară, Şcoala Gimnazială Nr. 5 Piatra- Neamţ doreşte să susţină în continuare desfăşurarea de proiecte prin atragerea de sponsori.

Bugetul proiectului

- Nu avem un buget special dedicat pentru astfel de manifestări;
- Resurse proprii şi obţinute din donaţiile făcute de părinţi;
- **Bugetul obţinut din vânzarea lucrărilor se va stabili după derularea acestei activităţi, de către comitetul de părinţi, care pe bază de facturi achiziţionează obiecte pentru a fi donate copiilor proveniţi din medii defavorizate.**

General și specific în evaluarea elevului la sfârșitul clasei pregătitoare

prof. înv. primar ROȘCA ANUȚA
Colegiul Național Pedagogic „Regele Ferdinand"
Sighetu Marmației

Ce înseamnă a cunoaște un copil? Când, unde, cum și în cît timp poți spune ca dascăl că-ți cunoști copiii? Fără preocuparea permanentă de a cunoaște copilul nu putem vorbi de învățământ formativ, fără a realiza o legătură între activitatea și preocupările noastre psihologice, pedagogice, metodice, nu se pot obține rezultatele scontate.

Ne stăduim zi de zi, în primul rând, prin metoda observației, să-i privim cu atenție, să-i studiem, să înregistrăm manifestările psihocomportamentale, volumul de cunoștințe, utilizarea acestora în situații concrete. Convorbirea este o a doua metodă, foarte la îndemână, prin care se poartă o discuție premeditată între cel care investighează și subiectul investigat, fie ea dirijată, structurată, spontană sau sub forma chestionarului. Importantă e și metoda biografică care vizează strângerea informațiilor despre principalele evenimente trăite de copil în vederea cunoașterii biografiei acestuia

Metoda analizei produselor activității, precum compuneri, desene, creații literare, muzicale, modul de rezolvare a problemelor furnizează informații importante despre însușirile psihice ale elevului și despre nivelul cunoștințelor și deprinderilor sale achiziționate pe parcursul unei activități de învățare. Nu în ultimul rând, fișa psihopedagogică care e un instrument complex de cunoaștere a copilului ce reprezintă o sinteză a unui ansamblu de date culese cu ajutorul unui bogat instrumentar metodologic și permite elaborarea unor predicții care vor însoți copilul pe întreg traseul educațional.

Descifrarea particularităților individuale ale fiecărui elev nu înseamnă întocmirea unui inventar al tuturor însușirilor psihice fără realizarea interdependenței dintre ele. Cunoașterea copilului dă posibilitatea fiecărui dascăl să aplice diferențiat și chiar individualizat metodele educativ-instructive eficiente.

Activităţile de educare a limbajului desfăşurate în grădiniţa formează abilităţi de comunicare ce facilitează învăţarea citit-scrisului în clasa I. Proaspătul elev din clasa pregătitoare va fi ajutat prin demersuri evaluative de tip formativ să se autodescopere, să-şi construiască o imagine de sine realistă, să afle care îi sunt abilităţile, cunoştintele şi atitudinile pe care se poate baza în a recunoaşte şi înţelege realitatea înconjurătoare, valorificând resursele personale în mod echilibrat şi semnificativ.

Evaluarea devine relevantă dacă: se fundamentează pe observarea sistematică a comportamentului copilului, care oferă evaluatorului informaţii despre elev cu privire la capacităţile sale de acţiune şi de relaţionare, competenţele şi abilităţile de care dispune în mod direct şi pe care le probează în activităţile zilnice;

identifică pe parcursul procesului instructiv-educativ zonele de vulnerabilitate ale acestuia, strategiile deficitare ori inadecvate profilului dezvoltării fiecărui elev;oferă feedback nuanţat şi diferenţiat în funcţie de rezultatele obţinute de fiecare elev; e preocupată de evaluarea progresului copilului în raport cu el însuşi şi mai puţin de raportarea la normele de grup; observă şi evaluează elevul în contexte naturale cât mai variate, în mediile lui fireşti: în sala de clasă, în timpul jocului în aer liber, în timpul activităţilor extracurriculare, în familie, etc; evaluează nu doar aspectele care privesc latura cognitivă, ci urmăreşte să construiască o imagine globală a nivelului de dezvoltare al copilului din punct de vedere fizic, cognitiv şi socio-emoţional, iar informaţiile obţinute le analizează în interrelaţie; apreciază şi identifică cele mai productive căi de motivare, stimulare şi concentrare a atenţiei şi efortului voluntar pentru fiecare elev în parte; nu etichetează ori încadrează elevii în categorii. Elevul nu trebuie să se simtă frustrat, nu trebuie să-şi formeze o imagine de sine negativă pentru că într-un anumit domeniu nu e la fel de bun ca alţii; rezultatele evaluării se compară exclusiv cu performanţele copilului însuşi, cu succesele şi insuccesele proprii, şi acest lucru trebuie să-l insuflăm şi părinţilor, să le explicăm de ce nu este corect şi ce repercusiuni are asupra imaginii de sine a copilului când îl compară cu colegii din clasă sau chiar cu ceilalţi copii ai lor; apreciază nivelele de dezvoltare ale copiilor, punctele forte, competenţele elevilor de a se adapta solicitărilor de tip şcolar, cât şi zonele de vulnerabilitate şi de risc; are în vedere sprijinirea procesului educaţional în ansamblul său, intervenind reglator pe parcursul desfăşurării sale, urmărind perfecţionarea sa şi construirea unor ocazii de reuşită personalizate; valorifică surse multiple şi variate de informare/observare cu privire la profilul de dezvoltare a elevului din clasa pregătitoare; fundamentează deciziile de orientare şi consiliere educaţională; sprijină elaborarea planurilor de reuşită personalizată; construieşte şi consolidează o viziune integrată cu privire la predare/învăţare/evaluare pentru optimizarea procesului educaţional în ansamblul său.

Domeniul „Dezvoltarea limbajului şi comunicării” este important pentru formarea şi dezvoltarea copilului, pentru că de limbaj se foloseşte pe tot parcursul vieţii, acesta îl ajută să comunice cu semenii săi, să-şi exprime idei şi sentimente, să cunoască mediul înconjurător şi pe cel îndepărtat.

Pentru evaluarea periodică a stadiului dezvoltării limbajului, profesorii au la dispoziţie şapte standarde, iar pentru fiecare standard, un număr de obiective, care înseamnă acţiuni observabile şi măsurabile, cu care se evaluează corect. În acest domeniu se porneşte de la pronunţia corectă a cuvintelor şi se ajunge la formularea de propoziţii şi de ordonare a acestora într-un enunţ dezvoltat. De asemenea, se va urmări formarea unor deprinderi necesare pentru abordarea cu succes, în clasa întâi, a citirii şi scrierii. Acest domeniu asigură şi parcurgerea, în condiţii corespunzătoare, a celorlalte domenii specifice clasei pregătitoare. Întrucât domeniul

se referă la dezvoltarea limbajului şi a comunicării, cele mai multe probe vor fi orale şi pot consta din: dialoguri, conversaţii, jocuri de rol, organizarea unor situaţii diverse de comunicare etc

Rezultatele la evaluările planificate se consemnează în Raportul de monitorizare a progresului elevilor, iar profesorul analizează performanţele fiecărui elev şi constată dacă se află într-o situaţie de evoluţie sau involuţie, urmărind să stabilească măsurile ameliorative. Aceste măsuri pot constitui planul individualizat de învăţare, prevăzut de lege. Cadrul didactic responsabil va informa părinţii asupra nivelului de dezvoltare atins de fiecare elev, precizând punctele forte şi pe cele slabe, aspectele care trebuie îmbunătăţite în dezvoltarea propriului copil.

De asemenea, acesta trebuie să aibă o bună comunicare cu profesorul logoped pentru stabilirea unor planuri de intervenţie şi recuperare a copiilor cu tulburări de limbaj. Evaluarea dezvoltării limbajului şi comunicării elevilor din clasa pregătitoare va contribui la orientarea şi optimizarea procesului educaţional din clasa I.

Fiind o clasă pregătitoare pentru activitatea de învăţare standardele stabilite pentru domeniul nostru au în vedere cunoştinţele ce se transmit elevilor, deprinderile intelectuale ce trebuie formate, precum şi pregătirea copilului pentru abordarea cu succes a învăţării organizate. Fără să stăpânească un limbaj corespunzător, elevul nu se poate dezvolta intelectual şi nu poate comunica.

Însuşirea unui număr necesar de cuvinte uzuale, pronunţia lor corectă şi utilizarea lor în enunţuri simple sau dezvoltate reprezintă o condiţie importantă pentru activitatea şcolară. Aceste achiziţii susţin o altă treaptă în dezvoltarea copilului şi anume: formarea şi punerea în valoare a deprinderilor de exprimare. Pentru a demonstra că a atins acest nivel, copilul trebuie să alcătuiască propoziţii, să le aşeze în ordine logică, să formuleze corect întrebări şi să răspundă la întrebări accesibile vârstei. Pentru nuanţarea exprimării, elevii acestei clase folosesc o serie de cuvinte care exprimă contrariul altora sau care au aproximativ aceleaşi sensuri cu alte cuvinte.

În vederea pregătirii pentru a face faţă unor situaţii de comunicare, elevii îşi formează şi pun în valoare deprinderi ca: ascultarea cu interes şi completă a mesajelor, precum şi receptarea acestora, îndeplinindu-şi astfel cu succes rolul de receptor într-o comunicare. În acelaşi timp, îl pregătim şi pentru rolul de emiţător expresiv al mesajului şi pentru folosirea corectă a formulelor de politeţe în relaţiile cu alte persoane, formule care se folosesc tot în situaţii de comunicare.

Clasa pregătitoare îl formează pe copil şi pentru însuşirea celor mai importante instrumente intelectuale, cititul şi scrisul, fără de care dezvoltarea lui viitoare rămâne sub semnul întrebării. Standardele

care vizează acest lucru urmăresc formarea unor atitudini favorabile pentru însuşirea acestor instrumente, precum şi a unor deprinderi elementare care să-i sprijine în acest proces.

Cele şapte standarde urmărite în activităţile evaluative asigură pregătirea elevului pentru continuarea învăţării în celelalte clase ale nivelului primar de formare.

Exemple de situaţii de evaluare la o oră de CLR având subiectul: *Uite, vine Moş Crăciun*.

Competenţa: Utilizarea de modalităţi de comunicare într-o varietate de situaţii

Standarde	Obiective	Tip de item	Exemple de item
1.Pronunţia corectă a sunetelor, a cuvintelor şi a propoziţiilor.	Să despartă în silabe cuvinte uzuale formate din două-trei silabe.	Itemi cu răspuns scurt	Lipește pe brad atâția fulgi mici câte silabe are cuvântul "cadouri".
	Să identifice sunetele dintr-un cuvânt	Item cu răspuns scurt	Așează pe brad tot atâtea globuri câte sunete are cuvântul „moș".
	Să identifice numărul de cuvinte dintr-o propoziţie	Item cu răspuns scurt	Lipeşte pe brăduţ tot atâţia fulgi mari, galbeni, câte cuvinte are propoziţia: Moş Crăciun aduce daruri.
2. Utilizarea unui vocabular potrivit vârstei	Să folosească în vorbire cuvinte noi	Item cu răspuns scurt	Formulează o propoziţie folosind cuvântul colindă, ornament, magic.
3. Formarea şi punerea în valoare a deprinderilor de exprimare.	Să răspundă corect la două-trei întrebări succesive.	Item cu răspuns scurt	Ce este Crăciunul? (o sărbătoare a bucuriei) Când s-a născut Moş Crăciun? (demult, nimeni nu ştie) Când vine Moş Crăciun? (în ajunul Crăciunului, în 24 Decembrie) Ce pune sub brad? (daruri pentru copiii cuminţi) Unde locuieşte el? (în Finlanda) De cine este el ajutat? (de spiriduşi)
	Să găsească sinonime şi antonime ale cuvintelor uzuale.	Item cu răspuns scurt	Găseşte cuvinte cu acelaşi înţeles pentru următoarele cuvinte:

			moş, bucurie, zăpadă, cadou.
		Item cu răspuns scurt	Dacă nu sunt bătrân, sunt .. Dacă nu sunt bun, sunt ..... Dacă nu sunt cuminte, sunt
4. Formarea şi punerea în valoare a deprinderilor de conversaţie şi comunicare expresivă	Să formuleze mesaje din trei-patru propoziţii.	Item semiobiectiv cu întrebări structurate	Pentru a primi cadouri de la Moş Crăciun cum ar trebui să se comporte copiii la şcoală şi acasă?

COMPETENŢA 2: Utilizarea eficace a instrumentelor necesare educaţiei pe tot parcursul vieţii.

6. Formarea unor deprinderi necesare pentru abordarea cu succes a citirii.	Să citească 4-5 silabe cunoscute.	Item semiobiectiv cu răspuns scurt	Citeşte silabele de pe cartonaşe: ma, re, ca, iar, na, ren, me.
	Să compuna cuvinte folosind silabe date.	Item subiectiv	Compune cuvinte folosind silabele de pe cartonaşe.

Clasa pregătitoare are un dublu rol: pe de o parte de consolidare a cunoştinţelor deja dobândite şi, pe de altă parte, de socializare şi adaptare la schimbare. În plus, clasa pregătitoare oferă tuturor copiilor un start mai bun în viaţa şcolară, iar profesorului posibilități multiple să-și construiască o imagine globală a nivelului de dezvoltare al copilului din punct de vedere fizic, cognitiv și socio-emoțional.

Bibliografie:

1. Suport curs formare: *Organizarea interdisciplinară a ofertelor de învăţare pentru formarea competenţelor cheie la şcolarii din clasele I-IV* - program de formare continuă de tip *blended learning* pentru cadrele didactice din învăţământul primar, elaborat de FPSE, Univ. Buc., 2013.
2. MECTS - *Programa pentru disciplinele Comunicare în limba română, Matematică şi explorarea mediului, Dezvoltare personală, Muzică şi mişcare şi Arte vizuale şi abilităţi practice*, aprobată prin ordinul ministrului nr.3656/29.03.2012, Bucureşti.
3. *Ghidul învățătorului pentru clasa pregătitoare,* (2013), Editura Delta Cart.
4. Bout, O., (2014), *Ghid metodic pentru elevi, studenți și profesori debutanți. Literatură. Limba română. Comunicare- învățământ primar și preprimar,* Editura Ceconi, Baia Mare.

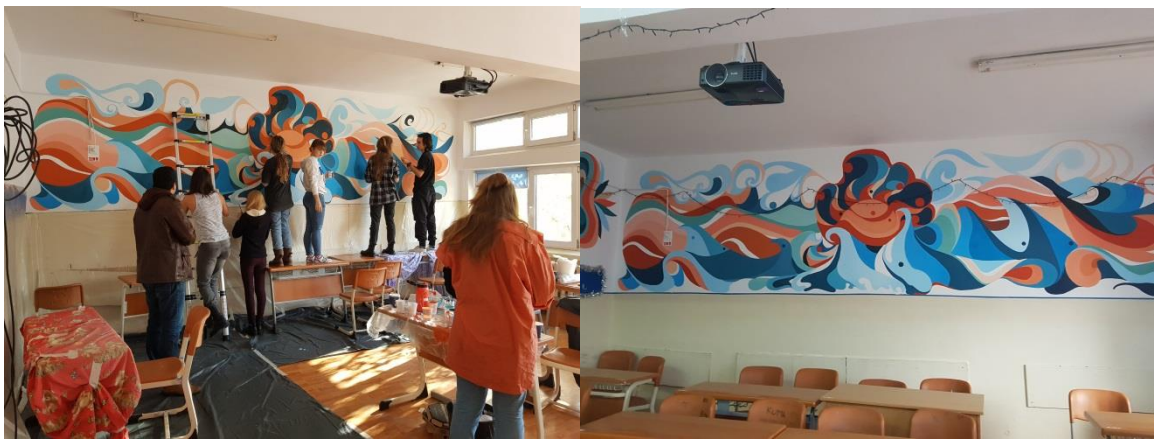
Dialog vizual prin proiecte alternative

EDUCAȚIA PRIN INTERMEDIUL ARTEI MURALE

Profesor Apostolache Georgian,
Profesor Apostolache Anca,
Colegiul Național de Arte "Regina Maria" Constanța

Recunoscând importanța educației prin artă, încurajăm elevii să se implice în activități extrașcolare care vizează educația interculturală, estetică, remedială, incluzivă. Proiectele de artă extrașcolare au ca scop captarea interesului elevilor, colaborarea socială și crearea unei punți de comunicare între generații. Proiectul de artă încurajează lucrul în echipă și cooperarea în realizarea unor compoziții de mari dimensiuni adaptate spațiilor unde se desfășoară diferite activități. Desenul și pictura pot fi limbajul primar prin care se pot exprima dincolo de cuvinte.

Pentru învățământul vocațional proiectele de artă murală sunt suportul ideal unde copiii reușesc să se exprime în mod creativ, liber.

Proiect sala de clasa 10

Coordonarea activității de către echipa de profesori specialiști în domeniul Artă Monumentală îi ajută pe elevii voluntari să intre conștient în perimetrul artistic unde descoperă și dezvoltă competențe în domeniu, învățând pașii necesari în crearea unei compoziții murale.

Unul dintre proiecte a fost inspirat de dorința elevilor unei clase de a-și schimba atmosfera din sala de studiu. Spațiul standard al clasei cu pereți albi și mobilier specific putea fi îmbunătățit de lucrări realizate în timpul orelor de atelier din cadrul „Colegiului Național de Arte Regina Maria".

Am propus elevilor o evadare din atelier printr-un proiect de artă murală, să învețe traseul care trebuie parcurs începând cu schița pentru un spațiu impus, transpunere, legătura cu beneficiarul și integrarea în sit. Pe

lângă îmbogățirea limbajului vizual și plastic, elevii pot să asiste la integrarea propriilor viziuni, exprimate prin proiecte în spații cu diferite destinații.

Deoarece unul dintre cele mai importante aspecte ale proiectelor este munca de echipă, am invitat clase cu specializări diferite să participe voluntar: arhitectură, design, pictură, artă murală, ceramică, grafică. Dorința de a împărtăși cu colegii lor o asemenea realizare și experiență i-a mobilizat.

Compoziția cu elemente abstracte și structuri minimaliste trebuia să fie o invitație la contemplație, să provoace imaginația privitorilor. Lucrare urma să interacționeze cu elevi și profesori, să bucure estetic. Aceste motive au determinat alegerea culorilor și a tehnicii de transpunere. Crearea unui spațiu comfortabil se putea realiza prin amenajarea și încărcarea spațiului într-un mod atent, pe criterii deopotrivă ergonomice și estetice. Intervenția murală contribuie la ameliorarea și echilibrea tensiunilor psihice aparute în procesul de învățare.

Elevii au primit sarcini precise specifice lucrului în echipă pentru desfășurarea coerentă a activității. Etapele de lucru pentru transpunerea și finalizarea compoziției au fost: organizarea schelelor, a culorilor, transpunerea și corectarea desenului, completarea și pictarea formelor.

Imaginea corect executată a transformat atmosfera rigidă a clasei într-un spațiu prietenos și relaxant, a schimbat ambientul și viziunea beneficiarilor direcți.

Compozițiile murale realizate în școală au sensibilizat elevii, profesorii și comunitatea locală. Aceștia au primit aprecieri și au fost mediatizați primind alte propuneri pentru realizarea de compoziții mult mai ample în spații urbane. Prin lucrul în echipă și respectul față de munca celuilalt au realizat că activitatea lor are puterea să schimbe viziunea celor din jur.

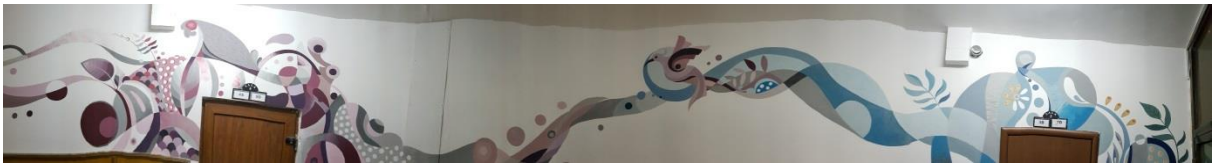
Proiect sală de clasă 18

Alt spațiu potrivit pentru transpunerea și exersarea tehnicilor de artă murală a fost holul de acces spre clasele „Colegiului Național de Arte Regina Maria din Constanța”. Această nouă provocare s-a concretizat prin alt proiect pentru care am invitat și foști elevi ai colegiului, acum studenți la Universitatea Națională de

Arte din București. Colaborarea cu ei a oferit elevilor oportunitatea de a învăța alte tehnici de realizare, transpunere și noi condiții de lucru în echipă. Această activitate a dezvoltat competențele artistice ale elevilor și gustul estetic al viitorilor artiști profesioniști . Proiectul era adresat tuturor elevilor indiferent de gradul de pregătire.

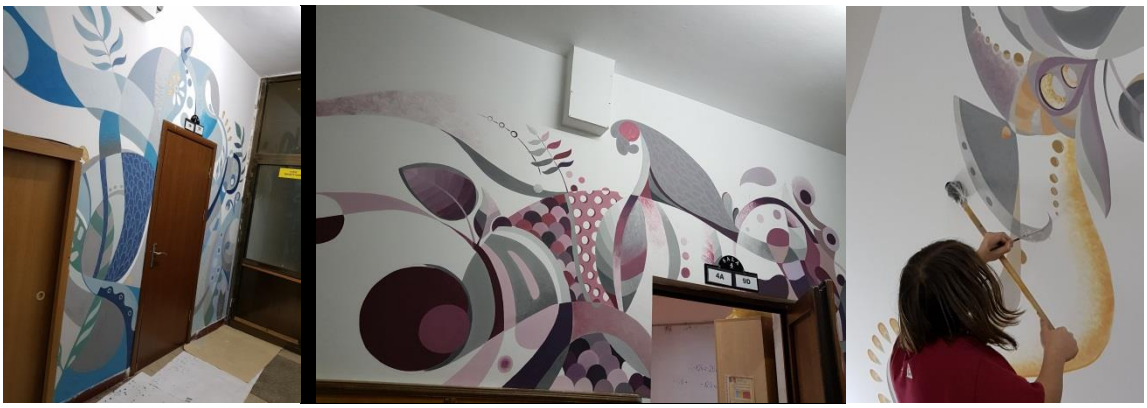

Etapele de lucru au demarat cu prezentarea spațiului, documentare, apoi realizarea propunerilor pentru decorare și macheta proiect. După aprobarea proiectului din partea beneficiarului direct a urmat transpunerea pe perete. Conform conceptului acestui proiect, propunerile de compoziție și transpunerea pe pereți au fost realizate de studenți. Rolul elevilor era să participe la pictură după proiectul impus și să afle tehnici noi.

Implicarea activă și directă a elevilor au transformat holul anost și întunecat lung de 63 de metri, dedicat în primul rând elevilor din clasele primare. Formele și culorile compoziției au fost gândite să fie compatibile cu vârsta elevilor și cu tipul de activitate predominant. Acesta nu trebuie să obosească sau să blocheze procesele intelectuale sau afective. Acesta a fost transformat într-un culoar animat de imagini viu colorate unde ușile au acum diferite culori, ca fiecare elev să știe unde intuitiv unde este clasa lui. Compoziția murală rămâne ca o amprentă păstrând în memoria afectivă farmecul acestui spațiu. Odată cu trecerea timpului formele pictate ajung să-și lase amprenta asupra viziunii estetice, să se identifice și să se transforme în mintea lor.

Acest gen de artă în spațiul public constituie un obiect de cercetare. Creația artistică este o temă de studiu fundamentală în programa de învățământ a liceelor vocaționale. Elevii vin acum cu propuneri de proiecte pentru spații diferite, folosite în continuare ca suport de exersat pentru ideile lor creative. „Permițându-le elevilor să-și lărgească orizonturile culturale, studiul artelor duce la o mai bună înțelegere a lumii. Formele artistice reflectă într-adevăr cultura, istoria, stilul nostru de viață, mentalul și aspirațiile noastre actuale, valorile personale și colective.....Elevii sunt încurajați să stabilească legături între studiul artei, istoriei, geografie, limbă, cultură și interacțiunea umană și să înțeleagă importanța considerabilă a artelor ca sursă de informații și ca mijloc de comunicare cu toate culturile din lume."[61]

Bibliografie:

Constantin Cucoș, Educația estetică, editura Polirom 2014, Iași

[61] Cucoș Constantin, Educația estetică, editura Polirom 2014, Iași, pg. 133

MODEL DE DĂRUIRE ȘI IDENTIFICARE CU SUFLETUL RĂNIT AL POPORULUI SĂU

Prof. Florina Gabor,
Colegiul de Arte "Sabin Drăgoi", Arad

"Perfecțiunea, care îi pasionează atât de mult pe oameni, nu mă interesează. Ceea ce contează în artă este să vibrezi tu însuți și să-i faci și pe alții să vibreze."

George Enescu

Atunci când vorbim de Enescu ne gândim în primul rând la compozitorul, dirijorul, violonistul și chiar pianistul, ce și-a asigurat o carieră internațională strălucită timp de o jumătate de veac. Din păcate se vorbește prea puțin de omul Enescu, cel care prin muzica și viața sa a reprezentat într-o formă absolut unică frumusețea și durerea sufletului românesc.

George Enescu se naște la Liveni în 1881 în județul Botoșani într-o familie de intelectuali de țară. Familia Enescu se mută în 1884 la Cracalia unde micul Enescu aude muzica în familie, și prin intermediul lăutarilor. Impresia produsă de lăutari a marcat creația compozitorului pe tot parcursul vietii. Interesul pentru muzică și neobișnuitele aptitudini muzicale se exteriorizează încă de la varsta de 4 ani.

În interviurile și amintirile sale, Enescu evocă cu dragoste atmosfera din casa părintească favorabilă cultivării spiritului și aptitudinilor sale. Această atmosferă în care copilul și-a trăit primii ani ai vieții, a contribuit nu numai la orientarea sa către muzică ci și la instaurarea unei sensibilități cu totul deosebite față de lumea satului moldovean, pe care o va evoca de atâtea ori în lucrările sale.

Copil minune la vârsta de 5 ani compune prima sa lucrare intitulată *Țara Românească,* lucrare pentru vioară și pian.

În 1886, viitorul artist îl întâlnește pe renumitul compozitor Eduard Caudella, de la Iași, care îi va îndruma primii pași în muzică marcându-i hotărâtor destinul. La sfatul profesorului Eduard Caudella, Enescu este înscris în toamna anului 1888 la Conservatorul din **Viena** unde studiază cu mari profesori ca Joseph Hellmesberger vioara și Robert Fuchs armonia. Surprinzătoarea polivalență a lui George Enescu a fost imediat recunoscută. În urma mai multor concerte și recitaluri maeștrii vienezi a lui Enescu fac ceea ce făcuse altădată Caudella. Adică îl îndeamnă să își desăvârșească studiile la Paris. Perioada de studii la Viena se situează între

anii 1888-1894. În același an 1894 are loc primul recital a lui Enescu la București, în sala Ateneului alături de profesorul său de vioară Iosef Hellmesberger.

Părăsind capitala Austriei, ajunge, în 1895, **la Paris**, unde rămâne până în 1899. Aici își va continua studiile la Conservatorul de Muzică, sub îndrumarea unor maeștri precum Jules Massenet, Gabriel Fauré (compoziție), M.P.J. Marsick (vioară). La Paris, tânărul artist își impresionează profesorii, colegii și criticii muzicali. La 14 ani cânta la fel de strălucit la vioară, ca și la pian și era autorul mai multor "*uverturi*".

În această perioadă au avut loc două evenimente importante în viața artistică a lui George Enescu. Un moment excepțional nu numai pentru biografia sa, ci și pentru istoria muzicii românești. P**rimul recital de autor al unui creator român peste hotare, la numai 16 ani, care a avut loc la 11 iunie 1897**, în cadrul unui concert cameral la Petite Salle Pleyel din Paris. Muzicologul Viorel Cosma consideră acest moment drept "*confirmarea apariției unui creator român de excepție în context internațional*". Cel de-al doilea eveniment are loc la 6 februarie 1898, când suita simfonică pentru orchestră *"Poema română"*, compusă la 17 ani, este executată în primă audiție absolută, la Paris, având un imens succes. Rămâne în atmosfera Parisului până când izbucnește războiul.

In 1914 s-a întors în țara lui natală pentru a fi alături de compatrioții săi, renunțând astfel la gloria pariziană. România era totuși în poziția de neutralitate până la moartea regelui Carol în 1916. În această perioadă Enescu s-a dedicat organizării vieții muzicale din capitală. La începutul anului 1915 a făcut un turneu prin țară ca să strângă bani pentru construirea unei orgi la Ateneu, reușind ca până în luna aprilie sa adune 30 000 de lei.

Un alt fapt demn de remarcat petrecut in 1916 a fost prietenia dintre pictorul Ștefan Luchian si Enescu. În ultimii ani de viață pictorul ajunse infirm datorită unei boli care îl paralizase. Arghezi își amintește că îl vizitase într-o dimineață și îl găsise pe pictor plângând. Acesta îi relatează cum Enescu intrase în camera sa în noaptea anterioară și fără ca măcar să aprindă lampa își scosese vioara și a început să îi cânte timp de două ore.[62]

Era multă durere și suferință în România anului 1916, când țara noastră a intrat în război împotriva Germaniei, Austro-Ungariei și Bulgariei la sfârșitul lunii august. Țara suferea pierderi grele și valuri întregi de soldați răniți umpleau spitalele improvizate. Enescu concerta aproape în fiecare zi, iar cu banii strânși ajuta soldații. Intr-o seară de noiembrie programase un concert la Spitalul "Sfântul Spiridon" din Iași. Tânărului

[62] Malcolm, Noel, George Enescu, Viața și muzica,Ed. Humanitas, București, 2011, p. 122

Mihail Jora care avea sa devină cel mai cunoscut compozitor român după Enescu, i s-a amputat un picior în seara aceea printr-o operație fără anestezie, care a durat două ore. Enescu a amânat începerea concertului până când Jora a ieșit din sala de operație. Mihail Jora îi scria mai târziu *" Era pe la începutul lunii noiembrie când ai venit la patul meu de suferință și inspăimântat de starea în care m-ai găsit și convins ca toți cei care mă înconjurau că nu mai aveam multe zile de trăit, te-ai hotărât să-mi hărăzești o ultimă bucurie… Mi-aduc aminte că am ieșit din operație la orele prânzului mai mult mort decât viu. O soră de caritate împingea căruciorul pe care stăteam întins, iar în clipa în care trupul meu însângerat a fost introdus în sala de concert, te-ai așezat la pian și într-o tăcere de mormânt ai executat cele dintâi măsuri ale Nopții mele de vară. Zguduit de o emoție neașteptată, am fost podidit de lacrimi… Atât pot să îți spun, că ziua aceea de 8 noiembrie 1916 a fost hotărâtoare pentru mine. Mi-ai redat în clipele acelea dorința și voința de a trăi pe care le pierdusem. Ai dat putere organismului meu să lupte contra răului ce-l năpădise fără putință de scăpare și m-ai înviat din morți"* [63]

Ce-l diferenţia pe Enescu de ceilalţi muzicieni? Modul în care își vizualiza munca. „*El își dăruia arta cu dorinţa vie de a sluji oamenilor, de-ai înnobila, de-ai ajuta"*, crede Mihail Jora.[64]

Se spune despre Enescu că în anii aceia cânta uneori mult în provincie pentru a mai alina durerile oamenilor bântuiți de pierderi și săracie. Deseori se înghesuia în vagoanele ce aveau geamurile sparte pentru a fi alături de soldați. Poate fi considerat fără ezitare, muzicianul soldat. Muzica si publicul său deveneau una de cele mai multe ori. Publicul său a fost format din acei soldați aflați întinși pe paturile spitalelor în urma rănilor de pe front.

În ciuda notorietății sale pe plan internațional Enescu nu a așteptat să fie invitat acasă. Atunci cand războiul a cuprins țara, el s-a prezentat acasă pentru a fi alături de cei ce slujeau patria chiar cu prețul vieții lor. *" Enescu nu a cântat și nu a scris muzică, Enescu a dat viața înapoi cu muzica sa."* [65] A fi alături de cei răniți și suferinzi considera o necesitate. Atunci când cânta pentru cei de pe front " *nu se menaja, nu cânta ca pentru provincie, cânta ca de la om la oameni"* [66]Au fost zeci de concerte de binefacere la Craiova, Bacău, Botoșani, Dorohoi, Pitești, Slatina și oriunde era chemat să aline durerea.

[63] Idem, p.123
[64] http://enescu.tvr.ro/2017/mihail-jora-despre-george-enescu/
[65] http://highleague.ro/documentar-george-enescu-muzica-ranilor-de-razboi/
[66] idem

"Mi-a fost dat, nu o dată, să observ câtă înseninare înflorea pe obrajii suferinzilor după primele note. Această transformare în suflet e suprema raţiune de a fi a muzicii. Dacă n-ar exista minunatul ei ecou pacificator, purificator, muzica ar fi o absurdă înşiruire de sunete." (George Enescu)

În toată această perioadă, ca și după aceea, se simte și marea lui afecțiune și prețuire pentru arta țării sale. Îi sprijină pe muzicieni, le cântă sau le dirijează lucrările. În 1913 donează o sumă de bani pentru instituirea unui premiu de compoziție care-i va purta numele și îi va recompensa pe tinerii compozitori români pentru lucrările cele mai reușite.

In anul 1917 a organizat mai multe concerte la Iași în colaborare cu muzicieni mai tineri, pe care îi plătea, iar banii rămași îi oferea armatei pentru a îngriji răniții de război și refugiații. Deasemenea fondurile sale erau îndreptate și spre orfanii de război care se găseau în orfelinate. Oamenii care erau fascinați de sunetul viorii sale erau oameni simpli, analfabeți, răniți, văduvc, etc.

Mai mult de atât, trece granița în Basarabia și alături de numeroși intelectuali precum Mihail Sadoveanu le vorbește oamenilor despre frumusețea culturii române. Enescu susține și aici o serie de concerte.

Acești ani, respectiv 1917-1918, au fost ani grei pentru țară în care mai mulți artiști au transmis mesaje de încurajare și speranță poporului roman, unii pictori, alții actori sau poeți.

Cânta, dirija și organiza concerte, așa cum s-a întîmplat și in decembrie 1916 când a dirijat *Simfonia a -IX - a* a lui Beethoven pentru a sprijini Crucea Roșie din România. Când s-a încheiat războiul Enescu se simțea îngrijorat pentru situația financiară în care se va afla țara si chiar și familia sa. Cu toate acestea continuă să compună, își reia activitatea concertistică, evoluând ca violonist, dirijor și compozitor în marile săli de concert din Europa și America. George Enescu găsește puterea să meargă mai departe, însoțit de armele sale: „*pana, vioara și bagheta*"

Pentru impresionanta sa activitate muzicală, Casa Regală a României reprezentată de Regele Ferdinand I și Regina Maria îl decorează pe George Enescu cu Ordinul Coroana României în grad de Comandor.

Enescu văzut de Corneliu Baba (pictură)

Şcoala incluzivă –între vorbe şi fapte

Profesor pentru înv.primar Drăgulin Beatris-Lorelai
Şcoala Gimnazială ,"Inv.Clemenţa Beşchea" ,Căpăţâneşti,judeţul Buzău

"Atunci când predarea se pliază pe nevoile elevilor, atitudinea acestora se schimbă şi se obţin rezultate mai bune" (Cotton,1998)

De-a lungul istoriei, gândirea pedagogică a abordat în diferite feluri problematica educaţiei unor copii care învaţă mai greu. Societatea şi instituţiile de învăţământ manifestă şi în prezent, faţă de această categorie de copii, o gamă variată de atitudini, de la acceptare şi includere în medii instructiv-educative obişnuite – tendinţă tot mai accentuată – la diferite grade şi modalităţi de separare şi de izolare faţă de contextele sociale şi educaţionale la care au acces toţi copiii.

Conceptul a fost lansat în anul 1978, în Marea Britanie, apoi noţiunea a fost preluată de alte ţări precum Spania ,Portugalia.Sfera lui de cuprindere este mai amplă decât grupul copiilor cu dizabilităţi.

Din anul 1995, conceptul de "cerinţe educative speciale,, este utilizat şi în România,prin Legea învăţământului.

Conceptul „cerințe educative speciale" a fost introdus în terminologia UNESCO în anul 1990 și desemnează acele „necesități educaționale complementare obiectivelor generale ale educației școlare, necesități care solicită o școlarizare adaptată particularităților individuale și/sau caracteristice unei deficiențe (ori tulburări de învățare), precum și o intervenție specifică, prin reabilitare/recuperare corespunzătoare" (T.Vrăşmaş).

Alături de UNICEF, încă din 1998, Asociația RENINCO România a desfăşurat o serie de proiecte, programe de formare şi seminarii dedicate implicării profesioniştilor din educaţie, protecţiei copilului şi tinerilor cu CES – pentru promovarea ideilor EDUCAŢIEI INCLUZIVE şi diseminarea bunelor practici.

Abordarea incluzivă susţine că şcolile au responsabilitatea de a-i ajuta pe elevi să depăşească barierele din calea învăţării şi că cei mai buni profesori sunt aceia care au abilităţile necesare pentru a-i ajuta pe elevi să reuşească acest lucru. Pentru aceasta şcoala trebuie să dispună de strategii funcţionale pentru a aborda măsuri practice care să faciliteze îndepărtarea barierelor cu care se confruntă elevii în calea participării lor la educaţie.

Educaţia incluzivă (după definiţia dată de UNESCO) este un mod de educaţie adaptat la şi individualizat în funcţie de nevoile tuturor copiilor în cadrul grupurilor şi claselor echivalente ca vârstă, în

care se regăsesc copii cu nevoi, capacităţi şi nivele de competenţă foarte diferite. Prin educaţia incluzivă este oferit suport - în cadrul şcolilor de masă şi al claselor normale - copiilor cu dificultăţi de învăţare, indiferent de originea lor socială sau de tulburările pe care le prezintă, acceptaţi alături de colegii lor "normali".

Educaţia incluzivă este o mişcare mondială bazată pe drepturile umane de bază. Într-o abordare incluzivă toţi copiii trebuie consideraţi la fel de importanţi, fiecăruia să îi fie valorificate calităţile, pornind de la premisa că fiecare elev este capabil să realizeze ceva bun.

Adesea, când explorăm universul fiinţei umane, ne confruntăm cu o mare diversitate. Copiii care ne trec pragul claselor ne pun în situaţia de a căuta mereu noi soluţii la problemele ridicate. De cele mai multe ori găsim soluţiile cele mai bune pentru copii. Însă, uneori suntem puşi în dificultate de complexitatea problemelor. Una dintre aceste probleme o reprezintă copiii cu cerinţe educative speciale.

Cerințele educative speciale (C.E.S.) (E. Vrăjmaș) "desemnează necesitățile educaționale complementare obiectivelor generale ale educației școlare, necesități care solicită o școlarizare adaptată particularităților individuale și/sau caracteristice unei deficiențe (ori tulburări de învățare), precum și o intervenție, prin reabilitare/recuperare corespunzătoare".

Este importantă, deci, acordarea unei asistente educaționale speciale. Această sintagmă sugerează renunțarea la împărțirea pe categorii a dizabilităților, desemnând persoanele, copiii care au anumite probleme speciale de educație.

Conceptul de Cerință educațională Specială se referă la orice dificultate tranzitorie sau permanentă, de tip psihologic, motor, comportamental, relațional, relativă învățării sau derivată din dezavantajul socio-economic sau cultural.

Un copil are nevoie de CES atunci când activitatea sa în domeniul învățării, dezvoltării și educației întâmpină unele probleme. Prin urmare, aceasta necesită o intervenție specifică și orientată, precum iar dificultățile de învățare implică de asemenea o dificultate în predare.

Din categoria copiilor cu C.E.S (cerinţe educative speciale) fac parte atât copiii cu deficienţe propriu zise, cât şi copiii fără deficienţe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigenţele şcolii. Din această categorie fac parte:

- copiii cu deficienţe senzoriale şi fizice (tulburări vizuale, tulburări de auz, dizabilităţi mintale, paralizia cerebrală);
- copiii cu deficienţe mintale, comportamentale (tulburări de conduită, hiperactivitate cu deficit de atenţie-ADHD, tulburări de opoziţie şi rezistenţă);

- copiii cu tulburări afective, emoţionale (anxietatea, depresia, mutism selectiv, atacul de panică, tulburări de stres posttraumatic, tulburări de alimentaţie: anorexia nervoasă, bulimia nervoasă, supra-alimentarea);
- copiii cu handicap asociat;
- copiii cu dificultăţi de cunoaştere şi învăţare (dificultăţi de învăţare, sindromul Down, dislexia, discalculia, dispraxia);
- copiii cu deficienţe de comunicare şi interacţiune (tulburări din spectrul autistic, sindromul Asperger, întârzieri în dezvoltarea limbajului).

Formele integrării copiilor cu CES existente în şcoala românească se bazează pe urmatoarele modele:

a. *Modelul cooperării şcolii obişnuite cu şcoala specială* - în acest caz, școala obișnuită coordonează procesul integrării și stabilește un parteneriat activ între cadrele didactice din cele două școli care vor experimenta și susține un nou mod de desfășurare a activităților didactice, pregătind împreună conținutul activităților școlare, adaptând materialele și mijloacele de învățare folosite în timpul orelor și oferind un cadru confortabil tuturor elevilor din clasă
b. *Modelul bazat pe organizarea unei clase speciale în școala obișnuită* - acest model presupune integrarea copiilor deficienți în școli de masă unde să intre în relație cu elevii normali, facilitându-se, cu sprijinul cadrelor didactice și specialiștilor din școală, o mai bună intercunoaștere și relaționare între cele două categorii de copii.
c. *Modelul bazat pe amenajarea în școala obișnuită a unui spațiu sau a unei săli de instruire și resurse pentru copiii deficienți, integrați individual în clase obișnuite din scoala respectivă* - în acest caz, profesorul care se ocupă cu elevii deficienți este și profesorul de sprijin care desfășoară activități cu acești copii, atât în spațiul special amenajat în școală, cât și la orele de clasă, atunci cand condițiile solicita/permit acest lucru, colaborând direct cu educatorii din clasele unde sunt integrati copiii.

Strategii şi intervenţii utile din partea cadrului didactic:

-Crearea unui climat afectiv-pozitiv;

-Stimularea încrederii în sine şi a motivaţiei pentru învăţare;

-Încurajarea sprijinului şi cooperării din partea colegilor, formarea unei atitudini pozitive a colegilor;

-Încurajarea independenţei, creşterea autonomiei personale;

-Încurajarea eforturilor;

-Sprijin, încurajare şi apreciere pozitivă în realizarea sarcinilor şcolare, fără a crea dependenţă;

-Folosirea frecventă a sistemului de recompense, laude, încurajări, întărirea pozitivă, astfel încât să fie încurajat şi evidenţiat cel mai mic progres;

-Crearea unui climat afectiv, confortabil;

-Centrarea învăţării pe activitatea practică;

-Sarcini împărţite în etape mai mici, realizabile;

-Folosirea învăţării afective;

-Adaptarea metodelor şi mijloacelor de învăţare, evaluare,etc.

Integrarea şcolară exprimă atitudinea favorabilă a elevului faţă de şcoala pe care o urmează; condiţia psihică în care acţiunile instructive-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivaţii puternice care susţine efortul copilului în munca de învăţare; situaţie în care copilul sau tânărul poate fi considerat un colaborator la acţiunile desfăşurate pentru educaţia sa; corespondenţa totală între solicitările formulate de şcoală şi posibilităţile copilului de a le rezolva; existenţa unor randamente la învăţătură şi în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilităţile copilului sau la cerinţele şcolare.

Bibliografie

- POPESCU, E. , PLEŞA, O. (coord) „Handicap, retardare, integrare", Bucureşti, Pro Humanita, 1998
- VRĂŞMAŞ, T. „ Învăţământ şi⁄sau inclusiv", Ed. Aramis, 2001
- VOICU, E., CEDU2000+, BABA, L., Fundația de Abilitare *Speranța* -Proiectul *Parteneriat pentru educație incluzivă , ,,*Raport cu privire la situația educației incluzive în România"

PROIECT EDUCAŢIONAL
„SA NU-I UTĂM NICIODATĂ!"

Prof. Gheorghiu Gabriel
Colegiul Tehnic „Ion Holban" Iaşi

Tipul proiectului: Judeţean

Instituţia aplicantă: Colegiul Tehnic „Ion Holban" Iaşi

COORDONATOR PROIECT: prof. Gabriel Gheorghiu

Perioada de desfăşurare: aprilie 2020 –iulie 2020

Domeniul: educaţie patriotică şi cinstirea Eroilor Neamului

DESCRIEREA PROIECTULUI

Proiectul educaţional „**Să nu-i uităm niciodată**", aflat la a IV-a ediţie, a încurajat echipa de proiect pentru continuarea activităţilor în acelaşi registru, având în vedere rezultatele obţinute de elevii grupului ţintă, de experienţele dobândite pe parcursul celorlalte trei ediţii. De altfel, urbea noastră oferă surse aproape inepuizabile de natură culturală, istorică şi artistică a căror valorificare prin diverse tipuri de activităţi să contribuie la o educaţie patriotică, aleasă. Fireşte toate aceste dorinţe trebuie să ţină cont de anumite limite care în cazul nostru sunt date de o parte a elevilor grupului ţintă, aceştia fiind elevi cu CES (elevi cu cerinţe educative speciale), fapt care implică multă răbdare şi respect.

Astfel tipurile de activităţi vor fi din cele mai diverse pentru a asigura cât mai uşor accesul la informaţia dorită, informaţii care să consolideze ceea ce s-a derulat în ediţiile anterioare. Ca modalitate de lucru am ales vizita, dezbaterea, concursul, expoziţia, toate fiind bine gândite având în vedere specificul instituţiilor partenere în aşa fel încât scopul şi obiectivele să fie realizabile într-o proporţie cât mai mare. Astfel, domeniul activităţilor instituţiilor partenere ale ediţiilor anteriore, în speţă, Asociaţia Naţională Cultul Eroilor „Regina Maria", filiala Iaşi, Asociatia Naţională a Veteranilor de Război, filiala Iaşi, Universitatea „Al. I. Cuza" Iaşi – Facultatea de Istorie, Secţia VI Poliţie a municipiului Iaşi, se aşează perfect pe tabloul conţinutului activităţilor propuse spre derulare.

Cât priveşte evaluarea rezultatelor proiectului se va concretiza într-un CD cu principalele momente ale activităţilor desfăşurate şi o expoziţie de desene şi fotografii unde să se demonstreze măiestria şi talentul elevilor grupului ţintă. De asemenea pasaje din proiect vor apărea şi în revista şcolii.

Perioada de desfăşurare a activităţilor din proiect va fi cea cuprinsă între lunile aprilie-iunie 2020. Ca număr, grupul ţintă este format din 30 de elevi de la Colegiul Tehnic „Ion Holban" Iaşi, ei fiind selectaţi din

ambele forme de învăţmânt, special şi de masă, punându-se accentul totuşi pe cei de la învăţământul special cu o sensibilitate aparte ce necesită atenţie şi respect.

ARGUMENT:

Una din problemele actuale legate de specificitatea conţinuturilor precizate în descrierea proiectului este faptul că treptat noţiunea de patriotism suferă, este de multe ori folosită în scopuri populiste şi mai puţin în adevărata ei valoare, de grijă faţă de cei care s-au jertfit pentru această ţară. Monumentele eroilor sau alte locuri cu semnificaţie în acest sens sunt vizitate şi pomenite doar la momentele festive, fapt care ne determină ca în cadrul proiectului nostru să creăm o atmosferă de permanentizare, activităţile să devină un important mijloc de cunoaştere şi aprofundare a sentimentului patriotic.

PUNCTE TARI:

- cunoaşterea şi aprecierea de către elevi a unor importante personalităţi cu legătură directă în ceea ce-şi propune proiectul, reprezentanţi ai Cercului Naţional Cultul Eroilor şi a Veteranilor de Război Iaşi, istorici muzeografi, precum şi reprezentanţii Poliţiei locale cu atribuţii în acest sens;
- implicarea elevilor în acţiuni care să dovedească înclinaţie spre dezbateri literare şi concursuri cu caracter istoric;
- posibilitatea de colaborare cu revista „Eroii Neamului" şi alte reviste de specialitate;
- existenţa a numeroase locuri cu puternice reverberaţii istorice pentru defăşurarea activităţilor;

PUNCTE SLABE:

- unele probleme care ţin de specificul gupului ţintă;
- existenţa altor oportunităţi care distrag atenţia de la anumite valori spirituale, morale şi patriotice;
- atitudinea de neimplicare în acest gen de activităţi şi chiar de negare a acestor valori;
- slaba cunoaştere a istoriei oraşului, şi slaba preţuire a eroilor neamului.

SCOPUL PROIECTULUI:

Proiectul lansat are în vedere conştientizarea elevilor pentru valoroasele oportunităţi culturale şi istorice pe caare le oferă Iaşul pe care Nicolae Iorga îl considera un adevărat muzeu în aer liber, un loc în care niciodată nu vei duce lipsă de obiective care să-ţi trezească interesul pentru cinstirea Eroilor Neamului. Mai mult, o abordare mai aprofundată, atât cât permite nivelul unor elevi din învăţământul special, a acestor realităţi, îşi va pune amprenta asupra formării tinerilor angajaţi în proiect.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- Creşterea responsabilităţii elevilor faţă Eroii Neamului, fapt care ar putea conduce la formarea unui caracter nobil;
- Înţelegerea noţiunii de patriotism în toată plenitudinea şi valoarea lui pentru această generaţie uşor distorsionată de realitatea contemporană.

GRUPUL ŢINTĂ:

- Direct: elevi cu CES şi elevi de la învăţământul de masă ai Colegiului Tehnic „Ion Holban" Iaşi, membrii ai Consiliului Elevilor şi Cercului de Istorie;
- Indirect: Reprezentanţi ai Cercului Naţional Cultul Eroilor, ai Asociaţiei Naţionale a Veteranilor de Război filiala Iaşi, ai Universităţii „Al. I. Cuza" Iaşi, Facultatea de Istorie şi ai Secţiei VI a Poliţiei Municipale Iaşi.

METODE DE LUCRU:

- întâlniri, discuţii colective, seminarii, referate, vizite la monumentele eroilor, muzee şi alte instituţii de cultură din oraş, colocvii, întruniri pe teme istorice;
- expoziţii de carte, de fotografie, vizionare de spectacole, excursii tematice, concursuri cu tematică istorică, vizite la monumentele eroilor unde elevii să observe, să se documenteze, să poată să-şi expună propriile idei, creaţii şi reflecţii.

INDICATORI DE PERFORMANŢĂ

Rezultate:

- participarea la cât mai multe acţiuni care să sensibilizeze atitudinea elevilor faţă de acest mod complementar de educaţie, patriotică;
- micşorarea numărului de elevi care manifestă dezinteres pentru istoria neamului, pentru eroismul celor care nu au precupeţit nimic pentru ţară, pentru istorie în general;
- dezvoltarea unor deprinderi care să-i ajute pe elevi să creadă în necesitatea actului cultural ca atare şi într-un mod de educaţie unde valorile istorice, patriotice să-şi ocupe locul meritat.

BENEFICIARI:

Beneficiari direcţi:

- membrii grupului ţintă cuprins în proiect;

Beneficiari indirecţi:

- profesorii care vor participa la proiect;
- partenerii şcolii ce se vor implica în proiect;
- elevii şi profesorii şcolii ce vor beneficia de rezultatele proiectului;

- comunitatea în care este amplasată şcoala;

IMPACTUL PROIECTULUI: Implementarea proiectului educativ „SĂ NU-I UITĂM NICIDATĂ" va avea impact asupra:

- grupului ţintă (generarea unor schimbări specifce);
- comunităţii şcolare (valorificarea rezultatelor proiectului);
- şcolii ca organizaţie (creşterea capacităţii, extinderea parteneriatelor, creşterea prestigiului în comunitate);
- partenerilor din proiect (dobândirea unor informaţii şi abilităţi);

RESURSE: Resurse umane**:** elevi cu CES şi elevi din învăţământul de masă ai Colegiului Tehnic „Ion Holban" Iaşi, profesori, părinţi, veterani de război, ofiţeri în rezervă, istorici, reprezentanţi ai Poliţiei locale.

Resurse materiale: cărţi, planşe, pliante, filme, fotografii, filme documentare, monografii, cimitirea ale eroilor;

Resurse financiare: donaţii şi sponsorizări.

Resurse de timp: perioada de desfăşurare a proiectului este aprilie 2020-iunie 2020

PROGRAM DE ACTIVITĂŢI

Nr.crt.	**Denumirea activităţii /Responsabil**	**Locul de desfăşurare**	**Participanţi**	**Termen**
1.	Iaşul din perspectivă culturală, istorică şi geografică – dezbatere şi prezentare Power Point. prof.Radu A., prof. Gheorghiu G.	Colegiul Tehnic „Ion Holban"	Elevii şi profesorii implicaţi	Aprilie 2020
2.	Pagini de istorie ieşeană Universitatea „A.I. Cuza" - piatră de temelie pentru istoria şi cultura română. prof. Gheorghiu G., prof. Zahariuc F.	Muzeul Universităţii „A.I. Cuza" Iaşi	Elevi ai grupului ţintă şi profesorii responsabili de activitate	Aprilie 2020
3.	Istoria în licee" – Activitate concurs în colaborare cu Facultatea de Istorie Iaşi, organizatoarea concursului.	Universitatea „A.I. Cuza" - Facultatea de Istorie	Elevii grupului ţintă din clasele IX, X, XII împreună cu profesorii responsabili	Mai 2020

	prof. Gheorghiu G.			
4.	Comemorarea Eroilor Nemului activitate desfăşurată la Mausoleul Eroilor căzuţi în Primul Război	Mausoleul de pe dealul Galata	Elevii grupului ţintă clasele IX, X, XII împreună cu profesorii responsabili	Mai 2020
8.	Evaluare: Analiză obiectivă şi dezbatere dublată de un concurs pe echipe cu întrebări referitoare la obiectivele vizate. Membrii echipei de proiect şi invitaţi ai instituţiilor partenere.	Colegiul Tehnic „Ion Holban" Iaşi	Elevii grupului ţintă, echipa de proiect şi reprezentanţi ai instituţiilor partenere	Iunie 2020

Parteneri:

- Asociaţia Naţională Cultul Eroilor „Regina Maria", filiala Iaşi;
- Asociaţia Naţională a Veteranilor de Război, filiala Iaşi;
- Secţia VI Poliţie a Municipiului Iaşi;
- Universitatea „A.I.Cuza", Iaşi - Facultatea de Istorie.

ECHIPA DE PROIECT:

- prof. Florentina Zahariuc – Colegiul tehnic „Ion Holban" Iaşi;
- prof. Căşuneanu Maria- Colegiul tehnic „Ion Holban" Iaşi
- Prof. Hriscu Cristina - Colegiul Tehnic „ion Holban" Iaşi

BUGET: nu există un buget propriu-zis, deorece elevii cu CES beneficiază de gratuitate pentru toate genurile de activităţi (vizite, spectacole, activităţi sportive) iar transportul la obiectivele din proiect poate fi asigurat de microbuzul şcolii. Pentru alte cheltuieli neprevăzute echipa de proiect se angajează să le suporte fără decontări.

REZULTATE SCONTATE:

Acţiunile educative propuse în acest proiect au ca scop un dialog permanent între cadrele didactice, elevi şi reprezentanţi ai instituţiilor partenere pentru a găsi soluţii la problemele ridicate, pentru o valorificare cât mai eficientă a tot ceeea ce ţine de sentimentul naţional, de patriotism, urmărind ca mijloacele educative şi de învăţare să fie asimilate de elevii grupului ţintă. **Rezultate cantitative:** un grup de iniţiativă în domeniul

educaţiei patriotice, planuri de activităţi în domeniul educaţiei culturale şi istorice, materiale informative despre proiect şi activităţile sale, un punct documentar al şcolii, o expoziţie.

Rezultate calitative: abilităţi specifice la nivelul elevilor din grupul ţintă, inventar de bune practici identificate prin proiect.

EVALUAREA PROIECTULUI: discuţii cu elevii şi părinţii privind impactul proiectului asupra lor, fotografii din perioada proiectului, expoziţii cu lucrări realizate de elevi, referate, prezentări PPT, concursuri pe teme istorice şi literare.

MEDIATIZARE:

- Prezentatea proiectului în cadrul Comisiilor metodice
- Popularizarea proiectului prin revista şcolii
- Invitarea unor reprezentanţi din media şi presa locală

DISEMINARE:

În cadrul proiectului „SĂ NU-I UITĂM NICIODATĂ", ***diseminarea*** va fi asigurată astfel:

- la nivelul unităţii şcolare;
- la nivelul comunităţii educative lărgite (alte şcoli, alte instituţii de educaţie);

SUSTENABILITATE:

Durabilitatea/continuitatea proiectului va fi asigurată prin:

- continuarea activităţii grupului de iniţiativă/acţiune constituit în cadrul proiectului;
- continuarea implicării Consiliului elevilor ce va fi dobândit noi abilităţi în cursul proiectului
- includerea bunelor practici identificate în proiect în strategiile şcolii.

OBLIGAŢIILE PARTENERILOR:

Obligaţiile Colegiului Tehnic "Ion Holban" Iaşi

- Promovarea în rândul elevilor a valorilor educaţiei prin cultură;
- Punerea la dispoziţie a unor spaţii pentru desfăşurarea diferitelor activităţi.

Obligaţiile pentru instituţiile partenere

Prin colaborarea cu aceste instituţii partenere urmărim o diversificare a activităţilor noastre, o mai mare apropiere de publicul şcolar, de realităţile istorice, de aprofundarea sentimentului patriotic, oferind elevilor un model de educaţie prin activităţi ce au în vedere şi doresc o integrare cât mai bună a elevilor cu CES în ambientul istoric al Iaşului.

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Profesor pentru învățământ primar:
Liliana Ștefănescu

1. INFORMAŢII DE BAZĂ:

Numele elevului: [redacted]

Data naşterii: 12.12.2010

Clasa: a IIIa

Domiciliul:Câmpulung

Psihodiagnostic: Intelect la limita, deficit de atentie, DZ tip I

Informaţii despre starea de sănătate a elevului: Stare de sănătate bună

2. ECHIPA DE INTERVENŢIE:

Profesor învățământ primar Ștefănescu Liliana Silvia

Perioada de intervenție:semestrul **II**,an școlar 2019-2020

3. INSTRUMENTE UTILIZATE ÎN EVALUARE:

- chestionare orale;
- observaţii curente;
- aplicaţii practice;
- fişe de lucru utilizate la diferite activităţi;
- proba de evaluare;
- convorbire individuală şi în grup (cu copilul și mama);
- observaţia spontană şi dirijată.

4. OBIECTIVELE PROGRAMULUI:

Pe termen lung:

- Descoperirea şi folosirea potenţialului psihic de învăţare ale subiectului, a ritmului propriu de achiziţie, prin observarea zilnică şi prin concentrarea tuturor informaţiilor din cadrul familiei;

- Dezvoltarea exprimării orale, înţelegerea şi utilizarea corectă a semnificaţiilor structurilor gramaticale;
- Dezvoltarea expresivităţii şi creativităţii;
- Dezvoltarea motricităţii mâinilor, dar şi a altor părţi ale corpului;
- Dezvoltarea capacităţilor de calcul matematic;

Pe termen scurt:

- Formarea abilităţilor de comunicare;
- Formarea abilităţilor de participare la lecţii;
- Dezvoltarea capacităţilor de scriere;
- Partciparea la activităţi de grup;
- Participarea la activităţi specifice matematicii;
- Dezvoltarea capacităţilor de numărare şi efectuare a calculului matematic, oral şi în scris;

5. **SCOPURILE PROGRAMULUI:**

- Reducerea şi eliminarea lacunelor din cunoştinţele elevului;
- Educarea exprimării verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical şi sintactic;
- Formarea capacităţilor de cunoaştere a literelor şi citire a cuvintelor şi propoziţiilor;
- Formarea deprinderilor de scriere corectă a elementelor grafice şi a literelor, precum şi scrierea lizibilă a cuvintelor;
- Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii;
- Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investigare şi rezolvare de probleme;
- Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic;

Domeniul de intervenţie: *Limba română*

Obiective pe termen scurt	**Obiective operaţionale**	**Activităţ de învăţare**	**Criterii minimale pentru evaluarea progresului**	**Metode şi instrumente de evaluare**
1.Părțile de propozitie	-să identifice părțile de propozitie în enunțurile date; -sa analizeze partile de propozitie;	-exerciții de identificare și analiză a părților de propoziție;	-să identifice părțile de propozitie; -să analizeze părțile de propozitie;	Evaluarea orală şi scrisă Aprecieri stimulative Evaluare cu mai multe reveniri
3.Substantivul	-să recunoască substantivul; -să diferențieze substantivele comune de cele proprii; -să grupeze substantivele dupa gen și număr;	-exerciții de recunoaștere a substantivului; -ex. De diferențiere a substantivelor comune de cele proprii; -ex.de grupare a substantivelor după gen și număr; -ex. de completare a unei scheme cu substantive articulate hotărât\nehotărât	- să recunoască substantivul; -să diferențieze substantivele comune de cele proprii; -să grupeze substantivele după gen și număr;	Evaluări curente formative Probe scrise, fișe de lucru

3.Adjectivul	-să completeze o schemă cu substantive articulate hotărât\nehotărât -să definească adjectivul; -să identifice adjectivul într-un text; -să realizeze acordul gramatical al adjectivelor cu substantivele pe care le determină	-exercitii de identificare a adj. -exercitii de analiza	-să completeze o schemă cu substantive articulate hotărât\nehotărât -să definească adjectivul; -să identifice adj. într-un text; -să realizeze acordul gramatical al adj. cu subst. pe care le determină	Fise de exercitii Fișe de evaluare

Prin acest program am urmărit:

- recuperarea laturilor disfuncţionale;
- structurarea unor comportamente dezirabile (elaborarea unor modele de comportament cu un grad mare de adaptare şcolară şi socială);
- consilierea comportamentală;
- antrenarea elevului în activităţi plăcute pentru a-l stimula;
- antrenarea elevului în activităţi extracurriculare;
- dezvoltarea motricităţii generale şi a finei motricităţi;
- dezvoltarea abilităţilor de cunoaştere a literelor şi citire a cuvintelor şi propoziţiilor;

- formarea deprinderilor de scriere corectă şi respectare a spaţiului de scris;
- îmbogăţirea, precizarea şi activizarea vocabularului;
- dezvoltarea autonomiei personale şi sociale;
- dezvoltarea capacităţii de orientare şi adaptare la mediu;
- dezvoltarea atitudinilor pozitive de relaţionare în grup;

În urma vorbelor şi a faptelor rămân valori

Profesor învăţământ primar: FLOREA ADRIANA
Colegiul de Arte "Sabin Drăgoi" - Arad

În seria trecută am avut parte de surpriza vieţii mele, în clasa pregătitoare s-a nimerit în clasa mea un elev cu vârsta de 7 ani, suferind de surditate congenitală cu implant cohlear, vârsta auditivă la preluare, de 3 ani şi jumătate, adică de cât timp aude copilul, de când are implantul, fără frecventarea grădiniţei.

Eu consider că achiziţiile acestui elev mă fac să fiu mândră de realizările lui şi totodată, fără modestie şi de realizările mele ca învăţătoare. Consider că m-am maturizat profesional alături de el. Îmi amintesc de prima zi de şcoală, în clasa pregătitoare, clasa pregătitoare fiind o noutate şi pentru mine, fiind prima serie de cinci ani. Îmi amintesc teama şi nesiguranţa mea când l-am văzut prima dată şi nu înţelegeam ce are, ce este cu acel aparat practic lipit de zona encefalului, credeam că este o mufă. Cu diplomaţie am rugat părinţii care au o problemă deosebită, să rămână să discutăm. Aceasta se întâmpla imediat după prima zi de şcoală, care dealtfel a decurs de nota 10, fără ca să manifest ceea ce simţeam. S-au oprit câţiva părinţi, ultima a fost mămica lui M. Fără a manifesta o clipă temerea mea am întrebat-o ce problemă deosebită are, atunci a început să îmi povestească despre elevul meu. S-a arătat tare încântată de faptul că l-am acceptat aşa cum e pentru că a fost mereu respins, oriunde a fost pentru a se înscrie la grădiniţă.

Pur şi simplu nu m-am lămurit nici când mama lui mi-a explicat că este un implant cohlear pentru că nu ştiam nimic despre acel aparat. În gândul meu am spus: "... dacă eu, îl voi ajuta pe acest copil să scrie după dictare, atunci voi fi cea mai bună învăţătoare..." atât am crezut că va fi cea mai mare realizare a mea.

Ajunsă acasă am studiat tot ce am gasit pe internet despre implantul cohlear, am văzut pe youtube până şi cum se realizează operaţia. Am fost impresionată şi m-am ambiţionat sa lucrez eficint cu el, sa îl integrez în clasă, ceea ce am reuşit cel mai uşor, prin jocurile de autocunoaştere, intercunoaştere, interrelaţionare şi de coeziune a grupului.

Am studiat mult timp pentru a reuşi să ştiu cât mai multe despre cum pot să lucrez cu el eficient, am colaborat cu mulţi oameni din diferite specialităţi. M. mergea la logoped specializat pentru implanturile în cohlee, săptămânal, am colaborat foarte bine cu dânsa. Copilul este membru în asociaţia "ASCULTĂ VIAŢA!", încă colaborez prin donaţii cu asociaţia care îi ajută pe aceşti copii. Să ştiţi că sunt tare mulţi la noi în ţară. Toţi copiii cu implant cohlear merg împreună în excursii şi tabere, sponsorizate de "Ascultă viaţa!". După prima săptămână am învătat să îi schimb bateriile la aparat, pentru nu aştepta venirea unui părinte care

să execute această procedură. Copiii nu mai vorbeau, spuneau că nu are rost să vorbim dacă M. nu aude. Atâta solidaritate între copii mai rar mi-a fost dat să întâlnesc, am reuşit să am o clasă unită.

Pentru mine formarea acest copil a însemnat enorm, a fost unul din ţelurile mele, pe care, cu multă muncă, am reuşit să îl ating. Acum el este elev în clasa a VII-a, specialitatea arte plastice, fiind extrem de talentat la pictură şi grafică. L-am încurajat să se exprime prin pictură, acum excelează. Are un palmares bogat în premii pe toate nivelurile, începând de la nivelul regional până la cel internaţional. Sunt mândră că acum elevul meu lucrează la nivelul clasei, este premiant cu media generală peste 9, ceea ce mie mi se pare extraordinar, de necrezut pentru mine pe când era în clasa pregătitoare. Cei cinci ani în care am lucrat împreună eu m-am perfecţionat alături de el, de când am început să lucrez cu el nu am mai vorbit niciodată cu faţa la tablă, sau într-o parte, ci mereu cu faţa la elevi, privindu-i... (elevul M. citea pe buze , informaţiile ajung cu ecou prin implant).

Sunt tare mandră de elevul meu, mă caută deseori, încă îmi cere sfaturi şi îmi mulţumeşte de fiecare dată pentru că l-am ajutat, iar eu îi mulţumesc că a avut încredere în mine şi m-a ascultat. Colaborarea cu părinţii care a fost foarte bună, a fost deasemenea, esenţială.

Doresc sa vă prezint programul de intervenţie personalizat pe baza căruia am lucrat cu elevul meu, l-am adaptat în fiecare an, acesta fiind cel final, din clasa a IV-a.

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Plan de acțiune pentru integrarea copiilor cu dizabilități

7. INFORMAŢII DE BAZĂ:

Numele elevului: A. R. M.

Data naşterii: 02.02. 2005

Clasa: a IV-a A

Domiciliul: Arad.....

Psihodiagnostic: Tipul de deficienţă*: Surditate congenitală, implant cohlear.*

Informaţii despre starea de sănătate a elevului: Stare bună de sănătate.

Informaţii despre mediul social: Locuieşte împreună cu familia lui, având în componenţa sa mama, tata şi copilul. Familia are venituri şi prezintă condiţii foarte bune de locuit. Ambii părinţi acordă atenţie deosebită copilului şi sunt interesaţi de activitatea şcolară.

8. ECHIPA DE INTERVENŢIE:

Profesor logoped: A. R.

Prof. Logoped specializat implant cohlear: X. R.

Conşilier şcolar: L. G.

Itinerant: P.– C. C.

Numele cadrului didactic: Florea Adriana

Data elaborării P.I.P.: 1 octombrie 2012, CP A

Data revizuirii P.I.P.: 1 octombrie 2013, clasa I A

1 octombrie 2014, clasa a II-a A

1 octombrie 2015, clasa a III-a A

1 octombrie 2016, clasa a IV-a A

9. INSTRUMENTE UTILIZATE ÎN EVALUARE:

- chestionare orale;
- observaţii curente;
- aplicaţii practice;
- fişe de lucru utilizate la diferite activităţi;
- proba de evaluare;
- convorbire individuală şi în grup;
- observaţia spontană şi dirijată.

10. OBIECTIVELE PROGRAMULUI:

Pe termen lung:

- Descoperirea şi folosirea potenţialului psihic de învăţare ale subiectului, a ritmului propriu de achiziţie, prin observarea zilnică şi prin concentrarea tuturor informaţiilor din cadrul familiei;
- Dezvoltarea exprimării orale, înţelegerea şi utilizarea corectă a semnificaţiilor structurilor gramaticale;
- Dezvoltarea expresivităţii şi creativităţii;
- Dezvoltarea motricităţii mâinilor, dar şi a altor părţi ale corpului;

- Dezvoltarea capacităţilor de calcul matematic;

Pe termen scurt:

- Formarea abilităţilor de comunicare;
- Formarea abilităţilor de participare la lecţii;
- Dezvoltarea capacităţilor de scriere;
- Participarea la activităţi de grup;
- Participarea la activităţi specifice matematicii;
- Dezvoltarea capacităţilor de numărare şi efectuare a calculului matematic, oral şi în scris;

11. SCOPURILE PROGRAMULUI:

- Reducerea şi eliminarea lacunelor din cunoştinţele elevului;
- Educarea exprimării verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical şi sintactic;
- Formarea deprinderilor de scriere şi citire corectă, precum şi scrierea lizibilă a cuvintelor;
- Formarea capacităţilor de cunoaştere şi înţelegere a materialului citit, a cerinţelor itemilor din fişe, teste, muncă independentă sau pe grupe;
- Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii;
- Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic;
- Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investigare şi rezolvare de probleme;

12. DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE:

- Stimulează elevul în vederea reducerii dificultăţilor de învaţare prin exersarea şi dezvotarea proceselor psihice (memorie, atenţie, motivaţie), a unor trăsături pozitive de personalitate din domeniul afectiv şi motivaţional, a deprinderilor de muncă individuală;
- Implică mama pentru a o ajuta să lucreze cu copilul pentru asimilarea unor cunoştinţe esenţiale: cunoaşterea mediului, coordonare spaţio-temporală, dezvoltarea limbajului şi a vocabularului, abilităţi de relaţionare socială;

OBIECTIVE	METODE ŞI TEHNICI	MATERIALE UTILIZATE
- efectuarea unor exerciţii de relaxare, pentru concentrarea atenţiei şi dezvoltarea memoriei;	- convorbirea - povestirea - problematizarea - exerciţiul de relaxare	- planşe - fişe de lucru - cărţi - puzzle
- educarea auzului fonematic, a atenţiei vizuale, a analizei auditive şi îmbogăţirea vocabularului;	- exerciţii de gimnastică respiratorie, lingual㠻; - exerciţii pentru formarea priceperilor şi deprinderilor de pronuntie corecta a silabelor şi cuvintelor; - exerciţii de formulare a unor propoziţii simple cu sunetul corectat in diferite pozitii; - povestiri după imagini, planşe; - demonstraţia;	- planşe - fişe de lucru - jocuri - cărţi
- stăpânirea şi motivarea personală prin gestionarea adecvata a trăirilor afective negative;	- exerciţii de autocunoastere; - exerciţii pentru cresterea stimei de sine şi a încrederii în forţele proprii; - exerciţii pentru managementul emoţiilor negative; - convorbirea; - problematizarea; - lauda, încurajarea;	-fişe de lucru -desene -joc de rol
- explicarea şi formarea unor deprinderi eficiente de studiu; - efectuarea temelor la cabinet când este posibil;	- efectuarea temelor şi invatarea pentru oferirea unui model de lucru; - explicatia; - exerciţiul	-cărţi, caiete; -fişe de lucru şi cartonaşe
- organizarea locului de învaţare cu eliminarea elementelor distractoare;	- convorbirea; - exercitul; - încurajarea	

- sprijinirea copilului in parcurgerea materiei in ritm propriu şi ajutor la cererea doamnei invatatoare;	- tratarea diferentiata; - relatie empatica învaţător-elev, consilier-elev; - activităţi ajutătoare	-planşe -jocuri -casete -cărţi
- construirea unui orar şi respecterea lui astfel încât elevul să îşi facă temele, oferirea de recompense de către familie;	- convorbirea; - exerciţiul	-cartonaşe cu sarcini expuse în cameră
- măsuri unitare de sustinere a copilului de către familie; - motivarea familiei în continuarea tratamentului, schimbarea aparatului cu unul mai performant. Clasa mea a adunat o parte din suma, prin donaţii (2% din impozitul pe venit);	- consultarea; - informarea - empatia	-monitorizarea succesului prin acordarea de feţe vesele

- Frecvenţa activităţilor programului terapeutic este de o şedinta pe săptămână (45-50 de minute)

ÎNVĂŢĂTOR:

- Antrenează elevul în activităţile specifice pe arii de stimulare sau recuperatorii şi recreative, cu respectarea particularităţilor de vârstă şi individuale;
- În cadrul lecţiilor se lucrează diferenţiat, cu respectarea planificării materiei (cu revizuiri şi adaptări);

MIJLOACE: probe de evaluare, fişe de lucru, planşe, jetoane, jocuri didactice, rechizitele şi manualele şcolare, obiecte de uz general;

Domeniul de intervenţie: *limba română*

Elevul pronunţă corect cuvintele dar are un vocabular sărac. Răspunsurile sale sunt monosilabice sau în propoziţii incomplete. Nu reuşeşte să povestească texte auzite în clasă ori întâmplări din viaţa personală, pierde firul logic al acestora. Capacitate scăzută de organizare şi coordonare a acţiunilor în conformitate cu comanda verbală.

Obiective pe termen scurt	Obiective operaţionale	Activităţi de învăţare	Criterii minimale pentru evaluarea progresului	Metode şi instrumente de evaluare
5. Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului oral **6.** Dezvoltarea capacităţii de exprimare orală	- să înţeleagă semnificaţia globală a mesajului oral - să sesizeze intuitiv corectitudinea unei propoziţii ascultate - să distingă cuvintele dintr-o propoziţie dată, silabele dintr-un cuvânt şi sunetele dintr-o silabă - să sesizeze sensul cuvintelor într-un enunţ dat - să formuleze clar şi corect enunţuri verbale potrivite unor situaţii date - să integreze cuvintele noi în enunţuri	-exerciţii de delimitare a cuvintelor în enunturi; -exerciţii de stabilire a poziţiei unui cuvânt într-o propoziţie; -jocuri de identificare a pozitiei silabelor în cuvânt; -exerciţii de distingere a sunetului iniţial, final sau din interiorul unei silabe sau al unui cuvant; -identificarea cuvintelor ce contin sunetul învăţat şi despartirea lor in silabe; -jocuri de punere in corespondenta a unui cuvant auzit cu imaginea corespunzătoare; -exerciţii de despărtire a cuvintelor în silabe; - exerciţii de adoptare a poziţiei corecte şi comode pentru scris;	- înţelege semnificaţia globală a unui text scurt, după ascultarea repetată a acestuia, sau după lămuriri suplimentare; - formulează răspunsuri la întrebările puse, uneori cu imprecizii, corectate la solicitarea învăţătorului; - distinge şi delimitează cuvintele în propoziţii de două cuvinte, rostite clar de învăţător; - distinge, după auz, silabele şi sunetele, dintr-un cuvânt dat, de 1-2 silabe; - pronunţă, corect, cuvântul integral şi pe silabe, cu imprecizii corectate	Evaluarea orală şi scrisă Aprecieri stimulative Evaluare cu mai multe reveniri Evaluări curente formative Probe scrise, fişe de lucru

7. Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului scris (citirea / lectura) **8.** Dezvoltarea capacităţii de exprimare scrisă	- să identifice litere, grupuri de litere, silabe, cuvinte şi enunţuri în textul tipărit şi în textul de mână - să sesizeze legătura dintre enunţuri şi imaginile care le însoţesc - să desprindă semnificaţia globală a unui text citit - să citească în ritm propriu, corect un text cunoscut - să scrie corect litere, silabe, cuvinte - să scrie corect, lizibil şi îngrijit propoziţii scurte	- exerciţii de scriere a literelor, silabelor, cuvintelor şi propoziţiilor; - exerciţii de scriere a literelor şi a cuvintelor, respectând forma, mărimea lor; - exerciţii de încadrare corectă în pagina a textului (data, alineat); - exerciţii de apreciere corectă a spaţiului dintre cuvinte; - dictări de cuvinte şi propoziţii;	cu sprijinul învăţătorului; - asociază sunetul cu litera de tipar, sau de mână; citeşte în ritm propriu silabe, cuvinte şi propoziţii alcătuite diin 2-3 cuvinte, uneori cu inversiuni sau repetări, corectate la intervenţia învăţătorului; - citeşte cuvinte scrise, formate din silabe cunoscute; - citeşte fluent şi corect enunţuri cunoscute, cu ezitări sau pauze mai lungi, atunci când întâlneşte cuvinte care conţin aglomerări de consoane, grupuri de litere etc.; - copiază, transcrie şi scrie după dictare litere, silabe şi cuvinte cu abateri	

			de la regulile grafice; - construieşte în scris propoziţii formate din 2-3 cuvinte, cu mici abateri de la regulile grafice, ortografice şi de punctuaţie, corectate la intervenţia învăţătorului; -copiază/ transcrie/ scrie după dictare, cu unele omisiuni, inversiuni de litere, uneori cu abateri de la normele de aşezare în pagină, sau de la folosirea corectă a semnelor de punctuaţie;	

Domeniul de intervenţie: *matematică*

Obiective pe termen lung	**Obiective de referinţă**	**Activităţi de învăţare**	**Criterii minimale pentru evaluarea progresului**	**Metode şi instrumente de evaluare**
1. Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor	- să scrie, să citească numerele		- asociază mulţimi (alcătuite din obiecte identice,	

specifice matematicii	naturale de la 0 la 1 000 000 - să compare două numere - să completeze un şir de numere; - să scrie vecinii numerelor;	- exerciţii de citire şi de scriere a numerelor naturale de la 0 la 1 000 000; - compararea şi ordonarea numerelor de la 0 la 1 000 000; - exerciţii compunere şi descompunere cu numere naturale de la 0 la 1 000 000; - exerciţii de alegere a unei descompuneri potrivite pentru efectuarea unui calcul; - rezolvarea de probleme	uşor de numărat), cu numărul lor (cardinalul mulţimii); - identifică cifra zecilor şi cifra unităţilor în scrierea unui număr de cinci cifre; -numără corect, crescător şi descrescător, ordonează numerele; - copiază, transcrie şi scrie după dictare numerele in concentrul 0 - 1 000 000	Evaluarea orală şi scrisă Aprecieri stimulative Evaluare cu mai multe reveniri Evaluări curente formative Probe scrise, fişe de lucru
2. Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investigare şi rezolvare de probleme	- să efectueze operaţii de adunare şi de scădere cu numere naturale de la 0 la 1 000 000 cu sau fără trecere peste ordin cu ajutorul calculului in scris; - să efectueze exerciţii cu mai	-ex. de descompunere a numerelor în sume şi diferenţe ; -ex. de adunare şi scădere cu numere de la 0 la 1 000 000 ; -ex de înmulţire şi împărţire a numerelor naturale în concentrul 0-100	-efectuează adunări şi scăderi în concentrul 0- 1 000 000 cu sau fără trecere peste ordin, utilizând simbolurile +, -, = în scrierea unui exerciţiu; - efectuează corect 80-90%	

3. Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic 4. Dezvoltarea interesului şi a motivaţiei pentru studiul şi aplicarea matematicii în contexte variate	multe operaţii, respectând ordinea efectuării operaţiilor; - să rezolve probleme matematice cu operaţiile cunoscute	-ex. de aflare a numărului necunoscut ; -ex. de verificare a rezultatului prin probă ; -ex. – joc pentru verbalizarea etapelor de calcul -ex. de analiză a părţilor componente ale unei probleme -ex de transformare a unei probleme păstrând numerele date -ex. de numărare cu pas dat „înainte” şi „înapoi” cu şi fără sprijin de obiecte sau desene ; -ex. de comparare a numerelor folosind diferite reprezentări ale acestora ;	dinexerciţiile cu o singură operaţie cuprinsă într-o listă dată; -rezolvă probleme cu date numerice şi enunţ sintetic, recurgând la modelarea figurală a datelor problemei; - efectuează, parţial corect, în ritm propriu, după lămuriri suplimentare;	

Prin acest program am urmărit:

- recuperarea laturilor disfuncţionale;
- structurarea unor comportamente dezirabile (elaborarea unor modele de comportament cu un grad mare de adaptare şcolară şi socială);
- consilierea comportamentală;
- antrenarea elevului în activităţi plăcute pentru a-l stimula;
- antrenarea elevului în activităţi extracurriculare;
- dezvoltarea motricităţii generale şi a finei motricităţi;
- dezvoltarea abilităţilor de numeraţie, calcul matematic şi rezolvarea problemelor diverse din programa clasei a IV –a ;
- formarea deprinderilor de scriere corectă şi respectare a spaţiului de scris;
- îmbogăţirea, precizarea şi activizarea vocabularului;
- dezvoltarea autonomiei personale şi sociale;
- dezvoltarea capacităţii de orientare şi adaptare la mediu;
- dezvoltarea atitudinilor pozitive de relaţionare în grup;

PROIECT CULTURAL – EDUCATIV EXTRACURRICULAR

STANEAN LIANA OANA

Titlul proiectului: „Eating habits In Great Britain and Romania , Similarities and differences"
Propunător: prof.
Grup ţintă: elevii claselor V- VIII

Beneficiari direcţi: elevii claselor V-VIII de la

Obiectivul general: - Cunoaşterea tradiţiilor şi obiceiurilor alimentare din spaţiul anglo-saxon, cunoasterea valorilor nutritive ale diferitelor preparate. Educaţia pentru o viaţă sănătoasă . Relaţionarea acestora cu stilurile de viaţă ale celor doua popoare. Prezentarea şi realizarea unor reţete culinare specifice celor două comunităţi
- Socializarea elevilor şcolii noastre

Obiective specifice: -dobândirea de către elevi de cunoştinţe cu privire la obiceiurile alimentare in cele două ţări şi sesizarea asemănărilor şi diferenţelor între acestea.
- folosirea limbii engleze în comunicare
-aplicarea cunoştinţelor dobândite la orele de limba engleză prin prezentarea reţetelor în limba engleză
-folosirea imaginaţiei copiilor în amenajarea spaţiului activităţii şi în pregătirea şi ornarea unor unor preparate culinarea
-stimularea spiritului de competiţie prin participarea la jocuri şi concursuri

Activităţi: - prezentarea materialelor referitoare la obiceiurile alimentare in Cele două ţări, în limba engleză
- prezentarea preparatelor pregatite de catre fiecare participant
- degustarea acestora
- concurs pentru desemnarea celui mai gustos preparat culinar
- realizarea diplomelor pentru premierea participanţilor
- jocuri tradiţionale

Resurse bugetare: RON din finantarea Comitetelor de parinti pe clase
Locul desfăşurării: Pizzeria
Data:
Parteneri:Comitetul de Părinţi pe clase, Consiliul elevilor
Impactul asupra grupului ţintă: cunoşterea unui aspect al tradiţiilor anglo-saxone mult mediatizat dar nepracticat până acum de către elevii şcolii noastre, satisfacţia demonstrării cunoştinţelor de limba engleză în faţa părinţilor, a profesorilor şi colegilor, dezvoltarea spiritului de iniţiativă şi de competiţie, folosirea aptitudinilor şi a talentelor culinare .

Azi preşcolari, mâine şcolari

Prof.Matyas Iulia Gabriela

Copilul este un mic univers, iar creșterea și devenirea lui ca adult reprezintă un drum lung și sinuos, plin de urcușuri si coborâșuri, al cărui aspect central îl reprezintă personalitatea, în toate aspectele ei. Pasul către școlaritate reprezintă un prag ce implică o serie de aspecte psihologice specifice adaptării scolare, iar acest lucru imprimă o directie generală a întregii perioade pe care copilul o va petrece în școală. Frecventarea grădiniței de către copil alături de crearea unei imagini pozitive a școlii în ochii micului om, au un rol important în adaptarea cu succes a copilului în scoală. Copilul trebuie învățat că școala nu este o modalitate de constrângere, de încetare a jocului, de îngrădire a activităților libere din cadrul grădiniței ci reprezintă o continuare absolut normală a activitătii copilului, care este în continuă evolutie, fiind capabil să realizeze jocuri mult mai complexe decât cele din grădinită. Într-o lume în care comunicarea devine tot mai „digitalizată", o lume din ce în ce mai puţin orientată către o socializare reală, cooperarea între factorii educaţionali: grădiniţă – şcoală – familie devine necesară şi se impune şi ca obligaţie morală din partea acestora, pentru a favoriza socializarea şi integrarea copiilor, adaptarea lor, pentru a-i familiariza prin exemple şi modele cu adevăratele valori ale spiritualităţii umane. Trecerea de la grădiniţă la şcoala primară este un eveniment important, iar modul în care copilul se adaptează la mediul şcolar este asociat de cele mai multe ori cu modul în care face faţă provocărilor noii situaţii. Copiii îşi creează o imagine („reputaţie") în primul lor an de şcoală care tinde să fie caracteristică nivelului performanţelor şcolare în anii următori. Intrarea copilului într-un mediu cu totul nou produce anumite tensiuni interioare chiar şi la copilul dornic de a începe şcoala, din cauza lipsei de familiaritate a locului, necunoaşterii învăţătorului, a celorlalţi copii. Frica de şcoală este uneori alimentată chiar de părinţi, care ei înşişi consideră şcoala ca neprimitoare, plină de restricţii. Apare pentru noul elev cerinţa unui efort susţinut, a muncii constante, nevoia de a intra în competiţie şi de a obţine performanţe. În acelaşi timp se modifică şi relaţia copil-părinte, acesta din urmă devenind relativ brusc mai sever şi mai atent la trăsături ca neatenţia sau hiperactivitatea, probleme din ce în ce mai frecvente la copii. Pentru a înlesni cu mai multă usurintă adaptarea optimă a copilului în scoală, se doreste să se mentină o strânsă legătură între scoală si grădinită, două institutii asemănătoare si deosebite, în acelasi timp, scop operationalizat prin efectuarea de vizite, de colaborări, de schimburi de experientă, ce pun prescolarii în legătură directă atât cu școlarii cât mai ales cu învăvătorul.

SCOPUL PROIECTULUI:

Familiarizarea copiilor cu specificul activităților desfășurate în cadrul clasei de elevi, în vederea unei adaptări optime la regimul școlar.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

Antrenarea școlarilor si preșcolarilor în desfășurarea unor activități comune

Asimilarea de către preșcolari a unor reguli de conduită individuală si colectivă

Stimularea creativității si inițiativei copiilor prin jocurile didactice propuse

Consolidarea deprinderilor de comportare civilizată

Constientizarea rolului noului adult – învățătorul

Dezvoltarea unor emoții si sentimente pozitive ce pot favoriza activitățile de învățare viitoare

Dezvoltarea unor abilități de a lucra în echipă

GRUP ȚINTĂ:

Beneficiari direcți: -preşcolarii de grădinița
- şcolarii de la clasa pregătitoare

Beneficiari indirecti: părinții copiilor.

REZULTATE AȘTEPTATE:

Responsabilizarea părintilor prescolarilor în vederea integrării cu succes îm scoala..

Stimularea motivatiei copiilor si participarea lor activă si responsabilă la activitătile comune desfăsurate.

Cunoașterea de către copii a învățătoarei, precum si a școlii în care vor învăța

Formarea unor abilitäti de lucru în echipă

Îmbogățirea cunoștințelor copiilor prin implicarea lor în diversele activități comune

ACTIVITĂȚI COMUNE ALE PREȘCOLARILOR ȘI ȘCOLARILOR:

- familiarizarea preșcolarilor cu activitățile școlare;
- Colorarea unor steguleţe (tricolorul);
- Încondeierea ouălor de Paște.
- Confecţionarea unor felicitări pentru mame;
- Desen, pictură, lucrări practice;
- Prezentarea unor programe de cântece si poezii ;
- Expoziţie cu lucrările preşcolarilor, în holul grădiniţei şi al şcolii;
- Expoziţie cu lucrări ale elevilor cls. Pregatitoare în holul grădiniţei şi şcolii
- Program artistic

PROMOVAREA PROIECTULUI

- Prezentarea programului proiectului în cadrul unor simpozioane şi sesiuni de comunicări
- expozitii cu materialele rezultate în urma desfăsurării activitătilor prevăzute în proiect
- prezentarea portofoliilor

EVALUAREA PROIECTULUI

- aprecieri generale
- realizarea unui portofoliu cu lucrări
- CD cu aspecte din timpul activităţilor şi album cu poze

INADAPTAREA ȘCOLARĂ

S T U D I U D E C A Z

Prof. înv. primar, Țuncu Liliana
Colegiul Tehnic Mătăsari, Jud. Gorj

PERIOADA: anul scolar 2018-2019

SUBIECTUL: elevul M.S., clasa I, varsta 7 ani.

FACTORI INDIVIDUALI: dezinteresul față de activitatea școlara, care a culminat cu o peioadă de absențe, dupa plecarea parinților în străinătate.

FACTORI FAMILIALI: lipsa supravegherii paternale și maternale ; matușa la care sta acum copilul nu are nici o autoritate asupra lui ; parinții au transmis copilului să nu mai frecventeze școala până se vor întoarce ei acasa, acest fapt complicând și mai mult lucrurile.

OBIECTIVUL GENERAL :adaptarea școlara a elevului M.S.

STRATEGII DE INTERVENTIE, ACTIUNI

Se pare ca situția s-a accentuat din ziua când cadrele medicale au venit în școala pentru a vaccina copiii.

Unora le este teama și nu accepta usor acest lucru. Aparent se putea banui ușor ca M.S. nu are un motiv întemeiat , totusi împotrivirea lui a fost foarte mare. A venit chiar cu argumentul : „Mama a telefonat să nu fac nici un vaccin până nu se întoarce ea acasa.„

N-am putut verifica dacă acest lucru e adevarat, dar dupa acea zi a început perioada de absentare de la școala . Elevul venea de obicei cu lecția neînvațată, cu tema nescrisa – după plecarea parinților, iar randamentul școlar era scazut, deși are capacitți intelectuale destul de bune.

ANAMNEZA (studiul mediului, a situației din familie, starea medicala – de sanatate , studiul cronologic al vieții copilului.)

S-a constatat ca M.S. a avut o problema de sanatate deosebita la varsta de 2 ani. În urma unui vaccin a ajuns în stare de moarte clinica, fiind readus cu greu la viata. De aici , teama și precautia parinților care, în acest caz erau justificate.

CREAREA UNUI PROGRAM DE SCHIMBARE. FIXAREA OBIECTIVELOR

TotuȘi trebuia să gasesc o cale pentru rezolvarea problemei – readucerea copilului la scoala.

PE TERMEN LUNG – realizarea unor activiățti cât mai atractive; integrarea lui; realizarea temelor din clasă.

PE TERMEN SCURT – va fi responsabilizat, primind sarcini precise și care îl atrag, fiind atras în cât mai multe activiățti interesante.

METODE ȘI STRATEGII

Voi pune în practiăa metode coerente de lucru cu el ; voi avea frecvent discții cu rudele la care locuiește in aceasta perioada ; îl voi încuraja mereu pentru a depasi teama ; va fi sprijinit si de colegi în vederea recuperării materiei ; va primi responsabilități, mai ales în competiții si activități sportive, domeniu în care manifestă un interes deosebit ; nu va mai primi teme pentru acasă, sau va rezolva totul, cu sprijin, din clasă.

EVALUAREA PROGRAMULUI DE SCHIMBARE

Elevul a început să frecventeze din nou școala. S-au observat, în scurt timp, progrese la învățătura si adaptare. E din ce în ce mai activ, se bucura pentru orice rezultat obținut și orice apreciere pozitiva.

Consider că a fost decisivă în realizarea unei consilieri cat mai eficiente adoptarea unei atitudini flexibile din partea mea, dar la fel de importante au fost șiîncurajările, responsabilizarea lui, introducerea unor activități care sa-l atraga pe copil.

C O N C L U Z I I

Daca nu aș fi intervenit, cazul prezentat mai sus ar fi degenerat. Cred ca multe din abandonurile școlare s-ar fi putut evita printr-o consiliere eficientă, intervenind la timpul potrivit.

Au trecut luni de zile pâna la întoarcerea parinților lui M.S. din strainatate.

În situația de față, nici consilierea lor și nici a rudelor la care a stat copilul (care nu conștientizau responsabilitatea lor și nici nu aveau autoritatea necesara pentru a interveni) nu s-a putut aplica. De aceea a trebuit să caut alte căi de rezolvare.

Cred că nu există metodă mai bună decât aceea a dragostei căreia nu-i rezista nimic, și care nu poate fi înlocuită cu nimic(doar desăvârșită prin studiu ăi experiență).

DIFICULTĂȚI DE ÎNVĂȚARE
Studiu de caz

Prof. Educatie fizica și sport, Popescu Melania

Școala Gimnazială Slivilești, Jud. Gorj

Subiectul:M. R., vârsta 12 ani, elev în clasa a V-a.

Factorii individuali: lipsa de respect față de bunica , dezinteres față de activitatea școlară, nevorzitate, agitație, tendințe de bravare, tulburări de comportament În cadrul interviului se arată retras, tăcut, evaziv în răspunsuri.

Factori familiali: lipsa supravegherii parentale și maternale (tata plecat la muncă în Spania, mama absentă pe durata întregii zile datorită naturii locului de muncă; stă cu bunica întreaga zi, dar aceasta nu are autoritate asupra lui; condiții materiale bune, așteptări reduse din partea familiei în ceea ce îl privește în plan școlar; mai are o soră în clasa a V a.

Descrierea comportamentului deranjant: M. este deprimat tot timpul, nu are prieteni și nu socializează cu elevii din clasă. Are numerose absențe nemotivate.

Comportamentul: Nu se remarcă o schimbare evidentă de comportament în timpul aceleiași periaode. Nu vorbește în clasă decât atunci când i se pune în mod direct o întrebare. Răspunde ezitant, cu o voce nesigură, abia auzită, se înroșește la față și evită să privească în ochi învățătoarea când i se cere să răspundă oral în fața colegilor. Când trebuie să lucreze individual în clasă nu-și termină niciodată activitatea, nu rămâne liniștit și își dranjează colegii. M. are capacități intelectuale de nivel mediu. Înțelegerea verbală și aptitudinea de conceptualizare și gândire sunt bune. Îi place matematica, se simte bine când merge cu mama în parc și când vorbește cu tata la telefon. Dovedește un interes scăzut față de celelalte obiecte: limba română, dar vrea să știe cât mai multe despre Spania. Are puțini prieteni și începe foarte rar o conversație. Rămâne singur în timpul recreațiilor, ceilalți îi ocolesc, pentru că are demulte ori, un comportament violent. M. spune că, acasă nimeni nu-l bruschează, dacă este liniștit.

Dialog cu elevul: M. pare la prima vedere un băiat liniștit care evită să vorbească. El declară că acasă face numai ceea ce vrea el. Dacă bunicii lui nu-i place ce face el la un moment dat, el se supără, iar ea îl lasă în pace. Îi spune mamei ce a făcut M., dar aceasta nu-i spune nimic, pentru că nu are timp sau este

prea obosită când vine acasă și nu stă de vorbă cu băiatul. La școală nu face același lucru pentru că învățătoarea nu îl deranjează dacă este liniștit.„Când trebuie să răspund cu voce tare în clasă, mi-e teamă că vor râde ceilalți copii de mine dacă voi greși ."Dacă cineva îi zice ceava, imedait, în pauză, sare la bătaie, devine violent.

Dialog cu mama: M. este un alt copil acasă. De când a plecat tata în Spania (un an),mama sa a avut grijă să nu-i lipsească nimic, dar nu a avut prea mult timp la dispoziție să se ocupe mai mult de copil. Din când în când mai ies împreună la cumpărături sau în parc, dar acest fapt nu s-a întâmplat decât de două ori într-un an de zile. Mama este un om cu puțină autoritate asupra lui M., iar acesat nu o ascultă, nu face niciodată ceea ce îi spune ea, dar se vede că ar dori să stea mai mult împreună. Are un comportament ostil și agresiv față de bunica lui și față de sora lui.

ANALIZA DATELOR ȘI STABILIREA IPOTEZELOR

Inadaptarea lui M. la școală este atât expresia certitudinii că el nu este capabil să reușească, cât și expresia adevărului conform căruia „*Cine sunt ei să râdă de mine?*".Problemele copilului în legătură cu terminarea activităților la școală pun în lumină problema de motricitate fină și de motivație.

Crearea unui program de schimbare

Fixarea obiectivelor.

Obiective pe termen lung:*M. va frecventa regulat toate orele;la școală va lua parte la discuțiile structurate și nestructurate cu toți colegii;activitățiile scrise vor fi terminate în timp util.*

Obiective pe termen scurt:*Va fi implicat în a-și spune părerea la toate discuțiile din clasă alături de colegii săi;i se vor da sarcini precise, fiind implicat în diverse acțiuni, pentru a fi resposbilizat.*

Participarea în clasă:Învățătoarea îl va ajuta în fiecare zi să găsească răspunsul unei întrebări care va fi pusă ziua următoare. Acest fapt are ca scop mărirea participării lui în clasă, micșorându-i teama de a răspunde în fața colegilor. Rolul jucat de învățătoare va scădea în funcție de progresul înregistrat de elev, astfel încât să-i permită să participe sau să răspundă spontan la discuțiile din clasă. Participarea lui Mihai la discuțiile din clasă nu va lăsa loc unei intensificări speciale. Băiatul va fi conștient că răspunsurile corecte date în fața colegilor sunt de fapt o recompensă. "*Ceilalți vor vedea că nu sunt asa de rău*."

Evaluarea programului de schimbare:

La interval de două săptămâni, apoi la o lună de la prima întâlnire au avut loc ședințe cu Mihai, mama și consilierul școlar. Obiectivele pe termen scurt au fost realizate și se observă progrese rapide în relațiile spontane și convenabile lui Mihai cu alte persoane. Nu mai absentează de la ore, dar este bine să fie supravegheat în continuare pe această temă. Numarul mărit de activități scrise pare să fi mărit puțin câte puțin siguranta băiatului.

Concluzii: Teama pe care o manifestă Mihai de a nu se face de râs în fața colegilor, dorința lui de a evada prin comportamentul agresiv atât verbal cât și fizic se datorează lipsei de comunicare atât cu mama cât și cu tatăl. Îi este teamă să-și facă prieteni, să se atașeze emoțional de o altă persoană și de aici dificultatea lui de a relaționa cu colegii. Comportamentul său agresiv față de sora lui, față de bunica lui este datorat lipsei unei persoane de sex masculin din casă, respectiv tatăl, în care copilul are mare încredere. Momentan,el se simte abandonat de tata. În continuare și consilierul școlar și doamna învățătoare vor aplica tehnici experimentale pentru a ameliora starea de teamă și de inadaptare școlară pentru Mihai.

VALOAREA NUTRITIVĂ ŞI MEDICINALĂ A CEPEI

Prof.dr. ing. DAN DANIELA

Ceapa are o mare valoare alimentară în diferite forme: proaspătă, în diferite faze de creştere, deshidratată, în majoritatea preparatelor culinare, în scop condimentar. Este o legumă aproape nelipsită în toate preparatele culinare.

Consumul de ceapă, prin conţinutul său asigură sănătate şi longevitate organismului uman, ea stimulează activitatea sistemului nervos, hepatic şi renal, îmbunătăţeşte calitatea sângelui, evită întărirea arterelor sangvine. Are un efect diuretic (fiartă în apă sau lapte), proprietăţi vermifuge, antiinfecţioase.

Ceapa se cultivă pe întreg cuprinsul ţării, fiind apreciată de consumatori pentru conţinutul ridicat de hidraţi de carbon, substanţe albuminoide, săruri de Ca, P, precum şi vitamine, în special A şi C. Ceapa este un produs consumat în tot timpul anului sub formă verde sau uscată. Este foarte căutată datorită conţinutului ridicat în fitoncide (substanţe antibiotice), care au efect bactericid şi laxativ foarte pronunţat. Este un bun diuretic, contribuind la eliminarea ureei şi a sodiului în exces. De asemenea, ceapa are proprietăţi stimulative, antireumatismale şi antidiabetice, deoarece conţine glucochinină, substanţă care scade nivelul glucozei din sânge. Are capacitatea de a împiedica formarea cheagurilor de sânge şi a preveni unele boli cardiovasculare. Este şi un foarte bun antiseptic.

Consumând ceapă în stare proaspată, se reduce considerabil riscul apariţiei infarctului miocardic. Ceapa împiedică dezvoltarea celulelor dăunătoare care se pot dezvolta la nivelul colonului. Un flavonoid puternic conţinut de ceapă este quercitina, antioxidant cu funcţia de prevenire a afecţiunilor cardiovasculare şi a cancerului de colon. Oligozaharidele conţinute de ceapă au rol de echilibrare a florei intestinale.

Sucul de ceapă poate fi utilizat în cazurile de stres, depresie sau oboseală fizică şi psihică. Deficitul de sulf din organism poate fi prevenit prin consumul de ceapă, deoarece aceasta conţine o cantitate semnificativă de sulf .

În tratarea răcelii, a gripei şi a bronşitei, ceapa are efecte remarcabile. Degerăturile, afecţiunile respiratorii sau reumatice, căderea părului sau durerile de cap pot fi tratate eficient cu ajutorul sucului proaspăt de ceapă.

Este recomandat ca ceapa să fie consumată mai ales în stare proaspată, coaptă în coajă sau sub formă de supă, cum se foloseşte în bucătăria tradiţională pariziană. Produsul are un conţinut scăzut de calorii -circa 22 kcal/100g (de aceea poate fi consumată şi în curele de slăbire şi detoxifiere), 2 g fibre alimentare, 260 mg potasiu, 26 mg vitamina C, 39 mg calciu, 54 micrograme acid folic la 100 g s.p., caroten, fosfor, iod.

Ceapa conţine şi flavonoizi, substanţe cu rol important în reducerea nivelului de colesterol din sânge şi fluidizarea acestuia. De asemenea, unele ingrediente active din ceapă contribuie şi la optimizarea irigării creierului cu sânge, contribuind la îmbunătăţirea memoriei .

Ceapa poate fi folosită şi ca remediu împotriva insomniilor sau chiar ca remediu impotriva celulitei prin fricţionări ale pielii cu suc de ceapă. De asemena ceapa ajută la normalizarea temperaturii corpului şi de aceea este recomandată după expunerea prelungită la soare.

Are un puternic efect detoxifiant și purificant, stimulând eliminarea toxinelor, având și un efect bactericid și laxativ foarte pronunțat.

Concluzii generale și recomandări privind cultura cepei în Reghin

Pe baza experienţelor comparative necesari elaborării tezei de doctorat, efectuate în 3 ani experimentali în localitatea Reghin, judeţul Mureş, privind comportarea a două cultivaruri de ceapă folosind două metode de cultură (semănat direct şi răsad), cu două desimi diferite (700 mii plante/ha şi 1400 mii plante/ha) se pot formula următoarele concluzii :

1.Condiţiile pedoclimatice ale localităţii şi zonei de referinţă sunt concordante cu cerinţele ecofiziologice ale cepei şi asigură condiţii favoraile culturii acesteia atât prin metoda de semănat direct cât şi prin răsaduri. Datorită acestor condiţii cultura cepei în această zonă a căpătat o anumită tradiţie în cultivarea acesteia.

- Cultura cepei prin semănat direct se desfăşoară în condiţiile locale în perioada martie-septembrie cu o

durată cuprinsă între 135-167 zile, iar cultura prin răsaduri în perioada mai – septembrie cu o durată cuprinsă între 110-114 zile, la care s-au adăugat 50-51 zile, durata producerii răsadului.

3. Tendinţa existentă în zonă pentru cultivarea şi consumul de ceapă sub formă crudă a determinat introducerea în experienţă a două cultivaruri, **soiul de ceapă galbenă De Buzău şi hibridul de ceapă roşie Nickerson F1**, folosind metodele de cultură prin răsaduri şi semănat direct, poate satisface această cerinţă.

4. Tedinţele actuale de creştere a nivelului producţiei la ceapă sunt de sporire a desimii plantelor la unitatea

de suprafaţă şi alegerea unei scheme de semănat care să asigure dezvoltarea bulbilor în condiţiile de mecanizare complexă. Acest fapt a determinat alegerea unei variante cu desime sporită (1400 mii plante/ha faţă de 700 mii plante/ha). La cultura prin semănat direct desimea plantelor după răsărire depăşeşte norma programată ceea ce impune răritul plantelor. La o normă de însămânţare de 2,65 kg/ha la 700 mii plante/ha

şi 5,3 kg/ha la 1400 mii plante/ha procentul plantelor eliminate prin rărit ajunge la 24-28%, iar la cultura prin răsaduri desimea programată se realizează prin plantarea numărului de plante programat.

5. Caracterele morfologice ale bulbilor sunt în general caracteristice cultivarului. Soiul De Buzău are formă sferică (indice de formă 1-1,4), iar hibridul Nickerson are bulbul de formă ovală (indicele de formă 1,42–1,75).

Greutatea bulbilor este mai mare la soiul De Buzău şi la desimea 700 mii plante/ha dar este condiţionată şi de desimea plantelor pe rând ce variază în funcţie de schema de semănat şi plantat pe strat.

Creşterea distanţei între plante pe rând s-a realizat de la 3,8 cm la 5,71 cm la desimea 700 mii plante/ha şi de la 1,9cm la 2,85 cm la desimea 1400 mii plante/ha, prin modificarea schemei de semănat – plantat de la 4 la 6 rânduri pe stratul de 150 cm. Numărul foilor îngroşate (6) şi numărul de catafile (2) nu se modifică la cele două cultivaruri sub influenţa metodei de cultură şi a desimii plantelor la unitatea de suprafaţă.

6.Cea mai mare influenţă asupra nivelului producţiei de bulbi o are sporirea desimii (1400 mii plante/ha), care asigură o creştere în medie de 6,85 t/ha faţă de desimea practicată până în prezent (700 mii plante/ha. Cele mai bune rezultate de producţie la ceapa galbenă De Buzău se obţin la metoda de cultură prin răsaduri cu desimea cea mai mare (34,57 t/ha), urmată de cultura prin semănat direct (32, 26 t/ha), diferenţa nefiind asigurată statistic.

7. Volumul producţiei de calitate superioară (calitate I) este în general concordant cu nivelul producţiei

totale, valorile cele mai ridicate se înregistrează în general la culturile efectuate prin răsaduri cu desime sporită. Proporţia bulbilor de calitea a-I-a din total este în general mai mare la culturile cu desime mai mică a plantelor la unitatea de suprafaţă.

8. Aprecierile privind compoziţia chimică şi calităţile gustative ale bulbilor arată că ceapa roşie, hibridul

Nickerson F1, cultivată prin răsaduri este mai potrivită pentru consumul în stare crudă, deoarece are un conţinut mai redus de substanţă uscată (5,13-7,31%), comparativ cu ceapa galbenă, soiul De Buzău, (9,49-10,12%) care este recomandat pentru gătit şi prelucrări industriale. Tot la hibridul Nickerson F1, bulbii au o consistenţă mai redusă atât la variantele cultivate prin răsaduri cât şi prin semănat direct (7,3-8,9 kg forţă/cm^2) comparativ cu soiul De Buzău (8,3-11,7 kg forţă/cm^2). Densitatea pulpei bulbilor (g/ml^3) este în concordanţă cu consistenţa acestora.

9. Gustul cel mai plăcut (dulce, puţin dulce, puţin iute, aromă specifică) se constată la hibridul Nickerson

10. Deoarece criteriul economic este cel mai important în evaluarea rezultatelor de producţie în baza calculelor de eficienţă economică, pot fi scoase în evidenţă variantele de cultură De Buzău semănat direct cu desimea 1400 mii plante/ha şi mai ales hibridul Nickerson F1 prin răsad cu desimea de 700 mii plante/ha şi prin semănăt direct cu 1400 mii plante/ha la care rata profitului este de 28,98% în primul caz, 37,96% în al doilea şi de
30,69%, pentru varianta IV.

Pentru a obţine o cultură de ceapă eficientă din punt de vedere economic nivelul producţie trebuie să fie mai mare de 20 t/ha la cultura prin semănat direct şi peste 25 t/ha la cultura prin răsad ceea ce corespunde cu aprecierile din literatura de specialitate.

Cultura cepei prin răsaduri cu desime sporită prezintă o eficienţă economică relativ scăzută datorită costurilor foarte ridicate cu plantare răsadurilor, operaţie care în condiţiile actuale nu este mecanizabilă.

Productivitatea muncii cea mai bună se obţine la variantele de cultură prin semănat direct cu desime sporită atât la soiul De Buzău cât şi la hibridul Nickerson F1.

Cultura cepei atât prin semănat direct cât şi prin răsaduri găseşte condiţii favorabile în bazinul legumicol Reghin şi se recomandă extinderea ei în cultură.

Pentru cultura cepei destinată consumului în stare crudă se recomandă folosirea hibridul Nickerson F1 de ceapă roşie sau a unui cultivar de ceapă roşie cu calităţi agroproductive şi culinare asemănătoare, cultivat prin răsaduri cu desime de 700 mii plante/ha sau prin semănat direct cu desimea 1400 mii plante/ha .

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

1. ANDRONICESCU, D., 1969, *Cultura cepei anuală*, Rev. Agricultura, 5

2. APAHIDEAN, Al. S., 1992, *Cercetări privind stabilirea unor elemente tehnologice la cultura cepei prin*

semănat direct, Buletin USAMV Cluj-Napoca, A – 4, 46/2

3. APAHIDEAN, Al. S, MARIA APAHIDEAN, 2000, *Legumicultură specială*, Ed. Risoprint, Cluj-Napoca

4. APAHIDEAN, Al. S., 2003, *Cultura legumelor*, Ed. AcademicPres, Cluj-Napoca

5. APAHIDEAN, Al. S., 2009, Cap. XIII, *Legumele bulbifere, în Cultura legumelor* de D. Indrea

şi col., Ed. Ceres, Bucureşti

6. BIELKA, R., TH. GEISSLER, 1980, *Freilandgemüseproduktion*, VEB, D-tscher Landwirt. verlag, Berlin

7. BLEASDALE, I.K., 1966, *The effects of plant spacing on the yield of bulb onions (Allium cepa L.) grown from seed*. J. Hort. Sci. 41, 145

8. BODEA, C., 1965, *Curs de biochimie vegetală*, Institutul Agronomic Cluj, Tipo Agronomia

9.CIOFU RUXANDRA, N. STAN, V.POPESCU, PELAGHIA CHILOM, AL. S. APAHIDEAN, V. BERAR, A. HORGOŞ, K. F. FLAUER, N. ATANASIU, 2003, *Tratat de Legumicultură*, Ed. Ceres, Bucureşti

10. CIOFU RUXANDRA, N. STAN, V. POPESCU, PELAGHIA CHILOM, S. APAHIDEAN, V. BERAR, A. HORGOŞ, K.F. LAUER, N. ATANASIU, 2004, *Tratat de Legumicultură*, ediţia II, Ed. Ceres, Bucureşti

11. **DAN DANIELA,** D. MĂNIUŢIU, 2011, *Influence of cultivar, cultivation method and plant density on the production of onions*, pag. 86-91, Agricultura, Revista de ştiinţă şi practică agricolă, nr. 1-2 (77-78), Ed. Academic Pres, Cluj-Napoca

12. **DAN DANIELA**, D. MĂNIUŢIU, IULIA BĂRBUŢĂ, TINCUŢA GOCAN, 2012, *The influence of some tehnological, factors on the productions onions*, pag.13-16-Journal of

13. **DAN DANIELA,** D. MĂNIUŢIU, 2012, *Economic efficiency of onion culture under the influence of technological factors*, Agricultura, Revista de ştiinţă şi practică agricolă, nr. 1-2 (81-82), Ed. Academic Pres, Cluj-Napoca

14.MĂNIUŢIU, D., 2002*, Legumicultură*, Ed. Academic Pres, Cluj-Napoca

15.MĂNIUŢIU, D., 2006, *Produse legumicole*, Ed. AcademicPres, Cluj-Napoca

16.MĂNIUŢIU, D., 2008*, Legumicultură generală*, Ed. AcademicPres, Cluj-Napoca

17.www.sănătatea.com

Școala incluzivă

Ton Letiția Ana
Școala Gimnazială "George Topîrceanu" -Mioveni

Educaţia incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătăţire a instituţiei şcolare, având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susţine participarea la procesul de învăţământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunităţi.

Abordarea incluzivă se regăseşte nu numai la nivelul sistemului de educaţie ci şi la nivelul procesului didactic. Principalele trăsături ale procesului didactic de tip incluziv sunt cele care ţin de adaptarea lui la diferenţele dintre copii. Profesorii care au o experienţă bogată în viaţa personală şi socială folosesc relaţia cu părinţii şi cu alţi membri ai comunităţii pentru a-şi îmbunătăţi metodele folosite în predarea-învăţarea la clasă. Relaţiile dintre profesori sunt o sursă de învăţare şi un schimb de experienţă continuu. Practicile curente duc prin reflexivitate la acumulare de experienţă care trebuie împărtăşită cu colegii pentru a deveni o altă sursă de îmbunătăţire a învăţării. Profesorul este cel care organizează situaţiile de învăţare în care implică toţi elevii şi el poate valoriza potenţialul fiecăruia, într-o manieră pozitivă şi flexibilă.

Învăţarea şcolară este un proces continuu care se desăvârşeşte în urma interacţiunilor din clasă şi pune în valoare acumulările fiecărui elev. Pentru dezvoltarea personalităţii elevului şi construirea competenţelor lui psihosociale, procesul de învăţare este mai important ca produsul. Elevul nu poate fi considerat o problemă, dacă nu se adaptează ritmurilor propuse de învăţare şcolară.

Principiile cheie ale incluziunii au în vedere următoarele concepte fundamentale:

• valorizarea diversităţii
• dreptul de a fi respectat
• demnitatea fiinţei umane
• nevoile individuale înţelese ca cerinţe individuale
• planificarea
• responsabilitatea colectivă
• dezvoltarea relaţiilor şi culturii profesionale
• dezvoltarea profesională
• şanse egale.

Şcoala incluzivă:

- unitatea de învăţământ în care se asigură o educaţie pentru toţi copiii;
- reprezintă mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare.

Şcoala incluzivă este şcoala care :

- nu selectează si nu exclude;
- este deschisă, tolerantă, prietenoasă şi democratică;
- este naturală prin eterogenitatea ei;
- valorizează toţi elevii;
- se adaptează la diversitatea nevoilor educaţionale şi la particularităţile de învăţare şi dezvoltare;
- **Şcoala incluzivă pune în centrul atenţiei omul ca fiinţă originală, unică şi irepetabilă. Această perspectivă generează o serie de întrebări:**

- Ce schimbări trebuie să se producă în organizarea şcolii?
- Care sunt conţinuturile educaţionale pe care trebuie să le pună şcoala la dispoziţia elevilor?
- Ce schimbări trebuie să se producă în stilul de predare şi la modul de cooperare între profesori pentru a asigura un învăţământ de calitate?
- Care este specificul procesului de evaluare în şcoala incluzivă şi cum trebuie înţeles progresul elevilor?
- Cine poate fi considerat elev cu cerinţe educaţionale speciale într-o şcoală incluzivă?

Natura şi rolul schimbării procesului de management din şcoală

- **În scopul unei reuşite depline a integrării copiilor cu cerinţe educaţionale speciale într-o şcoală de masă/incluzivă, este nevoie de parcurgerea în timp a mai multor etape distincte** prin care se urmăreşte asigurarea condiţiilor optime pentru o nouă formă de organizare a şcolii şi a curriculumului aplicat de şcoala respectivă:

- SENSIBILIZAREA – prima etapă care urmăreşte pregătirea mediului şcolar(începând de la conducerea şcolii, continuând cu cadrele didactice, elevii, personalul administrativ, părinţii copiilor);
- TRAININGUL – este etapa în care persoanele din şcoală implicate în activităţi didactice şi care manifestă deschidere faţă de practicile incluzive sunt cooptate într-un program de training în care învaţă principii, metode şi tehnici adecvate activităţilor instructiv- educative cu elevii deficienţi sau dificili, astfel încât fiecare copil să primească cunoştinţele în forme accesibile capacităţilor şi cerinţelor proprii de învăţare.
- ANALIZA ASUPRA MEDIULUI ŞCOLAR ŞI ADOPTAREA DECIZIEI- este etapa care implică reorganizarea structurilor instituţionale, un nou mod de gestionare şi alocare a resurselor şcolii, revizuirea

atitudinii tuturor angajaţilor şcolii faţă de actul educaţional în noile condiţii impuse de principiile şi practicile incluzive.

Procesul raţional de luare a deciziilor constă într-o serie de paşi pe care echipa managerială îi urmează:

- IDENTIFICAREA PROBLEMELOR - precizarea clară a problemelor;
- GENERAREA DE SOLUŢII ALTERNATIVE- creativitatea, curajul şi flerul profesional contribuie la propunerea de soluţii;
- SELECTAREA ALTERNATIVEI OPTIME- evaluarea/compararea soluţiilor alternative
- IMPLEMENTAREA DECIZIEI- transpunerea în practică a soluţiei alternative selectate;
- MONITORIZAREA ŞI EVALUAREA- managerii eficienţi compară rezultatele reale cu cele prevăzute.

Promovarea educaţiei incluzive în şcolile de masă presupune, din parte personalului didactic şi de specialitate, o serie de calităţi cum ar fi:

- Responsabilitatea recunoaşterii nivelului de competenţă profesională şi dorinţa de perfecţionare a capacităţilor de lucru în şcondiţiile educaţiei incluzive;
- Atitudine critică şi constructivă prin propuneri concrete şi realiste în sprijinul integrării copiilor cu cerinţe educative speciale în clasele unde îşi desfăşoară activitatea;
- Implicarea totală în procesul didactic, astfel încât să satisfacă într-o măsură cât mai mare cerinţele educaţionale ale elevilor în clasă;
- Tratarea elevilor cu demnitate, respect şi consideraţie faţă de situaţia particulară în care se află copiii cu cerinţe educative speciale;
- Convingerea că educaţia incluzivă presupune cu necesitate activitatea în echipe de specialişti: profesori, educatori, profesori de sprijin, consilieri şcolari, asistenţi sociali, psihopedagogi specializaţi în activităţi cu diferite categorii de copii cu cerinţe speciale etc.

Fiecare copil are un potențial educativ înnăscut care trebuie doar descoperit și activizat. Aceasta este misiunea sfântă a școlii, a profesorilor, deoarece, după cum spunea Comenius : "E îndoielnic să existe o oglindă atât de murdărită, încât să nu reflecte totuși imagini într-un fel oarecare; e îndoielnic să existe o tablă atât de zgrunțuroasă încât să nu putem scrie totuși ceva pe ea. Dacă se întâmplă însă ca oglinda să fie plină de praf sau pete, înainte de a ne folosi de ea trebuie să o ștergem, iar o tablă prea zgrunțuroasă trebuie s-o dăm la rindea. "

BIBLIOGRAFIE:

Gherguţ, Alois – *Sinteze de psihopedagogie specială.* Ed. Polirom; Iaşi, 2005;

Gherguţ Alois - *Educaţie incluzivă şi pedagogia diversităţii*, Editura Polirom, Iaşi, 2016

Cristea, S. – " Fundamentele pedagogice ale reformei invatamantului ", EDP, Bucuresti, 1994;

Cerghit, I., Radu, I.T., Popescu, E., Vlasceanu, L. – " Didactica ", manual pentru clasa a X-a, scoli normale, EDP, Bucuresti, 1994;

Cucos, C. – " Pedagogie ", Ed. Polirom, Iasi,

Dan Potolea, Ioan Neacşu, Romiţă Iucu, Ion Ovidiu Pânişoară- *Pregătirea psihopedagogică,* Editura Polirom , Iaşi, 2008

http://www.asociatia-profesorilor.ro

https://www.reninco.ro

PROIECT EDUCATIV-EXEMPLU DE BUNĂ PRACTICĂ ÎN EDUCAȚIA INCLUZIVĂ- „GARDEROBA UNUI ADOLESCENT-O PROVOCARE?"

Prof.Dr.Ing.Lengyel Bianca,
C.Ș.E.I.„C-tin Pufan" Timișoara

Ne-am propus să dezvoltăm și să valorificăm parteneriate cu agentii externi din judet, cu scopul identificării și transferului de bune practici europene în formarea profesională, facilitarea tranziţiei de la şcoală la viaţa activă şi îmbunătăţirea inserţiei pe piaţa muncii.

Obiectivele specifice pe care le-am urmărit în acest proiect au fost:

- Formarea şi exersarea abilităţilor profesionale ale participanţilor în contextual specific activității de confecții textile ;
- Promovarea dimensiunii europene a calității în educație și formare prin dezvoltarea unui parteneriat extern;
- Creşterea nivelului de competenţă al cadrelor didactice pentru a răspunde noilor provocări şi pentru a pune în aplicare politicile şi strategiile educaţionale europene prin diferite metode de practica
- Îmbunătăţirea mobilităţii profesionale;
- Deschiderea spre valorile culturale europene şi îmbunătăţirea competenţelor lingvistice pentru o bună adaptare la un mediu socio-profesional.
- Împletirea cunoștințelor acumulate la orele de pregătire practică cu cele de la orele din atelierul școală.

  Atunci când vorbim despre calitatea formării profesionale, ne referim cu precădere la capacitatea acestor programe de a satisface beneficiarii direcţii sau indirecţi ai serviciilor de formare. Fără îndoială, nevoile cele mai importante sunt legate de integrarea rapidă şi eficientă a absolvenţilor pe piaţa muncii. Acest lucru presupune, pe de-o parte, ca organizaţia furnizoare să cunoască nevoile reale de formare şi dinamica pieţei muncii. Pe de altă parte, şi formabilul trebuie să aibă oportunitatea de a cunoaşte aceste nevoi, pentru a putea aprecia în ce măsură aptitudinile şi competenţele sale actuale corespund cerinţele unor posturi.

  S-au primit sub formă de sponsorizare, materiale din partea firmei „Moda-Tim„ din Timișoara, o serie de accesorii vestimentare si materiale cu ajutorul cărora elevii au realizat o colecție de ansambluri vestimentare din hainele vechi sau care nu au mai fost purtate in ultimul timp de catre aceștia și apoi au fost prezentate sub forma unei parade de modă in cadrul școlii. La această manifestare au fost prezente și cadre didactice din cadrul unității școlare, reprezentanți ai agentului economic cu care am colaborat, mass media locală și alte persoane din acest domeniu al industriei textile.

- ***Dovezi ale succesului***

ð ***Resurse necesare***

Financiare: Agentul extern ModaTim, prin contractul de sponsorizare nr.2174/18.09.2019.

Materiale: materiale si produse vestimentare vechi (care nu mai sunt la modă), nasturi, paiete, ate de cusut de diferite nuanțe, curele din piele și înlocuitori, etc.

Acest model de practică poate fi realizat de către oricare altă şcoală, unde există cadre didactice dornice să lucreze în echipă, cu competențe tehnice și de management de proiect bine dezvoltate. Implementarea presupune riscuri. Acestea trebuie anticipate corect, asumate cu discernământ și controlate.

- **BIBLIOGRAFIE**

1. *Legea Educaţiei Naţionale* nr. 1/2011

2. *Legea 87 / 2006* pentru aprobarea OUG 75 / 12.07.2005 privind asigurarea calităţii educaţiei

3. HG nr. 22/2007 pentru aprobarea *Metodologiei de evaluare instituţională în vederea autorizării, acreditării şi evaluării periodice a organizaţiilor furnizoare de educaţie*;

PROIECT EDUCAȚIONAL

PRIMĂVARA ÎN CULORI

ȘCOALA GIMNAZIALĂ TĂRTĂȘEȘTI
JUDEȚUL DÂMBOVIȚA
PROFESOR SĂVOIU ELENA LIVIA

Pornind de la premisa că fiecare elev este unic, are propriul său ritm de dezvoltare propriile sale capacităţi intelectuale, diferite de cele ale altor colegi, am decis în calitate de profesor de educație plastică să realizez o serie de activități prin care să ofer elevilor cu cerințe educative speciale oportunitatea de a realiza lucruri practice conform abilităților și intereselor acestora. Prin desen şi activităţi practice, copilul beneficiază de dezvoltarea priceperilor şi deprinderilor de a percepe forme, culori, relaţii spaţiale;

Consider că aceste activități implică nu numai structurile gândirii, ci întreaga personalitate în formare a copilului: afectivitatea, intuiţia, percepţia, caracterul şi încurajează creativitatea, exprimarea liberă a copiilor. Totodată, activitățile practice contribuie la apropierea copiilor de frumosul din natură, artă şi societate, dezvoltându-le încrederea în capacităţile proprii;

În general, elevii manifestă încă de la o vârstă fragedă interes deosebit pentru activităţile practice, pentru desen şi pictură.

Astfel, am organizat o serie de activități după cum urmează:

1. **Culoare în farfurie**-un atelier culinar, în care elevii au folosit fructe și legume proaspete pentru a realiza gustări sănătoase.În cadrul acestei activități elevii au avut posibilitatea să observe și să înțeleagă frumosul din natură și să conștientizeze necesitatea de a mânca- sănătos.
2. **Primăvara în culori** -un atelier de pictură.Elevii au avut libertatea să reprezinte anotimpul primăvara așa cum îl percep ei.Scopurile activității au fost realizarea unor corespondenţe între forma obiectelor din natură şi redarea lor prin pictură; dezvoltarea gustului estetic, a dragostei pentru frumos. Elevii au manifestat interes față de activitatea propusă, desenele lor ilustrând creativitatea dar și deprinderi de lucru însuşite.
3. **Icoane pe sticlă**-atelier de pictură pe sticlă. Elevii și-au însușit tehnica picturii pe sticlă sub atenta mea îndrumare și au realizat practic astfel de lucrări.

4. **Încondeiere de ouă**-atelier de pictură, în care elevilor li s-a acordat libertatea de a da frâu liber imaginației pentru a încondeia ouă. Activitatea a fost una de succes datorită creativității si originalității elevilor.

Aceste activități au fost realizate de copiii clasei a V-a de la Școala Gimnazială Tărtășești, unii dintre aceștia necesitând cerințe educative speciale și o atenție sporită din partea profesorilor.

Datoria noastră ,a cadrelor didactice, este de a acorda fiecărui elev șansa de a învața, într-un cadru prielnic conform propriilor necesități și aptitudini. Astfel, se impune adaptarea stilului de predare necesităților fiecărui elev în parte. În acest context școala incluzivă reprezintă soluția pentru integrarea în societate a elevilor marginalizați sau care au cerințe educative speciale.

PROIECT EDUCATIV

Prof. Munteanu Mirela

„Toate fiinţele umane sunt născute libere şi egale, în demnitate şi drepturi."

(Declaraţia Universală a Drepturilor Omului, 1948)

A. DENUMIREA PROIECTULUI – TITLU

a) Titlul: Toţi copiii au drepturi egale

b) Domeniul şi tipul de educaţie în care se încadrează: Civic

c)Tipul de proiect: ***LOCAL***

B. APLICANTUL

GRĂDINIŢA CU PROGRAM PRELUNGIT NR.53 ORADEA

Responsabil:

Coordonator:

Echipa de proiect:

Echipa de implementare a proiectului:

C. **Experienţă în domeniul proiectului:** Coordonator de activităţi educative în calitate de voluntar şi proiecte etwinning.

D. DESCRIEREA PROIECTULUI

- **Scop:** acordarea de şanse egale în educaţie, tuturor copiilor de vârstă preşcolară şi şcolară, indiferent de posibilitatea lor de învăţare, de participare, de dezvoltare;
- crearea condiţiilor optime de dezvoltare fizică, intelectuală, psihică, comportamentală, atitudinală a copiilor deficienţi în comunitate prin asistenţă psihopedagogică de specialitate în şcoala publică, asistenţă psihopedagogică de specialitate în familie, servicii sociale specializate acordate copilului, dar mai ales familiei din partea autorităţilor legale.

Obiective:

a. să să păstreze şi să respecte integritatea personală a fiecărui beneficiar;
b. să promoveze şi să cultive demnitatea şi valoarea personală a fiecărui beneficiar;
c. să montorizeze activitatea şi implicarea fiecărui copil participant la activităţile desfăşurate;
d. să identifice cele mai potrivite activităţi pentru dezvoltarea socio-personală a fiecărui beneficiar;
e. să ofere servicii de calitate fiecărui beneficiar în parte, în egală măsură

Grup ţintă:

- direct: Preşcolarii
- indirect: Parinti, comunitate

- **Durata: An şcolar 2019-2020**

Conţinutul proiectului: Derularea acestui proiect are ca obiect acţiuni umanitare.

Ajutorarea şi protejarea copiilor este o problemă care trebuie să intereseze pe toată lumea pentru a duce un zâmbet pe feţele acelor copii defavorizaţi pe, să le deschidem uşa continuu, nu numai cu ocazia unor sărbători, să le aducem un strop de bucurie prin cântecele, poeziile şi dansurile şi activităţile noastre .

Vrem sa dăruim prin puritatea şi inocenţa copilăriei, caracteristice copiilor preşcolari, lumină şi speranţă acestor persoane cu care soarta nu a fost foarte generoasă.

Grădiniţa noastră doreşte modelarea sufletelor, sentimentelor de dragoste, prietenie, afecţiune faţă de cei aflaţi în suferinţă.

Orice copil trebuie considerat ca fiind o persoană care învaţă într-un anumit ritm, stil şi deci poate avea nevoie de un sprijin diferit. Nu trebuie să uităm că toţi copiii au drepturi egale. Activităţile noastre se vor încadra astfel încât se va putea depăşi distanţa care separă copiii noştri faţă de copiii defavorizaţi. Pentru a realiza acest lucru va exista în permanenţă un dialog între toţi cei implicaţi în proiect(beneficiari-voluntari).

e) Calendarul activitatilor

Nr. crt	Activitatea	Grup ţintă	Termen	Responsabil	Rezultate	Observaţii
1	„Să facem cunoştinţă" Voluntari/beneficiari	10voluntari+ 4 beneficiari	noiembrie	Coord.proiect	Înscrierea partenerilor Precizări cu privire la desfăşurarea activităţilor Constituirea echipelor de lucru şi elaborarea planului de desfăşurare a activităţilor	
2	„Vine Moş Crăciun?"	10voluntari+ 4 beneficiari	decembrie		Confecţionăm felicitări Concert de colinde Intalnirea cu Mos Craciun	
3	"Cartea comoara tuturor"	10voluntari+ 4 beneficiari	ianuarie		În lumea poveştilor-desen Concurs/Dramatizare	

4	„Mărţişoare, mărţişoare…"	10voluntari+ 4 beneficiari	februarie		Confecţionarea unor mărţişoare Expoziţie cu vânzare	
5	„Primavara bine ai venit!!"	10voluntari+ 4 beneficiari	martie		Cântece şi poezii despre primavara si copilărie	
6	„Din sufletul nostru, pentru sufletul vostru"	10voluntari+ 4 beneficiari	aprilie		Confecţionarea de felicitări de Paste Oferirea de cadouri copiilor	
7	„Natura-izvor de sănătate"	10voluntari+ 4 beneficiari	mai		"Copiii ocrotesc natura" – desene, realizarea unui album	
8	„Copil ca tine sunt şi eu"	10voluntari+ 4 beneficiari	iunie 2		Organizarea petrecerii de 1 iunie	

J) EVALUARE – CALITATE

- ***Evaluare internă :***
  - analiza produselor activităţii;
  - rapoarte de activitate;
  - Diplome pentru preşcolari,
- ***Evaluare externă :***
  - Raportul de colaborare cu reprezentanţi ai beneficiarilor
  - Impactul actiunii in comunitatea locală

E. MONITORIZAREA PROIECTULUI –

- respectarea calendarului activităţilor
- feedback-urile pozitive din partea beneficiarilor
- evaluarea impactului asupra copiilor
- implicarea efectivă şi afectivă a membrilor echipei de proiect şi partenerilor de colaborare.

H. REZULTATE:

- ***Calitative :***

  - ✓ sensibilizarea comunităţii (copii, părinţi, instituţii) asupra problemelor copiilor defavorizaţi
  - ✓ creşterea stimei de sine a acestor copii, a încrederii în forţele proprii .
  - ✓ progrese în asimilarea unor achiziţii pe plan mintal, senzorial, afectiv, social;

- ***Cantitative :***

  - Vizită la beneficiari
  - Actiuni în colaborare beneficiari - voluntari

I. DISEMINAREA PROIECTULUI:

- prezentarea proiectului în cadrul comisiei metodice, şi a simpozioanelor;
- prezentarea secvenţelor importante în revista grădiniţei
- prezentarea rezultatelor pe pagina web a grădiniţei

J. IMPACTUL PROIECTULUI

Unitatea aplicantă prin acest proiect îşi propune să lărgească sfera de cunoaştere umană, copiii să trăiască în relaţie de prietenie cu cei singuri, să-şi dezvolte stări afective pozitive, să cunoască aspecte ale vieţii unor persoane cu deficienţe, bolnave sau abandonate, să stabilim o punte de legătură între cele două medii diferite. Observaţii făcute asupra impactului pe care proiectul l-a avut asupra grupului ţintă:

chestionare aplicate părinţilor a căror copii sunt implicaţi în proiect.

observarea comportamentului copiilor implicaţi în proiect, în diferite situaţii concrete, chiar şi după finalizarea proiectului.

K. SUSTENABILITATEA PROIECTULUI:

- ✓ continuarea proiectului şi în următorul an şcolar ;
- ✓ postarea finalităţilor proiectului pe site-ul unităţii şi în revista grădiniţei;
- ✓ implicarea comunităţii locale ;
- ✓ sensibilizarea participanţilor la proiect pentru a încuraja viitoare acţiuni de prevenire şi de ajutor ;

L. BUGETUL PROIECTULUI

- ➢ Surse de finanţare: sponsorizări, fonduri proprii;

Proiect de activitate terapeutică

Herea Simona Patricea
Centrul Scolar pentru Educatie Incluziva ,,
Maria Montessori,, Constanta

Unitatea de învăţământ : Centrul Şcolar pentru Educatie Incluzivă„Maria Montessori" Constanţa
Clasa: **a VIII a A**
Propunător: **Simona Patricea Herea**
Aria Curriculară: **Terapie Educationalã Complexă şi Integrată**
Terapia: **Ludoterapie**
Tema: **„Frica„-*Jocuri pentru dezvoltarea adaptabilităţii şi reducerea stresului***

Tipul activităţii: **Formarea de priceperi şi deprinderi**

Obiective cadru:
Formarea conduitelor independente pentru integrarea în plan social.

Obiective de referinţă:
Participarea la situaţii de comunicare şi relaţionare socială.
Rezolvarea unor situaţii practice de viaţă prin folosirea experienţei personale.

Obiective operationale:

O_1 să numească cel puțin două emoții pe care le simte în diverse situații;

O_2 să răspundă la o întrebare din ghicitoarea citită;

O_3 să recunoască o situație în care a simțit frică;

O_4 să prefigureze o reacție potrivită unor momente de teamă;

O_5 să mimeze o emoție în cadrul jocului didactic;

O_6 să manifeste o atitudine pozitivă faţă de muncă;

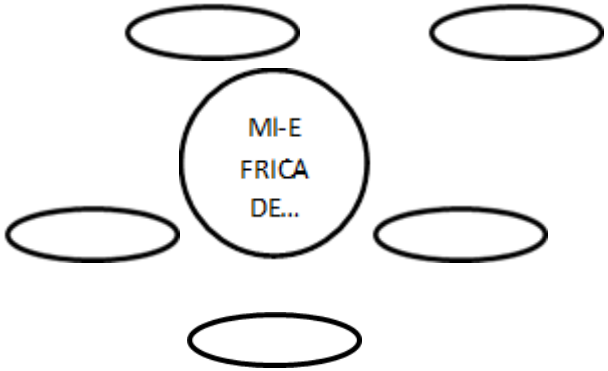
O_7 să colaboreze în rezolvarea sarcinilor;

Strategii didactice:
a.) *Metode si procedee:* conversația, observarea, metoda ciorchinelui, exercițiul, explicatia ,demonstrația , exercițiul , jocul didactic.
b.) *Materiale(mijloace):* carton colorat, bucăți de ziar, lipici, foarfecă, instrumente de scris, coală A3 sau planșa de polistiren.

Forme de organizare: Frontal -Individual
Durata: 45 min.

Bibliografie:

- „Programa şcolară de terapie educaţională complexă şi integrată" cls. I-VIII, Bucureşti,
- „Terapie Educationalã Complexã si Integratã"-Ghid pentru învaţătorii şi profesorii educatori din şcolile speciale (deficienţă mintală) – Editura Tehnopress , Iași , 2005.

Secventele activităţii	Timp	Ob	Conţinutul instructiv-educativ	Metode şi procedee	Mijloace de învăţământ	Modalităţi de evaluare
1. Moment organizatoric	2`		Pregătirea materialelor şi asigurarea unui climat psiho-pedagogic necesar desfăşurării activităţii.			
2. Captarea atenţiei	4`	O1 O2	Solicită elevilor un răspuns la ghicitoarea: "*E fricosul cel mai mare* *Iute aleargă-n depărtare,* *Dar la morcovi de îl chem* *Vine, doar să-i fac un semn*!"	conversaţia	planșă cu ghicitoarea	Observația sistemică
3. Anunţarea temei şi a obiectivelor	2`		Anunţă elevii că vor învăţa despre *Frică*, pentru a recunoște această emoție atunci când o simt și pentru a putea să o controleze. Prezintă obiectivele lecţiei, pe înţelesul elevilor.	conversația		
4.Desfăşurarea activităţii	32`	O3 O7 O4 O5 O6 O7	,,Fiecare dintre noi ne temem de ceva, nimeni nu este perfect, ne acceptăm și ne ajutăm să devenim mai buni.,, *Elevii vor completa următorul ciorchine:* 	conversaţia explicaţia Metoda Ciorchinelui	flipchart creione colorate Creione colorate, foi de desen	observarea sistematică a comportamentului aprecieri verbale

Secventele activităţii	Timp	Ob	Conţinutul instructiv-educativ	Metode şi procedee	Mijloace de învăţământ	Modalităţi de evaluare
		O3 O4 O5 O6 O7	*Propun următorul joc:* **<u>Jocul nr.1:</u>** „Cum arată frica ta…" Elevii vor realiza desene în care vor reprezenta un lucru de care le este frică. Vor prezenta desenul grupului și se vor purta discuții despre lucrurile de care se tem și despre cum le pot depăși. **<u>Jocul 2</u>**: „Copacul fricilor".- Copiii vor realiza un desen comun. Ei vor picta un copac. Frunzele copacului vor fi lipite ulterior, pe fiecare frunză va fi reprezentat un lucru care le crează teamă. Se vor purta discuții pe baza imaginilor alese. Fiecare „frică" va fi înlocuită cu o „acțiune curajoasă".	exerciţiul jocul didactic	carton colorat, bucati de ziar, lipici, foarfeca, instrumente de scris, coala A3	observarea sistematică a comportamentului aprecieri verbale
5.Aprecieri finale	5`		Se fac aprecieri individuale și colective.			formativă individuală.

PROIECT EDUCAȚIONAL
CONSILIERE VOCAȚIONALĂ

Prof. Bărgăoanu Laura Daniela
Școala Gimnazială, Comuna Gherăești –jud. Neamț

ARGUMENT

Consilierea şi orientarea şcolară şi profesională aspiră să-l facă pe elev coparticipant la propriul destin (prin informare, educare, autoformare, autoorientare), dacă nu în mod integral chiar autorul acestui demers de alegere şi dezvoltare a carierei. Consilierea şi orientarea şcolară şi profesională tinde să rezolve, simultan, două aspecte extrem de importante:

- asigurarea echităţii sociale prin democratizarea permanentă a accesului la educaţie şi formarea profesională;
- ameliorarea continuă a bunei utilizări a resurselor umane de care dispune societatea.

Activitatea de orientare şcolară se fundamentează pe ideea că fiecare persoană se poate realiza maxim numai dacă procesul de formare se desfăşoară pe linia celor mai puternice aptitudini sau caracteristici generale de personalitate. Sarcina principală a orientării este în aceste condiţii de a asigura concordanţa dintre caracteristicile persoanei şi obiectivele procesului formativ exercitat asupra sa. Orientarea şcolară trebuie să fie rezultatul deciziei copilului sau poate, mai corect spus, al aderării acestuia la acţiunile diferenţiate care se exercită asupra sa. În situaţia în care copilul nu are încă suficientă capacitate de discernământ, decid alţi factori: familia, consiliul de tutelă, şcoala. Incapacitatea de decizie trebuie suplinită. Decizia trebuie să fie făcută în folosul copilului prin aprecierea obiectivă a realităţii.

Pentru a dezvolta elevilor auto-managementul de carieră şi aptitudinile de luare a deciziilor în carieră, nu este suficientă o abordare bazată pe interviuri cu caracter personal. Acestea trebuie să fie completate printr-o abordare de dezvoltare integrată în curriculum şi cu o puternică componentă experiențială. Astfel de programe necesită implicarea membrilor comunităţii, a organelor competente, precum şi a personalului şcolii.

Prin urmare am inițiat acest proiect pentru a veni în sprijinul elevilor și părinților acestora în luarea deciziilor privind cariera, cu atât mai mult cu cât în societatea actuală se simte acut nevoia de consiliere vocațională încă de la cele mai mici vârste.

1. **IDENTIFICAREA PROBLEMEI CU PRIVIRE LA AUTOEFICACITATEA LEGATĂ DE CARIERĂ:**

Unii elevi au o autoeficacitate scăzută cu privire la performanţa academică, ceea ce determină motivaţia scăzută pentru învăţare şi o planificare deficitară a carierei. Prin urmare este necesară o activitate susținută din partea școlii de conștientizare atât a absolvenților clasei a VIII-a, cât și a părinților acestora privind oportunitățile în carieră și nevoile de pe piața muncii.

2. **GRUPUL ŢINTĂ:**

- 55 de elevi din clasele a VIII-a de la Şcoala Gimnazială Gherăeşti;
- părinții elevilor claselor a VIII-a

3. **SCOPUL PROIECTULUI:**

- conștientizarea copiilor cu privire la abilitățile, competențele pe care le au în vederea stabilirii unor obiective realiste privind cariera;
- informarea elevilor și părinților cu privire la oportunitățile de pe piața muncii.

4. **OBIECTIVELE PROIECTULUI:**

- Să-şi formeze capacitatea de a gândi raţional cu privire la abilităţile pe care le au şi măsura în care le stăpânesc;
- Să manifeste încredere în posibilităţile proprii de urmare a anumitor cursuri liceale/profesionale;
- Să se informeze cu privire la oportunitățile de carieră în funcție de abilitățile personale, dar și de oferta educațională și cea a pieței muncii.

5. **DESCRIEREA PROIECTULUI:**

a) **Durata proiectului**: 4 luni (câte o activitate lunar: februarie-mai).

b) **Cine va derula activităţile**: directorul școlii în colaborare cu AJOFM Neamț și un psiholog școlar (cu care a fost încheiat un contract de voluntariat)

c) Rolul activităților:

Prin activităţile propuse elevii vor înţelege că fiecare dintre ei are anumite abilităţi, competenţe pe care le stăpâneşte într-o anumită măsură şi le poate utiliza în anumite domenii de activitate. De asemenea ei vor fi conştientizaţi că îşi pot dezvolta abilităţile, dacă îşi doresc acest lucru cu adevărat. Copiii vor învăţa că, pentru a reuşi în viaţă, trebuie să îşi propună obiective realiste, pe măsura posibilităţilor lor, iar dacă se confruntă cu anumite probleme care li se par de nerealizat, să încerce să le rezolve, indiferent de rezultatul pe care îl obţin.

Elevii vor înţelege că în viaţă este mai bine să încercăm să rezolvăm problemele decât să le evităm şi eşecul unor încercări nu înseamnă incompetenţă sau lipsă de valoare. Astfel sunt schimbate convingerile iraţionale de tipul*: „Nu pot face acest lucru, deci nu sunt bun de nimic".*

d) <u>Desfășurarea activităților</u>:

- ***Activitatea cu părinții elevilor claselor a VIII-a derulată de AJOFM Neamț* – FEBRUARIE**

Scopul: conştientizarea părinților cu privire la oferta locurilor de muncă

Materiale necesare: laptop, ecran de proiecție, videoproiector.

Invitați: domnul Chirilă Daniel – director al AJOFM Neamț și d-na Alexandra Elena Anghel – director ALOFM Roman

Se prezintă oferta locurilor de muncă din zona Romanului, precum și aspecte legate de calificări/ domenii și oportunități atât pentru absolvenți cât și pentru părinții acestora. Părinții sunt informați și cu privire la proiectul EURES ce se derulează la nivel național și care reprezintă o oportunitate pentru absolvenți de a fi sprijiniți să lucreze legal în străinătate.

- ***Activitatea: „Pot să încerc!"* - MARTIE**

Scopul: conştientizarea elevilor că este important să facă tot posibilul pentru a realiza ceva bine, indiferent de rezultatul final

- ***Activitatea: „Prezent şi viitor"* - APRILIE**

Scopul: conştientizarea de către elevi a influenţei autoeficacităţii în alegerea carierei

- ***Activitatea: „Ce urmează?" în colaborare cu AJOFM Neamț* - MAI**

Scopul: - evaluarea părerilor în legătură cu posibilităţile proprii de urmare a cursurilor liceale

- Conștientizarea cu privire la cerințele pieței muncii

Materiale necesare: tabla de sortare *,,Ce urmează?"*(anexă), set de cartonaşe *,,Ce urmează"* (anexă), markere, videoproiector, laptop, ecran de proiecție

Invitați: domnul Chirilă Daniel – director al AJOFM Neamț și d-na Alexandra Elena Anghel – șefa ALOFM Roman

Procedura:

Se prezintă oferta locurilor de muncă din zona Romanului, precum și aspecte legate de calificări/ domenii și oportunități atât pentru absolvenți. Copiii sunt informați cu privire la proiectul EURES ce se derulează la nivel național și care este o oportunitate pentru a fi sprijiniți să lucreze legal în străinătate după absolvirea cursurilor.

REZULTATE AȘTEPTATE:

- Admiterea 100 % a abolvenților de gimnaziu în prima etapă în învățământul liceal sau în cel profesional;
- 0% cazuri de absolvenți cu abandon școlar sau neîncriși în diferite forme de învățământ.

DISEMINAREA REZULTATELOR:

- activităţile ce se vor desfăşura vor fi mediatizate în Ziarul de Roman (cu care şcoala are un contract de colaborare) şi pe site-ul școlii;
- întâlniri cu părinţii şi cu membrii comunităţii locale – şcoala va prezenta oferta de activităţi ce se vor desfăşura şi va oferi, în etape, un feed-back al activităţilor deja derulate.

PROPUNERI DE POLITICI PUBLICE:

Propunerea ar fi ca un astfel de program să fie introdus în curricula şcolară obligatorie pentru a asigura orientarea școlară și profesională în mod optim. Într-o şcoală toţi copiii trebuie să beneficieze de programe de optimizare personală astfel încât să nu se producă discrepanţe la nivelul comportamentelor copiilor între clase diferite.

BIBLIOGRAFIE

1. Adriana Baban (coordonator), ,,*Consiliere educationala* - ghid metodologic pentru orele de dirigentie si consiliere", Ed. S.C. PSINET SRL, Cluj-Napoca, 2003
2. *Pas cu pas catre cariera ta* – Ghid de consiliere si orientare, Centrul OCUP pentru Informare, Orientare si Formare Profesionala Bucuresti, 2004
3. Gabriela Lemeni si Mircea Miclea (coordonatori), ,,*Consiliere si orientare* - ghid de educaţie pentru carieră", Ed. ASCR, Cluj-Napoca, 2004
4. Gabriela Lemeni şi Mihaela Porumb, ,,*Consiliere si orientare* - ghid de educaţie pentru carieră", Ed. ASCR, Cluj-Napoca, 2008
5. Ann Vernon, ,,*Ce, cum, când în terapia copilului şi adolescentului* – manual de tehnici de consiliere şi psihoterapie", Ed. RTS, Cluj-Napoca, 2002
6. Six Seconds (www.6seconds.org) – Mecanisme de a integra coeficientul de inteligenta emotionala in scoala
7. Mihai Jigau, ,,Consilierea carierei", Ed. Sigma, Bucureşti, 2001
8. Raoul Van ESBROECK, Vrrije Universiteit Brussel, Belgia: ,,*Career and environmental exploration"*- de pe www.ise.ro
9. *http://www.gircproject.org/rumeno/index_ro.htm*
10. Elena Salomia si altii, ,,*Ghidul carierei mele*", lucrare apăruta în cadrul Programului „Vreau o carieră!" al Centrului Educaţia 2000+ (Bucureşti)

PLAN DE CONSILIERE ÎN CAZUL UNUI COPIL DIAGNOSTICAT CU DEFICIENŢĂ MINTALĂ MODERATĂ ŞI ADHD – timp mixt

Regep Nida Nermin
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă
„Maria Montesssori" Constanța

- ✓ **Identificarea şi descrierea problemei**

Familia: Adrian C. este un baiat de 10 ani, care provine dintr-o familie cu posibilitati materiale reduse. Copilul se află în grija mamei sale şi a bunicii din partea mamei. Nu se cunosc date despre tatăl său, deoarece mama nu a dorit să ne procure aceste informaţii. Acestea manifestă afecţiune faţă de copil şi copilul de asemeneea este ataşat de ele. Copilul este afectat de absenţa tatălui său, iar pentru a compensa lipsa lui adesea mama sa îl supraprotejează.

Copilul: Adrian C. este elev al şcolii noastre din clasa I (de 3 ani), având rezultate relativ bune la învătătură. Este un copil comunicativ, sociabil, impulsiv, agitat, nu are răbdare să aştepte, consideră că toate i se cuvin, îi place să iasă în permanenţă în evidenţă. In ultima perioada de timp şi-a pierdut prietenii datorită comportamentului agresiv verbal la adresa acestora. Întâmpină dificultăţi în a aştepta sau a-şi amâna nevoile, iar uneori are acţiuni bruşte şi fără premeditare, încercând tot timpul sa atraga atenţia asupra lui.

In ceea ce priveste comportamentul în timpul orelor, de cele mai multe ori răspunde înainte ca întrebarea să-i fie adresată, întrerupe şi îi deranjează pe alţii provocând probleme în clasă sau în grupul de copii în timpul pauzelor. Îşi deranjează colegul de bancă, îi ia rechizitele, atinge lucruri pe care nu ar trebui să le atingă. Datorită comportamentului hiperactiv produce mereu „accidente" de tipul: răstoarnă lucrurile celorlaţi, se ciocneşte cu alţii, măzgăleşte caietele celorlalţi, etc. Întâmpină de asemenea dificultăţi în a-şi amâna dorinţele şi în a-şi aştepta rândul.

În clasă îi este dificil să stea liniştit. El se ridică frecvent din bancă, alunecă de pe scaun sau atârnă pe marginea lui, se joacă cu alte obiecte, îşi mişcă picioarele aproape tot timpul cât stă pe scaun, se ridică deseori din bancă în timpul orei.

În ceea ce priveşte sarcinile şcolare de cele mai multe ori nu le duce la bun sfârşit. Acest lucru se poate observa mai ales în activităţile care reclamă efort intelectual. Problemele apar în general în activităţile impuse de alţii, comparativ cu cele pe care le alege singur. El oscilează frecvent între activităţi, pierzându-şi repede interesul faţă de activitatea în desfăşurare şi dedicându-se alteia. Face deseori greşeli din neatenţie chiar şi în realizarea celor mai uşoare sarcini de lucru. Munca lui este dezordonată şi superficială.

- ✓ **Stabilirea echipei care participă la soluţionarea problemei -** Consilier şcolar; Logoped; Profesor de psihopedagogie specială – cel răspunde activitatea instructiv-educativă
- ✓ **Stabilirea obiectivelor:**

A. Obiective pe termen lung:

- Diminuarea comportamentului hiperactiv în timpul activităţilor şi în cadrul familie;
- Îmbunătăţirea capacităţii de concentrare a atenţiei;
- Îmbunătăţirea productivităţii şi a performanţelor şcolare;
- Îmbunătăţirea relaţiilor sociale, acceptarea lui de către colegii de clasă;
- Îmbunătăţirea interacţiunii mamă-copil-bunică;
- Îmbunătăţirea interacţiunii profesor-elev în timpul orelor;
- Evidenţierea calităţilor elevului şi folosirea în activităţile instructiv/educative

B. Obiective pe termen scurt:

- Să îşi menţină atenţia concetrată pentru mai mult timp;
- Să finalizeze sarcinile trasate de profesorii psihopedagogi;
- Să se conformeze „Regulilor clasei";
- Să fie recompensat treptat în cazul respectării „regulilor clasei";
- Să iniţieze un dialog si să-l susţină până la capăt;
- Să ia parte la activităţile de învăţare în grup;

- Să respecte „Regulile familiei" şi să participe la activităţile practic – gospodăreşti ale familiei;
- Să se reducă numărul comportamentelor impulsive la şcoală şi în familie.

✓ **Modalitatea de intervenţie:** Terapia cognitiv- comportamentală; Observaţia sistematică; Jocul de rol; Jocul de societate şi cu reguli.

Planul de consiliere are la bază metode şi strategii centrate pe copil, în funcţie de particularităţile lui, pentru a crea un mediu care să favorizeze şi să sprijine învăţarea, dar şi centrate pe familie, prin intermediul acestor demersuri dorindu-se modificarea acelor condiţii familiale care menţin simptomatologia copilului.

În intervenţia noastră am avut ca scop diminuarea tulburărilor de comportament ale copilului prin metode de auto-educaţie, intervenţii prin joc, precum şi demersuri de management al comportamentului şi metode de întărire opera ntă.

Obiectivul central al trainingului de auto-educare este îmbunătăţirea capacităţilor de autoreglare şi a strategiilor reflexive de rezolvare de probleme. Terapia trebuie să ajute copilul să îşi menţină atenţia concentrată, să îşi controleze mai bine impulsurile şi să elaboreze planuri de acţiune, pentru a rezolva mai bine sarcinile.

Tehnicile de management al comportamentului sunt centrate pe respectarea anumitor reguli şi pe oferirea de recompense. Astfel, au fost discutate cu copiii „Regulile clasei", stabilind cu toţii, împreună anumite reguli de comportament pentru anumite situaţii, urmând ca ei să se observe şi să se monitorizeze. Dacă regulile erau respectate de către Adrian C. era recompensat prin laudă, încurajare, dar şi prin oferirea unor premii, întărindu-se în acest fel comportamentele pozitive.

Nu în ultimul rând am recurs la terapia prin joc. Am utilizat diferite jocuri şi activităţi, de diferite grade de familiaritate şi diferit structurate, prin care am urmărit îmbunătăţirea intensităţii şi duratei jocurilor şi activităţilor. Am început cu jocuri şi activităţi simple, insistând pe regulile jocului şi pe finalitatea lui, asigurându-mă că jocul ales poate fi dus la bun sfârşit de către Adrian, după care am crescut gradual complexitatea lui, crescând astfel gradual implicarea copilului în

sarcină şi prelungind durata concentrării atenţiei în sarcină. Dintre activităţile derulate amintim: jocuri de rol, jocuri de societate şi cu reguli, jocuri didactice pe calculator, materiale de pictat şi de confecţionat. Nu uitam nici de metodele de întărire: întărirea socială a fiecărei activităţi de joc şi întărirea prin oferire unor premii diverse.

- ✓ ***Consilierea familiei (Programul părinte - copil)***

Scopul programului părinte-copil este acela de a induce modificări în interacţiunile părinte-copil, acestea constituind o premisă a reducerii problemelor comportamentale ale copilului în familie. Punctele centrale ale programului sunt modul în care caracteristicile copilului, cele ale părinţilor şi problemele familiale influenţează:

- comportamentul copilului,
- percepţia comportamentului copilului de către părinţi şi
- reacţiile părinţilor la comportamentul copilului.

Etapele terapeutice ale programului părinte-copil au urmărit:

- îmbunătăţirea relaţiei părinte-copil;
- modificarea comportamentului impulsiv în situaţii bine definite prin utilizarea consecventă a unor tehnici pedagogice şi terapeutice;
- utilizarea de către părinţi a întăririlor consecvente în cazul comportamentelor dezirabile;
- folosirea unor întăriri verbale specifice (lauda sau dezaprobarea);
- utilizarea în primă fază a metodelor de recompensare şi abia apoi a tehnicilor de pedepsire;
- acordarea unei atenţii deosebite la posibilele reacţii faţă de comportamentele indezirabile (nu certăm copilul, nu stabilim reguli dacă nu reuşim să obţinem cooperarea lui);
- evidenţierea calităţilor copilului şi valorificarea lor în consecinţă;
- stabilirea de comun acord a „Regulilor familiei";
- formularea cerinţelor într-un mod eficient.

Programul presupune colaborarea între toţi factorii implicaţi în educaţia copilului (psihopedagog, consilier, familie). Acesta necesită susţinere, echilibrare şi integrarea optimă în comunitate. În urma intervenţiei terapeutic - educative am reuşit să realizăm un progres favorabil prin creşterea interesului pentru şcoală, creşterea capacităţii de concentrare a atenţiei, prin diminuarea comportamentelor dezirabile. Activitatea de intervenţie terapeutică s-a axat pe urmărirea evoluţiei copilului implicat şi pe crearea de oportunităţi de valorificarea potenţialului copilului, în vederea dobândirii încrederii în forţele proprii. Am aplicat anumite metode şi procedee orientate în vederea integrării optime a copilului în colectivul clasei, în vederea relaţionării eficiente a sa cu ceilalţi copii şi cu adulţii, în vederea formării unor deprinderi care să-i permită o inserţie optimă în societate.

ȘCOALA INCLUZIVĂ- UN DEZIDERAT AL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI EUROPEAN

PROF. ÎNV. PRIMAR, PETROVICI LUMINIȚA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „VASILE-PÂRVAN"-BÂRLAD

Educația incluzivă este văzută ca o abordare în care se răspunde în mod adecvat la diversitatea nevoilor tuturor copiilor pentru a combate riscurile de excluziune și a asigura tuturor dreptul fundamental la o educație de calitate, șanse egale și dreptul la participare socială.

Pornind de la premiza că fiecare copil are particularități, interese, abilități și necesități de învățare unice, toate drepturile sale referitoare la educație trebuie realizate într-o manieră care să conducă la o „integrare socială și o dezvoltare individuală cât se poate de complete, incluzând dezvoltarea sa culturală".

Programul educativ are caracter progresiv și se va centra inițial pe stimulare și dezvoltare senzorială și motorie, pentru ca apoi, să fie extins astfel: comunicare, psihomotricitate, autonomie personală și autonomie socială. Dacă inițial activitățile de stimulare pot fi realizate independent una de alta, din momentul trecerii la etapa următoare a formării abilităților psihice fundamentale, se impune intercorelarea subiectului, și obiectivelor cadru ale activităților pentru a facilita transferul de informații și instrumente.

Evaluarea copiilor cu cerințe speciale în educație incluși în diferite programe de integrare va fi localizată pe comportamente, aptitudini, trăiri psihice, domenii de interes, gradul de acceptare-integrare, informațiile cu privire la aspectele menționate vor fi puse într-o grilă de observație care va face obiectul unei fișe de monitorizare a integrării, completată de cadrul didactic în funcție de manifestările individuale ale acestor elevi cu cerințe educative speciale. Astfel prin activitățile educaționale trebuie să promovăm imaginea reală a ceea ce înseamnă „EDUCAȚIE PENTRU TOȚI".

Domeniul educației incluzive este definit ca relația existentă între deficiență-incapacitate-handicap. De asemenea în această relație de interdependență continuă se impun termeni, ca cerință educativă specială, educație specială, abilitare-reabilitare, recuperare, educație și școală incluzivă, normalizare, normalitate-anormalitate. De aceea spunem, că, elevii cu cerințe speciale educative au nevoie de o abordare personalizată referitoare la încercările pe care le inițiem în educația lor.

Orice copil se confruntă în anumite cazuri, cu o situație specială care necesită din partea adultului o intervenție specializată.

Cadrele didactice realizează individualizarea instruirii elevilor prin următoarele elemente:

- copiii primesc sarcini diferențiate pe parcursul tuturor activităților;
- cadrul didactic adaptează formele de învățare;
- cadrul didactic utilizează metode si procedee suplimentare pentru a răspunde cerințelor lor;
- sunt oferite explicații suplimentare sau sunt adresate întrebări ajutătoare;
- se acordă sprijin individual copiilor în funcție de situațiile care intervin, în funcție de interesele copiilor, preocupările elevilor.

Nu trebuie manifestată față de acești elevi compătimirea, mila sau alte conduite inadecvate care pot semnifica de fapt devalorizarea copilului cu dizabilități. De aceea, trebuie să exprime aceleași așteptări și să stabilească limite similare în învățare, ca și pentru ceilalți copii. El trebuie să-și asume rolul de moderator și să promoveze contactul direct între copiii din clasă direcționând întrebările și comentariile acestora către copilul cu cerințe educative.

Fiecare cadru didactic pus în situația de avea în colectivitatea sa un elev cu C.E.S. acționează în urma unei reflecții îndelungate. Un lucru important pentru cadrele didactice care lucrează cu acești copii îl reprezintă colaborarea cu părinții și consilierea acestora, implicarea lor directă în lucrul efectiv cu elevii, nu în calitate de o observator, ci și de participanți acitivi. Părinții copiilor cu C.E.S. trebuie să înțeleagă că au multe idei în a relaționa cu copiii lor în mod pozitiv și că pot să îi aprecieze mai mult. Ei sunt modele pentru copiii lor și prin ei învață să trăiască în armonie cu lumea. Sarcina părinților și a cadrelor didactice este să-i ajute pe copii să învețe despre sentimentele lor și să le arate relația dintre sentimentele și comportamentul lor.

Școala nu reprezintă doar o instituție unde copiii și tinerii vin să primească informații, ci un loc unde trebuie să învețe toți cei care lucrează. Până acum profesorul era considerat principala sursă de informații pentru o anumită disciplină, într-un anumit domeniu, o autoritate de necontestat. Datorită democratizării accesului la cunostințe, acest rol al profesorului se reduce dramatic, el devenind un organizator, o călăuză a învățării, oferind elevilor, în locul tradiționalei „transmiteri a cunoștințelor”, veritabile „experințe” de învățare, provocând elevii să descopere și să aplice în practică noile cunoștințe dobândite. Acest lucru se poate realiza însă doar într-o școală

incluzivă, cea care răspunde unei diversități mari de copii, o școală în care toți participă și sunt tratați ca fiind la fel de importanți.

Elevii au posibilitatea de a învăța în cadrul unei lecții cum să se ajute între ei. Faptul că aceștia socializează în școală, le permite să deprindă unul de la altul abilități de comunicare și de interacțiune. Școala reprezintă spațiul propice pentru a pune bazele unei prietenii. În clasele incluzive, elevii cu sau fără probleme ajung să învețe împreună, precum și unul de la celălalt. Un climat de prietenie este foarte important în dezvoltarea învățării. Dacă sunt capabili să stabilească relații de prietenie, elevii reușesc să creeze un mediu optim de învățare. Toți membrii clasei beneficiază de pe urma acestui tip de educație. Elevii care învață împreună, învață să trăiască împreună. De la cea mai fragedă vârstă, conștiința copiilor trebuie formată și dezvoltată, învățându-i că primirea celor „diferiți” alături de ei înșiși trebuie făcută nu din obligație sau compasiune, ci pentru că fiecare individ are dreptul de a participa la acțiuni comune, care să conducă la dezvoltarea lui ulterioară și la dezvoltarea comunității în care trăiește.

Educația incluzivă are în vedere îndepărtarea sau diminuarea barierelor de orice tip din calea învățării și participarea în egală măsură a tuturor copiilor, atenție specială acordându-se celor din familii cu grad ridicat de vulnerabilitate sau cu risc de incluziune și marginalizare. Este o abordare strategică, concepută pentru a facilita succesul în învățare pentru toti copiii și la toate nivelurile de educație. Scopul educației incluzive este de a le permite atât cadrelor didactice cât și copiilor să se simtă în largul lor atunci când au de a face cu diversitatea și să o considere mai degrabă o provocare decât o problemă, o oportunitate și nu un factor de blocaj.

De reținut că, școala incluzivă este o abordare desemnată pentru a facilita succesul învățăturii pentru toți copiii, o școală accesibilă, de calitate și care își îndeplinește menirea de a se adresa tuturor copiilor, fără discriminare.

BIBLIOGRAFIE:

- Cucoș, Constantin, *Pedagogie,* Editura Polirom, Iași, 2002;
- Vrasmas, Ecaterina, *Introducere în educația cerințelor speciale*, Editura Credits, București, 2004;
- Traian, Vrasmas, *Învățământul integrat și\sau inclus pentru copiii cu cerințe educative speciale,* Editura Aramis, București, 2005;
- Traian, Vrasmas, *Școala și educația pentru toți*, Editura Miniped, București, 2004.

"INTEGRAREA COPIILOR CU TULBURĂRI DIN SPECTRU AUTIST IN INVATAMANTUL PREUNIVERSITAR"
ROLUL "FACILITATORULUI EDUCAŢIONAL" ÎN PROCESUL DE INTEGRARE ŞCOLARĂ A ELEVILOR CU TSA
Studiu de Caz

Prof. Înv. Primar Drăghici Mihaela
Liceul Cobadin
Localitatea Cobadin, județul Constanța

În prezent autismul este descris ca o tulburare pervazivă de dezvoltare, persoanele afectate manifestând deficite la nivelul interacţiunilor sociale (utilizarea comportamentului nonverbal în comunicare, reciprocitate social/emoţională), comunicării verbale şi nonverbale şi un domeniu restrâns şi stereotip de interese şi activităţi .

Toți copiii au dreptul la integrare într-o școală de masă, inclusiv cei cu tulburări din spectrul autist. Problema integrării sociale a copiilor cu tulburări din spectrul autist este una cu o importantă mare pentru sociatatea românească actuală. Dezvoltarea unei societăți incluzive pentru copiii cu dizabilități reprezintă o prioritate.

O prezență importantă din viață unui copil care prezintă tulburări din spectrul autist este facilitatorul educațional, shadow-ul, după cum mai este acesta numit. Facilitatorul are rolul de a-l asista pe copil în cadrul clasei, să-l îndrume și să îl sprijine în activitățile propuse de educator sau învățător.

O definiţie care încearcă să înglobeze toate caracteristicile autismului este aceea a lui St. Milea (1986) prin care afirmă : „Sindromul autist reprezintă un complex simptomatologic de etiologie variată, specific patologiei psihice a copilului mic. Denumirea i se datoreşte autismului, simptomul central în jurul căruia se grupează o sumă de manifestări, între care, cele mai importante se consideră a fi, tulburările de limbaj şi stereotipiile plasate într-un amestec particular şi bizar de forme şi mijloace primitive şi pervertite de exprimare a funcţiilor psihice cu altele mai elaborate, insule izolate de abilităţi şi resurse, uneori bine conservate, alteori monstruos dezvoltate"(Revista Română de psihiatrie, nr.3-4, 2003). Kaplan (2000) defineşte tulburarea autistă ca „o afectare

permanentă a capacităţii de relaţionare socială, printr-o deviere a comunicării şi patternuri comportamentale restrictive, stereotipe” (Revista Română de psihiatrie, nr.3-4, 2003). Graham (1999) afirmă că „autismul infantil este caracterizat prin debutul precoce (înainte de 3 ani) a unor tulburări, sau devieri care interesează cel puțin trei arii de dezvoltare. Prin urmare există o inabilitate de a iniţia şi dezvolta relaţii sociale, de a exprimă interes şi emoţii. Există de asemenea o incapacitate de a folosi limbajul şi comunicarea (verbală sau nonverbală) şi există un comportament stereotip, incluzând unrepertoriu comportamental restrictiv şi repetitiv” (Revista Română de psihiatrie, nr. 3-4, 2003).

Termenul de “integrare” a fost folosit în literatură de specialitate pe la începutul anilor 1970 până prin anul 1990.

Integrarea este procesul prin care sunt reunite în același loc sau spațiu mai multe persoane diferite și presupune participarea acestora la realizarea obiectivelor sau activităților commune, plasarea unei persoane din mediul izolat. (Gherguț, 2016, pag. 19)

Ce este integrarea și ce nu este integrarea (Gherguț, 2005, pag. 267)

- Integrarea este procesul de educare a copiilor cu cerințe educative speciale în școlile obișnuite, de masă, alături de toți ceilalți copii;
- Integrarea este procesul de asigurare de servicii specializate: recuperarea, terapia educațională, consiliere școlară, asistență socială) în școală în care sunt încadrați copiii;
- Integrarea este procesul prin care se sprijină personalul didactic și managerii școlii în procesul de proiectare și aplicare a programelor integrative;
- Integrarea permite accesul afectiv tuturor copiilor cu cerințe educative speciale la programele și resursele școlii din care fac parte;
- Integrarea încurajează relațiile de prietenie și de comunicare dintre elevii clasei și ai școlii;
- Integrarea presupune educarea și ajutorarea tuturor copiilor în înțelegerea și acceptarea diferențelor existente între copii;
- Integrarea presupune să se țină cont de problemele și opiniile venite din partea părinților, aceștia fiind îndrumați să se implice active în viață școlii;

- Integrarea asigura programe de sprijin individualizate (PIP) pentru elevii cu cerințe educative speciale;
- Integrarea înseamnă acceptarea schimbării radical în organizarea și dezvoltarea activităților de instruire și educare din școală.
- Integrarea nu înseamnă să cuprindem toți elevii cu cerințe speciale în programul școlar fără că aceștia să fie pregătiți în prealabil;
- Integrarea nu este procesul prin care copiii cu cerințe speciale sunt izolați în școlile obișnuite ori clasele din care fac aceștia parte să fie poziționate în spațiile extreme ale școlii;
- Integrarea nu este procesul prin care copiii cu diferite cerințe educative speciale sunt grupați în același program;
- Integrarea nu este procesul prin care se ignoră cerințele speciale de care are nevoie copilul;
- Integrarea nu înseamnă expunerea copilului la riscuri nejustificate;
- Integrarea nu presupune solicitarea unor sarcini grele și nerealizabile caatre cadrul didactic;
- Integrarea nu este procesul prin care se ignoră problemele și opiniile părinților.

Având în vedere formele integrării școlare a copiilor cu CES, prezentăm o schemă orientativă (Vrăsmaș, 2001):

- Elevii trebuie plasați în clase obișnuite; existența unor modalități individuale și particulare de pregătire și de sprijinire a activităților asigurate de grupul de specialiști și de cadrul didactic.
- Elevii trebuie plasați în clase obișnuite și să li se asigure servicii educaționale de sprijin la anumite discipline de către cadrul didactic specializat.
- Elevii să fie plasați în clase obișnuite și retragerea acestora pentru activitățile din afară spațiului clasei de către specialiști, ținând cont de resurse și de cerințele educative și individuale ale elevului

- Elevii trebuie inscrisi in clase obisnuite, avand frecventa partial dar si frecventarea unei alte unitati speciale, pentru ca elevul sa beneficieze de servicii educationale speciale.
- Elevii trebuie inscrisi intr-o unitate speciala cu frecventa partial, alternand cu activitatile clasei obisnuite.
- Elevii vor frecventa exclusive o clasa sau o unitate speciala de invatamant.
- Elevii vor fi inscrisi intr-o unitate speciala si va fi frecventata alternative cu o scoala obisnuita
- Elevii vor fi inscrisi intr-o scoala speciala, frecventand alternative o clasa sau o scoala speciala dintr-o unitate obisnuita.

Studiu de caz – aplicație practică

Pentru această parte au fost aplicate 2 chestionare – un chestionar părintelui copilului cu Tulburari din Spectrul Autist pentru a identifica care sunt așteptările față de facilitator si un alt chestionar aplicat facilitatorul pentru a identifica ce poate oferi unui copil cu autism.

COROBORÂND REZULTATELE CHESTIONARELOR PRIVIND AȘTEPTĂRILE APARȚINĂTORILOR SI AȘTEPTĂRILE CADRELOR DIDACTICE, CONSTANTĂM CĂ:

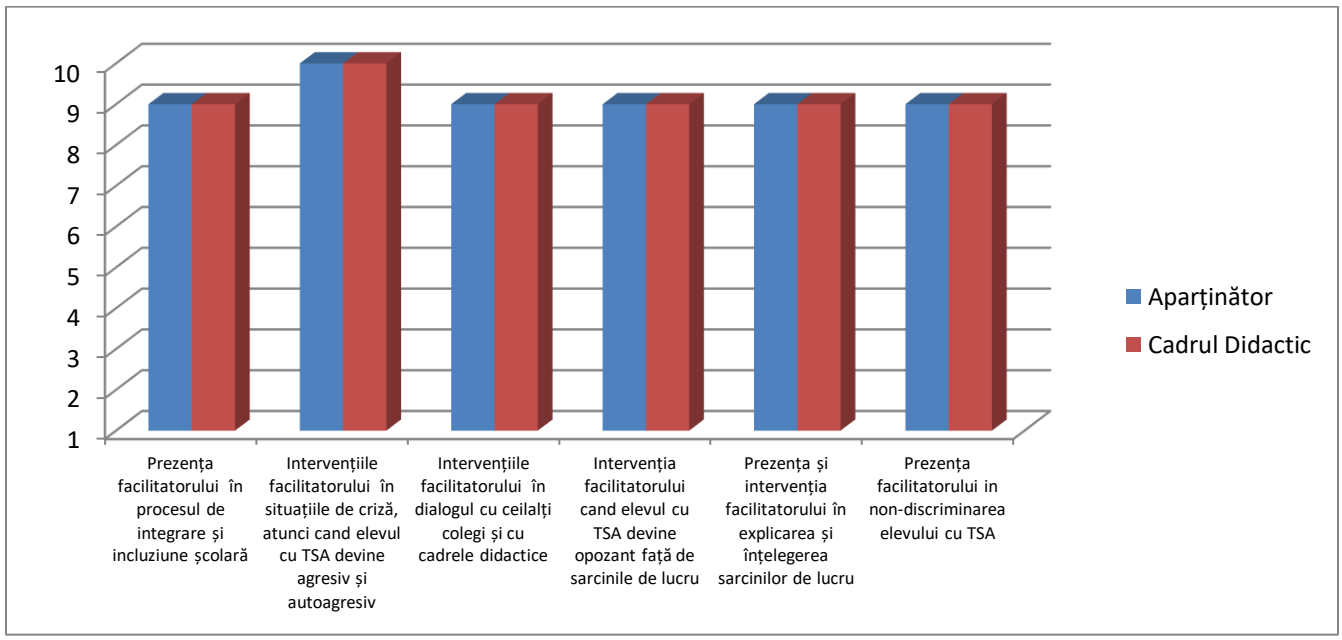
În urmă aplicării chestionarelor, am identificat că fiind foarte importante, atât pentru părinți cât și pentru cadrele didactice, următoarele aspecte:

1. Prezența facilitatorului educațional în întregul proces de integrare școală a elevului cu TSA și faptul că acesta ușurează întreg procesul.
2. Intervențiile facilitatorului educațional în situațiile de criză ale elevului cu TSA, dar și când acesta devine agresiv și autoagresiv.
3. Îndrumarea și intervențiile facilitatorului educațional în ceea ce privește dialogul cu cadrul didactic și ceilalți elevi.
4. Intervenția și prezența facilitatorului educațional in non-discriminarea elevului cu TSA
5. Prezența și îndrumarea elevului cu TSA în înțelegerea și explicarea sarcinilor de lucru.

6. Prezența și intervenția facilitatorului educațional atunci când elevul cu TSA devine opozant față de sarcinile de lucru.

Aceste așteptări sunt îndeplinite de către facilitatorul educațional, după cum urmează:

1. Îndrumă elevul cu TSA în dialogul cu cadrele didatice și colegii de clasa.
2. Intervine în situațiile de criză ale elevului cu TSA.
3. Adaptează informațiile și conținutul orei conform gradului de înțelegere al elevului cu TSA.

Graficul nr. 1 reprezintă aşteptările comune ale aparţinătorilor copiilor cu TSA şi cadrele didactice

BIBLIOGRAFIE

American Psychiatric Association (2003), *Manual de Diagnostic şi Statistică a Tulburărilor Mentale, a 4-a ediţie revizuită*. Bucureşti, Ed. Asociaţiei Psihiatrilor Liberi din Romania.
Gherguţ, A., (2016). *Educaţia incluzivă şi pedagogia diversităţii.* Iaşi: Ed.Polirom.
Ghergut, A.,(2005). *Sinteze de psihopedagogie speciala.Ghid pentru concursuri si examene de obtinere a gradelor didactice*. Bucuresti: Editura Polirom.
Gherguţ, A., (2006). *Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale. Strategii diferenţiate şi incluzive în educaţie*. Iaşi: Editura Polorom.

Vrăşmaş, T , Daunt, P.,E., Muşu, I., (1996). *Integrarea in comunitate a copiilor cu cerinţe educative speciale*. Bucureşti: Ministerul Învăţământului şi UNICEF.

ROLUL VOLUNTARIATULUI ÎN DEZVOLTAREA PERSONALITĂȚII ELEVILOR

Manole Amdreea Loredana
Liceul Teoretic „George Călinescu" Constanța

Maica Tereza, un simbol recunoscut al compasiunii umane, spunea:„Ceea ce contează nu e magnitudinea gesturilor noastre, ci cantitatea de dragoste cu care le-am făcut. Nu aşteptaţi lideri! Faceţi ce e de făcut singuri, fiecare în parte. De fiecare dată când zâmbeşti cuiva, faci un gest de dragoste, un dar către acea persoană, un lucru frumos. Dacă Îl vezi pe Dumnezeu în oameni, atunci există iubire pentru ei şi de aici apare pacea".

Activitatea de voluntariat este creatoare de capital uman și social. Aceasta este o cale către integrare și ocupare a forței de muncă și un factor -cheie pentru îmbunătățirea coeziunii sociale.Mai presus de toate, voluntariatul transformă în acțiune valorile fundamentale ale justiției, solidarității, incluziunii și cetățeniei pe care este fondată Europa. Voluntarii participă la modelarea societății europene, iar voluntarii care lucrează în afara țării lor de origine participă în mod activ la construirea unei Europe a cetățenilor . Într-adevăr, activitățile devoluntariat sunt implicit legate de multe domenii ale politicilor Uniunii Europene – cum ar fi învățarea de-a lungul vieții, dezvoltarea rurală și sportul – adăugând o dimensiune importantă programelor Uniunii Europene

Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadăde compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practicată și sprijinită în școală.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației formării profesionale.
Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respective comunicarea și socializarea.

De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune,spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism.Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și sălupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sauobține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Este clar că această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în tine însuți, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenența la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.

Voluntariatul are extraordinare valenţe educative, fiind o formă de învăţare prin acţiune practică, care poate genera dobândirea de cunoştinţe şi abilităţi. Indiferent că vorbim despre o învăţare inductivă, care porneşte de la situaţii generale– sau de la cunoştinţe teoretice– care sunt apoi translatate în activităţi practice specifice, fie că vorbim despre o învăţare deductivă, care porneşte de la exemple particulare pe care apoi le translatează în norme

generale sau în concept teoretice, voluntariatul este o metodă potrivită de a învăţa. Nefiind un proces rigid şi formalizat,voluntariatul are farmecul flexibilităţii şi al alegerii libere a voluntarului cu privire la majoritatea caracteristicilor activităţii sale, ceea ce îl face atractiv, învăţarea fiind un efect al implicării, şi nu un scop în sine al acesteia. De aceea de foarte multe ori voluntariatul a devenit modul în care tinerii fac cunoştinţă în modul cel mai concret cu putinţă cu viitoarea lor meserie. Fără a dori să împietăm sistemul formal de învăţământ, trebuie să recunoaştem că de multe ori îi lipseşte latura practică, aplicată a învăţării, latură pe care mulţi tineri aleg să o experimenteze prin implicarea în activități de voluntariat.

Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve. În acest context, m-am implicat de ceva vreme în acest tip de activitate ca membru coordonator voluntar la un centru de educație incluzivă, în urma realizării unui parteneriat între școala unde activez și această organizație, în ideea de a participa împreună cu elevi voluntari.

Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem să fim voluntari și în perioada copilăriei, adolescenței și la vârsta maturității sau vârste mai înaintate, singura limită fiind impusă de posibilitățile, disponibilitatea fiecăruia și voință. Viitorul și evoluția unei societăți sunt strâns legate de educația pe care le-o oferim copiilor.

Este oportun să le cultivăm interesul și plăcerea pentru activitățile de voluntariat, adaptat vârstei lor. Să nu uităm că povara unei lumi o vor duce pe umeri copiii de azi. Copiii obișnuiți să dăruiască de la o vârstă fragedă , fără a aștepta ceva în schimb, vor cunoaște satisfacția pe care un astfel de gest o aduce. Uneori un simplu mulțumesc face mai mult decât orice altă posibilă răsplată.

Pentru incurajarea tinerilor către activitătile de voluntariat, putem apela la discuții cu scopul constientizării necesitătii efectuării acestui tip de activitări și desigur și prezentarea unor modalitări concrete de realizare a acestor activitări, individual dar și în grupuri organizate.

Tinerii pot fi încurajați, antrenați să se implice în activitări de protecție a mediului, pot efectua activitări propriu zise sau de consiliere a altor oameni în vederea menținerii unui mediu curat și implicit a unei planete sănătoase, mentorat.

De asemenea un alt domeniu unde există mare nevoie de implicarea voluntarilor este și domeniul social. Este necesară activarea sentimentului de empatie fată de semenii noștri și încurajarea tinerilor și a copiilor incă din grădinită să se implice în activitări destinate ajutorării semenilor aflați în nevoie.

Un alt beneficiu adus de activitățile de voluntariat este creșterea încrederii în sine, acesta oferă un confort psihic oricărui individ care hotărăște să depună un astfel de efort în spiritul voluntariatului. Totodată , în urma activităților de voluntariat se dezvoltă și spiritul de apartenență la grup, atât de necesar pentru asigurarea unei bune colaborări între indivizi pentru evoluția societății.

În România, fenomenul a crescut în ultima vreme în mod alert. Copiii și adulții comunităților sunt implicate în proiecte locale ce presupun voluntariatul dar și naționale sau internaționale, cu un impact major asupra evoluției societății.

Voluntariatul rămâne o activitate interesantă, atractivă chiar și pentru copii, demnă de a fi desfășurată cu

copiii și de a fi promovată în societate ca exemplu de bună practică.

Alegând să desfășori o activitate de voluntariat, demonstrezi că ești un om bun și participi într-un mod real la asigurarea unei lumi mai bune.

Ca urmare a acestei colaborări am inițiat câteva activități sociale și educative, la care am participat împreună cu un grup de elevi entuziaști din liceu, care s-au oferit voluntari pentru a-i ajuta pe copiii din centrele de plasament. Prima întâlnire a avut loc în condiții normale. Cu toate că la început voluntarii au fost reticenți, chiar puțin speriați și emoționați, în cele din urmă s-au adaptat și au creat o punte de legătură cu aceștia prin atitudine, fiind deschiși și prietenoși, prin jocuri, sprijinindu-i și lucrând împreună cu ei, în final comunicând prin gesturi adecvate și cuvinte simple, clare, distincte, de laudă.

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practicată și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

În concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat.

Bibliografie :

1. Coman M., Dăscălescu, A. (2008): Ghid de bune practici de mediu, Editura Risoprint,ClujNapoca
2. Velea, L.S., Toderaş, N., Ionescu, M., “Participarea elevilor în şcoală şi în comunitate.
3. Ghid pentru profesori şi elevi”, TEHNE Centrul pentru Inovare şi dezvoltare în educaţie,
ed. Agata,Botoşani, 2006
4. Ghid de bune practice în lucrul tinerilor voluntari cu copiii din instituţii.
ttps://iteach.ro/experientedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie
http://amelie.ro/carierista/importanta-voluntariatului
www.voluntariat.ro

VOLUNTARIATUL -MATERIALIZAREA RESPONSABILITĂȚII ȘI BUNĂTĂȚII UMANE

Prof. Manea-Scorțaru Rodica
Liceul Tehnologic Forestier, Râmnicu Vâlcea

Ne aflăm în momentul în care, nu numai că se vorbește extrem de mult despre voluntariat, dar se și desfășoară o multitudine de activități de voluntariat care au legătură cu pandemia de coronavirus prin care trece România alături de multe alte state ale Europei și ale lumii.

Înainte de toate, trebuie definit termenul de voluntar și de voluntariat, în sensul care se potrivește cu numele foarte potrivit al simpozionului și al acestui articol.

"***VOLUNTARIÁT*** *s. n. Activitate desfășurată în folosul altor persoane sau al societății fără a urmări un câștig material. [Pr.: -ri-at] – din fr. volontariat (după voluntar).*"[67]

"VOLUNTÁR, -Ă, *voluntari, -e, adj., s. m. și f.* ***I.*** *Adj. (Despre oameni și manifestările lor).* ***1.*** *Care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni, în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere. ♦ Act voluntar = acțiune săvârșită de cineva în mod conștient, voit ♦ Persoană care se oferă să facă un. serviciu de bunăvoie și dezinteresat. [Var.:* ***(II)*** *(înv.) volintír, volontír s. m.] – din fr. volontaire, lat. voluntarius, rus. volentir.*"[68]

De ce este voluntariatul cea mai importantă sursă de bunătate și de ce este el materializarea responsabilității și bunătății umane? Este o întrebare deopotrivă ușoară, dar și grea.

Voluntariatul nu are sens decât atunci când o persoană, un grup de persoane sau un popor se află în nevoie, o nevoie atât de mare încât viața și sau bunurile lor ar fi în mare pericol. Dacă nimeni nu s-ar afla într-o astfel de nevoie, voluntariatul nu și-ar găsi sensul.

De-a lungul istoriei noastre ca popor și de-a lungul istoriei civilizației umane, au fost nenumărate situațiile în care, semeni de-ai noștri s-au aflat în pericol și au avut nevoie de ajutor sub orice formă, inclusiv cea a voluntariatului. Cu toate acestea, se pare că "Istoria voluntariatului *este asociată cu începutul de secol XIX, când s-au format primele asociații caritabile pentru a-i ajuta pe cei în nevoie. Dar exemple de activități caritabile au existat cu mult înainte[...] Părintele spiritual al voluntariatului este considerat a fi istoricul și sociologul german Eugen Rosenstock-Huessy. El a propus crearea unui „*Serviciu Voluntar pentru Pace*".*[69]

În trecut, deseori, forma pe care a îmbrăcat-o voluntariatul a fost cea de înrolare a unei persoane în forțele armate în perioadele de conflicte militare, înainte de îndeplinirea condițiilor de vârstă sau de sănătate, deoarece acea persoană dorea cu ardoare să-și pună viața și priceperea în slujba poporului, simțind cu patriotism nevoia de ajutor a acestuia. Nu puține au fost situațiile de acest fel în primul sau al doilea Război Mondial. Un exemplu de astfel de

[67] https://dexonline.ro/definitie/voluntariat
68 Idem
69 https://epale.ec.europa.eu/en/node/15717

voluntari în Primul Război Mondial îl constituie *Corpul Voluntarilor ardeleni*. Aceștia erau luptători români transilvăneni și au fost în luptă lături de armata română, pentru a elibera Ardealul și a-l uni cu Patria Mama.

În prezent, în țara noastră și în lume nevoia de ajutor a oamenilor îmbracă o multitudine de forme. Există numeroase familii cu venituri foarte reduse, cu mulți copii care au nevoie de sprijin material pentru a supraviețui, pentru a-și trimite copiii la școală. De asemenea, sunt multe persoane cu dizabilități sau persoane în vârstă, singure și neputincioase, cu venituri mici, care au nevoie de sprijin pentru treburile zilnice.

Nu trebuie să uităm de țările sărace din Africa și Asia unde sărăcia atinge niveluri greu de imaginat, unde resursele sunt foarte puține și populația suferă de foame, de apă și nu are acces la servicii medicale, iar copiii nu au posibilitatea de a merge la școală. Din acest motiv, la nivel mondial și național, spiritul civic, responsabilitatea socială și bunătatea oamenilor au luat forma unor organizații de voluntariat care sunt în slujba celor care au nevoi. Printre organizațiile de voluntariat la nivel mondial, se pot aminti:

International Rescue Committee (Comitetul Internațional de Salvare)- intervine în cazul celor mai mari crize umanitare, ajutându-i pe cei afectaţi să supravieţuiască şi să-şi refacă viaţa.

Médecins Sans Frontières (Medici fără Frontiere)- oferă ajutor de urgenţă pentru persoanele afectate de conficte armate, epidemii, dezastre naturale şi excluse de la asistenţă medicală.

Reporters sans Frontières - cea mai mare organizaţie pentru apărarea libertăţii de exprimare din lume.

BRAC-combate sărăcia, foametea şi lipsa de speranţă.

Greenpeace- activităţi de protejare şi conservare a mediului înconjurător.

Amnesty International-militează pentru stoparea abuzurilor grave în ceea ce priveşte drepturile omului.

Cure Violence - reduce violenţa la nivel global utilizând metode de schimbare a comportamentului.

Handicap International - oferă sprijin vital persoanelor vulnerabile din întreaga lume şi mai ales celor cu handicap din zone afectate de conflicte armate, catastrofe nucleare, epidemii sau sărăcie extremă.

La nivel național, putem aminti organizația APAN care reprezintă și apără drepturile persoanelor cu afecțiuni neurodegenerative în România și Green Revolution care funcționează în domeniul protecției mediului,

În aceste zile de pandemie cu Covid 19, voluntariatul este chiar expresia bunătății și responsabilității sociale în oricare dintre țările unde maladia face victime. Perioada acestei pandemii a făcut ca mulți oameni să fie în imposibilitatea de a putea să își ducă viața liniștit. Bătrânii sunt o grupă cu mare risc de îmbolnăvire și acest lucru a declanșat, în lanț, dorința unui mare număr de oameni care au început activitățile de voluntariat. Inițial, actul de voluntariat a fost sporadic, neorganizat, dar încet-încet lucrurile au căpătat o formă organizată. Inițiatorii au fructificat tehnologia și rețelele de comunicare și socializare și au creat căi de ajutorare a persoanelor precizate.

xtoate grupele de risc. Cum s-a realizat acest lucru? Au fost create site-uri care au fost popularizate pe rețelele de socializare, s-a făcut apel la persoane care doresc să devină voluntari, s-au realizat grupuri din aceste persoane voluntar care au identifict nevoile persoanelor din grupele de risc, apoi grupuri de voluntari care au făcut cumpărăturile și le-au distribuit. Deoarece a fost destul de dificil să se acopere nevoile tuturor persoanelor din grupele de risc,

voluntarii au identificat alimentele de bază și de strictă necesitate creând un soi de listă de bază, au solicitat și inclus marile magazine care au realizat coletul cu alimentele din listă urmând ca voluntarii să ia coletul și să-l distribuie. În acest fel, eficiența activității de voluntariat a fost mai mare.

În final ce putem spune? Oameni buni și responsabili, au venit în întâmpinarea nevoilor celor expuși la un mare risc de îmbolnăvire, riscându-și sănătatea, sacrificându-și timpul, și punându-și la dispoziție resursele materiale și financiare.

Iată, deci, că voluntariatul este cea mai importantă sursă de bunătate!

Bibliografie

https://dexonline.ro/definitie/voluntariat

1https://epale.ec.europa.eu/en/node/15717

https://blogunteer.ro/2014/07/top-10-organizatii-neguvernamentale-pe-plan-mondial/